Biblioteca Municipală
ODORHEIU SECUIESC
Municipiumi Könyvtár
SZEKELYUDVARHELY

UN SCANDAL ÎN FAȘĂ

PRECIZĂRI PRIVIND RENAȘTEREA MIȘCĂRII LEGIONARE LA SUCEAVA

pag. 3

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată de PUBLICATIILE flacăra S.C.P. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

NR. 1-2 • 6-19 IANUARIE 1993

Număr dublu

32 pagini — 50 lei

ÎN VIETNAM RĂZBOIUL CONTINUĂ

• Combatanții reclamă o zonă liberă de comunism

În jungla montană, ce separă Vietnamul de Cambodgia, detașamente de patrioți vietnamezi continuă și azi lupta anticomunistă. Filoamericani, acești războinici curajoși și-au denumit organizația antiguvernamentală: „United front for the liberation of oppressed races", cunoscută mai ales sub sigla franceză „FURLO". Mica armată, ce numără aproximativ 2 000 de luptători, s-a constituit în Cambodgia, dar khmerii roșii au alungat-o de acolo. În prezent, este condusă de generalul Col Y Peng Ayun. El speră ca, prin lupte de gherilă, să determine stăpînirea comunistă să acorde acestei părți de țară autonomie, pentru ca ea să fie transformată în zonă liberă de comunism.

DESCHIDEM UN NOU DOSAR FLACĂRA

VA FI DINAMITATĂ CASA REPUBLICII?

• Așteptăm la redacție părerea cititorilor despre această soluție radicală

pag. 9

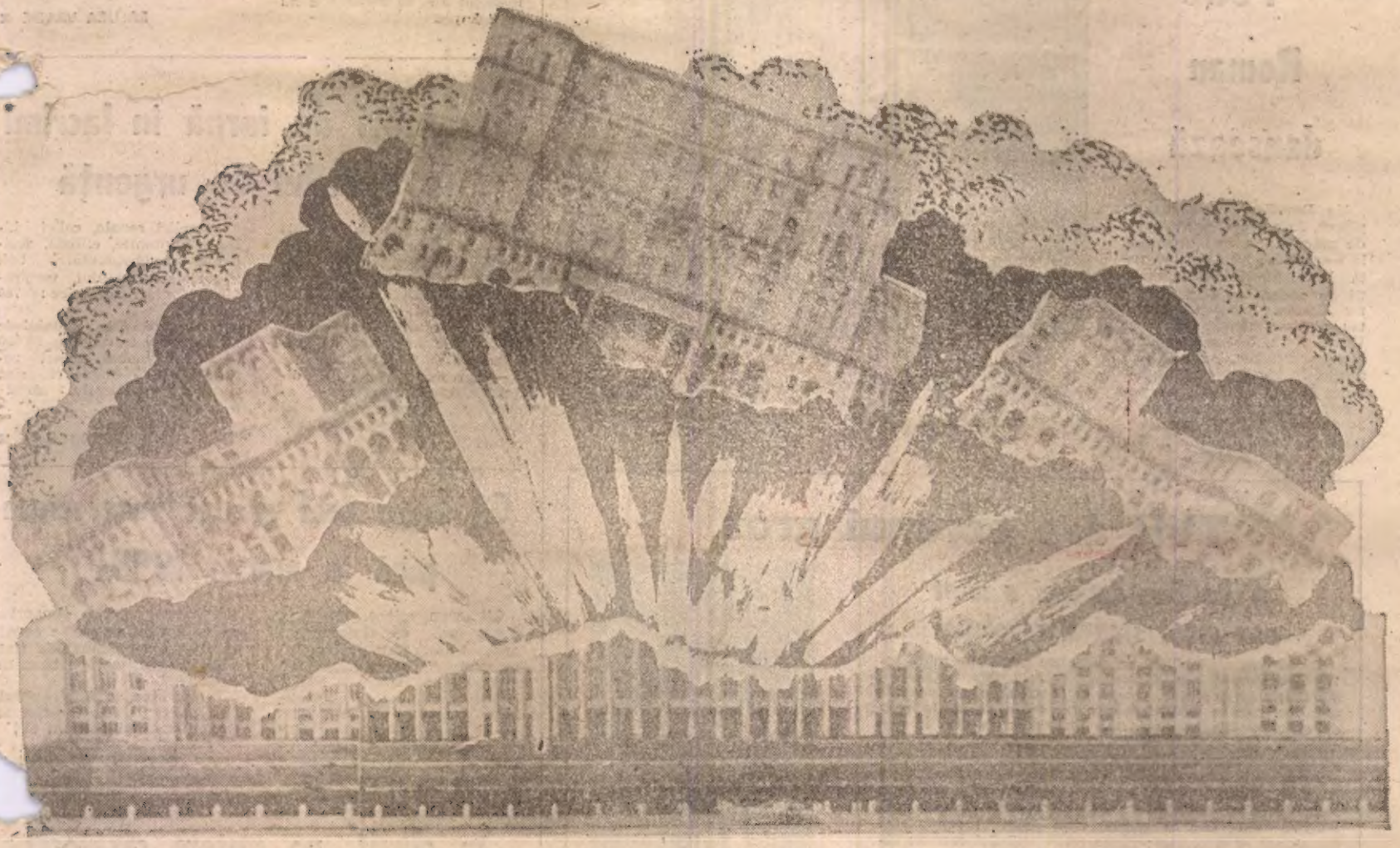

FLACARA-CONSILIER ECONOMIC

Supliment realizat de MARCEL APOSTOLESCU

pag. 10-15

TUR DE ORIZONT

Îți stă mintea în loc

Garda financiară vrea să se privatizeze

• *Incredibil? Senzațional? Nimic din toate acestea — la noi se poate și așa ceva!*

Legat de un proiect de lege bazat pe H.G. nr. 607/1991, privind posibilitatea funcționarilor publici de a se privatiza, am cerut relații **dlui general Gheorghe Florică**, comisar șef al Gărzii Financiare Centrale. Domnia sa ne-a declarat: „Foarte mulți comisari din teritoriu ne-au întrebat dacă se pot privatiza. Am consultat Direcția Juridică, aceasta s-a adresat Ministerul Justiției, iar M.J. ne-a răspuns. Pe baza răspunsului primit de acolo, am comunicat secțiilor în ce condiții se poate face privatizarea acestei categorii de funcționari în cadrul unor societăți. Iată și condițiile în care acest lucru ar fi posibil:

1) Funcționarilor publici le este interzisă efectuarea de activități comerciale, nu însă și dobîndirea de către aceștia a calității de **acționar sau asociat** în cadrul unor societăți comerciale. În acest scop, le este interzis funcționarilor publici să facă activități de comerț, să la lucrări în antrepriză sau pământ în arendă! Nu intră în această interdicție dobîndirea sau înstrăinarea de acțiuni ori părți sociale, ca și dobîndirea, în alt mod, a calității de asociat sau îndeplinirea unei activități profesionale nesalarizate în cadrul regiilor autonome, societăților comerciale ori altor organizații cu scop lucrativ, **cu condiția ca interesele funcționarului în aceste calități să nu vină în concurs direct cu corecta îndeplinire a obligațiilor aferente funcției publice pe care o deține** (subl. red.).

2) Conform art. 2 din legea 31/1990 privind societățile comerciale, care diferențiază 5 forme de societăți, funcționarii publici și membrii de familie ai acestora pot dobîndi calitatea de acționari sau asociați în cadrul unei societăți comerciale cu capital privat.

Aceste puncte de vedere împărtășite de către conducerile Ministerului Economiei și Finanțelor și Ministerului Justiției fac obiectul unei propuneri de lege, care va fi supusă atenției Guvernului, în vederea elaborării unui proiect de lege.

Măsura este, în general, contestată, pentru că ar contribui la adîncirea unui fenomen social bine înrădăcinat la noi chiar din vremea odiosului: corupția. Și-n special corupția în rîndurile comisarilor Gărzii Financiare, care își vor verifica societățile în așa fel încît treaba să pară întotdeauna curată.

Cum s-ar zice, „pune lupul să păzească turma".

MARIA TIMUC ■

Nu ne vindem țara, o deteriorăm

Adevărat sanctuar românesc, Piața Unirii din Focșani se află în pericol. Mari porțiuni din mozaicul ei sînt complet deteriorate. Gresia specială din bazinele fîntînilor arteziene (care nu au mai funcționat de cîțiva ani!) a fost furată de către țigani. Instalația electrică se află în stadiu de continuu scurt-circuit.

Impunătorul obelisc al Unirii, realizat de către Ion Jalea, se găsește și el în părăsire. Multe dintre plăcile de granit au fost dezmembrate încît monumentul a început să aibă o înfățișare scheletică.

Și, ca un acord final, șobolanii sînt stăpîni peste tot.

Aceasta este imaginea Pieței Unirii, cu aproape o lună înainte de 24 ianuarie, cînd se va veni în pelerinaj la Focșani. Dacă...

FLORIN MUSCALU ■

Întuneric și frig. Mai nou și... sete!

• *În Regie se încing siguranțele și... spiritele studenților*

Într-adevăr, în unele cămine studențești din Regie, frigul se pare că a devenit o problemă minoră. Pe primplan este... lipsa de lumină. Trecînd întîmplător prin Regie, miercuri, 6 ianuarie văd căminele P 5 și P 6 într-un deplin întuneric. Aproximativ 500 de studenți stau în beznă sau... se plimbă prin frig, ori „se uită la... jocuri mecanice". Îmi spune Teo D., student la Metalurgie în anul I?

În P 21 — o situație asemănător de tragică. Florin S., student — locatar al acestui cămin afirmă: „Tot etajul IV este în beznă și frig. Astă-noapte am dormit cu colegul de cameră în pat, iar azi mi-a înghețat apa în ibric și a nu se mai poa'

Dar, cu toate acestea, chiar fără căldură, apă sau... lumină, studentului nostru nu-i lipsește simțul umorului. Unul îmi sugerează să mă duc să văd cum la căminele P 10 și P 11 „se dă orgă de lumini" (?!). Este de fapt un „efect" provocat de faptul că aceste două cămine au un sistem automat de întrerupere a curentului electric atunci cînd siguranțele „sînt suprasolicitate și deci încinse. Urmarea este că, vrînd-nevrînd, în această situație, lumina pîlpîie întermitent minute în șir.

Siguranțele — și odată cu ele... spiritele studenților — sînt încinse... Iar apa urcă numai pînă la etajul II... cînd este!

RALUCA VRABIE ■

Petre Roman dansează

Un Revelion deosebit de plăcut, într-o ambianță la fel de plăcută, a fost organizat la *Gura Văii*, localitate așezată la Porțile de Fier. Oaspeții de onoare au fost dl *Petre Roman*, fost prim-ministru al României și dl *Doru Viorel Ursu*, fost ministru de interne. Desigur, împreună cu soțiile. În localul special amenajat la Gura Văii, au petrecut „clipe de neuitat" încă 30 de familii (foști demnitari, persoane cunoscute din lumea afacerilor). În jurul meselor pline cu șampanie, vinuri și alcooluri tari s-a discutat, evident, politică; plus economie, gastronomie ș.a. Se zice că aspectul cel mai plăcut al întîlnirii cu 1993 a fost dansul... (M. Timuc).

Sărbători de iarnă în lacrimi la Spitalul de urgență

Din datele culese la fața locului, a rezultat că, în perioada 24 decembrie — 3 ianuarie, principalele cauze generatoare de necazuri au fost:

— accidente rutiere și căderi accidentale: 515 cazuri, dintre care 467 rezolvate ambulatoriu și 48 internări

— agresiuni, hemoragii digestive, ulcere perforate, apendicite, pancreatite, mici intervenții chirurgicale: 881 cazuri

— colici renale, colici biliare, peritonite, etilism, accidente cardiovasculare, boli acute ale aparatului respirator, tulburări nevrotice: 760 cazuri.

Cunoscînd că la Spitalul de Urgență sînt tratați cam 20 000 de bolnavi anual, atunci rezultă că 10% dintre ei sînt victime ale „elanului" sărbătoresc hibernal.

BRINDUȘA NICOLAE ■

TVR are ecranul gros

• *Iar Dan Berindei a uitat cum arată steagul revoluției*

De 30 decembrie, TVR a organizat un fel de masă rotundă despre ce s-a petrecut în 1947 la data respectivă. Nu discut aici opiniile, promonarhice sau nu, ale participanților. Am în vedere doar o afirmație făcută în chip de concluzie de istoricul Dan Berindei: că deși în decembrie 1989 au fost sesizate ici-colo și luări de poziție în favoarea monarhiei, revoluția s-a făcut în numele republicii și pentru republică. Nu-i deloc așa, stimate Dan Berindei. Revoluționarii au ieșit în fața gloanțelor cu steaguri de pe care fusese înlăturată stema, semn și al bolșevismului, dar în primul rînd semn al republicii! Stema așa se și cheamă: stema republicii. Cei care-au făcut revoluția au smuls de pe steag această stemă cu mînie și cu scîrbă. Că poporului român i s-a băgat pe gît — pînă una-alta — republica, fără să fie întrebat, prin sforării și manevre de culise învățate de la fratele mai mare, e o altă poveste. Dar să nu azvîrlim pisica moartă în grădina revoluționarilor — că ei s-au ridicat și s-au bătut și au murit pentru republică. Nici pomeneală de așa ceva. E un fals și o impietate! Spre a ști care este adevărul, e de-ajuns să ținem bine minte, în orice moment, cum arăta steagul revoluției.

ION D. GOIA ■

Cît lapte praf și unt vom mînca pînă în martie 1993?

Cît vom mînca, nu știm. Știm, însă, că Guvernul a aprobat importul, pentru Ministerul Agriculturii și Alimentației, a 5 000 tone unt și 10 000 tone lapte praf, destinate consumului productiv, cît și completării resurselor de lapte necesare aprovizionării populației la nivelul solicitărilor zilnice. Importul se va realiza de către agenți economici cu capital de stat, mixt sau privat, pe bază de licitație.

Bine, bine, o fi el, untul „productiv", dar sperăm să putem păpa și noi din el!

CORNELIU OLTEANU

În sfîrșit, ne putem căsători!

Parlamentul României a adoptat Legea nr. 116 din 15 decembrie 1992, prin care a ratificat Convenția privind consimțămîntul la căsătorie, vîrsta minimă pentru căsătorie, și înregistrarea căsătoriilor, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite (New York, 10 decembrie 1962).

Ratificarea s-a făcut cu rezerva că România nu va aplica dispozițiile paragrafului 2 din art. 1 din convenție, referitoare la celebrarea căsătoriei în absența unuia dintre viitorii soți.

CORNELIU OLTEANU ■

TUR DE ORIZONT

„Evenimentul zilei", Ciprian Vodă, Tiberiu Avram și Tiberiu Buiciuc n-au căldură, au călduri

La Suceava, studenții vor să reînființeze mișcarea legionară?

• *sau Vadim și Funar încearcă cu degetul (marea, evident)?*

Sîmbătă, 19 decembrie 1992, orele 10,30. Intru în incinta Universității „Ștefan cel Mare" din Suceava. Plecînd pe urmele unor știri venite din diverse surse, inclusiv din presă, îl caut pe **Ciprian Vodă**, „lider prezumtiv" al unei organizații legionare în rîndul studenților sucevenI. Îl întreb pe primul întîlnit: „Unde-l găsesc pe C.V. ?" „În cămin, et. I, camera 68" — mi se răspunde. Bat la ușa cu numărul menționat, ușă care, în loc de vizor, are o gaură pe unde poate intra o vrabie. Mi se deschide. Spun cine sînt și ce vreau. 3-4 băieți și o fată (fata în pat cu Vodă). Într-o atmosferă de 'mahmureală'. Vodă îmi spune că de-abia a făcut ochi și convenim să ne vedem peste o jumătate de oră. Îi spun că merg să cumpăr țigări și mă întorc. Revenind, bat din nou la 68 și sînt oarecum „somat". „Spune parola" — se aude un glas dinăuntru. În fine, mi se deschide ușa. „Bine — zic — dar n-am fixat nici o parolă". „Păi, nu te-am întrebat: Băi, ți-ai cumpărat Carpați ? Asta-i... parola..."

— Domnule Vodă, sînteți dispus pentru un interviu ?

Cu un ton neprimitor, vizibil iritat, trascibil chiar, îmi răspunde :

— Ce ? Alt interviu ? Și apoi, de unde îmi știi numele și la ce cameră locuiesc ?

— De la colegi și din presă. Sînteți deja un om cunoscut.

— Acum îmi beau ness-ul. Ne vedem cînd termin cafeaua.

— Bine. Vă aștept în clădirea Rectoratului, că e mai liniște.

...Și n-a mai venit. Oricum, nici nu mai era nevoie să-i văd fața, bătută de „studiu", deoarece mi s-au pus la dispoziție declarațiile celor implicați în dialogul despre studenți și legionari. Le reproducem, întocmai, în continuare (respectînd cu strictețe gramatica și stilul originalului) :

14 decembrie 1992
ora 20,15
Suceava

Scrisoare deschisă către cotidianul „Evenimentul zilei"

Subsemnatul **Vodă Ciprian**, student la Universitatea „Ștefan cel Mare" din Suceava, an II TCM zi, voi face cîteva precizări în legătură cu articolul „Studenții vor să reînființeze mișcarea legionară apărut în „Evenimentul zilei", pag. 4 din 11 decembrie 1992 :

Domnul Tiberiu Avram, corespondent al dumneavoastră, în ziua de 10 Decembrie 1992, și-a trimis un delegat (al cărui nume nu-l divulg) pentru a-mi lua un interviu pe tema „Legionarii și reînființarea Gărzii de Fier". Menționez că totul a pornit de la chef prelungit, la care a participat și o studentă a facultății de turism (cu apte calități de „mediu răspîndac"), care este colegă cu sora lui Tiberiu Avram și cu care am discutat despre legionari.

Împreună cu noi mai erau doi studenți. Avînd în vedere că în urma acestui chef eram foarte bine dispuși și observînd că această glumă „a prins", am continuat să exagerăm pe această temă și-n acest fel distrîndu-ne pe seama acelei studente.

Din acest punct de vedere consider că articolul „Studenții vor să reînființeze mișcarea legionară" din 14 Decembrie 1992 este o calomnie la persoana mea și doresc ca ziarul dumneavoastră să dea o dezmințire și să publice această scrisoare deschisă pînă pe 17 Decembrie 1992, în caz contrar eu voi acționa în judecată pe semnatarul articolului cu titlul menționat mai sus, care mi-a adus acele acuzații nefondate.

Loc de dat cu bățul

Subsemnatul Buiciuc Tiberiu, student în anul IV la Universitatea „Ștefan cel Mare", secția „Automatizări și Calculatoare", an IV, declar că :

Fiind împuternicit de Avram Tiberiu, corespondent al ziarului „Evenimentul zilei" de București și făcînd parte din redacția publicației „Evenimentul zilei" de Iași, am consemnat răspunsurile date de Vodă Ciprian, student în anul II la Facultatea de Mecanică din cadrul Universității „Ștefan cel Mare" și de colegii lui de cameră, la întrebările pe care Avram Tiberiu le formulase anterior. Deoarece acesta n-a reușit să-i contacteze, fiind la Iași, m-a rugat pe mine să fac acest lucru.

Menționez că nu am nimic de denaturat, deoarece nu împărtășesc ideile celor chestionați și nici n-am nici o legătură cu ziaristica, fiind deci un intermediar neutru.

Deci, pe data de 10.12.1992 s-a derulat următorul dialog în camera 68 la căminul de băieți :

— Este adevărat că ați vrut să organizați o grupare legionară ?

— Da.

— Care sînt diferențele între ideile voastre și ideile foștilor legionari ?

— Noi vrem să luăm numai părțile bune ale acestora.

— Care sînt părțile bune ?

— ...

— Scopul organizației ?

— Vrem să luptăm împotriva corupției, să-i punem la punct pe cei corupți, atît unele organe locale cît și unele cadre universitare de aici.

— Organizația are un caracter extremist ?

— Da, de dreapta.

— Cu cine ați votat ?

— Cu Gheorghe Funar și „România Mare".

— Sînteți de acord cu ideile lor ?

— Da, cine nu-i ?

— Ați făcut ceva concret pentru realizarea acestei organizații ?

— Da.

— Care sînt diferențele între ideile voastre și ideile foștilor legionari ?

— Noi vrem să luăm numai părțile bune ale acestora.

— Care sînt părțile bune ?

— ...

— Scopul organizației ?

— Vrem să luptăm împotriva corupției, să-i punem la punct pe cei corupți, atît unele organe locale cît și unele cadre universitare de aici.

— Organizația are un caracter extremist ?

— Da, de dreapta.

— Cu cine ați votat ?

— Cu Gheorghe Funar și „România Mare".

— Sînteți de acord cu ideile lor ?

— Da, cine nu-i ?

— Ați făcut ceva concret pentru realizarea acestei organizații ?

— Da, ne-am interesat la P.N.Ț.-c.d. dacă ne-ar putea ajuta, dar ni s-a explicat că ar fi o organizație ilegală, deci imposibil de realizat.

— Alte detalii ?

— Un coleg de-al nostru ar merge în costum național la examen, dar asta să nu apară, deoarece nu ne putem pronunța cînd respectivul nu-i de față.

— Spuneți-mi, oare, dacă nu vreți să trimit mai departe răspunsul la aceste întrebări. Cel care mi-a trimis mi-a spus că e un articol interesant și mai mult ca sigur va apărea. Eu nu vă pot, însă, spune care vor fi urmările !

— ...

— Dacă apare o să primiți ziarul.

— Da.

— Dacă ar fi posibilă crearea organizației, ați lansa o chemare către studenții din alte centre universitare sau tineri ?

— Aceleași idei ? Deocamdată nu se pune această problemă, deoarece este ilegal.

Așa stînd lucrurile, găsim oportună și opinia domnului prof. dr. ing. **Mihai Grămăticu**, prorectorul Universității sucevene. Domnia sa a precizat :

„Am luat cunoștință, cu surprindere, din presă, respectiv din **Evenimentul zilei** și **Bursa de Est**, despre așa-zisa inițiativă a unui grup de studenți, avîndu-l ca lider pe Ciprian Vodă, de a (re)înființa **Garda de Fier**. Gravitatea și impactul social al unei astfel de informații era firesc să preocupe studenții și Senatul Universității, în acest scop purtîndu-se discuții asupra veridicității acestei știri șocante. Potrivit declarațiilor celor doi — „reporter" și intervievat — și a colegilor care au asistat la interviu (Foceag, Gheorghe, Turcu Gheorghe, Ursache Vasile, Rotariu Doru), rezultă lipsa de veridicitate a acestei informații. Ca urmare, textul difuzat de domnul Tiberiu Avram a indignat și șocat studenții și cadrele didactice din Universitate. În calitatea pe care o am, garantez că studenții noștri sînt maturi, au discernămînt, solicitînd publicațiilor care ne-au făcut acest «bine» să facă o dezmințire asupra articolului cu pricina, pornind de la faptul că în Universitatea suceveană nu a fost, nu există și nici nu va fi un nucleu al unei mișcări atît de extremiste cum e cea legionară.

A doua zi după apariția în presă a notei, am avut o ședință de Senat, cu care prilej am analizat acest caz, prima atitudine luînd-o studenții membri ai Senatului, cărora li s-au alăturat cei din conducerea Sindicatului Liber Studențesc și de la Societatea Academică «Arboroasa».

De altfel, serviciul Juridic al Universității se va ocupa de reparațiile prejudiciilor morale aduse acestei instituții, prin acționarea în judecată a corespondentului Tiberiu Avram, care, cu bună știință, a denaturat interviul".

CONSTANTIN ȘTEFURIUC ■

VODĂ Gh. Ciprian Dragoș
— fișă personală —

Anul I 1989/1990 — promovat cu media 6,00 — TCM ing. seral

Anul II 1990/1991 — transferat la cursuri de zi la spec. TCM ing.

— repetent

Anul II 1991/1992 — întrerupt studiile conf. art. 50 din R.A.P.S. aprobat în ședința B.S./29.09.1992
Anul II 1992/1993 — transferat la specializarea S.G.I.M.

Secretar șef facultate,

s.s. indescifrabil

Fără a mă erija în „detectiv complet" asupra cazului analizat, socot că nu se poate vorbi de o renaștere a spiritului legionar în rîndul studenților sucevenI, ci de naivitate și teribilism adolescentin.

C. Ș. ■

Întîmplarea a făcut ca nașterea Legiunii să aibă loc tot în nordul Moldovei. Inițiatorul și ideologul ei, căpitanul Cornelius Zelea Codreanu, profesor de germană, născut în 1900, și-a recrutat primii adepți tot din rîndul tineretului studios. Asasinat în 1938 din ordinul regelui Carol al II-lea, Codreanu continuă să fie o figură controversată. Adulat în anii '30 de sute de mii de adepți, el rămîne, în același timp, în istorie, ca autor moral al unor crime abominabile.

Petre Țuțea despre legionari și Legiune

• *Vadim ar trebui bătut cu frînghia, în piața publică*

— Legionarismul vi se pare reversibil?
— Nu. E un fenomen total ireversibil. Dacă ar apărea cineva cu gîndul să-l refacă, ar cădea ușor în epigonismul cel mai sinistru.
— De ce ?
— Pentru că lipsesc condițiile și starea de spirit de atunci, cînd lumea era mai predispusă să suporte tirania extremelor.
— Proces ireversibil... Cum vi se pare, acum, mișcarea legionară din perspectiva istoriei ?
— Legiunea a fost singura mișcare de revigorare creștină și națională din acest veac, din România.
— Singura mișcare care și-a propus în mod limpede și declarat lucrul acesta. Dar cred că cineva cu gîndul să-l refacă ar trebui să-și propună și chiar declară uneori un asemenea scop. Deci nu declarația a unicizat Legiunea, ci modul în care a pus în practică această declarație... Ce părere aveți despre demagogia unor publicații gen România Mare, Europa etc ? Și ele proclamă revigorarea creștină și națională...
— Ar trebui bătuți cu frînghia în piața publică. Niște mincinoși. Au preluat toate lozincile.
(Fragment din recentul volum „Jurnal cu Petre Țuțea" de Radu Preda)

POLITICA

Cronica de trei minute

Conflictul dintre Convenția Democratică din România și președintele României, dl Ion Iliescu, va ajunge în Parlament. Datorită faptului că deține peste 30 la sută din mandate, parlamentarii CDR vor putea cere socoteală președintelui Republicii pentru inabilitatea dovedită într-o emisiune cu caracter economic a Televiziunii Române ● Este clar că liderii Convenției n-au cerut neacordarea clauzei, dar tot atît de clar este că nici n-au dorit-o. De altfel, în situația actuală a economiei românești, cînd practic producția este minimă și de proastă calitate și deci produsele noastre ar fi fost ca și inexistente pe piața americană, clauza n-ar fi însemnat decît un balon de oxigen pentru actuala putere de la București, mai exact spus pentru regimul lui Ion Iliescu. ● Partidul Alianței Civice este dator Convenției, în urma campaniei electorale din toamnă. ● Este încă o dovadă că opoziția există, deși unii confrați de presă sînt de părere că ar trebui inventată. ● Încă de acum 4 ani, circa 1600 de copii din Cernăuți au rămas fără păr. O molimă ciudată i-a cuprins, singura explicație fiind dinspre fabrica de „pocnitori", amplasată de ocupanții sovietici în zonă ● Cinci vapoare românești încărcate cu zahăr din China, așteaptă în aceste zile să fie descărcate, dar autoritățile portuare de la Constanța refuză. Se așteaptă rezultatele analizelor probelor prelevate și duse la un laborator din străinătate. ● Dl prof. univ. Emil Constantinescu se află în vizită în Italia, la invitația puterii de acolo. Vizita domnului Constantinescu se va întrerupe miercuri sau joi, cînd liderul CDR împreună cu șefii partidelor din CDR și ai celorlalte organizații vor fi la Brașov pentru a participa la congresul Uniunii Democratice a Maghiarilor din România. ● Surse bine informate anunță că s-au vîndut în ultima vreme două „Lăstunuri". Mașina Odiosului zace, poliția nerecunoscînd-o drept mașină. Dar dacă ar fi declarată tărăboanță ?! ● Oficiul pentru Relații cu Publicul — compartiment al Televiziunii Române ce cuprinde specialiști — vorbește în pustiu. Munca meticuloasă a acestor oameni rămîne papir pentru memoria unor iluzorii arhive. ● „Ia priviți aceste rațe / Chiar și moarte ele zboară / Ce le ține oare-n aer ? / Marea dragoste de țară". În consecință, pe piața din Constanța, braconierii au adus la vînzare rațe otrăvite. ● În 1992, producția de cereale a României a fost de 12,3 milioane tone, cu 7 milioane tone mai puțin decît în 1991. ● Conform KGB-ului, lupta împotriva individului trebuia (trebuie ?!) să se desfășoare pe patru căi : a) aducerea individului la starea de disperare ; b) distrugerea identității intelectuale ; c) pierderea simțului proprietății ; d) ateismul.

EUGEN MIHĂESCU ■

Snegur și „ridicătorii" la fileu

Volei și bombe cu sticle și borcănașe

La volei, pentru ca realizatorul să poată trage „bombe", trebuie ca altcineva „să-i ridice" în chip potrivit mingea — nici prea sus, nici prea jos, nici prea în viteză, nici prea lent, nici prea la dreapta, nici prea la stînga etc., ci exact cît trebuie, cum trebuie și unde trebuie. Nu știu dacă Mircea Snegur a jucat volei la viața lui, dar de „ridicători" și-a făcut rost totdeauna. El, președintele Snegur, efectuează numeroase vizite de lucru, dar nu putem să-i facem nici o vină din asta: de la Nichita la Ionică (cel... deștept), toți tovarășii s-au preumblat prin țară și au dat prețioase indicații. Dar în timpul acestor vizite ale lui Snegur, nu există să nu apară un „ridicător" care să nu întrebe, să nu ceară ori să nu comenteze exact ceea ce vrea și cum vrea președintele. Ultima oară l-am văzut la o fabrică de lapte din Chișinău. Acolo, una dintre lucrătoare, gătită spilcă în halat și bonetă scrobite, a zis că totul e în ordine, dar că nu prea au „sticle și borcănașe" în care să pună produsele lactate. Și președintele a promis că va lua măsuri ca să le crească „front de lucru". După care imediat, o altă tovarășă a spus, spre marea încîntare a președintelui, că totul s-ar rezolva dacă „Moldova ar avea legături mai strînse cu celelalte republici" din fosta u.r.s.s. Așadar, asta era, masele largi populare trebuie să ceară ele, însele ca Moldova să aibă „legături mai strînse" cu cellalți membri ai C.S.I., adică să intre și ea, cu arme și bagaje, în C.S.I. În această împrejurare, președintul ce să facă ? N-are încotro, trebuie să vină în întîmpinarea dorinței norodului. Și astfel Chișinăul va primi, cum s-a întîmplat de 50 de ani încoace, „sticle și borcănașe" ca să aibă cu ce trimite la Moscova laptele, butolașe — să aibă cu ce trimite vinul, vagonașe — să aibă cu ce trimite grîul etc. Ca răsplată, Snegur va avea viitorul asigurat. Căci, nu-i așa, fotoliul de președinte merită un referendum. Fie și contra naturii.

ION D. GOIA ■

Încă o dată „Evenimentul zilei" nu a avut dreptate

Uniunea Scriitorilor nici vorbă să fie evacuată !

În publicația „Evenimentul zilei" de marți, 5 ianuarie 1993, a apărut o știre care a produs stupefacție printre scriitori. În pagina 6, s-a putut citi articolul **„Sediul Uniunii Scriitorilor poate fi evacuat de Ministerul Industriei"**, unde se arăta că : **„Prin Decizia 1707, din 6 noiembrie 1992, Tribunalul Municipiului București, Secția a IV-a, a dispus evacuarea Uniunii Scriitorilor din imobilul situat în Calea Victoriei nr. 133, denumit și Casa Vernescu. Decizia era favorabilă Ministerului Industriei".** Referitor la această știre, am cerut lămuriri de la domnul **MIRCEA DINESCU**, președintele Uniunii Scriitorilor : **„Nu este vorba de Casa Vernescu, ci de două camere din anexa clădirii, nu ei ne-au dat în judecată, ci noi i-am dat în judecată, nu noi am făcut recurs, ci ei au făcut recurs. E ca în banculă ăla rusesc cu Alioșa, cînd se spunea că i s-a dat o mașină Volga cînd, de fapt, lui i se furase o bicicletă !".**

Așta da „eveniment" al publicației respective !

ION RUSU ■

Secret să fie, primim, dar să știm și noi !

Asocierea la Piața Comună

Cu cîteva săptămîni în urmă, a fost semnat **Tratatul de asociere a României la Piața Comună**. În viitoarea evenimentelor specifice sfîrșitului de an, acest important pas pe drumul intrării noastre în Europa a trecut aproape neobservat. Discreția autorităților poate fi înțeleasă, știută fiind... modestia (!) la adăpostul căreia guvernanții noștri își ascund realizările : ne mirăm, însă, tăcerea confraților de breaslă ! Nici măcar Televiziunea, care, altfel, nu mai prididește să trîmbițeze în tuspatru zările nu știu ce sfîntită investiție de o sută de dolari din afară, n-a mai revenit asupra subiectului.

Avînd în vedere **importanța deosebită** a Tratatului menționat și apreciind ca **deosebite** și efectele antrenate de prevederile sale în plan politic și economic, adresăm Ministerului de Externe următoarele întrebări :

1. Cine a reprezentat România la negocierea tratatului ?
2. Cine a reprezentat România la semnarea tratatului ?
3. Care este procedura de ratificare convenită de părți?

Declarîndu-ne cei dintîi **disponibilitatea de a publica integral** textul tratatului, și obligîndu-ne astfel să îl aducem la cunoștința celor interesați, invocăm, totodată, și dreptul de preempțiune în cauză. Nu de alta, dar și noi dorim să rîdem la urmă, ca și dl. prim-ministru ; de cine anume — asta-i treaba noastră, nu a lui Funar (iar a lui Vadim în nici un caz).

Un pas spre Europa

De la Marea Nordului la Marea Neagră

După cum este cunoscut, către sfîrșitul anului trecut a fost inaugurat ultimul tronson al *Canalului Rhin-Main — Dunăre*, care va lega Marea Nordului cu Marea Neagră. Desigur, românii au pus imediat în legătură acest eveniment cu posibilitatea rentabilizării Canalului românesc Dunăre — Marea Neagră construit pe vremea odiosului și utilizat cu mult sub capacitatea lui. Întrebarea de căpetenie este dacă vor reuși românii să facă vasele ce vor veni de la Rhin să treacă prin canalul nostru, avînd în vedere că Dunărea este navigabilă și pe traseul ei natural. Se pare că sunt mari șanse în acest sens să fie folosit Canalul Dunăre — Marea Neagră — întrucît se pune mare accent pe amenajarea corespunzătoare a întregului traseu. Redăm în continuare un fragment dintr-un comentariu al agenției germane „Inter Nationes Press" : „Împotriva canalului au fost ridicate obiecții de ordin economic ; s-a spus că noua arteră fluvială nu va putea fi rentabilă atîta vreme cît Mainul și Dunărea nu vor atinge nivelul de amenajare și echipare comparabil cu cel al canalului german. Însă această problemă nu depinde doar de autoritățile germane. Austria și Ungaria vor trebui să înfrîngă rezistențele care se opun în propriile lor țări unei amenajări a cursului Dunării, menite să permită vapoarelor de mare tonaj să se deplaseze de-a lungul întregului traseu. Totuși, e de așteptat ca țările sud-est-europene, ținînd cont de tendința lor de a se apropia de C.E.E., să capete interes pentru noua arteră și, ca urmare, să execute amenajările necesare". Or, Canalul Dunăre — Marea Neagră e un traseu gata amenajat și, în consecință, este normal ca el să fie preferat altor posibilități.

ION D. GOIA ■

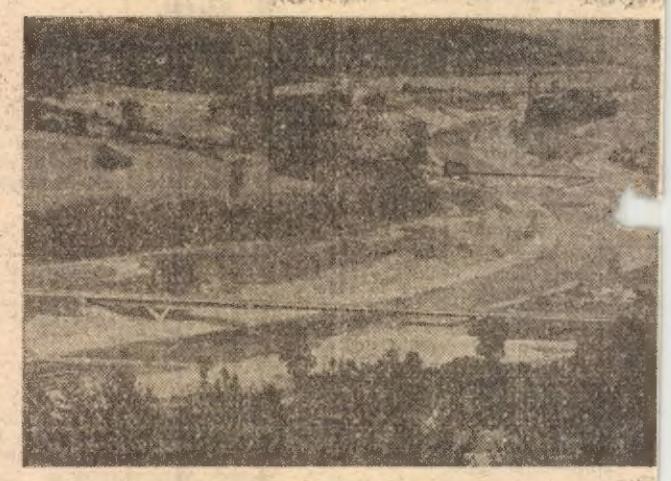

În ajunul Crăciunului, Vadim a decernat

Bacșișul „România Mare"

● Acțiunea s-a desfășurat într-un cadru solemn, din registrul pieselor lui Caragiale. Pînă la începerea acțiunii propriu-zise, Vadim a fost destul de nervos. Motivul : stimații participanți nu au înțeles să respecte ora de începere. „Pînă aduni o ceată de români trece baba cu colaci ; popa nu toacă de două ori pentru o babă surdă" — repeta Vadim pînă la obsesie, în holul Casei Lido. Într-un final s-au adunat. Vadim, totuși, invoca un nume : Sbîrgă (?!). Era vorba de profesorul George Sbârcea, venit printre ultimii.

● Și a început halaiul : Vadim a tunat și a fulgerat împotriva dușmanilor neamului : români, maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități. Pînă la urmă a reieșit că acordarea premiilor se constituie ca un act de protest împotriva ...oare împotriva cui ? În fapt, un act de singurătate.

● Premiul a constat într-o diplomă și un plic cu bani — sume variind între 20 și 50 mii de lei.

● Grădina lui Vadim mare. Din păcate au intrat în ea și nume marcante : **George Emil Palade, Iulian ... cu, Dan Pița, Dina Cocea, ... Hagi. Păcat !** Acestora li s-a adaugă menestrelii lui Vadim : Marian Nistor (omu ăsta chiar are pretenții d cîntăreț ?), Adrian Riza, s-

Adunarea s-a ținut într-u consens general, iar auditoriul savura toate perlele lu Vadim. Mai mult decît ati atmosfera a fost demnă congresul al ...lea : strigăt chiote, aplauze, lapte bătut deplină aprobare.

POLITICA

Se va sfîrși, odată cu iarna, vrajba liberalilor?

• A început numărătoarea inversă a unificării

PNL-CD

Au răspuns domnii
DAN OTTULESCU — Șef Departament Organizatoric

VLAD PENESCU — Președinte al Filialei sector 6 — PNL-CD

CĂTĂLIN GRIGORESCU — Președinte al Organizației de tineret

— Ce aveți de declarat despre proiectele de unificare a partidelor liberale ?

— Crearea unității partidelor liberale reprezintă, în concepția noastră, singura alternativă viabilă pentru actuala structură a puterii. Dacă se va reuși eliminarea ambițiilor și orgoliilor personale, unitatea liberalilor va rezulta din unitatea ideologică, din identitatea programelor lor.

Practic, în momentul de față există demarate, la nivele locale, protocoalele de unificare cu Partidul Național Liberal — Aripa Tînără. În luna decembrie, au fost finalizate protocoalele de unificare la nivelul municipiului București — cele 6 sectoare — apoi la nivelul unor orașe ca Ploiești, Pitești, Suceava, Galați. În luna ianuarie, vor avea loc Conferințele județene, respectiv ale sectoarelor municipiului București, pentru desemnarea delegaților comuni la Congresul de unificare, ce se va desfășura în februarie. Urmează aprobarea statutului unic și a programului noului partid, apoi vor avea loc alegerile locale. În prezent, există comisii de coordonare a activităților legate de unificare, avînd conduceri interimare, paritare (5 membri PNL-CD și 5 membri PNL-AT).

Sînt în curs de desfășurare discuții privind principiile unificării cu Grupul de Reformă și Asanare Morală a PNL, așteptîndu-se, însă, definitivarea poziției acestuia în cadrul partidului propriu și cu fracțiunile declarate liberale din Partidul Alianței Civice și din Uniunea Democratică a Maghiarilor din România, așteptîndu-se, în aceste ultime cazuri, cristalizarea concepțiilor de factură liberală.

— Ce rol credeți că mai poate avea dl. Radu Câmpeanu, cată ?

— Dl Radu Câmpeanu, într-un rol de prim-plan în conducerea mișcării liberale unificate, nu poate fi conceput, datorită faptului că este principalul autor al dezbinărilor din cadrul PNL. Nu i se poate ierta orientarea politică adoptată în ultimii 3 ani. În acest moment, se poate forma un partid puternic, din cei ce au părăsit PNL, excluși fiind de dl Radu Câmpeanu, ori dezamăgiți de conducerea autoritară, de multe ori nedemocratică, exercitată de acesta. Ce poate fi mai edificator, în sprijinul ideii susmenționate, decît faptul concret că din comitetul de inițiativă ce a înființat PNL (I. V. Săndulescu, Nicu Enescu, Dan Amedeu Lăzărescu — acum vice-președinți onorifici — Șerban Orăscu, Dinu Zamfirescu, Ioana Brătianu, Sanda Negroponte Tătărăscu) în conducerea partidului a mai rămas, numai Radu Câm-

PNL-AT

Au răspuns domnii

LUDOVIC ORBAN — Șef departament de analiză politică

DRAGOȘ SĂBĂDEANU — Director Executiv

— Ce aveți de declarat despre proiectele de unificare a partidelor liberale ?

— Partidul nostru este unul dintre promotorii ideii de unificare a mișcării liberale din România. Este cert faptul că liberalismul, așa cum îl definea René-Radu Policrat — Președintele de onoare al partidului — reprezintă doctrina cea mai cuprinzătoare, cea mai darnică, din punctul de vedere al relației om-societate. La ora actuală, se disting două nuclee ideologice ce ar putea constitui centre de coagulare a mișcării liberale și acestea sînt : **neoconservatorismul** (avatarul modern al liberalismului clasic) și **neoliberalismul**. Ar fi de dorit existența unui unic partid liberal, în care, date fiind diferențele de orientări, să se accepte ideea coexistenței mai multor fracțiuni : una neoconservatoare, reprezentată de actualele PNL-AT și PNL-CD, care, așa cum s-a anunțat, vor desfășura un congres comun de unificare, în luna februarie, pentru îmbrățișarea aceleași idei politice și una neoliberală, reprezentată de actualul PNL.

Mai există, în viziunea noastră, încă o posibilitate și anume păstrarea a două partide liberale, separate prin orientările sus-menționate, iar la alegeri unul dintre ele să-și elimine competitorul.

În afara partidelor ce au în titulatură cuvîntul „liberal", sînt și o serie de grupuri din alte partide, ce împărtășesc doctrina liberală : Cercul Liberal din UDMR, Tendința liberală din FSN, PAC (declarat în proporție de 85 la sută liberal) și altele, cu care purtăm negocieri, spre a stabili o orientare comună.

— Ce rol credeți că mai poate avea dl. Radu Câmpeanu într-o mișcare liberală unificată ?

— Dl. Radu Câmpeanu, care inițial a fost reprezentant unic al liberalismului în țara noastră, în pofida gravelor greșeli politice săvîrșite, mai are, încă, adepți.

Pentru PNL-AT, adepta liberalismului modern, această problemă nu contează, în ideea unui viitor partid ce va unifica mișcarea liberală și care va fi alcătuit din fracțiuni diferite. În acest sens, nu vedem de ce nu ar putea exista o astfel de fracțiune, condusă de Radu Câmpeanu, în cazul în care, ipoteticii săi susținători, i-ar mai putea oferi creditul lor pentru un nou mandat de conducător.

În viziunea noastră, lupta politică trebuie dusă la nivel parlamentar, ca în societățile democratice.

NPL

A răspuns dl. CĂLIN POPESCU TĂRICEANU, vicepreședinte NPL

— Ce aveți de declarat despre proiectele de unificare a partidelor liberale ?

— Consider această acțiune de maximă prioritate. Partidul nostru se află deja în tratative cu PNL. Despre eficiență se poate vorbi numai dacă unificarea ar cuprinde **întreaga** mișcare liberală ; polaritatea s-ar reduce cu mult dacă după unificare ar rămîne, totuși, două grupuri politice liberale : PNL — NPL și PNL-AT — PNL-CD. În altă ordine de idei, la o mișcare liberală unificată ar fi de dorit să adere și Partidul Alianței Civice, care pînă în prezent și-a precizat cîteva direcții în acest sens.

— Ce rol credeți că mai poate avea dl Radu Câmpeanu într-o mișcare liberală unificată ?

— Problema se poate trata pe două planuri. Pe de altă parte, se impune o analiză foarte lucidă, fără patimă și exclusiv rațională, față de ceea ce se întîmplă la PNL. Pînă în prezent, în afara lui Radu Câmpeanu nu s-a desprins nici o altă personalitate politică. Chiar dacă unele din acțiunile sale sînt contestate, dacă la PNL ar fi fost oameni de decizie, nu s-ar fi ajuns la această stare de fapt.

Pe de altă parte, la congresul de reunificare de la sfîrșitul lunii februarie ce va discuta și problema conducerii. Cei care aspiră la funcție vor avea posibilitatea să se afirme. Ca la orice congres, conducerea nu va fi arogată de către o persoană, ci va fi validată.

PNL

A răspuns dl. RADU CIUCEANU, vicepreședinte PNL

— Ce aveți de declarat despre proiectele de unificare liberală?

— Este un gînd bun, o intenție benefică. Regretabil că nu este un fapt împlinit. Dincolo de animozități personale, polițe mai mult sau mai puțin ascunse, agresivități fățișe, interese de grup sau de persoană, se impune colaborarea și afirmarea tuturor acelora din frontul ideii liberale. Paradoxal, cînd asistăm la zidirea democrației, cînd ne-am angajat pe drumul unei economii libere, locul liberal e spart într-o mulțime de fragmente. Adunate la un loc, ar constitui nu numai un loc în concurența politică dar și un element complementar direct și activ, într-o lume unde economicul are o prioritate cvasi absolută.

— Ce rol credeți că mai poate avea dl. Radu Câmpeanu într-o mișcare liberală unificată?

— Am să mă refer la eșecul din septembrie. Reforma o faci în general fie dintr-un spirit premonitoriu — și atunci are caracter preventiv — fie sub imperiul necesității imediate. Din păcate, noi am mers pe formula a doua și a trebuit să vină cutremurul din septembrie ca să ne oblige să trecem la măsuri urgente și radicale de întinerire și revigorare. **Pînă mai ieri, credeam că acest lucru a fost înțeles de toți veteranii noștri — în frunte cu dl. Radu Câmpeanu** — oameni onorabili de altfel, care au suferit din plin rigorile iernii comuniste pentru afirmarea ideilor lor politice.

ULB

A răspuns dl. ION BRĂTIANU, președintele Uniunii Liberale Brătianu

— Ce aveți de declarat despre proiectele de unificare a partidelor liberale?

— Aș fi dorit ca mișcarea liberală să fie o formațiune puternică, în care să intre oamenii politici liberali și cît mai puțini oportuniști. La ora actuală, mișcarea este divizată în două mari grupări, și este aspectul cel mai regretabil; în aceste două grupări divergente se află doi autentici Brătieni — descendenți ai întemeietorilor PNL. Situația dezastruoasă în care se găsește țara ar impune unirea tuturor forțelor liberale. ULB este în tratative cu PNL, NPL și speră într-o poziție comună și o colaborare ce cred că va duce la unificarea celor trei formațiuni.

— Ce rol credeți că mai poate avea dl. Radu Câmpeanu într-o mișcare liberală unificată ?

— Cu riscul că supăr pe unii, la ultima reuniune la care au participat ULB, PNL, NPL și PNL-AT s-a degajat pregnant că cei mai realiști oameni politici au fost membrii ULB și Radu Câmpeanu. Graba de a dona un calificativ după un eșec în politică este o mare greșeală, ce denotă lipsă de experiență democratică. După înfrîngerea în alegeri a adevăraților liberali, nu trebuie căutat acarul Păun, ci inventariere adevăratei potențe liberale. Mi-aduc aminte că Radu Câmpeanu și conducerea PNL au acceptat să participe la guvernarea Stolojan — mișcare foarte bine gîndită. Azi, partida liberală dispune de mai mulți miniștri și secretari de stat, de oameni cu experiență, ce-și pot asuma oricînd riscul unei guvernări.

PAC

A răspuns dl. STELIAN TĂNASE vicepreședinte al PAC

— Domnule Stelian Tănase, ce aveți de declarat despre proiectele de unificare a partidelor liberale ?

— Cel mai mare om politic al acestei perioade ar fi acela care ar crea un mare partid liberal, pentru că reforma de care are nevoie acum România este de tip liberal, reformă care ar pune în funcțiune valori cum sînt proprietatea privată, separarea puterilor în stat, libera inițiativă și concurența. Acestea sînt de fapt concepte liberale. Este nevoie de un mare partid liberal, de o uniune liberală, pentru a produce o reformă liberală în România. Nu trebuie să confundăm existența unui partid liberal în România cu pachetul de idei și valori ale liberalismului economic și politic. Un partid de stînga sau creștin-democrat nu poate să producă o reformă liberală de care are acum nevoie țara noastră. Doresc o unificare prin aparitia unui program, a unui manifest, a unui document programatic, în jurul cărula să se unească curentele liberale. Partidul Alianța Civică, este momentan într-un proces de clarificare electorală și ideologică.

— Ce rol credeți că mai poate avea dl Radu Câmpeanu într-o mișcare liberală ?

— Nici unul. Domnul Câmpeanu putea să aibă de mult acest partid, dacă ar fi avut anvergura necesară și dacă prin activitatea sa nu ar fi dăunat bunului mers al activității partidului său. Un partid liberal trebuie să aibă mecanisme corecte de alegeri și dezbateri. Liberalismul înseamnă libertate. Structura Partidului Național Liberal nu a fost democrată, a blocat oameni de valoare și a produs disidențe în sînul partidului. Așa se explică fărîmițarea Partidului Național Liberal în mai multe aschii.

— S-a speculat în presă referitor la intențiile PAC privind o uniune cu un partid liberal. Spre care partid liberal se îndreaptă simpatiile PAC-ului și ce aveți de declarat în legătură cu acest subiect ?

— Partidul Alianța Civică nu s-a declarat un partid liberal. Linia politică se va hotărî în urma congresului partidului. Personal, ca reprezentant al orientării liberale din PAC, văd această uniune ca o concentrare a tuturor forțelor liberale, inclusiv grupul liberal UDMR-Cluj. Partidul Alianța Civică nu are simpatii sau antipatii.

UDMR

A răspuns dl. KOLUMBÁN GÁBOR, vicepreședinte al U.D.M.R.

— Ce aveți de declarat despre proiectele de unificare a partidelor liberale ?

— Pe noi, liberalii din UDMR, grupați în platforma denumită Cercul Liberal, ne bucură faptul că UDMR, ca formațiune politică, este văzută de către majoritatea partidelor românești ca fiind de orientare liberală. Adevărul este că UDMR-ul nu este un partid politic, fiind organizație de reprezentare și apărare a drepturilor minorității maghiare din România. Aceasta, conform Constituției României, participă la alegeri și reprezintă interesele politice ale maghiarilor din România.

Din caracterul mai general al Organizației rezultă și faptul că în rîndurile membrilor UDMR sînt grupați în diferite platforme cetățeni cu convingeri creștin-democrate, liberale social-democrate etc.

— Ce rol credeți că mai poate avea domnul RADU CÂMPEANU într-o mișcare liberală unificată ?

Este binevenită ideea unificării tuturor forțelor politice de orientare liberală într-un singur partid liberal. Cristalizarea paletei politice și înființarea partidelor cu ideologie tradițională liberală, social-democrată, creștin-democrată și ecologică este un semn al maturizării și profesionalizării vieții politice. Acest proces poate duce la creșterea credibilității partidelor politice.

— Dl. Radu Câmpeanu, prin declarațiile făcute în problemele drepturilor omului și ale minorităților naționale, a adoptat o poziție neliberală, excelînd prin naționalism și intoleranță. Dl. Câmpeanu nu este un politician liberal, ca atare nu credem că va avea un rol determinant în mișcarea liberală din România.

— S-a speculat, în presă referitor la intențiile U.D.M.R. privind o uniune cu un partid liberal. Spre care partid liberal se îndreaptă simpatiile dumneavoastră și ce aveți de declarat în legătură cu acest subiect ?

— UDMR-ul nefiind partid politic, nu are intenția să se unifice cu alte partide, indiferent de coloratura lor politică. Dorim să avem relații de colaborare cu toate forțele de opoziție, adepții democrației, ai statului de drept și ai trecerii la economia de piață. În cadrul acestei conlucrări, colaborarea cu partidele liberale se poate realiza prin Cercul Liberal al UDMR, care întreține relații strînse cu principalele forțe liberale.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■
GHEORGHE BARBU ■
DORIAN RADU ■

EXTERNE

Pe frontul din Bosnia, nimic nou?

Un săptămînal are dezavantajul că trebuie să „tragă obloanele" cu mult timp înainte față de momentul cînd o pot face cotidienele. În cazul de față, ne-am bucura foarte mult dacă lucrările Conferinței de la Geneva asupra fostei Iugoslavii ar da rezultate excelente, care să vină cumva în discordanță cu ce credeam noi în momentul scrierii comentariului (cînd negocierile de la Geneva de-abia începuseră, în absența lui Izetbegovici și cu planul de 8 puncte al sîrbilor). Dar, pînă una-alta, să vedem cum stau lucrurile în momentul de față.

Reluarea lucrărilor de la Geneva în cadrul Conferinței consacrate fostei Iugoslavii nu avea nici așa auguri favorabili. Cei doi copreședinți ai conferinței, Cyrus Vance și lordul Owen, s-au deplasat în cursul săptămînii trecute la Belgrad și Zagreb și au făcut demersuri cu scopul de a-i determina pe sîrbii din Bosnia-Herțegovina să accepte propunerile menite să pună capăt războiului. Fără succes. În ajunul reluării convorbirilor, Radovan Karadjici a declarat din nou că sîrbii din Bosnia-Herțegovina se opun unui stat bosniac unitar, dar sunt în favoarea unei confederații de tipul Elveției, în cuprinsul căreia ei, sîrbii din Bosnia, să aibă un stat național, întrucît „și așa au pierdut destul pentru că nu fac parte din Iugoslavia și nu sunt legați de Serbia". Pe acest fundal de inflexibilitate și pesimism s-a întîmplat uciderea vicepremierului bosniac. Asasinul putea pune în pericol negocierile însele, deoarece fiecare dintre părți a dat urgent vina pe cealaltă : bosniacii au pretins că la mijloc o mîna sîrbilor, iar sîrbii — că-i vorba de o diversiune a musulmanilor. Încet-încet, spiritele s-au mai liniștit, după ce asasinul a fost prins și după ce toți și-au dat seama că teza amorului destinat a dinamita Conferința de la Geneva este greu de susținut, răposatul nefiind o piesă grea în mecanismul făurirvii păcii în fosta Iugoslavie. Și astfel lucrările Conferinței de la Geneva au putut fi reluate.

Dificultatea de căpetenie în găsirea unei soluții valabile și viabile provine din ineditul situației. Ce este și ce se întîmplă acolo nu seamănă cu nimic cunoscut, nu are termen de comparație. De aceea, nici modele de rezolvare nu pot fi găsite, nu pot fi propuse, paralelismele sunt excluse, totul trebuie analizat, cîntărit, judecat în sine, cu datele de la fața locului, iar soluția trebuie să fie pe măsură, adecvată materiei și împrejurărilor concrete. Grupările etnice principale din Bosnia-Herțegovina sunt trei — sîrbii, croații și „musulmanii" (sîrbi islamizați și elemente de origine turcică). Confruntarea de bază este între primii și ultimii, croații avînd o atitudine oscilantă (mai întîi au fost aliații sîrbilor, acum „merg" cu musulmanii). Forurile internaționale și, în general, comunitatea internațională, statele lumii, și în primul rînd marile puteri, par a ține partea musulmanilor. Dar asta se întîmplă în bună măsură datorită sîrbilor înșiși. În loc ca ei să accepte calea normală, adică sîrbii din Serbia să fie națiune majoritară, iar sîrbii din celelalte republici să fie minorități naționale, sîrbii de pretutindeni s-au aruncat cu capul înainte, în aventura lui „totul sau nimic", apăsînd foarte tare pe pedala „Serbiei Mari", fără să fie întrunită condiția fundamentală — populație compactă în unitate de teritoriu. Ultimul plan Vance-Owen — Bosnia stat unitar suveran, cu zece „provincii autonome" și cu Sarajevo oraș liber — se vrea o cale de mijloc, o soluție de compromis. Neacceptată însă ca atare de cei doi principali oponenți. „Musulmanilor" le convine partea militară din plan (să fie retrase forțele armate sîrbești din Bosnia), nu însă și cea constituțională (de teamă că ulterior „provinciile" constituite pe criteriu exclusiv etnic vor migra către statele naționale respective). Evident, sîrbilor le cîntine aceasta ultimă parte, dar nu vor să-și retragă trupele de pe teritoriile bosniace pe care le controlează.

Planul Vance-Owen nu este privit de forurile în numele cărora a fost întocmit — în primul rînd O.N.U. și Comunitatea Europeană — ca un document de rutină, o posibilă cale de rezolvare, din multe altele, a conflictului, ci este considerat ultima șansă pentru evitarea unei intervenții militare străine în Bosnia. În consecință, propunerile Vance-Owen au fost prezentate ca un fel de ultimatum, lucru subliniat foarte clar de noul președinte al Consiliului Ministerial al C.E.E., ministrul de externe danez Uffe Ellemann Jensen : „Revine acum conducătorilor sîrbi să ia o hotărîre importantă. Ei trebuie să renunțe la politica lor de agresiune și să accepte propunerile ce le-au fost făcute la Geneva, pentru că, în caz contrar, ei vor fi izolați". Avertismentul a fost recepționat ca atare de președintele iugoslav Dobrița Ciosici, care, într-un „Mesaj adresat națiunii", a declarat că în prezent sîrbii au de ales între „o capitulare politică și militară și un atac din partea țărilor celor mai puternice din lume". Pentru că este edificator în ceea ce privește optica sîrbească, redăm în continuare, în relatarea A.F.P., un fragment din „Mesajul" lui Ciosici : „Lăsînd să se înțeleagă că există încă „motive de speranță", Dobrița Ciosici a relevat importanța deosebită a rezultatelor conferinței de la Geneva, „care va decide în legătură cu un eventual război lansat de Statele Unite și C.E.E. împotriva sîrbilor din Bosnia, această eroare amenințînd de asemenea Serbia și Muntenegru". Evocînd „lupta de eliberare" dusă de sîrbii din Bosnia, Ciosici a acuzat comunitatea internațională că dorește să-i supună pe aceștia din urmă „hegemoniei musulmanilor și aspirațiilor partizanilor Marii Croații". „Un sfert din poporul nostru trăiește un război teribil cu teama unui genocid, o zecea parte a fost obligat să caute refugiu în străinătate și restul este supus unei carantine internaționale", a declarat Ciosici, apreciind că Iugoslavia este „victima unei teribile nedreptăți" datorită acțiunilor „celor învinși în primul și al doilea război mondial". El s-a declarat totuși gata să „întindă mîna tuturor adepților păcii și democrațiilor veritabili" pentru a se ajunge la o soluție negociată în Bosnia».

ION D. GOIA ■

Prolificitate, nu glumă!

Într-un scurt interviu acordat luna trecută ziarului budapestan „Napszabadsag", Gábor Kolumbán, vicepreședintele Consiliului Județean Harghita și vicepreședinte al U.D.M.R., a spus, printre altele : „Deosebirile de concepții din interiorul U.D.M.R. reflectă și divizarea societății. Trebuie să înțelegem că o comunitate de două milioane și jumătate de oameni nu poate fi unitară din punctul de vedere al intereselor și în asumarea valorilor".

Așadar, în țara noastră ar fi existat, la jumătatea lui decembrie 1992, două milioane și jumătate de unguri. Toată lumea știe, însă — iar dacă nu știe o poate afla fără nici un dram de dificultate — că recensămîntul din ianuarie 1992 a relevat că în România trăiau în momentul respectiv un milion și jumătate de unguri (cifra exactă : 1 600 889). Trebuie să înțeleg că Gábor Kolumbán, prin mijloace numai de el știute, a făcut cu aproximativ o lună în urmă o nouă numărătoare a ungurilor din România și i-a ieșit la socoteală un milion în plus față de cîți erau în ianuarie 1992. Cum nu se cunoaște absolut nici un caz de ungur cetățean român silit să se declare la recensămîntul de acum un an de altă naționalitate decît a lui și deci o greșeală de numărătoare în ianuarie 1992 este exclusă, rămîne o singură explicație : ungurii din România s-au așternut vîrtos pe treabă și au izbutit performanța ca în nouă luni să-și sporească etnia de la un milion și jumătate la două milioane și jumătate. Așa prolificitate mai zic și eu ! Jos pălăria ! Aferim !

ION D. GOIA ■

Sîrbii și arabii preferă Malta

Timp de trei zile (1, 2 și 3 februarie 1993), va avea loc în Malta un simpozion organizat de Universitatea „EL FATAH" Tripoli și Universitatea Belgrad. Președintele sindicatelor refugiaților din Croația, Bosnia și Herțegovina a anunțat că tema simpozionului se va referi la „sancțiunile ca mod de acțiune al Națiunilor Unite și repercusiunile asupra țărilor mici și în curs de dezvoltare, în domeniile : economic, social, politic și (...) mișcării sindicale". Participanții vor trebui să fie oameni de știință și personalități din domeniile respective. Aceștia vor prezenta o comunicare de cel mult 16 pagini. Au fost invitate și personalități din România. Simpozionul este sponsorizat de guvernul libanez. Pentru comunicare s-a stabilit că vor fi folosite trei limbi : engleză, arabă și sîrbă. (*Maria Tim...*)

Încurcarea încurcăturilor...

La WASHINGTON s-a anunțat că **trupele americane din Somalia** „vor fi nevoite să rămînă acolo în regim operațional pînă la stabilizarea situației". Cu alte cuvinte, rolul lor va depăși simpla protejare a convoaielor cu ajutoare umanitare. Prin stabilizare se înțelege dezamorsarea militară a fracțiunilor tribale. ● Un asemenea obiectiv se realizează prin atacarea „disciplinară" a recalcitranților. În consecință, COBRELE AH-1 au început să atace cu bune rezultate. Se înregistrează morți și răniți... ● **Împușcarea vicepremierului bosniac** de către un comando sîrbesc au pus forțele ONU protectoare într-o situație deplorabilă. „Căștile albastre" s-au dovedit strict ineficiente, deși bunele lor intenții sînt garantate prin regulament. Acest incident cu totul ieșit din comun a precipitat la maximum încurcătura din BOSNIA — HERȚEGOVINA. Efectul asupra conferinței de pace de la Geneva este cel scontat : suspiciunea și ura intoxică ultima urmă de calm diplomatic ● După „furtuna deșertului" a urmat furtuna într-un pahar cu apă, legată de **rachetele antiaeriene irakiene**. BAGDADUL a fost somat să le retragă din sudul țării, parlamentul irakian s-a declarat ofensat și violat, mari manifestații antiamericane s-au derulat conform protocolului dar, în final, dispozitivele au fost retrase. Așadar meci nul în războiul nervilor cu avantaj american teoretic. ● După alegerile din ANGOLA, considerate drept un început promițător al armistițiului dintre trupele guvernamentale și forțele UNITA, s-a revenit la „normalitate" : confruntările au reînceput, iar războiul este pe cale de... „generalizare". Angola redevine, după o re-

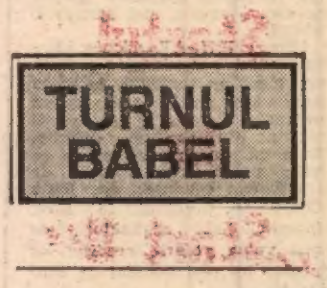

creație indecisă, unul din cele mai sîngeroase **poligoane politice** ale Africii. ● După **sfărîmarea** amabilă a Ceho-Slovaciei au apărut complexitățile insolubile. Devine tot mai clar că **CEHIA** se îndreaptă cu aplomb și pe scurtătură spre Occident, iar **SLOVACIA** se înșurubează în Est. În afara unei structuri economice nefericite, a inflației și șomajului în creștere abruptă. Slovacia mai posedă un balast proeminent : cei șase sute de mii de etnici maghiari, care sesizează, sprijiniți de Budapesta, că slovacii manifestă față de ei „resentimente excesive". Problema e în plină dospire. ● **ISRAELUL** rămîne inflexibil. Deși drama **exilaților palestinieni** a produs o adevărată furtună mediatică, emoționînd negativ lumea civilizată, premierul Rabin a declarat fără fasoane : „Am acceptat să îl primesc pe emisarul ONU la cererea secretarului general Ghali, dar nu avem absolut deloc intenția de a primi deportații !". ● În consens cu **NATO, CEE** se agită constructiv. Observatorii selectați de Bruxelles s-au deplasat pe frontiera dintre **Ungaria** și fosta **Iugoslavie**, precum și pe aceea dintre **Albania** și mai nouă dinamită europeană. Ei vor putea remarca în realitate ceea ce scenariștii lucizi au anticipat de mult. ● Deși **SUA** și **RUSIA** au semnat cu un istoric optimism cel mai impozant tratat conceput vreodată — **START II — Ucraina** continuă să mediteze dacă să ratifice START I. Kievul l-ar ratifica fără să clipească dar la un preț bun. Atît de bun încît americanii preferă să abordeze orice alt subiect. O delegație ucraineană aflată în vizită oficială la Washington a ridicat problema „dezarmare nucleară contra credite occidentale", dar **s-a** lovit numai de zîmbete evazive... ● Spre deosebire de Iugoslavia, care a început prin a fi o confederație și a sfîrși prin a deveni un ring de război, **REPUBLICA MOLDOVA** a trecut de la război la calmul amărît al unei viitoare confederații. Autoritățile auto-inscăunate la Tiraspol **s-au** gîndit să transforme **Transnistria** într-o republică, în cadrul unei **preconizate confederații moldovene**. Chișinăul refuză să înghită această pastilă amară (a cîta) sugerînd, în schimb, acordarea unui statut de „zonă economică liberă". Bun. Care economie ? „Liberă" față de cine și în ce scop ? ! ● Distinsa soție a fostului dictator albanez **ENVER HODJA** a fost, însfîrșit, acuzată de corupție, delapidarea unor fonduri de stat, etc., etc. Ea poate fi pedepsită fie cu închisoarea pe termen lung, fie prin condamnarea la moarte. **Doamna Hodja** se apără cu fermitate și acuză, la rîndul domniei sale, Tribunalul, Procuratura, Guvernul și Parlamentul de abuz. Toate instanțele statului abuzează în dorința de a lichida, cu acte contrafăcute, o martiră adevărată.

RADU BUDEA[illegible]

EXTERNE

Geografia la comanda istoriei

Decenii în şir Europa de est a privit cu sfîntă mînie proletară la Europa de vest. Obnubilat de indolenţa opulenţei, măcinat de lupte de clasă, idiotizat de consumul de droguri şi avînd o conştiinţă socială decrepită, Occidentul trebuia să se năruie prin forţe proprii, la însăşi „comanda istoriei". Istoria a comandat altceva. Tratatul de la Varşovia nu s-a mutat la Bruxelles, CAER-ul nu a digerat C.E.E., proletarii stipendiaţi de Moscova nu au pus mîna pe parlamentul european. Socialismul a căzut cum se cade, mafia roşie s-a zvîrcolit protocolar, pînă ce revoluţiile din răsărit s-au sastisit, nomenclatura a trecut de la tunsoarea militară la pletele de play-boy, ace de cravată, brăţăruşe şi vestoane de mătase şi toate s-au aşezat pe noua morală a tranziţiei. În locul eurocomunismului care nu a prins s-a instalat în est pluripartitismul echivoc. Stînga îşi joacă în continuare cali dar pe dolari şi în limba engleză. În schimb, geografia a fost tîrîtă în plină dramă. Geografia plăteşte, acum, oalele sparte, gugumăniile politice, jocurile duble, triple sau cvadruple. Geografia se zbate, se sufocă, sîngerează.

În paralel cu piaţa unică europeană, un fel de răsfăţ de ultimă oră al răsfăţatei pieţe vest-europene, în răsărit lucrurile se complică şi se îndoliază. O centrifugă gigantică huruie infailibil transformînd stabilitatea din ultimii zeci de ani într-un adevărat delir al descompunerii în factori primi. Genocidul din Bosnia-Herţegovina a intrat în banalitate. Privim scenele difuzate de canalele de televiziune cum priveam, odinioară, tragedia cotidiană a Beirutului. Numai că Sarajevo nu este dincolo de o mare îndepărtată, ci dincolo de gard. Asasinarea unui oraş european sub ochii înmărmuriţi ai Europei este o experienţă inedită. Cel puţin pentru generaţia noastră. Dar Sarajevo este faţa văzută a icebergului. Urmează Kosovo. Urmează cele trei Macedonii : iugoslavă, bulgară şi, desigur, grecească. Urmează enclavele sîrbeşti din Croaţia. Urmează „republica maghiarilor din Slovacia". În felul acesta Balcanii redevin ce au mai fost — un butoi cu pulbere la îndemîna demenţei militare a restului omenirii.

În fosta Uniune Sovietică, porumbeii păcii s-au volatilizat şi ei. În locul liniştii frăţeşti şi al iubirii internaţionaliste a muncii toată lumea se bate cu toată lumea. În Nagorno-Karabach, după o strașnică beţie de revelion, au reînceput măcelurile. Gruzinii şi abhazii se spintecă reciproc. Frontiera afgano-tadjică a devenit o fişie a morţii. În sfîrşit, la Taşkent cinci republici încrezătoare în Alah au pus pe roate, în jurul Kazahstanului nuclear, un stat unit. Un stat al Asiei Centrale şi nu al Europei ajunse în pragul deşănţării.

În acest joc Bill Clinton şi Boris Eltîn par nişte martori celebri cărora le-a scăpat jucăria din mîini. Şi Washingtonul şi Moscova privesc nebunia lumii ca şi cum aceasta şi-ar fi cîştigat fulminant dreptul de a se autodistruge despărţindu-se de perioada acră şi plictisitoare cînd sinuciderea mondială era amînată echilibrat de paritatea est-vest...

RADU BUDEANU ■

Din nou pe „Drumul mătăsii"

Se naşte un uriaş musulman

Evident, dacă ar fi să stabilim un clasament al cauzelor care au dus la hotărîrea de creare a Pieţei Comune musulmane, pe locul întîi s-ar situa necesităţile de ordin economic, pe al doilea — liniile de forţă politice, pe locul trei ar fi considerentele religioase şi de-abia la sfîrşit impulsurile sentimentale. Dar chiar şi aşa, plasate pe locul din urmă, cauzele atingătoare ale corzii sensibile nu sunt lipsite de importanţă. Pentru că proiectul, dacă va fi dus la bun sfîrşit, va avea drept rezultat constituirea unui uriaş bloc economic musulman care să lege Europa şi Asia de-a lungul vechiului Drum al mătăsii. Practic, e vorba de aderarea la Organizaţia pentru Cooperare Economică (E.C.O.), înfiinţată de Iran, Pakistan şi Turcia, a cinci foste republici sovietice (Kazahstan, Azerbaidjan, Kirgîzstan, Turkmenistan, Uzbekistan) şi a Afganistanului. Aceste şase ţări au semnat recent Carta fondatoare a E.C.O., formînd cel mai mare bloc economic după Comunitatea Economică Europeană (C.E.E.). O a şasea fostă republică sovietică, Tadjikistanul, a fost acceptată ca membră, dar nu a semnat încă documentul, întrucît tulburările interne l-au împiedicat pe reprezentantul ei să participe la ceremonie. În total deci, vor fi 10 ţări, cu o populaţie de 300 de milioane de locuitori. Secretarul general al E.C.O., Shamshed Ahmed, a descris organizaţia ca un bloc ce se întîmplă să fie musulman, dar care nu este o alianţă a intereselor musulmane (care, adică, nu este constituit pe criteriul religiei). „Organizaţia noastră — a declarat Nawaz Sharif, primul-ministru al Pakistanului — corespunde acum frontierelor regiunii antice care a adus prosperitate şi civilizaţie locuitorilor săi prin schimburi fructuoase de-a lungul vechiului Drum al mătăsii".

Toate bune şi frumoase, numai că, potrivit celor mai avizaţi specialişti, cei ce vor să realizeze Piaţa Comună musulmană vor trebui să facă faţă mai multor obstacole. Mai întîi, înapoierea republicilor foste sovietice, cărora le lipsesc şi infrastructura, şi mijloacele tehnice pentru o astfel de integrare. Pe urmă, este vechea dorinţă rusească de a avea acces la un port din mările calde. În sfîrşit, incorporarea fostelor componente ale u.r.s.s. în E.C.O. se bate cap în cap cu năzuinţa Kremlinului de a pune pe roate C.S.I.-ul. De altfel, încrederea republicilor asiatice postsovietice într-un C.S.I. viabil a scăzut foarte mult. Recenta reuniune de la Taşkent a marcat o vizibilă îndepărtare a ţărilor respective de C.S.I. Dacă „Statul Unit al Asiei Centrale" se realizează, Comunitatea preconizată de Moscova nu mai are practic şanse. În schimb, vechiul „Drum al mătăsii" va putea să reînvie.

ION D. GOIA ■

Startul lui „Start II"

În capitala americană a fost foarte lăudată — şi de microbul acestei laude n-au scăpat nici unii ziarişti români aflaţi acolo — performanţa lui George Bush de-a fi izbutit, cu puţine zile înainte de a pleca definitiv de la Casa Albă, să încheie cu Eltîn tratatul „Start II" privind reducerea şi limitarea în continuare a armamentelor strategice ofensive. Preşedintele cel mai activ pe plan internaţional şi-a făcut datoria pînă la capăt etc.

În realitate, pînă ca documentul iscălit recent la Moscova să dea rezultate concrete mai sunt grele bătălii de dat. „Start II" şi-a luat doar startul, însă pînă la linia de sosire are de parcurs o dură cursă cu obstacole. În ceea ce priveşte Kremlinul, el va trebui să ajungă la înţelegeri ferme cu celelalte republici foste sovietice deţinătoare de armament nuclear — Kazahstan, Belarus, dar, mai ales, Ucraina, foarte reticentă în a da din mînă un atu fără să obţină compensaţiile de rigoare (în principal, Ucraina se teme să rămînă cu palmele goale în faţa unei Rusii înzestrate cu armament atomic). Pe urmă, firește, Eltîn trebuie să se războiască cu parlamentul, unde numeroşi deputaţi „conservatori" se opun reducerii forţei nucleare ruseşti. Desigur, chestiunea ratificării se anunţă dificilă şi pentru americani. Este limpede că ratificarea de către Congresul S.U.A. a lui „Start II" şi punerea lui în aplicare vor depinde de felul cum se vor desfăşura ostilităţile în ograda lui Eltîn. Americanii vor fi foarte atenţi să nu fie traşi în piept de ruşi şi ucraineni (s-a vorbit de o înţelegere secretă între aceştia, în urma căreia potenţialul nuclear al Ucrainei să devină un arsenal de rezervă pentru Kremlin). Oricum, occidentalii par a se fi împăcat cu ideea că vor trebui să satisfacă cererea Ucrainei de ajutor financiar (1,5 miliarde de dolari) pentru dezafectarea armamentului nuclear pe care-l deţine.

ION D. GOIA ■

Exportul de arme în Liberia este interzis

Prin Hotărîrea Guvernului nr. 804, din 18 decembrie 1992, s-a interzis exportul de arme şi material militar cu destinaţia Liberia.

Interzicerea nu se aplică în cazul armelor şi materialului destinat pentru folosinţa exclusivă a forţelor Comunităţii Economice a Statelor din Africa de Vest de menţinere a păcii în Liberia.

Interdicţia se menţine pînă cînd, în funcţie de evoluţia situaţiei din Liberia, Consiliul de Securitate va decide altfel.

CORNELIU OLTEANU ■

FLASH

O insulă occidentală în bulevardul Titulescu

• În acest (mini) supermarket nu toată lumea cumpără, dar are ce vedea

Economia de piață evoluează lent, dar sigur. Un exemplu în acest sens este noul supermarket „MARRIOT", situat în Bd. Nicolae Titulescu nr. 95—103, primul market din România în stil occidental, reprezentînd o noutate a comerțului românesc.

Pentru a afla cîteva amănunte în legătură cu acest original magazin, ne-am adresat domnului Mihai Suciu, unul dintre patronii acestui market, care a avut amabilitatea să ne acorde un scurt interviu :

— D-le Suciu, de cît timp funcționează magazinul „MARRIOT" ?

— Magazinul nostru funcționează de aproximativ o lună de zile.

— Spuneți-mi, vă rog, pentru întocmirea actelor necesare înființării magazinului ați întîmpinat greutăți ?

— Da, am avut numeroase probleme în „mișcarea hîrtiilor". Am obținut cu dificultate avizele de la SANEPID și IDEB. De asemenea, ne-am confruntat și cu neînțelegerea locatarilor față de activitatea desfășurată în magazin, pe motiv că-i deranjează zgomotul și reziduurile, mă rog... și alte inconveniente, care au fost tolerate cu multă dificultate.

— „MARRIOT" este o societate mixtă. Ce beneficiu revine părții române ?

— Da, magazinul nostru este o societate româno-arabo-greacă, părții române revenindu-i 20 la sută, iar părților arabă și greacă cîte 40 în sută. De asemenea, încercăm de a nu primi nimic în consignație, totul fiind import propriu. „MARRIOT" este primul magazin din România ce practică adaos comercial de numai 3 la sută, iar produsele sînt importate din Grecia, Olanda și Italia. Avem și un contract de 20 la sută cu S.U.A.

— Magazinul este cu autoservire. Ați avut probleme neplăcute, cum ar fi subtilizarea unor produse, de către indivizi certați cu legea ? Pe românește : se fură din magazin ?

— Nu, nu avem probleme de acest gen. Este un lucru care ne bucură mult, cumpărătorii sînt foarte civilizați și nu am avut nici o situație neplăcută.

— Estimativ, cam ce vînzare aveți pe zi ?

— Aproximativ 3—6 milioane lei.

— Sînt căutate preparatele mai sofisticate, cum ar fi : raci, languste ?

— Da, sînt extrem de solicitate ; la două, trei zile se reaprovizionează cu marfă.

— Ce intenții de viitor aveți ?

— Dorim să menținem magazinul în un standard cît mai apropiat de cel occidental, să oferim consumatorilor produse de cea mai bună calitate, dintre care 10—15 la sută să fie produse indigene.

— Vă mulțumim, domnule Suciu, pentru interviu și vă dorim succes.

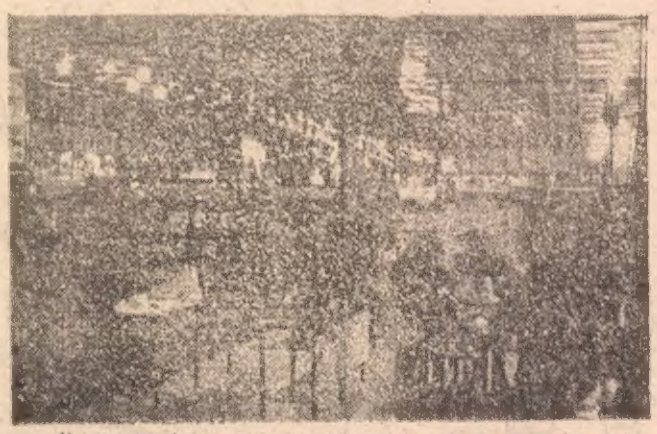

Pentru cei interesați să se aprovizioneze de la magazinul „MARRIOT", publicăm o scurtă listă de prețuri ale unora dintre produsele existente în acest supermarket :

— pîine turcească — 50 lei
— portocale — 312 lei kg
— baclavale — 4 000 lei kg
— languste — 16 000 lei (cutii ambalate)
— conserve pentru aperitiv : Hamburger, 600—800 lei cutia
— biscuiți cu cremă, simpli, diferite sortimente : între 300—2 000 lei kg
— ketchup — 600—2000 lei, în funcție de gramaj
— ciuperci — 819 lei cutia
— maionează — 876 borcanul
— vodcă — 661 lei sticla
— prèparate din carne la prețuri accesibile
— ouă — 32 lei bucata.

Ce impresie v-a lăsat MARRIOT ?

Ce v-a convins să faceți cumpărături la acest magazin ?

Care este părerea dumneavoastră despre prețuri ?

Ce aveți de spus despre modul de comportare al personalului ?

Am purtat un scurt dialog cu cîteva persoane care-și făceau cumpărăturile (sau doar priveau !) prin magazin :

Paraschiv I. — pensionară :

„Locuiesc în zonă și am venit din curiozitate. Impresia este foarte bună din punct de vedere al deservirii. Cît privește aspectul și calitatea mărfurilor, e bine.

Nu pot să spun că am făcut „cumpărături" aici, pentru că am luat doar o pîine. La pensia mea nu-mi pot permite decît această pîine, pe care o mănînc destul de rar d.n acest magazin, 50 de lei sînt mari pentru mine".

Tănase Mioara — inginer :

„Am aflat de acest magazin de la o colegă de serviciu. Am venit cu mașina, pentru că locuiesc în Pantelimon. Mărturisesc că am rămas impresionată. Încet, dar sigur, sînt convinsă că România va arăta cu Occidentul. O inițiativă demnă de laudă. Aș dori să mă aprovizionez de aici, pentru că mărfurile sînt de calitate. Deocamdată nu-mi pot permite prea des acest lucru. Prețurile pentru buzunarul românului sînt în general ridicate, nu în comparație cu alte magazine, ci în raport de salarii... Cît despre personal, pot să spun că încearcă să fie cît mai amabil. Asta mă satisface".

Iliescu I. — șomer :

„Eram în trecere prin zonă, după una, după alta. Nu am știut de magazinul acesta pînă azi. Ce impresie am ? Sînt prea dărîmat la ora actuală pentru impresii. Am venit, am văzut, și am plecat. Bună ziua !".

Bosea C. — economist :

„În acest bloc locuiește mama mea. Eu sînt de profesie economist și toate aceste „premiere" mă interesează.

Acest supermarket tinde către standardele europene. E un început promițător. Mărfurile sînt de bună calitate. Păcat că salariile sînt cum sînt și nu ne putem permite să ne cumpărăm ce am dori.

Economia de piață demarează greu, iar răbdarea noastră este aproape de capăt. Problema de fond nu constituie prețurile, ci salariile de mizerie. Personalul se comportă exemplar. Diferența între un vînzător de stat și unul dintr-un magazin privatizat este mare".

În urma acestei scurte anchete, orice comentariu ar fi inutil : tuturor, îi facem. După 3 ani, pe piața românească regina comerțului este încă dugheana, iar doamnele ei de curte, tarabele binecunoscute. Să sperăm, însă, că „MARRIOT" a spart gheața și că exemplul său va fi urmat, în curînd, de alți comercianți.

EVELINA MAZILU ■

Sacroterapie

Spre Dumnezeu prin alimentație naturistă

Dl. Aurel Simionescu revine în atenția noastră prin inimoasa inițiativă de a susține un șir de prelegeri (cu intrare liberă) pentru a împărtăși tuturor experiența vieții sale (este în vîrstă de 56 de ani).

Din 3 decembrie 1992, la sediul Mișcării Ecologiste din România, str. Al. Philippide nr. 11, sc. 2, telefon 611 29 43, se desfășoară, în fiecare marți, joi și simbătă, orele 16—18, întîlniri numite inspirat SACROTERAPIE.

Acest om sfînt, pe care ești tentat să-l numești preot, propovăduiește pe baza unei temeinice cunoașteri științifice a fenomenelor și pe baza experienței personale, schimbarea radicală a modului de alimentație, și anume, alimentația naturistă, netrecută prin foc.

În urmă cu 13 ani, dl. Aurel Simionescu descoperă că suferă de o boală extrem de gravă, mortală. Că este acum perfect sănătos, grație tocmai schimbării radicale a regimului alimentar și a credinței în Dumnezeu, nu este un miracol.

Domnia sa argumentează că focul (temperaturi mai mari de 42°C) distruge viața (enzime aura biomagnetică și recomandă tuturor celor capabili de o asemenea percepere a realității, că hrană zilnică : cereale, tărîțe, grîu înmuiat 24 ore, fulgi de ovăz, lapte de soia, fructe, rădăcinoase (morcov, păstîrnac, pătrunjel, țelină), miez de pîine neagră, în orice cantitate.

Domnia sa dovedește, citind rezultatele unor îndelungate și celebre experimente științifice, că organismul uman trăiește într-o perfectă simbioză cu virușii, bacteriile, microbii, atîta vreme cît lichidul celular are starea de „bază" — etimologic : împreunare, viață. Cînd starea devine „acidă" — etimologic : descompunere, moarte — atunci virușii, microbii se înmulțesc vertiginos, invadînd celulele și provocînd boala. Alimentația naturistă, crudă, reușește tocmai aceste lucruri, învingerea practic a oricărei boli, iar dl. Aurel Simionescu ne amintește mereu că Dumnezeu nu înseamnă BOALA !

Singurul cîștig al d-lui Aurel Simionescu, în urma susținerii prelegerilor, îl reprezintă cîștigarea unui număr cît mai mare de adepți ai alimentației năturiste.

BRINDUȘA NICOLAE ■

La Buzău, bitterul suedez se vinde din 1987

În „piața Gorbaciov" din Buzău (fosta piață a teatrului) pot fi văzuți, zilnic, o mulțime de turiști de dincolo de Prut, care își oferă marfa amatorilor de chilipir, beneficiind de taxe preferențiale (adică, pe jumătate din taxele percepute piețarilor autohtoni). Și tot acolo poate fi găsit cetățeanul **Ion Cojanu**, proprietarul chioșcului **„Sănătate prin farmacia naturii"**. Domnul Cojanu vinde de 10 ani plante medicinale.

Ce l-a îndemnat pe acest om să adune plante medicinale ? Iată ce ne spune : „Am fost un om bolnav și m-am făcut sănătos cu ajutorul plantelor medicinale. Am în casă o bibliotecă de profil la care apelează și medicii. Am suferit de astm tabagic, discopatie lombară și dereglări ale sistemului nervos central". **În anul 1987 a descoperit procedeul de prelucrare a bitterului suedez în cartea austriacei Maria Treben, rețeta compunîndu-se din 12 plante !** Și de atunci prepară produsul, căruia îi spune „tinctură", în sticluțe de 50, 100 și 300 ml, la prețul de 300 de lei/100 ml. De asemenea, pentru cei interesați să-și prepare licoarea acasă, vinde cele 12 plante la pungi, cu modul de întrebuințare, la prețul de 1000 de lei. Este indicat pentru multe, foarte multe boli (dureri de cap, amețeli, miopie, cataractă, eczeme, dureri de dinți, afecțiuni ale stomacului, epilepsie etc.).

Domnul Cojanu se cam îndoiește că bitterul din comerț este preparat din 32 de plante! După alegerile locale din 1992, primarul Frățilă l-a mutat din Piața centrală — unde știau foarte mulți oameni de nea Ion — în „piața Gorbaciov". La concurență cu frații noștri de peste Prut.

ION RUSU ■

DOSARELE FLACĂRA

Ce facem cu „Casa Poporului"? (I)

• Arhitectul Mircea Anania propune două soluții —

dinamitarea edificiului

— transformarea lui în muzeu al comunismului

Inaugurăm, începînd cu acest număr, un documentar în serial, dedicat așa numitei „Case a Republicii". Acest edificiu monstruos, faraonic, născut din fanteziа bolnavă, megalomanică a fostului dictator, răneşte bunul simț și imaginea de ansamblu a Capitalei. Dar el s-a născut din munca de rob și miliardele jefuite din visteria României. El ne aparține. Ce destinație se poate da acestui colos, care, lăsat în paragină, riscă să înmormînteze investiții uriașe, irecuperabile odată cu trecerea timpului ?

Vom găzdui, deci, în continuare opiniile și propunerile unor experți în materie. Dar așteptăm, deopotrivă, și părerile dumneavoastră, stimați cititori. Ele vor fi încredințate tiparului, fie că vizează articolele apărute, fie că vin să îmbogățească bagajul de soluții exprimate pînă în prezent.

Vă mulțumim.

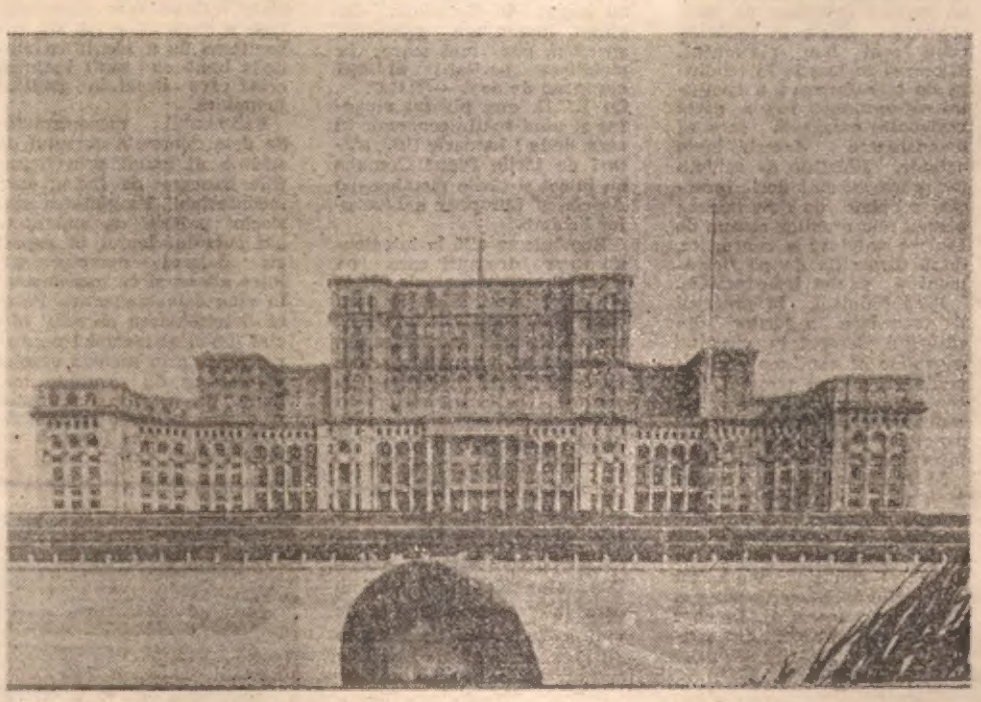

Dinamita !

Desigur, o anihilare totală, definitivă, pare logică. Avînd în vedere lamentabila exprimare arhitecturală, insolența agresivă cu care uriașul conglomerat de volume grotești domină orașul, răneşte spațiul, stressînd atît vizual cît și psihic — prin funcțiunile care îi erau prevăzute — acest edificiu degajă suficientă toxicitate pentru a fi demolat. Cum s-a procedat și cu Cancelaria Reich-ului din Berlin. Deși Albert Speer nu a desenat un edificiu monstruos. Dar trebuia distrus. Era și acela sediul, simbolul unei ideologii asasine, la fel de nocive, ca a gemenei sale, comunismul.

Muzeul comunismului

Se impune evitarea imenselei gafe de a face din acest „castel kafkian" sediu al organelor legislative și executive ale recentei noastre democrații, pe care o dorim pură, necontaminată de aberația cocoțată în Dealul Spirii. Susținînd această variantă — propunem utilizarea acestei case, zise a poporului, pentru organizarea unui MUZEU AL COMUNISMULUI, transformarea acestui simbol al dictaturii comuniste într-un For al Educației Anticomuniste.

Avem o datorie față de generațiile viitoare. Datoria de a menține permanent trează atenția asupra acestei ideologii care a bîntuit în țările din estul Europei aproape o jumătate de secol, distrugînd toate valorile unor popoare (tradiție, religie, cultură, economie), cultivînd nonvaloarea, corupția, incompetența, delațiunea, teroarea. Trebuie mereu și mereu să ne amintim. SĂ NU UITĂM !

Cum nu trebuie să uităm holocaustul produs de CIUMA BRUNĂ, nu trebuie, nu avem voie să uităm nici crimele de cîteva decenii ale CIUMEI ROȘII.

Considerăm necesară, educativă, organizarea în Europa fie în orice continent, dealtfel) a unui astfel de muzeu, a unui for de cultură, informare, loc activ de dezbateri, conferințe, simpozioane, pentru explicarea, înțelegerea acestui fenomen inuman, pentru ca el să nu se mai repete niciodată !

Nici un alt sediu nu pare mai indicat pentru un astfel de muzeu decît această construcție, colecție de eșecuri, cel mai sugestiv exemplu de cum nu trebuie construit. Fiindcă așa zisa Casă a poporului nu e decît un superb kitsch, de un comic involuntar, reflectare perfectă a impotenței societății denumite „epoca de aur". Ilustrare elocventă a neprețuitelor teze marxiste despre „suprastructura generată de bază".

Sub egida ONU, UNESCO, în colaborare cu țările est-europene, se va putea crea un fond internațional pentru subvenționarea acestui organism viu, complex, de documentare prin toate mijloacele moderne, de informare asupra degradării umane la care s-a putut ajunge, prin teroare, lașitate, îngăduință, prin somnul rațiunii, care, mereu, a născut monștri.

Propuneri de organizare a spațiilor

Parter (+0.00 m). Uriașele spații, adevărate bulevarde acoperite, care depășesc cu mult marile pasaje din capitalele europene, vor fi doar pietonale, deși oferă mari posibilități de circulație și parcare auto ; pot fi folosite ca spații pentru plimbări, locuri de întîlniri, discuții publice, zone de agrement, cu efervescența unui „corso". În saloanele adiacente acestor aiei se pot organiza manifestări artistice programate sau improvizate, vizionări de filme, video, (Kafka, Orwel etc., ecranizări pe aceleași tematici).

Etaj I (+9,00 m), etaj II (+13,50 m). Se pot amenaja spațiile muzeistice (pe națiuni), cu materiale documentare, fotocopii, liste, biografii, fotografii (victime și călăi), metode folosite, instrumente, machetele gulagurilor, canale, lagăre, penitenciare, panopticum cu figurile de ceară ale „celor mai iubiți", etc., etc. Săli de lectură, biblioteci, înregistrările video și audio din perioada de sclavaj... Săli de teatru, balet, mimă, pantomimă, păpuși, marionete (adulți și copii), unde echipe de teatru din alte țări se vor succeda permanent, pentru un schimb de informații, experiențe, asupra dramei trăite după al doilea război mondial, sub teroarea sigiei „secera + ciocanul".

În săli de conferințe se vor organiza dezbateri publice, contacte cu foștii deținuți supraviețuitori, simpozioane internaționale pe teme de cultură, politică, economie, sociologie, pentru a încerca descifrarea acestei epidemii, care în plin secol XX a infestat jumătatea unui continent civilizat.

Spectacolele de sunet și lumină se vor desfășura pe imensele terase de deasupra etajului II.

Desigur, posibilitățile de organizare și funcționare ale acestui For al Educației Anticomuniste sunt infinit mai variate decît cele enumerate.

Exterioarele

Eliminînd varianta de acoperire, mascare a acestui subprodus, ar fi de dorit accentuarea kitsch-ului (dacă mai e posibil) prin capitele roșii, coloane negre, o cromatică absurdă, într-un ritm haotic, fațadele rămînînd o ofertă permanetă oricăror intervenții cu pensula, bidineaua, spray-ul, pentru inscripții, desene — cum s-a procedat la zidul Berlinului.

În spațiile din jurul construcției se vor amplasa clădiri turn de birouri, nu de locuințe, pentru a se evita poluarea locatarilor.

Magistrala care trebuia să ne conducă privirea, se propune a rămîne un cvartal închis la ambele capete de construcții (cu parterul liber), care vor proteja trecătorii de contactul vizual penibil, insalubru, al acestei moșteniri de tristă, lugubră amintire.

(Va urma)

O moarte dubioasă

Devenit major după susținerea, între 1 și 10 iunie 1990, a examenului de grad, **Mihai P. Constantinescu** din Fălticeni s-a declarat, încă după evenimentele din decembrie 1989, susținător al mișcării CADA. După repetate contradicții cu superiorii săi, aceștia îi recomandă să se interneze într-o clinică de neuro-psihiatrie. În urma controlului medical, devine pensionar M.Ap.N. Dificil și complexat, tînărul ofițer (39 de ani) se sinucide. Tragicul eveniment a avut loc în seara zilei de 8 decembrie 1992, în apartamentul concubinei sale din Suceava. Ca totdeauna, „gura lumii" vorbește vrute și nevrute. Cercetările continuă.

Moș Crăciun în flăcări

După ce au furat sabia statuii lui Petru Mușat din Suceava, au aruncat într-un lac bustul lui Eminescu de la Sucevița, după ce au degradat și profanat, cu cinicism și dușmănie, Cetatea de Scaun a lui Ștefan cel Mare și Sfînt, borfașii și golanii locului au mai comis o ispravă : I-au dat foc lui Moș Crăciun, care era amplasat în „orășelul copiilor" din municipiu. Și-așa precar, sărac și insipid, Moș Crăciun a ars în ziua în care, cu trei ani în urmă, au fost împușcați cei doi iluștri. Simplă coincidență ?!

CONSTANTIN ȘTEFURIUC ■

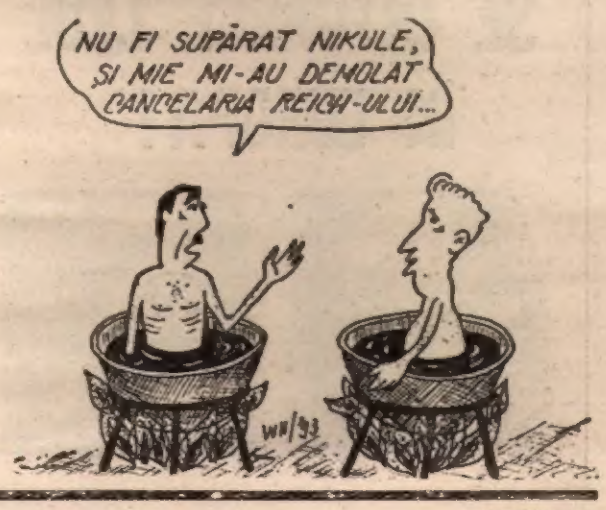

FLACĂRA

CONSILIER ECONOMIC

Zona mărcii germane

DRUMURILE PRINCIPALE ALE COMERŢULUI CU RAZĂ MEDIE DE ACŢIUNE

După 1989, asistăm la intensificarea migraţiei în interiorul spaţiului geografic al ţărilor din Europa Centrală şi de Est. Din datele pe care ni le-a pus la dispoziţie Ministerul Turismului — vedeţi **tabelele nr. 1 şi 2**, mai jos — reiese că, în 1991, aproape **nouă milioane** de români au călătorit în străinătate şi că, în 1992, numărul acestora a depăşit **10 milioane.** În covîrşitoarea lor majoritate, turiştii noştri s-au mulţumit să viziteze doar fostele ţări „frăţeşti". Nu e un secret pentru nimeni că cei care au plecat mai departe nici nu prea s-au mai obosit să vină înapoi. În acelaşi interval de timp, aproape 10 milioane de cetăţeni ai altor state au vizitat România **(4,5 milioane,** în 1991 şi peste **5 milioane,** în 1992).

Oricine poate călători, fie în interes pur turistic, fie în interes de afaceri. Este clar, însă, că tranzitul turistic din Răsăritul Europei — o variantă modernă a migraţiei negustorilor colportori din Evul Mediu — are aproape exclusiv o motivaţie economică. În acest spaţiu, circulaţia persoanelor antrenează într-o mişcare doar aparent haotică o enormă masă de mărfuri şi un număr însemnat de mici capitaluri aflate în căutarea celui mai bun plasament. Mişcarea se înscrie în tendinţa de transformare a spaţiului est-european într-o **piaţă regională omogenă,** care să detensioneze dezechilibrele actuale. Relaţiile de schimb reciproce nu sînt decît încercări repetate de determinare a unui nou numitor comun de reglare valutară a conturilor, după dispariţia de pe firmament a **rublei transferabile.**

Fără îndoială, în procesul de racordare a ţărilor din răsăritul Europei la circuitul economic al continentului nu poate fi ignorat punctul de contact extrem de sensibil reprezentat de stabilirea unor raporturi de schimb naturale între monedele lor naţionale.

În medierea acestor raporturi, un rol esenţial revine mărcii germane. Marca este moneda în care statele din fosta Uniune Sovietică, în special Rusia şi Ucraina, au contractat o imensă datorie. Marca este moneda în care şi-au constituit depozite bancare deloc neglijabile milioanele de muncitori turci, sîrbi, croaţi, bosniaci şi sloveni care au lucrat în Germania. În sfîrşit, marca are greutatea specifică cea mai mare în stabilirea parităţii **unităţii europene de cont** — E.C.U. iar E.C.U. este **pivotul monetar** al unui spaţiu economic în care, de la 1 ianuarie 1993, alături de ţările Pieţei Comune au intrat şi ţările membre ale Asociaţiei Europene a Liberului Schimb.

România se află la intersecţia unor drumuri care, pe două direcţii principale, de la est către vest şi de la nord către sud, constituie axele de tranzit ale ariei geografice din imediata sa vecinătate, axe pe care circulă milioane de oameni, care antrenează în mişcarea lor zeci, sute sau, poate, chiar mii de milioane de ruble, forinţi, leva, coroane, zloţi şi dinari. Toate aceste sume se transformă, printr-o conversie în cascadă, în dolari şi, mai ales, în mărci. Densitatea relaţiilor de schimb care intersectează graniţa de vest a României, derulate în covîrşitoarea lor majoritate prin marcă, probează existenţa practică a unui filogermanism valutar care dovedeşte, încă o dată, că piaţa are capacitatea de a identifica moneda bună cu mult înaintea celor care decid în politica monetară.

Falimentul mecanismului de determinare a cursului de schimb al leului prin licitaţiile bancare de fixing este incontestabil. Fragilitatea aşaziselor paliere de stabilitate ale cursului leului în raport cu dolarul demonstrează, între altele, şi că mecanismul în sine este inadecvat. Poate că determinarea cursului oficial (unic) al monedei noastre naţionale prin **metoda coşului valutar** ar da rezultate mai bune. Un prim coş ar putea fi format printr-o combinare, în proporţii bine alese, a valutelor din prima zonă de contact a leului cu piaţa externă (forintul, rubla, dinarul, leva, coroana şi zlotul), ponderate prin marcă. Moneda germană ar deveni astfel valuta conducătoare şi pe segmentul oficial al pieţei şi credem că, „legat" de ea, leul nostru s-ar ţine mai bine pe picioare.

Instabilitatea leului din ultimii doi ani, procesul continuu de erodare a puterii sale de cumpărare sub incidenţa presiunilor inflaţioniste extrem de acute din economie trebuie să ne dea de gîndit. Înclinaţiile excesiv de dolarofile ale autorităţilor s-au dovedit, după cum se vede, păguboase. Leul n-a putut să înveţe engleza americană. Rămîne să-i probăm talentele poliglote încercînd să-l învăţăm nemţeşte.

MARCEL APOSTOLESCU ■

Tabelul nr. 1

Numărul turiştilor români care au călătorit în străinătate în anii 1991 şi 1992

1991 — TOTAL, din care:			1992 (30 nov.) — TOTAL, din care:		
	8.667.600	100%		9.622.241	100%
1. UNGARIA	6.275.120	72,4%	UNGARIA	6.336.336	65,9%
2. TURCIA	737.178	8,5%	IUGOSLAVIA	1.452.409	15,1%
3. (ex) U.R.S.S.	597.024	6,9%	TURCIA	838.710	8,7%
4. IUGOSLAVIA	548.665	6,3%	BULGARIA	477.094	4,9%
5. BULGARIA	347.996	4,0%	(ex) U.R.S.S.	435.919	4,5%
6. POLONIA	145.475	1,7%	POLONIA	63.594	0,7%
7. CEHOSLOVACIA	16.172	0,2%	CEHOSLOVACIA	18.179	0,2%

Sursa: Ministerul Turismului.

Notă: Totalul menţionat se referă numai la ţările nominalizate.

SE ÎNTOARCE LEUL ÎN EUROPA?

Tabelul nr. 2

Numărul turiştilor străini care au vizitat România în anii 1991 şi 1992

1991 — TOTAL, din care:			1992 (30 nov.) — TOTAL, din care:		
	4.476.705	100%		4.950.977	100%
1. (ex) U.R.S.S.	2.171.903	48,5%	(ex) U.R.S.S.	2.004.344	40,6%
2. BULGARIA	797.469	17,8%	BULGARIA	937.023	19,0%
3. UNGARIA	760.077	17,0%	IUGOSLAVIA	796.453	16,0%
4. POLONIA	377.809	8,5%	UNGARIA	783.526	15,9%
5. TURCIA	179.656	4,0%	TURCIA	195.643	3,9%
6. IUGOSLAVIA	151.692	3,4%	POLONIA	156.682	3,1%
7. CEHOSLOVACIA	38.099	0,8%	CEHOSLOVACIA	77.306	1,5%

Sursa: Ministerul Turismului.

Notă: Totalul menţionat se referă numai la ţările nominalizate.

ECONOMIE

O NOUĂ SUPERPUTERE ÎN ORIENTUL MIJLOCIU

IRANUL

Tendințele hegemoniste ale Iranului în Golful Persic și, în general, în Orientul Mijlociu sînt incontestabile. În ultimii ani, Iranul a continuat într-un ritm accelerat cursa înarmărilor și a transformat **revoluția islamică** în marfă de export.

Eforturile Statelor Unite de a bloca vînzarea către Iran a tehnologiilor avansate, (detectoare radar, echipamente de navigație aeriană, osciloscoape, computere de mare putere, tele-senzori electronici și laser), susceptibile de a fi utilizate în scopuri militare, nu au fost încununate de succes.

Pe fondul crizei de identitate a ex-Imperiului Sovietic, Iranul a cumpărat la preț redus trei submarine militare, avioane de luptă **MiG** și **Sukhoi**, completîndu-și apoi impresionanta panoplie de mijloace de luptă cu rachete tactice de proveniență chineză și cu rachete tip **Scud**, cu rază medie de acțiune, procurate de pe piața nord-coreeană.

Recent, președintele Rafsanjani a notificat Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (A I E A.) de la Viena intenția țării sale de a achiziționa două reactoare nucleare (de cîte 440 de MW) din Rusia și două (de cîte 300 de MW) din China, oficial, acestea vor fi utilizate în scopuri pașnice, dar nimeni nu s-ar mira dacă autoritățile de la Teheran le-ar folosi pentru impulsionarea cercetărilor vizînd fabricarea, în regie proprie, a armelor nucleare.

Veleitățile hegemonice ale Iranului s-au amplificat după războiul din Golf. Armata iraniană a ocupat insula **Abu Mussa** din **Strîmtoarea Ormuz**, amenajîndu-și în acest punct strategic o bază subterană de lansare a rachetelor **Silkworm** „made in China".

Actualmente, Iranul produce **4 milioane** de barili de petrol pe zi și are capacitatea de a-și mări producția pînă la un nivel de **5 milioane**. La prețul actual al pieței — circa 18 dolari per baril — **producția zilnică iraniană** valorează aproximativ 72 de milioane de dolari. Dacă prețurile își mențin nivelul de acum, **venitul brut** pe care statul iranian îl poate obține din vînzarea petrolului extras se cifrează la un **total anual** de 26,3 miliarde de dolari, sumă în care **profiturile** dețin o cotă respectabilă, fiind ele însele de ordinul miliardelor.

Acestei forțe financiare formidabile i se adaugă succesul nesperat obținut de Iran în 1991 : în războiul din Golf, unul dintre inamicii săi notorii, S.U.A., a zdrobit pur și simplu un alt inamic, Irakul. Mai mult, dezmembrarea Imperiului Sovietic așază Teheranul într-o poziție de invidiat în raporturile cu republicile central — asiatice musulmane ale fostei Uniuni (Kazahstan, Kirghizstan, Uzbekistan, Tadjikistan, Turkmenistan și Azerbaidjoan).

Reuniunea de la Ashabad (Turkmenia), din 4—5 ianuarie curent, a șefilor de stat din republicile amintite a evidențiat, o dată în plus, dorința de emancipare a acestora de sub tutela Moscovei. Dezastrul metropolei le poate alimenta tendința manifestă de evadare din zona economică bolnavă a rublei și poate determina migrarea lor în bloc către zona mai sigură a **petrodolarilor** iranieni. Dat fiind potențialul nuclear al Kazahstanului, constituirea unui bloc regional central-asiatic dominat economic și militar de Iran n-ar face decît să adîncească instabilitatea într-o zonă hipersensibilă a planetei, în care se intersectează interesele majore ale mai marilor Pămîntului.

Iranul dorește să-și accentueze influența în lumea arabă. În acest scop, Teheranul finanțează mișcările islamice fundamentaliste din Algeria, Egipt, Iordania și Liban („Hetzbollah") și încurajează grupările teroriste șiite, apelînd la „serviciile" lor ori de cîte ori are nevoie. Regimul iranian și a declarat opoziția față de politica președintelui egiptean Hosni Mubarak, reproșîndu-i „excesele" filo-occidentale și nu a făcut un secret din antipatia profundă pe care o nutrește față de familia domnitoare din Arabia Saudită, căreia-i contestă „monopolul" asupra locurilor sfinte de la Mecca și Medina.

Acestea ar fi, într-o prezentare succintă, argumentele prin care Iranul își susține aspirațiile la statutul de superputere regională. Cît de curînd și dacă Iranul de azi va redobîndi prestigiul de care s-a bucurat, în vremurile apuse, Imperiul Persan, rămîne de văzut.

Iranul și posibila sa zonă de influență din Asia Centrală

țara	suprafața (kmp)	populația (mil. loc.)
IRAN	1 648 195	48,5
KAZAHSTAN	2 717 300	16,4
TURKMENIA	488 100	3,3
UZBEKISTAN	447 400	18,7
KIRGIZSTAN	198 500	4,2
TADJIKISTAN	143 100	4,8
AZERBAIGIAN	86 600	6,9
TOTAL	5 729 195	102,8

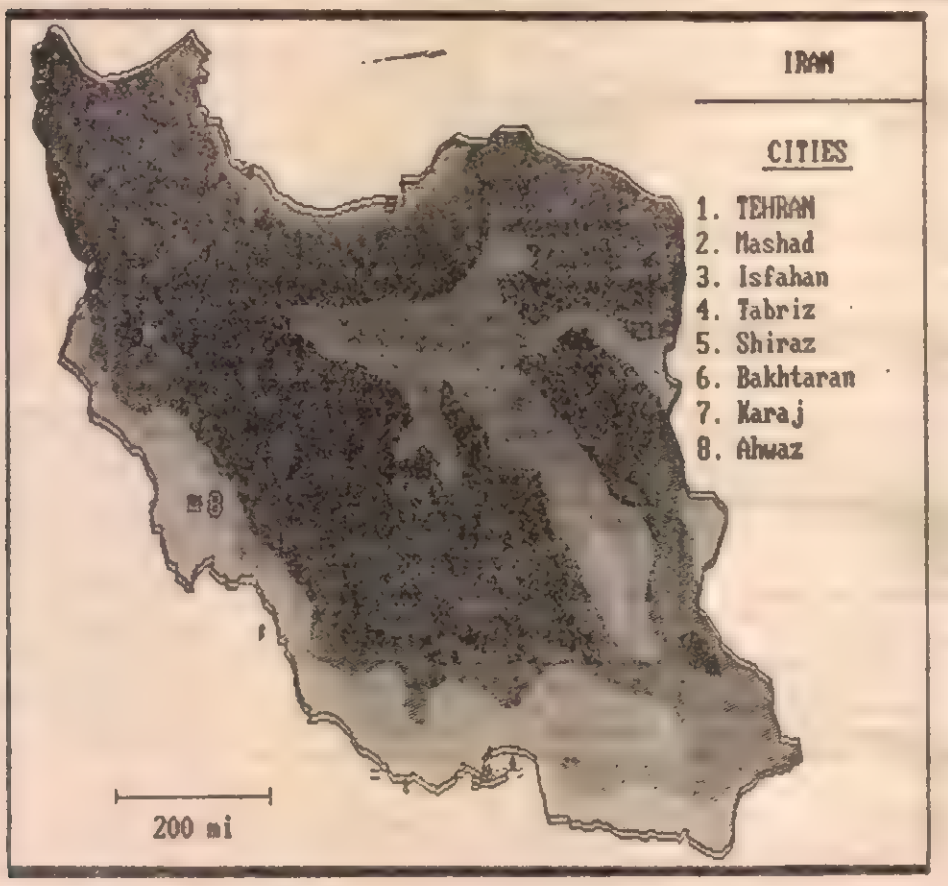

Doi posibili arbitri ai jocului politic la scară planetară : președintele kazah Nusrat Nazarbaev și președintele iranian Ali Akbar Rafsanjani

Despre mai multe feluri de datorii între prieteni

● Pe la mijlocul anului trecut, datoria externă globală a republicilor **rublofone** se ridica la un total de 86,0 miliarde de dolari. Ratele scadente pentru anul următor de 50% din suma menționată, în care se adaugă și restanțe totalizînd 9,4 miliarde de dolari, sînt eșalonate pe o perioadă foarte „strînsă", de numai trei ani, începînd cu 1 ianuarie curent. E greu de crezut că Rusia și fostele ei „surori" vor putea face față acestui ritm de plăți. Creditorii sînt îngrijorați, însă, mai ales de faptul că, deși căderea (catastrofală a) rublei le a făcut foarte rentabile exporturile, „inestemtorii" Imperiului Roșu nu prea au ce să vîndă pentru a obține devizele convertibile cu care să și achite obligațiile.

● La sfîrșitul lunii decembrie, firmele americane constructoare de automobile au exportat în China un prim lot de 7 000 de autoturisme, în valoare de 130 de milioane de dolari. Pălidă consolare pentru Beijing, avînd în vedere cele 150 de avioane de luptă F 16, în valoare de 6 miliarde de dolari, pe care Statele Unite le vor livra, în „compensație", Taiwanului, chiar dacă, orice s-ar spune, un Cadillac este mai confortabil decît cockpit-ul unui avion de vînătoare.

● Pentru a mai echilibra cît de cît balanța de forțe și, poate, și pentru a întinde o mînă de ajutor „prietenului" aflat la nevoie, China a contractat în Rusia 24 de avioane de tip **Sukhoi-27**, pentru care va plăti un miliard de dolari ; **Su-urile** reprezintă doar prima tranșă dintr-un import de mijloace de luptă care ar putea deveni considerabil, autoritățile chineze anunțîndu-și intenția de a mai cumpăra din Rusia mai multe bombardiere **MIG-31** și cîteva submarine.

● La începutul anilor '80, firma sud-coreeană **Samsung Electronics Co.** a decis să intre pe piața **memory chip**-urilor pentru computere, adresînd, în acest scop, cereri de licență mai multor firme americane și japoneze.

„Toți (cei mari) ne-au refuzat", a declarat, recent, Kim Kwanik Ho, directorul Diviziei Semiconductori, din cadrul **S.E.Co.** „Singura firmă care a răspuns favorabil solicitărilor noastre a fost **Micron Technology Inc.**, din Boise, Idaho", a mai spus directorul Kim, adăugînd, în final : „**Micron Tech.** este profesorul nostru și noi știm să ne respectăm maeștrii".

● Numai că, în acest caz, raporturile dintre maestru și discipol au devenit oarecum ciudate. În scurt timp, „elevul" și a depășit „dascălul" ; a produs chip-uri la fel de bune, dar mai multe și (mult) mai ieftine. Apoi și-a adus marfa pe piața natală a „profesorului".

● Care, sărind ca „ars", și-a acuzat „învățăcelul" de practici neloiale, cerînd Departamentului Comerțului să-i impună taxe prohibitive de acces pe piață, pentru a-l mai tempera zelul cu care dorea să-și probeze competența.

● Zis și făcut : „înghițind" taxele, **Samsung** a trebuit să și majoreze prețurile de vînzare în Statele Unite, stîrnind însă un val de proteste din partea producătorilor americani de computere, care utilizau **chip-urile** coreene tocmai pentru că erau mai ieftine, protejîndu-se astfel ei înșiși în fața concurenților japonezi.

La închiderea ediției, lupta continuă. Vom reveni cu amănunte. Fără glumă.

Pagină realizată de MARCEL APOSTOLESCU ■

ECONOMIE

TÎRGURI DE MAŞINI

TIMIŞOARA-ARAD, preţuri practicate la finele lunii decembrie 1992

Cei care doresc să cumpere sau să vîndă o maşină în tîrgurile din Timişoara şi Arad trebuie să ştie, înainte de orice altceva, că **toate preţurile** se discută prin partea locului în mărci germane. Cotaţiile şi tranzacţiile se mai pot derula în dolari, sau, eventual, în forinţi, dar în nici un caz în lei. La sfîrşitul lui decembrie '92, ratele de schimb în lei, la cumpărare, ale celor trei valute-forte menţionate erau următoarele:

1 forint = 6,50—7,00 lei
1 DM = 55—57 Ft = 410—420 lei
1 $ = 1,45—1,50 DM = 82—84 Ft = 615—625 lei

În general ,conversia se face prin marcă.

Bun. Să trecem mai departe. Oferta la vînzare este dominată, în ambele tîrguri, de autoturismele **Dacia.** Piaţa distinge trei categorii de **„dacii"**: româneşti, „ungureşti" şi „nemţeşti"; acestea din urmă, cele aduse din Germania, adică, sînt cele mai rare, cele mai căutate, şi, evident, cele mai scumpe, între Daciile „purtate". Daciile noi, cu număr de rodaj, mai ales break-uri, aduse în tîrg de „băieţii din Piteşti", au alt regim şi alte preţuri. De altfel, acestea sînt singurele maşini noi la vînzare; „noutăţile" de altă marcă apar numai cu totul şi cu totul întîmplător. Piesele de schimb şi „cauciucăraia" (bucşe, simering-uri, alte garnituri etc.), pentru Dacia vin tot de la Piteşti, însă pe altă filieră.

Tîrgul din Timişoara este controlat de ţigani. Ei fac preţurile. Şeful lor — un tip „stilat", înalt, blond, cu părul creţ — supraveghează afacerile instalat într-un **Opel Omega,** ultimul strigăt, comandindu-şi oamenii numai din priviri. „Echipa" pe care o conduce aduce în tîrg între 20 şi 50 de maşini pe săptămînă, în majoritate Dacii procurate pe piaţa maghiară, dar şi mărci occidentale, cu numere de Franţa sau de Italia, ajunse în ţară cine ştie pe ce căi.

Să ne ocupăm, mai în amănunt, de marca dominantă în piaţă, aşa-zisa „dacie ungurească". Avantajul fundamental în comerţul cu maşini româneşti cumpărate „dincolo" şi revîndute în ţară, constă în faptul că negustorul nu plăteşte vamă; prin lege, sînt scutite de plata taxelor vamale mărfurile de orice fel produse în ţară, care, după un periplu extern oricît de „aventuros", se reîntorc pe piaţa de origine. **Un al doilea avantaj semnificativ constă în diferenţa dintre preţul de cumpărare extern şi preţul de vînzare intern. Pînă în mai '92, Daciile se cumpărau în Ungaria la preţuri cuprinse între 1 300 şi 1 900 de mărci germane; abia în toamnă (oct.—nov.), ele au început să urce, pendulînd acum într-o plajă jalonată de repere mai puţin accesibile: 2 000; 3 000; 3 500 sau chiar 4 000 de mărci. În Germania, piaţa e mai bună; se pot cumpăra maşini aproape noi (fabricaţie 1987—1990), foarte bine întreţinute, cu 2 000—2 400 de mărci. Pentru că a venit vorba de Germania, să spunem că, de mai bine de un an, Trabant-ul a ieşit din piaţă; cel puţin în tîrgurile de la Timişoara şi Arad. Tot la „rarităţi" se încadrează şi Oltcit-urile; am văzut unul singur, adus din Ungaria şi cumpărat acolo cu 130 000 de forinţi. Cînd am întrebat de Lăstun mi s-a ris în nas.** Mai trebuie spus că nu poţi cumpăra maşini în Ungaria dacă nu prezinţi autorităţilor un act de schimb valutar emis de o casă de schimb sau de o bancă maghiară; evident, schimbul trebuie să acopere suma înscrisă în actul de vînzare-cumpărare.

O afacere mai puţin spectaculoasă, dar absolut sigură în comerţul cu „dacii ungureşti" e **„afa"**; A.F.A. sînt asigurările maghiare obligatorii pentru toate maşinile înscrise în circulaţie, suma lor calculîndu-se prin aplicarea unei cote de 15% asupra preţului de vînzare trecut în acte. Cînd maşina este radiată din circulaţie prin vînzare, suma reprezentînd asigurarea revine noului proprietar; iar 15 000 de forinţi, dintr-un preţ de vînzare de 100 000, reprezintă ceva! Chiar şi numerele de vamă (provizorii) maghiare, care pot fi refolosite, se vînd cu preţuri cuprinse între 1 800 şi 2 000 de forinţi.

Cea mai scumpă maşină pe care am văzut-o la vînzare în cele două zile de tîrg (26 dec. 1992, Timişoara şi 27 dec. 1992, Arad) a fost un **Chevrolet Caravanne,** fabricaţie '92, înscris la New York, pentru care proprietarul cerea 26 000 de dolari.

Foarte scumpe erau şi maşinile nemţeşti **(BMW, Audi, Mercedes 190)** sau de fabricaţie germană **(Ford Escort),** numite în limbaj „tehnic" **„bricolate"** (= modele îmbunătăţite; cu modificări; nu de serie), ale căror preţuri depăşeau cu 1 000—1 500 de mărci preţurile variantelor comune ale aceloraşi modele.

În amîndouă tîrgurile se aduc şi maşini în stare de funcţionare, dar care nu mai pot fi înscrise în circulaţie (fiind mai vechi de opt ani). Cunoscătorii spun că şi asta ar fi o afacere „tare", maşinile respective cumpărîndu-se „afară" aproape pe degeaba şi vînzîndu-se în tîrg cu 1 500—2 000 de mărci. Am văzut vreo zece maşini de acest fel în Timişoara şi vreo 25—30 în Arad; deci, afacerea merge, piaţa „înghite" şi acest fel de marfă.

Tîrgul de la Arad este mai bun, mai bogat decît cel din Timişoara. Preţurile sînt, însă, cam aceleaşi. Dacă Timişoara este piaţa ţiganilor — în materie de maşini la mîna a n-a, firească — Aradul este piaţa italienilor (sau, mă rog, a unor oameni care vorbesc italiana). Aceştia vin în tîrg cu maşini de-ale lor. Am văzut **Lancia, Alfa Romeo, Fiat (Uno şi Regatta),** toate diesel cu motoare de 1 100—1 600 cmc, pe care cereau preţuri cuprinse între 2 800 (Fiat Uno) şi 5 000 de mărci (Alfa Romeo 33 Turbo).

Aproape toate turismele aduse în cele două tîrguri, cu excepţia notabilă a Daciilor noastre, sînt echipate cu motoare diesel de 1 400—1 600 cmc. Sînt şi alte excepţii: maşini cu cilindree mai mică sau mai mare decît „media" agreată de piaţă sau echipate cu motoare pe benzină; preţurile celor pe benzină coboară mult sub nivelul **diesel**-urilor.

Este clar că, în zona Timişoara — Arad, afacerea cea mai rentabilă este comerţul cu maşini. Am cunoscut, însă şi oameni care s-au făcut „oameni" din transportul de gumă de mestecat peste graniţă, în Ungaria; rata profitului pentru gumă variază între 60 şi 80 la sută. Alţii şi-au făcut capitalul din macramé-uri; în acest gen de comerţ, un transport de un milion îţi aduce un profit de un milion (în lei). Se practică, în zonă, şi meseria de însoţitor în vamă; el aranjează ploile pentru „alogeni". Cum? Simplu. **Îl** cunoaşte sau o cunoaşte pe nu ştiu cine la „trecere" şi-i pune o pilă celui care are nevoie. Tarif: 500 de mărci, să zicem.

Cam atît, deocamdată, despre tîrgurile de maşini situate în apropierea porţii noastre de intrare în Europa. Dar despre zona comercială cu totul specială din vestul ţării, inclusiv despre tîrgurile auto de acolo, vom mai avea ocazia să vorbim.

DORU ADRIAN BRUTARU ■
MARCEL APOSTOLESCU ■

Autoturisme (marcă; tip)	An fabricaţie	Preţul în mărci germane	Observaţii
Dacia	1974–1984	1.600–3.000	preţ în funcţie de aspect, stare tehnică etc.
Dacia	1985–1992	2.200–3.500	—
Dacia break, nouă	1992	5.500	cu nr. de rodaj
Dacia berlină, nouă	1992	5.000–5.100	cu nr. de rodaj
Dacia „papuc"	1989	3.500	un singur exemplar
ARO–D (243; 244)	1987–1988	4.500	preţ ferm
Audi Quatro (Diesel)	1986	10.000	stare excepţională
Volkswagen Golf – D	1985–1987	2.000–2.500	—
Audi Quatro, serie nouă	1992	36.000	—
Mercedes „prezidenţial"	1988	25.000 ($)	computer de bord
Mercedes 190/200 benzină şi D	1986–1987	10.000–18.000	cele pe benzină sînt mai ieftine
Ford Escort, „bricolat"	1986	9.800	preţ ferm
Peugeot 505, Combi	1989	25.000	preţ ferm
Renault 18	1986–1987	2.800–3.100	—
Fiat Uno	1986–1988	2.800–3.000	—
Fiat Regatta	1985–1988	4.000–4.100	—
Alfa Romeo	1985–1988	4.000–5.000	—
Lancia	1985–1988	3.000–4.500	—
Talbot	1987	2.000	un singur exemplar
Honda	1985–1988	2.000–2.500	—
Datsun	1985–1988	2.000–2.500	—
Nissan	1984–1987	2.000–2.500	—
Mitsubishi	1984–1987	2.000–2.500	—

Microbuze (marcă; tip)	An fabricaţie	Preţul în mărci germane	Observaţii
Volkswagen, Transporter	1984–1988	4.500–5.000	pt. transport marfă sau persoane; motor pe benzină
Volkswagen Transporter	1984–1988	10.000–13.000	motor Diesel
Renault Trafic	1989–1992	18.000–22.000	motor Diesel
Fiat	1989–1992	17.000–21.000	motor Diesel
Ford Transit	1989–1992	20.000–24.000	motor Diesel

GAMA PEUGEOT 205

„SECOND HAND" (PREȚURI ÎN GULDENI OLANDEZI)

Nr. crt.	Tip	Nr. uși	CP	Preț nou	1991	1990	1989	1988	1987	1986
1	205	5	45	15.195	—	—	—	—	—	—
2	XE 1.0	3	45	18.695	16.000	14.000	12.300	10.700	9.200	8.000
3	XE 1.1	3	54	18.050	—	—	12.700	11.300	9.700	8.500
4	XE 1.1 inj. kat	3	60	19.715	17.500	15.300	13.500	—	—	—
5	XE 1.1 Accent	3	54	18.525	—	—	13.000	11.500	10.000	8.700
6	XE 1.1 Acc. inj. kat	3	60	21.940	17.800	15.800	14.000	—	—	—
7	XE 1.1 junior	3	54	18.350	—	—	13.000	11.500	10.000	8.700
8	XE 1.1 junior inj. kat	3	60	19.985	—	15.800	14.000	—	—	—
9	XL 1.1	3	54	19.995	—	—	13.500	12.000	10.200	9.000
10	XL 1.1 inj. kat	3	60	23.200	19.300	17.200	15.300	—	—	—
11	XR 1.1 inj. kat	3	60	24.720	20.700	17.800	15.700	—	—	—
12	XR 1.3	3	60	22.223	—	—	15.200	13.000	11.000	9.500
13	XR 1.4 inj. kat	3	79	26.645	22.200	19.500	17.200	—	—	—
14	XS 1.3	3	60	24.075	—	—	16.500	14.000	12.000	10.200
15	XS 1.4 inj. kat	3	79	28.570	23.800	20.800	18.300	—	—	—
16	GE 1.1	5	54	18.585	—	—	13.000	11.500	10.000	8.700
17	GE 1.1 inj. kat	5	60	20.420	18.200	16.200	14.300	—	—	—
18	GL 1.1	5	54	20.530	—	—	14.500	12.500	10.800	9.500
19	GL 1.1 inj. kat	5	60	24.010	20.000	17.800	15.800	—	—	—
20	GR 1.1 inj. kat	5	60	25.530	21.300	18.800	16.700	—	—	—
21	GR 1.3	5	60	22.760	—	—	15.500	13.000	11.000	9.700
22	GR 1.4 inj. kat	5	79	27.466	22.500	20.000	17.700	—	—	—
23	GT 1.3	5	78	24.610	—	—	16.800	14.000	12.000	10.500
24	GT 1.4 inj. kat	5	79	29.380	24.000	21.000	18.500	—	—	—
25	XR 1.6 aut.	3	80	29.970	—	21.500	18.700	16.300	14.000	—
26	GR 1.6 aut.	5	80	30.680	—	22.000	19.200	16.500	14.300	—
27	XT 1.6 aut.	3	80	32.315	26.500	—	—	—	—	—
28	GT 1.6 aut.	5	80	33.125	27.200	—	—	—	—	—
29	Rallye	3	103	26.200	—	—	17.500	14.800	—	—
30	GTI 1.6	3	105	33.295	—	24.700	21.300	18.300	15.700	13.300
31	GTI 1.9	3	130	36.995	—	—	24.300	21.000	18.500	—
32	GT1 1.9 kat	3	122	40.450	33.000	29.000	25.500	—	—	—
33	XLD	3	60	26.545	22.300	19.000	15.800	13.000	10.500	6.000
34	XRD	3	60	28.370	24.000	20.000	16.500	13.500	11.000	8.500

Automobilele din gama 205, fabricate de consorțiul francez Peugeot — Citroën, s-au vîndut foarte bine în ultimii ani, nu numai pe piața franceză, ci și în întreaga Europă de Vest. Se spune că Olanda este cea mai ieftină piață pentru automobilele la mînă a doua. În Olanda, vînzările și rumpărările în care s-au tranzacționat Peugeot-uri tip 205 au fost cele mai numeroase. Deci, lista de mai sus cuprinde prețurile (în guldeni) de pe segmentul cel mai reprezentativ al pieței automobilelor „de ocazie" din Vest.

Conversia prețurilor în mărci germane și, respectiv, în lei, se face după următoarea formulă : 1 gulden = 0.75 DM = aprox. 300 lei.

Omul și mașina lui

Directorul coordonator al magazinului „COCOR" din București, domnul Emanoil Udrea, conduce, din 1980, aceeași mașină : o Dacie 1300 fabricată în 1974.

Nu este o mașină oarecare, ci una cu piese franțuzești. Cu toate că este destul de în vîrstă, mașina arată ca o „adolescentă". „Adolescenta" d-lui Udrea este și acum competitivă, deoarece stăpînul ei apreciază un lucru atunci cînd îl are și nu după ce l-a pierdut. Datorită faptului că nu a avut și nici nu are amante, pe locul din dreapta șoferului a stat întotdeauna soția sa, care s-a dovedit a fi un foarte bun copilot. De multe ori îi vine foarte greu să se despartă de „adolescentă", drept urmare, anul trecut, în vară, cînd se afla în stațiunea Cheia, a dormit în mașină. Dl Udrea nu a „reușit" nici un accident. A fost o dată la un pas de..., dar printr-o manevră à la Ayrton Senna a reușit să evite în ultimul moment o posibilă tragedie.

La volan, nu se lasă nici un moment „manipulat" de gînduri negre, de fuste care mai de care mai scurte din care ies la iveală picioare lungi, ispititoare, de decolteuri provocatoare sau de parfumuri excitante. La volan, dl. Udrea este pur și simplu conducător auto.

În privința cauzelor accidentelor, domnia-sa spune : „Omul este vinovat sută la sută de producerea unui accident ; mașina își ascultă întotdeauna stăpînul, dacă are pe cine".

GHEORGHE BARBU ■

PREȚURILE DE VÎNZARE CU AMĂNUNTUL

Prețurile de vînzare cu amănuntul, de ultimă oră, practicate de producătorii interni de automobile, sînt următoarele :

Uzina de autoturisme Dacia — Pitești

Model	Preț (în lei)
1. Dacia 1310 TM	1 [illegible]
2. Dacia 1310 S (berlina)	1 397 000
3. Dacia 1310 L (berlina)	1 447 800
4. Dacia 1310 L (break)	1 508 100
5. Dacia 1309 L	1 633 500
6. Dacia 1325 Liberta	1 654 000
7. Dacia 1304 L (platforma)	1 708 200
8. Dacia 1304 L (pick-up)	1 712 [illegible]
9. Dacia 1307	1 703 000

Fabrica de autoturisme de teren ARO — Cîmpulung

Model	Preț (în lei)
1. ARO 243 — D	2 600 000
2. ARO 244 — D	2 600 000
3. ARO 320 — D	3 000 000
4. ARO 10 (pe benzină)	2 200 000

BRINDUȘA NICOLAE ■

AUTO FLASH

● **FORD MOTOR CO.** și-a anunțat intenția de a reduce cu 10 000 numărul angajaților săi din Europa, în cursul acestui an, pe fondul unei „ajustări descrescătoare" a producției. La filialele europene ale firmei lucrează, în prezent, 93 750 de salariați.

● A început să producă prima fabrică din Europa a firmei nipone TOYOTA MOTOR Corp. ; amplasată în centrul Angliei, la Burnaston, fabrica respectivă, în care „firma-mamă" a investit 1,1 mld. de dolari, va produce anul acesta 36 000 de automobile, producția urmînd să crească pînă la 100 000, în 1994.

● **Dieter Ulsperger, directorul financiar de la VOLKSWAGEN AG**, a anunțat că în contextul unui declin sensibil al tuturor firmelor germane producătoare de autovehicule, **VW își va reduce** producția de autoturisme cu 80 000 de unități, în 1993, fără să precizeze care dintre modelele aflate în fabricație va fi sacrificat. „Este posibil să traversăm o criză a vînzărilor", a mai spus dl. Ulspreger, referindu-se în faptul că devalorizarea mai multor valute europene în raport cu marca germană va conduce la o scumpire semnificativă a exporturilor țării sale.

● **Și DAIMLER-BENZ AG** intenționează să-și reducă personalul. Măsura va afecta uzinele Mercedes-Benz, care vor trebui să-și concedieze 12 500 dintre salariați.

● **„Nu avem în față un an prea bun"**, a declarat, la Paris, **Jacques Calvet**, președintele Consiliului de administrație de la **Peugeot—Citroen**, apreciind că vînzările consorțiului pe care îl conduce vor fi cu 4 la sută mai mici în 1993, în comparație cu 1992.

● Filiala britanică a firmei NISSAN va produce în 1993 mai mult decît în 1992 ; anul acesta, vor fi fabricate 270 000 de autoturisme, față de numai 179 000, produse în anul recent încheiat.

● **Asociația Niponă a Producătorilor de Autovehicule** a anunțat, la Tokyo, că vînzările globale ale membrilor săi s-au cifrat, în 1992, la un total de 6,97 milioane de unități ; în 1993, asociația prevede creșterea cu 1—2 la sută a vînzărilor globale, în unități fizice.

M. APOSTOLESCU ■

La Salonul Internațional al Invențiilor — **EUREKA '92** — desfășurat la Bruxelles, în luna noiembrie a anului trecut, **motorul cu ardere internă** prezentat de inginerul român **Dumitru Marinescu** a obținut medalia de aur.

Invenția d-lui Marinescu, actualmente pensionar, a stîrnit un interes major. Motorul revoluționar conceput de domnia-sa este destinat echipării autoturismelor. Oficiul Român pentru Tranzacții Tehnice Internaționale și Biroul Internațional al Organizației Mondiale a Inventatorilor — WIPO, de la Geneva — au primit numeroase solicitări de licență din partea unor mari firme constructoare de motoare și automobile din S.U.A., Japonia și din mai multe țări membre ale Pieței Comune care doresc să realizeze prototipul motorului și să testeze performanțele acestuia.

Menționăm că, în prezent, „motorul Marinescu" se află în curs de realizare în țară.

BRINDUȘA NICOLAE ■

ECONOMIE

EVOLUȚIA CURSULUI DE FIXING

în perioada 01 ianuarie - 31 decembrie 1992
- lei / US $ -

Ziua	Luna			Luna			Luna			Luna		
	Ianuarie	Februarie	Martie	Aprilie	Mai	Iunie	Iulie	August	Septemb.	Octombr.	Noiembr.	Decembr.
1	—	—	—	198	—	226	307	—	383	430	—	—
2	—	—	198	198	—	226	307	—	383	430	430	430
3	190	197	198	198	—	226	310	365	383	—	430	430
4	—	197	198	—	209	226	—	372	391	—	430	430
5	—	197	198	—	214	226	—	366	—	430	430	—
6	191	197	198	198	216	—	313	370	—	430	430	—
7	191	197	—	198	220	—	329	373	391	430	—	430
8	191	—	—	198	225	226	345	—	391	430	—	430
9	192	—	198	198	—	230	362	—	399	430	430	430
10	192	197	198	198	—	235	358	370	396	—	430	430
11	—	197	198	—	226	242	—	370	396	—	430	430
12	—	197	198	—	226	251	—	365	—	430	430	—
13	193	198	198	198	226	—	355	370	—	430	430	—
14	195	198	—	198	226	—	355	373	396	430	—	430
15	195	—	—	198	225	260	358	—	405	430	—	430
16	196	—	198	198	—	267	357	—	405	430	430	430
17	196	198	198	198	—	280	360	379	405	—	430	430
18	—	198	198	—	226	280	—	376	405	—	430	430
19	—	198	198	—	226	283	—	379	—	430	430	—
20	198	198	198	198	226	—	362	380	—	430	430	—
21	198	198	—	198	225	—	358	380	408	430	—	430
22	198	—	—	198	225	286	357	—	412	430	—	430
23	196	—	198	198	—	289	358	—	416	430	430	430
24	197	198	198	198	—	292	365	380	420	—	430	430
25	—	198	198	—	226	295	—	380	426	—	430	—
26	—	198	198	—	227	298	—	383	—	430	430	—
27	196	198	198	—	226	—	365	383	—	430	430	—
28	196	198	—	198	226	—	360	383	426	430	—	430
29	197	—	—	198	226	301	365	—	426	430	—	460
30	197	•	198	206	—	304	365	—	426	430	430	460
31	198	•	198	•	—	•	365	383	•	—	•	—

Perioada	Ianuarie	Februarie	Martie	Aprilie	Mai	Iunie	Iulie	August	Septembr.	Octombr.	Noiembr.	Decembr.
Zile de licitație	21	20	22	21	20	22	23	21	22	22	21	20
Media cursului (lei/$)	194,90	197,60	193,00	198,38	223,60	261,32	349,39	375,24	404,04	430,00	430,00	433,00

Zile de licitație / Media cursului (lei/$)				
Trim. I 63/196,84	Trim. II 63/228,36	Trim. III 66/375,83	Trim. IV 63/430,95
Semestrul I 126/212,60		Semestrul II 129/402,75	
Anul 1992 255/308,80			

HOTĂRÎREA GUVERNULUI
NR. 65 / 1991

Guvernul României hotărăște :

Art. 1 — Banca Națională a României este împuternicită să organizeze Bursa de Valori, ca societate pe acțiuni, în condițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale.

Înființarea Bursei de Valori din București se va face astfel încît aceasta să poată desfășura operațiunile specifice imediat ce vor fi îndeplinite condițiile tehnice și formele de funcționare.

Art. 2 — Obiectul de activitate al Bursei de Valori din București va fi crearea condițiilor de funcționare și implementare a pieței secundare de capital, în cadrul mai larg al pieței de capital din România.

Art. 3 — Cheltuielile efectuate de Consiliul de administrație al Bursei se creditează de către Banca Națională pînă la recuperarea lor din veniturile Bursei de Valori.

Art. 4 — Secretariatul general al Guvernului României va sprijini înființarea Bursei de Valori, prin repartizarea unui spațiu adecvat funcționării acestei instituții.

Art. 5 — La înființare, structura organizatorică și bugetul vor fi cele prevăzute în anexa la prezenta hotărîre. Structura organizatorică și bugetul vor putea fi modificate în condițiile prevăzute de actele constitutive ale Bursei de Valori.

Prim ministru al Guvernului,
Petre Roman

Se împlinesc, în curînd, doi ani de la data la care Guvernul a împuternicit Banca Națională să organizeze Bursa de valori.

PETRE ROMAN:

1. A finalizat B.N.R. proiectul de lege privind organizarea și înființarea Bursei de valori ? Dacă „DA", **cînd ?**
2. A înaintat B.N.R. proiectul de lege în cauză celor două Camere ale Parlamentului ? Dacă „DA", **cînd ?**
3. Proiectul de lege respectiv și actele constitutive ale Bursei de valori pot fi date publicității ? Dacă „DA", **cînd ?**
4. Legea bursei va intra pe agenda de lucru a Parlamentului ? Dacă „DA", **cînd ?**
5. Ce spațiu (**„adecvat funcționării acestei instituții"** — subl. ns.) intenționează Secretariatul general al Guvernului să repartizeze Bursei de valori ?

ECONOMIE

AVENTURILE LEULUI ÎN 1992

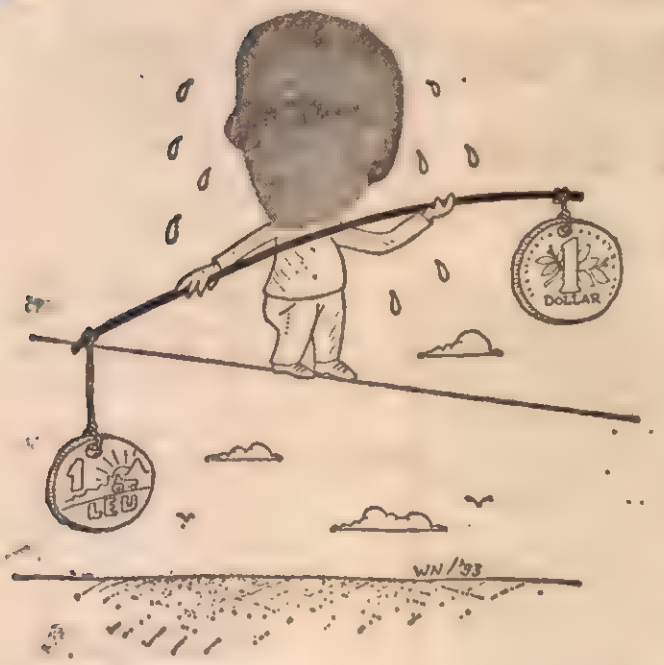

În 1992, leul a intrat în piață cu o valoare unică a cursului său de schimb în raport cu dolarul. În noiembrie 1991, cînd cursul practicat în tranzacțiile la *negru* nu depășise prea mult *cota 200*, autoritățile au decis să plaseze cursul oficial al monedei naționale în vecinătatea acestei valori confirmate de piață, hotărînd : un dolar se va schimba de aici înainte pentru 180 de lei. Naivii au crezut că aceasta va fi pragul de cădere *ultim* al leului, care și așa se devalorizase cu 150%, față de cursul cu care debutase în perioada de tranziție. Lucrurile n-au stat, însă, deloc așa. Prins în vîrtejul presiunilor inflaționiste din economie și afectat de dezechilibrul tot mai accentuat al balanței de plăți, leul a cedat din nou. Cursul dolarului a început să urce, la *negru*, depărtîndu-se tot mai evident de pragul său oficial.

Cum-necum, responsabilii politicii monetare au reușit să mențină cursul de fixing în chinga valorii oficial acceptate, timp de cîteva luni. Valoarea „unică" a cursului cu care leul a pășit în 1992 nu a fost infirmată la licitațiile bancare de fixing. Din ianuarie pînă la finele lunii aprilie, *cursul cel mai bun* a pivotat în jurul valorii de 195 de lei pentru un dolar, conturînd un prim așazis palier de stabilitate. Dar vara lui '92 s-a dovedit a fi într-adevăr „lungă și fierbinte". După ce, în mai, fixingul atinsese cota 226, din iunie a început să urce galopant, ajungînd la 365 lei/$, la sfîrșitul lui iulie, la 383 lei/$, la sfîrșitul lui august, și la 426 lei/$, la 30 septembrie.

Probabil, autoritățile au considerat acest curs ca fiind bun pentru iarnă ; fixingul a înghețat cu puțin deasupra valorii amintite timp de trei luni, cuibărîndu-se pe un al doilea așa-zis palier de stabilitate (430 lei/$). Cu numai trei zile înainte de Anul Nou, palierul s-a rupt. La licitația din 29 decembrie 1992, cursul de fixing a mai făcut un pas în față, urcînd, dintr-un foc, pînă la nivelul de 460 lei/$. Temperatura tranzacțiilor valutare extra-oficiale a crescut brusc, în pofida frigului de afară, dolarul vînzîndu-se pe piața liberă cu 800 de lei.

Acum, rămîne de văzut ce nou palier de stabilitate vor mai inventa autoritățile ; și, mai ales, rămîne de văzut cît va rezista leul pe acest nou palier. Sigur este un singur lucru : din întregul angrenaj al economiei naționale, doar pe piața valutară situația este la „înălțime".

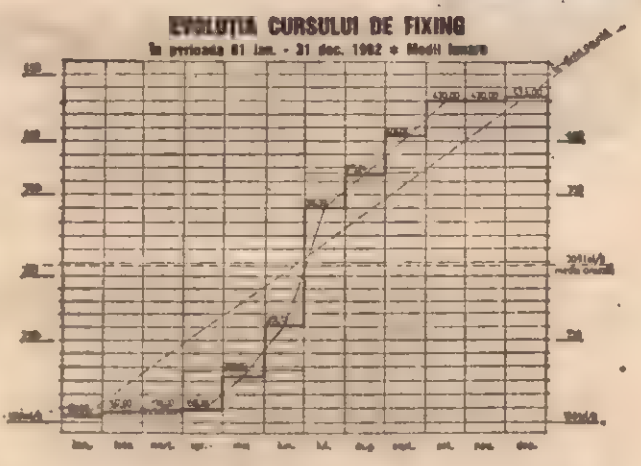

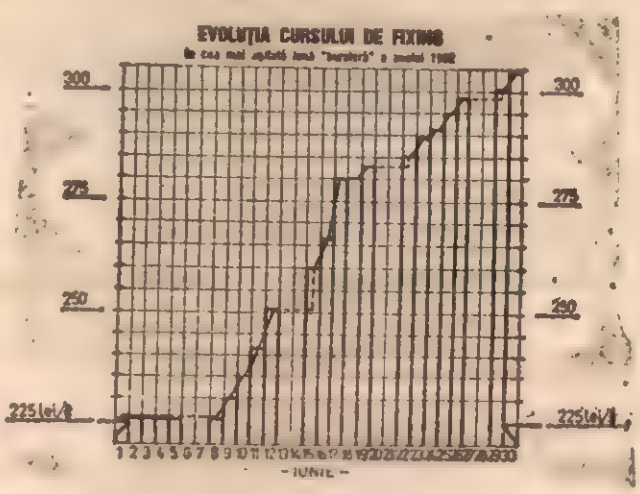

VALORILE NOMINALE ALE CURSULUI ÎN ORDINE CRONOLOGIC-CRESCĂTOARE ȘI FRECVENȚA LOR DE APARIȚIE

Valoare	190	191	192	195	196	197	198	208	209	214	216	220	225	226	227
Frecvență	1	3	2	2	5	11	58	1	1	1	1	1	4	17	1

Valoare	230	235	242	251	260	267	280	283	286	289	292	295	298	301	304
Frecvență	1	1	1	1	1	1	2	1	1	1	1	1	1	1	1

Valoare	307	310	313	329	345	362	358	355	357	360	365	372	366	370	373
Frecvență	2	1	1	1	1	2	4	2	2	2	7	1	1	4	2

Valoare	376	379	380	383	391	396	399	405	408	412	416	420	426	430	460
Frecvență	1	2	4	7	3	3	1	4	1	1	1	1	4	61	2

Analiza frecvenței valorilor nominale ale cursului de schimb evidențiază existența a două așa-zise *paliere de stabilitate*. Atît primul, centrat în jurul unei rate de schimb de 198 lei/$, cît și cel de al doilea, situat în zona unei rate de schimb de 430 lei/$, au constituit la vremea lor — în opinia factorilor de decizie — materializarea unei politici monetare axate pe imperativul *înghețării* cursului valutar, într-o tentativă — ortodoxă, teoretic vorbind — de stopare a procesului inflaționist din economie. Din păcate, ambele praguri s-au dovedit a fi pure invenții administrative, piața valutară refuzînd să accepte echilibrele venite de „sus". Din ultimele zile ale lui decembrie trecut, autoritățile noastre monetare sînt în căutarea unui nou palier de stabilitate. Primul pas pe drumul căutării *noului echilibru* s-a și concretizat, deja, în deprecierea cu încă 17% a cursului de schimb al leului în raport cu dolarul-față de nivelul considerat *normal* în noiembrie 1991 ; pasul respectiv atestă faptul că diriguitorii destinelor monedei naționale au aflat, cel puțin, încotro să-și îndrepte eforturile : *înainte* (că înapoi nu se poate) și *în jos*. Cît de jos, vom vedea.

Deocamdată, prin politica monetară pe care a promovat-o, statul român a reușit „performanța" notabilă de a-și transforma (aproape) toți cetățenii deținători de autoturisme în milionari. N-ar fi exclus ca, la primăvară, toți cei care vor putea urmări color noua schemă de programe a televiziunii să fie, la rîndul lor, milionari...

MARCEL APOSTOLESCU ■

KNOW-HOW

O șansă pentru România

• *ECTI dorește și poate să ajute întreprinderile românești*

ECTI (Echanges et Consultation Techniques Internationaux), adică Asociația pentru Consultanță și Asistență Tehnică Internațională este o **bancă franceză de experți**, celebră în întreaga lume. Ea reunește peste 4.000 de specialiști de formație universitară, toți pensionari, avînd, deci, fiecare, o bogată experiență în domeniul său de activitate, care lucrează în **regim de voluntariat**. Asociația răspunde la orice solicitare privind soluționarea unor probleme de ordin tehnic, economic, organizatoric sau de orientare, pe care le-ar avea întreprinderea solicitantă, indiferent de profilul acesteia. Înființată în 1975, **ECTI** și-a trimis, pînă acum, reprezentanții în peste 80 de țări, răspunzînd astfel miilor de solicitări care i-au fost adresate.

În România, **ECTI** a venit încă din 1984, dar numărul întreprinderilor românești care au apelat la serviciile sale a crescut spectaculos după 1989.

Grație eforturilor întreprinse de A.G.I.R. (Asociația Generală a Inginerilor din România), activitatea **ECTI** a fost mai bine cunoscută de agenții noștri economici. În 1992, ne-a spus dl. prof. dr. ing. **Eugen Șofan** — secretarul Filialei din București a A.G.I.R. — asociația inginerilor români l-a invitat de două ori în țară pe reprezentantul **ECTI** pentru Europa Centrală și de Est, **Paul Challier**.

Dl. Challier, însoțit de d-na ing. **Florentina Timaru** — reprezentanta **ECTI** la București — a vizitat 40 de întreprinderi românești, primind un număr impresionant de solicitări pentru obținerea unor consultări de specialitate, în domenii diverse (analiză de macrodiagnoză, contabilitate analitică, organizarea controlului calității, organizarea producției, marketing, privatizare, vînzări, resurse umane, evaluarea patrimoniului, politică energetică, poluare și protecția mediului etc.). La finele lunii decembrie, dl. Challier s-a întîlnit la sediul A.G.I.R. din București cu specialiști ai mai multor întreprinderi din Capitală (**Semănătoarea, URBIS, ROCAR** ș.a.), interesați în probleme de consultanță, transfer de tehnologie, know-how și marketing.

Pentru a obține consultanță prin **ECTI**, potențialul beneficiar trebuie să trimită pe adresa asociației un dosar care să cuprindă cererea de asistență, însoțită de o punere în temă cît mai clară și mai detaliată, cu elemente descriptive specifice cît mai precise ; **ECTI** răspunde trimițînd solicitantului o listă cu numele specialiștilor săi în domeniul respectiv, la care anexează *curriculum-urile* acestora, beneficiarului revenindu-i decizia asupra alegerii expertului de care are nevoie pentru soluționarea situației, precum și asupra modului în care acesta își va desfășura activitatea.

Cei interesați, întreprinderi de stat sau particulare, mari sau mici, pot scrie **ECTI** pe adresa : 3, rue de Lagelbach, 75847 Paris — cedex 17, France (tel. / fax : 33—143 80 51.14 ; telex : 643200 F) sau pot telefona reprezentantului asociației la București (ing. Florentina Timaru) la tel : 01 — 614.19.76.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

SOCIAL

ACCIDENTUL DE LA COMBINATUL DE PRODUCERE A APEI GRELE DIN TURNU-SEVERIN ARE CAUZE CLARE

• Inerţia Guvernului şi nerespectarea normelor de protecţie

În săptămîna 7—12 decembrie a.c., la Combinatul de Producere a Apei Grele pentru Programul Termonuclear, din judeţul Mehedinţi, s-a produs o explozie care a pus în pericol viaţa a trei oameni : un inginer şi doi muncitori care se aflau în timpul programului de lucru. Pentru a afla cauzele acestui accident, am luat legătura cu dl. deputat Nicolae Şerdin, fost vicepreşedinte al Consiliului Judeţean Mehedinţi. Domnia sa ne-a comunicat că, după părerea autorităţilor mehedinţene, accidentul s-a produs din două motive. Unul dintre ele se referă la faptul că Ministerul Construcţiilor a dispus funcţionarea Combinatului Chimic fără a se respecta condiţiile stabilite de comun acord între reprezentanţii **RENEL şi cei ai Ministerului Mediului.**

Combinatul se află în structura RENEL şi funcţionează, totuşi, fără avizul Ministerului Mediului (în condiţii de probe tehnologice). Trebuie precizat că se află la o distanţă de circa 6—8 km de Drobeta Turnu Severin şi nu s-au luat măsuri de protejare imediate : 1) Un număr de 565 familii nu sînt strămutate din raza de influenţă de 1,6 km. 2) Reţeaua de depistare a pierderilor de hidrogen sulfurat şi de avertizare a populaţiei nu este montată 3) Nu este montată reţeaua de arzătoare stabilită în proiect pentru protejarea populaţiei în cazul pierderilor de hidrogen sulfurat.

Exceptînd motivele de ordin tehnic, care ţin direct de organizarea ş. responsabilitatea factorilor de decizie, din punctul de vedere al conducerii Consiliului Judeţean Mehedinţi cel mai dificil lucru este strămutarea locuitorilor, care se face pe baza Decretului nr. 11/1987, devenit inoperant. Astfel, locul stabilit pentru strămutare a fost redat proprietarilor, iar responsabilitatea revenea Consiliului Popular Judeţean, alocîndu-i-se fondurile necesare. În aceste condiţii, s-au făcut demersuri la Guvern pentru completarea legii cu pricina şi, desigur, demersuri pe lîngă Ministerul Mediului şi RENEL, pentru a se da explicaţii referitoare la condiţiile de funcţionare a combinatului. Răspunsurile, însă, n-au venit şi s-a produs inevitabilul. „Am luat legătura cu dl. prefect Constantin Bulugiu, spune dl. N. Serdin, care mi-a comunicat că-n urma accidentului, printr-un ordin al Prefecturii, s-a instituit o comisie pentru anchetarea cauzei accidentului. A fost, de asemenea, sesizată şi Procuratura. Starea de sănătate a celor doi muncitori este bună" (a treia persoană, între timp, a murit). Totodată, dl. Serdin a specificat că cei trei n-au respectat normele de protecţie a muncii, care cereau în mod obligatoriu ca masca de gaze să fie purtată pe figură.

MARIA TIMUC ■

În urma semnalelor noastre, POLIŢIA A LUAT MĂSURI

Către,
Redacţia revistei „Flacăra",

În revista Flacăra nr 49/15.12.1992, a fost publicat articolul „Afaceri cu otravă la Focşani", sub semnătura domnului ION RUSU, care semnalează, descoperirea la „COMAT" S.A. Vrancea, **a 28,5 tone ferocianură de potasiu şi 758 kg cianură de potasiu,** importate din fosta Uniune Sovietică şi R.D.G. în anii 1988—1989, de către fostele întreprinderi de comerţ exterior „CARPAŢI" şi „CHIMICA" Bucureşti.

Verificările efectuate de organele de poliţie au stabilit următoarele :

În anul 1989, între I.C.E. „CARPAŢI" şi I.C.E. „CHIMICA" s-a încheiat o convenţie de colaborare, prima avînd rol de finanţator pentru import de ferocianură de potasiu din U.R.S.S. care urma să fie exportată în Germania.

Aceste produse chimice aflate în tranzit pe teritoriul României erau lăsate în custodie în depozitul de chimie al S.C. „COMAT" S.A. Vrancea — fostă B.J.A.T.M. care funcţiona în baza autorizaţiei muncii şi Centrul Sanitar Antiepidemic Judeţean.

Datorită evenimentelor din decembrie 1989, cantităţile mai sus menţionate nu şi au urmat traseul către export, rămînînd depozitate în cadrul S.C. „COMAT" S.A. Vrancea.

De menţionat că ferocianura de potasiu nu face parte din substanţele toxice prevăzute în Decretul 466/1979, iar faptul că pentru cianura de potasiu nu a fost solicitată reactualizarea autorizaţiei de funcţionare, acelaşi act nu precizează aplicarea vreunei sancţiuni.

În urma controlului efectuat, s-a luat măsura expedierii celor două categorii de substanţe, către beneficiari şi anume „ELECTROPUTERE" S.A. Craiova şi firma „BAYER" din Germania, dar S.C. „COMAT" S.A. Vrancea i s-a interzis să mai deţină astfel de produse pînă la obţinerea autorizaţiei de funcţionare.

În urma controlului efectuat, s-a luat măsura expedierii celor două categorii de substanţe, către beneficiari şi anume „ELECTROPUTERE" S.A. Craiova şi firma „BAYER" din Germania, iar S.C. „COMAT" S.A. Vrancea i s-a interzis să mai deţină astfel de produse pînă la obţinerea autorizaţiei de funcţionare.

Biroul de presă
al Inspectoratului General al Poliţiei

Nr. 83 804 din 05 ian. 1993

AFLĂM DE LA INTERPOL CE MAI FAC ROMÂNII PRIN STRĂINĂTATE

Prin bunăvoinţa ofiţerilor de la Biroul Naţional „INTERPOL" din România — din păcate, un birou naţional restrins ca personal, la un volum în creştere dramatică a infracţiunilor de tot felul — am aflat cîteva dintre isprăvile românilor noştri din străinătate. Deci, nu numai ale romilor — căci adesea avem tendinţa să punem toată vina şi pricazul numai pe „bieţii" ţuciurii, deşi ei deţin cu brio locul întîi în topul infracţiunilor — ci şi ale altor conaţionali.

UN ROMÂN CĂSĂPEŞTE UN POLIŢIST AUSTRIAC

Fuga după infractori nu este uşoară, în genere. Te trezeşti faţă-n faţă cu un infractor înarmat pînă-n dinţi ; posesor al unei tehnici de luptă, numai în filme văzute. De la sprayurile paralizante la nunciaguri şi arme de foc, te poţi aştepta, realmente, la orice. Cum trec infractorii internaţionali frontierele României cu astfel de „bijuterii" e o altă problemă, pe care o vom discuta-o într-un viitor apropiat.

Interesîndu-ne de soarta lui **I.D.** din Oradea (folosim iniţialele, pentru a nu perturba o muncă de urmărire şi cercetare penală deja demarată), am aflat că a fost la Viena. Aici a avut o serioasă altercaţie cu poliţia vieneză. Ce a făcut orădeanul în Austria ? După o perioadă de turbulenţă, nespecifică germanilor şi nici austriecilor, ardeleanul descins la Viena a căsăpit un poliţist austriac în plin centrul Vienei. Poliţia austriacă a cerut date suplimentare despre individul amintit. INTERPOLUL-ul naţional a răspuns prompt şi la obiect. În orice caz, la Viena nu e ca în Bolintinul din Vale.

OMUL CU O MIE DE FEŢE

Conaţionalul nostru **V.Gh. Z.** s-a născut la Cluj. După revoluţie, a plecat puţin în Germania unită şi democrată... A avut trei-patru identităţi. La un moment dat, ofiţerii activi ai serviciilor naţionale „INTERPOL" nu ştiau dacă-l cheamă Helmuth sau Schmidt. Pentru anumite fapte reprobabile, a fost dat imediat în urmărire internaţională. Aşadar, tot prin **notiţă roşie.** De la amprentele digitale şi poză la identitatea sa reală, datele s-au adunat. Poliţia germană a solicitat probe suplimentare. S-au pus pe tapet. Clujeanul V. Gh. Z. nu poate scăpa decît în gaura de şarpe. Vom reveni asupra cazului, întrucît merită cu prisosinţă.

Pe vremea mea, pedagogii împărţeau sute de palme !

Gabriel Bojin, inginer pensionar

Am absolvit în 1944 Liceul „C. D. Loga" din Timişoara, avîndu-l la conducerea trona la vremea respectivă directorul Vasile Mioc împreună cu o garnitură de profesori severi. Era de ajuns să-i întîlnim pe stradă şi ne îngheţa sîngele în vine. Într-o zi profesoara de franceză a intrat în clasă spunînd „Bună dimineaţa, copii". Un gălăgan i-a răspuns : „Să creşti mare". Băiatul a fost eliminat din toate şcolile statului. S-a organizat un careu în curtea liceului şi condamnatul a fost scos în mijloc şi blamat. Mai rămînea să-l ardem pe rug. Printre noi circulau de asemenea o duzină de pedagogi care împărţeau palme la tot pasul. Puteai să ai şi 18 ani şi o încasai de-ţi săreau ochii. Toţi purtam chipiu, număr matricol, frecventarea spectacolelor se făcea numai cu bilet de voie şi nici un elev nu putea să se plimbe pe străzile centrale ale oraşului.

Domnea o disciplină cazonă, dar se făcea carte şi copilul creştea într-un respect total faţă de adulţi şi societate. Nu sînt pentru umilirea şi educarea elevului prin bătaie şi teroare. Dar nici cum e azi nu e bine. Propun reintroducerea uniformei şi demixtarea şcolilor.

Indisciplina apare cînd nu există regulament

CAZACU AUREL — director adjunct al Liceului I. L. Caragiale din Bucureşti : „Indisciplina apare atunci cînd nu există un regulament. Nu este nevoie să aşteptăm ca forurile superioare să ne traseze direcţii. Echipa de conducere a liceului a pus la punct un regulament de ordine interioară, pe care l-am prelucrat elevilor, părinţilor şi cadrelor didactice. Ieşiri din normă sînt inerente, dar sînt rezolvabile.

O situaţie gravă am întîmpinat-o la sfîrşitul anului '90, începutul anului '91 : cînd ne-am confruntat cu problema străzii. Au fost cazuri cînd grupuri organizate au pătruns în şcoli, licee, în scopuri de jaf. Pentru rezolvarea acestor confruntări cu strada am conlucrat perfect cu organele de poliţie din sectorul 1. Am reuşit să descoperim „în cap de bandă ; i s-a făcut dosar dată prins a fost trimis în Prin nu ştiu ce procedeu Procuratura

DESPR
DESPRE

OAMENI INCREDIBILE

• Ştie pe de rost 14 (
• Şi-a construit o „cat

La actualul recensămînt al populaţiei, s-a constatat că dintre aşezările rurale din judeţul Dolj, populaţia cea mai numeroasă o deţine comuna Dăbuleni, cu peste 14 000 locuitori! Aşadar, la o comună cu un aşa număr de locuitori, evantaiul de fapte al sătenilor este de-o coloratură diversă. Redăm numai cîteva întîmplări ce corelează cu incredibilul. Deci, oameni fapte din comuna **Dăbuleni — Dolj:**

Nu demult, a ieşit la pensie **Eftică Băjenaru,** funcţionar la compartimentul de stare civilă din cadrul primăriei. Ceva foarte normal. Numai că Eftică Băjenaru este înzestrat cu o memorie de computer. El ştie pe de rost data şi locul de naştere la toţi cei 14 000 locuitori ai comunei, la care mai adaugă şi alte informaţii statistice extrem de preţioase! Fără doar şi poate, un

SOCIAL

E cazul să reintroducem BĂTAIA ÎN ŞCOLI?

Inexistenţa legii învăţământului menţine haosul în şcoli • Bande de tilhari atacă sistematic liceele • Familia nu se mai ocupă de educaţia copiilor, fiind preocupată de ciştig financiar • Copiii nu mai au motivaţia actului de instruire

a suspendat cauza şi hoţul a fost eliberat. Despre acest caz a aflat şi neobositul Tatulici, care a considerat oportun să organizeze în cadrul unei emisiuni din ciclul „Veniţi cu noi...” o întîlnire între respectivul tîlhar şi persoana mea. Nu m am prezentat la această întîlnire — care de fapt este o dovadă a lipsei de bun simţ — condiţii în care domnul Tatulici m-a categorisit în această emisiune ca fiind comunist. În optica dînsului refuzul de a te întîlni cu un borfaş înseamnă lipsă de viziune, concepţii învechite.

O bandă înarmată cu cuţite şi spray-uri a atacat liceul nostru

Mihaela Mihai, director al Liceului Industrial Mecanică Fină din Bucureşti : „Specificul nostru — industrial — presupune din start o anumită condiţie socială a elevilor noştri. Ei provin în special din clasa medie a societăţii — muncitori, ţărani. Din acest punct de vedere principala problemă de care ne lovim este educaţia. Vocabularul acestor copii lasă foarte mult de dorit. Este insuportabil să auzi pe culoare fraze în care predomină elementul trivial şi oricît încercăm să stopăm acest fenomen este aproape imposibil în condiţiile în care probabil este o dominantă a familiei.

În altă ordine de idei, desfiinţarea uniformelor a fost o greşeală. Măsura a fost adoptată cu prea mare uşurinţă de minister. De fapt s-a creat un precedent. După desfiinţarea uniformelor a dispărut locurile pentru fumat care [illegible] tins pe holuri, în clase. A dispărut nota aceea de bun simţ, de respect. A dispărut teama de exmatriculare, de repetenţie. Societatea le dă exemple cît se poate de negative — în exprimare, atitudine etc. Nu demult ne-am lovit de un aspect dureros : tîlhăria. Bande organizate au intrat în liceu, pentru a jefui elevii. Mai grav e însă faptul că elevi ai liceului nostru au intrat în astfel de bande. Au venit înarmaţi cu spray-uri paralizante, bîţe pentru a imobiliza şi jefui elevii. Poliţia ne-a ajutat cît a fost posibil, dar fenomenul infracţional este în creştere la nivelul întregii societăţi”.

Revenind la problemele de disciplină, consider că între sancţiuni ar trebui să figureze şi amenda. În condiţiile în care elevul nu-şi respectă obligaţiile ce-i revin, să amendăm părinţii. Înţelegem criza financiară existentă, dar părinţii se ocupă aproape în exclusivitate de producerea banilor.

Brutalitatea nu inspiră decît teamă

Miruna Carianopol — profesor la Liceul George Coşbuc — Bucureşti : „Elevii mai chiuleşte — e greu să ai pretenţia să nu chiulească măcar o oră, mai are fricţiuni cu profesorul, care şi el este om. Dar trebuie să ţinem cont şi de vîrsta sensibilă la care se află elevii de liceu. În majoritatea situaţiilor, este preferabil să intri în universul elevului cu blîndeţe, tact, diplomaţie. Brutalitatea nu inspiră decît teamă.

În privinţa uniformei, nu cred că este o legătură intrinsecă între uniformă şi capacitatea de asimilare a elevului . Sînt avantaje şi dezavantaje. Clasa arată pestriţ, părinţii sînt supuşi unor cheltuieli mai mari pentru a satisface dorinţele variate ale copilului. Şi ceea ce este mai rău — nu putem controla traficul persoanelor străine în liceu. Din punct de vedere legislativ avem un regulament foarte clar. Cum spuneam, este de ajuns să aplicăm regulamentul, dar mai intervine şi elementul conştiinţă. Uneori legea e prea aspră. Este preferabil ca familia să fie conştientă de rolul pe care îl are, de pîrghiile de care dispune pentru a îndruma şi educa elevul în mod corespunzător. Într-o societate în care s-a stabilit o diviziune a muncii, şcolii îi revine apanajul instrucţiei şi educaţiei. Însă nu ne putem asuma întreaga sarcină a educaţiei în cele cîteva ore de curs pe zi, în care trebuie să primeze instrucţia”.

Avem nevoie de un regulament de fier

Petru Belcotă — părinte : „Liceele trebuie să aibă o gîndire completă a modului în care trebuie făcută educaţia copiilor. Este necesar un fundament de fier pe care să se bazeze disciplina în şcoala. Bineînţeles într-un cadru democratic. În situaţia în care există o normă foarte clară nu mai este nevoie de bătaie. La bătaie se recurge din lipsă de timp sau dintr-o lipsă de simţ pedagogic. Bătaia se poate aplica pînă la 12 ani. Şi în această situaţie eventual o palmă. Dar nu 25 la spate ! Am prins perioada în care se aplicau astfel de bătăi: te puneau să ţii pe unul în spate şi altul trebuia să te lovească cu bătul sau cravaşa pînă cînd cel de sus cădea. Nu era un gen de educaţie corespunzătoare.

Simple prevederi regulamentare nu rezolvă problema

Dl. Gh. Felea — Şef Serviciu învăţămînt mediu şi post-liceal, din Direcţia Organizarea activităţilor şcolare din Ministerul Învăţămîntului

Este o realitate faptul că, după decembrie 1989, s-au deteriorat în unele şcoli, climatul de ordine şi disciplină, pe fondul general al evoluţiei de ansamblu al situaţiei din societatea românească.

Evident că, Ministerul Învăţămîntului nu aprobă această situaţie şi sîntem preocupaţi de a-i găsi remediul.

Cauzele, din păcate, sînt multiple şi eradicarea fenomenelor respective presupune o acţiune concertată, convergentă, unitară a diverselor instituţii şi autorităţi. Simple prevederi regulamentare nu rezolvă problema, deşi, şi acestea au rolul lor în a prescrie conduita elevilor.

Anchetă realizată de
DORIAN RADU ■

UNA ALTA

ŞI FAPTE LA DĂBULENI

000 de fişe biografice edrală”

funcţionar pe care ăr fi dorit să-l aibă orice primărie din ţară.

Dumitru Turlacu, parcă supărat pe anumiţi constructori de case din zonă, de modul cum lucrează, a hotărît să-şi pună în practică propria-i pricepere. Astfel, timp de 11 ani, a lucrat singur, învingînd cu stoicism tot felul de [illegible] şi, reuşind să construiască cea mai frumoasă casă din sudul judeţului Dolj. Casa are, nici mai mult, nici mai puţin, decît... 20 de camere! O adevărată catedrală!

Ştefan Epure este bătut într-un chip bestial de un consătean de-al său şi lăsat în comă pe fundul unei căruţe, în pustietatea cîmpului de la marginea satului. Calul a simţit primejdia şi a pornit în galop, oprindu-se direct în ograda victimei cu căruţa. Săteanul, graţie calului, a fost salvat de la o moarte imminentă.

Cu alte cuvinte, faptele oamenilor din Dăbuleni, fie că au o încărcătură emoţională, fie una de dramatism, rămîn de un pitoresc demn de relevat

Această blestemată castă – hoţii –

Fantezia hoţilor este uluitoare. Iată numai vreo cîteva exemple: fosta contabilă a CAP-ului din comuna **Ostroveni — Dolj**, pe nume **Maria Biţă**, cînd a văzut că respectiva unitate agricolă se dizolvă, a luat soba din propriul său birou în spate şi a plecat cu ea către casă.

La o şcoală din satul **Lipov — Dolj**, s-a furat inclusiv grupul social. A doua zi, şcolarii au constatat cu stupefacţie că nu mai au unde ..

Despre **Gorică Filieru** din **Craiova**, se spunea că este un lăutar admirabil Cînta la contrabas şi vrăjise toată suflarea satelor doljene, pînă cînd s-a văzut că talentatul lăutar îşi prevăzuse instrumentul, muzical cu un orificiu special, prin care introducea tot ce fura de pe la nunţi: ţigări, carne, băutură

Fîntîna furată

Ajuns la o vîrstă destul de înaintată, **Nicu Cepoi** din satul **Bărboi — Dolj**, şi-a acumulat o experienţă negativă privind convieţuirea şi respectul faţă de semenii săi.

Bunăoară, printr-o procedură bizară, a cumpărat o suprafaţă de pămînt în perimetrul punctului „Cepoieşti” din satul amintit, pe care a împrejmuit-o, după cum l-a tăiat capul. Reprezentanţii primăriei fiind lipsă la această acţiune, Nicu Cepoi, cu de la sine putere, şi-a trecut în proprietate şi fîntîna de alături, care este cea mai veche din satul Bărboi. Mai mult decît atît, fîntîna a fost dintotdeauna a întregii obşti Sfidind şi legea şi omenia, satrapul îşi păzeşte cu străşnicie fîntîna care nu-i aparţine, proferînd cutremurătoare ameninţări, Dacă această stare de lucruri va evolua nestingherită în acest sens, fac cea mai străşnică prinsoare că mîine-poimîine Nicu Cepoi e în stare să se autointituleze chiar... primarul comunei.

Dar pînă atunci, vai de drumeţul pribeag care va pofti apă de la fîntîna furată!..

ION CEACIRU ■

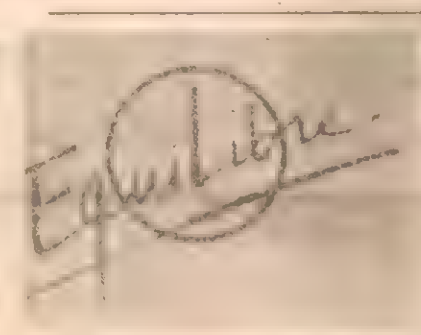

Ca în fiecare an, din 1990, de cînd **Întreprinderea Umanitară EquiLibre** are un sediu şi în România, pe 31 decembrie membrii acesteia au invitat la un cocktail pe cei cu care au colaborat de-a lungul anului: personalităţi politice, ziarişti, personal de specialitate. S-au reîntîlnit, într-o atmosferă destinsă, la o cupă de şampanie (evident, franţuzească) dl. Miron Mihu Biji, dl. Dan Cristescu — directorul Secretariatului de Stat pentru handicapaţi, dna. Rodica Mitulescu — şefa serviciului Protecţie Socială din Ministerul Muncii, din partea Comunităţii Europene — doamnele Nina Tolstobrac şi Mariana Nicolaş.

Mulţumind din nou echipelor de la **EquiLibre** şi oamenilor plini de suflet care au colaborat pînă acum la realizarea numeroaselor programe de ajutorare a handicapaţilor (repararea şi instalarea de instalaţii sanitare şi de încălzire în peste 100 de centre, formarea de cadre medicale medii — în colaborare cu Ministerul Învăţămîntului şi Ministerul Sănătăţii — distribuirea gratuită de lapte praf pentru sugari), a copiilor străzii (crearea centrului de triere minori), a orfanilor şi bătrînilor, le urăm un sincer şi călduros La mulţi ani.

CĂTĂLINA ŞTEFĂNESCU ■

FLACĂRA, în şcoli, spitale şi cămine de bătrîni

În perioada sărbătorilor de iarnă, SC Publicaţiile Flacăra SA a distribuit, gratuit, în şcoli generale, licee, cămine de bătrîni, spitale din Bucureşti şi din întreaga ţară, 5 800 exemplare din revista Flacăra nr. 50 şi 12 800 exemplare din Almanahul „Flacăra”.

DIALOG

GHID DE MEDICINĂ NATURISTĂ

Domnul **VIOREL OLIMPIAN PAŞCANU** este autorul mai multor tratate de medicină naturistă, care, multiplicate la xerox, saŭ chiar copiate de mină, au circulat ani la rind de-a lungul şi de-a latul ţării. Unul din aceste ghiduri terapeutice a văzut lumina tiparului abia în 1991, dar tirajul redus l-a făcut să treacă neobservat.

Lucrările corespondentului nostru au fost elaborate în 20 de ani de studii şi observaţii minuţioase, primul pacient fiind chiar autorul lor. Tratamentele propuse de rădăuţeanul Viorel Paşcanu însumează, în funcţie de specificul maladiei, metode curative neconvenţionale, bazate în principal pe plante medicinale, dar şi prin asocierea presopuncturii, exerciţiilor de respiraţie şi a procedurilor descoperite în folclorul medical. Ele sînt complet nenocive şi refuză orice medicaţie chimică.

Inaugurăm această rubrică, sperînd că reţetele şi procedurile naturiste recomandate (folosite la ora actuală de mii de suferinzi din ţara noastră) vor aduce un plus de sănătate în familiile cititorilor noştri.

ASTM

SEMNE: senzaţie de sufocare, brusc, noaptea. Expectoraţii abundente.

TRATAMENTE: Hidroterapie: în timpul crizei se vor aplica duşuri reci în regiunea cervicală, după ce aceasta a fost, în prealabil, încălzită. Se introduc braţele în apă caldă. Comprese cu apă şi oţet pe piept.

● **Exerciţii de respiraţie :** se inspiră pe nas 8 secunde, se reţine aerul 8—16 secunde şi se expiră pe nas 8 secunde.

● **Punct energetic:** se apasă cu degetul un punct aflat în apropierea umărului sting, sub claviculă.

● **Fitoterapie:** infuzie obţinută din cimbru, isop, pătlagină, unguraş, potbal, sulfină, sovîrf, talpa gîştei. Usturoi plus miere, hrean ras plus miere, ţuică plus anason plus miere. Sirop de propolis: se fierb 50 g propolis în 200 ml apă pînă cînd lichidul scade la jumătate. Se adaugă 50 g miere. Se iau 3—6 linguri pe zi.

COLITĂ

SEMNE: dureri abdominale, balonări, greţuri, arsuri, alternanţă de diaree şi constipaţie.

TRATAMENTE :

● **Hidroterapie:** zilnic, băi la şezut; reci 1—2 minute, calde 15—20 minute.

● **Exerciţii de respiraţie :** se inspiră încet, bombindu-se abdomenul, apoi se expiră încet, sugîndu-se abdomenul.

● **Punct energetic:** se apasă un punct aflat pe spate, în partea dreaptă, la circa 10 cm de oasele bazinului.

● **Fitoterapie:** infuzie de busuioc, mur, roiniţă, izmă, sunătoare. Decoct de măcriş, 10 boabe fierte în 200 ml apă timp de 20 minute. Se iau 3—4 linguri pe zi. Infuzie din coji de portocală curăţate de partea albă. Suc obţinut din morcovi, varză, salată verde.

CONJUNCTIVITĂ

SEMNE: inflamaţia conjunctivei.

TRATAMENTE:

● **Punct energetic:** se apasă un punct în partea dreaptă a zonei cervicale.

● **Fitoterapie:** Spălături cu infuzie de muşeţel, pătlagină, turtiţă mare, sulfină; cu sevă de viţă de vie; cu infuzie din flori de muşeţel sau coada şoricelului, flori de gălbenele, flori de albăstrele, isop, toate în părţi egale (plante cît să încapă într-un vas de 1 litru la 200 ml apă).

CORIZĂ

SEMNE: inflamaţia pieliţei care căptuşeşte nasul.

TRATAMENTE:

● **Exerciţii de respiraţie:** se inspiră rapid şi puternic pe nara dreaptă, se reţine aerul cît mai mult şi se expiră pe aceeaşi nară.

● **Punct energetic:** se apasă un punct aflat între degetul inelar şi degetul mic al mîinii stingi.

DIAREE

SEMNE: dereglarea intestinală manifestată printr-un număr mare de scaune.

TRATAMENTE:

● **Hidroterapie:** duş zilnic aplicat pe genunchi, mijloc, spate, piept, braţe. Apă rece un minut.

● **Exerciţii de respiraţie :** se inspiră încet bombindu-se abdomenul, se expiră încet sugîndu-se abdomenul.

DURERI DE DINŢI

● **Punct energetic:** se apasă un punct sub rotula labei drepte.

● **Fitoterapie:** în urechea din partea dureroasă a obrazului (unde se află măseaua cariată se introduce un căţel de usturoi învelit în tifon. În carie sau ureche se introduce pătrunjel verde frămîntat cu sare. În ureche sau carie, tratamente cu flori de salcîm. (5 g în 100 ml alcool lăsate timp de 8 zile) sau cu ulei de garoafe.

Sfatul medicului

Vă propunem în acest număr, o pagină mai puţin „la obiect" în ceea ce priveşte sfaturile strict medicale şi mai mult o prezentare „de principiu" a necesităţii de a vizita, măcar din cînd în cînd, cabinetul medical (veterinar).

E bine să ne facem un obicei, ca atunci cînd timpul ne permite să trecem pentru cîteva minute, evident însoţiţi de cîine şi pe la cabinetul medical.

E drept că uneori e lume „la coadă" (ca la orice cabinet deservit de un medic care s-a dovedit competent) şi aceasta are darul să ne taie elanul, dar, reuşind pînă la urmă să ajungem înăuntru, nu cred că vă va părea rău.

În ce constă un control medical „de rutină", atunci cînd considerăm că avem un cîine sănătos ? Iată doar cîteva aspecte în care ochiul medicului s-ar părea că vede ceva mai mult chiar decît ochiul stăpînului :

— aspectul general al cîinelui, — incluzînd ţinuta, mersul, atenţia, gradul de nervozitate sau starea de stres, privirea şi aspectul ochilor, al unghiilor, starea şi calitatea părului, necesitatea deparazitării etc.

Se impun apoi, de cele mai multe ori, cîteva intervenţii „la minut" : — vidarea glandelor perianale, controlul urechilor, al dinţilor, al organelor genitale etc.

S-ar putea ca anumite observaţii ale medicului să atragă după sine şi unele intervenţii, cum ar fi detartrarea dinţilor, anumite ţratamente pe bază de medicaţie sau alimentaţie, cu rol în prevenirea, stoparea bolii şi readucerea animalului la starea normală iniţială.

Controlul veterinar periodic este absolut obligatoriu în cazul puilor, unde, aspectul general şi dezvoltarea armonioasă a aparatului loco-motor, pot da informaţii preţioase privitoare la cantitatea şi calitatea hranei administrate, putînd astfel combate unele carenţe şi preveni rahitismul. Este practicată (dar nu obligatoriu) la unele rase chirurgia „estetică", înţelegînd prin aceasta amputarea cozii, a pinteniior, a urechilor, — operaţie ce implică o intervenţie autorizată.

Este deci de datoria tuturor proprietarilor de cîini să frecventeze periodic cabinetul medical veterinar, fiind astfel liniştiţi în ceea ce priveşte sănătatea cîinelui pe care îl deţin.

Rubrică realizată cu concursul medicului veterinar MIHAI BUCUR

Doriţi să aveţi o memorie de elefant? Englezul O'Brien vă oferă o tehnică simplă

„Orice persoană poate să-şi formeze, fără un efort deosebit, o memorie de fier", declară Dominic O'Brien, omul care a izbutit să intre în celebra Carte a recordurilor, fiind singurul capabil să-şi amintească ordinea în care au fost aşezate 1 890 cărţi de joc.

Mai notăm că O'Brien n-a fost dotat de la natură cu această memorie fantastică şi că a ajuns la asemenea performanţă folosind o tehnică proprie în dezvoltarea capacităţii de memorizare a creierului. El vă prezintă alăturat şapte teste de exersare a memoriei.

Proba jurnalistică

Citiţi atent un articol din ziar şi studiaţi-l timp de zece minute fiecare frază. La sfîrşit, puneţi ziarul deoparte şi încercaţi să vă amintiţi cît mai multe cuvinte în ordinea în care ele au fost tipărite Punctaj : De la 1 la 5 cuvinte : 1 punct. De la 6-13 cuvinte : 2 puncte. Mai mult de 20 cuvinte : 4 puncte.

Proba cu revista

Răsfoiţi o revistă timp de 5 minute. La sfîrşit, verificaţi la cîte articole aţi reţinut ideea sau informaţia în baza cărora au fost redactate.

Punctaj : De la 1 la 5 articole : 1 punct. De la 6 la 10 : 2 puncte. De la 11 la 19 : 3 puncte. Mai mult de 20 : 4 puncte.

Proba cu cartea de telefon

Aruncaţi-vă ochii pe o pagină a cărţii de telefon, şi citiţi în ordine numele şi numărul de telefon a cinci abonaţi. Timp de memorare : 2 minute şi jumătate. Încercaţi să le reproduceţi în ordinea în care au fost notate.

Punctaj : 1 punct pentru fiecare nume (şi număr de telefon) amintit.

Proba cu cărţile de joc

Aşezaţi pe masă, una lîngă alta, mai multe cărţi de pocker. După ce aţi obţinut un rînd, daţi-le la o parte şi obligaţi memoria să reproducă fiecare carte în ordinea în care ea a fost aşezată pe masă.

Punctaj : De la 1 la 3 cărţi : 1 punct. De la 4 la 8 cărţi : 2 puncte. De la 9 la 14 cărţi : 3 puncte. Mai mult de 15 cărţi : 4 puncte.

Proba cu numerele

Notaţi pe o coală de hîrtie următoarele numere în ordinea indicată mai jos :

365814
159728
706471
815029
074266
530184
216370

Priviţi-le timp de cinci minute şi încercaţi să le reproduceţi în ordinea în care au fost notate.

Punctaj : De la 1 la 7 : 1 punct. De la 8 la 12 : 2 puncte. De la 13 la 19 : 3 puncte. Peste 20 de numere: 4 puncte.

Proba cu poşeta

Goliţi pe masă conţinutul genţii soţiei dumneavoastră. Observaţi timp de 5 minute lucrurile pe care le conţine. Reintroduceţi-le în poşetă şi încercaţi să vă amintiţi obiectele respective.

Punctaj : de la 1 la 4 obiecte : 1 punct. De la 5 la 7 : 2 puncte. De la 8 la 13 : 3 puncte. Mai mult de 12 obiecte : 4 puncte.

Proba din faţa bibliotecii

Priviţi raftul unei biblioteci. Concentraţi-vă atenţia asupra unui număr de 20 cărţi. Obligaţi memoria să le reproducă.

Punctaj : de la 1 la 3 titluri: 1 punct. De la 4 la 7 : 2 puncte. De la 8 la 14 : 3 puncte. Mai mult de 15 titluri : 4 puncte.

CE MEMORIE AVEŢI?

Dacă aţi totalizat de la 1 la 7 puncte aveţi dovada unei memorii modeste. Repetaţi mereu aceste exerciţii şi o să constataţi, periodic, dezvoltarea capacităţii de memorizare.

Dacă aţi totalizat de la 8 la 14 puncte înseamnă că aveţi un potenţial natural ce poate fi valorificat. Continuaţi exerciţiile.

Dacă aţi totalizat 15—20 puncte, e semn că posedaţi un spirit de observaţie dezvoltat şi dispuneţi de o bună metodă de memorizare. Continuaţi exerciţiile.

Dacă aţi totalizat mai mult de 22 puncte, nu mai aveţi nevoie de sfaturi. Dispuneţi de o memorie excelentă şi de condiţii pentru continua ei dezvoltare. Felicitări.

Un om în alb vă sfătuieşte

Colecistita acută

Colecistita acută este o afecţiune dramatică, o **„URGENŢĂ CHIRURGICALĂ"**, adică o boală ce necesită internarea, fără întîrziere, în clinica chirurgicală. Ea apare, de cele mai multe ori, ca o complicaţie a litiazei biliare (veziculare) a colecistitei cronice, a dismorfozelor biliare şi se caracterizează prin debutul ei foarte brusc, constînd printr-o durere acută situată în hipocondrul drept, frison, febră, alterarea stării generale. Medicul specialist trebuie consultat fără întîrziere. El va descoperi, la examenul obiectiv clinic, prezenţa unei vezici biliare în erecţie, globuloasă, foarte dureroasă, precum şi defensa, adică apărarea musculară, adică contractarea musculară. O radiografie abdominală pe gol poate fi efectuată ca şi tomografia computerizată sau rezonanţa magnetică nucleară, fără ca aceste examinări, nedureroase, nenocive, neinvazive să fie indispensabile. Punga cu gheaţă în regiunea hipocondrului drept, ca şi medicaţia spasmolitică şi antibioterapia se prescriu imediat, iar intervenţia chirurgicală nu trebuie să întîrzie. Subliniem în mod deosebit că această afecţiune denumită colecistită acută este o boală gravă care beneficiază, exclusiv, de tratament chirurgical de urgenţă. De aceea, orice temporizare şi orice tratare pur medicală la domiciliul bolnavului este contraindicată. Este contraindicată aplicarea de căldură. Orice colecistită cronică şi mai ales cea supraacută gravă, cangrenoasă, netratată chirurgical la timp evoluează spre perforaţie peritonită biliară, complicaţii de deosebită gravitate cu un pronostic foarte rezervat, sumbru de cele mai multe ori.

Orice bolnav sau bolnavă trebuie să ştie că afecţiunea numită colecistită acută este o urgenţă chirurgicală. Şi orice pacient trebuie să înţeleagă că nu are nici un drept de a pretinde chirurgiei minuni, cînd internarea la chirurgie întîrzie. A zice, în aceste condiţii, un succes chirurgical, este absurd, este imposibil. Bolnavul sau bolnava trebuie să înţeleagă foarte bine că inteligenţa şi promptitudinea lui, îmbinate cu competenţa, corectitudinea medicului specialist şi chirurgului pot duce la cîştigarea bătăliei şi vindecare. Cu o singură condiţie majoră : să nu se întîrzie.

Prof. dr. SANDU STOICHIŢA ■

Supravegherea calităţii medicamentului

La 12 octombrie 1991 în cadrul Direcţiei farmaceutice din Ministerul Sănătăţii, a fost înfiinţată *Inspecţia de farmacie*, care asigură supravegherea calităţii medicamentului.

Ca organ de specialitate, aceasta controlează respectarea legii privind produsele farmaceutice şi alte produse de uz uman (parafarmaceutice, cosmetice, dietetice, stomatologice, radiofarmaceutice) de către persoanele juridice şi fizice care desfăşoară activităţi în domeniul medicamentului (fabricare, control calitate, depozitare, transport, difuzare, eliberare, publicitate, import, export).

Dintre atribuţiile sale menţionăm :

- verifică autorizaţia de funcţionare şi calitatea personalului ocupat cu producerea, stocarea şi distribuirea produselor farmaceutice.
- verifică existenţa certificatelor de calitate pentru fiecare serie de produs şi controlează termenele de valabilitate ale acestora.
- controlează respectarea preţurilor legale.
- urmăreşte corecta funcţionare a aparaturii pentru producerea, controlul şi depozitarea produselor farmaceutice.
- urmăreşte modul în care se efectuează publicitatea produselor farmaceutice.

Cititorii care au cunoştinţă de abateri de la normele de calitate ale medicamentului se pot adresa cu sesizări în acest sens. *Oficiului pentru Protecţia Consumatorilor*, cu care colaborează Inspecţia de farmacie.

Precizăm că, o dată cu constituirea Inspecţiei de farmacie, au fost aprobate şi regulile de bună practică farmaceutică, care, împreună oferă garanţii pentru protecţia consumatorilor.

CORNELIU OLTEANU ■

Nuca miraculoasă

METODĂ SIMPLĂ DE TESTARE A HRANEI

DIALOG

• Ea vă arată alimentele care vă sînt permise sau interzise

Acest instrument uşor de confecţionat de către orice persoană, reprezintă invenţia unui colectiv de bioenergeticieni. El funcţionează prin mijlocirea contactului divergent sau convergent dintre bioenergia celui care îl manuieşte şi bioenergia stocată în alimentul investigat.

Prindeţi o nucă de capătul unui fir subţire de aţă. Balansaţi uşor pendulul deasupra alimentului despre care doriţi să aflaţi dacă este tolerat sau nu de organismul dumneavoastră. Distanţa dintre nucă şi aliment nu trebuie să fie mai mare de 5—10 centimetri. O să observaţi imediat cum mişcarea liniară, aplicată balansului, se transformă de la sine în mişcare circulară, uneori rapidă, alteori moderată. Este semnul că alimentul sau preparatul în cauză (brînză, fructe, mezeluri, cafea etc.) nu este contraindicat sănătăţii, că, deci, sistemul digestiv îl acceptă. Dacă, însă, pendulul, după cîteva mişcări liniare, înţepeneşte, aveţi dovada că alimentul vă este contraindicat şi că trebuie să-l consumaţi cu prudenţă.

Folosiţi acest mijloc de verificare a dietei alimentare şi veţi avea surpriza să constataţi, că, într-adevăr, alimentele despre care ştiaţi că nu vă fac bine sînt indicate şi de pendul, dar şi că multe altele, contrar celor ştiute sau bănuite, vă sînt sau nu recomandate. Încercaţi experimentul cu întreaga familie şi pendulul va da răspunsuri diferite de la caz la caz. **(L.T.)**.

Gastronomică

SALATĂ DE FRUCTE DE MARE

Reţeta ne-a fost prezentată de **dl. Ghiţă Gheorghe** — maistru bucătar în arta culinară la **Restaurantul Bucureşti.**

Pentru zece porţii, este nevoie de :

— caracatiţă 570 g
— melci (conservă) 200 g
— creveţi 500 g
— cartofi 1,200 kg
— roşii 300 g
— ceapă 150 g
— ma[illegible]ză 400 g
— muştar 100 g
— frişcă sau smîntînă 100 g
— piper 2 g
— sare 50 g
— oţet 50 g
— lămîie 1 buc.
— salată (verde) 1 buc.
— 1 morcov, 1 ţelină, oţet, o foaie dafin.

Caracatiţa (curăţată de membrane şi de ventuze) şi creveţii (curăţaţi, astfel încît să rămînă numai cozile) se pun la fiert în apă, cu sare, oţet, o foaie de dafin, boabe de piper, ceapa tăiată felii, un morcov şi o ţelină. Se fierb circa 30 minute.

Cartofii se fierb în coajă.

Caracatiţa, melcii şi creveţii se taie de mărimea unui cub de zar. Cartofii reci se taie [illegible]. Ceapa se taie mă[illegible]. Toate acestea se amestecă [illegible] cu maioneză, muştar, frişcă şi capere. Se adaugă condimente după gust.

Se serveşte rece. Se decorează cu bucăţi de fructe de mare, o felie de lămîie şi o frunză de salată verde.

N.R. Menţionăm că fructele de mare se găsesc spre vînzare la magazine din P-ţa Kogălniceanu şi P-ţa Cosbuc.

De asemenea, o porţie preparată acasă costă 660 lei, pe cînd o porţie (220 g) consumată la restaurant, este numai... 2 253 lei.

BRINDUŞA NICOLAE ■

Groapa cu lei

A venit iarna şi ne-a prins (a cîta oară ?) la înghesuială... Şi dacă acum nu mai e epoca unei haine în plus, şi dacă aţi irosit ajutoarele, gîndiţi-vă şi la nişte investiţii care să vă salveze de imprevizibilul acestei ierni — aparatură de încălzit apa, aerul, sufletul, salariile... Oricum, aveţi de alergat ! Şi cine aleargă găseşte :

- **Voskov-Moulinex**, de pe Calea Victoriei — închis.
- **Mega-Vision**, de pe aceeaşi „cale a răbdării" (pînă cînd ?) — veţi găsi două tipuri de radiatoare : **Teba**, la 20.800 lei şi **Citi**, la 16.900 lei
- Şi fiindcă avem victorii (şi răbdări multe), să revenim la **magazinul Victoria**, unde vom găsi **radiatoare electrice** la 13.200 lei, aduse de la Istanbul.
- Cei care mai au încă apă rece pot achiziţiona de la **S.C. Astral S.A.**, de lîngă Piaţa Sfîntul Gheorghe, un **termoinstant pentru baie** la 24.485 lei.

Deci, grăbiţi-vă şi, dacă nu mai găsiţi nimic, oricum... vă încălziţi cînd aflaţi preţurile !

ARISTICĂ VĂDUVA ■

De la nimic, la sute de milioane în trei ani

O FABRICĂ PARTICULARĂ S-A NĂSCUT ŞI PRODUCE

CONSTANTIN CERCASOV, 42 de ani, industriaş român.

Căsătorit, un copil — Ştefan — 17 ani, elev. Nu a fost membru al partidului comunist şi nu face parte nici acum din vreun partid politic.

Este proprietarul şi directorul general al societăţii comerciale CONCENTRICON SELF, S.R.L. din Bacău, specializată în producerea de confecţii.

Munceşte între 16 şi 18 ore în fiecare zi, timp în care fumează mai mult de un pachet de „Kim", bea 4—5 cafele şi multe sucuri naturale din fructe ; nu are ore fixe pentru masă.

L-am „cunoscut" pe dl. Cercasov, asemenea multora dintre dumneavoastră, prin intermediul televiziunii, care a difuzat, prin vara anului trecut, două interviuri pe care domnia-sa le-a acordat redactorilor Secţiei economice. Mi-a plăcut cum vorbea. Era convingător şi se vedea că ştie ce spune. Mai mult, imaginile dovedeau că şi face ceva, că vorbea despre lucrurile pe care le realizase şi că, în cazul domniei-sale, drumul dintre vorbe şi fapte este mai scurt decît cel obişnuit pe la noi.

Am dorit să-l cunosc personal şi să-l las să (vă) vorbească, pentru că, prin „aventurile" pe care, în calitate de industriaş român, **le-a trăit, dl. Cercasov reprezintă un destin exemplar în concertul avatarurilor pe care le cunoaşte societatea românească,** angajată ireversibil — **cum îi place d-lui Iliescu să spună — pe drumul tranziţiei. Să afirmi că vectorii tranziţiei către capitalism trebuie să fie tocmai CAPITALIŞTII, nu-i mare lucru ; e un adevăr banal. Situaţia se complică însă, atunci cînd îţi lipsesc vectorii. Ne place sau nu, în România de azi sînt foarte puţini capitalişti români adevăraţi. Pot să spun, cu toată convingerea, că dl. Constantin Cercasov este unul dintre ei.**

Despre necazurile şi despre bucuriile capitaliştilor noştri pe drumul concret, de zi cu zi şi, (cum ziceam), ireversibil al „edificării" capitalismului, am stat de vorbă cu dl. Cercasov, timp de cîteva ceasuri, într-o seară de decembrie. Redau, în continuare, conţinutul discuţiei noastre, fără s-o mai punctez cu întrebările şi intervenţiile mele. Textul pe care-l veţi citi reprezintă, deci, punctul de vedere al d-lui Cercasov cu privire la problemele discutate.

MARCEL APOSTOLESCU ■

Afacerea în sine

În primăvara anului 1990, în urma decretului-lege nr. 54, emis de „cefesene" — un act normativ ridicol de restrictiv şi care nu era de fapt, decît o reeditare, uşor cosmetizată a decretului comunist care a permis, pe la începutul anilor '70, apariţia mandatarilor — am format, ca singur investitor, întreprinderea particulară CONCENTRICON, avînd ca unic obiect de activitate producerea de confecţii ; capitalul iniţial : 250 de mii de lei. Am început producţia cu cinci maşini industriale şi 10 muncitori, care lucrau în două schimburi, într-un atelier căruia puţin îi lipsea să nu cadă pe noi ; suprafaţa de producţie : aproximativ 10 mp

Aveam nevoie de mai mulţi bani, dar nu am luat împrumut de la bancă, pentru că peste tot, se cerea, şi se cere şi acum !), după „bunul" nostru obicei balcanic, CIUBUC. Ştim cu toţii că, la noi, se dă „darul" chiar şi pentru a obţine ceva care ţi se cuvine de drept. De ce cînd toţi au dat plocoane eu nu am dat ? Pentru că am am crezut că s-a schimbat ceva în ţara asta şi încă mai cred ; iar acceptarea obicelului de care am pomenit ar fi însemnat, pentru mine o acceptare a înfrîngerii sau începutul ei.

Peripeţii numeroase, dezamăgiri şi amăgiri, dar — recunosc — şi realizări, au dus mica întreprindere pînă la apariţia Legii nr. 31/1990, cînd, prin preluarea patrimoniului de atunci, am transformat CONCENTRICON în societatea comercială cu răspundere limitată CONCENTRICON SELF, particula „SELF" din denumire reprezentînd marca de fabrică înregistrată între timp ,dar şi o idee în SINE ; patrimoniul preluat : 650 de mii de lei. La acea dată, obţinusem şi un nou „sediu" : o clădire dărîmată, situată pe un maidan părăsit al Bacăului, care era, practic, a nimănui. Norocul meu a fost că aspectul deplorabil al clădirii şi zona anticomercială în care se afla nu a atras pe nimeni, mai toţi „capitaliştii" locanici dorind să-şi deschidă prăvălii — „consignaţii", cum se spunea pe atunci — în centru ; că, după ce am renovat-o complet, a devenit şi continuă să fie şi azi un obiect de dispută, e altă poveste, ce nu-şi are rostul aici.

În toamna anului 1991, s-a scos la licitaţie închirierea unui cănun de nefamilişti, situat tot în afara oraşului, în zona industrială. Depreciat complet, cu dotările sanitare şi de încălzire distruse în totalitate, părăsit — şi acest cămin era un obiectiv neinteresant. Am participat la licitaţie şi l-am obţinut, autorităţile recunoscîndu-mi, totodată, dreptul de a investi pentru a-l aduce în stare de folosinţă. Această clădire cu trei etaje a devenit şi este în prezent sediul fabricii SELF. Am refăcut în întregime instalaţia de încălzire, dotările grupurilor sanitare, întreaga instalaţie de alimentare cu apă şi —pentru că presiunea apei în reţeaua publică din oraşul nostru este o „problemă" — cu un foraj de 80 de metri am asigurat fabricii o uzină de apă proprie. Instalaţiile electrice — atît cele industriale, cît şi cele obişnuite — pardoselile, tencuiala zidurilor, lemnăria geamurilor şi uşile, iluminatul exterior, totul a fost pus din nou. Investiţia pentru renovare a însemnat, practic, o nouă construcţie, care este evaluată acum la 70 de milioane de lei. Au urmat dotările cu maşini de cusut industriale noi, româneşti, produse de fabricile de profil din Cugir şi Tîrgu Mureş. Multe dintre aceste investiţii au fost făcute în credit şi achitate treptat.

În prezent, SELF numără aproape 200 de salariaţi şi are o producţie lunară de aproximativ 12 milioane de lei, fabricînd confecţii tip sport (bluzoane, pantaloni etc.), pentru adulţi şi copii, precum şi jeans-i din material original (de import) sub marca SELF şi, mai nou, sub marca proaspăt înregistrată GOLAN.

Livrăm marfă aproape în întreaga ţară, cu precădere la firme particulare. De ce ? Se pare că la ora actuală sînt singurele interesate de produsele noastre. Avem clienţi din Baia Mare, Craiova, Suceava, Tulcea, Constanţa, Bucureşti, Braşov, Tîrgu Mureş, Cluj — clienţi pe care îi putem numi, deja, tradiţionali, firmele respective aprovizionîndu-se în mod curent de la noi. Fabrica are magazine proprii în Bacău, Bucureşti şi Tîrgovişte.

Am exportat marfă în Olanda, Franţa şi Italia ; pentru 1993 avem oferte de contracte în Italia, Franţa şi Grecia. Sînt în curs tratative pentru dotarea fabricii cu utilaje noi, de înalt randament, produse de firma britanică BROTHER, care ne-a oferit cu adevărat o mînă de ajutor, facilitîndu-ne plata în sistem leasing, eşalonată pe doi ani. O altă firmă din Marea Britanie cu care am avut şi sperăm să menţinem bune relaţii , este SMITH & NEPHEW, din Lancashire, care este furnizorul nostru de ţesătură denim, pentru confecţionarea jeans-ilor.

Considerente asupra poziţiei sociale a firmei

Eu cred că cei care au deţinut şi deţin puterea în România nu au dorit şi nu doresc dezvoltarea industriei private în ţara noastră. E drept, au permis apariţia acesteia, pentru a da realităţii o anumită nuanţă. Niciodată nu am auzit, însă, un om politic român vorbind despre **industria privată naţională**, ceea ce, după părerea mea, constituie o ruşine naţională, avînd în vedere faptul că la Cotroceni, în Dealul Mitropoliei şi în Piaţa Victoriei se susţine că se doreşte apariţia şi dezvoltarea economiei de piaţă. De fapt, şi nu spun o noutate, în România de azi, economia de piaţă nu există. Eu consider aşa-zisa privatizare a întreprinderilor de stat o mascaradă, o înscenare penibilă şi regret că nu pot adînci această referire aici ; poate, cu altă ocazie.

Mă simt dator să apăr şi să promovez ceea ce, în virtutea poziţiei în care m-a adus soarta, eu numesc industrie privată naţională. Înainte de toate, cred că guvernul actual este obligat să clarifice următoarele :

1) Să iniţieze elaborarea legii capitalului privat român, lege al cărei conţinut trebuie să fie definit de către cei care, într-adevăr, sînt în măsură să o facă : **industriaşii şi cei-laţi comercianţi români. Dacă revista FLACĂRA doreşte cu adevărat să fie alături de aceştia, mediatizîndu-le, propunerile şi opiniile, trebuie să spun că face un gest nobil şi — nu exagerez deloc — istoric. Cred că această lege trebuie să definească în mod clar ce înseamnă comerciant şi [illegible] drepturile şi o[illegible] revin, pre[illegible] în relaţiile cu [illegible] actuale [illegible] tive. Repet [illegible] OLEA le va oferi [illegible] posibilitate, toţi cei interesaţi ar putea să-şi facă publice propunerile cu privire la lansarea, definitivarea şi susţinerea acestei legi.**

2) Să reglementeze activitatea băncilor comerciale şi să **reformeze** utilizarea instrumentelor de decontare ; astfel s-ar pune capăt haosului existent şi întreţinut cu bună ştiinţă în acest domeniu, haos care se manifestă concret prin apariţia şi menţinerea blocajului financiar. Părerea mea este că actuala stare de lucruri este direct imputabilă băncilor, care-şi permit să abuzeze de banii clienţilor, creîndu-şi artificial resurse de creditare prin efectuarea decontărilor la termene de-a dreptul ruşinoase, care se pot întinde nedefinit — de la o săptămînă pînă la o lună, sau chiar două — pentru ca, între timp, ele să perceapă dobînzi enorme pentru împrumuturile acordate din sumele refăcute în permanenţă prin acest sistem.

3) Să clarifice, prin lege, poziţia statului cu privire la proprietatea privată, să garanteze **inviolabilitatea** acesteia şi să instituie obligaţia de concesionare directă a suprafeţelor şi bunurilor imobile pe care s-au realizat investiţii.

4) Să înlăture organismele aşa-zis independente, de felul camerelor de comerţ şi industrie, care sînt, în fapt, instrumente tipice ale intervenţionismului statal, precum şi organizaţiile partinice şi nepartinice care, sub titulatura a tot felul de „comitete" şi „comitii" ale patronatului român (!), se înghesuie să ne reprezinte şi să ne apere interesele, dar care s-au dovedit a fi pure găselniţe diversioniste.

Evident, părerile mele sînt discutabile şi pot fi criticate ; s-ar putea să fie bune, s-ar putea să fie rele. Ceea ce contează, într-adevăr, este deschiderea unui dialog din care se poate ivi Binele. Eu mă simt în stare să-mi susţin şi să-mi motivez punctul de vedere. Reprezint o clasă în formare ; nu numai eu, ci şi alţii ca mine sînt reprezentanţii acestei clase. Chiar dacă nu sună prea bine pentru anumite urechi, adevărul este că noi sîntem şi vom fi reprezentanţii, vectorii, unui sistem social al cărui nume strepezeşte încă mulţi dinţi — CAPITALISMUL — şi că ne numim CAPITALIŞTI ; pentru că acei care deţin şi utilizează un capital privat, propriul lor capital, nu pot fi numiţi altfel. Noi trebuie să avem curajul de a ne asuma şi binele şi răul care incumbă condiţiei noastre. Dar trebuie să se ştie că binele nostru va fi şi BINELE Romîniei, iar răul nostru — atunci cînd şi dacă va fi — va fi doar al nostru.

CONSTANTIN CERCASOV ■

Alte măşti şi alte piese

Sandviciuri cu diamante

FLASH

TORA VASILESCU

Este actriţă la Teatrul „Bulandra". Este patroana firmei : **TORA CREATION SRL.** Obiect de activitate : producţie, investiţii, alimentaţie publică.

Mi-am dat seama că arta va fi cam muritoare de foame şi am decis să acţionez în consecinţă. Pînă la vise mari, pînă la idealuri... trebuie mai întîi să plantezi un nuc şi să aştepţi zece ani pînă să mănînci din fructele lui, însă, pînă atunci trebuie să plantezi şi salată ca să poţi supravieţui. Am pornit afacerile din naivitate. M-am gîndit că fiind actriţă pot concepe orice rol şi pot să-l concep şi pe acesta. Am păşit în această societate nou formată cu tava în mînă, făcînd figuraţie la economia de „paiaţă". Am pornit cu speranţa că într-o zi nucul meu o să dea fructe. Într-o discuţie de afaceri mă interesează să construiesc nu să distrug ! Afacerile sînt deocamdată salata pentru a pregăti un nuc frumos. Dacă într-o zi am să am bani o să-mi sponsorizez piesa pe care o vreau eu. Nu mă scumpesc la tărîţe ! Nu trebuie să uităm că atunci cînd începe foamea animalele sar la drum ! VOI FI FEMEIA CARE VA CIŞTIGA PREMIUL OSCAR PENTRU BUSINESS !

VICTORIA COCIAŞ

Este actriţă la Teatrul „Nottara". Este co-patron al firmei **ARIEL SRL.** Obiect de activitate : comerţ, alimentaţie publică.

Ideea de a mă privatiza a pornit de la o discuţie pe care am avut-o cu Alexandru Repan şi cu un prieten din Statele Unite. Eram la masă. Impulsul a venit de la dorinţa de a face ceva, de a fi în ton cu evoluţia actuală a lucrurilor. În acea perioadă avem un „rèlache" în teatru. Varianta de a-mi folosi energia într-o altă activitate decît cea de bază cred că a pornit şi dintr-o frustrare de ordin profesional. Pot spune că afacerile mă atrag şi nu vreau să mă opresc aici. Mă interesează să intru în sectorul producţie. Nu vreau să spun ce o să fac pentru că mai întîi o să învăţ bine „rolul", o să-l repet de cîte ori e nevoie, pentru ca la întîlnirea cu „publicul client" să primesc multe aplauze ! Şi afacerile constituie o scenă ! Poţi fi propulsat sau poţi falimenta ! Destinul m-a aruncat pe acest drum. Mă uit mereu în faţa primului pas, apoi în faţa celui de-al doilea pas, şi aşa, din aproape în aproape, încep să învăţ să „merg" în afaceri. Personajele pe care le-am jucat m-au influenţat în viaţa extraprofesională. Îmi doresc să joc un personaj cu succes în afaceri care să mă poată influenţa ! Întotdeauna cînd joc un personaj, el intră în mine.

MIHAI FOTINO

Este patronul firmei **„SONYA" PRODEXIM SRL.** Obiect de activitate : birotică şi proiectare.

Totul a început în toamna lui '90, cînd marea firmă **ZUCOR** din Italia a expus la Tîrgul Internaţional de la noi. Tîrgul se deschisese şi firma nu avea spaţiu Datorită „ochilor mei dulci" am obţinut pentru **ZUCOR** un spaţiu foarte bun, central. Atunci ei au zis : „Uite, Mişu se pricepe ! De ce nu şi-o fi deschizînd ei firmă ?" Ideea nu a fost rea şi am zis că este bine să-mi „indexez" şi eu pensia. Intuiam că teatrul va trece printr-o perioadă foarte grea. Lumea nu prea mai vine la spectacole, cu toate că biletul este mai ieftin decît o prăjitură. Deci, n-am refuzat oferta care mi s-a făcut şi am deschis o firmă, convins că treaba va merge bine. Am început să activez. Cu timpul, am devenit firmă mixtă, avînd ca parteneri doi prieteni români de peste graniţă şi firma **ZUCOR.** Cînd clientul vine la mine nu trebuie să uite o vorbă veche, românească : „Sînt prea sărac ca să mă îmbrac prost". Mă ajută mult în această treabă şi soţia mea. Dacă aş fi ştiut la ce mă înham, poate nu mă înhămam, dar oricum merită pentru că se remunerează mai bine decît un spectacol. Crezul meu în afaceri este : cinste, corectitudine, punctualitate. Doamne, cum nu poate românul să fie punctual ! ? Eu îi dau întîlnire cum vrea el, la 10. Sînt acolo la 10 fără 5 El vine la ora 12 ! „Pardon" zice şi crede că totul este O.K. Eu nu vreau să fiu nici dl. Uzică, nici dl Cataramă. Nu suport atunci cînd funcţionara de birou se uită la mine ca la un om care : — Ahaa... M'da... Eşti pus pe căpătuială... Spune cum ai făcut şmecheria ? — Nu am făcut nimic domnule ! — Lasă matale , spune mie... Comerţul nu înseamnă dugheană, chioşc Românul zice : Dă-l dracu de comerţ privat ! Nu mă interesează ! Să facem d'ăla de stat, unde n-avem nimic, stăm la coadă şi luăm totul ieftin că nimic nu e de vînzare ! Publicitate — n-am făcut, deoarece costa foarte mult. Sper ca după acest articol să-mi „invadeze" clienţii firma. „VENIŢI DOMNILOR ! MIŞU FOTINO ARE MARFĂ DE CEA MAI BUNĂ CALITATE ! VÎND ŞI POANTE !

HAMDI CERCHEZ

Este patronul firmei : **„ORIENT PASAJ" SRL.** Obiect de activitate : import, export, intermedieri.

Primul meu contact cu oamenii de afaceri l-am avut în anul 1988, în timpul unui turneu efectuat în Turcia. Locuind la un hotel de milionari, am avut ocazia să cunosc „milionari în dolari". Aceştia nu arătau aşa cum îi ştim noi. Erau nişte oameni foarte simpli şi complecşi în acelaşi timp ; nişte oameni care m-au uimit pur şi simplu ! Noaptea stăteau pînă tîrziu la discuţii şi a doua zi la ora opt erau la slujbă. Povestea mea cu afacerile a început cînd a trebuit să părăsesc teatrul, nu din vina mea, ci a altora. Am devenit şomer pentru o perioadă de trei luni, perioadă în care chiar am făcut foamea. Pînă la urmă, am acceptat să merg la Teatrul „Constantin Tănase". De la Teatrul „Constantin Tănase" am plecat la Ansamblul Armatei. Aici am căzut din nou din lac în puţ. Era şi mai grav ceea ce se întîmpla cu mine, mă deterioram, pur şi simplu, ca artist, şi am hotărît să renunţ definitiv la această pastişă a existenţei mele. Deodată mi-am dat seama că voi fi total lipsit de bani. În momentul acela m-am hotărît să deschid o firmă de intermedieri, gîndindu-mă că eu cunosc limba turcă şi, fiind cunoscut pe aici, o să-mi fie uşor să aduc oameni de afaceri din Turcia. Trebuia mai întîi să capăt credibilitate. Nu puteam să zic : eu sînt domnul „nimeni" şi la veniţi voi încoace ! Am început cu import de alune, cu zaharicale... În acest moment sînt teribil de optimist pentru că am căpătat credibilitate şi deja au început să apară oamenii importanţi. Nu e uşor deloc. E înfiorător de greu. Sînt „taur" şi zodia mea se caracterizează prin temeritate şi perseverenţă, deci nu renunţ. Dau şi statului partea lui ! Lunar plătesc „minuscula" sumă de 2 milioane lei, I.C.M. Sînt foarte multe greutăţi, dar cale de întoarcere nu există. Afacerile constituie o îndeletnicire magică în care întîmplările îşi au noima lor. În clipa în care găseşti cheia întîmplărilor atunci ştii că nu eşti singur pe lume şi că eşti apărat de cineva din afara ta. Întotdeauna în spatele meu stă actorul de comedie Hamdi Cerchez, care face în aşa fel ca lucrurile să se echilibreze. Actoria şi afacerile sînt legate de ceas ; în teatru, cînd mi-e lumea mai dragă, mă uit la ceas să văd cum îmi merg afacerile, iar în afaceri, cînd mă plictisesc, mă uit la ceas să văd cînd vine ora să bată gongul.

SANDU STICLARU

Este patronul firmei **„UZINA" DE CHEI.** Obiect de activitate : confecţionări chei yale de casă şi auto.

După revoluţie am fost imediat conştient că din pensie n-am să pot trăi şi m-am gîndit să fac ceva. Mi-am adus aminte că am văzut în străinătate un aparat de copiat chei. Am zis : asta mi-ar plăcea să fac. Aici, unde am eu acum „firma", era un atelier de remaiat ciorapi. Coana Caterina, proprietara atelierului, se retrăsese ; lucra acasă. Aşa că, mi-a dat mie spaţiul. În scurt timp m-am apucat de treabă. Pînă să învăţ „meserie" am pierdut multe nopţi şi am stricat multe chei ; aşa am intrat în această afacere de mare, mare anvergură. În viaţa de actor, o singură dată am jucat un rol de personaj înstărit, în piesa „Aici a dormit Washington", o comedie americană, unde jucam un milionar. Dar poate niciodată nu e prea tîrziu să trec de pe scenă, în realitate. Clienţilor le spun : CHEIA pe CARE V-O FAC EU VA DESCHIDE O LUME. Ce fac eu aici, nu se numeşte afacere. Eu fac aici „ciubuc" ; încerc să-mi „cresc" pensia. Actoria se poate îmbina bine cu afacerile. Uneori, actoria se face pe bază de afaceri şi nu pe talent.

MIRCEA JIDA

Este actor la Teatrul „Nottara". Este patronul firmei **„NADIR-URUMA" SERV. COM. SRL.** Obiect de activitate : cabine de cosmetică, coafură, manichiură, pedichiură.

● Trebuie să ne obişnuim cu normalul ● Normalitate, pentru mine, înseamnă capitalism ● — **Capitalism înseamnă : dacă eşti bun răzbeşti, dacă nu, crăpi** ● Este o luptă ● Nu mi-e frică de luptă ● Capitalismul trebuie să pătrundă şi în actorie ● Actoria, la noi, nu este o meserie din care să poţi trăi ● Un stat care se respectă îşi respectă valorile ● În viaţă e minunat să faci ce îţi place ● Ceea ce fac acum, ca patron, îmi doream de mic ● Nu-mi place să depind de o condică, de un stat de plată, de birocraţie ● Să se termine cu „arăbeii" şi cu „ciunga" ● Vreau economie de piaţă, adevărată ● Prin prestări de servicii vreau să mă îmbogăţesc. Prin muncă cinstită. Nu prin furt. Nu peste noapte ● Îmi place să muncesc ● Nu dau „şperţ" la poliţişti. Să nu-i mai prind la uşa mea ● Eu nu sînt „arăbel" Sînt ROMÂN CORECT ● Îmi doresc un teatru al meu cu care să colind, ţara şi Europa ●

GEORGE BARBU ■

TINERET

radio CONTACT FM 96,1 MHz

MUZICA RAP ÎNCONJOARĂ GLOBUL!

În Italia, un cîntăreț numește rap-ul ca fiind „redescoperirea ritmurilor tribale ale strămoșilor noștri". În Brazilia, un altul o numește „muzica ideologică a străzii". În Rusia, un muzician afirmă că este numai „un nou sentiment, o nouă experiență". În Franța i se spune „le rap". În alte țări, rap-ul este considerat o revoluție mondială a ritmului.

Rap-ul a debutat ca muzică izolată, dar originală și puternică a negrilor, săraci din America, iar acum este, probabil, cea mai avantajoasă marfă de export a americanilor. În același timp, domină cultura muzicală a tinerilor. Este atît un mijloc de recreere, cît și un prilej al unor comentarii de ordin social: poți dansa în ritmul ei, dar poți să o și gîndești (o piesă din Germania era împotriva neo-naziștilor). Un avantaj al rap-ului este că, indiferent de limbă în care este interpretat, engleză sau... japoneză, melodia, muzica domină oriunde — în aer, pe străzi, în ganguri.

Rap-ul este, de asemenea și o modă. Îmbrăcămintea largă, comodă, de stradă a americanilor — pantaloni, bluze sau cămăși cu șlițuri, bijuterii scîlțuitoare — își face apariția oriunde: de la discoteci pînă la saloanele de modă. Yves **Saint Laurent** a confecționat cataramе din aur și **Karl Lagerfeld** și-a încărcat modelele **Chanel** cu numeroase astfel de accesorii. **Spike's Joint**, în Tokio, furnizează firmelor japoneze pelicule de film care conțin de la bluze, jachete de echină (794 dolari), pînă la sanca oficială a echipei de baseball „Malcom X" (39 dolari) — partea indispensabilă a oricărei ținute de stradă, specifică întregii armate de rap-eri.

Deși Parisul este încă sclav al rap-erilor francezi, M.C. Solaar numește rap-ul „un cult al licheleor", iar accesoriile lor, cum ar fi bijuteriile din aur, „deschizînd drumul unui accent afrocentric". M.C. Solaar, concluzionează ironic „Rap-ul parizian este mai reusit chiar decît cel american. Copiem orice, nu-i așa? Și nu admitem niciodată un pas înapoi!".

În Japonia, se pare, fanii sînt mai emancipați. Ei afirmă că rap-ul a devenit un punct de schimbare generală, indiferent dacă este interpretat în japoneză sau engleză. „Părinții mi-au spus să nu mai merg atîta la discoteci, dar eu trebuie să mă duc acolo", afirmă Haruyo Kobayashi, de 17 ani. „Cînd ascult muzică rap sînt impresionat, iar cînd o dansez mă simt liber". Keichiro Suzuki, șofer pe autocamion, de 29 de ani, spune: „Îmi plac negrii și muzica lor, pentru că sînt calmi". Cînd dansează Suzuki se mîndrește cu acei celebri **dreadlocks** (codițe împletite, foarte subțiri). Este un stil cărula tinerii rap-eri îi pot acorda 7 ore într-un salon de coafură și de la 324 pînă la 1 215 dolari. Cît de „calm" înseamnă să fii dacă ești negru este de fapt o afacere plină de viață, care își face reclamă și în saloanele pentru bronzare, cu nume ca „Neo-negrii" sau „African Special".

Dar nici unul dintre aceste perfide transferuri culturale nu a condus muzica spre foarte mari înălțimi ale expresiei personale. Iată, de exemplu, un refren din melodia lui Takagi Kan, „Hip, hip Fork". Sună ca o lovitură de măciucă: „Materie chimică, nu tremuri? / Ceva groaznic se întîmplă, ce noi nu bănuim".

În Italia rap-ul este mai puternic înrădăcinat. Rap-erii cîntă în diverse dialecte. De obicei se adună în grupuri sociale libere, spontane. Și care este rap-ul lor? „Noi exprimăm același mesaj" este poziția exprimată de un săptămînaș italian. „Rap-ul este maladia de care suferă societatea italiană".

Centrele sociale din Italia sînt unite printr-o rețea computerizată, care distribuie informații despre locuri de întîlnire ale rap-erilor, concerte și consultații tehnice în legătură cu instalația de sunet. „Inițial, grupurile de rap-eri au reprezentat forma de manifestare a unei noi forme de protest", opinează un critic muzical, Alberto Dentice. „Treptat, ei au devenit organizați din punct de vedere tehnic. Rap-ul a dezvăluit ritmurile existente în oricare dintre noi. Este o muzică la îndemîna oricui".

Acestă rază de acțiune a rap-ului poate că s-a extins prea mult în unele țări. În Brazilia, cel mai nedreptățit rap, în ritm de samba cel din Rio, se luptă pentru supremație cu ritmurile de stradă din Sao Paulo, bogate în sunete ascuțite. Astfel, formații ca „Fii ai ghetoului" depling nedreptățile sistemului social. Cel mai popular cîntec este creația unui tînăr de 18 ani, care se autodenumește „Gabriel gînditorul". La numai cîteva zile de la apariție, cîntecul lui a fost cel mai solicitat de la postul local de radio. Consecința: conducerea a obligat postul de radio să nu mai difuzeze această melodie. Rap-ul lui Gabriel se numește „Sînt fericit (l-am omorît pe președinte)", o fantezie în care el descrie cum l-a asasinat pe președintele (fost n.n.) Fernando Collor cu un glonț între ochi.

Este ritmul care triumfă și în Rusia, de asemenea este ritmul care unește. „Chiar dacă nu înțelegi versurile, simți o anumită energie", spune Ivan Salmaxov, de 22 de ani. Acesta organizează „petreceri delirante" în Moscova, unde rap-eri de la Minsk și St. Petersburg pot dansa, dezvăluindu-și talentul și pot asculta cîntece înflăcărate ca acela al lui Bad Balance, „Copii ai Satanei", despre amplificarea violențelor stradale. Bad Balance spune: „Oamenilor le place rap-ul pentru că ei pot dansa și pot asculta o informație în același timp".

Dar iată — cu toată forța ei, supremația rap-ului înregistrează deja prima modificare. În Anglia apar cele dintîi semne de plictiseală.

Orice am spune vreodată despre muzică, ea este o forță și constituie în același timp o excelentă marfă pentru export. În ce privește acele... lungi și subțiri șodițe împletite (dreadlocks)... poate că, un timp, vor mai fi la modă.

Prezentare și traducere de RALUCA VRABIE

RADIO CONTACT
vă oferă două clasamente anuale
100% originale și la fel de 100%
RADIO CONTACT

ROMÂNIA

1. MAGGIE REILLY • Everytime We Touch
2. DR.ALBAN • It's My Life
3. SNAP • Rhythm Is A Dancer
4. GUNS'N'ROSES • Knocking On Heaven's Door
5. CYNDI LAUPER • The World Is Stone
6. ERASURE • ABBA-esque
7. ELTON JOHN • The One
8. JOHN SECADA • Just Another Day
9. GENESIS • I Can't Dance
10. SNAKESPEARE SISTERS • Stay
11. INNER CIRCLE • Sweat
12. ROXETTE • How Do You Do
13. JULIO IGLESIAS • Nendient D'escour
14. TEN SHARP • You
15. RIGHT SAID FRED • Don't Talk Just Kiss
16. UGLY KID JOE • Everything About You
17. MICHAEL JACKSON • Black Or White
18. THE CURE • Trust
19. QUEEN • The Show Must Go On
20. NIRVANA • Smells Like Teen Spirit
21. DOBLE YOU • Please Don't Go
22. ANNIE LENNOX • Why
23. MR. BIG • To Be With You
24. U96 • Das Boot
25. SNAP • Colour Of Love
26. GEORGE MICHAEL • Too Funky
27. ELP • Justified And Ancient
28. ENYA • Carribean Blue
29. M.S.F. • I'm Too Sexy
30. GENESIS • No Son Of Mine
31. MARIAH CAREY • I'll Be There
32. NATURAL SELECTION • Do Anything
33. 2 UNLIMITED • Twilight Zone
34. CHER • Save Up All Your Tears
35. ROBBY VALENTINE • Over And Over Again
36. EN VOGUE • My Lovin'
37. PRINCE • Sexy M.F.
38. ELTON JOHN • Sweat It Out
39. GUNS'N'ROSES • Noveaber Rain
40. VANESSA WILLIAMS • Save The Best For Last
41. RICHARD MARX • Hazard
42. ADEVA • Don't Let It Show On Your Face
43. PRINCE • My Name Is Prince
44. ERIC CLAPTON • Tears In Heaven
45. MADONNA • This Used To Be My Playground
46. BLACK MACHINE • Funky Funky People
47. JOVANOTTI • Libera L'anima
48. THE CURE • Friday I'm In Love
49. DEF LEPPARD • Let's Get Rocked
50. LENNY KRAVITZ • Stand By My Woman
51. VANESSA PARADIS • Be My Baby
52. BOBBY BROWN • Humpin Around
53. BELINDA CARLISLE • You're Nothing Without Me
54. U2 • One
55. PATRICK • I've Got The Music In Me
56. ROXETTE • Queen Of Rain
57. SUZI QUATRO • Key Chelsy
58. RED HOT CHILLI PAPPERS • Under The Bridge
59. TWO TO ONE • Two To One
60. NKUTE • If You Go Away
61. DR. ALBAN • One Love
62. MICHAEL JACKSON • Who Is It ?
63. JOE PUBLIC • Live And Learn
64. UNDERCOVER • Baker Street
65. L.A STYLE • James Brown Is Dead
66. BOB MARLEY • Iron Lion Zion
67. JIMMY NAIL • Ain't No Doubt
68. SIOUXSIE • I Love You Man
69. HEY SHOP BOYS • Was It Worth It
70. STING & ERIC CLAPTON • It's Probably Me
71. SHANICE • I Love Your Smile
72. A.B.LOGIC • The Mitsen
73. GARLAND JEFFREYS • Hail Hail Rock'N'Roll
74. CHRIS DE BURGH • Separate Tables
75. MANKY RANK • Good Vibrations
76. MANC ALMOND • The Boys Of Peerly Spencer
77. ROZALLA • Are You Ready To Fly
78. BOYZ II MAN • End Of The Road
79. METALLICA • Nothing Else Matters
80. MADONNA • Erotica
81. MANGO MASSINI • Perche Lo Fai
82. BRYAN MAY • Driven By You
83. KIM WILDE • Million Miles Away
84. LONDON BEAT • You Bring On The Sun
85. KLM • Drive
86. JOHN NORUM • We Will Be Strong
87. JESUS LOVES YOU • Generation's Of Love
88. JOAN PASCU • Free Man Singing
89. SANDRA • I Need Love
90. INDECENT OBSESSION • Kiss Me
91. THE SOUP DRAGONS • Divine Thing
92. MIRCEA BALIU • Pisica neagra
93. RIGHT SAID FRED • Deeply Diply
94. JETHRO TULL • Still Loving You Tonight
95. TEARS FOR FEARS • Laid So Low
96. ASIA • Don't Call Me
97. OPUS III • It's A Fine Day
98. SIMPLY RED • For Your Babies
99. SNIFF'N THE TEARS • Hungry Eyes
100. KRISS CROSS • Jump

Se poate spune că **RADIO CONTACT** este creează cu auto, fără să fie un post de radio... sărac!

BELGIA

1. JORDY	Dur Dur D'être Bébé	
2. SNAP	Rhythm Is A Dancer	
3. DR. ALBAN	It's My Life	
4. FRANCIS LALANNE	Reste Avec Moi	
5. GUNS N'ROSES	Knockin' On Heaven's Door	
6. DOUBLE YOU	Please Don't Go	
7. TEN SHARP	You	
8. GEORGE MICHAEL & ELTON JOHN	Don't Let The Sun Goes Down	
9. VAYA CON DIOS	Heading For A Fall	
10. GENESIS	I Can't Dance	
11. POW	Le Chat	
12. DANNY BRILLANT	Suzette	
13. FELIX	Don't You Want Me	
14. JEAN LELOUP	1990	
15. CINDY LAUPER	The World Is Stone	
16. DOUBLE YOU	We All Need Love	
17. NIRVANA	Smells Like Teen Spirit	
18. VANESSA PARADIS	Be My Baby	
19. MARIAH CAREY	I'll Be There	
20. BRYAN MAY	Too Much Love Will Kill You	
21. INNER CIRCLE	Sweat	
22. MYLENE FARMER	Beyond My Control	
23. THE KLF	Justified And Ancient	
24. ELTON JOHN	The One	
25. ROCH VOISINE	La Promesse	
26 MICHAEL JACKSON	Black Or White	
27. UNDERCOVER	Baker Street	
28. GEORGE MICHAEL	Too Funky	
29. KRISS KROS	Jump	
30. MADONNA	This Used To Be My Playground	
31. ROZALLA	Are You Ready to Fly	
32. SHANICE	Love Your Smile	
33. LAURENT VOULZY	Paradoxal System	
34. OPUS III	It's A Fine Day	
35. BOB MARLEY	Iron Lion Zion	
36. MR. BIG	To Be With You	
37. UMBERTO TOZZI	Gli Altri Siamo Noi	
38. MORGANE	Nous On Veut Des Violons	
39. ERASURE	Abba-esque	
40. RIGHT SAUD FRED	Don't Talk Just Kiss	
41. EAST SIDE BEAT	Ride Like The Wind	
42. LONDONBEAT	You Bring On The Sun	
43. QUEEN	Bohemian Rhapsody	
44. WET WET WET	Goodnight Girl	
45. ARMY OF LOVER$	Obsession	
46. ANNIE LENNOX	Why	
47. BENNY B	10, 9, 8...	
48. JIMMY NAN	Ain't No Doubt	
49. MICHAEL JACKSON	Remember The Time	
50 IZABELLA	Shame Shame Shame	
51. ONE MORE TIME	Highland	
52. U2	Even Better Then The Real Thing (Remix)	
53. LIONEL RICHIE	Do It To Me	
54. SEYDINAH	A La Folie	
55. JOHNNY HALLIDAY	Dans Un An Dans Un Jour	
56. MARCO MASINI	Perché Lo Fai	
57. EN VOGUE	My Lovin'	
58. PHILIPPE LAFONTAINE	L'Amant Téquila	
59. ANAIS & BARBELIVIEN	Les Mariées De Vendée	
60. MERCURY & CABALLE	Barcelona	
61. CHARLES & EDDIE	Would I Lie To You	
62. BRUCE SPRINGSTEEN	Human Touch	
63 JOVANOTTI	Libera L'Anima	
64 PRINCE	Sexy MF	
65 U96	Das Boot	
66 JOE PUBLIC	Live And Learn	
67 ELSA	Bouscule-moi	
68 L.A. STYLE	I'm Raving	
69. RED HOT CHILLI PEPPERS	Under The Bridge	
70. MICHEL SARDOU	55 Jours 55 nuits	
71. BECKIE BELL	Steppin' Out Tonight	
72. VERONIQUE SANSON	Rien Que De L'Eau	
73 BOYZ II MEN	End Of The Road	
74. HUGH K	Georgia On My Mind	
75. ROCH VOISINE	La Légende Oochigeas	
76. MADONNA	Erotica	
77. SWING OUT SISTER	Am I The Same Girl	
78. CO RO	Because The Night	
79. STING & ERIC CLAPTON	It's Probably Me	
80. 2 UNLIMITED	Twilight Zone	
81. MICHAEL JACKSON	Jam	
82. LIONEL RICHIE	My Destiny	
83. ROXETTE	How Do You Do	
84. CHARLES HERMAND	Save Me Now	
85. KIM WILDE	Love Is Holy	
86. DAVID JANSSEN	Tous Les Garçons Se Cachent Pour Pleurer	
87. SHABBA RANKS	Mr. Loverman	
88. BERGER & GALL	Laissez Passer Les Rêves	
89. FRANK ECHEGUT	Bob Plane	
90 FREDERIC CHATEAU	Les Liaisons Dangereuses	
91. THE SHAMEN	Ebeneezer Goode	
92. CHRISTOPHE DESCHAMPS	Idole Idole	
93. STTELLLA	Torremolinos	
94. CURTIS STIGERS	I Wonder Why	
95. KHALED	Didi	
96. PASADENAS	I'm Doing Fine	
97. BRONX STYLE BOB	Forbidden Love	
98. DR. ALBAN	One Love	

Whitney Houston are nevoie de „Bodyguard"!

Whitney Houston, toată lumea o admiră! Milioanele de persoane care îi cumpără discurile, cei care au aplaudat-o jucînd în rolul Rachel din filmul **Bodyguard**, fanii soțului său, Bobby Brown, și chiar Kevin Costner. Va fi în curînd mămică, dar deloc mai puțin hotărîtă de a continua în showbiz! S-o lăsăm, însă, să explice singură toate aceste lucruri:

— De mult timp ți-ai exprimat dorința de a juca în acest film. De ce?

— Îmi place latura sa de „dramă feminină", simțeam că din acest punct de vedere filmul are ceva în plus. Mi-a trebuit destul timp și ajutor din partea lui Kevin, pentru a mă simți în stare să joc, pentru că, cel puțin la început, aveam senzația că nu sînt pregătită, Kevin Costner spunea că numai eu puteam face rolul. Cînd l-am întrebat de ce, mi-a răspuns că era nevoie de o femeie cu o mare forță de caracter, că rolul e, în consecință, pentru mine, și dacă nu voi juca, nu va mai juca nici el în **Bodyguard**.

— Ce părere ai de personajul tău?

— La început o găseam meschină și chiar foarte rea, dar nu e chiar așa. Rachel e celebră, cunoscută, puternică, foarte bogată și răsfățată. Și-a ales calea, știind exact ce vrea să facă și felul în care trebuie făcut ceea ce vrea. E, poate, crudă, citeodată, dar o înțeleg: cînd ai atîta putere și glorie încît oamenii îți stau la picioare, vrei ca totul să continue.

— Are mecanisme foarte eficace, nu?

— În cazul lui Rachel, sînt modalități de dezvăluire benevolă, nu vulnerabilitate. Nimeni n-o cunoaște cu adevărat; astfel începe **Bodyguard**.

— Ai discutat cu Kevin despre maniera în care trebuie interpretat personajul?

— Da, bineînțeles. Cînd cînți, de exemplu, întîlnești mulți oameni, ai nevoie să fii protejată dacă circuli în locuri publice. Știam despre ce e vorba, dar n-am vrut să fac pe profesionista. Oricum, Kevin s-a dus la Casa Albă și a observat gărzile de corp ale înaltelor personalități. A stat de vorbă cu componenții gărzilor și s-a întors cu însemnări deloc neinteresante; el știe că rolul lor nu e complicat și că ei trebuie „doar" să salveze viața persoanei care-i angajează, și, deci, în acest scop se află în permanență în preajma ei. Nu e nicidecum vorba de stat de pază în fața unei uși.

— Atunci, e vorba de o proximitate fizică?

— Evident. Gărzile de corp trebuie să se afle în apropiere, păstrînd însă o anumită distanță, cît să nu dea ocazie la cancanuri.

— Există în film momente conforme cu realitatea?

— Da. E scena din olubul de noapte, unde toată lumea vrea să se apropie de mine, să mă atingă. Lui Rachel îi plac astfel de situații. Cînd e pe scenă și cineva urcă să danseze cu ea, apreciază pozitiv gestul. În film, se ajunge la momentul în care un tip o însfacă și cade în mulțimea care o ia cu sine. În acest punct, gardă de corp intervine. Printr-un asemenea incident am trecut și eu, și îi mulțumesc lui Dumnezeu că am supraviețuit. Mie nu-mi sînt agreabile asemenea întîmplări; știu că există oameni care uneori sînt tulburați în asemenea măsură încît înnebunesc pur și simplu și sînt capabili să te lovească și să te rănească de moarte... E o experiență înspăimîntătoare!

— Ce fel de program zilnic ai avut în timpul turnării filmului?

— Trebuia să mă trezesc la 5 dimineața, pentru ca la 6 să fiu în plină formă. A fost destul de dur pentru mine... Am fost nevoită să învăț să mă disciplinez, căci atunci cînd turnezi un film e nevoie în primul rînd de disciplină! Întîrzierile nu se iartă! La 8, coafezele și maquilleuse-le se ocupă de tine și ele știu să facă mai bine în 5 minute, ceea ce tu ai face într-o oră și jumătate. Cel mai teribil e că, după aceea, trebuie să aștepți nemișcată să ți se spună cînd intri în scenă. Și asta poate dura ore! Și, citeodată, tu ești acolo, așezată, în expectativă și vine cineva și îți spune că nu e nevoie de tine în ziua aceea. Te întorci la locul tău și te enervezi că ai stat plantată degeaba. Se prea poate ca apoi să fii anunțată că în 4 ore intri în filmări și așteptarea continuă.

— Cum faci să pui de acord viața ta profesională cu cea de familie?

— Faptul de a avea copii generează energia de care ai nevoie pentru a merge mai departe. E ca și cum ei ar fi una dintre cele mai mari resurse pe care le ai, dar trebuie să-i ajuți, să-i asculți, pentru că am certitudinea că au ceva de spus. Aș vrea ca fiecare copil cărula îi voi da naștere să descopere cîte ceva. Cred că atunci cînd totul merge bine cu ei, totul e bine. Asta cred sincer, din toată inima. Vreau să mulțumesc familiei mele, soțului meu, pe care îl ador, și copilului pe care-l vom avea în curînd pentru suportul moral pe care îl constituie pentru mine. Sînt copleșită de responsabilitatea de care mă încarcă evenimentul apropiat al nașterii.

— Care sînt proiectele tale de viitor, cîntece noi, un nou film?

— Cred că în muzică nu voi face nimic diferit de ceea ce am făcut pînă acum; voi continua să iubesc muzica de calitate, baladele frumoase, cum e **I Will Allways Love You**, și voi cînta la nesfîrșit. Ei, tinerii, pot face lucruri răsunătoare, ieșite din comun. Nu, nu-mi voi schimba stilul. Cît despre cinema, mă văd continuînd în acest domeniu. Contractele vor veni sau nu, dar eu nu voi alerga după ele. Oamenii mă vor urmări în **Bodyguard** și vor judeca. Dacă aș putea alege, aș juca rolul unei femei polițist sau într-o comedie; **Bodyguard** e un film serios!

(7 Extra & Radio Contact)

Noul „look" al lui ROD STEWART: mustață și barbă

● A venit iarna și **Rod**, prevăzător cum îl știm (sau ni-l imaginăm avînd asemenea calități), și-a lăsat barbă și mustață, probabil ca să-l ferească de degerări dureroase. Și fie vorba-ntre noi, asta-l dă un aer de luptător! Apropó de noul său single, **Tom Taubert's Blues (Waltzing Mathilda)**, știți cine l-a mai cîntat acum cîțiva ani? **The Pogues!**

What's Love Got To Do With It?

● **Tina Turner** a împlinit, pe 26 nov. 1992, 54 de ani (30 de carieră). Pînă aici nimic special. Dar dacă aprofundăm, descoperim faptul că **Annie Mae Bullock** (numele său adevărat) a aliniat o frumoasă serie de hituri. Drept cadou, cu ocazia aniversării, studiourile Disney îi oferă turnarea filmului despre viața sa, inspirat din best-seleir-ul **Eu Tina**. Actrița care o încarnează e **Angela Basett**, care joacă în **Malcolm X**. Titlul filmului? „What.s Love Got To Do With It"!

Rambo fricosul!

● A jucat frumos, ce-i drept, pe durul în filmele sale și, cu toate acestea, în viața particulară e foarte preocupat de securitatea propriei persoane. Temîndu-se pentru el, cît și pentru ai lui, se protejează ca un adevărat om de stat. Vila sa din **Malibu** e păzită ca o fortăreață de cîte o mică armată de gorile la fiecare ieșire. Are chiar sosii pe care le lasă să circule, pentru derută. Nu mai punem la socoteală geamurile cu gratii, sistemele de alarmă și proiectoarele cu care și-a echipat proprietatea.

ȘTIRI

Așa că renunțați, spre binele vostru, la ideea de a-l contacta pe Sylvester Stallone!

Julia Roberts se mărită?

● Ghiciți care e ultimul incident neplăcut survenit în viața **Juliei Roberts**? Făcînd cumpărături într-un magazin de umblătoare, cîțiva micii neastîmpărați s-au insinuat pînă la geamurile cabinei de probă, în scopul de a-l surprinde frumoasele forme, pînă în momentul în care au fost goniți de o vînzătoare înarmată cu o măturică. Nici unul dintre cei care au văzut-o n-au putut preciza dacă ea încerca o rochie de mireasă. Se pune, oricum, din ce în ce mai serios problema oficializării legăturii ei cu actorul **Jason Patric**, dacă nu s-or fi și luat...

Evenimentul Dance Music al secolului

● A avut loc în luna decembrie 1992, la Sportpaleis d'Anvers, sub denumirea **Live At The Powerhouse & The Serious Beats Party**, regrupînd artiști din toată Europa. Au figurat în programul acestui mega-boom: **Double You, Stefan, Technotronic** cu **Ya Kid K, Robin Alberts, Speedy J, Frank De Wulf** și **The Shamen**. Pasajele „dance" pentru **Double You, Shamen, Technotronic** și **Speedy J.** au fost live!

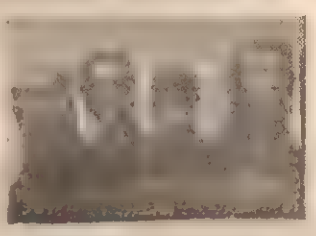

Faceți cunoștință cu Pow Wow!

● Sînt patru. I-ați auzit cu piesele **Chat** și, mai nou, cu **Lion est mort ce soir**. Și-au ales acest nume pentru a reprezintă ceea ce fac. Originalitatea grupului constă în absența instrumentelor. Totul e executat de voci. **POW WOW** e, deci, reuniunea a 4 indivizi. Dar cine sînt ei, de fapt?

AHMED: tenorul grupului. Originar din Chambery, cîntă la chitară și dovedește pasiune pentru **blues** și **soul music**. Preferințe? **James Brown, Marvin Gaye, Sam Cook** și **Stevie Ray Vaughan**. Și-a pus într-o zi în minte să intre într-un cor, dar n-a fost admis pentru că... cînta prea tare!

BERTRAND: registrul mijlociu. Trăiește la Paris, cîntă la chitară și pian. E cel mai atras de rock. Preferințele sale merg de la **Beatles** la **Marvin Gaye**, trecînd prin **Peter Gabriel, Neil Young, Joe Jackson, Elvis Costello** și **Genesis**.

PASCAL: ca tonalitate, la fel ca **Bertrand**. Trăiește în Normandia, dar are origini spaniole și italiene. Cîntă, de asemenea, la chitară și pian. Preferințe rock: **Beatles, Everly Brothers, Chet Atkins, B.B. King** și **Brian Setzer** de la **Stray Cats**. A făcut parte dintr-un grup foarte rock al anilor '50, **Les Alligators**.

ALAIN: el e basul. Vine din Normandia (unde l-a întîlnit pe Pascal). Muzica sa? **Gospel** și **country**. Staple Singers, Golden Gate Quartet. A cîntat cu Pascal în **Les Alligators**, apoi a mai schimbat cîteva grupuri care n-au mers (spre deosebire flagrantă de **POW WOW**, care... zburdă!).

Traducere și adaptare
DOINA ENE

MAGAZIN

Ce mai inventează omul

Mașina antigravitațională

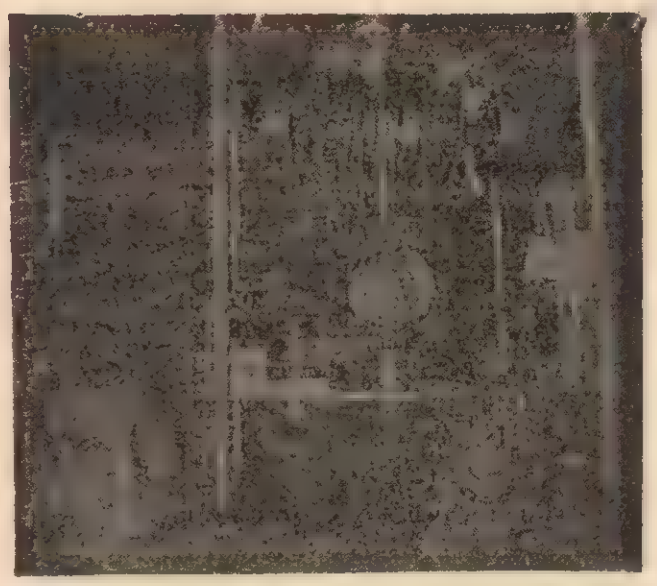

Un inginer scoțian anunță realizarea unui agregat ce sfidează toate legile fizicii. Vestea este întîmpinată cu virulente proteste din partea oamenilor de știință, dar constituie o hrană grasă pentru gazetele occidentale.

Vă prezentăm, în traducere și fără comentariu, articolul apărut în revista italiană Cronica extra.

Inventatorul acestui agregat — scos parcă dintr-o poveste fantastico-științifică — se numește **Sandy Kidd** și trăiește în Scoția. Mașina pe care a construit-o sfidează toate legile fizicii, rezistă forței de gravitație a pămîntului și își produce singură energia de care are nevoie pentru a funcționa. „Într-o zi — declară inventatorul — sînt sigur că vom putea călători din Europa în Australia în numai cîteva minute și chiar vom putea ajunge pe Marte la sfîrșit de săptămînă". Kidd mai susține că o viitoare astronavă, ce ar purta la bord o asemenea mașină, ar putea avea dimensiunile unui pat dublu, iar rezervorul de carburanți de mărimea unei tabachere. Toate acestea deoarece viteza pe care o dezvoltă agregatul său crește treptat, dublîndu-se, triplîndu-se etc., pe măsură ce înaintează în spațiu, ajungînd să o atingă pe cea a luminii!

Agregatul antigravitațional reprezintă opera de o viață a scoțianului Sandy Kidd. Ideea s-a născut în urmă cu 30 de ani, pe vremea cînd inginerul Kidd lucra în domeniul aeronauticii militare. Descoperirea s-a ivit, ca în atîtea alte cazuri, prin mijlocirea hazardului, în cazul de față cu ocazia demontării unui giroscop aflat la bordul unui bombardier vechi. Această piesă, folosită la diferite subansamble, conține un disc greu, pus în mișcare de un ax. Primele încercări au constat în realizarea unui nou echilibru pentru discul giroscopului, iar de aici s-au născut în lanț alte idei fantastice, între care și aceea de a modifica efectele forței de gravitație. Nu vom intra în amănunte, ele, de altfel, nici nu sînt comunicate, și, cum, desigur, se înțelege, Kidd se mișcă într-o lume total diferită de cea a fizicii obișnuite.

La început, cum era de așteptat, a lucrat complet singur. La fel ca mulți alți înaintași celebri, a fost și el ținta ironiilor, luat în rîs și considerat nebun. Dar la ora actuală, invenția a intrat în atenția scientiștilor și chiar constituie obiectul unui proiect al Universității din Edinburgh, prin care agregatul va fi destinat unor aplicații practice.

„Intenționez — mărturisește inventatorul — ca, prin mașina mea, omul să ajungă în timp-record nu numai în spațiul extraterestru, ci, peste un număr de ani, să facă înconjurul Terrei sau să călătorească spre alte galaxii fără să cheltuiască un gram de energie. Acesta a fost gîndul cu care am trăit zi și noapte vreme de 30 de ani. Dacă invenția mea va fi înțeleasă, și, ulterior, dezvoltată, omenirea va putea construi vehicule de dimensiuni reduse, de mii de ori mai ieftine decît costisitoarele navete spațiale".

S-a emis și ipoteza dacă nu cumva descoperirea inginerului scoțian este similară cu cea folosită de misteriosii cosmonauți de pe la fel de misterioasele farfurii zburătoare. Vom trăi și vom vedea.

N.R. Afirmațiile inginerului scoțian sînt absurde și chiar caraghioase, amintind de pletora de „inventatori" de perpetuum mobile:

1. Nu poate fi concepută mișcare (călătoria navei) fără consum de energie. Este împotriva fizicii.

2. Nici un CORP MATERIAL nu poate atinge viteza luminii, care este proprie numai cîmpurilor. Există o limită (sub viteza luminii), la care orice particulă accelerată se „dezagregă", transformîndu-se în cîmp.

3. Afirmațiile scoțianului contrazic, fără nici un temei, legile elementare, fundamentale ale fizicii.

Nu știm exact ce este în capul bietului om, dar dacă el a descoperit cumva o nouă lege a fizicii (rece ce nu poate fi exclus), aceasta nu poate contrazice și anula legile cunoscute, ci doar le poate completa, așa cum, de pildă, Einstein nu l-a anulează pe Newton, ci îl completează.

Se clatină sistemul imunitar?

Vizită în „tribul" chimico-sensibililor

Departe de parfumuri, de gudroane, țesături sintetice, acești bolnavi (închipuiți?) au făcut din *Wimberley, lîngă Dallas, SUA*, sanctuarul lor.

Chimico-sensibilii s-au refugiat în acest ținut cu zecile, familii întregi, veniți de pretutindeni și reacționînd negativ la orice: la o undă de parfum, la un fruct tratat, la gaz carbonic, la vapori de gudron, pesticide, iz de cerneluri, etc.; ei s-au stabilit aici încă de acum cinci ani, la doar patru ore distanță de Clinica mediului ambiant din Dallas, singura instituție care crede în maladia lor.

Cercetătorii Asociației Medicale Americane, intrigați de exodul chimico-sensibililor către Wimberley, au întreprins o anchetă. Din cei 90 de subiecți observați, 50 prezentau simptome depresive, iar ceilalți trăiau obsesia asfixiei lente a omenirii, a transformării bombelor într-o teroare care va duce, după cum cred ei, la un cataclism ecologic.

Chimico-sensibilii sînt denumiți *canari*, în amintirea micilor păsări închise în colivii, care erau luate în mină și a căror tăcere semnala minerilor apariția gazelor mortale.

Janet Bennett se simte bine acum, dar timp de trei ani a stat izolată într-o încăpere specială, fără ferestre, complet placată cu porțelan alb; aerul era filtrat iar mîncarea era dezinfectată cu un higiafon. Cu cei doi copii ai săi a vorbit în tot acest răstimp printr-un orificiu special și, după declarațiile ei, totul se datorează insecticidelor pulverizate în arhiva unde a lucrat. La început, acuza dureri musculare și amețeli, care apăreau la cel mai fin miros chimic.

Maureen Smith și-a descoperit sensibilitatea după o mușcătură (de rozător) care nu se mai cicatriza; acuza dureri oculare și o ciudată tetanie a brațelor, datorate fie unor substanțe chimice utilizate în Laos, unde lucra soțul ei, fie unui tratament contra furnicilor, aplicat acasă.

„Intrăm în era deficiențelor sistemului imunitar" — afirmă dr. Rea, fost chirurg, el însuși sensibil la vaporii de anestezice.

ADA NICOARĂ ■

Cine are gura mare

Un record periculos

Fumatul face rău sănătății? O întrebare al cărei răspuns afirmativ este binecunoscut. Ravagiile și efectele nocive pe care nicotina le provoacă în organism au făcut și fac obiectul multor discuții aprinse împotriva fumatului.

Și totuși... **Jim Heath**, un tînăr californian, este astăzi un adevărat recordman al tutunului. El a reușit să-și aprindă 154 de țigări fumîndu-le simultan!

Cu un an în urmă, la Los Angeles, el a stabilit pentru prima oară recordul de a fuma 153 țigări în același timp, record înregistrat în Guinness Book. După cum vedeți, Jim Heath și-a doborît propriul record la un an diferență, fumînd o țigară în plus.

„Secretul meu? Plămîni de oțel și o gură ceva mai mare decît este normal".

Dar pînă cînd vor rămîne plămînii săi „de oțel"? Recordul său este un record periculos. În fiecare an peste două milioane de oameni mor datorită maladiilor provocate de fumat.

Cum pică norocul pe capul omului

Ranchul familiei Ewing

Până în anul 1970, **ranchul Southfork**, locuința familiei Ewing din serialul „Dallas", dispunea doar de un hambar, iar în jur, pe o suprafață de peste 90 de hectare, se aflau semănături de grîu și bumbac.

În 1970, ranchul este cumpărat de J.R., dar nu de cel din film, ci de **J.R. Duncan**, un bărbat înalt și voinic, de talia lui John Wayne, care cu soția și cei patru copii ai săi, s-a stabilit aici, transformînd, încetul cu încetul, totul. Astfel au apărut construcții noi, iar lanurile de grîu și culturile de bumbac au fost înlocuite cu pășuni întinse, pe care au început să fie crescuți numeroși cai.

În 1978 ranchul este vizitat de **producătorul John McLain**, de la **societatea „Lorimar" din Hollywood** și, după scurte tratative, Southfork a fost închiriat, pentru un singur sezon, în vederea turnării filmului serial „**Dallas**". Scenariul a necesitat reamenajări în interiorul locuinței familiei Duncan, iar în exterior s-a construit o piscină. Cînd „Lorimar" a obținut primele succese din filmul serial cu „J.R. și restul familiei Ewing", producătorul a revenit, reactualizînd contractul, ceea ce a constituit marea șansă a vieții lui J.R. Duncan. Azi, fericitul cîștigător al „lozului cel mare" se ocupă de afaceri la Dallas dispune de o herghelie de cai de rasă, unii din aceștia cîștigînd curse importante pe diverse hipodromuri. Ranchul este suprasolicitat de curioși, nu numai din America, dar și din alte colțuri ale lumii, ce vin să vadă locul unde au fost executate filmările.

Ca orice om practic, „cowboyul" J.R. Duncan a fixat o taxă de intrare de patru dolari și a creat o serie de mici suveniruri, pe care le vinde la prețul unic de opt dolari bucata.

Nici grajdurile nu au fost uitate. Ele sînt închiriate periodic în vederea desfășurării de festivaluri, în cadrul cărora au loc dansuri folclorice, unde pot participa aproape șase sute de persoane. Dintre fiii lui Duncan, numai unul singur se ocupă de ranch, ceilalți devenind oameni de afaceri. De multe ori J.R. Duncan mărturisește:

„N-aș fi crezut vreodată să am un asemenea noroc, eu, un simplu cowboy. Cu acest serial «Dallas», azi am tot ce-mi doresc, inclusiv un Mercedes de ultimul tip".

AUREL DIANU ■

MAGAZIN

O nouă enigmă incitantă

Maria Callas a fost asasinată?!!

• 16 septembrie 1977 — Maria Callas se află în apartamentul ei de pe strada Georges Mandel din Paris — Servește micul dejun în pat și deodată i se face rău — Bea o ceașcă de cafea și se simte mai bine — Apoi, inima sa...: încetează să mai bată!

Nu demult a văzut lumina tiparului o carte-șoc, „**Adevărata poveste a Mariei Callas**" al cărei autor, ziaristul italian **Renzo Allegri**, susține că moartea marii cîntărețe este suspectă.

„Versiunea oficială despre moartea lui Callas — povestește el — face din Maria victima unui colaps cardio-vascular. Dar nici unul dintre prietenii ei n au putut să i vadă corpul. Nici chiar cîntărețul de operă Giuseppe Di Stefano, căruia Maria îi datora cea de a doua carieră a sa și care era unul din obișnuiții casei n-a avut dreptul să intre în apartament".

Un alt fapt surprinzător a fost cel al incinerării. Conform tradiției, incinerarea are loc după o zi de la funeralii. În cazul Callas, ea s a produs doar după o jumătate de oră de la aducerea sicriului la cimitirul Père-Lachaise. Registrul cimitirului conține un document dintre cele mai ciudate : procesul-verbal, prin care se solicită incinerarea este semnat de către un oarecare Jean Rouen. Legea în Franța stipulează că incinerarea nu poate fi cerută decît de un membru apropiat al familiei. Or, nimeni din anturajul cîntăreței n a auzit vreodată vorbindu se de o astfel de rudă ! Întrebați fiind, cei care s au ocupat de incinerare au răspuns că „însăși Callas a cerut-o în testamentul său". Dar... toate cercetările întreprinse pentru descoperirea testamentului s au soldat cu eșec !

Fidelii servitori ai divei, Bruna și Ferruccio, singurii martori ai morții artistei, au dispărut cu desăvîrșire. Iar doctorul care a constatat decesul a refuzat să facă vreo declarație, prevalîndu-se de dreptul pe care îl conferă meseria : secretul profesional.

„Cenușa Mariei Callas — explică autorul — a fost depusă într o mică nișă din subteranele Père-Lachaise, unde a stat un an și jumătate. Apoi, s-a aflat cu stupoare că nișa era goală ! Cenușa a fost luată și ascunsă într o bancă. În 1980, invocîndu se din nou voința Mariei, cenușa a fost dispersată în Marea Egee".

Ziaristul se întreabă cine a avut interes să facă dispari ia corpul Mariei Callas și ajunge la **concluzia că, la fel ca Marilyn Monroe, Callas a fost asasinată, dispariția ei prematură avînd drept scop rotunjirea conturilor bancare ale unora din anturajul său.**

Destinul, însă, a jucat o festă celor care au crezut că vor pune mîna pe averea Mariei. Giovanni Battista Meneghini, descoperitorul și primul soț al Mariei Callas, a susținut totul pe baza unui act pe care el l-a scris în 1954 : „Dacă mor, las totul soțului meu Giovanni Battista Meneghini". **(E.G.)**

Maria Callas dînd autografe admiratorilor. În medalion, coperta recentei cărți care susține surprinzătoarea și tulburătoarea ipoteză.

Gloria se mărită cu un nigerian și află abia apoi că acesta mai are 26 de neveste

Gloria și familia sa, în vremea cînd află că este cea de a 27-a soție a nababului nigerian

Gloria Uboh, tînără cu concepții libere, își șochează familia și prietenii, căsătorindu-se cu nigerianul Matuka Abiola. Evenimentul (...zilei) are loc în 1983. Cu un an mai devreme, Gloria, studentă la medicină, s-a aflat pentru scurt timp în Nigeria, cu scopul de a-și completa studiile dedicate bolilor tropicale. Aici îl cunoaște pe Matuka A., care se dovedește un bărbat cult, sensibil și, mai presus de orice, multimiliardar ! Șef al tribului Yoruba, el deține întinse cîmpuri petrolifere, bănci, jurnale și chiar o flotă proprie. Se naște primul copil și cei doi îndrăgostiți hotărăsc să se căsătorească. Mai trec alți ani, Gloria împărțindu-și viața între New York și Nigeria. Fericitul cuplu mai aduce pe lume alți trei copii. Apoi, într-o zi, explodează bomba. Americana află, oripilată, că iubitul ei soț mai are încă 26 de soții legitime și nu mai puțin de 79 de copii !

Disperată, Gloria se întoarce la New York și intentează proces de divorț, cerînd o despăgubire uriașă. Se adresează celui mai vestit avocat matrimonialist, un anume Marvin Mitchelson. Dar demersurile acestuia eșuează. Cu toate că procesul se desfășoară în America, soția trișată nu obține decît o mică pensie pentru creșterea celor patru copii rezultați din căsătoria cu Matuka Abiola.

Nu e primul caz. Am avut și noi romîncele noastre, care, o dată măritate cu tineri musulmani, s-au pomenit claustrate în haremurile acestora. **(L.T.)**.

Jurnal de harem

Sultana, sau o viață în spatele vălului

• Epoca de piatră în secolul 20, dar la nivel înalt și în proporție de masă

Ea este prințesă în Arabia Saudită și a îndrăznit să vorbească, să spargă complotul tăcerii, publicîndu-și jurnalul intim. Pentru a nu-și pune viața în pericol, se folosește de pseudonimul Sultana. Ceea ce dezvăluie Sultana nu are nici o legătură cu poveștile din „O mie și una de nopți". Este o mărturie menită să informeze lumea despre existența insuportabilă a femeilor din țara sa, căci în regatul regelui Fahd ele au doar dreptul la tăcere.

„Nu-mi amintesc de primii patru ani din viața mea, povestește Sultana. Presupun că mă jucam și rîdeam la fel ca toți copiii. În acea perioadă nu știam că în țara mea nu aveam nici o valoare, deoarece eram o fetiță. O țară ireversibilă într-o zonă în care nașterea unei fete declanșează decepție și rușine. Handicap insurmontabil într-un stat în care venirea pe lume și moartea unei femei nu sînt înregistrate oficial".

Provenind dintr-o familie cu 11 copii, Sultana nu acceptă tratamentul nedrept ce i se aplică ei și surorilor, în timp ce fratele este idolatrizat.

„La fel ca și surorile mele, mă prefăceam că îl ador pe fratele meu Ali, dar, în realitate, îl uram, așa cum numai sclavele pot să urască. Cum poți să suporți ca Ali să primească, la împlinirea celor 14 ani, patru mașini Porsche roșii, iar aniversarea ta să fie uitată ? Cum să accepți dezinteresul patern doar pentru că ești fată ? Pentru tatăl meu eu eram, dintr-o sută de decepții, ultima. Copii, m-am străduit de-a lungul anilor să-i obțin afecțiunea. În realitate, din cauza „neascultării" mele, am reușit doar să-i transform indiferența în aversiune". Sentiment pe care l-a încercat și Sultana atunci cînd tatăl a căsătorit-o pe Sara, una dintre surori, cu forța.

„Sara avea atunci 16 ani. Alesul împlinise 62 și Sara trebuia să fie cea de-a treia soție. Ea striga că este sacrificată ca un miel", Neliniștit la ideea că Sara ar putea refuza mariajul, tatăl hotărăște să o drogheze. La trezire, după cinci săptămîni, Sara încearcă să se omoare. Soțul abuzase sexual de ea într-un mod atît de brutal, încît sinuciderea i s-a părut singura soluție. „Chiar tatăl meu a fost îngrozit cînd a aflat de suferințele pe care fiica sa le-a îndurat. Dar el era de acord cu soțul Sarei : o femeie aparține mai întîi soțului ei... Nu te puteai aștepta ca lui să-i fie milă de ea. Nu simțea decît mînie și rușine la gîndul că Sara ar fi putut să nu-l asculte".

Sultana și cîteva prietene sfîrșesc prin a se revolta și fondează o asociație secretă, ce are drept scop eliberarea femeilor. Două dintre aceste adolescente, printre cele mai temerare, acostează străini în parcajele birourilor, propunîndu-le întîlniri sinucigașe.

„Îmi era frică pentru prietenele mele. Nu încetam să le previn. Ele erau tinere, inconștiente și se plictiseau. După un an au fost descoperite și pedepsea le-a lovit cu cruzime. Au fost condamnate la trei luni de închisoare, apoi au fost redate tatălor lor. Unul și-a măritat fiica cu un beduin de 35 de ani, iar celălalt a anunțat că o va îneca pe Nadia în piscină cu propriile mîini".

„Eu, prințesă a casei Al Saud", tulburătorul apel al unei femei închise într-o cușcă aurită a fost lansat în lume. Este doar un pas în deșert și drumul este lung.

Traducere și adaptare
ELENA GRECESCU ■

SPORT

Domnul Gheorghe Angelescu ne dezvăluie

Viața sportivă a unui ministru

• *O convorbire cu ministrul tineretului și sportului despre problemele demnitarului, dar și despre femei, sex, dans și rugăciuni*

— Domnule ministru Gheorghe Angelescu, vă rog să vă prezentați tinerilor din România :

— Sînt născut în București, la 3 noiembrie 1961, unde locuiesc și în prezent. Părinții mei sînt tot din București. Mama este casnică, iar tatăl a fost ofițer în M.Ap.N. Clasele V—VII le-am făcut la Șc. generală nr. 51, iar clasa a VIII-a la Șc. generală nr. 71. Apoi, am urmat cursurile Liceului „George Coșbuc", transformat în liceu cu profil tehnico-mecanic. În școala generală am excelat la matematică și biologie. De mic copil mi-a plăcut să cunosc organismul uman. Visul meu a fost la un moment dat să devin medic, dar nu m-am putut împăca cu chimia organică, din anumite motive și, ca atare, am renunțat la medicină. În liceu mi-au plăcut matematica și fizica, așa că am optat pentru Institutul Politehnic București, Facultatea TCM, unde am intrat din prima încercare cu media 7,18. La examenul de stat am obținut doar nota 9, deoarece nefiind membru de partid nu am putut să obțin și cele 50 de sutimi acordate studenților p.c.r.-iști. În cămine pentru tineret am locuit o perioadă de patru luni, în staigiatură, pe care am efectuat-o la Mecanică Fină Cimpina. Sînt căsătorit din 1987. Soția este originară din Constanța și este desenator tehnic. M-am căsătorit după terminarea facultății deoarece era dificil să fii și căsătorit și să poți urma și cursurile într-un ritm susținut. Copii nu am deocamdată, dar îmi plac foarte mult. Aș dori să am o pereche. Din rațiuni bine întemeiate aș dori ca primul copil să fie băiat. Nu am rude care să fi fost sau să fie personalități politice sau culturale și poate că așa e mai bine. Am avut o singură dată o funcție UTC, pe clasă, ca responsabil cu problemele sportive și asta cînd eram la liceu, funcție la care am renunțat pentru că m-am îmbolnăvit.

— Domnule Ministru, vă plac femeile ? Sînteți timid cu ele ?

— Ce e frumos și lui Dumnezeu îi place. Într-adevăr, sînt momente cînd sînt timid, uneori cînd sînt foarte timid !

— Aveți curajul să vă faceți analizele pentru depistarea virusului HIV — SIDA ?

— Pot spune că am curajul. Curajul ține foarte mult de viața sexuală, de contactele pe care le are omul la un moment dat. Este o întrebare foarte bună. Mi-e teamă ca la un moment dat aceasta să nu devină o psihoză a tineretului. În Comisia Parlamentară de audiere am spus că tinerii trebuie să cunoască exact căile prin care se poate lua acest virus, și sînt chiar adeptul cunoașterii prin imagini concrete, chiar dacă la un moment dat aceste imagini vor produce o oarecare repulsie. Este mai bine să producă acum repulsie o imagine la TV decît să știm, mai tîrziu, că un număr mare de tineri sînt pe punctul de a-și încheia definitiv conturile cu viața. Ministerul Tineretului dorește să începă o campanie anti-Sida împreună cu Televiziunea și cu Societățile Anti-Sida din țară, chiar sub forma unui turneu prin țară. Sper ca în scurt timp medicina mondială să descopere un antidot pentru această „ciumă" a secolelor XX și XXI.

— Le recomandați tinerilor să folosească protexul pentru a nu contracta SIDA ?

— Este singurul lucru pe care pot să-l recomand, deoarece este singura posibilitate de a se feri. Mai bine cu el decît fără.

— La ce vîrstă ați trăit prima decepție ?

— Prima decepție, cred, ca orice tînăr, am trăit-o în dragoste la vîrsta de 23 de ani.

— Ce aspect credeți că stă la baza traiectiei căminului dumneavoastră : intelectual, sentimental, material, sau sexual ?

— Cred că se întrepătrund atît sentimental cît și posibilitățile de dialog în domeniul vast, bineînțeles și latura sexuală își are rostul ei.

— Vă rog să povestiți două anecdote din viața dumneavoastră. Prima din viața de „burlac" și a doua din viața de familist !

— Nu știu cît de mult poate să fie o anecdotă, mai mult poate să fie o învățătură de minte pentru alți bărbați. Aveam într-o zi întîlnire cu o fată. Trecuse de mult „efectul academic" și ea nu venise. Am plecat de la locul de întîlnire pe un drum ocolit pentru a-i ieși, oarecum, în întîmpinare. La un moment dat o văd pe fată venind agale, tacticos, spre locul de întîlnire, dar dintr-o dată începe să o ia la fugă, ajungînd astfel înaintea mea la locul cu pricina. O întreb de ce a întîrziat atît. Și-a cerut scuze că a întîrziat, amintind că pentru a recupera timpul pierdut a venit în fugă tocmai de acasă. Eu care știam adevărul am rupt legătura a doua zi. Ca anecdotă din viața de familist spun așa : ziua în care m-am căsătorit.

— Sînteți fumător ? Ce țigări ați fumat înainte și ce țigări fumați acum ?

— Din păcate nu am reușit să mă stabilesc la o țigară anume. În liceu se spunea că țigara „Carpați" este țigara elevului. Am sperat că în facultate să se spună că alta este țigara studentului, dar tot aceasta a fost. În stagiatură „Carpați" era țigara inginerului. Noroc cu revoluția care ne-a dat posibilitatea să fumăm țigări străine, dar și acestea în marea lor majoritate sînt proaste. Sper să mă fixez la o anumită țigară, fie „Carpați" sau poate alta mai bună.

— Faceți rugăciuni înainte de culcare ?

— Nu am făcut și nu fac nici în prezent rugăciuni înainte de culcare.

— Sînteți un bun dansator sau „faultați" din greșeală partenera în timpul dansului ?

— Nu pot să spun că am „faulta" sau că „faultez" partenera în timpul dansului, dar nici că sînt un bun dansator. Acum cu trecerea anilor, am descoperit calitățile dansului clasic ; mă gîndesc la tango și vals.

— Sînteți de acord cu înființarea caselor de toleranță ? Cum vedeți problema homosexualității ?

— În general caracterul omului este acela de a face ceea ce i se interzice. Așa sîntem noi oamenii, poate e bine, poate e rău. Nu consider că ar fi o alterare a societății noastre înființarea caselor de toleranță legale. Probabil că există ilegal multe, așa că mai bine trecem în legalitate. După mine, homosexualitatea intră în categoria „perversiunilor sexuale", dar dacă tot se practică, ar putea fi legalizate ca în orice țară din lume.

— Ce calități credeți că v-au propulsat în această funcție ?

— O calitate pe care sper să nu o pierd este acea capacitate a mea de a avea răbdarea să ascult necazurile, durerile și dorințele oamenilor. Alta ar fi modul de a trăi și de a lucra destul de organizat ; și poate și verticalitatea mea în ceea ce privește conștiința și relațiile cu oamenii.

— Ce defecte credeți că v-au ajutat să deveniți ministru ?

— Defectul, între ghilimele, de a nu tolera lenea, corupția și necinstea.

— Ca tînăr, ce nu vă plăcea în viața de toate zilele, înainte de a fi ministru ?

— Nu-mi plăcea faptul că tineretul era bun numai pentru a crea o imagine de moment în timpul conferințelor sau faptul că se crede că tinerii nu pot face ceva bun. Mă deranjează foarte mult faptul că cei mai în vîrstă vor să pună întotdeauna monopol pe idei, considerîndu-se singurii apți să ia hotărîrea finală. Chiar dacă am 31 de ani, voi încerca să demonstrez că tinerii sînt puternici, și chiar sînt în stare să formeze un guvern competent și competitiv.

— Veți lucra după ideea „ce ție nu-ți place, altuia nu-i face" ?

— Acesta trebuie să fie un principiu care trebuie să stea la baza relației dintre oameni. Acum, spre regretul meu, se folosesc următoarele principii : „să moară capra vecinului" și „să moară vecinul pentru a-i lua capra". Nici unul dintre acestea două nu poate onora pe cineva.

— **Mulți tineri sînt someri. Proaspeții absolvenți au aceeași soartă. Tinerii, după ce vin din armată, găsesc postul ocupat. Tinerele mame, după ce își încheie concediul de maternitate, pășesc la fel. V-ați gîndit la aceste probleme majore ale tineretului ?**

— Sînt probleme care stau pe poziția nr. 1 în ceea ce privește situația tinerilor. Este o situație dificilă, complexă care poate fi rezolvată numai cu ajutorul Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu ajutorul Ministerului Industriei. Este normal, mai întîi, ca Ministerul Tineretului să fie informat de disponibilitatea forței de muncă la nivel național pentru a angaja, direcționa acest segment de populație, tinerii, înspre diverșele domenii de activitate. Începînd cu ianuarie 1993, Centrul de Cercetări pentru Problemele Tineretului, împreună cu Ministerul Tineretului și IRSOP, vor lucra la elaborarea unei legi a tineretului care automat va cuprinde și protecția tinerilor.

— Tinerii se căsătoresc. Au nevoie de locuință, care trebuie închiriată sau cumpărată. Accesul tinerilor la cultură este din ce în ce mai greu. Cum veți proceda pentru a rezolva și aceste probleme ?

— Un rol hotărîtor îl au primăriile și administrațiile locale cu care în curînd trebuie să luăm legătura. De asemenea, trebuie conștientizat Ministerul Culturii în vederea facilitării de cumpărare a cărții la prețuri rezonabile, mai ales a acelor cărți care într-adevăr ajută la dezvoltarea culturii tînărului.

— Ce transmiteți tinerilor din România, și în ce măsură ați dori să vă sprijine în activitatea dumneavoastră ?

— Tinerii mă pot sprijini extraordinar de mult și doresc acest sprijin. Aștept scrisori din partea lor pe adresa Ministerului Tineretului și Sportului din care să reiasă clar problemele cu care se confruntă, dar nu numai cu probleme, ci și cu propuneri, urmînd ca acestea să fie analizate. Cele ce nu sînt de competența noastră le vom direcționa spre ministerele competente. Doresc să stabilesc un dialog permanent cu tinerii pentru că numai așa pot să le cunosc exact problemele, ideile, aspirațiile spre care tind. Există o serie de asociații și fundații în care sînt incluși 2 la sută din tinerii țării. Se pare că acestea nu și-au urmărit scopul pentru care au fost înființate, și anume acela de a se ocupa de problemele tinerilor, scopul lor a fost deturnat de oameni veroși, interesați de afaceri, ceea ce nu este un lucru normal. Doresc tinerilor să aibă încredere în viitor, și poate este lipsit de modestie, dar aș dori ca mulți dintre ei să îmi calce pe urme. M-aș bucura dacă revista „Flacăra" ar putea publica scrisorile acestor tineri. Sînt convins că o parte din aceste scrisori ar putea zgudui opinia publică din România.

Mă bucur că dau acest interviu „Flăcării", deoarece este o publicație de ținută, care este respectată nu numai de mine, dar și de alți oameni. Însă, îmi pare rău că într-o astfel de gazetă serioasă a putut să apară la un moment dat un „fel" de interviu pe care l-aș fi dat. Doresc să se știe că acesta este primul interviu pe care l-am dat publicației „Flacăra". Aș dori foarte mult, dacă este posibil, să nu se mai repete.

Mulțumesc revistei „Flacăra" pentru amabilitatea de a-mi lua acest interviu și urez cititorilor ei „LA MULȚI ANI" !

— Domnule Ministru, în numele cititorilor revistei „Flacăra" vă mulțumim și vă urăm mult succes !

GHEORGHE BARBU ■

— Ce veți întreprinde în scopul prevenirii instaurării huliganismului pe stadioane ?

— Voi încheia un protocol cu Ministerul de Interne și voi avea legături, contacte, cu asociațiile susținătorilor echipelor de fotbal.

Corespondență din Italia

„Propun românilor un nou sport“

● *Interviu acordat în exclusivitate revistei „Flacăra“ de prof. Mario Crescimbeni, președintele Federației Italiene de Bumerang*

Paul Matei : La Verona, s-au pus bazele economice și tehnice ale unui nou și minunat sport. Pînă foarte curînd, bumerangul a fost mînuit doar de aborigenii australieni.

Mario Crescimbeni : Ideea de a introduce în Italia, în Europa și apoi în întreaga lume acest nou sport s-a născut din dorința de a oferi publicului larg un nou mod de a-și petrece timpul liber, de a-și oferi sănătatea prin mișcări în aer curat. Folosirea bumerangului trezește imediat pasiuni, este un sport distractiv, ce îmbină utilul cu plăcutul.

P.M. : Acest sport este recomandat numai bărbaților ? Pun această întrebare, deoarece, la origine, bumerangul a fost o armă de luptă. Nu se pot produce accidente ?

M.C. : Bumerangul sportiv poate fi mînuit de orice persoană, chiar de doamne, domnișoare sau copii. Accidentele sînt, practic, excluse.

P.M. : Este nevoie de mult timp pentru a învăța mînuirea acestui obiect sportiv ?

M.C. : După circa zece ore, orice persoană poate trece la pregătirea de performanță. Cel care vrea să devină maestru în aruncarea bumerangului trebuie să deprindă o tehnică specială. El este nevoit să țină seama de direcția vîntului și să-și concentreze forța pentru a obține traiectoria balistică tipică bumerangului.

P.M. : Din ce este alcătuit acest material sportiv ?

M.C. : Sînt folosite materiale ușoare, flexibile, rezistente ca : lemnul de balsa, furnirul de tei, folia de aluminiu utilizată în tehnica spațială, nailonul armat cu fibre de sticlă. Bumerangul pentru copii se confecționează din lemn sau plastic. Se folosește o tehnică de lucru asemănătoare cu cea aplicată la instrumentele de coarde, decuparea de pe șablon făcîndu-se cu un spot laser controlat prin computer.

P.M. : În mod artizanal, la domiciliu, se pot realiza asemenea obiecte ?

M.C. : Noi editățm în Italia o revistă care prezintă publicului larg tocmai asemenea metode simple de confecționare a bumerangurilor. Amintesc, în această ordine de idei, că marele Leonardo Da Vinci a proiectat o variantă de bumerang.

P.M. : Ce trebuie să facă cei din România pentru a participa cu drepturi depline la competițiile internaționale de bumerang ?

M.C. : Voi reveni cu amănunte într-un viitor număr al revistei „Flacăra“. Voi indica atunci adresa și numărul de fax la care se poate expedia opțiunea solicitantului. Tot pe această cale voi oferi și alte amănunte : cum se pot procura cataloagele noastre, sau dacă se pot cumpăra pe lei bumerangurile construite de firma noastră. Sînt sigur că vom putea organiza și în România un lot reprezentativ de sportivi dedicați acestui sport nou. Dar mai important este ca bumerangul să fie folosit de neprofesioniști, în spații libere, în orele de odihnă activă, în excursii, pretutindeni unde omul se întoarce ca să redevină copilul. Să se joace.

PAUL MATEI ■

Precizia bumerangului poate fi fantastică. Iată l întorcîndu-se și reteziad aul așezat chiar pe capul tragătorului.

Fotbal la gura sobei

● Dar nu acasă ● ci la sediul F.R.F. ● și nu linga un semineu ● ci în zumzetul aeroterme-lor ● fără Cornel Dinu ● ...cu Mircea Sandu ● și Nicu Pantea ● Dl Mircea Angelescu e în spital ● Juniorii de 17 ani s-au „bronzat“ (locul III) ● în Israel ● la turneul de Anul Nou ● remiză albă cu Israel ● cîștigătoarea turneului ● un nas tradițional ? ● 0 2 cu Cipru ! ● peste 140 de întîlniri internaționale ● la copii și juniori ● în anul trecut ● minusuri la capitolul forță (genetic) ● mare labilitate psihică ● odinioară juniorii lui Gh. Stancu ● au pierdut cu Liechtenstein ● F.R.F. și Ministerul Învățămîntului ● vor elabora o strategie ● a fotbalului în școli ● După peripețiile americane ● pe 14 februarie Cornel Dinu va urmări partida Cipru — Belgia ● La 20 ianuarie echipa de tineret va întîlni ● selecționata similară a Italiei ● actuala campioană europeană ● în perioada 26 decembrie — 14 februarie un număr de 75 jucători ● vor fi observați de către antrenori ● în circa 25 jocuri internaționale ● selecționabili de la 16 echipe ● Pentru 1994—1995 se prevăd contacte ● cu Germania, Italia, Olanda, Franța, Spania ● Deși cheltuia peste 3 milioane lei la o deplasare ● F.R.F. nu a primit nemulțumiri ● nici nu le-a așteptat ● de la cei 10-12 oameni ● din presa arzisă și vorbită ● invitați la meciurile oficiale ● din străinătate ● Dl Ion Pișcanu (alias Oache) are invitație personală pentru Argentina ● La 20 decembrie s-a creat Național Fotbal Club ● M.T.S. fără F.R.F. ● cu peste 250 milioane lei pe an ● din încasările la Pronosport ● și din valuta forte M.T.S. ii ia 25 la sută ● Se preconizează ca sudiouanele să fie date în administrarea primăriilor ● Consfătuire cu arbitrii ● între 25 și 29 ianuarie ● la Sinaia ● invitați belgianul Alexis Ponnet ● și italianul Paolo Casarin ● nu vine decît olandezul Van den Kroft ● Iuri Skala nu poate fi naturalizat ● F.R.F. azil pentru cei fără serviciu ? ● F.R.F. nu mai este Sportul Studențesc II ? ● acum este Dinamo II ? (Dinu, Multescu, I. Moldovan, Prepelob) ● dl Constantin Alexe venise pregătit ● pentru un duel cu sabiile ● Dificultăți la loturile naționale în angajarea antrenorilor din provincie ● Albu (Marian) este omul cu bani ● va stringe dolari (pentru zile negre ?) ● 60 000 de la americani ● și 25 000 de la mexicani ● Vreți să informați ? ● Vorbiți cu redactorul dv. șef ! ● Dinu suflet bun ● gură mare ● îl iertăm pînă ne calificăm ● La 31 martie amical ● acasă cu Israelul ● seamănă cu Ciprul ● Apud Mircea Sandu ● Mircea Pascu a încercat niște alureli ● nu avem nimic cu dinaul ● sper să nu aibă nimic cu noi ● Dl Pișcanu a fost coleg la Petroșani cu Miron Cosma ● demolarea locuinței ● și o dramă familială ● l-au adus în București ● în 1985 la clubul „Victoria“ ● iar din 1988 președinte la Flacăra Moreni ● invitația în Argentina îi aparține ● Transferul este un mijloc de subzistență al cluburilor ● La C.M. '94 dl Mircea Sandu va subvenționa ● personal ● deplasarea a doi ziariști ● va fi o loterie.

Culese din cenușă de POMPILIU L. DUMITRESCU ■

De sub podul Grant

● **SINGAPORE, MON AMOUR.** Reveniți acasă din Hexagon, rapidiștii nu și au întrerupt pregătirile, iar după o scurtă vizită medicală au plecat tocmai în Indonezia. Ei nu și-au ascuns dorința de-a cîștiga turneul la care vor participa ● **SINCERE CONDOLEANȚE !** La sosirea de la Paris, Fanel Tîră a aflat despre decesul mamei sale, în urma unei boli neidentificate. De la Aeroportul Otopeni el a plecat direct acasă, la Turnu Severin. ● **SPRE BALONUL DE AUR.** Cîrstea era destul de îngrijorat în urma fracturii de claviculă. Acum refacerea merge însă bine. Știți și că și Van Basten a avut o asemenea problemă, dar uite unde a ajuns ! ● **ALȚII TRAG PONOASELE.** După exodul celor 300 de „supoiteri“ la Bruxelles, autoritățile belgiene nu mai acordă cartea de muncă pentru străini. Probabil Buta și Cheregi vor trebui să revină acasă. ● **UN PAȘĂ DARNIC.** În turneul din Egipt cîtiva jucători au fost însoțiți de către soții. Numai că frumusețea a două dintre acestea l-a făcut pe un arab să ofere 6 cămile pentru a le cumpăra. Neavînd cocoașele corespunzătoare (cămilele !), tîrgul nu a mai încheiat. ● **O PERECHE FERICITĂ.** Soții Vali Ionescu, pe cînd era recordmană mondială la săritura în lungime) și Vasile Caciureac sînt tare mîndri de fetița lor, Alexandra, de un an și opt luni. Oare barza le va aduce și un viitor fotbalist ? ● **UN FACHIR ÎN INDIA.** Pentru excelentele sale prestații din finalul de sezon, Romică Beșleu a fost selecționat în lotul național B cu care s-a pregătit în Capitală în vederea participării la tradiționala competiție dotată cu Cupa „Jawaharlal Nehru“. De acolo el a așteptat cu mare nerăbdare să-și revadă coechipierii după episodul francez.

FANE RAPIDISTU ■

Rapidul pe trei continente

● Două reprize cu antrenorul MIRCEA RĂDULESCU ●

Turneul din Egipt a avut scopul de-a asigura tranziția dintre tur și retur. Au fost condiții excelente de-a face antrenamente și jocuri pe care le-am folosit pentru a acorda și unora dintre jucători care au evoluat mai puțin în turul campionatului (cum ar fi Deac, Rontea, Bogoi, Stanciu) posibilitatea să se rodeze. Desigur că rezultatele n-au fost obiectivul principal, cu toate că adversarii întîlniți au depășit limitele regulamentare pentru a realiza în final victorii asupra noastră. Am redus intensitatea antrenamentelor fizice lăsînd în prim plan problemele tactice. S-a constatat încă o dată nivelul de promptitudine cu care echipa a încheiat turul. Mă bucur că jucători de bază ca Bealcu, Vamesu, Toader, Constantinovici, Țîră, Voinea, C. Zamfir au arătat nivelul bunei lor pregătiri generale și grija pentru a și-o păstra. O mențiune specială pentru portarul Dea : deși la primul joc (cu echipa olimpică a Egiptului) a făcut cadou victoria adversarilor printr-un gol parabil, a reușit în jocul următor intervenții care ne dau încrederea că se va bătut de 19 ani a fost pe bună dreptate cooptat prin transfer și sînt din ce în ce mai convins de viitorul său. Am avut ghinion cu accidentările lui Cîrstea și Constantinovici, dar acestea fac parte din categoria riscurilor pe care le reclamă fotbalul. Ceea ce s-a întîmplat se putea întîmpla și la un joc de sală sau la o altă acțiune din această perioadă. Un jucător profesionist nu poate trăi fără jocuri.

De asemenea, turneul din **Franța** poate fi considerat ca o reușită. De altfel, el s-a înscris ca o continuare a pregătirilor pentru retur începute în Egipt și cu final în Indonezia. Deși a întîlnit două echipe bune din Hexagon (1—2 cu AC Le Havre și 2—2 cu Stade Rennais), Rapid a făcut o bună demonstrație de fotbal, apreciată de toți factorii — conducători, specialiști, presă, opinie publică. Au lipsit din echipă Cadîrnac și Cîrstea — accidentați. Goanță — neregăsit. Am rulat tot lotul, iar dintre jucători, tineri s-a remarcat Bogoi. Impresionante de frumoasa prestație a noastră, gazdele ne-au propus o prelungirea turneului precum și repetarea participării la sfîrșitul anului. Totodată am fost onorați de interesul manifestat de ziariști cît și de conducătorii celor două cluburi față de cîțiva jucători care le-au plăcut în mod deosebit : Toader, Vamesu, Chiriță, Constantinovici, Voinea și Țîră. Nu ar fi exclus ca pe viitor unii dintre aceștia să fie urmăriți și chiar solicitați în Franța. Vreau să arăt și un lucru mai puțin plăcut : datorită lipsei de voință de-a recupera după accidentare, Comănescu nu a prezentat nivelul de pregătire care s-ar fi impus, ceea ce mă determină ca pentru turneul din Indonezia să-l las acasă spre a se pregăti singur. În rest, toți jucătorii au manifestat prospețime, bună dispoziție, poftă de joc și nu s-a mai accidentat nimeni. Ne-am întors nu obosiți ci odihniți, dorind de a relua alte antrenamente și jocuri. Sesizînd acest lucru, gazdele noastre ne-au lăudat pentru felul cum o echipă din Est a găsit soluții de a menține jucătorii în priză, pentru gîndirea fotbalistică bună și modernă.

Intîi că într-un singur sezon Rapid a jucat pe trei continente (Asia, Africa și Europa) și în 5 țări (Egipt, Franța, Indonezia și Republica Moldova)

A consemnat POMPILIU L. DUMITRESCU ■

DI
VER
TIS
MENT

Tonul face muzica

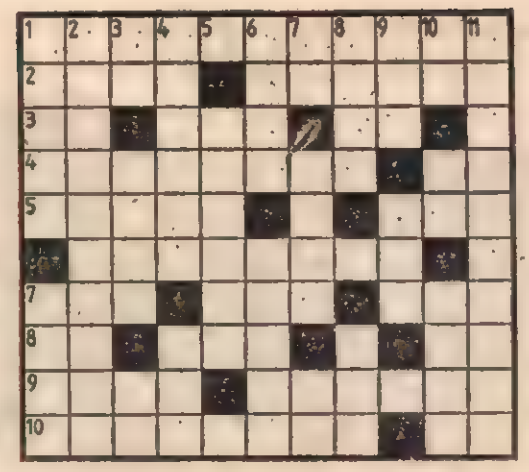

ORIZONTAL: 1) Cataloage de discuri muzicale. 2) Eroina operei „Năpasta" de Sabin Drăgoi — Arie scurtă și ușor de executat. 3) Nonet la început și la final! — Abreviere muzicală, avînd semnificația „la fel ca mai înainte" — 13 discuri! 4) Cîntate pe sub ferestrele iubitei (sg.) — Mihai Constantinescu. 5) A indica — Final de preludiu! 6) Partea introductivă a unei compoziții muzicale mai ample. 7) A merge cu plugușorul — Debut în poziții muzicale mai ample. 7) A merge cu plugușorul — Debut în „Traviata"! — Localitate în Germania. 8) Ultimele serenade! — Tria! — Țese! 9) Momentul în care o voce sau un instrument trece de la starea de repaus la aceea de execuție — Sistem de notație muzicală (masc.). 10) Plin de sunete armonioase, plăcute auzului — La baluri!

VERTICAL: 1) A se mișca în ritmul muzicii — Compozitor francez, autor al baletelor „Giselle" și „Corsarul" (Adolphe Charles). 2) Cîntărețe. 3) Sfîrșitul discului! — Mod în care se execută o bucată muzicală în andante (fem.) — La de jos! 4) Cutii muzicale — Primele acorduri! 5) Acute (sg.). 6) Scară muzicală — Cîntate de colindători. 7) Bir! — Compozitor român de muzică ușoară (Edmond) — Zero la zero. 8) Cunoscută operă de Giuseppe Verdi — Pseudonim al lui Ion Marin Sadoveanu. 9) Sunetul „fa dublu bemol" (muz.) — Duet. 10) Iesite! — Nota trei la muzică — Caracteristica fiecărui compozitor. 11) Celebră cîntăreață de operă (Magda).

Dicționar: SIM, OSE, AAA, IMS.

MIHAI ZGUBEA ■

Invitație la masă

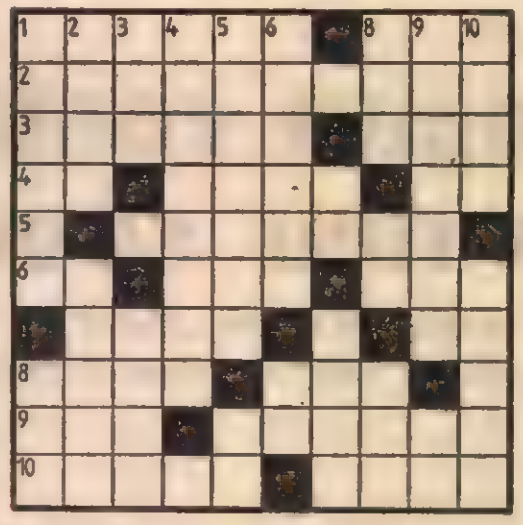

ORIZONTAL: 1) Preparat culinar din legume și din carne tocată — Băutură aromată, folosită și la prepararea prăjiturilor. 2) Magazin... culinar. 3) Pofta vine mîncînd, de exemplu (pl.) — Produs lactat. 4) Usturoi (reg.) — Invitație la masă... în cazul nostru — Sfîrșitul mesei! 5) Te servește cu băutură... proaspătă. 6) 2, 3, felii de pepene! — Ultimele feluri de mîncare! — Servit cu sifon la masă. 7) Preparate din pește... — Colț de pateu! 8) Corăbioare... — Ceas. 9) Fir cu care se taie mămăliga — Poftă bună... 10) Preparate din făină și servite cu supă — Miez... de baclava.

VERTICAL: 1) Mîncare de boabe verzi — Un fel de cartof dulce. 2) Se servesc cu pui... — Bază de aprovizionare pentru gospodine. 3) Cu bun gust... la îmbrăcăminte — Băutură acrișoară. 4) Ar pofti... 5) Renumite — Arse pe margini! 6) Apare în absența unei hrane consistente și se manifestă printr-o slăbiciune accentuată — Copt la mijloc! 7) Așteptat cu masa întinsă — Poate avea și vagon restaurant. 8) Se înroșește la fiert — Plin de sevă! — Avantaj. 9) Cunoscut oraș din jud. Hunedoara — Puține icre! 10) Prînz — Petrecere organizată cu ocazia căsătoriei, prilej de a întinde masă mare.

Dicționar: ARE.

MARCEL RANTZER ■

Pe înserat

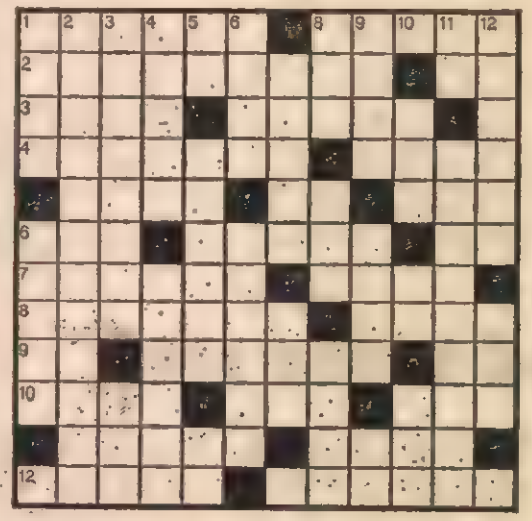

ORIZONTAL: 1) Petrecere nocturnă cu muzică și dans — Actriță franceză care a jucat în filmul „O seară... un tren" (Anouk). 2) A scris poezia „Noaptea" (Emil) — Autorul melodiei „Cîntec de seară" (Alexandru). 3) Pronume posesiv — Poet rus (1799-1837,) căruia îi aparține poezia „Seară de iarnă". 4) În cont! — Din ordinul acestui general a fost ucis mișelește Mihai Viteazul în seara zilei de 9/19 august 1601 — Refren din cîntecele oltenești. 5) Actor englez care a jucat în filmul „O sărutare în întuneric" (David) — Fiord norvegian. 6) Verbul iernii — Afirmație — Negație. 7) Cocotier din Polinezia — A compus melodia „Cîntecul serii" (Florentin). 8) Notar public (înv.) — Măsură de timp — Indicativul Australiei la mașini. 9) Cu alte cuvinte — Siglă pentru „Ethnikó Laiko Apelefetherotiko Soma". 10) Substanță asemănătoare cu piftia — A scris romanul „Trecut întunecat" (Ion) — Îi aparține volumul „Într-o seară de toamnă" (Ștefan). 11) Atelier în care se fac vase de lut — „Bună seara,... litoral", melodie de Anatol Albin. 12) Ion Albu — A compus melodia „Mica serenadă" (Henry).

VERTICAL: 1) Actor francez (1895—1975), care a jucat alături de Alberto Sordi în filmul „Cea mai frumoasă seară din viața mea" — Din creația acestui compozitor amintim „Seara coboară" (1894-1968). 2) Poet rus, semnatarul poeziei „Drumul fără gînduri serii pe meleaguri" (1895-1925) — Eroina operetei „Boccacio" de Suppé, căreia i se cîntă o serenadă. 3) A scris poezia „Seară clujeană" (Aurel) — Creatorul melodiei „Sara pe deal" (Ion). 4) Ustensilă casnică — Poetul căruia îi aparține poezia intitulată „Seară" (Mihai) — Radu Manciu. 5) Omul cosmic primordial din mitologia chineză, cu cap de dragon și trup de șarpe care, atunci cînd inspiră provoacă vînt și ploaie, cînd expiră stîrnește tunetul și fulgerul, cînd deschide ochii se face ziuă și cînd îi închide se înserează — Localitate în Columbia. 6) Asfințit — Apeduct în Elveția. 7) Acesta — Reparat. 8) Localitate în Suedia — „Sara, ne ...", poezie de Mihai Emine — Sandu Nenițescu. 9) Aici (pop.) — „La... de sîmbătă seara", melodie de Ion Vasilescu (neart.) — Liber cugetătoare. 10) „Seară de îngheț", poezie ce aparține acestui liric din țara noastră (1891—1968) — Actriță italiană (Giulietta), protagonista filmului „Nopțile Cabiriei". 11) Pene! — Poet austriac (1802-1850), din lirica căruia amintim poezia „Seară grea" — Abreviație medicală pentru „Ter in nocte". 12) Localitate în Finlanda — Regizoarea filmului „Serata" (Malvina).

Dicționar: ILA, BUE, NIU, RATU, ELAS, APIA, AEL, ASKA.

MARIAN FIRIMIȚĂ ■

La mulți ani!

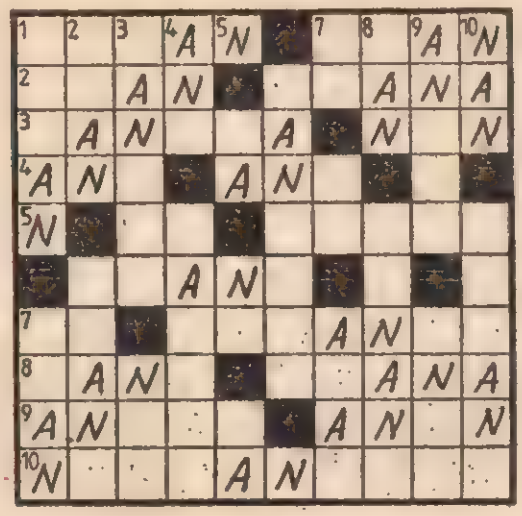

ORIZONTAL: 1) Recrut în armată — Celebru comic american, bun prieten cu Bran. 2) Iarbă mare (reg.) — Șarpe vegetal, încolăcit pe trunchiurile arborilor. 3) Obiect de îmbrăcăminte care protejează mîinile — Negație. 4) Prenume feminin — Arhiva Națională de Filme (abr.). 5) Culeș! — Pe neașteptate. 6) Firicel de păr pe pleoapa ochiului. 7) Zero la zero — Scăpat nevătămat din război. 8) Șir de verigi — A degaja un gaz. 9) Are loc o dată la 365 de zile — Doi ani! 10) Rămași nesăbiți. **VERTICAL:** 1) Cartea latinității — Tub de argilă arsă. 2) Pictor clasic român (Theodor) — Grabă mare (pl.). 3) Guri de scurgere — Din neamul nupilor. 4) Primele anunțuri! — Arbore tropical. 5) Pusă pe cal — Coadă la carne! — În plan! 6) Punerea în circulație. 7) Penultima notă muzicală — Putin fum! — Iubit (înv.) 8) Localitate în China — Fruct tropical. 9) Electrozi pozitivi — Ceartă (reg.). 10) Pitic — — Oameni cu puteri extraordinare.

Dicționar: NUP, ANU, TAN.

MIHAI ZGUBEA ■

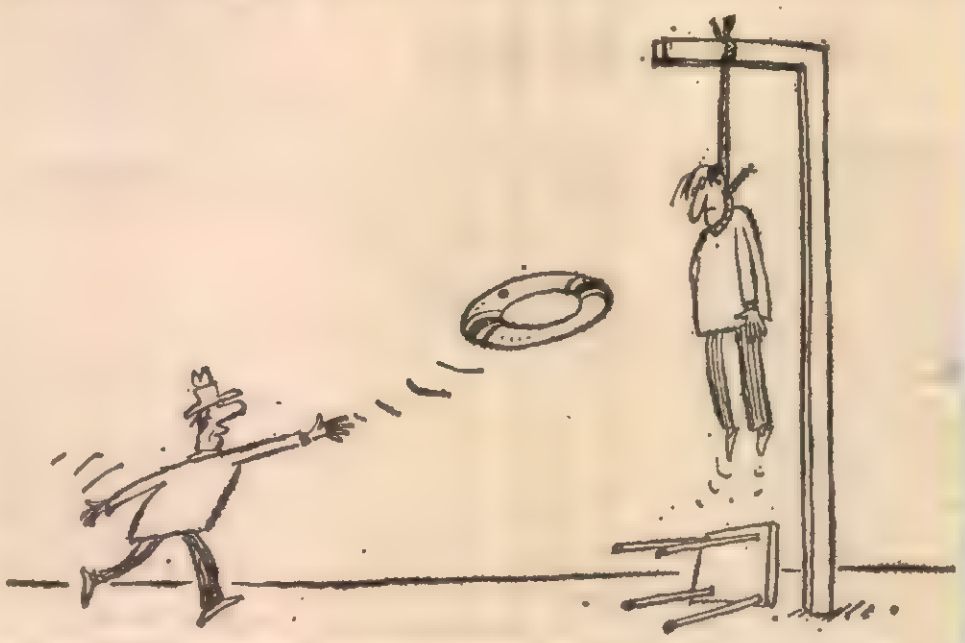

Am încîlcit, descîlciți!

Antologie REBUS

DIVERTISMENT

Un careu plutind prin ceață

1972

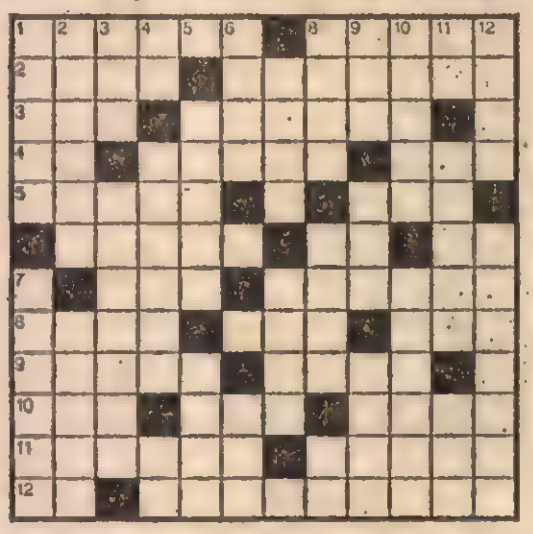

ORIZONTAL: 1) Eroul necunoscut al Angliei — Măsură recentă, adoptată în Anglia fără milă 2) Vedere din Londra (masc.) — E-DIN-BURG, oraș vechi. 3) Cel mai slab student la Oxford (secția de film) — Recrut în războiul celor două roze. 4) Monoverb cu întrebare și răspuns la Cambridge — Împărat roman. 5) În fața datoriei, ele sînt gata de șters(englezește) — Primele noțiuni la Eton ! — Pentru (com.). 6) Veteran în regimentul scoțian ! — Bilanțul în războiul de o sută de ani — Titan. 7) Perspectiva turismului în apropiere de Scoția — Unitate de măsură engleză pentru Cupa Fair play. 8) Comoara ingropată a aristocrației engleze — Excrescențe. 9) Leu fără cap ! — Drumul rebusistului din Anglia pînă la Angelica — Rece, în stil scoțian ! 10) Wilkinson în slujba lui Figaro (pl.) — Reflexiv — Deal în Suedia. 11) Singe albastru .. în vase englezești (pl.) — Stofă englezească 100%, șifonată pe Wembley. 12) Păsărică numită pe englezește hobby (pl.) — Zeu de origine engleză, cu o lume întreagă la picioarele lui.

VERTICAL: 1) Zeița frumuseții în mitologia anglo-saxonă — Atmosferă de happy-end (masc.). 2) Aptă pentru angajare în „Intelligence Service". 3) Vedetă rapidă pe Canalul Mînecii — Monedă scoțiană ! 4) Mirajul alb al Wimbledonului — Stăpînii mărilor de odinioară. 5) Finale la baschet ! — Program obligatoriu la night-club — Perioadă luminoasă din istoria lumii. 6) Moda maxi, tradițională la judecata englezului — Senzații necunoscute unui... englez adevărat. 7) Specialitate a casei de York — Samuel în Scoția 8) Corespondența Cosînzenei în Anglia — Carte cu titlu englezesc — Obișnuit după un Porto. 9) Colegii din Anglia (sg.) — Părul clasic al copilului din aristocrația engleză — Armăsar. 10) Cupa Angliei — Leu fără coadă ! — Colț din London.-11) Rutenu — Schimbul direct efectuat între Irlanda și Islanda. 12) Prezentatori de spectacole cu muzică, dans și Martini — Mister X în fonetica noastră.

Dicționar : NIJMA, AAS, SOREC, MAB, CUP.

NICOLAE ANDRONESCU ■

În cursă

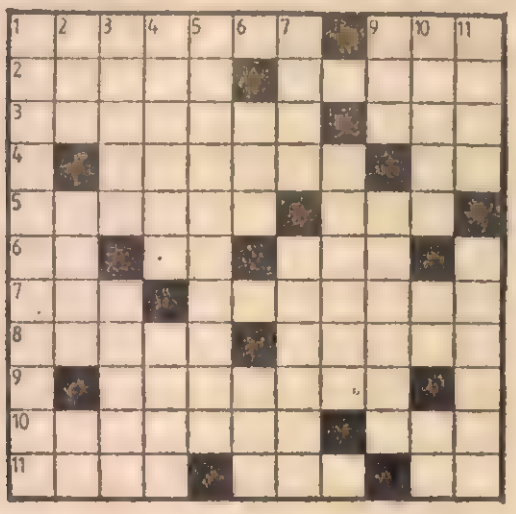

ORIZONTAL: 1) Curse — Obstacol în cursă. 2) Face curse... la înălțime — Capacul unor curse. 3) Cursă... aromatică — Sărut (reg.). 4) Greutăți specifice mijloacelor de transport — Reflexiv... în curse! 5) Victimă a unei curse acvatice — Asociația inginerilor de automobile din SUA. 6) În față la vapor! — Ieșit... din circuit! — Club automobilistic din Finlanda 7) Localitate în Rusia — Prelungesc cursele. 8) Se prinde în cursă — Termen limită. 9) Cursă pentru micii automobiliști. 10) Cal de cursă — Mașină somănească de teren. 11) Popor din Italia antică — Alergător nordic — Curse la oglindă!

VERTICAL: 1) Starea celui prins în cursă. 2) Cursă pentru pești — În cursă pe drumuri fără pulbere — Rece! 3) Terenuri pentru curse — Pat. 4) Curse (vii!) de șoareci — A trece prin multe întîmplări. 5) Cursă la vînătoare în munți. 6) Cursă pentru păsărele — Cursă ciclistă. 7) Fiecare din treptele de rulație ale unui schimbător de viteze — Locul unde se încheie o cursă. 8) Unitate de transport. 9) Ține calul în cursă — A participa la o cursă... per pedes. 10) Concurente (fig.) — Din capul locului! — Curse ! 11) A dat numele unei cunoscute curse cicliste — De bază la cursele atletice (sg.).

Dicționar : TUC, SAE, IVA, ECVL

GEORGE MARINĂ ■

1979
Procese verbale

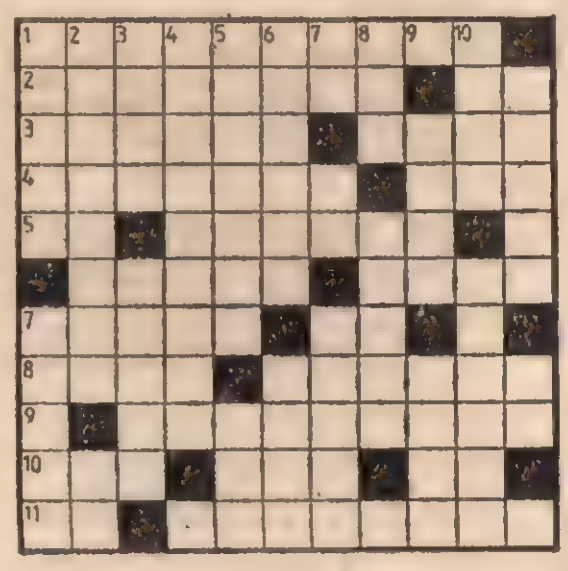

ORIZONTAL: 1) Intervin cu calm în acțiuni culpiuante 2) Micile zburătoare — Dropgol ! 3) Cu salbă de mărgăritar — Concurs de cuvinte încrucișate. 4) Chip de lut — Sens giratoriu. 5) Gemeni... ad litteram ! — Acoperitori de... șindrilă 6) Picați la examen — A se pune în cale. 7) Avantaj-serviciu — Expresie bovină. 8) Perforate și încopciate — Practici de uz curent. 9) Părinți și copii. 10) Forțe de tracțiune — Timp record — Trozește pe la încheieturi. 11) În orice tratat... de hipologie ! — Made în Romania.

VERTICAL: 1) Chip cioplit — Corp de control. 2) Variantă de deschidere — Spiriduș easnic la... romani ! 3) Indicator de viteză... — ... la un șut bombă (pl.). 4) Introducere la un careu de definiții de I. Pătrașcu. 5) Verificare de probă — Stele din grupa pitice albe. 6) Au multe subînțelesuri — Alergător la țintă. 7) Tuns în răspăr ! — Formă de potcoavă pentru cai de curse — Fabrică produse de panificație. 8) Prezentat curgător... cu intermitențe ! — Caz de înjunghiere. 9) Răpit dintre noi — Curată de pămînt ! 10) Autosugestie — Replică usturătoare (de te face să roșești). 11) Închide poarta pe dinăuntru — Materiale prelucrate din folclor.

NICOLAE HERESCU ■

Cu sorcova

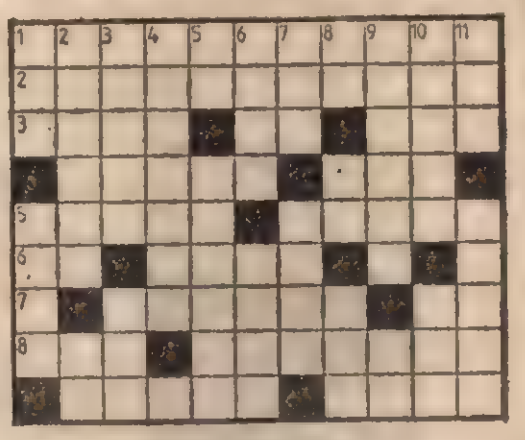

ORIZONTAL: SORCOVA... VESELA (dim.) ...SĂ TRĂIȚI ... (SĂ) ÎNTINERIȚI (!) ...CA UN MĂR... CA UN PĂR (!; pl.)... CA UN FIR DE TRANDAFIR... TARE CA PIATRA... IUTE... CA (!) (SĂGEATA)... TARE (fem.).. CA FIERUL (pl.)... IUTE CA OȚELUL... LA (!)... ANUL (dim.; pl.)... ȘI (!)... „LA MULȚI ANI !"

VERTICAL: 1) Servite cu sifon ! — Colac de lînă. 2) Lovitură de mînă — E uns ! 3) Cap de vedetă — Florar. 4) Omagiile mele. 5) Cupeu ! — Ales cu grijă. 6) Orășel în Grecia — Leziune. 7) Mare și... slab — A la turca bre ! 8) Rocada mică — Părere — Seu topit ! 9) A copleși — S-au... mai învechit ! 10) Parfumuri — A brăzda pămîntul. 11) Teme ! — Așadar... și prin urmare.

Dicționar : OREL

ALEXANDRU CHIȘ ■

Dezlegările careurilor din nr. 51-52

La cumpăna anilor: LA MULȚI ANI ; ANIVERSARE ; N ; N ; NEA ; AR ; TUCAT ; CB ; N ; URATOR ; RCI ; LIRE ; ILAR ; E ; UNIT ; DAT ; TORT ; AFUMA ; EMI ; SNITEL.

S-a ivit pe culme larna: VIFOR ; COPCA ; IERNATIC ; EV ; STANCU ; TITA ; Ș ; M ; INSE ; IL ; TOM ; Ș: DATINA ; LANȚURI ; NAN ; LEI ; ANIC ; S ; RAICU ; TRENA ; EM ; LIR ; APA ; NEUITAT ; URS ; INA ; AMORTIT.

O idee (mai)... excentrică: SMEAD ; VÎNAT ; FARFURIOARE ; ATA ; REN ; IHI ; DE ; TAPET ; IC ; ARTILERISTI ; NEPUTINȚE ; CINEMA ; DACĂ ; HT ; TIBIA ; TB ; IAZ ; NIT ; MUC ; STABILIZARE ; TITLU ; TALAS.

Șah: RICHARD ; PARIS ; ATELIERE ; NAUC ; CASATA ; PETITI ; INIMA ; PILITE ; T ; UI ; DECIMA ; B ; IS ; DRIC ; MO ; PA ; TRAI ; SMINTIT ; FAU ; DO ; ANAFOR ; IFNI ; RADAR ; NI ; REDUTE ; ERHA ; N ; ATA ; R ; CREIER ; VA ; MASCA ; ERIS.

DIVERTISMENT

Bob intră-n Coja, Coja intră-n Bob

La una din ședințele Senatului, Ion Coja a propus, cu vehemența aceea morocănoasă care-i e proprie (și absolut fără nici o legătură cu chestiunea zilei) ca ziariștii acreditați la lucrări să fie **„verificați și aprobați, din punct de vedere moral și profesional, de o comisie".**

Faptul e posibil, numai dacă această comisie primește, de la altă comisie, creditul de competență pentru a verifica „moral și profesional" gazetarii care scriu despre munca senatorilor. Cum cererea, în sine, pune unele probleme, de ordin moral și profesional, în ce-l privește pe Ion Coja, se înțelege că o comisie de aprobat comisii trebuie să procedeze la verificări complete — adică la examene dermato-venerice și psihiatrice, la cercetarea activităților antiromânești, la controlul rasial...

Cu ani în urmă, Ion Coja a vorbit, cu vehemența aceea morocănoasă care și atunci îi era proprie, la congresul Uniunii Scriitorilor. Scriitorii urcau frumos la tribună și făceau ce știau ei să facă de obicei ; omagiau, își dădeau aportul sau criticau — cu aprobare de la o comisie — unele lucruri care erau deja intrate sub incidența altei comisii. Tot așa, absolut fără nici o legătură cu chestiunea zilei, Ion Coja a referit egal și inspirat la răul pe care canalul Dunărea — Marea Neagră îl poate aduce agriculturii. Era un timp în care nu se vorbea de ecologie, cînd nici nu bănuiam că în Ion Coja se naște un senator agrarian și, la drept vorbind, cînd un om care nu prea avea motive să se cheme scriitor putea urca totuși la tribuna unui congres al breslei.

Pentru mult mai puțin, oricare altul ar fi fost dat afară de la catedră, din Uniune, anchetat, dizidențiat. Mi-a fost frică pentru Coja, dar nu s-a întîmplat nimic. Nu vreau să spun că era provocator, ci doar că securitatea nu-și bătea singură cuie în tălpi. Un caz Coja ar fi trebuit creat. Dar un caz era creat numai dacă interesa pe cineva. Un caz Coja nu interesa pe nimeni întrucît Coja însuși nu interesa pe nimeni. Iar o dovadă în acest sens e chiar faptul că nimeni nu-și mai aduce aminte de ieșirea revoluționar morocănoasă a ecologistului agrarian.

Nu e pentru prima oară cînd Ion Coja cere instituirea unor cenzuri parțiale, în ideea pedepsirii ziariștilor dintr-o anume parte a presei. Ziariștii răi sînt aceia care nu gîndesc ca Ion Coja. El însuși dă articole la gazete — deci ar fi să se cheme ziarist. El însuși ar trebui cenzurat de comisii, deoarece nu poți fi ziarist în afara Senatului și senator înăuntru. Să admitem că Ion Coja **e un scriitor ales în Senat.** El își zice agrarian, deși e naționalist de stînga și liber-schimbist de centru. Să admitem că e de bună credință și că l-a luat, cum se spune, gura pe dinainte. O probă că i-a luat gura pe dinainte e și aceea că Ion Coja cere ca ziariștii să aibă studii superioare, cînd în Camera Deputaților există colegi de-ai dumisale, intelectuali, care n-au decît liceul.

De fapt, nici nu are atîta importanță ce cere, din cînd în cînd, cu morocănoasa lui vehemență, scriitorul naționalist agrarian. Pentru că nu el este acela care găsește, ci altcineva. Ca în mulți alți oameni de litere, prin tradiție soldați pe frontul libertății de expresie, a intrat și în Coja un duh cenzor. A intrat Bob în el. Cum Coja e un dac rătăcit printre noi, veneticii maghiarizați, în ei nu a intrat un spirit american ci unul autohton, care poate să se numească Nelu, Gelu, Gică, Sile sau Lae.

Cum s-a văzut din serialele de specialitate, Bob intră în om, dar mai și iese. Mă întreb ce va face Coja cînd nu va mai fi senator. — că doar nu-l veșnicește Bob în Parlament ! — Cum va gîndi el cînd, ca gazetar, ar putea cădea, sub incidența uneia din legiuirile pe care le clamează ?

În Coja a intrat Nelu și mi e milă de Coja. Mi e milă fiindcă, deși intră Nelu, de ieșit tot Bob iese.

TUDOR OCTAVIAN ■

Amor conjugal

● O femeie este învinovățită că ar fi vrut să-și otrăvească soțul. Acesta, însă, se vindecă și asistă la desfășurarea procesului.

— Ce aveți de zis în apărarea dv. ? — o întrebă judecătorul pe acuzată.

— Sînt nevinovată. Cer rezultatul autopsiei...

Ingeniozitate nu glumă!

● Primarul unui mic orășel publică următoarea ordonanță:

„Pentru a se evita primejdia ce rezultă din numărul mare de incendii, pompierii au ordin să se adune în piața publică și să facă exerciții cu pompele de incendiu cu 24 de ore înainte de izbucnirea focului".

Vigilență

● — La ce-ți folosesc attea animale în casă? — întrebă Mitică pe un vecin.

— Păi, împotriva hoților. Bufnița vede în întuneric și scoală papagalul. Acesta, la rîndul lui scoală cîinele care latră și alungă hoții!

Ca la scoțieni !

● Un scoțian își învață soția să conducă mașina. Dar, în pantă, frînele cedează.

— Dumnezeule, spune soția, nu pot să opresc! Ce ne facem?

— Păstrează-ți sîngele rece, spune soțul, și încearcă cel puțin să deșurubezi ceva, care să se poată vinde bine...

La proces

● Acuzat — spune judecătorul — ce ai de spus în apărarea ta?

— Domnule judecător, spune ispășit acuzatul, credeți-mă că negustorul căruia i am furat banii, i-a furat și dînsul de la alții...

Ghinion

● — Ce se va alege din tine, vagabondule? — dojenește un judecător pe un hoț. De ce nu te ocupi de o meserie de care să te bucuri și tu?

— Ce să fac, domnule judecător? — răspunde acesta. Eu am o meserie foarte bună dar mă împiedică poliția să mi-o exercit...

Logică

● Un tăietor de lemne, omorînd într-o zi cu toporul un cîine de curte care era să l muște, fu chemat la poliție.

— Pentru ce nu te-ai apărat cu coada toporului, că nu-l omorai ? îi zice supărat comisarul.

— Aș fi făcut-o bucuros, domnule comisar, îi zice acesta, dacă și el ar fi vrut să mă muște cu coada, iar nu cu dinții...

Tîrg

● — Acuzat, ești căsătorit sau nu? — întreabă președintele tribunalului.

— Sînt căsătorit — răspunde acesta — dar dacă domnul președinte îmi recomandă o partidă mai bună sînt în stare să dau divorț.

Tovărășie nedorită

● — Ești așa de zdrențăros de-i este rușine omului să meargă cu tine — îi spune un polițist unui borfaș.

— Lăsați, domnule polițist, că nici a merge cu dumneata nu-i o fală...

Apărare

● — Să-ți fie rușine — îi spune judecătorul unui hoț. Pentru numai 5 dolari omori tu un om!

— Păi, eu sînt de vină, domnule judecător, că prăpăditul ăsta n-a avut mai mulți? — răspunde acuzatul.

La tribunal

● — Ai știi să ne spui vreun semn de recunoaștere a făptuitorului? întreabă procurorul pe un martor.

— Da, domnule — răspunde acesta. Semăna cu răposatul... tată-său.

Mama e numai una

● — Vai, ce drăguț e copilul dumitale, îi spune un domn în vîrstă unei tinere care se joacă cu odrasla pe o alee a parcului. Seamănă cu dumneata sau cu tatăl?

— Nu pot ști încă. Abia săptămîna viitoare se va da verdictul în procesul de paternitate.

La medic

● — Să știi — îi zice medicul unei doamne — nu mi place deloc cum arată soțul dumitale.

— Află că nici mie, dar ce să fac, avem doi copii și 30 de ani de căsătorie.

Prietenul la nevoie se cunoaște

● — Închipuiește-ți, spune un vecin altuia, cînd intru în casă, cîinele îmi aduce în bot papucii!

— Ei bine, spune celălalt, eu am un porc care cînd mă vede cu o sticlă în mînă se repede cu coada făcută tirbușon!...

Perspicacitate

● Unui detectiv i se la un interviu :

— Cum v-ați dat seama că orbul pe care l-ați urmărit în noaptea aceea este criminalul ?

— Foarte ușor. Cînd a intrat în propria-i locuință a aprins lumina.

Necazuri auto

● La un „Service" se prezintă un conducător auto cu o mașină cam uzată.

— Ce părere, aveți — întreabă șoferul pe mecanicul auto — trebuie să schimb uleiul ?".

— Uleiul e bun, cred că ar trebui să schimbați mașina ! — îi răspunde acesta.

Paza bună trece primejdia rea

● La o premieră a unui teatru dintr-un orășel de provincie, cineva a remarcat că sînt prea mulți polițiști la intrare.

— De ce oare? — se întrebau spectatorii.

— Fiindcă în seara aceasta se prezintă piesa lui Schiller, „Hoții" — răspunde cineva.

La zoo

● Directorul grădinii zoologice reproșează furios paznicilor:

— Cum e posibil să lăsați toată noaptea portița deschisă de la cușca leilor? Nu vă dați seama prin ce pericol am trecut?

— A, vă faceți probleme degeaba, a răspuns candid, unul din paznici. Cine ar fi avut curajul să intre în cușcă și să fure vreun leu?

La volan

● O femeie gonește pe autostradă la volanul unui autoturism. La un moment dat observă doi lucrători de la telefoane, cățărați pe stîlpi.

— Fraierii.. — exclamă ea. Aștia cred că n-am mai condus mașina niciodată.

Evidență

● Domnule, ăsta-i Bulevardul Dacia?

— Da

— Și Bulevardul Magheru?

— E altul, evident.

Sinceritate

● La proces, președintele curții se adresează unui recidivist

— Este rușinos să fii mereu adus în fața tribunalului.

— Da, domnule președinte, dar polițiștii intră de fiecare dată acest lucru.

Rutieră

● Un automobilist care mergea cu viteză mare pe o autostradă îl întreabă pe însoțitorul său:

— Parcă aud un zgomot ciudat la cilindri ?!

— Nu sînt cilindrii. Mie îmi clănțăne dinții...

Culese de GHEORGHE BRAȘOVEANU ■

O DATĂ PE LUNA

CALENDARUL VESEL

IANUARIE

1 V Lăsarea de barbă. Sfinții Pleșu și Vulcan
2 S Ministrul Iulian Mincu editează tratatul de alimentație rațională „Românul la păscut". Prefață de dl Văcăroiu
3 D Ca semn de protest dl Răzvan Theodorescu își lasă păr
4 L V. C. Tudor trece în „Cartea recordurilor" : omul cu cel mai mic creier din lume"
5 M Asociația homosexualilor comandă firmei Mercedes o mașină tip „Totul în spate"
6 M Liga „Fetele vesele" comandă aceleiași firme o mașină tip „Totul în față"
7 J Mizilul se înfrățește cu Londra. Madridul dă în judecată municipalitatea londoneză care i-a furat ideea
8 V Fabrica de mezeluri „Glina" își schimbă denumirea în „Cotletul Liber"
9 S O mașină „Lăstun" a plecat de la București la Ploiești. Și a ajuns !
10 D A fost descoperit Omul Zăpezilor. Acordă primul interviu lui V. C. Tudor. Se constată o perfectă identitate de păreri.
11 L Largă acțiune umanitară. Elevii și pensionarii primesc gratuitate în folosirea W C-urilor publice.
12 M Miss Dunărea se înecă în Baia publică.
13 M Se instalează la Cotroceni „Telefonul roșu". La celălalt capăt : tribul Kako-Kaka din Tanzania.
14 J NASA vinde României patru navete spațiale și o rachetă Pămînt—Saturn. Dl Petre Roman obține acceptul parlamentului.
15 V Dl Iliescu își lasă surîsul în „Surîsoteca de aur".
16 S Eveniment turistic : românii pot călători fără viză în Insula Paștelui.
17 D Se introduce prezidența pe trei schimburi : dimineața dl Iliescu, după masă regele Cioabă, noaptea (la domiciliu) miss România.
18 L A. Păunescu anunță descoperirea unui manuscris inedit : „Capra cu trei iezi".
19 M M.S. Regele Cioabă realizează un important acord între subiect și predicat.
20 M Revoluție de pluș la CFR. Se începe îmbrăcarea băncilor în vagoanele de cl I cu fier-beton.
21 J Se constituie națională de fotbal a Albaniei. Din lipsă de jucători se descompletează echipa de volei.
22 V Mari reduceri de prețuri la scobitori.
23 S Jeana Gheorghiu pozează goală pentru revista Playboy . Revista își încetează apariția.
24 D Se votează noua lege a pensiilor. Omul intră în pensie cînd intră în comă.
25 L Întîlniri de gradul 10 în locuințele cetățenilor români.
26 M Concurs de zbor fără motor. Se întrec aripile tinere ale partidelor.
27 M După incidentul de la Timișoara, Gh. Funar își scrie cartea de căpătîi : „Mein Kaft".
28 J Se reînnoiește tratatul de veche prietenie dintre România și atolul Kiu-Bamba.
29 V Crin Halaicu reintroduce tramvaiul cu cai
30 S Ion Minzatu transformă „Apa vie" în apă de gură.
31 D Dumitru Graur ajunge și la Bayreuth. Îl confundă pe Eisenhower cu Tannhäuser. Televiziunea mai comandă 200 episoade din serialul Dallas.

START GREȘIT

George ARION

STAU CU PISTOLUL în mînă și aștept. În curînd va sosi clipa cea mare! Stadionul e arhiplin. Îl simt pe toți cuprinși de febra importantului eveniment. Pentru prima oară se organizează în Barrintown o cursă de 100 metri plat, la startul căreia se aliniază cei mai rapizi alergători din lume. Fiecare concurent își face încălzirea pe culoarul care i-a fost rezervat prin tragere la sorți. Cu toții sînt îmbrăcați în treninguri ușoare și frumos colorate. Fac genoflexiuni și șoldări, își rotesc brațele sau le trag puternic înapoi, simulează sprinturi pentru a-și pune în mișcare orice mușchi. Stadionul îi urmărește cu admirație și le șoptește cu tot respectul numele, vestit în toată lumea.

Iată-l pe Bob Sellek; înalt de peste un metru optzeci, suplu, cu o sclipire jucăușă în ochi, găsind răgazul ca, din cînd în cînd, să spună o glumă la care rid numai organizatorii din preajmă, în vreme ce toți ceilalți concurenți, sînt, mai mult sau mai puțin vizibil, agasați de voloșia lui, prea puțin nimerită înaintea unei mari întreceri. Pe culoarul doi — Arne Swensen, un uriaș blond și cu o privire metalică, pe chipul căruia cu greu poți să citești la ce se gîndește. Urmează Ken Martin, supranumit „negrul cel iute de picior", socotit cel mai în formă alergător al anului, alături de care se află un alt negru, nu mai puțin bine cotat, Sam Simson, la a cărui figură te atrage în special nasul lui turtit, ca în urma unei întîlniri cu un buldozer. Pe culoarul cinci — favoritul probei, cel care a dominat-o în ultimii ani, dar care revine pe stadion după o accidentare nu prea gravă: Paul Berkeley. Chipeș și în aparență extrem de ușor de abordat, bîntuie în visele fetelor care îl încurajează frenetic oriunde concurează și dorm cu fotografia lui sub pernă. El însă pare să nu le bage în seamă și duce o viață retrasă împreună cu soția sa și unicul lor copil.

Al șaselea concurent e Norman Alison, suspendat din pricina anabolizanților pe care i-a folosit în urmă cu doi ani. Se află acum din nou pe pista de alergări, după ce a făcut declarații belicoase în presă și a amenințat să se răzbune pe cei care i-au tîrît numele în noroi și l-au făcut să piardă o grămadă de bani.

Despre ceilalți doi alergători, Tom Rovery și Anthony Prischard noi, cei din Barrintown știm că sînt, uneori, cînd se află în formă bună, destul de redutabili și capabili de mari surprize.

Încălzirea continuă, eu îmi mut pistolul în mîna cealaltă și zăresc cum, la turnul parașutiștilor, un individ într-un combinezon argintiu și cu cască pe cap, atîrnat de hamurile unei parașute multicolore, e urcat încet cu un cablu. Nimeni în afară de mine nu-l acordă vreo atenție. Eu însumi îl pierd din raza mea de interes și îl privesc din nou pe concurenți, mi-amuz de-o glumă a lui Bob Sellek, și apoi mă uit la cerul de un albastru ireal, fără nici un nor de mai multe zile.

În sfîrșit, crainicul stadionului îi invită pe concurenți la start. Fără grabă, încep să-și scoată treningurile, rămînînd numai în chiloți și în maieurile pe care sînt fixate numerele de concurs. Se îndreaptă spre blockstarturi. Fără să vreau mă cuprinde un val de emoție. Întregul stadion a amuțit. E momentul să ridic pistolul. Simt o cameră de televiziune îndreptată spre mine. Dar n-am timp să aurid cît mai fotogenic, știind că la mine se uită în clipa asta milioane de oameni de pe planetă. Individul care a urcat în turnul parașutiștilor mai are pînă în vîrf vreo douăzeci de metri. Aflat în spatele concurenților, încerc să mai trag de timp, dar totul începe să devină suspect. Apăs pe trăgaci și mă rog ca unul dintre alergători să greșească startul. Ar fi singura șansă.

Zgomotul împușcăturii trase în slavă cerului îmi pare a veni de la mari depărtări. Cele opt trupuri cu mușchi de oțel sînt catapultate înainte ca de niște resorturi uriașe care s-au destins brusc. Dar n-apucă să facă decît cîțiva metri. Crainicul stadionului îi întoarce la locurile lor. Ken Martin a furat startul. Am avut noroc.

Acum, individul în combinezon argintiu se află în vîrful turnului. Nu adie nici o boare de vînt, așa că stă aproape neclintit, atîrnat în hamurile parașutei. Din nou sînt dezinteresat de el și mă concentrez pentru a da iarăși startul. Alergătorii s-au aliniat ca și mai înainte, după ce unii i-au zis ceva de dulce lui Ken Martin. Acesta însă a rămas imperturbabil, ca și cum nici nu i-ar fi auzit. Singurul care s-a amuzat a fost, ca de obicei, Bob Sellek.

Ridic pistolul și, de data asta, apăs pe trăgaci imediat. Picioarele agile ale alergătorilor încep să-i poarte spre linia de sosire aflată la o sută de metri. Mai puțin de zece secunde îl despart pe cîștigător de glorie, bani, adorare din partea mulțimii care își încurajează furibund favoriții.

Sînt, după primii metri, umăr la umăr. La patruzeci de metri, Ken Martin are un avans infim. La cincizeci de metri se produce ceva ieșit din comun. Norman Alison face cîțiva pași împleticiți și cade ca secerat pe pista de tartan. Ceilalți concurenți, purtați de urletele celor din tribună, își continuă cursa la capătul căreia primul ajunge Paul Berkeley. Își ridică mîinile în semn de victorie și salută publicul în delir. Nimeni nu bagă de seamă. Nimeni nu bagă de seamă, în afară de mine, că, în continuare, Norman zace la pămînt. O pornesc în fugă spre el, cu pistolul încă în mînă. Organizatorii sînt încă electrizați de cursa rapidă la care au asistat. S-a stabilit un nou record mondial și orașul Barrintown a avut cinstea să găzduiască magnifica întrecere. Paul Berkeley dă primele declarații reporterilor care se înghesuie în jurul lui.

În cele din urmă, organizatorii se dezmeticesc și se reped la trupul care zace pe pistă, înțelegînd că s-a întîmplat ceva neobișnuit. Ajung însă înaintea lor. Mai înainte însă de a mă apleca asupra lui Norman arunc o privire spre turnul parașutiștilor. Uriașul pavilion de mătase îl poartă lin spre pămînt pe însul în combinezon argintiu. În continuare, nimeni nu-i dă nici o atenție. În clipa de față, chiar și Paul Berkeley e părăsit de fotografii care roiau acum cîteva clipe în jurul lui. Toți s-au bulucit în jurul lui Norman Alison. Mulți spectatori au năvălit pe pistă. O brancardă purtată de doi infirmieri soseș-te în grabă. Norman e întins pe targă și dus spre mașina salvării care pornește în trombă, cu girofarul și sirena în funcțiune.

Eu știu însă că totul e zadarnic. Nici un doctor din lume nu-l mai poate salva pe Norman. Nici un leac nu-l mai este de vreun folos. Am știut asta din clipa în care am zărit în timpul cursei, cum, în dreptul individului urcat în turnul parașutiștilor, apare un norișor albicios. Un norișor provocat de un glonte expediat dintr-o pușcă cu lunetă de către un profesionist desăvîrșit. Un profesionist angajat de cineva care n-ar fi acceptat nici în vuietul capului ca, la sfîrșitul cursei, Norman Alison să se țină de promisiunea făcută presei, de a-i da în vileag pe toți cei care, într-un fel sau altul, mai mult sau mai puțin, manevrează din umbră performanțele sportivilor, cu ajutorul dopingului. Așa ceva nu se face cînd ești doar un simplu alergător care poți să fii zdrobit oricînd ca o muscă. Așa ceva te costă, întotdeauna, viața.

Desen de Aurel Șt. Alexandrescu ■

Olimpiada săracilor

În localitatea **Kila Raipus** din **India** septentrională se desfăşoară periodic o competiţie sportivă sui-generis, pe care vizitatorii au denumit-o **„Olimpiada săracilor"**. Timp de trei zile, atleţii, simpli ţărani, îşi măsoară forţa şi rezistenţa în fel şi chip. Ei trag un microbuz, prin legarea cablului de părul din cap, sau ridică în dinţi o bicicletă. Alţii duc cu spinarea greutăţi impresionante. Anul acesta au fost declaraţi învingători atleţii **Gujrand Singh**, 45 ani, şi **Satnam Singh**, 25 ani. Peste corpul primului a trecut de cinci ori o maşină de o tonă şi jumătate. Peste trupul celui de-al doilea (fotografia alăturată) a rulat un tractor încărcat cu 18 persoane. **(L. T.).**

Muzică antistress pentru animalele de agrement

Casa de discuri **Nippon Crown** din **Japonia** a lansat pe piaţa mondială discuri şi casete conţinînd muzică specială destinată canideelor şi felinelor domestice. Discul se numeşte **„Music for healthy"** (muzică pentru sănătatea animalelor de companie). „Melodiile" sînt executate la instrumente de suflat. Ele au fost elaborate în baza unor studii îndelungate la un spital veterinar. **Vario Aoki** din Naka. Muzica, pretind ştiinţiştii inventatori, induce animalelor de apartament o stare de spirit optimă, îndepărtînd stressul şi plictisul provocate de claustrare, mai ales la cele nevoite să rămînă singure ore în şir.

Discurile n-au ajuns încă şi pe piaţa românească. Dar cine va avea ideea, va face, bănuim, o afacere rentabilă. Pe cînd un disc care să ne facă să uităm de frig, de scumpete şi somaj ? Am murit seniini în ritm de vals. **(L. T.).**

Fotoinformaţie

CEA MAI MICĂ MAIMUŢĂ DIN LUME

Acest exemplar rar de maimuţă se mai găseşte doar în cîteva grădini zoologice din lume. Exemplarul din fotografie a fost pozat în parcul zoologic din Londra. Minuscula arătare se numeşte Boris, aparţine speciei numite Ioris şi, după cum se observă, stă cocoţată pe o... banană. Ea are o lungime de patru centimetri şi cîntăreşte 28 de grame! Ca să vezi, exact ca şi noi în [illegible] (L. T.)

Ami primit marea cu sarea prin fax

la zece dolari şi lasă-l pe Dumnezeu să se concentreze

Iţic la Zidul Plîngerii : „Dă-mi, Doamne, zece dolari, că-mi mor copiii şi Raşela de foame". În timpul rugăciunii, dintr-un Cadillac descinde un mare patron : „Dă-mi, Doamne, un milion de dolari să scap de faliment !" Iţic îşi continuă rugăciunea : „Dă-mi zece dolari...". La care patronul, furios, scoate zece dolari şi îi dă lui Iţic împreună cu precizarea din titlu.

Aceeaşi modestă pretenţie (de zece dolari) o are o societate americană **(Help for all)** mai mult sau mai puţin fantomă, în schimbul a zece adrese şi numere de telefon din SUA. La adresele cu pricina se pot găsi (sau nu) persoane care oferă un potenţial loc de muncă sau relaţii pentru o eventuală căsătorie. Vezi, Doamne, şi la americani umblă cîinii cu de toate prin coadă !

Societatea HFA prezintă şi o motivaţie a faptului că şi-a îndreptat atenţia spre România, motivaţie menită să descurajeze tot omul de bine ; citez : „Dacă veţi continua să visaţi că un nou preşed nte sau monarhia vor găsi într-un an încă un milion de noi locuri de muncă pentru şomerii actuali din România, vă înşelaţi singuri !!!"

Fraţilor, treceţi Oceanul ! Help for all vă deschide porţile Americii. În schimbul a doar zece dolari...

DORIAN RADU

HFA
"HELP FOR ALL"
P.O Box 414
Beachwood, NJ 08722
U.S.A.

7400 BUCHAREST

H.F.A. "Help for all"este o societate americana de ofert ajutor in gasirea unui loc de munca sau perfectarea unei casto locii in U.S.A..

Doamnelor si Domnilor,

Doris va ura multa sanatate si fericire,succes in tot ce doriti sa realizati !!!

"HELP FOR ALL"
P.O. Box 414
Beachwood, NJ 08722
U.S.A.

Manager of H.F.A."Help for all"

U.S.A.-1992 ©

PUBLICAŢIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE ŞI COMITETUL DIRECTOR:

Preşedinte – director general: GEORGE ARION
Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbuş.

Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.498 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra

Redactor şef: LIVIU TIMBUŞ
Secretar general de redacţie: EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (şef secţie), Ion D. Goia, Maria Timuc
■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (şef secţie), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Brânduşa Nicolae, Dorian Radu, Ion Rusu, Dorin Sălăian
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (şef secţie), Elena Grecescu, Evelina Mazilu.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniţă.
■ SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu.

REBUS

Redactor şef: ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ştefan Alexandrescu, Bogdo Vlad, Mihai Zgubea, Simona Sînzianu.
Telefoane: 2036 (redactor şef), 1457 (redacţie).

Flacăra BIS

■ JURIDIC (2600): Corneliu Oteanu.
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florenţa Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băcoianu, Liliana Cîrlu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ştefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE (2634): Mihai Săndoiu, Florin Dobrescu, Angela Frandeş, Călin Mărcuşanu, Octavian Nuţă, Aristică Vădurva.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piaţa Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – Bucureşti, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimatelor – Imprimeria CORESI – Bucureşti

ULTIMA ORĂ

Grade sînt, căldură nu prea!

32 pagini – 50 lei

Biblioteca Municipală
ODOBESCU
Muzeul

GEPA

Calea Dorobanților nr. 111 București

un pic mai bine pentru dumneavoastră

Electro Center

FĂRĂ GLUMĂ! AMERICANII AU RECEPȚIONAT PRIMELE CUVINTE EXTRATERESTRE: GRRR-GRRR, RA-RA-RA și PEEEP--PEEEEEP

pag. 21

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată de PUBLICAȚIILE Flacăra SCORPIA

Director general GEORGE ARION

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

NR. 3 • 20-26 IANUARIE 1993

Începînd cu acest număr, FLACĂRA apare în 24 de pagini

O PREZENȚĂ PERMANENTĂ ÎN REVISTĂ:

CONSILIER ECONOMIC

6 pagini de știri și informații: afaceri, piață valutară, bursă, investiții, firme celebre

pag. 10-15

VOM VEDEA DINOZAURI LA GRĂDINA ZOOLOGICĂ

pag. 21

CA DOI BARZI DINTR-O TULPINĂ

Aflăm în ultima clipă că Adrian Păunescu îl va reprezenta pe Vadim la Consiliul Europei

SÎNTEM AȘEZAȚI PE UN BUTOI DE PULBERE
pag. 4

ATENȚIE, CETĂȚENI, CE ALIMENTE CONSUMAȚI!
pag. 4

O ALTĂ „SAVANTĂ" ÎN FAȚA TRIBUNALULUI: VĂDUVA LUI ENVER HODJA
pag. 6

CUM SE SIMTE BUNICUL... MIRCEA LUCESCU
pag. 22

• SECRETELE LONGEVITĂȚII
• VÎRSTE MATUSALEMICE: 130, 140, 168 DE ANI!
pag. 20

HOROSCOP 1993 (PRIMA PARTE)
pag. 23

O OFERTĂ SENZAȚIONALĂ!

Să lucrați la Publicațiile Flacăra

Dacă aveți talent gazetăresc
Dacă nu vă sperie munca
Dacă urîți minciuna
Dacă știți să vă descurcați în situații dificile
Dacă nu vă inhibă un cîștig mare
Dacă nu sînteți prea tînăr și fără experiență
Dar nici prea bătrîn ca să fiți blazat
Noi vă așteptăm la redacție
Pentru că dorim să ne mărim corpul de reporteri

Cronica de trei minute

● Pentru sondajul IRSOP în chestiunea „Eurovision 1993", Televiziunea Română a plătit 2 milioane lei. ● Cum merge capitalismul în România? Din cele peste 5600 active scoase la vînzare cu un an în urmă, au fost vîndute abia 1300. ● Dl primar Halaicu și oamenii domniei sale nu cunosc legile. Impozitele (taxele) cu care ne-au binecuvîntat sînt, din p.d.v. constituțional, ilegale. Citiți Constituția... ● Pînă în prezent au fost numiți peste 60 de secretari de stat și subsecretari de stat. Numărul înaltilor demnitari este în creștere. ● Dl Sliviu Brucan este sfetnic la Cotrocenl. Nimic nou sub soarele democrației originale. ● Sîntem pe ult.mul loc în Europa și la gardienii din pușcării. Avem puțini, așa încît deținuții au ajuns să păzească deținuții. ● Peste 20 la sută din locuitorii Capitalei sînt pensionari. București — un oraș bătrîn. ● Se anunță privatizarea tuturor farmaciilor. Și a notariatelor. Statul a ajuns la concluzia că e mult mai bine să lei impozite fără să te doară capul. ● După 45 de ani de producție de tractoare, în România pot ieși la cîmp, în bună regulă, doar 21 000 tractoare. ● Surse aflate la fața locului afirmă că vizita domnului pr.m-ministru Văcăroiu la Uzinele „Tractorul" din Brașov a avut ceva din decorul unei adevărate potemkiniade. Multă mucava, carton... ● Administrația locală are un secretar de stat cu o îndelungă experiență în politica de cadre a PCR — dl Octav Cosmîncă. Mai vechi și mai noii uteciști i-au simțit din plin vigilența. ● „Dacia" — autoturism proiectat de firma „Renault" acum 30 de ani — intră masiv pe piața chineză. Am putea zice că nu e rău, dacă ar fi bine. Dar... ● Se aude că dl profesor de doctrine politice Virgil Măgureanu știe foarte multe lucruri despre vinuri. ● Surse din Palatul Victoria afirmă că guvernul Văcăroiu se va îmbogăți cu un nou ministeriat — al informațiilor. Mai-marele noii instituții va fi dl Ion Solcanu. ● În România ființează 190 000 de societăți comerciale cu capital privat. ● Gospodar, dl Mișu Negrițoiu și-a amenajat biroul din Palatul Victoria, rețeta înseminînd, după cum se afirmă pe baza unor surse bine informate, 7 milioane lei. Ceea ce poate să însemne că dl Negrițoiu are de gînd să stea mult în Palatul Victoria. 7 milioane lei au nevoie de un timp lung pentru amortizare. ● Omul nr. 1 din Ministerul Finanțelor, dl Florin Georgescu, este de părere că taxa pe valoarea adăugată se va aplica începînd din iunie-iulie. Cică este un impozit modern. Dl ministru uită să spună că și tustură la pungă.

EUGEN MIHĂESCU ■

Congresul UDMR de la Brașov

Bomba fără explozibil, căreia îi lipsește fitilul

În caietele lui Cehov figurează o observație care lămurește cîteva din mecanismele presiunii opiniei publice într-un eveniment. Se spune că dacă în orașul X se vorbește că între domnul Y și doamna Z există o legătură, atunci legătura lor devine inevitabilă.

Comentariile presei, vizavi de Congresul UDMR, au fost, aproape fără excepții, pline de temeri. Într un fel, toată presa română a lucrat, vreme de două săptămîni, în sensul panicii promovate de „România Mare", fapt care arată nu atît influența acestei reviste, cît vulnerabilitatea noastră la orice tip de divesiune. E clar, lucrările și consecințele ideilor Congresului sînt marcate de bun simț. Bun simț politic și bun simț, în general. Așa numita „cale moderată" e, de fapt, singura cale acceptabilă. Exemplul Yugoslaviei a readus pe mulți cu picioarele pe pămînt. Nimeni n-are nevoie de conflicte etnice în România, iar semnarea tratatului cu Ungaria va avea loc, nimeni nu se îndoiește de asta, sub controlul binevoitor al Occidentului. Oricît s-ar vorbi despre legătura dintre domnul X și doamna Y, legătura lor nu ne mai apare ca inevitabilă. Nu numai că Laszlo Tőkes nu a fost ales, că și-a retras candidatura din motive de „oportunitate". Nu-ți trebuie prea multă imaginație ca să realizezi că el a fost sfătuit să candideze tocmai spre a fi evident, pentru toată lumea, că nu e dorit un radical și un temperamental în fruntea unei grupări etnice pe cale de a se restabiliza, cu norme noi, într-o matcă. Ar fi fost o probă de infantilism ideologic absența lui Tőkes de pe liste. Totul a fost conceput astfel ca să se știe nu ce vor cu tot dinadinsul ungurii, cît mai ales ce nu vor ei în nici un chip, adică un contract foarte tensionat cu românii.

De asemenea, alegerea lui Márko Béla ca președinte, deci a unei personalități care și-a probat timp de trei ani, practic fără nici un exces și nici o slăbiciune, bunul simț nu e, cum s-ar crede, concluzia lucrărilor Congresului. Acest Congres, paradoxal, a debutat cu concluziile și s-a încheiat cu începutul, cu o seamă de concepte privind resturile și șansele unei minorități etnice într-un climat social echilibrat.

Celor care țin cu orice preț să convingă că e vorba de eliminarea doar a unei primejdii, li se poate răspunde că nu există mod de a dezamorsa mai bine o primejdie decît amînînd-o. Ura obosește și pe cel care urăște și pe acela care e urît.

Cu riscul de a fi socotit omul ungurilor, îndrăznesc să afirm că nu e niciodată greșit să înveți de la unguri. Ideile bune n-au patrie. Doar prostia, bigotismul și excesivul pot fi datate și localizate cu maximum de precizie.

TUDOR OCTAVIAN ■

Parlamentul vrea să afle

Adevărul despre flota maritimă

● ***Oare îl vom afla și noi?***

Camera deputaților a încuviințat **Comisiei pentru industrii și servicii** pornirea unei anchete cu privire la situația flotei maritime din cadrul Ministerului Transporturilor.

Raportul comisiei va fi depus pînă la data de 15 martie 1993.

La efectuarea anchetei, comisia respectivă va colabora cu **Comisia pentru buget, finanțe și bănci și cu Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare** și va primi sprijin din partea unor specialiști din cadrul Ministerului Transporturilor, Ministerului Finanțelor și altor ministere solicitate.

CORNELIU OLTEANU ■

Banca Agricolă nu iubește particularii

Țăranii vor primi credite să cumpere tractoare

● ***Dar sînt favorizați cei ce se asociază***

● ***Iarăși CAP-uri?***

Producătorii agricoli privați, individuali sau asociați și societățile agricole vor putea achiziționa tractoare și mașini agricole (pluguri, grape disc, semănători, combine, motocultoare, mașini de fertilizat, mașini fitosanitare, remorci, etc.) din producția internă, cu credite acordate de Banca Agricolă — S.A.

Condițiile de acordare sînt următoarele :

— dobîndă de 15% pe an

— creditul să reprezinte 85% din valoarea utilajelor achiziționate, restul urmînd a fi achitat cu numerar de cumpărători

— rambursarea creditului se va eșalona pe o perioadă de 5 ani, pentru producătorii agricoli privați asociați, societăți agricole și pe 6 ani pentru producătorii agricoli individuali, pentru primul an achitîndu-se numai dobînda la creditul acordat.

CORNELIU OLTEANU ■

LA PNL-AT SE SPUNE LUCRURILOR PE NUME

● ***Dl Iliescu vrea un țap ispășitor***

● ***Televiziunea îl compară pe dl Văcăroiu cu Robert Redford***

● ***Este absolut legal un cabinet fantomă***

La ultima conferință de presă de la sediul PNL-AT, dl. Dinu Patriciu s-a referit, în primul rînd, la recenta dispută generată de către dl. Ion Iliescu prin intermediul televiziunii. În acest sens domnia sa a precizat că „toate forțele democratice militează pentru acordarea clauzei națiunii celei mai favorizate, pentru că aceasta nu se acordă unui partid politic, ci unui popor". Ori PNL-AT, alături de celelalte forțe politice din opoziție, dorește scoaterea României de sub aripa „protectoare" a Estului. În acest context, dl. Patriciu a firmat că se caută cauzele actualei crize guvernamentale și „un țap ispășitor". S-a vorbit despre imobilismul actualei guvernări, lipsa de coerență a programului FDSN, manifestată prin crearea unei hiperinflații și stagnarea totală a aparatului decizional. S-au făcut referiri și la preocuparea permanentă a televiziunii române de a deturna atenția (prin programele de propagandă politică). Aici s-a exemplificat prin două atitudini : aceea a realizatorilor programului de revelion și a celor de la Departamentul Film, care, recent, au difuzat filmul „Candidatul". „Este lăudabilă intenția de a-l compara pe R. Redford cu dl. Văcăroiu", a precizat dl. Patriciu !

Legat de o eventuală unificare a partidelor liberale, în principiu, se pregătesc mecanisme democratice care să permită crearea unui mare partid liberal. PNL-AT încearcă o apropiere de „Grupul Pentru Reformă Morală și Politică" din PNL. Într-o primă etapă, PNL-AT se va uni cu PNL-CD, după care, ca o problemă de fond, se va discuta asupra doctrinei pentru că, pînă în prezent, liberalismul a fost o etichetă sub care s-au ascuns tot felul de curente politice. „Unificarea, a spus dl. Patriciu, o vom face în jurul unor idei și nu al unor persoane". În ce privește colaborarea PNL-AT cu FSN, s-a precizat că aceasta există, dar nu se pun, deocamdată, altfel de probleme. Despre formarea guvernului fantomă al dlui Petre Roman s-a spus că „este absolut legală o asemenea acțiune", dar nu se cunoaște cît de eficientă sau ineficientă va fi.

Și, în sfîrșit, d-na Ungureanu, consilier la Primăria Municipiului București, a deschis o problemă spinoasă : apro" vizionarea capitalei cu apă. Una dintre cauzele principale care au condus la această stare de lucruri ar fi, după d-na Ungureanu, de natură organizatorică : în timpul verii, Regia Apelor Române a permis RENEL-ului să producă energie folosind apa destinată consumului. Iată un motiv care ar putea duce în luna februarie la o situație dezastruoasă : Bucureștiul să nu mai aibă nici o picătură de apă.

A APĂRUT

DILEMA

● Săptămînal de tranziție ● Director : Andrei Pleșu ● Publicație editată de Fundația Culturală Română ●

În fiecare număr: articole, eseuri, comentarii de Mihai Botez (S.U.A.), Augustin Buzura, Radu Cosașu, Ștefan Augustin Doinaș, Mircea Iorgulescu (Germania), Zigu Ornea și mulți alții. O gazetă care, ca și dumneavoastră, nu înțelege tot, nu se grăbește să acuze, nici să scuze și nu mai vrea ceartă cu orice preț. **Rubrici permanente :** Altminteri ● Suveranul poncif ● Dilema arbitrează ● Marginea și Centrul ● Ecumenica ● Estul și restul.

POLITICA

CARTEA CÎȘTIGĂTOARE A UDMR: MODERAȚIA

Pentru a marca speranțele și neliniștile legate de una dintre problemele „calde" ale acestor zile de iarnă politică, am solicitat, înaintea lucrărilor Congresului UDMR de la Brașov, cîteva puncte de vedere ale unor partide din opoziție și din — ca să spunem așa — „opoziția față de UDMR" (este vorba de PUNR). Totodată, prezentăm un scurt extras din suplimentul „Le Monde Diplomatique" (ediția maghiară) al ziarului „Magyar Hirlap" nr. 271/1992 :

„Potrivit unei publicații oficiale, care informează despre datele recensămîntului din ianuarie 1992, din totalul de 22 760 000 locuitori ai României, 1 620 000 sînt unguri, respectiv 7,1% din întreaga populație. Marea lor majoritate trăiesc în Transilvania, unde maghiarii reprezintă cca 21% din populație.

Dacă analizăm doar cifrele și numeroasele probleme nesoluționate, dacă rămînem în limitele bunului simț, putem afirma că în România nu există «problema ungară». Ar fi necesare doar cîteva corecții, care par insignifiante pe lîngă greutățile uriașe existente și cele care vor mai veni".

PNȚ-CD

ION DIACONESCU, vicepreședinte PNȚ-CD :

„E greu să mă pronunț asupra evoluției politice privind UDMR. Ceea ce pot spune este că PNȚ-CD, ca și Convenția Democratică, ar dori ca noua conducere ce va fi aleasă la acest congres să aibă o atitudine loială față de Convenție — din care face parte și UDMR-ul. Participarea UDMR în Convenție este, după părerea mea, calea cea mai eficientă de a se rezolva problema minorității maghiare. **Părăsirea Convenției de către UDMR ar lăsa loc deschis unor confruntări între minoritatea maghiară și populația românească.** În momentul de față, în UDMR se prefigurează două aripi. Nu pot nominaliza o persoană sau o grupare a cărei activitate ne-ar „conveni". Tot ce ne interesează este ca aceia care vor conduce UDMR-ul să mențină această formațiune politică în Convenție".

PNL

RADU CIUCEANU, vicepreședinte PNL :

„Este evident că actualul congres al UDMR — prin definirea celor două curente, radical și moderat — este de maximă relevanță. Am spus întotdeauna că în «chestiunea națională» nu este nici de glumit, nici de discutat. Problema frontarilor, a independenței și a suveranității naționale nu poate forma obiect de tîrguială. Partidul care a făurit România Mare, după ce i-a asigurat independența, nu poate avea decît o singură atitudine: orice aluzie referitoare la împărțirea administrativă etnică, sau la așa-zisa «aspirație» de autoconducere, P.N.L. o consideră nulă și neavenită. De aceea sîntem alături de acest spirit liberal de echilibru, înțelegere și constantă permeabilitate, de cetățenii acestei țări, fără forme și exprimări extremiste, fără violențele pe care le pot împrumuta cercuri sau grupuri ce-și doresc afirmarea intereselor".

PUNR

Cornel Brahaș, vicepreședinte și purtător de cuvînt al PUNR : „Noi ne menținem poziția. Congresul UDMR-ului nu mai trebuia să aibă loc ; nici UDMR — ca formațiune politică pe criterii etnice — nu-și are loc în peisajul politic românesc. Dar, dat fiind că nu am fost ascultați, cu acest ultim semnal de alarmă, iată că ceea ce nu trebuia să se întîmple s-a întîmplat și pe 15 ianuarie — chiar de ziua Poetului național își începe lucrările cea mai periculoasă agentură străină pe teritoriul românesc, de la Marea Unire încoace, evident, după primatul pe care l-a deținut în materie partidul comunist român (1921-1948). Tristețea noastră decurge, însă, din cu totul alte considerente, și anume acelea că formațiuni și partide politice, zis românești (PNȚCD ; PAC ; AC ; PNL-AT etc), maghiarofile pînă la inconștiență, girează prin prezența lor, de o crasă inconștiență politică, aceste evenimente nefaste din inima geografică a României".

Nota redacției : Îl întrebăm pe dl Cornel Brahaș cine crede că „a deținut primatul în materie" după 1948 (pînă în 1989) ? Eschimoșii ? Venusienii ? Nu cumva tot PCR ?! Și în altă ordine de idei, AC e partid politic ? Dar, în sfîrșit, noi înțelegem hazul unor declarații, că ne-a obișnuit din plin dl Funar...

PNL-AT

Ludovic Orban, șef Departament Analiză politică PNL-AT : „Trebuia să fie un Congres în urma căruia să triumfe aripa moderată, pentru că de deznodămîntul acestui congres depinde viitoarea colaborare între UDMR și partidele ce compun Convenția Democratică. Ca liberali, nu putem accepta concepte ambigue, de genul drepturi colective, autonomie comunitară, autoadministrare pe principii etnice și religioase. Considerăm că problemele minorității maghiare se pot rezolva pe calea obținerii drepturilor individuale egale, pe calea adîncirii autonomiei locale și a procesului de descentralizare a deciziilor".

PNL-CD

Dimitrie Callimachi, purtător de cuvînt al PNL-CD : „Sîntem informați că în sînul UDMR-ului are loc o controversă între aripa radicală și aripa moderată. Pentru buna înțelegere dintre națiunea română și naționalitățile conlocuitoare, ar fi de dorit ca națiunea să triumfe, iar aripa moderată să aibă cîștig de cauză. Vis-à-vis de ieșirile naționaliste ale președintelui PUNR-ului, Funar, avem o poziție de condamnare, considerînd că sînt niște afirmații menite să învrăjbească populația. Declarația-Proclamație, din 1 decembrie 1918, pe ale cărei prime pil s-a făurit România Mare, îndeamnă la conciliere și bună înțelegere între națiunea majoritară și naționalitățile conlocuitoare : «Se va acorda deplina libertate națională pentru toate popoarele conlocuitoare. Fiecare popor se va instrui, administra și judeca în limba sa proprie, prin indivizi din sînul său și fiecare popor va primi drept de reprezentare în corpurile legiuitoare și la guvernarea țării, în proporție cu numărul indivizilor ce-l alcătuiesc»".

Vineri, PNL și aliații săi nu agreează presa

• *Agreează, însă, un pedearist*

Vineri, 15 ianuarie a.c., la sediul Partidului Național Liberal, s-a desfășurat o întîlnire a trei formațiuni politice : **PNL, NPL și ULB.** Ora de începere : 18.30. Presa n-a putut intra. În jurul orelor 18.00, am putut vedea că în sediul PNL-ului, în ordinea intrării, au sosit domnii **Ionel I. Brătianu, Andrei Chiliman** (NPL), **Nae Bedros, Radu Câmpeanu, Radu Cojocaru** (PNL). La orele 18 40, și-a făcut intrarea și multimilionarul **Viorel Cataramă.** Fusese invitat și Dinu Patriciu, dar n-a onorat această ofertă, evident.

La sediul liberal se găsea, tot în jurul orelor 18 00, și dl **Ion Pălțineanu,** fost secretar de stat la Ministerul Agriculturii, pedearist. De ce oare ? Oricum, în momentul de față sînt mai multe formațiuni liberale ; care din ele va putea, oare, să legitimizeze adevăratul liberalism în România ? Vom afla în februarie.

ION RUSU

Alianța liberală (PNL-AT și PNL-CD) e zguduită de convulsii

• *Este în pericol desfășurarea Congresului de unificare*

• *Vintilă Brătianu a fost suspendat de la conducere*

Alianța Liberală, constituită din PNL-AT și PNL-CD — partide componente ale Convenției Democratice — este pe cale să se destrame. Punctul culminant a fost atins în ziua de 14.01.1993, cînd organizațiile municipale ale celor două partide au hotărît ca, începînd din 15.01.1993, să funcționeze ca o singură organizație, semnînd Protocolul de unificare. Inițiativa organizației municipale a PNL-CD s-a produs fără știrea Biroului director interimar ; sub oblăduirea, însă, a lui Vintilă Brătianu ! Ceea ce a declanșat o luare de poziție fermă a conducerii. Drept urmare, s-a organizat o conferință de presă, la care au participat, pe de o parte, N. Cerveni, A. Popescu-Necșești, Horia Popescu și prof. dr. Mihalcea — și, pe de altă parte, presa scrisă și vizuală. D. Callimachi, purtătorul de cuvînt, a adus la cunoștința tuturor că Vintilă Brătianu a fost suspendat de către conducere, printr-o decizie, deoarece împreună cu Dinu Zamfirescu **„au acționat pe cont propriu, fără a ține seama de biroul director".** La care N. Cerveni a plusat cu **„S-ar putea să fim înghițiți de PNL-AT !",** adăugînd că **„am hotărît o unire cu PNL-AT, dar pînă la congres am sistat aceste convorbiri".** Propunerea PNL-CD către PNL-AT este condiționată de acceptarea de către acesta din urmă a 3 comandamente, deoarece **„noi reprezentăm legitimitatea și continuitatea și forța morală a liberalismului !". „Patriciu este mult mai tînăr și nu înțelege acest lucru"** — a precizat D. Callimachi. „Protocolul dintre cele două organizații este ilegal". Într-un stil avocățesc, dl. Cerveni are o intervenție la adresa puterii actuale: „Vrea să traverseze perioada celor 4 ani cu guverne mediocre, tip Văcăroiu (...) **Bolșevicii nu riscă nimic și storc puterea ca pe o lămîie!".** În privința reprezentării la congres din partea celor două partide, PNL-CD este nemulțumit de faptul că PNL-AT susține că are în teritoriu cu 75 la sută membri mai mulți.

ION RUSU

ȚARA LUI PAPURĂ-VODĂ

Înființat prin Legea Audiovizualului nr. 48 92, **Consiliul Național al Audiovizualului** s-a grăbit, din primul an, să sfideze legea. Chiar și pe aceea a propriului domeniu. Șturlubaticul consiliu nu mai are ochi să vadă discrepanțele dintre propriile-i dispoziții. A decis un lucru ? Nu se jenează să revină, ori să-și încalce decizia.

Un adevărat spectacol: se reduce consumul de inteligență, se recondiționează obediența și se-ntinde lipsa de rușine. Micul Turn Babel al locotenenților celui de sus (de la Cotroceni) la CNA oferă serialul captivant „Ca la noi, la nimenea".

Pe lîngă bramburelile cele mai discutate de presă, iată încă una, nu mai puțin glazurată cu absurditate: concurență anul trecut la atribuirea licențelor de emisie, Amerom „Tele-America" s-a clasat, în urma votului secret al CNA, pe locul doi, dar i s-a dat licență în partaj cu Politehnica Sigma, clasată pe locul cinci. Și iată cum : Politehnica Sigma cu drept de-a folosi frecvența 19 ore pe zi, iar Amerom doar cinci ore, între 2 noaptea și 7 dimineața. Prin jocurile de culise de la CNA, arbitrariul pune tichie de mărgăritar pe chelia nelncoronată a patronului saltimbancilor care taie și spînzură la arvunirea licențelor.

De altfel, așa-numita acordare de licență în partaj este ilegală. Legea Audiovizualului nu prevede și nu îngăduie așa ceva. Dar cine să mai aibă timp de legalitate într-o țară ca un televizor cu imagine dereglată ?

N-a interesat pe nimeni că Amerom „Tele-America" își propunea să transmită un program inedit, bazat pe ilustrarea culturii naționale a românilor din țară și străinătate, pe evocarea marilor personalități ale culturii românești, pe informarea telespectatorilor cu privire la viața și experiența americană în economia de piață și în democratizarea vieții social-politice, în ansamblu un program echilibrat, imparțial politic și de o mare diversitate. Iar în timp ce Amerom era, practic, eliminată, ultimei clasate i se dădea o frecvență în exclusivitate, pentru a retransmite informații de la Euro-Sport.

Oare cine desfigurează imaginea României în lume ? Nu cumva tocmai cei ce o prezintă ca pe Țara lui Papură Vodă ?

DORINA STAN

SÎNTEM AȘEZAȚI PE UN BUTOI CU PRAF DE PUȘCĂ

• *Exploziile dezastruoase de la Comănești, Vilcea, Brazi și Turburea reprezintă primele avertismente*

Pentru a patra oară în decurs de o jumătate de an, opinia publică este zguduită, la impactul cu vestea unei noi deflagrații cu efecte dezastruoase: explozia unei conducte ce transporta etan, în localitatea Turburea, județul Gorj. La o primă evaluare, ce nu poate evidenția efectele psihologice ale catastrofei, cortegiul celor 6 oameni grav răniți (unul dintre ei a decedat între timp), este completat cu distrugerea completă a agoniselii de o viață a cinci familii și cu avarierea a 25 de case aflate în zona periclitată.

Cum a fost posibil ? La această întrebare ne-a răspuns dl. director general adj. ing. *G. Ivănescu*, la Direcția Generală a Protecției Muncii, din Ministerul Muncii și Protecției Sociale. Domnia sa ne-a pus la dispoziție raportul d-lui inspector ing. A. Jancă, care a fost prezent la locul accidentului, efectuînd constatările și cercetările necesare elucidării cauzelor și descoperirii vinovaților. Din raportul sus-menționat rezultă că : prin Ordinul Ministrului Industriei nr. 1502, din 8 ianuarie 1993, s-a dispus cercetarea avariei și stabilirea comisiei de cercetare. Numai că, din această comisie face parte dl. Postelnicu, din Direcția Generală a Petrolului — unitate implicată — și deci competența comisiei într-o asemenea componență este contestabilă.

S-a constatat că principala cauză a accidentului este coroziunea peretelui exterior al conductei, care în loc de 10 mm, avea în zona respectivă 5,6 mm și chiar, în unele porțiuni, sub 2 mm grosime. Coroziunea s-a produs datorită acidității solului, descoperindu-se cu această ocazie urme de noroi de foraj, provenit de la schela aflată în apropiere.

Fisura produsă are 120 mm lungime și o deschidere de 10 mm. Pentru expertiză, s-a tăiat din conductă o bucată de 2,4 m lungime, ce va fi predată, pentru efectuarea analizelor necesare, unui laborator neutru, care va elibera cîte o copie din buletinul de analize cu concluziile respective, atît comisiei Ministerului Industriei cît și celei numite de Departamentul Protecției Muncii. Menirea acestor comisii este de a descoperi erorile, începînd chiar cu proiectarea, construcția, exploatarea, verificările și reparațiile efectuate.

În prezent, se lucrează la înlocuirea a 100 ml conductă, dar se apreciază că pentru eliminarea oricărui pericol ar fi necesară înlocuirea conductei pe o porțiune de 3 km, cu devierea traseului, astfel evitîndu-se solul acid.

Descoperirea și pedepsirea vinovaților este un proces lung și anevoios, ce va însemna probabil o confruntare deschisă între forțe pro și contra adevărului, determinînd cheltuială de energie, timp și bani.

Dar ceea ce este extrem de grav și ar trebui înțeles perfect de toți cei implicați este faptul că aceste drame constituie numai începutul unui lung cortegiu de necazuri, ale căror consecințe nimeni nu le poate prevedea.

De 2 ani, Departamentul Protecției Muncii lansează semnale de alarmă privind starea deplorabilă a conductelor, mai ales a celor ce transportă produse petroliere ; ele sînt corodate și degradate de timp, dar proprietarii și cei ce le exploatează nu aud și nu văd, fideli concepției deloc demodate „las' că merge și așa".

Numeroase cercetări de dată recentă au evidențiat incompetența și inconștiența constructorilor, care fie nu au respectat adîncimea de îngropare a conductelor, fie nu au respectat traseul lor, conform normativelor, trăgîndu-le prin localități, fie, culmea prostiei, au permis ridicarea unor construcții (ca locuințe țărănești, sau ateliere de producție) chiar deasupra lor !

Concluzia logică este că ne aflăm pe un „butoi cu dinamită", ce poate exploda oriunde și oricînd, iar viața noastră se găsește în mîinile unor cadre de conducere inconștiente de gravitatea situației și rolului asumat.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Președintele cooperativei „Tovarăși" vindea ilegal arme

• *Ele proveneau de la Chișinău*

Nu mai este o noutate că în România au pătruns și drogurile și armele de foc, ceea ce dovedește cît de „harnici și intransigenți" sînt vameșii ! După dezmembrarea fostei URSS, pe teritoriul republicilor — membre sau nemembre ale CSI-ului — se vînd arme pe tarabele din piețe. Procedeul în sine s-a instaurat și la noi. Frații de peste Prut ne dau un ajutor substanțial în această privință.

Victor Panfil locuiește în **Chișinău**, pe str. Prospectul Păcii, nr. 53. Este comerciant și a înființat o firmă numită „TOVARĂȘI". Ceea ce denotă că nostalgiile vechi nu se uită prea ușor ! Și ce credeți că face „tovarășul" Victor ? Se duce într-una din zile la magazinul specializat în vînzarea armelor de vînătoare din Calea Moșilor, cu autoturismul Lada nr. 10-4355-MB. Intră în vorbă cu vînzătorul **Ion Diaconu** și-i propune să-i vîndă mai multe arme de vînătoare de proveniență rusească. Cel de după tejghea îl întreabă dacă posedă autorizațiile necesare pentru respectivele arme. Moment tensionat, care l-a făcut pe Panfil să părăsească magazinul și să se îndrepte către mașină. În acest timp, Ion Diaconu, anunță poliția. Oamenii legii vin cît ai bate din palme și-l surprind pe Panfil în mașină. La controlul efectuat în portbagajul mașinii au ieșit la iveală 4 arme de vînătoare, marca IJ 43, calibrul 12 mm ; 3 fiind în stare de funcționare, iar a patra nu se putea asambla. „Tovarășul" Panfil a declarat că armele le-a cumpărat în România, de la un rus, apoi le-a ținut o perioadă la mătușa sa, Natalia Slobozean, și dorea, acum, să le comercializeze. Frumoasă reintegrare a neamului românesc mai doresc unii !

ION RUSU ■

A LUAT FIINȚĂ ASOCIAȚIA MULATRILOR DIN ROMÂNIA

La 21 decembrie 1992, Judecătoria Sectorului 1 București a acordat personalitate juridică **Asociației Mulatrilor din România**, cu sediul în Calea Dorobanților nr. 27—29, et. 1, ap. 3, sector 1, București. Asociația este o grupare neguvernamentală, apolitică, militînd pentru drepturi egale cu celelalte minorități din România.

Doamna **Elisabeta Pîrvu** precizează : „Sînt președinta acestei asociații. O atenție deosebită se va acorda mulatrilor (cu sau fără părinți) de la casele de copii. Asociația se preocupă ca toți mulatrii din țara noastră să beneficieze de studii gratuite în țară și în străinătate. Asociația Mulatrilor din România va stabili, în curînd, legături cu asociațiile de același gen din Europa și din lume. În primă fază, vom contacta asociațiile din Belgia și Italia. Vom organiza programe culturale, artistice, turistice și competiții sportive, în beneficiul asociației. Vom lansa tinere talente. La spectacolul «Miss Adolescența», am lansat-o pe **Komba Marie Elise**, care a interpretat melodia «Contraste», compusă de Horia Moculescu".

GHEORGHE BARBU ■

ATENȚIE CETĂȚENI!

Nu consumați următoarele produse alimentare:

Pentru nu puțini comercianți și producători din România, prevederile Ordonanței guvernului nr. 21 din 21 august 1992 rămîn simple petice de hîrtie. Cercetînd rapoartele inspecțiilor efectuate de Oficiile județene pentru protecția consumatorilor, sîntem în măsură să vă sfătuim să nu consumați niciodată următoarele produse alimentare, dacă ajungeți cumva în respectivele localități :

- mezeluri — produse de **Royal House SRL București** (dacă reușiți să descoperiți sigla producătorului)
- brînză telemea — cu gust și miros accentuat de clor, de la **SC Girostar SA Piatra Neamț**, aprovizionată de la ferma Izvoarele
- smîntînă — nepasteurizată ,comercializată în bidoane nesigilate și nemarcate, de la **SC Fastrom SA Roman**
- conserve de legume și fructe — la **Rîmnicu Vilcea**
- prăjituri și băuturi răcoritoare — la **SC Cofetăria Feteșți**
- vin de masă — cu cioburi, depuneri și floare, la **Focșani**
- pîine — la **Slobozia**
- ciocolată ,biscuiți și alune — rîncede, la **Tîrgoviște, Timișoara și Pitești**
- vodcă Obi-Hobi — cu depuneri, la **Buzău**

Această listă sporește săptămînal, reflectînd nu numai activitatea celor aflați în slujba consumatorului, ci mai ales politica celor ce bajocorește ideea de privatizare, aflați în slujba banului, eludînd cele mai elementare reguli igienice, atentînd, fără scrupule, la sănătatea noastră.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Poliția, primăriile și studenții fac front comun

La Facultatea de Drept din București a avut loc o întîlnire la care au participat dl. gral. mr. George Ioan Dănescu, ministru de interne, precum și adjunctul ministrului învățămîntului, rectorii și prorectorii din Capitală, directorii economici ai institutelor de învățămînt, reprezentanții Ligii Studenților și ai altor organizații studențești, viceprimarii de sectoare din București. Au participat, de asemenea, dl gral. mr. Ion Eugen Sandu, șeful IGP, dl. gral. mr. Niculae Nițu, șeful Poliției Capitalei, șefii sectoarelor și secțiilor de poliție, precum și cadre din Serviciul de poliție al Centrului Universitar București.

Participanții la discuții au solicitat majorarea numărului de polițiști în complexele studențești. S-a propus ca primăriile să ia măsuri pentru scoaterea din incinta campusurilor universitare a dughenelor ce funcționează ilegal.

A fost scoasă în evidență implicarea poliției în rezolvarea situațiilor ce afectau aprovizionarea cu energie electrică, termică, precum și cu apă caldă a căminelor. S-au făcut propuneri pentru realizarea unei intervenții la Guvern, ca energia electrică utilizată în căminele studențești să fie plătită la tarifele energie pentru uz casnic și nu la cele pentru uz industrial, cum se procedează în prezent.

O altă propunere a vizat înființarea unui complex special pentru studenții străini, în zona căminelor Belvedere (un fel de apartheid — n. red.).

Participanții au făcut aprecieri pozitive asupra modului prompt în care poliția a acționat, după interpelările în Parlament, pentru combaterea traficului de valută (33 000 de dolari confiscați precum și 9,5 milioane lei).

SIMONA IONESCU ■

NOI MESERII

AGENT IMOBILIAR

Carmen Spătaru este agent imobiliar și reprezintă interesele prestigioasei firme de intermedieri imobiliare *GENERAL ROM SERVICE* din București. Agentul imobiliar îndeplinește rolul de intermediar între cerere și ofertă și își desfășoară activitatea în cadrul unei agenții de tranzacții imobiliare. Cererile sau ofertele pot fi de cumpărare, de închiriere, de schimb (apartament, casă, vilă sau teren). Informațiile privind cererile și ofertele sînt culese din paginile de publicitate ale publicațiilor cotidiene sau săptămînale, sau prin programul de publicitate al firmei. În momentul în care se dețin toate datele privind o cerere sau o ofertă, agentul imobiliar încearcă, prin tatonări, să pună față în față vînzătorul și cumpărătorul, proprietarul și chiriașul, prin efectuarea de vizionări, în intenția de a efectua o tranzacție. Dacă tranzacția a reușit, agentul imobiliar încasează un comision de la una sau de la ambele părți, în funcție de situație. Comisionul încasat de la clienți este predat serviciului de contabilitate al firmei. Din comisionul total încasat de firmă, agentul imobiliar primește un procent, în funcție de contribuția adusă în reușita afacerii. Datorită faptului că se află în contact direct și permanent cu oameni din toate categoriile sociale și profesionale, agentul imobiliar trebuie să fie un bun diplomat, un bun psiholog, să aibă o ținută morală și vestimentară decentă, o cultură generală cel puțin de nivel mediu, să cunoască cel puțin o limbă de circulație internațională, să aibă permis de conducere și să posede cunoștințe de geografie, economie și legislație în domeniu.

Agentul imobiliar este un alergător de cursă lungă. Cînd îl primim în casele noastre să-l stimăm și să-l prețuim.

GHEORGHE BARBU ■

MICRORAIDURI ÎN MINISTERE

Ministerul Sănătății despre criza acută de medicamente

Din discuțiile purtate la ultima conferință de presă a dlui ministru Iulian Mincu s-au desprins concluzii referitoare la criza acută de medicamente ce bîntuie societatea românească, situație care afectează puternic mai ales categoriile defavorizate social (pensionarii, șomerii, persoanele ce nu pot realiza venituri), care, pentru a-și salva viața, apelează la bursa neagră, golindu-și buzunarele.

Cauzele ce determină această criză sînt multiple, rezultate din grave erori de stategie, de previziune, legislative. De exemplu, iată cum, printr-o lege a taxelor vamale, guvernanții post-revoluționari își aduc contribuția la falimentarea industriei autohtone producătoare de medicamente, dîndu-și astfel măsura incapacității lor. Impunînd taxe vamale de 20% pentru materia primă necesară fabricării medicamentelor (majoritatea importată) și 0% taxe la importul de medicamente, cele 7 fabrici românești trebuie să-și reducă activitatea, 10 500 de salariți fiind amenințați de șomaj. Dar cel mai semnificativ indicator al efectului dezastruos produs este valoarea producției de medicamente, ce a avut următoarea evoluție intens descendentă :

1989	5,712 miliarde lei
1991	4 miliarde lei
1992	3,510 miliarde lei.

Actuala conducere a Ministerului Sănătății a propus, modificarea acestei atît de păgubitoare legi.

O altă soluție pentru aprovizionarea corespunzătoare cu medicamente este obținerea de credite și utilizarea lor sub strict control. În prezent, s-au aprobat următoarele împrumuturi : **66 milioane dolari S.U.A. de la Banca Mondială și 2 milioane dolari S.U.A. din China (pentru a cumpăra medicamente chinezești).** Premisele fiind create, să așteptăm cu încredere rezultatele.

Rezolvarea cu succes a problemei o reprezintă și în acest domeniu privatizarea rapidă și în întregime a farmaciilor. Din cele 1 600 farmacii existente în țară, 1 100 sînt în sistem privat, prin închiriere sau locație de gestiune (70%). Ministerul Sănătății a creat o comisie largă, pentru acordarea aprobării de privatizare, ce-și propune în primul rînd să urmărească respectarea drepturilor bolnavilor, evitînd astfel luarea unor decizii eronate (cum au fost, de exemplu, cele ce au permis transformarea în cazinouri a spațiilor destinate tratamentelor balneare).

Ministerul Sănătății trebuie să controleze, prin recent înființatul Inspectorat de Poliție Sanitară, orice activitate în domeniul medical, urmărind stricta respectare a legislației în vigoare.

În concluzie, de promosiuni de rezolvare a crizei de medicamente, de propuneri și soluții nu ducem lipsă. Să sperăm, însă, că vom asista, într-adevăr, la umplerea rafturilor farmaciilor și la sfîrșirea cosmarului celor bolnavi și săraci.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Ministerul Învățămîntului susține cu consecvență acțiunea de testare a cadrelor didactice

Anul 1993 debutează furtunos la Ministerul Învățămîntului. Astfel, valul reorganizărilor, refacerilor, remanierilor aduce în prim-plan trei noi miniștri secretari de stat, pe care presa îi popularizează cu generozitate și de la care se așteaptă „totul". Apoi, intenția declarată ca proiectul atît de doritei legi a învățămîntului să ajungă pe masa de lucru a parlamentarilor în cursul lunii februarie determină intensificarea întîlnirilor pe această temă, așa încît simbolic, 9 ianuarie, chiar dl. ministru Liviu Maior s-a întîlnit la Focșani cu reprezentanți ai unor județe (17 la număr), tocmai pentru urgentarea finalizării acestei acțiuni.

În acest atît de agitat context, a trecut practic nemarcată o inițiativă a Ministerului Învățămîntului, ce constituie o premieră postrevoluționară ; anume, organizarea, în perioada 4—8 ianuarie, a unei sesiuni speciale pentru susținerea examenului de definitivare în învățămînt, pentru cadrele didactice care nu s-au putut prezenta în toamnă (27 august — 4 septambrie), din motive obiective, justificate cu acte în regulă (de exemplu : concedii medicale, concedii pre/post natale, încorporări, concentrări sau misiuni speciale), dar care îndepliniau și toate condițiile necesare : inspecția specială efectuată pînă la data de 1 iunie și cursurile de pregătire pentru definitivat efectuate în contul anului '91—'92.

Există în intenția Ministerului Învățămîntului organizarea unei sesiuni de lichidare pentru obținerea examenului de definitivare, la care ar trebui să participe cadrele didactice care, indiferent de vechimea în învățămînt, n-au beneficiat de cel puțin una din cele trei sesiuni acordate pentru „atestare", cu condiția să aibă vechimea în învățămînt de 3—5 ani, indiferent ce meserie au practicat înainte sau după depășirea acestei perioade obligatorii.

De asemenea, pentru organizarea examenelor de acordare a gradelor didactice, planificate a se desfășura în perioada august-septembrie, se așteaptă, de la Centrele de Perfecționare ale cadrelor didactice, sosirea ultimelor programe (75% în acest moment).

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Ministerul Afacerilor Externe dorește integrarea diasporei în spiritualitatea românească

Prima idee relevată de discursul dlui Adrian Dohotaru — ministru secretar de stat în Ministerul Afacerilor Externe, Direcția Cultură — ținut în cadrul briefing-ului cu presa și privind diaspora românească, a fost aceea că principala dificultate a momentului, ce trebuie surmontată pentru realizarea unor relații normale cu frații noștri „exilați", este neîncrederea acestora, reținerea lor față de orice demers întreprins la orice nivel oficial. Atitudinea este perfect explicabilă prin deplina lor convingere că în România nimic nu s-a schimbat, că „SECURITATEA" e atotputernică și că acționează și acum peste granițe, urmînd aceleași scenarii de tip „divide et impera".

Politica M.A.E. în problema românilor aflați în afara granițelor țării are la bază ideea că și ei au nevoie de noi, cei rămași, exact în aceeași măsură în care și noi le simțim lipsa. Soluția o constituie dialogul direct, întîlnirile față în față, ale diplomaților ministerului cu reprezentanții diasporei. În cadrul unor astfel de întîlniri, de multe ori foarte tensionate, s-a încercat și uneori chiar s-a și reușit spulberarea ideilor preconcepute și crearea imaginii unei Românii în plin proces de tranziție spre o societate democratică. În acest sens, M.A.E. a întreprins acțiuni cum ar fi : trimiterea de manuale românești, obiecte tradiționale de autentică valoare, video-casete cuprinzînd recente întruniri electorale, buletine de știri, obiceiuri populare, dansuri și multe altele, bineînțeles la solicitările exprese. O altă acțiune o reprezintă păstrarea tradiției și culturii românești, prin crearea a 5 noi centre culturale (Roma, Veneția, Viena, Budapesta și New-York), organizarea de expoziții ale artiștilor plastici din diaspora în țară, sau ale artiștilor români la centrele culturale străine, organizarea de turnee ale celebrelor noastre teatre, orchestre simfonice etc.

Un rol important în această acțiune de creare a unei noi imagini a țării noastre îi revine, în concepția M.A.E., presei, ce are capacitatea de a prezenta realitatea concret și obiectiv, de a trimite corespondenți în mijlocul comunităților românești sau la posturile de radio și televiziune existente.

În strategia M.A.E. privind realizarea contactelor cu românii stabiliți în afara granițelor țării, din păcate, activitatea de atragere a investitorilor străini ,a celor cu adevărat puternici, capabili să ajute, nu este structurată, definitivată .Realitatea este că, în actualul vid legislativ, starea de relativă instabilitate reprezintă în acest moment principalul obstacol, imposibil de depășit în calea investițiilor externe masive.

Desigur, în condițiile cunoscute de toată lumea și îndelung comentate, obiectivul generos fixat de dl. Adrian Dohotaru este departe de a fi cu ușurință atins, în afara unor schimbări de fond.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

La Constanța așteaptă 101 mii tone păcură

La Ministerul Industriei se mișcă angrenajele înțepenite. Directorul Direcției de Relații Publice, domnul **Cornel Florea**, ne-a informat că „se trage tare la programul de guvernare", în ceea ce privește industria și partea de asistență socială de care răspunde ministerul.

Ultimele noutăți de interes național : ● S-au luat măsuri să se intensifice transportul de păcură de la Constanța, cu cîte 3-4 navete zilnic, adică 40-50 de vagoane (o navetă având 2000 tone de păcură) ; în prezent, în portul Constanța sînt 101 mii tone de păcură ● În zilele de 12-13 ianuarie, presiunea la gaze a fost foarte bună, respectiv de la 16 atm la București, 12 atm la Timișoara și Iași (capete de linii) și 14 atm la Arad. ● Este în pregătire o inițiativă prin care se dorește izolarea unui bloc de locuințe din Militari, după tehnologii moderne autohtone, prin care se demonstrează că, la același grad de confort și condiții de locuit, **consumul energetic scade de 3 ori.** Măsura încearcă să stimuleze industria materialelor de construcții. Singurul impediment : să se găsească o sursă de finanțare, eventual un sponsor ● Se lucrează la sistemul de îmbunătățirea încălzirii în București. Efectele se vor vedea în iarna aceasta. A fost aleasă capitala, deoarece termoficarea nu asigură peste tot condiții normale, dacă temperatura exterioară scade sub —5 grade Celsius.

ION RUSU ■

Vom avea pîine pe masă?

Ministerul Finanțelor obstrucționează importul de grîu

Este foarte posibil ca la primăvară să ne lipsească pîinea de pe masă. Rezervele de grîu ale statului se anticipează că vor ajunge pînă în jurul lunii martie. Pentru a preveni o penurie de pîine, **Ministerul Agriculturii a contractat o cantitate de 600 000 tone grîu din Canada, contract evaluat la 45 milioane dolari S.U.A. ; este pe cale de definitivare un contract cu S.U.A., în același scop, în valoare de 35 milioane dolari.** Această cantitate importată ar acoperi întregul deficit de grîu pentru panificație.

Bilciul începe la Ministerul Finanțelor : pentru ca importul să poată fi realizat, Finanțele trebuie să garanteze creditele externe. Garanția reprezintă acoperirea diferenței de preț între costul intern al grîului și cel extern și acoperirea diferențelor de curs leu-dolar. Documentația referitoare la acest import de cereale a fost depusă la Finanțe din decembrie '92, fără ca funcționarii acestui minister să ia vreo măsură. În altă ordine de idei, pentru a nu se intra în criză, **importul ar trebui să înceapă din această lună,** ținînd cont de faptul că un transport face pe drum o lună.

Pînă în prezent, Ministerul Finanțelor a oferit o explicație : nu sînt bani. Dar pentru vagoane, parlamentari și airbus-uri sînt ?

DORIAN RADU ■

EXTERNE

Leului moldovenesc îi creşte barba, iar lui Snegur nasul

Puţini îşi mai aduc aminte că acum un an, la 23 ianuarie 1992, parlamentul de la Chişinău a adoptat legea cu privire la moneda naţională, „leul moldovenesc". Ulterior, leul a şi fost tipărit şi urma să fie introdus în circulaţie, înlocuind rubla. Dar nu s-a întîmplat aşa. Pachetele cu lei moldoveneşti stau în beciuri şi se învechesc înainte de a vedea lumina soarelui. Şi după cum pragului evocat de Goga îi putrezea stejarul, leului moldovenesc, îngulbenit şi el, îi creşte barba, într-o îmbătrînire nefirească.

Care sunt cauzele ? Fără îndoială că ele trebuie căutate în evoluţia (mai corect spus, involuţia) politicii Chişinăului. Nu e locul să realizez în cuprinsul articolului de faţă o analiză detaliată a acestei politici, o voi face în altă parte. Acum arăt doar că preşedintul Snegur s-a dovedit a fi — în politică, se înţelege — cel mai dibaci cacealmagiu. El a tras mai întîi o cacealma zdravănă forţelor patriotice din Moldova de la răsărit de Prut, grupate în Frontul Popular, cu care „s-a făcut frate" pentru a trece puntea. S-a raliat programului de luptă al acestor forţe (limbă de stat, alfabet, drapel, imn etc.), pînă s-a văzut cocoţat în fotoliul prezidenţial. Pe urmă şi-a arătat către Front o cu totul altă faţă. A tras apoi Snegur o cacealma tuturor adepţilor Unirii, de pe ambele maluri ale Prutului, făcîndu-se la început că şi el vrea Unirea, pe urmă astenind din răsputeri pe viceversa. În acest context, a tras o cacealma presei române, care l-a considerat de-bună credinţă şi l-a sprijinit şi l-a menajat şi de abia mai tîrziu s-a dumirit cine este şi ce vrea el. A urmat cacealmaua trasă românilor din ceea ce se cheamă Republica Moldova, care au crezut că Snegur şi cei din jurul lui se vor dovedi capabili şi vor face totul ca să le protejeze viaţa, avutul, demnitatea ; or, prin politica pe care a dus-o şi a duce, Snegur i a lăsat pe separatiştii din Transnistria să se întărească, să se constituie stat în stat şi pe urmă să-şi facă de cap, s-a dovedit a nu fi în stare să şi apere cetăţenii de umilinţele şi samavolniciile din partea ruşilor, a găgăuzilor şi a altor venetici.

Dar cea mai spectaculoasă cacealma este aceea pe care Mircea Snegur a tras o puterii din România, dlui. Iliescu personal. Nu sunt dintre aceia care consideră că în chip deliberat dl. Iliescu a boicotat tot timpul revenirea Basarabiei la România şi că în timpul tête-à-tête-urilor cu Snegur, cei doi preşedinţi au vorbit ruseşte. Cred că, în sinea lui, dl. Iliescu a dorit şi doreşte Unirea (vina sa este că din postul pe care-l ocupă n-a făcut tot ce trebuie în acest sens). Dar preşedintul de la Chisinău l-a tras şi pe dl. Iliescu în piept şi l-a umilit foarte tare, înţelegîndu-se cu Elţin prin ignorarea a tot ce a discutat şi-a convenit cu preşedintele român, iar dacă aranjamentele secrete Snegur — Smirnov se confirmă şi acesta din urmă îşi va netezi prin cîrdăşie cu Snegur drumul spre Chişinău, umilirea dlui. Iliescu nu va cunoaşte margini şi va fi fără precedent în istorie.

Înmormîntarea de un an de zile a leului moldovenesc este deci unul din aspectele şi efectele politicii sneguriste. Lăsînd la o parte faptul — deloc lipsit de importanţă — că însăşi denumirea de „leu" (posibil şi desenele bancnotelor şi monedelor) poate să-l irite enorm pe prezident, întrucît aduce aminte de România şi constituie o aluzie la integrare şi unire (să nu uităm răstirea lui Snegur la imnul „Deşteaptă-te, române !"), ne dăm seama uşor că rubla a fost păstrată (în ciuda imenselor prejudicii economice pe care această monedă le aduce Basarabiei, mai ales după ce Ucraina a introdus moneda ei) din aplecăciune către C.S.I. Deci, spre Rusia şi nu spre România. Va fi înţeles, oare, în sfîrşit, Bucureştiul că imobilismul său în problema reîntregirii României este catastrofal ?

Leul moldovenesc cu barbă ar trebui să-i trezească pe guvernanţii români din letargie, înainte ca Snegur să tragă o cacealma uriaşă neamului românesc şi istoriei.

ION D. GOIA ■

TURNUL BABEL

● **Scandal politic în DANEMARCA :** premierul **Paul Schlueter** şi-a dat **demisia.** El s-a implicat într-un hăţiş de „discreţii" neavenite pe tema reîntregirii familiilor unor refugiaţi tamili. Guvernul nu va cădea, ci va beneficia de un nou lider ● Nici la **BONN** guvernul nu va cădea în principiu. **KOHL** rămîne în picioare dar **remanierea este iminentă.** Seismul a fost provocat tot de un scandal politic. Ministrul economiei, Juergen Moelleman, a rămas corigent, pentru că s-a băgat prea adînc în traficarea influenţei. Aşa ceva în Germania se înghite doar pînă se află. ● Drama celor 415 palestinieni exilaţi pe nişte creste muntoase ale nimănui a fost frenetic mediatizată Drama celor **30.000 TADJICI** cuibăriţi **lîngă graniţa cu Afganistanul** nu. Tragedia este că reîntoarcerea în Tadjikistan este clar riscată, aşezarea în Afganistan de asemenea, iar perpetuarea taberelor pe graniţă de-a dreptul mortală din cauza presiunii... bilaterale afgano-tadjice. Ceva mai rău nu se putea inventa. ● **CEHIA** s-a despărţit de **SLOVACIA,** îndreptîndu-se cu acte în regulă şi prietenii asigurate spre vest. Slovacia a scăpat de Praga, capitală tutelară de dreapta, care gira o populaţie slovacă de stînga. S-au născut, de revelion, două republici independente, care ilustrează bifurcaţia morală, politică şi economică a estului sălbatic. Dar lucrurile nu s-au oprit aici. **Ruptura catifelată între Praga şi Bratislava** este pe cale de înăsprire. Slovacii normali, cu veleităţi europene, încep să realizeze că au fost prinşi într-o capcană istorică Efectul ultim al acestei încrucişări este **militarizarea graniţei.** Iată şi de ce a fost necesar următorul anunţ : „Armata cehă este gata să asigure securitatea frontierelor naţionale, în cazul unei mişcări masive a populaţiei din Slovacia".

Orice comentariu rămîne, definitiv, de prisos.

RADU BUDEANU ■

Şi statuile se împuşcă, nu-i aşa?

O imagine de acest fel am văzut mai ieri. În 1956 : răsculaţii din Ungaria răstuiseră un bust al lui Lenin şi se pregăteau să-l toace mărunt cu rîngile şi cu barosanele. A doua oară a fost cu căderea lui Nkrumah. În Ghana : mai mulţi negri tăbărau cu ciomegele tot asupra unui bust al lui Vladimir Ilici, de a cărui învăţătură se săturaseră pînă în gît într un timp foarte scurt. După 1989, corecţii de tot felul şi rele tratamente aplicate statuilor, busturilor şi altor însemne ale patronului bolşevismului au avut loc în toate ţările foste socialiste. Acum, iată, a venit şi rîndul georgienilor. Aceştia (fotografia noastră) sunt gata să-l execute pe marele dascăl al proletariatului, chiar făcut din ghips. În acelaşi timp, însă, tot în Georgia, la Gori, se redeschide muzeul consacrat altui mare „dascăl", lui Iosif Visarionovici Djugadjvili, alias Stalin. Se vor duce oare aceşti soldaţi şi acolo, la Gori, să împuşte bustul Tătucului ?

COMUNICAT DE PRESĂ

Preşedintele României intervine pentru salvarea celor patru prizonieri basarabeni

La 13 ianuarie 1993, preşedintele Ion Iliescu a trimis preşedintelui Federaţiei Ruse, Boris Nikolaevici Elţin, o telegramă cu următorul conţinut :

„Am primit veşti alarmante din Transnistria, care arată că viaţile unor cetăţeni ai Republicii Moldova — Ilie Ilaşcu, Andrei Ivantoc, Alexandru Lesco, Tudor Petrov — se află în pericol, fiind arestaţi încă din 2 iunie 1992 şi posibili de pedeapsă capitală pe motive politice.

Sper că veţi fi de acord cu mine că în acest moment al dezvoltărilor din Europa Centrală şi din Est nu mai putem permite cu oamenii să fie suprimaţi datorită convingerilor politice sau datorită apartenenţei la o formaţiune politică sau alta, care reprezintă unul din drepturile elementare ale omului.

Într un spirit umanitar, fac un apel urgent la Dumneavoastră de a uza de întreaga Dumneavoastră influenţă pentru a determina salvarea vieţilor acestor oameni.

Vă rog să primiţi, stimate domnule preşedinte, asigurarea consideraţiunii mele deosebite".

Proces la Tirana

VĂDUVA LUI ENVER HODJA E POSACĂ, ARŢĂGOASĂ ŞI AROGANTĂ

● *Am mai văzut aşa ceva şi la Tîrgovişte*

Da, e posacă **Nexhmie Hodja,** văduva răposatului dictator albanez Enver Hodja, acum, că se află în boxa acuzaţilor. Posacă şi arţăgoasă şi arogantă : ea nu e cu nimic vinovată, i s-a intentat proces doar fiindcă a fost nevasta lui Enver Hodja, altminteri, ea n-a făcut albanezilor decît bine etc. Poate că dacă madam Hodja ar fi fost la, acolo, o consoartă modestă, neştiută de nimeni, care să nu se fi amestecat în politică şi în treburile ţării, spusele ei ar fi putut avea o oarecare greutate. Dar nu, ea a fost pentru numărul unu al regimului albanez omul din umbră, sfătuitorul, pe faţă şi de taină. Cele mai rele decizii luate în Albania comunistă au purtat şi iscălitura ei, vizibilă sau nu. Aşa că zisele de acum ale lui Nexhmie Hodja au tot atîta valoare cît ar avea susţineri similare din partea Elenei Ceauşescu, dacă ar mai trăi şi ar fi adusă în faţa justiţiei. Închipuiţi-v-o pe academiciana neprorind că n-are nici un amestec, nici o vină !

În ce consistă, totuşi, în procesul de la Tirana, slăbiciunea acuzării, slăbiciune care-i permite văduvei posace să fie şi arogantă ? În capetele de acuzare trase de păr. S-a crezut că albanezii, venind cu un proces de acest fel în urma altor ţări din fostul bloc comunist, vor păşi cu curaj mai departe decît au făcut-o alţii şi vor pune pe tapet ceea ce trebuie de fapt să se pună : crime **politice** comuniste. Dar nu, albanezii au procedat la fel ca românii, bulgarii, germanii — s-au străduit să-i găsească văduvei Hodja vini încadrabile în codul penal : abuz de putere, corupţie, deturnare de fonduri, înstrăinarea unor obiecte din patrimoniul statului şi altele. Toate destul de greu de dovedit (întrucît foştii nomenclaturişti comunişti, din Albania şi din celelalte ţări din lagăr au avut grijă să se pună la adăpost din acest punct de vedere) şi, chiar dovedite, neînsemnînd decît nişte mărunţişuri pe lîngă vina imensă, impardonabilă şi imprescriptibilă de a fi transformat Albania în cel mai atroce lagăr de concentrare din Europa, de a fi crucificat un întreg popor

Văduva lui Enver Hodja riscă, în cel mai rău caz pentru ea, o pedeapsă de 10 ani închisoare. Sigur, fiind bătrînă (are 72 de ani), asta ar însemna, poate, puşcărie pe viaţă. Dar, totuşi, ce puţin este acest maximum de pedeapsă pentru o persoană care are pe conştiinţă (alături de alţii, firește) jalea şi ruina unui neam şi mii şi mii de morminte.

ION D. GOIA ■

UN NOU „CABINET" EUROPEAN DELORS

• Nu există un portofoliu al apărării

Noua Comisie europeană, care a intrat în funcție la 6 ianuarie, și-a repartizat portofoliile pentru a conduce Comunitatea spre Uniunea Europeană, așa cum este ea definită în **Tratatul de la Maastricht**, pentru a veghea, până la realizarea acesteia, la buna funcționare a marii piețe unice și pentru a purta negocieri în vederea aderării unor noi membri.

Astfel lui **Jacques Delors** îi revine președinția noii Comisii după cum se convenise de multă vreme, pentru o perioadă de doi ani. Și ceilalți comisari sînt numiți pentru cîte doi ani, exceptînd cazul în care Tratatul de la Maastricht nu va fi ratificat în acest interval. În această situație, ei vor rămîne în funcție patru ani.

Importantul dosar al relațiilor externe, al politicii externe și al securității comune, precum și responsabilitatea negocierilor pentru extindere au fost atribuite unui olandez, ministrului demisionar al afacerilor externe **Hans van den Broek**. Britanicul **Leon Brittan**, susținător fervent al liberalismului economic, va abandona concurența pentru a se ocupa de politica comercială a CE și pentru a apăra interesele europene la negocierile GATT asupra liberalizării comerțului mondial. Van den Broek va intra repede în miezul problemei, întrucît Consiliul miniștrilor de externe a prevăzut deschiderea negocierilor pentru extindere la 1 și 2 februarie, cu candidații a căror cerere a fost deja reținută : **Austria, Suedia și Finlanda**. După aceea va trebui să decidă în privința solicitării exprimate de **Norvegia**. Tot lui îi va reveni sarcina de a soluționa problema dificilă creată de refuzul alegătorilor elvețieni de a se alătura Spațiului Economic European (SEE), stadiu intermediar înaintea aderării la CE.

Dosarul concurenței va trece în noua Comisie de la ultraliberalul Leon Brittan la socialistul flamand **Karel van Miert**, mai înainte responsabil cu transporturile și cu mediul înconjurător. El va avea sarcina dificilă de a impune respectarea regulilor liberei concurențe în CE și de a autoriza sau de a interzice unele fuziuni de întreprinderi ce ar încălca aceste reguli.

Dosarul agricol, care a provocat atîtea probleme fostului comisar irlandez Ray Mac Sharry la negocierile GATT, a fost încredințată unui expert nou venit la Bruxelles, fostului ministru luxemburghez al agriculturii **René Steichen**. Noul comisar de la Dublin, **Padraig Flynn**, se va ocupa de situația celor 14 milioane de șomeri din Europa, precum și de politica socială.

Germanul **Martin Bangemann**, unul din principalii artizani ai marii piețe unice, împreună cu **Christian Scrivener**, care se ocupă în continuare de dosarul fiscalității și vămii, se va ocupa de afacerile industriale, tehnologii de informații și telecomunicații. Italianul **Raniero Vanni Archirafi** va supraveghea buna funcționare a pieței interne. Compatriotul său **Peter Schmidhuber** va continua să se ocupe de bugetele Comunității, precum și de coordonarea și gestionarea fondului de coeziune. Acest fond, de 1,5 miliarde ECU (1,89 miliarde dolari) pentru 1993, este deosebit de important pentru țările din partea de sud a CE — Spania, Portugalia, Grecia — precum și pentru Irlanda, pentru a recupera rămînerea lor în urmă pe plan economic.

Printre noii veniți, grecul **Yannis Paleokrassas** se va ocupa de mediul înconjurător și de pescuit, dosare deținute anterior de spaniolul Manuel Marin, care în viitor se va ocupa de cooperare și dezvoltare. Fostul ministru portughez al afacerilor externe, **Joao Deus Pinheiro**, a obținut portofoliul culturii și al relațiilor cu Parlamentul European.

EXTERNE

Clinton a declarat că nu-l va ucide pe Saddam

• Saddam a-a declarat nimic

Tava de bombe aruncată asupra Irakului pentru a corecta politica sfidătoare a Bagdadului a fost considerată de Bill Clinton „un bun mesaj". Astfel, strategia de unică mare putere a S.U.A. continuă în tiparele desenate de Bush. Pentru a-l scuti, totuși, de emoții inutile pe Saddam Hussein, noul președinte american a declarat că nu îl va „ucide" pe liderul irakian. Întrebat dacă va da ordinul ca Hussein să fie asasinat, Clinton a răspuns scurt și cuprinzător : „Nu o voi face ! Bravo !

Emoția provocată în țările arabe de raidurile disciplinare americane în Irak este mare. La Cairo, Damasc sau Aman, declarațiile oficiale se mișcă în jurul unor termeni precum „regret profund", „stupefacție", „îngrijorare legitimă". Teheranul este cel mai... implicit. Trebuie precizat că Irakul este un vechi inamic al Iranului, între cele două state existînd o tradițională dispută pentru acapararea supremației în zonă. În consecință, satisfăcut tacit, de șifonarea Bagdadului, Teheranul nu elogiază solidaritatea arabă, dar nici nu adulează aplombul american. Formula propagandistică se concentrează pe demascarea „maladiilor" grave și rușinoase ale S.U.A. Ca atare agenția Irna subliniază apăsat : „S.U.A. este, din punct de vedere economic, politic și social, bolnavă și haotică, aflîndu-se în starea cea mai rea de după prăbușirea record din 1929". Țările arabe, frisonate de resursele militare ale Israelului, s-au decis să nu semneze Convenția privind interzicerea armelor chimice „atît timp cît Israelul nu va adera la Tratatul de neproliferare a armelor nucleare". Arabii nu cer bani occidentului pentru a se dezarma, așa cum face Ucraina și cum, în curînd, vor face alte republici nucleare surori. Mai bine !

RADU BUDEANU ■

Menuet pe trotil

PISICA LUI MILOȘEVICI ÎN PARLAMENTUL LUI KARADJICI

• Pericolul vietnamizării rămîne

MENUET PE TROTIL

O listă a negocierilor de mare calibru consumate în ultimul deceniu trebuie să cuprindă neapărat *conferința de pace de la Geneva asupra Bosniei-Herțegovina*. Nu pentru că s-ar fi încheiat cu un succes care să împingă fosta Jugoslavie pe tărîmul, logic al păcii. Nicidecum. Conferința de la Geneva rămîne stenică într-un singur punct : pentru diplomații dotați, imposibilul poate reprezenta un perimetru de lucru. O săptămînă, o lună, oricît. Să recunoaștem : cei doi co-președinți ai reuniunii, *lordul Owen și Cyrus Vance*, ambii cu vechi state de serviciu într-o meserie sinistră în intimitate și extrem de agreabilă la suprafață, au demonstrat de o vreme încoace ce înseamnă să abordezi imposibilul. Ei au executat un lung menuet pe trotil, un du-te-vino interminabil între tabere care și-au arătat fără echivoc colții. Ei au reușit să rețină în anticamera actualității marele război balcanic.

Maratonul de la Geneva nu va aduce pacea dar nici nu va declanșa confruntarea. Riscul unui duel intens și extensibil a existat din prima zi a negocierilor. Dialogul s-ar fi putut termina, sec și irreconciliabil, domnii președinți de republici urmînd să se ridice de la masa de discuții și să se deplaseze cu grăbire acasă, pentru a comanda războaiele.

Așa cum se întîmplă adesea, cel care a impus „finala" nu a fost unul dintre artizanii constanți ai dialogului. Sosit pe ultima sută de metri, eminența roșie a genocidului, recent realesul președinte *Miloșevici*, a acceptat „dintr-o mișcare" planul de pace. Mai mult : el l-a strîns în corzi pe liderul sîrbilor bosniaci, *Radoven Karadjici*, să bea pînă aproape de fund paharul compromisului. Karadjici a acceptat situația, planul și șantajul și, în fond, acesta, a deschis calea încheierii acordului. Acum pisica se află în brațele parlamentului său, care trebuie să ratifice acordul. Prin tactica de ultimă oră abordată, liderul de la Belgrad încearcă să estompeze impresia lugubră pe care a produs-o în întreaga lume occidentală, să decongelează raporturile cu SUA și să deschidă o șansă limitării sancțiunilor internaționale la adresa țării sale.

Între Miloșevici și Saddam Hussein, reîntrat de curînd în transfocatorul observei mondiale, sînt destule puncte convergente. De strategie, de tactică, de mers asiduu împotriva curentului, împotriva logicii și, desigur, a lumii civilizate. Miloșevici are însă un atu : el comandă o paradă explozivă, care poate afecta mai mult sau mai puțin Europa în ansamblu ei. O „furtună a deșertului" în fosta Jugoslavie nu este nici posibilă, nici probabilă. O „vietnamizare" da. Dar pentru acest gen de operații nu există abonați. Iată și explicația manierei relaxate în care Miloșevici a luat contact cu conferința de la Geneva. Paradoxul rămas în picioare este că recentele negocieri s-ar putea să nu fi folosit nimănui, în pofida performanțelor și a bunăvoinței Belgradului. Dacă parlamentul sîrbilor bosniaci rămîne orb, ciclul nebuniei se reinstalează și începe o zăpăceală în mic, așa cum în mare se prepară, acum, după încheierea echivocă a tratatului START II. Nu ne vom plictisi.

RADU BUDEANU ■

FOST ZIARIST DE LA „WASHINGTON POST" ACUZAT DE SPIONAJ

În presa americană s-a angajat o dezbatere după publicarea, în revista „Time", a unei anchete despre fostul ziarist de la „Washington Post" *Dusko Doder*, acuzat de spionaj în 1985 de către un transfug al KGB. Potrivit revistei, FBI anchetase în 1986 asupra activităților lui Dusko Doder, acuzat de spionaj, fără a dovedi o eventuală colaborare a ziaristului cu serviciile de informații sovietice. Revista a precizat că se bazează pe declarațiile a circa 60 de surse ale serviciilor de informații americane.

Șef al biroului de la Moscova al „Washington Post" între 1981-1985, Dusko Doder a permis ziarului său să publice mai multe materiale senzaționale într-o perioadă anterioară glasnostiului promovat de Mihail Gorbaciov. El relatase discuțiile din cadrul ședințelor foarte secrete ale Biroului Politic al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice sau de la plenarele nu mai puțin discrete ale Comitetului Central al PCUS. În 1984, el a informat despre moartea secretarului general Iuri Andropov cu 24 de ore înaintea anunțării oficiale a decesului.

„Time" relatează că, după ce a trecut în Vest în august 1985, colonelul KGB Vitali Iurcenko îi acuzase că a primit 1 000 dolari din mîinile unui ofițer al KGB la sfîrșitul lui 1984 sau începutul lui 1985. Acuzațiile formulate de colonelul KGB, puse la îndoială după revenirea sa la Moscova, trei luni mai tîrziu, au îndemnat FBI să desfășoare o anchetă asupra lui Dusko Doder, întors la Washington „printr-o ciudată coincidență", potrivit aprecierii revistei, în ajunul zilei în care Iurcenko a anunțat că rămîne în SUA.

„Washington Post" a protestat imediat, acuzînd într-un comunicat ancheta din „Time" de a fi „inexactă" și de a „aduce prejudicii lui Dusko Doder". Însărcinat la reîntoarcerea sa de la Moscova să se ocupe de problemele de securitate națională, ziaristul a fost menținut în postul său, ancheta FBI neputînd confirma afirmațiile lui Iurcenko, subliniază în comunicatul lor Leonard Downie și Robert Kaiser, responsabilii ziarului. „The New York Times", care a evocat de asemenea această afacere, îl cita pe Dusko Doder care aprecia acuzațiile relatate de „Time" drept un „nonsens". Întrebat de fostul său ziar, Dusko Doder l-a ironizat totodată și pe cel care cred că „un șef de birou al Washington Post poate fi cumpărat cu 1 000 dolari".

În prezent în vîrstă de 55 de ani, Dusko Doder a părăsit în 1985-1987 „Washington Post" pentru a se angaja la revista americană „US News and World Report", pentru care a lucrat timp de doi ani în calitate de corespondent la Beijing. De origine iugoslavă, el trăiește în prezent în Belgrad, unde lucrează ca ziarist independent pentru „Boston Globe", „Baltimore Sun" și un ziar european.

DOSARELE FLACĂRA

Dosarul „Casa Republicii" (II)

Numai terminarea ei costă 100 MILIARDE DE LEI!

• Convorbire cu dl arh. Alexandru Beldiman, președintele Uniunii Arhitecților din România

— Domnule arhitect Al. Beldiman, Casa Poporului, obiectiv foarte controversat și pe larg discutat în presă, continuă să rămînă în umbra ineficienței economice. Care credeți că sînt motivele tergiversării acestei situații ?

— În acest sens, sînt mai multe aspecte. Casa Republicii în sine este un capitol, iar rezolvarea întregii zone este cu totul altul, iar eu nu pot să le despart. Din păcate, în momentul de față nu se cunoaște încă situația exactă a proprietății terenurilor. Acolo au fost expropriați niște oameni care își vor terenurile înapoi. În același timp, pentru București, Casa Republicii reprezintă un potențial extraordinar și mie mi se pare o mare greșeală pierderea acestui potențial. Dar, Bucureștiul se află în prezent într-un grav moment de cumpănă. Dacă ceea ce se construiește de acum încolo în București este stăpînit din punct de vedere urbanistic, nu același lucru poate fi spus și despre ceea ce s-a construit pînă în decembrie '89. Prin urmare, cei care au avut teren acolo trebuie implicați în actuala rezolvare. Va trebui să li se dea despăgubiri la un înalt nivel, pentru că terenul este prețios. Oricum și cu ce se va construi în viitor, Bucureștiul va fi cu siguranță de o înaltă ținută arhitecturală și o să intre într-un top al capitalelor. Spun asta fără nici un fel de subiectivism, bazîndu-mă și pe discuții cu arhitecți străini care ne-au vizitat. Un alt inconvenient este că, din informațiile pe care ni le-a difuzat anul trecut dl. Ardeleanu, Casa Poporului este „terminată" doar în proporție de 35%. După o estimare pe care ne-am permis să o facem, în banii de astăzi, terminarea ei ar costa... între 80 și 100 de miliarde de lei. Ca să știm ce să facem cu Casa Poporului trebuie să punem cap la cap, toate aceste lucruri, bineînțeles în cadrul unui studiu de fezabilitate.

— Domnul Mircea Anania propunea transformarea Casei Republicii în muzeu al comunismului. Care este părerea dv. referitoare la această propunere ?

— În primul rînd ar trebui spus că dintr-o ordine morală a lucrurilor, în Casa Republicii n-ar trebui pus ceea ce Ceaușescu a vrut să pună. Mai există o dimensiune de care nu putem să nu ținem cont, avînd în vedere mai ales aspectul economic al României. Părerea noastră, a breslei arhitecților, este că acolo ar trebui pus ceva care să aducă bani, deoarece consumul pe care îl presupune acest edificiu în momentul de față ar fi de 20 milioane de lei pe zi. Asta ar însemna miliarde de lei pe an. Prin prisma aceasta, noi considerăm că ar trebui pus acolo fie un centru comercial enorm, fie să i se dea mai multe utilități. Și avînd în vedere această a doua dimensiune nu credem că ar fi nimerit un muzeu al comunismului sau al dictaturii în general. În orice caz, esențial este faptul că un muzeu nu este niciodată rentabil.

— Ce alte propuneri de utilizare a Casei Republicii a făcut Uniunea Arhitecților din România ?

— Uniunea Arhitecților a organizat în acest sens, în 1990—1991, un concurs cu o evidentă tentă polemică, adresat nu numai specialiștilor, ci și scriitorilor sau oricui voia să participe. Din păcate nu a avut ecoul pe care noi îl speram. Poate că nu i s-a făcut suficientă reclamă sau presa nu i-a văzut utilitatea în acel moment, în care viața politică era... așa cum era. Pe de altă parte, în prezent ne străduim să organizăm un concurs internațional pentru utilizarea întregii zone din această parte a Capitalei. În acest sens am contactat și pe primul ministru Nicolae Văcăroiu, și pe președintele Camerei Deputaților.

— Concret, vă rog să precizați cîteva propuneri.

— Casa Republicii ar putea foarte bine să fie și un mare centru de afaceri, de ce nu un cazinou. În orice caz, numai un studiu de fezabilitate ne va demonstra ceea ce este mai bine să facem cu Casa Republicii. Pe de altă parte acesta nu trebuie să fie influențat de subiectivismele care există în România, pe de o parte a celor care se opun folosirii edificiului în scopul în care este folosită acum și mă refer și la mine. Bine ar fi să comande această lucrare unei firme de profesioniști din Occident, care ar face în mod neutru și lucid acest lucru, fără subiectivismul de care aminteam.

— Vă rog, în final, să dați cîteva detalii în legătură cu concursul pe care Uniunea Arhitecților îl va organiza în scopul reutilizării zonei Casa Republicii.

— Acest concurs internațional este foarte prețios pentru noi, nu numai pentru rezultatul în sine, dar și pentru faptul că mediatizează foarte mult Bucureștiul în Occident. Un astfel de concurs scoate în lumea largă potențialul Bucureștiului. Și-au manifestat interesul pentru a participa la acest concurs peste 60 de arhitecți, dintre cei mai importanți din lume. Lansarea unui astfel de concurs internațional presupune implicarea Uniunii Internaționale a Arhitecților, presupune publicitate în cele mai importante ziare ca „Le Monde", „Frankfurter Allgemeine Zeitung", „Time". Anul acesta, în luna mai, va fi Congresul Mondial al Uniunii Internaționale a Arhitecților. Dacă vom reuși să găsim mijloacele financiare ca să participăm acolo, vom prezenta problema și acolo.

— Vă mulțumesc !

Vocea străzii

Dacă ar fi să hotărîți dumneavoastră, ce ați face cu „Casa republicii" ?

● Oana Crăciunescu, elevă la Liceul E. Lovinescu :

Ideal ar fi să-o folosim în sprijinul culturii. Fiind foarte mare, ar putea fi loc pentru orice fel de manifestare artistică, muzică, teatru, pictură, literatură, film .. etc.

● Georgeta Marin, muncitoare la APACA :

Ce aș face cu ea ? I-aș da foc ! Nu știu, nu mă interesează ! Știți, problema e că n-am butelie. De două luni alerg pe la...

● Viorel Georgescu, inginer la ICITPR :

Eu aș face sedii pentru diverse instituții de o importanță deosebită : parlament, ministere, instituții de cultură, serii de organizații internaționale.

● S.A., profesoară de vioară la Școala de Muzică nr. 1 :

Cred că i-aș găsi o întrebuințare, cum ar fi centru de cultură națională. Avem o cultură foarte bogată și variată, ce poate fi valorificată în multe domenii : muzică, pictură, literatură... Cu Casa Republicii, utilizată în acest scop, putem obține o deosebită și importantă apreciere internațională a culturii românești.

● Ana Ioniță, elevă la Liceul E. Lovinescu :

Dacă stau bine să mă gîndesc, poate aș face-o muzeu. Dar... totuși, e mult prea mare și pentru asta. Nu știu... Cred că muzeu.

● Mihai Crăciunescu, inginer la Energoconstrucții București :

Poate pentru un centru internațional al tineretului. Cea mai progresistă categorie a populației trebuie să preia soarta acestei clădiri, pentru a realiza ceva din ea. De asemeni, e bine să fie captate organisme internaționale ONU, UNESCO, pentru întruniri, congrese, sedințe, adică să nu rămînă o povară numai pentru națiunea noastră, pentru că este foarte costisitoare. Viitoarele lucrări — părerea mea — trebuie să fie făcute cu personal muncitor și de specialitate român, care, vă asigur, este de cea mai mare competență.

● Ioana Șerban, studentă la matematică :

Mie, personal, mi-ar plăcea să fie campus universitar, pentru că — se știe — actualele clădiri nu mai fac față numărului foarte mare de studenți.

● Dan Coșug, inginer la IAMN :

Poate că ar trebui făcută o companie mixtă, sau scoasă la licitație într-un concurs internațional. A circulat mai de mult zvonul că va fi cumpărată de Murdoch, miliardar australian, un „rege" al presei. În orice caz, fără aceste sume și fără ajutoare din exterior, nu s-ar putea face mai nimic. Pentru mîndria poporului român, eu aș face un fel de complex de conferințe internaționale pe diverse probleme, cum ar fi starea întregii planete, în orice caz și congrese internaționale de futurologie. Cu toate acestea, trebuie avut în vedere că această clădire se degradează, exact ca toate clădirile din România, care zac în paragină de peste trei ani. E păcat să o pierdem, pentru că, întotdeauna... „Time is money" — după părerea mea, este una dintre minunile lumii.

● Pavel Grosu, student :

O facem cadou parlamentarilor și să plătească ei cheltuielile de întreținere.

● Ioana Pragu, elevă :

Aș face din ea o discotecă (nici mai mult, nici mai puțin ! — n.n.).

RALUCA VRABIE

FLASH

UN AMBASADOR AL LUXULUI HOTELIER

PAUL GEORGE MĂRĂȘOIU s-a născut la 1 aprilie 1962, în București. A absolvit, în 1987, Academia de Studii Economice, secția turism și management. A lucrat, din 1982, la complexul hotelier București, pe care îl admiră foarte mult.

Pasiunea sa este desenul. Îi place să citească, dar nu-i mai ajunge timpul, pe care îl dedică în cea mai mare parte serviciului. Consideră că cel mai mare defect al lui este „incapacitatea" de a se desprinde, în familie, de problemele de serviciu, iar cea mai importantă calitate este acuratețea. Dintre scriitori, îi preferă pe Agârbiceanu și Heliade Rădulescu.

Rugîndu-l să ne povestească o întîmplare amuzantă, dl. MĂRĂȘOIU, cu o spontaneitate de invidiat, s-a conformat : „Am plecat într-o stațiune montană cu soția mea. Asta pe vremea odiosului. Cînd am ajuns la cabană, puțin înfierbîntat, am aruncat geanta pe o măsuță sprijinită de perete. Deodată iese un individ furios și strigă : Domnule, ce faci, mi-ai vărsat cafeaua ! Cît am stat acolo am legat, datorită întîmplării, o prietenie pentru tot concediu".

Pentru inițiativele frumoase, îi dorim și noi d-lui MĂRĂȘOIU succes și cît mai multe prietenii care să dureze toată viața.

Românii au o vorbă : „Tot răul e spre bine". O vorbă pe care a rostit-o și dl **Paul Mărășoiu**, directorul general al **Companiei de Hoteluri și Restaurante AMBASADOR**. Deși niciodată n-a fost chiar așa de rău. Din 1991, anul în care dl. Mărășoiu a preluat responsabilitatea conducerii acestui trust urias rețeaua de hoteluri **Ambasador** a suferit transformări uluitoare. E-adevărat, cheltuielile de refacere și îmbunătățire au trecut de ordinul milioanelor. Dar prin organizarea bună, exigența, cumpătarea și încă alte multe calități ale acționarilor, s-a demonstrat că și-n România se pot face lucruri bune, plăcute și utile, dacă vrei și dacă-ți iubești meseria. Compania cuprinde : **Hotelul Ambasador**, cu toate anexele sale, (cofetărie, restaurant, hotel), **Complexul Național**, care este actualmente în faza de reconstrucție **Restaurantul Băneasa, Parcul Privighetorilor, Camping Băneasa, braseria Băneasa și trei bufete** plasate în aceeași zonă de agrement.

Hotelul AMBASADOR a fost construit în anul 1937. La vremea respectivă, era unul dintre cele mai luxoase hoteluri din Balcani. În perioada interbelică, la **„Café București"** se întîlnea protipendada Bucureștiului : oameni de cultură, politicieni și toată lumea bună care avea trecere prin oraș. Hotelul are 236 de camere, cu cea mai diversificată structură de cazare. Restaurantul are 140 de locuri. Acum trei luni, s-au încheiat lucrările de renovare și modernizare care au adus, pe lîngă ambianța nouă, și o schimbare a mentalitate. Astfel, bucătarii oferă zilnic un spectacol culinar deosebit, care începe cu micul dejun tip „bufet suedez". Urmează prînzul și, la orele 19.00, programul de cină. În programul foarte elastic al restaurantului intră și „o oră de muzică clasică" (20.00—21.00), după care urmează un program de varietăți, care se încadrează în limitele decenței și ale ținutei estetice \De la orele 12.00 pînă la 4.00 începe un program de discotecă. Avînd în vedere că gusturile și structurile clienților pot fi deosebite de la o seară la alta, programul se poate adapta în funcție de vîrsta medie a clienților, solicitări, preferințe. Pe lîngă programul variat din restaurant, **Ambasadorul** a devenit o oază de liniște, în care poți admira aranjamentele florale, fîntînile arteziene, iluminatul special, plantele luxuriante. Impresia este aceea că natura s-a mutat sub un acoperiș de pluș. **Atracția forte** o constituie **cinci vitralii** originale, reprezentînd cele **cinci continente** ale lumii.

Pentru viitor, conducerea Companiei s-a gîndit să realizeze un bar pentru holul hotelului **(Piano-Bar)**, în care să se cînte **café-concert și jazz**. Holurile se vor reamenaja. La recepție se va pune un tablou de proporții — ulei pe pînză — reprezentînd Hotelul Ambasador în contextul diferitelor epoci istorice. Se vor moderniza spațiile de cazare, se vor dota camerele cu stații de condiționare a aerului individuale, se va monta circuit intern de televiziune ș.a.

Hotelul DOROBANȚI a fost terminat în 1974 și dat în folosință cu puțin timp înainte de începerea Congresului Mondial al Damografiei. Pentru că „societatea multilateral dezvoltată" trebuia să arate ce poate, a fost construit cu unele hibe, deși la bază are un proiect foarte bun, dovadă că a cîștigat o seamă de concursuri internaționale. Are o capacitate de 298 de camere, într-un turn de 20 de etaje. Deține mari suprafețe pentru activități complementare. Asemeni **Ambasadorului**, localizarea sa geografică este avantajoasă pentru turiști, în special pentru oamenii de afaceri. În cursul lunii februarie, vor începe și aici lucrări de modernizare (modificări și îmbunătățiri ale construcției), deși sumele necesare sînt fabuloase. Se vor face unele „operațiuni cosmetice" ca : magazin de obiecte de artă (în hol) grupu[illegible] pentru ambientare, magazin de confecții de damă din Marea Britanie, la preț[uri] care desfid concurența, obiecte de artizanat pentru turiști. Pînă la sfîrșitul lunii martie se va face primul **Centru Internațional de Afaceri**, care va facilita și va face mai comodă munca oamenilor de afaceri străini. Li se vor pune la dispoziție o linie telefonică pentru convorbiri directe, linii fax, linii telex, procesări calculator, PC-uri, stații radio și telefonice, consultație juridică, activitate de informație de bursă.

În februarie—aprilie, etajul 1 va fi complet închis pentru restructurarea spațiului de pe terasă. Din martie se reclanșează alte lucrări pentru exterior.

Parcul PRIVIGHETORILOR a fost în ultimii ani uitat. S-au făcut și aici investiții de cîteva milioane. Jumătate din grădină a fost transformată într-un salon rustic de 24 de locuri, înconjurate de firme luminoase, reflectoare și lampioane. Se va reda circuitului turistic în totalitate, anul acesta. Specificul lui va fi pur românesc, cu cerdac, coloane, poartă mare de lemn, făcută în Maramureș, mobilier popular. Oamenii vor putea asculta spectacole folclorice, vor merge la grătar să-și aranjeze singuri friptura și vor putea trage și la butoiul cu vin (autoservire !). Și pentru a-l cita pe dl Mărășoiu, am sonne că acest restaurant ar putea da străinilor „dovada personalității poporului român".

Pagină realizată de
MARIA TIMUC

FLACĂRA

CONSILIER ECONOMIC

DESPRE INEGALITATE

Încă de la instalare, guvernul în funcțiune s-a lansat într-o intensă campanie mediatică. De cîteva luni, premierul Văcăroiu și miniștrii săi încearcă să ne convingă de faptul că noul guvern există și dincolo de aspectul formal al separării puterilor în stat, că-și asumă continuarea reformei, ținînd să opereze, totuși, corectivele pe care programul (mai mult electoral) al F.D.S.N. le impune în politica economică.

Fără să fi dat la iveală un program de guvernare detaliat, dl. Văcăroiu și-a exprimat opinia despre (cam) toate sectoarele economiei, „apăsînd", cu fiecare ocazie, pe importanța deosebită pe care o acordă *economiei reale*. „Dacă producție nu e, nimic nu e", pare a spune domnia-sa, ori de cîte ori îi vine bine, sugerîndu-ne că, la urma urmei, instrumentele financiare și monetare sînt numai „butoane" de reglaj fin și că „secretul" vindecării economiei românești stă în relansarea efectivă a producției ; ceea ce, în (și nu numai în) principiu, este adevărat.

Dar, dacă mijloacele de sorginte monetaristă nu sînt suficiente pentru a frîna declinul producției, pe ce alte căi poate fi atins acest obiectiv? Este tot mai evident că primul ministru înclină să creadă că statul trebuie să intervină cu toată autoritatea lui. Ce înseamnă, practic, această intervenție, dl. Văcăroiu n-a precizat niciodată, pînă acum.

Singurul dintre demnitari care a încercat să dea un răspuns cît de cît consistent în această — să recunoaștem ! — spinoasă problemă a fost „numărul doi" al Executivului, ministrul de stat *Mișu Negrițoiu*, președintele Consiliului pentru coordonare, reformă și strategie economică. Pe parcursul mai multor intervenții publice, domnia-sa a reluat o foarte interesantă dilemă : ce trebuie să primeze, *libertatea politică* sau *libertatea economică* ? Invocînd diverse surse de autoritate în domeniu, dl. Negrițoiu a optat hotărît pentru libertatea economică. Poziția domniei-sale este inspirată, probabil, de binecunoscuta teză *„economie de piață fără democrație"*, promovată, la noi, de ex-premierul Theodor Stolojan. Martor apropiat al avatarurilor neputinței fostului prim-ministru de a întrerupe cursul defensiv al guvernării sale, dl. Negrițoiu ne explică, de acum relaxat, că statul posedă întreprinderi rentabile, cu perspective excelente, întreprinderi cu șanse incerte, unde se mai poate încerca ceva și întreprinderi *clar* falimentare, care vor trebui eliminate.

Dl. ministru crede că e de datoria guvernului să identifice acele segmente ale producției care trebuie încurajate, ajutate să renască, eventual stipendiate și că, în egală măsură, este tot datoria guvernului să ne spună ce întreprinderi vor trebui lăsate să piară. Deci, ne avertizează dl. Negrițoiu, știut fiind că statul are resurse limitate, acestea vor fi alocate diferențiat, în funcție de anumite criterii. Că „ajustarea structurală" la care face trimitere dl. ministru poate fi realizată numai prin politici suple, financiare și de credit, metode pe care, fără să le repudieze expres, dl. Văcăroiu le așază în plan secund, e, poate, mai puțin important. Ceea ce contează, într-adevăr, este că, după știința noastră, dl. Negrițoiu este primul funcționar de rang înalt care enunță public teza *abordării selective* a componentelor proprietății de stat. E drept, prin creditele cu regim special de care se bucură, agricultura a avut și pînă acum un statut aparte ; dar asta este o cu totul altă problemă.

Legată mai acut de *intervenția selectivă* a statului în economie, așa cum este văzută ea de actualul guvern, este o altă chestiune : *privatizarea*. Dl. Negrițoiu este un realist ; spune că uneori este mai ieftin să construiești o fabrică pornind de la zero decît să cumperi una veche și să o retehnologizezi. De aceea, domnia-sa pare mai puțin interesat de fenomenul privatizării în sine, fiind preocupat, mai ales, de menținerea pe linia de plutire a fondului realmente *privatizabil*. În această direcție, ministrul pentru reformă este decis, după cîte am înțeles, să meargă pînă la subvenționarea marilor combinate industriale - muribunde. Deși n-a spus-o direct în nici o intervenție publică, angajîndu-se să mențină în viață „giganții", dl. Negrițoiu pare sceptic în ceea ce privește impactul benefic imediat al privatizării. Rezultatele acesteia urmează să apară, cel mai devreme, peste opt sau zece ani, crede domnia-sa și înclinăm să-i dăm dreptate, din acest punct de vedere.

Deci, instrumentele pe care statul le va utiliza în cadrul planului său de implicare mai hotărîtă în economie sînt *contractele de management pe termen fix* (discutate de noi în nr. precedent al revistei), și *alocarea discriminatorie*, a resurselor. Este interesant de urmărit cum va reacționa acea („anumită") parte a industriei care se va afla pe *„lista neagră"* a guvernului. Pentru că, dacă domnul Negrițoiu se ține de cuvînt, dreptul egal la resursele statului este mort.

PAUL CIUDIN ■

PIAȚA VALUTARĂ

LA NOI

Leul își continuă cursa descendentă, fixingul coborînd, în ultimele zile, pînă la un nivel de 472 lei/$. Moneda națională a pierdut, deja, 2,6% din valoarea cu care a intrat în noul an (460 lei/$). Pe piața liberă, căderea a fost și mai evidentă, dolarul oscilînd, la cumpărare, într-o plajă cuprinsă între 800 și 1 000 de lei.

În aceste condiții, pentru a tempera cererea de valută pe segmentul oficial al pieței și pentru a stopa practicile speculative de transfer valutar, Banca Națională trebuie să decidă o nouă depreciere semnificativă a monedei. Implicațiile vor fi dureroase. Importurile se vor scumpi, iar prețurile interne ale mărfurilor aduse din afară vor cunoaște o nouă explozie de proporții. Dar, atîta vreme cît mult doritul împrumut de stabilizare întîrzie să apară, banca centrală nu are altă posibilitate de intervenție.

Din experiența ultimilor trei ani, știm că menținerea unui curs dual de schimb — fie că este oficial acceptată, fie că nu — provoacă fracturi violente în evoluția prețurilor de consum. Niciodată, însă, în acești trei ani, distanța dintre cele două ramuri ale cursului nu a fost atît de mare. Dacă autoritățile își vor asuma acum responsabilitatea unei devalorizări corective masive a leului, „rigorile iernii" ar putea deveni insuportabile pentru majoritatea populației, în pofida „valului de aer cald", care s-a instalat deasupra țării noastre.

Dat fiind acest risc meteopolitic major, credem că, deși necesară, măsura respectivă va fi amînată la primăvară.

ÎN VECINI

— decembrie 1992 —

Țara	Moneda	Per dolar
1. Ungaria	forint	80,85
2. Iugoslavia	dinar	—
3. Turcia	lira	8223,00
4. Bulgaria	leva	24,60
5. (ex) U.R.S.S.	rubla	416,50
6. Polonia	zlot	14640,00
7. Cehia/Slovacia	coroana	27,93

Sursa: International Herald Tribune.

UN TROFEU RÎVNIT
FIERUL DE CRISTAL

După cum poate știți, din anul 1990, redacția Publicațiilor Flacăra a hotărît ca, la fiecare sfîrșit de an, să-și dea întîlnire cu firme românești și străine din Capitală și din țară, partenere sau potențiale partenere într-o conlucrare reciproc avantajoasă. Din 1992 s-a hotărît și decernarea unui trofeu, Fierul de cristal, **ca o recunoaștere a calității relației dintre Publicațiile Flacăra și una din firmele cele mai apropiate de destinul lor.**

Ce este Fierul de cristal ?

Este un trofeu care se va acorda de acum înainte, în fiecare an, operă a marelui nostru artist Dan Băncilă. Trofeul reprezintă un fier de călcat din cristal în greutate de 2 kg. Postamentul semnifică temelia relațiilor dintre Publicațiile Flacăra și firma premiată, fierul de călcat propriu zis reprezintă transparența acestor relații și posibilitatea netezirii oricăror asperități s-ar ivi, iar minerul sub formă de măr simbolizează rodul acestor relații.

Fierul de cristal va fi decernat, ca o recunoaștere a **inteligenței, puterii imaginative și celei economice, a valorii relației interumane. Dorim succes tuturor pretendenților!**

Director general
GEORGE ARION ■

BURSA DE MĂRFURI

Doar două contracte au fost încheiate în ședința de tranzacționare bursieră desfășurată joi, 14 ianuarie curent, la sediul Bursei Române de mărfuri.

Prima tranzacție a avut ca obiect cantitatea de 1 000 de tone de păcură (cu un conținut de sulf de max. 3%), contractul încheindu-se la nivelul cotației de deschidere (51 000 lei/tonă). În cadrul celei de-a doua tranzacții, 20 de tone de tablă neagră au fost vîndute tot la nivelul cotației de deschidere (119 000 lei/to). Adaosul comercial cedat de vînzător cumpărătorului a fost mai mare de 15%, în prima tranzacție și mai mic de 15%, în cea de-a doua.

Lista completă a mărfurilor care au fost oferite, precum și evoluția cotațiilor de la deschiderea și pînă la închiderea ședinței pot fi urmărite în tabelul pe care îl publicăm alăturat.

COTAȚII

PRODUS	DESCHIDERE	INCHIDERE	CONTRACT ÎNCHEIAT
Păcură tip 50/30 S sulf max 3%	51.000 lei/tonă		51.000 lei/tonă
Păcură sulf max 3,5%	55 000 lei/tonă	53.000 lei/tonă	
Orez Bumbuna, bob lung alb	184 000 lei/tonă	182.000 lei/tonă	
Cafea Arabica verde, SANTOS	800.000 lei/tonă	800.000 lei/tonă	
Bale lină pieptănată, sort 11	1 800 000 lei/tonă	1.800 000 lei/tonă	
Zinc 99,9%, în lingouri sau bare	570.000 lei/tonă	565.000 lei/tonă	
Tablă neagră col 3 2K 1,5x1 000x2 000	119.000 lei/tonă	119.000 lei/tona	119.000 lei/tonă
Tablă neagră col 3 1n 1,75x1 000x2 000	119 000 lei/tona	119.000 lei/tonă	
Hîrtie tip HS IA, format A4 60gr/mp	550.000 lei/tonă	500 000 lei/tonă	
Placă lamată alb, 150x150x5 mm,	1.900 lei/mp	1.800 lei/mp	
Hîrtie tip XEROX, RQ=70gr/mp,format	690.000 lei/tonă	690.000 lei/tonă	
Radio SELENA 215	18 200 lei/buc	18 200 lei/buc	
Fire 100% Bumbac, 3500 decitex Nm20/1	1.050 lei/kg	1.050 lei/kg	
Fire 100% Celofibră, 500 decitex Nm200/2	1.600 lei/kg	1.600 lei/kg	
Fermoar plastic import	32 lei/buc	32 lei/buc	
Tractor motocultivator 506	330.000 lei/buc	300.000 lei/buc	

...tă
...TE"

...rioși și foarte competenți. Pe mine ca român asta mă bucură foarte mult și îmi dă siguranță, în ciuda comentariilor pesimiste ce bîntuie de vreo doi ani încoace, eu sînt convins că se poate...

— Cîți angajați are firma dvs.? Prin ce se caracterizează colectivul AREXIM?

— În acest moment avem peste 80 de angajați. După cum v-am spus, am început cu 20 și, zic eu, a fost o treabă îndrăzneață, pentru că puțini s-ar fi încumentat la așa ceva în 1990. Am împrumutat 150 000 lei de la niște prieteni și am demarat... Acum nu cred că aș mai avea curajul să fac așa ceva, dar uneori îmi amintesc cu plăcere acele timpuri în care știam fiecare contract încheiat, fiecare factură, fiecare încasare și așteptam tremurînd de la fiecare 5 ale lunii pînă pe 10, cînd se plăteau salariile la noi, să se adune leu pe leu să ne putem plăti oamenii.

Mulți dintre cei 20 de oameni cu care am pornit firma sînt și acum la noi, alții s-au pierdut pe drum; cei care au rezistat și au reușit să se adapteze climatului de lucru foarte intens existent aici, au devenit acționari ai săi, pentru că eu și co-asociatul meu, Tinel Motoi, am cesionat jumătate din patrimoniu și din capitalul social celor care au pornit la drum împreună cu noi și care au rezistat șocului de început.

Noi sîntem adepții unui stil managerial de echipă, nu ne plac structurile piramidale rigide; avem un management orientat pe obiective. Bineînțeles că există ierarhii, dar intenția noastră este aceea de a-l implica în cît mai mare măsură pe fiecare angajat în problemele care îl privesc. În acest fel, fiecare participă în mod nemijlocit la dest...

— ...e au fost greutățile cele mai ... care v-ați confruntat?

...ceva v-am mai spus... Ce pot să adaug? Cînd am deschis noi firma, în 1990, mentalitatea generală a românului era că toți „privații" sînt niște șarlatani. Noțiunea de om de afaceri era asociată, în procent de 99,99% din cazuri, cu cea de bișniță și exista atunci o puternică rezistență împotriva colaborării cu firme particulare. Noi am decis să luptăm cu această mentalitate și cred că am reușit să o învingem. Cînd mă uit înapoi, acum, mă și mir că am reușit așa repede; la numai șase luni de la înființare, AREXIM era deja o firmă destul de solidă financiar, ne plăteam cu regularitate salariile și furnizorii, aveam fluxuri de încasări și plăți constante, și, deci, existam! fără suport din afară și fără să ne susțină nimeni. E drept, cu mult efort: de cînd am pornit firma, de-abia acum, de cîteva luni, ne putem permite să stăm duminica acasă și 1992 a fost primul an în care ne-am luat concediu. A fost greu pentru că, de la 10 000 de lei, să ajungi la o firmă cu o cifră de afaceri de 1,5 miliarde pe an, nu este deloc ușor.

— RANK XEROX este o „celebritate" mondială, iar dvs. sînteți unul dintre „dealer"-i săi autorizați. Cum vă simțiți în acest rol?

— Rolul mă „obligă" și mă ambiționează. Obligat sînt nu numai între ghilimele, sînt chiar prin contract. Obligațiile care ne revin nu ne-au speriat însă și nici nu ne-au descurajat, ci, dimpotrivă, ne-au stimulat. Noi zicem că am reușit să ne îndeplinim obligațiile. Am fost ambiționați și de faptul că RANK XEROX este liderul mondial al pieței de birotică și că, de la înființare și pînă acum a fost tot timpul în avangarda progresului, introducînd, în domeniul său de activitate, numărul cel mai mare de inovații tehnologice, conducînd permanent „ostilitățile" în lumea copiatoarelor.

Și noi vrem să fim o firmă care conduce piața și nu una care o urmează. Într-o piață în dezvoltare există două genuri de firme: unele care stabilesc referințe sau standarde și altele care încearcă să atingă aceste standarde. XEROX-ul este una din firmele care impun standarde, iar noi am considerat că și AREXIM-ul trebuie să fie o firmă de acest gen.

— Pentru clienții dvs. actuali și potențiali, ce înseamnă o colaborare cu AREXIM?

— Este greu de răspuns la întrebarea asta, fără „să te bați cu cărămida în piept", la modul: „AREXIM este singurul... este principalul... este cel mai...." s.a.m.d. Obiectiv nu pot să fiu, ca orice „părinte", dar pot să vă spun care sînt coordonatele ofertei noastre și rămîne la latitudinea clienților să spună în ce măsură ne achităm de ceea ce promitem. Sîntem o firmă prestatoare de servicii, și prin asta sîntem mult mai conectați la piață decît firmele din sectorul productiv și chiar decît cele din comerț, zone ale economiei în care contactul cu clientul este de scurtă durată și de obicei fără „feed-back". Pentru noi însă, contactul cu clienții înseamnă întotdeauna o colaborare pe termen lung, pentru că odată ce a cumpărat un echipament de la noi, tot noi sîntem cei care furnizăm asistență tehnică, service-ul, consumabilele, piesele de schimb etc. etc. și, eventual, echipamentul cu care îl va înlocui pe cel inițial; cînd acesta se uzează și vrea să renunțe la el.

Pot să vă spun că, de sărbători, am primit o sumedenie de scrisori de la clienții noștri, cîte un gînd bun de la toți cei cu care am încheiat afaceri; nu pentru că sîntem noi „mari și tari", ci pentru că AREXIM știe să-și cultive relațiile. Prin natura activității noastre sîntem foarte aproape de viața firmelor care apelează la noi. Le spun tuturor cu mîna pe inimă că AREXIM este firma al cărei unic scop este acela de a-și mulțumi clienții, de a fi cît mai aproape de necesitățile lor.

— Pentru viitor, ce gînduri aveți?

— Și asta este o întrebare grea... În România de azi, orizonturile de timp sînt foarte scurte, este foarte greu să-ți faci un plan de viitor de care să te ții. Din fericire, pînă acum, noi ne-am atins obiectivele pe care ni le-am propus. Și pentru 1993 avem un plan destul de ambițios. Este vorba de implantarea unor echipamente noi, de înaltă performanță, care pînă acum nu au intrat niciodată în Europa de Est. De asemenea, în acest an dorim să oferim o gamă completă de servicii, derulate pe baza unui contract de service total pentru care trebuie să fim extrem de bine pusi la punct, logistic vorbind, astfel încît clienții să nu aibă absolut nici un fel de problemă, să știe doar că trebuie să achite o factură lunară sau trimestrială și altceva să nu-l intereseze despre echipamentul pe care îl cumpără de la noi, de la instalare pînă la casare.

Ce mai vrem să facem? Vrem să încercăm, este un gînd mai vechi, un sistem de „leasing", în care trebuie atrase niște instituții financiare solide, pentru că finanțarea în „leasing" este totuși mult deasupra posibilităților noastre. De altfel, acest „leasing" este altceva, este în primul rînd o afacere financiară cu care noi nu sîntem încă familiarizați.

— SUCCES, AREXIM!

FLORIN DOBRESCU ■

...buitor
1992 a
de Est."

Distribuitor
Autorizat
RANK XEROX

ECONOMIE

Camera de Comerț și Industrie a României, prin Departamentul Publicom

invită firmele interesate să participe la următoarele expoziții specializate, cu participare internațională, pe care le va organiza în anul 1993:

- **UNIVERSAL SHOPPING**: 2—5 februarie 1993
  confecții, încălțăminte, articole sportive și de voiaj, jucării, aparatură electronică, bijuterii, cosmetice, țigări, băuturi, produse alimentare etc.
- **ECHIPARE CASNICĂ**: 2—5 februarie 1993
  mașini și aparate electromenajere inclusiv piese de schimb, articole de menaj de orice fel, servicii de masă, produse de uz menajer etc.
- **CABLURI ȘI CONDUCTORI**: 9—12 februarie 1993
  cabluri și conductori pentru utilizări generale și speciale, inclusiv materiale pentru industria cablurilor și conductorilor.
- **PRELUCRAREA METALELOR. TESTĂRI, ACOPERIRI METALICE**: 2—5 martie 1993
  scule așchietoare, abrazive, diamante industriale, scule diamantate; tratarea suprafețelor și acoperiri metalice; echipamente și tehnologii de sudură; aparatură pentru încercări fizico-mecanice; aparatură de control distructiv și nedistructiv.
- **LABORATOR**: 9—12 martie 1993
  aparatură și articole de laborator pentru toate domeniile de activitate: chimicale de laborator etc.
- **PROTECȚIA**: 9—12 martie 1993
  aparatură și echipamente pentru detectarea, controlul și reducerea poluării mediului înconjurător.
- **AGRA — VET**: 16—19 martie 1993
  chimicale pentru protecția plantelor, premixuri, instrumentar și medicamente de uz veterinar, utilaje și accesorii de uz agricol etc.
- **ARMĂTURI, POMPE, GARNITURI**: 23—26 martie 1993
  armături, pompe și garnituri pentru utilizări în toate domeniile.
- **DENTA**: 30 martie — 2 aprilie 1993
  echipamente, instrumentar, accesorii, materiale, produse chimico-farmaceutice pentru cabinetele și laboratoarele dentare; produse pentru igiena bucală.
- **AMBALAJ — CONDIȚIONARE**: 4—7 mai 1993
  materiale de ambalaj, ambalaje de consum și de transport; imprimare marcare, etichetare; echipamente, mașini și accesorii pentru ambalarea celor mai diverse produse.
- **FOTO, KINO, VIDEO**: 11—14 mai 1993
  aparate și accesorii foto, aparatură de filmare și de proiecție (film, diapozitive, retroproiectoare), camere video, filme, hîrtie și chimicale foto, aparatură și accesorii pentru studiourile și laboratoarele foto, benzi magnetice (casete video, audio, benzi de magnetofon) etc.
- **AUTO-SERVICE**: 14—17 septembrie 1993
  echipamente, accesorii, dotări și scule pentru unitățile de service auto, garaje și stații de alimentare; piese de schimb și echipament electric auto; uleiuri, vopsele și cosmetice auto; anvelope, camere și echipamente pentru vulcanizare; aparatură de măsură, testare și calibrare etc.
- **VITRINART**: 9—12 noiembrie 1993
  materiale, accesorii și articole pentru dotarea și decorarea interioară și exterioară a magazinelor.
- **INFORMATICĂ '93**: 16—19 noiembrie 1993
  mini-calculatoare, calculatoare personale, calculatoare industriale și de proces, rețele de calculatoare, software, echipamente periferice, accesorii pentru computere și materiale consumabile, aplicații.
- **BANKTECH**: 16—19 noiembrie 1993
  echipamente, accesorii și dotări specifice pentru sectorul bancar.

Pentru înscrieri și informații suplimentare adresați-vă la PUBLICOM, Bd. N. Bălcescu nr. 22, sector 1, 79502 București, telefon 614.75.35 sau 613.70.73, telex 11374 camro r.

EXPOZIȚIILE SPECIALIZATE PUBLICOM — O ȘANSĂ ÎN PLUS PENTRU PROMOVAREA PRODUSELOR DUMNEAVOASTRĂ!

ECONOMIE

Un mit al lumii moderne:

PORSCHE

Cine n-a auzit de PORSCHE ? Superelegantele mașini sport ale firmei germane, despre care toată lumea știe că au „herghelii de cai" sub capote, se bucură de o celebritate care o egalează pe cea a „monștrilor" cinematografului și a vedetelor muzicii pop și rock.

Legenda acestor adevărați stăpîni ai șoselelor s-a țesut în jurul personalității întemeietorului firmei, FERDINAND PORSCHE. Dorim să vi-l prezentăm pe acest „om minunat", vorbindu-vă despre „mașinile lui zburătoare", a căror faimă este legată pentru totdeauna de numele lui.

Ferdinand Porsche s-a născut la 3 septembrie 1875 la Matterdorf în Boemia, care, pe atunci, făcea parte din Imperiul Austro-Ungar. Încă din copilărie, nutrea o adevărată pasiune pentru tot ce era legat de electricitate.

Și-a convins părinții să-l înscrie la o școală tehnică ; urmează colegiul din Bechenberg, cel mai important orășel

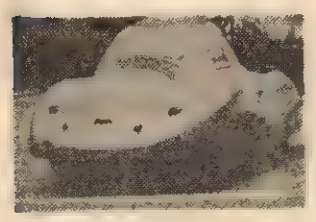

din vecinătatea Matterdorf-ului.

În 1890, Ferdinand face familiei o surpriză : dotează casa părinților săi cu o instalație electrică de iluminat ; copilul de numai 15 ani a construit singur toate cele necesare. Faptul a produs senzație, deoarece, în toată regiunea, doar fabrica familiei Glazkey avea lumină electrică. Impresionat, patronul fabricii respective îi finanțează lui Ferdinand plecarea la Viena, unde se angajează la societatea de electricitate Bela-Egger, frecventînd, în paralel, cursurile colegiului tehnic din capitală.

În epocă, furnizorul de trăsuri al Casei Imperiale era Jakob Lohner ; el dorea să realizeze o „trăsură fără cai", acționată de un motor electric. Aflînd de intenția lui Lohner, tînărul Ferdinand își oferă serviciile. După cîteva luni vede lumina zilei **prima berlină Lohner-Porsche**, cu două motoare electrice care acționau direct roțile anterioare, avînd asigurată o autonomie de 50 de kilometri și dezvoltînd o viteză maximă de 30 km/h. În 1900, la Expoziția Universală de la Paris, „mașina" stîrnește o admirație generală.

Urmînd moda timpului, Ferdinand își abandonează pasiunea, începînd să se ocupe de motoarele cu benzină. În 1905, **Austro Daimler** îi oferă un post de director ; aici, Ferdinand proiectează **„Maja"**, primul său automobil pe benzină.

Dintre constructorii de automobile, Porsche este cel dintîi care a intuit importanța aerodinamicii și și-a desenat caroseriile ținînd cont de legile ei. În 1910, el lansează prima caroserie în linie „tulipano" (cu unghiuri rotunjite ; fără „colțuri"). Ferdinand este atît de absorbit de munca lui, pune atîta pasiune în tot ceea ce face, încît doar printre picături mai are timp să se ocupe și de educația lui Ferry, băiețelul său de cîțiva ani, (n. 1909), care vădea și el o înclinație aparte pentru mecanică.

În 1917, Porsche este numit profesor la Școala de Inginerie din Viena. Mintea sa vulcanică naște proiect după proiect. Între altele, realizează pentru **Daimler-Benz** automobilul **Mercedes** de 2 000 de cmc. Lucrează, pentru scurt timp, și pentru firma **Steyr**, dar, la sfîrșitul anului 1930, decide să lucreze pe cont propriu. Le spune celor apropiați că vrea să realizeze o mașină economică și robustă, la un preț care să fie accesibil tuturor.

În decembrie 1930, înființează, împreună cu ginerele său, **Anton Piech** (un avocat vienez căsătorit cu Louisa, fiica lui Ferdinand), și cu bancherul **Adolf Rosenberger**, firma **Porsche**, înregistrată oficial cîteva luni mai tîrziu, în aprilie 1931.

Sediul firmei : Viena, Kronenstrasse, nr. 14. **Scopul :** proiectarea vehiculelor cu motor și a mijloacelor de transport aeriene și navale. **Angajați :** nouă tehnicieni și zece funcționari auxiliari. Cei nouă formau o echipă tehnică „de aur", care reunea competențe „de vîrf" în domeniu : cei doi **Porsche (Ferdinand și Ferry)**, proiectantul șef **Karl Rabe**, inginerul **Karl Fröhlich**, expertul în motoare **Josef Kales**, carosierul **Erwin Komenda**, expertul în aerodinamică **Josef Mickl**, expertul în mecanică generală **Franz-Xavier Reimspiess** și „magul" necontestat al transmisiilor cardanice, **Josef Waharadnik**. Acestei echipe i se adăuga **Josef Goldinger**, un fel de factotum, prieten din tinerețe al lui Ferdinand, și el mecanic și pilot de automobile.

Cu toate că, la începutul anilor '30, economiile tuturor statelor lumii erau sub amenințarea unei teribile săbii a lui Damocles, firma Porsche a reușit să se impună. Succesul în afaceri îi este umbrit însă de ascensiunea la putere a naziștilor, în urma căreia asociatul lui Porsche, bancherul evreu **Rosenberger**, a trebuit să părăsească Austria, aflată în sfera de influență directă a Germaniei.

Spre sfîrșitul anului 1934 Ferdinand își pune în practică ideea lui mai veche de a construi o **„mașină populară"**, ieftină, economică și robustă ; proiectează primele trei automobile **Volkswagen**, pe care, în octombrie 1936, le prezintă constructorilor de modele experimentale, deschizînd astfel drumul unei mărci automobilistice de răsunet.

Faima genialului inventiv al lui Ferdinand Porsche a depășit granițele Germaniei. El era binecunoscut și mai marilor timpului. Îl cunoștea personal pe Führer pe care l-a întîlnit prima dată în 1924, într-unul din saloanele Vienei, frecventate și de — pe atunci — pictorul **Adolf Hitler**. Legăturile lui Ferdinand Porsche cu anturajul Führer-ului nu au fost însă niciodată decît sporadice. Nu l-a atras nici cealaltă extremă a eșichierului politic. Invitat de **Stalin** în Uniunea Sovietică, el a fost rugat să devină consilierul personal al dictatorului comunist în probleme industriale, oferindu-i-se o viață de nabab. Porsche a refuzat și s-a întors acasă.

În 1945, după terminarea războiului, este internat de americani într-un lagăr de prizonieri ; este eliberat după cîteva săptămîni, dar, pentru vina de a fi construit mașini folosite de armata germană, el este arestat de autoritățile de ocupație franceze și petrece doi ani în închisorile din Paris și Dijon.

În această perioadă, firma este condusă de Ferry, care a reușit să finalizeze două proiecte importante : primul, un monoplas de concurs, al doilea, o mașină sport (serie „356"), echipată cu o variantă perfecționată a motorului Volkswagen din 1938. După eliberarea lui Ferdinand, în 1947, fabrica Porsche construiește modelul „356" pe care îl prezintă publicului la Salonul de la Geneva ; **„356" este prima mașină** care a purtat numele **Porsche**.

După moartea lui Ferdinand, survenită în urma unui infarct, la 30 ianuarie 1951, **Ferry Porsche** și sora sa, **Louisa Piech**, au devenit proprietarii firmei. Tot în 1951, un automobil Porsche învinge pentru prima dată în **cursa de 24 de ore** de la Le Mans. În 1962, pe circuitul de la Rouen, Porsche obține prima victorie în cursele de **Formula 1**. În 1984, **mașinile McLaren** echipate cu motoare **Porsche Tag**, pilotate de **Alain Prost** și **Nicki Lauda**, cîștigă 12 concursuri din cadrul campionatului mondial de **Formula 1**.

Porsche a construit numeroase modele devenite, în diversele lor variante, celebre : **„356"**, **„911"**, **„917"**, **„928"** și **„959"**.

În prezent deși octogenar, **Ferry Porsche** este încă președintele consiliului de administrație al firmei, care, în primăvară, va împlini 52 de ani.

Mondo • Auto • Carusel

• **Potrivit unor studii recente**, publicate de **Corriere Motori**, suplimentul „Auto" săptămînal al cotidianului **Corriere della Sera**, viteza medie a traficului, la ore de vîrf, în zilele lucrătoare, este de 13,6 km/h, la Milano și de 11 km/h, la Bologna. „Cercetările" au demonstrat că viteza traficului în marile orașe nu este cu mult mai mare nici în week-end, cînd circulația autovehiculelor comerciale ale serviciilor publice este limitată.

• **La mijlocul acestei luni, Volkswagen** a pus în vînzare primele exemplare ale **noului său model Golf Gti 16V**, echipat cu un motor Diesel de 2.0 litri și 150 CP. În oferta de piață a firmei germane, modelului menționat se adaugă **versiunilor îmbunătățite** ale binecunoscutelor **Golf 1.4 (C1 și G1), Golf 1.6 (C1 și G1)** și **Vento 1.6 și 1.8**, intrate în vînzare în decembrie 1992.

• **Noul director general de la Chrysler, Robert Eaton**, care, de la începutul lunii ianuarie, l-a înlocuit „la comandă" pe celebrul manager **Lee Iacocca**, a declarat că își bazează politica de dezvoltare a firmei pe intensificarea investițiilor destinate înnoirii producției. „**Chrysler** trebuie să ofere un model nou în fiecare lună", a spus dl. Eaton.

• **La Barcelona**, va începe, în curînd, construcția primului **mega-parking complet automatizat** din lume. Proiectul, al cărui cost estimat este de 100 milioane de dolari, prevede construcția unui „bloc" subteran cu zece niveluri, acoperit, „la vedere", cu un edificiu destinat să adăpostească magazine, birouri și reprezentanțe comerciale. Garajul propriu-zis va fi robotizat. La intrare, automobilele vor fi urcate pe niște platforme speciale, „misiunea" șoferilor încheindu-se odată cu oprirea motoarelor și închiderea ușilor. Comandate computerizat, platformele respective vor transporta mașinile la locurile de parcare, dispuse alveolar în subteran. Potrivit calculelor efectuate de autorii proiectului, chiar și în zilele în care solicitările vor fi foarte numeroase, „manevrele" de parcare și de reintrare în trafic nu vor dura mai mult de 90 de secunde.

• **Grupul PSa (Peugeot—Citroën)** și-a propus să fabrice o nouă generație de automobile electrice — **Peugeot J5 și Citroën C15/C25** — pe care intenționează să le comercializeze în exclusivitate pe piața franceză.

• **În S.U.A.**, vînzările de autovehicule (turisme și camioane) au fost, în primele 11 luni din 1992, cu 21,6 la sută mai mari decît cele realizate în perioada corespunzătoare din anul precedent.

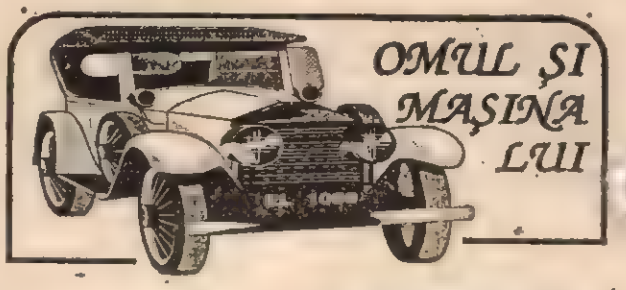

VICTORIA COCIAȘ

Actriță a Teatrului Nottara, d-ra **Victoria Cociaș** este proprietara unui autoturism **Lada 1200**, fabricat în anul „șaptezeci și ceva". A obținut permisul de conducere cu „pile", din a doua încercare. Cunoștințele auto pe care le posedă se rezumă la : „Nu știu nici acum pe unde circulă benzina și ce se întîmplă cu ea ; nu știu să schimb nici măcar o roată". Pînă în prezent, nu a plătit decît două amenzi, ambele nesemnificative. Nu a avut necazuri cu Poliția, deoarece a fost o șoferiță **MODEL**. Conduce mașina din plăcere, dar și din necesitate. Numita **Lada 1200** are culoarea roșie și este **„comunistă"**. După căderea regimului ceaușist, **Lada 1200** nu mai vrea să meargă bine, protestează. Pentru a o scoate din grevă, d-ra Cociaș folosește metode de convingere pur democratice, îi vorbește frumos, o roagă, dar degeaba ; Lada 1200 nu se urnește din loc. Victoria Cociaș și **Lada** sa **1200** formează un cuplu „comic" de multă vreme cunoscut în lumea teatrului. Cuplul are multe realizări pe drumurile publice din țară. Cu toate acestea, datorită **penelor** din ce în ce mai dese, care apar precum ciupercile după ploaie, „mariajul" **Cociaș — Lada 1200** este la un pas de divorț.

„Cînd se strică mașinuța mea e un adevărat chin. Mă întreb cu ce am păcătuit. Este foarte greu să găsesc pe cineva care se pricepe la mașini. De aceea, în viitor, mi-ar face mare plăcere să am lîngă mine, în mașină, un mecanic foarte bun care să mă scutească să tot «acostez» potențiali mecanici în momentele de cumpănă. Vreau să vînd cît mai curînd această mașină, deoarece e «bătrînă», iar eu sînt tînără și frumoasă și nu mi se pare logic acest contrast".

GHEORGHE BARBU

NOUL PREȘEDINTE AL ANP ARE NEVOIE DE TIMP

• *Dl Aurelian Dochia nu s-a „așezat", încă*

Ne-am permis să adresăm staff-ului Agenției Naționale pentru Privatizare următoarele întrebări :

1) Cînd își vor începe activitatea Fondurile Proprietății Private ?

2) Care este modalitatea de numire a directorilor Fondurilor ? Dacă dl. președinte al A.N.P. s-a gîndit la anumite persoane, care sînt aceste persoane ?

3) Dl. președinte crede că Fondurile pot funcționa adecvat într-o piață în care nu există o bursă de valori ?

Pentru a ne răspunde, l-am solicitat, după cum puteți vedea, pe dl. **Aurelian Dochia**, noul președinte al Agenției, considerînd că domnia-sa este interesat în deschiderea unui dialog care să contribuie la elucidarea „necunoscutelor", numeroase și persistente, care trenează în ecuația privatizării. Din „binecuvîntate pricini", dl. președinte nu ne-a putut primi ; domnia sa mai are încă nevoie de timp „să se așeze", după cum ne-a declarat dl. **Mircea Moraru**, director în cadrul A.N.P.

Deși a calificat întrebările noastre ca fiind irelevante — folosind pentru aceasta un cuvînt mult mai „tare" — dl. director a acceptat, totuși, să ne facă favoarea de a ne oferi următoarele răspunsuri :

1) F.P.P. și-au început activitatea și funcționează pe baza unui statut care trebuie cunoscut.

2) Nu președintele A.N.P. îi numește pe directorii Fondurilor.

3) Personal, dl director crede că F.P.P. vor putea funcționa într-o piață în care nu există o bursă de valori.

Dl. Moraru nu a negat necesitatea unei informări corecte și complete a publicului, prin intermediul mass-media, cu privire la derularea procesului de privatizare ; în plus, a avut și amabilitatea de a ne deschide ochii, indicîndu-ne un set de surse de documentare, „sigure" și aflate la îndemîna oricui", cum ar fi **Statutul** și **Regulamentul F.P.P.** și legile specifice adoptate de aleșii națiunii.

Credem că dl. Moraru, în calitate de director în cadrul elitistei **National Agency for Privation** (pardon ! — **Privatization**), și-ar fi servit mai bine instituția completîndu-și răspunsurile nu cu trimiteri la colț, ci cu amănunte care să contribuie într-adevăr la informarea publicului. De pildă, ne-ar fi interesat să aflăm :

1) Dacă F.P.P. și-au început activitatea, cînd a avut loc fericitul eveniment și prin ce acțiuni concrete se manifestă participarea Fondurilor la administrarea patrimoniului care le revine de drept, potrivit legii ?

2) Dacă nu președintele A.N.P. îi numește pe directorii F.P.P., atunci cine ? Din răspunsul domniei-sale la prima întrebare, am dedus că directorii celor cinci Fonduri au fost deja numiți. Nu e bine să știm și noi cine sînt ? Sau numele lor cade sub incidența legii secretului de stat ?

3) Sîntem de acord cu dl. director în ceea ce privește răspunsul pe care ni l-a dat la cea de-a treia întrebare. În principiu, se poate întîmpla orice. Dar, dacă Fondurile au preluat partea operativă a privatizării, în calitate de acționari în cadrul celor (cca.) 6 200 de societăți comerciale „privatizabile", cum vor determina **valoarea de piață** (și singura reală !) a acțiunilor de care le dețin, în absența unei burse de valori ?

Ar fi trebuit, poate, ca A.N.P. să se alăture Băncii Naționale în eforturile (?) acesteia în direcția aplicării Hotărîrii Guvernului nr. 65/1991, prin care B.N.R. era mandatată să organizeze Bursa de Valori. Evident, nu toate cele 6.200 de societăți (cu)prinse în hora privatizării ar fi putut fi cotate la bursă, de la început, dar cele cinci Fonduri ale Proprietății Private, **acțiunile** lor, mai bine zis, ar fi putut forma nucleul unui sistem de cotație bursieră în care să fie atrase, progresiv, și acțiunile altor societăți comerciale.

Ne pare rău, domnule director, dar A.N.P. nu trebuie numai să „conceptualizeze politica guvernului în materie de privatizare", ci și să concretizeze, să aplice în practică această politică ; rolul A.N.P. nu poate fi limitat doar la „normarea metodologică a privatizării". Fondurile sînt (sau ar trebui să fie) instrumentele sale de intervenție directă în procesul complex de formare a unei piețe adevărate.

În sfîrșit, în legătură cu problemele la zi ale privatizării, dl. director ne-a informat că, în a doua jumătate a lunii în curs, A.N.P. va comunica numărul exact de certificate de proprietate distribuite persoanelor îndreptățite. Ulterior, ne-a mai spus domnia-sa, fiecare Fond va fi în măsură să calculeze mărimea unității de valoare și să determine, pe această bază, **valoarea inițială** a fiecărui certificat, urmînd să comunice această valoare într-un interval de timp pe care dl. director nu l-a mai precizat.

Avînd în vedere prețioasele și competentele lămuriri pe care le-am primit, nu putem încheia „discuția" înainte de a adresa A.N.P. alte cîteva întrebări :

1) Cum a fost evaluat patrimoniul celor 6.200 de societăți comerciale privatizabile ? S-a ținut cont de **valoarea contabilă** (de înregistrare) sau de **valoarea rămasă** a activelor lor ?

2) Cum a fost determinată **valoarea actuală** (de piață) a activelor respective ?

3) După ce vor calcula valoarea inițială a certificatelor, Fondurile vor calcula și valorile lor ulterioare ? Cum ?

Așteptăm.

ATENA ENEA
MARCEL APOSTOLESCU

ECONOMIE

Deocamdată, certificatele de proprietate sînt simple petice de hîrtie

— interviu cu domnul GEORGE DANIELESCU, președintele Fondului Proprietății de Stat

Reporter : Domnule președinte, de ce a fost necesară înființarea instituției pe care o conduceți ?

George Danielescu : Fondul Proprietății de Stat este o instituție publică — o întreprindere a statului — care are rolul de a gestiona societățile comerciale aflate în proprietatea acestuia și de a decide măsurile privitoare la restructurarea lor, în scopul privatizării. Înființarea acestei instituții a fost necesară pentru a se elimina — în dublu plan, conceptual și practic — o **confuzie tipic comunistă** : aceea dintre **proprietar și administrator.** Înainte de apariția F.P.S., nu era evidențiată, clar, această diferență. Perpetuarea confuziei despre care vă vorbesc a dus multe întreprinderi în situația de a fi declarate falimentare, de a fi închise, pentru ca apoi să fie „privatizate", la preț redus și în folos personal chiar, de către cei care le-au falimentat.

Reporter : Care sînt etapele privatizării întreprinderilor și ce rol vor avea CERTIFICATELE DE PROPRIETATE în acest proces ?

George Danielescu : Procesul de privatizare va cuprinde aproximativ 6 000 de societăți comerciale. F.P.S. preia gestiunea acestora pentru a ști ce măsuri de restructurare se pot lua. Restructurarea vizează, în principal, **rentabilizarea** întreprinderilor respective. Ele trebuie să devină, pe cît posibil, rentabile, înainte de a fi propriu-zis privatizate.

Certificatele de proprietate vor fi administrate de sistemul celor cinci Fonduri ale Proprietății Private. În prima fază a procesului de privatizare, capitalul societăților comerciale gestionate de F.P.S. aparține în proporție de 70% statului ; restul de 30% se constituie în capital privat nenominalizat. În faza a doua a procesului, certificatele de proprietate vor fi transformate în acțiuni și astfel se va trece la nominalizarea capitalului. Aș dori să menționez un aspect deloc de neglijat în legătură cu modul de aplicare a Legii privatizării ; în lege se spune că certificatele de proprietate vor fi emise de Fondurile Proprietății Private, dar, în realitate, nu s-a întîmplat așa. Fondurile abia sînt schițate.

Reporter : Acum ce valoare au certificatele de proprietate ?

George Danielescu : Existînd doar pe hîrtie, Fondurile nu au anunțat încă valoarea unui certificat ; anul acesta, ele vor căpăta însă o valoare oficială. Tot în 1993 își va începe activitatea **Bursa de Valori**, proiectul de lege privitor la înființarea și funcționarea Bursei așteaptă să fie dezbătut în Parlament. La Bursă, poate fi creată o piață pe care să fie negociate certificatele de proprietate netransformate în acțiuni ; numai în acest fel ele pot deveni adevărate hîrtii de valoare.

Reporter : Care credeți că vor fi problemele cu care se va confrunta F.P.S. ?

George Danielescu : Derularea cu cît mai puține obstacole a activității noastre depinde, în primul rînd, de sprijinul politic de care ne vom bucura ; avem nevoie, ev.dent, și de sprijinul Executivului. Unele organisme financiare internaționale și-au anunțat intenția de a ne susține, dar acestora, știți bine, nu le plac „nisipurile mișcătoare" ; ele ne vor susține numai dacă vom beneficia de un sprijin politic clar în Parlament și numai dacă Guvernul va acționa consecvent în direcția adîncirii reformei economice și a accelerării tranziției. Nu în ultimul rînd, avem mare nevoie de încrederea populației ; fără încredere, vom întîmpina, sigur, mari dificultăți.

Reporter : Vă mulțumim.

CRISTIAN GACHE

Bursa Romana de Marfuri S.A.

Piata Presei Libere 1 • Bucuresti • Tel. 617 22 31 • Fax 312 21 67

PROGRAMUL TRANZACTIILOR

DIN ZIUA DE JOI 21 IANUARIE 1993, ORA 11[00]

		Sort-area	Canti-tate	Adaos comercial
NG 1				
z 1				
rea Arabica verde	V		20tone	<15%
NTOS,NY5/6,sac 60 kg.				
z 2				
ez Birmania hob lung alb,	V		1000tone	<15%
artun max.25%, sac 50 kg				
z 3				
hair cal I Brazilia,	V		300tone	<15%
tanzare 99,8, curgere libera				
0% canusa 0,04, saci plastic a 50 kg				
NG 2				
z 1				
Septanala, sort 11	V		10tone	<15%
z 1				
icure 50/30S continut de	V		60tone	<15%
il 3 5% max putere				
onica 9500 Kcal/kg				
NG 4				
z 1				
ici faianta alba,	V		1500mp	<15%
0x150x5 5 mm, cal. I a				
NG 5				
z 1				
de sorie HS 1A,	V		20tone	<15%
mat A4, 60 g/mp				
NG 6				
z 1				
bia neagra OL 37-1a,	V		78tone	>15%
5x1000x2000 mm.				

		Sort-area	Canti-tate	Adaos comercial
import Germania 100%				
uleiuri vegetale (soia, rapita, cocos palmier)				
RING 10				
poz 1				
Bec 75 W, TUNGSRAM,	V		5000buc	<15%
clar flux 960 lm, dulie E 27				
poz 2				
Bec 100 W TUNGSRAM	V		5000buc	<15%
clar flux 1380 lm, dulie E 27				
poz 3				
Tub fluorescent Ø 26 mm,	V		5000buc	<15%
18W,TUNGSRAM,compatibil cu cel de 20W				
poz 4				
Tub fluorescent Ø 26 mm,	V		5000buc	<15%
36 W, TUNGSRAM compatibil cu cel de 40W				
RING 11				
poz 1				
Tutun oriental clasa III (C),	C		500tone	<15%
fermentat umiditate 11 13%,				
consistenta foilor medie in baloti sau cutii				
RING 12				
poz 1				
Blanuri nurca (MINCS),	V		834buc	<15%
cal F5 1A,femela marmee 5,				
cal I culoare neagra				
RING 13				
poz. 1				
Paleti din lemn pentru	V		1000buc	<15%
depozitare si transport paletizat, 1200x1200x140 mm				
poz 2				
Taburet multifunctional	V		500buc	<15%

		Sort-area	Canti-tate	Adaos comercial
poz 2				
Zinc 99 9%, in lingouri sau bare	C		10tone	<15%
poz 3				
Zinc 99 99%	V		10 tone	<15%
RING 7				
poz 1				
Tabla neagra OL 37-2K,	V		8tone	>15%
1 5x1000x2000 mm				
RING 8				
poz 1				
Fire 100% bumbac,	V		2500kg	<15%
500 decitex, Nm 20/1, natural, A				
poz 2				
Fire 100% celofibra,	V		1974kg	<15%
500 decitex, Nm 40/2				
RING 9				
poz 1				
Seu de vita crud,	V		500tone	<15%
congelat pentru uz alimentar				
sau sapunificare				
poz 2				
Margarina Sonja,	V		20tona	<15%
monoroom cu 72 buc.				
RING 17				
poz 1				
Aparate de radio SELENA,	V		2000buc	<15%
tip B215 banda UUS 88 108 MHz ,Vest,				
alimentare 220V sau 9V				
RING 18				
poz 1				
Detergent "DERO"	V		10800cutii	<15%
"BONAI UX" in cutii a				
0 600kg ambalat in lazi a 20 cutii				
RING 19				
poz 1				
Grund 4070	V		10tone	<15%
poz 2				
Email 4070 - alb	V		[illegible]	<15%
poz 3				
Email 4070 - rosu	V		3.4tone	<15%
poz 4				
Email 4070 alb-gri	V		8tona	<15%
poz 5				
DINOX OLL.L	V		12tone	<15%

		Sort-area	Canti-tate	Adaos comercial
din lemn de fag, cu blat de imbracatura				
RING 14				
poz. 1				
Cuie constructii Ø 2,65x60 mm,	V		22tone	<15%
ambalate in cutii de carton a 30 kg				
poz 2				
Cuie constructii Ø 3x80 mm,	V		66tone	<15%
ambalate in cutii de carton a 30 kg				
RING 15				
poz 1				
Motocultivator MT506 SX,	V		10buc	<15%
pe benzina,in doi timpi,				
putere 4 5KW,3 viteze inainte/3 inapoi				
poz 2				
Masina automata	V		1buc	<15%
pentru cusute productivitate				
60 m/ora, putere inst. 2600W, monofazic				
RING 16				
poz 1				
Fermoar plastic 20 cm,	V		50000buc	<15%
import, 42 culori in punga				
monoroom cu 72 buc.				
poz 6				
Email 102 - 1	V		4tona	<15%
poz 7				
Email 532 - 1	V		12tone	<15%
poz 8				
Email 692 - 1	V		5tona	<15%
poz 9				
Email 822 - 1	V		15tona	<15%
poz 10				
Email 5072 alb-gri	V		15tona	<15%
poz 11				
Email 5072 - rosu	V		10tone	<15%
poz 12				
Email 5072 - gri deschis	V		10tone	<15%
poz 13				
Email 5072 - verde	V		5tona	<15%
poz 14				
Email 5072- albastru	V		10tone	<15%
poz. 15				
Email 5072-bleu	V		8tona	<15%

Avocatul casei

ŞI ARTIŞTII PLASTICI VOR AVEA PENSII DE STAT

Potrivit Hotărîrii Guvernului nr. 650/1992, asigurările sociale şi pensiile pentru artiştii plastici se integrează în sistemul asigurărilor sociale de stat.

Ca atare, drepturile de pensie ale membrilor Uniunii Artiştilor Plastici (UAP) se vor stabili după reglementarea comună respectiv Legea nr. 3/1977, în raport cu durata de asigurare şi nivelul veniturilor asigurate. Durata de asigurare se calculează prin însumarea perioadelor de vechime realizate anterior cu cele pentru care s-au plătit contribuţiile în condiţiile hotărîrii susmenţionate. Venitul la care se plăteşte contribuţia de asigurări sociale şi cea de 3% pentru pensia suplimentară este egal cu cel puţin salariul minim brut pe ţară.

Încasarea contribuţiilor de asigurări sociale de la artiştii plastici se efectuează de către UAP, care va vira sumele lunar, în contul asigurărilor sociale de stat.

Drepturile de pensie ale membrilor UAP stabilite pînă în octombrie 1992, se menţin şi se achită titularilor, cu începere de la această dată, indexate, compensate şi majorate, ca şi cele din sistemul asigurărilor sociale de stat. De la aceeaşi dată, drepturile de pensie se stabilesc luînd ca bază de calcul venitul asigurat în 5 ani consecutivi, din ultimii 10 ani de asigurare.

Pentru perioada de pînă la 5 ani de la intrarea în vigoare a noii hotăriri, baza de calcul a pensiei o constituie venitul asigurat pentru numărul de luni consecutive în care s-au plătit contribuţiile. Iar pînă la completarea perioadei de 5 ani, salariul de bază minim brut pe ţară, în cuantumurile legiferate pentru fiecare perioadă.

CORNELIU OLTEANU ■

Gastronomică

Mixed „Ambasador"

Domnul **DUMITRESCU CONSTANTIN**, bucătar şef la restaurantul **AMBASADOR**, oferă pentru iubitorii artei culinare una din specialităţile ce pot fi savurate în fiecare zi în luxosul şi primitorul restaurant AMBASADOR :

Cantităţi necesare pentru patru persoane :

— pîine albă — o jumătate
— pastă de mici — 120 gr
— filé de porc — 120 gr
— muşchi de vacă — 120 gr
— costiţă afumată — 120 gr
— cîrnaţi oltenesti — 120 gr
— caşcaval — 200 gr
— ficat pasăre — 160 gr
— ardei iute — 4 buc.
— roşii — 2 buc.
— unt — 50 gr.

Mod de preparare :

Din pîine se fac crutoane, ce se prăjesc în unt. În momentul cînd sînt gata crutoanele, pasta de mici se întinde crudă peste acestea. Apoi se pun pe grătar numai pe partea pastei de mici. Restul cantităţii de carne (porc, vacă, cîrnaţi, costiţă, ficatul de pasăre) se împarte în patru porţii, care se frig apoi pe grătar. Cînd sînt gata, se suprapun peste pasta de mici şi crutoane.

Jumătate din cantitatea de caşcaval se taie felii subţiri şi se pune peste acest preparat. Pe o frigăruie de lemn se înfige ardeiul iute şi jumătate din roşia decojită. Astfel, se înfige frigăruia şi restul de caşcaval se rade deasupra.

Se gratinează la cuptor circa 5 minute. Se serveşte cald, cu garnitură de cartofi pai.

EVELINA MAZILU ■

Groapa cu lei

Produse de import cu preţuri mici

În dughenele deschise pe **Bulevardul Expoziţiei** — în faţa intrării pentru TIR-uri a Complexului expoziţional din Piaţa Presei Libere — diferenţa dintre preţurile de achiziţie din import şi cele „en gros" şi „en detail" e de cîţiva lei şi, în cîteva cazuri, zero. Aceasta se explică, pe de o parte, prin abundenţa unor produse care nu mai găsesc cumpărători, pe de altă parte prin faptul că — din cauza concurenţei — importatorii se mulţumesc cu procentele revenite din tranzacţionarea propriu-zisă în ţările de unde vine marfa. Cu rare excepţii, e vorba numai de mărfuri de cea mai proastă calitate sau falsificate (majoritatea băuturilor alcoolice). Iată cîteva preţuri :

Bere Bavaria — **310** lei cutia, Ness Classic (200 gr) — **1 650**, margarină Remia — **380**, măsline — **485**, ţigări Winchester — **220**, rom Okeskey — **650**, palinka — **620**, orez — **225**, spaghete Doga — **280**, unt — **350** (250 gr), ţigări Assos — **340**, cafea Wiener — **500**, gumă de mestecat Flash — **500**, ciocolată Orben cu alune — **260**.

TUDOR OCTAVIAN ■

BOALA LUI CARRÉ

sau febra catarală infecţioasă a cîinilor (jigodia)

Boală contagioasă virală a cîinilor caracterizată de creşterea temperaturii la valori foarte ridicate, catar respirator şi gastrointestinal cu frecvente complicaţii pulmonare şi neurologice.

Virusul este universal prezent în populaţiile canine, dar cei mai expuşi sînt cîinii tineri, începînd cu vîrsta de 8 săptămîni.

Boala debutează cu febră, acumulare de material mucopurulent la comisura ochilor şi baza nărilor, apoi semne greu respiratorii şi digestive. După o perioadă scurtă de revenire apar semnele nervoase care în 98% din cazuri sînt ireversibile.

Pentru prevenirea contractării bolii, căţeii de 6—8 săptămîni trebuie vaccinaţi cu un produs biologic specific, vaccinarea repetîndu-se după 3—4 săptămîni. De asemenea, după vîrsta de un an, vaccinarea se face anual.

În cazul în care un cîine nu este vaccinat şi prezintă semne de boală recomandăm proprietarilor prezentarea de urgenţă la un cabinet de asistenţă medicală veterinară pentru precizarea diagnosticului şi instituirea unui tratament adecvat.

Totuşi, pentru a fi feriţi de neplăceri, cheltuieli şi suferinţe recomandăm vaccinarea căţeilor la 6—8 săptămîni cît şi un control periodic la un cabinet de specialitate.

Dr. medic veterinar
Cătălin Stan
„AMIVET"

ARTROZELE

GHID TERAPEUTIC

Văzute de medicina alopată

Înţelegem prin artroze, boli neinflamatorii ale articulaţiilor survenind mai ales după vîrsta de 50 de ani, putînd fi localizate la o singură articulaţie(monoartroză) sau la mai multe articulaţii (poliartroze). Vom prezenta succint această problematică, analizînd etiopatogenia, simptomatologia, modificările de laborator, radiologia, evoluţia, prognosticul, tratamentul, urmînd ca în tabletele viitoare să prezentăm principalele forme (coxartroza, ostionetroza, idiopatică a capului femural, gonartroza, artrozele intervertebrale (spondioza), nodulii „HEBERDEN", nodulii „Bouchard". În producerea artrozelor pot interveni mecanisme variate, factori mecanici, traumatici, endocrinieni, metabolici, precum şi senescenţa şi factori inflamatori cronici. **SIMPTOMATOLOGIA.** Debutul este insidios mai ales la obezi şi pacienţi ce au depăşit vîrsta de 50 de ani, starea generală fiind bună. Semnul subiectiv resimţit neplăcut de bolnav este **DUREREA** ce apare mai ales la mobilizarea articulaţiilor, evoluînd diurn şi diminuînd sau dispărînd, în cîteva minute, fiind în acelaşi timp exagerată, de schimbările meteorologice.

Durerea este diferită de cea din artrite (care este mai ales nocturnă şi se însoţeşte de redoare matinală). Un alt simptom este **DIMINUAREA MOTILITĂŢII ARTICULARE** fără a evolua însă pînă la anchiloză. „Cel mai important **SIMPTOM OBIECTIV** îl constituie **„CREPITAŢIILE" FINE, „CRAGMENTELE"** produse de neregularităţi articulare de contact, precum şi de compromiterea cartilagiului interarticular care nu mai este capabil, în caz de îmbolnăvire, să asigure alunecarea lină şi nedureroasă a suprafeţelor articulare : **DEFORMAREA** şi creşterea în volum a articulaţiilor.

Prof. dr. SANDU STOICHIŢĂ ■

...şi de cea naturistă

În ceea ce priveşte alimentaţia, nu se impun restricţii — dacă nu intervine obezitatea. Ca tratament intern, suferindul poate apela la ceaiurile de mai jos :

— Infuzie de fructe de ienupăr, două căni pe zi (preparare : o linguriţă fructe se opăresc timp de 10 minute cu 200 ml. apă fiartă, apoi se filtrează) din muguri de plop (preparare şi administrare ca la ienupăr), din muguri de viţă de vie, două căni pe zi (preparare şi administrare ca mai sus). Mai recomand :

— Cataplasme cu varză albă, strivită cu sucitorul şi încălzită, aplicată pe zona afectată, deasupra o pînză peste care se pune o flanelă ca să păstreze căldura ; în acelaşi fel se procedează cu frunze de praz sau de iederă.

— Fricţii cu tinctură de hrean, tei-nă, teci fasole, flori rosmarin — eventual alternativ. Tinctura se prepară macerîndu-se 40 grame produs în 100 ml. alcool

— Masaj cu lichidul rezultat din macerarea timp de 2—3 luni la soare în petrol a castanelor sălbatice mărunţite, cîte pot fi cuprinse pînă la jumătatea sticlei sau cu ulei de floarea soarelui în care au fiert timp de o oră în baia de apă flori şi plantă de sînziene (40 grame produs la 100 ml. ulei).

— Băile calde de plante, parţiale sau totale, după locul artrozei timp de 15 minute în apa căzii cît să cuprindă zona afectată în care s-a pus decoctul rezultat din : fierberea timp de 15 minute în 3 litri de apă a 150 grame coajă salcie ; fierberea timp de 30 minute într-un litru de apă a cîte 50 grame frunze de nuc şi tulpini tomate ; fierberea în 3 litri de apă timp de 30 minute a 300 grame făină de castane sau tărîţă de grîu sau paie de ovăz.

VIOREL OLIMPIAN PAŞCANU ■

Crimele din Barintown

ÎNTRE DOUĂ VÎRSTE

POLICIER

George ARION

ERA UNA DIN ZILELE în care pur și simplu n-aveam nimic de făcut. Soția mea, Helen, mai în vîrstă decît mine cu cincisprezece ani, ținuse morțiș să pornim cu iahtul într-o plimbare pe apa abia încrețită de o boare de vînt. Am preferat să rămîn la vilă, lîngă piscină, sub o umbrelă și în compania unei băuturi slabe și răcoritoare. Eram căsătoriți de prea mulți ani, nurii ei, atît cît mai erau atunci cînd o luasem de nevastă pentru a scăpa de sărăcie, se trecuseră de mult, iar șleahta sa de prieteni sexagenari mă obosea de moarte. Aceleași glume stupide, aceleași ticuri de care mă săturasem pînă peste cap și aceleași opinii despre viață care-mi făceau greață pînă-n unghii.

Eram deci bucuros că Helen, contrar obiceiului ei de a nu mă lăsa să respir nici o clipă de unul singur, plecase totuși în croazieră pe ocean. Măcar cîteva ore aveam să rămîn singur și să mă desfăt cu priveliștea încîntătoare a plajei care se vedea la cîteva sute de metri mai jos de vilă, aveam să stau la soare cît pofteam, fără a mi se atrage din cinci în cinci minute atenția să am grijă să nu fac insolație, aveam să mă bălăcesc în piscină ca un pește în larg și-aveam să-mi aleg din bar exact băuturile de care aveam chef, fără să mi se țină măsura ca la restaurant. Celor trei servitori aflați la dispoziția noastră le-am dat voie să se ducă pe plajă și să se tolănească pe nisipul încins ca să mai uite de cicăleala la care erau supuși zilnic și pe care o îndurau numai și numai fiindcă Helen îi plătea bine, altfel și-ar fi luat demult lumea în cap. La urma urmei și eu eram plătit bine din moment ce suportam să fiu tratat ca un bebeluș și la patruzeci și cinci de ani.

Se făcuse amiază, soarele dogorea năprasnic, vocea catifelată a lui Nat King Cole se auzea din difuzoarele dublului casetofon așezat pe marginea piscinei. Am plonjat în apa prea caldă pentru gustul meu, am înotat vreun sfert de oră, apoi m-am îndreptat spre scara metalică. Am urcat două trepte și am dat cu ochii de picioarele ei superbe. O clipă mi s-a tăiat răsuflarea de uimire. Am ridicat privirea și atunci am zărit-o pentru prima oară. În ochi mai aveam încă picături de apă care în strălucirea soarelui au început să capete culorile curcubeului. În acea lumină mi-a apărut întîia oară și de-atunci multă vreme n-am putut să mi-o închipui altfel decît înconjurată de acea aureolă care o făcea să pară a fi venită dintr-un univers tandru și enigmatic.

— Înotați foarte frumos, mi-a spus ea cu o voce care m-a determinat să-mi închipui că pe corzile ei vocale se află o căpușeală din cele mai delicate materii.

De-abia atunci am realizat că stau ca un caraghios pe scara piscinei. Am ieșit în grabă și m-am înfășurat într-un prosop pufos și viu colorat. Apoi am privit-o mai pe îndelete.

Era mai înaltă decît marea majoritate a femeilor pe care le cunoșteam, avea un metru și șaptezeci, poate un centimetru sau doi mai mult, însă era perfect proporționată. Purta o rochie ușoară dintr-un material care nu se străduia să-i ascundă deloc formele de relief. Părul lung și blond îi flutura pe umeri iar ochii îi avea de un albastru intens în ziua aceea dar, după cum aveam să-mi dau seama mai tîrziu, puteau să devină și de un cenușiu metalic. Nu părea să aibă mai mult de douăzeci și trei, douăzeci și patru de ani.

— Cine sînteți ? Ce căutați aici ? Nu vedeți că e o proprietate particulară ? am reușit eu să îngaim cu o falsă severitate după ce mi-am mai venit în fire.

— Îl caut pe domnul John Martin.

Surpriza mea a fost și mai mare.

— Domnul John Martin e în fața dumneavoastră. Chiar dacă nu în cea mai adecvată vestimentație pentru a primi o vizită.

Ochii în care sclipeau luminițe jucăușe au căpătat o și mai intensă culoare albastră.

— Sînt secretara domnului Mortimer Am venit cu niște acte la semnat. Patronul meu a vorbit ieri cu soția dumneavoastră.

— Da, da... Dar vă așteptam spre seară.

— Domnul Mortimer a fost foarte înțelegător și mi-a dat voie să vin mai devreme ca să profit și eu puțin de soare.

Brusc am devenit cît se poate de curtenitor.

— Desigur, mai încape vorbă ? Aveți costum de baie ? Dacă nu, s-ar găsi prin casă. Deși unul care să se potrivească pe niște forme atît de perfecte e cam greu de aflat.

Nici nu s-a sinchisit de complimentul meu.

— Am tot ce-mi trebuie.

Și mi-a arătat o geantă de voiaj de dimensiuni nu prea mari.

Am înotat împreună pînă spre seară, cînd s-a întors Helen cu prietenii ei, ne-am prăjit la soare, ne-am povestit vrute și nevrute, am pregătit ceva de mîncare la grătar. Însă după ce Helen a semnat actele acelea n-a mai stat nici o clipă. S-a îmbrăcat rapid în vaporoasa ei rochie și a plecat ca din pușcă.

Toată noaptea m-am perpelit cu gîndul la ea. Aveam vreo șansă ? Aș putea-o oare cuceri ? Tot ce se poate : un bărbat de patruzeci și cinci de ani poate uneori să atragă o fetișcană cu douăzeci de ani mai mică. S-au văzut doar atîtea cazuri...

A doua zi l-am sunat pe domnul Mortimer sub un pretext oarecare, numai ca să-i aud ei glasul. Am întrebat-o cum e vremea la Barintown și dacă nu cumva are de gînd să ne mai facă vreo vizită. Mi-a retezat-o scurt :

— Numai cu treburi, domnule Martin. Numai cu treburi...

A trecut o lună, dar n-am reușit să mi-o scot din minte. Imaginea ei îmi apărea în memorie în cele mai neașteptate momente ale zilei. Am profitat de o călătorie pe care am făcut-o cu soția mea la Barintown și am aranjat în așa fel lucrurile încît s-ajungem și pe la domnul Mortimer. În timp ce Helen discuta afaceri cu avocatul ei, am rămas în anticamera unde Marilyn Marvard bătea la mașină un număr de scrisori care trebuiau expediate unor clienți.

— N-ai mai trecut pe la noi, Marilyn, am scîncit eu ca un cotoi căruia nu i s-a dat laptele la timp.

— Am avut multă treabă.

— Știi, mi-a fost tare dor de tine...

În timp ce-i vorbeam îmi ziceam că sînt într-o situație tare stupidă.

— Sper că i-ați spus asta și doamnei Helen.

— Marilyn ! De ce mă chinuiești ?

— Dumneavoastră mă chinuiți : nu mă lăsați să-mi văd de lucru. Aveți bani gîrlă, o soție bogată, case și vile, mașini la scară ultimul răcnet. În timp ce eu trebuie să trag din greu pentru un amărît de bănuț.

Helen a ieșit pe ușă însoțită de Mortimer pe chipul căruia se citea un zîmbet onctuos. Am privit-o ca pe o străină. Am văzut-o urîtă, grasă, rea și zgîrcită, dornică să-i vadă pe toți cum îi stau la picioare iar ea doar să le comande cum să se miște încoace și-ncolo.

Marilyn s-a ridicat de la birou și i-a ieșit în întîmpinare.

— Vai, ce bine arătați, doamnă Martin ! Și ce soț iubitor aveți ! Cît ați stat de vorbă cu domnul Mortimer mi-a vorbit numai de dumneavoastră și de dragostea pe care v-o poartă. Vă adoră ! Aveți un mare noroc.

A oftat ușor. Helen s-a uitat la ea mirată, apoi mi-a aruncat și mie o privire la fel de uimită. Mi-a spus în timp ce trecea pe lîngă mine :

— Haidem !

A spus asta așa cum îi zici unui cățeluș întotdeauna ascultător și care știi că n-are să-ți iasă niciodată din cuvînt. Atunci mi-am dat seama că nu mai pot s-o suport și că o urăsc pentru toate umilințele la care m-a supus de-a lungul căsniciei noastre. Niciodată nu m-a tratat altfel decît ca pe un obiect pe care dacă îl lași pe-o etajeră știi sigur că n-are să dispară de-acolo și te va sluji la fel de credincios ori de cîte ori ai avea chef. Mi-am adus aminte de viața ei aventuroasă pe care a dus-o fără nici o rușine în văzul tuturora, pentru ca în apropiere de vîrsta de cincizeci de ani să devină cea mai aprigă propovăduitoare a curățeniei morale și m-a transformat pe mine, om tînăr, într-un soi de marionetă care răspunde docilă la orice ordin al ei.

Atunci am hotărît totul.

A trebuit să am multă răbdare ca să-mi duc planul la bun sfîrșit. Cînd mă gîndeam la fiecare detaliu îmi venea în minte imaginea domnișoarei Marvard și șopteam : pentru tine o fac, dragostea mea ! Ai să vezi, totul va fi minunat.

Helen avea obiceiul să înoate în piscină înainte de a se culca. De obicei, cam pe la douăsprezece noaptea. De aceea, servitorii nu se duceau în încăperile lor pînă cînd stăpîna nu le dădea liber.

Așteptau cu figuri impenetrabile și resemnate în barul de lîngă piscină ca Helen să se satură de zbenguiala ei nocturnă în apă și să iasă de-acolo și să-i întindă prosopul și vreun pahar cu băutură după care să-i lase să mai răsufle și ei pînă dimineața.

Important era să acționez cu ei de față, dar fără să mă vadă vreunul. Și nu era deloc imposibil.

Piscina nu avea mai mult de doi metri și jumătate în locul ei cel mai adînc. Acolo, aproape de fund, era un mic întrînd unde se găsea o parte din instalația de încălzire a apei. În el se putea adăposti un om fără să fie observat decît dacă s-ar fi golit piscina și cineva ar fi coborît pînă acolo. Un om echipat. Bineînțeles, cu un costum de scufundător.

Mi-am zis că trebuie să acționez într-o zi de luni pentru ca toată săptămîna să-mi meargă bine. În ziua aceea am plecat cu avionul la Barintown după ce mi-am cerut voie de la drăgălașa mea... consoartă care m-a îndemnat, într-un acces de mărinimie, să iau una din mașinile noastre. I-am spus că e prea cald ca să conduc prin arșiță, așa că mai bine iau avionul.

Odată ajuns la Barintown, m-am dus în parcarea de lîngă aeroport, am pîndit o pereche care și-a lăsat acolo Jaguarul, i-am urmărit pînă la urcarea în avion, după care, cu o dexteritate pe care nu mi-o închipuiam s-o am, am desculat portiera mașinii, am făcut contact sub bord și dus am fost. Am lăsat mașina pe o stradă lîngă hotelul Sirius unde aveam rezervată o cameră. După aceea am făcut în așa fel încît să mă las cît mai remarcat prin baruri, pe la prieteni, iar la ora zece am urcat în cameră. Imediat cum am ajuns sus, i-am spus telefonistei de serviciu să nu mă deranjeze nimeni pînă dimineața și am ieșit din nou în stradă pe scara de incendiu, m-am urcat în Jaguar și am pornit-o spre vila noastră de pe malul Pacificului.

Pînă acolo am făcut exact o oră și patruzeci de minute. Am parcat la cîteva sute de metri de vilă, m-am furișat nevăzut și neauzit pînă la vilă și mi-am dat drumul în piscină. În întrîndul de care am pomenit am găsit butelia de oxigen pe care o ascunsesem acolo împreună cu o mască de respirat sub apă și mi-am pus echipamentul. Apoi am început să aștept, sprijinindu-mă cu o mînă de marginea piscinei.

Inima îmi bătea atît de puternic încît aveam impresia că din pricina ei se stîrnesc valuri. Barul era luminat, însă piscina era cufundată în întuneric. Dimineața avusesem grija ca să scot unul din becuri, să-i pun pe fasung o rondelă metalică și să-l înșurubez la loc. La prima apăsare pe comutator, piscina, care avea sistemul de iluminat separat de cel al vilei, rămînea în beznă. Orice încercare de a repara lumina rămînea zadarnică pînă la scoaterea rondelei.

Am așteptat ceva mai mult decît am crezut. O clipă mi-am închipuit că Helen a renunțat la obiceiul ei. Dar am văzut cum o siluetă se apropie de piscină și se aruncă în apă. Atunci m-am scufundat și eu.

Nu i-am dat voie să mai iasă la suprafață. Am înotat pînă la ea și am apucat-o de picioare. A început să se zbată, dar am tras-o tot mai jos, sub greutatea mea. S-a zbătut neînchipuit de mult. Tot

(Continuare în pag. 20)

AVEM PRIETENI DEVOTAȚI ÎN TOATĂ LUMEA

La o oră cînd se tace atît de puțin pentru difuzarea imaginii României peste hotare, vă prezentăm acești admirabili oameni ce prețuiesc sincer calitățile poporului nostru și valorile lui spirituale, care instruiesc generații de studenți în acest spirit și întrețin un climat de largă deschidere față de noi.

Nu e vreun atat cu tradiții umaniste cît de cît consolidate care să nu-și asume responsabilități menite să-i sporească prestigiul dincolo de frontiere. Dimpotrivă, se știe că se cheltuiesc sume considerabile pentru a propaga propriile valori spirituale, ce atestă gradul de civilizație al unei națiuni. Alături de fundații cu însemnate resurse financiare sînt și ministere și departamente cu atribuții precise de acest gen, care încurajează și recoplarea altor culturi (de pildă, în Germania, lectorii români sînt retribuiți din bugetul Ministerului de Externe). Fără îndoială, posibilitățile noastre sînt reduse, ceea ce nu justifică însă nici lamentațiile, nici lipsa de perspectivă și, în orice caz, nu ar trebui să motiveze absența unui plan coerent, bine gîndit, și insuficiența măsurilor de cooperare între diverse instituții publice, secătuite de eforturi disproporționate, haotice sau prost dirijate, ca să nu mai vorbim de lacunele de informare în domeniu, de orgolii și interese divergente, care, adesea, subminează și cele mai bune intenții.

Pasiune constantă pentru limba română

Aproape că nu există universitate cu tradiție, mai ales pe bătrînul continent, în care să nu se predea limba română ca disciplină obligatorie sau opțională, de obicei în cadrul catedrelor de lingvistică romanică. Adesea, titularii lor nu se limitează la îndatoriri strict didactice, ci editează reviste de specialitate (**Dialogues. Revue des études roumains**, inițiată de Jean Lacroix (Montpellier, Université Paul Valéry), **Kurier. Der Bochumer Gesellschaft für rumänische Sprache und Literatur**, sub conducerea lui C. Poghire (Ruhr-Universität), **România orientale**, apărută de curînd prin străduința d-nei Luisa Valmarin (Universita di Roma „La Sapienza"), elaborează și tipăresc manuale: H. G. Klein, P. Ceaușescu, **Einführung in die rumänische Sprache** (Frankfurt am Mein, 1972), A. Beyrer, K. Bochmann, S. Bronsert, **Grammatik der rumänischen Sprache der Gegenwart** (1987), Jiri Felix, **Aspectul sonor și cel scris al limbii române** (Praga, 1982), Liliane Tasmowski-de Ryck, **Cours de grammaire roumaine** (Gent, Belgia, 1989), redactează articole și sinteze de istorie literară, de folclor, organizează cursuri populare etc.

Este greu să ne imaginăm eforturile depuse de acești oameni — și de mulți alții — pentru a-și procura din țară publicații ce se epuizau repede, pentru a stabili contacte și relații de colaborare cu unii colegi din România, vreme de cîteva decenii, cînd orice străin era socotit un posibil dușman. Cine a avut posibilitatea să-i viziteze și să-i cunoască mai îndeaproape a rămas surprins de numărul mare de cărți și periodice, de ediții rare adunate cu trudă și răbdare în biblioteci particulare sau în cabinetele rezervate seminarelor de limba și literatura română, ceea ce explică, desigur, gradul lor înalt de pregătire, comparabil cu nivelul atins de specialiștii noștri, și le deschide calea abordării oricărui subiect, oricît de dificil.

Folclorul nostru cercetat și prețuit în Austria și Germania

Cu titlu de exemplu, trebuie să menționăm mai întîi pe Alf Lombard, ale cărui preocupări în domeniu se plasează în epoca interbelică — benefică în multe sensuri —, cînd a venit la București și a învățat limba română cu viitorul eminescolog Aug. Z. N. Pop. Din acea vreme datează **La prononciation du roumain** (1935). Pilduitoare prin seriozitate și capacitatea de ordonare a faptelor, prin rigoare analitică și spirit de discernămînt, viața savantului suedez — astăzi nonagenar — pare marcată de lucrări masive, ce au devenit clasice în mediile științifice europene: **Le verbe roumain** (2 vol., 1953—1955, 1240 p.) **La langue roumaine. Une présentation** (Paris, 1974, 396 p.) și **Dictionar morfologic al limbii române**, (București, 1982, 406 p.). Cu aceeași pasiune a studiat Felix Karlinger, decenii la rînd, folclorul românesc și cărțile populare, integrîndu-le într-un context mai larg, roman c, fără a neglija aspectele concrete, materialul faptic, selectat tradus și comentat cu rigoarea proprie filologului avizat. În bună tradiție austriacă. Contribuțiile sale, unele semnate împreună cu Irmgard Lackner, sînt importante puncte de reper în bibliografia de specialitate, nu numai pentru spațiul de limbă germană, iar pentru noi reprezintă o prețuită sursă de informații, imposibil de obținut pe alte căi: **Einführung in die romanische Volksliteratur** (München, 1969), **Romanische Volksbücher** (Darmstadt, 1978) **Rumänische Märchen** (Kassel 1982), **Gesammelte Aufsätze zur rumänischen Literatur- und Kulturgeschichte** (Salzburg, 1985), **Auf Märchensuche im Balkan** (Köln, 1987; cercetări în aromînii din Grecia). Pentru a învedera că nu există temă care să inspire vreo aprehensiune, precizăm că astfel de realizări nu constituie excepții. Explorarea unor zone mai puțin accesibile, mai ales pentru un străin, se impune de la sine fie după o serie de rezultate în arii colaterale sau adiacente, fie după investigații cu un caracter general. În perioada cînd Willem Noomen era director al Institutului de Limbi Romanice din Groningen și conducătorul Secției de limba română de aici, analiza **Sintaxei narațiunii în „Alexandria"** (varianta cunoscută pe teritoriul țării noastre) se înscrie în aceeași sferă de interes cu un gen de producții de largă circulație în mediul orășenesc din evul mediu — **les fabliaux** —, pe care exegetul olandez le publică de atunci fără întrerupere. De asemenea, e ușor de presupus de ce I. Lackner se încumetă să trateze un subiect în aparență atît de strict circumscris ca **Das Volksbuch „Bertoldo" in Rumänien** (Salzburg, 1981).

Veritabile surprize ne provoacă, însă, generațiile mai noi, care, încă de la început aspiră să ocupe poziții de frunte în competiția cu înaintașii lor, inclusiv români, impunîndu-se prin orizontul vast de cunoștințe. E sentimentul pe care l-am încercat și noi consultînd această carte de proporții impresionante: **Învățături preste toate zilele (1642)**. Édition et étude linguistique de Willem van Eeden. Tome I, **Introduction et étude linguistique**: Tome II, **Texte, index des mots, glossaire et fac-similés** (Amsterdam, 1985, 811 p. + 118 reproduceri). Și exemplele s-ar putea înmulți. Contribuții importante ne parvin necontenit, de pretutindeni: de la Berlin: Eva Behring, **Texte der rumänischen Avantgarde** (1988), pînă și din Australia: Elisabeth Close, **The Development of Modern Romanian. Linguistic Theory and Practice in Muntenia, 1821—1838**, teză de doctorat susținută și publicată la Oxford în 1974 de inițiatoarea cursului de limbă și civilizație românească la Universitatea d n Flinders.

Despre Eminescu în Franța, Germania și Italia

O mențiune specială merită exegeții operei eminesciene; alături de Rosa del Conte (**Eminescu sau despre Absolut**), Alain Guillermou (**Geneza interioară a poeziilor lui Eminescu**) sau Johannes Irmscher, care a avut și curiozitatea să

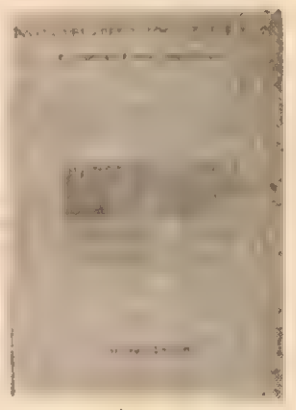

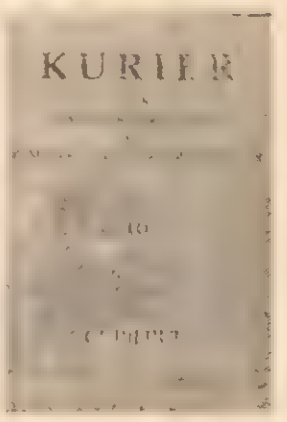

urmărească **Receptarea lui M. Eminescu în Grecia**, se afirmă în ultimii ani Michèle Mattusch, de la Berlin (**M. Eminescu și A. Schopenhauer sau estetizarea aspirației metafizice**), Gisèle Vanhese, de la Roma („**Peste codri stă cetatea**" și **geneza „Luceafărului"**), ori Helmuth Frisch, de la Bochum, care studiază mot cu cuvînt manuscrisele de la Biblioteca Academiei în vederea elaborării unor glose la citatele germane rămase neidentificate de eminescologi. Unele articole sînt la origine teme de seminar (Michael Metzeltin, **„Pastelurile" lui Alecsandri**), alteori intervin și criterii afective (Georg Kremnitz, **Mite Kremnitz — scriitoare**). Ambii sînt romaniști vrednici de valoare recunoscută pe plan european.

Ar fi imposibil de enumerat în cîteva pagini măcar numele altor exponenți ai filologiei românești din străinătate. E de datoria noastră să evidențiem cel puțin cîteva centre de propagare foarte active, cum ar fi universitățile din Amsterdam, Berlin (Werner Bahner, Larisa Schippel), Bochum, Regensburg (Gerhardt Ernst), Roma (Luisa Valmarin, Angela Tarantino), Napoli (Bruno Mazzoni), Torino (Marco Cugno), Padova (Lorenzo Renzi), Lyon (Jean Courriol), Avignon (Ilinca și Georges Barthouil), Praga, Bratislava (Ljbuše Vaidova), Sofia (Daniela Todorova) etc.

Se cuvine să adăugăm, în încheiere, că mulți dintre ei sînt promotorii unor activități cu mai mare impact social: sînt solicitați să patroneze asociații de prietenie cu țara noastră să scrie articole în ziare și reviste să prezinte conferințe publice, să participe la emisiuni de radio și televiziune, într-un cuvînt, oriunde se simte nevoia unei opinii avizate în domeniu. De aceea, nu ne putem resemna să constatăm că speranțele lor, renăscute după decembrie 1989, încep să scadă. E drept că universitățile și institutele noastre de cercetare fac mari eforturi pentru a reînnoda contacte profitabile în multe sensuri. Însă mijloacele lor materiale sînt tot mai reduse și nu pot asigura decît sporadic un sejur decent pentru un invitat din străinătate, nemaivorbind de un stagiu de documentare, iar inițiativele individuale sînt și ele insuficiente. Schimburile de cărți și reviste sînt din nou drastic diminuate din cauza costurilor enorme de expediție (departamentul de resort nu se gîndește încă la o formulă mai convenabilă, practicată pe întreg globul) Ministerul Învățămîntului, care era teoretic, și al Științei, nu și-a asumat pînă acum vreo răspundere. Presa de specialitate este iarăși grav afectată de evoluția necontrolată a prețurilor la hîrtie și manoperă tipografică etc. Revistele literare, adaptîndu-se „cererii pieței", doar rareori apelează la un nume fără rezonanță în actualitatea imediată, fie el și străin, iar emisiunile de informare curentă ale televiziunii sînt foarte zeloase și prompte în prezentarea oricărui ziar cu existență efemeră, dezagreabil la o simplă privire, sau, cel mult, popularizează cam tot același gen de apariții editoriale, nu întotdeauna inspirat alese dar refuză să semnaleze prezența altor publicații de ținută științifică, în care figurează și colaboratori de peste hotare.

MIRCEA FRĂNCULESCU ■

CHARLES & EDDIE ŞI ALBUMUL „DUOPHONIC"

• *În sfîrşit, un album care conţine mai mult decît un hit!*

America de multe ori îşi ignoră rădăcinile, ocupată fiind foarte cu căutarea de zone neexplorate. **CHARLES PETTIGREW** şi **EDDIE CHACON** sînt excepţii din acest punct de vedere. Pe acest foarte american album al lor de debut **DUOPHONIC**, acest duo obsedat de **soul** a realizat cu dibăcie o colecţie de cîntece ale căror forţă şi farmec derivă din abilitatea celor doi de a îmbina trecutul cu atingerea şi influenţa individuală extrem de puternice, creînd astfel un sound despre care se poate spune că e practic de neîncadrat în timp şi deci nemuritor.

CHARLES a crescut în Philadelphia şi a început antrenamentul muzical la vîrsta de 5 ani. A studiat jazzul la **Berklee School of Music din Boston** şi ulterior s-a alăturat unui grup, **Down Avenue**; apoi s-a mutat la New York, ca să-şi încerce norocul ca artist solo. Aceasta este perioada în care într-o zi a luat metroul, în vederea întîlnirii în posesia unui exemplar al superbului album **Trouble Man**, aparţinînd lui **Marvin Gaye**. Stînd în poziţie opusă faţă de el, era **EDDIE**, nativ din **Oakland**, care de pe vremea cînd avea 10 ani, şi-a dezvoltat şi cultivat un apetit nesătios pentru muzica lui Al Green. Mai tîrziu, Eddie îşi schimbă zona de activitate la New York şi întîmplarea face să la trenul A, care va urma să-i schimbe viaţa. „Eram într-o zi în metrou şi l-am văzut pe tipul ăsta stînd acolo cu o copie **Trouble Man** sub braţ. Am intrat cu el în vorbă despre înregistrări de soul clasic şi l-am povestit despre colecţia mea soul. Am coborît împreună, discutînd şi în scurt timp am devenit cei mai buni prieteni". Ceea ce a fost repede pus la punct şi consolidat între ei a fost nu numai calitatea muzicii pe care au creat-o, dar şi o puternică nevoie de a împărtăşi versuri care impun mai multă rezonanţă decît clasicul **Baby I love you / hate you**. Pentru Charles şi Eddie, acolo unde trecutul întîlneşte viitorul, muzica întotdeauna trebuie să aibă prima posibilitate de exprimare. Charles spune: „E'am fericiţi că avem ocazia să facem o înregistrare soul şi tot ceea ce aşteptam de la ea era şansa de a face o alta. Faptul că acest album a fost lansat se poate numi că e glazura de ciocolată a prăjiturii". Deşi băieţii nu se încurcă şi nu ne încurcă nici pe noi!

În ciuda popularităţii unor anumite cîntece, curentul soul pare a necesita un salvator care să susţină o carieră de albume de lung termen şi care să-i pună îmbolduri şi pe alţii să i urmeze exemplul şi să ţină pasul cu el. **Alexander O'Neal, Luther Vandross, Janet Jackson, Gloria şi Whitney** o au reuşit acest lucru. Şi au asumat însă cu toată responsabilitatea acest rol de salvatori, newyorkezul de culoare **Charles Pettigrew** şi hispano-californianul **Eddie Chacon**. Soundul lor e un original implant de soul într-un folk pur. Vocile lor se armonizează frumos şi plăcut, aducînd aminte de **Crosby, Stills & Nash**. Au o tactică de bază: unul cîntă, în timp ce celălalt îi încinsoară fonic, secondîndu-l vocal cu interjecţii şi cuvinte de îndemn. Apoi rolurile se schimbă.

Nemaipomenitul **Would I Lie To You**, compus de outsideri, este hitul indiscutabil al albumului, deşi referitor la el, sînt încălcate convenţiile lirice ale genului soul. Compoziţia lui Eddie **December 2** tratează moartea fratelui său. **Father To Son** e o poveste din ghetto.

New York City este probabil cea mai bună direcţie în care trebuie să meargă Charles şi Eddie. Povestea felului în care s-au cunoscut este exemplificată şi colorată prin titluri ca **Sly Stone, Marvin Gaye** şi **Soul Kitchen**. Mai mult decît atît şi chiar foarte interesant, aceste piese dau ocazia celor doi să tot felul de pirotehnii vocale în ambianţa oferită de structura melodică tipică. Sînt solicitaţi la maximum, dar au abilitatea de a se descurca onorabil. Cu un succes similar e abordată şi piesa finală **Shine**, o foarte îngrijită melodie inspirată din **Sweet Sticky Thing** a grupului **Ohio Players**, cu înşufleţitoare versuri tip gospel şi voci avîntate.

Pe **CHARLES & EDDIE** trebuie să-i asculţi fără să te gîndeşti la timp, ei nu necesită mostre pentru a fi descoperiţi pentru că cu ei nu există riscul să fii păcălit. Merită ascultaţi în întregime. În plus de menţionat e efectul excelent asigurat, acela de atmosferă caldă, mîngîietoare. Pentru un album soul 1992, acest lucru e remarcabil! Cred că în urma unor astfel de consideraţii nu veţi mai sta pe gînduri şi vă veţi achiziţiona albumul **DUOPHONIC**. Pînă atunci piesa **Would I Lie To You?** vă stă la dispoziţie pe 98 1FM în cadrul topului 30 RADIO CONTACT.

Traducere şi adaptare după revista „Q" de

DOINA ENE

Decernarea premiilor revistei Q

Cînd **LED ZEPPELIN** se reunesc special şi **U2** îi denumesc pe cei de la **R.E.M.** „bastarzi" şi **George Clinton** declară toată afacerea „funky", trebuie să înţelegeţi că a avut loc o a treia ediţie anuală de decernare a premiilor revistei „Q" şi că a cunoscut, cum de altfel era de aşteptat, un succes răsunător. Ceremonia a avut loc la hotelul **Park Lane**, Londra, în 16 nov. '92.

Componenţa juriului v-a fost adusă la cunoştinţă deja într-unul din numerele anterioare, însă v-o readuc în atenţie: **Bryan Lerry, Bryan Adams, Yoko Ono, Neil Finn** (Crowded House), **Joe Boyd, Mike Edwards** (Jesus Jones), **Brent Hansen** (MTV Europe), **Nicky Campbell** (Radio 1), **Vic Reeves** & **Bob Mortimer**.

Rezultatele au fost, deci, următoarele:

- BEST NEW ACT: **TORI AMOS**
- BEST LIVE ACT: **CROWDED HOUSE**
- BEST ACT IN THE WORLD TODAY: **U2**
- BEST ALBUM: **AUTOMATIC FOR THE PEOPLE by R.E.M.**
- BEST PRODUCTION: **DANIEL LANOIS & PETER GABRIEL for US THE ORB for U.F. ORB**
- BEST COMPILATION REISSUE: **SONGS OF FREEDOM by BOB MARLEY**
- BEST SONGWRITERS: **U2 for ACHTUNG BABY**
- Q INSPIRATION AWARD, **B.B KING**
- Q MERIT AWARD: **LED ZEPPELIN**

Iată şi cele mai bune 50 de albume ale anului 1992, desemnate de aceeaşi revistă engleză „Q". Menţionez că aveţi toată libertatea de a nu fi în totalitate de acord cu judecătorii.

Poate vă interesează părerea criticilor colaboratori ai revistei Q în ceea ce priveşte cele mai bune CD uri ale anului pe care l-am încheiat:

- TORI AMOS — **Little Earthquakes**
- ARRESTED DEVELOPMENT — 3 Years, 5 Months, 2 Days In The Life Of...
- THE BLACK CROWES — The Southern Harmony And Musical Companion
- DEL AMITRI — Change Everything
- GALLIANO — A Joyful Noise Unto The Creator
- L7 — Bricks Are Heavy
- K.D. LANG — Ingenue
- PAT METHENY — Secret Story
- PEARL JAM — Ten

radio CONTACT FM 96,1 MHz

Traducere şi adaptare după revista „Q" de

DOINA ENE

TOP Q — ALBUME

1 TORI AMOS – Little Earthquakes
2 THE CURE – Wish
3 INXS – Welcome To Wherever You Are
4 MICHAEL JACKSON – Dangerous
5 THE ORB – U. F. Orb
6 R.E.M. – Automatic For The People
7 SPIRITUALIZED – Lazer Guided Melodies
8 SUGAR – Cooper Blue
9 NEIL YOUNG – Harvest Moon
10 WARREN ZEVON – Mr. Bad Example
11 ARRESTED DEVELOPMENT – 3 Years, 5 Months & 2 Days In The Life Of...
12 THE BLACK CROWES – The Southern Harmony And Musical Companion
13 MARY – CHAPIN CARPENTER – Come On Come On
14 NICK CAVE & THE BAD SEEDS – Henry's Dream
15 NENEH CHERRY – Homebrew
16 BOB DYLAN – Good As I Been To You
17 EMF – Stigma
18 FAITH NO MORE – Angel Dust
19 THE FALL – Code : Selfish
20 THE 4 OF US : Man Alive
21 dc BASEHEAD – Play With Toys
22 DEF LEPPARD – Adrenalize
23 DEL AMITRI – Change Everything
24 DEL THA FUNKEE HOMOSAPIEN – I Wish My Brother George Was Here
25 DISPOSABLE HEROES OF HIPHOPISY – Hiphoprisy Is The Greatest Luxury
26 THE FRANK AND WALTERS – Trains, Boats And Planes
27 PETER GABRIEL – Us
28 JULIANA HATFIELD – Hey Babe
29 JOE HENDERSON – Lush Life
30 k.d. lang – Ingenue
31 LEMONHEADS – It's A Shame About Ray
32 ANNIE LENNOX – Diva
33 LOS COBOS – Kiko
34 BAABA MAL – Lam Toro
35 MANIC STREET PREACHERS – Generation Terorists
36 PRINCE AND THE NEW POWER GENERATION –
37 CHRIS REA – God's Great Banana Skin
38 LOU REED – Magic And Loss
39 THE ROCKINGBIRDS – The Rockingbirds
40 SONIC YOUTH – Dirty
41 LOREENA McKENNIT – The Visit
42 MORRISEY – Your Arsenal
43 PAVEMENT – Slanted And Enchanted
44 P J HARVEY – Dry
45 PEARL JAM – Ten
46 BRUCE SPRINGSTEEN – Humon Touch
47 BRUCE SPRINGSTEEN – Lucky Town
48 MATTHEW SWEET – Girlfriend
49 THUNDER – Laughing On Judgement Day
50 SUZANNE VEGA – 99,9° F

MAGAZIN

Știința propune, viața dispune

SECRETELE LONGEVITĂȚII

Cel mai bătrîn om din România ultimelor decenii a fost brăileanul Margosian Parsec. S-a născut în 1847 și a decedat în 1963. A băut și a fumat pînă în ultima clipă. Viața sa infirmă toate recomandările de profilaxie. N-o dăm ca exemplu. Consemnăm doar cazul. Alți veterani : Ion Boland (1855–1959), David Leon Aberman (1860–1963), Profira Popescu (1867 –1959), Adela Marisov (1858–1958).

Tinerețea fără bătrînețe și mai ales longevitatea au făcut obiectul unor studii și observații dintre cele mai variate. S-a adunat un imens material faptic și teoretic prin cooperare multi și pluridisciplinară. Din acest tezaur de date nu se poate desprinde totuși o cale dreaptă spre viață lungă și sănătate de fier. Ceea ce propune știința știm și noi la urma urmei. Secretul longevității ? Viață ordonată, alimentație rațională fără excese, ambiental lipsit de noxe, mișcare, optimism și, desigur, elemente genetice favorizante. Reversul medaliei : intemperanță, alcool, tutun, sedentarism, stress și un bagaj ereditar deficitar. Dar excepțiile sînt numeroase și tulbură prea des travaliul statisticianului și pe cel al gerontologului.

Cel mai bătrîn om din România acestui veac, recunoscut în mod oficial, a fost hamalul brăilean Margosian Parsec, care și-a sfîrșit zilele la

Rafila Șerif, născută în 1898. A muncit cu brațele, a dus o viață chinuită și a rămas săracă toată vremea. Cărui mod de viață îi datorează vîrsta respectabilă? „Așa a vrut Dumnezeu".

116 ani la Institutul de geriatrie. A fumat și a băut pînă în ultima clipă. Dr. Ana Aslan i-a îngăduit chiar 100 g coniac pe zi.

Longevitatea este mai frecventă la femei, și, susțin experții, mai ales la cele de condiție simplă și care au adus pe lume mai mulți copii. Nonagenarele pe care am avut ocazia să le cunoaștem la Institutul de geriatrie au fost (cu excepția Rafilei Șerif) intelectuale și nici una nu a avut copii. Sigur e că speranța de viață crește mereu. De aceea se speră ca, în veacul următor, media de viață să ajungă la o sută de ani. Numărul centenarilor, în continuă creștere, vine să confirme această anticipație. În Franța, de pildă, numărul persoanelor ce depășesc zece decenii de viață, a sporit de la 200 în 1953 la mai mult de 3000 în prezent. Pentru țara noastră, statisticile indică o curbă descendentă : de la 3250 în 1930 și 258 în 1966, la 189 persoane recenzate în 1980. Dar datele existente nu exprimă o realitate de fapt, deoarece în ultimele decenii nu s-au întreprins acțiuni constante pentru identificarea centenarilor din România. Se apreciază că ei sînt mult mai mulți, dată fiind și creșterea mediei de viață.

Pacea mondială din veacul următor, anticipată de politicieni și vizionari, va aduce, sperăm, mult visata confrerie a popoarelor și o reînfrățire a omului cu natura. Teren fertil pentru ani mulți de viață.

VÎRSTE MATUSALEMICE: 130, 140, 168 DE ANI!

...dar antropologii infirmă aceste recorduri, considerîndu-le simple fantezii

Un record confirmat este cel al japonezului Shigechiyo Izumi, care a trăit realmente 120 ani, 7 luni și 22 zile.

În trei puncte de pe Terra, cu deosebire, oamenii de știință au descoperit colectivități de supercentenari. Ele menționează zona Vilcabamba din Ecuador, unde antropologul David Davies pretinde că a identificat o colonie de longevivi. Între aceștia, un anume Leon Ojeda pe care l-ar fi găsit cîntînd la chitară la 140 de ani. Tot aici a mai fost chestionat Victor Moza, agricultor activ la cei 120 de ani. Mai cunoscută este, însă, ca patrie a centenarilor, Abkhazia din Munții Caucaz. În satul Barzavu a fost fotografiat Shira Li Lusiimov la împlinirea vîrstei de 168 de ani ! În sfîrșit, se mai vorbește despre longevitatea hunzașilor, etnie împărțită între China și Pakistan. Aici, se spune, bătrînii ating în mod obișnuit 120, 140 de ani.

Aceste informații sînt astăzi contestate de antropologi. Datările făcute cu carbon 14 asupra unor oseminte de pretinși centenari au demonstrat că nici unul n-a depășit 110 ani. Cifrele record s-au născut în lipsa actelor de stare civilă și din faptul că cei în cauză și-au uitat demult anul de naștere.

LIVIU TIMBUS
Fotografie de ELENA GHERA

Un tînăr de... 85 de ani

În orașul Hedera (Israel) locuiește bogătașul Naftali Strudler, figură bine cunoscută de locuitorii urbei. În urma unei boli contractate în Iran, fiul său a decedat, acum cîțiva ani. Fiica sa, atunci, a încercat să pună mîna pe întreaga avere a tatălui, încă din timpul vieții acestuia. Așa că s-a făcut forte și a obținut un certificat medical de la spitalul „Saarel Menașe" din care reieșea că Naftali nu este în deplinătatea facultăților mintale. Dar în fața judecătorului de pace din Hedera, bogătașul a demonstrat că este perfect sănătos. Supărat pe fiica sa Studler a luat două măsuri. Mai întîi a dezmoștenit-o și apoi pentru a avea un urmaș, a publicat într-un ziar local un anunț din care reieșea că dorește să găsească o femeie, în jur de 30 de ani, care să-i nască un copil, urmînd ca la naștere mama să primească, din partea tatălui, suma de un milion de șekeli. „Deși am 85 de ani, mărturisește Naftali Strudler, sînt încă „verde"și pot concepe cinci copii, nu unul singur. Nu vîrsta calendaristică este importantă ci cea biologică. Din acest punct de vedere sînt încă foarte tînăr". El se declară gata să semneze această obligație financiară, alături de femeia candidat, în fața organelor legale. Mai rămîne de văzut cine se va angaja să îndeplinească rolul de mamă și mai ales dacă „tînărul" de 85 de ani va fi în stare să facă față... cerințelor.

ÎNTRE DOUĂ VÎRSTE

(Continuare din pag. 17)

timpul mi-a fost frică să nu se audă vreun zgomot suspect și servitorii să alerge să vadă ce se petrece. Dar nu a venit nimeni. Am ținut-o pe Helen sub apă minute în șir, ca să fiu sigur că n-o să mai poată fi salvată. După care i-am dat drumul. S-a ridicat încet și a început să plutească între ape. M-am ridicat și eu cu precauție. Nici țipenie. Am sult pe brîul de beton și am privit spre bar. Acolo mișăia unul dintre servitorii negri. Am ieșit cu totul din bazin și m-am tîrît spre ieșirea din proprietate. Am avut noroc.

N-am întîlnit pe nimeni. Am ajuns la mașină și am gonit nebunește spre Barintown. Am oprit doar o dată ca să mă-mbrac în hainele de oraș și să ascund într-un cimitir de mașini părăsit butelia de oxigen și vizorul. După care am ajuns la aeroport, am lăsat Jaguarul la locul de unde l-am luat și am sosit la hotel mergînd pe străzile cele mai obscure. Acolo m-am cățărat pe scara de incendiu și am intrat în cameră tocmai atunci cînd începea să se-audă telefonul. L-am lăsat să sune de cîteva ori, după care am răspuns furios :

— V-am spus doar să nu mă deranjați !

— Ne iertați, domnule Martin. S-a întîmplat o nenorocire.

Glasul telefonistei suna speriat. Eu mi l-am mai îndulcit.

— Ce s-a întîmplat ?

— Soția... soția dumneavoastră... s-a înecat în piscină...

— Cum ?

În două ore am fost la vilă, după ce-am închiriat un taxi. Acolo m-au întîmpinat polițiști cu mutre compromițătoare, procurorul, medici... Toți au avansat supoziția că Helen și-a pierdut cunoștința atunci cînd a sărit în apă. Fiind beznă, saltul a fost executat în mod periculos. Nimeni n-a avut nici cea mai mică bănuială. Nici atunci, nici mai tîrziu.

Au trecut deja zece ani și cazul a fost uitat. Averea soției mele e acum a mea. Iar cea care se străduiește cu mare succes s-o cheltuiască e actuala mea soție, Marilyn Marvard. Are acum 35 de ani dar e la fel de fascinantă. S-a mai împlinit, însă corpul său e la fel de armonios și ispititor. În jurul ei roiesc o sumedenie de flăcăiandri cu care mă înșală ziua în amiaza mare fără să-i pese nici de amenințările, nici de implorările mele. Îi consumă ca pe seminte și am impresia că nici nu bagă de seamă cînd e unul și cînd e altul. Mai trist e că mie a început să nu-mi mai pese de nimic din ceea ce face. Mi-e numai o nesfîrșită lehamite. La cei cincizeci și cinci de ani ai mei ar trebui să nu arăt atît de prăbușit. Nu mai am poftă de mîncare, nu mai doresc să văd pe nimeni. Am slăbit, privirile mele rătăcesc pe obiecte și pe ființe fără să le vadă cu precizie contururile.

Iar de un an încoace sînt pur și simplu cuprins de panică. Prima oară mi s-a părut a fi doar o coincidență. Pe birou am descoperit un desen executat destul de stîngaci și care reprezenta un jaguar surprins într-o poziție încordată de parcă aștepta să fie atacat sau să atace el. Am întrebat-o pe Marilyn, pe servitori în legătură cu cel care mi-a pus desenul pe birou și toată lumea a dat nestiutoare din umeri. Să-l fi desenat eu și să fi uitat ? Cînd tocmai începeam să-mi amintesc tot mai rar acest episod, am găsit pe pernă un alt desen. De data asta era schițată silueta unui om care se cățăra pe o scară de incendiu. Nu l-am mai arătat nimănui, dar m-a cuprins o frică sălbatică, de animal încolțit și care se știe fără scăpare din capcana în care a căzut.

N-a trecut multă vreme și la piscină s-a produs un scurtcircuit. Oricît s-au căznit servitorii n-au reușit să descopere unde e defecțiunea. După ce s-a culcat toată lumea m-am dus la piscină înarmat cu o lanternă. Am luat la rînd toate becurile și cînd l-am deșurubat pe unul dintre ele, la picioare mi-a căzut o rondelă metalică. Nu știu cum am reușit să-l însurubez la loc și să mă tîrăsc pînă la patul meu unde am adormit într-un tîrziu iar somnul mi-a fost bîntuit de cele mai groaznice coșmaruri. Tot ce mi se întîmpla mi se părea imposibil. Cine mai putea să știe de modul cum am omorît-o pe Helen ? Sau eram pradă unui delir care nu se mai sfîrșea ?

Iar ieri, în timp ce înotam în piscină, mi-a venit un gînd nebunesc. Am tras mult aer în piept și m-am coborît cît mai adînc, pînă la întîndul unde se afla instalația de încălzire. Afară soarele strălucea puternic încît apa curată avea o limpezime de cleștar. Am scotocit pe lîngă robinetele și țevile care se aflau acolo și cînd tocmai mă liniștisem am zărit cu groază, legate frumos cu un inel metalic, o butelie de oxigen și o mască de respirat sub apă.

Reluare din
Jocuri de-a vacanța

Pentru întîia oară:

SEMNALE LOGICE SOSITE DIN COSMOS

• *Primele „cuvinte" extraterestre: grrr-grrr, ra-ra-ra și altele*

Vestea a fost anunțată de observatorii aflați la două din marile telescoape construite de NASA. Evenimentul s-a produs la 12 octombrie 1992. S-a anunțat, astfel captarea prinelor sunete intermitente, incomprehensibile din punct de vedere lexical dar dispuse și repetate într-o ordine logică. Ele conțin vocale și consoane ce pot fi notate. Misteriosul mesaj conține „cuvinte" de genul **grrr-grrr, ra-ra-ra, peeep-peeeep.** Iată deci o ipoteză tulburătoare: de undeva din cosmos, ființe inteligente au izbutit să emită pe frecvențele noastre. Limba lor este probabil complet diferită de cea a grai urilor pământene, ceea ce presupune un imens travaliu de identificare și descifrare a semanticii cuvintelor. Dar, consideră experții americani, primul și cel mai important pas a fost făcut. Dacă sunetele vor continua, există șanse pentru stabilirea unei comunicații constante.

Sunetele au fost captate concomitent de observatorul construit la baza portoricană de la **Arecinati** și de cel aflat la **Stațiunea Goldstone Tracking** din California.

OZN

Să crezi, să nu crezi?

• *Și totuși martorii oculari se numără cu zecile de mii*

22 august 1955 — O farfurie tulburătoare aterizează pe terenul din fața casei familiei **Sutton**, din **Hopkinsville, Kentucky.** Un grup de omuleți verzi, în aparență goi (ce părea goi), au ieșit, țopăind, pe arbă, „Fantomele" (cum le-a denumit familia Sutton) aveau ochi enormi, brațele lungi până a picioare și gheare în loc de mîini. Grupul de monștri verzi a încercuit casa, urcîndu-se chiar pe acoperiș. Familia Sutton s-a baricadat pentru, terorizată. Capul familiei a fost cel care a avut curajul să iasă, înarmat cu o pușcă. N-a apucat să tragă, pentru că s-a împiedicat și a căzut, dar s-a ridicat imediat și a rupt-o la fugă. A fost ca un semnal. Toate „fantomele" au pornit într-o fugă dezordonată spre OZN, acestea dispărînd apoi pe cer.

26 octombrie 1962 — **José Camilho Filho**, mecanic la **Altos dos Cruzeiros, Brazilia**, a dat peste două creaturi scunde, cu pielea foarte închisă și aspră, capul foarte mare, părul alb și ochii oblici. Cei doi aveau un fel de emblemă luminoasă pe piept.

Acest tip de ființe străine a devenit extrem de popular. Începînd cu 1968, după ce doi cercetători americani au publicat rezultatul cercetărilor lor. După părerea lui Whitley Strieber, unul dintre cercetători, străinii ar fi mai avansați spiritual și ar încerca un contact cu oamenii pentru a ajunge la o comuniune.

(Va urma)

MAGAZIN

Extraterestru reconstituit după descrierile martorilor

Una din straniile creaturi scunde, cu pielea foarte închisă, cu păr alb și ochi oblici, observată lîngă nave aterizate în pampasurile braziliene. Un asemenea omuleț – mort, după relatările martorilor – a fost abandonat în 1968. Apoi, curînd el ar fi dispărut în mod misterios. Imaginea lui a fost reconstituită după descrierile celor care l-au văzut.

ȘTIINȚA FANTASTICULUI

Nu odată, invențiile și descoperirile au întrecut cele mai îndrăznețe anticipații

PROIECTE FABULOASE:

Recrearea unor plante și animale dispărute în vechime

Un articol apărut în ziarul New-York Times avea să stîrnească senzație și controverse aprinse. Autorul lui aducea la cunoștința opiniei publice că există suficiente premise științifice pentru ca geneticienii să recreeze plante și animale dispărute, ba chiar să aducă pe lume copii vii ale unor strămoși congelați sau mumificați.

Ideea nu e nouă. În 1980, naturaliștii de la Universitatea din Leningrad își anunțau intenția de a înființa o genă de mamut într-un embrion de elefant. Vestea a provocat un ris homeric în lumea scienti știlor. Celebrul genetician, Russel Higushi, a făcut și o comparație. „E ca și cînd cineva și-ar propune să rescrie din memorie o enciclopedie uriașă, fără să folosească mîinile și stînd într-o cameră fără lumină".

Și totuși fantasticul proiect n-a fost abandonat. De curînd o altă realizare importantă: prin conlucrarea a 35 laboratoare europene s-a izbutit catalogarea completă a unei secvențe de cromozom (structură alcătuită din mai multe gene) aparținînd drojdiei de bere. Identificarea în continuare a funcțiilor ce le dețin genele din organisme mult mai complexe, ar apropia știința de misterele vieții. Și atunci ne putem imagina că, într-o zi, gene prelevate din organisme fosilizate și introduse în celule vii, vor acționa ca niște hărți ancestrale, indicînd căile spre reconstituirea edificiului celular dispărut.

Și atunci vom putea admira în grădini zoologice turme de mamuți, ne vom plimba pe lîngă dinozauri uriași, sau chiar îi vom trimite la școală pe strămoșul lui Ramses al II-lea. Știința, nu odată, a depășit volutele fanteziei.

Vom vizita grădini zoologice populate de animale preistorice vii?

Epocala descoperire a ADN-ului a arătat lumii științifice că toate datele organismului stau stocate în acest registru microscopic. El poate fi asemuit unui proiect, în baza căruia urmează să se ridice viitoarea clădire, natura pornind de la acest cod pentru a așeza cărămizile, pilaștrii, pentru a pune mortarul și a investi viitoarea creatură cu sensibilitate, defecte, calități și boli ereditare.

De aici fantastica idee a geneticienilor de a folosi ADN-ul, prelevat din organisme fosile, spre a aduce pe lume organisme animale sau vegetale similare. Un proiect îndrăznet, dar care, după ce și-a făcut stagiul în cărți și filme de science-fiction, începe să anime travaliul scientiștilor.

În decembrie 1992, paleontologul Edward Golenberg de la Universitatea din California anunță descoperirea unei frunze fosilizate de magnolia. Particulele recuperate au demonstrat că genele frunzei sînt comparabile cu cele ale unei varietăți din zilele noastre, dovedind că relicva este strămoașa acestela. Descoperire apreciată ca fantastică de părintele arheogeneticii, suedezul Svante Pääbo. Momentul a fost însă precedat și de alte identificări senzaționale. În 1984, la Universitatea din Berkeley (California) o echipă condusă de biologul Allan Wilson izbutește să prelevere o celulă din corpul unui cal-zebră, relicvă păstrată în Muzeul de istorie naturală din Magonza (Germania). Se constată că patrupedul dispărut și zebra actuală au un strămoș comun ce a trăit cu 2—4 mii de ani în urmă. Se mai demonstrează pe aceeași cale că pasărea moa, zburătoare din Noua Zeelandă, dispărută pe la 1500, nu este, cum s-a crezut, strămoașa păsării Kiwi, și se înrudește cu rhea, specie în viață în America de Sud. În același mod s-a mai constatat că o altă specie, a cărui ultim exemplar s-a stins în anii '30, este vorba de ciinele de Tasmania, aparține marsupialelor carnivore.

Extinderea cercetărilor asupra celulelor extrase din țesuturi umane fosile (mumii, indivizi conservați prin congelare, ca de pildă celebrul om din Semilaun, descoperit recent într-un ghețar din Austria) au relevat alte date necunoscute privind rasele, etniile, migrațiile, bolile ce au marcat existența umană acum mii de ani. Este amintit studiul efectuat asupra unei mumii egiptene, ce avea să arate că sacerdotul îmbălsămat posedă caractere ereditare comune cu populația Egiptului actual. După cum cercetarea unor resturi umane, conservate într-o turbărie ancestrală din Florida, a produs o surpriză de proporții, deoarece studiul ADN-ului a dovedit că este vorba de o populație diferită de cea a indienilor actuali.

SPORT

MIRCEA LUCESCU SE SIMTE GROAZNIC CA... BUNIC

— Domnule Mircea Lucescu, vă așteptați să fiți desemnat cel mai bun antrenor al anului 1992 de către ancheta realizată de Gazeta Sporturilor în rîndul iubitorilor fotbalului din România ?

— Antrenînd în Italia nu pot spune că mă aflu în competiție cu cineva din țară. Acolo mă aflu în competiție cu mine însumi. Clasarea mea pe primul loc nu o iau ca o alegere, ci ca pe un sentiment de prietenie, de stimă, de simpatie a iubitorilor de fotbal față de mine. Sigur că mă bucur să știu că se urmărește cu interes ceea ce fac eu la Brescia. Campionatul italian este urmărit de toată lumea. Datorită faptului că aici se întîlnesc antrenori și jucători care reprezintă școli fotbalistice de prestigiu, pot spune că în fiecare săptămînă se desfășoară un campionat mondial. Brescia este considerată echipa românească a campionatului. Presa italiană scrie despre Brescia ca fiind **„Brescia—R"**, adică **„Brescia—România"**.

— Am înțeles că aveți o nepoțică. Cum vă simțiți în „hainele" de bunic ?

— Uneori mă simt groaznic. În general, nu simt nimic deosebit. Mă simt... ca orice bunic ! Orice vîrstă are plăcerile ei. Important este să te adaptezi. Ritmul infernal al campionatului italian mă ține deocamdată departe de ea.

— Doriți să deveniți o stea a sportului românesc ?

— Nu pot să spun că n-aș vrea să fac sport, dar poate să fac și altceva. Nu pot ști ce-i rezervă viitorul.

— Răzvan Lucescu, fiul dumneavoastră, activează în Italia ?

— Da, joacă la **Crema**, în cadrul campionatului de amatori. Este titular pe postul de portar. Crema este un orășel drăguț, situat lîngă Milano.

— Ați adus la Brescia patru jucători români. În teren nu pot intra simultan decît trei. Pe cine veți „sacrifica" ?

— Va juca întotdeauna cel care va fi în cea mai bună formă sportivă. Voi ține seama de nevoile echipei și necesitățile momentului. Campionatul italian este atît de greu și de lung, încît nu se vor crea probleme.

— Ce trebuie să știe un fotbalist pentru a se putea adapta fotbalului italian ?

— Integrarea depinde de temperamentul fiecărui jucător, de gradul lui de cultură, de talentul lui, de ceea ce își propune el să realizeze, de modul în care înțelege el profesionismul. Adaptarea depinde de jucător, dar și de alții. E foarte greu să pătrunzi în campionatul italian. De la bulgari a intrat Iliev, care nu s-a adaptat, de atunci nici un jucător bulgar nu a mai prezentat interes.

— Va merge Brescia în cupa U.E.F.A. sau... va retrograda ?

— Doamne ferește ! Campionatul este de așa natură încît, după două sau trei meciuri, poți ajunge în vîrf sau poți coborî spre coada clasamentului. Încrîncenarea cu care se dispută acest campionat este atît de mare, pregătirea jocului este atît de perfectă, încît o echipă o poate echilibra pe alta. În toți anii, cele patru echipe nou promovate au avut zile negre. A devenit o tradiție ca măcar trei din ele să retrogradeze. În Italia nu te poți salva de la retrogradare aruncînd mingea în tribună, sau obstrucționînd jocul. Trebuie să joci fotbal adevărat. Rămînerea Bresciei în prima serie este pentru noi ca și cîștigarea unui campionat.

GHEORGHE BARBU ■

DE SUB PODUL GRANT

● **PREGĂTIRE NON-STOP.** Îmbinînd utilul (antrenamente și jocuri) cu plăcutul (revelion pe Champs Elysées sau vizite la Piramide și Sfinx), giuleștenii au o „vacanță activă". Se știe că în această perioadă de pauză competițională cel mai mare pericol pentru fotbaliști îl constituie creșterea în greutate. Ei bine, nu este cazul băieților noștri. În plus, după „episodul Indonezia" va urma clasica pregătire la munte. ● **FEROVIARII ÎNTRE EI.** Grație eforturilor fostului portar rapidist Vasile Urziceanu și relațiilor cu municipalitatea din Maurepas (al cărei viceprimar este angajat la căile ferate) s-a realizat nu numai turneul din Franța, dar și transportul ca oaspeți ai companiei „Air France". De altfel, prin intermediul managerului olandez Peter Stephan, turneul asiatic este tot un aranjament cu echipe feroviare (între care, Lokomotiv Plovdiv). ● **PSG S-A TEMUT?** Mult trîmbițat, primul mare transfer al anului îl reprezintă venirea (de la FC Sao Paolo) la cunoscuta echipă Paris Saint Germaine a brazilianului Rai Souza Viera de Oliveira. Potrivit comentariilor presei franceze, după ce a văzut prestațiile alb-vișiniilor în Hexagon, se pare că PSG nu a vrut să riște o confruntare cu aceștia, care i-ar fi putut afecta moralul înaintea reluării campionatului. ● **AMINTIREA C.M. '90.** În partida cu Le Havre, la care activează internaționalul Thouvenet, surpriza a constat în revederea cu camerunezul Omam Byik. O amintire nu tocmai plăcută pentru reprezentativa noastră națională... ● **ȚIRA NU SE DEZMINTE.** Avînd deja în cont golurile „de antologie" din întîlnirile cu Dinamo și Gloria Bistrița, Fănel a „recidivat" în meciul cu Stade Rennais. Ce adversar îi urmează ? ● **REVELAȚIA CAMPIONATULUI.** Conform anchetei cotidianului „Sportul românesc" privind „Superlativele anului fotbalistic 1992", primul loc a fost ocupat detașat (se putea altfel ?) de Rapid București (806 p.), pe locurile următoare fiind Ilie Dumitrescu (440 p.) și Dorinel Munteanu (436 p.). ● **ÎN ȚARA DE JOS, FETELE LA... ÎNĂLȚIME.** Disputînd în deplasare ambele manșe din Cupa IHF cu olandezele de la Zeeman Vastgoed Zwaag, handbalistele noastre au obținut calificarea în sferturile de finală (24—17 și 23—22). Felicitări și mult succes ! ● **LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI.** De la Singapore, punctul final al rutei Companiei TAROM, Rapid și-a continuat drumul cu o cursă locală pînă la Medan, important port indonezian la strîmtoarea Malacca, situat în insula Sumatra, din preajma Ecuatorului. Iată primele rezultate ale turneului : Lokomotiv Plovdiv — Rapid 1—0, PSMS Medan — Herimau Tapanuri 0—0 (ambele din prima divizie locală), Rapid — Harimau 7—0 (Constantinovici — 5, Bogoi și R. Voinea), Selecționata Republicii Moldova — PSMS 1—0 (Kosse).

FANE RAPIDISTU ■

Desen de MIHAI ZGUBEA ■

Reclama-i sufletul fotbalului

Recent, Consiliul de conducere al Ligii cluburilor profesioniste a ținut o ședință în care s-au discutat ofertele unor firme românești de publicitate. Acestea doresc să preia, fiecare în exclusivitate, drepturile de publicitate la meciurile transmise de către televiziune.

Analizînd ofertele, conducerea Ligii a ajuns la următoarele concluzii : 1) ofertele vor fi discutate în plenul Ligii ; 2) Liga va organiza **o licitație** la care invită să participe și firme străine ; 3) suma discutată va fi o sumă globală, urmînd ca Liga să împartă această sumă între echipele care formează Liga. Au fost discutate și alte detalii care vor fi analizate în același plen. Oricum, preocupările Ligii sînt îmbucurătoare pentru că din cîștigurile realizate prin contractele de publicitate și de televizare vor fi completate fondurile necesare dezvoltării fotbalului la nivel profesionist.

În lipsa președintelui Ligii, domnul Mircea Angelescu (bolnav), ședința a fost condusă de dl Dumitru Dragomir. Din discuțiile purtate s-au remarcat intervențiile domnilor Ioan Alexandrescu (Steaua), Mircea Pascu (Rapid) și Daniel Lăzărescu (secretarul Ligii). În speranța că licitația va aduce ofertanți cît mai puternici, Liga va trebui să inițieze și alte acțiuni similare.

Ne-am permite să sugerăm Ligii cîteva subiecte spre dezbatere : a) cartonașele galbene și roșii să nu mai fie penalizate ; b) reducerea taxelor de legitimare și participare în competiții a echipelor de copii și juniori ; c) preocupări pentru creșterea numărului de copii, juniori și de terenuri pe care se joacă fotbal în țară ; d) importul unor materiale — mingi, ghete, apărători și altele care nu se fabrică în România. Ca o ultimă problemă, considerăm că Liga trebuie să militeze pentru aplicarea unei jurisdicții în cadrul fotbalului românesc în concordanță cu interesele lui și cu uzanțele din țările cu fotbal dezvoltat.

(P.L. Dumitrescu).

DE MIERCURI PÎNĂ MIERCURI

PATINAJ ARTISTIC. În perioada 11—17 ianuarie, Palatul Sporturilor din Helsinki a găzduit prima mare competiție internațională a anului — C.E. de patinaj artistic. ● **La individual,** franțuzoaica de culoare **Surya Bonaly** a intrat pentru a treia oară consecutiv în posesia titlului european, egalînd performanțele stabilite de Anette Pötzch și Gabriele Sayfert. Va tinde ea spre recordul celebrelor Sonja Henie și Katarina Witt, deținătoare a cîte 6 titluri ? ● **La masculin,** prin retragerea campionului olimpic, ucraineanul Viktor Petrenko, și a cehului Petr Barna, se părea că favoriți vor fi rușii Aleksei Urmanov și Roman Ekimov sau ucraineanul Viaceslav Zagorodniuk. A triumfat însă ucraineanul **Dmitri Dmitrenko,** campion mondial de juniori în 1992 ● Trecerea la profesionism a cuplurilor Elena Beșke — Denis Petrov și mai ales Natalia Mișkutenok — Artur Dmitriev a înlesnit victoria în proba de **perechi** a **Marinei Elțova** și a lui **Andrei Bușkov** (Rusia). Cotați ca mari favoriți, Evghenia Șișkova — Vadim Naumov (Rusia) s-au clasat pe locul al treilea. ● La **dans,** în absența perechilor Maria Klimova — Serghei Ponomarenko sau Isabelle și Paul Duchesnay, s-au impus medaliații cu bronz la J.O. de la Albertville, **Maia Usova — Aleksandr Julin** (Rusia).

RUGBY. ● **Serge Blanco,** monstrul sacru al balonului oval francez, a fost invitat să participe la Soweto pentru un program de dezvoltare a jocului de rugby în Republica Sud Africană. În principiu, nevăzînd nici o piedică în legătură cu participarea la acest proiect, Serge Blanco preferă, însă, să mai aștepte, înainte de a discuta despre acest lucru, avantajele neîndoielnice. Mai așteptăm și noi, nu-i așa ? ● Pe celebrele stadioane Twickenham, respectiv Murrayfield s-a dat startul într-o nouă ediție a **Turneului celor 5 Națiuni.** Astfel, la Londra, Anglia a întrecut la limită (16—15) echipa Franței. De menționat că oaspeții (cu Camberabero revenit în formație după o absență de doi ani) au condus la un moment dat cu 12—6 ! În schimb, la Edinburgh, victorie clară a Scoției (15—3) împotriva aboratei la Lingura de lemn, echipa Irlandei.

TENIS. ● Suedezul **Mats Wilander,** unul dintre cei mai buni jucători ai anilor '80, a declarat recent, la Bruxelles, că nu renunță la ideea de a reveni pe courts-uri și că noncombat-ul său prelungit de pînă acum nu a fost decît o întrerupere, și atît, a unei cariere ce cuprinde șapte turnee de Grand Slam cîștigate, la care se adaugă alte 33 ; și speră că va ajunge în primii 10 jucători ai lumii. Să-i ajute Dumnezeu ! ● Celebrul comentator britanic **Dan Maskell,** a cărui voce a fost sinonimă cu turneul de tenis de la Wimbledon, a încetat din viață la un spital din Londra, la vîrsta de 84 de ani. Timp de peste din această vîrstă, fără întrerupere, Maskell a comentat jocurile turneului pentru BBC, iar din 1929 nu a lipsit de la Wimbledon nici măcar o zi. Să nu uităm, ca jucător profesionist Dan Maskell a fost campion al Marii Britanii, dar nu a putut juca niciodată la Wimbledon, arena atît de dragă. În schimb, a condus echipa țării sale la victorie în Cupa Davis din 1933, alături de Fred Perry, Bunny Austin, Hughes Lee și Harry Lee.

HOROSCOP CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ȘANSĂ ȘI RISC

DIVERTISMENT

1993

Astrele sînt, înainte de toate, indicatori. Într-o anumită măsură, este posibil să ne controlăm destinul. Soluția, atunci cînd astrele anunță întorsături dificile, este fie de a le evita prin schimbări de atitudine, fie de a anticipa evenimentele. Nu trebuie, în nici un caz, să vă lăsați copleșiți, ci să încercați să direcționați acțiunile, așa cum socotiți că vă convine mai mult. Revista „FLACĂRA" va încerca să vă ajute, publicînd lună de lună calendarul cu zilele de șansă și de risc pentru zodia dumneavoastră.

VĂRSĂTOR

20 ianuarie — 19 februarie

Toate treptele zodiei primesc curenți planetari importanți.

Cei născuți între 24 ianuarie și 4 februarie vor beneficia de un influx al lui Jupiter în ziua de 29 august. Pentru ei, anul este foarte bun, în ansamblu.

Cei născuți între 5 și 11 februarie vor suporta, chiar de la începutul anului, influența sectă a lui Saturn. Dar, este ...ru ultima oară și este o ...cere rapidă, durînd pînă la 5 martie. Mai tîrziu, din 1 septembrie pînă la 13 octombrie vor resimți fluxul benefic al lui Jupiter, care le va acorda o bună perioadă de șansă.

Cei născuți între 11 și 16 februarie vor fi prinși, pe de-o parte, de Pluton, iar de alta, de trecerea directă a lui Saturn prin dreptul stelei lor. Acești curenți planetari vor acționa prin lungi valuri succesive, întărite de curenți periculoși determinați de Marte, ceea ce va determina apariția a trei perioade de mare risc ; între 22 februarie și 17 aprilie, 8—20 iunie, 27 octombrie și 11 ianuarie. Riscurile vor fi, cu precădere, în plan psihic și psihologic, ceea ce presupune un control permanent, prin urmărirea calendarului publicat, pentru a anticipa evenimentele. Cei mai indicat ar fi un tratament medical preventiv, pentru că anul riscă să fie obositor datorită dificultăților ce vor trebui depășite și datorită scăzutei rezistențe psihice.

Cei născuți între 17 și 19 februarie vor simți influența lui Saturn în aprilie, mai, iunie și iulie. Dar Jupiter va restabili situația la sfîrșitul lui octombrie și începutul lui noiembrie.

Pentru următoarele zile, cei născuți între 20 și 24 ianuarie ...r beneficia de deplasări și ...tivități intelectuale intense, mai ales la sfîrșitul lui ianuarie. Se vor primi vești. Cei născuți între 1 și 3 februarie vor avea șansa unor contacte interesante pe plan profesional. Este un moment favorabil cererilor administrative sau financiare. Pentru cei născuți între 4 și 9 februarie este o perioadă mai dificilă, cu stări de oboseală și proiecte blocate.

În dragoste nu sînt favorizați decît cei născuți între 15 și 19 februarie, dar numai în prima parte a intervalului.

PEȘTI

20 februarie — 20 martie

Toți Peștii vor primi influențe benefice, dar numai 4 grupe vor fi stimulate în mod special.

Cei născuți între 20-27 februarie, care se vor bucura de un curent al lui Jupiter și care va acționa mai ales între 11 noiembrie — 25 decembrie. Cei născuți între 27 februarie-1 martie vor primi curenții dinamizanți ai lui Marte, între 8 februarie și 6 martie, ca și în octombrie, urmați, în noiembrie, de curentul aducător de noroc al lui Jupiter.

Cei născuți între 13 și 18 martie vor primi influxul pozitiv al lui Pluton, puternic și determinant, dublat de curenții benefici ai lui Marte : unul în aprilie, altul în perioada 27 octombrie — 7 noiembrie. Este începutul demarării în afaceri, conștientizarea propriei valori, creație. Mai poate însemna — la femei — ocazia unor întîlniri pasionante.

Cei din 1-13 martie vor simți tot anul sprijinul lui Neptun și Uranus, ca și pe acela, mai viguros, dar mai scurt, al lui Marte, mai întîi între 1 martie și 10 aprilie, apoi între 11 și 27 octombrie. În plus, Mercur va face o trecere între 1 februarie și 11 aprilie, ceea ce se va traduce printr-un stimulent la nivel mental.

Pentru perioada imediat următoare (ianuarie — februarie) urmează o micșorare a capacității de gîndire pentru cei născuți între 20 și 29 februarie, care se vor simți mai leneși. Vigoare fizică și combativitate, strălucire pentru cei din gruparea 1—10 martie. Se vor debarasa de tot ceea ce stătea în așteptare, dar vor avea riscuri de erori în judecată. Este preferabil ca deciziile importante să fie luate după 20 ianuarie.

În dragoste, lipsă de ardoare.

BERBEC

21 martie — 20 aprilie

Cei mai avizați vor fi nativii din 7-13 aprilie. Ei vor primi violent influența conjuncției celeste Uranus-Neptun, pe de-o parte, iar pe de altă parte, tot atît de violent, influxul lui Marte. Anul 1993 riscă să le aducă o schimbare destul de distrugătoare. Turnura poate veni rapid, înainte de 10 aprilie și se poate traduce printr-o ruptură în raporturi de muncă sau cu un partener amoros. Mai mult decît atît, astrele indică o stare intensă de stress, o lipsă de control, o atitudine perturbantă pentru cei din jur, care, la rîndul lor, nu vor fi incitați la amabilitate. Această lipsă de control se va regăsi la toate nivelele, în sport ca și în conducerea automobilului. Este o perioadă favorabilă accidentelor. Cel mai indicat ar fi ca, acești curenți destructivi să fie utilizați în lupta pentru viață. Numai așa pot deveni constructivi. În privința accidentelor, urmăriți indicațiile calendarului lună de lună, cu indicațiile pe care le vom publica și evitați zilele periculoase, cînd sînteți predispuși la excentricități. Veți simți nevoia de a vă schimba felul de viață, de muncă, raporturile cu o serie de persoane. Cînd veți lua asemenea decizii, alegeți numai zilele ce vă vor fi indicate ca favorabile.

Pentru perioada imediat următoare, cei născuți în zilele 7-13 aprilie, au un șir de zile favorabile reflexiei, cu posibilitatea de a controla situația. Pericolul nu a sosit, încă.

Curenți armonioși pentru cei născuți între 10 și 20 aprilie. Insatisfacție pe plan sentimental, inspirație artistică și literară, șanse de a primi invitații, declarații de dragoste, noi legături de prietenie.

Pentru toți ceilalți, o perioadă de calm.

TAUR

21 aprilie — 20 mai

Mare atenție la cei născuți între 13—18 mai, prinși între două influențe negative, a lui Pluton și Saturn. Acest an riscă să provoace turnuri involuntare dificile, pe care, cei vizați, va trebui să încerce să le direcționeze pozitiv lor. Dar, este necesară multă atenție. Este vorba de un viraj la 180 de grade, presupunînd o schimbare radicală de viață. Se va încerca o evitare a situațiilor periculoase, cum ar fi vizitarea unei țări în război, sau a unei regiuni vulcanice. Pe de altă parte, cei născuți între 8 și 13 mai, stimulați favorabil de conjuncția celestă Uranus-Neputun, se vor redresa după 1992 dificil. Pentru aceștia este vorba de a ști să sesizeze oportunitățile. Pe drumul lor vor apărea oameni și momente importante, ce le pot favoriza lansarea. Reflexele bune, rapiditatea în înțelegere, intuiția și șansa de care se vor bucura, toate îi vor ajuta.

Cei născuți în 13 mai sînt, după cum se observă, la intersecția curenților constructivi cu cei distructivi. În mai multe reprize ei vor fi puternic bulcuiați, pînă vor găsi o cale favorabilă.

Pentru perioada imediat următoare, cei născuți între 8—13 mai nu sînt încă în zona favorabilă. Mai dezagreabil este pentru cei ale căror zile de naștere sînt între 6—10 mai. Ianuarie este o lună ingrată, obositoare, dar e inutil să încerci s-o iei înaintea astrelor.

Pentru cei născuți în perioada 13—18 mai, nu sînt probleme în următoarele zile. Pentru ceilalți, perioadă de mijloc, dar fără mari dificultăți, cu o viață amoroasă fără evenimente marcante.

GEMENI

21 mai — 20 iunie

Două grupe vor fi, cu precădere, atinse de astri. Cei născuți în perioada 25 mai — 5 iunie vor beneficia de o lungă tranziție a lui Jupiter, începînd cu 1 ianuarie pînă-n 28 august, de un curent purtat de Marte pînă la 28 septembrie, cu mari momente în intervalul 22 ianuarie — 7 februarie și 13 august — 28 septembrie. Un an al șansei pentru ei.

Cei născuți în intervalul 14—20 iunie vor fi influențați de un lung tranzit al lui Saturn, începînd cu 4 martie, dublat de o trecere rapidă a lui Jupiter, de la 9 octombrie la 11 noiembrie.

O a treia grupă va primi curenți benefici ai lui Jupiter și Saturn, dar fiind mult mai scurți, nu vor avea impactul resimțit la ceilalți. Este vorba de cei născuți între 6 și 14 iunie, care beneficiază mai întîi de influența rapidă a lui Saturn, de la 1 ianuarie la 5 martie și apoi de Jupiter, de la 1 septembrie la 9 octombrie. Vor trebui să prindă șansa din zbor. În orice caz, este zodia cea mai ușoară a anului.

Pentru următorul interval de timp, cei născuți între 21 mai și 7 iunie pot beneficia de o bună perioadă propice scrisului, tranzacțiilor comerciale sau financiare, deplasărilor. Cei născuți în 3, 4 sau 5 vor avea primul val de noroc : un moment bun de a cere ridicarea salariului, dacă nu vine singură.

Artiștii sînt în mod special favorizați.

Celor născuți între 6—10 iunie, luna aceasta le poate aduce o creștere a responsabilității. Zile propice pentru luarea unor decizii cu repercusiuni pe termen lung.

Celor născuți între 11 și 20 iunie le sînt sortite, în această perioadă, mici și neînsemnate plăceri.

RAC

21 iunie — 21 iulie

Marii favorizați sînt cei născuți în perioada 15 -20 iulie, grație influenței lui Pluton asupra Soarelui. Momentele cele mai importante : între 23 februarie și 5 martie, 9—24 aprilie, 29 octombrie și 7 noiembrie, 2—8 decembrie. Aceștia pot utiliza anul 1993 pentru realizarea tuturor proiectelor. Este un excelent an pentru planuri pe termen scurt. Feriți-vă, așadar, de termenele lungi !

Cei născuți între 7—14 iulie sînt prinși în violenta opoziție, pe de-o parte a lui Uranus și Neptun în Capricorn, iar pe de altă parte, a lui Marte. Riscuri de accidente, de rupturi pe plan profesional sau sentimental. Perioadele cele mai critice se situează între 1 ianuarie și 5 aprilie, dar sînt și faze în care se poate negocia (14 februarie — 11 aprilie, 6—13 noiembrie, 25 noiembrie — 3 decembrie).

În ianuarie, agitații și probleme pentru cei născuți între 2 și 8 iulie, lipsă de control, antrenînd o imagine proastă din partea colaboratorilor și superiorilor.

Lună cu riscuri majore pentru cei născuți în 9.10.11 și 12 iulie. Mare prudență pe stradă și în sport. Asta nu împiedică un bun curent al lui Venus, care favorizează viața intimă a tuturor celor din zodie, dar cu precădere a celor născuți între 14 și 20 iulie.

(Urmare în numărul viitor)

Documentare și prezentare
LIANA FATOS

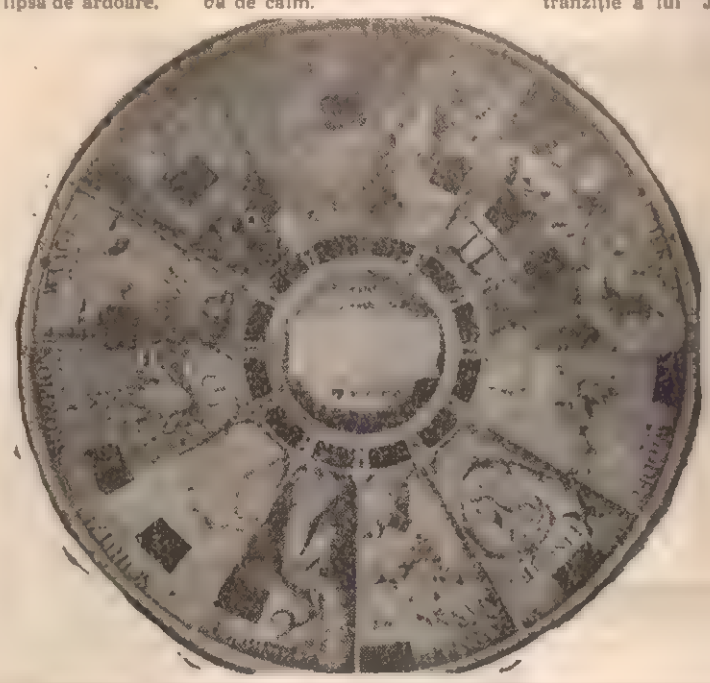

FLASH

S.O.S.

Sunați la CHRISTIANA – 642 20 05

• vă ajută în momente grele

Acordă sprijin telefonic și sfaturi tuturor celor ce doresc să comunice cu semenii lor atunci: cînd se găsesc în impasuri existențiale: dezorientați social, decepționați, depresivi cu impulsul de a renunța la viață.

Puteți telefona non-stop la : 642.20.05

O pisică scapă cu viață din mașina de spălat automată!

În mod miraculos, o pisică a reușit să supraviețuiască programului automat al unei mașini de spălat britanice. **Priskin**, un animal mic, în vîrstă de 10 luni, s-a trezit imobilizat în tamburul mașinii familiei **Bishop** din Abingdon, Oxfordshire. După cele 90 de minute de spălare, clătire și stoarcere ale unui program cu 1 200 de turații pe minut, animalul a scăpat cu doar cîteva vînătăi pe urechi și o ghiară ruptă (!!), spre marea uimire a doamnei Bishop și a veterinarului ,chemat de urgență. Trei zile după accident, pisica arăta mai degrabă bine, preferînd să... se țină la o distanță rezonabilă de mașina de spălat !

LIANA TATOS ■

„PRIVATIZAREA"

Din două lăzi și o cutie,
Săpun, țigări și ceva bere
Și-a făcut (r)omul prăvălie
În aer liber – ce plăcere !

Cînd alții fac filozofie,
El... și-o expune la vedere,
În două lăzi și o cutie :
Săpun, țigări și ceva bere.

Așteaptă mușterii să-i vie,
El nu umblă după himere.
Va face, poate, și avere,
Dar face... multă murdărie,
Cu două lăzi și o cutie.

NELVIS

De la lume adunate...

Ah! Doctorii!...

Înfricoșat, cu inima cît un purice, pacientul intră în cabinetul dentistului.

— Domnule doctor, îngaimă el, dvs. extrageți dinți fără dureri ?

— Nu întotdeauna, răspunde doctorul. Mai zilele trecute era gata să-mi disloc umărul...

★

După ce îi pune în ghips o mînă, un picior și îi trece un bandaj enorm peste piept, doctorul se adresează pacientului, un cunoscut mai vechi :

— Bine, domnule, ce ți-a venit, în casa dumitale, la ora trei noaptea, să sari pe geam de la etajul doi ?

— Nici eu nu-mi explic. Știu doar atît că m-am trezit că mă gîdulie nevasta și-mi zice sări pe fereastră că vine bărbatul meu...

★

— Doctore, nu crezi că ne-ai luat prea mult pentru îngrijirea băiatului cînd a avut pojar ?

— Deloc, doamnă. Ține-ți seama că am făcut 20 de vizite.

— De acord, dar și băiatul a molipsit toată clasa...

★

Doctorul umbla înnebunit să găsească pe cineva să-i țină locul timp de o oră. Avea o treabă ce nu suporta amînare. Nu găsește un coleg, și, disperat, apelează la un prieten... inginer. Ăla protestează, doctorul insistă.

— N-o să fie nimic. Într-o oră sînt înapoi.

Se întoarce într-adevăr peste o oră.

— Ei, ce-a fost pe aici ?

— Nimic deosebit. Unul — cică avea dureri de cap, l-am dat niște aspirine... Altul, cu grețuni, niște bicarbonat.

— Bravo ! Și altceva ?

— A, da, era să uit. Vine, domnule, o gagică de 18—20 de ani, își aruncă hainele de pe ea, și — goală pușcă se întinde pe canapea zicînd : doctore, n-am văzut un bărbat de șase luni de zile...

— Și ?... Ce-ai făcut ?

— Ce să fac ? I-am pus picături în ochi...

★

— Doctore, exclamă o cucoană, dînd buzna în încăpere, te rog să-mi spui sincer care-i situația mea ?

Bărbatul o privește de sus pînă jos, și zice :

— Trei lucruri am să vă spun. Primul : nu strică să mai slăbiți nițel. Al doilea : renunțați la excesul de fard...

— Și al treilea ?

— Al treilea : eu sînt pictor, — doctorul e cu un etaj mai sus.

★

O doamnă se plînge doctorului că băiețelul ei e foarte nervos, neliniștit, mereu pus pe harță. Nu știe ce să mai facă.

— Liniștiți-vă, doamnă. Se rezolvă.

Prescrie niște pilule, dar uită să precizeze pentru cine. Peste un timp o întîlnește pe stradă pe mama micuțului.

— Ei, doamnă, cum se simte băiețelul dvs ?

Doamna îl privește lung, și zice :

— Cui îi pasă ?!...

Artiștii! Artiștii...

Într-o expoziție, pictorul se ține cu răsuflarea tăiată după critic, așteptînd verdictul. În sfîrșit, acesta își drege vocea și spune :

— Lucrările dumitale vor fi văzute în muzee mult timp după ce Rembradt, Da Vinci și Durer vor fi uitați...

— Domnule, mă copleșiți.

— Nicidecum. Dar nu înainte !

★

Modelul pictorului, o fată frumoasă, se alintă pe lîngă el.

— Și zici că eu sînt primul model pe care-l săruți ? Cîte modele ai mai avut ?

— Patru : un măr, două portocale și o vază de flori...

★

Pictorul lucrează la un nud. Nu prea are chef și treaba nu merge. Îi spune fetei să se îmbrace și stau apoi de vorbă la o cafea.

Deodată, se aude soneria de la intrare. Panicat, pictorul îi spune fetei :

— Dezbracă-te repede că vine soția mea !...

★

Cineva vine în vizită la Bernard Show, în apartamentul lui din Londra. E mirat că nu vede nicăieri nici o floare.

— Știam că iubești florile foarte mult, spune vizitatorul.

— Așa este, zice Shaw. Eu iubesc de asemenea și copii, dar nu le tai capetele să le expun prin toată casa...

★

Total neinspirat, reporterul întreabă pe un cunoscut muzician cine dovedește mai multă inspirație în compozițiile sale ?

Gafă evidentă. Tăcere prelungită. În fine, cel întrebat răspunde :

— Sîntem mai mulți...

MARE NUNTĂ, MARE!

• *Prințul Iulian se căsătorește cu prințesa Lucica. Cei doi urmași la tron au primit 56 ducați de aur.*

Moment mare în lumea țigănească ! pe 3 ianuarie 1993, la Sibiu — cartier Turnișor, str. Semănătoarelor nr. 11 — a avut loc concilierea țigănească. Între cele două familii rivale Cioabă și Rădulescu s-a lăsat pacea și buna înțelegere. Iulian Rădulescu, fiul, și Lucica Cioabă, fiica, s-au recăsătorit. Alai mare. Nuntă cu dar. În aceste condiții s-a făcut împăcare și pe alt plan. Iulian I a fost recunoscut împărat al romilor, iar Ioan Cioabă a fost recunoscut ca rege al romilor. Caz unic, poate, în istoria țigan lor : au și rege și împărat, deopotrivă !

Revenind însă la nunta împărătească, să reținem că prințul Iulian I și prințesa Lucica au primit în dar 56 ducați austrieci. Fiecare ducat are 14 30 gr aur pur, de 24 carate. Comoara este protejată deocamdată de împăratul Iulian. Despre sacul ori purcoiul de bani, care s-a adunat la nunta regească și împărătească, nu facem pomenire.

Important este că romii au și rege internațional și împărat și prinț și prințesă. Sperăm că cele două case domnitoare vor întocmi și o ierarhie de sus în jos prin acordarea unor titluri de duci și arhiduci, de conți și viconți.

DORIN SĂLĂJAN ■

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE ȘI COMITETUL DIRECTOR:

Președinte – director general: GEORGE ARION
Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție: EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Goia, Maria Timuc.
■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (șef secție), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Brânduța Nicolae, Dorian Radu, Ion Rusu, Dorin Săjan.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Evelina Mazilu.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS

Redactor șef ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra Basarabiei

Flacăra BIS

■ JURIDIC (2600): Corneliu Olteanu.
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Bălcoianu, Liliana Crețu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617 59.69).
■ PUBLICITATE (2634): Mihai Săndoiu, Florin Dobrescu, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță, Aristică Văduva.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

Comunismu-n trei culori
te prostește pînă mori

Biblioteca Municipală ODOBHEIU SECUIESC

GEPA

Calea Dorobanţilor nr. 111 Bucureşti

un pic mai bine pentru dumneavoastră

Electro Center

ÎN FAŢA VALULUI DE VIOLENŢĂ ÎN CREŞTERE, NE PUTEM GÎNDI SĂ AVEM ARME PENTRU AUTOAPĂRARE?

Ministrul de interne răspunde acestei intrebări in pag. 5

Il rugăm, încă o dată, pe dl ministru de interne să ne răspundă: pînă cînd se va mai fura din tipografia Coresi revista Rebus, în zeci de mii de exemplare, comercializate sub ochii ingăduitori ai poliţiei?

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată de Publicaţiile Flacăra SCOASA

Director general GEORGE ARION

Redactor şef: LIVIU TIMBUS

NR. 4 • 27 I – 2 II 1993

Dosar FLACĂRA

„Nu oameni politici, ci oameni de afaceri de talie mondială pot rezolva problema Casa Republicii"

Omul care s-a opus acestei construcţii, arhitect ASCANIO DAMIAN, îşi expune punctul de vedere

pag. 8

O acuzaţie gravă

A FOST DL CÂMPEANU, LA CANAL, UNEALTA SECURITĂŢII?

pag. 3

CEL MAI MARE FURT DE ICOANE DIN BUCUREŞTI

pag. 16

O „afacere" şi un spectacol macabru

LUPTELE DE CÎINI

pag. 16

CINE SÎNT CEI CE STAU ÎN SPATELE STARURILOR DE LA HOLLYWOOD?

pag. 21

PARADISUL ZEULUI AUTOMOBIL: TÎRGUL VITAN-BÎRZEŞTI

• Pentru cine vrea să-şi cumpere maşina, amănunte în pag. 12–13

OFERTĂ TENTANTĂ PENTRU UN VULPOI ÎN AFACERI

Căutăm un director economic, încă tînăr, cu tactică şi practică, vulpoi în afaceri, mînă strînsă, iubitor de presă bună, capabil sa tragă de mînecă pe oricine din conducerea unei publicaţii atunci cînd lucrurile nu merg bine, nu prea entuziast nici cînd treburile merg ca pe roate, prudent dar nu fricos, inflexibil dar nu absurd, care să ştie mai mult decît pare că ştie, să fie mai mult decît este, care să se burzuluiască la oricine atentează la prestigiul colectivului din care face parte, simpatic în afara orelor de program, pe scurt, un director economic bun.

Societatea Comercială Publicaţiile Flacăra S.A. e dornică să cunoască un astfel de om. In cazul în care el există, să cheme cu încredere oamenii de la Flacăra, la numărul 617.47.63.

Odorhei

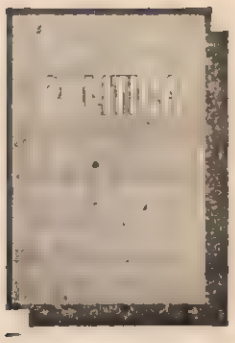

Cronica de trei minute

● Țăranii, aflați în situația de a nu-și putea lucra pămîntul, reiau consumul de corcodușe fierte și în curînd, odată cu venirea primăverii, de ștevie și urzici. Conform unei anchete efectuate de Institutul de Economie și Sociologie Rurală din București, două treimi dintre gospodăriile țărănești trăiesc sub pragul de sărăcie. Sînt în această situație circa 9 milioane de persoane ● Există indicii că Ministerul Cercetării și Tehnologiei a fost special creat pentru a fi un acoperiș bugetar, deci garantat, pentru firme precum Editura Tehnică (di Ion Iliescu a fost aici director) sau Societatea comercială „Știință și Tehnică" SA (aici e vorba de consilierul președintelui, dl. Alexandru Mironov) ● Senatul se lățește în clădirea fostului CC al PCR, în încăperile în care acum se adăpostește Ministerul Sănătății ● După 5 luni de gîlceavă, „cazul Voronet" a fost clasat. Cei care vroiau să facă tractir în preajma mănăstirii au fost, pe moment, învinși ● Potrivit unei aprobări date de Ministerul Muncii și Protecției Sociale, romii ar fi trebuit să aibă la oficiile de muncă din județe cîte un inspector de-al lor. O dorință... ● Și-n ziua de azi, Mausoleul comunist din Parcul Libertății (Carol) este păzit cu două posturi de gardă. Valoarea edificiului e, după unele estimări recente, de 2 miliarde lei ● Știrea săptămînii: dl primministru Nicolae Văcăroiu a primit casă fără ca sub guvernarea domniei sale să fie ridicată vreuna. Casa în care se va muta dl premier a fost construită sub guvernele Odiosului ● Un milion și jumătate de certificate de proprietate au rămas nedistribuite ● Comandouri de țigani pradă școlile din Craiova. Coloranții nu se mărginesc doar să buzunărească școlarii, ci le iau și bainele, ceasurile etc ● Fondul de Garantare a Creditelor — care trebuia să-și înceapă activitatea la 1 ianuarie 1993 — mai are de așteptat cel puțin încă un trimestru ● În 7 luni, agenții economici din România au reușit să-și pună la adăpost în străinătate o jumătate de miliard de dolari. Măreața faptă a finanțiștilor Stolo costă. Confiscarea valutei săvîrșită de dl Stolojan a năruit încrederea în băncile române, așa încît cupoanele banilor noștri sînt tăiate de alții, de elvețieni, de pildă ●

EUGEN MIHAESCU ■

CERTAREA OPOZIȚIEI

În '89, cînd Silviu Brucan ne-a făcut la grămadă horoscopul și a bolborosit celebrele cuvinte „douăzeci de ani", adrenalina românească a cunoscut brusc un „boom" fără precedent. Știți cum „face" stadionul, cum se-aude el de la 3 kilometri cînd marchează Gică ? Ei, cam așa s-a auzit atunci, cînd a marcat „profesorul" ; indignare, sigur, ca la un fault grosolan, dar a sunat la fel, ca la un meci de zile mari. Ne și vedeam cu un picior în Occident și, mai știi, cu celălalt prin Oceanul Atlantic. Apăruse dl Cămpeanu, de la Paris, venise și dl Rațiu, tocmai — hăt — de la Londra, cum naiba să nu speri la munți de covrigi, că tot e plin Bucureștiul de ciini vagabonzi, de gropi și hîrtoape, țevi sparte, dughene, mizerie (dl Rațiu, vicepreședinte al PNȚCD, are un cotidian care înoată astăzi pe undeva prin 15—20 de mii de exemplare — uneori mai mult — bine făcut și păzit ca nu cumva să scadă la — Doamne ferește ! — două, trei mii, că se duce dracului democrația, cu libertate cu tot ; iar dl Cămpeanu, președintele PNL, n-are un cotidian, dar să nu fim meschini și să nu ne legăm de amănunte — oricum domnia sa o să citească pagina alăturată, așa că asta e, ce să-i faci !). Ei, și ne-am bucurat și ne-am indignat, am sperat, am votat, pe urmă ne-au rupt minerii oasele, după aia iar am strigat, ne-am vînzolit, ne-am tot oliat și am dat din tot felul de aripi, d-na X s-a certat cu dl Y, sau invers, Marian Munteanu l-a luat în partidul său pe Ilie Bădescu, „România liberă" a rămas — pe nedrept — fără doi ziariști de excepție, au venit alegerile parlamentare (opoziția a avut o companie electorală concepută și condusă dezastruos) și s-au anulat dintr-un foc succesele firave de la locale, a venit guvernul Văcăroiu, a venit 1993, cu Păunescu printre reprezentanții României la Consiliul Europei (să-l plîngă pe „ăl bătrîn", probabil)... Au trecut trei ani — păi, nu mai sînt „decît" șaptespe, hai, domnule, că-i bine, mai e un pic și-o ții !

Îi place sau nu-i place opoziției, acești trei ani au marcat un regres politic și revenirea tot mai amenințătoare a vechilor stări de lucruri și personaje. Guvernul Văcăroiu este cvasiinexistent în plan economico-social, dar în plan politic este activ : se înlocuiesc prefecții, au loc schimbări în Ministerul de Interne, se promovează oameni și orientări care să asigure recentralizarea economică. Colții conservatori mușcă tot mai adînc în bruma de libertate economică a Băncii Naționale, a Fondului Proprietății de Stat, a altor instituții. Lista consilierilor de la Cotroceni și de la Guvern este edificatoare prin ea însăși. „Afacerea" Mișu Negrițoiu a rămas în coadă de pește și probabil le fel vor rămîne și altele (de pildă Marin Stelian, unul din principalii autori ai politicii economice a lui Ceaușescu). Pe lîngă toate acestea și încă altele, ascultarea telefonului din bucătăria dlui Petriciu ori a nu mai știu căror lustre ilustre pare o simplă joacă de copii.

Întoarcerea înapoi este un rău uriaș, istoric, care i se face acestei țări. Fără filosofia socială și politică, sistemul economic și banii Occidentului nu ne putem desprinde de marasm. Puterea nu este capabilă să înțeleagă acest lucru. Dacă opoziția nu-și va părăsi idealismul orgolios și accentele elitiste ale acțiunilor, mijloacelor și limbajului politic, dacă nu se va deschide larg și generos către realitate și oamenii simpli așa cum sunt ei, atunci România e condamnată să rămînă — cîte generații ? — la porțile Orientului, unde „adie" vînturile iscate prin stepele calmuce și ghețurile Siberiei.

EUGEN CHIROVICI ■

Pași mici, dar nesiguri !

Pe moșia statului

La Tractorul Brașov, primul-ministru a constatat pagube „proaspete" de zeci de milioane de lei

● Vizita primului ministru la **S.C. Tractorul Brașov** s-a suprapus cu o situație deplorabilă în care a ajuns uzina, datorată penuriei de combustibil pentru încălzire. Din cauza diminuării agentului termic, linia de turnătorie a înghețat complet, în secția de montaj general au înghețat dispozitivele de însurubat. Cea mai afectată secție a fost T-46 (tractoare industriale), unde caloriferele și țevile cu abur au crăpat. Pagubele produse se estimează la **cîteva zeci de milioane lei !**

● Un obiectiv anunțat pentru această vizită a fost analiza rentabilității societății. În costul pe produs intră și posibilitățile de salarizare (implicit numărul de angajați ai uzinei). În cazul S.C. Tractorul, 20 la sută din angajații fabricii nu-și pot justifica activitatea. Mișcarea sindicală din cadrul societății a reușit să impună conducerii stoparea concedierilor.

● Și a fost vizita... La discuții au mai participat (în afara direcțiunii S.C. **Tractorul**) delegați ai uzinelor de tractoare de la Craiova și Miercurea Ciuc. **„În cazul în care s-ar produce anual 30 000 de tractoare, aș putea cumpăra, cu plată anticipată pe trei luni, o comandă guvernamentală cu finanțare pe loc"** — a declarat dl. Văcăroiu. **„Ne am gîndit și la ideea vînzării pe credite, către societățile agricole, cu rambursarea datoriei în cîțiva ani, prin produse agricole. Pe de altă parte, nu intenționez să protejez producția internă. Legea concurenței trebuie să-și spună cuvîntul".** Mai știi, dacă a zis primul ministru, poate dă și Dumnezeu !

● Nu se poate trece cu vederea absența de la acest dialog a **S.C. Tractorul Proiect.** Motivul absenței : institutul nu a fost invitat. Pînă la Revoluție, **Institutul de proiectări Tractorul Brașov** a fost singurul din țară care se ocupa cu dezvoltarea și modernizarea producției în ramură. Democrație și piață liberă nu înseamnă numai a construi, ci și a distruge. După decembrie '89, uzina de tractoare a considerat oportună înființarea unui sector propriu de dezvoltare. Același lucru a făcut și Craiova, astfel că un institut gigant, cu specialiști foarte buni, a rămas uitat. Dar uitat de piața internă. Recent, un mare constructor de tractoare din vest, **Massey-Ferguson**, concern anglo-francez, a contactat institutul, în vederea importului de tractoare ale acestei firme de către România. Mai mult decît atît, firma din vest oferă cumpărătorilor școlarizare, service, piese de schimb, asistență tehnică, ceea ce Tractorul Brașov nu oferă nici pe hîrtie. Deh, legea concurenței funcționează, nu doarme !

● După vizita primului ministru, oamenii de la **Tractorul** sînt la fel de pesimiști. Muncitorii se încălzesc în secții la focuri improvizate, iar productivitatea stă sub semnul „marilor înfăptuiri" de odinioară.

DORIAN RADU ■

4 milioane de dolari pentru învățămîntul românesc

Dl. prof. dr. Liviu Maior, ministrul învățămîntului, ne declară, la întoarcerea sa din discreta „vizită de lucru" efectuată în Italia, în perioada 10—15 ianuarie : „Am remarcat dorința de cooperare în acest domeniu a factorilor decizionali din Ministerul Educației, cu care am avut întîlniri. Aceasta s-a concretizat în obținerea de sprijin financiar valoros, pentru modernizarea învățămîntului românesc — 4 milioane dolari S.U.A. — prin introducerea în școlile din România a laboratoarelor multimediale, dotate cu calculatoare electronice, în scopul informatizării procesului de învățămînt. Un astfel de laborator, cu titlu experimental, va fi instalat în săptămînile următoare, la **Liceul Nichita Stănescu,** fiind dotat cu pachete software în domeniul industriei confecțiilor".

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

EVENIMENTE MARI...

Rolul pozitiv al cenzurii

Puțini știu că una din sarcinile secției de presă a PCR, a cenzurii adică, era aceea de a-i împiedica pe ziariști să fie absolut penibili în lauda lui Ceaușescu. Spre exemplu, era voie să scrii despre genialitatea gîndirii cîrmaciului, dar n-aveai voie să-l numești geniu. Există un prag critic al limgușelii, peste care nu era permis să treci, fiindcă se credea că „creează probleme". Nici cei mai exersați lingăi n-au reușit să pună în relație numele lui Eminescu cu al lui Ceaușescu. De ziua poetului, Rodica Becleanu a izbutit — cu ocazia deschiderii biroului de presă de pe lîngă președinție — să afle, într-un reportaj televizat, cîteva vorbe simțite, în sensul că există o providență care adună din cînd în cînd marile nume ale neamului. Oare la ce s-o fi gîndind preoteasa de serviciu a Cotrocenilor cînd citește numele unor Beethoven, Michelangelo ori Einstein ?

Organul de conducere participativă

Cu cît mai neînsemnat e un partid, cu atît mai bombastice sînt comentariile privind viața acestuia. Un partid fără nici un chichirez e PNL—CD al conașului Vintilică Brătianu. Totuși, nu e zi în care să nu luăm cunoștință, prin pana unor gazetari care nu văd deosebirea dintre un seism și un strănut, de „cutremurele" din PNL—CD. Recent, Vintilică a fost dat afară din partid de popor. Cînd se joacă de-a masele, Vintilă e cîrmaciul, iar Nicolae Cerveni, mulțimea electoare. Iată ce spune comunicatul lui Cerveni : conu Vintilă s-a abătut „de la principiul muncii colegiale" și a arătat „dispreț față de organul de conducere participativă". Dacă față de **organ** conașul arată dispreț, te la frica de ce poate să arate în spatele lui !

Ce se poate face cu o pensie de 20 de lei

Jean Drăghici, șeful oficiului de pensii pentru țărănime din Ialomița, povestește, în cotidianul „Ora", că în județ mai bine de 570 persoane au pensii cuprinse, după mai multe indexări, între 20 și 70 lei. Ce poate face un om cu 20 de lei? Mai multe lucruri, și toate de natură a-i oferi oarece mulțumire sufletească. Să cumpere o gumă de mestecat cu termenul de folosință expirat, să cumpere un ziar „Dimineața" cu termenul de folosință expirat sau să la un bilet de autobuz spre Cotroceni pentru a-l felicita de sfîntul Ion pe domnul Ion. Dacă țăranul vrea să mestece o gumă, în timp ce citește ziarul „Dimineața" în autobuzul care-l duce la Cotroceni,

POLITICĂ

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

O ocupație gravă

Domnul Radu Câmpeanu a fost, la Canal, mîna prelungită a securității?

Pe urmele unei sesizări sosite din comuna Glodeni — Dimbovița
Ne facem doar datoria de a consemna declarațiile interlocutorilor noștri. Discuția rămîne deschisă.

Multe s-au spus și s-au scris despre dl. Radu Câmpeanu în ultimii trei ani. Între altele, despre președintele încă în exercițiu al PNL s-a spus că a fost unul dintre oamenii de nădejde ai securității dejiste. Afirmația este deosebit de gravă și trebuie susținută cu probe indubitabile.

Am dat curs unei scrisori sosite la redacție și semnate de către dl. **George Gh. Popescu din Lăculețe, comuna Glodeni, județul Dimbovița.** În misivă se fac referiri directe la faptul că actualul fruntaș liberal ar fi fost, în infernul lagărelor de la canal, omul securității. La canal — se afirmă în depeșă — Radu Câmpeanu era un fel de „normator", de „pontator", dar și un fidel „observator" al securității și un slujbaș devotat al celebrului satrap Borcea. Uneori, s-a purtat el însuși dur și nemilos cu deținuții. Alteori, îi trecea pe „listele negre", condamnîndu-i pe cei „încondeiați" la chinuri suplimentare.

Boierul Manole Popescu este pomenit în biserică

Trei familii de „bocotani" au existat în Brănești ți de Dimbovița: familiile Popescu, Vlăsescu și Bălășescu. Mulți copii de oameni sărmani au scăpat de foamete și, deci, și de moarte, imediat după război, datorită acestor boieri. Așa se și explică, probabil, faptul că pe Manole Popescu nimeni nu-l vorbește de rău în comună. Ba, dimpotrivă.

Manole Popescu a fost arestat în februarie 1950. Securistul care l-a „ridicat" atunci, Ghiță Bădoiu, era tot brănean. Și trăiește și azi. Are 67 de ani. Împreună cu locotenentul Atanase Popescu, l-au întins o cursă lui Manole și l-au arestat. Au fost imediat înaintați în grad. După vreo 7 ani, Ghiță Bădoiu a fost dat afară din securitate.

În actele pe care le-am verificat la Brănești, Manole Popescu nu figurează că ar fi lucrat la canal. Securitatea minția și în acte. Despre Emanoil Popescu se arată că, în cei trei ani de pușcărie, ar fi lucrat la cules de bumbac, la Fundeni. Preotul din Brănești, dl. Zoe Enăchescu, om în etate și foarte respectat în comună, ne-a spus, însă, că socru-său din Pietrosița a lucrat cot la cot la canal cu Manole Popescu. Maica preoteasă i-a dus lui Manole haine de schimb, iar pe cele vechi le păstrează și acum. Pe toți acela care au suferit la canal sau care au dispărut nu se știe unde în acele vremuri tulburi, preotul Enăchescu îi pomenește în biserică, alături de sfinții și martirii neamului.

„Domnule Radu, nu mă treceți pe listele negre..."

Discutînd și cu alți oameni din comună, am încercat să reconstituim profilul moral al aceluia care a fost Manole Popescu. De ce? Veți vedea imediat. Manole Popescu, zis și „boierul", a fost închis la canal dimpreună cu Radu Câmpeanu din Răzvad (Dîmbovița). Din spusele rudelor celorlalți și din spusele martorilor direcți, reiese că Radu Câmpeanu se purta nemilos cu deținuții. Deci, afirmațiile și acuzațiile pe care i le aduce dl. George Gh. Popescu sînt confirmate și de alții.

Întors de la canal, Manole Popescu nu prea vorbea prin sat. Șăptămînal, era „audiat" de un securist; un anume locotenent Iordănoiu. Promovat și acesta rapid în funcție și în grad. Atît respectabilul preot Zoe Enăchescu, cît și vecinul și prietenul lui Manole, Mitică Bălășescu, spun că Manole mai scăpa, uneori, cîte o vorbă. Povestea despre condițiile infernale de la canal și amintea, cîte o dată, și de Radu Câmpeanu. Care era, acolo, un fel de „șef de șantier". Dar securistul Florică și locotenentul Iordănoiu îl reduceau repede la tăcere pe Manole. Era cît se poate de riscant să se confeseze

Dna Lenuța Bădoiu, al cărei tată a avut și el de suferit de pe urma comuniștilor, ne-a confirmat că Manole Popescu venea adesea în casa părinților săi. Povestea despre condițiile cumplite îndurate în închisoare. De multe ori îl podidea plînsul, „așa d'n senin". Nu poate uita vorbele lui Manole Popescu din ultimul său an de viață (1980). Într-o zi, le-a spus el celor din familia Bădoiu — s-ar fi rugat de Radu Câmpeanu astfel: **„Domnule Radu Câmpeanu, nu mă mai treceți pe listele ălea, că iar iau bătaie; rămîn nemîncat și mă bagă la arest. Vă rog frumos — eu am fost prieten bun cu tatăl dumneavoastră, dl. Câmpeanu din Răzvad, de cînd eram primar țărănist la Brănești, iar dînsul prefect liberal la Tîrgoviște".**

Alt Radu Câmpeanu din Răzvad, satul de obîrșie al dlui Radu Câmpeanu, nu cunoaște nici dna Lili Coman, născută în Viforita-Răzvad, a cărei mamă a lucrat pe pămînturile Câmpenilor. Dna Coman face afirmații tăioase, fără echivoc, din care reiese că Radu Câmpeanu n-a prea fost ușă de biserică.

„Doctore, nu scuti de la muncă pe acel care moare mîine, ci numai pe acela care moare azi!"

Refăcînd firul acestor „povești", ne-am deplasat cîteva zile în județul Dîmbovița; la Răzvad, ca și în Lăculețe, la Glodeni, ca și în Brănești, părerile în legătură cu dl. Radu Câmpeanu sînt cam aceleași.

Manole Popescu, împreună cu familia, înainte de a fi deportat la Canal

Dna Victoria Mihalcioiu din Brănești ne-a declarat: **„Mulți dintre săteni știu că Manole Popescu a lucrat la canal cu Radu Câmpeanu. L-auța Bădoiu ne povestea, nouă, femeilor, că Manole le spunea în casa părintească, cum se ruga de Câmpeanu să-l dea la munci mai ușoare, nu la stuf ori la cărat pămîntul cu roaba pe timpul nopții! Povestea și plîngea încît. N-a spus un cuvînt bun despre Radu Câmpeanu. Lenuța Bădoiu are acum soțul secretar la primăria comunei. Pe semne, de aia se teme să declare mai multe".**

Preotul Zoe Enăchescu — despre care v-am mai vorbit — are acum 77 de ani; abia mai aude. Folosește un aparat auditiv. L-am întrebat ce i-a povestit Manole Popescu despre canal? Preotul septuagenar mi-a răspuns: „Era sărac la vorbă, mai ales pentru că era urmărit. Securitatea se interesa dacă povestește și ce povestește în sat. Cîte ceva mi-a povestit despre ticăloșii ăla de Borcea, comandantul canalului. Borcea se adresa astfel doctorului de la canal: **„Doctore, nu-i scuți de muncă pe acela care moare mîine, ci numai pe acela care moare azi!"** Socru-meu, Ioan Marmandiu din Pietrosița, mi-a povestit cam aceleași lucruri. El a lucrat vreo doi-trei ani la canal cu Manole Popescu".

„Dacă-l prind pe omul ăla, am să-i scot ochii!"

Dna Popescu I. Stana are acum 71 de ani. A fost soția lui Emanoil Popescu. Dînsa ne-a spus că: „Manole a tras din cale-afară de greu la canal." În special serviciul de noapte a fost neomenesc. Cu lacrimi în ochi, dna Stana ne-a povestit că Radu Câmpeanu se purta ca un zbir. „Manole mi-a povestit adesea despre Radu Câmpeanu, care era printre ei"... Am întrebat: **Cum adică, printre ei?** „Adică, îi păzea, maică, precum gardianul. Așa zicea Manole, răposatu', Dumnezeu să-l ierte. Că azi, mîine, merg și eu lîngă el. Asta-mi zicea Manole al meu, că-i mai zicea Radu Câmpeanu: **„Dacă tu, Manole, nu faci treaba aia, te dau pe mîna fiora de te bat, de-ți înmoaie oasele..."** După ce s-a lăsat de la canal, bărbatul meu spunea cîteodată, la mînie: **„Dacă-l prind pe omul ăsta** (Radu Câmpeanu — n.n.) **am să-i scot ochii!".**

Alte comentarii sînt de prisos. Programul din detențiune a fost povestit de Manole Popescu și Ion Marmandiu și altor săteni. **Dumitru Bălășescu** este unul dintre ei. Are 74 de ani. Are faimă de om cinstit și bun gospodar. Dînsul ne-a relatat: „Manole mi-a spus că a lucrat la canal, cu Radu Câmpeanu. Era un fel de pontator, de normator al lor. O ducea bine pe acolo. Îi trecea pe o listă pe ăia care nu-și făceau norma la stuf ori la cărat pămînt cu roaba. Și-i dădea pe mîna bătăușilor. Plus pe ăia care „ciripeau". Om al dracu', Câmpeanu ăsta; așa mi-a spus bietul Manole despre Câmpeanu ăsta, care-i acu' la liberali. Era un om care a intrat în tirmoacă. A dat mîna cu dracu', cărești vasăzică. Acestea sînt spusele acelora de la canal și eu nu am de ce să le înfloresc. Domnule Sălăjan, între noi fie vorba, cine terfelește numele regelui — nu are Dumnezeu! Iar noi fără Dumnezeu nu mai vrem să trăim!".

Radu Câmpeanu, omul securității?

Așadar, asta susțin martorii. Asta susțin rudele, prietenii și consătenii acelora care mai sînt ori nu mai sînt în viață. Printr-o documentare răbdătoare, am încercat să reconstituim faptele. Fără idei preconcepute. Inițial, părea o aberație, o fantasmagorie. Am descins la fața locului și ați văzut bine ce a ieșit.

Trebuie spus acum, în final, că nu sînt unul dintre aceia care vor capul dlui Radu Câmpeanu. Dar adevărul trebuie cunoscut, scris, spus. Multe „pete" s-au adunat în biografia dlui Radu Câmpeanu. Se vede însă limpede că unii dintre foștii deținuți politici de la canal nu vor să-l uite și nici să-l ierte nici dincolo de mormînt!

Poate că, prin natura muncii sale de „normator", de „pontator" la canal, a trebuit să se dea bine cu securitatea și, implicit, cu comandantul criminal Borcea. Pentru a-și ușura sieși situația. Pe supraviețuitorii de la canal îi rugăm să confirme ori să infirme aceste spuse grave. Îi așteptăm cu interes. Inclusiv pe dl. Radu Câmpeanu, care poate să ne explice, deslușit, ce a fost și cum a fost. Mai ales statutul său de „observator" la canal și chiar și anii de „disident politic" din Franța ar trebui clarificate. Asta și spre binele domniei sale și al mișcării liberale de la noi.

DORIN SĂLĂJAN ■
GEORGE GH. POPESCU ■

atunci are nevoie de pensia pe trei ani. Dacă țăranul vrea să-și cumpere din pensie o izmană, atunci trebuie să-și cumpere mai întîi un computer cu care să-și calculeze numărul de pensii necesar la achiziționarea izmanei cu preț indexat.

Soluția finală

Prin intermediul „Actualităților" tv, organ specializat al Partidului „România Mare", sîntem informați, seară de seară, despre ideile și inițiativele de mare importanță teoretică și practică ale acestei atît de dinamice și responsabile formațiuni politice. Am reținut poziția PRM în legătură cu Congresul UDMR: „...PRM propune înființarea gărzilor naționale și a gărzilor muncitorești patriotice, solicitînd din nou, cu toată fermitatea, interzicerea organismelor și publicațiilor antiromânești care înveninează viața țării". În programul său de perspectivă PRM are în vedere înființarea unor lagăre de concentrare pentru recuperarea morală a opoziției, instituirea unor tribunale populare de urgență, crearea unui Comitet Central cu sprijinul celor mai buni fii ai poporului și reciclarea, cu ajutorul unor camere de gazare, a celor care nu cred în geniul politic al lui C.V. Tudor.

Bărbații gravizi de la interne

Citesc în „Azi", la rubrica „Medicul familiei" un articol cu totul remarcabil, care spune așa: „De multe ori credem că sîntem gravide, dar uneori greșim". E adevărat, și eu de multe ori am crezut că sînt gravidă și în cîteva rînduri am greșit. Cauza e luminată în același articol: „Cînd merge viitoarea mamă la medic? Cînd se decide să facă un copil, împreună cu viitorul tată (la internist) și la ginecolog în lunile 3, 6, 8 și 9. E clar: copilul trebuie conceput numai în aceste luni și numai în cabinetul unui internist sau ginecolog". Nu se precizează dacă în prezența secretarei și nici dacă prin internist nu trebuie să înțelegem un lucrător de la interne sau de la SRI.

TUDOR OCTAVIAN ■

EVENIMENTE MICI

STARE CRITICĂ

ÎN LUMEA ORORII

Citiți, mereu, în FLACĂRA, aceste cuvinte : NU TRĂIM ÎN PARADIS. De fapt, există momente cînd trăim de-a dreptul în infern. Cotele criminalității au crescut dramatic ; oameni nevinovați ,pașnici, sînt jefuiți, tîlhăriți, maltratați bestial ,uciși. Nu totdeauna oamenii pot fi apărați de către poliție.

Citiți relatările de mai jos și veți înțelege de ce ne-am adresat ministrului de interne cu propunerea din pagina alăturată.

Dublu viol bestial și crimă

Spectacolul ce se oferea privirii părea a imita filmele de groază : ușa casei descuiată, încăperile distruse, mobilele devastate, pereții acoperiți de sînge. O dramă se derulase în tăcere, învăluită de întunericul nopții, la doar cîțiva pași de ei. Și-au făcut o rapidă socoteală : vecina lor, profesoara A.V., nu mai fusese văzută de trei zile încheiate. Afirmație valabilă și pentru prietena și chiriașa ei, contabila T.V. Unde puteau fi ? Cei trei bărbați, vecini și colegi ai profesoarei, au încercat să-și adune puterile și, cu picioare tremurinde, au înaintat prin încăperi. N-a durat mult pînă ce le-au descoperit, ascunse sub un maldăr de boarfe : dezbrăcate, legate, complet desfigurate. Sumedenie de întrebări li s-au învălmășit în cap : Cine a făcut asta ?

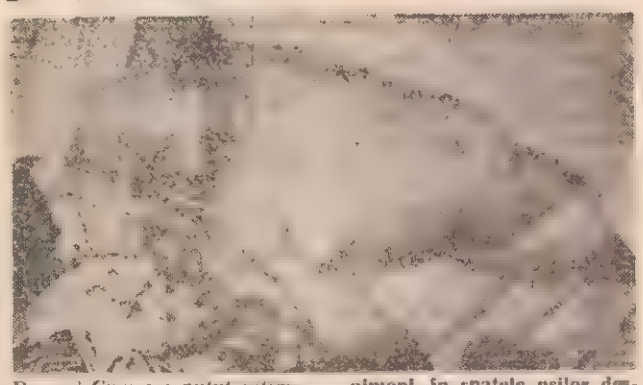

De ce ? Cum s-a putut întîmpla, fără ca nimeni să prindă de veste ? ! Și, mai cu seamă, cît timp au putut rămîne în viață ? Cîți au rezistat inimaginabilelor torturi la care, în mod evident, fuseseră supuse ? Cîte zile și nopți au supraviețuit și au zăcut, neștiute de nimeni, în spatele ușilor deschise ?

Răspunsul îl puteți afla din documentarea redactoriei noastre, Liana Tatos, care vă va prezenta săptămîna viitoare un jurnal — în declarații și imagini — al bestialei întîmplări din strada cu biserică.

Un înalt funcționar ministerial este asasinat în chip bestial, în condiții dubioase

- ***La patru zile de la „eveniment", nici un criminalist nu contactează familia victimei***
- ***Familia este terorizată din cauza unor apeluri telefonice „ciudate"***

Victima este inginerul Traian Banu, inspector general în cadrul Direcției Mișcare și Circulație din Ministerul Transporturilor, în vîrstă de 54 ani.

Iată faptele : în dimineața zilei de vineri, 15 ianuarie, dl. Banu se deplasează în interes de serviciu, pentru efectuarea unor inspecții, la Turnu Măgurele. În după-amiaza aceleiași zile, revine în București, în jurul orei 16,30. Următoarele două ore le petrece împreună cu un coleg de serviciu, întîlnit întîmplător în gară la Roșiori, la o halbă de bere (jumătate apă — jumătate spumă), într-o bodegă din zona Gării Basarab. Apoi, pleacă spre casă, prin Gara de Nord. Acesta este ultimul lucru cunoscut...

A doua zi dimineață, în jurul orei 11,30, niște vînzători ambulanți, transportă la dispensarul Gării de Nord un bărbat maltratat în chip bestial, ce se zbătea între viață și moarte, îmbrăcat numai în costum și fără acte. Într-o oră, necunoscutul muribund este dus la Spitalul Gheorghe Marinescu, dar eforturile disperate ale doctorilor de a-l salva dau greș, acesta decedînd în jurul orei 2,00, fără a-și mai fi recăpătat cunoștința.

De abia simbătă, 17 ianuarie, ora 7,30, familia înnebunită de grijă este anunțată de dl. plt. Nichita, de la Poliția Gării de Nord, că au fost descoperite actele dlui Banu, în perfectă stare. Din acest moment, se confirmă cele mai sumbre presimțiri. Familia își vede spulberate ultimele speranțe la Morgă. Tragedia se amplifică odată cu identificarea cadavrului.

Soția victimei, dna Dorina Banu, asistentă medicală la Spitalul Fundeni, abia stăpînindu-și durerea, ne descrie, cu lux de amănunte, aspectul

decedatului : urme adînci, ca de clește, în zona frunții, piramida nazală sfărîmată, puternice urme de lovituri craniene, răni pe dosul palmelor și pe genunchi. Actul de ieșire din spital completează imaginea : refrigerat, șoc traumatic.

Dna procuror Cherciu, de la Procuratura Municipiului București, declară că, pînă în acest moment, nu există nici o pistă (dar nimeni nu a contactat încă familia victimei !).

Se poate bănui, doar, că dl Banu a fost maltratat, în chip bestial, în scop de jaf întrucît au dispărut : cărțuda, cojocul, mănușile, portofelul și geanta diplomat și că probabil, au acționat mai mulți agresori pentru a „g vedi" un bărbat masiv, ternic, în floarea vîrstei.

Întreaga familie a ajuns în pragul disperării : imposibilitatea de a explica moartea dramatică a omului pe care-l știau fără pată, apelurile telefonice dubioase, înmormîntarea. Singura lor speranță este că Poliția va demara, totuși, cercetările pentru descoperirea criminalilor.

BRINDUȘA NICOLAE

Crima și tîlhăria — la ordinea zilei

Viol și tîlhărie

Dobrinescu Alexandrina, 36 ani, din str. Șoimuș nr. 1—7, muncitoare la „Tricodava" S.A., aflîndu-se în zona complexului comercial „Toporași", a fost acostată de un individ necunoscut și silită să-l urmeze într-un imobil din str. Basarabilor nr. 18, unde, împreună cu trei indivizi necunoscuți, a întreținut prin violență raporturi sexuale cu femeia.

Pentru a încheia „în mod fructuos" „afacerea", indivizii i-au luat ca suvenir agresatei 6 000 lei și o pereche de cercei din aur.

Un vînzător ucigaș !

Grigore Vasile, 32 ani, șofer la „COMTRANS", a fost înjunghiat în plină stradă, direct în inimă, de **CARCER VALENTIN VICTOR**, 19 ani, vînzător la firma „Non Stop Bufet la Angi și Tănase". După o altercație avută în fața firmei, unde acesta era vînzător, riposta socotită cea mai eficientă a fost o lovitură de cuțit.

Tîlharii erau... surdo-muți ! dar recidiviști

Mihai Stelian, Mirică Marian, Costin Marcel, sergenți majori, agenți de ordine în cadrul Secției 15 Poliție, au prins în flagrant pe numiții **PARASCHIVESCU NICOLAE**, 33 ani, **MIHĂILESCU IOAN**, 32 ani, ambii surdo-muți și fără ocupație și **BÎLEA GHEORGHE**, 29 ani, cu antecedente penale, care aflîndu-se lîngă stația de metrou Piața Sudului, l-au deposedat, prin violență, de un lănțișor de aur cu medalion, în valoare de 40 000 lei, pe Tudor Antonio M.hai, domiciliat în Șos. Olteniței nr. 220, sect. 4.

Liftul — un loc periculos

Cadre din Secția 20 Poliție, cu sprijinul cetățenilor, au prins în flagrant delict pe **ALEXIM FELIX MARIAN**, 16 ani, din Bd. Constructorilor nr. 24, sect. 6, elev la Școala de Arte și Meserii „UMEX" S.R.L., care, aflîndu-se în liftul blocului 23 din Str. 9 Mai nr. 6, sect. 6, a încercat, prin violență, să întrețină raporturi sexuale cu Vlad Ioana Alexandra, în vîrstă de numai 11 ani, domiciliată în acel imobil. Cel în cauză a fost internat în Centrul de Primire Minori.

EVELINA MAZILU

STARE CRITICĂ

În fața valului de violență în creștere alarmantă, poliția este, deseori, neputincioasă; în această situație, oamenii au început să se gîndească și la o soluție-limită, șocantă.

Dați-ne arme, să ne apărăm singuri, domnule ministru!

Propunerea dumneavoastră de a se acorda cetățenilor permise de port-armă pentru autoapărare este o chestiune nouă pentru mine, la care o să mă gîndesc foarte serios.

În multe țări, permisul de port-armă se acordă și persoanelor civile. O măsură în plus a luptei împotriva banditismului. Ce împiedică adoptarea, în România, a unei soluții similare?

— Domnule ministru, într-un interviu, publicat la 16 decembrie 1992 în „România liberă", interviu care purta în titlu afirmația dumneavoastră „Nu îmi este teamă de trecutul meu, ca de altfel nici de prezent și viitor", discutînd foarte deschis despre escaladarea violenței, spuneați: «Așa nu se mai poate». În această privință, părerea dumneavoastră era fără echivoc: «Realitatea este că situația a devenit, efectiv, alarmantă». Vă referiți, în treacăt, și la arhicunoscuta situație a poliției noastre, cu efective reduse și cu dotare necorespunzătoare. Așa stînd lucrurile, pînă la normalizarea situației, nu sînteți de părere că ar cam fi cazul să se dea permis de port-armă, în scop de autoapărare, cetățenilor pe care poliția — deși este obligată să-i apere și deși ar dori s-o facă — iată că nu-i poate apăra?

Putem da arme pentru autoapărare, dar trebuie să fim atenți

— Permise de port-armă pentru pistoale cu gaze lacrimogene de autoapărare s-au mai dat. Ce-mi spuneți, este o chestiune nouă pentru mine. O iau ca pe o semnalare a dumneavoastră, la care o să mă gîndesc foarte atent, deși sînt foarte multe riscuri, riscuri pe alte planuri, dar nu cred eu că nu s-ar putea rezolva, gîndindu-mă cui dăm noi acest armament. Mai ales că, dacă e să discutăm, putem discuta cel puțin două chestiuni. Unu, faptul că noi avem foarte mulți deținători de arme, aurăriți de noi, deci arme de vînătoare. N-am avut surprize, deși au fost... și unele întîmplări nedorite. Dînd foarte atent aceste arme unor persoane care să le-ntrebuințeze numai pentru autoapărare, nu văd nici o nenorocire în asta, dar, încă o dată vă spun, va trebui să fim foarte atenți cu această prevedere, pentru că, și-așa, părerea mea, și părerea mea e pe bază de niște date, părerea mea-l că s-a introdus și mult armament în țară, pe care noi încă nu l-am descoperit. Deci e un subiect pe care eu l-aș reținut și vă mulțumesc.

— Tot cu ocazia pe care am amintit-o, ați afirmat, dle ministru, că sînteți necruțător față de corupția din Ministerul de Interne și ați precizat că, în două săptămîni — după venirea dumneavoastră în fruntea ministerului — «au fost trecuți în rezervă, numai de către mine, șase ofițeri din M.I.». De atunci pînă azi, 14 ianuarie 1993, a trecut o lună. Cîți s-au adăugat la cei șase?, fiindcă ziceați: «Vor urma alții, dacă va fi cazul».

— Au urmat încă 15 ofițeri și 24 de subofițeri. Și o să se mai adauge, pentru că mai am date, a căror verificare am cerut-o și au și-nceput să-mi vină semnale că se confirmă. Eu, ca să pot face ce mi-am propus, trebuie-ntîi să merg cu oamenii mei, să știu cu ce oameni merg la drum. Pînă cînd eu n-am în interior oameni care să fie ei corecți, nici nu funcționează accelerația pînă jos. Adică apăs pe accelerație și nu accelerează.

— Dle ministru, într-un alt interviu, pe care l-ați publicat, zilele trecute, în „Cuvîntul", vă referiți la sursele proprii de finanțare ale Ministerului de Interne, adică extrabugetare. Între acestea amînteați «valorificarea produselor agro-zootehnice din gospodăriile-anexă ale ministerului». Ba ați mai precizat chiar: «Avem și o fabrică de diamante sintetice, ale cărei venituri nu intră în bugetul ministerului, dar care ne sprijină în multe privințe». Dacă doriți, v-aș ruga să oferiți cititorilor cîteva lămuriri. Ce se produce în agrozootehnia M.I. și cum poate fi înțeles acel sprijin în multe privințe, pe care-l primiți de la propria fabrică de diamante, ale cărei venituri, totuși, nu intră în bugetul ministerului?

— Producem: cereale, cartofi, roșii; legume, în general. Fabrica aceea este o regie autonomă și, bineînțeles, a devenit R.A., fiind a M.I. în trecut. Avem oameni care muncesc acolo și care se autofinanțează, ei obținînd valută. Cu valuta obținută de acești oameni, putem să mai luăm și noi o mașină. De fapt, și mașinile astea, și AMAT-urile astea tot cu ajutorul lor am putut să le luăm, că a trebuit să plătim. Ce să facem?

— Care este, dle ministru, în prezent, situația dlui general Ion Sucevă?

— Ce pot să vă spun dumneavoastră? Dl. general Ion Sucevă... Am primit foarte multe semnalări din partea subordonaților dumnealui, subordonaților mei. În general, că a fost și este un tip controversat, cînd făcea lucruri bune, cînd făcea și niște lucruri rele. Sînt și acum unele chestiuni care sînt de verificat, unele, dacă ați observat, au apărut, o parte din ele, și prin niște ziare, că, ba că a cumpărat o... mașină de la Lilal... E-adevărat, e liber omu' să facă... există act în care a cumpărat o mașină pe numele fiului. E-adevărat că mașina asta n-a fost trecută pe la registrul...

— Este vorba de evitarea deliberată a unei proceduri legale?

— Da. Adică nu e mare lucru... E... Povestea aceea cu dosarul lui, un dosar mai vechi, cu niște verificări, care l-a luat pe niște căi puțin oculte de la cadre și se zice că l-a distrus, da, de fapt, nu l-a distrus, probabil că vrea să și-l țină pentru a-și scrie memoriile, așa, sau, scriindu-le, să nu se mai știe ce-a scris în dosarul ăla. Și alte chestiuni. De fapt, nu e destituit încă. El ia același bani. Am pus un nou șef de control, pentru că eu am alte idei cu acest compartiment. Și-n ultimul rînd, vreau să-mi fac și-o echipă. Nouă.

Ce facem cu lipsa de polițete a unor polițiști?

— Dacă este vorba de mitocănia unui polițist, vă contrariază, îl tratați cu asprime sau sînteți înclinat să-i găsiți scuze?

— Vă accept întrebarea pentru că eu sînt de origine polițist. Eu aș vrea să discut cu dumneavoastră, ziariștii, în general despre oamenii din M.I.: despre polițiști, despre jandarmi, despre grăniceri ș.a.m.d. Dumneavoastră, să zicem că l-ați ales pe polițist, că, de fapt, el e mai în față și mai în contact și cu lumea bună și cu lumea rea. Deci, o să vă spun despre el. Aș vrea ca acest eșantion, dacă vreți, din M.I. să fie un eșantion de calitate. Mi-ar plăcea să vorbească la fel cu toată lumea. Adică, la fel de frumos. Să fie civilizat! Să aibă o creștere de-acasă, și asta depinde foarte mult de ce-a-nvățat el acasă, societatea te poate învăța și rău la un moment dat. E-adevărat, de multe ori, te lasă și pe tine nervii. Nu știu dacă mă-nțelegeți. El trebuie să fie, sigur, cum trebuie, trebuie să fie exigent, dar nu trebuie să fie mitocan. Cu asemenea subordonați sînt foarte aspru: Nu accept mitocănia!

— Ce vă împiedică, dle general, să fiți primul ministru de interne al nostru care să obstrucționeze, chiar prin ordin, mitocănia la polițiști?

— Îmi place și această întrebare a dumneavoastră, mai ales că mi-ați zis „min stru' nostru". Sînteți primul ziarist care mă mîngîiați așa puțin. Și-mi place. Ca fiecăruia, îmi place și mie, de multe ori, să mi se vorbească frumos și admir la dumneavoastră tonul. Eu sînt recunoscut că îmi plac oamenii politicoși, că-mi plac oamenii buni, dar exigenți. Deci această chestiune-i cunoscută. Eu doresc ca toată lumea să-nțeleagă că, dacă se face altfel, e de rău. Noi trebuie să devenim o instituție respectată. Eu nu vreau să ne iubească nimeni: eu vreau să fim respectați. Sau, dacă se poate să ne și iubească, cu atît mai bine.

Polițistul român este un ins timorat!

— Se face simțită încă o anumită timorare, un gen de neimplicare a polițistului. Ele vor fi avînd, fără-ndoială, rădăcini. Probabil că dumneavoastră le cunoașteți. Nu vă întreb care sînt, vă-ntreb dacă socotiți că puteți lupta cu succes împotriva acestui cusur?

— În primul rînd, la mine nu există să nu pot lupta! E o chestiune despre care nu avem ce discuta. Eu prin construcție sînt un luptător și-un om tenace. În al doilea rînd, vedeți, iar venim la polițist, deși e vorba și de jandarm, și de pompier, și de grănicer, care nici ei n-au voie să fie timizi. Eu nu accept ideea ca omul ordinii să fie timid, să manifeste vreo timiditate: nu sînt motive!

— De ce, la executarea silită a hotăririi judecătorești, polițistul devine, adesea, un simplu figurant, alături de executorul judecătoresc? Se încheie proces verbal că locuitorul se opune la executare. Apoi se mai și repetă asemenea procese verbale, iar actul de justiție rămîne literă moartă. Cu contribuția aberantă a polițistului spectator.

— Recunosc și știu că sînt multe cazuri în care polițistul devine figurant. Asta este una dintre nemulțumirile mele. Recent, la bilanțul de sfîrșit de an, pe care l-am avut cu Poliția, le-am atras foarte serios atenția, că atunci cînd avem o hotărîre judecătorească noi trebuie să fim aceia care dăm concursul, nu plecăm de-acolo pînă nu rezolvăm cazul. Și, dacă vreți, din acest punct de vedere, aveți perfectă dreptate.

— Vă urez succes, dle ministru!

DORIN GHERGHINESCU ■

EXTERNE

Saddam e în corzi, dar n-a părăsit ringul

După cele patru intervenţii militare împotriva Irakului, cu care Bush şi-a încheiat în forţă mandatul, principalele concluzii pe care le-au tras specialiştii se pot rezuma astfel: 1. Saddam a suferit o nouă înfrîngere. 2. Coaliţia internaţională antiirakiană a funcţionat din nou, dar ea se clatină şi, pentru a o menţine, Bill Clinton va trebui să facă mari eforturi. 3. Partenerii S.U.A. din coaliţie sunt greu de păstrat, din cauza competiţiei pentru cîştigarea lumii arabe. 4. Din acelaşi motiv, ursul de la Kremlin a început să mîrîie, cerînd chiar o reuniune a Consiliului de Securitate. 5. Lumea arabă — cu excepţia, se-nţelege, a Kuweitului şi a Arabiei Saudite — a dezavuat atacurile militare împotriva Irakului, întrucît „nu trebuie să sufere populaţia civilă pentru greşelile preşedintelui Saddam Hussein"; arabii se plîng de aplicarea unui „standard dublu": Occidentul foloseşte forţa împotriva Irakului, nu însă şi împotriva sîrbilor în Bosnia, ori pentru a sili Israelul să-i repatrieze pe palestinienii deportaţi în Liban. 6. Statele Unite au avut în vedere planuri de participare la un atac total împotriva lui Saddam (poate pentru a-şi îndrepta greşeala că n-au făcut acest lucru în urmă cu doi ani), însă în cele din urmă au considerat că operaţiunea ar fi „prea dificilă" şi, pe de altă parte, au constatat că nu există, de astă dată, un consens, nici în S.U.A., nici în rîndul comunităţii internaţionale. 7. Datorită acestui lapt, Saddam va rămîne în continuare în post şi pericolul ce vine din partea lui se va menţine; cu alte cuvinte, Saddam este în corzi, dar n-a părăsit ringul. 8. Ca urmare, americanii vor trebui să ţină în frîu Irakul (şi odată cu el şi Iranul) pînă în anul 2 000 şi poate încă multă vreme după aceea. 9. De Saddam vor trebui să se descotorosească irakienii înşişi, afară de cazul cînd liderul irakian îi va sili pe americani să vină din nou; Bill Clinton s-ar putea atunci să

Dragostea nu cunoaşte frontiere. Ba poate chiar şi să arunce lumea în aer.

vrea să vadă Bagdodul I 10. Clinton are şanse să obţină sprijinul internaţional pentru un nou mandat al Naţiunilor Unite, în vederea continuării, dacă va fi nevoie, a acţiunilor militare împotriva Irakului.

Întrucît toată lumea e de acord că Saddam a căutat-o cu luminarea, zgîndărind mereu lucrurile, tulburînd apele şi călcîndu-i pe americani pe bătături, rămîne să lămurim problema: de ce o făcut-o? O să dăm cuvîntul unor experţi şi diplomaţi, citaţi de agenţia Reuter: „Irakienii sunt nemulţumiţi şi s-au săturat. Saddam Hussein a ajuns într-un punct mort. Acasă, el este la ananghie". „Provocîndu-i pe americani şi pe aliaţii lor să riposteze, el prezintă apoi ripostele drept agresiune şi spune poporului irakian: „Nu eu sunt cauza suferinţelor voastre, ci bandiţii care ne atacă". „Saddam nu-şi doreşte popularitate, pentru că ştie că nu este iubit şi că lumea se teme de el. Dar prin aceasta distrage atenţia de la dificultăţile interne şi concentrează nemulţumirea oamenilor asupra Statelor Unite". „Este la mare ananghie. Armata dă semne că nu doreşte lupta. Luptele au fost purtate de elita forţelor sale de securitate, şi nu de armată. Acum el speră că soldaţii vor reacţiona la un pericol extern".

Aşadar, diversiune a lui Saddam, făcută într-un moment cînd credea el că S.U.A. este prea ocupată cu schimbul de ştafetă prezidenţială pentru a da o ripostă serioasă. O metodă, vai i, bine cunoscută românilor: să inventezi un pericol, ori să exacerbezi unul, făcînd din ţînţar armăsar, ori chiar să pui unul la cale, pentru ca lumea să vadă în tine apărătorul, izbăvitorul. A făcut-o Ceauşescu, arătînd cu degetul în multe direcţii, pentru ca românii să uite că n-au ce mînca şi ce purta, că trăiesc în frică, în frig şi-n întuneric; a făcut-o Iliescu, şi cînd cu teroriştii, şi cînd cu minerii, şi în alte împrejurări, pentru ca oamenii să n-aibă timp să se dezmeticească şi ei să poată apărea ca părinte al naţiunii; o face mereu Vadim, străduindu-se a-i convinge pe români că, de n-ar fi el şi ai lui, ungurii ne-ar înghiţi imediat. Se vor pătrunde oare toţi ai noştri de învăţămintele care decurg din păţaniile lui Saddam?

ION D. GOIA ■

DE LA DIPLOMAŢIA RĂZBOINICĂ LA RĂZBOIUL DIPLOMATIC

„Atunci cînd interesele noastre vitale sînt ameninţate, sau cînd voinţa ori conştiinţa comunităţii internaţionale sînt sfidate, vom acţiona prin intermediul diplomaţiei paşnice atunci cînd este posibil, prin forţă atunci cînd este necesar". Am citat pasajul cheie din discursul inaugural al preşedintelui **CLINTON.** „Sfidarea" fiind multiplă şi reacţia SUA va fi pe măsură. Tonul viguros al discursului anticipează noi şi importante încercături. ● **Un tînăr multimilionar moscovit,** ilustrînd cu brio fauna dinamică a tranziţiei, candidează pentru postul de primar al capitalei Rusiei. **KONSTANTIN BOROVOI,** junele-lup, a promis că va transforma toate parterele blocurilor din Moscova în restaurante şi magazine. La restul etajelor nu s-a referit, dar timpul nu e pierdut. ● **FIDEL CASTRO** urcă din dificultate în dificultate spre apogeul socialismului larg dezvoltat. Mlaştina în care s-a afundat economia cubaneză este atît de absorbantă, încît Fidel a trebuit să recunoască, în cadrul unei întîlniri cu ultimii experţi autohtoni în viaţă, că este nevoie de un „miracol". Imediat liderul optimist s-a corectat. Nu e nevoie de un miracol obişnuit, ci de unul „şi mai eficient". Era firesc să se ajungă aici. ● Primul contingent american din **SOMALIA** s-a retras spre casă. El lasă în urmă lapte praf, conserve, precum şi morţi şi răniţi în rîndul localnicilor care nu au înţeles ca li se „redă speranţa". Încet, dar sigur, trupele americane vor fi înlocuite de combatanţi australieni. Apoi, toată forţa de ajutor se va retrage şi balamucul va reîncepe. Cel puţin pînă acum tradiţia intervenţiilor ONU atestă acest gen de evoluţii paradoxale, dar reale. ● **UCRAINA** s-a decis: nu va ratifica tratatul START I pînă nu va primi garanţii ferme şi scrise din partea

TURNUL BABEL

Rusiei şi S.U.A. Garanţiile sînt atît de complexe încît abordarea celui de al doilea START pare expediată în plină nebuloasă. ● Nu numai **România** pierde munţi de dolari ca urmare a respectării embargoului impus de comunitatea internaţională **Iugoslaviei.** De curînd, **RUSIA** a convenit că a avut de pierdut **16 miliarde de dolari.** Bineînţeles că Rusia impută această sumă restului lumii şi e gata să prezinte chitanţa oricărui interlocutor serios. Numai că şi în acest domeniu criza e mare. ● Deşi **„auto-proclamata" republică sîrbă din BOSNIA** are un parlament care este luat în serios de cohorta păcii europene. Recent instituţia amintită şi-a dat acordul în legătură cu înţelegerea de la Geneva privind năsterea, cu forcepsul, a celor **14 provincii autonome.** Simultan, pe teren, **luptele s-au înteţit,** atît între părţile beligerante, cît şi în cadrul alianţei dintre croaţi şi musulmani. Toată lumea se bate cu toată lumea. În aceste condiţii stimulative, era normal ca la Geneva diplomaţii să inaugureze a doua rundă de negocieri. Învîrtirea în cerc continuă ferm şi grăţios. ● În **ANGOLA,** după negocieri fructuoase şi după alegeri libere, s-a ajuns la concluzia că dialogul politic a fost o capcană, iar **alegerile s-au măsluit** în mod mîrşav. **Războiul a reînceput** cu entuziasm incomparabil mai bun ca pînă acum. Morţii se numără cu mii, cea ce oferă desmersului reciproc un aer de certă seriozitate. ● După 200 de ani de la decapitarea lui **LUDOVIC AL XVI-LEA,** francezii se întreabă dacă asasinatul a fost glorios sau jalnic. Opinia publică s-a împărţit în trei: 42% dezaprobă, 34% aprobă şi 28% nici azi nu înţeleg dacă e de înţeles ceva într-o republică atît de ostentativ republicană... o asemenea fracţionare a publicului merită toată atenţia.

RADU BUDEANU ■

Vrabia mălai...

IZVESTIA visează conflicte în Transilvania

• *Tovarăşul Rodionov mistifică realitatea*

• *În Ungaria imensa majoritate raţionează corect*

În stilul gloriosaei prese leniniste, ziarul moscovit „Izvestia" a găsit că-i bine ca, în cinstea şi pentru uzul Congresului U.D.M.R. de la Braşov, să bage nişte fitile şi nişte strîmbe, că doar-doar o ieşi ceva. Şi astfel, pe 16 ianuarie, cînd congresul de la Braşov abia demarase, „Izvestia" publica, sub titlul „Mocneşte conflictul transilvan", un articol plin de venin şi de jeg, iscălit de tovarăşul B. Rodionov. Citîm din acest material:

„Piatra de încercare dintre români şi unguri este Transilvania — regiune istorică cu o populaţie mixtă şi care a trecut în 1918 din componenţa Austro-Ungariei la România. Maghiarii din Transilvania, sub conducerea neînfricatului apărător al drepturilor omului László Tökés, au fost primii din România care au început revoluţia din decembrie 1989. Cu toate acestea, relaţiile lui cu regimul posttotalitar de la Bucureşti nu sunt deloc simple. Uniunea Democratică a Maghiarilor din România (U.D.M.R.), care dispune de o puternică fracţiune în parlamentul de la Bucureşti, pune problema autonomiei maghiarilor transilvăneni în acele judeţe în care aceştia sunt majoritari. Lozinciile autonomiei sunt susţinute energic pe arena internaţională de conducerea de la Budapesta. Într-un sondaj efectuat în Ungaria, circa 30 la sută dintre locuitorii chestionaţi se pronunţă pentru modificarea în favoarea Ungariei a graniţelor de stat, în primul rînd a frontierei ungaro-române".

Asta ar fi ceea ce află cititorii „Izvestiei". Restul li se ascunde. Astfel, li se ascunde că în Transilvania, din „populaţia mixtă" de 7 709 944 de locuitori, 5 673 567 sunt români; că în decembrie 1989, ungurii din Timişoara n-au ieşit să facă revoluţie, ci să împiedice evacuarea pastorului Tökes; revoluţie a fost de-abia după ce-au ieşit în stradă românii; că pastorul numit mai sus s-a dovedit a fi o adevărată calamitate pentru relaţiile dintre români şi unguri, dintre România şi Ungaria şi că aceste relaţii ar fi fost infinit mai bune dacă prelatul îşi vedea de rugăciunile lui în biserică şi nu se amesteca în politică. Şi multe altele li s-au ascuns cititorilor „Izvestiei". Dar fapta cea mai grotescă şi mai scîrboasă a lui Rodionov este întoarcerea pe dos a rezultatelor sondajelor realizate în Ungaria cu privire la revizuirea graniţelor. Dintr-o respingere clară de către locuitorii Ungariei a ideii revizuirii, ziaristul moscovit a făcut o dorinţă de revizuire! Ca în vremurile de aur ale Tătucului! Iată ce scrie despre sondajele respective cotidianul ungar **„Népszabadság":**

„În ultimele luni, Institutul »Median« de sondare a opiniei publice şi a pieţei a întreprins două sondaje cu privire la problema revizuirii graniţelor. Rezultatul lor arată că sloganul iredentist din perioada interbelică s-a modificat în sens invers: majoritatea oamenilor resping ideea schimbării graniţelor trasate la Trianon. În septembrie (1992 n.n.), două treimi dintre persoanele chestionate au afirmat că nu consideră că ar fi de dorit modificarea graniţelor actuale ale Ungariei. Doar cu puţin peste un sfert din cei chestionaţi au susţinut contrariul. Respingerea revizionismului teritorial nu depinde numai de pregătirea politică. Proporţional cu nivelul de şcolarizare, pînă la nivel de bacalaureat, creşte numărul celor care sunt împotrivă. Dar nici adepţii revizuirii nu doresc să-şi asume sacrificiile legate de această idee. 97 la sută dintre ei ar dori ca graniţele să fie modificate doar prin mijloace paşnice şi doar 2 la sută (şase miimi din întreaga populaţie a ţării) ar apela la forţa armată. Sondajul din octombrie a confirmat faptul că majoritatea oamenilor s-au împăcat cu cele hotărîte la Trianon: cea mai mare parte a populaţiei a respins ideea că trebuie să se facă totul pentru reanexarea teritoriilor despărţite de ţară. Cei mai mulţi oameni sunt de părere că guvernul ungar ar trebui să se preocupe în primul rînd de ungurii din ţară."

Cred că-i limpede pentru toată lumea. De altfel, o palmă a primit ziaristul de la „Izvestia" din partea congresului U.D.M.R. însuşi. Ungurii s-au dovedit mai înţelepţi şi nu s-au lăsat ghidaţi de provocările ruseşti, astfel încît „Mocneşte conflictul transilvan" s-a dovedit pînă la urmă a fi mălaiul pe care-l visează vrabia bolşevică.

ION D. GOIA ■

EXTERNE

DUPĂ CE VIZITAŢI EGIPTUL, ROMÂNIA O SĂ VI SE PARĂ UN PARADIS

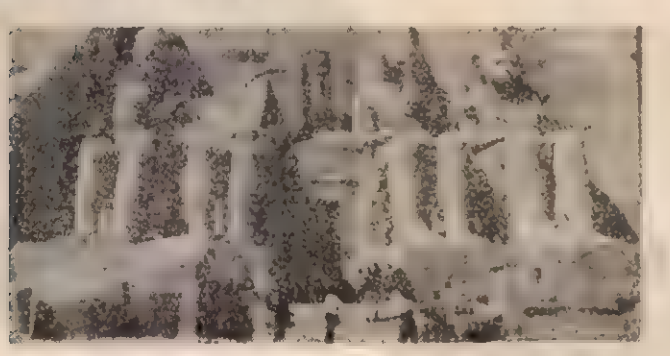

Cea turistică...

DOUĂ LUMI

...şi cea de toate zilele

Cea mai solicitată însuşire a minţii e, probabil, capacitatea de a compara. Cum omul tinde să trăiască mai bine — nu importă ce conţinut are acest bine — ne comparăm existenţa cu altele mai împlinite. De obicei, ne referim la nemţi, la francezi sau la americani, deşi tratul ochiului ar putea fi, în numeroase privinţe, un model pentru noi. Un model chiar şi pentru nemţi ori alte naţii, din Occidentul apropiat sau îndepărtat.

Nu ne comparăm însă niciodată cu cei din Orient, fie el apropiat sau îndepărtat. Şi rău facem, deoarece am şti mai clar cum stăm şi ce merită să iubim mai mult din ce avem.

Despre tîrgurile orientale şi arabe se povestesc tot felul de lucruri: Din nici o relatare însă nu lipseşte ideea de „farmec misterios". Dacă ne mulţumim cu imaginea bazarului, aşa cum e popularizată ea de cărţi turistice, ilustrate şi la televiziunea în culori, tînjirea noastră dintotdeauna după mister şi farmecul depărtărilor e satisfăcută. Un bazar arab poate să pară ceva pitoresc, atrăgător, amăgitor, încărcat de stimuli pentru memorie şi suflet. În realitate, e greu de aflat o lume mai murdară, mai dezordonată şi mai agresivă decît cea a comerţului din pieţele arabe. Din fotografii şi filme lipseşte mirosurile gunoiului dospind în veşnicie, prafuri neînmuiate de ploaie cu deceniile, slinul de pe mărfuri, obrăznicia surîzătoare a negustorilor, prostituţia permanentă a prostului gust, sentimentul că eşti încolţit şi că nimeni nu a scăpat de aici în cîştig. Şi ca impresia de haos feroce să fie totală, din ceas în ceas, peste oameni se prăvale, din tabla a zeci de difuzoare, lamentaţia muezinilor. Tehnica radio modernă a reuşit să facă din rugăciune, adică dintr-un fapt de taină şi regăsire de sine, un moment de oprimare psihică. Mare diferenţă între iertare şi amenintare!

În dicţionarele limbii române, pentru necurăţenie avem cuvinte ca murdărie, mizerie, jeg. Sînt termeni în relaţie directă cu curăţenia, cu un ideal de pur şi aseptic. Pentru murdăria de pe ulicioarele arabe şi din locuinţele ori dughenele păturilor sărace, care înseamnă mai mult de trei sferturi din populaţie, limba noastră nu cunoaşte un substantiv care să exprime atîta deprimantă resemnare în murdar. Imaginaţi-vă ce ar deveni locuinţele şi oraşele Europei dacă nu am avea întreprinderi de salubritate, dacă ne-ar lipsi sursele de apă şi grupurile sanitare, dacă strada ar fi totuna cu interiorul casei, dacă pe asfalt şi pe trotuare praful amestecat cu bălegar şi cu tocătură de ambalaje ar fi tot timpul răscolit de vînt şi de o circulaţie fără reguli, dacă rufele ar fi uscate la vedere. Şi, mai ales, dacă nici unul din noi nu am avea în adîncul fiinţei profund stabilizata nevoie de apă caldă şi săpun.

Am făcut de curînd o călătorie în Egipt. Există aici trei lumi: cea faraonică — preparată pentru reţeta turistică, astfel încît străinului să-i fie asigurate condiţii de trai civilizate, iar parcursul să aibă gustul unui film trăit. Apoi lumea arabilor şi a egiptenilor avuţi, locuind în zone privilegiate, chiar dacă au în imediată apropiere sordidul unor cartiere de chirpici. În fine, treapta a treia a ceea ce numim îndeobşte lumea a doua. Treapta a treia a lumii a doua are posibilitatea de a compara, dar nu şi dorinţa de a schimba un mod de viaţă cu altul. Că e vorba de o tradiţie şi nu de lipsa mijloacelor o dovedeşte realitatea că, deşi comercianţii din bazare au bani, ei rămîn indiferenţi la exemplul unui standard sanitar minimal. De aceea primul sfat pe care-l primeşti încă din avion e să nu bei decît apă minerală, să speli fructele şi legumele — dacă te ţine buzunarul — cu apă minerală şi să nu te abaţi de la drumul turistic.

M-am abătut, în cîteva după-amieze, de la traseele tradiţionale ale serviciilor pentru străini. Am înţeles ce coşmar trăiesc europencele care se mărită cu arabi. Ce lume lasă şi în ce lume intră. E sigur că nu toată mulţimea trăieşte la fel, că există case cu un interior decent, în care caprele nu dorm laolaltă cu oamenii iar latrina are uşă, numai că aceste locuinţe se pierd în infernul uliţelor care nu duc nicăieri, unde nimic nu e conceput ca să dureze. Totul de azi pe mîine, o supravieţuire lipsită de repere în viitor, controlată de fanatism religios şi de convingerea că acest mod de viaţă e concluzia unei triade nobile, ce nu suportă judecată de valoare şi nici ameliorare.

E simplu să explici totul prin filosofia arabului dar nu cred că deslusirea unor cauze îl poate face pe european să nu compare. Prin comparaţie, Bucureştiul, oricare tîrg românesc, cartierele noastre ţigăneşti, murdăria străzilor noastre reprezintă un criteriu de înaltă civilizaţie, de urbanitate evoluată. Am cutreierat multe cartiere necăjite, în Europa şi pe aiurea, dar nicăieri ceva mai disperat de murdar, de abandonat în dejecţii şi gunoaie ca zona numită „Oraşul morţilor" din Cairo, unde zeci sau poate sute de mii de oameni ocupă cavourile ruinate ale unui imens cimitir musulman şi-şi duc acolo zilele, fără canalizare, înghesuindu-se în spaţii infime două-trei neveste, o puzderie de prunci ruşoşi şi un şef de familie cu o rablă de maşină la poartă.

Prin comparaţie, e posibil ca „Oraşul morţilor" să înseamne o treaptă de civilizaţie faţă de cartiere sordide din Thailanda sau Singapore, din Extremul Orient. Acestea sînt, totuşi, lumi prea îndepărtate, pe cînd lumea arabă e la doi paşi, lîngă noi şi, după cum merg treburile, încet, încet, peste noi.

TUDOR OCTAVIAN

În lume mor pe săptămînă 250 000 de copii

„Nici o foamete sau inundaţie, nici un cutremur de pămînt şi nici un război n-au provocat vreodată moartea a 250 000 de copii pe săptămînă, dar subnutriţia şi bolile au făcut-o" — atrage atenţia directorul UNICEF, domnul James Grant.

UNICEF a evaluat deci că pentru asigurarea unei vieţi decente tuturor copiilor lumii este nevoie de 25 miliarde dolari, adică „mai puţin decît cheltuiesc europenii anual pentru vin, americanii pentru bere sau japonezii pentru petrecerea timpului liber, organizată de întreprinderi.

Dintre cei 13 milioane de copii care mor anual din cauza urmărilor sărăciei, 60 la sută sînt victimele a trei maladii. Pneumonia răpune în fiecare an 3,5 milioane copii în 80—90 la sută din cazuri, ea este o boală de origine bacteriană şi poate fi tratată în cinci zile cu antibiotice care costă 25 de cenţi. Diareea ucide anual trei milioane de persoane, şi jumătate dintre aceste decese ar putea fi evitate dacă părinţii ar fi instruiţi asupra unei tehnici de rehidratare orală. Rujeola provoacă în fiecare an 800 000 de victime în rîndul copiilor, deşi un vaccin costă 50 de cenţi pentru un copil. În afară de aceasta, lipsa vitaminei A, de care suferă pînă la 10 milioane de copii, lăsînd fără vedere 250 000 dintre aceştia pe an, ar putea fi remediată la costul de 10 cenţi de copil. În sfîrşit, lipsa iodului, care este principala cauză a afecţiunilor mentale, ar putea fi eliminată dacă i s-ar consacra 100 milioane dolari, adică preţul a două avioane de luptă.

UNICEF sugerează ca două treimi din cele 25 miliarde dolari să provină de la guvernele ale ţărilor dezvoltate, iar o treime din ajutoare.

„Avem nevoie de o mişcare care să exercite acelaşi gen de presiune în favoarea copiilor ca şi cea care există pentru mediu. A nu întreprinde nimic pentru a combate acum subnutriţia, bolile şi analfabetismul înseamnă a accepta tacit decizia unei lumi care sună că aceşti copii nu contează fiindcă sînt ai săracilor" — se afirmă în Raportul UNICEF asupra „Situaţiei copiilor lumii".

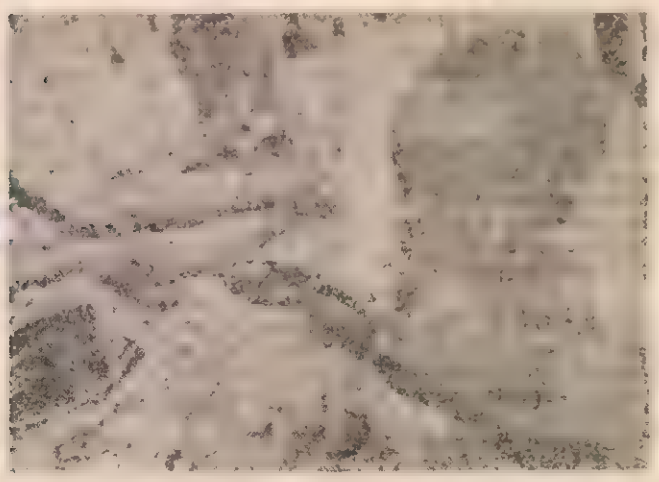

ÎN RUSIA, MOR MAI MULŢI BEBELUŞI DECÎT ÎN SUA

● Nici nu-i de mirare

În Rusia, rata mortalităţii infantile a crescut în 1992, de la 16,8 decese la 1 000 de naşteri la 17,1.

Actualmente, rata deceselor depăşeşte rata naşterilor. În ultimii patru ani, numărul naşterilor a scăzut cu 30 % şi din ce în ce mai multe cupluri nu mai doresc să aibă copii din cauza dificultăţilor economice.

Procentul ridicat al deceselor la copii se datorează numărului îngrijorător de cazuri ai pneumoniilor, bolilor infecţioase şi diverselor complicaţii ulterioare.

În primele zece luni ale anului 1991 s-au înregistrat 26.972 de decese, iar în aceeaşi perioadă a anului 1992, 24.422. Însă, pentru 1993, se preconizează o creştere a numărului deceselor cu 20 %.

În SUA rata mortalităţii infantile este de 8,8 la 1000 de naşteri.

ADA NICOARĂ

BILL CLINTON PE URMELE LUI FARFURIDI ŞI CAŢAVENCU

Cu prilejul ceremoniilor de inaugurare a noului mandat prezidenţial, Bill Clinton, noul ocupant al Casei Albe, a pronunţat aceste memorabile cuvinte: „Ori vom merge împreună înainte, ori vom rămîne pe loc". Pe noi, românii, aceste zise nu ne lasă cu gura căscată. Fiindcă, prin ele, Clinton a împuşcat doi iepuri deodată, topind într-o frază tap dară esenţa învăţăturii a doi mari dascăli, **Farfuridi** şi **Caţavencu.**

Să ne amintim, deci: „Din două, una, daţi-mi voie ori să se revizuiască, primesc!, dar să nu se schimbe nimica; ori să nu se revizuiască, primesc!, dar atunci să se schimbe pe ici pe colo, şi anume în părţile esenţiale. Din această dilemă nu puteţi ieşi. Am zis!" Asta de la Farfuridi citire. Şi acum, din Caţavencu: „Mai înainte şi întîi, istoria ne învaţă anume că un popor care nu merge înainte stă pe loc".

Fără comentarii.

ION D. GOIA

DOSARELE FLACĂRA

Soluţia o va găsi un om de afaceri, nu un om politic

• Convorbire cu dl profesor emerit, arhitect Ascanio Damian

Omul care s-a opus acestui proiect faraonic este un renumit arhitect şi se numeşte ASCANIO DAMIAN. Rezultatul poziţiei pe care a avut-o : marginalizarea totală, necazuri şi o viaţă amară. Obiecţiile sale au rămas intacte, iar punctul de vedere şi-l exprimă fără echivoc.

Din proiect se vedea că va fi o aberaţie

— Este adevărat, dle profesor, că aţi încercat să vă opuneţi acestei matahale de beton care urma să facă „fala" arhitecturii româneşti ?

— Aşa e. Eu am beştelit de multe ori această lucrare. Dar am început s-o critic de cînd am văzut prima dată, cu totul întîmplător, proiectul. Cred că era prin 1984, sau '85, nu mi mai aduc bine aminte, cînd, la o şedinţă a Uniunii Arhitecţilor — unde nu ştiu dacă mai eram vicepreşedinte — am luat cuvîntul şi am spus că am văzut nişte trăsnăi nemaipomenite. Numărasem în acel proiect 35 de saloane. Mi se părea o aberaţie, care ignora cu totul aspectele funcţionale, ca şi toate legile compoziţiei, dovedindu-se în cele din urmă o năstrupnicie. Oricît de somptuoasă ar fi o casă, nu se poate să prevezi 35 de saloane şi salonaşe, nu se poate !

De altfel, ăsta este şi motivul pentru care chiar oameni isteţi nu pot să-i găsească o utilizare convenabilă. Este un maldăr de elemente constructive, alăturate deseori cu lipsă de gust şi profesionalism, uneori cu mari greşeli de gramatică arhitecturală : sînt ignorate lucruri pe care studenţii le învaţă încă din anul întîi şi pe care le exersează în anul doi de facultate.

Am făcut chiar şi o adresă, pe care am trimis-o preşedintelui. Propuneam să se angajeze o discuţie cu Uniunea Arhitecţilor, unde, incontestabil, sînt oameni competenţi. Insistam să se discute această problemă de importanţă capitală, mai ales că el dorea să fie un obiect care să strălucească pe firmamentul arhitecturii româneşti şi al realizărilor regimului.

— Adresa aceea cînd aţi trimis o ?

— Nu mai tîrziu de 1985, însă nu-mi amintesc dacă înainte de discuţia la care m-am referit ori după aceea. În orice caz, n-am primit nici un răspuns. Asta ştiu sigur. Deşi acea discuţie era o propunere onorabilă. Cine avea de pierdut ? Nimeni decît să facă în continuare încă năzdrăvăniile cu care au fost pricopsiţi. Şi despre care, acum, toată lumea se întreabă : Ce facem cu acest monstru ?"

— Domnia voastră ce destinaţie îi vedeţi, dle profesor ? Ce ar putea fi acolo ? Ce ar fi bine să devină ?

— Pe majoritatea cetăţenilor şi a profesioniştilor i-a deranjat foarte mult prezenţa acestui edificiu pe bulevardul care, în viziunea domnului Ceauşescu, urma să se numească Bulevardul Socialismului. Pentru o rezonanţă a utilizate, s-au avansat fel de fel de idei, unele de domeniul, altele de-a dreptul ridicole. De pildă, să i se planteze în faţă nu ştiu ce coloane, nu ştiu ce construcţii alegorice, ca să treci monstrul pe un al doilea plan vizual. Sau mai ceva vorba iarăşi, ca, pe-acolo, să se construiască unele obiective de uz orăşenesc. Bineînţeles că există amatori care doresc să facă fel de fel de noi implantări de imobile, mai ales dacă ar obţine terenul convenabil, în condiţii de chilipir.

Biserica Mihai Vodă se poate întoarce din exil

Aici aş vrea să fac o paranteză, sau o observaţie, care mie îmi stă mult mai mult la inimă decît o discuţie despre Casa Republicii, la care, de altfel, voi reveni.

Este vorba de **biserica Mihai Vodă**, ctitorie a lui Mihai Viteazul. Biserica a fost translată de la locul ei — fiind apoi înghesuită între nişte blocuri, străjuită de pubele. A fost ascunsă şi parcă alungată într-un străniu exil. Merită ea această soartă ? Am mai avut ocazia să mă refer la această majoră problemă şi mă bucur că pot vorbi şi cu dumneavoastră, ca să propun ca această biserică să fie readusă la locul ei. Operaţia tehnică este perfect posibilă. Biserica stă şi acum pe sania pe care a fost deplasată. Apoi, momentul este foarte nimerit, fiindcă în 1994 se vor împlini 400 de ani de la ctitorirea ei. Am putea s-o sărbătorim cum se cuvine. Gestul ar fi, în primul rînd, de rezonanţă patriotică. Ar fi şi o reparaţie morală şi culturală. Sigur, e foarte limpede că acum n-o să ne apucăm să reconstruim toate bisericile care au fost dărîmate, sau să le readucem la vedere cu orice preţ, pe cele care au fost ascunse. Dar în cazul acesteia, în care dificultăţile nu sînt mari şi care ocupă şi un loc central în Bucureşti, mi se pare că asta se impune. Este un monument în vîrstă de patru secole. E o cifră rotundă, care merită o spectaculoasă aducere aminte, mai ales că se cam fac comemorări la fel de fel de aniversări ne semnificative.

Dacă nu Donald Trump sau Bernard Tapie, poate dl Coleus...

— Aţi promis să reveniţi...

— Da, să revenim la oile noastre. Trebuie să mărturisesc incapacitatea mea de-a face propuneri în legătură cu ce-ar putea să devină Casa Republicii. Dar pe lumea asta există un număr de oameni recunoscuţi ca fiind isteţi, care scot bani şi din piatră seacă sau din iarbă verde, cum se zice. Există pe lume oameni care, pe orice pun mîna, fac averi. Există un celebru american, **Donald Trump**. Vă rog să-l citaţi. Pe plan internaţional este foarte cunoscut. Are nişte cazinouri faimoase în America. Performanţa lui cea mai strălucită în materie de comerţ — pentru că asta face — e că a cumpărat un loc cu cîteva mii de dolari în Manhattan şi l-a vîndut cu cîte 98 000 de dolari metrul pătrat !

Asemenea oameni trebuie contactaţi. Eu nu pot să-i contactez. Pe urmă, mai este un domn pe care toată lumea îl cunoaşte, **Bernard Tapie**, sau vreun ministru în guvernul francez, ori un om de afaceri strălucit. Asemenea oameni, cu siguranţă, se pricep, au nas, cum se spune, pentru afaceri, ar putea vedea mai bine şi mai repede decît alţii ce s-ar putea face. Aş mai propune să se cerceteze care sînt oamenii de afaceri cei mai de succes din ţara asta şi să fie neapărat consultaţi. Adică, poate că, de pildă, dl „Coleus", sau cum l-o fi chemînd, ar avea idei de valoare. Pe ministrul de finanţe să-l întrebi ?! Păi ăştia nu se pricep la afaceri, domnule ! Asta se face[illegible] oameni de afaceri. Majoritatea [illegible]nilor, chiar de profesiunea mea, [illegible] vor găsi soluţii de folosinţă pentru mamutul ăsta cu 35 de saloane, însă sînt convins că oameni de afaceri din străinătate şi poate şi de la noi vor găsi o soluţie. O să-l transforme, poate, în hotel de lux de nu ştiu ce clasă. Sigur, cu modificări ce vor costa cîteva zeci de milioane, dacă nu mai mult, dar vor găsi soluţia rentabilă. Sînt nu ştiu cîţi milionari înregistraţi deja de fiscul românesc. Să-i cheme, domle, pe ăştia. Sînt mai deştepţi şi mai descurcăreţi decît toţi specialiştii cu diplome.

Altfel, vă spun, ca arhitect, nu văd soluţia. Eu sînt o persoană rezonabilă, cum cred că sînt mulţi arhitecţi şi nu putem să trecem peste o anumită treaptă de apreciere. Zicem că-i un lucru prost, zicem că e imposibil, zicem că e, nu mai ştiu ce şi cu asta am terminat discuţia. Pe cînd ăştia poate că vor găsi o soluţie care să-i tenteze, să facă din asta o investiţie rentabilă.

Pînă atunci, cine să se plimbe între **Monstru** şi **Biblioteca Naţională**, care-i în construcţie? Unde mai pui că ar trebui să traverseze şi Piaţa Unirii, care este searbădă, care are nişte bazine urîte, „umanizate" cu decoraţie cambodgiană...

Deci, în legătură cu căsoiul ăsta, părerea mea este că trebuie găsit un om de felul celor pe care l-am numit, care s-o viziteze împreună cu echipa lui de sfătuitori. Care nu trebuie să fie, cum să spun eu, nu ştiu ce competenţă financiar-politică. Nu trebuie să fie noul preşedinte al Statelor Unite, trebuie să fie un om de afaceri, domnule, om de afaceri ! Un asemenea om să fie pus în faţa acestei case, care e ţapănă, e mare, cu spaţii imen[illegible] ăsta o să facă ăn lucru de isp[illegible] acolo. Nu ştiu să vă spun ce-o să facă. Poate, nu ştiu cîte cluburi internaţionale, mai multe tipuri de cazino, unde-o să se joace pe dolari, pe cocoşei, pe lei, pe nu mai ştiu ce...

— Vă mulţumim, dle profesor.

DORIN GHERGHINESCU ■
Fotografie de
ELENA GHERA ■

O şansă ratată

ÎN 1990, RUPPERT MURDOCH A VRUT SĂ CUMPERE CASA REPUBLICII CU 3 MILIARDE DE DOLARI

„Căsoiul" o fi el urît, o fi el agramat din punct de vedere arhitectural, cum afirmă în această pagină distinsul profesor Ascanio Damian, o fi el faraonic, monstruos, inutil, ori nu mai ştiu cum – dar EXISTĂ ! Şi reprezintă o valoare materială foarte mare. Propunerea dinamitării nu e decît o glumă, care, chiar dacă nereuşită, a avut rolul de a sensibiliza opinia publică atît de tăbăcită şi amorţită.

La începutul anului 1990 s-a întîmplat un fapt care se potriveşte ca o mănuşă pledoariei dlui Ascanio Damian. Cel mai mare magnat al presei internaţionale, **RUPPERT MURDOCH**, a făcut oferta de a cumpăra, cu 3 miliarde de dolari, Casa Republicii. S-a vorbit atunci despre intenţia sa de a înfiinţa, în palatul pe care dorea să-l cumpere, un Centru Mondial al Presei. Chiar dacă această intenţie părea iluzorie, ea putea fi condiţionată prin contractul de vînzare. Chiar dacă preţul oferit părea prea mic, el putea fi negociat ş.a.m.d. Presa de atunci (mai ales „România liberă", cotidianul nr. 1 al acelor zile) a fost, însă, intoxicată de celebrii noştri oameni „de bine" şi a marşat, fără să-şi dea seama, la farsa unui mare protest naţional de sorginte patriotardă („Nu ne vindem ţara !"), care a pus un umăr de nădejde la deturnarea României de pe drumul schimbării.

Vă daţi seama ce ar fi însemnat nu cele 3 (sau mai multe) miliarde de dolari, ci un Centru Mondial al Presei la Bucureşti ? Un centru cum nu există nici la Geneva, nici la Viena, nici la Helsinki, Bruxelles, Strasbourg ş.a.m.d., un centru mondial, un pol, un magnet al informaţiilor, ideilor, acţiunilor politice şi afacerilor de anvergură.

În Elveţia există băncile şi banii lumii întregi. În România ar fi putut exista Centrul Mondial al Presei – o uriaşă garanţie pentru independenţă, civilizaţie şi prosperitate. Asupra acestui subiect vom reveni.

EUGEN CHIROVICI ■

FLACĂRA

CONSILIER ECONOMIC

Despre contractele de management

Nu mai încape îndoială că ideea economică centrală a (mini)programului de guvernare pe care, cu două luni în urmă, primul ministru i-a prezentat în fața reprezentanților națiunii, rezidă în instituirea gestionării patrimoniului întreprinderilor statului — fie ele societăți comerciale, fie regii autonome — pe baza unor înțelegeri scrise, numite de domnia-sa contracte de management.

Inițial, am crezut că ideea centrală a idcii economice centrale citate nu poate să rezide — la rîndu-i — decît în impunerea unui criteriu de performanță unic și pur calitativ : la sfîrșitul perioadei de gestiune delimitate prin contract, managerii **trebuie să prezinte un bilanț pozitiv, materializat scriptic (iertați !) într-un profit (impozabil) de 1 (un) leu. Altfel ne-am zis,** ideea **dlui Văcăroiu este și rămîne o deloc simplă dorință a domniei-sale de reîntoarcere la centralizare.**

Guvernul a optat, însă, pentru încheierea unor contracte de management pe baza unor (deci, mai multor !) criterii de performanță, în funcție de care să se normeze activitatea fiecărui agent economic în parte. O vorbă veche de pe la noi spune că fiecare bordeiș își are propriile obiceiuri, iar adevărul exprimat astfel ridică cel puțin două întrebări la care, momentan, nu avem nici un răspuns : Cum vrea Guvernul să „înghesuie" obiceiurile tuturor „bordeielor" în tiparele unor criterii de performanță croite de Sus și, prin urmare, afectate aproape sigur de o inadecvare alergică la realitate ? Pot fi aceleași criteriile în baza cărora să fie stabilite performanțele și pentru o fabrică de avioane și pentru una de sticle de lampă ?

Contractele de management nu fac altceva decît să reactualizeze o idee care a fost aplicată în premieră la noi cu vreo trei cincinale în urmă, în primăvara lui '78, cînd purta, o dreptate, o altă denumire : i se spunea, pe atunci, „autogestiune economico-financiară". Reîntoarcerea implicită la „leza" crausistă care, sub masca descentralizării deciziei, afirma necesitatea implicării masive a statului în economie ne dă măsura exactă a veleităților etatiste ale Guvernului actual, care nu se poate emancipa de sub tutela viziunii paseist-nostalgice a Cotrocenilor în ceea ce privește viitorul economiei naționale.

Vedem în metoda de gestiune pe care Executivul dorește să o aplice o încercare directă de refacere a structurilor dirijiste de conducere a economiei. Statul își reintră în drepturi, „pe mîna" guvernului Văcăroiu, care — se pare — a descoperit și vrea să „transpună în viață" o metodă sui-generis de privatizare prin etatizare.

MARCEL APOSTOLESCU ■

Departamentul Comerț Interior are probleme... „dulci"

În urma valului de reorganizări declanșat de noul șef al Executivului, Departamentul Comerț Interior din cadrul Ministerului Comerțului îl are în frunte, de curînd, pe domnul secretar de stat *Theodor Purcărea* — fost director general în același departament.

Purtătorul de cuvînt al D.C.I. este dna *Aurora Carpen*, care deține și funcția de director general-adjunct în Direcția generală pentru fond de marfă și prețuri. De la dna Carpen am aflat că, la nivelul departamentului este în curs de elaborare un program strategic de reformă, care va fi integrat programului de reformă guvernamental. De asemenea, am mai aflat că, din însărcinarea șefului D.C.I., un colectiv de specialiști se preocupă în prezent de revederea cadrului normativ specific, urmărind, mai ales, perfecționarea legislației în acest domeniu. Un act normativ inițiat aici și aflat deja în circuitul de aprobare se referă la acordarea unor *„credite ieftine"*, cu o dobîndă de numai 15%, pentru constituirea unor stocuri de produse alimentare importante. În consumul populației care locuiește în zonele izolate și cu acces dificil (Delta Dunării, zonele forestiere montane, bazinele miniere ș.a.).

Forțele departamentale se concentrează și în direcția lichidării restanțelor pe 1992 la distribuirea zahărului în regim raționalizat. În programul inițial de preluare în rețeaua comercială a stocurilor existente la fabricile producătoare se prevedea intrarea în magazine a cca. 74 de mii de tone de zahăr pînă în luna august a anului trecut, inclusiv. Pînă în prezent (ianuarie '93 !) au fost preluate doar 36 de mii de tone. Reamintim „restanțierilor" că în conformitate cu Hotărîrea Guvernului nr. 498 92, pentru perioada 1 mai — 31 august 1992, prețul zahărului este de 48 lei/kg, iar din luna septembrie a anului trecut, acesta este de 100 lei/kg.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Piața valutară

Consilii, comitete și „comiții"

Cel mai important pas oficial în direcția încercărilor de reglementare a situației de pe piața valutară a fost înființarea Consiliului Consultativ Economic de pe lîngă Guvernul României. Consiliul nou creat, prezidat de **primul ministru,** îl reunește pe cei patru miniștri de stat (**Mișu Negrițoiu,** președintele Consiliului pentru Coordonare, Strategie și Reforma Economică ; **Dan Mircea Popescu,** ministrul muncii și protecției sociale ; **Florin Georgescu,** ministru finanțelor ; **Teodor Meleșcanu,** ministru de externe), cărora li se alătură **guvernatorul** (Mugur Isărescu) **și viceguvernatorul** Băncii Naționale. Nou organism guvernamental, pe care îl putem asimila unui **Stat Major de Criză,** se va întruni, în plen, de două ori pe lună, urmînd să decidă asupra modalităților celor mai adecvate de **concertare** a politicii monetare a Executivului cu politica monetară promovată de banca centrală.

Dintre problemele imediate înscrise pe agenda de lucru a Consiliului Consultativ Economic, cea mai „spinoasă" este, fără îndoială stabilirea **direcției de balansare** a cursului de schimb al leului în raport cu dolarul american. **Actualul curs al monedei naționale este supra-evaluat sau sub-evaluat ?** Iată întrebarea la care CCE trebuie să găsească un răspuns adecvat, în regim de urgență.

Piața, pe care numai într-o inerție întemeiată ideologic o numim, încă, „neagră" a și dat un răspuns : **cursul oficial al leului este supra-evaluat.** La casele de schimb autorizate, cursul oscilează, la **cumpărare,** puțin sub un nivel de 800 de lei per dolar, în timp ce, la **vînzare,** moneda americană a urcat și mai mult, depășind, la finele săptămînii trecute, nivelul de 900 de lei per dolar. În condițiile arătate, confruntările de pe piața valutară se anunță a fi în continuare foarte tăioase, iar misiunea membrilor CCE promite să devină, din start, foarte palpitantă.

Pînă una-alta, sîntem nevoiți să constatăm, încă o dată, că funcționarii noștri guvernamentali de rang superior nu și-au pierdut reflexele etatist-paternaliste induse de școala politico-ideologică la care s-au format, prin înființarea acestui NOU consiliu, ei conformîndu-se tradiției potrivit căreia, ori de cîte ori apare o „problemă", se convoacă o ședință la lucrările căreia se decide, de regulă, înființarea unui NOU organism (birou, comitet, consiliu, comisie etc.) care să-și asume responsabilitatea de a decide în problema respectivă, completînd, confirmînd, ajustînd sau infirmînd deciziile organismelor deja existente, a căror menire inițială a fost tot aceea de a decide într-o problemă în care alții deciseseră înainte, completînd, confirmînd, ajustînd sau infirmînd deciziile altora...

MARCEL APOSTOLESCU ■

Ce afaceri mai face Guvernul?

• *Zahăr, nichel și cobalt din Cuba*

Prin memorandumul-înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cuba cu privire la relațiile economice bilaterale, aprobat de Executivul nostru încă din toamna anului trecut, părțile au convenit să înceapă pregătirea unor operațiuni tip *barter* (troc), în care să fie angrenate mărfuri de interes pentru ambii parteneri. Cuba va exporta în România zahăr, nichel, cobalt și medicamente, urmînd să primească în contrapartidă piese de schimb pentru echipamentele destinate industriei zahărului, precum și pentru autocamioanele ROMAN și autoturismele „sol-sol" ARO, importate anterior din țara noastră.

Protocolul încheiat prevede și continuarea colaborării în crearea unor noi capacități de realizare a produselor pe bază de nichel și cobalt, partea cubaneză urmînd să ne livreze asemenea produse, în contul participării României la această investiție.

Totodată, partea română a prelungit termenul de utilizare a creditului în sumă de 84 de milioane de ruble transferabile, acordat Cubei printr-un aranjament semnat în septembrie 1982. Partea din credit neutilizată încă, de 24,7 milioane ruble transferabile, va putea fi folosită pînă la 31 decembrie 1995.

Chiar dacă este greu de crezut, poate este bine să știm că, în 1982, o rublă (chiar și transferabilă) „făcea" cam un dolar și șaizeci de cenți ; deci, în alți termeni, la data respectivă, Ceaușescu i-a dat „prietinului" (său) Fidel un împrumut de 135 de milioane de dolari. Care au fost condițiile de rambursare negociate de *„experții"* Piticului nu știm, dar mărturisim că ne-ar plăcea să aflăm, mai ales că, în ziua de azi, 135 de milioane de dolari contează, nu-i așa?

CORNELIU OLTEANU ■

Vineri, 22 ianuarie, oamenii de afaceri italieni care, sub egida ILSIR (Institutul Lombard pentru Schimburi Economice și Culturale Italo-Române), ne vizitează țara, s-au întîlnit cu reprezentanții Guvernului României. La întîlnire, au participat și înalți funcționari ai Agenției Române de Dezvoltare și ai Agenției Naționale pentru Privatizare. Oaspeților italieni le-a fost prezentat în detaliu cadrul legislativ care normează activitatea operatorilor economici în țara noastră și facilitățile de care se bucură, îndeosebi investițiile străine.

Numărîndu-ne printre organizatori, am fost prezenți la „fața locului", consemnînd, în amănunt, tot ce s-a întîmplat acolo. Vom reveni asupra acestui subiect, în numărul următor al revistei, oferindu-vă o relatare in extensso **a discuțiilor care au avut loc și un amplu grupaj de declarații în exclusivitate. (m.a.).**

ECONOMIE

„DHL a înțeles că acele ceasornicului schimbă ireversibil fața acestei lumi“

DHL WORLDWIDE EXPRESS

DHL Worldwide Express **este prima companie din lume în domeniul transporturilor rapide de curierat și are reputația invincibilității în ceea ce privește viteza și siguranța în operare. Are cel mai numeros personal și cea mai densă și mai cuprinzătoare rețea de oficii dintre toate firmele care activează în acest domeniu. DHL poate satisface exigențele oricăruia dintre clienții săi, în materie de transport rapid și de comunicare. Într-o lume în care aprovizionarea, fabricația și distribuția se derulează tot mai frecvent după principiul „just in time“, în care necesitățile logistice trebuie să fie respectate cît mai riguros, DHL joacă un rol vital.** DHL a înțeles că acele ceasornicului schimbă ireversibil fața acestei lumi.

DHL dă clienților săi certitudinea că-și vor putea ridica marfa din locul și la momentul stabilit. DHL asigură livrări expres direct la domiciliu, la poarta fabricii sau pe liniile de producție. Echipamentele de comunicare din dotarea birourilor firmei și sistemul computerizat de evidență permit urmărirea „pas cu pas“ a fiecărui colet pe drumul său către destinator.

dl JOHN LUCAS — director general al DHL — Filiala România

Directorul general al filialei din România a companiei DHL, DL. JOHN LUCAS, este de profesie avocat și se află la post de un an. Nu se numără printre acționarii firmei. A lucrat „de cînd se știe“ în „industria“ transporturilor ; la început, acasă în Anglia, pentru o firmă franceză de transporturi rutiere. Prima întîlnire a domniei-sale cu DHL „s-a întîmplat“ în Africa Centrală. Avea 23 de ani și a trăit acolo, în „inima“ continentului negru, o experiență de viață din care a învățat ce înseamnă lupta pentru supraviețuire.

Întors în Anglia, își definitivează studiile și își dezvoltă capacitățile manageriale, lucrînd într-o companie navală, și, apoi, într-o companie de transporturi aeriene. În urmă cu nouă ani, a revenit la DHL și, tot atunci, și-a reluat mai vechile legături cu Africa. A organizat REȚEAUA DHL în SENEGAL, SIERRA LEONE, GHANA, COASTA DE FILDEȘ, TOGO, BENIN și ZAMBIA. După cîțiva ani de activitate în Franța și Marea Britanie, a primit „provocarea“ de a organiza REȚEAUA DHL din România.

Dl. Lucas este un iubitor fanatic al rugby-ului, pe altarul căruia, în calitate de jucător în linia a treia, și-a rupt toate degetele și și-a dislocat umărul drept. Îi place muzica simfonică, și asistă cu regularitate la spectacolele de operă și de balet. Idolii săi sînt Luciano Pavarotti, Placido Domingo și Jeffrey Osborne. Ascultă cu plăcere muzica Patriciei Kaas și îi mai plac Cleo Lane, Edith Piaf, Dire Straits și Richie Blackmore. LECTURI PREFERATE : istorie și management. HOBBY : gătitul. Apreciază bucătăria indiană dar și specialitățile bucătăriei franțuzești și ale celei chinezești.

O discuție cu dl. John Lucas este o încîntare pentru oricine. Pasiunea cu care vorbește despre profesia sa și despre... pasiunile sale, optimismul debordant de care dă dovadă sînt „metodele“ cu care dl. Lucas își cucerește orice partener de dialog.

UN AUTENTIC LIDER MONDIAL

Flacăra : Domnule director general, de ce a venit DHL în România ?

Dl. John Lucas : România, cu cei aproape 24 de milioane de locuitori ai săi — deci cu un număr foarte mare de clienți potențiali pentru noi — constituie pentru DHL o zonă de interes aparte în Europa răsăriteană. DHL dorește să conecteze România la circuitele comunității business-ului internațional și vrea să aducă aici cît mai multe mari companii străine. Așteaptă multe lucruri de la români, pe care-i apreciază pentru entuziasmul și pentru spiritul lor întreprinzător.

DHL are azi peste două mii de birouri, în 208 țări din diferite zone geografice. În România funcționează acum 17 oficii, formînd o rețea care lucrează după același sistem ca și cele de la New York, Londra, Rio de Janeiro, Montreal și Moscova, la același standard de calitate și cu aceleași proceduri, pentru că, în cadrul DHL, se vorbește peste tot aceeași limbă. Nu avem în România echipamentele de care dispunem în Statele Unite sau în Marea Britanie, dar și aici am creat — cum spuneam — un sistem similar, astfel încît putem lucra și comunica perfect cu orice punct de pe glob ; și am reușit acest lucru depășind dificultăți pe care, cu un an în urmă, le consideram insurmontabile. Pe măsură ce am cunoscut mai bine țara dumneavoastră, oamenii, am crezut tot mai ferm în posibilitatea de a lega trainic România de lumea de afaceri din afară.

Flacăra : Cîți dintre angajații filialei DHL din România sînt români ?

Dl. John Lucas : Avem în România 43 de angajați și e mai ușor să vă spun cîți dintre ei **nu** sînt români : patru. Venind în România, am fost extrem de surprins de calitatea instruirii și educației tinerilor. Activitatea la DHL presupune sisteme computerizate, proceduri monitorizate, un control strict al calității și un service ireproșabil. Ei bine, românii nu numai că fac față, dar fac față **cu brio** tuturor exigențelor noastre.

Flacăra : Ce proiecte aveți pentru acest an ?

Dl. John Lucas : Concurenții noștri, atît cei din România, cît și cei de pe piața internațională, ne obligă să creăm și să întreținem standarde de servire tot mai ridicate. După cîte știu, în România, sîntem singura companie de profil care dispune de o rețea complet computerizată. Pentru 1993, ne-am propus să le instalăm tuturor clienților noștri principali cîte un terminal care să le permită acestora accesul imediat la orice informație privind piața locală sau mondială, fără să mai apeleze la fax, telex sau telefon. Vrem să dăm partenerilor noștri posibilitatea de a beneficia de rezultatele studiilor și expertizelor DHL și plănuim să introducem un pachet de **soft**-uri care să le permită să întrețină o bază de date eficientă.

Flacăra : Cu ce mijloace de transport lucrează DHL ?

Dl. John Lucas : Operăm, în primul rînd, cu propria noastră flotă aeriană. În Europa, dispunem de circa 40 de aparate de zbor ; avem și avioane mici, **Focker**, dar și giganți **Boeing 727** și **DC-8**. Am încheiat, recent, un acord cu **Lufthansa**, **Japan Airlines** și **Nissho Iwai**, aceste trei firme devenind aliații noștri principali pe liniile aeriene. În lume, **la fiecare 50 de secunde decolează un avion având la bord expedieri** DHL. Desigur, ne-am propus să avem și în România un aparat de zbor propriu ; acesta este un proiect prins în cadrul politicii noastre pe termen mediu.

Flacăra : Care sînt clienții dumneavoastră cei mai importanți în România ?

Dl. John Lucas : Ministerele și, mai ales, Ministerul de Externe, băncile comerciale mari, îndeosebi B.R.C.E., firme precum **Coca-Cola** și **IBM**, de fapt, multe, foarte multe dintre primele 500 de firme care operează în România.

Flacăra : De-a lungul existenței sale, DHL a avut și scăderi ?

Dl. John Lucas : Compania noastră abia a împlinit 24 de ani, deci poate fi considerată ca fiind tînără. Dezvoltîndu-se atît de rapid, în arii geografice atît de vaste și de diferite, devenind liderul mondial recunoscut al pieței serviciilor exprese, DHL a acționat global, dar a gîndit local, raportîndu-se mereu la înțelegerea condițiilor, a conjuncturilor, a tradițiilor, a oamenilor etc. La Bruxelles avem un centru de coordonare globală a activității firmei, în cadrul căruia lucrează mai multe colective ale căror responsabilități sînt divizate pe arii geografice : America Centrală, Orientul Îndepărtat, zona Pacificului, Europa, Africa... Aș minți dacă v-aș spune că totul este perfect. Ce vă pot spune cu certitudine este faptul că la DHL sînt „afiliate“ mai multe țări decît la Națiunile Unite ; noi am intrat și în țările în care Coca-Cola și Pepsi-Cola n-au ajuns încă, ceea ce, vă rog să mă credeți, e o performanță. Cred că am făcut și greșeli, dar încercăm să nu le repetăm.

Flacăra : În România aveți probleme ?

Dl. John Lucas : DHL nu are probleme. Are numai preocupări și soluții. E drept, în România, viața cotidiană îți creează dificultăți pe care, în Vest, nu le ai. Sînt întrebat adesea despre viața mea de aici. Ei bine, mănînc normal, dorm bine noaptea, îmi respect tabieturile... Mă irită criticile exagerate relative la lucruri minore. Desigur, unii oameni au greutăți mari, sînt probleme de aprovizionare, de transport, dar toate acestea pot fi rezolvate, atunci cînd vrei într-adevăr să îndrepți lucrurile.

CĂLIN MĂRCUȘANU
MARCEL APOSTOLESCU

Din nou despre... cleiul nebun!

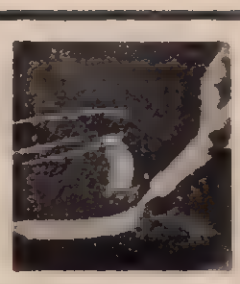

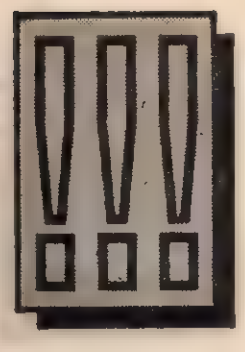

• *Care lipește absolut totul, mai ceva ca o sudură*

În urma numeroaselor telefoane și scrisori primite la redacție și la sediul ICPE București, de la cititorii noștri, prin care ni se solicită amănunte despre cleiul... nebun, ne-am adresat domnului ing. CERGHIT SEPTIMIU, care ne-a oferit cu amabilitate detalii.

Trebuie să începem cu precizarea că există **numeroase tipuri**, sau **familii** de adezivi (denumire mai exactă, pe care o preferăm termenilor uzuali de : clei, lipici etc.). Firește, există o varietate de adezivi pentru fiecare dintre aceste familii, diferențierea făcîndu-se după anumiți parametri fizico-chimici, sau după alte caracteristici care condiționează performanțele asamblării prin lipire.

Voi menționa pe scurt despre **adezivii cianacrilici, care sînt deosebit de eficace, au o singură componentă, se întăresc rapid, la temperatura ambiantă, fără a necesita condiții speciale de aplicare.** Ei nu conțin solvenți, deci nu constituie o sursă de poluare a mediului înconjurător ; sînt ușor de folosit, manipularea lor fiind lipsită de pericol pentru operator. În principal, acești adezivi sînt alcătuiți din: esteri ai acidului cianacrilic, generatori de pelicule, agenți de îngroșare, stabilizatori și alți compuși. Cantitățile foarte mici de umezeală de pe suprafețele ce urmează a fi lipite inițializează o acțiune catalitică a anionilor (hidroxil, în special) și declanșează reacția de polimerizare, adică întărirea adezivului.

„Cleiul nebun" (crazy glue, în limba engleză), este un astfel de adeziv cianacrilic, de înaltă performanță. Vă veți întreba, desigur, de ce are nevoie de „frați" și de „surori", dacă el însuși este atît de grozav și lipește... orice ? Răspunsul îl aflăm cu ușurință din următoarele aplicații posibile.

Imaginați-vă că aveți un obiect mai valoros de porțelan (o farfurie, o ceașcă) și care prezintă fisuri sau chiar crăpături. Dacă doriți să recondiționați acest obiect, nu trebuie să așteptați (sau să-l ajutați !) să se spargă ! Aveți nevoie de un adeziv foarte **fluid,** care să pătrundă (prin așa-numitul efect de „capilaritate") în fisurile respective și să se întărească acolo, împiedicînd extinderea lor. Sau, în altă situație, pe o suprafață netedă verticală lipiți o piesă, cum ar fi un mic miner de lemn sau de metal pe geamul glisant al unei vitrine. Adezivul folosit trebuie să fie **viscos,** pentru ca să nu se prelingă pe suprafața respectivă.

Pentru a repara porțiunile dezlipite ale tălpii de piele sau de cauciuc a unui pantof, veți folosi un adeziv **elastic** și, desigur, **rezistent la umezeală.** La restaurarea unui obiect de artă, cum ar fi un bibelou spart, veți apela la un adeziv **incolor,** pentru ca lipitura să nu fie vizibilă. În plus, aici, solicitările mecanice sînt practic inexistente, fiind vorba de menținerea în poziție corectă a bucăților sparte și asamblate prin lipire. Dar un cîrlig lipit pe placa unui cuier de lemn trebuie să reziste sub greutatea... paltonului !

Să mergem mai departe, cu alte exemple. Ca să astupați cu un mic petic porii vaporizatorului de aluminiu de la frigiderul dumneavoastră, neapărat trebuie să folosiți un adeziv **rezistent la temperaturi scăzute.** Bineînțeles că mînerul spart al fierului electric de călcat îl veți lipi cu un adeziv **rezistent la temperaturi ridicate.**

Oglinda retrovizoare desprinsă de pe parbrizul automobilului se fixează la locul ei cu un adeziv **rapid,** iar dacă sînteți pasionat de realizarea unor machete sau modele, vă va fi util un adeziv **cu întărire ceva mai lentă,** care permite la nevoie, corectarea pozițiilor unor piese.

Deși am mai putea continua, ne oprim aici cu exemplificările, fiind convinși, stimați cititori, că ați reținut cîteva aspecte importante

- adezivii cianacrilici lipesc aproape **orice fel de materiale plastice, metale, sticlă, porțelan, ceramică, piatră, lemn, cauciuc, piele, piatră etc.**
- **în funcție de solicitările** diverse la care trebuie să reziste și de anumite aplicații specifice cărora le sînt destinați, se produc mai multe **variante** de adezivi de acest tip
- **aplicațiile industriale** ale adezivilor sînt foarte numeroase și chiar spectaculoase, adeseori, ele implică folosirea unor materiale cu performanțe înalte. Dar acești adezivi specializați își găsesc utilitatea și în **aplicații domestice,** acolo unde necesitățile impun acest lucru.
- un adeziv universal, cum s-ar zice „bun la toate", trebuie să satisfacă în condiții bune cerințe care sînt adesea contradictorii. Totuși, există **adezivi universali,** ale căror performanțe sînt adaptate unor aplicații curente.

CLEIUL NEBUN este o realitate și poartă chiar un nume. Pentru noi, specialiștii de la Institutul de cercetări pentru electrotehnică (ICPE S.A.) din București el se cheamă **CYANOLIT.** Aceasta este denumirea comercială a adezivilor cianacrilici produși de **firma elvețiană „PANACOL ELOSOL AG" din Zürich,** cu care avem relații de colaborare. Deși vizăm în primul rînd problemele specifice domeniului nostru de activitate, sîntem preocupați permanent să identificăm noi aplicații. Puteți beneficia de experiența pe care am dobîndit-o. Vă stăm cu plăcere la dispoziție și cu informații despre alte familii de adezivi : **PENLOC, VITRALIT, ELECOLIT, CERASTIL.** De la noi puteți primi documentații tehnice și, bineînțeles, adezivi !

Cei interesați ne pot contacta la sediul ICPE București, b-dul Tudor Vladimirescu nr. 45, sector 5, cod poștal 79623, telefon : 631 56 21, fax : 781 68 20. Nu uitați să menționați numele, adresa și aplicația dvs. Vă așteptăm !

SEPTIMIU CERGHIT ■

CEL MAI MARE FURT DE ICOANE DIN CAPITALĂ

„Alte biserici nu am mai spart, dar dacă îmi aduc aminte, le declar", afirmă **Stoașe Cristache** în fața anchetatorilor săi. Nu au fost „decît opt", într-un ritm alert, băgînd spaima în fețele bisericești, care au ajuns să privească asemenea întîmplare ca pe o fatalitate venită de la bunul Dumnezeu. „De patrucinci ori a fost spartă biserica în timpul din urmă. Ultimii au fost descoperiți de Poliția 2 a Capitalei". **(preot Ion H. Popescu, parohia Mihai Bravu).** „Nu era așa înainte ! Sigur, se fura, că n-a început hoția cu secolul ăsta, da' nu în așa hal ! Nici nu mai pot să dorm, că într-o noapte au venit tîlharii și mi-au pus cuțitul în gît. Cînd vine întunericul, mă ia tremuriciul. Nu se mai poate trăi cu astfel de creștini !" **(preot Atanasie Negoiță, parohul bisericii „Ioachim și Ana").** „Între Paște și Sfinții Mihail și Gavril au fost aici patru spargeri. La prima au intrat prin subsolul bisericii. Era o ferestruică pe unde au intrat și au ieșit. N-au fost prinși. Am sudat ferestruica, dar au găsit altă metodă. S-au ascuns și au rămas peste noapte în biserică. Au „operat" 4—5 icoane și au coborît pe o fereastră de la turla bisericii. Am chemat un lucrător și am închis cu gratii toate cele șase ferestre de la turlă. Cînd au rămas a

Preot Atanasie Negoiță: „De cînd sînt eu aici, biserica s-a spart de peste 30 de ori. Au venit tîlharii și mi-au pus cuțitul în gît".

doua oară în biserică, s-au trezit că nu mai au pe unde ieși. Dimineața, cînd a deschis femeia biserica, au tras-o înăuntru, au îmbrînciit-o și au fugit. Erau doi. Și tot așa..." **(preot Octavian Popescu, parohul bisericii Sfîntul Eleftherie).**

Crescînda dragoste a „tîlharilor" pentru obiectele de artă și cult își are o explicație cît se poate de simplă : „Argintul de pe Evanghelie l-au vîndut la Consignație. Și l-am întrebat eu pe polițiști : Păi, Consignația nu legitimează ? și mi-au spus că pînă în primăvară nu se legitima. Acum se legitimează". **(preot Ion H. Popescu).**

Acum se legitimează, dar asta nu pare a însemna mare lucru : „Toate obiectele sustrase le-am dus a doua zi împreună cu Drugă Marian în Piața Unirii, unde le-am lăsat numitului Moroianu Dumitru, director al Firmei „Lucan" pe care-l cunoșteam amator de asemenea obiecte și căruia-i vîndusem și cu alte ocazii. M-am înțeles cu Moroianu Dumitru să-mi dea 15 000 lei pentru cărți și 10 000 lei pentru icoane". (din declarația inculpatului **Stoașe Cristache**, dosar 2898/1991, Secția Penală, Judecătoria Municipiului București). În rechizitoriul din 19 decembrie 1991 se subliniază : „După comiterea infracțiunilor descrise, inculpații valorificau bunurile furate la diferiți cetățeni sau colaboratori ai magazinelor gen Consignația cu profil de obiecte de artă și cult cărora le spuneau că bunurile au fost colectate de ei de la diferite persoane din provincie, sau că le-au moștenit de la rude". Credulitate vecină cu prostia ? Sau declarația inculpatului **Drugă Marian** ascunde un adevăr ? „Una din icoane reprezentînd pe Sfinții Ioachim și Ana, ferecată în argint, fiind datată 1700, precum și celelalte icoane mari reprezentînd pe Isus și Maica Domnului, am încercat să le vîndem în aceeași noapte lui Popescu Daniel, căruia-i mai vîndusem și cu alte ocazii diferite obiecte. În jurul orei 23 l-am chemat telefonic pe Popescu, că avem marfă, să vină s-o vadă. După circa 15 minute a venit și a spus că icoanele sînt prea mari și greu de vîndut. Bănuiesc că se referea la scoaterea lor din țară". În meserie, învești mereu cîte ceva ! La următoarele „operări", Stoașe și Drugă aveau să se ferească, ca de foc de icoane mari, căzînd, însă, într-un alt „păcat" : „M-am înțeles cu Moroianu Dumitru să-mi dea 5 000 lei avans, dar a doua zi, cînd am mers să iau restul de bani, mi-a restituit icoanele, afirmînd că sînt fără valoare". Este adevărat, nici biografia lui Stoașe, nici a lui Drugă nu amintesc de absolvirea vreunei școli de artă. Litera rece a dosarelor spune numai atît :

Stoașe Cristache, fiul lui Stan și Sebastina, născut la 19 februarie 1962 în București, studii — 10 clase, fără ocupație, căsătorit, cunoscut cu antecedente penale.

Drugă Marian, fiul lui Gheorghe și Constantina, născut la 6 iunie 1966 în București, studii — 11 clase, fără ocupație, necăsătorit, cunoscut cu antecedente penale.

Perfecta carte de vizită a spărgătorului. Adăugați la aceasta un pic de abilitate pentru a sesiza momentul potrivit și locul slab păzit, agilitatea indispensabilă escaladării zidurilor, ferestrelor și bătătoarelor de covoare, mersului pe burlane și coborîtului cu frînghia, și atîta inteligență cîtă cere întocmirea unui plan simplu, repetat întocmai de opt ori, în mai puțin de 2 luni (august — octombrie 1991) : observarea locului, „asigurarea" lui la lăsarea serii, escaladarea zidului, pătrunderea în clădire, furtul și ieșirea pe aceeași cale. Suficient pentru a păgubi opt din cele mai vechi și mai frumoase biserici bucureștene de minunate opere de artă, în parte, pierdute pe vecie.

„Subsemnatul preot Monoranu Ștefan, paroh la Parohia Cărămidarii de Sus declar următoarele : avînd în vedere că speranța redobîndirii obiectelor bisericești este cam slabă, am găsit de cuviință să renunțăm a ne mai constitui parte civilă în procesul penal. Această biserică a fost spartă an de an și de două ori pe an de diferiți indivizi și toți au fost prinși de poliție și aduși la biserică pentru a-i cunoaște. Mai mult, unii dintre ei au avut coșmaruri săptămîni întregi, pînă a trebuit să vină singuri să aducă icoanele furate la biserică, fiindcă nu puteau să mai doarmă, iar cei care au furat și au refuzat să întoarcă prada înapoi, au murit. De aceea noi renunțăm de a ne mai judeca cu ei și doar îi îndemnăm să întoarcă ei, de bună voie, aceste obiecte bisericii, ca să nu li se întîmple și lor ca înaintașilor lor".

Prima îndeletnicire a Bisericii este să fie blîndă și să ierte. A Legii, însă, este să fie aspră și să pedepsească.

LIANA TATOS ■

O luptă-i viața

„SPECTACOL", OROARE, AFACERI: LUPTELE DE CÎINI

• *Cruzime și pariuri. Stăpînii și spectatorii sînt mai cîini decît... cîinii*

Bună ziua, stimate cititoare și stimați cititori. Vă relatez, indirect și în premieră, desfășurarea unui spectacol macabru : O LUPTĂ DE CÎINI. Loc de desfășurare : București, Piața Bucur-Obor, în spatele Fabricii de săpun „Stela".

Spectatori : oameni care se înghesuie în jurul gardului precum animalele. Sînt tineri și bătrîni. Femei și bărbați. Scunzi și înalți. Cunoscători și neavizați. Gură cască și pierde iarnă. Bine îmbrăcați și prost îmbrăcați. Români. Basarabeni. Țigani (mulți) și turci. Poate chiar și băieți cu „ochi albaștri".

Combatanții intră în arenă însoțiți de stăpînii lor și își ocupă locurile de luptă. **În colțul „albastru" : HANIBAL.** Rasa : PITBULL (rasă de luptă). Cap puternic, dar nu grosolan ; botul este destul de lung. Maxilare puternice, largi și late ; dinții sînt solizi, lungi și lați ; mușcătură **în foarfece**, tăioasă. Ochi normali, privire dură. Trunchi robust, musculatură foarte dezvoltată ; coaste largi, bombate ; capacitate toracică mare ; respirație amplă. Picioare scurte, groase, musculoase. **În colțul „roșu" : BAGHERA.** Rasă : BULL TERRIER. Este gladiatorul raselor canine. Cap lung, puternic și adînc ; privit din față arată ca un ou ; botul este moderat ca lungime. Maxilare puternice și profunde ; dinții sînt solizi ; mușcătură completă **în foarfece**. Ochi înguști, plasați adînc, oblici ; privire pătrunzătoare. Trunchi cilindric, bine rotunjit ; musculatură puternică ; spinare scurtă și viguroasă. Picioare scurte, puternice, musculoase.

Se dă semnalul de începere a luptei. **Baghera și Hanibal** sînt aduși de stăpînii lor unul în fața altuia. Fiecare dintre stăpîni își asmute cîinele ; îl pregătește pentru ceea ce urmează, îl pregătește de luptă. Baghera și Hanibal sînt eliberați cam în același moment. Se cîntăresc din priviri ; ele sînt prudente, așteaptă, răspuns de la celălalt. Se adulmecă. Își transmit unul celuilalt starea de nervozitate. Își arată colții. Mîrîie !

Hanibal mușcă iute și prinde ceafa adversarului. Reușește un „tur de cap", apoi un „tur de șold". Se tăvălesc. Sînt deasupra cînd unul, cînd celălalt. Hai, Hanibal ! Rupe-l ! Hai, Baghera ! Nu te lăsa ! Baghera scapă din strînsoare. Hanibal conduce lupta. Mușcă din toate părțile, din toate direcțiile ! Baghera „pare" atent, dar rezistă ! Spectatorii urlă ! Sînt nemulțumiți ! Vor sînge ! Sînge !! Cîinii se apucă reciproc. Baghera prinde o ureche. Hanibal prinde o falcă. Se rostogolesc. Stupoare ! Hanibal și Baghera își prind simultan maxilarele. Amîndoi spumegă. Dau frenetic din cozi. Balele curg din abundență.

Lupta este dură. din ce în ce mai dură, animalele „se exprimă" violent ! Apar primele picături de sînge care se preling pe păr. Sîngele înseamnă VIAȚĂ sau MOARTE.. Va triumfa MOARTEA ! Hanibal și Baghera mușcă cu sete. Picăturile de sînge se înmulțesc. Dinții se colorează în roșu, maxilarele sînt pline de sînge... Hai, Baghera ! Rupe !! Hai, Hanibal, mușcă la gît !

Cîinii sînt „încurajați" de stăpînii lor : sînt bătuți puternic pe ceafă cu palma, cu pumnul, sînt loviți fără milă cu picioarele în burtă. Baghera și Hanibal au ochi injectați. Au privirea sticloasă. Hai, Hanibal ! Rezistă ! Hai, Baghera ! Trage ! Sfîșie ! Ucide-l !! Baghera trage tare. Sîngele curge continuu din gîtul lui Hanibal.

Baghera a întors lupta ! Inimaginabil ! Hanibal se așază cu burta în sus și își întinde complet capul pe spate. ÎȘI OFERĂ GÎTUL ! ÎȘI PREDĂ GÎTUL ! Baghera îl eliberează din strînsoare, din mușcătură. Rămîne deasupra adversarului răpus, cîteva

secunde. Hanibal nu se mișcă ! De necrezut, Baghera îl lasă liber și se îndreaptă victorios către propriul stăpîn. A triumfat VIAȚA. Hanibal se ridică și, cu mers timorat, se apropie de stăpînul lui, îi caută privirea ; se gudură. Este UN ÎNVINS ! Sîngele îi curge domol din gît ! Viață de cîine.

DNA CARMEN ANANASIU, președinta CLUBULUI „TERRIERI" — București : „Aceste lupte pot fi comparate cu luptele dintre gladiatori. Nu au fost bune nici acelea, nu sînt bune nici acestea. Agresivitatea cîinilor trebuie folosită atunci cînd avem nevoie de ei, să păzească o casă, o persoană. Cînd cîinii luptă, ar trebui obligați să lupte și stăpînii lor. Asta ca o pedeapsă".

DNUL ADRIAN DIPLAN, președintele CLUBULUI CÎINILOR DE PAZĂ ȘI APĂRARE — București : „Luptele între cîini sînt un lucru odios, macabru. Cîinii au fost creați ca un auxiliar al omului, să fie utili omului, în nici un caz să fie puși să lupte. Persoanele care aruncă cîinii în luptă pot fi comparate cu niște criminali".

A „transmis" indirect GHEORGHE BARBU

Avocatul casei

Rudele dumneavoastră pot veni şi în acest mod

• Burse pentru etnicii români din străinătate

Începînd cu anul 1992-1993, Guvernul României a aprobat şcolarizarea în învăţămîntul universitar, ca bursieri (205 burse) sau pe cont propriu nevalutar (315 locuri), a unor cetăţeni de origine etnică română din unele ţări vecine (Albania, Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, Ungaria).

Înscrierea celor interesaţi se face fără concurs, pe baza actelor de studii corespunzătoare, în funcţie de capacitatea de şcolarizare a instituţiilor de învăţămînt solicitate de candidaţi.

Pentru profilurile de învăţămînt artistic, arhitectură şi educaţie fizică şi sport, se vor susţine probe de aptitudini stabilite de specialitatea respectivă.

Nominalizarea bursierilor se va face prin intermediul ambasadelor române din ţările unde domiciliază candidaţii respectivi.

Locurile pentru studii pe cont propriu nevalutar se vor acorda prin intermediul ambasadelor române sau direct, de către Ministerul Afacerilor Externe şi Ministerul Învăţămîntului şi Ştiinţei, pe baza actelor atestînd etnia română, prezentate de solicitanţi.

Taxă vamală specială pentru transporturi internaţionale

Potrivit Hotărîrii Guvernului nr. 641, din 08 octombrie 1992, taxa specială pentru îndeplinirea formalităţilor vamale la trecerea frontierei de stat a României, pentru mijloacele de transport rutiere destinate transporturilor de mărfuri în trafic internaţional este de 20 dolari SUA pentru fiecare autovehicul şi pentru fiecare remorcă sau semiremorcă.

Organele vamale din punctele de control pentru trecerea frontierei de stat sînt împuternicite să încaseze aceste taxe în valută, la intrarea în ţară şi să le vireze în conturile stabilite de Ministerul Economiei şi Finanţelor.

Sînt exceptate de la plata taxelor speciale în valută autovehiculele înmatriculate în România, precum şi cele înmatriculate în ţări care nu percep astfel de taxe pentru îndeplinirea formalităţilor vamale la trecerea frontierei de stat pentru autovehicule româneşti.

Ministerul Transporturilor va pune la dispoziţia Direcţiei generale a vămilor, lista ţărilor care percep asemenea taxe la trecerea frontierei de stat ale acestora de către mijloacele de transport româneşti, altele decît taxele pentru drumuri.

Hotărîrea menţionată a intrat în vigoare la data de 30 octombrie 1992, dată la care au fost abrogate orice dispoziţii contrare.

CORNELIU OLTEANU ■

DIALOG

Foarfecă ce previne bolile de plante

Tăierile, ce se fac pe arborii fructiferi şi la viţa de vie, pot transmite boli grave la plante, deoarece rănile astfel produse servesc drept cale de pătrundere a paraziţilor, iar ustensilele de tăiat sînt un mijloc prin care germenii patologici pot trece de la o plantă bolnavă la una sănătoasă. S-ar putea evita această situaţie dacă după fiecare tăiere scula este introdusă în alcool, metilă care, din păcate, este rar aplicată în practică. Din această cauză a fost creată o foarfecă pneumatică, cuplată la un dispozitiv de pulverizare, pusă la punct de specialiştii „Institutului naţional de cercetări agronomice" din Franţa. Foarfeca permite ca în acelaşi timp să se efectueze tăierea şi dezinfectarea rănii, prin pulverizarea unor produse de protejare biologică.

Probele efectuate au dat rezultatele scontate, pulverizîndu-se substanţe dezinfectante clasice, sporii unor ciuperci protectoare sau alte produse protectoare.

AUREL DIANU ■

Gastronomică

MEDALION DE PORC CU CIUPERCI

Reţeta vă este oferită de **dl. Virban Gelu** — bucătar şef la restaurantul „PARC".

INGREDIENTE :

(Pentru 10 porţii)
— File de porc fără os — 1,400 kg
— ulei — 250 g
— unt — 250 g
— făină — 250 g
— piper — 10 g
— lapte — 450 ml
— franzelă — 500 g
— ciuperci conservate — 500 g
— sare — 50 g
— sos picant — 200 g

Mod de preparare. Muşchiul file se porţionează, se bate puţin şi se sărează. Pîinea se curăţă de coajă şi se taie în formă rotundă, apoi se înmoaie în lapte. Bucăţile de carne se trec prin făină, se înăbuşă în ulei cu puţină apă. Se adaugă sos picant şi se fierb. Feliile de pîine se stropesc cu unt topit şi se introduc la cuptor 5 minute. Pe feliile de pîine se aşază cîte o bucată de carne şi se acoperă cu sos şi ciuperci.

Se servesc cu diferite garnituri din cartofi şi legume asortate.

ELIANA RICU ■

ATEROSCLEROZA

GHID TERAPEUTIC

Văzută de medicina naturistă

Suferindul va consuma cît mai multe lactate, legume, fructe, apoi carne de pasăre, peşte, carne de vită.

Este bine ca dimineaţa să efectueze o baie alternantă la mîini şi seara una la picioare, care se realizează astfel: Într-un vas se pune apă la temperatura de 20 grade şi în altul apă de 40 grade. Se începe cu apa caldă unde se vor ţine mîinile (picioarele) timp de 5 minute şi apoi se introduc mîinile în vasul cu apă rece pentru 5 secunde, operaţiune care se repetă de cîteva ori.

Dimineaţa şi seara suferindul va efectua un masaj reflexogen al tălpilor, în zonele care privesc ficatul, rinichii, vezica urinară, colonul şi limfaticele, timp de cîte 2 minute pe fiecare zonă, în ordinea numerotării de pe schiţele prezentate alăturat.

Este bine ca zilnic să se consume, imediat după preparare, 200 ml. suc de morcov la care se vor adăuga 50 ml. suc de ţelină sau de spanac sau de lăptucă în funcţie de posibilităţi iar odată pe an timp de 3—5 zile să consume zilnic 350 grame afine.

Seara va pune la macerat în 250 ml apă rece o linguriţă de plantă vise, doi căţei de usturoi mărunţiţi, o jumătate (sau chiar o lămîie) tăiată felii iar dimineaţa lichidul va fi filtrat şi se va bea în mai multe reprize în cursul zilei.

În afară de acest macerat, dimineaţa şi seara va lua 20 picături de tinctură de păducel care se prepară astfel : 20 gr. flori de păducel sau fructe se macerează 10 zile agitîndu-se zilnic în 100 ml. alcool, apoi se filtrează. În locul acestei tincturi se pot administra 3 păhărele de lichior pe zi, dimineaţa, la prînz şi seara din următorul preparat: Se pun pentru a macera timp de 8 zile într-un litru de vin 25 grame vise, flori de păducel şi coajă salcie argintie cîte 20 grame, coajă de cruşin 10 grame şi rădăcină ghinţură 5 grame. După trecerea celor 8 zile maceratul se filtrează.

Două-trei zile pe săptămînă tinctura va fi înlocuită cu ceaiuri cum este infuzia din flori de păducel (o linguriţă de flori se opăreşte cu 200 ml. apă timp de 10 minute, apoi se filtrează — 2 căni pe zi), decoct de anghinarie (o linguriţă plantă se fierbe 5 minute în 200 ml. apă, apoi se filtrează — 2 cesti pe zi), macerat din teci de păstăi (3 linguriţe se pun în 300 ml. apă rece pentru 10 ore apoi se fierbe 10 minute şi se filtrează — 2 căni pe zi).

FIOREL OLIMPIAN PAŞCANU ■

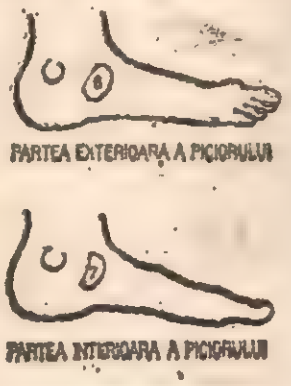

...şi de cea alopată

Definiţie. Ateroscleroza este o afecţiune vasculară, gravă reprezentînd cauza principală a mortalităţii în ţările civilizate (dezvoltate). „Ea este o afecţiune cronică, progresivă, caracterizată prin modificări complexe ale straturilor arterelor, şi în primul rînd, al intimei vasculare, constînd din acumularea focală de lipide, glucoproteine — componente ale plasmei — asociată cu proliferarea ţesutului de fibroză, depuneri de calciu şi remanierea peretului arterial".

În **stadiul preclinic** lipseşte o simptomatologie clinică evidentă, fiind însă prezente tulburările umorale (metabolice), mai ales, în metabolismul lipidic şi leziuni arteriale, macroscopice şi microscopice. **În stadiul clinic** simptomele sînt evidente, corespund ischemiei şi modificărilor obstructive la nivelul marilor organe (aortă, inimă — respectiv, coronare — creier, aparat digestiv, rinichi, pulmon, membre inferioare, etc.). Distingem, în sensul celor enunţate : ateroscleroza aortei; ateroscleroza arterelor cerebrale, ateroscleroza căilor digestive ; ateroscleroza arterelor renale; ateroscleroza membrelor inferioare, ateroscleroza arterei pulmonare. Suferinţa, deci aterosclerotică în stadiul clinic este a tulburărilor majore ce compromit treptat şi ireversibil funcţia marilor organe enunţate. Evoluţia este de lungă durată. **Prognostical** depinde de stadiul bolii şi localizarea organică, precum şi de factorii genetici, de factorii de risc şi în mod deosebit, de felul în care pacientul respectă sau uită să respecte indicaţiile medicului privind terapeutica medicamentoasă şi dietetică, precum şi întreaga igienă a modului de viaţă. Stagiile avansate devin, cu atît mai grave, cu cît există asocierea cu hipertensiunea arterială, diabetul, obezitatea, stresurile permanente ale vieţii moderne.

Tratamentul medicamentos se referă la tratamentul hiperlipo-proteinemiei, hiper lipemiei secundare, hiper-colesterolemiei. În acest sens sînt folosite medicamente care împiedică absorbţia colesterolului (Cytellin), cholestriamină, neomicină. Se utilizează, de asemenea, medicamente care inhibă sinteza colesterolului (clofibrat (Atromid) acidnicotinic, estrogeni). Se utilizează, de asemenea, medicamente care cresc excreţia de colesterol (Dextrotironina (D-Tyrona).

Tratamentul igieno-dietetic urmăreşte schimbarea modului de viaţă, cultură fizică medicală, dietă, evitarea sedentarismului, a obezităţii, practicarea raţională a unui program de gimnastică medicală, modificarea regimului alimentar prin reducerea substanţială a aportului de grăsime saturată şi a colesterolului, realizînd un regim echilibrat, cuprinzînd alimentele de bază, inclusiv vitaminele.

Prof. dr. SANDU STOICHIŢĂ ■

Crimele din Barintown

George ARION

CASETA BLESTEMATĂ

OARE pentru a cîta oară văd caseta cu înregistrarea video a spectacolului de acum o săptămînă de la Operă ? A fost maguific. Doi solişti străini au dat o şi mai mare strălucire reprezentaţiei cu **Nabucco**, montată în oraşul nostru cu deosebit fast. Dar ori de cîte ori pun la video înregistrarea, nu mă las nici o clipă furat de vraja muzicii, de ingeniozitatea regiei sau de imaginaţia debordantă a scenografului. Oricît de înrăit meloman aş fi, de şapte zile nu mai am linişte şi pun iarăşi caseta asta blestemată pentru a înţelege ce s-a petrecut în seara aceea în sala Operei din Barintown cu una dintre fermecătoarele coriste, Louise Nat.

Era în actul al treilea, cînd se intonează celebrul cor al robilor. S-a cîntat cu atîta emoţie încît spectatorii au aplaudat minute în şir iar dirijorul, generos, le-a făcut hatârul şi a acceptat ca orchestrul să reia piesa de la început. De faţă avea cor care conferă întregii opere o vrajă aparte e întotdeauna bisat. Prima oară coriştii l-au cîntat stînd în genunchi şi implorînd un cer negru şi pustiu. A doua oară s-au culcat pe scenă şi tînguirea lor a răsunat şi mai dramatic. În somptuoasa noastră sală au izbucnit din nou urale. S-au ridicat cu toţii şi au venit la rampă ca să mulţumească pentru aplauze. Bărbaţi şi femei, îmbrăcaţi în costumele unei alte epoci, cu chipuri încă iluminate de bucuria acelei muzici divine. Doar una dintre fiinţele căzute nu s-a mai ridicat. La început n-a băgat nimeni de seamă. Aşa o-fi spectacolul, şi-au zis cei mai mulţi. Cei care însă — ca şi mine — îl mai văzuseră, au fost intrigaţi. Iar eu eram speriat de-a binelea. Treptat, şi ceilalţi au înţeles că pe scenă se petrece ceva neobişnuit, care n-are nici o legătură cu spectacolul, ei murind cu viaţa de toate zilele. Coriştii au fost brusc cuprinşi de agitaţie. Una dintre femeile din ansamblu s-a aplecat asupra trupului căzut şi a încercat să-i ajute să se ridice. Îndată a scos un ţipăt care nu era prevăzut în partitura lui Verdi. Ţipătul ei a fost contagios. În curînd pe scenă s-a produs o învălmăşeală de nedescris. Cortina s-a lăsat rapid, ca o ghilotină. Dirijorul cu cap mic şi chel îşi rotea ochii cînd spre orchestră, cînd spre public, pradă unei confuzii totale. Cineva din conducerea Operei a apărut în faţa cortinei şi a explicat, cu o voce cavernoasă, că spectacolul nu mai poate continua deoarece a avut loc un regretabil accident.

Fără să priceapă mare lucru, mulţimea s-a risipit bombănind. În definitiv, dacă i s-a făcut rău unei coriste, fie ea şi frumoasă, reprezentaţia nu se putea desfăşura în bune condiţiuni ?

Numai eu am înţeles de la bun început totul. Am înţeles că visul meu de fericire este pe cale să se năruie. Adio de acum liniştii pe care mi-o oferea casa mea cu un gazon de un verde intens în faţă, rău as bun pentru totdeauna bucuriei pe care o simţeam cînd goneam cu maşina în vacanţe spre ţărmul însorit al mării sau spre munţii acoperiţi de zăpadă. Truda mea de o viaţă, de a mi făuri un adăpost împotriva tuturor relelor lumii, s-a dus în vînt. Şi asta numai pentru că în al treilea act din **Nabucco** una dintre coriste, Louise Nat, a fost omorîtă împuşcată. În faţa a o mie de spectatori. Cu siguranţă, unul dintre cei doi complici ai ei cu care a pus la cale jefuirea băncii din oraş. Un jaf organizat în cele mai mici amănunte şi executat impecabil. Iar opinia publică a avut ce comenta zile în şir acoperind cu imprecaţii din nou municipalitatea prea puţin grijulie cu depunerile contribuabililor.

Totul a început în noaptea de carnaval. În fiecare an, în oraşul nostru se organizează un grandios carnaval care timp de trei zile întoarce localitatea cu susu-n jos. E încă un prilej, printre atîtea altele, ca bărbaţii să bea vîrtos, femeile să renunţe la orice pudoare, iar negustorii de distracţii să-şi frece mîinile de bucurie văzînd cum le cresc cîştigurile. Obiceiul cere ca în aceste trei zile lumea să-şi facă de cap fără a da socoteală nimănui şi, pentru a se păstra o deplină tăcere asupra faptelor fiecăruia, toată lumea umblă mascată şi şi în altă ţinută.

Într-una din nopţile acelea cu miros de whisky bun şi de parfumuri ameţitoare, într-un restaurant, la o masă, s-au pomenit doi bărbaţi şi o femeie. Femeia era îmbrăcată luxos şi ceea ce te uimea la ea era poziţia capului. Parcă sfida întreaga lume, privind-o cu dispreţ de undeva, dintr-un loc unde numai ea avea acces. Era numai o poză datorată hainelor costisitoare ? Era poziţia sa firească ? Greu de spus. S-a recomandat cu emfază ducesa de Montary. Unul dintre bărbaţi purta o tunică de aristocrat roman iar în picioare avea espadrile. Bineînţeles, şi el era mascat. „Spuneţi-mi Linnus", le-a cerut el cu dezinvoltură comesenilor săi. Celălalt, care părea mai în vîrstă, dar nu depăşea nici el, după cît se părea, 50 de ani, pe nume Langrange, purta o redingotă impecabil călcată şi pe cap avea un joben de dimensiuni impresionante. Toţi trei ar fi stîrnit ilaritate în orice local ar fi apărut, dar amestecaţi în mulţimea aceea pestriţă care se învesmîntase cu ce-i trecuse prin cap şi se distra cu furie, ca şi cum ar fi vrut să acumuleze bună dispoziţie pentru un an, nu erau nicidecum băgaţi în seamă.

Bărbaţii au început să-i facă femeii curte cu deosebită eleganţă, dar ea părea total plictisită de evenimente şi golea pahar după pahar cu o viteză care nu putea stîrni decît stupefacţie. La un moment dat s a uitat la ei trufaş, dîndu şi şi mai mult capul pe spate şi, ca şi cum de-abia acum i-ar fi observat, le-a strigat în faţă cu un glas ultim,tor de cristalin, ţinînd cont de cîtă băutură îngurgitase:

— Caraghioşilor !

A dat să se ridice. Apoi a renunţat şi a mai cerut un pahar. După ce chelnerul — mascat, bineînţeles, în chelner! — l l-a adus şi s-a îndepărtat, a mai adăugat:

— Sînteţi prea mici pentru visele mele. N-aveţi voi atîtea lovele ca să bucuraţi o biată ducesă.

Şi-a golit paharul cu aceeaşi viteză.

Băiatului în redingotă, care în mod vizibil se plictisise, i-au scăpărat ochii. Fără să ia aminte la limbajul plebeian folosit de înalta doamnă, s-a aplecat spre ea şi a rostit ceremonios, cu o ironie vizibilă :

— Frumoasă ducesă, cum oare ar trebui să fim ca să merităm noi, muritorii de rînd, să cataclismeşti să-ţi apleci privirea asupra noastră ?

Ducesa n-a sesizat sau s-a prefăcut că nu observă batjocura din glasul distinsului burghez.

— Ar trebui să aveţi bani, mulţi bani. Aveţi ? N-aş crede ! Altfel n-aţi bea băutura asta scîrbonsă şi n-aţi mai sta o clipă în oraşul ăsta de rataţi. M-am săturat de sărăntoci. În ziua de azi, cine n-are măcar 100 000 de dolari şi e în toate minţile n-are de ce să mai trăiască.

Linnus a început să se foiască neliniştit. În mod vădit discuţia alunecase pe o pantă care nu-l interesa.

Celălalt a continuat însă imperturbabil :

— Poţi să ai oricînd 100 000 de dolari. Chiar şi mai mulţi.

Femeia a pus paharul pe masă şi a început să rîdă în hohote. Avea un rîs vulgar care, ca şi vorbele pe care le rostea, erau în contradicţie cu înfăţişarea ei ce se ghicea angelică sub masca de catifea.

Devenind brusc serioasă, l-a întrebat :

— Ce trebuie să fac pentru asta ? Să mă culc cu tine ? Mi-e teamă că nu mi-ai da nici o mie de dolari. Ce zic o mie, n-ai avea de unde să-mi dai nici o sută.

A urmat o scurtă tăcere. Bărbatul mai în vîrstă părea să cîntărească în minte ceva. Parcă nu se hotăra să vorbească. În cele din urmă nu spuse decît atît :

— Noi trei ar trebui să dăm o spargere. O spargere la banca din oraş.

A fost acum rîndul bărbatului în haine de roman să izbucnească în ris.

— Noi trei ? E bună, amice, zău aşa ! Nici măcar nu ne cunoaştem.

Redingota s-a foit entuziasmată pe scaun.

— Tocmai de aceea ! Dăm lovitura şi ne risipim care încotro. Dacă unul e prins, n-are cum să-l toarne pe celălalt.

Romanul şi ducesa s-au privit unul pe altul o clipă şi pe urmă şi-au aţintit privirile asupra burghezului.

— Vorbeşti serios ?

— Cît se poate de serios, iar dacă sînteţi de acord punem planul în aplicare în cîteva zile. E floare la ureche. În oraşul ăsta chiar şi un copil ar putea să jefuiască banca dacă l-ar da prin gînd.

— De ce n-o faci singur ?

— Simplu : pe mine nu mă interesează banii. Am mai mulţi decît aş putea să iau de la amărîta asta de bancă. Pentru mine e ca un sport. Mă interesează să văd cum reacţionează oamenii în situaţii speciale. De pildă acum, nu vă ascund, m-ar interesa s-o văd pe simpatica ducesă cum munceşte pentru un gologan.

Din nou au tăcut. După care, ca şi cum toţi ar fi căzut de acord, bărbatul în redingotă a început să le expună în detaliu planul de acţiune. Ceilalţi doi l-au ascultat în linişte. La sfîrşit i-au pus întrebări. Apoi fiecare a plecat acasă împovărat de gînduri.

Bărbatul îmbrăcat în haine romane s-a zvîrcolit zile întregi amintindu-şi de strania discuţie. I se părea că totul a fost un vis, sau că aburii beţiei i-au jucat o festă şi că a avut doar impresia că a stat de vorbă cu careva despre o spargere. De aceea spaima lui a fost cumplită cînd, conform înţelegerii, a ridicat de la local un pachet adus de un comisionar, în care a găsit un pistol. Lîngă el era o simplă menţiune : „În prima miercuri la orele 8.30".

Încă mai credea că e sub imperiul unei farse în ziua de miercuri dimineaţa pe cînd se îndrepta spre banca oraşului. Mai mult ca să rîdă de el însuşi, şi-a îndesat pe ochi pălăria de cow-boy sub care şi-a fixat mai bine ochelarii de soare. Aşa cum arăta, nu l-ar fi recunoscut nici propria lui mamă. S-a oprit la cincizeci de metri de bancă. Şi-a făcut de lucru cu un ziar din care s-a prefăcut că citeşte sprijinit de un stîlp. La 8,30

(Continuare în pag. 20)

Desen de ŞT. ALEXANDRESCU

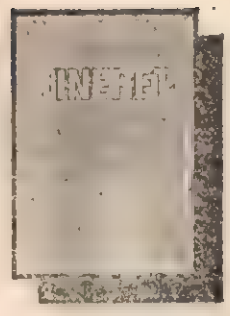

Cînd o sosie devine la fel de celebră ca idolul!

Sînt convinsă că dacă nu foarte mulţi, dar cel puţin un număr suficient de ascultători **Radio Contact** şi, totodată, cititori ai revistei **Flacăra** au urmărit concertul de pe **Wembley** în omagiul lui Freddie Mercury, în aşa fel încît acest articol să poată fi gustat. Dacă au reuşit să se constituie în martori ai evenimentului, poate îşi amintesc că, din mulţimea de fani înghesuiţi la baza podiumului, se distingea un personaj ciudat. Mustată neagră, părul tuns foarte scurt, ochelari, bărbie proeminentă, sprîncene negre... **Fantoma lui Freddie? Nu. Trevor Kitchen, soţia sa!** Asemănarea e într-adevăr frapantă!

Nu nu e cîntăreţ ci... spălător de vitrine, e englez şi locuieşte în Wakefield. Nu s-a întîmplat de prea multe ori ca fotografia sa să fie văzută în ziare şi reviste, sau pe canalele de televiziune cocoţat pe umerii unui prieten. Totuşi apariţiile lui au fost îndeajuns de numeroase pentru a declanşa dorinţa jurnaliştilor de a-l intervieva. Glorie! Şi culmea fani **Queen** din lumea întreagă i-au trimis scrisori de mulţumire pentru show-ul său. Astăzi înţelege mai bine starea prin care trece **Freddie** după un concert...

Trevor a depăşit de mult cei 30 de ani, dar, de mult timp, prietenii îl tachinau pe tema soliei. De la 18 ani e fan al lui **Freddie**. I-a semănat întotdeauna şi, la început, împingea această asemănare pînă la imitaţii perfecte, cu ocazia sărbătorilor şi aniversărilor, adoptînd acea mişcare, cînd lascivă şi unduitoare, cînd foarte masculină, de toreador, deci, oricum, provocatoare şi se îmbrăca la fel. Simţea din ce în ce mai mult că se identifică cu el şi chiar şi prietena lui începuse să-i spună Freddie!. Trevor ar fi dat orice să-l întîlnească pe adevăratul, originalul, dar acest lucru, din nefericire, chiar nu s-a întîmplat niciodată, motiv de amare regrete. Acum 5 ani, îşi cumpărase bilet de avion pentru Ibiza, după ce auzise că eroul său îşi va sărbători cei 40 de ani acolo. N-a reuşit să-l întîlnească dar de nenumărate ori a fost oprit de turişti pentru autografe!

Trevor Kitchen păstrează totuşi o amintire fabuloasă a concertului de pe **Wembley**. S-a simţit mai aproape ca niciodată de **Freddie Mercury**, mai ales cînd acesta din urmă a apărut pe ecranele gigantice ale stadionului! Cutremurător! Emoţie maximă! Şi, inutil de descris reacţia fanilor cînd aproape instantaneu l-au descoperit pe Trevor! Ei afirmă că şi **Brian May** şi **Roger Taylor** l-au zărit: s-au privit întîi reciproc, apoi cei doi l-au făcut un mic semn cu mîna. Un moment care dă fiori pînă şi celor cărora li se relatează şi cu siguranţă de neşters din memoria lui Trevor!

radio CONTACT FM 96,1 MHz

Extreme • Ei sînt noii Queen?

Sînt patru. Vin din Boston. Fetele leşină numai la un simplu clipit de gene (ca fetele, de!). Le place funk-ul, dacă e pigmentat cu hard. **More Than Words** se numeşte unul din piesele lor. Cîteva cuvinte o să găsiţi acum, aici. Pentru „more", aveţi toată libertatea imaginaţiei şi sentimentelor.

Numele lor? **Paul Geary** (perucuţie), **Gary Cherone** (vocal), **Pat Badger** (bas, voce), **Nuno Bettencourt** (chitară, claviaturi, voce).

Personalitatea marcantă a grupului, excelent chitarist, de o virtuozitate copleşitoare, e fără doar şi poate **Nuno**. S-a născut în Acores din părinţi portughezi. Cadet printre alţi 9 copii, se îmbarcă, fiind încă foarte tînăr, cu tată mamă fraţi şi surori aproape Houston (Massachussets). Provenind dintr-o familie de muzicieni, de loc surprinzător că Nuno se apucă la 14 ani asupra chitării. Pe atunci eroii săi erau **Led Zeppelin**, **Aerosmith**, **Eddie Van Halen** şi **Queen**. De altfel, discul său preferat e **Queen II**.

În 1985 se naşte **EXTREME**. În Boston, din reuniunea a două alte grupuri: Nuno şi Pat Badger pe de o parte şi Paul Geary şi Gary Cherone pe de alta. Marie aproape 5 ani până ca aceştia să-şi dea seama că împreună funcţionează cum nu se poate mai bine. Şi Slash. Multe reviste de specialitate îşi numără pe Nuno „the new guitar hero".

După un album mai mult sau mai puţin bine primit în SUA, grupul debutează progresiv şi sigur, ne pune o serie de concerte, printre care unul în calitate de deschizători ai show-ului pentru **Aerosmith**. În acest timp, în Europa, reputaţia lor atinsese apogeul. Şi astfel, terenul fiind pregătit, în 1990, apariţia albumului lor **Pornograffitti** a fost sărbătorită cum se cuvine. În anul următor, **More Than Words** figura în clasamentele din lumea întreagă.

După succes, consacrarea: 1992 îi surprinde pe **EXTREME** într-o intensă activitate concertistică. Cu ocazia spectacolului „Freddie Mercury Tribute", de pe Wembley, **Brian May** declară în faţa numeroşilor participanţi şi a milioane de telespectatori că **EXTREME** este grupul care a înţeles cel mai bine muzica **Queen**. Un superb omagiu! Noul lor album **III Sides Of Every Story**, ar trebui să figureze neapărat în colecţia voastră!..

Iată cîteva păreri ale lui **Nuno**, referitoare la unele subiecte sugerate: **Despre succes**: „N-am fost niciodată foarte materialist, dar succesul are partea lui bună. În acest sens, pentru că îmi dă posibilitatea să mă gîndesc la un nou proiect, un viitor album şi, de ce nu?, să-mi plătesc un drum. Ceea ce mă interesează şi contează cel mai mult pentru mine e familia, sănătatea şi prietenii. Sînt un visător şi nu banii mă fac să...t".

Despre Prince: „Sînt fan **Queen**, dar şi fan **Prince** şi **The Time**. Cîntecele lor mă mişcă profund şi apreciez latura lor funky şi psihedelică. **Despre muzică**: „Sînt obsedat de ea! Trăiesc pentru muzică, îmi dă stări de reverie şi mă determină să fac lucruri la care un om normal nici măcar nu s-ar gîndi. Cele mai multe din titlurile grupului sînt scrise de mine, deşi s-ar zice că sînt puţin patron. Fără să fac pe dictatorul, se ştie totuşi că nu e de glumit cu mine, sînt un dur!" **Despre femei (în fine!)**: „Unele ne acuză, din cînd în cînd, că sîntem adevăraţi „machos". Dar **EXTREME** e un grup de 4 tipi care uneori preferă să se întîlnească doar ei. Fără prietene. Şi, dacă nu există nici o femeie în clipurile noastre, este pentru că televiziunea le exploatează. Trebuie musai să-şi arate sînii şi fesele! De parcă ar fi devenit imposibil să te gîndeşti la o domnişoară fără să o vezi goală! Noi iubim femeile, le respectăm: nici vorbă să cădem în acest joc sexist cu clipurile noastre!"

Ce se mai poate spune? Bravo băieţi!

Topuri — Radio Contact

— ediţia a 3-a —

• TOP SLOW & BLUES

1. WHITNEY HOUSTON — I Will Always Love You
2. LIONEL RICHIE — Love, Oh Love
3. MICHAEL LEARNS TO ROCK — The Actor

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. ROGER GLOVER — Love Is All
2. SAIGON KICK — All I Want
3. MIKE OLDFIELD — Nothing But

• TOP 30

1. WHITNEY HOUSTON — I Will Always Love You
2. CAPTAIN HOLLYWOOD PROJECT — More And More
3. R.E.M. — Drive

ŞTIRI

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

● IZABELLA — SIRENA ROCK-ULUI!

Unele fete posedă voce, altele fizic (că tot vorbim de ele), iar o a treia categorie, mai puţin numeroasă, ce i drept, cu norocul de a le avea pe amîndouă. Născută la **Bialystok**, în **Polonia**, magnifica **Izabella** se înscrie în această categorie. Cu alura sa strengărească şi o voce de senzaţie, are toate atuurile pentru a flirta cu succesul şi o dovedeşte: preluarea binecunoscutei piese **Shame, Shame, Shame** demonstrează preocuparea şi dorinţa ei de a cuceri rapid audienţa, folosindu-se în acest caz de o piesă consacrată. Pînă la un studiu aprofundat în ceea ce o priveşte cam atît şi o fotografie. Nu de alta, dar ar fi chiar păcat să nu ştiţi pe cine ascultaţi!

● KIM — WOUW!!!

Ne-am imaginat-o cuminte şi fără perversiuni. Să ne fi înşelat? Întrebarea se impune, pentru că, indiferent cît de greu ar fi de crezut **Kim Wilde**, şi-a declarat, fără să roşească, admiraţia pentru **Kim Bassinger**, motivul fiind acela că a îndrăznit să pozeze nudă în pagina centrală a revistei **Playboy**. Precizează chiar că, în opinia ei, această decizie a fost cea mai bună dintre toate în cariera tinerei ei. Aparent tentată de o experienţă identică, cîntăreaţa mărturiseşte că încă îi lipseşte curajul să-şi ofere trupul gol obiectivului unui aparat foto. Simplă chestiune de timp, zicem noi, aşa, ca să fim răutăcioşi. Şi mai zicem ceva, ca să încheiem ştirea identic: Wouw!!!

Traducere şi adaptare
DOINA ENE

MAGAZIN

SIDA în lume

Perspective sumbre pentru lumea a treia

• În anul 2000, nouă din zece bolnavi vor aparține țărilor sărace

De cînd SIDA nu mai este pentru români doar o curiozitate, un lucru care li se poate întîmpla doar altora, ci o realitate bine „implementată" și în țara noastră, informațiile privind această maladie teribilă sunt nu doar utile, ci absolut necesare. Publicăm mai jos extrase dintr-o corespondență AFP, cuprinzînd date de ultimă oră referitoare la SIDA.

Identificată în țările bogate, SIDA este astăzi o maladie care vizează în mod prioritar persoanele lipsite de resurse : săracii din țările industrializate și din țările lumii a treia, unde nimic nu pare să-i poată opri evoluția. **Potrivit datelor OMS, în anul 2 000 circa 90 la sută din cazurile de SIDA vor fi recenzate în Africa, Asia și America Latină.** După cum a apreciat doctorul Michael Merson, responsabil cu programul mondial anti-SIDA în cadrul OMS, pentru a avea o șansă de încetinire a propagării epidemiei, lupta împotriva SIDA în țările sărace ar trebui să mobilizeze **2,5 miliarde de dolari,** ceea ce reprezintă de 20 de ori mai mult decît în prezent. Potrivit calculelor OMS, la scară planetară se produce o infectare la fiecare 18 secunde, 5 000 de cazuri pe zi, care vin să se adauge celor 13 milioane de persoane care au devenit purtători în cei zece ani de cînd a apărut maladia. În Europa există o jumătate de milion de seropozitivi, dintre care 20 000 în Europa centrală și de est. În S.U.A. există 1 milion de seropozitivi. Bolnavii de SIDA în Europa erau la 30 septembrie 1992 în număr de 81 849, cei mai mulți fiind înregistrați în Italia, Spania și Franța. Creșterea numărului de îmbolnăviri în 1992 față de 1991 a fost (în Europa) de 26 la sută. Sporirea galopantă a cazurilor se explică în principal prin schimbările observate în modul de transmitere a virusului. Maladia, care la început îi afecta pe homosexuali, pe toxicomani și pe cei ce făceau transfuzii, survine în prezent în peste 70 la sută din cazuri cu ocazia relațiilor sexuale normale

În fața acestei amenințări, s-au intensificat eforturile în vederea descoperirii unui medicament care să oprească evoluția maladiei sau a unui vaccin, de prevenire ori de vindecare. Sunt în curs de testare pe om 14 vaccinuri. Costurile cercetărilor sunt însă uriașe, iar medicamentele ori vaccinurile, cînd vor apărea, vor fi foarte scumpe și deci numai cei bogați și le vor putea permite. De pildă, în Uganda, afectată din plin de SIDA, sunt alocați în domeniul sănătății, pe cap de locuitor, doar 3,5 dolari pe an, în timp ce în Statele Unite și în țările scandinave se alocă 1000 de dolari.

ION D. GOIA ■

Un lama tibetan descoperit în SUA

• El are... 5 ani

Călugării budiști din **Tibet** sînt convinși că micuțul american de 5 ani, **Simon Heh,** este spiritul reîncarnat al unui faimos lama, pe nume **Lobsang Phakpa,** care a murit în China cu peste 50 de ani în urmă.

Anul trecut, Simon s-a întîlnit cu Geshe Lobsang, un călugăr de 62 de ani, de la un centru tibetan aflat la 225 km depărtare de San Diego, în Statele Unite ale Americii. „Te cunosc, mi-ai fost cel mai bun prieten" — i-a spus băiatul, iar sexagenarul călugăr budist și-a amintit că l-a avut profesor pe Phakpa, care îl prețuia în mod deosebit.

Familia lui Simon a început să-și pună întrebări. Bunica a declarat că, în luna martie, puștiul a început să facă diverse preziceri ciudate, ca de exemplu să îndemne la rezervă față de anumite persoane sau să evite o acțiune pentru a nu se întîmpla ceva rău.

Geshe le-a scris sfinților călugări din India și le-a explicat că el crede în reîncarnarea maestrului Phakpa în persoana băiatului. Răspunsul a fost : Simon Heh este un lama, va primi numele de **Sanggyal Dorjee** (Sanggyal însemnînd Buda, iar Dorjee puternic). Surprinzător este că budiștii tibetani rareori declară reîncarnări în copii.

Și astfel, cu binecuvîntarea cinstiților călugări, pe 3 ianuarie a fost oficiat un ancestral ritual, iar Sanggyal a devenit astfel primul lama descoperit în SUA. Familia sa este extrem de mîndră de el, iar băiatul va pleca foarte curînd în India. El a acceptat și noul nume și destinul special care îl așteaptă, cu inocența vîrstei lui fragede

Întrebat ce înseamnă un lama, omulețul cel sfînt a ridicat neștiutor din umeri.

Budismul tibetan este unul dintre numeroasele forme ale religiei budiste. Cultul crede în reîncarnare, iar budiștii tibetani au o puternică încredințare că reîntoarcerea conducătorilor spirituali pe această lume se face în copii. Mînăstirile din India sînt pline de sute de copii-lama, supuși unor programe speciale de inițiere.

ADA NICOARĂ ■

VARIETĂȚI

MAICA SE MĂRITĂ

Soții Anna și Mario Martini, după căsătorie

La mănăstirea **Orvieto,** din **Italia,** maica superioară, **Anna Viti,** în vîrstă de 44 de ani, s-a îndrăgostit de **Mario Martini,** meșter chemat la mănăstire pentru repararea acoperișurilor. Și astfel, după 25 de ani petrecuți aici, maica Anna a părăsit sfîntul lăcaș, măritîndu-se cu alesul inimii.

„Abia acum sînt fericită. Mi-am dat seama că adevărata mea vocație este să fiu soție și gospodină" — a mărturisit ea după căsătorie.

PREMATURII ȘI MUZICA

Pruncii prematuri se dezvoltă mult mai bine cu... muzică, susțin medicii de la spitalul de copii din **Raleigh (Carolina de Nord — SUA).** Aici, la secția de tratament intensiv, se execută, cîteva ore pe zi, la harpă, cîntece de leagăn. Pediatrii au constatat că prematurii, la auzul muzicii, se relaxează, dorm mai bine, iar inimile lor bat mai încet, conservîndu-se astfel energia, ceea ce îi ajută la creșterea în greutate, element vital pentru supraviețuire.

AUREL DIANU ■

Crimele din Barintown

CASETA BLESTEMATĂ

(urmare din pag. 18)

o mașină blindată și plină de praf a oprit în fața băncii. Din ea au sărit îndată doi polițiști înarmați. Șoferul a coborît și el și s-a postat în fața mașinii privind jur împrejur cu luare aminte. Din bancă au ieșit cîțiva funcționari care au luat în primire trei saci plumbuiți. Falsul Linnus încă mai privea cu detașare întreaga scenă. Dar, deodată, în decor a intrat ceva ce contrasta vizibil cu toate obiectele și ființele. O femeie îmbrăcată în negru și cu voaletă pe chip se apropia de grupul din fața băncii. Purta o imensă pălărie, mergea încet, și ceea ce îți atrăgea atenția era modul sfidător în care își ținea capul. Era nu numai îmbrăcată trăsnit dar și de o aroganță fără seamăn. Însă chipul nu i se zărea. Ca hipnotizat, falsul Linnus se desprinse de stîlp și începu și el să se miște fără grabă spre bancă, privind cu ochi dilatați întreaga ambianță. Ajunsă în dreptul polițiștilor rămași cu gura căscată, femeia se aplecă spre unul dintre ei ca și cum ar fi dorit să-l întrebe ceva în șoaptă. Acesta, uluit în continuare de strania apariție, își duse mîna la pălărie în semn de salut. În clipa următoare se prăbuși la pămînt fără ca nimeni din cei din preajmă să priceapă din ce motiv. Al doilea polițist se repezi spre colegul lui, dar deja bărbatul care se deghizase în haine romane în timpul carnavalului era în dreptul lui și-l doborî cu un glonte înfipt drept în frunte. Știa că șoferul aflat în fața mașinii în clipa aceea trebuia să zacă și el la pămînt. Împușcat, potrivit planului conceput de bărbatul care avusese ideea jafului. Ținînd la distanță, sub amenințarea armelor, pe funcționarii băncii care n-aveau de altfel nici un chef să se amestece, Linnus și femeia în negru luară fiecare cîte unul din sacii de pînză și se repeziră la mașinile lor — mașini furate în toiul nopții — parcate în apropiere. Nu-și spuseră nici un cuvînt. Nu-și urară nici măcar noroc. Sperau să nu se mai vadă niciodată. Nimeni nu îndrăzni să-i urmărească.

Și totuși, după cîteva zile de la spargere, după ce ziarele au fost înțesate de relatări care mai de care mai bizare, un gînd a început să-mi dea tîrcoale : cine oare o fi femeia care a acționat cu un asemenea sînge rece ? Singurul semnalment pe care puținii participanți la scenă îl reținuseră era modul trufaș cum ținea capul ființa asta, ca și cum ar fi contemplat în permanență o mulțime îngenunchează.

Ceva nu-mi dădea pace și-mi spunea că adevărul e cît se poate de aproape de mine, doar trebuie să întind mîna și să-l ating. Fără doar și poate, pe femeia aceea o cunoșteam, dacă nu chiar foarte bine. Iar eu, care mă duc zilnic la Operă, mi-am adus deodată aminte de o tînără din cor care parcă își disprețuia colegele și publicul pentru care cînta, printr-o atitudine de o trufie fără margini. Dac-ar fi ea ? Am fost cuprins de nerăbdare. De-abia am așteptat primul spectacol în care să apară și ea. S-a întîmplat să fie Nabucco. M-am dus la reprezentație cu o cameră video pentru a înregistra tot ce se petrece pe scenă. De fapt, n-o vedeam decît pe ea. Înaltă, bine proporționată, frumoasă, dar de o glacialitate care te înfiorа și cu capul mult dat pe spate, ca și cum ar fi vrut să vadă pe cineva la balcon. M-a enervat la început prezența în sală a unui individ care avea și el o cameră video. Adoratorul vreunei artiste, mi-am zis. Oare ea să fie ? mă întrebam eu cu tot mai multă insistență. Sau e numai o coincidență ? Pe măsură ce minutele treceau, mă convingeam, numai pe bază de intuiție, fără a avea nici un argument palpabil, că ea este și ducesa de Montary și femeia în negru din fața băncii. Cînd s-a întîmplat nenorocirea n-am mai avut nici o îndoială. Am regretat doar că n-am avertizat-o de primejdia care o amenința. Dar știam eu de o astfel de primejdie ? Mai grav e că ucigașul a fost mereu sub ochii mei și nu i-am dat importanță. Fiindcă, după cum aveam să aflu din ziare, Louise Nat a fost împușcată cu un pistol cu surdină mascat într-o cameră video, care s-a găsit abandonată într-un ungher al Operei. Nimeni n-a putut să dea amănunte precise despre cel care a minuit-o, deși toți i-au remarcat prezența. Poliția mi-a confiscat caseta în speranța că va putea obține indicii prin vizionarea ei, după care, dezamăgită, mi-a înapoiat-o. Eu însă nu abandonez lupta. O pun de zeci și zeci de ori, oprindu-i derularea cîteodată pentru a insista pe cîte un detaliu într-un cadru unde se zărește un individ într-o geacă de piele care ține la ochi o cameră video. Mi-e frică. Fiindcă eu sînt bărbatul care a organizat jaful fără să-mi dau seama că el se va produce cu adevărat. A fost doar o glumă prin care am vrut să rîd de un om trufaș, dar care a căzut în capcana pe care i-am întins-o și a acționat fără greș. Dar dacă n-am crezut că jaful se va comite, cu atît mai puțin m-am așteptat ca bărbatul care s-a dat drept Linnus va dori să șteargă orice urmă a nenorocitei întîmplări și va începe să-și elimine complicii. Și lui îi e frică. Nu știe cine l-a manevrat în așa fel încît să omoare un polițist și să jefuiască o bancă. Eu, omul cu redingotă, n-am participat la spargere decît ca martor. Nu l-am omorît pe șoferul mașinii blindate, așa cum cerea planul. Nu m-am atins de nici un dolar. N-am intervenit nici o clipă în timpul jafului. Sînt, deci, din acest punct de vedere, complet nevinovat. Numai în ochii bărbatului îmbrăcat în haine de aristocrat roman nu sînt inocent. Mă caută în tot orașul ca să șteargă orice urmă. Îl simt cum clocește planurile lui de răzbunare iar eu, care încerc tot felul de gînduri, de spaime, de remușcări, nu pot să mă apăr decît cu această casetă video pe care o pun zilnic, de zeci de ori, fără a obține de la ea nici o mărturie.

În spatele marilor stele stau necunoscuți

MAGAZIN

Vedetele invizibile ale Hollywood-ului

• *Picioarele lui Kim Bassinger nu sînt picioarele lui Kim Bassinger*

ARNOLD SCHWARZENEGGER, JULIA ROBERTS și BART ȘIMPSON (simpaticul personaj de desen animat) sînt instantaneu recunoscuți după nume și înfățișare, în toată lumea. Dar, vorbind despre **Peter Kent, Shelley Michelle** și **Nancy Cartwright,** cuiva care a fost uimit de isprăvile îndrăznețe ale lui Schwarzenegger în „Terminator 2" (1991), de picioarele frumoase și sprintene ale Juliei Roberts în „Pretty Woman" (1990), sau a rîs de glumele popularului serial de animație pentru TV, „Simpsonii", veți obține o privire surprinsă.

În ultimii opt ani, Kent, actor de 35 ani, a fost dublura lui Schwarzenegger, în filme ca „Total Recall", „Predator" și „Terminator 2", ca, de altfel, și în majoritatea filmelor sale recente.

Michelle, o frumoasă dansatoare și actriță fără pretenții, „a mișcat" picioarele, brațele și coapsele Juliei Roberts în secvențele erotice ale

filmului de mare succes „Pretty Woman". De fapt, de-a lungul anilor, cinefilii au văzut efectiv fiecare părticică a Michellei, cu excepția chipului !

Shelly Michelle a debutat cu picioarele

La propriu : picioarele grozave ale actriței **Kim Bassinger,** într-o scenă crucială din filmul „Mama mea vitregă este extraterestră". De atunci, **Michelle** a devenit trupul-dublură cel mai solicitat în Orașul Filmului. Ea este încîntată să le înlocuiască atunci cînd starurile nu vor să-și expună porțiuni ale anatomiei lor sau să apară în scene „dure" de dragoste.

Altă anonimă, **Cartwright,** nu este obligată să-și arate nici un pic din corp pentru a încasa, totuși, un cec gras, pe care îl duce acasă la soț și la cei doi copii. A ei este vocea răgușită a puștiului din filmul „Simpsonii", aflat în topul celor mai populare producții în 1990.

Ceea ce **Kent, Michelle** și **Cartwright** au în comun, pe lîngă truda anonimă în umbra profilelor celebre, este că tuturor le-ar plăcea să iasă la lumina rampei și să devină vedete, exact ca personalitățile pentru care muncesc ei.

Kent a interpretat ani de zile roluri în care sfidează moartea, dar practic nimeni nu a știut. Actorul din Rivervale, N.J., a venit inițial la Hollywood să-și încerce norocul ca actor, dar s-a trezit că trebuie să lupte pentru o slujbă. Într-o zi, incapabil să-și plătească chiria, a completat un formular pentru un film numit „Terminator" (1984). Kent își amintește : „**James Cameron,** regizorul, m-a întrebat uimit : Ți-a spus. cineva vreodată că semeni cu **Arnold ?** Am încuviințat din cap și el a mai zis : Ai experiență în munca de dublură ?" Avînd nevoie disperată de o slujbă, Kent a mințit că DA și a fost angajat pe loc. De atunci, de cîte ori **Schwarzenegger** apare într-un film, Kent nu este departe. Astăzi, el este unul dintre cei mai experimentați actori de dublaj din Hollywood. Lui i se datorează unele dintre cele mai îndrăznețe și periculoase scene ale filmului modern. Kent nu a avut nici un accident serios în timpul celor zece filme, ca dublură a unuia din cei mai bine plătiți actori din Hollywood, dar au existat cîteva ocazii din care a scăpat ca prin urechile acului : cîteva oase rupte și multe vînătăi și zgîrieturi. Mușchiulosul trup asemănător lui Schwarzenegger are 1 metru 98 cm, fiind cu 7,6 cm mai înalt decît vedeta. Cei doi au devenit prieteni, iar Schwarzenegger l-a încurajat și l-a ajutat să își găsească noi contracte.

Oamenilor nu le plac staruri fleșcăite

Dansatoarea **Michelle,** fostă membră a Baletului Joffrey, a devenit una dintre cele mai solicitate trupuri-dublură la Hollywood și încearcă să convingă lumea să o aprecieze nu numai pentru dimensiunile perfecte ale corpului său magnific (bust 90 cm, talie 62 cm, șold 87 cm). Actrița de 27 ani,

cu ochi verzi, cîștigă 2 000 dolari pe zi ca dublură. „Mi-am folosit fiecare părticică a corpului, inclusiv nudul complet, dar sînt căutată mai ales pentru picioarele mele", spune Michelle, adăugînd cu mîndrie că picioarele sale sînt asigurate la firma Lloyd pentru suma de 1 milion de dolari. Impresarul ei, **Irena Kamal,** care conduce o firmă de succes pentru dubluri, afirmă că Michelle a uzat de picioarele și corpul său gol în scena de dragoste pentru Kim Bassinger în filmul „Final Analysis" (1992), cu **Richard Gere,** dar i s-a interzis prin contract să vorbească despre asta.

„Dublarea trupului vedetelor se practică de ani de zile, afirmă Kamal, numai că nimeni nu scrie despre lucrul acesta. Poate că vedeta tocmai a născut un copil și nu crede că arată bine. Sau refuză să apară goală. Sau producătorul vrea un trup mai arătos. Așa încît e nevoie de un mănunchi... Oricum, oamenilor nu le plac staruri fleșcăite și cu celulită. Mai presus de orice, nu își vor visele sfărîmate".

Printre săptămînalele sale prestații la „Simpsonii", **Cartwright** as gură vocea pentru personajele serialelor animate de la Disney, în „Fraierul gălăgios" și „Bancherii". Ea face și vocea pentru fetița Mindy, într-un serial de animație al lui **Steven Spielberg,** care se turnează actualmente pentru studiourile Warner Bros. „Deși sînt vocea unuia dintre cele mai mari personaje din istoria TV, zice Cartwright, îmi este permite să ies împreună cu copiii la cumpărături fără să fiu deranjată de vînătorii de autografe sau de fanii filmului „Simpsonii".

Cartwright și Michelle sînt cu toții optimiști în ceea ce privește viitorul stabil de vedete, urmînd carierele invizibile pe care le practică le încă le place să își împlinească altora.

Cartwright a terminat recent de înregistrat pentru spectacolul „Căutîndu-l pe Fellini", pe care speră să-l realizeze la Los Angeles.

Kent, care a apărut în mici roluri în mai multe filme, în general ca bărbat dur și mafiot, tocmai a acceptat rolul unui asasin german, pe nume Wolfgang, în filmul „Rough Stuff", al producătorului Hulk Hogan, care a ieșit pe piață în Statele Unite de Crăciun.

Recent, Michele a avut un rol modest plătit în filmul „Adevărul gol-goluț", o comedie cu **Zsa-Zsa Gabor** și **Erik Estrada** și cîntă și dansează cu **Kid Creole** în „Coconuts".

„Este o bătălie pentru reușită, spune Michelle. Le tot spun producătorilor : Știu că vă place corpul meu... dar cum rămîne cu banii ?"

ADA NICOARĂ ■

OZN

Să crezi, să nu crezi? (II)

În septembrie 1967, în **Colorado,** s-au întîmplat niște lucruri foarte incitante pentru ufologi. **Snippy** era un cal splendid de trei ani, pur sînge, proprietatea doamnei **Nelly Lewis.** El era lăsat liber pe pajiște, împreună cu cei lalți cai. A dispărut misterios. Timp de trei zile, Nelly Lewis și angajații ei au căutat, temîndu-se de un accident. După trei zile, Snippy a fost găsit mort. Dar în ce fel ! Corpul părea intact, dar de la gît în sus era complet descărnat și oasele erau albe. De parcă animalul murise de mult și fusese băgat într-o baie de acid.

Ce i-a șocat pe toți a fost faptul că restul corpului nu sîngera. Și mai era și mirosul, acru-înțepător, de medicament. Cercetînd terenul, oamenii au văzut că iarba era arsă, și au făcut legătura cu lumina ciudată pe care o văzuseră în seara precedentă. Măduva animalului era suptă din coloana vertebrală ; lipseau inima, ficatul și creierul. Din cap rămăsese doar craniul. S-a înregistrat o cantitate apreciabilă de radioactivitate.

Crescătorii de vite au anunțat șerifului **Don Sanchez** alte cazuri de morți similare. Din **New Mexico** a parvenit știrea că 50 de vaci au fost găsite moarte în acest fel ciudat. În iulie 1978, numărul de bovine moarte a fost de 300. Nimeni n-a descoperit autorul acestor fapte.

Fenomenul nu s-a limitat doar la **S.U.A.,** ci s-a remarcat și în **Japonia.** Primul caz — acela al unei vaci de lapte — moartă în circumstanțe misterioase, la **Wadai Bokujov,** aproape de **Takko.** Omul care a găsit-o, pe 31 august 1989, a fost șocat de un amănunt macabru : animalului îi fusese extirpată o mamelă, printr-o tăietură circulară. A fost anunțat imediat proprietarul animalului, domnul **Sadao Kive.**

Trebuie menționat faptul că animalul avea cam 400 kg și nici chiar 10 oameni nu l-au putut cîra. A fost întrebat un chirurg, care a declarat că „era prima dată cînd vedea așa ceva. În mod normal, singele scurs din vena mamară ar fi trebuit să se scurgă în pămînt, dar nu era nici o urmă". Panica s-a răspîndit printre crescătorii de vite. În octombrie, o altă vacă a fost descoperită mutilată, în orașul **Naganodaira.**

Deja din 1975, zeci de animale, iepuri și pisici, au fost găsite la **Puerto Rico,** cu tăieturi ciudate pe abdomen. Nici poliția nu a fost în stare să clarifice misterul care se degaja din „spiritele maligne".

Dacă studiem atent cazurile prezentate, vedem că modul de comportare diferă. Acești vizitatori stranii nu se supun unui protocol de comportare, așa cum sînt instruiți astronauții noștri. La **Cennina,** extratereștrii s-au dovedit agresivi, răpind martorii pentru a intra în posesia unui material de studiu ; la **Hopkinsville,** au făcut imprudențe, tîbărind asupra unei familii.

Comportamentul diferit, natura imprevizibilă, au ecouri în epoca medievală și renascentistă, cînd circulau povești misterioase despre fantome și spiriduși. Și mai sînt și poveștile cu spiritele care veneau din cer și distrugeau lanurile de grîu și animalele. Aceste ciudățenii, de care se vorbește în tratatele de magie și vrăjitorie, ar putea fi în realitate extratereștrii, care lasă urme circulare și iarba arsă pe unde trec ei și O.Z.N.-urile lor...

Documentare și prezentare
CĂTĂLINA ȘTEFĂNESCU ■

Senzațional

„LEGITIMAȚIA" LUI MICHAEL JACKSON

• *Casieriță nu voia să-l recunoască*

Anul trecut, într-una din zile, celebrul parc de distracții **Disneyland,** era asaltat de vizitatori. Coada la bilete era destul de mare și se înainta greu. Printre cei doritori să intre se afla și **Michael Jackson,** însoțit de doi nepoți, cărora le promisese o zi minunată. Dar ajuns în fața casei de bilete, constată, cu surprindere și neplăcere, că nu avea asupra sa nici un act de identitate, motiv pentru care casieriță refuză să elibereze biletele pe baza „cărții de credite". Nu avea cum să probeze că această „carte de credit" îi aparține... Nemulțumit că nepoții nu se puteau bucura de o zi minunată, dar hotărît totuși să intre, Michael a găsit o soluție ingenioasă de a-și prezenta „cartea de vizită". Și atunci, în fața unui public uimit, dar încîntat în același timp, a făcut o demonstrație gratuită, începînd să danseze după celebrul său cîntec „Moon Walk". A fost suficient. Casieriță, fără discuție, i-a înmînat cele trei bilete solicitate.

AUREL DIANU ■

SPORT

Cel mai mare proprietar de cai de rasă din România a investit în echitație aproximativ 36 de milioane

— Domnule Ion Dulugeac, vă rog să vă prezentați în citeva cuvinte.

— De profesie sînt economist, iar acum — ziarist, director al cotidianului „Sportul Românesc", directorul și patronul revistei „Arena". Mai am și o editură, „Romhelion" și sînt președintele Jockey Clubului din România, cel adevărat, al proprietarilor de cai de rasă.

— Se spune că sînteți cel mai mare proprietar de cai. Cîți aveți în momentul de față și cam cît ați investit în ei ?

— Am 66 de cai, dintre care 41 sînt pe Hipodrom, 23 sînt iepe gestante și 2 sînt pursînge arab. Investiția în acest domeniu nu poate fi exprimată în momentul de față, datorită inflației. Pot, însă, să vă dau o cifră care reprezintă echivalentul în bani a 20 de Dacii (aproximativ... 24 milioane de lei), la care se adaugă și sumele destinate întreținerii cailor, acestea fiind de încă vreo 10 Dacii (12 milioane de lei).

— În Occident, în cai se blochează bani, se spală bani, se face reclamă. Dumneavoastră cum explicați investiția în acest domeniu ?

— În ceea ce mă privește, nu este vorba de spălarea nici unui ban, ci este pur și simplu o investiție sentimentală. Am reușit să generez o mișcare, pentru că, după mine, din mărul pasiunii pentru cai de rasă au mușcat și alții. Sînt proprietari care au cumpărat de la 2-3 cai pînă la 15 cai, ceea ce a făcut să se mărească familia proprietarilor de cai de rasă și astfel să existe posibilitatea privatizării cailor pe Hipodrom. A trebuit să existe cineva care să riște în acest domeniu. Ceea ce ne propunem noi este să scoatem hipismul românesc din umbra sistemului comunist, sub care a stat peste 40 de ani. Și se pare că, parțial, mai stă și acum.

Cînd la trap, cînd la galop...

— Avînd în vedere că ați investit bani și timp în cai de rasă, dacă ei sînt doar o simplă pasiune, nu credeți că cititorii ar putea-o asemăna cu cea pentru... femei sau cu alte vicii ca fumatul și cafeaua ?

— Pasiunea pentru cai, pe care o am de mic, poate fi considerată nu un viciu, ci un hobby ! Într-adevăr, această pasiune, care face parte din lumea sportului, este o activitate costisitoare, dar care în toate țările civilizate este încurajată de guvernele respective și parțial finanțată de ministerele agriculturii.

— Aveți relații cu proprietari de cai din străinătate ?

— Am avut relații cu proprietari de cai doar din Ungaria și cu niște specialiști din Germania. De curînd, am luat legătura cu Jockey Clubul din Turcia. Mi-am făcut chiar prieteni în lumea hipică din Italia. Mai nou, am fost ales vice-președinte al **Federației Ecvestre Române**, funcție care sper că îmi va permite să-mi extind mai mult relațiile în domeniul ecvestru (sărituri și trap).

— Anul trecut ați surprins din întîmplare anumite neînțelegeri între dv. și dl. dr. Teșu Gabriel, directorul Hipodromului. În ce constau neînțelegerile dintre dv., patronii de cai și conducerea Hipodromului ?

— Neînțelegerile sînt simple. Conducerea Hipodromului și — am impresia — nu numai ea, ci și conducerea **Regiei Autonome a Calului** încearcă să se salveze financiar pe pielea noastră, percepînd anumite taxe care nu își au justificarea. Încă se operează cu practicile comuniste. De exemplu, deși există un contract de furajare, ei nu asigură furajul pentru caii particulari. În plus, statul a afectat o suprafață de 600 de hectare necesară bazei furajere, pentru 200 și ceva de capete, număr care există în acest moment pe Hipodrom. Suprafața respectivă este arhisuficientă pentru furajarea acestor capete, ba mai mult, de pe jumătate din suprafață se poate vinde producția și astfel se pot obține beneficii. Însă conducerea Hipodromului a preferat să vîndă furajul destinat cailor particularilor și să-și rentabilizeze cît de cît activitatea și sistemul financiar. Unii spun că ar fi și alte interese... — dar pe mine nu mă interesează. Neînțelegeri am avut chiar și cu unii proprietari, cum este cazul firmei **Mediapro**, care un an de zile a luat exclusivitate pentru publicitate și reclamă pe Hipodrom, obținînd astfel fonduri imense despre care nu se știe nimic. Noi o să intentăm proces acestei firme. Ceea ce este mai trist e că astfel de situații au fost generate și cu știința Regiei Autonome a Calului și chiar a Ministerului Agriculturii. O altă problemă gravă este vînzarea discriminatorie a unor cai de mare valoare unor cetățeni străini, cai pe care la ei în țară ar da de peste 20 de ori mai mult ! Deci, s-au vîndut în pierdere.

— Se știe că Hipodromul, ca instituție, este de 30 de ani falimentar. Care credeți că este soluția ieșirii din acest impas ?

— Soluții sînt nenumărate. Prima constă în creșterea fondului de premiere și mărirea numărului de spectatori și se poate realiza prin alocarea de premii de către instituțiile diriguitoare : Regia Călului, Regia Cai de Rasă și Ministerul Agriculturii. De asemeni, ar fi sponsorizarea, care la noi nu se poate aplica din cauza lipsei unei legi a sponsorizării, al cărei proiect probabil că zace prin sertarele parlamentarilor. Alte căi de a ieși din impas ar fi îmbunătățirea activității de curse, a activităților comerciale, cum ar fi închirierea unor spații, care să mărească încasările. Astfel, o parte din acestea ar fi puse în joc sub formă de premii, cu scopul de a mări interesul atît al proprietarilor, cît și al jucătorilor.

— Vă mulțumesc.

RALUCA VRABIE

2000 de narghilele la Istanbul

Este bine știut că cea de-a 26-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară va avea loc în 1996 în orașul american Atlanta din statul Georgia. Lucrurile sînt bătute în cuie în această privință. Incertitudinile plutesc fiind deplasate mai încolo ,spre anul 2000. La răscrucea mileniilor opt orașe se pregătesc, opt orașe și-au depus candidaturile la organizarea Jocurilor, alegerea urmînd să se facă în septembrie viitor, la Monte Carlo cu ocazia sesiunii Comitetului Internațional Olimpic. Între cele opt metropole ce și-au oferit serviciile pentru găzduirea Jocurilor Olimpice se numără, mai nou, și orașul Istanbul, citadela de pe țărmul Bosforului, cu nemuritoarele sale vestigii, fostă capitală a trei imperii — roman, bizantin, otoman — placa turnantă de azi între Occident și Orient. Importantul centru comercial, uriașa aglomerare urbană atrage încă o dată atenția prin această insolită, pentru unii, intenție de a intra în rîndul orașelor olimpice. Deja, instituții și organizații sportive au lansat o veritabilă campanie în vederea susținerii proiectului **Istanbul 2000** conceput de Ministerul Sportului din Turcia și de comitetul olimpic național. Proiectul prevede, între altele, construirea unui complex de stadioane și săli de sport, căreia i s-a alocat un buget de un miliard de dolari. La vest de Istanbul, pe țărmul european, în apropiere de lacul Kukuekmece, pe o suprafață de 1 000 de hectare a început construirea satului olimpic. Turcii visează și visează frumos. Au purces la treabă neignorînd jocul șanselor. Care este șansa Istanbulului, e foarte greu de spus. Contracandidații săi sînt mai mult decît redutabili, sînt **periculoși.** Și asta sub raport economic, logistic sau propagandistic. Din Europa ,continent care potrivit alternanței olimpice ar urma să fie gazdă a Jocurilor, mai candidează Manchester, Milano și Berlin. America de Sud, pe pămîntul căreia nu s-a disputat nici o ediție a Olimpiadei, propune Brasilia. Din Asia candidează Beijing, iar din îndepărtata Australie, un candidat serios apare marele port Sydney. Și a mai apărut un candidat de ultimă oră, orașul Taşkent din Uzbekistan. Misiunea electorilor olimpici, peste nouă luni ale faseriI... olimpice nu va fi deloc ușoară. Alegerea va fi dificilă între aceste oferte care mai de care mai tentantă, mai seducătoare în felul său. Oricum, Istanbul, capitală a trei imperii, are șansa sa la a acapara măcar... cinci din cele tot atîtea cercuri olimpice.

Să fie, în septembrie, Istanbul **ales**ul ? Ar fi ceva, mult mai apropiat de țărmurile Mării Negre !

MARIAN VĂLVOI

„Sportul rege" mereu tînăr

După cum se știe, pentru vitalizarea spectacolului fotbalistic în campionatul englezesc se acordă trei puncte echipei învingătoare, iar în fosta Iugoslavie rezultatele de egalitate erau suprimate prin departajarea la lovituri de la 11 m. Iată și alte intenții de reformă, care se referă în principal la „cavalerii fluierului". ● **PAOLO CASARIN**, unul din responsabilii Comisiei de arbitraj din Italia, a conceput un ingenios experiment. Astfel, arbitrul de linie se poate deplasa pe un spațiu de 5—7 metri paralel cu lungimea terenului în interiorul acestuia, depășind linia de mijloc dacă faza se joacă în partea opusă, semnalînd toate neregulile de pe partea sa. ● „Prințul" **FRANZ BECKENBAUER**, cel care a cunoscut triumful suprem cu echipa Germaniei în 1974 în calitate de căpitan și în 1990 ca antrenor al selecționatei respective, este nemulțumit de faptul că jocul atletic, în forță și axat pe acțiuni defensive scade dinamismul partidelor. De aceea, pe lîngă reducerea la 10 a numărului de jucători care compun o echipă, Franzi sugerează crearea unui „superarbitru" așezat în tribună. Beneficiind de un monitor TV, acesta ar putea îndrepta scăpările „centralului". ● Nu sînt lipsite de interes nici propunerile antrenorului **ERIC RIBBECK**, de la Bayern München, în sensul ca întîlnirile să fie conduse de cîte doi arbitri de centru (cîte unul pe fiecare jumătate de teren), iar poarta să aibă 50 cm mai mult în lățime. O apropiere evidentă față de handbal, baschet, volei sau hochei, dar și tot atîtea semne că „sportul rege" vrea să rămînă mereu tînăr. **(P. L. Dumitrescu).**

DE SUB PODUL GRANT

● **U.D.A. CUP '93.** După cum s-a mai anunțat, giuleștenii au participat la un turneu organizat de Confederația Asiatică de Fotbal în orașul indonezian Medan, „Universitas Darna Agung (U.D.A.) Cup" a reunit trei echipe europene (Rapid, Lokomotiv Plovdiv — locul 3 în campionatul trecut, participantă în Cupa UEFA, Selecționata Republicii Moldova) și două selecționate locale. Cele cinci competitoare au jucat fiecare cu fiecare, iar potrivit clasamentului au avut loc finala mică și finala mare. ● **PUNCT OCHIT, PUNCT LOVIT.** Dovedind o bună pregătire pe toate planurile, Rapid a obținut trei victorii, suferind o singură înfrîngere în fața „fraților" de peste Dunăre. Iată ultimele rezultate : Rapid — Selecționata Moldovei 3—2 (Constantinovici — din 11 m, R. Voinea — 2, respectiv Kosse și Radu), Lokomotiv — Harimau 3—1, Rapid — Medan 2—1 (Bogoi — ambele goluri), Lokomotiv — Sel. Moldovei 0—0. Disputînd finala mare în compania recalcitranților fotbaliști bulgari, Rapid și-a luat o frumoasă revanșă prin victoria cu 1—0 (Chiriță a marcat în min. 78), adjudecîndu-și trofeul și un premiu de 3 000 dolari. De asemenea, Constantinovici (cu cele 6 goluri înscrise) a fost desemnat golgeterul turneului. Reîntoarcerea acasă se va produce săptămîna aceasta, în cursul zilei de vineri. În finala mică, Sel. Moldovei — Medan 3—1. ● **UN CAREU DE... VICTORII.** Reluarea campionatului național de baschet a prilejuit băieților noștri o serie de patru partide în care s-au dovedit irezistibili : 113—65 cu Universitatea Dinamo Oradea, 101—54 cu Matricon C.S.Ș. Mureșul Tg. Mureș (47—5 la un moment dat !), 89—81 cu C.S.U. (la Brașov) și în special 73—69 cu Steaua ! Revirimentul nu este întîmplător, din acest an el avînd ca sponsor Depoul București Călători. Felicitări antrenorilor Victor Bulancea — Gheorghe Dumitru și elevilor acestora !

FANE RAPIDISTU

HOROSCOP CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ȘANSĂ ȘI RISC

DI VER TIS MENT

Anul 1993 — partea a II-a

LEUL

22 iulie — 21 august

Se pot distinge trei grupe, influențate de aștri în mod deosebit.

Pe de-o parte, cei născuți între 27 iulie și 8 august, care vor beneficia de un curent favorabil al lui Jupiter, ce va ține pînă în jurul datei de 30 august. Nu este un curent puternic, dar le va ușura existența, permițînd cîteva succese și dînd o stare bună de spirit.

Apoi, cei născuți între 9—16 august vor fi influențați de curent dur al lui Pluton. Anul 1993 poate însemna finalizarea unei etape importante pentru aceștia și un început pentru cei născuți în 20 și 21 august.

Ceilalți vor trebui să opereze o restructurare radicală în modul lor de viață, sau în profesie. Este un an de risc la nivelul psihicului. Cele mai periculoase perioade se situează între 28 aprilie—24 iunie și 29 septembrie-10 noiembrie.

Zilele imediat următoare înseamnă o bună demarare pentru cei născuți în 5,6 și 7 august, asigurată de optimism, sănătate perfectă și putere de muncă. Bună înțelegere cu cei din jur, mai ales la sfîrșitul lui ianuarie.

Griji, oboseală și stare proastă de spirit pentru cei ce se încadrează între 8 și 12 august, perioadă ce nu va dura, însă, prea mult. Început de an dificil pentru cei născuți în 16,17 și 18 august. Se simte o stare de angoasă, semn precursor al schimbărilor ce vor interveni pe parcursul anului.

Pentru ceilalți va domni calmul.

FECIOARA

22 august — 22 septembrie

Practic, nu vor exista influențe planetare nefavorabile pentru Fecioară în 1993. O singură perioadă puțin stresantă se va situa între 10 noiembrie și 31 decembrie. O grupare este în mod deosebit favorizată, aceea a nativilor din 10 — 15 septembrie, care primesc un dublu curent benefic, de la conjuncția celestă Uranus și Neptun. Pentru aceștia va fi un an de excepțională șansă. Acest curent va aduce un fericit concurs de împrejurări, permițînd proiecte de reușită, punere în valoare sau recompensare a eforturilor anterioare. Pentru femeile acestei grupări, mari șanse de a întîlni bărbați ieșiți din comun. Momentele cele mai intense ale anului se situează pentru întreaga zodie între 24 iunie și 13 august. Perioada cu cele mai multe posibilități de reușită pentru cei din 8—15 septembrie se situează între 22 și 31 iulie, dar și în octombrie și decembrie, unele proiecte putînd să se definitiveze în ianuarie 1994.

O altă grupare este favorizată, dar la un grad mai neînsemnat, aceea a cărei zi de naștere se situează în intervalul 1 — 10 septembrie. Ei vor fi influențați de un curent pozitiv al lui Marte pînă la 5 aprilie, ceea ce va însemna vitalitate, curaj și entuziasm.

Prima lună a anului este favorabilă tuturor celor născuți în această zodie, mai ales în domeniul profesional sau în cel al studiilor. Sînt favorizate tranzacțiile comerciale, examenele, deplasările, întîlnirile de lucru, scrisul. Favorizați sînt, în special, cei născuți între 23 august și 3 septembrie. Un palier către reușită poate fi atins de gruparea din 10—15 septembrie. Pentru femeile născute în aceste zile există posibilitatea întîlnirii unor bărbați interesanți, mai ales pe plan profesional. În dragoste, insatisfacții.

BALANȚA

23 septembrie—22 octombrie

Balanța este în mod particular stimulată de aștri în anul 1993. Trei grupe își împart curenții planetari.

Grupa celor născuți între 27 septembrie și 8 octombrie, care beneficiază de o trecere a lui Jupiter pînă la 29 august. Această grupare are tot interesul să utilizeze la maximum perioada mai sus amintită, de șansă maximă, ce nu li se oferă de multe ori în viață. (Jupiter trece prin acest loc o dată la 12 ani.)

Cei născuți între 9 și 17 octombrie primesc influențe complexe : de o parte influențele conjugate ale lui Uranus și Neptun (care vor dura întregul an) ce împing la schimbări bruște și la rupturi; de altă parte, două influențe pozitive, dar relativ scurte ale lui Saturn, din 1 ianuarie pînă în 5 martie, permițînd controlul de sine, certa maturizare, construcția pe termen lung și trecerea lui Jupiter din 30 august în 9 octombrie, aducătoare de noroc.

Acest „cocteil" planetar va permite grupării aflate sub zodia Balanței să depășească un moment dificil, fie prin păstrarea direcției anterioare, fie prin efectuarea unui viraj de 90 de grade pe un drum convenabil aspirațiilor personale.

Cei născuți între 18 și 22 octombrie, care primesc influența trecerii directe, dar foarte rapide a lui Jupiter (9 octombrie — 11 noiembrie) vor trebui să pîndească oportunitățile, pentru a nu le scăpa.

Ceilalți — din 23 în 27 septembrie — se vor mulțumi cu influențele slabe ale planetelor, pe care le vom indica lună de lună în calendar.

Pentru următoarele zile, cei născuți între 23 septembrie și 3 octombrie vor beneficia de facilități în munca intelectuală și în stabilirea contactelor.

Pentru gruparea 3—14 octombrie, nervozitate, mai ales la cei născuți în 11—14 octombrie, care vor avea resentimente față de muncă și de condiția lor obișnuită. Este momentul luării unei decizii.

Pe cei născuți în 6 și 7, impulsivitatea îi poate duce la ratarea unei oportunități. Pentru ceilalți, o lună favorabilă în dragoste.

SCORPIONUL

23 octombrie — 22 noiembrie

Trei grupe își vor împărți marii curenți planetari. Cei născuți între 15—20 noiembrie, care vor resimți trecerea directă a lui Pluton alterată de un flux dificil al lui Saturn. Pentru aceștia, anul va fi crucial, mai ales începînd din octombrie. Este cel puțin un an al transformărilor, care marchează, obligatoriu, sfîrșitul unei etape. Foarte probabil, la nivel profesional : pierderea unei slujbe, schimbarea postului în condiții nefavorabile, stare de lucruri extrem de precară la liber profesioniști.. Calendarul lunar pe care-l vom publica, îi va ajuta, poate, să depășească acest moment. În plus, anul este obositor, cu risc de pericol pe plan psihic. Pentru femeile acestei grupări, pericol de despărțire. Cei născuți în această perioadă sînt cei mai atinși de contextul general al lui 1993, într-adevăr rău pentru ei.

Cei născuți între 1 și 14 noiembrie, după un debut de an dificil, vor beneficia de 2 treceri planetare ușoare, dar fericit combinate : Marte cu Mercur, din 15 februarie în 28 aprilie și din 6 octombrie în 2 decembrie.

Cei născuți între 24 octombrie și 2 noiembrie vor resimți influența lui Jupiter, aducătoare de noroc, începînd cu 11 noiembrie.

În următoarele zile ale lui ianuarie, cei născuți între 2 și 13 noiembrie vor primi impulsurile magnetice ale lui Marte, ce le va permite să termine lucrări de mult demarate și să concretizeze o serie de proiecte. În plus, cei ce aparțin grupării 8—12 noiembrie suportă ultima trecere a lui Saturn, ce se va opune încă o dată reușitei lor. Se întrevede, însă, o portiță de scăpare.

Dragoste și plăcere pentru întreaga zodie, cei născuți între 13 și 20 noiembrie avînd chiar șansa întîlnirilor marcante. Se pot descoperi și orientări artistice.

SĂGETĂTORUL

20 noiembrie — 20 decembrie

Unic de dulce influență, asupra Săgetătorului în 1993. Doar un curent puțin mai agresiv al planetei Marte, între 25 iunie și 13 august și cîteva „împunsături" ale lui Mercur. Pluton, Uranus și Neptun nu influențează zodia nici în bine, nici în rău.

Trei grupări vor fi beneficiare ale influențelor armonioase, nu foarte intense, dar utile, totuși, ale lui Saturn și Jupiter. Cei născuți între 27 noiembrie și 7 decembrie primesc influența lui Jupiter între 1 ianuarie și 29 august.

Cei născuți între 8 decembrie și 16 beneficiază de trecerea rapidă a lui Saturn între 1 ianuarie și 5 martie și a lui Jupiter între 21 august și 12 octombrie.

Cei născuți între 16 și 20 decembrie primesc influența lui Saturn între 6 martie și 31 decembrie, care se va dubla cu influența lui Jupiter din 12 octombrie în 11 noiembrie.

În sfîrșit, zodia în ansamblu va beneficia de mai multe ori de trecerea favorabilă a lui Venus, planetă a dragostei și a bucuriei. Mai întîi o trecere lungă, ce va dura patru luni, din 2 februarie în 7 iunie. Apoi, alte două treceri, mai rapide dar și mai agreabile, între 28 august și 22 septembrie, ca și pe întregul parcurs al lunii decembrie. Nu rămîne decît să ne urmăriți calendarul, fără a vă face prea multe griji.

Ianuarie este o lună agreabilă pentru cei născuți între 23 noiembrie și 8 decembrie, cu facilități la nivel profesional, contacte interesante, propuneri. E un moment favorabil de a prezenta proiecte.

În dragoste, la început o săptămînă bună, urmată de calcule greșite și decepții. Cel mai bine, pentru moment, este să nu vă lansați în nici o inițiativă.

CAPRICORNUL

21 decembrie — 19 ianuarie

În mod deosebit avizați de aștri sînt cei născuți între 8 și 13 ianuarie. Întîlnirea între Uranus și Neptun în dreptul zodiei lor le aduce importante schimbări în destin, modificări profesionale, un nou mod de a privi viața, reorientări majore, plecări în țări îndepărtate. Această trecere nu e deloc ușoară. Planetele mici, în trecerea lor, vor crea momente de tensiune pentru această grupare, cu perioade critice în ianuarie, sfîrșit de martie și început de aprilie, ca și din 7 septembrie pînă în 8 octombrie. În aceste zile periculoase, dacă schimbarea nu a fost bine pregătită, este preferabil să nu se acționeze. Trebuie utilizate zonele pozitive, urmărind calendarul lună de lună și făcînd slalom printre zilele faste și nefaste. Atunci, schimbarea va putea conduce la o viață mai apropiată de aspirațiile personale, iar la femei, întîlnirea determinantă cu un bărbat.

Două grupări sînt dezavantajos plasate : cei născuți între 26 decembrie și 6 ianuarie, care vor înfrunta dificultăți în muncă, sau probleme administrative, ori legale, pînă la 29 august. Calendarul poate fi utilizat și în acest caz. Gruparea din 14—19 ianuarie va întîmpina același gen de greutăți, dar nu de aceeași importanță, către sfîrșitul anului.

Ceilalți vor fi, relativ, liniștiți.

Pentru perioada imediat următoare a lui ianuarie, cei născuți între 23 și 31 decembrie, ca și cei din 14—19 ianuarie, zile active, cu facilități în muncă, relații bune, întîlniri profesionale, afaceri și călătorii. Multă creativitate.

Pentru cei născuți între 31 decembrie și 13 ianuarie, lună stresantă, cu neplăceri diverse, probleme administrative sau juridice pentru cei născuți între 31 decembrie și 5 ianuarie, agitație fără motiv, pentru cei din 6 și 7 ianuarie ; angoase motivate pentru gruparea 7—13 ianuarie cu riscuri de ruperi de contracte de muncă.

Dragostea favorizează toată zodia, dar fără exaltări.

În numărul viitor vă vom prezenta calendarul lunii februarie.

Documentare și prezentare
LIANA TATOS

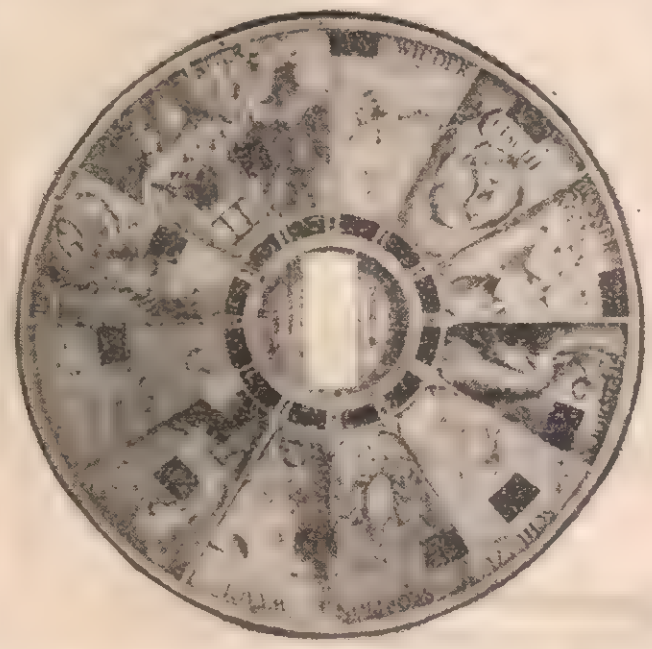

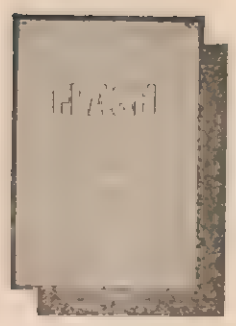

BMW-C1:

Motocicleta anului 2000

„O tentativă de a contopi avantajele automobilului și ale motocicletei", așa a fost caracterizat acest BMW — C1, expus la Salonul Internațional de Velo-Moto de la Koln și prezentat drept motocicleta anului 2000. După cum se poate vedea din fotografie, BMW — C1 are formă aerodinamică, este prevăzut cu centură de siguranță iar falmoasa cască este înlocuită cu un parbriz. Nu știm cînd această motocicletă a anului 2000 va fi pusă în vînzare (probabil nu se va aștepta sfîrșitul secolului). Nu știm nici cît va costa. După ce va fi pe piață, cu puțin efort, românii vor putea afla prețul (le va fi, însă, ceva mai greu să-l achite).

Pamflet

Doamne, apără-l pe Dan Iosif de Dan Iosif

Dan Iosif e un revoluționar de profesie. Nenorocirea în cazul oamenilor care-și fac o profesie din ceva ce durează puțin, e că nu realizează niciodată sfîrșitul luptei și, adeseori, nici cine cu cine se bate. În Rusia de după al doilea război mondial, oameni ca el aruncau trenurile în aer la mulți ani încă de la semnarea tratatului de pace. Unii n-au ieșit din păduri nici pînă azi.

Dan Iosif e genul de luptător căruia îi reușește totul. De la o vreme, luptă să devină antipatic chiar și celor care l-au iubit. Și reușește.

Una din cele mai interesante iviri în public a revoltatului Dan Iosif a fost aceea în care, în calitate de consilier prezidențial, adică de sfătuitor al omului contra cui a combătut într-un timp, a improvizat, în cadrul festivalului național „Cîntarea revoluției", organizat de televiziune în fel de poezea. Dan Iosif nu e poet. El a devenit liric deoarece, cînd se îmbracă în costum tare cu fular de mătase albă la gît și se piaptănă cu cărare, orice războinic simte nevoia să devină sentimental. Dacă Dan Iosif ar fi vrut un prilej mai bun ca să fie penibil, nu găsea. Fardat ca un cîntăreț de șantan și cu mediatorul lîngă el, cetățeanul Dan Iosif se uita vrăjit la camera de luat vederi și bătea cîmpii, deși înainte de a intra în studio era hotărît să pună lucrurile la punct. Dan Iosif nu e o excepție. Cunosc o mulțime de oameni care au reușit să strice într-un ceas ce au construit într-o viață : imaginea lor în fața semenilor. A fost suficient să facă niște lucruri la care nu se pricepeau. De exemplu, să vorbească despre revoluție. Cînd te naști pentru a urca pe baricade, nu există sfîrșit de carieră mai trist decît sfetnicia la stăpînit. Cu școala vieții poți ajunge fruntaș la răzvrătiți. Pentru slujba de consilier la președinție e nevoie însă și de o facultate, dóuă. Ce să-l învețe Dan Iosif pe Ion Iliescu despre tineri ? Doi revoluționari de profesie, adunați în palatul unui rege ! Ca înțelept de palat, Dan Iosif poate, cel mult, să împartă certificate de bună purtare și adeverințe pentru răscoale pe termen scurt, cu confirmare de la poliție și atestări de la S.R.I.

Cu biroul lambrisat, telefon cu fir scurt și sergent la poartă Dan Iosif se îngrașă și visează că e Dan Iosif.

Într-o simfonie de Ceaikovski, maestrul de la tobe are o singură intrare în final: o singură bubuitură. Așa e partitura. Dan Iosif a rămas singur în scenă. Orchestra e de trei ceasuri risipită în țîrg, numai bateristul dă în neștire-n beșici și așteaptă aplauze.

Doamne, apără-l pe Dan Iosif cel mare de Dan Iosif cel mic.

TUDOR OCTAVIAN ■

ANECDOTE

Amestecate

Doi cunoscuți, cumătri și-au petrecut vacanța în munți. Îi prinde o avalanșă. Zac în zăpadă ore întregi. Sînt înghețați bocă, cînd zăresc un frumos Saint Bernard, cu un butoiaș de „lichid atîrnat de gît, luptînd cu mîncărici să ajungă la ei.

Primul senator exclamă :

— La urma urmei cel mai bun prieten al omului !

Al doilea, pentru „sejurul în brațele bucureștencei :

— Ce frumos îl adă...

★

Zarvă mare în spațiul dintre blocuri. Cineva a dat cu mingea și a spart un geam. Locatarul cu pricina confiscă mingea, cheamă sectoristul.

Acesta vine, examinează cu morgă femeiască cioburile și dă semnificativ din cap.

— A, dar e mai grav decît credeam. E spart pe amîndouă părțile...

★

Mitică iese furios din biroul directorului. Își aprinde o țigară și îi spune, ritos, secretarei :

— Dacă directorul nu-și retrage cuvintele, voi fi nevoit să-mi dau demisia !

— Dar ce ți-a spus ?

— Să-mi dau demisia...

★

La Primăria Capitalei se discută despre înfrumusețarea parcurilor. Pentru Cișmigiu, cineva propune să fie achiziționate, între altele, și șase gondole venețiene. Altcineva însă protestează :

— E ridicol curată. De ce să nu luăm numai două, un mascul și o femelă, — iar natura va face restul.

★

Stăpîna casei către solicitanta postului de bucătăreasă :

— Vreau pe cineva care să gătească bine, să facă și unele comisioane, să nu mă contrazică și să facă tot ce îi cer.

— Mă scuzați, doamnă, dar dvs. căutați un soț, nu o bucătăreasă...

★

Doi deputați schimbă cîteva cuvinte înainte de începerea ședinței.

— Am auzit c-ați fost la vînătoare de urși. Ați avut noroc ?

— Mare noroc ! Nu ne-a ieșit nici un urs în cale !

★

— [illegible] de box, după [illegible] către elevul care [illegible] cucurele [illegible], ai ceva întreprindere [illegible] fără tuneflată [illegible] domnule. [illegible] puțin curăș[illegible]

★

Un cunoscut regizor bucureștean se întîlnește cu un amic pe bulevard. Îl ia de un nasture și nu-i mai dă drumul.

— Ai văzut ce mi-a făcut Cutare, faimosul nostru critic ? Mi-a masacrat pur și simplu filmul.

— Nu pune la inimă. E doar un papagal, repetă și el ce zice toată lumea...

★

— Dora, draga mea, vrei să te măriți cu mine ?

— Nu, dar oricum îți admir bunul gust...

★

— Ce-am auzit, ai rupt logodna ta cu Mary ?

— Pardon ! Nu eu, ea nu mă mai vrut

— [illegible] ce i-ai spus despre unchiul tău ăla milionar ?

— Mai rău : Mary e acum mătușa mea...

NELVIS

Crima neorganizată

Un viol neobișnuit

• I-a înțepat fesele cu o sulă de cizmărie

Un grup de patru derbedei, rămași, din păcate necunoscuți, au pătruns cu forța în locuința lui I.C. Acesta tocmai se pregătea să întrețină relații sexuale cu o persoană de gen feminin, care stătea întinsă în pat, goală pușcă, a fugă în [illegible]. Cei [illegible] scelerați s-au repezit asupra bărbatului, i-au [illegible] brațele femeii, l-au [illegible]t și l-au legat de [illegible]orul patului din încăperea respectivă. Apoi, sub ochii lui îngroziți, cei patru sadici criminali au întreținut fiecare relații intime cu persoana din pat.

Oribilul viol o dată consumat, unul din scelerați, folosind o sulă (de cismărie) a înțepat cu sadism fesele femeii. Aceasta spre disperarea celui legat de pat, că să spunem așa, soțul legitim

Reporterul ziarului nostru, ajuns la locul dramei în mai puțin de 9 secunde și 6 zecimi (record mondial neomologat), a putut constata completa dezumflare a victimei. El a mai observat că aceasta nu era probabil la prima agresiune, avînd urmele a două operații efectuate în zona buricului și ceva mai jos.

— Se repară, l-a încurajat el pe cel care, la picioru patului, își plîngea trista soartă... Se vulcanizează, se umflă din nou și e ca-n prima zi. Asta e avantajul cu astea gonflabile.

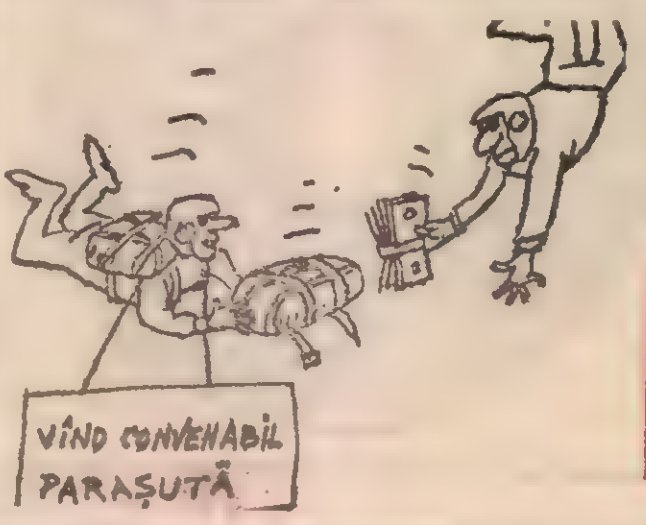

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE ȘI COMITETUL DIRECTOR:

Președinte – director general: GEORGE ARION
Membri:
Ion D. Gola, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 617 60 10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82 89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție: EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Gola, Maria Timuc.
■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (șef secție), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Brândușa Nicolae, Dorian Radu, Ion Rusu, Dorin Sălăjan.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Evelina Mazilu.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS

Redactor șef: ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra Basarabiei

Flacăra B.S.

■ JURIDIC (2600): Cornelia Oltoanu.
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florența Tudor
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Bărcoianu, Liliana Creță
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE (2634): Mihai Săndoiu, Florin Dobrescu, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță, Anișica Văduva.
■ DIFUZARE (617.48 91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Milan Sava.

Chitorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617 48 91, fax 312.82.89 — Piața Presei Libere nr 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimerilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

Oare cum își ascultă telefonul dl Ulierul ?

La acuzaţia gravă că ar fi fost, la Canal, unealta securităţii, dl Radu Câmpeanu răspunde

● În aceeaşi pagină, declaraţii ale unor persoane marcante din PNLAT şi din PNLCD referitoare la acest caz

pag. 3

GEPA
Calea Dorobanţilor nr. 111 Bucureşti
Un pic mai bine pentru dumneavoastră
Electro Center

ŞTIRI ● EVENIMENTE ● ANCHETE ● REPORTAJE ● INTERVIURI ● OPINII

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată de PUBLICATIILE SCÂNTEIA — Director general GEORGE ARION

Redactor şef: LIVIU TIMBUS

NR. 5 ● 3 — 9 II 1993

CINE ESTE OMUL CARE, DIN UMBRĂ, CONDUCE LUMEA

Amănunte în pag. 10

DE CE SE TEM ROMÂNII

Vom avea sau nu război pe Dunăre, deocamdată avem războiul preţurilor şi grija zilei de mîine

La întrebarea: **„În perioada următoare, de ce vă temeţi cel mai mult?"**, tabelul de mai jos ilustrează răspunsurile

Fenomenul generator de teamă	Gradul în care fenomenul respectiv îngrijorează populaţia			
	deloc	puţin	mult	nonrăspuns
Şomaj	44,9%	18,5%	34,0%	2,6%
Conflicte sociale	32,9%	39,4%	26,9%	0,8%
Lipsa de securitate personală	29,2%	35,8%	34,2%	0,8%
Creşterea preţurilor	3,6%	9,6%	86,2%	0,6%
Creşterea impozitelor şi a taxelor	7,2%	17,2%	74,6%	1,0%

Sursa: Institutul de Cercetare a Calităţii Vieţii
Notă: Sondajul a fost efectuat pe un eşantion reprezentativ, cuprinzînd 1700 persoane

Unde vom ajunge?

DOUĂ BESTII DEZLĂNŢUITE VIOLEAZĂ ŞI UCID CU FEROCITATE

pag. 4

SE VA DESPĂRŢI SIBERIA DE RUSIA?

pag. 6

Dosar Flacăra

Autoarea mamutului CASA REPUBLICII

susţine că edificiul este comparabil cu Palatul Élysée

pag. 8

HOROSCOPUL pe luna februarie

pag. 23

O surpriză: dl Petre Roman se arată un prieten al Flacărei

Literarului revistă „Flacăra" urarea de a fi în cît mai multe exemplare, de zeruri pe zi. [illegible]

23.01.93

Cronica de trei minute

● **CE BEA BUCUREȘTEANUL ?** Apă din rîul Argeș. Folosit ca sursă pentru apa de băut a Capitalei, Argeșul colectează înainte de a ajunge la sorbul bucureștenilor, **APELE REZIDUALE ȘI MENAJERE** din Pitești, Cîmpulung Muscel, Curtea de Argeș, Topoloveni și Colibași. ● **TELEVIZIUNEA ROMÂNĂ A MINTIT** din nou la emisiunea „Actualități", simbătă, 30 ianuarie 1993. Fîmările cu munții de zahăr de la Urziceni datează din 21 decembrie 1992. Între timp, din cele 15 mii de tone de zahăr existente atunci, 10 mii de tone au fost date pe piață. Știm și de ce minte televizorul : ca să arate că guvernul Stolojan, spre deosebire de cel actual, al domnului Văcăroiu, a făcut prostii. ● Banca Română de Dezvoltare, Banca Agricolă și Banca „Ion Țiriac" au devenit membre ale VISA International. Prin urmare, vor putea emite și onora cărți de credit VISA. Dar nu din acest an, ci din 1994. ● Se redeschide multidiscutatul dosar al infiernilor, intervenția fiind a domnului ministru Ninosu. ● Deși n-au voie prin Constituție, fiind înalți demnitari de stat domnii Florin Georgescu, ministru de stat și ministru al finanțelor, și Vasile Baltag secretar de stat la industrii, sînt directori la MEGAPOWER, societate româno-americană cu sediul la San Francisco. ● Staționarea navelor cu zahăr în portul Constanța — este vorba de 5 nave românești încărcate în China — a costat pînă acum 1 milion de dolari. ● Dl. prim-ministru Văcăroiu se va muta în aparamentul în care a locuit Zvezdomir Marinov, pretinsul specialist în medicină tibetană, susținător al domnului Ion Iliescu în seara zilei de 12 ianuarie 1990 cînd Emanatul a fost urcat pe tanc. Acum, Z. Marinov se află internat în spitalul penitenciar Jilava. ● Conducerile Sindicatului Liber din RTVR și ale FSN s-au întîlnit la sfîrșitul săptămînii trecute, pentru a pune la cale o serie de chestiuni privind Televiziunea. ● Alianța Civică va fi de aici înainte o organizație pragmatică, a declarat, la o întîlnire din județul Alba, unul dintre liderii săi bucureșteni. ● Campania electorală la televiziune și radio a costat aproape 147 milioane lei, bani plătiți de la bugetul statului. ● 6 milioane de români, din cei 11 milioane considerați buni de muncă trăiesc din fondurile publice. ● În anul 1992 ne-au vizitat țara 28 000 de americani, deși în SUA se află cea mai mare diasporă românească. ● Surse bine informate afirmă că dl Victor Surdu a fost convins să plece din conducerea PDAR. S-a dus whisky-ul ziariștilor, servit la conferințele de presă ale acestui partid. ● În 1992, salariul mediu brut în minerit a fost de circa 39 000 lei semn că mai-marii de la București și-au făcut suma în ceea ce privește mineriadele.

EUGEN MIHAESCU ■

NORI NEGRI

Butoiul cu „Balcani pe care stă Europa (și poate chiar lumea) riscă să explodeze ; cîteva barje și-un falnic împingător pot transporta omenirea în mileniul zero. După decenii de echilibru (al terorii, de acord — dar echilibru, care asigura pacea pe planetă), ne-am trezit, brusc, într o situație năucitoare : nu e nevoie decît de o scînteie pentru declanșarea unui război cu... Iugoslavia, atît cît a mai rămas din ea, mică — dar turbată ; nu cu ungurii, nu cu rușii, „partenerii" noștri tradiționali și de nădejde la simfonia obuzelor, nici măcar cu bulgarii, cu care s-a mai întîmplat să fluierăm a pagubă cîte-un marș funebru, ci cu sîrbii, prietenii noștri de-o viață. Cineva, undeva („acolo sus", desigur), nu ne iubește. De ce ? Pentru că forța aceea misterioasă care guvernează lumea și face istoria nu este norma morală și nu este idealismul unor vizionari generoși — este interesul, urmărit fără prea multe fasoane, este calculul rece al celor ce țin într-o mînă bilanțuri contabile, iar în cealaltă destine naționale, morți și blindate.

Consiliul de Securitate ne trage pe noi de urechi : Opriți pirații ! (și noi ne indignăm, oarecum pe bună dreptate : De ce noi și nu voi ?!, că sunteți mai puternici și mai frumoși și-aveți și „atribuții de serviciu" mamă-mamă în sensul ăsta ! Dar de ce-au trecut „pirații" granița și au intrat pe teritoriul românesc la gurile albastre ale Dunării albastre ?! — e și asta o problemă demnă de luat în seamă, domnule Văcăroiu). Și tot Consiliul de Securitate privește cu mare preocupare spre Ucraina, dar nu vede nimic, pentru că panorama îi este blocată de barjele pe care le tot aduce Barza în porturile cu pricina. Cam asta e, oameni buni : Românii, opriți pirații ! Cum și de ce ? — vă privește !

Și totuși lumea cea nouă trebuie să se nască. Măcar printr-o spărtură de nori, numită Europa de mîine. Nu o casă comună europeană, că nu suntem la ICRAL-ul din Moscova, ci o uniune de tip confederal. Aici trebuie să fie locul tuturor — și al sîrbilor și al croaților și al nostru și al ungurilor și al cehilor și al slovacilor și al ucrainienilor ș.a.m.d. Și putem să fim liniștiți : ne va stringe Păunescu pe toți la „pieptu-i de oramă", să ne scape din ghearele Consiliului de Securitate, în care am încăput pe bază de vot democratic corect desfășurat...

EUGEN CHIROVICI ■

BOX POLITIC

Prezență insolită vineri, 29 ianuarie, la conferința de presă organizată de Liga boxului profesionist. Intrat intempestiv, dl senator **Corneliu Vadim Tudor** a crezut că poate întrerupe discuțiile la obiect, pentru a-și face propagandă propriului său partid. Surprins că nu a găsit audiența necesară, ba mai mult, „somat" să înceteze, C.V.T. și-a admonestat astfel un confrate **într-ale gazetăriei** : „cine este domnul acela prost crescut care-mi dă peste mînă și nu mă lasă să vorbesc ?" Moment jenant, care nu s-a încheiat, totuși, cu un schimb de replici în ring. Cît despre buna creștere... **(P.L.D.).**

Primim la redacție:

BRAVO, LUCICA HOSSU!

În ultimul episod al serialului „Memorialul durerii", doamna Lucia Hossu Longin a pregătit spectatorilor o surpriză amară, dar foarte bine venită. Printr-o excelentă tehnică de montaj, destăinuirile țăranilor vrînceni, ale celor care au supraviețuit masacrului dezlănțuit de bandele bolșevice, au fost intercalate secvențe din documentarele dedicate slăvirii fostului satrap comunist, de numele cărula se leagă, între altele, și acțiunile concertate pentru colectivizarea forțată a agriculturii. Dezgustul și oroarea au fost potențate și de vocea comentatorului, de vorba lată, pemădată de metafore, a unui celebru demagog al timpului, Eugen Mandric, omul care, ani la rînd, ne-a zgîriat timpanele și mințeă, apoteozînd prostia și demersurile criminale ale celui ce s-a autointitulat „Geniul Carpaților".

Nici că se putea o palmă mai usturătoare peste obrazul sinistrului personaj, care, iată, după revoluție, a izbutit să strecoare pe micul ecran un documentar cu pelicule de arhivă, în care nu s-a sfiit să laude ceea ce a hulit altă dată și să împroaște cu venin acolo unde a lins cu limbă mieroasă.

O, Doamne, așa cel puțin ne vom mai săra sufletul ! Arătînd cu degetul oportunismul nerușinat. Amintindu-le foștilor profitocrați că dacă neamul nostru nu cunoaște legea talionului și nu s-a grăbit să umple închisorile cu slugoii comunismului — sigur e că el, românul, nu-i va uita și nici ierta vreodată.

Prof. ATANASIE CHIFOR
fost deținut politic

După ce a fost zgîriat nervos

cu o ilustră unghie și cu un pix anonim

Paul Pârvu va semna în FLACĂRA

Pentru recentul zbor București — Paris și retur al aeronavei românești „Transilvania" — un AIRBUS nou-nouț — au fost alcătuite două liste de ziariști invitați. TAROM-ul a propus zece, iar Ministerul Transporturilor alți zece. Conducătorul grupului de jurnaliști a fost dl. Alexandru Mironov.

Un singur nume a fost tăiat (de pe lista M.T.) : Paul Pârvu, de la „Telegraf" din Constanța. Tăietura venea de la o mînă nervoasă : a rupt hîrtia.

Paul Pârvu, care își păstrează atribuțiile de la „Telegraf" (șef de secție), va fi corespondentul revistei „Flacăra" pentru județele Constanța, Tulcea și Ialomița.

DORIN GHERGHINESCU ■

EVENIMENTE MARI...

Soluția ieșirii din criză Garantată !

În 1992, Garda financiară a verificat 83.681 agenți economici, din care 67,5% au fost găsiți în neregulă. Amenzile aplicate se ridică la 2.994.000.000 lei. Deci, fiecare agent al Gărzii a adus statului, din amenzi, 52.900 lei. Dacă mai mult de 67% din agenții economici calcă legile, iar amenzile nu acoperă nici măcar un salariu lunar de agent al Gărzii, rezultă : ori că trebuie mărite amenzile, ori că trebuie amendată Garda Financiară. Mai rezultă că : obținîndu-se, cu blîndețe, aproape 3 miliarde lei, cu un minimum de rigoare beneficiul ar spori la cîteva zeci de miliarde. În care caz, statul ar trebui să creeze nu valori, ci Gărzi Financiare. Ca să nu mai spunem că ciubucul luat de oamenii Gărzii întrece — nu se îndoiește nimeni de asta — media păduchioasă de 52.900 lei amenzi pe cap de dughenist. Fiindcă e deasupra oricărui dubiu că crapii cei grași n-au plătit nici un leu amendă. Fără un plan de amenzi constructiv și fără stahanoviști ai amenzilor, niet saliuția !

Succesele agriculturii de tranziție

Agricultura de tranziție produce grîu și porumb de tranziție, ouă de tranziție, vaci de tranziție, lapte de tranziție, lînă de tranziție, pîine de tranziție. În perioada de tranziție, agricultura românească produce macaroane turcești, biscuiți libanezi, pulpe de pasăre americane, zahăr chinezesc. Prin măsuri energice la nivel înalt vom avea, noi, o țară cu tradiție agricolă, șansa de a consuma morcovi din Tanganika, mărar din Tasmania, cartofi din Kamciatka. În perioadele de tranziție, cel mai mult contează apariția factorilor de stabilitate. Am citit un articol în care se demonstrează că deși Bărăganul e nearat și nesemănat, iar sistemele de irigație sînt bune de dat la fier vechi — tranziția merge bine. Ce n-am citit e că o să mîncăm factori de stabilitate.

Dolarul românesc

Acest dolar reprezintă cea mai interesantă contribuție la teoria și practica financiară internațională. La Casele de schimb, cel puțin, datorită apariției a numeroși factori de stabilitate de unde nu te aștepți, patronii acordă premii de pînă la 60% din cursul interbancar și îi sancționează pe cei care cumpără dolari cu amenzi de pînă la 70%. În disperare de cauză, unele case de schimb dau premii cu coroniță. Acum, înțelegem și sensul cuvîntului stabilitate, atît de drag oameni-lor de tranziție : să se revizuiască, primesc, dar să nu se modifice nimic, decît pe ici, pe colo, prin părțile esențiale. Sau, cum ar fi zis marele Lomonosov, inventatorul curentului electric, al energiei atomice, al motorului cu aburi și al cvasului : nimic nu se cîștigă, nimic nu se transformă, totul se pierde !

Horă de consens

Factori de stabilitate mai sînt la noi sfeștaniile cu soboare de popi, emisiunea „Actualități" și horele interpartinice. De 24 ianuarie, FDSN-ul a încins în Dealul Mitropoliei o horă de consens, la care ar fi jucat cu drag și preasumarîmpușcatul (sîrba are embargou iar cazaciocul nu mai e în top). Întrucît era să lasă cu bătaie, avem speranțe că următoarea horă va fi decisă în Piața Universității, în zilele de 13—15 iunie. Un vechi proverb spune că atunci cînd o cauți cu luminarea, ai foarte multe șanse s-o găsești.

Interșanjabilitatea stabilizată a știrilor

Presa oferă numai vești de

PUNCTE DE VEDERE

● Numărătoarea inversă a unificării liberale continuă

DINU PATRICIU
Vicepreședinte PNL-AT

— Ce părere aveți despre recentele dezvăluiri asupra trecutului dlui Radu Câmpeanu ?

— Pentru mine, dl Radu Câmpeanu nu există... Nu-l consider de fel o personalitate politică. Este o voce frumoasă și atît. Are un caracter urît, înclinat spre compromisuri, mai ales politice. Dacă a colaborat cu fosta securitate, nu știu, aceasta ar dovedi, încă o dată, nivelul său moral...

— În acest caz, cum vedeți realizarea unirii cu PNL în cadrul unui singur mare partid liberal ?

— Unificarea mișcării liberale nu se realizează în nici un caz cu omul Câmpeanu. Orgoliul său ar fi un impediment în calea acțiunii noastre. El ar putea rămîne un simplu membru al viitorului partid liberal. Afirmațiile sale, cum că ar mai avea vreo sută de mii de susținători sînt false. Cînd dl Câmpeanu va strînge acest număr de adepți, eu plec în Australia ! În vederea unificării, așteptăm clarificarea poziției Grupului pentru Reformă Morală și Politică din PNL.

ION DOBRESCU
Deputat PNL-AT de Prahova

— Ce părere aveți despre recentele dezvăluiri asupra trecutului dlui Radu Câmpeanu ?

— Trădările vechi ale dlui Câmpeanu nu mă miră, nu știu cum să mă feresc de cele actuale ! Ca opoziția să piardă alegerile legislative, trebuia ca liberalii să se retragă din Convenția Democratică. Consider că toate acțiunile incalificabile ale lui Câmpeanu sînt plătite „gras".

MIHAELA UNGUREANU
Consilier municipal, membră PNL-AT

— Ce aveți de spus despre imaginea dlui Radu Câmpeanu ?

— Trecutul său îmi este cunoscut numai din povestiri. Pot să vă spun cu certitudine că greșelile politice grave săvîrșite au dus la anihilarea practic, a PNL. Pînă la ieșirea PNL din Convenția Democratică, am fost șefa organizației sectorului 3 a acestui partid și mai aveam circa 100 de membri cotizanți. După lansarea „bombe'or" Câmpeanu, au mai supraviețuit vreo 20...

Prof. TRAIAN TOMESCU
Președintele Curții de Arbitraj și Conciliere PNL-AT

— Ce aveți de spus despre trecutul dlui Radu Câmpeanu ?

— Sînt membru fondator al actualului PNL, singurul care a pornit la drum cu PNL-AT. Îl cunosc pe Radu Câmpeanu **de 52 de ani** (era cu un an în urma mea la Facultatea de Drept). N-a fost niciodată președintele tineretului liberal, el alăturîndu-se grupului Tătărăscu. Cînd a venit în țară — la propunerea lui I. V. Săndulescu („Malacu") — trebuia să fie secretar general al partidului, dar prin manevre de culise **s-a ales președinte.** L-am acuzat categoric că a fost agent al Securității, în nenumărate rînduri, în presa scrisă. Nu a răspuns. El este principalul vinovat al creării actualei situații politice din România ! Zice că e opozant, dar de fapt este colaborator supus Puterii, un cățeluș docil. Mișcările sale nu sînt întîmplătoare. El trebuie să achite niște polițe pe care le deține dl Măgureanu. Cînd a venit în țară era un sărăntoc, acum are bani/gorile, biznisuri..

DAN OTTULESCU
Șef departament organizatoric la PNL-CD.

— Ce părere aveți despre trecutul dlui Radu Câmpeanu ?

— Cunosc comportarea lui Radu Câmpeanu în timpul detenției politice numai din auzite. Se pare că, totuși, atitudinea sa a fost una „îndulcitoare" decît a lui Corneliu Coposu, cu care s-a aflat în aceeași brigadă de lucru la Canalul Dunăre-Marea Neagră. Eu mi-am păstrat „crima" de a fi fost liberal într-o altă perioadă și în alte împrejurări. Îl consider vinovat de a fi distrus un partid, pe care practic îl primise „cadou". De asemenea, este de neconceput ca un lider politic să nu își asume responsabilitatea modului cum a condus propriul partid.

În altă ordine de idei, indiferent de relele greșeli politice comise, vreau neapărat să precizez că, totuși, Radu Câmpeanu a fost președintele Tineretului Liberal-ramura Brătianu după martie 1946 și nu s-a alăturat niciodată ramurii Tătărăscu (ce a colaborat la guvernul P. Groza), contrar afirmațiilor dlui prof. Traian Tomescu.

ALEXE GEORGEVICI
Ziarist la NINE O'CUOCK

Îl consider optimist pe dl Dinu Patriciu, dacă afirmă că la Congresul de unificare a liberalilor va reuși, prin democraticul vot, să-l înlăture pe dl Câmpeanu. Acesta s-a cramponat de scaunul său.

DORIN SĂLĂJAN ■
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Dreptul la replică

Domnule redactor șef,

În ziarul (sic ! — n. red.) Flacăra din 27.01.1993 a-ți (sic ! — n.red.) publicat un articol sub semnătura ziariștilor Dorin Sălăjan și George Gh. Popescu care conține grave calomnii la adresa subsemnatului.

Desfid cu cea mai mare vehemență cele înserate în acest articol, cu atît mai mult cu cît vădita ambiguitate în care sînt formulate gravele acuze la demnitatea mea rezultă evident că acesta este redactat cu intenția clară de a fi defăimat și supus oprobiului public.

Este regretabil că într-un ziar (tot sic ! — n.red.) care trebuie să relateze numai fapte adevărate permiteți cu ușurință inserarea unor pure calomnii.

În cadrul dreptului la replică, vă rog să publicați prezenta.

RADU CÂMPEANU

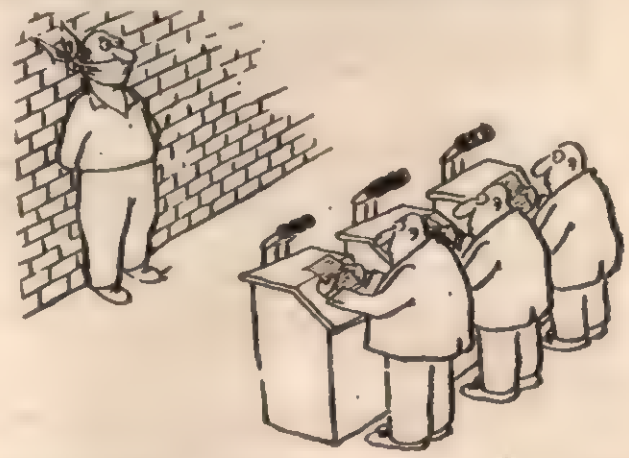

BASARABIA — O GOLGOTĂ PERPETUĂ ?

Judecînd după cele petrecute în ultimele zile la Chișinău, între care în primul rînd demisia președintelui parlamentului, Alexandru Moșanu, și a altor trei demnitari unioniști, se poate spune că Basarabia parcurge iarăși (a cîta oară ?) drumul calvarului, spre răstignire .Ea își duce din nou crucea spre vîrful muntelui, iar rușii și acoliții lor, inclusiv dintre „moldoveni", i-au pregătit deja coroana de spini. De ce se întîmplă așa ?

Foarte recent, unui înalt personaj politic de la Moscova l-a scăpat afirmația că Rusia nu poate trăi fără Moldova, ceea ce voia să zică cum că Rusia nu se poate împăca cu ideea pierderii uneia dintre cele mai profitabile colonii. Prin urmare, numai naivii au putut să creadă că fie și pentru o singură secundă tentaculele rusești au slăbit Basarabia din strînsoare. Omniprezența K G B.-istă la răsărit de Prut nu e doar o presupunere, ea este o certitudine, de vreme ce înșiși Elțin, Rutkoi și Lebed nu-și ascund „pohtele". Direcția de acțiune principală a rușilor și a slugilor lor — împiedicarea cu orice preț a reunirii Basarabiei cu România. Rușii se dau de ceasul morții să nu se realizeze această reunire, să rămînă Moldova, chipurile, independentă, pentru că doar așa mai pot spera s-o țină în continuare în gheare, s-o anexeze din nou, pe calea C.S.I. ori pe alte căi. Odată revenită Basarabia la România, reînghițirea ei de către Rusia ar deveni practic imposibilă.

Trăgîndu-i de partea lor pe Mircea Snegur și pe deputații agrarieni de la Chișinău, muscalii sînt pe punctul de a reuși. Dacă demisiile amintite vor rămîne definitive iar parlamentul actual al Moldovei se va dizolva, Basarabia se va afla într-un pericol de moarte, gata de a fi iarăși țintuită pe cruce. Se vor fi convins oare dl Iliescu și al său de falimentul politicii „pașilor mici" în privința Basarabiei ? Vor fi înțeles ei că pașii mici ai românilor (de pe ambele maluri ale Prutului) au dat posibilitatea inamicilor reîntregirii României (din afara Basarabiei și din interiorul ei) să facă pași gigantici și să ne-o ia înainte ? Dacă da, s-o arate prin fapte. Dacă nu, continuarea din partea Bucureștiului a aceleiași politici, minate de inconștiență și orbire, ar echivala, prin prejudiciul imens adus cauzei românilor, cu complicitatea stăpînirii de azi din România la transformarea de către Kremlin a Basarabiei într-o Golgotă perpetuă și deci cu trădarea de neam. **ION D. GOIA ■**

EVENIMENTE MICI

interes maxim : A fost avortat un monstru ● Formația „Nazareth" a descoperit țuica de prune ● Florin Piersic va candida la președinția țării ● Doi paznici beți au spart busturile regelui Carol și al reginei mamă ● Maiorul Radu Troi a agresat o patrulă a poliției ● O adolescentă a fost violată pe plaja Modern ● Cupola parlamentului poate să ne lase fără deputați ● Fiul generalului Diamandescu vinde mașini furate. Încercați să amestecați titlurile și veți observa că, indiferent cum ați așeza cuvintele, conținutul rămîne neschimbat, sau, cum s-ar spune, stabilizat : Doi paznici beți l-au violat pe Florin Piersic pe plaja Modern ● O adolescentă a agresat o mașină a poliției ● Fiul generalului Diamandescu va candida la președinția României ● Maiorul Radu Troi poate să ne lase fără deputați ● Cupola Parlamentul violată de formația „Nazareth" ● Un monstru descoperă țuica de prune pe plaja Modern ● Doi paznici beți au avortat busturile regelui Carol și al reginei mamă.

Viorel Tache, erou al revoluției

Viorel Tache, maiorul care a vînat FSN-ul ilegal înființat de Alexandru Melian (mai marele cu UTC-ul și PCR-ul la Filologie — Universitatea București, actualmente în Franța), deci Viorel Tache, devenit în decembrie 1989 consilier al viceprim-ministrului Gelu-Voican Voiculescu, actualmente cresc ător de muște Tse-Tse în Tunisia, deci Viorel Tache, fost securist, actualmente patron al firmei Georgiana SRL al publicației cu același nume, adică Georgiana SRI, deci Viorel Tache, devenit la timpul potrivit conducător al Serviciului secret din MI,deci... Adevărul e că, încercînd să descurc țițele biografiei lui Viorel Tache și ale dizidentului Melian — care era un atît de bun activist de partid, încît dracu știe de ce s-a apucat de scris manifeste — deci Mișu Negrițoiu, fost om al securității, actualmente secretar de stat... Adevărul e că voi înțelege și, mai ales, voi crede că schimbarea în România e ireversibilă în ziua în care cineva va reuși să dovedească, într-un ziar de mare tiraj și la o oră de vîrf, că măcar unul din oamenii zilei nu a fost securist, nu a fost coloborator al securității sau nu mai e securist.

TUDOR OCTAVIAN ■

STARE CRITICĂ

Crimă atroce

Două bestii dezlănțuite violează și ucid cu ferocitate

„L-am văzut pe Gigi cînd i-a dat o lovitură cu cotul drept în stomac, cea în cauză a căzut din lovitură peste masă, timp în care el a lăsat-o și a venit la bucătă rie și am mîncat împreună ouă ochiuri și brînză și am băut țuică. După ce am mîncat ne-am întors în cameră și am început să căutăm bani și altele. Femeia din camera respectivă era leșinată pe podea. Proprietăreasa începuse să se miște cînd am ajuns în camera ei. Gigi a legat-o de mîini și de picioare, după care i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele, lovind-o cu tocul pantofului." (din depoziția criminalului Ghiteanu Viorel)

„Am sărit gardul în curtea profesoarei"

„Subsemnatul Ghițeanu Viorel, zis Buță, fiul lui Mihai și Dumitra, născut la 4 decembrie 1968 în Urziceni, domiciliat în comuna Jilavele, Ialomița, fără ocupație, judecat sau condamnat nu am mai fost, declar următoarele: joi 19 octombrie, în jurul orelor 19,30 împreună cu prietenul meu Căpătoiu Virgil Constantin, zis Gigi, am mers în cartierul Giulești, pe strada cu biserica și am sărit gardul în curtea unei profesoare cu gîndul s-o batem, s-o violăm și s-o furăm din casă. Aflasem despre această profesoară că are bani și este putred de bogată". **(Din declarația inculpatului Ghițeanu Viorel, dată în fața organelor de anchetă la 10.11. 1989).** „În septembrie 1989, în timp ce mă aflam în locuința prietenului meu Ghițeanu Viorel și după ce am consumat băuturi alcoolice, acesta mi-a propus să mergem să spargem locuința unei persoane în care se afla bani și alte valori. Am refuzat de două ori, dar la insistențele lui, am acceptat". **(Din declarația inculpatului Căpătoiu Virgil Constantin, din data de 30.05. 1991)** „Cu aproximativ o săptămînă înainte de eveniment i-am tăiat firul de telefon și cred că în momentul săvîrșirii faptei, telefonul nu mergea". **(Ghițeanu Viorel)**

„Am văzut că-i mai bătea inima"

„Locuința mea se află în apropierea școlii. La data de 20 octombrie 1989 am avut ore la școală și am venit acasă în jurul orei 17 (...) După ce am mîncat, am mers în camera din față, spre stradă și am stat în pat, citind o carte. Am adormit și m-am trezit în zgomotul făcut de sonerie (...) Îmi amintesc că am deschis ușa de la antreu spre marchiză, însă nu-mi amintesc dacă am ieșit afară, pe scară, deoarece am simțit o lovitură la cap și, probabil, am căzut, moment în care mi-am pierdut cunoștința. Mi-am revenit parțial la Spitalul Dr. Marinescu, după aproape două luni de zile". **(Fragmente din declarația profesoarei A.V., 45 de ani, dată la Procuratura Municipiului București la 13.09. 1990)**

„Ambii am sărit peste gard în grădină, timp în care a început să latre cîinele, profesoara a ieșit din casă, mergînd către poartă și cînd a ajuns la colțul casei, unde eram noi ascunși, am acționat amîndoi. Eu am prins-o de cap, punîndu-i mîna la gură să nu țipe, iar Gigi a luat-o de picioare și am dus-o în bucătărie". **(Ghițeanu Viorel)** „Am încercat s-o legăm, dar nu am putut și am ținut-o de gură, să nu mai țipe". **(Căpătoiu Virgil).** „Gigi i-a dat doi pumni în stomac, nu a mai țipat, apoi am luat-o amîndoi la bătaie, cu pumnii și cu coatele și eu o întrebam unde sînt banii. Nu a reușit să spună, că a leșinat. Am dezbrăcat-o de haine, după care am avut raport sexual cu ea. În timp ce Gigi căuta prin casă și eu aveam raport sexual cu profesoara, am auzit pe cineva strigînd la ușă". **(G.V.).** „Între timp a mai venit o femeie, în vîrstă cam de 40 de ani, pe care am ieșit și am primit-o și am tras-o în cameră, lovind-o de două ori cu pumnii. Ghițeanu Viorel mi-a spus că de ce sînt scîrbă și nu i-o dau lui." **(C.V.C.)**

„Sora mea mai mică, Tăchescu Vasilica, în vîrstă de 38 de ani, era încadrată în București, la T.A.G. Carpați, Oficiul de calcul A.C. Republicii, cu sediul în Calea Victoriei. Sora mea era absolventă a liceului și a unor cursuri de specialitate la Institutul Central de Informatică. (...) Pe profesoara A.V. a cunoscut-o în urmă cu mai mulți ani și s-a mutat la ea cînd a decedat mama acesteia. Familia a fost de acord, deoarece o cunoștea ca o persoană serioasă. A.V. locuia singură și avea majoritatea timpului ocupat cu orele de curs și treburile gospodăriei" **(Din declarația martorului Tăchescu Alexandru)**

„Gigi a prins-o de gît, a luat-o la pumni și i-a spus să se dezbrace"

„Gigi a prins-o de gît, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii în cap, cerîndu-i să se dezbrace. Aceasta s-a dezbrăcat și i-a spus că acceptă să-i facă ce vrea, numai să n-o omoare". **(Ghițeanu Viorel)**

„Precizez că sora mea, o personalitate mai accentuată, nu accepta relații în afara celor de serviciu. Era un om serios din toate punctele de vedere". **(Tăchescu Alexandru)**

„...și-a bătut joc de ea și eu de profesoară, după aceea el și-a bătut joc de profesoară și eu de cealaltă". **(Căpătoiu Virgil)** „Fac mențiunea că fiecare dintre noi am avut raport sexual cu fiecare femeie, de două ori pe una și o dată pe ailaltă". **(Ghițeanu Viorel)** „Dar am uitat să scriu că le-am regulat și în c... și în gură și eu și Ghițeanu Viorel". **(C.V.C.)** „Gigi s-a dezbrăcat de haine în pielea goală și după raport sexual s-a îmbrăcat la loc, cred că el și-a lăsat chiloții în casă". **(G.V.)** „Precizez că profesoara era mai rău bătută decît cealaltă, avea capul umflat de lovituri și curgea sînge din nas și din gură". **(C.V.C.)** „Revin și precizez că pe cea cu care am avut primul raport sexual am lovit-o și eu de cîteva ori, deoarece în timpul actului sexual începuse să mă întrebe cum mă chiamă și de unde sînt.

„Pe urmă ni s-a făcut foame. În timp ce eu eram la bucătărie, Gigi era în prima cameră cu cea care venise în urmă în casă, pe care a continuat s-o lovească cu pumnii și cu picioarele, zicîndu-i să spună unde are gazda banii, femeia fiind în picioare, în mijlocul camerei, tot dezbrăcată. L-am văzut pe Gigi cînd i-a dat o lovitură cu cotul drept în stomac, cea în cauză a căzut din lovitură peste masă, timp în care el a lăsat-o și a venit la bucătărie și am mîncat împreună ouă ochiuri și brînză și am băut țuică.

„A legat-o de mîini și de picioare și-a-nceput s-o lovească"

După ce am mîncat ne-am întors în cameră și am început să căutăm bani și alte. Femeia din camera respectivă era leșinată pe podea. Proprietăreasa începuse să se miște cînd am ajuns în camera ei. Gigi a legat-o de mîini și de picioare, după care i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele, lovind-o cu tocul pantofului". **(G.V.)** „Cînd am plecat din locuința profesoarei, aceasta a rămas legată pe jos, în una din camere (...), iar cealaltă femeie a rămas tot pe jos, în altă cameră (...) Eu am legat-o pe profesoară cu o pereche de dresuri de mîini și de picioare, am scos sarsiile afară, am lăsat-o pe cea care a venit mai la urmă în prima cameră și am învelit-o cu plapuma, că era în pielea goală și pe profesoară am învelit-o cu preșuri. Am stins lumina și am ieșit din casă pe întuneric". **(C.V.C.)**

„Ultima dată am vorbit cu sora mea marți 17.10.1989 pe la orele 21. Vineri 20.10.1989, cînd m-am întors de la serviciu, în jurul orei 20, soția mea a căutat-o la telefon la gazdă și era contrariată că nu a răspuns nimeni". **(martorul Tăchescu Alexandru)** „În ziua de 23 octombrie 1989 martorul Barbu Marin, ce locuia vis à vis de locuința victimei, A.V., a văzut doi lucrători de la Telefoane care au reparat firul telefonic ce era rupt. Întrucît de cîteva zile martorul nu o mai văzuse pe A.V. a mers la școala unde aceasta își desfășura activitatea pentru a se interesa de ea și aici a aflat că nu a fost la ore de mai multe zile. Împreună cu profesorii Toitan Ion și Scarlat Bogdan au venit la domiciliul victimei. Aici au găsit ușa de acces în casă deschisă și cînd au intrat au văzut pe A.V. jos, acoperită cu covoare, cu fața în jos, legată de mîini și de picioare și la gură. În a doua cameră au găsit-o pe Tăchescu Vasilica, acoperită cu o plapumă și cu numeroase semne de violență". **(Fragment din Rechizitoriul Procuraturii Municipiului București, aprilie 1991).** „Simbătă așteptam un telefon de la sora mea, deoarece a fost ziua mea de naștere, pe data de 21.10.1989 am împlinit 45 de ani". **(Tăchescu Alexandru)** „Eu am pus mîna și i-am luat pulsul și am văzut că îi mai bătea inima". **(Ghițeanu Viorel)** „Mă constitui parte civilă cu suma de 30 000 lei, ce reprezintă cheltuielile prilejuite de înmormîntarea surorii mele". **(Tăchescu Alex.)**

„Era sînge pe pereți și pe mobilă"

„În încăpere erau stropi de sînge pe pereți și pe mobilă, iar victimei îi curgea sînge și din nas. Eu am luat din casa respectivă niște săpunuri, niște cafea, cercei, un lănțișor de aur, un medalion, o rochie de mireasă, aproximativ două mii de lei, o haină de iepure, o căciulă, un guler, un trening și niște mărgele". **(Ghițeanu Viorel)** „Se certifică faptul că A.V., 45 de ani, a fost internată la spitalul clinic Dr. G. Marinescu, la data de 23 octombrie 1989, cu diagnosticul de contuzie gravă cerebrală difuză, comă gr. II/III, sindrom psihoorganic posttraumatic". **(certificat medical nr. 2558 din mai 1989).** „Eu mă constitui parte civilă cu suma de bani ce reprezintă diferența de salariu la pensie. Pensia (de gradul I, cu însoțitor) a fost calculată în luna februarie 1990 în sumă de 1996 lei". **(profesoara A.V.).**

„În numele legii..."

„Domnule Președinte, regret foarte mult cele întîmplate în momentele mele de rătăcire, dar nu m-am gîndit nici un moment că în urma acestei fapte necontrolate voi ajunge să dau socoteală în fața legilor". **(Ghițeanu Viorel)**

„Curtea Supremă de Justiție — Secția penală, dosar 427/1992. Ședința publică din 21 mai 1992.

Respinge recursurile declarate de inculpații Căpătoiu Virgil Constantin și Ghițeanu Viorel împotriva sentinței nr. 125 din 5 decembrie 1991 a Tribunalului Municipiului București.

Căpătoiu Virgil Constantin, fiul lui Ion și Tinca, născut la 21.1.1969 la Mizil, jud. Prahova, domiciliat în comuna Jilavele, jud. Ialomița, căsătorit, cu un copil minor, cunoscut cu antecedente penale, și Ghițeanu Viorel, fiul lui Mihai și Dumitra, născut la 4.XII.1968 la Urziceni, jud. Ialomița, domiciliat în comuna Jilavele, jud. Ialomița, necăsătoriți, fără antecedente penale, au fost condamnați la pedepse rezultante de 20 de ani, sporite cu 5 ani, în total, deci, cîte 25 de ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor înscrise în art. 64 lit. a și a și b, codul penal, pentru săvîrșirea infracțiunilor de omor deosebit de grav, tentativă de omor deosebit de grav, tîlhării și viol".

LIANA TATOS ■

Poporul suveran cere poliţiei să calce legea!

• *Altă pacoste cu jocuri de „într-ajutorare"*

„Ancheta", ziarul poliţiei judeţene Brăila, publică — la solicitarea ori, mai bine zis, sub presiunea zecilor de mii de înşelaţi în aşa-numitele „jocuri de într-ajutorare" — lista primilor 500 de „premiaţi". Lumea vrea să ştie dacă în aceste liste figurează poliţişti ori notabilităţi. Lumea e convinsă că există persoane interesate ca adevărul să rămînă ascuns. În reacţia autoritară a mulţimii, regăsim ideea comunistă — de mare răspîndire teoretică şi practică, cum ar fi zis degeaba — împuşcatul că poporul are dreptate, chiar şi cînd nu are.

Dat fiind că din cei două sute şi ceva de mii de locuitori ai Brăilei au subscris la „loteria naţională a fraierilor" aproape o sută de mii, vom vorbi, în cele ce urmează, de **popor**, nu de **unii cetăţeni**. E un caz tipic de orbire în masă.

Lista în chestiune luminează două lucruri. Mai întîi că în ea nu figurează poliţişti, nici nume mari din administraţia oraşului şi a judeţului. În capul listei însă aflăm numele cucoanei — Constantina Vacu — în însărcinarea căreia a stat eliberarea de autorizaţii pentru cele peste 30 de firme „de într-ajutorare" înfiinţate într-o lună la Brăila. Cum în acelaşi inventar de nume aflăm şi alţi membri ai familiei Vacu, eu n-aş condamna-o pentru mită, ci pentru prostie.

Rolul meu nu e să condamn, ci să povestesc. Neînţelegerea, în cazul întîlnirii dintre popor şi poliţie în acest caz, totuşi, foarte semnificativ pentru gîndirea post-revoluţionară a poporului, vine din necunoaşterea rosturilor fireşti ale poliţiei. Practic, în afacerea jocurilor de noroc, poliţia nu are ce face — cît timp ambele părţi, care au semnat contractul, îl respectă.

Aici e, prim urmare, problema : poporul a semnat cu înşelătorii un contract prin care se angaja ca în caz de pierdere să înghită, cum se spune, găluşca. Acum, că a pierdut, poporul nu vrea să înghită găluşca. Vrea să i se facă dreptate, cu toate că n-are. Poliţia nu a închis nici măcar casele de jocuri respective. Nu era legal să intervină !

DREPTATE FACE JUSTIŢIA; POLIŢIA DOAR CERCETĂRI

- convorbire cu dl. maior Marinică Ştefan, şeful Poliţiei Municipiului Brăila –

Dl maior Marinică Ştefan, a avut amabilitatea să răspundă întrebărilor redacţiei noastre. Dînsul a ţinut să clarifice, dintr-un început, funcţia poliţistului. Poporul a venit la poliţie ca aceasta „să-i rezolve pe hoţi şi să facă dreptate". Or, dreptate face justiţia. Poliţia face numai cercetări şi numai dacă se impun cercetări.

— Totuşi — i-am spus domnului maior Marinică Ştefan — poliţia judeţeană şi municipală au reacţionat nu trecînd peste lege, dar mergînd un timp paralel cu ea. De ce ?

— Pentru că erau mulţi, domnule, şi foarte nervoşi. De la o mulţime întăritată te poţi aştepta la orice. Şi atunci am decis că trebuie să discutăm cu cît mai mulţi, din cei care se adunaseră în faţa sediului poliţiei, ca să scadă puţin tensiunea. Eu socotesc că am procedat cum trebuie. Nu puteam să le spunem deschis : e un contract între particulari, n-a fost încălcată nici o clauză, deci poliţia nu se amestecă. Cine ştie ce s-ar fi întîmplat ! N-a fost o manifestaţie de treizeci de mii de oameni — cum a scris „Adevărul" — dar erau destul şi foarte, foarte porniţi. Mai ales că patronii firmelor se ascundeau sau erau fugiţi din oraş.

— Patru au fost oraşele unde jocurile „de şansă" — cum le-au botezat patronii firmelor — au proliferat : Braşov, Constanţa, Ploieşti şi Brăila. Există legături între firmele din aceste oraşe ?

— La Brăila, numai firma „Adison", care a avut şi cea mai mare cifră de afaceri, de cîteva sute de milioane lei, a activat şi la Braşov. Nu ştim dacă e vorba de o reţea, deoarece nu s-a stabilit. Acum, tot firma „Adison", înfiinţată la Brăila în mai, anul trecut, e cea care s-a desfiinţat ultima. Noi facem cercetări nu pentru că ne-o cere zgomotos populaţia, ci fiindcă există date care arată că au folosit o parte din bani pentru finanţarea unor activităţi comerciale care nu ţineau de contractul încheiat între firmă şi jucători. Dar şi pentru că patronii au dispărut.

— Credeţi că lumea a ştiut în ce constă şansa şi neşansa la acest joc ?

— Vedeţi mulţi spun acum : păi, am semnat, e drept, un contract, dar ce, m-am uitat ce scria acolo ? Am semnat pentru că semnau toţi şi aşa se cerea ! Părerea mea e că majoritatea a ştiut care-i şmecheria. Dovadă că atunci cînd se înfiinţa o firmă nouă, mulţi plecau de la firma unde figurau pe liste pe ultimele locuri, ca să se înscrie pe locuri din faţă. Toţi ştiau că se şi pierde, dar speranţa să piardă alţii, nu ei.

— Cînd au început să se încurce treburile ?

— În vară, cînd două firme au dat falimentul. Se ajunsese la un fel de prag critic la înscrieri. La faliment, firmele trebuiau să plătească 65 la sută din banii încasaţi. Aşa era contractul Or, deşi exista un contract, cetăţenii cereau **toţi banii** înapoi. E ceva interesant în toată povestea, care trebuie cunoscut : în mulţimea care a participat la jocuri, zvonurile circulau mai repede, atît cele bune cît şi cele rele. Cu consecinţe ciudate. Cînd s-au dat primele cîştiguri, mintea multora a luat foc. Mintea lor a luat foc şi cînd a început să se vorbească de sistarea premierilor. Dacă unul credea că patronii au băgat banii într-o afacere, cel cu care vorbea lua părerea ca ştire sigură. Şi au năvălit la poliţie. Pierdeam timpul explicînd la fiecare cum era situaţia. Unii patroni au fugit, nu fiindcă aveau vreo vină. Riscau să fie bătuţi înainte de a putea da o explicaţie. E greu de înţeles psihologia mulţimii. Erau unii care voiau să-şi facă singuri dreptate, iar cînd îi întrebai ce urmăreau, vedeai că nu ştiau nimic precis. Panica face mult rău Unii patroni au cerut protecţia poliţiei. Aha, au zis cetăţenii, poliţia îl protejează pe hoţi ! Dar noi, poliţia, trebuie să facem jocul mulţimii sau să cercetăm faptele aşa cum sînt ele ? Eu pe asta insist, că populaţia a cerut poliţiei să încalce legea. După părerea mea, cetăţenii umblau să-i înşele pe patronii firmei. Or, mai bine zis, unii pe alţii umblau să se înşele. La „Adison", erau în joc vreo 460 de milioane de lei. O sumă care poate să înnebunească pe oricine. Prin august, anul trecut, am invitat la sediul poliţiei directori de bancă, inspectori de la Garda Financiară şi patroni, dar şi purtători de cuvînt, să le zicem, ale jucătorilor, ca să avem cumva o lămurire. Cu toţii am căzut de acord că nu există motive ca să intervină instituţiile statului. Tot atunci s-a văzut clar că toate firmele îşi vor încheia activitatea prin faliment. Asta era legea jocului. A doua zi, cînd am invitat şi pe toţi patronii firmelor, ca să vedem cum pot continua jocurile, astfel încît să nu iasă bucluc, zece din ei au ridicat mîna şi au zis : noi ne oprim, declarăm în ziare falimentul, dar vom da banii înapoi sută la sută. Ei aveau, oricum, un profit bun de la C.E.C. Le-am spus acestor întîlniri „conferinţă de presă". Vreau să fim înţeleşi bine, poliţia trebuie să respecte legea chiar dacă tot oraşul îi cere s-o încalce.

TUDOR OCTAVIAN ■

Atenţie cetăţeni!

NU CONSUMAŢI ACESTE PRODUSE!

Că scandalul zahărului import China, infestat cu acea bacterie de temut ce îl transformă într-o masă umedă, lipicioasă, de culoare gălbuie, la proporţii nu este un secret. Grav este însă faptul, din perspectiva consumatorului, zahărul infestat este masiv răspîndit în teritoriu, şi că el poate fi utilizat de „întreprinzători" la prepararea unor băuturi răcoritoare, sau dulciuri, punîndu-se în pericol sănătatea tuturor.

În susţinerea celor de mai sus, prezentăm o situaţie a cantităţilor de zahăr infestat, semnalate şi confiscate în cursul acestei luni, fără a avea pretenţia epuizării subiectului.

Judeţ	Cantitatea (tone)
Bistriţa	12,5
Botoşani	37,6
Braşov	192
Maramureş	98
Mehedinţi	69
Sălaj	22
Sibiu	34,2
Teleorman	42,8
Vîlcea	50
Neamţ	240

Alte atentate la sănătatea publică au fost semnalate de către Oficiile Judeţene pentru Protecţia Consumatorului :

— pulpe de pui import S.U.A., comercializate de **GASTROPROD S.R.L. Constanţa,** în condiţiile defectării agregatului frigorific

— salam Bucureşti, comercializat de **SPORT-TURISM S.R.L. Constanţa** şi avînd termenul de garanţie expirat

— cafea boabe (Franţa), comercializată de **SC WUNCOMPUTER S.R.L. Braşov,** rîncedă, fără culoare, fără miros specific

— cafea boabe Wiener, Rio, comercializată de **SC SIROMEX Baia Mare,** rîncedă şi mucegăită

— bere, comercializată de **SC HELTAN S.R.L. Cisnădie,** cu impurităţi şi tulbure

— oţet, comercializat de **SC ROMDANIA S.R.L. Vîlcea,** diluat, cu o concentraţie de 4,14 grade în loc de 9 grade.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Între clemenţă şi iresponsabilitate

JUDECĂTORIA DIN BRAŞOV A ELIBERAT ŞASE TÎLHARI

• *deşi aceştia au furat 13 milioane*

În ultimul timp, mai mulţi locuitori ai oraşului Braşov au făcut reclamaţii la poliţie, pe motiv că nu primesc corespondenţa — în special cea venită din străinătate. Rămase fără ecou, au început speculaţii, unii cetăţeni prejudiciaţi au considerat că SRI-ul a reînceput să folosească metodele securităţii.

Cauza a fost elucidată la începutul lunii decembrie a anului trecut. În urma cercetărilor, poliţia a descoperit un grup de lucrători ai oficiului PTTR-Tranzit, care au sustras corespondenţa externă, violînd-o în scopul depistării valutei. Procuratura a emis mandat de arestare pentru : **Sandu Tîrhoacă, Viorel Tîrhoacă, Dumitru Soş, Sorin Buruiană şi Constantin Ademnicăi.** Aceştia au furat 80 de saci conţinînd corespondenţa străină, prejudiciind poşta cu circa **13 milioane lei.** Într-o lună, au deschis corespondenţa din şapte saci, paguba ridicîndu-se la 2,15 milioane lei. Pentru a şterge urmele, infractorii au distrus invitaţii, asigurări, valori care au fost trimise prin poştă ! În urma unor cercetări făcute de poliţie, s-a descoperit că arestaţii se mai făceau vinovaţi de furtul a **5,4 milioane lei,** sustrase din oficiul de tranzit DJP în seara zilei de 3 decembrie 1992.

Procurorul care a dat mandatul de arestare, **dl. Petru Doboş,** a dat următoarea motivaţie : **furt calificat din avut public şi personal — conform articolului 224 din Codul Penal.**

În ziua de 7 ianuarie 1993, Procuratura a cerut instanţei de judecată prelungirea mandatului pentru cei şase inculpaţi, deoarece la 8 decembrie expira termenul stabilit. Instanţa a considerat că încadrarea este eronată şi că făptaşii au fost arestaţi ilegal ; în consecinţă, cei şase au fost eliberaţi, deşi probele sînt concludente iar prejudiciile sînt enorme. Chiar unul dintre avocaţii apărării, **Paul Rişnovcanu,** a susţinut necesitatea menţinerii inculpaţilor în arest ; în încheierea procesului verbal este menţionat doar punctul de vedere al celuilalt avocat al apărării, ca şi cum primul nici n-ar exista !

Faptul că acuzaţii nu mai lucrează în poştă nu schimbă cu nimic situaţia. Mai mult decît atît, pot distruge probe sau pot fugi din ţară. În prezent, cei şase sînt cercetaţi în libertate. Decizia instanţei nu mai poate fi atacată prin recurs. Fără comentarii.

DORIAN RADU ■

EXTERNE

Love story

Clinton — Elţin?

VIITORUL

ECHILIBRU DE PUTERE

E greu de spus dacă americanii — şi odată cu ei şi principalii lor aliaţi — şi-au propus în ultimele patru decenii desfiinţarea completă a lagărului socialist, eradicarea comunismului (ca orînduire de stat) din Europa şi din lume. Poate nici nu sperau că acest lucru ar fi posibil, poate nici nu-l doreau. Pentru că lagărul comunist stabilizîndu-se, el a creat de-a lungul anilor un echilibru pe plan mondial, comod pentru occidentali (n-are a face cu acest lucru se realiza cu preţul sînului în robie a sute de milioane de oameni). De aceea, Occidentul caută doar să ţină u.r.s.s. şi lagărul în frîu, sub control, nu să-l lichideze. S-a întîmplat, însă, altfel. La o strădalnică privire de ansamblu imediat ur mătoare, comunismul s-a prăbuşit ; desigur, în cea mai mare măsură datorită şubrezeniei lui fiziologice.

Atunci, americanii — şi surprinşi, dar şi satisfăcuţi că lucrurile au mers mult mai repede şi mai departe decît avuseseră ei în vedere — au incurajat, într-o primă manşă, ţările est-europene să scape de tutela u.r.s.s.,în ideea ca, de vreme ce echilibrul mondial tot s-a frînt, balanţa să se încline în favoarea Occidentului. Şi s-a înclinat. În a doua manşă, americanii — sub administraţia Bush, firească — au incurajat republicile sovietice să se desprindă de u.r.s.s După cum se ştie, încercarea nereuşită de puci din august 1991 a uşurat mult acest proces. Astăzi nu **mai există nici o fostă republică unională care să nu se fi declarat independentă. Şi echilibrul s-a frînt din nou, tot în favoarea S.U.A., care au rămas faţă-n faţă doar cu Rusia.**

Da, însă între timp au început să apară, rînd pe rînd, efectele nedorite (pentru americani mai întîi, dar şi pentru alţii) ale pulverizării echilibrului amintit : dihonia cehoslovacă, războiul civil din fosta Iugoslavie, resurecţia iredentismului la scară continentală, în special a celui ungar şi a celui rus, gravele dificultăţi economice ale tuturor „ţărilor surori" şi ale fostelor componente ale u.r.s.s, războaiele locale (cu caracter etnic) de pe teritoriul fostului imperiu, **puternicele tendinţe centrifuge din Rusia însăşi, dar, mai ales şi mai presus de toate, pericolul restauraţiei bolşevice (sub indiferent ce nume) la Moscova.**

În toate ţările fostului lagăr, cei mulţi trăiesc prost sau foarte prost, dar se pare că cei mai rău o duc ruşii. Obişnuiţi timp de trei sferturi de secol ca statul să le garanteze gamela de ciorbă, acum, că nu le-o mai asigură nimeni, ruşii se simt înşelaţi, frustraţi şi încep să ofteze după vremurile Tătucului (ca la noi după „iepoca" lui Ceauşescu). Dacă în urmă cu 17 luni, 51 la sută dintre ruşi se pronunţau în favoarea democraţiei şi doar 39 la sută contra, în prezent 51 la sută doresc o conducere de mînă forte şi doar 31 la sută vor regim democratic. Profitînd de această stare de spirit a populaţiei, „durii" ar putea reveni. Iată ce spune un specialist american, Julien Cooper : „Este posibil (în Rusia — n.n.) să se revină la trecut, chiar dacă nu la un sistem «comunist». Mă gîndesc mai degrabă la o modernizare originală, într-un context politic autoritar şi într-un context social corporativ, aşa cum a fost în Spania lui Franco". Şi întrucît aceasta ar constitui o ameninţare pentru Occident, „americanii au decis să treacă de partea lui Elţin". În acelaşi sens se pronunţă şi „Associated Press" : „S-ar putea ca preşedintele Clinton să fie confruntat cu cea mai gravă criză din această zonă, cu un posibil eşec al încercării de reformă şi cu pericolul dezintegrării Rusiei". Avînd aceasta în vedere, „Clinton trebuie să fie pregătit să dezvolte o politică de natură să-l ajute pe preşedintele rus Boris Elţin să rămînă la putere".

Urmează, deci, să ne aşteptăm la o deplasare a orientărilor Casei Albe — sub mina noului ei locatar — în ceea ce priveşte fostele componente ale lagărului socialist : prioritate va avea Kremlinul, iar ţările est-europene şi fostele republici sovietice se vor bucura de sprijinul american numai în măsura în care acesta nu-l dezavantajează şi nu-l deranjează pe Boris Elţin.

ION D. GOIA ■

Centrifuga balcanică

De la faimosul discurs al preşedintelui **Snegur** din 24 decembrie anul trecut, şi pînă azi, **Republica MOLDOVA** s-a aruncat în plin sindrom al discordiei : „A organiza sau a nu organiza referendumul ?", aceasta a fost întrebarea care a despărţit brutal apele politice şi i-a aruncat pe politicieni unii împotriva altora... Inutil de comentat nu numai inoportunitatea acestei consultări, dar şi strategia care se ascunde în spatele ei. Cert este că la **Chişinău** disputele au luat o asemenea amploare, încît **dezolvarea parlamentului** a devenit o alternativă plauzibilă. Moldova riscă să se sugrume prin forţe proprii, iar dogmaticii autohtoni să devină abonaţii unor rente moscovite... ● Ceea ce am anticipat în acest colţ de pagină cu luni în urmă se consumă frenetic sub ochii noştri : **duelul din BOSNIA-HERŢEGOVINA** se întinde ireparabil spre restul fostei Jugoslavii. **Kraina** şi toată învălmăşeala din jurul ei este unul dintre aceşti paşi spre infern. **Dalmaţia** va (re)lua foc, **Macedonia** a atins punctul de fierbere, **Kosovo** se pregăteşte pentru a urca pe jăratec, **Dunărea** a devenit un fluviu de pîndă balcanică, etc, etc. Nu ne mai întrebăm de ce toate acestea.

TURNUL BABEL

Ne întrebăm în ce scop ? ● Un **„tratat** de prietenie şi colaborare" a fost semnat de două republici autoproclamate. Documentul s-a încheiat la **Tiraspol**, în urma vizitei delegaţiei abhaze. **ABHAZIA** s-a rupt de **GRUZIA** în stilul în care **Transnistria** s-a rupt de **Republica Moldova.** Fantomele au devenit republici şi fac politică internaţională în registru clandestin, dar operant. În junglă, legea junglei este junglei însăşi... ● Incredibil : **preşedintele Italiei, OSCAR LUIGI SCALFARO,** a efectuat, recent, o vizită oficială în **Austria.** Ceea ce este incredibil e că dialogul la nivel înalt iniţiat de cele două ţări vecine, amice, şi aparţinînd aceluiaşi sistem economic, politic şi moral este efectuat după o pauză de... 111 ani! Ultima vizită la vîrf efectuată de italieni în Austria a avut loc în 1882. Dar şi atunci regele Umberto I s-a deplasat în capitala imperială „neoficial". Hm. ● **CONSILIUL DE SECURITATE** a emis o rezoluţie, 799, în legătură cu soarta celor 415 de exilaţi palestinieni. Consiliul i-a dat drumul pe filieră, dar nu exercită presiuni menite să ducă şi la aplicarea ei. În schimb, în **cazul Jugoslaviei** face un **război** enorm pentru respectarea strictă a embargoului. În mod firesc, se naşte întrebarea ce se întîmplă cu lumea dacă judecătorii supremi îşi permit reacţii fluctuante de la un meridian la altul.

RADU BUDEANU ■

SE VA DESPĂRŢI SIBERIA DE RUSIA ?

Ce s-a întîmplat cu „republicile unionale" sovietice am văzut cu toţii : profitînd de situaţia creată după înăbuşirea puciului de la Moscova, din august 1991, aceste republici şi-au adus aminte de o anumită prevedere din constituţia u.r.s.s. — prevedere pusă acolo doar cu rol decorativ — şi şi-au proclamat independenţa. Şi cu toate că acum Moscova se dă de ceasul morţii să refacă uniunea sub chipul C.S.I., mortul de la groapă nu se mai întoarce, un ulicior făcut din cioburi e altceva decît ulciorul cel dintîi.

Dar Siberia ? Întrucît ea n-a fost „republică unională", ci parte a Rusiei, n-a putut în 1991 să profite de-nghesuială ca să se desprindă de Moscova. Însă acest lucru n-a însemnat că n-a cochetat şi nu cochetează cu această idee. Iată, de exemplu, ce scria recent în ziarul „Economie şi resurse", care apare la Novosibirsk, redactorul-şef al publicaţiei, Iuri Voronov : „Ce altceva ne poate oferi Moscova decît anarhie ? Ne tratează ca pe nişte vite, dar ei nu sînt nici măcar nişte văcari responsabili. Ei ne jefuiesc avutul şi ne fură sau ne irosesc banii. Siberia nu vrea să sîntă în groapa pe care i-o sapă Moscova. Este bine să ne separăm spre binele ambelor părţi".

Nemulţumirile siberienilor au la bază numeroase dificultăţi. Întrucît Moscova — o ştie toată lumea şi acum o şi spune cu voce tare — a tratat Siberia (în care sunt situate mai bine de jumătate din resursele energetice şi de materii prime ale Rusiei) ca pe o colonie, aici s-a instalat haosul, producţia a scăzut mult mai mult decît în restul Rusiei (în 1992, cu 30 la sută faţă de 1991, în timp ce în restul Rusiei procentul de scădere a fost 20), sărăcia se extinde. În plus, dacă statele musulmane din vestul Siberiei, Tătarstan şi Başkartostan, vor obţine, aşa cum îşi doresc, independenţa, legăturile dintre Siberia şi Rusia europeană de peste munţii Urali vor deveni şi mai fragile decît în prezent. Nu întîmplător China şi alte ţări din Orient îi curtează pe oamenii de afaceri siberieni, dintre care mulţi consideră că viitorul Siberiei se află nu în vestul Rusiei, ci către Est. În acest sens, semnificativ este şi faptul că la tîrgurile comerciale de la Novosibirsk numărul întreprinzătorilor asiatici îl depăşeşte uneori pe cel al colegilor din vest.

Totuşi, apelul la separaţie politică faţă de Rusia nu este împărtăşit — cel puţin în momentul de faţă — de factorii de decizie din Siberia. Reprezentanţii celor 19 regiuni ale Siberiei au alcătuit anul trecut un consiliu, denumit Acordul Siberian, care se întruneşte din două în două luni la Novosibirsk. Scopul lui — să smulgă Moscovei o cotă cît mai mare din resursele economice ale regiunii : cărbune, petrol, lemn, diamante şi aur. Un prim mare succes înregistrat Acordul în toamna anului trecut, cînd l-a determinat pe Elţin să iscălească un decret prin care 10 la sută din încasările totale obţinute de pe urma exportului resurselor naturale siberiene se returnează Siberiei spre a fi reinvestite în zonă.

Dar siberienii vor mai mult, vor să fie lăsaţi să se gospodărească singuri. Figura siberiană cea mai proeminentă, un fel de lider al Acordului Siberian, A. Novikov, a declarat : „Siberia îi spune pur şi simplu Moscovei : lăsaţi-ne să facem lucruri la care ne pricepem. Noi ştim cum să extragem cărbunele şi să producem ţiţei, cum să convertim instalaţiile militare pentru uzul industriei, cum să ne folosim resursele naturale. Probleme cum sunt relaţiile externe pot rămîne de competenţa Moscovei".

Kremlinul, în general, vrea să se aibă bine cu Acordul Siberian, dat fiind că acesta nu cere independenţa. Dar n-o cere deocamdată. Într-un timp destul de scurt multe se pot schimba, dat fiind că adepţii separării nu stau cu mîinile-n sîn.

ION D. GOIA ■

Imaginea rănită a Statelor Unite

Instalarea preşedintelui Bill Clinton în vîrful piramidei americane şi, ţinînd cont de structura obiectivă a raporturilor mondiale, în vîrful ocult al piramidei internaţionale a fost frenetic mediatizată de presa scrisă, vorbită şi filmată de pretutindeni. E normal. Nicicînd America nu a avut o asemenea mulţumire de sine, aşa cum nicicînd Pentagonul nu a avut aripi mai largi. SUA trăieşte voluptatea indescriptibilă a singurătăţii la putere, a unei puteri discreţionare glazurate cît se poate de democratic.

Aceasta nu înseamnă că Washingtonul ar fi scutit de inamici. Dar inamicii majori, de calibru alarmant, au dispărut în felurite... feluri : distruşi economic, limfatizaţi politic, demolaţi în însăşi coerenţa lor. Noua situaţie impune, indiscutabil, o schimbare de stil, de metodă, de tactică şi strategie. Într-un fel, lumea a luat-o înaintea propriilor ei reguli, obişnuinţe şi scenarii. Balamucul mondial actual nu mai poate fi abordat cu vechile pîrghii. Dezideologizarea omenirii, dizolvarea confruntării dintre blocuri şi deşirarea cortinei de fier s-au realizat, însă, în paralel cu etnicizarea unor tensiuni latente şi inflamarea stihinică a hărţii conflictelor deschise sau potenţiale. De la duelul nuclear, consecvent ţinut pe hîrtie, s-a trecut la izbucnirea unei puzderii de încleştări clasice, avînd drept recuzită armament uşor sau mediu. Etnice sau religioase, economice sau politice, războaiele care scurmă planeta întră, de regulă, în aria războaielor civile. Ele sînt dominate de spiritul de gherilă al comandourilor teroriste şi de răfuielile diletante în care populaţia necombatantă este prima victimă.

Un asemenea teatru de luptă, care poluează resorturile normalităţii din Europa pînă în Asia şi de acolo spre Orient şi Africa, articulează un „pachet" de impulsuri dintre cele mai alarmante. Ele se concurează în direcţia Casei Albe, de unde se aşteaptă decizii reparatorii şi măsuri justiţiare, chiar dacă ambalate sub genericul ONU. Este limpede că în acest joc ONU a devenit o minge. Subţirimea resurselor organizaţiei, inadecvarea ei pentru intervenţii asidue şi repetate şi, în general, structura acesteia nu îi permit intervenţii „pragmatice" într-o zonă sau alta, cel mai adesea simultan.

Astfel, pisica moartă rămîne în circa Washingtonului. Riscul programat al unei asemenea responsabilităţi este enorm. În Somalia, împărţirea biscuiţilor s-a lăsat cu morţi şi răniţi. În Irak, riposta disciplinară a „martirizat" Bagdadul şi a excitat Kremlinul, care s-a... departajat de diplomaţia americană. În Iugoslavia, o eventuală apariţie a „băieţilor blonzi" va fi primită, aşa cum s-a declarat la Belgrad, cu rachete care pot mişca adînc din trupul Europei occidentale. Inutil să consemnez întreaga listă a rănilor de serviciu pe care SUA şi le-au asumat în opera de reparare a lumii. Desigur, e vorba de rănirea imaginii ei, care acum reprezintă singura alternativă ideală.

RADU BUDEANU ■

Puşcăriaşi cu televizor

În sfîrşit un loc fruntaş şi pentru România

● Obţinut prin numărul mare de crime şi delicte săvîrşite în 1992

Pentru fostele ţări surori n lagărul socialist, intrarea Europa înseamnă să facă cle cum au făcut vest-europenii, să fie şi la cle cum la occidentali, să aibă şi e ce au cei din vest. Din ıcate, s-a început cu cele le, dat fiind că acestea sunt totdeauna mai uşor de obnut. La loc de frunte — eşterea criminalităţii. Cu teva zile în urmă, A.F.P. ria : „Criminalitatea, subiect bu în regimul comunist, s-a ıblat practic din 1989 în omânia, Bulgaria, Cehia, ovacia, Polonia şi Ungaria, timp ce numărul de aresıri a scăzut puternic în aceaşi perioadă". Observînd în ceacât că, iată, am dat şi este o înşiruire în care România se află pe primul loc, om arăta că prin numărul de restări A.F.P. înţelege prontul de rezolvare a cazurig, adică de descoperire de tre poliţie a făptaşilor, a utorilor crimelor şi delictelor. Este dat exemplul Cehiei, nde, din totalul de 277 117 rime şi delicte comise în 992, doar 30,5 la sută au puut fi elucidate, cotă ce scade sub 20 la sută în cazul furrilor şi jafurilor. Deci, din inci jafuri, patru rămîn nerelvate.

Agenţia citată oferă şi numeroase alte date despre criminalitatea în ţările amintite în Rusia. Reproducem mai jos ce se spune despre România, Bulgaria, „În România, criminalitatea, sub toate formele, nu încetează să crească de la an la an. Peste 5 000 de infracţiuni, aşa-numite de mare violenţă" — omoruri, tîlhării agresiuni în care au ost folosite armele — s-au omis în 1992 în România. Poiţia română s-a confruntat cu delicte de tip nou, în special u dezvoltarea unor reţele maiote asiatice şi ruseşti, responsabile de operaţiuni arezmurilor, în care sunt folosite rme. Un mare număr dintre ele 700 de societăţi mixte înfiinţate începînd cu anul 1990 [illegible] sînt de fapt „firme otomă" menite să acopere activităţi criminale. Şi mai departe despre fraţii bulgari : «În Bulgaria, potrivit Ministerului de Interne, criminalii devin „din ce în ce mai aroganţi". În 1992 criminalitatea a crescut din nou cu o treime faţă de 1991. Ea se dublase deja în raport cu 1990. Ca şi în alte ţări est-europene, poliţia bulgară se confruntă cu delicte de tip nou : gangsterism în toată regula, furturi de icoane din biserici, fabrici clandestine de alcool şi reţele de import de maşini furate din Belgia şi Ungaria cu complicitatea vamesilor. Noul premier, Luben Berov, **s-a declarat favorabil înăspririi condiţiilor din închisori şi reintroducerii pedepsei capitale.»**

Am dat şi pasajul despre bulgari pentru a arăta că în timp ce vecinii noştri din sud se gîndesc la înăsprirea condiţiilor de detenţie în puşcăriile bulgăreşti, pentru ca un potenţial infractor să stea mult pe gînduri dacă să treacă la fapte sau nu, în România traiul puşcăriaşilor se face tot mai confortabil — ei pot să-şi aducă televizoare, radio, ziare şi reviste, pot să editeze unele publicaţii s.a. O fi aşa la occidentali, dar de cîte altele nu dispun ei pentru a contrabalansa astfel de înţelesuri ! Noi n-avem de nici unele. Şi atunci, prin confort poate fi descurajat românul să nu devină răufăcător ? Şi mai sunt la noi şi alte anomalii. Citez, în continuare, dintr-un articol, apărut în „România liberă" ; „Penitenciarele României sunt supraaglomerate, gradul de ocupare fiind de 134 la sută. Starea infracţională este într-o continuă explozie. Pe rolul instanţelor judecătoreşti se află cel puţin 10 000 de cazuri penale, procese în care pronunţarea se face de la omor deosebit de grav la delictul de calomnie. Iată un motiv în plus pentru care liderătorii din România amînă sine die procese în care inculpaţii ar trebui condamnaţi la ani grei de puşcărie" Să nu mai mirăm că asasinii hoţii, escrocii derbedeii şi alte scursuri ale societăţii îşi fac în [illegible] noastră România de cap ?

ION D. GOIA ■

Prinul pentru administrarea injecţiei letale

Cum se mai omoară oamenii în Statele Unite?

● — Este vorba de execuţiile cu acte în regulă —

Inventivi cum îi ştim, americanii au imaginat forme variate pentru a-şi trimite semenii pe lumea cealaltă. În majoritatea statelor ce compun SUA, pedeapsa capitală a rămas în vigoare. Mai mult decît atît : în 1992 au fost condamnate la moarte mai multe persoane decît în oricare din ultimii 16 ani.

Mijloacele tehnice şi biologice de omucidere au luat locul metodelor „clasice", streangul şi arma de foc, dar nici acestea nu au fost abandonate. Cel mai uzitat instrument de omucidere cu acte în regulă este la ora actuală injecţia letală. Îi urmează prea bine cunoscutul scaun electric, iar acestuia, camera de gazare, arma de foc şi spînzurătoarea.

Dar în contextul justiţiei americane, de la pronunţarea sentinţei şi pînă la punerea ei în aplicare, pot trece luni şi chiar ani de zile. În tot acest răstimp, condamnatul trăieşte cu speranţa că va fi achitat.

Vă prezentăm alăturat un tablou statistic al execuţiilor practicate pe teritoriul Statelor Unite în perioada ianuarie 1976 — mai 1992, precum şi trei fotografii ale sinistrelor instrumente de execuţie

Scaunul electric

Camera de gazare

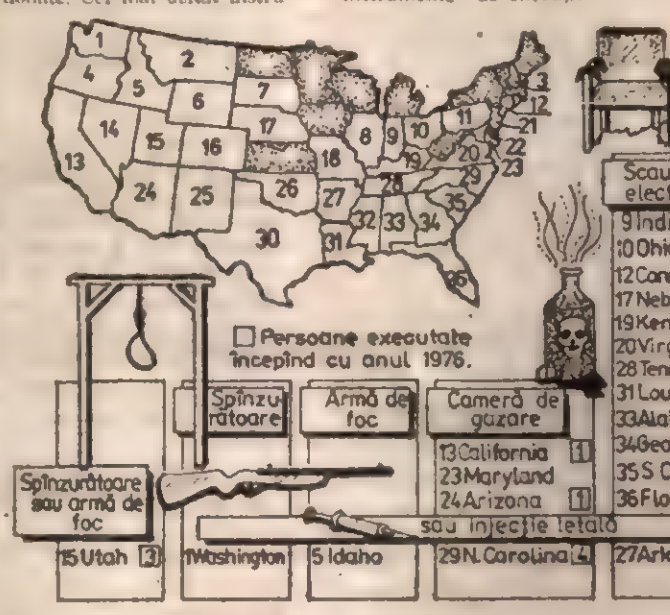

Vaclav Havel din nou preşedinte la Hrad

CEHIA A REFUZAT REVENIREA LA COMUNISM

La noi, toate mărimile, în posturi sau la pensie, de la Ion Iliescu la Silviu Brucan, ca să nu mai vorbim de aliaţii stăpînirii, în frunte cu p.s.m.-iştii, au aplaudat cu frenezie revirimentul comuniştilor din unele foste ţări socialiste sau republici sovietice. Şi ceea ce n-a constituit efectul unor dificultăţi ale perioadei de trecere, dificultăţi mai mari decît se crezuse la început, a fost prezentat de falanga iliescenistă drept o reconsiderare de către popoarele din Europa de est a „valorilor" comunismului, vizînd şi reabilitarea unor structuri, cu oamenii lor cu tot. Şi s-a şi trecut la treabă. Asistăm, acum, în România, la o îndepărtare sistematică din orice posturi cît de cît importante a oponenţilor regimului comunist a „dizidenţilor", şi la înlocuirea lor cu demnitari şi lui Ceauşescu, de la rangul al doilea în jos. Dar iată că în lume au loc şi evenimente care contrazic ideea come-backului comunist general. Printre ele se numără şi alegerea lui Vaclav Havel ca preşedinte al Cehiei.

Eroul dizidenţei anticomuniste din Cehoslovacia, al „revoluţiei de catifea" şi al „divorţului de catifea", a pornit în cursa prezidenţială cu un handicap uriaş : el era făcut răspunzător — şi de stînga şi de extrema dreaptă — de desfiinţarea Cehoslovaciei. Acuzaţia era, desigur, lipsită de fundament. Cehoslovacia nu s-a dezmembrat nici datorită înabilităţii preşedintelui Havel, ci fiindcă din cauza nepricepe-rii altora de a menţine ţara făcută din două bucăţi, ci pur şi simplu pentru că în Europa istoria a mers, inexorabil, către moartea federaţiilor şi spre constituirea de state (state, nu bantustane !) naţionale. Legea „o naţiune — un singur stat, un stat — o singură naţiune" s-a dovedit de fier. Oricine ar fi fost după 1989 la Hrad în locul lui Havel n-ar fi putut schimba nimic. E un merit al deputaţilor cehi că au înţeles bine acest lucru. Şi astfel, cel mai cunoscut dizident al Cehiei a obţinut 109 voturi, în timp ce contracandidatul său comunist doar 49. Prin aceasta, marşul „triumfal" al revenirii comuniste în răposatul lagăr socialist s-a poticnit zdravăn.

ION D. GOIA ■

Va susţine Kohl România reprezentată de Adrian Păunescu?

Vizitînd „landurile de est" ale Germaniei, adică regiunile ce au făcut parte din R.D.G., cancelarul federal Helmut Kohl a pledat cu multă hotărîre cauza unei Europe unite. O va face oare el cu aceeaşi înflăcărare şi pentru integrarea noastră în această Europă, chiar dacă la Consiliul Europei Adrian Păunescu se va lăţi, gros, peste imaginea bietei Românii ?

DOSAR FLACĂRA

Dosarul „Casa Republicii"

UN ALT PUNCT DE VEDERE:

„Opinia publică a fost și este dezinformată"

Omul care a conceput și realizat acest proiect faraonic este arhitect și se numește ANCA PETRESCU. Părtașă la megalomania dictatorului, a făcut peste noapte o fulminantă carieră. Astăzi nu mai este stea de primă mărime, dar „strălucește" în continuare, destul de bine și, mai mult, este foarte mîndră de opera ei.

— convorbire cu doamna arh. Anca Petrescu, șeful de proiect al edificiului —

Are doi copii ● Zodia — Pești ● A absolvit Liceul German din Sighișoara ● În 1974 a terminat Facultatea de Arhitectură ● Lucrează la proiectul Casa Republicii de 12 ani

— Vă rog să faceți cîteva precizări referitoare la afirmațiile apărute în revista noastră, în cadrul „Dosarului Casa Republicii" de către dl. Al. Beldiman, președintele Uniunii Arhitecților.

— Voiam să vă spun că, după revoluție, s-a realizat, și încă într-un mod deosebit de serios, un studiu tehnico-economic la Institutul de Proiectări „Carpați", care include, bineînțeles, și acel studiu de fezabilitate, despre care dl. Beldiman afirma că nu ar fi fost făcut. S-a studiat deja ce lucrări mai sînt de realizat pentru terminarea Casei Republicii, care este stadiul lucrărilor în șantier și cam cît ar costa terminarea Casei. Această lucrare a fost deja expertizată de Ministerul de Finanțe. În concluzie, există niște date precise în legătură cu terminarea Casei. Apoi, a fost făcut și un proiect de execuție. În ce privește costul terminării Casei Republicii, acesta nu este nici pe departe de 100 miliarde de lei. În octombrie 1990, costa 3 miliarde, deci echivalentul pentru prețurile actuale ar fi cam de... 30 miliarde. Casa Republicii nu este terminată în proporție de 35%, cum precizează dl. Al. Beldiman, care nu cunoaște deloc problema, ci este terminată în proporție de 80%. Trebuie subliniat faptul că la construirea Casei Republicii s-au folosit materiale și forță de muncă în exclusivitate din România. În plus, toate lucrările de ipsoserie sînt terminate în proporție de 99%, iar confecțiile din lemn și piatră sînt și ele executate într-un procent ridicat, însă nemontate. Construcția a fost surprinsă de revoluție în momentul în care urma să se facă montajul confecțiilor de lemn, marmură și piatră, iar termenul de încheiere a lucrărilor era luna august 1993. Exteriorul este complet terminat. Din păcate, în prezent, situația s-a mai modificat, pentru că au dispărut o parte din confecțiile deja executate. Culmea este că, în perioada martie—iulie 1990, cînd a fost permisă vizitarea ei, nu a dispărut nimic din clădire. După aceea a fost o perioadă cînd s-a furat! Acum s-a pus puțină ordine în această problemă.

Adunarea Deputaților a terminat cîteva spații importante din Casă, cum ar fi: Restaurantul Parlamentului, holurile de intrare dinspre Dimbovița, intrarea dinspre 13 Septembrie, iar bucătăria a fost dotată cu instalații speciale, din import.

Referitor la dl. Mircea Anania (intervievat tot în cadrul „Dosarului Casa Republicii"), dînsul a lucrat la Casa Republicii, a cîștigat foarte bine acolo și chiar a răspuns de vreo trei săli. Eu am tot respectul față de dînsul, pentru că a realizat niște lucruri foarte frumoase, dar mi se pare inadmisibil să afirmi că această clădire ar trebui dinamitată!

— Cum și cînd ați obținut dreptul de a proiecta acest edificiu?

— În 1977, imediat după cutremur, Ceaușescu a organizat în mod oficial o conferință cu arhitecți cunoscuți din vremea aceea. În acest cadru s-a hotărît construirea noului centru politico-administrativ al țării și s-au pus bazele unui program foarte amplu, în care Casa Republicii era doar unul dintre obiectivele acestui centru. Astfel, acest centru urma să aibă un bulevard vast, bdul Unirii, care s-a și construit, o Academie, o nouă Bibliotecă Națională, Noua Operă — toate trei pe bulevardul numit atunci Victoria Socialismului, un muzeu cu un nou centru de conferințe și congrese, locuințe etc. Deci, în aprilie 1977, după această conferință, s-a lansat concursul, prin ziarul „România liberă" și Uniunea Arhitecților, iar eu m-am înscris. Și iată de ce! Titlul lucrării mele de diplomă a fost un „Centru de Informatică, o Bibliotecă și un Centru de Congrese", pe dealul Arsenalului (locul unde, mai tîrziu, a fost construită Casa Republicii). Lucrarea de diplomă a fost notată în unanimitate cu 10. Deci, zona respectivă o cunoșteam foarte bine, fiind studiată încă din anul V de facultate. Concursul lansat s-a terminat în 1980, iar lucrarea mea a fost aleasă cîștigătoare.

— Care este părerea personală despre acest monstru arhitectural, atît de contestat în presă?

— Inițial, suprafața acestei clădiri nu a fost atît de mare. Oricum, în concursul inițial, clădirea era proiectată ca fiind mult mai mică.

Casa Republicii este o clădire administrativă și a fost construită pentru a adăposti cele mai importante organisme de conducere ale statului la care se adaugă și o parte consacrată activităților de reprezentare și protocol. Clădirea poate fi echivalentă (ca funcțiе; să păstrăm, totuși, proporțiile! — nota red.) cu Elysée, Casa Albă etc. Ceea ce este neobișnuit, chiar unicul caz din lume, este că la toate acestea au fost cumulate cinci etaje cu birouri pentru funcționarii publici.

— Vă rog să dezvăluiți cîteva informații referitoare la construcția în sine: cîte etaje are, în ce constă „labirintul de sub pămînt"?

— În ce privește „labirintul subpămîntean", nu pot să vă dau detalii. Iar, refiind membră de partid, nu m-am prea bucurat de încredere din acest punct de vedere. Deci, partea de jos nu am făcut-o noi, ci un alt colectiv de arhitecți. Nouă nu ni s-a spus aproape nimic. Nici cîte etaje sînt sau... dacă sînt. Într-o anumită zonă, la subsol, într-adevăr, există un adăpost antiatomic. În partea „nesecretă", clădirea are un subsol general, care conține partea tehnică a clădirii și depozite, apoi patru nivele foarte înalte de săli, galerii, saloane mari. De exemplu, parterul are nouă metri, etajul I are zece metri. Peste aceste patru nivele sînt altele cinci de birouri, nivele care sînt terminate și aproape în întregime ocupate. Deasupra mai sînt trei nivele, tot pentru protocol și reprezentare, parte care s-a adăugat în ultimul moment și care ne-a pus mari probleme.

— În timpul realizării cestui proiect, presupun ați avut numeroase întîln cu Ceaușeștii. Cum voiau Casa Republicii? Ați av incidente în acest sens?

— În fiecare sîmbătă, Ce șescu venea pe șantierul C sei Republicii, însoțit de n niștrii care răspundeau principalele capitole de co fecționare și prelucrare a n terialelor și de secretari stat, consilieri etc. În acel timp, era însoțit și de un gr de arhitecți, care apăreau permanență la aceste viz Eu, ca șef de proiect, prezc tam, împreună cu șeful șantier, lucrările, care er apoi comentate în șanti Multe lucrări au avut de s ferit în urma acestor come tarii și hotărîri luate atun De exemplu, pa alul de trare s-a refăcut pe mach de nenumărate ori, coloan de la intrarea principală ave cel puțin 6—7 variante. Pi și pentru scara de la intra înainte de 1989, s-au fă vreo 20 de vizionări. De fa eu scriu o carte despre to această activitate. În ac sens, am o ofertă de contra în Franța.

— Unele zvonuri spun ați fost rudă cu Elena Ce șescu. Este adevărat?

— Îmi pare bine că-mi p neți această întrebare. Ceea pot să vă spun este că fost membră de partid au insistat mult să mă Ia Deci lucrarea mea și cîștigar concursului nu au nici o leg tură cu familia Ceaușescu.

— Vă rog să exprimați op nia dv. referitoare la utilit tea care ar trebui dată Ca Republicii.

— După 1989 a fost făc un vast sondaj de opinii. Co cluzia acestuia a fost favor bilă terminării acestei clădi pentru a i se da o funcțiu publică. După părerea mea, momentul de față, faptul Adunarea Deputaților es beneficiarul acestei clădiri e te o soluție pozitivă. Este în portant ca un organism cratic ca Parlamentul să fun ționeze acolo. Și nu este num părerea mea, ci și a mult personalități din Occident, c re au vizitat și studiat aceas casă. Sălile care vor rămîn disponibile vor putea fi în chiriate unor organisme inte naționale, pentru conferințe cum ar fi UNESCO, care a arătat foarte interesată d acest lucru.

— Vă rog să oferiți cîteva amănunte ale activității d profesionale actuale. Cu ce v ocupați acum?

— În primul rînd, continu să lucrez la Casa Republici care mi-a luat 12 ani de via ță. Am și o firmă particular Am terminat acum o lucrar în Florida și mai am vre două comenzi peste granițe După Revoluție, în timpul li ber, am dat peste 400 de terviuri despre Casa blicii multor posturi de tele viziune din străinătate, cît și pentru presa scrisă. Foart mulți au fost impresionați d volumul de muncă și de artă care au fost impresionante în această casă. În momentul în ceperii lucrărilor, în șantie rul Casa Republicii munceau 20 000 de oameni.

— Vă mulțumesc!

RALUCA VRABIE ■

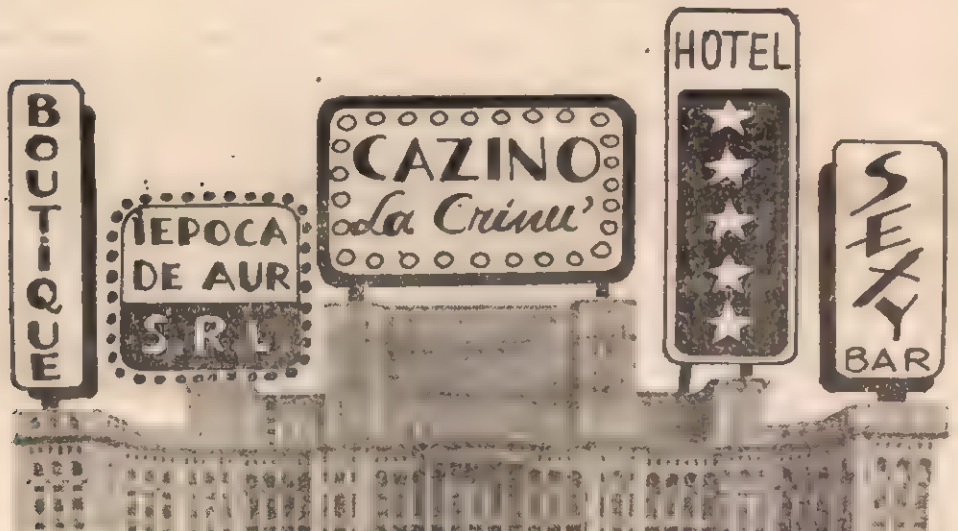

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■
Desen de AUREL ȘT. ALEXANDRESCU ■

FLACĂRA

CONSILIER ECONOMIC

Piața valutară

SCHIMBĂRI (PRE)VIZIBILE

Ședință de tranzacționare bursieră B.R.M. S.A. la data de 28 - IAN -1993

COTAȚII

PRODUS	DESCHIDERE	INCHIDERE
Orez, S.U.A., decorticat, bob lung, sparturi 10% max, ambalat în saci de 60 kg	200.000 lei/tona	200.000 lei/tona
Orez Birmania bob lung alb, sparturi max 25%, saci 50 kg	184 000 lei/tona	184 000 lei/tona
Fluoroaluminat de sodiu 99,9%, ambalat în saci antiumezitori de 50 kg	300 000 lei/tona	300.000 lei/tona
Carbonat de litiu 99,4%, ambalat în butoiae metalice de 80 kg	5.000 000 lei/tona	5.000.000 lei/tona
Fenol - a post cristale albe, livrabil în cisterne C.F.	289 000 lei/tona	289 000 lei/tona
Acetona	187 000 lei/tona	185 000 lei/tona
Polietilena de joasa densitate A-1-4-M-A; 024, cal I, ambalat în saci de 25 kg	396.000 lei/tona	392.000 lei/tona
Hîrtie de ziar, sortiment I alb tehnos, 49 gr/mp latime 840mm, în role de 370 kg	220 000 lei/tona	210.000 lei/tona
[illegible] A4 80 gr/mp	500 000 lei/tona	500 000 lei/tona
Pale lina grupionata sun 11	1 800 000 lei/tona	1 800 000 lei/tona
Stanute mustar galben, ambalate în saci de rafa	130 000 lei/tona	130 000 lei/tona
Sca de sita, crud, congelat pentru ca alimentar sau saponificare	100 000 lei/tona	80.000 lei/tona
Margarina Soya import Germania, 100% uleiuri vegetale (soia, rapita, cocos, palmier)	700 000 lei/tona	680.000 lei/tona
Email 4070	560 000 lei/tona	530.000 lei/tona
Email 4070 alb	555 000 lei/tona	5 [illegible] lei/tona
Email 4070 - rosu	1 040 000 lei/tona	989 000 lei/tona
Email 4070 alb - gri	640 000 lei/tona	614 000 lei/tona
DINOX OLI L	2 720 300 lei/tona	2 653 000 lei/tona
Email 102 - I	950 000 lei/tona	904 300 lei/tona
Email 532 - I	970 000 lei/tona	925.000 lei/tona
Email 692 -I	1 050.000 lei/tona	1.000.000 lei/tona
Email 822 - I	1 010.000 lei/tona	960 000 lei/tona
Email 5072 alb-gri	420.000 lei/tona	396.000 lei/tona
Email 5072 - rosu	965.000 lei/tona	915 000 lei/tona
Email 5072 - gri deschis	530 000 lei/tona	504 000 lei/tona
Email 5072 - vanil-	670.000 lei/tona	637 000 lei/tona
Email 5072 - albastru	580.000 lei/tona	572 000 lei/tona
Email 5072 - bleu	550.000 lei/tona	522 000 lei/tona
Vopsea cem, foarte in uleiul, V401-I, ambalata în cutii de 15 kg	850 lei/kg	840 lei/kg
Chit universal pasto polivalent (chit, exterior, diluant), ambalat în cutii de 800 grame	2.500 lei/buc	2.300 lei/buc
Detergent "DERO" - "BONALUX", în cutii a 0 600 kg, ambalat în lazi a 20 cutii	250 lei/buc	250 lei/buc
Detergent lichid "7 Day", substanta activa totala 7,44%, PH= 6,91, cutii cu 12 flacoane de 1 litru	327 lei/litru	325 lei/litru
Detergent lichid "7 Day", substanta activa totala 7,44%, PH= 6,91, butoaie a 200 litri	327 lei/litru	325 lei/litru
Diazon curoi (MONCS), cal. F-3-I A, frezata, marunta 3, cal I, culoare neagra	6.700 lei/buc	6.600 lei/buc
Paleti din lemn pentru depozitare si transport paletizat, 1200x1200x140 mm	1.000 lei/buc	800 lei/buc
Foi un celulare furnir fag 42 mm, 1/3, 700x2040 mm		11.400 lei/buc
Foi un celulare furnir fag 42 mm, 2/3, 700x2040 mm		11.600 lei/buc
Foi un furnir stejar 32 mm, 2/3, 700x2040 mm		12.600 lei/buc
Foi un furnir stejar 42 mm, 1/3 700x2040 mm		13.500 lei/buc
Foi un celulare furnir fag 32 mm, 1/3, 700x2000 mm	9.500 lei/buc	9.500 lei/buc
Foi un celulare furnir fag 42 mm, 1/3, 800x2000 mm	10.800 lei/buc	10.800 lei/buc
Foi un celulare furnir fag 32 mm, 2/3, 700x2000 mm	9 500 lei/buc	9 500 lei/buc
Foi un celulare furnir fag 32 mm, 2/3, 900x2000 mm	12 100 lei/buc	12 100 lei/buc
Foi un celulare furnir fag 32 mm, 2/3, 1400x2000 mm	18.600 lei/buc	18.600 lei/buc
Taburet multifunctional din lemn de fag, cu blat de imbracatura	1 684 lei/buc	1 684 lei/buc
Poster Calendar Zodiac	325 lei/buc	315 lei/buc
Fire 100% bumbac, 500 decitex, Nm 20/1 natur cal. A	1 030 lei/kg	1 050 lei/kg
Fire 100% bumbac, Nm 34/1, urzeala cal. I, grupa A	1 130 lei/kg	1 130 lei/kg
Fire 100% bumbac, Nm 98/1, urzeala cal. A	1 200 lei/kg	1 200 lei/kg
Fire 100% celofibra, 300 decitex Nm40/2, cal. A	1 600 lei/kg	1 550 lei/kg
Dresuri italia din matase, ambalate în cutii de carton, masuri 1, 2, 3, 4, culori alb, bej, gri, negru	385 lei/buc	375 lei/buc
Placi faianta alba, 150x150x5,5 mm, cal. I	1 850 lei/mp	1 850 lei/mp
Cuie-constructii - 2,6x60 mm, ambalate în cutii de carton a 30kg	177.000 lei/tona	177 000 lei/tona
Cuie constructii - 3x80 mm, ambalate în cutii de carton a 30kg	177 200 lei/tona	177.200 lei/tona
Electrozi de sudura SUPERTIT, tip 2,5x300mm	304 lei/kg	304 lei/kg
Electrozi de sudura SUPERTIT, tip - 3,25x450mm	272 lei/kg	272 lei/kg
Electrozi de sudura SUPERTIT, tip - 4x450 mm	260 lei/kg	260 lei/kg
Motocultivator IMT506SX, pe benzina, în doi timpi, putere 6,5kW, 3 viteze inainte / 1 napoi	930.000 lei/buc	900.000 lei/buc
Masina automata pentru cusut, productivitate 60 m / ora, putere mot 200 W, monofazic	950.000 lei/buc	945 000 lei/buc
Pistol de umflat pneuri, cu manometru (6 bar)	1 450 lei/buc	1 450 lei/buc
Dispozitiv de taiat placi ceramice cu lungime maxima de 250 mm	2 300 lei/buc	2 300 lei/buc

La Bursa Română de Mărfuri, ultima ședință de tranzacționare din luna ianuarie a fost caracterizată de o ofertă aflată în expansiune. Creșterea sortimentală este evidentă, în comparație cu precedentele ședințe. Nici de data aceasta, însă, contractele încheiate nu au fost spectaculoase, cu toate că, la închidere, cotațiile s-au situat sensibil sub nivelul deschiderii (**vedeți tabelul**). Promitem să revenim cu o serie de comentarii legate de funcționarea mecanismelor specifice ale bursei și cu mai multe date relative la modalitățile de formare a cererii și ofertei.

Deocamdată, putem spune că, pe aproape toate segmentele pieței, **cererea solvabilă se situează mult sub nivelul ofertei efective.** Nesiguranța operatorilor pare să fie determinată, mai ales, de întîmplările confuze de pe piața valutară, din nou tăiată în două de „aventurile" extra-oficiale ale leului.

În pofida unor tendințe evidente de scădere, cursul la **liber** al dolarului este încă foarte departe de pragul său oficial, care se deplasează, timid, către un nivel mai rezonabil. Care va fi acest nivel ? Poate 550 lei/$, poate 600 lei/$, totul este posibil, nu-l așa ?

Fără să ne lansăm în speculații fără acoperire, anticipăm, totuși, că, la sfîrșitul lunii în curs, moneda noastră națională își va mai tempera pretențiile, urmînd să se plaseze — într-un interval de trei-patru săptămîni, deci — pe un **palier de stabilitate** situat la o cotă de 575 de lei per dolar. Cît de labilă va fi stabilitatea și dacă „profeția" noastră se va adeveri sau nu, vom vedea și vom trăi.

OCTAVIAN NUȚĂ ■
MARCEL APOSTOLESCU ■

KNOW-HOW

Au venit americanii

În cadrul A.S.E. București, ființează „Centrul Româno—American pentru promovarea inițiativei particulare".

Specialiști români și americani, cu pregătire universitară în domeniu, oferă consultanță și asistență pentru inițierea și dezvoltarea unei mici întreprinderi private.

Centrul Româno-American pentru promovarea inițiativei particulare este finanțat de Agenția Internațională de Dezvoltare a S.U.A., pe baza unui program elaborat de Universitatea de Stat din Washington și de Academia de Studii Economice din București.

Centrul ființează ca un departament al A.S.E., nu are personalitate juridică, iar **serviciile oferite sînt gratuite**, cel puțin trei ani, cît durează finanțarea americană.

Structura organizatorică cuprinde : cinci consilieri români, numai cadre didactice universitare, și trei specialiști americani, ce realizează transferul de tehnologie și metodologie.

Principala activitate a Centrului este **consultanța**, asistența pentru pregătirea, inițierea și dezvoltarea unei mici întreprinderi private. Misiunea consilierilor este realizarea contactului direct, nemijlocit al specialistului cu pregătire și experiență de excepție în management și marketing, „școlit" în S.U.A., cu cei ce doresc să pornească o afacere, care să aibă reale șanse de reușită. Adică, punîndu-se la dispoziția clientului o remarcabilă și unică „bibliotecă" de specialitate, legislația în vigoare și o bogată experiență, se creează **baza teoretică**, atît de importantă, pentru abordarea științifică a acțiunii de lansare într-o afacere de mică anvergură. **Practic, consilierii oferă sfaturi în următoarele domenii :** concepere și elaborarea PLANULUI DE AFACERI ; analiza financiară ; marketing ; planul de marketing ; management ; personal ; producție ; organizarea și programarea producției ; controlul calității ; amplasamente ; costuri și prețuri ; bugete și Relații Economice Internaționale. Centrul nu este destinat să ofere împrumuturi financiare, spații și materii prime.

Pentru găsirea unor eventuali parteneri de afaceri americani, consilierii pot pune **la dispoziția clienților Registrul Firmelor Americane pe anul 1993.** Pentru efectuarea publicității pe piața americană, clienții sînt învățați cum să compună o ofertă conform standardelor respective, și cum să o expedieze (prin intermediul Camerei de Comerț S.U.A.).

În perspectivă, Centrul va organiza și cursuri, seminarii, intensive, practice, concrete, adevărate „ateliere" pentru inițiere în contabilitate, analiză financiară, management, marketing, dispunînd de o bază logistică de cea mai bună calitate.

Tot de perspectivă este și oferirea „serviciilor expert" pentru întocmirea studiilor de fezabilitate și planurile de afaceri, fără de care nu poate debuta nici o afacere serioasă.

Directorul Centrului, **dl. prof. dr. Ioan Ursachi** — de la catedra de management a A.S.E. — concluzionează : „În lipsa unei legislații corespunzătoare, a rețelei de informații computerizate, vitale pentru afaceri, Centrul nostru este singurul care oferă întreprinzătorului, pe lîngă pregătirea teoretică necesară, **modul de a gîndi american**, în abordarea unei afaceri, ideea că reușita depinde mai ales, de respectarea normelor de etică profesională și de respingerea compromisurilor de orice natură".

BRINDUȘA NICOLAE ■

Aflînd că și „Ursus" zboară

Tarom S.A. se privatizează

Agenția Națională pentru Privatizare și Fondul Proprietății de Stat au finalizat contractul de asistență tehnică pentru evaluarea și efectuarea studiului de fezabilitate în vederea eventualei privatizări a societății comerciale TAROM S.A. Asistența va fi asigurată de firmele **Ernst & Young, Samuel Montagu** și **Roche & Temperley**, în cadrul unui program finanțat de Guvernul Marii Britanii.

A.N.P. continuă astfel o colaborare soldată deja cu realizarea privatizării fabricii de bere URSUS din Cluj, considerată de toți cei avizați ca fiind un succes.

Considerentele care au determinat decizia de evaluare a posibilităților de privatizare a TAROM-ului sînt legate de conjuncturа actuală de pe piața internațională a transporturilor aeriene și de necesitatea stringentă de înnoire a flotilei de avioane din dotarea companiei. Flota actuală de aparate de zbor este compusă din :

— două **Airbus** A310 ;
— trei **Boeing** 707 ;
— 14 **BAC** 1-11 ;
— patru **Iliushin** 62 (IL-62) ;
— șapte **Tupolev** 154 (TU-154) ;
— patru **Iliushin** 18 (IL-18) ;
— 20 **Antonov** 24 (AN-24) ;

toate IL-urile, TU-urile și AN-urile sînt avioane vechi, care nu mai fac față exigențelor de confort și siguranței impuse de competiția acerbă de pe piață. Numai privatizarea ar putea susține financiar modernizarea flotei, care trebuie dotată, în regim de urgență, cu avioane mediu curier performante.

De menționat că, în fostele „țări-surori", companiile aeriene naționale au fost deja privatizate. **ALEV** (Ungaria) a vîndut 35% din acțiuni companiei **ALITALIA** (pentru 77 de mil. de dolari), **CSA** (Cehia și Slovacia) a vîndut 40% din acțiuni unui consorțiu condus de **AIR FRANCE** (pentru 60 de mil. de dolari), iar **AEROFLOT** (Rusia) a format recent o companie mixtă cu **BRITISH AIRWAYS.** În plin proces de privatizare se află și compania **BALKAN** (Bulgaria), iar compania **LOT** (Polonia) urmează să-și aleagă un partener, probabil din Statele Unite.

MARCEL APOSTOLESCU ■
ATENA ENEA ■

ECONOMIE

Omul care, din umbră, conduce lumea

PRIMUL REICH LA CASA ALBĂ

Apostol al intervenționismului statal ? Campion al liberalismului ? „Incadrarea" este, poate, mai puțin importantă. Conteaza într-adevăr doar faptul că președintele Clinton crede in el ca in Evanghelie. El este ROBERT REICH, profesor la Harvard, un fel de super ministru al noii Administrații.

În public, apare foarte sigur pe el, dînd impresia că poartă pe umeri tot prestigiul Harvard-ului. Robert Reich este omul căruia William J. (Bill) Clinton, cel de-al 42-lea președinte al Statelor Unite ale Americii, îi datorează, în bună parte, victoria în alegeri. Cărțile lui au constituit fundamentul pe care noul șef al Executivului american și-a construit programul economic cu care a cucerit voturile alegătorilor. Mereu egal cu sine, Reich își acceptă surizind enigmatic rolul de „eminență cenușie". Nu comentează. Afirmă doar că e mulțumit de faptul că oamenii politici i-au „cumpărat" ideea potrivit căreia, în economie, are loc o revoluție.

Dogma conservatoare susține că bogăția comunității izvorăște din banii celor bogați. Vocile tradiționaliste mai liberale completează această aserțiune, arătînd că serviciile sociale, guvernul și statul trebuie să intervină, „ajutîndu-i" pe cei bogați în procesul de redistribuire a bogăției. Reich e convins că teoria este depășită de realitate. În această privință. „De ce să mai gîndim economia dihotomic : noi și ei ? Care noi și care ei ? Ce (mai) este azi economia națională ? Într-o lume în care piața liberă tinde să devină atotcuprinzătoare, noțiunile de noi și ei creează confuzii și nu-și mai justifică locul. Economia trebuie abordată într-o viziune la scară planetară ; ea refuză încorsetările naționaliste. IBM, pentru care mii de oameni lucrează în Europa, e noi sau ei ? Uzinele Honda și Philips din Statele Unite sînt noi sau ei ?"

Concluzia lui Reich este că bogăția oricărei națiuni este generată de fluxul de investiții care creează locuri de muncă pentru personalul calificat (cetățenii, rezidenții) de de pe teritoriul său național. Secretul bunăstării constă în a crea operatorilor economici capabili să investească masiv cadrul ambiental care să-i stimuleze și să le garanteze investițiile. Acești operatori de prim rang, întreprinderile multinaționale indeosebi, au interese oriunde mediul le este favorabil. Deci, guvernele, factorii de decizie trebuie să concentreze și să coordoneze interesele noastre (ale cetățenilor pe care îi guvernează) într-o manieră care să conțină și cele mai bune condiții posibile pentru atragerea capitalului lor (al întreprinderilor capabile să susțină programe de investiții semnificative). Aceasta este — în opinia lui Robert Reich — singura modalitate rațională și eficientă de împletire a intereselor „noastre" cu interesele „lor".

„Strategia elaborată de Reich este cu certitudine cea mai bună", a declarat Robert Solow, profesor la MIT (Massachusetts Institute of Technology din Boston), laureat al Premiului Nobel pentru economie, care, nici în trecut, n-a criticat prea aspru entuziasmul acelora care se pronunțau în favoarea intervențiilor statale în gestionarea economiei. Poate că tocmai de aceea alți comentatori cred că noua „politică industrială", promovată de Reich și susținută de Solow, nu este decît vechiul statalism vîndut cu o etichetă nouă. Colegul lui Solow de la MIT, profesorul Paul Krugman, a fost mai rezervat în aprecieri : „Ideea unei întreprinderi extinse planetar este interesantă, însă eu cred că s-a născut prea devreme".

Reich încurajează polemicile, întărindu-și poziția și cu alte argumente. Reinterpretînd conceptul clasic al diviziunii muncii, el identifică în peisajul multicromatic al pieței specifice o nouă profesie : aceea de analist simbolic.

„Analiștii simbolici — care tind să se structureze într-o clasă socio-profesională distinctă sînt toți acela care, în profesia lor, lucrează cu semne — cuvinte, numere, imagini — și nu cu obiecte ; nu numai directorii și managerii, ci și avocații, experții în economie, agenții publicitari, informaticienii, ziariștii, statisticienii, inginerii și toți ceilalți oameni de știință".

Este această idee extravagantă ? Nu, pentru Robert Reich, care vede în ea expresia unei tendințe care va transforma piața muncii și de care Statele Unite și toate celelalte națiuni care doresc să dețină o poziție conducătoare în sistemul economic mondial vor trebui să țină seama.

„Bob este un analist și un profesor strălucit", este de părere Raymond Vernon, coleg de catedră cu Reich, la Harvard. „Uneori, pentru a clarifica o idee, un raționament, este tentat să apese prea mult pe contrastul dintre alb și negru ; dar ideile pe care le transmite sînt întotdeauna importante".

„De fiecare dată îmi verific teoriile apelînd la date concrete, culese din 20 sau din 30 de întreprinderi", spune Reich. „Apoi mă întorc la statistică și lucrez asupra cazului pînă cînd elimin erorile de interpretare inițiale".

Ce se poate aștepta de la un guvern Clinton influențat de ideile lui Reich ? Mai întîi un pachet de „impulsuri, pe termen scurt și apoi un program structural, pe termen lung. În primul rînd, reforma va viza sistemul educațional, pentru că resursa primară cea mai prețioasă pentru mîine va fi o forță de muncă instruită, o clasă de „analiști simbolici" capabilă să dezvolte soluții pertinente în orice situație. În al doilea rînd, reforma va atinge infrastructura, serviciile și sistemele de comunicații. În fine, „vîntul înnoirii" se va abate asupra centrelor de studii, asupra așa-numitelor „concentrări de talente". Totul pe fondul unui naționalism cu alte valențe ; pentru că America dorește să-și păstreze poziția dominantă în lume. „Odată înțeleasă noua regulă a jocului, va trebui să apărăm cu mai multă forță interesele națiunii noastre", spune Reich. Partenerii și aliații aû fost avertizați.

(după il primo Reico alla Casa Bianca — L'Espresso no. 48.1992)

REFORMĂ ÎN EST

● Primul-ministru slovac, Vladimir Meciar, a anunțat că guvernul său intenționează să instituie un sistem riguros de control financiar, care să opereze în economie după regulile unei adevărate politii financiare. „Practicile de evaziune fiscală vor fi tratate cu toată asprimea permisă de lege" — a menționat dl. Meciar, adăugînd că sustragerea de la plata impozitelor datorate statului va fi considerată o crimă la fel de gravă ca și omuciderea.

● C.S.I. a livrat, recent, Ungariei, echipament militar în valoare de 800 de milioane de dolari. Tranzacția se înscrie în cadrul programului de lichidare a datoriilor pe care fosta Uniune Sovietică le-a contractat în relațiile comerciale cu Ungaria.

● În Cehia, vor fi puse în circulație noi bancnote cu o valoare nominală de 200 și, respectiv, 1 000 de coroane. Tipărirea bancnotelor va fi asigurată de firma britanică Thomas de la Rue, iar costul emisiunii este estimat la 900 de milioane de coroane.

● Consiliul Primăriei din Praga a hotărît ca, de la 1 februarie curent, tariful perceput pentru călătoriile cu autoturismele-taxi aparținînd statului să fie de 10 coroane/km, în loc de 8 coroane/km.

● Din fiecare sută de coroane cîștigate, întreprinzătorii cehi achită impozite și taxe însumînd 44 de coroane. În aceste condiții, o firmă particulară care realizează un profit anual de 500 000 de coroane (circa 18 000 $), trebuie să cedeze statului, prin prelevări „în casă", 220 000 de coroane (aproximativ 8 000 $). Sarcina fiscală actuală este considerată de mulți proprietari de firme mici și mijlocii drept împovărătoare și nestimulativă.

● Restaurantul praghez al celebrei firme McDonald's a fost vizitat în cursul primelor șase luni de funcționare (1 iunie — 30 noiembrie 1992) de 1 000 000 de clienți. În capitala Cehiei, un hamburger Big Mac se vinde cu 60 de coroane (aproximativ 2,20 $).

● În noiembrie 1991, 64 la sută dintre polonezi se declarau în favoarea privatizării, în timp ce 28 la sută erau împotrivă ; într-un sondaj desfășurat în decembrie 1992, proporția „pro"/„contra" era sensibil modificată : 53 la sută dintre polonezi s-au pronunțat în continuare în favoarea privatizării, numărul opozanților urcînd însă pînă la un nivel de 41 la sută din totalul populației.

● La 29 martie 1993, Banca Națională a Ungariei va pune în circulație monede de argint cu o valoare nominală de 200 de forinți (circa 2,50 $). La aceeași dată, banca de emisiune maghiară va trimite pe piață și noile piese metalice de unu, doi și 20 de forinți, iar la 21 iunie 1993 vor ieși „la rampă" noile monede de cinci, zece, 50 și 100 de forinți. Monedele de unu, doi, cinci, zece și 20 de forinți existente vor rămîne în circulație.

● Șantierele navale din Gdynia (Polonia) au încheiat un contract cu linia maritimă U-Schuldt din Germania. Potrivit prevederilor contractului, șantierele poloneze vor construi șase nave de marfă, fiecare cu o capacitate de 55 000 tdw, care vor intra în dotarea flotei firmei germane pînă la sfîrșitul anului 1994.

● Taxa pe valoarea adăugată (TVA) va fi introdusă în Polonia începînd cu data de 1 iulie 1993. Rata poloneză uzuală a TVA va fi de 22%. Pentru materialele de construcție, medicamente, articole de îmbrăcăminte pentru copii, mașini și utilaje agricole și aparatură medicală, rata TVA va fi de numai 7%. Exporturile vor fi exceptate de plată.

● „Dacă reforma nu face pași hotărîți înainte în Rusia, situația economică a țărilor formate pe ruinele fostei Uniuni Sovietice va fi compromisă" — a declarat Jacques Attali, președintele Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, adăugînd că este încă prea devreme pentru a aprecia corect ce se va întîmpla în Rusia.

● În Rusia există peste 1 500 de (așa-zise) bănci, dar numai 200 dintre ele își merită cu adevărat numele, se arată într-un studiu intitulat Banking in Russia, publicat recent la Paris. Autorii studiului citat își exprimă îndoiala cu privire la capacitatea băncilor rusești de a rezista concurenței, afirmînd că nici o bancă din Rusia nu poate să susțină un program de finanțare pe termen lung din cauza eroziunii masive și crescînde a rublei.

Pagină realizată de MARCEL APOSTOLESCU ■

...a, despre alta

SOCIAL

LA PLOIEȘTI, CHIUVETELE SE FURĂ CU TAXIUL

Fabrica „FEROEMAIL" din Ploiești — „Fero", după numele de alint — face chivete. Chiuvetele sînt mari și grele. Nu poți să le strecori sub lenjeria intimă și să treci cu ele pe sub nasul paznicului. Nu pot fi furate ca fleicile de la abatorul de vizavi. Pentru chiuvete e nevoie de organizare, de disciplină, de spirit de echipă, poate mai mult decît de curaj. Din aceste motive, chiuvetele se fură în înțelegere cu paznicii și cu băieții „dezghețați" din fabrică. Fiind foarte grele, nu poți încărca într-o **Dacie** mai mult de șase; aceastâ informație o am de la I.C., taximetrist. El a aprobat capacitatea mașinii pe care lucrează „pe viu", într-una din ultimele nopți ale lunii decembrie 1992. Cînd și-a dat seama că participă, de fapt, la un furt calificat, era prea tîrziu. A protestat, dar n-a îndrăznit să se opună și nici să declare infracțiunea poliției. Doi indivizi i-au comandat o călătorie în zona „Fero", după care i-au cerut să aștepte sub un pod, după care... nu-și mai amintește unde i-a dus și nici nu i-ar putea recunoaște, cu toate că cei doi au încercat să-l tocmească și în zilele următoare. Nu am nici o îndoială cu privire la adevărul celor declarate de I.C.; prefer, totuși, să trec pragul S.C. „FEROEMAIL" S.A. fără prejudecăți.

Cum e vopsit gardul

O robustă senzație de „normalitate" este impresia lăsată unui străin care intră pentru prima dată în întreprindere. Oameni ca peste tot, o fabrică asemenea atîtor altora. E adevărat că sînt secții cu utilaje extrem de vechi, hale imense și tăcute, ca-ntr-un decor de film tarkovskian, în care grămezi de materiale fărîmicioase, mai înalte ca omul, așteaptă rosturi necunoscute. Dar nu asta este ceea ce mă interesează; ceea ce, din capul locului, îmi trezește interesul este că, atunci cînd aduc vorba despre chiuvete, cei cu care vorbesc devin brusc evazivi, chiar dacă vor să pară exacți.

Directorul general Sarivan îmi pune prompt la dispoziție serviciile unei persoane care ține o evidență a delictelor din fabrică. Din discuție îmi dau seama că, pentru a descifra țelele acestui subiect, nu merită să pierdem vremea. Se fură. Nimeni nu mă contrazice. În principiu — mi se spune — da, se fură. Se presupune că treaba este organizată pe o rețea în cîrdășie cu paza, îmi este indicat și locul posibil din lanțul tehnologic unde se poate „opera", sînt cunoscute, „în principiu", și locurile de „scurgere" în afara fabricii și... Nimeni nu pare să facă vreun efort pentru a-mi ascunde faptele. Subiectul este tratat, mai curînd, ca fiind *clasat cumva*, în felul în care te obișnuiești cu un dinte lipsă. Doare puțin. Intervin alte „priorități". Gata.

Scaunul lui Costache

Directorul comercial al fabricii este un Napoleon în fustă. Scundă, energică și un pic încruntată, doamna Vasilica Vlăsceanu este prea puțin agreată de personalul din subordine. La începutul anului 1990, valul de schimbări care l-a purtat pe actualul director general în postul pe care îl ocupă viza capul doamnei directoare; capul domniei-sale n-a căzut nici atunci și nici pînă azi, cu toate că nu a încetat să fie cerut. Apropo de aceasta, nu știu dacă mai există și altă legătură între dna Vlăsceanu și dl. Ilie Costache, ex-secretarul general al Camerei de Comerț și Industrie a județului Prahova, în afara faptului că ambii au dosare, înaintate Procuraturii de către același polițist (căpitanul Paraipan), dar cert este că doamna V.V. l-a succedat în funcție domnului Costache, la „Feroemail". Deocamdată, doar capul domnului s-a prăbușit, antrenat în cădere de „senzaționala" Sonia Ceaușu, de a cărei escrocherie răsunătoare ne-am ocupat nu cu mult timp în urmă. Deci, capul doamnei V.V. se clatină doar. Voci din fabrică pretind că ceea ce-l face să se păstreze atît de stabil pe umerii distinsei doamne este sprijinul discret al directorului general. Alte voci avansează ipoteze mai îndrăznețe, indicînd „proptele" și mai înalte (ex-ministrul Ionescu-Quintus). Nu îmi permit să fac aprecieri cu privire la aceste opinii. Faptul că amintesc de ele este rezultatul unui exces de scrupulozitate, care reflectă, după cum veți vedea, și alte „anumite" suspiciuni privitoare la echilibrul pe post al directoarei; sau, poate, neîncrederea pe care o manifest față de verticalitatea statuii morale a dnei V.V. este numai rodul imaginației mele marcate de discuțiile cu taximetristul I.C.

Directoarea comercială a fost mituită de țigani

În martie 1992, S.C. „Feroemail" S.A. a încheiat cu o asociație familială din Oltenia o afacere pe care directorul economic, directoarea comercială și directorul general o consideră rentabilă, iar ceilalți, „restul" societății, o consideră păguboasă. Este vorba de achiziționarea unei importante cantități de zinc, la un preț situat sub nivelul pieței. În pofida părerii comune a cadrelor de conducere, părere potrivit căreia societatea nu a avut decît de cîștigat de pe urma acestei afaceri, niște calcule contabile chițibușare au dovedit o pagubă de peste 1 400 000 de lei. Sesizată asupra acestui aspect, Poliția economică (prin căpitanul Paraipan) a înaintat Procuraturii un dosar (nr. 1 700/1992) prin care dna directoare comercială este acuzată de luare de mită. În legătură cu dosarul respectiv, dna Vlăsceanu lasă să se înțeleagă că ar fi vorba de un „aranjament" al poliției ploiești cu țiganii oltreni reuniți în asociația familială cu care dînsa a încheiat „afacerea zinc". Părerea doamnei este împărtășită și de dl. director general Sarivan (?!?). Rostul acestui „aranjament", însă, le scapă.

În urma unei sesizări făcute de Prefectura județului Prahova, un funcționar din departamentul de resort al Ministerului Industriilor face o cercetare a cazului, urmată de sugestii ambigue cu privire la soluționarea lui. Telexul prin care Prefectura a sesizat departamentul nu apare însă în înregistrările instituției, iar dl. prefect Nicolae Bălănoiu nu-și amintește să fi semnat așa ceva; telexul ar putea fi, prin urmare, un fals. La redacție, deținem copia telex-ului cu pricina.

Acestea ar fi, deci, succint prezentate, firele afacerii „Fero". Nimeni nu știe. deocamdată, cine trage... sforile.

Marian Marin

MIRAJ CONTRAATACĂ!

• Cunoscuta întreprindere răspunde atacurilor lansate de marile firme producătoare de cosmetice

Curioși să aflăm prin ce „farmec" **Societatea Comercială MIRAJ** umple și astăzi rafturile magazinelor cu produse cosmetice, ne îndreptăm tirul întrebărilor spre **dna Victoria Știrbu**, șefa compartimentului MARKETING.

— Cum se face că, deși piața românească a fost invadată de produse cosmetice de cea mai bună calitate, MIRAJ supraviețuiește, totuși ?

— „Supraviețuiește" nu exprimă tocmai realitatea. **Prosperă**, acesta este cuvîntul! Succesul constă în faptul că MIRAJ creează pentru categoriile cele mai largi și mai puțin pretențioase ale populației, evitînd produsele de lux. Cu siguranță că soția, iubita sau prietena ta va prefera un parfum cu nume celebru și aromă îmbătătoare, dar dacă acesta costă o jumătate din salariul tău lunar, atunci să te văd prin ce „miraj" îi vei împlini dorința.

— Și totuși, cum s-a adaptat MIRAJ cerințelor fluctuante și exigente ale economiei de piață ?

— MIRAJ a avut inițiativa și, desigur, capacitatea necesară de a atrage în societăți mixte firme celebre de produse cosmetice, pentru ridicarea calității produselor sale și pentru cîștigarea unor segmente de piață externe. Elegantul magazin din plin centrul Capitalei face singur reclamă firmei MIRALON — joint venture cu celebra firmă israeliană ~~LION COSMETICS~~ (înființat la sfîrșitul anului 1990).

— Dar pentru cucerirea altor „redute" ale calității ?

— MIRAJ se va asocia și cu celebrul grup german WELLA, într-un nou joint-venture, pregătind atacuri-surpriză !

— Vechea țară a produselor românești, „fațada" totalmente neexpresivă, caracterizează și unele produse MIRAJ. Aveți în vedere și o astfel de acțiune cosmetică ?

— Într-adevăr, designul ambalajelor reprezintă, încă, o problemă. Dar ne preocupăm intens de îmbunătățirea aspectului produselor noastre. Astfel, arhicunoscutul șampon CROMOPLATIN și-a schimbat „fațada", fiind prezentat acum în atractive tuburi și pliante ciclam și turcoaz, sub numele MIRAJ-COLOR, vopsea și șampon colorant, într-o gamă de 10 culori și nuanțe. Alt produs care își va modifica aspectul și conținutul este „bătrînul" deodorant BOB-STICK.

— Cu ce parfumuri mai „îmbată" azi MIRAJ-ul buna și obosita noastră femeie muncitoare ?

— Recomandăm deopotrivă femeilor muncitoare, șomerelor, adolescentelor, tinerelor elegante, parfumurile: MAGIC, STIL și AMFITEATRU, veritabile succese de piață, ca și noua gamă de produse de fardare MAGIC.

— Dar adolescenților imberbi nu le purtați de grijă ?

— Ba da și chiar le vom face „cadou" un produs miraculos în combaterea acneii, pe care l-am numit SUAV.

Finalul sună ca o amenințare: Tot „bravul" produs românesc, marca MIRAJ, ne va satisface gustul estetic atîta timp cît prin buzunarele noastre bate vîntul.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

NOI MESERII

DETECTIV PARTICULAR
pază și apărare obiective economice

ADRIAN DIPLAN este detectiv particular la S.C. „STONE" S.R.L. București. Specializare: pază și apărare obiective economice. Vîrsta, 26 de ani. Studii: liceul; curs de specializare detectivi.

— Domnule Adrian Diplan, vă rog să prezentați obiectul activității de detectiv-pază și apărare.

— Această specializare, pază și apărare, este o meserie care implică multe riscuri. Ceea ce avem noi de făcut constă în supraveghere, investigații, rapoarte. Supravegherea, investigația se fac atît pe timp de zi cît și pe timp de noapte. Pe timp de zi supraveghem activitatea muncitorilor, transporturile, verificăm actele care însoțesc marfa; dacă este nevoie o facem și noaptea. O atenție deosebită o acordăm supravegherii depozitelor de marfă. Adunăm minimum de informație din tot ceea ce se vede, adunăm cele mai mici amănunte care duc la comiterea unei infracțiuni. Nu neglijăm niciodată amănuntele dar nici nu ne pierdem în ele. Încercăm să prevenim, să descoperim și să identificăm orice infracțiune. Noi păzim întreg patrimoniul societății pe care o avem de apărat. Activitatea detectivului nu trebuie să se desfășoare decît în cadrul legal existent la noi în țară.

— Ce trebuie să cunoască un bun detectiv?

— În primul rînd trebuie să-i placă această meserie; trebuie să fie un tip vigilent, să aibă o memorie auditivă și vizuală foarte bună pentru a putea reține o cantitate de informație cît mai mare în unitatea de timp, să aibă un spirit de observație ascuțit, să fie un bun sportiv, deci trebuie să aibă o condiție fizică bună, să știe să se apere, să fie curajos, să poată lua o hotărîre rapidă și logică, să fie un bun psiholog, un „superman" dacă se poate.

— La ce riscuri se expune un detectiv-pază și apărare?

— Sînt momente în care își riscă chiar viața, atît ziua cît și noaptea. Detectivul nu trebuie să accepte nici un fel de compromis.

GHEORGHE BARBU ■

UNIVERS PARTICULAR

Familia românească

în pericol

CĂSĂTORIILE ÎN SCĂDERE, CONCUBINAJUL ÎN CREŞTERE

Comisia Naţională de Statistică ne-a pus la dispoziţie următoarele date privind situaţia numărului de divorţuri şi al numărului de căsătorii încheiate pe perioada 1986—1992, sem. I :

● Căsătorii 1986 : 167 254 ; 1987 : 168 079 ; 1988 : 172 527.

● Divorţuri 1986 : 34 562 ; 1987 : 34 110 ; 1988 : 36 775 ; 1989 : 36 008 ; 1990 : 32 966. 1991 : 37 031.

În anul 1991, au fost înregistrate în semestrul I 81 191 căsătorii, iar în semestrul I 1992 — 71 572, dintre care în mediul urban 37 926, iar în mediul rural 33 646.

Numărul de divorţuri pe aceeaşi perioadă a fost de 19 335 în semestrul I 1991 şi 14 495 în semestrul I 1992, în mediul urban 11 005, iar în mediul rural 3 490.

Analizînd această statistică, se observă că numărul căsătoriilor încheiate în primele 6 luni ale anului 1992 a scăzut, comparativ cu aceeaşi perioadă a anului precedent, determinînd **scăderea ratei nupţialităţii de la 7,1 la 6,3 căsătorii la mia de locuitori.**

În acelaşi timp, divorţurile în semestrul I 1992 au înregistrat o rată de **1,28 divorţuri la 1 000 de locuitori, fiind în scădere, faţă de semestrul I 1991.** Circa 2/3 din divorţurile înregistrate se referă la populaţia domiciliată în mediul urban.

Se poate afirma, în concluzie, că tinerii, în ultima vreme, manifestă o rezervă faţă de instituţia căsătoriei, preferînd viaţa în concubinaj, situaţie explicată de unii prin scăderea vertiginoasă a nivelului de trai.

EVELINA MAZILU ■

Minunea s-a produs:

Căpşuna va fi colegă de sezon cu piersica, mărul, caisa şi pepenele

După ani de trudă, după multe nopţi albe, după imense sacrificii specialiştii Staţiunii de Cercetare şi Producţie Pomicolă Băneasa au reuşit încredinţîndu-ne gratie muncii lor, începînd cu acest an, românul, ca şi americanul, englezul sau germanul, va putea cumpăra în acelaşi moment, de pe piaţă, aproape toate speciile de fructe indigene.

Iată ce am aflat de la dna Viorica Băian, cercetător, doctor în Ştiinţe Agricole : „Noutatea constă în faptul că vom găsi pe piaţă o gamă largă de fructe în acelaşi timp, ceea ce nu prea se întîmpla pînă acum. Mîncam ceva cînd se termina altceva. Se pot mînca fructe din toate speciile simultan ; şi căpşuni (soiurile **Gorella, Pocahontas** etc.) şi cireşe (soiurile **Negre de Bistriţa, Timpurii de Bistriţa, Steia, Boabele de Cotnari, Germersdorf** etc.) şi vişine (soiurile **Timpurii de Cluj, Mocăneşti, Nana** etc.) şi caise (soiurile **Dacia, Excelsior, Roşu de Băneasa** etc.) şi piersici şi nectarine şi, foarte curînd, mere de vară, nu din depozit, ci din pom, proaspete. O altă noutate o constituie existenţa soiurilor rezistente la boli, care necesită mai puţine tratamente chimice, ştiindu-se că orice substanţă chimică este în acelaşi timp o otravă".

În completare, dna Antonia Ivaşcu, inginer horticultor, doctor în Ştiinţe Agricole, ne-a spus : „Dacă pînă acum eram obişnuiţi să mîncăm piersici de culoare galbenă, va trebui să începem să ne obişnuim să mîncăm, în sezonul căpşunilor, piersici de culoare albă, zemoase, aromate, mari şi frumoase. Încercăm să facem cunoscute şi să extindem fructe care la noi par noi, aşa-numitele **nectarine** sau **Brugnone.** Sînt, de fapt, tot piersici. Deosebirea între nectarine şi piersicile „clasice" constă în faptul că pieliţele nectarinelor nu au perişori. Suculenţa şi aroma acestor noi fructe sînt deosebite. Au culoare deosebit de frumoasă, fiind roşii pe întreaga suprafaţă. Nectarinele pot fi confundate cu prunele de culoare roşie, ceea ce este un păcat. Cu puţin noroc, vom putea lansa „moda" piersicilor plate de origină chineză şi americană".

GHEORGHE BARBU ■

Avocatul casei

Cît plătim pentru benzina scoasă din ţară

Prin Hotărîrea Guvernului nr. 835 din 30 decembrie 1992, s-a stabilit că persoanele fizice cu domiciliul în România, care călătoresc în străinătate mai mult de o dată pe an, vor plăti taxele vamale stabilite de Hotărîrea Guvernului nr. 765/1992, respectiv 200% valoarea carburantului corespunzător capacităţii maxime a rezervorului normal al autovehiculului, indiferent de cantitatea de carburant aflată în rezervor. Pentru cantităţile de carburanţi ce depăşesc capacitatea normală a rezervorului, taxa vamală va fi de 400%. De la aceste prevederi fac excepţie persoanele străine posesoare de paşaport diplomatic.

Acelaşi regim de plată a taxelor vamale se aplică şi persoanelor fizice străine, la a doua şi următoarele ieşiri din România.

Prevederile privind plata taxelor vamale din HG nr. 765/1992 se aplică şi persoanelor juridice, indiferent de forma de organizare, proprietate, ale că. le trec frontiera cu carburanţi ce depăşesc . tatea rezervorului prevăzut cartea tehnică a autovehiculului.

Pentru a putea calcula taxele vamale datorate în cazul unor ieşiri din ţară, vă reamintim preţurile cu amănuntul ale carburanţilor de producţie internă, care se vînd la societăţile comerciale PECO :

● benzină premium — 140 lei/l

● benzină regular — 130 lei/l

● benzină normală — 120 lei/l

● motorină — 110 lei/l

Acestea sînt valabile atît pentru populaţie, cît şi pentru agenţii economici, de la 1 ianuarie 1993.

CORNELIU OLTEANU ■

Mărul miraculos!

METODĂ SIMPLĂ PENTRU TESTAREA ALIMENTELOR PERMISE

Într-un număr precedent am prezentat cititorilor noştri „Pendulul cu nucă" (o nucă legată la capătul unei aţe), care, prin balansare, în funcţie de biocimp, adică (dacă se roteşte) alimentul permis persoanei în cauză sau (dacă se opreşte) pe cel interzis. Dar iată că un corespondent din judeţul Alba doreşte să aducă completări metodei descrise :

În locul nucii — ni se arată — la capătul aţei se poate lega un măr cu codiţă. În lipsa mărului se poate folosi un ou proaspăt de găină. Iniţial se imprimă pendulului o mişcare în direcţie liniară pentru a despica biocimpul energetic al produsului supus testării. Dacă acesta prezintă o încărcătură pozitivă, va determina pendulul să se rotească sub impulsurile sosite din cele două biocimpuri : cel al produsului şi cel al persoanei în cauză. Cu cît mişcările circulare vor fi mai rapide, ele vor arăta că alimentul testat e mai încărcat cu bioenergie şi deşi mai benefic organismului. Dacă, dimpotrivă, mişcarea înţepeneşte, e semn că alimentul nu este indicat persoanei respective.

Se vor exclude de la testare cafeaua şi alcoolul, aceste două droguri dăunătoare, chiar dacă testarea va dovedi, de la caz la caz, că ele pot fi îngurgitate. Reacţia pozitivă poate apare deoarece, în anumite momente, din organism lipsesc anumite săruri, vitamine, sau alţi compuşi şi atunci, în mod eronat, pendulul poate indica drept pozitivă consumarea de cafea sau alcool. Este de preferat ca, în asemenea situaţii să consumăm fructe şi legume (coacăze negre, caise, piersici, mere, pere, cireşe, vişine, nuci, ţelină, morcovi, varză de Bruxelles. Se va ţine seama şi de unele contraindicaţii faţă de aceste produse, în funcţie de unele afecţiuni ale organismului.

LIVIU MUNTEANU
Asistent medical (cu aptitudini bioenergetice)
Luna de Jos, jud. Cluj

Gastronomică

Caracatiţă á l'américaine

Reţeta ne-a fost prezentată de dl. GHIŢĂ GHEORGHE, maistru bucătar la restaurantul BUCUREŞTI.

Pentru zece porţii, avem nevoie de 1,700 kg caracatiţă crudă. Aceasta, curăţată de membrane şi de ventuze, se pune la fiert. În apa respectivă se adaugă : ulei — 150 ml, oţet — 50 ml, foi de dafin — 2,3 buc., piper boabe — 5 g.

Între timp, se prepară un sos din : unt sau margarină — 150 g., coniac — 30 ml, vin alb — 200 ml, usturoi — 30 g, roşii proaspăte — 700 g, muştar — 100 g, tarhon — 50 g, lămîie — 250 g, verdeaţă — 60 g, sare — 50 g.

Modul de preparare a sosului este : roşiile curăţate de coajă şi tocate mărunt se „trag" în untul sau margarina încinse, apoi, după ce s-au rumenit se adaugă usturoiul, muştarul, tarhonul şi verdeaţa. Se pun la fiert circa 30 minute, adăugîndu-se vinul, coniacul, lămîia şi sarea.

Caracatiţa se taie în bare şi se „îneacă" în sos.

Drept garnitură se servesc cartofi natur sau pilaf de orez.

BRINDUŞA NICOLAE ■

„Ce-am fost şi ce-am ajuns"

În tinereţe – frumoase, bogate fericite ● Au avut o viaţă strălucitoare ● Astăzi îşi trăiesc amarul bătrîneţelor la azil, uitate de lume ● Citiţi în numărul viitor impresionantele mărturii ale unor destine strivite de „viaţa nouă" care s-a abătut peste noi în ultimele decenii

Gimnastica Zilgrei

ZILGREI este o **gimnastică medicală**, inițiată de **Adriana Zilio** și **Hans Greissing**, de unde și numele. Are ca scop alinarea suferințelor provocate de **reumatismul cronic degenerativ**, în special localizat la coloana vertebrală. Dar tot atît de bine poate fi aplicată și în cazul **gonoartrozelor** și **coxartrozelor.**

Gimnastica Zilgrei se poate efectua stînd în picioare, sau culcat, în funcție de zona afectată. Poziția inițială este cea de unde pleacă și revine mișcarea care se efectuează în direcția unde segmentul de trup este blocat sau este dureros ; mișcarea pornită în afară (care atacă blocada sau durerea) va fi însoțită de o expirație din ce în ce mai profundă, astfel ca la terminarea ei plămînii să fie goliți de aer ; mișcarea de întoarcere, spre poziția inițială, va fi însoțită de o inspirație din ce în ce mai profundă, astfel ca la terminarea ei plămînii să fie umpluți cu aer. În poziția inițială, sau în cele unde mișcarea a ajuns la maximum, bolnavul va sta nemișcat și cu respirația reținută timp de 5 secunde. Mișcarea va fi executată în ambele sensuri, chiar dacă în unul nu este vorba de blocadă sau durere ; mișcarea în exterior nu va fi dureroasă, oprindu-se pentru pauza de cinci secunde, puțin înainte de a apărea durerea. [illegible] mișcarea se va am[illegible] durerea făcîndu-și apariția din ce în ce mai tîrziu.

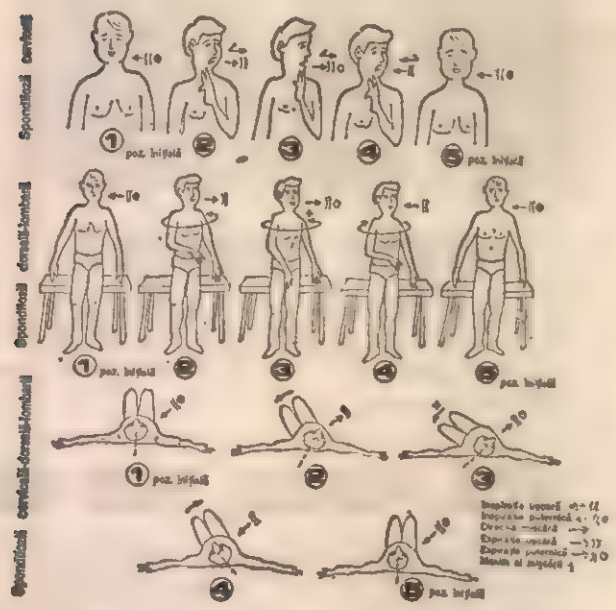

Un exemplu (spondiloză cervicală, blocadă și durere) :

Poziția inițială: în picioare sau așezat pe un scaun cu mîinile de-a lungul trupului. Inspirăm, ne reținem respirația 5 secunde, apoi mișcăm capul spre stînga încet, expirînd din ce în ce mai puternic, astfel ca, la capătul mișcării (stabilit de durere), plămînii să fie goliți de aer. Stăm nemișcați, fără să respirăm 5 secunde, apoi rotim capul spre poziția inițială, lent, inspirînd din ce în ce mai puternic, astfel ca să ajungem la poziția inițială cu plămînii umpluți cu aer, stăm nemișcați fără să respirăm 5 secunde și rotim capul spre dreapta ș.a.m.d.

Pentru o mai bună înțelegere, ilustrăm grafic cîteva mișcări de gimnastică Zilgrei.

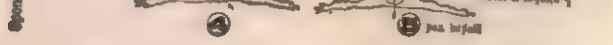

Poliția din Șimleul-Silvaniei confiscă medicamentele așteptate de sute de bolnavi

Corespondentul nostru pentru județul Sălaj ne informează că **poliția din Șimleu-Silvaniei** a reținut trei pachete cu medicamente, cerute de mai multe cabinete medicale Farmaciei catolice CARITAS din Oradea. Vigilenții militari și-au motivat gestul arătînd că aceste trei colete, aduse cu o mașină, nu erau însoțite de foi de expediție. Or, este știut că, **la Farmacia CARITAS (aprovizionată de asociații religioase din Austria și Germania), orice persoană poate beneficia gratuit de produse farmaceutice, în baza unei simple cereri.** De altfel, pe majoritatea cutiilor se află inscripția **Umverkauflliches Muster (mostre nevandabile).** Între medicamentele confiscate se află și antibiotice (Ampicilină, Doxicilină), extrem de solicitate de secția de copii a Spitalului din Șimleu-Silvaniei, însănătoșirea sau chiar viața micilor pacienți depinzînd de administrarea la timp a unor asemenea leacuri. Surprinzător și alarmant este și faptul că polițiștii silvani au anunțat că medicamentele vor rămîne „arestate" timp de o lună !

Oameni buni în uniformă ! Vă reamintim că aceste leacuri, adunate în străinătate de suflete creștine, au fost destinate să ajungă gratuit la căpătîiul bolnavilor din România și nu în beciurile poliției.

CU DOSARUL MEDICAL LA BUTONIERĂ

El vă poate salva viața

Atins de arterită în urmă cu opt ani, **René Bianco**, pensionar din **Ajaccio, Corsica,** urmează un tratament foarte strict, bazat pe anticoagulante. „Medicamentele care mi-au fost prescrise sînt însoțite de o notiță pe care trebuie s-o port tot timpul cu mine. M-am gîndit, însă, dacă se întîmplă să cad pe stradă, va fi, oare, găsită în timp util notița ? Nu mi se vor administra, din neștiință, medicamente total contraindicate ? Așa mi-a venit ideea".

Ideea bătrînului desenator tehnic în industrie este pe cît de simplă, pe atît de utilă ; **mini-dosarul medical.** Aici sînt menționate informațiile cele mai importante: identitatea purtătorului, grupa sanguină, tipul și originea patologiei. Inventatorul n-a lăsat nimic la voia întîmplării, venind nu doar în sprijinul bolnavului, ci și al echipelor de prim ajutor, care se confruntă deseori cu riscul de a administra tratamente urgente care, în loc să salveze persoana în cauză, pot provoca decesul. Forma acestui „dosar" medical este triunghiulară — simbol al pericolului — cu latura de 2,5 cm, avînd desenat în interior un ochi, pentru a atrage atenția. Arată, de fapt, ca o insignă colorată în alb și roșu, prevăzută cu un ac, pentru a putea fi agățată de haină. Datele purtătorului sînt inscrise pe spate. Au fost, deja, comercializate, la prețul de 30 franci, șapte serii din aceste prețioase dosare, corespunzînd, fiecare, unei categorii de riscuri : deficiențe renale, diabet, maladii cardio-vasculare, hemofilie etc. Inițiativa a fost primită extrem de favorabil, atît de oamenii bolnavi, cît și de corpul medical din Corsica.

LIANA TATOS ■

DEPRESIA

Văzută de medicina alopată

Definiție : înțelegem prin depresii psihogene „un grup eterogen", cu expresie clinică polimorfă, rezultînd fie din reacția unei personalități subnormale sau patologice la influențele mediului defavorabil, fie din elaborarea depresivă a conflictelor inconștiente, pe care o situație actuală le reactivează. (J. Hamburgher „Petite Encyclopedie médicale", ediția a 16-a, Flammarion, Paris, 1981) Este o reacție afectivă apărută cu prilejul unor adevărate șocuri psihice (moartea unui membru al familiei, înmormîntare, doliu, eșec sentimental, insucces profesional, epuizare afectivă și emoțională, dezrădăcinare). Reactivarea unor conflicte anterioare, nevrotice, precum și participarea psihică exagerată, maladivă, la suferințele prilejuite de maladii somatice, este o componentă importantă a depresiei.

Notăm, de asemenea, asocierea cu anxietate, oboseală, tulburări somatice (insomnie, anorexie, tulburări ale sexualității, evoluînd pînă la inhibiție), tendință la sinucidere (mai ales la adolescenți, abandonați și hipersensibili, la persoane senile, părăsite).

Tratamentul trebuie condus de medicul psihiatru, în formele severe, identice cu accesul melancolic din cadrul psihozei maniaco-depresive. Cazurile obișnuite pot fi tratate ambulator : aminotriptilina (LAROXIL) sau colomipramină (ANAFRANIL), despramină (PETROFAN). Tratamentul se completează obligatoriu și esențial prin psihoterapie „de sprijin", constînd din ascultarea foarte răbdătoare a confesiunilor confuze ale bolnavilor, prin psihanaliză și psihoterapie „de grup", cu „relaxare".

Cunoașterea personalității pacientului de către medicul psihiatru este obligatorie și esențială. Se obține numai prin mult tact, răbdare, competență profesională. Atenția psihiatrului este centrată în mod deosebit asupra pacienților cu predispoziții narcisiace, imaturilor, dependenților (fizici și psihici).

Individualizarea tratamentului adaptat fiecărui bolnav, tratament condus cu răbdare, suplețe și tact, este decisivă. De asemenea, nu numai **cunoașterea bolnavului, dar și** a mediului său familial și colaborarea cu membrii familiei sînt importante.

Prof. dr. SANDU STOICHIȚĂ ■

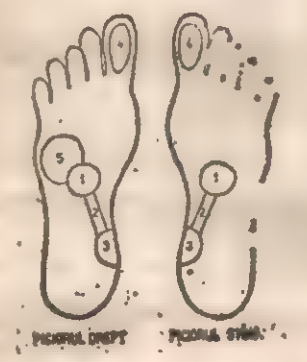

...și de cea naturistă

Dimineața, ● **spălare** generală rapidă, cu un prosop înmuiat în apă rece și, de două ori pe săptămînă, seara, înainte de culcare, un duș rece la genunchi, timp de 10 secunde. De două ori pe zi, timp de 2-3 minute, următorul exercițiu de respirație : se inspiră pe nara stîngă timp de 4 secunde, se ține respirația 16 secunde, se expiră pe nara dreaptă 8 secunde (suferindul se va ajuta cu degetele, comprimînd nara opusă). De două ori pe zi, își va face un masaj reflexogen la ambele tălpi, masînd zonele rinichi, uretere, vezică, cap și organe de metabolism, cîte 2 minute fiecare, în ordinea arătată în schițele alăturate.

Ca tratament intern : Tinctură de sunătoare, care se prepară macerîndu-se 20 gr. plantă și flori în 100 ml. alcool, timp de 10 zile și se administrează astfel : în prima zi, de 5 ori cîte 3 picături (în apă), a doua și a treia zi, la fel ; în a patra zi, se crește cîte o picătură de fiecare administrare, astfel ca să se ajungă la 8-10 picături de cinci ori pe zi, cînd se întrerupe ca să se revină, de la început, după 14 zile. Concomitent, se vor bea zilnic două infuzii din coji ucate de mere, care se prepară dintr-o linguriță coji opărite timp de 10 minute cu 200 ml. apă.

Se poate institui următorul tratament, care se desfășoară în două etape :

I — care durează 6-10 zile : pe lîngă tinctura de sunătoare, dimineața, o infuzie din flori de coada șoricelului, fructe de măceș cîte 4 linguri, flori de tei și urzică albă cîte 3 linguri, anghinare 2 linguri, rostopască 1-2 linguriță, iar la prînz și seara, o infuzie din conuri de hamei, flori păducel cîte 4 linguri, sunătoare 2 linguri.

II — care durează pînă la vindecare, pe lîngă tinctura de sunătoare, dimineața, la prînz și seara cîte o cană din infuzia de rădăcină ghințură și plantă mentă 4 linguri, sunătoare și cimbru cîte 3 linguri.

Toate aceste infuzii se prepară opărindu-se o linguriță din amestec, timp de 10 minute, cu 200 ml. apă fiartă.

De trei ori pe săptămînă, seara, se va face o baie caldă cu ace de brad, astfel : se fierb 15 minute, într-un săculeț, în 3 litri de apă, 200 gr. ace de brad, se filtrează și lichidul se toarnă în apa din cadă, care să fie atît cît să acopere trupul.

Chiar totul este un scenariu?

Un film bombă

PATUL CONJUGAL

de Mircea Daneliuc

Marți 26 ianuarie. Pe aleile ce duc spre Sala Palatului, mulțimea „vine, vine, vine, cală totul în picioare". O voce destabilizatoare (invidioasă concurență ?) încearcă să deturneze unicul sens : „Cetățeni, nu dați năvală, / Nu se vinde lapte-n sală !" Zadarnic, nu sîntem o masă de manevră... Cîțiva nasturi rupți și — O.K., am intrat. Ne întîmpină... portrete, steaguri roșii, lozinci ! Ne-ai făcut-o, domnule Daneliuc ! Mai eram cîțiva care juraserăm — și ne jinuserăm de cuvînt ! — să nu punem piciorul la așa manifestări ! A, da ! Totul este un scenariu ! „Vin moșierii !" Altfel, doar o blană mai acătării... Nu vin aștia la film ! „Noi muncim, nu gîndim !" Iar i-au marginalizat pe șomeri...

În sală răsună cîntece patriotice. Domnule Daneliuc, cu o floare nu se face primăvară ! Și, oricum, e prea tîrziu : țara s-a vîndut. Totul este un scenariu ! În ritm de marș, lumea continuă să sosească. Apare domnul **Emil Constantinescu.** Și domnul **Nicolae Manolescu.** Alți politicieni ori nu există, ori n-am avut noi ochi pentru ei. Din cînd în cînd, vocea tovarășului Ceaușescu ne îndeamnă să... stăm liniștiți în locurile noastre ! Nu l-am luat în seamă decît cînd s-a stins lumina și am văzut tot ce am pătimit.

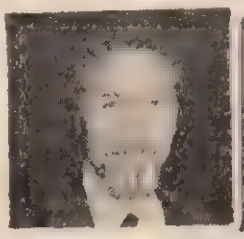

MIRCEA DANELIUC

„Ce soartă văd filmului ? Deocamdată, plecăm în februarie la Festivalul de film de la Berlin. A ! Ce se va întîmpla cu el aici, acasă ? Eu cred că va merge bine. Momentan, proporția de anti-ceaușiști este mai mare. Să vedem la anu'..."

Tot înainte, spre Berlin !

Un afiș care a vrut să șocheze. Daneliuc declară război celor amorțiți

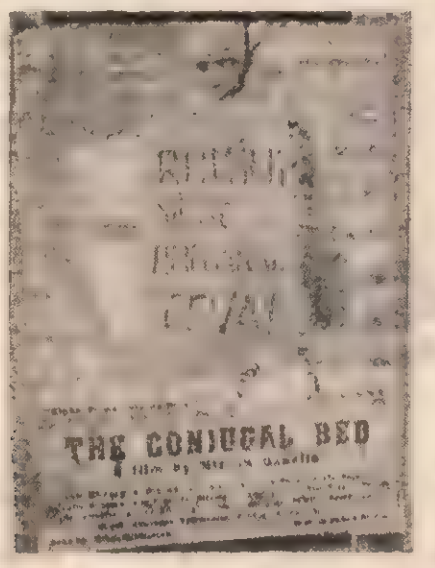

Gheorghe Dinică

Înțeles despre ce este vorba", **(Gheorghe Dinică).** „Dacă ce-am văzut mi s-a părut un scenariu ? Nu, mie mi s-a părut un scenariu spectatorului însuși. El face parte din scenariul ăsta și este un lucru extraordinar că a înțeles foarte bine și a intrat în duet. Daneliuc este întotdeauna Mircea Daneliuc, adică, în peisajul cinematografiei românești, una dintre strălucitele excepții, care nu face decît să confirme regula. Deși el este o floare unică și aduce după sine toamna, în mod sigur, strălucirea acestei flori

Andrei Blaier

„Daneliuc polemizează cu ideea că totul este un scenariu. De fapt, nu este ! E viață adevărată, nu e scenariu. Se joacă de-a regulile de dramaturgie. Nu e o construcție cu o rigoare clasică, schematică. Totul se conduce după logica unei vieți mizerabile. Asta a găsit un ton extraordinar de potrivit mizeriei pe care o trăim, e de un sarcasm fantastic. Pentru asta, îl invidiez" **(regizorul Andrei Blaier).** „Sigur că și eu sînt

Șerban Ionescu

invidios ! Sînt actor și am și eu umor. Mă întrebi dacă totul este un scenariu ? Păi... depinde pe ce baricadă te afli. Eu am intrat aici pe partea stîngă" **(Șerban Ionescu).** „Din punct de vedere cinematografic, e unul dintre cele mai bune scenarii pe care le-am avut în mînă. Dar știu eu la ce vă referiți cu întrebarea asta. Este cam ce se întîmplă în viața noastră : adică, se construiesc așa-zise scenarii și cred că lumea a

Ioan Grigorescu

va trage după sine mulți boboci, care se vor forma într-o nouă atitudine cinematografică". **(criticul de artă Ioan Grigorescu).**

Pagini realizate de
NADIA FILIP
LIANA TATOS

VOX POPULI, VOX DEI

Ce zice „vox dei" ? Oamenii sînt șocați. Unii par speriați. Aproape toți cei în vîrstă refuză comunicarea : „Nu pot să spun nimic. Nu doresc ! Nu am nimic de comentat !" Doar cu tinerii ce se mai stabilește un contact : **Mihaela A., studentă :** „M-a impresionat. Dar, după părerea mea, nu trebuia băgată scena aia sîngeroasă, cu căsăpirea femeii. E prea de tot !". Părere identică cu a **elevului Mugur G.** Deci, fără violență, domnule Daneliuc !

„Foarte interesant, actorii au jucat extraordinar, filmul pune multe probleme. Este drama specifică a omului care trăiește într-un mediu pe zi ce trece tot mai degradant" **(Violeta V., economist).** Domnul **inginer Petre R.** (în nici un caz Roman) e, totuși, de părere că „Drama asta nu se potrivește omului simplu. Trebuia ales un intelectual. Omul simplu trece și el printr-o dramă, dar de altă factură. Alt gen de probleme îl terorizează. Nu ajunge el să-și pună șireangul de gît din cauza degradării umane !" **Marius P., student medicinist,** e înfierbîntat : „Grozav ! Demential a fost Gheorghe Dinică. Și vorbele lui Petre Țuțea : Nu sîntem pierduți ca popor. Poate Dumnezeu are milă de noi și ne mai dă un picior în cur !" Domnul **G.A., pensionar,** pune degetul pe rană : „Filmul ne arată la ce ne putem aștepta în viitor. De fapt, asta e ! Nu avem nici un viitor".

Editura HUMANITAS
vă invită
joi, 4 februarie 1993,
ora 17 00
la
Librăria din fundul curții
(Calea Victoriei 120)
cu ocazia lansării volumului

De la chioșcari la vesternizare.
Mic dicționar de termeni actuali
de Dorin N. Uritescu

TINERET

O ÎNTREBARE PENTRU CINE POATE RĂSPUNDE LA EA:

„E grea viața alături de un sex-symbol?"

BODYGUARD, un film care merită văzut. Măcar pentru faptul că o puteți vedea și asculta să zicem pe săturate pe *Whitney Houston*. Dar în acest film mai e cineva de văzut: *Kevin Costner*, considerat unul dintre cele mai mari „sex symbols" din lume, un statut mai dificil decît s-ar putea crede, pentru că implică confruntarea cu probleme nu tocmai simple.

Căsătorit de 14 ani cu Cindy, Kevin mărturisește că succesul său a fost motivul unor momente critice cu care cuplul a trebuit să se confrunte. Kevin Costner: „Să fii căsătorită cu un sex symbol e unul dintre cele mai penibile lucruri din lume. În adîncul sufletului există întotdeauna teama că o altă femeie s-ar putea simți atrasă de soțul tău și că ar putea încerca să ți-l ia. Cindy a învățat să trăiască această situație construindu-și o filozofie. Și o admir pentru asta. Eu însumi nu cred să fi putut suporta o asemenea poziție".

Kevin Costner precizează că unii fani mai puțin scrupuloși au ajuns pînă acolo încît au trimis soției sale amenințări care-ți făceau pielea de găină. De exemplu...

„Recent, Cindy trebuia să mă însoțească în voiaj promoțional în Italia. În dimineața plecării noastre, un bilet care i se adresa fusese introdus pe sub ușă. Ce conținea? Următorul mesaj: „Avionul vostru o să se prăbușească..." Cindy s-a speriat foarte tare și, de teama unui eventual accident, a decis să nu mai ia avionul. Nu știu cine a putut scrie așa ceva, dar cu siguranță e o persoană bolnavă".

Însă amenințările cu moartea nu sînt singurul subiect care o îngrijorează pe Cindy. De două ori deja, ziarele au semnalat faptul că Kevin are o legătură. Prima referire a fost făcută în timpul turnării filmului „Robin Hood" în Anglia. O femeie de naționalitate britanică descria cu lux de amănunte nopțile de pasiune cu starul. A urmat apoi o mărturisire similară făcută de o actriță americană, pe nume Christine Dinard.

Inculpatul declară: „Nu poate fi agreabil să auzi asemenea povești despre cel cu care îți împarți viața. Cindy știe că nu mă interesează nici o altă femeie. Dar ce o deranjează mai mult decît orice altceva este rușinea pe care o generează un scandal public".

Însă aceste dificultăți au ele oare efect de lung termen asupra mariajului lui Kevin C.? În momentele bune și în cele rele de altfel, Cindy a fost întotdeauna prezentă alături de soțul ei. De aceea Kevin e sigur că această căsnicie are toate șansele să dureze.

„Am trăit multe lucruri împreună. Și mă refer la perioada de dinainte de a deveni celebru cît și după. Nu vreau să afirm că relația noastră e perfectă. Și pe urmă, Cindy știe că îi sînt devotat ca și celor 3 copii ai noștri. Viața familiei mele e lucrul cel mai important pentru mine. N-aș fi nimic fără ei".

În acest moment, Kevin este omul despre care se vorbește prea ocupat să se îngrijoreze de problemele pe care le implică statutul de sex-symbol mai mult decît de eventualele eșecuri pe care le-ar putea cunoaște. Dar ce se va întîmpla cînd acest adorat al Hollywood-ului își va pierde popularitatea. Pentru că s-a mai întîmplat și altora înaintea lui. Tom Cruise, de exemplu, nu și-a putut menține statutul după succesul din Top Gun.

„Îmi dau seama că Hollywood e un loc al schimbărilor. Într-un minut pot deveni cel mai bun actor din cîți au existat vreodată, ca după un an sau doi să fiu uitat complet. S-a întîmplat altora și mi s-ar putea întîmpla și mie".

În ciuda faptului că se află în visurile multor femei și că e în fruntea tuturor clasamentelor stabilite în urma sondajelor de popularitate, Kevin Costner declară că succesul și banii figurează pe poziție foarte joasă pe lista sa de priorități. Pe primul loc situează fără să ezite, copiii, fiica sa Annie de 8 ani, Lily care are 6 și fiul său de 4 ani, Joe Mister Costner nu poate fi acuzat de nimeni cum că ar fi un cheltuitor. Are gusturi simple și nu-i place să arunce banii pe fereastră. Ascultați ce spune și convingeți-vă:

„Sincer, nu m-am schimbat mult de cînd am devenit actor. Îmi petrec întotdeauna timpul liber cu cercul meu de prieteni, ador plăcerile nesofisticate ale vieții cum ar fi pescuitul, călăria și ședințele de joacă cu copiii mei".

S-ar părea deci că impacientarea lui Cindy în legătură cu soțul ei e nefondată. Demonstrația sa duce la concluzia că joacă un mare rol în viața familiei sale și, dacă e să credem ce spune, nu există indicii că această situație s-ar putea schimba.

„Cindy nu are o viață ușoară, locul ei nu e de invidiat și nu i-aș recomanda nimănui. Dar am reușit să facem din viața noastră una fericită. Lumea poate să spună orice despre mine, puțin îmi pasă! Nu mă afectează în afară de cazul în care e rănită soția mea".

Cuvintele de sfîrșit îi aparțin nu actorului Kevin Costner, ci soțului.

„Credem unul în celălalt și în asta constă forța mariajului nostru".

Și în final un amănunt de natură să justifice personalitatea actorului: Kevin e născut în 1955, 18 ianuarie (capricorn ca și Mel Gipson), la Lynwood, lîngă Los Angeles. S-a lansat în studii de marketing și a ajuns star. Vă recomand deci, pentru început, studii de marketing. Cine știe?

© Copyright Radio România S.A. & 7 Extra — 1993

Traducere și adaptare
DOINA ENE

MICK JAGGER — UN COME-BACK NOTABIL! ȘI NU ORIUNDE, CI LA ATLANTIC (I)

LOS ANGELES — Noul album solo al lui *MICK JAGGER*, „Wandering Spirit", marchează reuniunea cîntărețului cu *Atlantic Records* și prima colaborare cu producătorul de prestigiu *Rick Rubin*.

Albumul, care se va afla în magazine începînd cu 9 februarie, îl aduce pe Jagger din nou alături de casa de discuri care a distribuit înregistrările grupului *ROLLING STONES* din '71 pînă în '84. Primele albume solo ale lui Mick, „She's The Boss" și „Primitive Cool", au fost lansate de Columbia Records.

În timp ce aranjamentul muzical pare a fi același din trecut, muzica albumului — cu toate că cimentează rădăcinile rock ale lui Jagger rythm & blues, gospel și country, — emană totuși o căldură nouă, nu în mică măsură mulțumită participării lui Rubin, a cărui producție a contribuit în modul cel mai inteligent cu putință la vînzările multiplatinum pentru albumul „Blood Sugar Sea Magik" al grupului *RED HOT CHILLI PEPPERS*.

Jagger, care l-a întîlnit pe Rubin acum cîțiva ani, spune că producătorul a fost introdus în proiect la recomandarea chitaristului său *Jimmy Rip*, cel care îndeplinește totodată și funcția de director muzical al solistului.

Co-președintele casei Atlantic, *Doug Morris*, relevă importanța aportului lui Rubin: „Să-i pui laolaltă pe Jagger și pe Rick a fost o idee strălucită și această reuniune face din album ceva de-a dreptul magic".

Dar Morris admite de asemenea că realizarea albumului n-a fost chiar floare la ureche, ceva dispute și confruntări între Jagger și coproducătorul, său existînd de-a lungul muncii pentru finalizarea formei. „Sînt amîndoi două pietre tari. Eu eram mereu la mijloc, ca să-i temperez și totodată să mă asigur că totul merge bine".

„Am înțeles că Mick obișnuiește să lucreze confruntîndu-se cu cei cu care pornește o treabă", spune Rubin. „Nu e un tip lejer, e chiar dificil, dar am obținut ceva într-adevăr bun".

În afară de cîteva așteptate piese în stilul Stones-ilor, cele 14 componente ale albumului etalează o amețitoare diversitate de stiluri, de la funk-ul primului single „Sweet Thing", la zdrăngănitul chitarei, cu influențe Sun-Records, al piesei „Wandering Spirit", de la inflexiunile gospel din „Out OF Focus" la balada country „Evening Gown".

După Warner Music Belgium SA/NV
Radio Contact

(Va urma)

ȘTIRI

● ARNOLD SCHWARZENEGGER CÎNTĂREȚ?

Pentru filmul pe care urmează să-l realizeze, **James Cameron** are intenția de a-l face să cînte pe **Arnold**. După încercări puțin concludente actorul s-a mulțumit doar să discute despre muzică. Dar lucrurile nu s-au oprit nicidecum la acest stadiu. S-a pus serios pe treabă: a învățat să danseze și vrea să joace într-o comedie muzicală. Fără comentarii! Ba nu, unul mic; îi urăm succes lui, iar celor din preajmă cît mai puține avarii!

● LA CAMILLA — O NECUNOSCUTĂ? ÎN NICI UN CAZ!

Pătrunderea ei în lumea muzicală n-ar trebui să mire, pentru că are destule de spus urechilor noastre, dar mai ales de arătat ochilor noștri. Această adevărată femeie fatală, lansată grație participării ei la infernalul trio **Army Of Lovers**, pe care l-a părăsit în octombrie '91 n-a părăsit, însă nici o clipă showbizz-ul. Ați ascultat probabil noul ei single solo **Everytime You Lie**. Dar **La Camilla** e mai ales fizic! Și ce fizic! Statutul său de top-model îi permite apariția pe prima pagină a multor reviste ilustrate. Fiica unui prinț nigerian, ea a fondat încă de la 23 de ani o casă de manechine. Azi, la 27 conduce una dintre cele mai mari agenții de acest gen din **Stockholm**, dispunînd de 70 de mode.e profesioniste. Afacerile îi merg atît de bine, încît poate, în fine, să se lanseze trup (ei da!) și suflet în ceea ce constituie o altă pasiune a vieții ei: muzica!

● SUTIEN FĂRĂ... SUTIEN!

MADONNA (aș putea spune aproape goală, dar e deja un amănunt superfluu!) sau vă recomandăm un sutien cu care sînteți ca și fără!

La **Los Angeles**, cu ocazia unei prezentări de modă **Jean-Paul Gaultier**, ce a avut loc spre sfîrșitul anului trecut, **MADONNA** a apărut **cu sînii goi**, articolul de lenjerie fiind una din creațiile preferatului ei inventator de modele. Seara s-a încheiat cu un îndelung sărut, împărtășit de ea și de autorul practicului (și inutilului, am zice) sutien!

Topuri — Radio Contact

– ediția a 4-a –

• TOP SLOW & BLUES

1. WHITNEY HOUSTON – I Will Always Love You
2. PETER GABRIEL & SINEAD O'CONNOR – Blood Of Eden
3. ELTON JOHN – The Last Song

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. SAIGON KICK – All I Want
2. NAZARETH – Tell Me That
3. ROGER GLOVER – Love Is All

• TOP 30

1. WHITNEY HOUSTON – I Will Always Love You
2. CAPTAIN HOLLYWOOD PROJECT – More And More
3. TASMIN ARCHER – Sleeping Satelite

POLIȚIST

Crimele din Barintown

George ARION

30 FEBRUARIE

Veni la birou fără nici un chef, își aruncă pe un fotoliu trenciul jilav de la ploaia măruntă și rece care nu contenea de trei zile și se așeză la masa de lucru. Își pocni mai întîi degetele, se uită la geamul pe care se scurgeau picăturile, se zgribuli amintindu-și de străzile pe care trecătorii păseau înfigurați și, dintr-o dată, își pironi privirea pe calendarul de birou. Rămase așa cîteva minute, cu o expresie de năuceală pe chip. Fila pe care o fixa cu atîta insistență arăta ziua de 30 februarie.

Își aminti brusc ce-i provocase dis-de-dimineață indispoziția. Se trezise, ca de obicei, la 6, se dăduse jos din pat și, înainte de a se duce la baie, smulsese cu un gest automat o filă din micul calendar de perete. Începuse să citească de pe spatele ei sfatul medicului, potrivit unui obicei care i se formase de multă vreme. Astăzi problema tratată era aceea a sinuzitei .Dar lui Peter Corman cuvintele i se păreau fără sens iar, la un moment dat, literele începură să-i joace în fața ochilor. Clipi de cîteva ori și întoarse foaia de calendar. Atunci pricepu de ce i se [illegible] în suflet o stare [illegible]ște. Fila de calendar pe care o rupsese avea marcată ziua de 30 februarie.

„Așa ceva nu se poate, Lady", își spuse el, „ziua de 30 februarie nu există".

Lady era prenumele soției lui care dispăruse fără urmă de doi ani. Corman se obișnuise de multă vreme să-i vorbească în gînd, să-i ceară sfatul, să o ia martoră la toate acțiunile pe care le întreprindea.

Privise mai atent fila. De-abia atunci observase că este într-adevăr dintr-un calendar, dar că o mînă dibace transformase cu ajutorul unui tuș roșu o cifră, un 1 sau 2 în 3. În rest, totul era perfect. Se uitase la calendar .Cineva lipise fila respectivă cu scotch. Cine să fi făcut asta ? În casă nu-i mai intra nimeni de la dispariția soției. Doar femeia de serviciu venea o dată pe săptămînă, simbăta, și-i făcea curat.

Aruncase o privire la ceasul deșteptător de pe masă și-și dăduse seama că e în întîrziere. Intrase în baie, făcuse în grabă duș, se răsese reușind să nu se taie, se îmbrăcase repede și plecase fără să mănînce. Ploaia care îl însoțise pînă la autobuz îi alungase din cap întîmplarea.

Iar acum stătea în mijlocul încăperii fără să priceapă nimic. Se așeză la birou și-și chemă secretara. Aceasta intră imediat înarmată cu un blocnotes și cu un creion.

— Mary, i se adresă el, ai umblat cumva pe biroul meu?

Chipul femeii trecute de a doua tinerețe exprima uimirea.

— Nu. Ce s-a întîmplat ?

— Am rătăcit ceva.

Apoi îi spuse să-i decomande toate întîlnirile din acea zi. O oboseală ciudată pusese stăpînire pe el. Începu să-l doară capul.

Peter Corman împlinise nu demult 50 de ani. Era ceea ce se cheamă un funcționar model. Nici o întîrziere la serviciu, nici o absență, o promptitudine exemplară în execuția ordinelor .Urcase încet pe scara ierarhică și ajunsese pe o treaptă pe care era sigur că va rămîne pînă la pensie : șeful departamentului de marketing într-o instituție importantă.

„Nici mai mult, nici mai puțin, Lady".

Fusese numit în funcția asta după dispariția soției, așa că n-avusese cum să sărbătorească împreună avansarea.

Ziua trecu greu. ca o pedeapsă. La ora cinci se ridică de pe scaun, își îmbrăcă trenciul care între timp se uscase, își luă rămas bun de la secretara care de-abia aștepta să plece și ieși în stradă, împreună cu alți funcționari model, dornici să ajungă mai degrabă acasă.

Contrar obicelului său, nu se îndreptă de data asta spre stația de autobuz. Rămase cîteva clipe sub ploaia care parcă n-avea să se mai sfîrșească niciodată, își trase pălăria mai bine pe ochi și, la adăpostul umbrelei, o porni agale pe Strada Principală, inundată de lumina reclamelor. Intră la un moment dat și într-un bar, nu-i plăcu atmosfera de acolo și căută un altul unde comandă un whisky mare. Băutura îi făcu bine. Mai comandă un whisky. „Lady, azi îmi fac de cap."

Desen de ȘT. ALEXANDRESCU

Cu un efort de voință se opri să mai comande și al treilea pahar. Plăti și ieși din nou în stradă. O picătură de apă i se prelinse pe după guler și simți un fior rece pe șira spinării. Se hotărî brusc să se ducă imediat acasă. Un autobuz plin de noroi îl purtă pînă în apropiere de locuință. Mai străbătu pe jos cîțiva pași. După ce intră în casă, fără să mai aprindă lumina se dezbrăcă și se vîrî în pat. Deindată gîndurile îl asaltară.

Rînd pe rînd în minte i se derulau scene din viața trăită alături de Lady ; ziua în care s-au cunoscut, cum a cerut-o în căsătorie, nunta la care au participat cîțiva cunoscuți, cele cîteva călătorii pe care le-au făcut împreună... Nimic ieșit din comun. Totul de o banalitate desăvîrșită.

„Lady, cît de fericiți am fost împreună", se gîndi el înainte de a se cufunda într-un somn agitat din care nu se trezi decît dimineața, mai istovit decît se culcase. Rămase cîteva clipe cu ochii ațintiți în tavan și apoi se dădu jos din pat.

Fila de calendar pe care o smulse purta tot data de 30 februarie. Cu o mișcare mașinală o întoarse. De data aceasta pe spatele ei erau înșirate cîteva sfaturi de prevenire a cariei dentare. Lui Peter Corman, căruia întîmplarea de ieri i se șterse complet din minte, i se păru că-i fuge podeaua de sub picioare.

Era a patra zi de cînd ploua, dar dacă l-ar fi întrebat cineva ce-a văzut pe drumul pînă la serviciu, dacă e timp frumos sau urît, n-ar fi știut ce să răspundă. Îi era teamă s-ajungă la slujbă. Și totuși, nu întîrzie nici de data aceasta. O împinse din cale pe secretara care dorea să-i comunice ceva și se repezi în birou. Pe masa lui de lucru fila din calendar avea data de 30 februarie.

Nici nu se mai obosi s-o întrebe pe secretară dacă îi umblase cineva prin lucruri. Își rezolvă în grabă treburile mai urgente și o șterse sub un pretext cusut cu ață albă. Se amuză refăcînd traseul din ziua precedentă, dar nu mai simți acea căldură binefăcătoare în trup nici după al treilea pahar. Intră într-un cinematograf, văzu de două ori filmul care rula, nu înțelese nimic din acțiune, ieși din sală și se duse acasă. I se făcuse foame și atacă o conservă fără gust din frigider. Apoi se vîri în pat, dorind din tot sufletul s-adoarmă, dar perpelindu-se pînă în zori. Și, deodată, își aduse aminte ce semnificație avea pentru el ziua de 30 februarie.

„Cum am putut să uit, Lady" se mustră el. „De cîte ori nu mi-ai vorbit, la începuturile legăturii noastre, de ziua de 30 februarie ! O zi care nu există în calendarul oficial, dar care, într-un alt timp, nu se poate să nu existe. Spuneai că e ziua în care ți se împlinesc toate dorințele, în care toți oamenii sînt buni unii cu alții iar mizeriile vieții dispar. Vai, de cîți ani nu mi-ai mai vorbit de ziua asta ! Cum de-am uitat de ea ? Ne-am înstrăinat unul de altul, ne-am cufundat într-o existență mediocră și n-am mai visat decît la un salariu mai bun, la un post mai important, la o mobilă cît mai luxoasă și la o casă cu mai multe încăperi. Le-am avut pe toate astea, Lady, dar am uitat de ziua asta !".

A doua zi era simbătă și cînd veni menajera, Peter Corman o trimise acasă. Fila de calenadr nu mai arăta 30 februarie. La fel și duminică. Dar, începînd cu luni, atît calendarul de acasă cît și cel de la slujbă, îndicară invariabil ziua de 30 februarie. Însă Peter Corman simțea o bucurie imensă cînd zărea calendarul. S-ar fi simțit frustrat dacă s-ar fi ajuns din nou la normalitate. Iar în comportamentul lui surveniseră modificări vizibile. În primul rînd, își pierduse rigiditatea care îi îndepărta pe toți cei care îi vorbeau. Apoi, îl apucau accese de rîs din senin, își îmbrățișa și își săruta colegii și colegele, le povestea anecdote fără perdea iar hainele le purta cu neglijență, ca un tinerel pus pe șotii. Dosarele cu lucrări zăceau nerezolvate, apoi începu să absenteze de la serviciu. Rătăcea uneori pe străzi și vorbea singur sau striga în gura mare : „Lady, Lady, sînt fericit."

Nu miră pe nimeni vestea că ajunsese în spital cu mințile rătăcite. Era deosebit de blînd cu doctorii, cu asistentele, cu celalți pacienți. Uneori, conversația cu el era deosebit de agreabilă, chiar sclipitoare. Peter Corman, ursuzul, închisul în el însuși, se descoperea celorlalți de o bogăție sufletească ieșită din comun și de o capacitate uluitoare de a vedea dincolo de aparențele lucrurilor și întîmplărilor. Subiectul predilect al discuțiilor pe care le purta cu oricine dorea să-l asculte era soția lui, pe care o descria ca pe o ființă nepămînteană care îl iubise și pe care o iubise cum rareori îi este dat unui muritor să cunoască.

Veni și ziua cînd nu se mai putu da jos din pat. Fu cuprins de febră și începu să vorbească fără șir. Un coșmar nu-l dădea pace. În vis îi apărea cînd secretara, cînd menajera și amîndouă aduceau la chip cu Lady. De la starea de extaz trecu la cea de frică. Se ghemuia în pat ca un animal ale cărui puteri fuseseră secătuite de hăituială și aștepta numai să i se pună capăt zilelor pentru ca să nu mai cunoască chinul. Într-unul din momentele sale mai bune Corman chemă o soră care trecea prin salon cu o cutie cu instrumentele medicale în mîini. Îi spuse să se apropie și-i șopti la ureche cum își ucisese soția și o îngropase în fundul curții. Sora ascultase fără nici un interes spovedania și nu pomeni nimănui de cele aflate de la „nebunul blînd" care se stinse peste cîteva ore și fu înmormîntat cu toată cinstea cuvenită rangului său. Nici măcar peste zece ani, cînd, cu ocazia unor amenajări de teren, în fundul curții lui Peter Corman fu descoperit scheletul unei femei, nimeni nu făcu vreo legătură cu Lady.

Aventură ucigașă

DRAMA CARE A PROVOCAT INFARCTUL LUI KARAJAN

• *Presupusa sa fiică i-a grăbit sfîrșitul*

La 81 de ani, marele dirijor Herbert von Karajan a fost răpus de un infarct, boală care s-a declanșat și ca urmare... a unei intrigi ucigașe!

La vîrsta de șase ani, acest copil precoce a dat primul recital la pian, la 27 de ani era dirijor al orchestrei operei germane, la 30 de ani se vorbea de „fenomenul Karajan", iar la 50 de ani a ajuns să conducă Filarmonica din Berlin, urmînd cunoscutului dirijor Furtwangler. Von Karajan a avut parte de funeralii naționale și a fost îngropat în orașul său natal, Salzburg, din Austria. În aprilie 1988, deși a afirmat, de mai multe ori, că nu-și va părăsi niciodată „copilul adorat" (Filarmonica) și că numai moartea îl va putea despărți de ea, brusc a renunțat la bagheta de dirijor.

Această decizie neașteptată a provocat stupoare în rîndul iubitorilor de muzică. Deși motivul acestei decizii nu a fost dat niciodată în vileag, se pare că la mijloc a fost o intrigă, care pînă la urmă l-a dus la deznodămîntul fatal. În 1987, o femeie de origine germană, stabilită în Anglia, **Ute Doncker**, a cerut la tribunalul din Viena o recunoaștere de paternitate, menționînd că Von Karajan este tatăl ei natural. Din afirmațiile ei rezultă că ea s-a născut la 15 ianuarie 1944, la Teunen-Britzen, în Germania. După o vreme, părăsită de mamă, a fost adoptată de familia Bredins.

Crescînd, mama adoptivă l-a mărturisit că cea care îi dăduse viață fusese o femeie cam ușuratică, în schimb tatăl este în prezent o mare personalitate. Cînd Ute a împlinit 18 ani, prin intermediul „Crucii Roșii" și-a regăsit adevărata mamă, iar cînd fata a împlinit 25 de ani, aceasta i-ar fi mărturisit că tatăl ei este celebrul dirijor Herbert von Karajan, dar că atunci cînd l-a cunoscut, în anul 1943, avea gradul de soldat și i s-a prezentat sub numele de Hoffer.

În anul 1987, cînd Ute împlinise 43 de ani, a plecat, împreună cu soțul ei, la Salzburg. De acum încep necazurile marelui dirijor, care, la a treia căsătorie, își găsise, în sfîrșit, liniștea sufletească, de care avea așa de multă nevoie, lîngă Eliette.

La 20 de ani, Von Karajan se căsătorește cu cîntărețа de operă Elmy Hogerl. La 34 de ani divorțează și se căsătorește cu Anita Gutersmann, ce dispunea de o avere imensă. Dar cum banii nu aduc întotdeauna fericire, cînd a cunoscut-o pe Eliette, deși el avea 50 de ani și ea 17, s-a îndrăgostit ca un tînăr licean. Au trăit împreună 30 de ani, din căsătorie rezultînd două fiice, azi în vîrstă de 32 și respectiv de 28 de ani. Apariția a încă unei fiice nelegitime, care își revendică drepturile, a fost o lovitură pentru marele muzician. În aprilie 1988, deși bolnav, Von Karajan a fost obligat să se supună unui test, cerut de avocații lui Ute, prin care să se poată stabili paternitatea. Dezgustat de această intrigă, lezat în mîndria sa de om corect, Von Karajan a părăsit orchestra. Dar lovitura a fost mult prea grea pentru sufletul său. Publicitatea făcută în jurul acestui caz l-a doborît. Deși rezultatul testului a fost negativ, intriga și-a atins scopul, omorînd o celebritate.

AUREL DIANU ■

Îmblînzitorul de vipere

Ioan Ghira este printre puținii specialiști herpatologi din țara noastră. Colecția sa de vipere vii a numărat peste 100 de specimene, dar din cauza iernii nemiloase, ele s-au împuținat la 50 exemplare. Patru dintre ele sînt rarisime în lume. Este vorba de 4 vipere negre, provenite, se pare, din împerecherea unei vipere cu corn cu alta fără corn. Ultimul exemplar a fost semnalat la începutul secolului, în Austria. Nu e mai puțin adevărat că este excelent pregătit în domeniul reptilelor și al batracienilor. În acest context chiar își pregătește teza de doctorat. Ce nu-i place să recunoască e faptul că „drăgălașele" vipere l-au mușcat de 12 ori! Ultima oară era să dea ortul popii. Specialistul nostru susține însă că vipera nu mușcă decît dacă o înfurii sau îi provoci vreun rău. Două dintre vipere scăpate din cuștile de sticlă au fost imediat înghițite de un pașnic arici domesticit în acest scop.

Nu este o imagine prea plăcută să privești viperele. Uneori respirația îți se taie efectiv. Specialistul herpatolog din Deva obișnuește să se lase mușcat de cîte un pui de viperă, pentru a-și imuniza [illegible]mul. Căci seringile cu [illegible] se găsește în țara noastră probabil că așa se și explică faptul că specialistul [illegible]man mai este încă în [illegible] după 12 mușcături de viperă. Lucrarea sa de doctorat sîntem convinși că va stîrni vîlvă în rîndul specialiștilor în general și al biologilor în mod special.

DORIN SĂLĂJAN ■

VAN DAMME nu se retrage, nu capitulează

Sînt cel mai bun! — a exclamat Jean-Claude Van Damme, ridicîndu-și deasupra capului mîinile înmănușate în roșu. Sunînd așa, era foarte mîndru, dar, de fapt, era prima sa replică din filmul american „Nu se retrage, nu capitulează", din 1986. Juca rolul unui ticălos — împăratul karatéka al unui imperiu nefast, împărat numit, dacă puteți crede, Ivan Kruschinski! Un film prostesc, slab plătit, care se află încă în circuitul casetelor video. Van Damme îl schilodește pe tatăl unui erou-adolescent, iar acesta apelează pentru sfaturi la mormîntul faimosului Bruce Lee. Fantoma lui Lee îl antrenează pe puști și, finalmente, Van Damme este învins, dacă o puteți crede și pe asta.

Apariția lui Jean-Claude Van Damme (simplă apariție, căci în 1986 nu stăpînea limba engleză) a fost spectaculoasă. Încet, încet, el și-a cucerit un loc de frunte în lunga listă a protagoniștilor acestui gen de filme. Acum are 31 de ani și își completează singur cecul, cu multe zerouri.

De curînd, a intrat și pe ecranele noastre al nouălea film al său, **„Soldatul universal"**, care se așteaptă să devină un succes al sezonului, film mai bun decît ar fi [illegible] nevoie pentru genul său. Chuk Norris folosește un escadron, Arnold Schwarzenegger are o dublură, pe cînd Van Damme joacă totul pe viu, făcîndu-și singur toată treaba rolului.

Van Damme s-a autoporeclit „Muschil din Bruxelles", au „Van Dammage" (în românește „Van caredistruge"). Belgian de origine, tatăl său este cultivator de flori, iar el a fost crescut în cultul muzicii clasice și a studiat serios baletul, care, îmbinat cu lecțiile de karaté, încă din adolescență, i-au dezvoltat un trup frumos proporționat și puternic, pe lîngă o rezistență fizică excepțională și o nezdruncinată încredere în sine. Curînd, scena baletului n-a mai fost potrivită cu proporțiile lui uriașe, deci Van Damme renunță la dansul profesionist și, doar cu 8 000 dolari în buzunar, pleacă în America. Aici a dormit mult timp în mașină, a fost instructor de arte marțiale, iar cînd, în sfîrșit, a prins primul său rol în filmul „Nu se retrage, nu capitulează", nu a încasat decît 1 250 dolari. Apoi a făcut cascadorie.

În 1988, Van Damme joacă rolul unui ticălos rus (iarăși!), în filmul „Vulturul negru", alături de karatéka She Kosugi. Următorul film, „Sport sîngeros", a fost turnat în Hong Kong. Seria filmelor lui Van Damme este impresionantă: „Kickboxer", „Cyborg", „Death Warrant", „Lion Heart". „Dublu impact" a bătut însă toate recordurile la încasări.

Filmele lui Van Damme au prins excepțional în circuitul casetelor video.

Peliculele sale de început costau cam 1,5 milioane dolari, dar aproape toate au adus încasări în jurul a 50 milioane dolari. Pentru „Soldatul universal" producătorii au cheltuit fără ezitare 23 milioane dolari și banii pentru Van Damme au depășit cifra bugetului total de la filmul anterior.

Întrebat despre vedetele sale preferate, Van Damme îl numește întotdeauna pe Montgomery Clift, urmat, bineînțeles, de Steve McQueen și Paul Newman.

Este la fel de sensibil ca James Dean. S-a afirmat chiar că fotografiile lui Van Damme ar semăna cu Alain Delon de acum 30 de ani și că el ar fi realizat un boxeur mult mai plauzibil în „Rocco și frații săi" al lui Visconti.

În „Dublu impact", Van Damme interpretează un dublu rol, doi gemeni despărțiți la naștere. Filmul este o reușită.

În toate filmele sale, Van Damme însuși a făcut coregrafia luptelor. Foarte curînd va lansa un nou film, unul de dragoste de data asta, în care joacă împreună cu Rosanna Arquette, dar nici din acesta nu vor lipsi cîteva bătăi strașnice. Van Damme posedă calități care, acum vreo 60 de ani, l-au făcut vedetă pe Douglas Fairbanks și, o generație mai tîrziu, pe Errol Flynn. El are o inimă largă înăuntrul trupului său invincibil. Joacă fără ranchiună, părînd că se amuză. Iar ușorul accent franțuzesc pe care încă îl are, cu toate că acum vorbește excelent limba engleză, îi dă un farmec în plus, ceva delicios.

Jean-Claude Van Damme este un karatéka care a demonstrat că știe să joace, nu doar să se bată. Spectatorul va mai avea, cu siguranță, multe filme de văzut cu acest erou care, mereu, lasă în urmă un gînd bun...

ADA NICOARĂ ■

„Pentru sănătatea și fericirea bătrînilor"

Masaje savante pentru reactivare sexuală

• *Terapeuta umblă și lucrează complet goală*

La Londra a apărut o clinică cu totul aparte, creată de societatea **United Knowledge** (Comunitatea Cunoașterii), condusă de frumoasa **Sarah Dale**, cu sediul în cartierul Kensington. „Clinica" are drept scop reactivarea sexuală a... bătrînilor (bogaților), ceea ce trebuie să recunoaștem că intră în domeniul miracolului. Ea este formată din cîteva săli de „relaxare", bazine cu apă, dușuri, iar la subsol se află cîteva camere de... tortură. După cum susține „terapeuta", prin sistemul ei a reușit să vindece un „tînăr" de 81 de ani, ce era aproape impotent și să-i dăruiască senzația de plăcere sexuală.

„Experta" umblă pe stradă purtînd doar un impermeabil și cizme, iar sub el absolut... nimic! „Eu doresc, afirmă adeseori Dale, să eliberez „spiritul sexual" al pacienților ce vin aici adeseori cu membrele înțepenite și în baston și să le asigur un sprijin psihologic și emoțional în momentul în care îi culc pe o masă într-una din săli". La primele ședințe, Sarah apare îmbrăcată ca o profesoară foarte severă și execută masaje savante, pe membrele îmbătrînite de ani. La următoarele ședințe ea participă complet goală. Tratamentul cuprinde două părți: „terapia tușeului" și „terapia marcajului". În cea de a doua, la ședințe se folosesc diverse tipuri de bice și alte mijloace de tortură, ce lasă urme pe trupul clienților.

Din moment ce pacienții nu se plîng, se pare că metoda este eficace și chiar pe placul celor ce o suportă. Unele ședințe sînt fotografiate, iar fotografiile sînt oferite, gratuit, pacienților drept amintire. Despre „clinica" lui Sarah, dar mai ales despre clădirea în care se desfășoară tratamentele au scris și ziarele londoneze, deoarece „terapeuta" a închiriat un apartament ce aparține lui Norman Lamont, ministrul de finanțe al Angliei în anul 1991. La cererea acestuia ca „zglobia" chiriașă să-i evacueze imediat proprietatea, pe care o face de rîs, Dale a refuzat cu elegantă și hotărîre, declarînd: „Nu-mi este rușine de nimic. Tot ce fac este pentru sănătatea și fericirea bătrînilor."

AUREL DIANU ■

SPORT

Scandal hipic

Ion Dulugeac:

„NUMAI ÎN ROMÂNIA POT FIINȚA DOUĂ JOKEY-CLUBURI"

De ce ? Datorită multcomentatei instituții O.S.I.M. (Oficiul de stat pentru invenții și mărci), care permite existența a două instituții cu aceeași denumire — Jockey-Club.

Se știe că regimul comunist nu agrea acest nobil sport — hipismul. Timp de 40 de ani, acesta a suferit o perioadă de declin. În acest context, a fost desființat abuziv Jokey-Clubul, loc și pretext de întîlnire a tuturor celor care iubesc și practică acest sport.

În 1990 se reînființează, în mod oficial, Jokey-Clubul. Toți membrii săi au fost și sînt proprietari de cai. În 1991, a organizat în România un concurs hipic internațional. Referitor la ceea ce s-a întîmplat în continuare, **dl Ion Dulugeac**, important proprietar de cai, afirmă : „Pe lîngă Jokey-Clubul nostru au apărut și alții, care nu erau proprietari de cai, dar vroiau de fapt să conducă această mișcare, neriscînd nici un ban. Urmarea a fost că noi nu i-am acceptat în rîndurile noastre".

În acest context, după un an de la înființarea primului, „se naște" acest nou Jokey-Club, prin eforturile și bunăvoința cunoscutului domn **Gheorghe Fodoreanu**, de la „Simpaturism". Printre membri sînt numeroși oameni politici, și cîțiva membri ai fostului Jokey-Club desființat de comuniști.

Dl Ion Dulugeac afirmă că „acest Jokey-Club este nefondat, deoarece membrii săi nu au nici un cal în proprietate. Au afirmat că ei sînt nepatrimoniali, pe cînd noi sîntem S.R.L. Dar este evident că la noi în țară nu există oameni atît de disponibili financiar ca să poată finanța această vastă activitate a Jokey-Clubului. Se pare că dl Fodoreanu a vrut să înființeze fostul Jokey-Club doar pentru a obține patrimoniul acestuia, adică o clădire de pe lîngă Ateneu, pe care intenționează să o transforme în restaurant și săli de închiriat. În felul acesta ar putea obține profituri fără a cheltui ceva".

Din păcate, toată această poveste tristă nici măcar n-ar trebui să existe, iar problema nu ar trebui pusă. Dar uneori totul e posibil. Și această tristă posibilitate s-a ivit doar din neatenția sau... reaua credință a O.S.I.M.-ului, care a permis și permite în continuare existența și funcționarea în același timp a două instituții cu aceeași denumire.

RALUCA VRABIE ■

CONTRE-PIED

● **Licitația** ce a avut loc la sediul **Federației Române de Fotbal** pentru obținerea dreptului de exclusivitate a transmisiilor și publicității pe stadioane la **meciurile televizate** din Divizia Națională pentru retur, a fost cît cîntec. Mai bine zis jocurile erau deja făcute cu mult înaintea începerii licitării, o licitare de unul singur, a lui **Ion Becali**, reprezentantul firmei „International Sport Management". Aferim, coane !

● În legătură cu **SILVIU LUNG** și eventuala lui revenire acolo unde îi este locul, la Universitatea Craiova, Steaua a mai lăsat din preț : **de la 50 000 de dolari la 20 000.** Cînd l-au luat — lasă, că și Lung a vrut — nu s-a pus problema dolarilor pentru Steaua (despre Craiova nici nu mai vorbim).

● **Liga Sindicală a jucătorilor de fotbal profesioniști** a căpătat o consistență greutate (la figurat). Un staff de zile mari rezultat în urma alegerilor de acum două săptămîni e o altă garanție că Liga e pe un făgaș bun, chiar dacă e plasată în coasta... hotelului „Parc" și a... împrejurimilor. Sau, tocmai de aceea.

● La bursa fotbalului românesc, cota unui **Hanganu** sau **Săndoi** a crescut într-atît că și în lipsă băieții aflați cu lotul reprezentativ prin cele Americi, sînt ceruți, curtați, doriți de cluburi din străinătate. Dar și cînd se vor întoarce, să vedeți atunci mișcări de trupe ! Perioada intersezoane nu e nici măcar la jumătate !

● Cum în fotbal totul e relativ (pînă la ordine venite de undeva de sus), nu e bine a ne pronunța, așa cum au făcut-o unii, dacă un **Halagian**, de pildă, e mai valoros decît **Alexandru Moldovan.** Dinamo a mers, tot de pildă, și cu Moldovan la cîrmă, așa că îți mai trebuie și șansă în meseria asta de antrenor trăită mereu la puls 200.

● Drumul **BRESCIEI** în campionatul italian seamănă din ce în ce mai mult cu al Rapidului din București, în urmă cu cîțiva ani, cînd suporterii puneau în calcul și punctele șutite de arbitri și ocaziile avute și, și, și... N-aveți, totuși, impresia că ne ocupăm mai mult de Brescia decît de echipele noastre ? Și problemele fotbalului nostru sînt mult mai spinoase decît par la prima vedere !

● Îl așteptăm pe **TENE** să se întoarcă din **America.** Îl așteptăm să vedem în ce parte o va lua, mai ales că **Vasile Ianul** a declarat că Dinamo nici nu are nevoie de portar.

OZONEL ■

Demonstrație extraordinară

La Albany, statul New York — SUA, a avut loc o demonstrație a străvechii arte marțiale **„Kung-Fu".** Tînărul **Timmy Pickens** s-a culcat pe un strat gros de sticlă pisată. Cîteva pietre, cîntărind în jur de 50 de kilograme, au fost așezate pe abdomenul lui. Apoi, a fost făcută o pauză de cîteva minute, timp în care Timmy s-a concentrat. Cu ajutorul unui ciocan de 15 kilograme, fratele lui a început să spargă pietrele de pe abdomen, care, după scurt timp, s-au transformat în bucăți. Cînd această operație s-a terminat, Pickens s-a ridicat de jos, parcă trezit dintr-un somn greu, fără să fi fost afectat de loviturile primite ! Singurele semne, care atestau trecerea tînărului prin fantastica încercare, erau cele cîteva zgîrieturi de pe spate, provocate de sticla pisată.

AUREL DIANU ■

Paralele inegale

● **VIOL.** Poliția americană a lansat o anchetă avînd ca subiect acuzațiile de delict sexual, inculpații fiind doi baschetbaliști de la Portland Trail Blazers, din NBA. După declarația locotenentului Marty Vuyk, părinții a trei adolescente au depus plîngere, arătînd că fetele lor, minore, au petrecut o noapte în hotelul în care era cazată echipa, fiind violate. ● **DREPTURI DE TELEVIZIUNE.** Uniunea europeană de radioteleviziune (UER) a încheiat, de pe acum, contractul pentru retransmisia Jocurilor Olimpice de la Atlanta, din 1996, vărsînd Comitetului Internațional Olimpic (CIO) suma record de 250 milioane de dolari, dintre care 165 milioane revin organizatorilor. Suma este sensibil mai mare decît cea plătită pentru Olimpiada de la Barcelona — 90 milioane dolari. Se precizează că UER a obținut astfel și dreptul de retransmisie radio și de televiziune pentru fostele țări comuniste, inclusiv replicile desprinse din fostul URSS. ● **NORVEGIENI.** Cu spiritul lor cumpătat, englezii își îndreaptă privirile spre țările cu fotbal ieftin, Manchester City și Blackburn Rovers, ambele din prima ligă, transferînd recent doi norvegieni, mijlocașul Kare Ingebrigsten și fundașul Henning Berg, de la Rosenberg și, respectiv, Lillestroem. ● **VIAȚĂ DE ANTRENOR.** Cunoscutul antrenor de box american Eddie Futch, un veteran al ringului, în vîrstă de 81 de ani, care l-a pregătit pe noul campion mondial Riddick Bowe, a intrat imediat după meciul victorios al elevului său în spital, datorită unor tulburări cardiace. Medicii sînt optimiști, iar comentatorii reamintesc că emotivul Futch a mai avut o pățanie identică în vară, după meciul dintre Bowe și Coetzer.

TEODORA OPREA ■

DE SUB PODUL GRANT

● **SPERIOȘII SĂ-ȘI SCUIPE ÎN SÎN.** O explicație de tot hazul găsim în „Sportul românesc" din 25 ianuarie pe marginea **partidei de baschet masculin Rapid — Steaua :** „Finalul de joc este înfierbîntat, dar steliștii nu reușesc să se apropie la mai mult de 4 puncte, **fiind incapabili să se concentreze într-o sală care efectiv urla"** (subl. ns.). Ei, chiar așa, domnule Răzvan Mitroi ? Poate-or fi fost lupii prin troiene... ● **COINCIDENȚĂ... ÎNTÎMPLĂTOARE ?** Cum naiba, chiar în ziua meciului cu pricina, același cotidian publica, sub semnătura cronicarului amintit, o notă critică intitulată „Cine-a pus cîrciuma-n sală ?" ● **ASTA DA, RECUNOȘTINȚĂ !** Bineînțeles că, ați ghicit !, „incriminata" era sala din Giulești, pe care **clubul Rapid** a pus-o, cu generozitate, la dispoziția celor de la **Sportul Studențesc** (club mult îndrăgit de R.M.), aflați cu traista-n băț prin Capitală. Așa ne trebuie, pe cine nu lași să moară... ● **PUȚINĂ RECAPITULARE.** Prima etapă a returului a adus nu numai înfrîngerea de către **Steaua** a SOCED-ului, dar și detronarea acestuia din postura de lider. Iată însă ce scria **Dumitru Stănculescu** în „Gazeta sporturilor" : „Ambele formații au abordat întrecerea de parcă ar fi fost finala campionatului mondial, iar antrenorii și **o bună parte dintre spectatori și-au descărcat nervii asupra arbitrilor, acuzîndu-i cam tot timpul"** (s.n.). Numai că atunci nu s-au luat nici un fel de măsuri : **Mircea Cîmpeanu,** actualul secretar general al F.R. Baschet, a fost jucător și antrenor la SOCED (ICED), iar sîngele apă nu se face... ● **PROMPTITUDINE DEMNĂ DE O CAUZĂ MAI BUNĂ.** Neuitînd că **SOCED** a pierdut, în tur, „acasă", în fața **Rapidului,** probabil că M.C. și-a făcut calculul că elevii săi favoriți ar avea șanse mai mari de izbîndă timorîndu i pe rapidiști. Și atunci, „pregătind" partida din retur, ce s-a gîndit ? Ia să le trag niște sancțiuni : **„C.S. Rapid a fost amendat cu 50 000 de lei ;** se dă un ultim avertisment, iar la prima repetare a actelor de huliganism (?!? — n.n.) se va ridica dreptul de organizare ; se interzice vînzarea băuturilor alcoolice în timpul meciurilor (la bufetul din hol), altminteri arbitrii nepermițînd începerea meciurilor". ● **POVESTE CUSUTĂ CU AȚĂ ALBĂ.** Zău așa, ce mai umblați cu ocolișuri ? Interziceți Rapidului să joace în sala proprie și dați-o Sportului Studențesc ! Aferim !

FANE RAPIDISTU ■

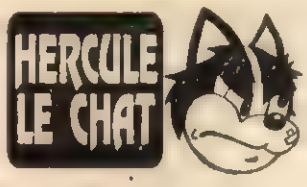

Predoșanu versus Voltaire

Cam nebăgat în seamă, săracu', amărît și pentru că are o leafă de mizerie, confratele Ion Predoșanu vrea și el să-și mărească, în eventualitatea unui transfer, cota și își etalează ceea ce crede el că ar fi cunoștințele de limbi străine. Începe cu graiul lui Voltaire, din motive care ne scapă, dar trebuie că puternice, și scrie : „les **joues** sont **faites**". Acum, din context nu se vedea deloc că ar fi fost vorba de un meci de box, și că deci, „obrajii sînt făcuți", cum se traduce expresia de mai sus. O fi greșeală de corectură, ne-am zis, și o fi vrut bietul om să zică „Jocurile sînt făcute". Poate, dar e greu de crezut că în tr-un cuvînt de 5 litere greșești două. Oricum, pentru viitor..pentru că-i băiat bun, îi spunem noi că în mod corect se scrie „les **jeux** sont **faits**". Dacă vrea, putem iniția un scurt dicționar de „radicare".

Pescari în ape tulburi

Tînărul tenisman Dinu Pescariu iar nu-și vede de treabă (cine l-o îmboldi ?) și se ia de ziariști, declarînd recent că e supărat nevoie mare pe o seamă de ziariști care aruncă așa cu vorbele, criticînd augusta sa persoană. Auzi, domne, obrăznicie, mai ales că zice D.P., „Nu cred că folosește cuiva să arunce vorbe în vînt". Păi, ia să vedem ce spune chiar junul în cauză, în cadrul aceluiași interviu, vorbele lui carevasăzică : „1992 a fost un an foarte prost... În opt luni am cîștigat patru meciuri, ceea ce nu mi se mai întîmplase... Am urcat pînă la 159, cel mai bun loc avut vreodată, pentru ca în continuare să cad pînă în jur de 340". Chiar că unii ziariști au cevă cu el, ce ziceți ?

BOX PROFESIONIST ÎN ROMÂNIA

După o întrerupere de 45 ani, în România va avea loc din nou o **gală de box profesionist** la care se vor acorda **centurile de campion național.** Pe durata a 10 reprize de cîte 3 minute vor încrucișa mănușile : la categoria mijlocie (72,275 kg) **Vasile Cîtea** (Iași) — **Melinte Sava** (Botoșani), iar la superușoară (58,967 kg) **Petre Gigel** (Coninvest Carpați) — **Constantin Pascariu** (U. Petrom — Ploiești). Gala va fi completată cu trei partide „deschidere" (4 reprize a 3 minute) și cu un meci profesionist (6 reprize a 3 minute). Învingătorii (cît și învinșii) în lupta pentru titlul național vor primi substanțiale premii în bani. Întrecerile se vor desfășura **vineri, 5 februarie,** de la **orele 16,** în **Palatul Sporturilor și Culturii** din Capitală. **(pid).**

O fi așa, n-o fi așa...

HOROSCOP CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ȘANSĂ ȘI RISC

DI VER TIS MENT

Anul 1993 — FEBRUARIE

Trecerile planetare influen- ează, într-o oarecare măsu- ă, programul dumneavoastră e viață. Calendarul pe care i-l prezentăm lunar vă dez- ăluie, indiferent de locul pe are vă situați în Zodiac, di- ecția spre care vă îndreptați.

VĂRSĂTORUL

) ianuarie — 19 februarie

Zodie ce primește pe toate eptele sale curenți planeta- ri importanți.

Lună bună pentru cei năs- uți între 24 ianuarie și 4 fe- ruarie, cum este, de altfel, ua, tot anul.

Cei născuți între 5 și 11 fe- ruarie continuă să suporte fluența directă a lui Sa- rn, care se va simți până în martie.

Asupra celor din perioada i și 16 februarie acționează e asemenea Saturn, dar și uton. Marte va determina și curenți periculoși, ceea ce duce în luna februarie la ariția unei perioade de ma- risc. Atenție, începînd cu ua de 22 până după sfîrșitul nii. Riscurile sînt în plan ihic și psihologic, ceea ce ate duce la oboseală și rezis- ă scăzută. În plus, celor între 7—13 februarie, pție sau o întîrziere pro- sională, o scădere de ener- e, stare de spirit proastă. geniozitatea și facilitatea ntactelor din partea altora va abate pe cei din Vărsă- r de la lucru. Primesc vești steptate.

În dragoste, mici neplă- ri pentru cei din perioada ianuarie — 7 februarie. Cei scuți în 1, 2, 3 februarie pot aliza o uniune.

PEȘTII

februarie — 20 martie

Toți Peștii vor primi in- ențe benefice. Este încă o rioadă în care se manifestă teligența. Abilitate în afa- ri. Toate contactele de a- t fel sînt favorizate. Studi- și scrisul avansează cu u- rință. Cei născuți între 1—13 artie vor simți influența lui ptun și Uranus dar și pe a Marte. În plus, începînd 1 februarie se va face sim- și Mercur, ceea ce se va ace printr-un stimulent vel mental. La femei fi ocazia unor întîlniri ne de pasiune.

Cei mai activi din întreaga die sînt cei născuți în 28, februarie și 1 martie. Ei trece fără probleme la ice acțiune, se pot debarasa orice corvoadă. Este un n moment de a închide gu- unor adversari și de a cîș- a încrederea partenerilor.

În dragoste : încălzire pro- esivă.

BERBECUL

21 martie — 20 aprilie

Cei născuți în perioada 7— 13 aprilie, aflați sub influența conjuncției celeste Uranus-Neptun, ca și sub influxul lui Marte se pot aștepta ca schimbarea destul de distrugătoare din viața lor să intervină chiar în această lună. Starea de stress se menține, dar dispare, în bună măsură lipsa de control în acțiune. Mai mult decît atît, la începutul lunii vor avea parte de cîteva idei bune și putere de discernămînt. E momentul potrivit pentru un bilanț și stabilirea unor proiecte.

Pentru ceilalți, vești mai bune. Nativii din 21 martie — 7 aprilie vor simți nevoia de a se face plăcuți celor din jur. Vor seduce și vor dovedi talente amoroase. Cei născuți în 30 sau 31 martie să fie foarte atenți : ei riscă să strice această bună dispoziție prin agresivitate.

Cei din 3 și 4 aprilie au mereu probleme de organizare. În rest, nimic deosebit pentru luna februarie.

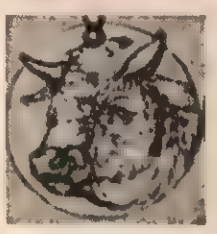

TAURUL

21 aprilie — 20 mai

Lună nefavorabilă pentru cei din 10—14 mai, dîndu-le impresia că proiectele lor, ce păreau a se finaliza, se blochează din nou, rămînînd într-un punct mort.

Cei născuți între 13 și 18 mai, prinși între influențele negative ale lui Pluton și Saturn, au în general un an dificil, cu posibilă schimbare radicală a vieții. Atenție și evitarea situațiilor periculoase, mai ales că semnele precursoare ale unei furtuni încep să se arate chiar în această lună. Cei născuți în 13 mai sînt la încrucișarea drumului dar acolo, sînt mai degrabă pe punctul de a încheia o etapă și nu de a începe o alta.

Pentru ceilalți, lună bună în ansamblu, dar fără efecte marcante.

GEMENII

21 mai — 20 iunie

Cele două grupe atînse cu precădere de aștri în zodie sînt ale nativilor din 25 mai — 5 iunie și 14 — 20 iunie. Vor putea avea un an al șanselor. Posibilitatea ivirii unor mari momente există și în această lună, pînă la 7 februarie. În special cei născuți în 3, 4, 5 iunie profită de Jupiter, valul de șansă întinzîndu-se în timp. Venus îi trezește ușor pe cei născuți între 21 mai — 8 iunie. Vor simți tot timpul o voie bună plăcută. Simțul artistic este și el trezit. Starea materială, bună.

Pentru cei născuți între 10 și 14 iunie luna nu este a plăcerilor, ci a reflexiei și a afacerilor serioase. Este momentul plasării judicioase a banilor.

Pentru toată zodia, surescitare mentală.

RACUL

21 iunie — 21 iulie

Energie și entuziasm pentru cei născuți în 1, 2, 3 iulie. Marii favorizați, grație influenței lui Pluton, cei născuți în perioada 15 — 20 iulie, au în această lună un moment important, începînd din 23 februarie. Atenție, însă, la termenele lungi ale proiectelor dumneavoastră !

Cei născuți în perioada 7— 14 iulie, prinși în opoziția lui Uranus, Neptun și Capricorn, dar și a lui Marte, trec prin perioade critice dar cu faze de relaxare. Un astfel de moment, în care va slăbi tensiunea, începe cu ziua de 14 februarie.

Probleme organizatorice, în muncă, dar și în viața particulară îi așteaptă pe nativii din 5 și 6 iulie. Pot fi și neplăceri administrative. Nici Venus nu este mai favorabilă zodiei. Excepție se face pentru cei născuți în 18—21 iulie. În rest, ceilalți vor fi păgubiți în dragoste.

Pentru toată zodia, o intuiție bună.

LEUL

22 iulie — 21 august

Trei grupe sînt influențate, în mod deosebit, de aștri.

Cei născuți între 23 iulie și 10 august sînt favorizați în dragoste. Pot profita de această perioadă pentru a-și plasa, ca pe o tablă de șah, pionii în domeniul sentimental, dar și în cel profesional, dacă este nevoie.

Cei născuți în 12 august sînt cuprinși de un soi de mahmureală. Sentimentul îi acaparează, încetul cu încetul și pe nativii din 13—15 august. Problemele cîștigă tot mai mult teren în existența celor ce se înscriu în perioada 16, 17, 18 august. Acestora li se recomandă prudență, multă prudență.

Pentru cei din 19 și 21 august treaba mai merge... Încă...

FECIOARA

22 august — 22 septembrie

Fecioara nu este influențată nefavorabil în acest an, așa încît, dacă mai există cîte o lună nu foarte agreabilă, nu e nimic grav. Marile momente de șansă ale celor născuți în această zodie — și în special a nativilor din 10—15 septembrie — nu au sosit, încă.

Acum, riscuri de eroare în judecată, întîlniri ratate, timp pierdut și dificultăți în a se face înțeleși, începînd din 7 februarie. Dar, nimic important, nici o repercusiune gravă.

Cei născuți în 1, 2, 3 septembrie, vor da dovadă, în continuare, de dinamism. Aceasta nu se alterează, în ciuda micilor sicilii. Același lucru pentru nativii din 12 și 13 septembrie.

Și în dragoste, lucrurile sînt doar „călduțe".

BALANȚA

23 septembrie — 22 octombrie

Zodia este influențată de o multitudine de acțiuni planetare, ce par a-i face pe cei născuți în această perioadă să treacă prin momente dificile. Din acest punct de vedere, februarie este o lună în care tensiunile slăbesc. Se înregistrează trecerea scurtă a lui Saturn, ceea ce aduce controlul de sine. Cei născuți în 6 și 7 octombrie pot întrezări chiar o șansă. Nativii din 13 și 14 octombrie se simt într-o zonă critică, dar vor putea controla situația. Cei născuți în perioada 17—22 octombrie sînt sigur în curs de evoluție. Pentru ei este începutul unei ascensiuni spre un fel mult mai matur de a gîndi. Șansa nu trebuie ratată : pentru ei a venit momentul de a întreprinde o operă pe termen lung.

SCORPIONUL

23 octombrie — 22 noiembrie

Cei născuți între 8 și 12 noiembrie se simt ca debarasați de o grea povară. Încep să prindă, iarăși, gustul de a trăi. Temperamentul devine cel al unui învingător.

Cei născuți în perioada cuprinsă între 13 și 16 noiembrie alunecă, în schimb, într-o proastă stare de spirit. Nu e de mirare, nu au un an prea bun și vor avea de înfruntat în lunile următoare momente dificile, transformări radicale, oboseală și tracasare.

Pentru cei născuți între 15 și 20 noiembrie sosește o foarte bună perioadă de pregătire a reorganizărilor, reorientărilor.

Cei ce nu au fost amintiți nu trebuie să se simtă dezamăgiți. Pentru ei urmează o lună agreabilă, atît în viața personală cît și în cea profesională.

SĂGETĂTORUL

23 noiembrie — 20 decembrie

Ușoare probleme pentru toată zodia, începînd din ziua de 7 februarie. Acestea se vor traduce prin dezacorduri în raporturile de muncă, dar și în anturajul familial. Urmează discuții sterile și întîlniri ratate. Nu este, însă, nimic dramatic. Luna februarie va fi doar mai enervantă decît altele. O compensație va exista : în dragoste. Începînd din 2 februarie, pentru cei născuți în Săgetător satisfacții afective. Asta îi va ajuta să vadă viața în culori frumoase. Vor avea parte de momente agreabile. Mai mult decît atît, sexualitatea funcționează foarte bine, cu creșteri în următoarele luni. Totul se va derula, însă, pe un fundal de dezacord al ideilor.

CAPRICORNUL

21 decembrie — 19 ianuarie

Trecerea planetelor mici continuă să creeze momente critice pentru această grupare. Dar, după stressanta perioadă anterioară, urmează în februarie o certă acalmie. Excepție fac cei născuți între 31 decembrie și 5 ianuarie. Aceștia vor continua să aibă nenumărate griji, probleme ce se pot ivi în domeniul financiar sau administrativ. Nu trebuie să dezarmeze, pentru că în această lună le vor veni ideile care i vor duce în lunile următoare mai departe, în ciuda dificultăților.

Pentru cei născuți în perioada 7—13 ianuarie este o lună potrivită schimbărilor de tot felul.

Pentru toți ceilalți născuți în această zodie, o lună favorabilă tranzacțiilor și călătoriilor.

În dragoste, cu toții vor trăi momente de contrarietate.

În Zodiac, un semn este determinat de poziția Soarelui. Semnul zodiacal nu formează un tot omogen, ci se întinde pe parcursul a 30 de grade. Astfel, o persoană al cărui Soare se află, de exemplu, la 2° ale Balanței, nu va primi aceleași influxuri de-a lungul anului ca persoana care și află Soarele la 18°, chiar dacă este același semn.

Documentare și prezentare
LIANA TATOS ■

FLASH

„Primii și singurii importatori de cărți și reviste din vest în România"

— Mircea Nedelciu, subiectul acestui interviu e expoziția, cu vînzare, de publicații și cărți franțuzești și germane a societății „Euromedia". Prin urmare, cinci întrebări : Cine ? Cînd ? Unde ? Cum ? De ce ? Nu neapărat în această ordine și nici separat. E, dacă nu mă înșel, prima firmă particulară care importă cărți și reviste.

— Pînă una-alta, singura. „Euromedia" e înființată în octombrie 1990 cu participarea unor jurnaliști francezi și a unor scriitori români : Sorin Preda, Cristian Theodorescu, George Cușnarencu, Nicolae Iliescu, Hanibal Stănciulescu, Mihai Giugariu, Alex Mihai Stoenescu și eu. Cu entuziasm, cu idei dar și cu ceva bani. În primul an, treaba s-a mișcat mai încet, în special prin impulsurile date de Bernard Establi, dar abia la începutul lui '92, ca urmare a faptului că vînzarea revistelor și cărților franțuzești mergea, am fondat și o societate comercială. Ne-am transformat dintr-o societate fără scop lucrativ într-o afacere, care acum are 14 angajați și rulează 32 milioane lei lunar. Prin context, am devenit nr. 1, în materie de import de carte și presă, mai ales datorită faptului că statul, ca importator — prin Rompresfilatelia și Rodipet — nu-și plătește datoriile la francezi.

— Cărțile și publicațiile din vest sînt scumpe. Nu atît pentru vest, cît pentru cumpărătorul din est. Oricît de avantajos schimbi francii și dolarii, prețurile sînt totuși prohibitive. Cărțile voastre se vînd nu ieftin, ci la prețuri care fixează piața. Cum reușiți ?

— Partenerul francez a avut o idee foarte bună. A rugat pe editorii unor reviste săptămînale și lunare, cu un conținut de natură să intereseze și pe români, chiar la cîteva luni de la apariție — spre exemplu : Beaux Arts, o revistă de artă care costă 30 de franci. Din punerea lor în vînzare, se acoperă transportul, cheltuielile de distribuție plus comisionul nostru — noi fiind librari angrosiști. A fost un fel de amorsă a întreprinderii propriu-zise. Treptat am „periat" titlurile, funcție de cerere, reținîndu-le pe cele cu o informație de durată. Practic, a fost etapa în care ne-am creat cumpărătorii fideli.

— Care-i povestea expoziției ?

— Avem un alt contract. Sîntem distribuitorii autorizați pentru România ai publicațiilor oficiale ale Comunității Europene. Avem și o facilitate de plată. Prețurile în Ecu ale edițiilor „Europe" sînt traduse la cursul de 160 de lei, nu la peste 580, cît e oficial. Asta explică de ce avem prețuri — cum se spune în comerț — atît de bune. O treime din prețul real. E o facilitate pentru a asigura circulația informației din toate domeniile. Expoziția e organizată cu sprijinul Comunității Europene, în preajma lui 1 februarie, cînd se semnează la Bruxelles acordul cu țara noastră. Domnul Emilio Hap, reprezentantul la București al CE, s-a implicat foarte direct în organizarea expoziției, distribuim îndeosebi cărți de statistică, economie, transport, chestiuni vamale, dar și cultură. Vreo 17 teme. Ei editează cîteva mii de publicații anuale, în numeroase limbi.

— Care e funcția ta în această întreprindere ?

— Administrator unic. Adevărul e că mi-au fost de mare folos anii în care am fost librar la „Cartea Română". Totodată, am permanentizat o legătură cu editorii germani, în condiții de facilități la preț, iar pentru expoziție ne-au sosit 20 de tone — un prim transport — de cărți din Germania. Atît francezii, cît și germanii sînt dezamăgiți de afacerile mai vechi cu statul. Practic, prevederile legislației actuale cît și băncile nu ajută cu nimic înființarea unor întreprinderi specializate pe import-export de carte și reviste. N-avem nici o legătură cu Ministerul Culturii. Am primit un ajutor esențial numai de la statul francez și Comunitatea Europeană. Dovada e chiar și organizarea acestei mari expoziții în sediul AGIR, din strada Mihai Eminescu, 8, lîngă Piața Romană.

TUDOR OCTAVIAN ■

Francisco își caută cei 3000 de frați, născuți, ca și el, în eprubetă

Ajuns la vîrsta majoratului, tînărul italian Francisco G. a aflat adevărul, deloc măgulitor, asupra modului în care a sosit pe lumea aceasta. Părinții i-au mărturisit că primul act al procreației s-a produs într-o eprubetă, prin unirea ovulului matern cu celula seminală provenită de la un donator necunoscut, sămînța embrionară fiind abia apoi implantată în uterul mamei sale. Părinții lui Francisco au recurs la acest artificiu din dorința de a avea un copil, sterilitatea tatălui adoptiv făcînd imposibilă desfășurarea unui act de procreație normal.

Descoperirea nu l-a mîhnit prea mult, dar i-a trezit curiozitatea de a pleca pe urmele frăților săi biologici. Perseverent și ajutat de prieteni, Francisco a izbutit să identifice „Banca de spermă" din care biochimiștii au prelevat celula aducătoare de viață. Consultînd apoi datele stocate de computer, Francisco a mai putut afla și adresele femeilor ce au născut într-un mod asemănător, folosind sperma aceluiași donator. Surpriză de proporții ! Donatorul anonim este tatăl a peste 3 000 de copii !

Francisco este hotărît să unească această uriașă familie, deconspirînd secretul eprubetei tuturor surorilor și fraților săi.

UN NOU MICHAEL JACKSON

• Operație estetică pentru a semăna cu idolul

Californianul Richard Blackie a căzut atît de mult în admirația lui Michael Jackson, încît a hotărît să se supună unei operații estetice, prin care să devină pur și simplu sosia celebrului star ! Mai mult decît atît : el a învățat să cînte, să danseze și să se miște la fel ca idolul său, ba chiar să întreprindă, în școli și spitale, opere de binefacere.

Adevăratul Michael Jackson
Richard Blackie, noul M.J.

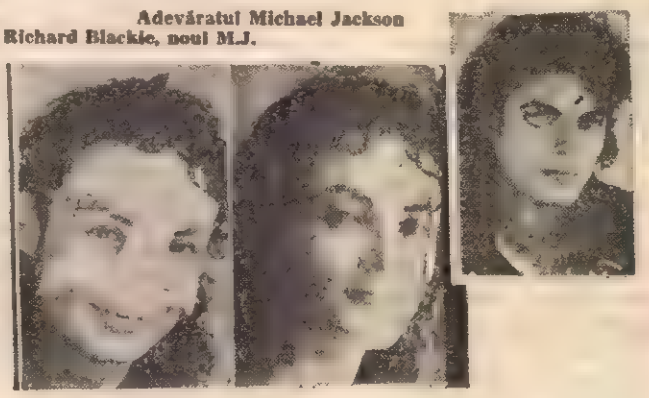

QUALITY TESTING SHOW
Sala Palatului 20-26 aprilie 1993
O control nedistructiv;
O aparatură și echipamente de măsură și control
O echipamente electrice și electronice
ASA EXHIBITIONS a branch of **ASA Co., Ltd**
Informații, înscrieri, rezervări spații:
70224 București, str. Logofăt Luca Stroici 15
tel.: 611 8454, 611 7710, fax: 312 1588, telex: 10158 asa r

Rezervat publicitea 1993 ASA Co., Ltd

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
Președinte – director general: GEORGE ARION
Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312 82 89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra
Redactor șef: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție: EUGEN CHIROVICI
■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Goia.
■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (șef secție), Gheorghe Barbu, Adrian Brutaru, Cristian Buzaș, Dorin Gherghinescu, Brândușa Nicolae, Dorian Radu, Dorin Săiajan
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Evelina Mazilu.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ionită.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS
Redactor șef: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simezianu
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra Basarabiei

Flacăra BIS

■ JURIDIC (2600): Cornelia Oteanu
■ FINANCIAR (2143): Avida Safica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Cretu
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefanescu (617 59 69).
■ PUBLICITATE (2634) Mihai Săndoiu, Florin Dobrescu, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță, Aristică Văduva.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimerilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ
Am jucat hora.
Cum jucăm sîrba?

Muzeumul SECUIESC Könyvtár ... VARHELY

Cine a ucis-o pe Roxana?

• *O crimă misterioasă la Ploiești, un presupus autor mai mult decît suspect și poticneli inexplicabile ale anchetei*

pag. 5

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată de PUBLICAȚIILE Flacăra S.C. S.A. Director general GEORGE ARION

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

NR. 6 • 10 – 16 II 1993

CÎT COSTĂ UN VOLKSWAGEN

• *Mașini noi, mașini la mînă a doua*

• *Prețuri în România, prețuri în Germania*

pag. 13

Domnul prof. Traian Tomescu, membru fondator al PNL și al PNL-AT, președintele Curții de Arbitraj și Conciliere a PNL-AT, face revistei „Flacăra" declarații neașteptate:

„DEȚINEM DOVEZI CĂ RADU CÂMPEANU ESTE UNEALTA SECURITĂȚII"

pag. 4

Un gigant al lumii bancare:

CHEMICAL BANK

pag. 11

„Sînt o japiță", declară noua Scarlett O'Hara

pag. 21

GEPA

Calea Dorobanților nr. 111 București

un pic mai bine pentru dumneavoastră

Electro Center

CUM VĂ SIMȚIȚI CÎND FACEȚI STRIP-TEASE?

„Aș vrea să dansez goală în fața lui Bill Clinton"

pag. 15

• *„Aș dori să fac dragoste în Nil cu un crocodil* • *„Mi-ar plăcea să fac strip tease în fața unui stadion arhiplin"* • *„Fac dragoste oriunde, oricînd și de cîte ori simt că vreau!"*

Cronica de trei minute

● **Săptămina trecută, dl Funar a băut o pălincă cu dl Verestoy Attila, parlamentar UDMR.** ● **Tov Ilie Verdeț, fost prim-ministru al României socialiste, actualmente șef de partid, s-a aflat la Suceava, unde a organizat o ditamai plenară, după rețeta arhicunoscută, adică lărgită.** ● **Porturile dunărene sînt date în locație de gestiune. Pînă acum au trecut la acest regim Orșova și Drencova.** ● **Sindicatele au trecut la operațiuni cosmetice, preocupate fiind cum sînt reflectate de mass-media.** ● **Partidul domnului Nicolae Dide — Partidul Unității Social-Democrate — se pregătește să fuzioneze cu P.S.D. — Titel Petrescu.** ● **Comerțul de stat este dator industriei alimentare cu 17 miliarde lei. Bani mîncați de cinevea.** ● **După aproape 30 de ani, Academia Română va avea dreptul să stabilească ea însăși premiile pentru creația științifică și culturală a tineretului.** ● **Dl Petre Sălcudeanu, președintele Consiliului Național al Cinematografiei, stabilește regimul videocasetelor în comerțul din România. Statul va pune mîna pe 15 la sută din încasările brute din acest sector.** ● **Salariul unui procuror cu peste 10 ani vechime nu trece de 40 mii lei.** ● **Așteptat la sfîrșitul săptămînii trecute, Greenpeace-ul n-a mai ajuns la Sibiu. Nemții au promis că-și ia deșeurile înapoi.** ● **La ora actuală, în România sînt peste 6,2 milioane proprietari de pămînt.** ● **După unele calcule din interiorul comunității greco-catolice, numărul credincioșilor Bisericii Române Unite cu Roma ar fi de 2,5 ori mai mare decît cel relevat de recensămîntul de după Revoluție.** ● **Magaziaul din satul Mușcești, județul Gorj, are un stoc de însigne de pionier pe care, firește, scrie „Tot înainte!"...** ● **Campionul de lupte Ion Draica a fost ales lider al organizației de tineret a F.S.N. județ Constanța. Draica e demult milionar.** ● **Din 1989 și pînă în prezent, numărul vameșilor a crescut de aproape 5 ori. Istanbulul e de vină!** ● **Potrivit unui comunicat al Convenției Democratice, semnat de dl Emil Constantinescu, interesul F.D.S.N. nu este democrația, ci „ceaușismul fără Ceaușescu".** ● **În Constanța sînt peste 800 de copii bolnavi de SIDA. Situația este considerată dezastruoasă pentru Europa, copiii luînd boala de la mame, în timpul sarcinii.**

EUGEN MIHAESCU ■

Declarațiile dlui Ion Rațiu sînt foarte severe

● În legătură cu procesul privind furtul din timpul mineriadei, domnia sa promite o conferință de presă

— Domnule Rațiu, vă rog să comentați ultima sentință. Cum credeți că ar fi sunat ea dacă ați fi avut un asemenea proces într-o țară occidentală — să zicem, de pildă, în Anglia ?

— Da, este o absurditate așa de mare, încît... — dar nu, ce spun eu ?, puteți să mă citați exact așa cum vă spun : dacă n-ar fi o absurditate, o monstruozitate, ar fi hilar, ar fi de-a dreptul hilar, adică e o violare a principiilor statului de drept, o dovadă că nu se respectă separația puterilor — fiindcă cei trei inculpați au fost găsiți vinovați (inițial — n.n.), vasăzică ulterior s-a găsit singura soluție să scoată din din...

— Cauză...

— Da, să scoată din cauză, să disculpe Ministerul de Interne ; se vede clar continuarea justiției din perioada comunistă, e o dovadă că nu s-a schimbat, procuratura e mînă-n mînă cu Ministerul de Interne, cu poliția cu justiția, cu tot, justiția face cum spune executivul. Culmea ironiei, că mincinosul acela — cum îl cheamă... — singurul om relativ cinstit, el a recunoscut tot, toată vina sa și a celorlalți și el a returnat 20 000 de mii de dolari și a fost condamnat, dar totul a fost ca să scoată Ministerul de interne nevinovat.

— Care credeți că ar fi fost sentința în Anglia ?

— O, fără îndoială ei ar fi fost condamnați toți trei pe baza probelor (existente — n.n.) și suma ar fi fost recuperată integral ! Nu există să cedeze (justiția — n.n) la presiunea executivului.

— Considerați cazul închis, sau doriți să continuați demersul dvs și cum anume ?

— Rămîne de văzut... Acuma, știți, în teorie, recursul extraordinar e apanajul procurorului general, este domnul procuror Ulpiu Cherecheanu și culmea este că tocmai dînsul s-a ocupat cu ancheta, înainte să fie numit procuror general, el a avut cazul și i-a găsit vinovați pe toți trei, nu numai pe acest acar Păun, minerul acesta și sunt curios dacă acum va susține la fel și va face recursul extraordinar, sau se va supune puterii executive ? Eu acum aștept, să vedem, termenul este un an, el poate face recurs pînă în timp de un și să vedem, la 1 iulie va intra (în vigoare — n.n) Legea de organizare judecătorească și Procuratura nu va mai fi la Interne... Dar eu voi avea o conferință de presă, aici, pot să vă spun și cu presa internațională și voi spune tot ce am de spus, declarații, oamenii trebuie să cunoască... Oamenii trebuie să știe.

— Vă mulțumesc.

EUGEN CHIROVICI ■

Reluarea la TV a Cronicii Parlamentului

Declarație

În vederea asigurării unei informări corecte și sistematice a opiniei publice asupra evenimentelor importante din viața politică a țării, grupurile parlamentare ale FSN, PNȚ-CD, PSDR, PNL-AT, PAC, PNL-CD, UDMR din Senat și Camera Deputaților consideră absolut necesară reluarea, de urgență, a emisiunilor de televiziune **În fața națiunii** și **Cronica Parlamentului.**

Includerea în programul săptămînal al Televiziunii a două emisiuni **În fața națiunii,** de cîte 45 de minute fiecare și a emisiunii **Cronica Parlamentului,** de cîte 15 minute fiecare, în toate zilele în care se desfășoară lucrări în Senat și Camera Deputaților este de natură să înlăture un mare gol informativ, să evite prezentări partizane, disproporționate, ale pozițiilor exprimate de principalele formațiuni politice, să contribuie la mai buna cunoaștere, explicare și înțelegere a soluțiilor alternative privind cele mai importante domenii ale procesului de democratizare a societății și de tranziție spre economia de piață. Spațiul de emisie de 90 de minute pe săptămînă oferit partidelor reprezentate în Parlament va trebui să fie repartizat proporțional cu numărul de mandate deținute de fiecare în parte. În ceea ce privește emisiunea **Cronica Parlamentului,** selecția și durata momentelor prezentate trebuie să reflecte cît mai fidel desfășurarea lucrărilor din ambele Camere, să exprime imparțialitate și profesionalism din partea realizatorilor TV, ca elemente esențiale pentru o informare obiectivă și eficientă a opiniei publice.

Semnează :

FSN, președinte Petre Roman, PNȚ-CD, președinte Corneliu Coposu, PSDR, președinte Sergiu Cunescu, PAC, președinte Nicolae Manolescu, PNL-AT, președinte Horia Rusu, PNL-CD, președinte Vintilă Brătianu, UDMR, președinte Marko Bela.

România și criza dunăreană

Declarație

Partidele politice reprezentate în Parlamentul României, participante la masa rotundă „România și criza dunăreană", au examinat evenimentele legate de încălcarea de către convoaie de barje iugoslave, pe Dunăre, a embargoului instituit de Consiliul de Securitate al ONU. Reprezentanții partidelor parlamentare, participante la dezbatere, și-au exprus, într-o manieră deschisă, animați de sentimentul răspunderii față de România, punctele de vedere care reflectă preocuparea pentru modul în care țara noastră trebuie să respecte întrutotul rezoluțiile Consiliului de Securitate referitoare la Iugoslavia și să evite atragerea României într-un conflict militar regional.

Participanții apreciază că România, respectînd în mod consecvent rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU și pentru o mai mare eficiență a măsurilor stabilite, trebuie să fie asistată prin implicarea explicită și efectivă a comunității internaționale la aplicarea lor.

Participanții și-au exprimat voința de a acționa pentru a determina Guvernul României să facă toate demersurile pe lîngă Consiliul de Securitate în acest scop.

La reuniune au participat următoarele partide : Frontul Democrat al Salvării Naționale, Partidul Național Țărănesc-Creștin Democrat, Frontul Salvării Naționale, Uniunea Democrată a Maghiarilor din România, Partidul Național Liberal — Aripa Tînără, Partidul Național Liberal — Convenția Democratică, Partidul Social Democrat din România, Partidul Alianței Civice, Partidul Socialist al Muncii, Partidul Ecologist Român.

La reuniune a participat domnul Teodor Meleșcanu ministru de stat, ministrul afacerilor externe al României.

05 februarie 1993

EVENIMENTE MARI...

Un turnător

Ion Pavelescu, fost redactor al „României libere" din alte vremuri, toarnă la „Dimineața" cu bicisnică bucurie cauzele crizei de conducere din redacția marelui cotidian. După împușcarea din decembrie, o mulțime de cetățeni, care n-au reușit să-și împlinească vocația de delator cu contract la securitate, se dau în stambă pe la cine-i primește. Ion Pavelescu toarnă la „Dimineața", pierzînd din vedere că piricioșii sînt folosiți, nu iubiți. Mă, Pevelescule, vezi de te încheie mai bine la pantaloni, că ți se văd epoleții!

Omul lui Eminescu

Lîngă fotografia lui Petre Roman, ziarul „Azi" publică versurile omagiale pe care Eminescu i le-a dedicat acum o sută de ani liderului național al F.S.N. : **„Astfel, încăput pe mîna oricui, te va drege. / Rele-or zice că sînt toate cîte nu vor înțelege... / Dar afară de acestea, vor căta viețîi tale / Să-i găsească peste multe răutăți și mici scandale / Astea toate te apropie de dinșii... Nu lumina / Ce în lume-ai revărsat-o, ci păcatele și vina..."**

Aluziile trebuie înțelese astfel : oricui = Păunescu, Vadim, parțial Iliescu ; te va drege = S.R.I., parțial Iliescu; răutăți și mici scandale = prima mineriadă, a doua mineriadă, parțial Iliescu; dinșii = F.D.S.N., P.R.M., P.S.M., parțial Iliescu ; lumina ce în lume-ai revărsat-o = Petre Roman, parțial Severin și 2 la sută N. S. Dumitru.

Urgentarea acționărilor

Ori de cîte ori relatează despre întîlnirile domnului Văcăroiu cu guvernul, „Actualitățile" utilizează, întocmai Elocikăi Canibala, care se înțelegea cu lumea prin douăzeci de cuvinte și șapte interjecții, doar Dicționarul activistului de serviciu (cursul scurt). Astfel, primul ministru „cere să se urgenteze lucrările agricole", dispune „constituirea unor colective care să analizeze urgent situația" sau, și mai ferm, „indică să se acționeze de urgență". Înainte de a pleca la Strasbourg, domnul Văcăroiu a fost de-a dreptul feroce : „a indicat să se ia măsurile cuvenite". Vă dați seama ce se poate întîmpla dacă miniștrii iau măsuri necuvenite ? Iar e obligat primul ministru să cuvenească totul !

Fenomenul de la Racova

În comuna Racova, din județul Bacău, anul trecut s-au spînzurat 4 oameni. Ultimul, un anume Flenchea — după nume pare să fi candidat pe listele P.S.M. — a băut, s-a certat cu ibovnica și și-a pus juvățul de git. Dacă rata spînzurătorii e, la Racova, de 4 luni, în anii cu vin puțin, înseamnă că un an viticol bun înjumătățește electoratul și disponibilizează întreg fondul de ibovnice. Întrebarea pe care orice om responsabil și simțitor, preocupat de destinul patriei trebuie musai să și-o pună e următoarea : Și ce dacă ? !

Everaciada

Foarte multă lume e intrigată că, în prima sa apariție ca inchizitor de partid și de stat, Paul Everac a reușit să spună mai multe prostii decît în toate articolele sale de consens de după Revoluție. Uimitor cu adevărat ar fi fost să nu le spună.

O.D.D.A.

Așa se cheamă Liga națională a foștilor securiști : „Onoare, Demnitate, Democrație și Adevăr". Liga are ca scop coordonarea dorințelor, nostal-

„PAC va fi el însuși!"

• Cele trei orientări din partid fac front comun; nu se pune problema scindării

Rep. : În cazul în care se va reuși unificarea partidelor liberale, care va fi poziția PAC ?

Nicolae Manolescu, președinte : Trebuie rezolvată o ecuație cu două necunoscute : așteptăm întîi congresul de unificare a partidelor liberale. Apoi, congresul PAC va stabili doctrina partidului nostru. Abia atunci vom putea discuta eventualele aliante. Pînă atunci, PAC va fi el însuși !

Călin Anastasiu, deputat de Vrancea : Documentul **Șansa libertății, șansa prosperității** se dorește a fi o ofertă pentru a realiza o alianță liberală puternică, nu în jurul unor persoane, ca pînă acum, ci în jurul unei idei, al unui spirit comun.

Rep. : Există cumva pericolul scindării Partidului Alianței Civice ?

Alexandru Popovici, vicepreședinte : Nici nu poate fi vorba de o scindare ! Chiar dacă PAC nu a realizat pînă în prezent mult-așteptata clarificare doctrinară, există șansa coeziunii ideologice. Cele trei moțiuni : de **orientare creștin-democrată**, inițiată de dl. prof. Nae Constantinescu, **manifest civic-liberal**, moțiune inițiată de Stelian Tănase, Alexandru Popovici, Călin Anastasiu, Octavian Bot, Viorel Pop, Gabriela Popescu, Ștefan Radoff, ș.a și **manifest civic-democrat**, moțiune inițiată de dl. prof. Emil Tocaci, dl. prof. Mihai Șora, ș.a. au toate același liant : **civismul.** La Congresul PAC, vom prezenta un document programatic intitulat **Șansa libertății, șansa prosperității,** act politic ce se adresează nu electoratului, ci politicienilor ; nu este un program al partidului, ci un document programatic, ce analizează situația actuală și propune principii politice, care nu sînt nici pur liberale, nici pur creștin-democrate. La Congres, se va pune problema aderării, din punct de vedere ideologic, la acest document, care va reprezenta doctrina partidului nostru.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Sergiu Cunescu despre social-democrația din România

• PAC-ul își caută identitatea : liberalism sau creștin-democrație

— Stimate dle Cunescu, ca președinte al PSDR, singurul partid care continuă tradiția social-democrată, acum, cînd social-democrația este în ascensiune în toate țările democratice, ce părere aveți despre partidele care-și revendică această titulatură pe baza unor programe confuze ?

— În adevăr, există unele formațiuni care nu sînt democratice, sau au un trecut dubios și vor să-și spele numele, adoptînd denumirea de social-democrate pentru a-și acoperi prostul renume sau incompetența. Sînt mai multe și nu avem nici o legătură cu ei. De altfel, din punct de vedere electoral, ele au fost eliminate la ultimele alegeri.

— Dar și unele partide importante cochetează cu social-democrația, nedefinindu-și clar poziția (ex. FSN-ul).

— FSN-ul reprezintă o altă situație. Acesta reprezintă azi aripa reformistă a fostului FSN, care are unele persoane de valoare și care, în momentul de față, este în căutarea unei identități în spectrul politic consacrat. Este știut că astăzi există, în cadrul FSN, două curente : un curent este pronunțat **liberal** și un curent care ar vrea să tindă spre **social-democrație.** Noi urmărim cu atenție evoluția FSN-ului, cu care avem relații normale, de la partid la partid. În orice caz, FSN-ul nu poate fi considerat ca făcînd parte din aceeași categorie cu acele formațiuni așa-zis democrate, de care am vorbit înainte.

— Credeți că se poate pronostica o eventuală apropiere (chiar integrare) a FSN-ului de (către) Convenția Democratică din România ?

— Această problemă nu se poate pune. Convenția este o alianță între partide cu doctrine precis diferențiate. Convenția nu este un partid unic, iar valoarea ei constă într-o unitate în diversitate, pentru că ea cuprinde valori politice consacrate pe plan european, de la social-democrație pînă la liberali.

— Sînteți de părere că și PAC ul tinde spre social-democrație ?

— În cadrul Convenției există 3 curente clare și diferențiate : **social-democratic, creștin democrat și liberal.** Doar PAC-ul este cel care-și caută identitatea și plasamentul politic, cu două tendințe : spre liberalism și spre democrația creștină. Viitorul formațiunilor politice care s-au născut după revoluție, fără să fi avut antecedente politice reale, este acela de a se canaliza încet pe cele trei curente fundamentale.

BOGDAN CARA ■

Vadim — stropitorul stropit

Vadim există, pentru că interesul o impune. El — sau altul ca el — trebuia creat. O politică de centru e credibilă, numai dacă stînga și dreapta sînt credibile. Vadim insultă pe toată lumea, fiindcă așa se definește orice extremă, prin agresivitate. Cînd centrul — care e puterea — trebuie să nască o stîngă și o dreaptă și să aibă, totuși, un control strict asupra lor, scoate în față poeții. Extremele conduse de poeți nu sînt niciodată autentice. Dreapta e închipuitul Vadim, stînga — halucinatul Păunescu. O extremă e autentică și, deci capabilă de acțiuni surprinzătoare, cînd e coordonată de fanatici, nu de închipuiți. Închipuiții sînt lesne de manevrat deoarece nu observă diferența dintre real și imaginar — sau o observă pînă într-un punct. Pînă în punctul în care e vorba de ei. Ei se cred reali cînd, de fapt, sînt rodul imaginației. Al lor, cînd e vorba numai de poezie — al altora, cînd e vorba numai de politică. „În jurnalistică — scrie Franco Zeffirelli în cartea ce istorisește turnarea filmului „Iisus" — în atitea revoluții ale vremii noastre, îl văd insinuîndu-se pe Iuda, recunosc caracterul lui intransigent, excesiv de meticulos, sigur de el însuși, în stare de orice complot pentru a croi drum unei idei, fie și falsă. Îl întrezăresc peste tot, pretutindeni, unde intelectualii au manipulat politica ori încă mai manipulează politica, ideologia sau informația. ...Există nenumărați Iuda, dar toți, mai devreme sau mai tîrziu, sînt condamnați să atîrne în știrea ngul propriilor lor orgolii".

Vadim a declanșat două războaie — cu ungurii și cu evreii — amîndouă cu sfîrșit previzibil. Iar sfîrșitul nu e consecința acestor inițiative de om hărăzit să piardă, ci consecința unui al treilea război născînd din primele : războiul contra tuturor. Vadim a fost stimulat să-i insulte pe unguri și pe evrei, lucru cu atît mai ușor de făcut cu cît poetul Vadim e foarte sensibil la lingușeală. A fost suficient să i se spună că e singurul în stare s-o facă. Ce nu i s-a spus e că el va fi singurul care pierde. Și nici ce pierde. Războiul lui Vadim cu ungurii și evreii a fost un remarcabil serviciu adus puterii, numai că acesta trebuia — la un moment dat — controlat de putere. Extremismul e ceva cu care astăzi națiunile negociază : eu îi domolesc pe ai mei, tu îi domolești pe ai tăi. Domolirea lui Vadim se putea face doar prin înălțarea lui într-o funcție care, prin protocolul ei strict, impune decență. Deci, Vadim trebuie, de acum înainte, să se poarte decent. I-au fost confiscate războaiele cu ungurii și evreii ; obiectul atacurilor sale, ca poet, a dispărut. Vadim nu mai are dușmani ci simpli

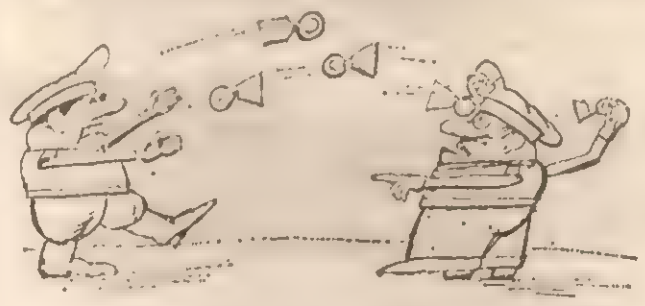

adversari. O masă de adversari, din care nu răsare nici un nume și nici un chip cunoscut. Nimeni n-a cîștigat vreodată un război contra tuturor.

Dar Vadim e poet. El nu realizează că procesul de la Florești e întocmit să dureze cît va dura Vadim. Unul din primele filme mute se chema „Stropitorul stropit". Vadim e un stropitor stropit. E simplu de știut ce se va întîmpla cu el de aici înainte. Fiindcă Vadim nu a insultat selectiv. Prin felul lui de a fi, prin modul în care concepe relațiile cu cei apropiați, viața de partid în partidul său a însemnat o permanentă agresiune. Vadim a născut partidul, iar partidul îl va mînca pe Vadim. Un cofetar îmi spunea că o foaie de plăcintă trebuie întinsă astfel încît să nu înceapă să crape. Cînd crapă, crapă peste tot. Partidul lui Vadim e foaia de plăcintă care crapă peste tot. Chestiunea cu ungurii e pe cale să se aranjeze — chestiunile cu ungurii nu sînt niciodată aranjate nici de noi, nici de unguri. Chestiunea cu evreii e, de asemenea, pe cale să se lămurească — niciodată problemele evreiești nu s-au rezolvat la București. Iar chestiunea cu Vadim s-a aranjat definitiv : e parlamentar. Depinde de el să rămînă parlamentar toată viața — cu imunitate în războiul contra tuturor — sau să-și risipească șansa.

De aici înainte, oricît de viril va părea Vadim în politica, nimeni nu mai face afaceri cu el. Va fi folosit și abandonat. Pentru că s-a născut perdant. Putea să fie un cărturar — fiindcă are minte — putea să fie un Vadim, dar a schimbat vaca pe capră și capra pe o pungă goală. Tace chitic în prezidiul Senatului și scrie articole pe care nu e oportun să le semneze. În restul timpului, își scrie scrisori de dragoste pe care, citindu-le, le crede.

Nu mă bucur de eșecul lui Vadim. Numai un naiv se bucură la căderea adversarului. Gazetarul, ca să creeze și să impună idei, trebuie să creeze și să impună adversari. Pur și simplu îmi pare rău pentru Vadim. Rămîne breasla cu unul mai puțin și nu cu unul din cei care nu contează. Noapte bună, parlamentarule !

TUDOR OCTAVIAN ■

EVENIMENTE MICI

gilor și priceperilor tuturor celor care au lucrat și nu mai lucrează în Securitate. Odată cu regruparea tuturor specialiștilor în onoare (fosta U.M. 00755), demnitate (U.M. 5), democrație (U.M. 00082 — Aripa Jilava) și Adevăr (U.M. cabinetele 1 și 2) România va fi lichidat definitiv cu trecutul și se va orienta tranzitiv spre viitor. A făcut oare cineva socoteala cît am pierdut noi în acești trei ani în care atîtea grupe au stat neregrupate ?

Ion Hristu, aripa frîntă a lui Vadim

Cum P.R.M.-ul scutură și el din aripi, curînd vom vedea și fulgi. Deputatul de Constanța al partidului-revistă, șarpe crescut la sînul plin de lapte al lui Vadim, încearcă să formeze „un grup de rezistență pentru a da coerență luptei pentru democratizarea partidului". Fiindcă e vorba de democratizare, trebuie apelat mai întîi la O.D.D.A. Apoi, dat fiind că s-a înființat un grup de rezistență, e nevoie de bazuci, șanțuri, cazemate. În fine, atacul trebuie început cu televiziunea, unde Vadim are o secție de „conferințe de presă zilnice". După care urmează lovitura de grație : delegarea lui Iuliu Furo pentru o vizită de lucru prelungită în județele Harghita și Covasna. Dar numai după ce va termina de apărat la Strassbourg drepturile românilor mari.

Crin Halaicu, primul agricultor al Capitalei

După ce a rezolvat toate problemele mari ale Bucureștiului — urmînd ca problemele mijlocii, mici și plictisitor de mici să fie rezolvate de adversarii politici — liberalul Halaicu se duce la Mogoșoaia, să-și lucreze cu brațele și cu mintea, de la oraș și sate, mușioara atribuită domniei sale „la cerere" de Dan Claudiu Tănăsescu, prietenul lui Vadim. Astfel, către seară, miniștri de azi și cei de ieri, poziția și opoziția, liberalii și fedeseniștii vin să dea la sapă la Mogoșoaia, sub privirile prostite ale țăranilor care, așteptînd să-și primească ogorul, iau aminte la osînda domnilor. Dacă n-ar mai munci la pămînt nici domnii Mărculescu, Oancea și Halaicu ar trebui să trăim numai din importuri de grîu. Cinste lor, plugari de tip nou ! Rușine țăranilor !

Strada cu nume oribil

Într-o povestire, Caragiale vorbește de nevasta unui primar, „infatigabila silfidă" a unui bal de binefacere. O oribilă greșeală de tipar a nenorocit un gazetar : infatigabila sifilidă ! În amintirea acestui moment, probabil, primăria Capitalei a păstrat, alături de numele altor străzi „intrate în tradiția orașului" (precum Prașilei, Băltiței, Didiței, Rămășagului) și numele de față al unei vechi ulicioare : Silfidelor. De fapt, au mai rămas și alte nume oribile : Burghiului, intrarea Sulea, Precocității.

TUDOR OCTAVIAN ■

STARE CRITICĂ

Dl. prof. Traian Tomescu, membru fondator al PNL și al PNL-AT,

președintele Curții de Arbitraj și Conciliere a partidului:

„Deținem dovezi că Radu Câmpeanu este unealta Securității"

● „Sciziunea PNL a fost bine dirijată de sus!" ● „Tovarășa DINA CÂMPEANU a fost activistă remunerată de la PCR Sector 2 București" ● „Nevrînd să coopereze cu Securitatea, Toma Câmpeanu, a murit în sărăcie și mizerie". ● Fotbaliștii de la DINAMO mi-au adus o revistă, de la Paris, scoasă de Radu Câmpeanu și finanțată de către Securitate". ● Nici la PNL și nici în satul său, Răzvad, oamenii nu-l vorbesc de bine ●

— Domnule profesor Traian Tomescu, în ce împrejurări l-ați cunoscut pe Radu Câmpeanu?

— Îl cunosc pe Radu Câmpeanu de aproape 50 de ani. A fost student, cu un an mai mic ca mine, la Facultatea de drept, promoția 1941. Coleg cu Florin Boițeanu, Danny Stănescu, Sergiu Deleanu, Onu Boambă, Gore Condrus și alții.

— În unele interviuri acordate, domnia sa susține că a fost, la acea dată, președintele întregului tineret liberal. E drept? Nu e drept?

— În adevăr, el a fost președintele tineretului liberal universitar, țărănișcian, în perioada 1942-45. **Al unei fracțiuni, deci. Și nu al întregului tineret liberal pe țară.** Fracțiune care a ayut o contribuție atît de nefastă în istoria zbuciumatului neam românesc. În special prin participarea lui Guță Tătărăscu, la semnarea Tratatului de pace de la Paris. Cu mîna proprie a semnat cedarea Basarabiei, a Bucovinei, a Ținutului Herței de Sus, precum și cedarea Cadrilaterului. La mijloc a fost o trădare de țară și de neam, pe care ulterior comuniștii, români, dar, mai ales, neromâni, au salutat-o triumfalist.

— Cu diverse prilejuri, în mass-media, dl Radu Câmpeanu se declară un fervent continuator al liniei Brătianu în partidul liberal...

— Este o minciună! Un afront adus marelui om politic liberal. Acest aspect ține mai mult de furt, de rapt. O uzurpare batjocoritoare este la mijloc. Figura asta mirosae puțin a cod penal (art. 208 și urm. și art. 240). Cui i-a furat dreptul de succesiune? În primul rînd, celor din familia Brătienilor, Vintilă și Ioana Brătianu. Apoi, lui Ion I. Brătianu și, în mod special, lui René Radu Policrat. Toți liberalii de bună structură și de fidelă credință. Dl Policrat, prin genealogie, este liberal încă de la înființarea PNL, la 24 Mai 1875.

— Anii au trecut, dle Traian Tomescu...

— Așa e, anii au trecut, dar au rămas urmele... Regimul totalitar a lăsat urme adînci în viețile noastre risipite. Nu am fost membru de partid. Am fost dat afară din avocatură. Și am avut mult de suferit. Dar nu mă plîng. Am 73 de ani. N-au să-mi ia cai de la bicicletă.

— Bun. Și cum v-ați reîntîlnit cu Radu Câmpeanu?

— Omul nostru a revenit în țară după revoluția tinerilor, pe 6 ianuarie 1990. Nu-l văzusem de circa 45 de ani. S-a prezentat la sediul nostru din str. Armenească, spășit și temătoriu. Arunca ochii în stînga și în dreapta, ca hoții de profesie. Arăta ca un vînat hărțuit. Îmbrăcat prost și ponosit. Ne-a cîștigat oarecum mila și adeziunea. Inițial a venit ca secretar general, iar ulterior, prin manevre de culise, oculte, găunoase, a devenit președintele partidului.

„Radule, ai înnebunit?!"

— Nu l-ați „mirosit" că...

— Prima dată l-am suspectat noi, membrii fondatori, că face un joc murdar, duplicitar și poate triplicitar, pe data de 28 ianuarie 1990. Știți, cu ocazia celebrei demonstrații din Piața Victoriei. Dior Ilieșcu, Brucan, Mazilu, Roman, Stănculescu et. comp. cred că le știia .. La orele 17, nici mai mult, nici mai puțin, Radu Câmpeanu ordonă să ne retragem din Piața Victoriei. „Radule, ai înnebunit?!", l-am întrebat. „Lasă, că știu eu ce fac", a răspuns cu lehamite. Și a știut. El și alții ca el. Retragerea opoziției din Piața Victoriei a fost primul țignal al politicii sale aservite noii puteri instaurate pe seama sîngelui tînăr, nevinovat. Au urmat alte semnale, la fel de grave.

— Care ar fi ele, dle profesor Tomescu?...

— Faptele sale ulterioare, mîrșave și subversive, au dovedit exact ce eu le spuneam amicilor mei, iar ei mă socoteau un scelerat. S-a dovedit că aveam dreptate. În totul. Radu Câmpeanu a fost anume pus să spargă opoziția. Păi, ce fel de opoziție făcea dl Câmpeanu, cînd avea în Guvernul FSN 4 miniștri?! Ce fel de opozant era, cînd parlamentarii liberali votau în același cor cu feseniștii? Cu excepția unui singur și frumos deputat, Dan Lăzărescu...

„Tovarășa Dina Câmpeanu a fost activistă plătită"

— Inițial a fost în opoziție...

— Dacă a fost în opoziție, ce fel de opozant a fost cînd a semnat, fără crîcnire, toate hotărîrile Senatului, inclusiv aceea imundă de a nu înlesni observatori naționali la alegerile legislative și prezidențiale?!

— De aici și sciziunile din rîndul partidului liberal...

— Normal că de aici. În primul rînd, a început alungarea celor tineri din sediul aflat pe strada care poartă numele fondatorului partidului liberal. Au fost alungați Dinu Patriciu, Călin Tăriceanu, Gelu Netea, Radu Cojocaru, iar mai apoi și alții. I-a dat afară în cel mai pur stil comunist! Cine nu e cu mine este împotriva mea! I-am reproșat tăios: „Radule, nu e bine ce faci". Sediul a rămas pustiu. Minerii, conduși de securiști, au ocolit sediul PNL unde se afla Radu Câmpeanu! (?) Dar metoda era exact ca la PCR Sector 2 București, unde doamna sa consoartă a avut amabilitatea să păstorească mulți ani.

— Cum?! Dna Dina Câmpeanu? Despre ce fel de pășiri e vorba?

— Tovarășa Dina Câmpeanu, consoarta dlui Radu C., a fost activistă plătită, scoasă din producție, la PCR Sector 2. Deci, iată cine conduce mișcarea liberală de la noi: un colaborator și un simpatizant al securității, avînd soția activistă de partid roșu. Dar despre colaborarea dlui Câmpeanu aș prefera să vorbim ceva mai la vale, cînd vă voi arăta și aceste trei dosare speciale.

— Ce alte greșeli socotiți că a făcut dl Radu Câmpeanu?

— Greșeli, ziceți? Mă faceți să rîd! Totul e regizat. Totul e premeditat. Ieșirea PNL-ului din Convenția Democratică este o pată cît se poate de murdară pe conștiința lui. Nu e doar treaba lui Radu Câmpeanu, ci e treaba întregului partid. 6 organizații județene nu au vrut să-l urmeze sfatul. Dar la sugestia dlui Ion Iliescu (era la un pas să-l ungă prim-ministru!), maurul și-a făcut datoria. A spart „Cheia", deci, opoziția! Cum, la alegerile prezidențiale a mers cu UDMR-ul, iar ulterior întoarce foaia?! Prea e cusută cu sîrmă ghimpată!

— Poate că a avut și unele motive personale să iasă din Convenție...

— Treaba lui personală nu ne privește pe noi, membri fondatori și credincioși, statornici ai partidului. Sigur că a avut și un motiv personal. În Convenție nu era vioara întîi; nu era „number one". În Convenție sînt oameni de primă mînă, de mare calibru intelectual și moral. În fața lor se simțea mic și în inferioritate. Dar de rele și belele este bun. Să destrami opoziția care a făcut să iremure din rărunchi toată suflarea comunistă din țară, e ceva pentru un servant. Un Nae Cătavencu al zilelor noastre. Procentul de sub 1 la sută din electorat, obținut la ultimele alegeri, reflectă această stare de fapt. Dnii Coposu și Rațiu au cîștigat în simpatii, pe cînd Radu Câmpeanu dimpotrivă.

„Revista scoasă de Radu Câmpeanu la Paris era finanțată de către Securitate"

— Mai e și problema cu Regele Mihai...

— Asta le întrece pe toate. Să inviți tu pe Regele Mihai I să-candideze pe post de președinte bolșevic, e scandalos și imoral! În orgoliul și vanitatea sa, Radu Câmpeanu este în stare de orice. Realmente, de orice.

— Dle profesor Traian Tomescu, am părăsit un subiect pe drum. Vorbeați de colaborarea lui Radu Câmpeanu cu securitatea...

— Dle Sălăjan, pagina din revista „Flacăra" nu face decît să confirme ceea ce noi știm de mult. Eu însumi am scris în presa postdecembristă despre acest aspect (în special în cotidianul de seară „Libertatea", dar nu numai). Gravele acuzații publice făcute de românii din diaspora de la Paris n-au primit nici un răspuns din partea sa, așa cum n-am primit nici eu. Diaspora de la Paris i-a publicat o confesiune către securitate. Și aceasta a rămas fără răspuns. Răspunsul dat în „Flacăra" este jenant. Nu e la obiect.

— Pe ce vă bazați cînd faceți asemenea afirmații tăioase?!

— Fotbaliștii de la „DINAMO" mi-au adus o revistă de la Paris, BIRD, scoasă de Radu Câmpeanu și finanțată de către fosta securitate ceaușistă. Dl. prof. dr. Dorel Vișan i-a adus acuzații publice deosebit de grave în presă, dar nu a răspuns. Priviți aceste trei dosare. Sînt declarații ale oamenilor. Acuze directe ale membrilor fondatori ai partidului. **După datele pe care le deținem, rezultă clar că Radu Câmpeanu este unealta securității și că a avut sarcina expresă să dezmembreze opoziția! Și să slăbească cel mai puternic partid din opoziție.**

— Dle prof. Traian Tomescu, riscați să vă dea în judecată...

— Abia aștept. Abia așteptăm. Și nu e vorba doar de „cooperarea" de la Canal. Ci și de cooperarea ulterioară cu securitatea. Avem dovezi. În 1968 Radu Câmpeanu și-a dat aderațiunea la securitatea comunistă și ceaușistă, în timp ce fratele său, Dumnezeu să-l ierte, Toma Câmpeanu, refuzînd aceste „servicii", a murit în sărăcie și mizerie. Un astfel de om cu bube în cap, cu pete negre în viața civilă, politică, a candidat, cu îmenă tupeu, la președinția României. Pentru servicille aduse puterii, am aflat că va fi numit ambasador într-o țară occidentală.

— Ce e de făcut, ce se întreprinde pentru unitatea mișcării liberale, pentru consolidarea partidului liberal, de frumoasă tradiție istorică?!

— Pe 19—21 februarie a.c. vom discuta exact această problemă spinoasă, a uniunii liberale. În acest context generos, propunem tuturor partidelor cu vederi și programe liberale (PNL, PNL-AT, PNL-CD, PAC, brătieniști, monarhiști, regaliști, republicani etc.) să coopereze cu noi. Să realizăm acea uniune liberală, acea opoziție puternică, stabilă, credibilă atît în interiorul cît și în exteriorul țării.

— Cum va fi posibil viitorul PNL în condițiile noi create?

— PNL trebuie să redevină ceea ce inițial a fost. Un partid politic puternic și stabil, un for de dezbatere democratică a ideilor novatoare. Este sora binele țării și al generațiilor tinere, care vin foarte puternic și bine instruite. Vreau să spun că viitorul este al tinerilor.

Interviu realizat de DORIN SĂLĂJAN ■

Nu trăim în paradis

În atenția Inspectoratului General al Poliției

STARE CRITICĂ

CINE A UCIS-O PE ROXANA?

• *Poliția e pe urmele unui „logodnic" cu păr castaniu și mustață*

Pîriul Dîmbu este unul din cursurile de apă pestilențiale ale orașului Ploiești. Adîncimea lui nu depășește cîteva degete. Există un loc, între podul de piatră, care mărginește abatorul și punțea de lemn, care desparte două țigănii ; aici adîncimea apei este ceva mai mare. În apropiere, un bărbat tuciuriu și mustăcios, cu un cojoc bleu și căciulă țărănească de „astrahan", șade pe vine, adîncit într-o contemplare calmă a realității. Privirea lui tristă este fixată cu indiferență pe camionul cu „bretele" metalice de protecție din care se descarcă, la rampa abatorului, porci. Nimeni nu bagă în seamă pe nimeni. O fată cu unghii mov vinde mici.

Aici, sub un soare de iarnă, poate la fel de blînd ca și cel de acum, undeva, în apropierea locului marcat de bărbatul așezat pe vine, a fost descoperit, în dimineața zilei de 13 ianuarie a.c., cadavrul Roxanei Ștefania Moraru. **Fata avea numai 19 ani și era virgină. Cauza morții ei : axfixie prin înec. Pe ceafă, cadavrul poartă urme care probează efortul unui agresor de a ține victima cu fața sub apă ; nasul este învineții, o echimoză urită apare pe partea stîngă a bărbiei, urechea stîngă este sfîșiată (cercelul smuls).**

După confruntarea cu părinții și bunicii victimei, s-a constatat că îi lipseau Roxanei canadiana, căciula, geanta, un lănțic, o brățară, un inel, doi cercei desperechiați și cerceii din urechi, toate din aur. Înainte de a merge mai departe, trebuie să spunem că absolut toate informațiile prezentate în acest articol nu sînt luate de la Poliție, deși această instituție este cu siguranță cea mai îndreptățită să le ceară. Am făcut trei încercări de a lua legătura cu cei care conduc ancheta, toate eșuate.

Nu credem în polițiști

Prin intermediari, așadar, am aflat că, alături de cadavrul Roxanei, erau excremente umane „proaspete". Părinții Roxanei ne-au spus că, înainte de a pleca să ridice bijuteriile de care a fost jefuită, de la un atelier specializat, situat în zona Gării de Sud, fata și-a ajutat bunicul infirm (pareză) să facă o plimbare. Roxana locuia de mai bine de o lună la bunici, de teama țiganilor din cartierul unde domicilia împreună cu părinții, cu un frate și o soră.

În momentul în care eu am ajuns la domiciliul familiei Moraru (Ploiești, str. Mărășești, nr. 4, bl. 16-3B, et. 3, ap. 9), pe holul blocului respectiv, copii de vîrstă fragedă jucau... barbut ! Dl. Gabriel Petcu, un vecin, ne declară că a refuzat să permită celor doi copii ai săi să răspundă invitației Poliției, pentru anchetă. Dînsul este foarte îngrijorat de proliferarea violenței, a crimei și a infracțiunilor și își mărturisește suspiciunea cu privire la capacitatea poliției de a răspunde exigențelor momentului, profesional și moral. Bunicii Roxanei se tem că destăinuindu-mi cîte ceva din ceea ce știu despre împrejurările dispariției și morții nepoatei, vor avea de suferit represalii din partea poliției. Părinții fetei mi-au lăsat impresia că pur și simplu comit o îndrăzneală destăinuindu-mi ceea ce știu !...

Civilul de la camera 28

Decesul victimei este aproximat în jurul orei șase, în dimineața zilei de miercuri, 13 ianuarie 1993. În aceeași zi, la ora 11, tatăl Roxanei se afla la sediul Poliției municipiului Ploiești, pentru a anunța dispariția fetei. Roxana plecase de la bunici la ora 14, cu o zi înainte, avînd ca țintă — cum am mai spus — atelierul de bijuterii de la Gara de Sud. Cum ea nu s-a întors la bunici (unde locuia) și nici la părinți nu a ajuns, familia s-a alarmat și a hotărît să-i anunțe dispariția. La Poliție, dl. Moraru este îndrumat de la ghișeul ofițerului de serviciu la **camera 28**. Aici, este întîmpinat de un domn polițist în civil, căruia dl. Moraru nu-i cunoaște numele și gradul. În loc să-i înregistreze declarația, civilul îi povestește cu cinism cum fetele de vîrsta Roxanei „dispar" în Turcia, Italia sau Franța, mînate de un dor nestăvilit de aventură. Dl. Moraru pleacă de la Poliție îndurerat și contrariat, fără să-și fi atins scopul pentru care venise. Purtarea stranie a „civilului" de la camera 28 face ca abia sîmbătă (după patru zile), niște polițiști cu fler, umblînd prin Obor cu o poză a cadavrului, să întîlnească un cunoscut al Roxanei, care a identificat-o. Tot sîmbătă, în jurul prînzului, bunicii fetei primesc vizita anchetatorilor conduși la cei doi bătrîni de soția fostului patron al Roxanei (fata a lucrat, o scurtă perioadă de timp, la un mic restaurant privat, situat în apropierea locuinței bunicilor). De la bunici, polițiștii ajung la părinți și urmează confirmarea tragediei. Dl. Moraru află că nu mai trebuie și nici nu trebuia să-și caute fata în Turcia, ci chiar la Poliție (în momentul în care el venise să declare dispariția, cadavrul fetei era deja descoperit!). La confruntarea făcută — abia

Roxana (în fotografie, în dreapta) pe vremea cînd era elevă

luni, 18 ianuarie — de către căpitanul Zecheru, între tatăl fetei și civilul de la camera 28, acesta din urmă a încercat să se eschiveze. „Ai fost dumneata la mine ?" - „Am fost, îi răspunde dl. Moraru. Vă spun și ce mi-ați zis. Ați deschis un caiet în care erau înregistrate disparițiile și mi-ați spus: uite, cîte cazuri am !" „Dacă o scriai acolo, o identificam mai devreme", concede dl. Zecheru. „Știți cum e cu cazurile astea", se scuză civilul.

Cercul bănuiților

● „Cam mulți prieteni, la vîrsta ei" (cpt. Zecheru) ● „Mărul este frumos pe dinafară" (nea Victor, fostul patron — replică la afirmațiile vecinilor privitoare la cumințenia Roxanei) ● „Maria se poartă urît cu mine", spunea Roxana, pe cînd lucra la nea Victor, cu puțin timp în urmă (Maria este soția patronului și este vecină cu bunicii fetei — n.n.) ● Oamenii din cartier se exprimă acid cu privire la moralitatea patroanei : „S-a bătut și cu țiganii", mi-a spus cineva. „Din gelozie ar fi pus s-o omoare (pe Roxana — n.n.), pentru că era mai tînără". ● „De mine nu scapă", afirmație făcută de Cristi (țigan tînăr, cu orgoliu etnic, vecin cu familia Moraru) la adresa Roxanei ; amenințarea citată avea un caracter erotic. ● „Dacă vreți bătaie, vă dau eu bătaie cu ursari", provocare lansată de Cristi lui Maghiță și Stelu (toți țigani), care voiau să o ia pe Roxana „cu japca". ● Maghiță și Stelu au vrut să o ia „cu japca" întîi pe Isabela (altă fată din cartier). ● Ștefan, fratele Roxanei, se teme de ei, pentru că „umblă în bandă".

Logodnicul fantomă

„Roxana, ai grijă de tine", l-a spus victimei Luiza (14 ani), ultima oară cînd s-au văzut. Tatăl Luizei se teme pentru ea, așa cum se temeau și părinții Roxanei pentru copilul lor. Luiza e frumoasă și candidă, dar farmecul ei copilăresc cedează cu încetul celui feminin. Cristi (țiganul) a început să „se intereseze" de ea. O scurtă înfruntare a și avut loc între el și tatăl Luizei.

De la Luiza am aflat portretul celui care, pe „șoptite", este considerat în cartier suspectul numărul unu. „Este înalt, cu părul castaniu, piептănat pe spate, are mustață, stă în Mihai Bravu, are mașină și-l cheamă Eugen. Roxana a zis că se mărită cu el. Îl cunoaște și Cristi, i-am văzut dînd mîna". Nu știm dacă pînă la data redactării acestui material polițiștii au făcut cunoștință cu Eugen.

Într-un scurt, prea scurt schimb de replici între mine și unul dintre anchetatori, pe holul Poliției municipiului Ploiești, acesta ezita între suspiciunea de crimă și cea de sinucidere. Poate că nu am eu o figură prea inteligentă, dar semnele violenței pe cadavru vorbesc de la sine. Ce vrea, de fapt, anchetatorul ?

MARIAN MARIN ■

O muzică bună, o cafeluță și gata... violul

Frizerul *Iuga Constantin*, zis și „Cornel", abia a împlinit 22 de ani, în 12 octombrie. *Petrache Marian*, tovarășul său de aventuri galante și, acum, coleg de „reculegere" la Jilava, împlinise aceeași vîrstă încă din februarie ; era un meseriaș priceput (galvanizator), era căsătorit și îl aștepta acasă și o fetiță (în paranteză și în treacăt, o ghicitoare : cîți ani va avea eleva Mădălina Petrache, fiica inculpatului, cînd tatăl ei se va întoarce, spășit, de la studii", dacă acum nu este cît în grupa mijlocie, la niță ? Răspunsul — în nd veți afla hotărîrea !).

n, însă. În 24 lu- a Constantin. o întîlnire ă Silviei edează du-l i

fixate. Urmează obișnuitele tertipuri de încintare a naivității („o muzică bună, o cafeluță, stăm doar de vorbă. ca între amici și atît!"), Iuga Constantin avînd deja în buzunar cheile locuinței lui Petrache Marian. Aici stau puțin de vorbă în trei, sînt schimbate amabilități și banalități, pînă în momentul în care, Petrache Marian își cere, politicos, permisiunea să se retragă în sufragerie să citească ceva. Abia atunci își dă seama fata că se afla într-un... dormitor !! Iuga C. nu are vreme de pierdut, trece la propuneri concrete, fata îi aruncă argumentul suprem al oponentei sale : este virgină. După prima palmă se succed și celelalte, apoi o pocnitură scurtă, fata e dezbrăcată cu forța și violată. Spre a o convinge că e recomandabil să stea liniștită și să nu se opună. Iuga C. îi ser- e fetei, drept amenințare, „pastila" cu violența deosebită a celui „de dincolo, care preferă relațiile anormale și, dacă îl chem, nu scapi...". Actul doi : Petrache Marian intervine, pozează cîteva minute în salvator, oferă victimei un halat. protecție ș.a.m.d. Apoi... Scurtînd narațiunea. o violează și Petrache Marian, după care pleacă la părinți, unde locuia cu... soția și fiica. Iuga C. o violează a doua oară pe Silvia și pleacă împreună...

Faptele sînt dovedite curînd și recunoscute, urmează răsplata cuvenită, la Jilava : 4 ani și jumătate Iuga Constantin, 4 ani Petrache Marian. Timp de gîndire !

...Dar, să nu uităm răspunsul la ghicitoare : Mădălina va fi elevă într-a III-a și va avea 8 ani.

DINU TEHODORESCU-CĂLNIȘTE ■

EXTERNE

KIM IR SEN, MIRCEA SNEGUR ŞI UNIREA

Un nobil bogat este pe punctul de a-şi dezmoşteni nepotul din cauza mai multor păcate ale acestuia din urmă. Însă, la o licitaţie, nepotul refuză să vîndă portretul unchiului, fiindcă ţinea foarte mult la el, şi acest singur gest îl reabilitează total în ochii bogatei rude, care, la orice argument relevînd defectele nepotului, răspunde invariabil : „Da, dar n o vrut să vîndă portretul meu !" Şi dezmoştenirea nu mai are loc. Asta se întîmplă într-o piesă de Sheridan. Dar îl priveşte şi pe Kim Ir Sen.

Despre păcatele mastodontului comunist de la Phenian s-a scris enorm. El are, însă, şi un merit foarte mare, despre care nu s-a prea scris : este unionist. Nu ştiu dacă noţiunea coreeană şi istoria îi vor ierta toate vinovăţiile cu argumentul : „Da, dar s-a pronunţat şi s a zbătut mereu pentru unire !", mai curînd nu se va întîmpla aşa, dar meritul este merit. Şi Kim nici măcar nu pune Sudului condiţii ideologice : să-şi păstreze, spune el, fiecare orînduirea lui, numai să ne unim. Poziţie care ar putea constitui o bază reală pentru reunificarea Coreii. Iar dacă acest lucru nu se realizează în momentul de faţă este pentru că nu vrea Seulul, care consideră că nu este pregătit să suporte o aşa povară uriaşă. Iată ce scria, legat de această problemă, ziarul polonez „Rzeczpospolita" : «Phenianul încearcă să stabilească relaţii bune de vecinătate cu Seulul, dar se teme de penetrarea de acolo a ideilor democratice. Dialogul are loc totuşi, şi efectul lui a fost încheierea unei înţelegeri de neagresiune şi colaborare între cele două state coreene. Phenianul vorbeşte de unificarea celor două state pe principiul coexistenţei a două sisteme politice, separat guvernate. Seulul nu se grăbeşte însă cu unificarea, ştiind că ar trebui să plătească un preţ mare, mai mare decît Bonnul după unificarea cu R.D.G. Deosebirea între Sudul şi Nordul peninsulei este mult mai pronunţată decît era între cele două state germane în momentul reintregirii. Coreea de Sud sugerează că în etapa actuală cel mai important este să se stabilească relaţii economice şi să se unifice familiile despărţite de o graniţă artificial trasată».

Spre deosebire de Coreea de Sud, România, chiar dacă are ea însăşi probleme economice foarte grele de rezolvat, chiar dacă sunt şi la noi mulţi adversari ai Unirii (care susţin că n-ar mai trebui să ne cheltuim banii şi sudoarea noastră pentru nevoile altora), poate şi este dispusă să înfăptuiască reintregirea. Se opun însă alţii. Mai întîi, se-nţelege, cei de la Kremlin şi reprezentanţii lor de la Tiraspol. Dar şi unii toverăşi de la Chişinău, în frunte cu Mircea Snegur.

În presa română s au auzit din cînd în cînd, ultima oară acum cîteva zile, voci că ar trebui să-i menajăm pe Snegur şi pe oi săi, ca să nu-i supărăm, să nu-i iritäm, să nu-i călcăm pe bătături şi mai rău să stricăm decît să dregem. Adevărul este că noi, ziariştii români, l-am protejat pe Snegur, el s-a bucurat din partea noastră de un statut privilegiat, n-am dat de pămînt cu el cît ar fi meritat, chiar după ce şi-a dat arama pe faţă şi ne-am lămurit cu toţii cu cine avem de a face. Însă prezidentul de la Chişinău duce noţiunea română din umilinţă în umilinţă. Acum, iată, suntem, în ceea ce priveşte ideea de reintregire a ţării, în urma şi a coreenilor şi deci în coada cezilor. Printre urmările celui de-al doilea război mondial a fost şi ruperea în două a patru ţări: Germania, România, Vietnamul, Coreea. Două dintre ele s au reunificat. Am mai rămas noi şi coreenii. La aceştia din urmă problema e doar de timp. Nu însă şi la români.

Între Chişinău şi Phenian distanţa este destul de mare, dar, cu puţin efort, ea poate fi parcursă fără dificultăţi. Cu totul altfel stăm cînd e vorba de atitudinea faţă de noţiune a celor aflaţi, în cele două capitale, în fruntea piramidei. Aici distanţa este astronomică. La Phenian nimeni nu şi-l închipuie pe bătrînul Kim străduindu-se să păstreze „suveranitatea şi independenţa" Coreii de Nord printr-un C.S.I. cu Beijingul. Pe cînd la Chişinău... Să nu le pese care dintre basarabenilor că portretul „străbunelor" nostri este oferit spre vînzare la talciocul din Moscova pe un preţ de nimic ?

ION D. GOIA ■

Independenţă şi privatizare

Era limpede încă de la sfîrşitul anului trecut că sfidarea lansată de **MIRCEA SNEGUR** în legătură cu organizarea referendumului va încinge la maximum spiritele în interiorul şi în exteriorul parlamentului de la Chişinău. Ce a urmat ştim : demisii proeminente la vîrful legislativului. Demn de reţinut tratamentele politice ale demisionarilor. Ele atestă că domnul preşedinte al Republicii privatizează prin... decrete şi pe sprinceană, că şi-a promovat în guvern ginerele, că fiul domniei sale este rezident pe Broadway, că de gogonate scutiri de impozite beneficiază veri, nepoţi şi fini ai dinsului, că... ● **Premierul ungur JOZSEF ANTALL** pune punctul pe i într-un interviu fulminant acordat cotidianului **Financial Times**. Dînsul se plînge şi deplînge, critică şi cere ajutor, demască şi sfîşie urma de prudenţă pe care o mai manifesta cabinetul de la Budapesta: „Ungaria se consideră înşelată. Occidentul a luat Ungariei două treimi din teritoriu, apoi a azvîrlit ţara pradă ocupaţiei sovietice, iar acum nu îi mai pasă... 400 000 de maghiari din Voivodina sînt ameninţaţi cu purificarea etnică, în timp ce 2 milioane din România şi alţi 600 000 din Slovacia au ajuns în punctul de aprindere a tensiunilor". **Tensiunile ca tensiunile**, dar dacă la Budapesta se stabileşte punctul de aprindere, înseamnă că Bosnia devine (în perspectivă controlată) un mizilic ! ● Încurcă între **CEHIA** şi **SLOVACIA** singurul bun rămas comun este frontiera, s-a hotărît să se grăbească şi divorţul monetar. Coroana cehoslovacă a dispărut. Au apărut, în schimb, **coroana cehă** şi **coroana slovacă**. Rata de schimb este de 1 la 1, scor nul şi unic în raport cu celelalte, care vor fi, net, în favoarea Cehiei. În felul acesta, coroana va deveni ruda amărîtă a coroanei. ● La **ATENA** s-a decis demararea unei ample ofensive de **expulzare a imigranţilor clandestini**. Ei sînt aproape o jumătate de milion. Bineînţeles, românii viguroşi nu puteau lipsi din această armată a disperării ● După scandalul imens furnizat de

TURNUL BABEL

matrapazlîcurile Partidului Socialist Italian, un alt partid socialist de anvergură a intrat în acelaşi colimator. Este vorba de **Partidul Socialist Muncitoresc Spaniol**, aflat de un deceniu la putere. **Incriminarea de corupţie** în legătură cu o **afacere de 1 miliard de dolari** (afacerea „Siemens", firmă germană care şi-a adjudecat sistemul de electrificare a unui tren de mare viteză) a zgîlţîit din toate încheieturile scena politică spaniolă. ● **Palestinienii au respins oferta israeliană** de a repatria un sfert din grupul expulzaţilor aflaţi în „ţara nimănui" pe crestele libaneze. În consecinţă, americanii sînt obligaţi să preseze **Tel Aviv-ul** în continuare, chiar dacă **Arafat** le-a făcut-o tuturor şi s-a lăsat, recent, decorat de **Saddam Hussein** cu ordinul „Mamă tuturor bătăliilor". ● Pe capul „inamicului nr. 1 al societăţii columbiene", **PABLO ESCOBAR**, s-a pus o **recompensă de 7 milioane de dolari**. Patronul cartelului de la Medellin continuă să se ţină de şotii : ultima sa „promenadă" prin Bogota s-a „soldat cu **21 de morţi şi 70 de răniţi**. Deşi ţeasta lui Escobar a depăşit toate bursele poliţieneşti cunoscute, nici unul dintre apropiaţii săi nu s-au decis să-i scoată la mezat ● **Cancelarul KOHL** a aflat, la **Strasbourg**, tranziţia nenorocită din est. El s-a adresat Occidentului cu o înţelepciune retroactivă : „Ar trebui să vedem de cît timp am avut noi nevoie pentru a crea un sistem democratic, înainte de a critica ţările din Europa răsăriteană". Asta cam aşa e. ● **JAPONIA** a **avertizat SUA** în legătură cu periculozitatea eventualei **suspendări a clauzei naţiunii celei mai favorizate de care beneficiază China**. La Tokio s-a înţeles mai repede decît la Washington că **victima** ar fi **Hong-Kong-ul**, ceea ce ar încurca noi şi importante ape...

RADU BUDEANU ■

Veşti din Olimp

Proba de laborator de la Davos

● *Bun. Şi mai departe ?...*

DAVOS este o staţiune alpină din **Elveţia**, care sintetizează în stil elveţian paradisul turistic. Aerul este tare şi complet nepoluat, peisajul este ras, tuns şi frezat, cînd dulce, cînd dramatic, hotelurile şi vilele străluceşc orgolios, totul are farmec, nivel, stil. S-a creat în această casă, futurologică pentru o bună parte a lumii şi tradiţională pentru altă mică parte a aceleiaşi lumi, obişnuinţa ca, în prima parte a anului, să se întîlnească aici o elită reprezentativă. Lideri politici, lideri economici, lideri de opinie şi corifei sever selectaţi din zonele cu impact semnificativ asupra publicului vin la **Forumul Economic Mondial**, pentru a analiza, a chibzui şi a dialoga pe marginea mersului economic al omenirii. Deşi sînt prezenţi prim-miniştri sau, chiar, preşedinţi, sumedenie de miniştri sau conducători parlamentari, **la Davos nu se iau decizii. Doar se falfăuleşte inalt**, retorica politicianistă neavînd ce căuta aici Fiind mai degrabă un laborator decît o tribună, FEM merită să fie luat în serios.

Şi anul acesta sesiunea de la Davos s-a detaşat prin aplombul profesional al mesajelor, prin pragmatismul mesajelor, care, vrînd-nevrînd, au şi o coloratură politică. Premierul rus, **Cernomirdin**, a reţinut atenţia prin propunerea unui troc : Rusia va adopta o legislaţie de protejare a investitorilor, iar aceştia se vor arăta recunoscători, reeşalonînd datoria externă a fostei URSS. Cîteva plutoane de stat mici şi medii au cerut celor şapte mari industrializaţi să lase expectativa de o parte şi să scoată economia mondială din marea staţionare. Astfel, **riscul unui seism economic global** este iminent. S-a mai vorbit despre aroganţa SUA şi tendinţele de a transforma Atlanticul într-o barieră mai degrabă decît într-o punte de cooperare. Pericolul izolaţionismului american, mobilat în ultima vreme de un torent de discrimări şi obturări a fost un subiect-vedetă. În sfîrşit, a atras atenţia punctul de vedere german, care a subliniat oportunitatea unei „împărţiri echitabile a poverilor", în paralel cu „analiza comună a cauzelor problemelor". În privinţa ultimului punct, toată lumea pare să fie de acord. Mai rău se stă la împărţirea poverilor, fapt complet nesurprinzător.

Bineînţeles că **dinamita balcanică** nu putea lipsi din acest top de discuţii savante. Ea este şi economică şi politică. Şi la Davos, Miloşevici şi, în general, politica sîrbească, au stîrnit un puternic polemic tradiţional. **Eventualitatea unui război balcanic** a scenarizat cu asiduitate, iar „laboratorul" elveţian s-a transformat, în dezbaterile pe acest subiect, într-o confortabilă groapă cu lei. Pericolul e prea mare şi poziţiile prea divagante pentru a se putea discuta la rece, cînd covoarele deja tremură sub tălpile onorabililor participanţi.

Pînă una-alta — s-a [illegible] nit — lumea se mişc[illegible]
recesiunea vestului
ţia dramatică a
bivalenta criză
tă de linia r[illegible]
O linie în[illegible]
două. R[illegible]

Lumea alunecă în vacarm

Sufocarea în faşă a ediţiei a doua a „furtunii deşertului" nu merită să creeze nici o iluzie. *Saddam Hussein* nu se va cumînti şi nu va demisiona. Desenul conflictului rămîne deschis. Americanii, la rîndul lor, nu vor putea da înapoi. Armistiţiul este pur formal şi reprezintă un gen de recreaţie pe care şi Croaţia şi-a permis-o cîteva luni bune. La momentul oportun, mitralierele au început să mîrîie, tunurile să-şi facă treaba iar paramilitarii să-şi revină la acel „vivere pericolosamente", care înainte de cel de-al doilea război mondial era un slogan, iar după o vreme un mod de viaţă.

Faptul că în jurul Krainei jerbele de foc se încrucişează frenetic era de aşteptat. Fosta Iugoslavie şi-a adjudecat cu o ostentaţie singeroasă prioritatea în topul craterelor mondiale. Zăpăceala de acolo e de-abia la început. Nu este de mirare nici că încrîncenarea azero-armeană la proporţii şi că Azerbaidjanul închide lumina şi căldura în Armenia. Dinamitarea conductei naţionale de gaz este unul din tertipurile asasine de care istoria acestor ani va fi plină. Fac referiri la un conflict sau altul, sau la tensiuni pe cale să devină conflagraţii regionale, din dorinţa de a sublinia că atunci cînd marginile se înflamează riscă să se încingă şi mijlocul. Cîteva decenii războaiele marginale, locale au infestat lumea neagră sau galbenă şi, în cel mai rău caz, lumea arabă. Europa rămînea o oază soporifică, silenţioasă, „congelată", cu dexteritate. Azi lucrurile s-au schimbat.

Ceea ce rămîne demn de tot interesul este creşterea nervozităţii politice în Europa centrală şi un regim de valuri sociale permanente în cea occidentală. De la xenofobia violentă la proliferarea crimei organizate. Apusul a început să se mişte numai în parametri de tensiune. Investirea preşedintelui Havel s-a făcut în condiţii de vacarm mitocănesc, radicalii naţionalişti s-au luat la bătaie cu restul spectrului politic, iar comuniştii au urlat în stilul anilor '50. Învolburarea de la Praga, considerată capitala estică a blajinătăţii politice, este un semnal. Fortificarea graniţei cu Slovacia, în vederea stopării afluxului de slovaci, este al doilea semnal. Vînturarea, la Budapesta, a problemei ungurilor din Slovacia, al treilea semnal.

Semnalele ar putea continua. Numai că eu le enumăr, dumneavoastră le consemnaţi şi Europa alunecă mai departe în lipsa totală a discernămîntului de a se salva.

RADU BUDEANU ■

EXTERNE

În sec. XX soldaţii sîrbi au primit ordin să violeze în masă

60.000 de femei din Bosnia au fost victime. 35.000 sînt însărcinate. Se nasc „copiii urii"

Aflăm, în fiecare zi, din toate mijloacele de informare interne şi internaţionale, că nu departe de noi, în ţara vecină, altădată mult invidiată, se petrec lucruri ce par ieşite dintr-un coşmar al lumii. Ceea ce se întîmplă în Bosnia este monstruos, oribil. Sate incendiate, spitale bombardate, mii de orfani rătăcind pe drumuri, prizonieri scheletici în lagăre. Dar armata sîrbă, în campania ei de teroare împotriva populaţiei bosniace, nu se opreşte aici. Ea violează, murdăreşte, în fiecare zi, sute de femei musulmane, pentru a le determina familiile să-şi părăsească satele, casele. 60 000 de femei şi fetiţe au fost violate, umilite în văzul tuturor ! Pentru o musulmană, aşa cum sînt majoritatea bosniacelor, violul este o ruşine absolută. În ochii unui musulman, o femeie violată este vinovată şi deci exclusă din societate. Multe dintre ele au fost repudiate de către soţi sau abandonate de logodnici. În plus, teama de represaliile sîrbilor le reduc la tăcere. Calvarul lor este dramatic. Cui să se adreseze ?

Consecinţa acestor fapte monstruoase : 35 000 de femei violate sînt însărcinate. S-au născut deja 5 000 de copii, numiţi *„copii ai urii"*. Soarta lor este imposibilă. Mamele nu vor să-i păstreze şi, pe măsură ce se nasc, ei sînt plasaţi în orfelinate. Copiii urii sînt o tristă realitate a traumatismelor pe care le-au suportat mamele lor, înrolate cu forţa în bordelele armatei sîrbe, care foloseşte această „strategie" ca pe o veritabilă armă de război.

Traducere şi adaptare
ELENA GRECESCU ■

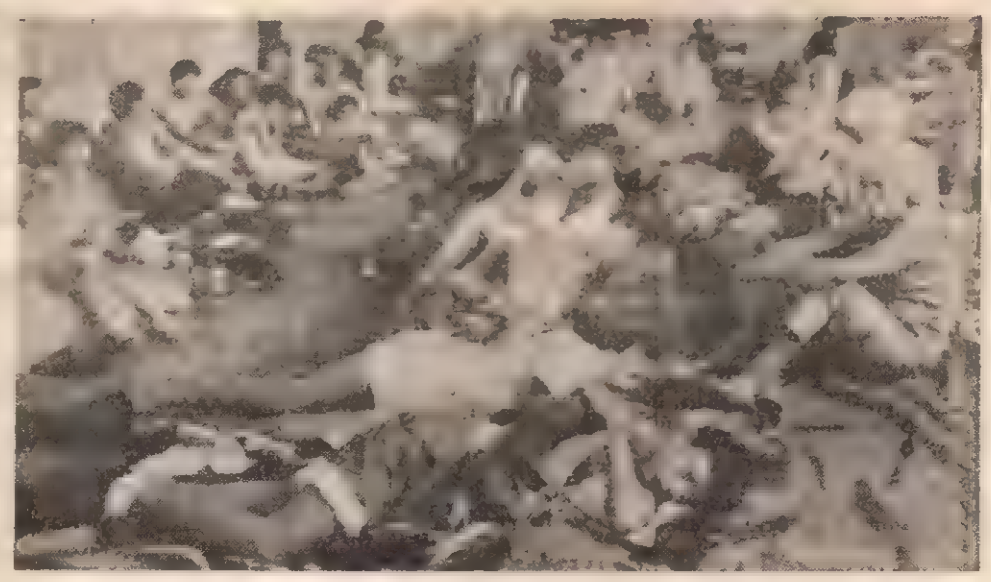

Nu mai poftiţi în vagoane

Luaţi „Ogarul cenuşiu"

• *Greyhound circulă nonstop şi e ieftin*

Au trecut aproape 20 ani de la apariţia frumoasei cărţi a lui Romulus Rusan, America ogarului cenuşiu ; el povesteşte acolo cum s-a folosit de acest mijloc de transport (autobuzul) foarte ieftin, care circulă în Statele Unite de peste 60 de ani. Tocmai fiindcă este de departe cel mai convenabil mijloc de a te deplasa, în special pe distanţe mari, l-am folosit şi eu ; pentru prima dată, în urmă cu trei ani ; anul trecut, am apelat din nou la Greyhound, călătorind timp de o lună de-a lungul şi de-a latul acestei întinse ţări. Deoarece în ultima vreme tot mai mulţi români ajung în S.U.A. şi pentru că între timp au intervenit unele modificări importante în „funcţionarea" sistemului de transport cu „ogarul cenuşiu", cred că pot fi interesante şi chiar de folos ultimele informaţii.

● Cu acest tip de autocare poate călători oricine, dar preţul diferă, fiind în avantajul străinilor, deci al celor care nu sînt cetăţeni SUA.

● Biletele se cumpără de la autogările oraşelor mari şi nu trebuie rezervate din timp; ele pot fi valabile timp de 4 zile, o săptămînă, 15 zile, o lună.

● Regimul biletului este asemănător cu cel al unui bilet în circuit pe calea ferată de la noi ; cu deosebirea că nu ai nici o restricţie de traseu, număr de opriri, direcţii sau perioadă de şedere într-un oraş ; cu el se poate călători pe întreg teritoriul ţării ; firesc, numai cu autobuzele companiei şi pe traseele acesteia ; acolo unde se folosesc alte companii, se face menţiune expresă.

● Biletul este valabil şi pe unele segmente din Canada.

● Pentru fiecare zi de prelungire a biletului se plăteşte o sumă de 20 dolari, dar perioada nu poate fi mai mare de 5 zile, iar biletul extins trebuie cumpărat o dată cu cel „principal".

● Autocarele sînt foarte confortabile şi dotate cu tot ce este necesar unei călătorii lungi, mai puţin instalaţie TV sau Video ; în autocar este interzisă muzica provenind de la aparate personale, dar poţi asculta la aparatul propriu, dacă ai instalaţie „în surdină".

● Indiferent de valoarea conţinută în bagaje, compania nu este răspunzătoare — în caz de pierdere din vina ei — decît pentru suma de 250 dolari, cu care te compensează după o procedură foarte complicată. Din momentul reclamării, compania îşi ia un termen de 15 zile pentru a recupera bagajul pierdut sau rătăcit.

● Preţul pentru un bilet de 30 zile era, în 1992, de 325 dolari ; pentru 15 zile — 250 dolari ; pentru 7 zile — 170.

● S-a introdus un nou sistem de bilet valabil 4 zile, dar numai de luni pînă joi ; el costă 100 dolari.

● În Canada se poate călători cu biletul Greyhound numai pe tronsoanele **Seattle — Vancouver, Fargo — Winnipeg, Boston/New York — Montreal** şi numai pe rutele canadiene ale companiei. Înainte se putea călători peste tot în Canada, cu excepţia tronsonului Sudbury — Calgary, pentru care trebuia să plăteşti în plus 50 dolari !...

● Nu se fumează în autobuz, nici măcar în ultimele trei rînduri de scaune ; înainte, acolo era permis fumatul.

● **Greyhound** circulă nonstop, zi şi noapte ; în general, este bine să ajungi cu o jumătate de oră înainte de plecare, mai ales din cauza formalităţilor cu bagajele.

● Pe traseu se fac pauze de 10—20 minute la fiecare 200—300 kilometri, iar după 500—700 km se face o pauză de o oră, de obicei pentru masă ; atunci, de regulă, se schimbă şoferii. În general, şoferii sînt foarte bine pregătiţi profesional (majoritatea sînt de culoare !) şi au un comportament civilizat, dar ferm : nu fac concesii de nici un fel.

C. CHIFANE-DRĂGUŞANI ■

Prudenţa oportunistă a Cotrocenilor în problema Basarabiei îi taxează pe cei ce vor unirea drept „capete înfierbîntate"

• *Analiştii unguri sînt mai îndrăzneţi*

Ori de cîte ori, devine cazul să se exprime public în problema Basarabiei, dl preşedinte Ion Iliescu dă drumul la o bandă pe care sînt înregistrate cîteva fraze-şablon de care ni s-a scris : să nu ne grăbim, să nu ne pripim, să nu forţăm lucrurile, să le lăsăm să se desfăşoare normal (citeşte : de la sine, cum o da Dumnezeu), acum nu suntem pregătiţi, sînt dificultăţi economice de ambele părţi, mai tîrziu, o să mai vedem ş.a.m.d. Nu altfel a procedat dl Iliescu deunăzi, cu prilejul recentului interviu acordat unui oarecare Viorel Roman, „consilier la Universitatea din Bremen" (care consilier, în treacăt fie spus, a formulat nişte întrebări de Gigă, adică n-a făcut tot timpul decît să-i ridice mingea dlui Iliescu). În plus, dl Iliescu a aruncat un pietroi în geamul celor care militează pentru o unire cît mai grabnică : „La noi, unele capete înfierbîntate, căutînd să dezvolte o retorică în jurul acestei chestiuni, nu numai că nu ajută, ci din contră, complică lucrurile".

Văzînd martiriul românilor din Transnistria, precum şi virajul spectaculos al preşedintelui Snegur către fraţii din C.S.I., este clar că imobilismul Bucureştiului este nu numai păgubitor, ci şi deosebit de periculos. Ieşirea din acest imobilism este vitală pentru naţiunea română.

Aş vrea să reproduc, în continuare, opinia **dr. Kardos Gábor**, jurist maghiar de drept internaţional, publicată cu o lună în urmă în ziarul **„Magyar Hirlap"**, sub titlul „Pentru unificarea României şi a Moldovei se aşteaptă doar un climat internaţional favorabil" : „Este imposibil de spus cînd este de aşteptat unirea României cu Moldova, dar este improbabil ca marile puteri să oprească acest proces. Cele două state încearcă acum, prin pregătiri diplomatice îndelungate, să studieze perspectivele. Diplomaţia română a început să pregătească unirea, în primul rînd prin intermediul ambasadelor sale în străinătate, la cîteva luni după căderea lui Ceauşescu. (Ea încearcă să înveţe din experienţa germană. R.F.G. a menţinut în permanenţă în actualitate problema reunificării). România „nouă" va ajunge în raporturi speciale cu Rusia şi Ucraina, datorită modificării graniţelor şi a minorităţilor. Marile puteri încearcă, în primul rînd, să aplaneze conflictele interne din C.S.I. şi nu doresc conflicte noi nici cu Moscova şi nici cu Kievul. În orice caz, în aproape toate domeniile continuă pregătirile, respectiv activitatea politică în vederea reunificării. Dar conducerile celor două ţări vor trebui să ajungă la înţelegere în probleme fundamentale, cum sînt forma şi ritmul unirii. Apoi, cele două ţări îşi vor declara voinţa de a se uni, conform reglementărilor constituţionale interne. Ele nu aşteaptă decît condiţiile internaţionale propice, respectiv climatul politic general favorabil şi apoi, în scurt timp, vor putea realiza unirea României cu Moldova".

Să-şi propună, oare, Bucureştiul şi Chişinăul mult mai puţin decît cred specialiştii unguri că se poate realiza ? De ce ? Deocamdată, în intervenţia politologului maghiar se găseşte mai multă transparenţă, mai multă informaţie, mai multă claritate, mai mult curaj şi mai mult bun-simţ decît în toate luările de cuvînt ale dlui Iliescu (fiindcă despre cele ale prezidentului de la Chişinău e bine, pînă una-alta, nici să nu mai vorbim) în problema reîntregirii României.

ION D. GOIA ■

DOSAR FLACĂRA

„Casa Republicii"

CE DESTINAŢIE I-AŢI DA MAMUTULUI DIN CENTRUL CAPITALEI?

● *Ecouri la serialul nostru; consemnăm opiniile unor personalităţi politice*

Arh. IULIAN PĂDURE
consilier al ministrului lucrărilor publice şi amenajărilor teritoriale

— Ce aveţi de declarat despre ancheta FLACĂRA privind Casa Republicii ?

— Îmi place să constat că şi ziariştii sînt interesaţi de soarta acestui monstruos edificiu...

— În viziunea dvs., ce întrebuinţare ar putea avea Casa Republicii ?

— Acest edificiu a fost gîndit să reprezinte, prin volum şi amplasament, imaginea atotputerniciei PCR. El reuşeşte să creeze o covîrşitoare iluzie depresivă, evidenţiind neta inferioritate a omului în faţa monumentalului absurd. Reabilitarea întregii zone trebuie făcută astfel încît ansamblul ce va lua naştere să fie de înaltă ţinută artistică, ultramodern, compatibil cu arhitectura unor celebre Capitale europene.

Există două tabere decise să hotărască soarta Casei Republicii : **specialiştii** (arhitecţi, ingineri, sociologi, specialişti în urbanistică şi amenajări teritoriale) **şi politicienii.** Eu cred că adevărata rezolvare a problemei trebuie să satisfacă ambele tabere. Oricum, eu îi prevăd o **destinaţie publică.** Lucrările trebuie continuate în măsura în care bugetul naţional va reuşi să pună la dispoziţie sumele necesare terminării construcţiei. Cred că pagubele înregistrate prin degradare şi prin dispariţia unor obiecte preţioase (candelabre, lambriuri, feroneriI preţioase) sînt imense.

Un calcul efectuat la nivelul anului 1992 arată că ar fi necesară o sumă de **15 miliarde de lei** pentru terminarea construcţiei. Tot anul trecut, a fost alocată o sumă de 200 milioane lei numai pentru conservarea şi întreţinerea anumitor părţi din obiectiv.

Demararea oricărui program de reabilitare a zonei se va face numai după soluţionarea legislativă şi practică a situaţiei terenurilor. Programul „Bucureşti 2000", iniţiat de Ministerul Lucrărilor Publice şi Amenajărilor Teritoriale, va cuprinde şi organizarea şi desfăşurarea unui prestigios concurs internaţional de arhitectură, pe baza unei tematici şi a unor studii de fezabilitate foarte bine întocmite, care va avea ca obiectiv şi Casa Republicii.

În concluzie, vă prezint propunerea unui prestigios arhitect, prof. Jean La Bertonnière, de la Facultatea de Arhitectură UP6 din Paris, exprimată cu ocazia expoziţiei „Starea oraşului", desfăşurată la sala Dalles în '90 : parcelarea terenurilor din jurul Casei Republicii în anumite loturi. Fiecare parcelă să fie repartizată unui stat european, care să realizeze o construcţie specifică. Aceste edificii moderne ar urma să înconjoare monstrul, să-l ascundă privirii. Zona ar fi astfel transformată într-un Centru Internaţional de Afaceri şi Socio Cultural".

ION DIACONESCU
prim-vicepreşedinte al PNŢCD

— Ce ar trebui făcut, după părerea dvs, în privinţa Casei Republicii ?

— Casa Republicii nu este o problemă de natură politică, ci **administrativă, gospodărească.** Trebuie ca arhitecţi, economişti, ingineri să studieze la ce anume se pretează această construcţie, cîţi bani mai sînt necesari pentru întreţinere măcar, dacă nu pentru încheierea lucrărilor.

Casa Republicii este un capital foarte valoros. Nu trebuie lăsat în paragină, ci să i se găsească o utilizare mai bună. Imensele spaţii interioare se pretează foarte bine pentru birouri. Aici ar putea să fie sediile unor ministere, al Parlamentului.

STELIAN TĂNASE
vicepreşedinte PAC

— Ce „soartă" îi doriţi Casei Republicii ?

— Cea mai potrivită întrebuinţare pentru Casa Republicii este aceea de bazar. Să nu i se dea o singură destinaţie, mai ales una oficială. S-ar putea amenaja grădini suspendate, bănci, săli de expoziţie, terenuri de tenis, teatre, sere, parcuri, să i se dea **VIAŢĂ. O instituţie oficială ar fi un copil născut mort !**

prof. dr. arh.
SANDU ALEXANDRU
rectorul Institutului de Arhitectură „Ion Mincu"

— Ce aveţi de spus despre ancheta FLACĂRA privind Casa Republicii ?

— Cunosc preocuparea revistei dv. M-aţi „contactat" şi pe mine anul trecut...

— Ce soartă îi prevedeţi acestui „monument" ?

— Din Casa Republicii se poate face orice altceva decît o funcţie reprezentativă a statului. Indiferent de spaţiile interioare, ce pot tenta în acest sens, clădirea este extrem de urîtă, relevînd ignoranţă arhitectural-stilistică, fiind, deci, total nepotrivită pentru a deveni un simbol reprezentativ al României. Ea există, este o absurditate să se creadă că ea va dispărea din existenţa oraşului şi, ca atare, prezenţa ei exterioară trebuie estompată, topită în textura înconjurătoare.

IULIAN CREŢU
viceprimar al Capitalei

— Ce părere aveţi despre Casa Republicii ?

— Soarta Casei Republicii nu-mi este indiferentă. În 22—23 decembrie 1989, am participat la alungarea unui grup de „revoluţionari", care veneau să incendieze monstrul ceauşist. Interiorul clădirii l-am vizitat pentru prima oară în ianuarie 1990, împreună cu un grup de 50 de arhitecţi din Occident. Atunci, un profesor francez mi-a spus că-şi dă seama de ce sîntem săraci : pentru că nu ştim să ne apreciem propriile noastre valori.

Este un adevăr pe care trebuie să-l judecăm cu grijă. Aceste clădiri, construite prin munca şi genialitatea oamenilor noştri — „luînd bucăţica de pîine de la gura copiilor" — trebuie valorificate la maximum, introducînd în ele viaţa, existenţa în care să se regăsească demnitatea, cinstea şi mîndria poporului român. Casa Republicii nu trebuie transformată în nici un caz în circiumă, cazino... Ea trebuie să devină un **centru de interes internaţional,** care, valorificat inteligent şi eficient, poate să aducă însemnate cîştiguri culturale, spirituale.

DINU PATRICIU
vicepreşedinte al PNL-AT

— Ce impresie v-a făcut ancheta FLACĂRA privind Casa Republicii ?

— Aţi pornit-o bine dacă l-aţi „anchetat" pe Beldiman şi pe Ascanio Damian...

— Ce întrebuinţare ar putea avea, în viziunea dvs., Casa Republicii ?

— Casa Poporului a fost un vis dement al unui paranoic, care, că toţi bolnavii de această maladie, atunci cînd n-au putut să se războiască, au construit. Lipsa ei de funcţionalitate, precum şi costurile imense care se exprimă şi în costurile imense implicate de folosirea ei zilnică, o fac imposibil de terminat cu mijloacele noastre de astăzi. După părerea mea, trebuie luate măsuri de conservare strict necesare, închisă şi uitat de ea pînă cînd vom avea cu ce şi pentru ce să o terminăm.

Oricît de radicală ar părea această soluţie, ea este singura raţională şi acordă respectul cuvenit muncii miilor de „sclavi" ce au ridicat-o.

Valoarea arhitecturală este rodul inculturii, megalomaniei unui dictator avînd cam aceeaşi mentalitate cu proaspătul îmbogăţit, care, la sfîrşitul secolului trecut, comanda arhitectului alcătuiri eclectice, cu o vagă descendenţă neoclasică, pline de amoraşi, floricele, bazaconii stilistice fără nici un sens plastic. Ar trebui scrisă istoria colegilor arhitecţi (cu excepţia debililor profesional, care, mai bine de un deceniu, s-au transformat în curea de transmisie a dorinţelor „şefului"), ce au încercat, cu multă muncă şi suflet, să scoată ceva mai bun din această aberaţie.

Doar costurile implicate de terminarea lucrărilor ar duce la un preţ pe metru pătrat util pentru folosirea spaţiilor de birouri de circa 2,5 ori mai mare decît al unor spaţii similare de birouri construite din nou. Această situaţie rezultă din faptul că raportul între suprafeţele efectiv utile şi cele de reprezentare (săli, saloane, galerii, culoare) este net în defavoarea primelor. Pentru alte funcţiuni (loisir, de exemplu), calcule simple ar duce la rezultate şi mai dezavantajoase. Este o construcţie destinată reprezentării şi nu pentru a fi funcţională. O putem compara cu o piramidă egipteană.

Ideea, stupidă economic, că ar putea fi găsit un grup de investitori care să termine construcţia, nu poate să bîntuie decît un suflet de artist. Nicăieri în lume nu umblă „clinii cu covrigi în coadă", iar un maharadjah indian, un prinţ arab al petrolului nu se va muta niciodată pe dealul Arsenalului de pe malul Dîmboviţei.

CAIUS TRAIAN DRAGOMIR
senator FSN

— Ce soartă credeţi că ar trebui să aibă Casa Republicii ?

— A existat pe masa mea, în calitate de secretar de stat la Departamentul Informaţiilor, un dosar al Casei Republicii. Odată cu instalarea guvernului Stolojan, investigaţiile respective n-au mai fost continuate.

Au existat, atunci, multe propuneri. Dintre acestea amintesc :

— muzeu al dictaturii
— clădirea Parlamentului
— centru cultural naţional şi internaţional
— centru comercial extrem-oriental.

Opinia mea este că pentru Casa Republicii trebuie găsită o utilizare foarte serioasă. Nu este decent ca România să devină, prin această construcţie, un simbol al dictaturii. Este clar că această piesă arhitectonică are un aspect urît mai ales în interior. Dar există, nu-i aşa, şi o estetică a urîtului. La Cattania, în Sicilia, am vizitat o clădire foarte frumoasă, într-un stil baroc, din perioada mussoliniană, care îşi dobîndise de fapt, o frumuseţe... istorică. Alt exemplu : clădirea Operei Române, acum 15 ani, a dezamăgit amarnic întreaga intelectualitate, prin urîţenia sa. Acum, deşi nu este deloc mai frumoasă, a devenit un... monument. Deci, într-un oarecare viitor, această clădire va reflecta nu numai amintirea unui regim demenţial, ci toată existenţa noastră din acea perioadă.

În concluzie, accentuez ideea că această construcţie trebuie tratată cu toată seriozitatea, nu în batjocură. Sugestia mea este că ar fi foarte potrivită pentru un centru cultural, iar Parlamentul îşi poate comanda un alt sediu.

COSTEA HARITON
arhitect-şef al Capitalei

— Care credeţi că trebuie să fie soarta Casei Republicii?

— În prezent, Casa Republicii se află în patrimoniul Camerei Deputaţilor. Problema găsirii unei soluţii depinde de hotărîrea pe care o va lua Parlamentul în legătură cu viitorul construcţiei. Consiliul Local al Primăriei Municipiului Bucureşti, împreună cu reprezentanţi ai Uniunii Arhitecţilor şi ai Ministerului Lucrărilor Publice şi Amenajărilor Teritoriale, a purtat discuţii, în repetate rînduri, cu dl Adrian Năstase, cu alţi membri ai Camerei Deputaţilor şi ai Senatului şi chiar cu dl prim-ministru Nicolae Văcăroiu, atrăgînd atenţia asupra pericolului luării unei decizii pripite, nefundamentate de o analiză a stării construcţiei în acest moment, a uriaşelor fonduri care sînt necesare pentru finalizarea sa (peste 120 miliarde lei), ce ar însemna utilizarea Casei, consumurile de energie electrică, apă caldă, apă rece, gaze naturale, plus armata de personal necesar întreţinerii.

Dată fiind această situaţie au demarat, în paralel, două studii privind soarta Casei Republicii. Primul se referă la folosirea ei ca **sediu al Parlamentului,** dar terminarea şi întreţinerea sa ar greva bugetul statului şi, deci, buzunarul contribuabilului. Al doilea se referă la demararea unor lucrări interioare, care să asigure funcţionalitatea spaţiilor.

Pînă atunci, orice individ poate afirma sau susţine orice, ca simple speculaţii. Vor urma întîlniri în care să se decidă alocarea unor fonduri pentru angajarea unei firme de consultanţă, preferabil străină, care să efectueze aceste studii.

Definitivarea opiniei despre Casa Republicii ar dezlega şi **problema întregii zone din jurul ei.** Pentru realizarea acestor planuri, se va organiza un mare concurs internaţional, de către Primăria Capitalei, Uniunea Arhitecţilor şi Ministerul Lucrărilor Publice şi Amenajărilor Teritoriale, la care deja şi-au anunţat participarea arhitecţi celebri pe plan mondial ca : de exemplu : englezii **Rob Krier, Terry Farrell** ş.a. Acest concurs ar permite o analiză obiectivă asupra locurilor care pe noi ne încarcă de amintiri dureroase şi ar fi în afara oricăror ingerinţe politice. Mai mult, aceste personalităţi din lumea arhitecturii ar atrage grupuri de investitori, ar face o publicitate imensă Bucureştiului, ne-ar acorda prestigiu cultural. Toate marile capitale europene organizează asemenea concursuri pentru zonele lor importante.

Refacerea geometriei oraşului, reţeserea zonei în mod inteligent, **nu trebuie să fie o decizie politică.** Actualul sediu al Parlamentului poate fi extins, iar spaţiu pentru un hotel al parlamentarilor se poate găsi oriunde în altă parte...

Pagină realizată de BRÎNDUŞA NICOLAE

FLACĂRA

CONSILIER ECONOMIC

Acceleratul de Berlin nu opreşte în Mizil

Se pare că autorităţile au dat „verde" fixing-ului care, iată, a început să crească-ntr-o zi cît alţii-ntr-un an, antrenînd întregul sistem economic într-o cascadă de schimbări, latente deocamdată, dar care nu vor întîrzia să-şi arate efectele.

Între consecinţele cele mai grave pe care le determină noua ofensivă de demolare a leului, cea mai gravă este scăderea dramatică a salariilor reale. Aproape sigur, unui fixing de 570 lei/$ piaţa îi va răspunde cu un curs liber care va pivota în jurul nivelului de 1.000 lei/$; un mic calcul arată că, la acest nivel al cursului, un salariu nominal net de 50.000 de lei lunar va face exact 50 de dolari, adică, un român va cîştiga într-o lună exact atît cît cîştigă un occidental („amărît") într-o zi de muncă. Nu ne mai întrebăm cîţi români vor fi plătiţi într-adevăr cu 50.000 de lei — salariu net — pe lună, pentru că, dacă i-am aduna pe toţi la un loc, nu credem că numărul lor ar depăşi populaţia Mizilului. Şi, între noi fie vorba, acceleratul de Berlin (via Breslau) nu opreşte nici azi în gara sus-zisei urbe, chiar dacă demersuri — ştim noi ! — în „cestiune" se fac de pe la 1900 încoace. Ei, asta e !

Fără să mai discutăm motivele şi circumstanţele diverse care au menţinut şi menţin încă leul pe un prag de schimb supra-evaluat în raport cu dolarul, ne vom referi, pe scurt, la unul singur dintre motivele pentru care, în pofida tuturor consecinţelor, noi pledăm, totuşi, pentru „eliberarea" cursului oficial al leului de sub tutela aşa-ziselor licitaţii valutare : economia are nevoie de un etalon valoric real şi, într-o economie de piaţă, acest etalon nu poate fi stabilit decît pe piaţă. Numai cu acest etalon real se poate interveni „in vitro" în aşa fel încît efectele „in vivo" ale acestor intervenţii să nu fie dezastruoase. Cu cît va întîrzia declanşarea procesului de poziţionare justă în piaţă a monedei naţionale, cu atît mai dureroase vor fi „şocurile" viitoare ale reformei.

Renunţînd la „precauţiile" impuse de calculele politice, autorităţile monetare trebuie să-şi asume responsabilitatea unei schimbări adevărate. „Paşii mici" încercaţi pînă acum s-au dovedit a fi nepotriviţi.

MARCEL APOSTOLESCU ■

F.M.I. sprijină programul de reformă

Vineri, 5 februarie, la sediul Băncii Naţionale a avut loc o întîlnire cu caracter „restrîns" a dlui Maxwell Watson, şeful misiunii Fondului Monetar Internaţional (F.M.I.) în România şi a dlui Mugur Isărescu, guvernatorul B.N.R., cu o „anume" parte a presei. Întîlnirea a avut ca scop declarat, prezentarea şi discutarea raportului delegaţiei F.M.I., în urma vizitei de lucru efectuate în ţara noastră.

Dl. Watson a precizat că vizita delegaţiei pe care a condus-o se poate caracteriza în două cuvinte : **aide-mémoire**, căci acţiuni concrete n-au putut fi demarate atîta timp cît bugetul naţional n-a intrat, încă, în „atenţia" Parlamentului şi exerciţiul financiar pe anul 1992 n-a fost, încă, finalizat. Etapa decisivă a colaborării cu F.M.I. se va derula, deci, începînd din a doua jumătate a lunii aprilie, după aprobarea bugetului naţional.

În viziunea dlui M. Watson, România se confruntă în procesul tranziţiei cu trei mari probleme : reducerea inflaţiei, stoparea declinului accentuat al producţiei şi creşterea rezervelor valutare naţionale, pentru reducerea vulnerabilităţii ţării. În aceste condiţii principalele măsuri ce trebuie întreprinse, în regim de maximă urgenţă, sînt : realizarea unei protecţii sociale eficiente, vitală, politic vorbind, pentru continuarea reformei şi accelerarea ritmului privatizării întreprinderilor de stat, garanţie a creşterii economice. Pentru prima măsură, F.M.I. promite tot sprijinul. În privinţa întreprinderilor, F.M.I. propune stîrpirea „răului" din rădăcină şi închiderea, deci, a celor nerentabile. Pentru celelalte, ca modalitate de sporire a eficienţei lor economice, F.M.I. propune o supraveghere bancară eficientă, forte şi transparentă, cu diferenţa esenţială că, în nici un caz, guvernul nu va repartiza resursele, nu va direcţiona creditele. Trebuie creat un cadru financiar clar, un cadru al preturilor ferm determinat de cerinţele pieţei, care să justifice fluxul de capital şi de mărfuri. În privinţa reducerii inflaţiei, F.M.I. propune o politică adecvată a dobînzilor.

Fără a furniza date concrete, dl. Watson a încheiat „ostilităţile" într-o notă optimistă : **„Reforma în România este articulată şi noi vom acorda tot sprijinul financiar pentru continuarea ei".**

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

O conferinţă de presă la Guvern

Doamna purtătoare de cuvînt se încurcă în hîrtii

La respectiva conferinţă de presă, doamna Doina Jalea ne-a arătat cum, cu ocazia zilei de 26 ianuarie, guvernul nostru a reuşit să depăşească planul la legi, proiecte de legi, hotărîri şi altele asemănătoare. Astfel am aflat că televiziunea va fi în continuare — chiar dacă numai parţial — bugetară, că una e să fii ministru sau senator şi alta e să fii funcţionar public, că se va pune monopol de stat pe stupefiante şi pe poker, că orice ar spune domnul Danielescu e părerea lui, da' tot guvernul are dreptate şi multe altele...

Ca răspuns la timidele întrebări ale unor jurnalişti cum că „dom'le, nu se poate, trec ăla cu barjele pe Dunăre şi noi nu facem nimic, ca să spună americanii că tot noi sîntem de vină", doamna purtătoare de cuvînt, ieşind dintre hîrtiile în care se încurcase cu rezoluţia O.N.U. (în engleză) în mînă, ne spune că România totdeauna a încercat căile diplomatice etc. etc., apoi ne-a tradus rezoluţia, de ne-a încurcat mai rău decît era dinsa înainte şi ne-a lăsat să plecăm cu convingerea că guvernul lucrează. Şi nu lucrează, oricum, ci în interesul ţării şi al poporului.

ALEXANDRU ARION ■

Economia privită statistic

● La finele anului 1992, existau în economie **859 de regii autonome, 199 902 societăţi comerciale cu capital privat şi 7 885 de societăţi comerciale cu capital de stat, 21 056 societăţi comerciale cu participare de capital străin** şi aproape 200 000 de întreprinzători particulari (asociaţii familiale şi persoane independente).

● Potrivit estimărilor, **produsul intern brut** (P.I.B.) realizat în 1992 a fost de **5 450** de miliarde de lei (cca. 11,9 miliarde de dolari), în scădere, în expresie valorică (preţuri comparabile), cu aprox. **15%** faţă de P.I.B. realizat în 1991.

● Pe baza informaţiilor disponibile, **volumul investiţiilor** realizate în 1992 a fost de cca. 700 de miliarde de lei.

● Procesul tranziţiei a fost însoţit de o serie de fenomene negative. **Şomajul**, cu precădere în cea de a doua jumătate a anului, a fost în creştere, iar rata anuală a **inflaţiei** s-a situat peste nivelul anului precedent.

● În pofida creşterii exporturilor, **balanţa comercială** s-a încheiat cu un **sold negativ**, e drept, mai mic decît cel înregistrat în anul precedent (938,0 mil. dolari, faţă de 1345,0 mil. dolari în 1991).

● **Deficitul bugetar** s-a ridicat la un nivel de 195,2 miliarde lei, reprezentînd cca. **3,6%** din **produsul intern brut.**

● **Producţia industrială** a fost, în 1992, cu **21,8%** mai mică decît cea realizată în 1991. Comparativ cu anul 1989, producţia industrială a scăzut cu **54%**.

● Activitatea industrială din 1992 s-a mai caracterizat şi prin subutilizarea capacităţilor de producţie, nivelul de acoperire al acestora situîndu-se între 10 şi 80% din potenţialul lor real.

● **Productivitatea muncii** a înregistrat un regres accentuat, fiind în 1992 cu 13,8% mai mică decît în anul precedent (vedeţi graficul prezentat).

● În **agricultură**, producţia vegetală a fost afectată de faptul că din cele 9 300,7 mii ha suprafaţă arabilă, au rămas necultivate 391,6 mii ha (cca. 4,3% din total). În plus, producţiile medii la hectar s-au situat cu mult sub nivelul anului precedent. Deşi se estimează o creştere a producţiei animaliere, livrările acestui sector în fondul de stat au scăzut, fiind cu 29,7% mai mici la carne, cu 24,0% mai mici la lapte de vacă şi cu 38,5% mai mici la ouă de pasăre pentru consum. Diminuarea producţiei agricole şi a volumului de produse livrate la fondul de stat a condus la creşterea importurilor de produse agroalimentare. În 1992, s-au importat peste 1,1 mil. tone de grîu, 263,6 mii tone porumb, precum şi importante cantităţi de orz, cartofi, ceapă, produse lactate şi carne.

● **Ponderea cheltuielilor pentru produse alimentare** în totalul cheltuielilor de consum ale populaţiei a fost de 56,1%, în condiţiile diminuării masive a consumului de mărfuri nealimentare şi, în special, a consumului de bunuri de folosinţă îndelungată.

● **În comerţul cu amănuntul, sectorul privat** deţine 44,9% din totalul vînzărilor (faţă de 21,9% în 1991), 40,7% din vînzările de mărfuri alimentare (17,2% în 1991) şi 47,4% din vînzările de mărfuri nealimentare (25,1% în 1991).

● **Economiile băneşti ale populaţiei, evaluate pe baza depozitelor bancare, se situau, la finele lunii noiembrie, la un nivel de 308,4 miliarde lei, faţă de 258 8 miliarde lei în decembrie 1991.**

● Comparativ cu luna octombrie 1990 (**ultima înaintea declanşării procesului de liberalizare a preţurilor** — n.n.), preţurile de consum au crescut în luna decembrie 1992, de 13,3 ori pe total, de 15,7 ori la produse alimentare, de 12,1 ori la mărfuri nealimentare şi de 10,5 ori la servicii.

● **Venitul salarial mediu nominal lunar net** pe economie a fost de 19.756 lei, fiind cu 63,8% mai mare decît în 1991, **creşterea salariilor a fost însă pe deplin „compensată" de creşterea preţurilor de consum, care au fost în 1992 cu 99,2% mai mari decît în 1991** (subl. n.). În comparaţie cu luna octombrie 1990 (**ultima de ce** — n.n.), veniturile salariale medii nominale nete au crescut în decembrie 1992 de 9,5 ori, cele reale fiind în scădere cu 23,6% faţă de aceeaşi perioadă.

Încheiem aici această primă prezentare a datelor statistice privitoare la evoluţia economiei româneşti în 1992, promiţînd că vom reveni, pe larg, asupra subiectului.

OCTAVIAN NUŢĂ ■
MARCEL APOSTOLESCU ■

(după Buletinul Statistic de informare publică nr. 12/1992, editat de Comisia Naţională pentru Statistică)

PRODUCTIA INDUSTRIALA
ŞI PRODUCTIVITATEA MUNCII ÎN ANII 1991 ŞI 1992
(faţa de media anului 1989)

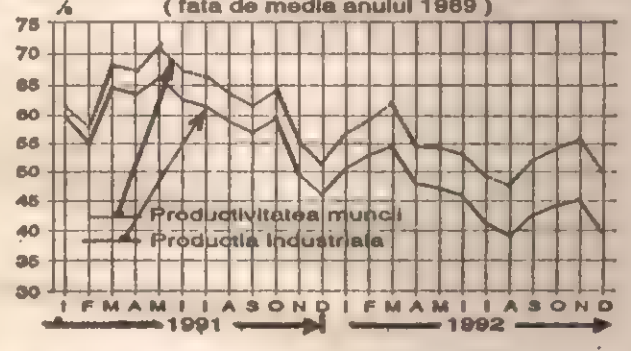

Acreditive fantomă

Mai multe firme româneşti au primit acreditive de export din partea unor bănci necuprinse în lista băncilor corespondente ale Băncii Române de Comerţ Exterior. Luînd act de acest „amănunt", reprezentanţa B.R.C.E. la New York a efectuat o serie de investigaţii, constatînd, în final, că nicăieri în S.U.A. nu sînt înregistrate băncile **Anglo-American Banktrust** şi **Barrington Bank.**

Pentru a evita repetarea unor noi păcăleli, B.R.C.E. recomandă firmelor româneşti exportatoare să consulte serviciul specializat al băncii înainte de a se lansa în semnarea unor contracte, indiferent de „numele" şi de reputaţia reală (sau presupusă) a partenerului de afaceri. (INFO B.R.C.E./ian. 1993).

ECONOMIE

Umbre finanțiste la Praga

Întreprinderile mici – sub amenințarea unor legi drastice privind impozitele

Guvernul de la Praga a fost nevoit să reconsidere proiectele legilor privind impozitele și asigurările naționale pentru sectorul privat, sub presiunea întreprinzătorilor. Aceștia au amenințat că vor închide magazinele și că vor bloca străzile capitalei, în semn de protest.

Conform acestor proiecte legislative, asigurările sociale și naționale ar fi reprezentat pînă la 49,5% din venitul total realizat, ceea ce ar fi însemnat, practic, desființarea sectorului privat. De exemplu, un proprietar cu un profit lunar brut de 10.000 de coroane ar fi rămas cu numai 5600 de coroane după aplicarea impozitelor respective, pe cînd un angajat cu același venit brut lunar ar fi primit 7200 de coroane. Întreprinderile mijlocii cu un profit net între 500.000 și 600.000 coroane anual ar rămîne cu numai 250 000 coroane, ceea ce este ridicol.

Cu toate acestea, premierul ceh Vaclav Klaus afirmă că aceste legi n-ar fi dezastruoase și că ar reprezenta doar o modalitate de a-i pune la punct pe cei ce s-au îmbogățit plătind impozite și cote de asigurare minime.

Proprietarii au păreri diferite. Cei mai afectați par a fi micii întreprinzători, ce ar trebui să „doneze" statului aproape jumătate din profit. Oameni de afaceri de anvergură și cu experiență consideră aceste impozite chiar **rezonabile**, ba mai mult, cu făcînd parte din afacere.

Ivan Kocarnik, ministrul finanțelor, a admis că protestele sînt justificate, evident în anumite limite. De aceea, domnia-sa chiar a angajat o echipă de experți care să studieze, din nou, impactul cuantumului de impozitare asupra bugetului întreprinzătorului. Concluzia anchetei a fost următoarea : chiar eliminînd impozitele pentru sănătate și asigurări sociale, taxele pe venitul net ar fi exact aceleași.

Asociația Întreprinzătorilor propune ca impozitele pentru sănătate și asigurări sociale să se aplice profiturilor reinvestite. Aceasta ar însemna ca un întreprinzător particular să plătească impozite numai pe cheltuielile proprii.

Ca rezultat al tuturor studiilor, guvernul a hotărît înaintarea unui amendament care să reducă nivelul acestor cote de asigurare pentru anul următor. Conform amendamentului în cauză, baza pentru calcularea asigurărilor de sănătate se va reduce la jumătate, astfel încît aceasta să aibă aceeași valoare ca cea folosită pentru determinarea contribuției la asigurări sociale. Deci, amendamentul propus va reduce la jumătate (24,75%) taxa pe venitul brut. Acest amendament afectează întreprinzătorii individuali și nu corporațiile.

Nivelul taxelor și impozitelor influențează bugetul statului, aflat deja într-un echilibru precar, mai ales că, Fondul Monetar Internațional pretinde ca fondurile de asigurări sociale să se autofinanțeze.

Cu toate promisiunile politicienilor că taxele reprezintă doar un „rău necesar" în perioada tranziției, majoritatea micilor întreprinzători socotește aceste proiecte de legi drept „un cuțit înfipt mișelește în spate" care le aplică, la un mod cît se poate de concret, o lovitură mortală.

BRINDUȘA NICOLAE ■
(după **Prague Business Week**)

Ungaria schimbă cursul reformei

Guvernul maghiar face pași importanți pe calea privatizării, în ciuda acerbelor critici referitoare la vînzarea în proporție prea mare către investitorii străini a întreprinderilor statului.

O nouă strategie de reformă a fost anunțată de **dl. Csepi Lajos**, șeful Agenției Naționale de Privatizare, care a afirmat că Ungaria are o imensă nevoie mai ales de capital străin pentru a menține ritmul reformei. În 1992, contribuția capitalului străin la continuarea procesului de privatizare s-a redus la 70%, față de 80% în 1991.

Procentul întreprinderilor de stat privatizate pînă în prezent este de numai 17%, ceea ce determină guvernul să adopte toate măsurile necesare pentru sporirea cuantumului capitalurilor atrase în finanțarea reformei, inclusiv a capitalurilor autohtone. Propunerea-cheie în acest sens o reprezintă „tichetele de credit", care sînt asemănătoare cărților de credit „clasice" și care pot fi folosite direct pentru cumpărarea de acțiuni.

Dl. Csepi a mai afirmat că această nouă strategie va ajuta Ungaria să privatizeze mai mult de jumătate din numărul total al întreprinderilor de stat pînă în 1995.

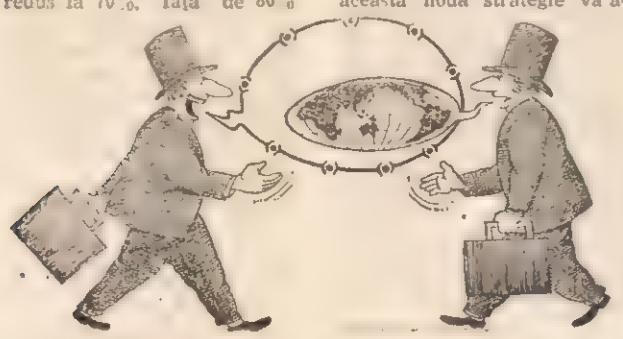

Alt motiv pentru accelerarea privatizării îl constituie rapida deteriorare a valorii proprietăților statului. Unele expertize apreciază aceste pierderi la **6 miliarde de forinți lunar** (87 milioane de dolari).

Noul plan de continuare a reformei adoptat de guvernul maghiar **contrazice teoria distribuirii gratuite** a certificatelor de proprietate, care se aplică în multe alte țări est-europene, inclusiv în România. Autoritățile maghiare speră că această strategie va diminua puternicele critici interne care deplîng „vinderea țării", dar care recunosc, totuși, eficiența ei pe termen scurt.

Pe termen lung, Ungaria are nevoie de o bază industrială mult mai eficientă și de o **„clasă de mijloc"** solidă. Din punct de vedere politic, încurajarea micilor investitori naționali poate contracara eventualele repercusiuni ale recent manifestatelor tendințe naționaliste.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■
(După **Prague Business Week**)

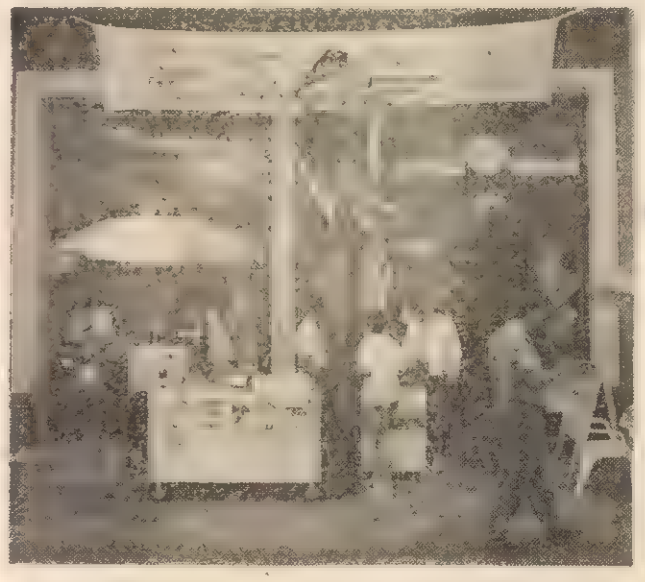

Mondo • Business • Cocktail

• **PREȚUL PETROLULUI** extras în Marea Nordului (**Crude Oil North Sea Brent**) a înregistrat o ușoară creștere în ultima decadă a lunii ianuarie, atingînd un nivel de 18 dolari per baril. Potrivit estimărilor actuale, acest nivel va constitui pragul de referință în domeniu, pentru o perioadă de cel puțin șase luni de acum înainte.

• **ANUL 1993** va fi punctul terminus al seriei ascendente înregistrate în ultimul deceniu de producătorii de zahăr din Asia, apreciază experții firmei de brockeraj **C. Czarnikow**, specializată în tranzacțiile de pe acest segment „dulce" al pieței alimentelor. În ultimii șapte ani, **India** și-a dublat producția, care a urcat în 1992 pînă la un nivel-record de 13,5 milioane tone ; în acest sezon, producția indiană va fi cu aproximativ **2,1 milioane tone mai mică**, datorită secetei și dificultăților financiare pe care le întîmpină producătorii. Totuși, exporturile țării nu vor fi afectate în următorii doi ani, grație uriașelor stocuri acumulate pînă acum. **China** a produs în 1992 circa 8 milioane de tone de zahăr, cu aproape 1,5 milioane mai mult decît în 1991. Pentru acest an se așteaptă însă o scădere sensibilă, producția estimată fiind de numai 7.5 milioane tone. Consecința directă a reculului producătorilor asiatici va fi creșterea prețului mondial al zahărului.

• **PREȚUL UNCIEI DE AUR** pe piața Londrei a crescut cu 1,80 $ în ultima săptămînă din ianuarie, atingînd, la finele lunii, nivelul de 331.05 dolari (circa 10,60 $ per gram).

• **ÎN ULTIMELE 12 LUNI**, balanța comercială a Statelor Unite a înregistrat un deficit de 81,2 miliarde de dolari, depășind, ca volum, deficitele comerciale cumulate ale tuturor celorlalte țări membre ale Grupului celor 24. Țara cu cel mai important sold pozitiv al balanței comerciale este, în continuare, **Japonia**, care, în ultimele 12 luni, și-a consolidat poziția de lider, înregistrînd un excedent de 132,7 miliarde de dolari.

• **TOT LA NIVELUL GRUPULUI CELOR 24**, în clasamentul țărilor cu cele mai mari rezerve valutare primul loc este ocupat de **Germania**, ale cărei rezerve se cifrează la un total de 85,5 miliarde de dolari. Ea este urmată de **Japonia** (71,4 mld. de dolari) și **Statele Unite** (61,2 mld. de dolari). Trebuie subliniat faptul că cifrele respective nu includ și rezervele de aur, rezumîndu-se la a evidenția numai devizele și hîrtiile de valoare aflate în visteriile țărilor menționate.

• **ÎNTR-O ANALIZA A FONDULUI MONETAR INTERNAȚIONAL** se arată că în 1993 creșterea economică globală va fi de numai 2,3%. În raportul F.M.I. se mai spune că numai America de Nord va urma drumul refacerii economice, chiar dacă într-un ritm lent. Creșterea economică a SUA va fi de 3% în 1993, comparativ cu 2% în 1992. Directorul F.M.I., Michael Camdessus, a cerut Administrației Clinton să-și intensifice eforturile în direcția reducerii deficitului bugetar al Statelor Unite și a recomandat Germaniei să reducă dobînzile pentru a sprijini creșterea economică în Europa.

• **UNGARIA** va emite în 1993 obligațiuni de stat în valoare de 100 de miliarde de forinți și bonuri de tezaur în valoare de 30 de miliarde de forinți pentru a finanța deficitul bugetar, care este în prezent de 185 de miliarde de forinți.

• **ÎNTR-UN COMUNICAT** dat publicității de banca centrală a fostei Cehoslovacii, se arată că, în 1992, investițiile străine directe pe teritoriul fostei federații au însumat 1,2 miliarde de dolari, „partea leului" revenind Cehiei, care a mobilizat 92,8% din total. Principalii investitori străini din Cehia/Slovacia sînt S.U.A., Franța și Germania.

• **POTRIVIT AGENȚIEI DE ȘTIRI PAP**, aproape 40 000 de firme particulare s-au înființat în Polonia din anul 1989 și pînă în prezent, iar sectorul privat a generat peste 45,3% din produsul intern brut aferent aceleiași perioade. Peste 2 000 de întreprinderi de stat au fost privatizate și se apreciază că sectorul privat va domina economia poloneză în următorii doi-trei ani.

• **ROMÂNIA** conduce detașat în clasamentul țărilor est-europene afectate de inflație, cu o rată anuală care a atins +200,5% în luna noiembrie a anului trecut. Ea este urmată, la mare distanță, de Bulgaria cu o rată de 80,0% și Polonia, cu 45,4%.

• **ȘOMAJUL** afectează în prezent 13,5% din populația activă a Poloniei (2,5 mil. persoane), 11,9% din populația activă a Ungariei (0.65 mil. persoane), în timp ce în România sînt înregistrați 1,0 milioane de șomeri, reprezentînd 9,11% din totalul populației active. Uff ! Cel puțin la șomaj stăm mai „rău" decît alții.

MARCEL APOSTOLESCU ■
(după **The Economist**, 26 ian./3 feb. 1993 și **INFO B.R.C.E.** nr. 1/ian. 1993)

FORZA ITALIA! FORZA ROMÂNIA!

Pentru a risipi, de la bun început, orice îndoială, să spunem că vizita grupului de oameni de afaceri italieni la București și Chișinău a fost, din toate punctele de vedere, un succes.

Menționăm, în sprijinul acestei aprecieri, un singur amănunt, semnificativ, credem. Vizita organizată de **ILSIR**, în colaborare cu **Agenția Română de Dezvoltare, Agenția Națională pentru Privatizare, Camera de Comerț și Industrie a României** și revista **Flacăra**, a constituit un „record național", prilejuind întrunirea celui mai mare număr de operatori economici din străinătate cu oameni politici și de afaceri din România, într-o perfectă „unitate clasică" de timp, loc și acțiune.

Impresiile noastre legate de atmosfera în care s-au derulat momentele vizitei contează, poate, mai puțin. Considerăm că mai sugestive sînt imaginile pe care vi le prezentăm în aceste pagini. În legătură cu rezultatele concrete ale vizitei, vă invităm să citiți cu atenție declarațiile participanților, consemnate de noi, în exclusivitate.

Încheiem, nu înainte de a-i informa pe cei interesați că ne pot contacta pentru a afla amănunte.

Gazdele și cîțiva oaspeți de marcă de acasă : domnii Petre ROMAN, Victor BABIUC și Ludovic SPIESS

Domnul Sergio CAZZANIGA, președintele onorific al ILSIR

Am venit în România acum trei ani, din motive, pe de-o parte turistice, pe de altă parte, umanitare. Ca fost ministru al industriei Lombardiei (pînă acum șase luni), cunosc bine aspectele legate de activitatea I.L.S.I.R. în domeniul dezvoltării relațiilor economice cu România, care privesc, în special, industria mică și mijlocie. Relațiile noastre sînt istorice și foarte apropiate. Asemănarea dintre limba italiană și limba română nu poate fi decît în avantajul micilor antreprenori, care vin să facă afaceri în România. Colaborarea dintre cele două țări a început să dea roade : proiectul construcției autostrăzii București — Constanța, apoi **Alitalia** și **TAROM**, care și-au mărit reciproc numărul de zboruri.

Am inițiat, în urma vizitei președintelui Camerei de Comerț, dl. Ghibuțiu, în Italia, o colaborare între România și Universitatea Bocconi, pentru formarea ma-

nagerilor, fie prin școlarizarea în Italia, fie prin trimiterea în România a specialiștilor noștri. Cultura managerială nu se inventează. Una este să fii director și alta să fii antreprenor. Sînt lucruri total diferite. Diferența constă în responsabilitatea personală. Defectul este același în România, ca și în Italia, în ce privește firmele de stat. Cînd se încheie un contract cu două, trei, cinci persoane, nimeni nu este responsabil. Pe cînd un patron, cînd încheie un contract, riscă pentru el, pentru că e firma lui. Dacă afacerea nu merge, dă faliment și intră la închisoare. Asta e.

Doamna Maria Vittoria IONUȚAȘ-PUȘCAȘIU, președintele executiv al ILSIR

Am venit în România cu trei delegații : o delegație instituțională, una culturală, condusă de ministrul cul-

turii regiunii Lombardia, și o delegație de 40 de operatori economici, decișI să facă afaceri în România. Scopurile au fost atinse ; pot spune că a fost cea mai reușită experiență a I.L.S.I.R.-ului din ultimul an.

Am avut sprijinul tuturor celor pe care i-am contactat, cu care am devenit prieteni. Nu se poate face nimic dacă nu pui suflet, n-ai nici o credibilitate. N-a trebuit să lupt niciodată pentru a convinge pe cineva. Singura mea problemă este lipsa de timp. Ziarul dumneavoastră, căruia îi mulțumesc, cred că va putea ajuta mult la reușita inițiativelor noastre. Pornim împreună spre viitor.

Domnul Paolo LAZZATI, vicepreședintele ILSIR, președintele firmei Sys-Dat Consulenze

Am continuat discuțiile legate de organizarea unor cursuri de formare în management pentru companii de stat sau particulare românești. Este a patra vizită în scopul identificării corecte a necesităților și a realității. Cursurile se vor desfășura în România și vor fi însoțite de stagii practice la firme italiene. Durata lor va fi de trei pînă la cinci luni, funcție de domeniu și de obiective. Unul dintre domenii va fi marketing internațional. Italia și Comunitatea Europeană, prin Programul PHARE, vor finanța aceste cursuri. Din Italia vor veni și profesorii. Data de începere a primului curs se va stabili cu ocazia unei noi vizite, peste 15—20 de zile. În Italia, conduc o firmă care se ocupă chiar de formarea managerilor. Sper să aduc aici o experiență interesantă și cît mai utilă cu putință.

Domnul Franco CAJANI, secretar general al ILSIR, director pentru relațiile cu Europa de Est

FININVEST este o firmă componentă a societății SECCO, patronată de dl. Silvio Berlusconi, celebrul proprietar al nu mai puțin celebrei echipe de fotbal A.C. MILAN. Firma este specializată în echipamente pentru telecomunicații și de electronică industrială. Primele contacte cu România au fost deja stabilite în 1990.

Dorim să înființăm un joint venture în domeniul poștă-telecomunicații.

ECONOMIC

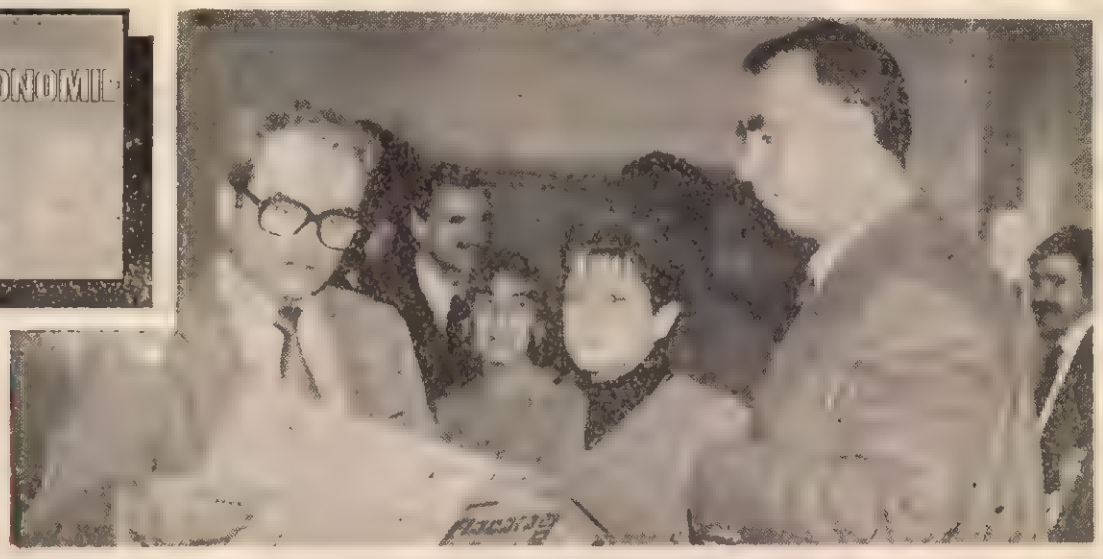

Dl. George Arion, directorul general al Publicațiilor Flacăra, intr-o convorbire „pe uscat" cu dl. Nicolae David, directorul general al S.C. VINEXPORT S.A.

Domnul Dan STĂNESCU, Logic Planning S.p.A.

Ca responsabil al sectorului industrial de la ILSIR, **sînt impresionat de primirea pe care am avut-o, atît la nivel guvernamental, cît și la nivelul oamenilor de afaceri români. Fiind pentru foarte mulți prima vizită în România, obiectivul ei a fost de a cunoaște parteneri. Italienii sînt foarte dispuși să colaboreze și asta cît mai repede. Pentru colaborare trebuie să existe de ambele părți sinceritate, bunăvoință și disponibilitate. Aducem tehnologie, investiții și posibilitatea de a intra pe piața europeană. Nu poți să intri singur pe o asemenea piață, unde concurența este enormă. Este necesar un partener dispus să-ți dea experiența lui, poate numele lui și care să împartă cu tine profitul. Oamenii de afaceri români trebuie să fie deschiși. Nu poți să spui, cum ni s-a întîmplat, că prețul sau cifra de afaceri sînt secrete. Cu rezerve și cu secrete nu se poate crea o relație de parteneriat.**

Domnul Ion DUMITRACHE, secretar de stat, Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului

Am avut sute de întîlniri în acești trei ani, dar niciodată nu s-a întîmplat ca patronii atîtor firme să se întîlnească în același loc. Altă experiență interesantă, tot cu o întreprindere familială, am avut-o cu firma franceză Breton, în domeniul construcțiilor și materialelor de construcție, cu care am făcut o firmă mixtă **la Constanța, Tomis-Tom, pentru producerea pietrei** composite.

Această experiență mă face să fiu optimist. Pentru afacerile mici, firmele familiale sînt cele mai serioase și mai hotărîte. E drept că se hotărăsc mai greu, pentru că analizează mult, ele nu sînt așa puternice ca marile concerne, dar în momentul în care se hotărăsc, lucrul este ca și făcut.

Am învățat de la o delegație japoneză un lucru extraordinar și mă lupt ca guvernul să-l aplice. Crearea unui plan de dezvoltare pe o perioadă mare, nu cum facem noi acum, cum să trecem iarna, sau primăvara, sau pe perioada unui mandat. Poate că cititorii mă vor înțelege greșit, dar Japonia, după război, și-a creat o strategie de dezvoltare pe care o respectă și acum, deci, o strategie pe 40—50 de ani. Altfel nici n-ar fi reușit să ajungă unde au ajuns, lipsiți de resurse, de terenuri agricole, învinși în război.

Domnul Rinaldo CECCARDI, reprezentant al IACPPM (Instituto Autonomo Case Populari della Provincia di Milano)

Delegația culturală care a venit în România a fost bine primită. Sîntem popoare apropiate, cu o tradiție, o limbă și o cultură care derivă din aceeași „mamă". De aceea, expoziția aceasta de pictură și volumul de poezii cred că vor constitui cel mai bun pașaport pentru a ne prezenta în România. Am inițiat această acțiune pentru a arăta că nu vrem să facem doar afaceri, ci că dorim dezvoltarea României pornind de la respectul pentru cultura sa; sînt un admirator al României și al valorilor ei culturale.

Firma la care lucrez aparține statului și se ocupă de construcții de locuințe cu prețuri controlate. În felul acesta italienii cu venituri mai modeste își pot procura o locuință la un preț acceptabil. Au prioritate cei care au venituri mici sau familii numeroase, iar prețurile sînt funcție de salariu, adică mai mici pentru salarii mai mici. Sîntem membri asociați ai ILSIR, în primul rînd datorită doamnei Pușcașiu. Cînd întîlnești o persoană ca dînsa ai ocazia să-ți schimbi drumul în viață. Am fost de mai multe ori în România pentru a forma o societate mixtă în domeniul telecomunicațiilor, partenerul italian fiind firma ITEL care dorește să producă în România echipamente de telefonie. Afacerile se fac pe mai mulți ani, de aceea [illegible] bilitatea este foarte importantă. Banii pentru [illegible] nu constituie o problemă pentru noi. Singura problemă ar fi mentalitatea unora dintre români. Ea se va schimba greu, ca tot ce este legat de gîndire.

Domnul Filippo PAGANI BAGLIACCA, Napofin S.p.A.

A fost o vizită profitabilă pentru că am pus bazele cîtorva societăți mixte. Am multe proiecte: un birou în domeniul construcțiilor, un altul pentru afaceri internaționale, un restaurant italian, o bancă pentru investiții și dezvoltare. Sînt multe probleme, dar lucrurile par să se miște. Săptămîna viitoare voi fi din nou în România, pentru a porni o primă afacere. Am venit, am văzut, voi investi. Este ritmul care-mi place.

Domnul MARCO PARINI, asesor cultural la Primăria orașului Milano

ILSIR-ul s-a născut din dorința de a crea niște legături stabile între regiunea cea mai industrializată a Italiei — Lombardia — și România. Un grup de entuziaști, cunoscători ai condițiilor din țara dumneavoastră au început să strîngă în jurul lor oameni cu dorința de a investi în proiecte care se pot face în România. S-a abordat și domeniul cultural, facîndu-se prezența românească în Italia și s-au organizat mai multe acțiuni de ajutorare a copiilor sau a persoanelor cu situații speciale.

Acum se trece la lucruri și mai serioase, investiții, cum ar fi realizarea unui spital specializat în chirurgie, care va fi o școală de asimilare a tehnicii ultramoderne. S-au stabilit multe contacte cu investitori care vor să facă afaceri în România. După întîlnirile pe care le-am avut, pot spune că România este interesantă ca partener de afaceri, rămînînd de discutat diversele aspecte financiare pentru perfectarea unor contracte.

Din care se vede că

ECONOMIE

Economia de piaţă înseamnă mai multă muncă şi mai multă comunicare

Interviu cu dl Dan Pascariu, preşedintele Băncii Române de Comerţ Exterior, preşedintele Asociaţiei Băncilor din România

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ

Prin funcţiile pe care le deţine, în ciuda tinereţii sale, dl. Dan Pascariu este, în clipa de faţă, unul dintre cei mai avizaţi „comentatori" ai vieţii financiar-bancare de la noi. Domnia-sa se află într-o poziţie care-i permite să vadă în ansamblu atît fenomenele tipice din lumea bancară, cît şi „mersul" reformei, în general.

Dobînzi negative

FLACĂRA : Pentru a intra direct în subiect, domnule preşedinte, credeţi că este exagerat nivelul actual al dobînzilor ?

DAN PASCARIU : Părerea mea este că nu. Dobînzile sînt în continuare negative în termeni reali, ceea ce e de natură să limiteze capacitatea băncilor de a atrage fondurile disponibile de pe piaţă şi, implicit, pe aceea de a acorda credite. Atîta timp cît dobînzile vor fi negative în mod real, deţinătorii potenţiali de fonduri vor fugi de acumulare, afectînd astfel exercitarea în bune condiţiuni a unui rol esenţial al băncilor : acela de a mobiliza resursele financiare temporar disponibile.

Monopolul de stat

— De ce s-a menţinut inflaţia la cote înalte ?

— Cred că, în primul rînd, datorită lipsei de curaj a autorităţilor atunci cînd a fost abordată liberalizarea preţurilor. Părerea mea personală este că liberalizarea trebuia să fie „rezolvată" dintr-una sau două mişcări şi nu prelungită pe ani de zile, în condiţiile în care statul îşi păstrează monopolul în diverse domenii de activitate, în condiţiile în care în formarea preţurilor se menţin vechile „tehnici", în condiţiile în care se ascund lipsa de productivitate, nerealizările, stocurile ş.a.m.d.

Subvenţionări de la buget

— Este creditarea diferenţiată o soluţie ?

— Părerea mea este că nu. Desigur, statul are dreptul şi uneori obligaţia, în cadrul unei strategii, să acorde priorităţi unor domenii. În cazul în care strategia respectivă este coerentă şi în care subvenţionarea prin dobîndă este transparentă şi se face de la buget, atunci sigur că poate fi o soluţie. Dar creditarea diferenţiată nu trebuie să aibă caracter de permanenţă, nu trebuie să fie făcută pe seama sistemului bancar, a băncilor comerciale, ci strict prin alocări de la buget, pentru domenii concrete, pentru programe clare şi pe perioade scurte.

O problemă a sectorului real

— Este blocajul de plăţi o problemă strict financiară ?

— Cred că da, dar nu în sensul în care aţi formulat întrebarea. Agenţii economici au, în fond, un comportament normal atunci cînd, nereuşind să-şi achite obligaţiile, amînă plata către partenerul care i-a pus cele mai mici şi insignifiante condiţii. Băncile, fiind mai stricte, mai ferme, relaţiile dintre acestea şi debitori avînd mai multă rigoare, comportamentul agenţilor economici faţă de bănci este mai disciplinat. În relaţiile directe furnizor-beneficiar nu există din punct de vedere contractual, legal, obligaţia clară a debitorului de a plăti dobînzi penalizatoare în cazul întîrzierii plăţii. Dacă ţin eu bine minte, în legislaţia comercială din 1923—1924 era prevăzută obligativitatea includerii în contracte a unor penalizări pentru nerespectarea scadenţelor şi această măsură ar trebui adoptată şi acum. V-am dat doar un răspuns parţial la întrebarea dvs. De fapt răspunsul ar fi : blocajul de plăţi nu este o problemă strict financiară ci una a sectorului real, a neadaptării agenţilor economici la noile condiţii.

Reforme paralele

— Poate rezolva politica monetară problemele economiei reale ?

— Nu, în nici un caz. Politica monetară nu reprezintă decît o componentă a reformei, a politicii economice în general. La începutul anului 1990, s-a vorbit în legătură cu tranziţia din Europa de Est, despre **secvenţialitatea** reformei. Cred că a fost o greşeală. Realitatea este că, pentru a avea succes, este nevoie de reforme paralele, a căror simultaneitate să creeze o **masă critică.** Politica monetară, dacă nu e însoţită de celelalte politici, mai ales de cea privind restructurarea microeconomică a întreprinderilor, nu poate să aibă succes. Din păcate, politica comercială, fiscală şi mai ales restructurarea industrială au întîrziat. Încercîndu-se rezolvarea problemelor apărute pe seama băncilor. Una din priorităţile actualei guvernări ar trebui să fie politica de restructurare la nivelul întreprinderilor. Ar trebui făcută o separaţie între întreprinderile care reprezintă „gîtuirea", blocajul în economie şi cele care au viabilitate sau pot să devină profitabile.

Un diagnostic acceptat

— Este subordonată politica economică a României instituţiilor financiare internaţionale ?

— De cîte ori am auzit această frază, am considerat-o de sorginte naţionalist-extremistă, indiferent de ce culoare, dreapta-stînga. Politica economică a României nu a fost indusă de instituţiile financiare internaţionale. Dacă am ajuns cu toţii la o concluzie, acceptînd că economia românească este o economie bolnavă, ceea ce au făcut instituţiile internaţionale financiare a fost să ne ajute în diagnoză, în prescrierea tratamentului şi în furnizarea unei părţi din „pilulele" necesare. Singurele care au acceptat să finanţeze programele de redresare, cu condiţia ca noi să respectăm aceste programe, pe care noi înşine ni le-am formulat şi ni le-am asumat, au fost FONDUL MONETAR INTERNAŢIONAL şi BANCA MONDIALĂ. Pe de altă parte, aşa cum este ordinea economică mondială în acest moment, aceste două instituţii reprezintă şi un garant pentru comunitatea financiară internaţională că „bolnavul" a acceptat tratamentul şi îl urmează în vederea însănătoşirii. Altfel noi nu am fi avut posibilitatea să finanţăm, chiar şi în măsura limitată în care am făcut-o, importurile absolut vitale şi măsurile oricît de firave de redresare şi retehnologizare.

Băncile : un intermediar

— Calitatea articolelor din presă este dată, de multe ori, de sursa de informaţie. Există pentru bănci, în speţă pentru B.R.C.E., interesul de a colabora cu presa, este înţeleasă şi acceptată nevoia de a transmite presei semnale venite direct de la instituţiile bancare ?

— Sînt perfect de acord cu dvs. că băncile ar avea de cîştigat dacă informarea presei ar fi mai riguroasă şi dacă articolele din presă privind fenomenul bancar ar avea mult mai multă consistenţă şi mai puţină spectaculozitate. Din păcate, se urmăreşte aspectul de roman poliţist şi mai puţin cel de fond. Constat cu regret că massmedia au contribuit masiv la acreditarea ideii că sistemul bancar ar fi dusmanul sectorului real, uitîndu-se că, de fapt, băncile nu reprezintă decît un intermediar între ceilalţi agenţi economici. Dacă este subminată încrederea în bănci, acestea nu vor mai reuşi să atragă suficiente fonduri din care să acorde credite, capitalul lor propriu fiind mic. Pe de altă parte, noi, băncile, atît individual cît şi ca asociaţie, nu am fost suficient de active în a face cunoscute opiniei publice problemele cu care ne confruntăm, obiectivele noastre, pentru o mai bună educaţie bancară.

Prudenţa bancară ne obligă

— Informaţiile provenite din presă vă influenţează în vreun fel în deciziile pe care le luaţi ?

— Prudenţa bancară ne obligă să fim circumspecţi în legătură cu informaţii cu caracter speculativ, care se doresc spectaculoase cu orice preţ. Sigur, informaţii cu caracter repetitiv, indicînd tendinţe economice, atitudini, nu pot fi ignorate. Avînd în vedere că noi sîntem o bancă cu caracter internaţional mai pregnant, ceea ce se întîmplă în afară ne afectează şi ne obligă uneori la măsuri de repliere. Noi avem un terminal Reuter care funcţionează 24 din 24 de ore, cu informaţii la zi, modificări de cursuri, dobînzi, fluctuaţii în politica valutară a anumitor ţări. Putem astfel să luăm anumite decizii privind convertiri de monede, plasamente pe anumite termene, acordarea sau neacordare de credite, restrîngerea sau dezvoltarea relaţiilor cu o anumită bancă.

O imagine idilică

— Revista Flacăra intenţionează să publice o serie de texte despre activitatea unor instituţii bancare din România, aducînd lămuriri asupra eforturilor depuse de acestea în direcţia creării unui sistem economic de piaţă liberă, de investire şi de creditare a investiţiilor pe principii de rentabilitate, pentru o educaţie financiar-bancară „sănătoasă" a publicului. Vi se pare util, necesar, proiectul nostru ?

— Cred că opinia publică românească a avut o imagine extrem de idilică despre ceea ce înseamnă economia de piaţă. Acum se realizează că, de fapt, economia de piaţă este foarte grea, mai ales tranziţia către aceasta. Acum ai riscuri mai mari, dar şi oportunităţi. Pentru a profita de aceste oportunităţi, trebuie să munceşti mai mult. Mi se pare util orice proiect care vizează informarea obiectivă a opiniei publice asupra acestui nou sistem economic care începe să se pună în mişcare.

Cît greşim ?

— Vîrsta dvs. este un avantaj sau dezavantaj în funcţia pe care o aveţi ?

— Dezavantajul îl reprezintă insuficienţa experienţă. Avantajul este dat de lipsa de prejudecăţi şi de mai mult curaj în faţa deciziilor.

— După opinia dvs., cam de cîte ori poate să greşească un conducător ?

— Deşi lucrez într-un domeniu al cifrelor, e greu de făcut o statistică. Cred că poate să greşească de mai multe ori, dar să nu repete aceeaşi greşeală.

— Cum credeţi că ar trebui să arate banca ideală ?

— Ar trebui să fie o bancă în care gama serviciilor, logistica, ambientul şi, nu în ultimul rînd, solicitudinea funcţionarului de bancă să satisfacă pe deplin clientul.

— Cum poate fi cîştigată încrederea cuiva într-o bancă ?

— Greu, foarte greu, cu eforturi mari şi perseverenţe, printr-un comportament care să dovedească prudenţă şi inteligenţă în utilizarea resurselor şi în manipularea informaţiilor.

Mediu levantin

— Aţi făcut referiri la etică în afaceri. Toată lumea vrea să cîştige rapid, înşelînd pe alţii ; se fac multe mici afaceri de „ciupeală". În care dorinţa de cîştig anulează orice alte considerente...

— Lipsa de etică este, după opinia mea, un fenomen marginal. Un fenomen de masă este într-adevăr dorinţa de îmbogăţire rapidă, pe şest noapte. Sigur, nu toţi au curajul să încerce prin mijloace oneste. Din păcate, au venit şi unii aşa-zişi oameni de afaceri, în special din orient, cu „obiceiuri" care au prins în unele locuri datorită condiţiilor în care am evoluat în ultimii 45 de ani şi a mediului levantin pe care l-am avut şi înainte de război.

Un bancher amărît

— Cum v-aţi adaptat dumneavoastră personal la reformă, la tranziţie ?

— Economia de piaţă înseamnă pentru mine multă muncă şi multe privaţiuni personale, legate de viaţa de familie. Cel mai bine a sesizat aceste lucruri fiica mea, Sorana, care mi-a spus într-o zi : „Ce bine era cînd erai doar un bancher amărît şi veneai acasă la patru după-amiază. Acum trăim mai bine, ne permitem mai multe, dar nu te mai am pe tine".

CĂLIN MARCUŞANU

ECONOMI

Un paradis bucureștean al zeului automobil

Tîrgul Vitan-Bîrzești

Duminica este ziua de vîrf a tîrgului de mașini din București. La fiecare sfîrșit de săptămînă, pe cheiul Dîmboviței, în Vitan, pe o suprafață de expunere cu o lungime de aproape trei kilometri, se înghesuie peste o sută de mii de oameni, vînzători și cumpărători, gură-cască și amatori de chilipiruri, reprezentanți ai „lumii bune", dar și cotcari de toate calibrele, români și de alte naționalități, mai mult sau mai puțin conlocuitoare, formînd un adevărat furnicar, pestriț și gălăgios. Densitatea de „locuire" atinge cote incredibile, depășind, probabil, valorile pe care le înregistrează în Ginza și în bazarele Levantului.

Nu toată lumea asta vine să vîndă sau să cumpere mașini, piese de schimb și accesorii auto. Firește, automobilele și întreaga paletă de „consumabile" specifice domină copios ambele segmente ale pieței, impunîndu-se cantitativ și (mai ales) valoric atît în formarea ofertei globale, cît și în statistica locului cererii. Tranzacțiile cele mai frecvente se derulează, însă, pe un palier mai puțin pretențios al schimburilor, care amestecă, într-un amalgam mirobolant

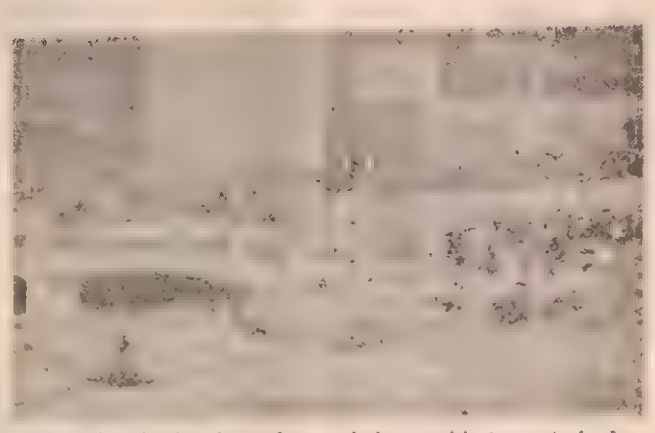

haine vechi, tranzistori „împușcați", colecții de ziare și reviste, capace de oale, lămpi catodice arse, „geci" de puf chinezești (cu tot cu chinezi), cuie strîmbe, pungi de plastic, „șiș"-uri cu buton, icoane pe lemn, „adidași", poze de artiști, colivii, șuruburi ruginite, spray-uri „palarizante", cărți de toate felurile și dopuri de plută.

Între faptele de comerț care se comit pe teritoriul tîrgului mai trebuie amintite jocurile de noroc, serviciile de alimentație publică — grătare, „gius"-uri, bere, „sănătățe" și cafele — și, nu în ultimul rînd, „licitațiile" valutare (duminică, 24 ianuarie, „fixing"-ul pendula în jurul unei valori-pivot de 800 de lei per dolar).

În treacăt să mai spunem că, dintre zecile de *snack-bar*-uri improvizate, doar două-trei vînd *sandwich*-uri cu adevărat comestibile și că, în atmosfera generală de bună dispoziție, întreținută la cote înalte de valurile de „sănătățe" spirtoase, nimeni nu pare să dea prea mare importanță acestui lucru ; la urma urmei poate că nici nu e important.

Tot în treacăt fie zis, în cele cîteva ore pe care le-am petrecut în tîrg, n-am văzut prin împrejurimi nici urmă de „caschetă", singurele „autorități" în zonă fiind încasatorii taxelor de intrare, depășiți, oricum, de evenimente și „băieți buni" din fire ; ei sînt cei care reglează „afluirea" și „defluirea" publicului în acest paradis bucureștean al „zeului automobil" care, duminică de duminică, atrage într-un „ceremonial" fără pretenții zeci și zeci de mii de adepți.

Sînt scoase la vînzare, săptămînal, patru-cinci sute de automobile. În general, prețurile sînt mai mari decît cele practicate în tîrgurile de la Timișoara și Arad ; la București, dolarul sparge monopolul arado-timișorean al mărcii germane, tranzacțiile încheindu-se, de regulă, prin conversia prețurilor convenite în dolari. Se acceptă la plată și leul, dar nu cu prea mult entuziasm

Dacia nu mai este, aici, marca dominantă în piață. Ea cedează locul întîi *Volkswagen*-urilor și celorlalte automobile de fabricație germană, urmate, în catalogul ofertei, de mărcile italienești și franțuzești.

Într-o zi de tîrg se vînd 25 sau, poate, 30 de mașini. Luînd în calcul un preț unitar mediu de 5 000 de dolari, volumul tranzacțiilor încheiate poate să treacă de 100 de milioane de lei. Dimensiunea valorică a schimburilor de pe piața automobilelor de ocazie indică tendința tot mai clară a micilor capitaluri de a migra către o zonă de refugiu care să le apere de atacurile perfide ale inflației.

Nu știm pentru cîtă vreme automobilul va continua să fie considerat, în România, un obiect de lux. Deocamdată, bazîndu-ne pe cotele mereu ascendente ale prețurilor, putem spune că, în curînd, foarte mulți dintre noi se vor convinge de adevărul prins într-un „proverb" mai nou : „mașina e... de aur".

DORU ADRIAN BRUTARU
CRISTIAN HAIDUC BUZAS
MARCEL APOSTOLESCU

PREȚURI PRACTICATE PE SEGMENTELE CONEXE ALE PIEȚII

— „fixing" : 800 lei/USD
— alte cotații (lei —) :

b. **Mărfuri „generale"**

— jachete (bluzoane) chinezești „cu puf" : 18—20 mii lei/buc., la negustorii chinezi ; 22—28 mii lei/buc., la negustorii români și „romini"
— ușă lemn stejar : 50 mii lei/buc.
— **electronice „ungurești"**
— casetofoane (staționare, portabile și auto ; simple și duble ; mono și stereo) din clasa așa-ziselor **„jafuri"** (sigilate, noi și cu diferite grade de uzură), **Mekosonic, Povasonic** și **International** : 10—120
— aparate video (mai ales tip player) **Funai, Orion, Elekta** și **Aiwa** : 90—170 mii lei/buc.
— (!) dublu deck **Akai GX-F71** : 100 mii lei/buc. (?), preț cu mult **sub** cele din magazinele specializate.

c. **Mărfuri fungibile**

— spray paralizant (!?) : 5—6 mii lei/buc.
— mici : 70—80 lei/buc.
— covrigi („tun", o combinație de **ipsos** și sare gemă) : 15 lei/buc.
— pizza, gogoși, semințe „albe" și „negre" etc. etc. etc.

Valuta	Cumpărare	Vînzare
dolar	750	850
DM	330—340	380—400
leva	25—28	40—45

Iacob Cătoiu

Domnul **Iacob Cătoiu** este **decanul Facultății de Comerț** din cadrul **Academiei de Studii Economice** din București și face parte din colectivul **Catedrei de Marketing**. Este posesorul unui autoturism **DACIA 1310 BREAK**, fabricat în anul 1986. Mașina domnului profesor este albă și a fost „botezată" **„DONNA ALBA"**. Domnul Cătoiu a ales această culoare pentru că „îl reprezintă", dar și pentru că „e mai vizibilă" pe drumurile publice. Este deocamdată, mulțumit de mașină, cu toate că, în ultimii doi ani, radiatorul l-a cam pus probleme. Folosește autoturismul mai mult în concediu, sau cînd are de rezolvat unele sarcini familiale privind aprovizionarea ; anual, parcurge, la volan, în medie, o distanță de 5 000 de kilometri.

În altă ordine de idei, dl. profesor ne-a spus că a participat, de-a lungul anilor, la multe cercetări privind promovarea autoturismului românesc pe piața mondială, inclusiv pe piața americană.

Permisul de conducere l-a obținut în... Statele Unite ale Americii, pe vremea cînd era doctorand al Universității Statului Indiana, prin Biroul Vehiculelor Motorizate din statul respectiv. A luat permisul de conducere din a doua încercare, datorită faptului că nu a „concurat" pe mașina pe care a efectuat cursurile de inițiere. A plătit o singură amendă, în valoare de 20 de lei, pe vremea răposatului. În localitatea Călimănești, deoarece miliția nu a considerat că a respectat trecerea de pietoni.

Iubește mult marca **Dacia** și nu „poftește" alt tip de autoturism. În SUA, a condus mașina pe drumuri „celebre". La sfîrșitul anului 1973, a parcurs la volanul unui autoturism **Volvo**, în 17 zile, împreună cu doi colegi doctoranzi — un norvegian și un kenyan — următorul itinerariu : statul Indiana — Chicago — statul Iowa — Coasta de Vest — statul Dakota de Sud — San Francisco — Las Vegas — statul Colorado — statul Indiana. A condus și mașini cu sistem automat de schimbare a vitezelor, dar le preferă pe cele cu sistem standard.

GHEORGHE BARBU

Nr. crt.	Marcă, tip	
1	MERCEDES 300 D	r
2	MERCEDES 190	r
3	VW Passat	r
4	VW Golf 1.1; 1.3; 1.6	r
5	VW Golf 1.1; 1.3; 1.6	r
6	Audi 80	s
7	OPEL Omega	
8	FORD Sierra	f
9	LANCIA Prisma	r
10	FIAT Argentta	r
11	FIAT Regatta	r
12	FIAT Regatta	r
13	RENAULT 5	r
14	LADA 2107	
15	LADA 1500	i
16	MOSKVITCH 1500	r
17	DACIA	
18	DACIA	

B. AUTOVEH..

Nr. crt.	Marcă, tip	
1	microbuz *VWagen* Transporter	n
2	microbuz *VWagen* Karawane	n
	Microbuzele *Volkswagen* de ţin 20 (douăzeci). Prețurile	
3	camionetă *MERCEDES*	n
4	microbuz *BARKAS*	fa
5	camion *IFA*	fa
	Autovehiculele de fabricație mioanelor IFA variază în fu de fabricație, stare tehnică	
6	*FIAT* Ducatto	n
7	microbuz *RENAULT* Trafic	n
8	microbuz *FORD* Transit	n
9	Camion *FORD*	
10	camionetă *ARO* 24	
11	microbuz *TV* — Diesel	re
12	autobuz *ROCAR*	
13	tractor *FORD*	t

A. AUTOTURISME

Caracteristici	An fabricație	Preț (în USD, DM sau lei)
odel nou	1988	13.500 USD
otor benzină	1986–1988	11.000 USD
otor Diesel	1988	10.500 USD
otor benzină scrise în circ.	1978–1980	2.000 DM
otor Diesel scrise în circ.	1976–1979	1,2–1,3 mil. lei
erie nouă	1987	10.000 USD
—	1987	8.000 USD
b. în Germania scris în circ.	1983	3.500 USD
otor Diesel	1987	4.500 USD
odel vechi scris în circ.	1977–1979	3.000 USD
otor benzină r. „zoll" (vamă) Germania	1986	4.000 DM
otor Diesel	1986	3.000 USD
otor Diesel	1987	2,8 mil. lei
ungurească"	1985	2.800 DM
scrise în circ.	1979–1984	1,1–1,5 mil. lei
ou; „filiera" basarabeană	1990	2.500 USD
ungurească"	1988	1,1 mil. lei
iliera" Pitești	1992	1,7 mil. lei

PE .U TRANSPORT MARFĂ ȘI PERSOANE

Caracteristici	An fabricație	Preț (în USD, DM sau lei)
otor Diesel; ansport marfă	1985–1988	8.500 USD
otor Diesel; ansport persoane	1985–1988	8.500 USD
ambele tipuri sînt bine reprezentate în tîrg; am văzut cel pu- de ofertă la vînzare sînt cuprinse între 7.000 și 8.500 dolari.		
otor Diesel; p. 3,5 tone	1985	27.000 DM
b. R.D.G.; motor pe enzină, în doi timpi	—	1,6 mil. lei
b. R.D.G.; motor esel; cap. 5 tone	—	2,5–3,5 mil. lei
est-germană au intrat în țară pe „filiera" maghiară. Prețul ca- nctie de criteriile „naturale" pe piața mașinilor de ocazie: anul kilometri parcurși etc.		
otor Diesel; transport arfă; cap. 1,5 tone.	1987	8.000 USD
otor Diesel nsport persoane	—	3.500 USD
otor benzină	—	6.500 DM
esel; cap. 3,5 tone	1985	12.000 USD
—	1992	3,2 mil. lei
transp. marfă	—	1,4 mil. lei
	—	4,2 mil. lei
	—	2,5 mil. lei

ECONOMIE

AUTOMOBILE AMERICANE „SECOND HAND"

LA BUCUREȘTI

Buick Skylark

Ford Escort GT

Pe piața automobilelor de ocazie din România își fac intrarea și mașinile americane „sută-n sută". În tabelul de mai jos puteți vedea stocul existent la magazinul Junior din Capitală. Este utilă, poate, o comparație între prețurile din (vedeți listele A și af in mag respec

GALLI

Fotografii de FLORIN IONIȚĂ

Nr crt	Marcă, tip	Capacitate cilindrică	An fabricație	Preț (în dolari US)
1	FORD Escort	1900 cmc	1986	5.490
2	FORD Escort GT	1900 cmc	1988	6.990
3	FORD Tempo GL	2300 cmc	1985	5.490
4	FORD Tempo GL	2300 cmc	1986	5.990
5	FORD Mustang LX	2300 cmc	1987	7.990
6	FORD Taurus	2300 cmc	1987	7.490
7	FORD Taurus	2500 cmc	1986	6.990
8	BUICK Skylark	2300 cmc	1987	9.900
9	BUICK Le Sabre	3000 cmc	1986	9.900
10	OLDSMOBILE Cutlass	2900 cmc	1987	9.900
11	CHEVROLET Camaro	2800 cmc	1986	9.900
12	CHEVROLET Asro Van Truck (microbuz)	4300 cmc	1987	10.900

Sursa: firma STRAND

THE EUROPEAN QUALITY A·W·A·R·D 1992 RANK XEROX

O singură șansă pentru progres: CALITATEA

„Calitatea este cheia pentru renume, productivitate și profit. Calitatea înseamnă produse și servicii care asigură satisfacția clientului. Pentru a avea succes, calitatea trebuie să fie condusă de la vîrf și să fie orientată spre consumatori."

Manifestul Calității
Asociația americană
pentru controlul calității

„Cel mai important lucru este ca managementul de la vîrf să fie preocupat și orientat către obținerea unei calități a serviciilor și a produselor mereu mai bună. În absența implicării conducerii la alte nivele nu se va întîmpla nimic semnificativ. Nu cunoaștem excepții de la acest principiu."

Joseph M. Juran
Unul din primii 5 specialiști ai lumii în domeniul calității. De origine română.

„XEROX este o companie a calității. Calitatea este principiul care stă la baza afacerilor sale, a stilului său de management. Sîntem decișI să rămînem liderI în domeniul în care operăm și sîntem convinși că numai Calitatea ne îngăduie să atingem acest obiectiv, Calitatea care satisface pe clienții noștri, de azi și de mîine."

David Kearns
președinte
Xerox Corporation

Rank Xerox Romania
București, Str. G-ral Berthelot nr. 27
Telefon: (401) 312 0053

Xerox The Document Company

ECONOMIE

UN GIGANT AL LUMII BANCARE — CHEMICAL BANKING CORPORATION

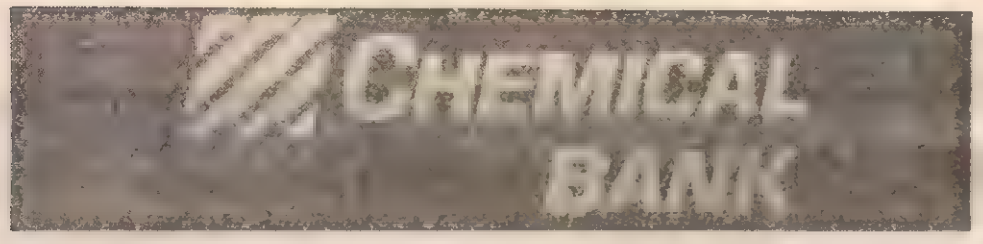

Dispunînd de un capital de 8,8 miliarde de dolari, CBC este a doua mare companie bancară din Statele Unite ale Americii și, chiar dacă ar trebui să ne rezumăm argumentația numai la acest „amănunt", locul pe care îl ocupă CBC într-o ierarhie deosebit de selectă ar fi suficient pentru a justifica pe deplin calificativul din titlu : DA, CBC este într-adevăr un GIGANT. Imperiul pe care îl controlează este de dimensiuni planetare și oricine dorește să-i afle întinderea se poate convinge că, în cuprinsul lui, „soarele nu apune niciodată"

Cu toate acestea, CBC nu privește de sus pe nimeni, nici în România n-a venit să pozeze în postura lui Gulliver în țara piticilor. A venit să facă afaceri, iar pentru CBC a face afaceri înseamnă, înainte de orice, să-i trateze cu toată considerația pe toți cei care apelează la serviciile sale.

„Marca de fabrică" Chemical Banking Corporation a fost înregistrată cu mai bine de un secol și jumătate în urmă, este demult celebră, dar, în forma actuală corporația funcționează de numai un an. La 31 decembrie 1991, CBC a fuzionat cu un alt „nume mare" în domeniu, Manufacturers Hanover Trust, reunindu-și forțele în cadrul unei instituții bancare de clasă mondială, capabilă oricînd să satisfacă exigențele celor mai pretențioși clienți.

Despre activitatea corporației, în general, dar mai ales despre realitățile economice de la noi și despre felul în care vede aceste realități un martor avizat, am stat de vorbă cu dl. THOMAS J. BUTLER, președintele Sucursalei din România a CBC.

MARCEL APOSTOLESCU ■

Flacăra : Domnule președinte, citiți presa românească ?

Dl. Thomas J. Butler : Citesc multe ziare și reviste românești și chiar și publicații în alte limbi despre România.

F : Cum vi se pare presa românească în comparație cu cea americană ?

TJB : Este dificil să compari presa din România cu cea din Statele Unite, deoarece experiența lor istorică este foarte diferită. Ca și aici, avem și noi publicații de toate „calibrele" ; există și în America publicații „ieftine", de senzație, dar și ziare ca **Wall Street Journal, New York Times** și alte cotidiane, care se disting printr-un înalt standard de profesionalism, prin promptitudine și obiectivitate. Ceea ce distinge însă, în primul rînd, presa românească de presa americană este calitatea surselor de informație ; sursele din Statele Unite sînt mult mai sigure și mai cuprinzătoare. În contextul românesc actual, culegerea informațiilor și verificarea faptelor reflectate ridică de multe ori probleme. Spre exemplu, la noi, e foarte ușor să identifici datele unui transfer de proprietate, mijloacele prin care se face, cine este deținătorul unui bun și alte asemenea lucruri. Ar fi bine dacă și în România informațiile de acest gen s-ar putea obține rapid, ar fi interesant să se știe cum s-au derulat și cum se derulează transferurile din proprietatea statului în proprietate privată, cum s-a făcut și cum se face evaluarea bunurilor transferate ș.a.m.d.

F : Informațiile din presă vă influențează la luarea unor decizii ?

TJB : Categoric, presa este un barometru al opiniei publice, iar informațiile pe care le vehiculează puse alături de cele obținute din alte surse, pot influența o tranzacție. Uneori, presa furnizează informații care, în mod normal, nu sînt destinate publicului ; consider că acest jurnalism „de investigație" nu este întotdeauna și revelator. În general, informația provenind din surse economice și bancare este mai obiectivă, mai exactă, mai adecvată în a descrie și a evalua o situație în care trebuie să iau o decizie.

F : Băncile pot fi surse directe de „inspirație" pentru ziariști ?

TJB : Desigur, dar numai în măsura în care ele își îndeplinesc mai întîi obligațiile etice și legale privind confidențialitatea anumitor tranzacții și operațiuni pe care le derulează în numele clienților lor. Aceste cerințe, relative la păstrarea secretului bancar, sînt validate și în legislația română ; sînt, de asemenea, riguros impuse și de regulamentul băncii noastre. Pe de altă parte, cred însă că băncile trebuie să ofere presei toate datele necesare pentru informarea corectă a publicului, care trebuie să-și facă o idee justă despre caracterul economiei, despre natura sistemului bancar și despre eforturile care se depun în direcția schimbării în bine a acestuia. De pildă, au fost nemulțumiri foarte mari — și bine întemeiate! — legate de incapacitatea băncilor de a onora (chiar și) cecuri emise în lei, de întîrzierile ivite în plata cecurilor și în derularea transferurilor bancare, întîrzieri care, uneori, depășesc două-trei săptămîni. Trebuie să se știe că principala constrîngere este de natură tehnologică ; dotarea tehnică precară, sub-dimensionarea capacităților tehnice ale băncilor, mai bine zis, creează „locurile înguste" în derularea operațiunilor. Acum, sub girul și cu sprijinul direct al Băncii Naționale și al Asociației Băncilor din România, băncile comerciale s-au lansat într-o acțiune concertată de refacere structurală, intenționînd să-și computerizeze pe scară largă activitatea, în scopul accelerării vitezei de derulare a operațiunilor. Poate, în septembrie, sistemul computerizat de evidență va începe să funcționeze și atunci lucrurile se vor schimba sensibil în bine. În sfîrșit, într-o altă ordine de idei, cred că băncile trebuie să contribuie la informarea publicului, pentru a nu se mai confrunta cu zvonurile generate de ignoranță. Este în interesul lor să coopereze cu presa pentru a asigura publicului o cultură bancară adecvată, contribuind astfel la crearea și susținerea unei societăți civile bine informate.

F : Care sînt cele mai importante activități ale CBC în România ?

TJB : Înființată în 1829, la New York, Chemical Bank și-a deschis sucursala din România în 1974. Cele trei mari domenii în care sîntem interesați sînt : finanțarea comerțului (prin tradiție), sprijinirea importurilor și exporturilor românești și, în fine, lărgirea clientelei noastre din această regiune (atît în sectoarele bancar și energetic, pentru noi tradiționale, cît și în alte sectoare, în colaborare cu firme particulare sau, încă, de stat. Anticipăm că, în următorii doi ani, piața interbancară din România, prin tot ce poate ea să însemne, va fi mult mai activă. Vrem să jucăm un rol semnificativ în evoluția acestei piețe, implicîndu-ne tot mai activ în dezvoltarea sa. Deocamdată, sîntem „cenzurați" de lipsa unor instrumente de credit veritabile. Sîntem preocupați de extinderea activităților financiare de corporație, iar legăturile noastre cu industriile din România și cu principalele companii furnizoare din lume ne permit să sperăm că vom reuși finanțarea unor proiecte majore de modernizare în transporturi, energetică și chimie. Urmărim și cultivăm toate posibilitățile de privatizare, bazîndu-ne pe o vastă experiență în domeniu ; CBC a participat la privatizarea companiilor de apă și electricitate din Marea Britanie, Spania, Mexic și Venezuela, precum și în mai multe țări din Asia. Putem acorda asistență în revizuirea și definitivarea strategiilor de privatizare, ne putem lansa în căutarea unor investitori străini care să-și „injecteze", sub diferite forme, capitalurile disponibile în România.

F : Care sînt raporturile pe care CBC le are cu Banca Națională și cu Asociația Băncilor din România ?

TJB : Pentru noi, Banca Națională a României este o bancă centrală credibilă. Desigur și în relațiile dintre B.N.R. și C.B.C. se manifestă cîteodată acea tensiune care există și va exista, mereu și oriunde, între legiuitori și cei ce trebuie să aplice legea ; și personalul Băncii Naționale, ca și personalul din întreg sectorul financiar-bancar, „suferă" din lipsă de instruire și experiență ; de altfel, deficitul de personal calificat și numărul mic de bănci comerciale constituie, după părerea mea, două dintre motivele principale ale strangulărilor care apar în derularea faptelor de comerț.

F. : Cadrul legislativ care normează activitatea operatorilor economici din România este bun ? Întîmpinați greutăți în derularea activității băncii pe care o conduceți?

TJB : Investitorii străini sînt îngrijorați de restrîngerea posibilităților de repatriere a profiturilor, precum și de complicațiile cu care se confruntă pe traiectul mecanismului de convertibilitate. Aceste probleme vor fi rezolvate, sperăm, prin amendamentele promise la Legea investițiilor străine.

F. : Referitor la politica monetară de autoritățile române, nu vi se pare că actualul nivel al dobînzilor este exagerat ?

TJB : Sînt doi indici ai dobînzilor : dobînda nominală, cerută în mod obișnuit de bănci, la creditare, care, în ultimul an, a oscilat în jurul unui nivel de 70 la sută și dobînda reală, rezultată prin deducerea din dobînda nominală a ratei inflației. Dacă, în 1992, inflația a fost de 80 la sută, atunci înseamnă că băncile și-au plătit clienții care au luat împrumuturi ; dobînda reală a fost, deci, negativă. Prin urmare, dobînda nominală ar fi trebuit să fie mai mare. Și în 1991 și în 1992, capitalul în lei al băncilor românești s-a erodat datorită inflației. Băncile s-au salvat oferind pentru depuneri dobînzi mult mai mici decît cele pe care le-au încasat pentru credite ; plătind deputăților 20 la sută dobîndă și încasînd de la debitori 70 la sută dobîndă, băncile au putut supraviețui devalorizării galopante a leului.

F. : Cum credeți că se justifică rata ridicată a inflației?

TJB : Rata înaltă a inflației se datorează, în principal, declinului activității productive și constituie, în același timp, și o urmare directă a politicii monetare din anii '80. Acum, Banca Națională promovează o politică monetară bazată pe corecții „clasice" de reducere a presiunilor inflaționiste : restrîngerea creditelor și impunerea unei dobînzi real pozitive. În 1992, această politică s-a dovedit a fi bună : după toate calculele, inflația a scăzut ; dacă și în 1993 procesul va continua, vom asista și la o scădere a ratei dobînzilor. Dar, pentru însănătoșirea economiei nu este suficient numai atît ; trebuie curmat declinul producției și acest lucru nu se poate realiza prin subvenții de la guvern. Dacă statul subvenționează benzina sau o industrie oarecare, creează cetățeanului mediu iluzia că îl ajută. Nu este deloc așa. Tot cetățeanul de rînd suportă costurile subvențiilor, plătind neproductivitatea unora sau altora dintre întreprinderi cu prețul renunțării la unele servicii sociale esențiale, pe fondul deteriorării continue a nivelului său de trai. Revenind la fondul problemei pe care o discutăm, eu cred că guvernul ar trebui să apeleze la alte resurse de finanțare a subvențiilor, fără să mai impună băncilor practicarea unor dobînzi artificiale, în mod nediferențiat. În relațiile cu clienții, băncile trebuie să practice o dobîndă competitivă, remuneratoare dar acceptabilă, ele trebuie să fie exonerate de sarcina mobilizării pe această cale a fondurilor necesare acoperirii unor subvenții care încurajează, cum spuneam, neproductivitatea. Perpetuarea acestei practici alimentează o altă disfuncție a sistemului economic, care este o problemă de structură, dar care se manifestă în plan financiar : așa-numitul blocaj de plăți.

F. : Domnule președinte în ceea ce ne privește, considerați că absența unei legi a presei constituie pentru noi un handicap ? Dialogul nostru cu dumneavoastră s-ar fi desfășurat altfel, dacă această lege ar fi existat ?

TJB : Cunosc preocuparea legislativului de a impune presei o serie de restricții specifice. Sînt rezonabile acelea privind calomnia, defăimarea etc. ; în toată lumea există astfel de legi. Dar alte restricții nu sînt necesare. Ar fi necesară, în schimb, o lege care să încurajeze presa, să ocrotească activitatea ziariștilor. Numai în acest fel se poate desfășura o muncă jurnalistică bazată pe obiectivitate, rigoare și responsabilitate.

CĂLIN MĂRCUȘANU ■
OCTAVIAN NUȚĂ ■

ECONOMIE

Călătorie per pedes

O lume ca-n basme

Piața organizată a vînzărilor de autoturisme a început să semene și la noi cu piața de „dincolo". Magazinele firmelor specializate în comercializarea mașinilor au un vădit „aer occidental". Ambianța, cu tot ce înseamnă ea, este un pic altfel decît cea „normală". Personalul este politicos, îndatoritor chiar, din off se aude muzică, „peisajul" este înviorat de verdele crud al plantelor ornamentale, iar prețurile... îți taie, pur și simplu, respirația.

Ei, nu luați descrierea noastră chiar mot-à-mot și nu veți fi, în nici un caz, dezamăgiți de ceea ce veți vedea într-un astfel de magazin ; mai întîi, pentru că „ce o frumos și lui Dumnezeu îi place" și apoi, pentru că — nu-i așa ? — a-ți vedea visul cu ochii nu e puțin lucru. Și cîți dintre noi n-au visat și nu visează încă la o mașină „adevărată" ?

Ne-am obișnuit într-atît cu daciile noastre naționale, încît instalați, fie și numai „de probă", la volanul unui autoturism „de peste", ne apucă amețeala : o amețeală dulce, la început, dar care se transformă, curînd, într-o durere de cap „de-a-devăratelea", cînd te gîndești în cîte mii de „parai" te-ai așezat.

Dar să lăsăm prețurile — pe care le puteți „judeca" în liniște, consultînd tabelele pe care le publicăm în aceste pagini — pentru a prezenta, mai pe larg, oferta de pe piață. Am văzut (și ne-au plăcut!) Mercedes-uri, BMW-uri, Volkswagen-uri, Fiat-uri, Renault-uri, Hyundai-uri, Nissan-uri, Honde, Toyote, Ford-uri etc., noi și la „mîna a doua", vopsite exact în culorile și în nuanțele pe care vi le doriți, cu motoare pe benzină sau diesel de zeci și zeci de cai putere, cu injecție sau turbo, cu sisteme de frînare hipersigure, cu dotări interioare hiperluxoase, cu parbrizuri incasabile, cu sisteme de aprindere asistate electronic și cu cîte și mai cîte.

Dincolo de „spectacolul" propriu-zis, însă, important este faptul că „monștrii sacri" din industria automobilului au venit, sînt aici și vor să-și cucerească rapid capetele de pod care să le asigure locul pe piață. România a intrat în sfera de influență a marilor firme producătoare de automobile și acest lucru nu poate decît să ne bucure. Cu siguranță, reprezentanțele și dealer-ii lor autorizați constituie avangarda unor schimbări care vor transforma profund piața specializată de la noi, în numai cîțiva ani.

Hyundai — primul tigru asiatic în România

Este binecunoscută opinia potrivit căreia japonezii și discipolii lor din Orientul îndepărtat vor veni oricum și la noi, grăbiți să-și creeze capetele de pod care să le asigure viitorul pe o piață considerată promițătoare. Mașinile fabricate în Japonia și Coreea de Sud nu se bucură însă de o reputație lesită din comun prin părțile noastre. Se mai aud voci care le contestă calitățile, afirmînd că ar fi făcute „la normă", că nu sînt fiabile, inventîndu-le fel și fel de păcate; ei bine, dacă mașinile din Extremul Orient sînt atît de proaste, de ce se tem de concurența lor firmele europene și americane care au tradiție? Răspunsul este la îndemîna oricăruia dintre cei care au văzut de aproape o mașină niponă sau coreeană. Pentru cei care n-au văzut, o bună ocazie poate fi o vizită la oricare dintre reprezentanțele firmelor japoneze; sau — de ce nu? — la firmele care comercializează autoturisme sud-coreene. **HYUNDAI**, de exemplu. Nimeni nu are nimic de pierdut ; cu excepția suspicioșilor, care își pot pierde, eventual, prejudecățile.

Nr. crt.	Tip		Nr. usi	Preț
1	PONY / EXCEL	1.3 GS	3	8.300 $
2		1.3 LS	5	8.350 $
3		1.3 LS	4	8.550 $
4		1.3GLS	4	9.150
5		1.3 GLS	4	10 120 $
6		1.3 GLS	4	11 100 $
7	SCOUPE	1.5 LS	2	12 270 $
8	LANTRA	1.5 GLS	4	12.300 $
9		1.6i GLS	4	13 750 $
10	SONATA	1.8i GL	4	12 480 $
11		1.8i GLS	4	13.570 $
12		2.0i GLS	4	16.900 $
13	JEEP GALLOPER	STANDARD	5	22.500 $

Sursa: ATS – AUTOMOTIVE TRADING SERVICES S.R.L.

La Bilal, „merg" bine piesele de schimb

La **Autobilal S.R.L.**, am stat de vorbă cu dl **Tudor Constantin**, directorul firmei. Am aflat că societatea comercială pe care o conduce este afiliată unei firme din Germania. **Autobilal** comercializează autoturisme „second hand", precum și piese de schimb noi și provenite din dezmembrări de autoturisme, care se recondiționează în atelierele firmei. **Autobilal** vinde, în principal, mașini fabricate în Germania, dar și autoturisme produse în Italia, Franța și Japonia; pentru toate, firma asigură și piesele de schimb aferente.

Mașinile scoase la vînzare au vama și impozitul pe circulația mărfurilor plătite. Prețurile practicate la vînzare sînt în lei și se stabilesc prin echivalarea prețurilor în DM, în funcție de cursul valutar al zilei respective. Evident, prețurile se stabilesc ținîndu-se seama de anul de fabricație și de starea tehnică a mașinii.

În 1992, s-au vîndut (numai) 14 autoturisme. Au „mers" foarte bine piesele de schimb rezultate din dezmembrări — „la fel de bune ca și cele noi", a ținut să menționeze dl Constantin — ale căror prețuri sînt cu 50 la sută mai mici decît prețurile pieselor noi.

Nr. crt.	Marca	Culoare	An fabricație	Preț
1	Opel Corsa	roșu	1985	8.000 DM
2	Opel Kadett Combi	roșu	1984	6.800 DM
3	VW Golf Cabrio	rosu	1981	12.000 DM
4	VW Passat Combi	albastru	1983	12.000DM
5	VW Polo	galben	1980	6.000DM
6	Audi 80	maron	1983	8.400 DM
7	Audi 100 SE	albastru	1980	11.900 DM
8	Mercedes 300 E	argintiu	1985	28.000 DM
9	BMW 316 Injection	roșu	1990	40.000 DM
10	Trabant Combi	maron	1984	1.500 DM
11	Ford Sierra	alb	1984	8.500 DM
12	Renault Alliance	roșu	1984	8.000 DM
13	Renault 25	argintiu	1985	20.000 DM
14	Citroën	albastru	1989	11.200 DM
15	Fiat UNO 70 S	vernil	1985	8.000 DM
16	Fiat 127 A	negru	1984	5.600 DM
17	Honda Davos	argintiu	1983	5.000 DM
18	Mitsubishi	alb	1988	12.000 DM
19	Nissan Micra	vernil	1987	5.200 DM

Vînzările de automobile la „mîna a doua" vor crește în 1993

F&P AUTOHAUS este o societate cu răspundere limitată, care se ocupă de comercializarea autoturismelor **„second hand"** aduse (cumpărate, contractate) din Occident. Societatea dispune de un pavilion închiriat (A 14) în incinta Complexului Expozițional București, în cadrul căruia are expuse spre vînzare mai multe autoturisme. Prin **F&P AUTOHAUS**, mașinile se pot contracta și pe bază de precomandă, achitînd în avans 50 la sută din preț. Mașinile sosesc la destinatar în circa 30 de zile. Toate prețurile de vînzare sînt în lei.

Vînzările nu sînt spectaculoase, dar pot fi caracterizate ca fiind frecvente. Cererea potențială este mare, însă, din observațiile culese direct de la sursă, reiese că cererea efectivă, amendată drastic de dimensiunile modeste ale cererii solvabile, se situează la mare distanță de ofertă. Reprezentanții firmei sînt însă optimiști. Se așteaptă la o creștere semnificativă a vînzărilor, încă din acest an.

Nr. crt.	Marcă / tip	An fabric.	Caracteristici tehnice	Preț (în lei)
1	VW Passat Combi	1989	1576 cmc—86 000 km	8 900 000
2	VW Passat Diesel	1984	1540 cmc—71 000 km	4 500.000
3	Opel Omega DGL	1988	2244 cmc—74 000 km	7 500 000
4	Opel Omega	1988	1771 cmc—4 000 km	7.500.000
5	Opel Rekord	1986	1956 cmc—50.000 km	4.400.000
6	Opel Rekord GLS	1986	—	4.900.000
7	BMW 518I	1985	1754 cmc—67.000 km	5.200.000
8	Audi 100 CS	1983	—	4 800 000
9	Ford Transit	1989	1954 cmc	8.900.000
10	Renault 21 GTS	1986	1709 cmc—65 000 km	4 800 000
11	Citroen Bx	1984	1569 cmc—60 000 km	3 900 000
12	Volvo Diesel 240	1984	2383 cmc—92.000 km	4.990.000
13	Fiat 127 A	1980	1036 cmc	1.275.000
14	Isuzu Microbuz	1984	1900 cmc—86.000 km	3.900 000
15	Camion izoterm Peugeot	1987	2482 cmc—100.000 km	9.500.000
16	Camion izoterm VW Trafic	1986	3800 cmc—6 tone	11.400.000

Sursa: F&P AUTOHAUS; februarie 1993.

pe piața cailor-putere

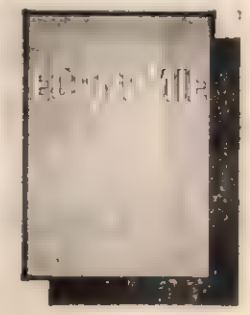

Volkswagen — lucru nemțesc!

VOLKSWAGEN are o ascendență nobilă. Părintele „automobilului popular" este Ferdinand PORSCHE, inginerul vienez al cărui nume îl poartă cele mai puternice și mai elegante mașini sport din timpurile moderne. Primul automobil VW a văzut lumina zilei în 1936, marca de fabrică atît de familiară astăzi pe întreg globul urmînd să împlinească în toamnă (numai) 57 de ani. VOLKSWAGEN este, deci, la o vîrstă a maturității depline, are o experiență de viață relativ îndelungată și, ținînd cont de toate cele spuse pînă acum, nimeni nu poate să-i conteste dreptul de a-și spune cuvîntul în toate problemele care au legătură cu atît de controversatul „înveliș motorizat" al planetei.

VOLKSWAGEN este și în prezent ceea ce creatorul său a dorit dintru început : o firmă care produce automobile robuste, puternice, economice și ieftine. Poate că noi, în România, nu avem dimensiunea exactă a accesibilității prețurilor cu care se vînd VW-urile ; este și greu să consideri ieftină o mașină al cărei preț de vînzare înseamnă salariul tău lunar, pus cap la cap, timp de cel puțin 12 (doisprezece) ani. Dar, pentru alții, pentru cei de „dincolo" treaba asta se rezolvă în cîteva luni și, prin urmare, prețurile pentru noi inaccesibile sînt pentru ei cît se poate de „omenești". Nu spun lucrul acesta pentru a mă lansa într-un **lamento** penibil, de genul celui interpretat pe micul (sau) ecran de dl. Everac, ci pentru a arăta cît de mult am pierdut în cei 45 (patruzeci și cinci) de ani de comunism.

Nu e însă aici locul în care să deschidem o polemică pe marginea acestui subiect. Să spunem atunci că, în prezent, firma germană este reprezentată în România de MIDOCAR S.R.L., care comercializează automobile VW noi și la „mîna a doua" ; concomitent, MIDOCAR comercializează și autoturisme AUDI, produse de filiala cu același nume a firmei VW. Reprezentanța asigură și service-ul pentru mașinile vîndute, într-un atelier propriu foarte bine utilat. Atît, deocamdată, despre VOLKSWAGEN.

Pagini realizate de
ADRIAN BRUTARU ■
CRISTIAN BUZAȘ ■

Ferdinand Piech — nepotul de soră al întemeietorului clanului Porsche, împreună cu soția. Dl. Piech este creatorul celebrului Audi Quattro și actualul președinte al concernului Volkswagen.

Nr. crt.	Tip	Puterea motorului (kW/CP)	Capacitate cilindrică (litri)	Preț de vînzare (DM)
	VOLKSWAGEN POLO			
1	CL	33 45	1,05	13.770
2	CL	33 45	1,05	14.083
3	CL D	35 48	1,4	15.915
4	FOX	33 45	1,4	13.142
5	FOX D	35 45	1,4	15.256
6	COUPE CL	33 45	1,4	14.368
7	COUPE CL D	35 48	1,4	16.193
8	COUPE FOX	33 45	1,4	13.736
9	COUPE FOX D	35 48	1,4	15.534
	VOLKSWAGEN VENTO			
10	CL	66 —	1,8	20.771
11	CL	66/—	—	19.269
12	CL D	48 64	1,9	20.973
13	CL D	55 —	—	21.618
14	CL TD	55/—	—	23.122
15	CL TD	55/—	—	19 884
16	GL	66 —	1,8	22 520
17	GL	66 —	1,8	21.018
18	GL	85 —	—	23.113
19	GL D	47/—	1,9	22 722
20	GL D	55 —	—	23.368
21	GL D	55/—	—	24.871
22	GT	66/—	—	22.517
23	GT	85 —	—	25 050
24	GT D	55 —	—	24 867
	VOLKSWAGEN GOLF			
25	CL	44 60	1,4	15475
26	CL	44 60	1,4	15734
27	CL	66 90	—	19 057
28	CL	66/90	1,8	17.554
29	CL D	47/—	1,9	19.515
30	CL D	55/—	1,9	20.161
31	CL D	55/—	1,9	21.664
32	CL D	55/—	1,9	15.475
33	CL D	47/—	1,9	15.475
34	GL	44/—	1,9	17.281
35	GL	66 90	1,9	20.604
36	GL	66,90	1,9	19.101
37	GL D	47/—	1,9	21.061
38	GL TD	55,—	1,9	21.708
39	GL TD	55 85	1,9	32.210
40	GT	66 90	1,9	20.795
41	GT D	55/—	1,9	22.701
42	GTI	85/—	—	24.989
43	VR6 G KAT	128/174	2,8	29.954
44	CABRIO	82/—	—	28 225
	VOLKSWAGEN PASSAT LIMUZINĂ			
45	CL	55 75	1,6	21.919
46	CL TD	59 80	1,6	24.824
47	CL D	55 75	1,6	24.050
48	CL D	55 75	1,6	25.679
49	GL	55 75	1,6	23,854
50	GL	55.75	1,6	26.928
51	GL TD	59 80	1,6	26,759
52	GT TD	59 80	1,6	27.600
	VOLKSWAGEN PASSAT VARIANT			
53	CL	55 75	1,6	22 573
54	CL TD	59 80	1,6	25 478
55	GL	55 75	1,6	24 657
56	GL	85 115	2,0	27 263
57	GL	85 115	2,0	28 898
58	GL TD	59 80	1,6	27.563
59	GT TD	59 80	1,6	26 200
60	GT SYNCRO	118 160	1,8	38.195
	AUTOUTILITARE VW TRANSPORTER			
61	KRS	49 —	—	21.747
62	KRS	62 —	—	22 744
63	KRS D	45 —	—	23.176
64	KRS	57 —	—	25.128
65	LRS	49 —	—	22.716
66	LRS	62 —	—	23 661
67	LRS D	45 —	—	24 093
68	LRS D	57 —	—	26.046
	VW TRANSPORTER KOMBI			
69	KRS	49 —	—	22 759
70	KRS	62 —	—	23 705
71	KRS D	45 —	—	24.137
72	KRS D	57 —	—	26 090
73	LRS	49 —	—	23.777
74	LRS	62 —	—	24.723
75	LRS D	45 —	—	25 155
76	LRS D	57 —	—	27 107
	VOLKSWAGEN CARAVELLE			
77	BUS KRS CL	49 —	—	27 283
78	KRS	62 —	—	28.229
79	KRS D	62 —	—	28.661
80	KRS D	57 —	—	30.613
81	BUS CRS GL	49 —	—	30 309
82	GL KRS	62 —	—	31.255
83	GL KRS D	45 —	—	31 687
84	GL KRS D	57 —	—	32 920
85	LRS D	45 —	—	29.962

Sursa: MIDOCAR S.R.L.
Note: 1) Tarifele de transport variază între 1200 și 1800 DM.
2) Comisioanele de intermediere variază între 2,5—3,5% din cuantumul prețurilor de vînzare.

ECONOMIE

MERCEDES RIDICĂ MĂNUŞA

Cu vînzările în scădere, firma germană Mercedes-Benz a fost nevoită să-şi reducă producţia anul trecut, cînd a fabricat numai 530 000 de maşini — cu 48 000 mai puţine decît în 1991. Celebrul Konzern din Stuttgart, care este cel mai mare producător de maşini de lux din lume, a înregistrat acest recul mai ales datorită creşterii preţului forţei de muncă, pe fondul unei creşteri generale a costurilor de producţie în Germania.

Dar problemele pe care le are Mercedes sînt mai adînci. La sfîrşitul lunii ianuarie, conducerea firmei a făcut publică o constatare impusă de realităţile prezentului: Merz nu se mai poate baza doar pe fabricarea maşinilor de înaltă performanţă şi foarte scumpe. În consecinţă, **Helmut Werner**, directorul executiv al MB-ului din luna mai a anului trecut, a anunţat o schimbare de direcţie radicală. „Mercedes-Benz trebuie să şi schimbe strategia dacă vrea să nu moară", a spus dl. Werner, adăugînd că, într-o lume în care traficul rutier se confruntă pe zi ce trece cu dificultăţi tot mai mari, producţia de maşini superperfecţionate a devenit fără sens. Prin urmare, firma pe care o conduce va lansa în producţie o maşină populară.

Helmut Werner a ajuns la Mercedes în 1987, venind de la Continental, firmă cunoscută pe piaţa mondială auto, ca producătoare de pneuri. Dacă planul d-lui Werner reuşeşte, el are toate şansele să calce pe urmele lui Edzard Reuter, preşedintele companiei-mamă — Daimler-Benz — cînd acesta s-a retras din funcţie (eveniment aşteptat pe la mijlocul anilor '90). După cum se ştie, imperiul industrial Daimler-Benz este cea mai puternică firmă germană.

Cum spuneam, săptămîna trecută, dl. Werner şi-a dezvăluit intenţiile. Primul obiectiv al strategiei pe care doreşte să o promoveze, fixat pentru începutul verii acestui an, este lansarea noii versiuni a modelului Mercedes 190. „Ameninţînd" că, la nevoie, va apela şi la serviciile unor furnizori externi, directorul executiv a ţinut să sublinieze că preţul noilor Mercedes-uri se va situa pe un palier accesibil. Evident, firma va continua să fabrice şi tradiţionalele sale maşini de lux, dar va fi mai interesată decît pînă acum în extinderea gamei sortimentale, intenţionînd să şi mărească, în special, producţia de microbuze şi de autoturisme cu tracţiune integrală. De asemenea, Mercedes urmăreşte să producă, în viitorul apropiat, o maşină de oraş, echipată cu un motor economic şi nepoluant, pentru modelul respectiv, luînd în calcul şi varianta propulsiei electrice. În ciuda faptului că Mercedes va intra în premieră pe piaţa maşinilor obişnuite — a mai spus dl. Werner — produsele sale îşi vor păstra o pregnantă „linie caracteristică", distanţîndu-se prin mici dar importante „amănunte" de exigenţele uzuale ale ofertei de masă.

Poate Mercedes să atingă toate aceste ţinte? Greu de spus. Cert este că multe dintre segmentele de piaţă pe care vrea să intre sînt deja ocupate de producători specializaţi de ani buni în fabricarea maşinilor mai puţin pretenţioase, pe care le pot vinde cu preţuri mici. La clasa microbuze, Mercedes va trebui să înfrunte vedetele consacrate şi en vogue ale genului: Chrysler Voyager, Renault Espace şi Toyota Previa. Pe piaţa maşinilor cu tracţiune integrală, firma germană s-a „fript" nu demult, încercînd să nereuşind să concureze eficient Range Rover-ul britanic. În plus, britanicii se află acum în competiţie directă cu producătorii japonezi de automobile 4X4, sfidîndu-i pe aceştia cu preţul la care au pus în vînzare noul lor model RR Discovery.

Reducerea preţurilor şi scurtarea duratei ciclului de fabricaţie sînt pentru Mercedes lucruri mult mai importante decît pătrunderea pe asemenea pieţe — este de părere **Klaus-Jürgen Melzner**, analist al industriei de automobile din Departamentul de Cercetare al Băncii Germaniei, care consideră obiectivele firmei ca fiind nerealiste.

Însă directorul executiv de la Mercedes nu acceptă să fie contrazis. Dl. Werner spune că poate să facă tot ce şi-a propus. El vorbeşte despre adoptarea stilului japonez, în care vede un model demn de a fi urmat. Dar, şi la acest capitol mulţi alţi producători sînt mai avansaţi decît Mercedes, chiar şi în Germania, care a devenit cel mai scump spaţiu industrial din lume în producţia de automobile. Pentru a contracara creşterea explozivă a costurilor de fabricaţie, rivalul istoric al Merzului — BMW — a trecut Atlanticul, deschizîndu-şi o uzină proprie în Statele Unite ale Americii. În replică, ambiţiosul director executiv al MB-ului intenţionează să demareze construcţia celei de a doua filiale Merz de peste ocean; firma sa dispune deja de o catenă de montaj în Mexic. Mai mult, în noiembrie 1992, Mercedes-Benz a cumpărat 5% din acţiunile firmei sud-coreene Ssangyong, încercînd în acest fel să-i „atace" la el „acasă" pe producătorii niponi de autovehicule, bine implantaţi atît în Coreea, cît şi în teritoriile celorlalţi „tigri" din Extremul Orient.

Deci, Mercedes primeşte provocarea concurenţei şi îi răspunde coborîndu şi garda. Va reuşi să învingă? De răspunsul la această întrebare depinde nu numai carlera domnului Helmut Werner, ci şi poziţia pe firmament a celebrei stele cu trei colţuri.

ALEXANDRU ARION ■

(după **The Economist**, 26 ian. - 3 feb. 1993)

Deocamdată, BMW-ul a venit în România doar pe două roţi

INVERCO ROMANIA S.R.L. este societatea comercială care asigură la noi, reprezentanta pentru comercializare a binecunoscutei firme germane. De la directorul comercial al reprezentanţei, dl. inginer Mihail Nitulescu, am aflat că, deocamdată BMW vinde în România numai motociclete; şi acasă, în Germania, BMW şi-a despărţit producţia, uzinele de automobile funcţionînd complet separat de cele în care se fabrică motocicletele. În ceea ce priveşte prezenţa pe piaţa românească, este posibil ca într-un viitor nu prea îndepărtat să se perfecteze şi un contract cu firma de autoturisme BMW.

INVERCO este **singura** reprezentantă a firmei germane în România. Nu are filiale în ţară. Comercializează toate tipurile de motociclete produse sub marca de fabrică pe care o reprezintă. Preţurile acestora variază între un plafon **minim de 12 000 de mărci** şi unul **maxim de 23 000 de mărci**. În preţurile de vînzare se includ taxele şi transportul, vama fiind plătită separat, de către cumpărător. Se acceptă la plată DM sau **dolari**, dar preţurile pot fi convertite în lei, în funcţie de cursul de fixing, şi achitate ca atare.

În 1992, s-au vîndut peste 500 de motociclete. Clienţii cei mai importanţi ai firmei INVERCO au fost anul trecut Ministerul de Interne şi Ministerul Apărării Naţionale. Tot pentru clienţi „speciali" s-au adus, pe comandă, şi autoturisme BMW, dar „foarte puţine".

Referitor la modelele de motociclete prezentate în tabel, trebuie să spunem că absolut toate sînt variantele de ultimă oră la clasa respectivă, fiind fabricate în 1992. Toate modelele sînt realizate în şase culori iar fiecare culoare în cîte patru tonuri diferite. Vopseaua poate fi normală sau metalizată.

Nr. crt.	Model BMW	Capacitate cilindrică (cmc)	Putere (CP)	Viteză maximă (km/h)	Consum la 100 km (litri)		Observaţii
					la vit. de 90 km/h	la vit. de 120km/h	
1	K 75 RT	740	75	185	4,5	5,2	Injecţie electronică tip LE JETRONIC. Model de turism cu performanţe ridicate, carenat integral
2	K 75 S	740	75	200	4,3	5,0	Injecţie electronică tip LE JETRONIC Model semisportiv dotat cu ecnipament aerodinamic
3	K 75	740	75	200	4,2	5,2	Injecţie electronică tip LE JETRONIC Model de turism
4	R 100 GS PD	980	60	180	4,9	6,9	Model tout-terrain sportiv, foarte performant raliuri
5	R 100 GS	980	60	180	4,9	6,9	Model clasa ENDURO
6	R 100 RT	980	60	185	4,3	6,6	Model pentru turism Carenat parţial Prevăzut cu accesorii pentru bagaje
7	R 100 R	980	60	181	4,9	6,1	Model clasic, necarenat pentru turism
8	R 80 RT	798	50	170	4,8	7,2	Model popular clasic, carenat, pentru turism
9	R 80	798	50	180	4,6	6,3	Model cu o linie clasică necarenat pentru turism
10	K 1100 LT	1092	100	200	4,9	5,8	Model superperformant de viteză pentru turism, carenat integral
11	K 1	987	100	200	4,2	5,0	Model pentru sportul de viteză carenat integral
12	K 100 RS	987	100	200	4,7	5,3	Model de turism carenat

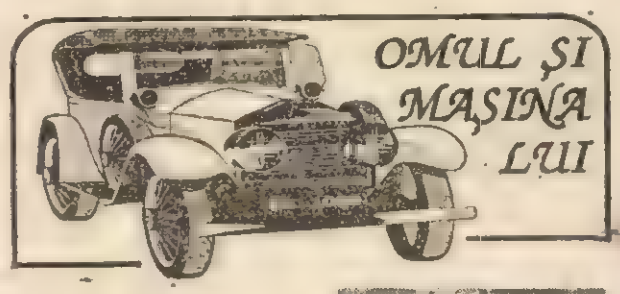

CEZARA DAFINESCU

Cezara Dafinescu, celebra ac[ţ]a Teatrului Naţional din [B]şti, este posesoarea unui [a]ism Ford Granada, fa[b]in anul 1983, cumpărat [d]irma unui prieten al [s]ale, **domnul Bilal**, [d]l firmei cu acelaşi nu[m]bţinut permisul de con[d]in anul 1977, **din pri[m]itură**, fără intervenţii [d], deoarece s-a pregătit [c]serios, fiind conştientă [c]primul rînd este „în joc [v]unui om". **Fordul Gra[n]**l doamnei Dafinescu este [v]metalizat. „Am ales a[c]uloare deoarece mă re[p]tă, este mai aproape de [c]ea ochilor mei şi cores[p]e felului meu de a fi. Cînd [a]văzut-o, am zis: asta e ma[ş]mea. E o maşină elegan[t]de fapt şi eu sînt o persoa[n]legantă".

[I] doreşte o maşină care să [s]lege de suflet şi să fie „ul[t]ul tip şi cea mai scumpă". De [p]ţinele amenzi pe care [t]rebuia să le plătească a scăpat numai şi numai datorită celebrităţii de care se bucură. La volan este „calmă, degajată, echilibrată". Pofta cu care conduce maşina este „asemănătoare celei pe care o simţi cînd muşti dintr-un măr copt şi roşu. Conduc aşa cum joc pe scenă. În filmul „Atac în bibliotecă" (scenariul George Arion, regia Mircea Drăgan, amănunte în pagina 24) a condus, „cu brio", un autoturism mot. DK

Mercedes.

Natura a fost darnică cu doamna Cezara Dafinescu, înzestrînd-o, pe lîngă alte multe calităţi, unanim recunoscute, şi cu o „pereche" de picioare superbe, parcă decupate din Neckerman, ce se „nasc" pe mapamond cel mult o dată la 50 de ani. Atunci cînd şi-a cumpărat maşina a avut grijă ca aceasta să fie cît mai comodă şi în acelaşi timp să asigure un grad sporit de confort picioarelor domniei sale. În timp ce se află la volan, cel puţin pînă în prezent, nu a surprins nici un bărbat trăgînd cu coada ochiului spre interminabilele sale picioare. Cunoştinţele sale în domeniul auto sînt „nule". Este tipul de şofer care ştie doar să „introducă cheia în contact şi să pornească motorul". Datorită faptului că, de multe ori în aceeaşi zi, este nevoită să meargă şi la TV şi la Radio şi la teatru şi la Buftea, maşina este pentru doamna Cezara Dafinescu o necesitate. „Maşina face parte din viaţa mea"

GHEORGHE BARBU ■

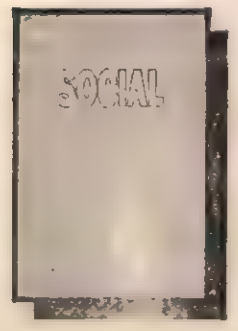

Aceste fete frumoase dansează şi servesc la barul Sexy-Club.

Le-am adresat o singură întrebare:

Cum vă simţiţi cînd faceţi strip-tease?

Domnul C-tin Constantin, „musafir" în propriul local.

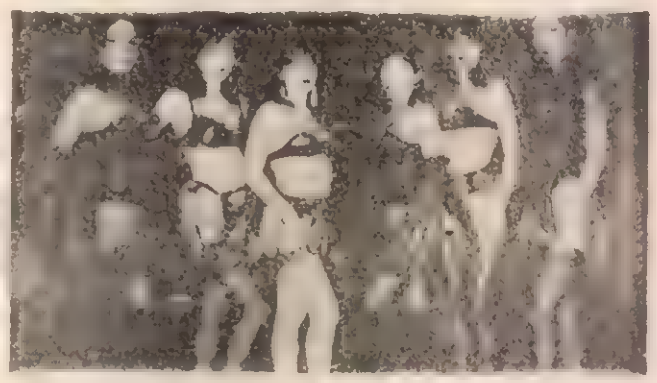

Trupa de dansatoare a barului Sexy-Club (lipsesc Danièlle, studentă, şi Isabelle).

Muzică
... femei frumoase
... Strip-tease
... şi băuturi fine

...ul de noapte reprezintă ...emul rafinament în mese-...mea" — patronul barului ... noapte **SEXY-CLUB**, situat ... Calea 13 Septembrie din ...ureşti, domnul **Constantin ...stantin**, a fost şi este în ...inuare preocupat de ideea ... face ceva care să aducă ...urie şi fericire în sufle-...oamenilor". Călăuzit de ...stă idee, dar şi de... ne-... de a fi rentabil, domnul ...stantin a creat un loc în ...omul să uite toate ne-...ile şi greutăţile vieţii" : a ...ştiat **SEXY-CLUBUL**. Ar-...tura interioară a l...m-...prezentului local este ...olită. ...trile şi preparatele cul-... care se servesc aici au ...st concepute respectiv alese ...a însăşi natură încît „clientul, ...odată intrat, să fie cîştigat pentru toată viaţa".

După ore-n... „Paradis"

La intrare, eşti întîmpinat de nişte „străjeri" în ţinută impecabilă, care, cu zîmbetul pe buze, te salută şi te prezintă **omului în negru** (şeful...

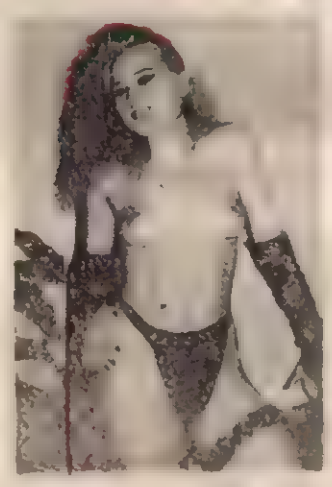

Lori: „Mi-ar plăcea să fac strip-tease în faţa lui Bill Clinton"

...de sală). Acesta din urmă te conduce cu amabilitate printre plante exotice, prin semiîntuneric, la masă ; mai tîrziu, datorită a ceea ce ai să vezi, aceasta va deveni o masă „a tăcerii". După ce te-ai obişnuit cu noua ambianţă şi ţi-ai aprins ţigara, simţi venind dintr-o anumită direcţie un miros plăcut, urmat la cîteva secunde de o „prezentă" feminină atrăgătoare, ce poartă un costum dantelat, ceva mai „consistent" ca al Evei. Este soaţa Evei, care te îmbie nu cu mere, ci cu băuturi fine şi „gustări surpriză". În momentele „grele" ce vor urma, în momentele în care gura îţi devine uscată, ea îţi este singurul prieten ; îţi umple paharul şi cu o privire dulce, te încurajează : „rezistă fii bărbat !". De la mesele din jur se aud conversaţii în italiană, engleză şi chiar într-o „asiatică colţuroasă".

„Balul" începe. „Stripteuzele" şi „dizeuzele" vin într-un ritm ameţitor, una după alta, pe scena luminată şi se prezintă publicului.

În ritmurile melodiei „Nu pot face niciodată dragoste" (Janet Jackson), din întuneric, cu paşi de felină, intră pe scenă **Danièlle** : salută spectatorii, încercînd să-i observe pe toţi. Este „acoperită" de un „costum" (sacou, corset, bikini, jartea pe picior) drept şi pantofi) alb. Dansează şi îşi mîngîie tot corpul. Cu mişcări graţioase, îşi dezbracă corsetul şi îl „pierde" pe scenă, arătîndu-şi sînii obraznici şi rotunzi ca merele. Dansul ei devine provocator şi excitant. Cu mişcări foarte ample îşi dezgoleşte un umăr, apoi pe celălalt ; ondulîndu-se tandru, îşi pierde şi a doua „piesă", sacoul. În unduiri cît mai vizibile, cu multă atenţie şi cu mult tact, **Danièlle** îşi desface şnurul bikinilor care pică numai parţial ; după cîteva secunde, se „evaporă" şi partea restantă a bikinilor : Danièlle este goală ! Este aşa cum a venit pe lume. Spectatorii îi admiră „pe viu" frumuseţea. Privirile lor produc „vînătăi" pe trupul superb al dansatoarei. Părul ei lung îi atinge sfîrcurile purpurii ale sînilor. Dansul devine delirant. În aplauze, în ritmul muzicii, Danièlle dispare ca o năluca în întuneric.

Stripteuzele se „produc" la orizontală, lîngă cuier, în faţa oglinzii, pe scaun, pe masă, solo, cîte două, cîte trei cîte patru.

Prin faţa ochilor fermecaţi ai asistenţei defilează picioare lungi pînă-n gît, cu glezna fină, sîni „cu nasu-n vînt", goliciuni ispititoare, fese tari ca piatra, porţiuni acoperite de un „gazon" fin şi negru ca abanosul... Trupurile goale unul mai frumos ca altul, ce se pierd în unduiri ample. În spirală. În timp ce solista evoluează pe scenă, în sală, printre mese, alte stripteuze o acompaniază. Eşti pe altă lume. Visezi cu ochii deschişi. Deodată, sună vocea puternică a prezentatorului, care te trezeşte la realitate. În ultimele acorduri ale orchestrei, îţi termini licoarea, tragi ultimul fum de ţigară. „Te uiţi la lună, ea e sus ; te uiţi în pungă, banii nu-s ; te uiţi la scenă, ea e goală...".

Nicole : „Dorese să fac strip-tease pe un stadion arhiplin, la festivitatea de deschidere a Jocurilor Olimpice".

Christine (20 de ani) : „Nu mă mai uit în spate, nu mai aud, nu mai văd. Ceea ce fac eu pe scenă este artă. Este ceva ce nu poate face oricine. Îmi place să fac dragoste pe nisipul încins al unei plaje ; căldura ei îmi dă multe... idei".

Danièlle (19 ani, studentă la Universitatea Româno-americană, anul II — turism): „Fac dragoste oriunde, oricînd şi de cîte ori simt că vreau. Acum îmi pare rău că nu pot să fac. Aş vrea să am un **Porsche** ca al **Pamelei** şi un bărbat ca al ei".

Vanessa (19 ani) : „Visez şi ascult muzică. Aş dori să fac dragoste în Nil, cu un crocodil" (nici mai mult, nici mai puţin ! — n.n.).

Donna (18 ani) : „Pe scenă mă simt ca şi cum aş face dragoste cu un bărbat... potent. Rozul este culoarea iubirii, iar albul reprezintă puritatea ei".

Lori (18 ani) : „Am venit la Sexy-Club şi am ajuns vedetă. Îmi doresc să fac strip-tease în faţa lui **Bill Clinton**".

Isabelle (17 ani) : „Iubesc sportul, muzica şi dansul. Îmi place să fac dragoste unde este **normal**, adică în pat".

Sandy (24 de ani) : „Sînt **balanţă** şi îmi place luxul. Mi-aş dori să fac dragoste într-un palat mare, cu un rege tînăr. În lipsă de... îl «accept» şi pe Michael Jackson".

Nicole (19 ani) : „Sînt ca o lalea neagră, ca o floare şi simt mereu nevoia să fiu udată la rădăcină cu dragoste. Doresc să fac strip-tease în faţa unui stadion arhiplin, la festivitatea de deschidere a Jocurilor Olimpice".

GHEORGHE BÂRBU ■
Fotografii de
FLORIN IONIŢĂ ■

Donna : „Pe scenă mă simt ca şi cînd aş face dragoste cu un bărbat... potent".

UNIVERS PARTICULAR

Avocatul casei

Noul cuantum al cheltuielilor de delegare-detaşare

Potrivit Precizărilor nr. 183375/1992 ale Ministerului Finanţelor, publicate în Monitorul Oficial nr. 4/14 ianuarie 1993, noul cuantum al cheltuielilor de delegare-detaşare se prezintă după cum urmează :

1. Indemnizaţia de delegare şi de detaşare, pentru personalul din cadrul instituţiilor publice, care se deplasează în alte localităţi în interesul serviciului, este de 500 lei pe zi.

2. În cazul în care delegarea sau detaşarea durează mai mult de 30 de zile neîntrerupte în aceeaşi localitate, [illegible] instituţiilor publice, delegat sau detaşat, pentru [illegible] timpul ce depăşeşte 30 de zile, în locul indemnizaţiei prevăzute la pct. 1 o indemnizaţie de 7 000 lei lunar. Această indemnizaţie se acordă [illegible] numărul de zile ce depăşeşte durata neîntreruptă de 30 de zile calendaristice.

3. În cazul în care cazarea personalului aflat în delegaţie nu poate fi asigurată în hoteluri sau în alte spaţii de cazare autorizate, ce pot emite chitanţe oficiale privind tarifele percepute, decontarea cheltuielilor de cazare se face în limita sumei de 120 lei pentru fiecare noapte.

4. Aplicarea noilor cuantumuri de cheltuieli de delegare-detaşare se face de la 14 ianuarie 1993.

CORNELIU OLTEANU

Gastronomică

RULOU DIN PIEPT DE PASĂRE

(pentru 5 persoane)

Deşi mai mare peste bucate la **Bolta Rece** este doamna **Gilcă Maria,** reţeta pe care o prezentăm în săptămîna aceasta reprezintă rodul colaborării dintre dl. **Lazăr Giovanni,** şef de sală cu experienţă bogată în nobila artă a gătitului şi dl. **Dănilă Nicolae** — patronul localului :

Piept de pasăre : 500 de grame, caşcaval : 100 de grame, ciuperci : 200 gr., 4 ouă, o ceapă mică, făină, pesmet, delikat, piper, verdeaţă.

Se tranşează carnea şi se aplatizează. Separat, se călesc ciupercile şi ceapa. După ce se răcoresc, se adaugă caşcavalul ras, delikatul, piperul, verdeaţa tocată mărunt şi două ouă întregi. Se omogenizează compoziţia, apoi se aşază în strat subţire pe feliile de carne. Se rulează, se tăvălesc prin făină, ou şi pesmet. Se pun într-o tavă unsă şi se dau la cuptor aproximativ 15'—20'. Ruloul se serveşte rece, cu sos de hrean şi smîntînă.

Atenţie cetăţeni!

Nu consumaţi aceste produse:

În fiecare săptămînă, inspecţiile efectuate de Oficiile judeţene pentru protecţia consumatorilor au „recolte" bogate. Nici nu este de mirare în actualele condiţii, cînd golul legislativ şi lipsa unor mijloace coercitive corespunzătoare creează cadrul propice diseminării nelimitate a „întreprinzătorilor" cu iniţiative periculoase.

Astfel, se scot la vînzare **produse alimentare cu termen de valabilitate expirat, strict interzise la comercializare :**

- pastramă oaie, parizer şi slănină — la **SC CARGORJ SA, Tîrgu Jiu**
- şunculiţă ţărănească, to[illegible] lebărvurşti — la **SC Farmacia Nouă S.R.L., magazin 1 Braşov**
- carne cu modificări organoleptice — la **SC ADCOOM SIB, magazin 75 Sibiu**
- preparate de carne — la **SC CARMING SA Giurgiu**
- salam M.streţ şi Bucureşti — la **SC CORAL Turda S.R.L., unitatea 69 Cluj**
- brînză cu gust iute, amărui, umiditate depăşită — la **SC Trade S.R.L. Braşov** şi la **SC AMS IMPEX S.R.L. Giurgiu**
- unt rînced — la **SC INTERMERIDIAN Bacău**
- ulei alimentar vărsat, în butoaie murdare — la **SC SILMAR S.R.L. Miercurea-Ciuc, Harghita**
- bere import Olanda, acră — la **SC FEDERALCOOP Baia Mare**
- biscuiţi cu modificări organoleptice, adică prezintă loare albicioasă, goluri [illegible] ţiune, gust amărui — **RUCOM S.R.L. Braşov**
- făină albă import [illegible] ria, în pungi de polie[illegible] fără etichete
- alcool dublu rafina[illegible] concentratie alcoolică d[illegible] loc de 87 cit era înscris [illegible] ticheţă — la **SC UNICO[illegible] Codlea**
- ţuică selecţionată de [illegible] cu impurităţi — la **SC VI[illegible] ALCOOL Arges**

Şi lista rămîne deschisă turor celor cu idei şi iniţiativă ...

BRÎNDUŞA NICOLAI

INSOMNIA

Văzută de medicina naturistă

Înainte de culcare, suferindul va efectua un exerciţiu de respiraţie timp de 2-3 minute, se inspiră pe nas 8 secunde, se reţine aerul 12 secunde şi se expiră pe nas 6 secunde şi apoi o baie alternantă la picioare adică va ţine picioarele 2 minute într-un vas cu apă de 40 grade şi apoi 5 secunde într-un vas cu apă la o temperatură de 20 grade — în continuare se va culca în pat aplicîndu-şi comprese reci pe pulpe. În cursul după amiezei şi în special seara cîteva minute va masa prin dispersie (cu degetul în poziţie oblică pe locul masat, care se apasă prin înşurubare, superficial, în sensul opus mersului acelor de ceasornic în punctele de pe marginea internă a antebraţului pe care le indic în schiţa de la finele articolului.

Ca tratament intern. Seara va lua 40 picături de tinctură de orz preparată din 20 gr orz macerat 10 zile în 100 ml. alcool ; sau un vîrf de cuţit de pulbere de seminţe de anason în 200 ml. apă călduţă ; sau o cană de infuzie din flori de portocal sau mentă — preparată dintr-o linguriţă produs opărit cu 200 ml. apă timp de 10 minute sau o lingură din siropul preparat din 100 gr. mentă, 20 gr. flori păducel şi puţină scorţişoară, macerate 6 zile în 200 ml alcool după care se filtrează şi se amestecă cu un litru de apă în care s-au dizolvat 500 gr. zahăr. În multe cazuri rezultate pozitive le dă perinia din tifon umplută cu conuri de hamei care se amplasează pe perină atît cît să i se simtă mirosul. Din cînd în cînd perinia se umezeşte ca mirosul să fie împrospătat.

Suferindul poate recurge şi la infuziile de mai jos care se prepară opărindu-se o linguriţă de amestec cu 200 ml. apă timp de 10 minute.

Infuzie din coajă de salcie şi muşeţel cîte 40 gr., flori de păducel 20 gr.

Infuzie din busuioc, flori măceş cîte 30 gr., frunze de lămîi 20 gr.

Infuzie din trifoi de baltă, rădăcină valeriană, mentă şi coada şoricelului cîte 25 gr.

Se mai recomandă, seara, două băi calde pe săptămînă timp de 15 minute în apa cărora s-au pus 3 litri. din decoctul rezultat din fierberea timp de 15 minute a cîte 40 gr. de floare de tei, floare de măceş şi mac roşu.

VIOREL OLIMPIAN PAŞCANU

GHID TERAPEUTIC

...şi de cea alopată

Somnul adînc, odihnitor, regulat, cu durată în medie de 8 ore din 24, este necesar pentru orice om. Este somnul natural, firesc, indispensabil. În timpul somnului natural, fiziologic, organismul se reface în totalitatea lui, dar mai ales fragilul sistem nervos uman recuperează noi forţe, atît de necesare pentru viaţa noastră zilnică, dură, stresată, chinuită. Atîta vreme cît un om este sănătos şi are poftă de viaţă, apetit, sete, somn, activitatea productivă, viaţa lui socială se desfăşoară din plin, iar făptura lui rezistă intemperiilor, solicitărilor şi suprasolicitărilor. Atunci cînd omul nu mai beneficiază de somnul fiziologic adînc, odihnitor, vorbim despre INSOMNIE.

Pentru bolnavul nevrotic sau psihotic, somnul natural, binecuvîntat, este un „paradis pierdut". Aceşti pacienţi adorm greu, poate numai pentru cîteva minute, sînt neliniştiţi şi chinuiţi în somn, au coşmaruri înfricoşătoare, sînt munciţi de obsesii absurde, se trezesc la cel mai mic zgomot şi aşteaptă cu nerăbdare zorile. Pentru ei, noaptea a devenit ziuă. Ce e de făcut ? În insomniile banale, facile depăşirea etapei de suprasolicitare, ca şi igiena somnului, sprijinită de sport, mişcare în aer liber, plimbări, relaxante, reuşesc să învingă insomnia.

Recomandăm : plimbările liniştite în înserare, seara mese uşoare, lectura unor pagini [illegible] aer liber, plimbări relaxante, sau răsfoirea unui album de picturi. Recomandăm, de asemenea, excursii, călătorii, sport, patinaj, concerte, teatre, cinema. Proscriem alcoolul, cafeaua excesivă, mai ales seara, mesele încărcate seara. Recomandăm un dormitor curat, aerisit, o baie caldă, odihnitoare, înainte de culcare. În aceste condiţii, o tabletă de **Extraveral** sau **Hidroxizin,** seara, contribuie la reciştigarea somnului odihnitor. Dar în insomnia gravă (semn al nevrozei şi al psihozei), consultul psihiatrului se impune. Numai psihiatrul este chemat să decidă asupra tratamentului, să selecteze judicios tranchilizantele şi somniferele, tratînd boala de bază (psihoza sau nevroza). „Autotratarea" este absurdă, ineficace şi poate chiar nocivă, iar îngerarea de munţi de tranchilizante şi somnifere este un prost obicei, de care un pacient inteligent trebuie să scape cît mai iute.

Prof. dr. SANDU STOICHIŢA

MEDICAMENTUL „ELCOHEP" SE VINDE ÎN PUNGI SIGILATE

Sînt aproape zece ani de cînd, la Oradea, doi medici au descoperit o familie de plante cu virtuţi de excepţie în tratamentul bolilor hepato-biliare. Cercetările au dus la obţinerea unui medicament brevetat în 8 ţări ale lumii şi aprobat de Ministerul Sănătăţii. De atunci, peste 10 000 persoane (între care bolnavi cu hepatite cronice şi ciroze hepatice) şi-au recîştigat sănătatea, folosind extractul vegetal realizat de medicii Aristina şi Ludovic Elthes.

Dar iată o noutate de ultimă oră. Prin punerea la punct a unei noi tehnologii, soluţia tămăduitoare poate fi preparată la domiciliu de către orice pacient. Cu alte cuvinte, de acum înainte bolnavii nu vor mai face drumul pînă la Oradea pentru a aduce de acolo, în damigene, extractul vegetal. Începînd cu luna octombrie, medicamentul (combinaţia de plante) se distribuie în ambalaje sigilate, cantitatea din plic asigurînd un tratament de 6 luni. Economie de timp, bani, efort fizic. Societatea satisface în continuare şi cererile de extract lichid.

Programările se fac la Societatea comercială „ELCOHEP" SRL, la telefoanele 0991/30031 (orele 9—21) şi 0991/38298 sau în scris : Oradea, str. Aty Endre 72, cod 3700.

Medicamentul se eliberează la Oradea, după efectuarea consultului medical la cabinetul societăţii „Elcohep".

Bătrînețe, haine grele

Destine dramatice la capăt de linie: singurătate, bătrînețe, sărăcie

UNIVERS PARTICULAR

„Ce-am fost cîndva și ce-am ajuns..."

- ***În tinerețe — frumoase, bogate fericite***
- ***Au avut o viață strălucitoare***
- ***Astăzi își trăiesc amarul bătrînețelor la azil, uitate de lume***

Victoria Adela Peclovici

„Priviți aceste poze. Ele vă înfățișează o femeie frumoasă, bogată și iubită... Sînt eu"

Distinsă, cultivată.

„Tatăl meu, Ștefan Peclovici, a fost funcționar la Prefectura Poliției, pînă în 1940, cînd s-a pensionat pe caz de boală. Apoi a devenit antreprenor al restaurantului Roxy (actualul Capitol) și a strîns o avere frumușică. În orice caz și eu și mama am dus-o foarte bine. Eram elegante și duceam o viață mondenă. În '46, pe tata l-au arestat din motive politice. După o detenție de 2 ani, el a decis că este mai bine să ne părăsească, pentru a nu-mi „încărca" mie dosarul. Dar a avut mereu grijă de noi. La 19 ani m-am căsătorit, pentru prima dată, cu un tip foarte bogat, fost proprietar al unor fabrici de clei. N-a mers. Și următoarele două căsătorii le-am ratat. Nu m-am adaptat niciodată regimului comunist și m-am îmbolnăvit de o gravă nevroză astenică. După peripluri prin ospicii și sanatorii, m-am pensionat. La 62 de ani, simțind că nu mă mai pot îngriji singură, m-am încrezut în promisiunile deșarte ale deputatului liberal V.G. și i-am cedat gratuit casa. Acum sînt aici..."

Pagină realizată de
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Fotografie de ELENA GHERA ■

Stanca Țurcanu

„De ce am ajuns, unde am ajuns ? Asta e viața"

O doamnă „bine", 67 ani, încă profund marcată de condiția sa.

„Cauza ratării bătrîneții mele a fost cumplita frică de singurătate și de boală. După moartea soțului meu, îmbolnăvindu-mă grav, am plecat din Timișoara, lăsînd în urmă amintirile unei vieți fericite, îmbelșugate. La Rîmnicu Vîlcea, unde aveam o casă, am supraviețuit singură, fără prieteni sau rude, 6 ani. Greșeala mea a fost că am dorit să fiu aproape măcar de unul dintre fiii mei. Nu sînt fericită aici, dar nici nu-i judec, nu-i acuz. Cel mare, profesor colonel, 44 ani, este extrem de bolnav (n-a suportat divorțul survenit după 13 ani de căsătorie) și locuiește singur în incinta cazărmii. Cel mic, 39 ani, inginer proiectant constructor, este căsătorit cu o profesoară, au o fetiță, dar n-au decît două camere. Dumnezeu să judece !"

Aneta Bucătaru

„Toată viața am muncit din greu. Cînd am simțit că devin o povară, m-am internat la căminul de bătrîni"

Femeie simplă, la 88 ani, este un exemplu de dăruire, de devotament față de familie, mai ales față de nepoți.

„Sînt văduvă de război, mi-am crescut cei patru copii fără să mă plîng de greutăți, lucrînd croitorie la APACA. Cei trei copii rămași în viață au acum toți peste 60 ani. Am locuit la unul dintre ei, dar, cînd am simțit că devin o povară, am hotărît să mă retrag și i-am anunțat cînd actele de internare au fost gata. Nu-i condamn. Au, toți, greutățile și necazurile lor..."

Elisabeta Livezeanu

„Am avut casa mea pe strada Buiestrului"

O doamnă extrem de amabilă, săritoare, ospitalieră, în vîrstă de 80 ani.

„Cine am fost ? Nimeni. Tehnician statistică-evidență în Ministerul Lucrărilor Publice și Ministerul Industriei Alimentare. După moartea soțului meu, acum 5 ani, m-am îmbolnăvit grav și nu mai reușeam să mă îngrijesc singură. Am avut casa mea, pe str. Buiestrului nr. 19. Am vîndut-o, dar mi-am păstrat acolo o cămăruță. «Acasă» pentru mine există încă — și asta mă ține în formă. Dacă am fost o mamă bună ? Dumnezeu știe ! Băieții mei au greutățile lor, familiile lor, și nici nu au spațiu pentru mine, dar mă vizitează zilnic, cînd unul, cînd celălalt..."

Ecaterina Holmoy

„Am fost crescută regește, răsfățată, adorată".

Este o venerabilă doamnă de 81 ani, cu o cultură și o educație aleasă, provenind dintr-o mare familie burgheză, catolică, de origine maghiară.

„Dacă fotografiile astea îngălbenite de vreme ar putea vorbi... Cine am fost ? O prințesă răsfățată, adorată de toți ai casei. Tatăl meu, inginer de meserie, a fost proprietarul mai multor fabrici de pe Șoseaua Viilor. Averea noastră respectabilă ne-a permis, mie și fraților mei, o viață îmbelșugată : toalete, bijuterii, mașini, călătorii. Am avut și o căsnicie fericită. Soțul meu, arhitect renumit, a continuat să mă răsfețe ; și pe mine, și pe fiul nostru. Am pierdut tot... Cum ? Ar fi prea multe de spus, dar nu am regrete. Drama a început odată cu îmbolnăvirea fiului meu. La 52 de ani, el este handicapat, imobilizat într-un fotoliu. Îl vizitez cît pot de des. Dar nora..., nora mi-a fost mie soacră. Din cauza neînțelegerilor noastre m-am refugiat aici și viața asta de exil n-o mai pot suporta. Mă rog lui Dumnezeu, în fiecare zi, să-mi întrerupă chinurile, să mă elibereze".

Marina Orza

„Dumnezeu m-a pedepsit. Poate fiindcă am fost prea mîndră, prea orgolioasă".

Blîndă, modestă, cu suflet bun, foarte religioasă.

„Războiul mi-a distrus viața. Mama, văduvă de război, ne-a crescut cu mari sacrificii pe noi, cei cinci copii. Cînd credeam că am scăpat de necazuri și sărăcie, mi-am pierdut și bolul, tot în război. Din 1941, sînt singură. Regret doar că nu am avut copii și nici o casă a mea. Da, da, o biată contabilă am fost și atît. Niciodată nu am apelat la ajutorul rudelor mele. Am fost prea mîndră, prea orgolioasă. La 81 de ani, singurul meu refugiu este azilul. E foarte greu și îmi vîjîie urechile de atîta izolare".

CULTURA

„Teatrul Mic nu se prăbușește“

Convorbire cu regizorul Dan Mica

— Profit de întîlnirea asta scurtă, să spun că sînt, ca nou director, speriat, ca vechi regizor, destul de bine înarmat să răspund la micii „găinării“ care nu seamănă nicidecum cu analize și nici măcar cu constatări, publicate pe ici și colo, prin ceea ce se poate numi presă. În urmă cu puțină vreme, în **„Academia Cațavencu“**, a apărut o fotografie cu doi actori celebri ai teatrului — Leopoldina Bălănuță și Mitică Popescu care, vezi, doamne!, ar asista neputincioși la demolarea teatrului, în vreme ce în dreapta erau încriminați cei doi directori postrevoluționari de dinaintea mea, care au împins teatrul spre dezastru. Eu nu eram citat. Probabil că-mi rîne curînd rîndul. Dar, NU! NU! Teatrul Mic nu se prăbușește, indiferent de încercările de demolare ale unora sau altora.

— Totuși, dacă e să ne referim fie și numai la perioada de cînd sînteți dumneavoastră la conducerea teatrului, s-au schimbat niște lucruri în privința repertoriului anunțat în toamnă.

— Nu s-a schimbat nimic prin abdicarea de la un standard pe care ni l-am propus, s-a schimbat prin adăugare. Cînd se întîmplă să constați că un organism este bolnav, e bine să-l faci sănătos.

— Care a fost „diagnosticul“ stabilit de dumneavoastră ca director?

— Pe scurt și concret, în urmă cu 4 ani, Teatrul Mic a fost furat de trecut. I s-au eliminat de pe afiș spectacolele cele mai importante, care însemnau trecutul său, bazele prezentului și ale viitorului. Directorul de la acea vreme a ajuns la concluzia că spectacolele nu corespundeau acelei faze revoluționare a vremii. A fost, evident, abuziv și aproape criminal. După primul director postrevoluționar al teatrului, al cărui nume nu-l pronunț din respect pentru omul de cultură, Alexa Visarion n-a avut de preluat decît un organism bolnav și o persoană lipsită de identitate. Alexa, probabil n-a avut timp, n-a vrut să aibă timp, să rezolve această problemă. Eu am început prin a moșteni toată vanitatea gloriei Teatrului Mic din urmă cu ani, dar și suferințele actuale. Ce-am crezut că e cel mai bun lucru de făcut a fost să propun un repertoriu de maxim consum, de maximă importanță, căruia-i doresc și o maximă rezonanță.

— Nu putem să nu constatăm, însă, că s-au scos în timpul din urmă niște spectacole de pe afiș, s-au schimbat niște distribuții — din cele foarte bune.

— Se-ntîmplă că Dumnezeu, nebătînd cu bîta, s-a gîndit să îmbolnăvească niște actori. Dinu Manolache este unul dintre cei mai importanți actori din București. Dinu Manolache este bolnav. Toți marii artiști sînt bolnavi și n-au cum să fie sănătoși, pentru că meseria asta obosește, iar arta asta, dacă ajunge să fie artă, arde! Nicolae Dinică este alt actor de ardere și la rîndul său, n-are cum să nu suporte consecințele unei vieți care, treptat, uzează. Dan Condurache suferă de o boală pe care o au aproape toți actorii — o boală a coloanei vertebrale, la propriu, evident. Dar, probabil că la vremea cînd va apărea acest interviu, Dan Condurache va fi din nou pe scenă. Actorii buni, actorii „fierbinți“, fac eforturi, inclusiv fizice, dintre cele mai grele, neprotejați și, mai cu seamă, neiertați de nimeni. Am fost silit, în ultima vreme, să suspendăm spectacole, dar cu toate astea, nedorind sub nici o formă să abdicăm de la programul anunțat. Încercăm și mi-am promis să găsim înlăuntrul acestei trupe atît de bune și de bine antrenate, cu toată oboseala momentană a teatrului, soluțiile pentru a continua și a ne respecta programul.

— Ca să încheiem cu o speranță pentru public, care vor fi cele mai apropiate premiere?

— Cele mai apropiate sînt cele care păreau cele mai îndepărtate. În mod normal, trebuia să fiți la vremea asta spectatorii „Revizorului“ de Gogol, în regia mea, și ai „Pescărușului“ lui Cehov în regia Cătălinei Buzoianu, dar lucrurile au stat, din toate motivele, altfel. Și atunci, veți vedea întîi — slavă Domnului! — două piese românești în premieră absolută: o piesă de Hanibal Stănciulescu în regia lui Radu Băieșu și spectacolul „Dacă dă Dumnezeu și plouă“, de Nicolae Mateescu și Denise Teodor Dinulescu, după care, fără nici un fel de îndoială, pînă la sfîrșitul stagiunii, vă așteptăm și la „Revizorul“ și „Pescărușul“. Deci, nu abdicăm sub nici o formă de la program, ci schimbăm doar calendarul.

LIANA TATOS

Dacă aș avea banii dumneavoastră

Aș cumpăra lucrări de artă. Și nu neapărat pentru că am vrut dintotdeauna asta sau am descoperit acum că mă interesează pictura ori mobila stil. Aș face-o întrucît, exact cînd la bursă, e momentul să cumperi. Judecata mea pare oneroasă, fiindcă momentul apare de obicei cînd piața oferă prețuri bune. Or, dacă un preț e bun pentru cine adună, el e prost pentru cine vinde.

Un mare negustor de artă din New York a avut amabilitatea să-mi transmită — în cîteva fraze simțite — știința lui de o viață, știință care l-a făcut numărul 1 în Manhattan. Ceva foarte simplu, amintind vechi proverbe din tăblițele de lut sumeriene. Spun „a avut amabilitatea“, deoarece convorbirea aducea cu acele discuții scurte și tăinuite din atelierele meșterilor-pictori din vechime, cînd magistrul îi transmitea discipolului o lecție de succes. „Problema nu e cum vinzi, ci cum cumperi — mi-a zis americanul. Ideal e să cumperi scump și să vinzi ieftin. Ca angrosiștii de grîne: să cumperi cu un cent peste prețul obișnuit toamna, cînd piața e plină de grîu, și să vinzi cu un cent sub preț primăvara, cînd toți cer grîu și hambarele-s goale. Numai că prețul din martie e de trei ori mai mare decît cel din august“.

Puzderia de consignații ivite în doi ani presupune și o sumedenie de specialiști-prețuitori. De unde însă atîția specialiști peste noapte? Prețurile antichităților sînt de tot aproximative, majoritatea fără un precedent pentru comparație. Oamenii scot din ascunzișuri, ca după război, fel de fel de lucruri, unele minunate, altele fără calități; scot la vînzare, ca să supraviețuiască, tot ce au păstrat ei crezînd că e valoare. Un doctor, pe cînd încercam să-mi pun singur un diagnostic, mi-a zis: lucrurile sînt de regulă ori mai rele ori mai puțin rele decît îți închipui! Așa e și cu marfa din consignații: și cei care aduc, mînați de sărăcie, opere de artă la vînzare, și cei care le prețuiesc se înșală.

Dacă aș avea banii dumneavoastră, aș cumpăra, dar nu oricum, ci asigurîndu-mi sfaturile unuia care se pricepe. N-aș fi plin de milă pentru cei care vînd ieftin, din mai multe motive, toate confirmate de marele negustor de artă american pe care l-am amintit:

Primul motiv e că opera de artă trebuie să circule. Multe obiecte de interes muzeal au mucegăit în așa zise colecții de familie, prost conservate, necunoscute, nevalorizate. Nu poți mișca din loc piața, fără pierdere și fără profit. Cunoscătorii nu se manifestă și nu se formează, dacă nu există o piață. Peste toate, e o mare plăcere să descoperi ceva neprețuit, acolo unde ceilalți nu văd decît o pînză murdară, crăpată, cu o ramă urîtă. Presa scrie permanent despre „Rembrandt-ul găsit într-un pod“ sau „Van Gogh-ul care a stat un secol, murdărît de muște, pe peretele unei circiumi din Arles și toți au crezut că-l un afiș“. E greu de aflat mari maeștri în podurile românești, dar mobilă de mare interes, da. Cînd compar prețurile din consignațiile bucureștene cu acelea de pe aiurea, am o strîngere de inimă. Luînd în considerație cursul dolarului, pot spune că marfa aici e gratuită, atît pentru cei care mînuiesc dolari cît și pentru cei care au lei mulți, cu milioanele.

După părerea mea, înainte de a achiziționa antichități, omul cu bani merită să investească în pictură și sculptură contemporană. Galeria „Dominus“ a publicat recent catalogul cotelor a 38 de pictori de prim rang. Dacă un tablou de Corneliu Baba obține sume de ordinul milioanelor de lei, prețul unui tablou de dimensiuni medii, cu semnătura unuia din maeștrii maturi ori a pictorilor din generațiile de mijloc, dar cu un nume afirmat, variază între o sută și două sute de mii lei, adică maximum 400 — 500 dolari. Cine cunoaște piața artei occidentale, știe că numai o ramă — și nu neapărat de cea mai bună calitate — se vinde cu o sută, două de dolari. Cînd pictura românească de azi va circula în galeriile continentale, prețurile vor fi de cîteva ori mai mari. E clar că pentru cei care au înțelepciunea să-și asigure consilierea unui critic ori muzeograf, achizițiile mari, dar dirijate, de pictură înseamnă o plăcere, o afacere și o investiție cu șanse reale de profit în timp. Și nu într-un timp foarte îndepărtat. Cu un milion de lei se alcătuiește un nucleu de colecție excepțional, iar cu un dram de pricepere și tenacitate, chiar o colecție.

Dacă aș avea banii dumneavoastră, aș cumpăra pictura din Europa centrală — surprinzătoare prezență în consignații. Pictori austrieci, portretiști cehi din veacul al XVIII-lea, meșteri unguri din secolul trecut la prețuri de tot joase. La consignația din Piața Dorobanți, am avut uimirea să găsesc frumoase portrete austriece și ale unor clasici ruși din veacul al XIX-lea, sub o sută de mii lei, la Hanul cu Tei apar frecvent tablouri interesante de pictori români interbelici, și nu doar Vermont, Băncilă și Schweitzer-Cumpănă, pe care-i caută mulți, nestiind că faima lor nu-i totodată și o garanție de valoare. Ca să nu mai spun că desene și gravuri de pictori francezi de la finele secolului și de la începutul acestui secol sînt expuse frecvent și dispar cum sînt expuse: Steinlen, André Lhoté ș.a.

Dar cea mai interesantă afacere rămîne vînătoarea de piese rare — în fapt nu atît de rare cît s-ar crede. Toți la Dorobanți am avut în mînă, spre discuție, un mic tablou de școală italiană veacul al XVI-lea, care a fost prețuit la numai 200 000 lei. Cumpărătorul era presat de nevoie, negustorul dorea procentul. A fost cumpărat în primul sfert de ceas de la expunere.

Un colecționar care știe să solicite un bun restaurator e un om făcut, deoarece, cu un minimum de intervenții, piese care par definitiv compromise își dezvăluie virtuțile. Insist însă asupra unei relații, aceea cu un consilier. Cu bani mai mulți — conform unui principiu care amintește Legile lui Murphy — poți cumpăra picturi mult mai proaste. În prețul unei opere importante, jumătate din preț îl face competența, un sfert pasiunea și numai un sfert banii propriu ziși.

Cumpărați, cumpărați, cumpărați!

TUDOR OCTAVIAN

Artiștii români în competițiile mondiale

Valoarea unui artist plastic este confirmată și prin numărul premiilor și distincțiilor obținute la cît mai multe și mai renumite manifestări, concursuri interne și internaționale.

După Revoluție, artiștii români au putut participa la numeroase asemenea evenimente,

La Rădăuți

Centru de studii privind Bucovina

La Rădăuți s-a constituit Centrul de studii privind Bucovina, aparținînd Filialei din Iași a Academiei Române. Creat cu menirea expresă de a rescrie adevărata istorie a Bucovinei, Centrul de la Rădăuți reprezintă, în același timp, și o contrapondere necesară față de alte două centre similare (de la Cernăuți și, respectiv, Augsburg), care încearcă să prezinte istoria Bucovinei în variantă „ucraineană“ sau „germană“. Șeful Centrului de studii privind Bucovina a fost numit cunoscutul eminescolog și cercetător științific Dimitrie Vatamaniuc.

Constantin Ștefurinc

orice pied că de ordin politic fiind, practic, eliminată.

U.A.P. își informează membrii despre programul și condițiile de participare la astfel de concursuri.

Iată programul pe anul 1993:

— Banca Economică pentru Reconstrucție și Dezvoltare de la Londra anunță concurs pentru decorarea atriumului sediului Băncii. Concursul, dotat cu premii substanțiale, se adresează artiștilor (pictori, sculptori, decoratori, scenografi, designeri) din Europa de Est.

— În Japonia, la Okhotsk va avea loc în ianuarie 1993, expoziția și festivalul de desen umoristic cu tema: vîntul.

— A XI-a bienală internațională de satiră și umor în artă, se va desfășura la Gabrovo — Bulgaria, în perioada mai — septembrie 1993.

— Premiul de gravură de artă pe 1993 îl acordă Banca Südvest & Baden — Württemberg, ce va organiza în 1994 și o expoziție pe aceeași temă, la sediul Băncii.

BRÎNDUȘA NICOLAE

BON JOVI CEL DE POVESTE

Martie 1982, New Jersey, sala de nașteri e în clocot căci John Bongiovi vede lumina zilei. Rezultat al combinației dintre doi părinți italieni, copilul nostru teribil își va metamorfoza numele original în Jon Bon Jovi, suprimînd două litere. Cîțiva ani mai tîrziu, pe cînd studia într-un „high school" catolic rezervat numai băieților, se decide în sfîrșit să încerce chitara, spre disperarea unui preot care probabil, și acum își mușcă degetele ...

De atunci, dragul Bon (om) Jovi n-a mai cunoscut liniștea și a făcut chiar în așa fel încît să i se ducă vestea. De exemplu: într-o zi în care își aștepta mama într-un aeroport întesat de lume, își joverște un fan în plină figură... Un veritabil șoc. Trebuie însă să menționăm că „micuța" a căutat-o cu lumînarea : hărțuială pe stradă, sicîială la telefon, a ajuns chiar pînă la a lovi intenționat aripa superbului Porsche al starului ! Jon Bon Jovi este adept al calmului doar, nu ? Și nici cu drogurile nu e recomandat să-l îmbii ! Pe consumatorii acestei abominabile substanțe, pur și simplu îi ... Dar să vedeți concret : pe secvența video reprezentînd prestația sa cu piesa Bad Medicine la Los Angeles, Plaza Theatre, se poate observa cum cîntărețul nu ezită să violenteze, foarte rapid de altfel, un fan care fuma liniștit. Cînd poliția a ridicat victima lui „clean Jon", un martor a declarat : „Nici măcar nu a văzut cine l-a lovit ! ".

Dacă drăcoșul nostru nu suportă drogurile, nu zice însă nu unei propuneri constînd într-o tequila mică (frappée ?). Dar cînd latura mai puțin imaculată a caracterului său se combină cu acest îmbătător lichid, imaginați-vă ce poate rezulta. O încăierare pe cinste cu Richie Sambora, chitaristul grupului și, în altă ordine de idei, jucăria preferată a lui Cher. Liniștiți-vă însă, după fiecare distribuire de ghionturi, cei doi figuranți se împacă și-și promit să se iubească cu o dragoste ... tandră, să zicem. Poftim ? Cum adică, Jon, un tandru ? Da, bineînțeles ! Dar, vedeți voi, toate aventurile lui sfîșietoare de-a dreptul, nu-l împiedică totuși pe ex-pletosul nostru să doarmă, cu toate că în timpul nopții preferă mai degrabă să se distreze în localuri insolite. Ce credeți c-a făcut după ce a escaladat înaltele garduri ale Central Park-ului new york-ez în compania a trei încîntătoare personaje (printre care și actuala sa soție, Dorothea Hurley) ? S-a îndreptat glonț spre patinoarul parcului pentru a-și folosi patinele și pentru a cînta God Save The Queen, cu o voce răsunătoare. Iată o imprudență : era 3 dimineața și parcul era închis de la orele 21,00. Inutil să vă mai spun că această a mpatică escapadă a avut ca punct terminus o... celulă! Și cu cătușele pe mîini adică, vă rog frumos !

Astăzi, turbulentul rocker s-a decis la un nou „look".

Adio păr lung ! Dar trebuie spus că fanii nu mai conteneau să-l tragă de piele în speranța obținerii unei amintiri originale de la starul lor favorit. În ceea ce-l privește pe membrii grupului său, au luat în aceeași măsură parte la sacrificiu, crudul Jon obligîndu-l pe Tico Torres (tobar) și Alec Such (basist) să urmeze o cură de slăbire eficientă. Și asta pentru că Bon Jovi considera că imaginea sexy a grupului începuse să sufere.

În concerte, cascadorul nostru de serviciu nu mai îndrăznește să se suspende deasupra publicului său, unde consideră că e prea expus și că riscă să cadă de acolo în plin mijloc al unei mulțimi dezlănțuite. Din fericire, energia lui Jon Bon Jovi nu a suferit nimic și, Keep The Faith, noul său single stă dovadă a acestui lucru.

Iată ce declară el referitor la noul său statut de bărbat însurat și cîntăreț totodată : „Sînt fidel dar apreciez încă faptul că, în continuare femeile îmi inspiră muzica și mă doresc". Un suflet mare, fără îndoială!

7-EXTRA & RADIO CONTACT

Pagină realizată de DOINA ENE

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

TINERET

Mick Jagger — un come-back notabil! Și nu oriunde, ci la Atlantic (II)

Albumul include de asemenea 3 piese rythm & blues: „Use Me" (Bill Withers), „I've Been Lonely For So Long" (Frederick Knight — 1972) și „Think" (Five Royals/James Brown) și o baladă din Appalachian Mountains „Handsome Molly", despre care Jagger spune că a „dezgropat-o" de pe un album al lui Mike Seeger și prima dată cîntată pe la începutul anilor '60

„Toate aceste stiluri mă fac să mă simt fericit", spune Jagger „Nu am senzația că le învăț. Mă simt confortabil cu ele și astfel am obținut pur și simplu scrînd muzica".

„Mick a compus probabil 35 sau 40 de cîntece, toate foarte deosebite unul de celălalt, practic fiecare cu stilul său", spune Ruhin. „De-a lungul poveștii sale cu Rolling Stones, a căpătat o experiență bogată în a munci în stiluri diverse Eu am ales ce mi-a plăcut din acest bagaj de piese și ne-am concentrat asupra lor șlefuindu-le".

Invitați pe album sînt : Lenny Kravitz, care face duet cu Jagger în „Use Me" ; saxofonistul englez de jazz Courtney Pine, care a cîntat în big band-ul tobarului de la Stones, Charlie Watts ; basistul grupului Red Hot Chilli Peppers, Flea ; noul basist de Living Colour Doug Wimbish, fost membru al echipei de turnee pentru Jagger; Keyboard-iștii Billy Preston și Benmont Tench (de la Heartbreakers, grupul lui Tom Petty).

Mick spune despre varietatea stilurilor și a oamenilor cu care a colaborat ; „Ceea ce mă îngrijora era dacă se vor potrivi toate și toți împreună. Dar se pare că nu există nici o inadvertență".

Bineînțeles că s-au luat în calcul și posibilitățile de „promotion" și s-a făcut tot ce era posibil. „Sweet Thing" a fost lansat prin intermediul unui satelit care alimentează stațiile radio din S.U.A. pentru prima dată cînd Atlantic livrează o înregistrare printr-o asemenea modalitate. Morris spune ; „Ideea era să venim cu ceva nou în rezolvarea acestui aspect, să facem ceva special".

Clipul-video, pentru această piesă, avîndu-l ca producător pe Julien Temple a avut premiera această săptămînă la MTV. Jagger a fost programat să apară la emisiunea „Saturday Night Live" pe NBC, 6 februarie. „Nu am intenția să efectuez un turneu lung cu acest album", spune Mick. „Vreau doar să fac cîteva show-uri mici".

Unul dintre aceste spectacole va fi susținut probabil la New York și va coincide probabil cu lansarea în februarie a acestei noi producții solo.

Warner MUSIC Belgium SAINV Radio Contact

ȘTIRI

Vreți o fotografie ? Eu una, nu !

● Se pare că nimeni din familie nu i-a fost alături cu ocazia nașterii fiului său, **Louis**, dar **Stéphanie de Monaco** exagerează ! Gurile, să le zicem rele, spun că a negociat cu presa franceză pentru cei puțin 6 milioane franci francezi prima fotografie a progeniturii. Că vrea să se stabilească în showbiz, se prea poate, că e o personalitate publică, bîrnîc de zis, dar puțină demnitate nu i-ar strica deloc. Se speră, în consecință, că nu e decît un zvon...

● Naomi Campbell va scoate un disc

Se pare că experiența de clip video cu **Michael Jackson**, i-a dat idei fermecătoarei **Naomi** și va înregistra un album. Totul se va petrece la **New York**, după cursuri obligatorii de muzică, orientarea fiind hotărît dansantă.

● Roch Voisine pe marile ecrane ! (Nu ale noastre, nu vă entuziasmați !)

Debutul acestui an 1993 îl surprinde pe Roch Voisine într-un bine meritat repaos, după turneul său mondial care s-a încheiat în primăvara trecută la Montreal. Numele acestui turneu este Europa Tour însă acest titlu reprezintă și un album live reluînd cîntecele preferate ale frumosului canadian. Bineînțeles se așteaptă cu nerăbdare apariția pe ecrane a filmului său Armen & Bullick unde joacă alături de **Mike Conors (Mannix)** și de fermecătoarea **Marushka Detmers**.

● Povești cu șerpi

Mare tărăboi, frică strașnică și panică într-unul din localurile frecventate de Alice Cooper. El și-a pierdut șarpele de care se pare că nu se desparte niciodată, în căutarea lui pornind mai mulți curajoși voluntari. Simpaticul animal a fost găsit într-una din cabinele de toaletă pentru dame, după ce de-acolo o domnișoară a ieșit urlînd. Un indiciu care înșală rar. Nici o confuzie deci între acest exemplar și cel dăruit cadou de nuntă de Axl Rose prietenului său **Slash**. De data aceasta reptila era disimulată într-un etui de chitară : o delicată atenție, nu ? Numai că virtuosul Gunner nu colecționează animale așa de incomode. E de preferat chiar un hipopotam ca să nu mai zic că un delfin ar fi chiar o achiziție extraordinară, mai ales pe un autocolant RADIO CONTACT !

● Sinead O'Connor — Se oprește, nu se oprește ?

Cu micuța irlandeză nu știe nimeni niciodată pe ce picior dansează !

Cu puțin timp în urmă, declara că intenționează să renunțe la muzică. Motivul : muzica era pentru ea un mijloc de comunicare și din moment ce lucrurile n-au mers așa cum trebuie, și cum ar fi vrut, cel mai bine ar fi să nu mai cînte. Dar de atunci Sinead și-a înmulțit aparițiile pe scenă : la Londra în corul unui grup de rap, apoi alături de Alison Moyet la Royal Festival Hall. Ce să mai înțelegi ? Că oamenii se schimbă.

● Un nou album Bart Simpson ?

Bart Simpson, pușlamaua infernal care animează desenul animat, The Simpsons, e pe cale de a scoate un nou album prin intermediul aceleiași case de discuri folosite de GUNS'N'ROSES și NIRVANA : Goffen. Titlul provizoriu „Yellow", probabil un omagiu adus albumului „White Album" al Beatles-ilor. Îl așteptăm !

● Boy George se confesează

În cadrul unei emisiuni transmise de televiziunea engleză, Boy George a declarat că a cheltuit mai bine de 1,5 mil. dolari pentru a-și satisface nevoia de substanțe toxice diverse. Apropo, ați avut curiozitatea să faceți un calcul al sumei cheltuite pe țigări din momentul în care v-ați apucat de fumat ?

Topuri — Radio Contact

— ediția a 5-a —

● TOP SLOW & BLUES

1. WHITNEY HOUSTON — I Will Always Love You
2. U 2 (BONO) — (Can't Help) Falling In Love
3. PETER GABRIEL & SINEAD O'CONNOR — Blood Of Eden

● TOP 5 — TOP MATINAL

1. SAIGON KICK — All I Want
2. NAZARETH — Tell Me That
3. GENESIS — Jesus He Know Me

● TOP 30

1. CAPTAIN HOLLYWOOD PROJECT — More And More
2. TASMIN ARCHER — Sleeping Satellite
3. WHITNEY HOUSTON — I Will Always Love You

POLICIER

George ARION

Crimele din Barintown

RĂZBUNARE FĂRĂ SFÎRŞIT

În 1839, cînd viitorul oraş Barintown nu avea decît cîţiva locuitori, adăpostiţi în case ridicate la voia întîmplării, lîngă ocean şi cu o funcţionalitate pur şi simplă, între John Barintown şi Rush Major izbucni o ceartă violentă. De fapt, această discordie dintre cei doi fusese de multă vreme pregătită şi nu i se mai adăugase decît rondele. Motivul ? Sentimentul ? Fiecare susţinea o anumită aşezare care se întindea trebuia să-i poarte numele.

Argumentele pe care le desfăşurau seara la circiumă în faţa unor ascultători îngrijoraţi de traiul de pe o zi pe alta aveau o anumită logică ; de aceea, i se dădea dreptate cînd unuia, cînd altuia. Însă nici unul nu reuşea să obţină cîştig de cauză pentru ca dosarul disputei lor să fie închis definitiv.

John Barintown era un tip arătos, înalt de un metru nouăzeci şi avînd aproape o sută de kilograme. Cu toată înfăţişarea lui de uriaş se mişca viol şi nu stătea o clipă locului. Avea o excelentă părere despre el însuşi, vocea lui se auzea de la mare depărtare cînd îşi striga ajutoarele, dar un surîs larg îi apărea ci'eodată pe chip şi îi conferea un anumit farmec. E adevărat, zicea el, sosise pe aceste locuri odată cu Major, dar a lui fusese ideea de a întemeia o aşezare şi chiar a trebuit ca el, John Barintown să pledeze îndelung pînă cînd şi-a convins adversarul de astăzi să se oprească aici convoiul de căruţe care rătăcea din loc în loc în căutarea unui pămînt fertil. Rush Major, un bărbat cu doi ani mai tînăr decît Barintown, şi cu vreo treizeci de kilograme mai slab, iute la mînie şi pistolar de temut, avea şi el un argument care atîrna destul de greu în balanţă ; el fusese acela care, folosindu-şi relaţiile la căile ferate, adusese drumul de fier în dreptul aşezării şi reuşise chiar să obţină aprobarea pentru o gară ridicată în cîteva săptămîni.

Unii dintre cei care îl ascultau gîndeau în sinea lor că nici unul n-ar avea merite deosebite faţă de ale celorlalţi ; dar nu îndrăzneau să-şi spună cu glas tare părerea fiindcă n-aveau nici un chef să se trezească ciomăgiţi sau chiar cu un glonţ în ţeastă.

Cearta se rezolvă într-un chip neaşteptat şi toată lumea răsuflă uşurată ; Rush Major fu găsit spînzurat într-un şopron. Se spune că n-ar fi străini de întîmplare John Barintown şi oamenii lui, dar nimeni nu reuşi să dovedească nimic, nici măcar familia lui Rush, care zadarnic imploră autorităţile să facă lumină în acest caz.

Timp de cincizeci de ani Barintown — fiindcă numele oraşului acesta fu pînă la urmă — cunoscu o înflorire constantă, devenind un oraş important, centru comercial şi bancar, dar, datorită poziţiei sale privilegiate — lîngă ocean, într-un loc pitoresc — ajunse să fie şi un splendid loc de recreere, cu vile cochete şi înecate în verdeaţă, unde bogătani plictisiţi numărau cîte generaţii ar trebui să treacă pentru ca să apuce să le cheltuiască banii. Iar cel mai de vază personaj din oraş era John Barintown, un bărbat tot mai falnic pe măsură ce înainta în vîrstă, şi care muri la 99 de ani, fiind, pînă în ultima clipă, de o luciditate incredibilă.

Fu înmormîntat cu fastul cuvenit unui părinte al oraşului. Dar imediat se află că înmormîntare, Sullivan Major, fiul lui Rush Major. îl împuşcă pe Tom Barintown, fiul lui John Barintown. Episodul fu întrucîtva comic, fiindcă Sullivan avea 70 de ani iar Tom aproape 60 ; ameninţat cu puşca în stradă de bătrînelul caraghios căruia îi tremura arma în mînă, Tom nu se abţinu să nu izbucnească în rîs. Glonţele pe care îi primi în inimă nu reuşi să-i schimbe fizionomia şi bătrînul lui John Barintown fu îngropat cu o expresie veselă pe chip. Sullivan muri în curînd în închisoare.

Timp de 20 de ani nu se mai petrecu nimic şi oamenii nu-şi mai aduceau aminte decît rareori de tragedia din cele două familii. Dar, în 1920, Marshal Barintown, feciorul lui Tom, plecat într-o lungă călătorie prin lume

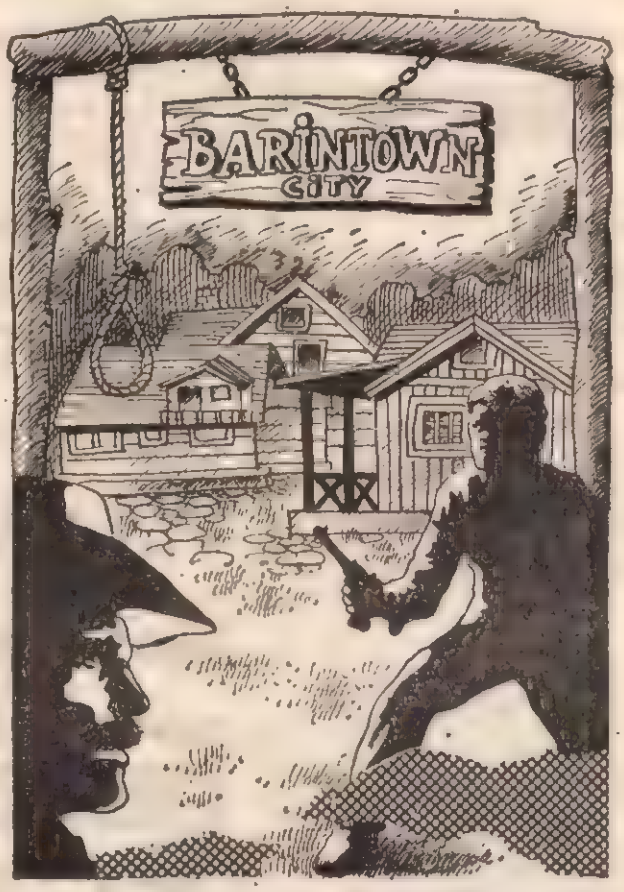

Desen de ŞT. ALEXANDRESCU

duhovnicului care îl spovedise i se încredinţase o taină îngrozitoare : John Barintown mărturisise cum îl omorîse pe Rush Major. Fiind vorba de o crimă, preotul se simţea dezlegat de taina spovedaniei şi nu şovăi să confirme zvonul.

La numai cîteva zile de la pentru ca să sporească averea clanului, se întoarse în oraş. Se duse în barul unde i se spusese că Michael Major, fiul lui Sullivan, poate fi găsit în fiecare seară, îl căută ceartă şi îl bătu temeinic, umplîndu-l de sînge din cap pînă-n picioare, sub ochii înflamaţi de plăcere ai asistenţei. După care scoase un pumnal de la briu şi-i tăie beregata ca unui animal de sacrificiu. Nimeni dintre cei prezenţi nu schiţă nici cel mai mic gest de a opri încăierarea. Întreaga ţară află cu oroare de cele întîmplate în Barintown şi ceru pedeapsa exemplară nu numai pentru ucigaş dar şi pentru cei care nu împiedicaseră crima. Ziarele relatară cu lux de amănunte despre discordia dintre cele două familii şi despre cauzele ei. Marshal fu spînzurat în piaţa centrală. Mii de oameni, de pretutindeni năvăliră să vadă execuţia. Faima oraşului crescu, fiind socotit un loc interesant, unde viaţa are o savoare aparte. Turiştii se înghesuiau să vadă locurile unde fusese găsit spînzurat John Barintown, sau strada unde Sullivan îl împuşcase pe Tom, sau circiuma unde Marshal îi tăiase beregata lui Michael. Cele trei crime deveniră cea mai prosperă afacere a oraşului. Cîştigară pînă şi băieţaşii care, pentru un gologan, îi îndrumau ca nişte ghizi atoateştiutori pe dornicii de senzaţii tari.

Marshal Barintown lăsase în urmă un băiat de 5 ani iar Michael unul de doi ani. În 1950 Sammy Major îl împuşcă în timpul unui spectacol pe Corman Barintown. N-avusese nici o altă ocazie ca să se răzbune deoarece Corman mergea întotdeauna însoţit de o gardă de corp. Mare amator de teatru, Corman se ducea să vadă orice nouă trupă care venea să dea vreo reprezentaţie. De una din aceste reprezentaţii profită Sammy. El reuşi să se strecoare în spatele fotoliului pe care stătea Corman încadrat de două gorile şi-l perforă cu trei gloanţe trase prin spătar. După care, la 35 de ani, cunoscu deliciile scaunului electric.

Mai trecură 40 de ani şi în Barintown nu se mai întîmplă nici o încăierare între cele două familii. Se crezu chiar că vendetta dintre ele luase sfîrşit. Oraşul avea acum alte probleme : se discuta despre sistematizare, despre poluare, despre droguri şi despre prostituţie. Seara, oraşul era inundat de luminile reclamelor al căror număr era o recunoaştere a ceea ce însemna el acum în conştiinţa lumii.

Şi totuşi, în 1990, automobilul în care se sui Clay Major, fiul lui Sammy, ieşind de la o bancă, sări în aer. Zadarnice au fost investigaţiile poliţiştilor şi ale detectivilor particulari angajaţi de familia Major. Nimeni nu află nimic despre cel care organizase atentatul împotriva importantului om de afaceri. Orice aluzie la Pascal Barintown, urmaşul lui Corman, rămase o simplă speculaţie. Un ziar care îndrăzni să facă un istoric al asasinatelor comise în cele două familii şi avansase ipoteza că automobilul-capcană fusese pregătit de oamenii lui Pascal Barintown fu dat în judecată şi pierdu o sumă uriaşă de bani.

În clipa de faţă, Bill, fiul lui Pascal Barintown, în vîrstă de şase ani, încearcă să se cţţere pe un căluţ de lemn, sub privirea drăgăstoasă a mamei sale. E un băieţel blond, cu ochi albaştri, cu o frunte frumos boltită. Oricine ar fi cunoscut familia Barintown de la începuturile ei şi-ar da seama că sînt perpetuate prin ani aceleaşi trăsături dezvăluind voinţă, o personalitate puternică, dorinţă de a reuşi. Sora lui Pascal, Suzan, cu doi ani mai mică, îl ajută să încalece. Deodată, băieţelul se rostogoleşte şi amîndoi cad pe covor. Odaia în care se află e mare, cu ferestre înalte. E una din cele cîteva zeci de încăperi pe care le are casa. Izbucnesc în rîs cu toţii. Dar nici unul dintre ei nu ştie cum, într-o altă casă, la fel de impunătoare, un băieţel care nici n-a învăţat încă să vorbească, e hrănit de mama lui. Nici unul nu ştie că scena care tocmai s-a petrecut se va repeta aidoma aproape peste cincisprezece ani cînd, într-o livadă înflorită. Bill va

încerca să încalece un cal — de data asta adevărat — de scara căruia se va ţine Suzan — şi se va prăbuşi cu firul vieţii retezat de un glonţ expediat de la mare distanţă de o puşcă cu lunetă aflată în mîinile băieţelului care în clipa de faţă gîngureşte mulţumit de masa servită. După cum nimeni de pe lumea asta nu ştie că preotul care l-a spovedit pe John Barintown i-a atribuit acestuia o mărturisire pe care John n-a făcut-o niciodată, numai pentru a-şi da importanţă şi a stîrni vîlvă în jurul numelui său.

MAGAZIN

Demi Moore pe aripile vîntului

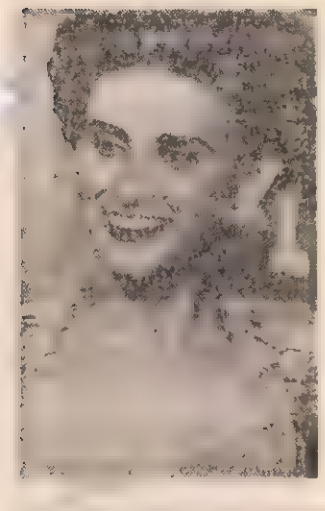

Noua Scarlett O'Hara: „Sînt o japiţă!“

• *Tinereţea mea a fost prea dură, explică actriţa de 29 de ani*

Romantică şi pasionată, mîndră şi senzuală, invidiată de femei, adulată de bărbaţi — aceasta este Scarlett O'Hara, celebrul personaj al cărţii care a încîntat atîtea generaţii, Pe aripile vîntului.

Nu întîmplător **Demi Moore** a fost aleasă, dintre sute de candidate din lumea întreagă, să o încarneze pe Scarlett în filmul ce va continua destinul eroinei. Ea este foarte talentată, are faţa angelică a Vivienei Leigh, aceeaşi siluetă încîntătoare, aceeaşi graţie felină, aceeaşi privire dulce.

Dar, comparaţia se opreşte aici. Dacă pe ecran Demi este asemenea unui înger, în viaţa de toate zilele este o „japiţă“, după propria-i mărturisire, şi-i place să fie aşa. „Viaţa m-a învăţat să nu fac nimănui cadouri. Şi mai ales bărbaţilor“. Poate pe bună dreptate face astfel de afirmaţii, căci dacă în momentul de faţă, la 29 de ani îşi poate permite luxul să urce într-un Concorde doar pentru a se coafa la Paris şi să se întoarcă în aceeaşi zi la New York pentru o serată, a existat o perioadă cînd a îndurat multe. „Mi-e sete de tot şi am impresia că niciodată nu-mi va fi de ajuns. Tinereţea mea a fost într-adevăr prea dură“.

Adolescentă fiind, se lasă pradă drogului şi alcoolului, încercînd să uite adevărul legat de naşterea sa. La 14 ani, scotocind prin sertare, a aflat că tatăl ei adevărat şi-a petrecut mai toată existenţa în închisoare, pentru varii motive. Un alt şoc este provocat de sinuciderea tatălui adoptiv, **Danny Guynes**. La 16 ani, revoltată şi inconştientă de actele sale, Demi părăseşte liceul şi îşi cîştigă existenţa pozînd goală. Nopţile le pierde prin localuri, ieşind cu diverşi cîntăreţi rock, mai mult sau mai puţin la modă, dar amatori de droguri. Într-o astfel de împrejurare, îl cunoaşte pe **Freddy Moore**, membru al grupului „Boy“, în braţele căruia petrece o noapte de amor torid. A doua zi, Freddy o alungă, agasat fiind mai apoi de puştoaica ce continuă să-i lasă în cale. Demi, însă, îl vrea pe Freddy cu orice preţ. Ce importanţă are faptul că este însurat? Îl va determina să divorţeze şi se căsătoresc în anul 1991. Ea are 18 ani. Un an mai tîrziu i se încredinţează rolul principal din serialul televizat **General Hospital**.

Iat-o, în sfîrşit, cîştigîndu-şi în mod cinstit existenţa, fără a mai conta pe sprijinul lui Freddy. De fapt, cîştigă deja mai mult decît el. Atunci, departe de a-i fi recunoscătoare că a divorţat pentru ea, că i-a dat numele său, îl părăseşte fără remuşcări, păstrîndu-i doar numele. „M-am înşelat, nu eşti destul de bun pentru mine“, îi va spune Demi în timpul unei certe.

Nu după multă vreme, devine iubita lui **Emilio Estevez**, fiul lui **Martin Sheen**, faţă de care nu are un comportament mai blînd. Nu se sfieşte să mintă, pentru a-i exacerba gelozia, dar şi din plăcerea de-a provoca o Americă puritană. „Cînd joc într-o scenă de amor, o fac de-adevăratelea“, a declarat ea presei.

Prietenii sînt exasperaţi de „năzbîtiile“ lui Demi şi trag nădejde că dacă va întîlni marea dragoste se va potoli, în sfîrşit. Nădejdea lor se spulberă, căci, deşi Demi cunoaşte marea pasiune, scandalul din jurul ei ia proporţii. Pe un platou de filmare îl întîlneşte, în 1987, pe celebrul **Bruce Willis**, căruia, în prezenţa logodnicei, îi lansează invitaţia de a-şi petrece noaptea cu ea, în cazul în care se plictiseşte. Bruce nici n-a apucat să-şi revină din uimire şi a primit un plic ce conţinea un bilet şi cheia apartamentului pe care Demi îl avea în inima Manhattanului.

În felul acesta a început noua poveste de iubire, care, deşi se încheie cu o căsătorie la Las Vegas, nu are darul de a o potoli pe Demi. Celebră, curtată de bărbaţi, ea face tot ce-i stă în putinţă să-l exaspereze pe Bruce. Aceasta a fost adus în situaţia de-a agresa orice bărbat care ar fi îndrăznit să aibă un gest elementar de politeţe faţă de soţia sa. De pildă, să-i aprindă o ţigară...

Lucrurile par să se potolească, după ce Demi dă naştere unei fetiţe, **Rumer Glenn**, [illegible] de bucuria paternă, [illegible] anunţă că această naştere [illegible] l-a transformat: „Nu mai aspir decît să schimb scutece şi să hrănesc cu biberonul. Dar temperamentul de femeie liberă pe care-l afişează Demi din ce în ce mai mult nu face decît să-mi aţîţe gelozia“.

Ceea ce îi este permis lui Demi, nu este valabil pentru Bruce. În ziua în care Bruce a privit-o un pic prea de-aproape pe frumoasa **Maruschka Detmers**, Demi a jurat să se răzbune şi a dat următorul anunţ într-un mare cotidian: „Cedez soţ celebru din motive de infidelitate. Afacere de înhăţat înainte de-a fi prea tîrziu. Femeile normale să se abţină“.

Fără îndoială că Demi a plîns cîndva prea mult şi doar dorinţa de-a uita acele zile îi şterg orice urmă de lacrimă, obligînd-o să sfideze lumea.

Traducere de
ELENA GRECESCU ■

Medicina descoperă cauzele homosexualităţii şi ale lesbianismului

• *Este vorba despre o ţară genetică*

Surprinzător, dar în Statele Unite ale Americii nu s-au făcut studii serioase avînd ca temă HOMOSEXUALITATEA. Cercetările europene se pare că s-au preocupat mai mult de această problemă; acestea au concluzionat că în rîndul bărbaţilor homosexualitatea se întîlneşte într-un procent de 3 la sută, pe cînd la femei rata homosexualităţii este sub 1 la sută.

Şi totuşi, la o distanţă de un an (primul studiu publicat fiind în decembrie 1991), **profesorul american J. Michael Bailey, de la Northwestern University din S.U.A.** a făcut recent primele comunicări ştiinţifice în domeniul homosexualităţii.

Concluziile sale sînt clare: fenomenul este mult mai puţin cunoscut la femei. Profesorul pleacă de la teoria biologică asupra homosexualităţii, care spune că fiecare bărbat şi fiecare femeie posedă o zonă a creierului care guvernează orientarea sexuală. Dacă are loc o masculinizare, atunci fiinţa respectivă va fi atrasă de către femei. Dacă, însă, centrul cervical nu se masculinizează, atracţia se va manifesta pentru bărbaţi. Studiul a fost efectuat pe 54 de femei lesbiene sau bisexuale şi pe 79 de femei heterosexuale, cu vîrste cuprinse între 25 şi 40 de ani. Pornind de la constatarea că genele influenţează homosexualitatea, profesorul Bailey a analizat situaţiile familiale ale subiecţilor şi a ajuns la concluzii uimitoare. Faţă de femeile heterosexuale, femeile lesbiene şi bisexuale sînt de 2,5 — 5 ori mai predispuse să aibă surori la fel, adică lesbiene sau bisexuale! Cele 84 de femei considerate au avut împreună un total de 99 de surori, din care 12 au fost lesbiene ori bisexuale, adică un procent de 12 la sută. Grupa a doua, formată din cele 79 de femei heterosexuale, a avut împreună un total de 83 de surori, din care 2 au fost lesbiene sau bisexuale, adică într-un procent de 2,4 la sută.

Deci: încă din timpul vieţii intra-uterine, dacă în creierul fătului bărbat ceva blochează masculinizarea, el va deveni homosexual. La fete, dacă ceva cauzează masculinizarea zonei respective a creierului, fata va fi lesbiană.

Studiul aduce cîteva elemente absolut noi. Interpretarea imediată conduce la rejudecarea fenomenului homosexualităţii. În măsura în care se recunoaşte că această realitate a existat de cînd există omul, atunci se impune înţelegerea în alte coordonate a homosexualităţii.

Studiul profesorului Bailey va fi publicat în luna februarie într-o revistă de mare prestigiu, „American Journal of Psychiatry“. Concluzia este relativ simplă, doar interpretarea sa poate fi complicată.

Medicina îşi dezvăluie încet, încet, secretele. Ajută omenirea să se priceapă mai bine, să nu mai tragă concluzii pripite.

ADA NICOARĂ ■

Victoria Principal a vrut să se sinucidă pentru... Frank Sinatra!

• *Serialul Dallas a salvat-o de la moarte*

Cu cîteva zile înainte de căsătoria ei cu Harry Glassman (eveniment datat 22 iunie 1989), planificată fiind deja şi pompoasa nuntă, **Victoria Principal** a făcut o dezvăluire senzaţională. A recunoscut că exact înainte de a începe să turneze în „Dallas“, a fost îndrăgostită la nebunie de... Frank Sinatra: „Simţeam în acele zile o nevoie eumplită să mi se facă complimente, să mi se facă curte şi să fiu absolut sigură pe farmecul meu“. Imediat după ce s-au cunoscut, susţine Victoria Principal, între ea şi Frank Sinatra s-a declanşat puternic aşa-numita dragoste la prima vedere. Dar, continuă „Pamela“, şi-a dat repede seama că, din nefericire, marele cîntăreţ nu împărtăşeşte cu adevărat pasiunea ei. „Nu avea rost să continui această idilă-aventură, explică Victoria Principal. Ruptura însă era cît pe-aci să-mi fie fatală. Sufeream într-o asemenea măsură, încît am vrut să mă sinucid!“ Salvarea s-a numit „Dallas“! Începînd să filmeze, Victoria Principal şi-a revenit complet. „Rolul interpretat de mine, Pamela, m-a ajutat mult. Am uitat deceptia. Nu mai eram eu, Victoria Principal, eram Pam Ewing şi atît! Intrasem perfect şi total în trupul personajului meu“. Dallas“-ul i-a adus Victoriei Principal nu numai cheful de viaţă, dar şi celebritatea. De bani nu mai vorbim...

V. TEODORESCU ■

SPORT

VASILE CÎTEA L-A BĂTUT PE SAVA MELINTE DE I-AU SĂRIT CAPACELE PENTRU 525.000 DE LEI ȘI 710 MĂRCI

Cu o zi înaintea meciului de la New York dintre Michael Dokes și campionul mondial al grelilor, americanul Riddick Bowe, Palatul Sporturilor din Capitală a găzduit prima gală de **box profesionist** în care s-au acordat din nou, după aproape cinci decenii, centurile **de campioni naționali.** Așadar, vineri, 5 februarie, sub egida Ligii boxului profesionist din România (președinte — Leonida Teohari, vicepreședinte — Dumitru Ciubotaru și președinte de onoare — prof. dr. doc. Eugen Proca) și cu sprijinul material al dlui Gheorghe Nițu (căruia i s-au alăturat numeroși alți sponsori), au avut loc partidele: Petre Gigel — Constantin Pascariu (categ. 58,967 kg) și Vasile Cîtea — Sava Melinte (categ. 72.275 kg). Desfășurate pe distanța a **10 reprize de cîte 3 minute,** meciurile au fost conduse în ring de foștii campioni naționali Gheorghe Chivăr, și, respectiv, Paul Dobrescu. Dramatismul luptei a încîntat asistența, satisfăcută de „cafturile" și „boxul" din ring, în timp ce în spatele nostru se manevrau pariuri pe cîte 100 de mărci sau de dolari. Simpatiile erau împărțite, replicile colorate se întretăiau: „Dă păru' din ochi, Gigele!", „Dă-i și cu stînga. Aia nu-i a ta? Aia mănîncă degeaba?", „Gigele, lasă-l că are copii!" Emil Popa, antrenorul secund al lotului național de amatori, l-a asistat pe Pascariu și apoi pe Cîtea, reușind să... „mănînce" cîteva prosoape! Dar, la superpană a cîștigat (cu 289—283) **Petre Gigel** (Coninvest-Carpați), iar la mijlocie — **Vasile Cîtea** (Perla Moldovei — Iași) a fost declarat învingător prin rănirea adversarului (în min. 1 și 9 secunde din repriza a IX-a!). Ioan Popa, ultimul campion la categoria respectivă, l-a încununat pe acesta din urmă. Desi centurile nu aveau diamantele pe care le-a dispreţuit Riddick Bowe, bursele învingătorilor au atins 525 000 lei și 710 DM.

Gala a fost completată cu un meci, de asemenea, profesionist (6 reprize a cîte 3 minute) între Aurel Manole și Constantin Gherasim, încheiat cu 173—168 în favoarea primului. În deschidere, amatorii s-au întrecut pe durata de 4 reprize de cîte 3 minute: Mocanu Marian b.p. pe Iordache Cristian, iar Simion Marin b.ab.r. II pe Stănică Robert, ca și Cristian Claudiu pe Ghiorman Marian. Mult gustate de cei peste 4 000 spectatori au fost demonstrațiile de Kick-Box și Taekwondo realizate de campionii Germaniei, invitați special, E. Yilmaz, N. Savik, M. Coridum și M. Orgun.

În încheiere, încă o mențiune: s-a dovedit din nou că sportul nu agreează amestecul politicului. Avînd inabilitatea de a-și anunța printre sponsori pe „dl. **senator** Corneliu Vadim Tudor", crainicul ad-hoc Cornel Pumnea și-a pus sala în cap prin huiduielile declanșate la auzul numelui politicianului. Ca și atunci cînd o firmă a crezut că își poate face reclamă oferind doar 10 000 lei...

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

De miercuri pînă miercuri

● **BASCHET.** Campionatele naționale se desfășoară în ritm accelerat, cu cîte două jocuri pe săptămînă. **Etapa a XVII-a:** Oțelinox Tîrgoviște — CONSTAR Arad 74—76, Universitatea Craiova — Progresul București 63—65, Rapid București — Crișul Oradea 96—67 (de la oaspete, Laura Sere — 30 p, cu 6x3, dar cu o floare...), „U" Cluj — Olimpia București 78—44 (feminin); Dinamo București — „U" Cluj (finalistele ediției trecute) 72—65, Rapid — C.S.U. Sibiu 67—54 (rapidiștii în grevă japoneză, dar cu Petrică Brănișteanu în formă excelentă), C.S.U. Brașov — ELBA Timișoara 68—86 (masculin). **Etapa a XVIII-a:** Progresul — „U" Cluj 48—77, CONSTAR — Rapid 54—42, Olimpia — Sp. Studențesc 61—75 (f), ELBA — Steaua 86—101, Sp. Studențesc — Dinamo 64—92, Mureșul Tg. Mureș — SOCED 67—91, Automatica — Rapid 54—91 (m).

● **POLO.** La Arad a avut loc turneul nr. 5 (penultimul) al diviziei A 1: **Steaua** — Dinamo 6—4, Rapid 6—5, Crișul 11—2, Astra 11—6, Sp. Studențesc 11—6; **Dinamo** — Rapid 6—5, Crișul 10—9, Sp. Studențesc 8—7, Astra 9—5; **Rapid** — Crișul 8—7, Sp. Studențesc 9—2, Astra 12—5; **Crișul Oradea** — Sp. Studențesc 7—7, Astra 10—7; **Sp. Studențesc** — Astra Arad 9—7.

● **RUGBY.** O nouă etapă în Turneul celor 5 Națiuni: la Paris, pe „Parc des Princes", Franța — Scoția 11—3, iar la Cardiff, pe „Arms Park", Țara Galilor — Anglia 10—9, prima înfrîngere a oaspeților după o serie de 9 victorii, rezultat care le-a spulberat visul de a realiza cel de-al treilea Grand Slam consecutiv. **(P.L.D.)**

Paralele inegale

● **AM ÎNTÎLNIT BOOKMAKERI FERICIȚI.** Victoria surprinzătoare a echipei Dallas Cowboys în „Super Bowl", finala campionatului de fotbal american, a adus o veritabilă mană cerească... agențiilor specializate în pariuri din Las Vegas, majoritatea pariorilor punînd banii pe marea favorită, Buffalo Bills. Bookmakerii apreciază că va fi depășit recordul de beneficii de anul trecut, de 50,3 milioane dolari. „A fost ceva pur și simplu incredibil", a declarat Jimmy Vaccaro, responsabil cu pariurile la „Mirage", unul dintre cele mai mari hoteluri-cazino din orașul jocurilor de noroc. După primele estimări, premiile vor depăși, în unele cazuri 2 milioane de dolari.

● **AGRESIUNE.** Cunoscutul fost internațional argentinian de fotbal, Daniel Passarella, în prezent antrenor la River Plate Buenos Aires, a fost agresat de suporterii echipei pe care o pregătește, la Mar del Plata, doi huligani tăindu-i o ureche. Așa-zișii suporteri erau nemulțumiți de înfrîngerea lui River Plate de către Boca Juniors (0—1) în etapa precedentă, furia agresorilor nefiind domolită nici de lungul drum, de peste 500 km, dintre capitală și Mar del Plata.

● **CU CASELE ÎNCHISE.** După toate semnele, turneul final al campionatului mondial de fotbal din 1994, din Statele Unite, se va juca, în ciuda slabei popularități a soccerului în acest subcontinent, cu casele închise, cu 500 de zile înainte de fluierul inaugural existînd sute de mii de cereri de rezervări de bilete. Practic, a fost acoperită astfel toată cota rezervată gazdelor, organizatorii punînd la punct un sistem de precomandă. Vor fi acordate înscrieri pentru 2 milioane de persoane, pe baza acestor „cartele" (iată că și în SUA se cartelează) urmînd să fie eliberate biletele în primele luni ale anului viitor.

TEODORA OPREA ■

DE SUB PODUL GRANT

● **SPRE MAREA PERFORMANȚĂ.** Adoptînd modelul de pregătire al unei echipe profesioniste, Rapidul a întreprins în această perioadă de vacanță trei turnee de antrenamente și jocuri. Desigur, returul va trebui să confirme rezultatele, dar se poate spune de pe acum că a fost o etapă reușită pe toate planurile. În primul rînd, tot lotul este sănătos, iar jucătorii nu resimt fenomene de oboseală sau suprasolicitare și nu au surplus ponderal. Dimpotrivă, ei manifestă o mare poftă de joc cît și o creștere a ambiției și încrederii în forțele lor. ● **O REVENIRE ȘI DOUĂ REVELAȚII.** Pe lîngă integrarea în echipă a lui Iovan, tot la capitolul cîștigurilor evidente se includ înaintașul Bogoi și portarul Diac. ● **ÎNTĂRIRI DE PESTE PRUT.** Întrunind aprecieri favorabile din partea conducerii tehnice și a clubului, se pare că moldoveanul Guzun va îmbrăca culorile alb-vișinii. El ne-a fost descris ca un atlet perfect, fundaș „de toate", un jucător polivalent de tip Gică Popescu (și ca prezență fizică). ● **NE PRIEȘTE ASIA.** Ca și giuleștenii, F. C. Petrolul „a forat" în Bangladesh, cîștigînd turneul. De asemenea, aflat cu selecționata B în India, Romică Bealcu s-a făcut remarcat. Din păcate, „secunzii" au pierdut finala cu nord-coreenii (0—2). ● **FIUL RĂTĂCITOR.** Revenit în țară, ex-suedezul Ciolponea s-a pregătit în „Giulești" cu antrenorul Rontea. El a avut însă cam multe absențe, datorate unei viroze și unui genunchi cu ceva probleme. ● **ADIO BURLACIE.** Așa va spune în vară Georgică Vameșu, aleasa inimii lui fiind tot din comuna natală, Poiana (Dîmbovița). ● **„LEO" ÎN BANCĂ.** Toader se pregătește cu sîrg nu numai pentru a apăra cu succes buturile rapidiste, dar și pentru a urma cursurile școlii de antrenori. ● **REGRETELE UNUI NAȘ.** Celebru prin drinblingurile și golurile sale, Puiu Ionescu glumea deunăzi: „Eu l-am botezat pe Ionuț Lupescu și i-am transmis talentul meu, în loc să i-l transmit lui fi-miu".

FANE RAPIDISTU ■

CONTRE-PIED

● **Vasile Ianul,** singur, contra generalilor... Titlul unui film regizat de Mircea Daneliuc? În nici un caz, deși, „secvențele" din Șos. Ștefan cel Mare, cu readucerea lui **FC Dinamo** acolo de unde a plecat, în custodia unui anume minister, sînt demne de a fi filmate. Fără regie...

● Neanunțînd mari ambiții în retur, **președintele Farului, Petre Buduru,** pregătește o substanțială schimbare la față a echipei de la Pont. Cu cine, oameni buni, cînd cei mai buni jucători, de pînă mai ieri la Farul, sînt de găsit pe la alte cluburi cu mai mare dare de mînă, iar din grădina proprie, bogată în talente, nu sînt de regulă promovați la echipa mare, cu excepțiile de rigoare, decît numai unii **aleși** după alte criterii, să le spun extrafotbalistice și mă opresc.

● Cam bizară situația unor jucători de **fotbal** aflați cu echipa reprezentativă prin **America.** Ei joacă (cum o fac, este altă treabă) pe pămînturile descoperite odinioară de Columb, iar noi, cei rămași acasă, descoperim că sînt pe cale de a lua drumul unor echipe din vestul bătrînului continent!

● Zic unii că nici **Gherasim,** nici **Stingaciu** nu ar avea ce căuta între buturile Stelei. Ei zic, eu aud. Pînă una-alta, nu prea se pricep la fotbal și la fotbaliști!

● Chiar, cum vine asta, nea Bubu, ca fotbaliști români ce joacă **afară** să facă parte din sindicatul fotbaliștilor români ce evoluează în țară? Dacă ne răspunzi, că sîntem mai mulți în situația de **nedumeriți...,** meriți mai mult decît îți oferă F.R.F.-ul.

● A dispărut un mare fotbalist și TV-ul lui **Ruarg,** pasărea pe cale de dispariție, nici nu s-a gîndit măcar să contramandeze fusăraia unui meci, fie el Real — Barcelona, pentru un mic medalion, măcar, al fotbalistului care a fost din păcate, de-acum, numai a fost, **Mișa Klein.**

● S-a discutat și s-a aprobat, în sfîrșit, ca **F.C. Petrolul** (altfel nu cunosc echipa din Ploiești) să... rămînă F.C. Petrolul, echipa fraților Munteanu, a altor frați, Dridea, și a lui Pahonțu. O, tempora!

● Discuții mari la **Rapid** purtate cu SNCFR-ul care nu mai vrea sau nu mai poate să se țină de promisiunile făcute echipei de fotbal la începutul campionatului. N-ai bani, n-ai putere, legea de bază în economia de piață, nu-i așa?

OZONEL ■

Dle Văcăroiu, vreau sacoșele înapoi!

A mai mare distracție în aceste vremuri de distractivă amintire (veți trăi și veți vedea!) este avalanșa de reclamații, memorii, petiții, pîre, ba chiar „ba p-a mă-ti!" care sosesc pe toate adresele, în special la ziare. Dar recordul pare să-l dețină un memoriu al președintelui Asociației Cal Clubului Român, distinsul domn Alexandru Doru Ionescu, care îi anunță pe domnul prim-ministru Nicolae Văcăroiu că procurorul general Mihai Ulpiu Popa Cherecheanu a fost dat în judecată pentru infracțiunea de favorizare a infractorului. De ce s-a făcut vinovat M. U. P. C. fiertare, dar dacă îi tot scriem numele întreg ne mănîncă spațiul)? Păi n-a acționat corespunzător împotriva unora care i-au furat președintelui calului român vreo 5 chitanțiere, două ștampile și chiar, culmea-culmilor, la un pas de genocid, două sacoșe de plastic proprietatea personală exclusivă a prezidentului revoltat. O mai mare nedreptate nici că poate fi imaginată, și ne întrebăm cu indignare de ce guvernul nu pune pe ordinea de zi a uneia din ședințele sale această gravă problemă.

Alin Savu artileristu'

Colonelul însărcinat cu relațiile cu presa ale clubului Steaua, Alin Savu coordonează, în mare parte, seria, un soi de publicații ale grupării respective, inclusiv chiar „Steaua" (revista literară cu același nume n-o fi avînd nimic de zis?), publicație care realizează cu nonșalanță un veritabil record: în paginile gîrlite de, repetăm, de cei care ar trebui să țină legătura cu zariștii sportivi sînt înjurați chiar cei care ar trebui cultivați, spre binele clubului editor. Cum i-ar ședea purtătorului de cuvînt al guvernului să înceapă astfel o conferință de presă: „Bă nenorociților, bă gazetari de doi lei, avem rugămintea la voi să difuzați următoarele realizări ale executivului!"

Doinița de jale

Fără aprobarea împăratului Iulian și nici măcar a Regelui Cioabă, Doina Stănescu, cunoscută mai mult ca șefă a Alinei Negesc, intonează din nou o doinită de jale pe postul național de televiziune, ba, mai mult, invită pe oricine vrea la ea acasă, la o cafeluță și-o sarailie, pentru a vedea caseta evoluției patinatorului Cornel Gheorghe la „europenele" de la Helsinki. Vezi Doamne, caseta respectivă ar demonstra că sportivul în cauză a dezertat fără motiv. Acum, spuneți și dumneavoastră, vizionarea exercițiu poate arăta respectivul patinator a ferit o accidentare? Înverșunarea micuței brunete are și o explicație, toate campaniile piritei ziariste fiind legate numai de anumite monede, și nu de lei, tari precum cravata. Acum un an l-a „promovat" pe Marius Negrea, stabilit în Germania, acum pe Luis Taifas, antrenat de o americancă. Coincidențele vorbește!

Interviul săptămînii

DL VICTOR BOŞTINARU (DEPUTAT FSN) DESPRE:

• Legi în urgență parlamentară
• Pămîntul în seama nimănui
• Războiul liberalilor •

— Domnule Boştinaru, cît de mare e „pachetul de legi" trimise în dezbaterea Parlamentului şi cît de urgente sînt acestea ?

— Guvernul Văcăroiu n-are un program de guvernare. Nici nu poate să-l aibă, cît timp nu se cunosc bine sursele şi posibilităţile reale de finanţare externă. Sursele absolut sigure, cu care să poţi croi un program. Şi atunci s-a lansat încă o gogoriţă: marele „pachet de legi". Ca să se creadă că exact acestea sînt legile spre susţinerea unui program economic pe termen lung. De fapt, „pachetul" a rămas de la guvernul Stolojan. Programul prezentat de F.D.S.N. în campania electorală era demagogie pură. Ar trebui să spună clar: nu aşteptaţi de la noi un program de guvernare, fiindcă nu avem o bază, nici internă, nici internaţională. Totul e văzînd şi făcînd. E clar că guvernul Văcăroiu prezervă doar puterea, nu guvernează cu adevărat, nu se ţine de o linie clară. Ajungînd în scaune, miniştrii au descoperit că nu au instrumentele de guvernare. Comunitatea internaţională încheie acorduri cu noi, cînd ştie limpede încotro ne îndreptăm. De aceea se întîrzie atît prezentarea bugetului. Din analiza bugetului, oricine înţelege încotro se îndreaptă România. Or, în campania electorală una s-a promis şi alta altceva trebuie făcut. Demagogia nu e un program. Ştie cineva care sînt etapele pe care le vom parcurge ? Tot ce aflăm de la domnul Văcăroiu e că „problema e foarte serioasă şi se află în studiu". Ultima delegaţie a Fondului Monetar Internaţional a fost foarte precisă în dialog: să vedem întîi bugetul ! În buget se reflectă filozofia de guvernare. Extremiştii naţionalişti condamnă acest tip de dialog, îl socotesc imixtiune în treburile noastre interne. Dar, oameni buni, noi vrem să intrăm în Europa ! Noi sîntem cei care solicităm ceva ! Nu sîntem deloc în situaţia de a pune condiţii ! Nu Europa luptă să intre în România !

Noi dorim o imixtiune în treburile lor interne !

— Domnule deputat, aţi traversat săptămîna trecută Bărăganul cu o maşină. De groază cît pămînt stă de izbelişte, ce uscat şi pipernicit e grîul de toamnă în puţinele locuri unde a răsărit. Nicăieri nu s-a încheiat împroprietărirea, unele ferme agricole ruginesc la stat, „asociaţiile" se vădesc a fi un tip de colectivizare vicleană, care nu e dorit de nimeni — noţiunea de semiproprietar nu există — dar în Parlament se discută, în regim de urgenţă, legea prostituţiei. Aceasta e urgenţa urgenţelor în România ?

— Problema e cît de sinceri sînt guvernanţii. Spre exemplu; legea bugetelor locale e cert că nu e dorită. Marile oraşe au primari din Convenţia Democratică. Primarii aceştia nu pot face nimic, nu pot concepe nici un program fără bani, fără buget local. Iată cum stau lucrurile: gruparea F.D.S.N. a ajuns să respingă ea legi trimise de guvern în dezbatere — de pildă, legea arendei. Interesul politic trece înaintea celui naţional. Singurul interes al F.D.S.N.-ului e să discrediteze opoziţia. Acesta e programul de guvernare propriu-zis al F.D.S.N. Să facă orice, numai să dovedească „duşmanii ţării" din opoziţie. De aceea sînt trimise în dezbatere legi care mai pot să aştepte: ca să poată fi aminate legile importante, acelea care, de fapt, contrazic programul populist din alegeri: legea administraţiei locale, a arendei, a folosirii patrimoniului de maşini şi utilaje agricole al statului. Opinia mea e că legea 18, a fondului funciar, trebuia trecută prin parlament împreună cu legile care o fac efectiv aplicabilă. Pămîntul e nelucrat, fiindcă oamenii nu au bani să plătească lucrările agricole cu maşini de la stat. Dă-i ţăranului tractor şi are el grijă de toate.

— Cînd au fost concepute legile împroprietăririi, chestiunea instrumentelor de aplicare a fost pur şi simplu uitată sau cineva nu a dorit ca împroprietărirea să fie efectivă ?

— În totul a existat un element de ambiguitate dirijat — dacă se poate spune aşa. E vechea tactică a comuniştilor: una spui şi alta faci. Să nu fie nimic clar, să fie şi să nu fie. Să avem ţărani proprietari de pămînt, dar statul să aibă un control total al ţăranilor. Aici e cheia. La situaţia reală a agriculturii, singura soluţie pare un pachet de... cuvîntări, cu promisiuni şi îndemnuri la muncă. O măsură provizorie e mai rea decît una din capul locului rea. Toate legile ce privesc agricultura au la bază principiul provizoratului. Programul de guvernare al F.D.S.N.-ului e acesta: vedem noi cum ne descurcăm, numai să rămînem la putere.

— Vă propun să discutaţi, ca unul care nu face parte din nici una din multele grupări liberale, discordia de la liberali. De ce e atît de dezbinat acest partid, în care nenumăraţi oameni şi-au pus speranţele de înnoire reală. De ce-a mai uniţi activiştii din F.D.S.N. decît liberalii de meserie ?

— România a avut o impresionantă tradiţie liberală. În alegerile din 20 mai liberalii s-au afirmat net, mai net decît pare să spună procentul obţinut. Trădarea pe care o resimt alegătorii liberalilor e toată în sarcina domnului Radu Cîmpeanu, în modul în care a înţeles el să gestioneze conducerea. A sacrificat doctrina liberală unei practici politice cameleonice. El a făcut, în temeiul unei alianţe mai mult decît evidente cu domnul Iliescu, jocuri politice atît de ordinare, încît a compromis patridul, pînă ce l-a adus în afara vieţii parlamentare. Datorită trădării conducerii, această parte importantă nu are reprezentare în Parlament. Nu e nici un dubiu: toată viaţa parlamentară e sub controlul direct al P.S.M.-ului şi al P.R.M.-ului. Deputaţii acestor partide sînt cei care fac ca balanţa la vot să încline permanent spre F.D.S.N. E un şantaj, care adeseori e şi exprimat public. Absenţa liberalilor e un fapt de anormalitate politică.

TUDOR OCTAVIAN

Popii şi dodiile

Cînd sînt ridicaţi în grad, prea înalţii noştri popi se simt obligaţi să spună o vorbă pentru istorie. Ceva de genul: „zarurile au fost aruncate" sau „mai multă lumină". IPS Bartolomeu Anania, cucernicul cărturar, despre care românii din Canada şi Statele Unite ar avea o mulţime de lucruri de zis, s-a simţit motivat să glăsuiască, la înscăunare, astfel: „Înainte de a avea pîine şi căldură, trebuie să restaurăm adevăratele valori morale ale acestui neam. Trebuie să avem, în acelaşi timp, mare atenţie la noul materialism care vine din Apus"

Două sînt întrebările noastre, preasfinte: De ce n-am putea restaura adevăratele valori morale, avînd, în acelaşi timp, pîine şi căldură ? De ce trebuie să avem pîine şi căldură doar pe lumea cealaltă ? A doua întrebare: Cînd referă preacuviosia ta la noul materialism din Vest se gîndeşte cumva la cei cu 15 000 pe lună care se zgîiesc la salamul nemţesc de 2 650 lei kilul şi cumpără tot oase naţionale ? Cumva te lapezi în public de oasele Vestului, mulţumit cu prinoasele Estului ?

Everac Impex S.R.L.

Cu o investiţie minimă — puţin din ce are, puţin din ce ştie — Paul Everac, noul director general al televiziunii, dă de lucru la sute de gazetari. Se simţea o lîncezeală în presă, se simţea aşa, o derută, un gol de producţie. Despre ce să mai scrii ? Senatorul Dumitraşcu tace ca peştele în apă, I.I. Brătianu s-a sindicalizat, Bîrlădeanu îşi completează dosarul la Academie, Cîmpeanu face accidente de circulaţie nesemnificative. Şi, deodată, o şansă: dialogul cu poporul de simbătă seara al domnului Everac. După ce Brucan a avut inspiraţia să împartă naţiunea în „proşti" şi „deştepţi", chestiunea se cerea nuanţată. O nuanţează Paul Everac, despărţind pe români în „mulţi şi „puţini". Puţini, puţini, coane, dar toţi cu carte şi condei ! Sincer să fiu, mă bucur pentru domnul Everac: a creat o instituţie. Sute şi mii de puţini scriu, dau telefoane şi mărunţesc înţelesurile adînci ale gînditorului cu atestat guvernamental. În rest, ce mai e de zis ? Aşteptăm provincia.

TUDOR OCTAVIAN

EVENIMENTE MICI

Anul internaţional de muncă şi luptă contra lui Vadim

CE ZIC ASTRELE ?

Ne-a vizitat colonelul M.I. în rezervă Ceapă Ionel. În zilele sale libere, adică mai ales noaptea, colonelul citeşte în stele — iar de vreo doi ani şi în trese. Mut de emoţie, el ne-a vorbit ore în şir, milităreşte, exact, cu fapte, în numai cîteva cuvinte — din care nu puteau să lipsească, firească, expresii curente în gîndirea unui ofiţer de carieră, precum: drept ! pe loc repaos ! culcat rezemat ! — despre primejdia hună, ameninţarea cecenă, presiunea bulgară, sfidarea poloneză, dezbinarea cehă, ţesătura americană, urgia teutonă, şantajul francez, stropşeala rasa pericol marocan. O lecţie de patriotism şi clarviziune politică, în care ar trebui să sugă orice bun român. Colonelul Ceapă a părăsit cu lacrimi în ochi partidul „România Mare", unde se înscrisese încă înainte de revoluţie ca membru cotizant şi privat. Le-a lăsat în stele [illegible] pe domnul Ceapă la unele [illegible] conform regulamentelor în vigoare, într-un [illegible] de sănătate, tabu din care reiese că preşedintele partidului, pactul senator Vadim va avea un an greu. Et bine, în cadrul unor elemente care ar fi trebuit să-l facă să cadă cu toată responsabilitatea pe gînduri, Vadim într-un limbaj dictatorial inacceptabil, a rupt profeţia zicînd: „Mă şterg cu ea !" Profund afectat, totuşi, am putea zice drept în sentimentele sale patriotice, colonelul profet Ceapă şi-a dat demisia din partid, a înghiţit carnetul, a schimbat colecţia completă a revistei cu aceea a publicaţiei antiromâneşti „Academia Caţavencu", a vîndut diploma „Pentru în pregătirea de luptă şi politică", eliberată de sectorul de profil al partidului, a trimis presei adresele unde se vînd casete porno şi a venit să ne ofere copia xerox a prezicerii, pe care o şi publicăm, nu fără o legitimă compasiune.

TABEL PRIVIND ZILELE ŞI EVENIMENTELE CARE PREVESTESC CĂDEREA DICTATORULUI DE PARTID VADIM ŞI ASIMILAREA P.R.M.-ULUI DE CĂTRE P.S.M. — ARIPA PĂUNESCU-FUNAR

Nr. crt.	Numele şi prenumele, funcţia, gradul	Profeţia, cele mai îngrozitoare consecinţe, cine răspunde de îndeplinirea ei întocmai şi la termen	Măsuri: articole, filaj, divers.
1	C.V. Tudor	febr. 93. Răzb. Ev. Z. Pierdut iulie, 92, ora 12.35 judec. Ploieşti morţi răniţi. mită 3 mil. pierd.	Nu răzb. tiraj
2	C.V. Tudor	sf. febr. 93. Iliesc. luat mîna impres internaţ. neg. A. Păun. pupat faţă săpat dos Niet Cotroc. niet deleg. internaţ. niet proc. Ev Z.	Nu răzb. A Păun. mult punat faţă dos
3	C.V. Tudor	proc. Dide judec. Ploieşti. Ilies luat şi cealalt mîna. Slt. part. f f. grea. Zic Dide mamă. gres grav (rude gr I).	Pupat Dide f. faţă fin judec dos
4	C.V. Tudor	camp. tresp. evrei Vaslui simp domn Iliesc. Luat încă o mînă Proces Acad. Cat. martie nefast. Niet proces. NIET ! !	Pupat Acad Cat. faţă si internaţ.
5	C.V. Tudor	insult. parl. ung. intervenit preş. luat orice mînă. Proces Budap la judec. Pl. aprilie, 15. Dide fin preşed. parl ung.	Pupat cu dos. parl. ungur.
6	C.V. Tudor	10—12 mai. dim şed. Cameră scuipat. mamă, neamuri d. Oliv. Gherm. Gherm. luat mîna. pus. pic. prag. git. Adeverinţa spit. ung.	Pupat faţă. dos d- Snit. 9
7	C.V. Tudor	Disc coleg. A Păun pact pol Red R.M. atacat A Păun. fără ordin. 17 iulie, judec. Pl. Proc. Ev.Z. intrat proc. A Păun	Vizita lucru Budap. masacat
8	C.V. Tudor	Proc Pl. Rom Lib Proc. Slobor. Ev.Z Iulie-aug proc Tel Aviv evr Vaslui, proc. adm b'oc proc Mag. Muzica. proc. Va'ent. Ceauş. casete	Pupat. Pl., Sloboz. Tel Av.
9	C.V. Tudor	Proc. Red Flac. judec Pl August, sept Robu preşed Trib Pl Luat mîna Dumnez Mers Cotr. pus mîna, stat poartă o oră ploaie niet	Vizită lucru emisii fîntîne
10	C.V. Tudor	proc. filiale Dolj. Const Buc. Arad. Budap Sept iull Dide fin preşed judec Craiova. Const. Buc Budap Pus mîna preşed (fin git)	pupat mîna git faţă dos, cant
11	C.V. Tudor	Oct conjuncţie rea stele. Toate roşii, numai gener şi mareş. Proc osc Dide cumnat Elt. fin casete porno Murmansk. Proc. Mur	Pupat —25° C. faţă dos gen Mosc.
12	C.V. Tudor	proc Oliv Gherm imun. parl. niet butic gogoşi Obor. Proc Budap la jud Pl Judec. Evrei pret Vaslui nume ciudat evrei Decemb proc	Cresc. gogoşi Obor
13	C.V. Tudor	marţi, 13 dec 93 pierdut proc. jud. Pl cond viaţă. loc muncă. gogoşi Obor	Niet

STARE CRITICĂ

LUCIA HOSSU-LONGIN

ÎNTRE MEMORIAL

Autoarei „Memorialului durerii" nu-i place să se arate. Nu apare niciodată în cadru, ocolește cu eleganță solicitările de interviuri, se lasă cu greu fotografiată.

Luni, 1 februarie, răspunsul a fost tot NU ! De data aceasta, net : „N-am ce să-ți spun. Nu știu, încă, nimic, am aflat doar ceva despre un fax. O să văd. Miine plec la filmare; am să lipsesc niște zile".

Marți, 9 februarie, după o săptămină de „învolburare de presă, cu comunicate și invitații la comunicate", Lucia Hossu-Longin învîrte în mîini un plic în jalnică stare. „Ce să-ți spun ? Că mi se desfac scrisorile?..."

Veți vedea, Lucia Hossu-Longin are multe de spus.

Subiect închis cu ștampilă de director general

— Eu, practic, n-am văzut faxul acesta. Din cîte știu, era vorba de un comunicat sau un protest — s-au folosit ambele formulări — din partea Biroului de presă al F.D.S.N., trimis domnului director general Paul Everac. Dintr-o greșeală a ajuns la cabinetul lui Florin Brătescu. Acesta l-a citit, l-au mai citit și alți colegi, după care i l-au înmînat domnului Everac. Am aflat și eu — de la aceiași colegi — că era un protest împotriva ultimului episod din „Memorialul durerii", în care se cerea tragerea mea la răspundere pentru faptul că pun în discuție Legea fondului funciar și-i găsesc vicii. Asta se petrecea luni, 1 februarie, la ora 14. Colegii mei de sindicat din organizația redactorilor au încercat să recompună conținutul faxului și au formulat o interpelare către noul, nostru director general, cerîndu-i să devoaleze conținutul protestului și să asigure, așa cum a promis, independența Televiziunii vizavi de toate reclamațiile și luările de poziție ale partidelor politice.

— De ce a fost nevoie de această scrisoare, apărută de altfel și în presă ?

— Președintele sindicatului nostru, Radu Grozea, l-a întrebat pe domnul Everac ce se întîmplă, iar domnia sa i-a răspuns că n-a primit nici un fax. Iese din conflicte eludînd termenii discuției ! Faptul că a spus că nu l-a primit, deși erau 10 martori care declarau altfel, a închis subiectul. Așa va încheia, probabil, foarte multe subiecte : cu puterea forței și a ștampilei de director general.

„Sîntem singurul organism de presă care primim reziduurile"

După cum se știe, Sindicatul redactorilor a contestat numirea, sau „instalarea" — s-a găsit o formulă de mijloc, mai rezonabilă — la conducerea Televiziunii a unui director general, fără un suport legislativ. A fost, de fapt, o scrisoare deschisă — căreia-i rămînem consecvenți — către Președintele țării, către Parlament și către Guvern. Am cerut ca persoanele ce candidează la conducerea Televiziunii să fie audiate și validate, legitimate profesional, moral și politic de către Parlamentul României. Se pare că puterea preferă, din nou, monologul, întrucît nu am primit nici un răspuns. Îmi amintesc acum, cum își amintește toată țara, că în decembrie '89, cînd domnul Iliescu a pășit în Studioul 4, Televiziunea Română era, deja, de la ora 13, o instituție liberă. Și, iată, întoarcem ceasul istoriei și aducem la cîrma Televiziunii, în persoana domnului Paul Everac, un om care nu-i poate asigura statutul ei de instituție publică neangajată, nealiniată și neutră, politic : o persoană cu simpatii politice declarate ferm în publicații ca „România Mare", ori „Românul" ; un bărbat... „vioi", organizator de 72 de ani, a cărui operă a slujit sloganurile comuniste. Trebuie să ne amintim, obligatoriu, că acest „cărturar" s a ridicat împotriva montărilor după opera lui Caragiale ! Pe unde l-au purtat pașii, de și-a pus în scenă propriile-i piese, întotdeauna și-a însoțit acțiunile de scrisori către Cabinetul 2 al C.C.-ului, de luări de poziție și războiri cu oamenii de teatru. Nu este o persoană capabilă să poarte un dialog calm, democratic, pe profesionism. Am asistat la o singură ședință cu dumnealui și, toți cei prezenți, am avut frisonul de frig. S-a purtat cu o duritate neîngăduită unui bărbat și director general față de o femeie, o colegă, redactor șef, căreia i s-a adresat numai așa : „Ridică-te ! Așază-te acolo ! Scoală-te ! Du-te la birou ! Pleacă de la birou !.. Chiar și pe vremea dictaturii, exista sentimentul de respect între noi ! Asta m-a mirat foarte tare, dar de durut, m-a durut lipsa de profesionalism. Nici o analiză, nici o privire asupra stării profesionale din Televiziune. A fost o simplă întocmire a unei liste de becuri, de casete, de salarii... Or, lucrurile sînt mult mai profunde. Nu știe nimic, nimic, despre Televiziune! Trebuie să-l mai învățăm și pe omul ăsta de 72 de ani profesia ? Pe vremuri, toți activiștii aruncați din munca „de sus" veneau la Televiziune, la munca „de jos" și trebuia să le explici că nu se poate scoate pălăria de pe capul omului din cadru. Acum, aveam și noi dreptul, ca toți colegii din presă, să așezăm la cîrma acestei instituții, care servește întreaga națiune, o competență, o natură altruistă, un om de educație cărturărească. Faptul că domnul Iliescu ne răpește și acest drept, în care noi toți am crezut în decembrie '89, ne face să trăim cu și mai mare deznădejde realitatea că ceasurile istoriei merg înapoi pentru TV. Peste tot în țara asta este o căutare a competenței, numai la noi se fac tot felul de numiri, fără nici un fel de explicații. Sîntem singurul organism de presă din lumea asta care primim... să nu spun ciurucurile... reziduurile. Probabil este o politică de menținere a Televiziunii în aceeași angoasă, în stare de tensiune, în nedumerire. Altfel, nu înțeleg cum poți să aduci un asemenea om, care nu are dialog, în fruntea unei instituții publice unde, inevitabil, trebuie să aibă numeroase contacte cu presa, cu opinia publică, cu partidele politice. Comunicatul F.D.S.N.-ului aducea, poate, niște argumente ! Nu trebuia să le prezinte, în spiritul de transparență pe ca e l-a anunțat ? A anulat posibilul dialog între mine și FDSN și între FDSN și Televiziune, ștergînd cu buretele existența unui fax.

„Deși nu este difuzat la o oră de vîrf, „Memorialul durerii" se află pe primul loc în sondajele Televiziunii privind audiența și receptarea la marele public."

Ar fi comic, dacă FDSN n-ar fi operant

— Ați încercat, totuși, un contact direct cu F.D.S.N.

— Radu Grozea a dat un telefon -în prezența noastră, la F.D.S.N., la Biroul de presă, unde s-a confirmat că ei sînt autorii faxului. Pentru că, la un moment dat, ne-am

„Am fost deprinși cu abulia și pasivitatea ; ușurința cu care acceptăm să nu facem nimic în fața absurdității ne încearcă și acum."

„De ce a cerut domnul Verdeț interzicerea „Memorialului" ? Iată o explicație : numai pentru faptul că în imaginile de arhivă prezentate la ultimul episod — în vizitele de lucru ale lui Ceaușescu era nelipsit, la dreapta dictatorului. Mulți dintre ei se recunosc. Mi se pare rezonabil să te lepezi de „un trecut rușinos și în cel mai deplin spirit comunist, să nu mai dorești a te privi și a te judeca în oglinda istoriei."

întrebat dacă nu e, cumva, o farsă. În definitiv, cînd vrei să dai un comunicat, un protest, ai alte mijloace, de presă, ai o registratură, există Redacția de actualități... Dacă vrei să aibă, cu adevărat, eficiență ! Nu știu ce s-a dorit cu acest fax și nici să facem teoria faxului, că devenim penibili. Cert este că de la Biroul de presă al F.D.S.N. s-a confirmat că ei sînt autorii. Din păcate, acea doamnă Rusu cu care s-a vorbit, eră, după cîte am înțeles, o simplă funcționară, care, oricum, a fost mandatată să nu răspundă. Deci, noi am cerut să se facă public conținutul faxului, să știm ce obiecții au în legătură cu acest episod și care sînt argumentele lor. Sînt niște ecouri deranjante pentru F.D.S.N ? Dar, pentru cine anume ? O parte dintre conducătorii partidului — cît am putut noi cerceta — nici nu știau de acest fax și n-am reușit să aflăm cine este, de fapt, autorul, de cine a fost semnat.

— Așadar, un „atac" nerevendicat !

— Se știe că este Biroul de presă al F.D.S.N., dar nimic mai mult. În plus, plecînd să filmez, săptămina trecută, am aflat la o întrunire a reprezentanților „Asociației foștilor deținuți politici" din Sălaj și alte județe limitrofe, că în Caraș-Severin există liste ale F.D.S.N.-ului, cu semnături, împotriva „Memorialului durerii". Aș zice că e un subiect comic, dacă n-aș ști că aceste liste pot fi, la un moment dat, operante. Întoarsă la București cu vestea asta neplăcută, dar și cu extraordinare dovezi de căldură ale oamenilor din Șimleu Silvaniei pentru „Memorialul durerii", am aflat că s-a primit un al doilea fax — care se află acum la Sindicat. După părerea colegilor mei, conținutul este aproximativ același cu al celui dintîi.

„Realitatea face parte din filmul meu!"

— Asta înseamnă că acum știți ce conține protestul !

— Obiecția fundamentală era că am încercat să dau o altă interpretare Legii fondului funciar. Cine a urmărit cu atenție — și bănuiesc că cei care au întocmit acest fax puteau să urmărească cu atenție ultimul episod — a constatat că eu nu am intervenit cu nici un fel de comentariu. Practic, ne-am dus să facem un film de evocare istorică și ne-am trezit în plină actualitate. Mergeam cu mașina către Vadul Roșca și, trecînd prin Suraia, am fost, pur și simplu, blocați în mijlocul comunei de circa 2 000 de oameni, care voiau să intre cu forța în primărie, să dea foc la registre, cum făcuseră în 1957. Se adunau în fiecare zi de două săptămini pentru a li se împărți pămintul, un teren de circa 100 de hectare, care era moșia lor, stăteau și așteptau cîte 10 ore în frig și nu se prezenta nimeni. Primarul se ascunsese. Cînd au văzut mașina Televiziunii — eu nu exagerez, cu noi a fost și un senator de Vrancea, dl. dr. Gheorghe Căluneanu — au vrut să ne ia ostateci, pînă li se vor da pămînturile. Pun la dispoziția oricărui membru al Biroului de presă a F.D.S.N; cele două casete înregistrate la Suraia. Conțin numai ce vorbeau oamenii, nici o intervenție a noastră.

Cînd am ajuns la ei era dimineață. Le-am explicat că trebuie să ajungem la Vadul Roșca, să ne facem documentarea și ne întoarcem. La 5 după amiază, cînd am venit înapoi, oamenii erau tot acolo. Ne-au dus, pur și simplu, cu convoiul, deși se făcuse întuneric, nu puteam să mai filmăm, la Livada lor. Au venit după noi cu mașinile, au venit fugind, pe jos, cale de

ȘI DURERE

6 kilometri, să ne arate și să ne mai spună o dată durerea lor. Am văzut oameni pe fața cărora se citeau deznădejdea, disperarea... Pentru că dacă pentru noi mai există un salariu și o oarecare siguranță, ei, fără pămînt, n-au din ce trăi. Nu văd în ce măsură puteam eu să modific acolo, pe loc, sau să îmbogățesc textul „Legii fondului funciar". N-am făcut decît să înregistrez ceea ce spuneau ei și să dau pe post, așa cum le-am promis, o mică parte. Fără nici un comentariu !

— Și, totuși, ați deranjat !

— Da ! Și știu de ce ! Mi-au spus-o chiar unii colegi din Televiziune. „Totul ar fi perfect în Memorial, dacă nu l-ai actualiza". Am cerut explicații și mi s-a răspuns : „Ce rost avea să faci o emisiune în care să vii cu drama țăranului pînă azi, să vorbești de faptul că țăranii l-au votat sau nu pe domnul Iliescu ?". Eu cred că în acest ultim episod, actualizarea era absolut necesară. Ar fi fost nedemn de mine să trec prin acel sat și să nu mă opresc. Și ap pornisem de la premisa c. v. . face un film despre istoria colectivizării, despre responsabilitățile pe care le-a avut Nicolae Ceaușescu în crimele săvîrșite atunci și m-am trezit în cea mai îngrozitoare realitate — că acești oameni, care au suferit atunci, suferă în continuare. Fenomenul pe care l-am trăit în dictatură — dedublarea personalității omului, discrepanța între ceea ce spune și ce face — n-a dispărut. Eu îl întîlnesc peste tot pe unde mă duc și l-am întîlnit și la Suraia, cînd oamenii mi-au vorbit de promisiunile care li s-au făcut și nu au fost respectate. Mi se cere și mie această dedublare: să trec, pur și simplu, pe lîngă o realitate, pe care am văzut-o cu ochii mei și să spun, resemnată și blazată : „Nu face parte din filmul meu". Dar, face parte din filmul meu, cum s-a întîmplat la Suraia. Mi s-a reproșat că fac politică. Nu-i adevărat ! Eu am întrebat, ca orice ziarist din lume, după ce cineva a cîștigat în alegeri, dacă-și respectă promisiunile. Țăranii mi-au spus că au mers, toți, cu domnul Iliescu. Mai mult, mi-au prezentat cazul unei femei, care mi-a declarat : „Copiii mei au fost observatori în alegeri și cînd m-am dus în pămîntul care era al meu, am primit 30.000 lei amendă. La o lună după alegeri !" Am vorbit de un pămînt care era al țăranilor și trebuia să se întoarcă la ei. Că, doar de asta s-a creat Legea fondului funciar !

Dr. Miltiade Ionescu

Ion Ioanid

„Acest proces al unei anormalități ce-a schilodit, deturnat și secerat întregul potențial moral și spiritual al neamului nostru pe parcursul unei jumătăți de veac, nu mai poate fi oprit. E ca și cum ai încerca să seci Putna."

„Eu răspund prezentînd fapte"

— Veți riposta, într-un fel, protestului sau comunicatului, în sfîrșit, faxului sau faxurilor — la atîta neclaritate în această privință, nici întrebarea nu poate fi prea coerentă — semnate de Biroul de presă al F.D.S.N. ?

— Am să-mi permit să răspund cu modalitățile pe care le am eu la îndemînă : următorul episod din „Memorialul durerii", care se va difuza în ziua de 24 februarie. E vorba de un teritoriu al Vrancei, un lanț de sate și comune, în care Legea fondului funciar s-a aplicat cu foarte mari abateri și abuzuri. Voi răspunde prezentînd fapte, pentru că nu vreau să dau filmului meu tenta unui comentariu publicistic. Totul este și trebuie să rămînă un film documentar. Celor care mi-au ripostat că am adus observații în legătură cu alegerile, le voi răspunde în episodul care urmează, prezentînd o situație care pe mine mă face să mă întreb și să întreb : „Cum credeți că se poate ca un om să nu intre în posesia a 2 hectare de pămînt și, în schimb, un fost președinte de CAP să primească 50 de hectare din moșia satului, din care să facă, efectiv, un SRL ? „Și asta se întîmplă peste tot, întreaga presă semnalează abuzurile și nedreptățile. Această dorință de a mă autochestiona face parte, zic eu, din codul unui ziarist. Pot să nu mă întreb ce se întîmplă cu acești oameni ? De ce astăzi o duc mai rău decît au dus-o înainte ? Cu ce vor trăi în continuare ? Nu pot să trec blazată sau resemnată pe lîngă toate astea !

„Voi merge mai departe pentru că nu sînt singură!"

— Indiferent de riscuri ? Telefoanele de amenințări pe care le primiți nu vă sperie ?

— Da... mi-au creat o stare de angoasă, uneori și de panică. Nu, însă, de spaimă fizică ! Am retrăit ceea ce trăiam cu toții înainte, adică starea de otrăvire a vieții cu posibile amenințări. Eu n-am capitulat niciodată. Nici n-aș face-o pentru aceste mizerii care vin prin poștă sau prin telefon. Mi-am luat mijloacele mele de precauție, de apărare și, trebuie să mărturisesc că, după ce am dat interviul de la „Europa Liberă" domnului Nicolae Stroiescu, Stănișoară, telefoanele de amenințare pe care le primeam acasă, aproape că au încetat. Probabil se știe acum că sînt în atenția unor organisme internaționale. Ceea ce continuă, în ciuda unei decizii a Consiliului de administrație al Televiziunii, este deschiderea corespondențel mele de către Corneliu Toader, de la Serviciul de relații cu publicul. Întîmplarea face ca domnul Toader să vină în Televiziune din „lotul" Pacepa, după fuga acestuia. El a venit, desigur, cu o misiune în Televiziune, pe care văd că și-o îndeplinește nestingherit mai departe. Scrisorile pe care le primesc sînt strict confidențiale — ar putea conține și lucruri intime, de familie — vin din toată țara și aduc mărturii care-mi furnizează materialul pentru „Memorial". Unele sînt desfăcute, probabil și xeroxate, după halul în care arată, altele nu, dar sînt însoțite de note din care se vede clar că au fost citite. E un război surd între mine și domnul Toader.

— Probabil, nu se războiește cu dumneavoastră.

— Sigur, lucrurile sînt limpezi ! De aceea am și apelat la decizia Consiliului de administrație. Inutil, însă, decizia lor nu contează !

— Iarăși, mi se pare, războiul nu este numai între dumneavoastră și domnul Toader.

— Da, în Televiziune nu se prea mai dorește „Memorialul durerii", așa că nu se vor mai difuza două episoade pe lună, ci numai unul, în ultima zi de marți a lunii.

— Dar, mergeți mai departe !

— Merg mai departe pentru că nu mă simt singură. Toate dovezile de afecțiune din țară sînt un suport moral extraordinar ! În Televiziune am, încă, un punct de sprijin foarte bine echilibrat, Departamentul Film-Teatru, care ne-a ajutat necenzurînd în nici un fel „Memorialul" și ne ajută și pentru producție și în programarea lui, aceste lupte subtile, de detalii, dar care sînt foarte importante pentru difuzarea materialului. Un punct de sprijin este și cînd îmi bate cineva la ușa biroului, cum s-a întîmplat azi cu un lăcătuș din Televiziune care a venit și mi-a spus : „Doamnă Lucia, am mandat din partea județului Dîmbovița să vă spun că sîntem alături de dumneavoastră și o să vă trimitem și o scrisoare".

— Există chiar așa mari temeri că va dispărea „Memorialul ?"

— Sigur că au existat mari temeri! Și nu vorbesc doar despre mine. Am primit un telefon și mi s-a spus : „Două mii de țărani din Vrancea se urcă în trenuri, vin la București și se postează în fața Televiziunii, dacă se întîmplă ceva cu „Memorialul durerii". Dar nu va fi cazul ! Personajele vii ale rezistenței anticomuniste refuză îndelung să vorbească despre tortură, despre frică, preferînd, în schimb, să se confeseze, spre sărbătoarea sufletului nostru, despre miracolul mental care i-a ajutat să supraviețuiască. Este impudic, deci, ca eu, realizatorul acestei arhive a durerii și a demnității, să mă lamentez sau să mă tem.

LIANA MOLNAR TATOS ■

Fugitivul Drăghici

Alexandru Drăghici nu s-a deosebit cu nimic de Iagoda și Beria de la ruși ori de Teohari Georgescu de la noi. Dar a căzut în altă zodie politică, și astfel nu și-a pierdut capul. Dacă Ceaușescu ar fi venit la putere cu vreo zece ani mai devreme, cam odată cu Hrușciov, ar fi pus să-l împuște pe Drăghici imediat. În a doua jumătate a anilor '60 moravurile erau însă altele, lumea (chiar și cea comunistă) mai evoluase. Așa că pe sinistrul patron al „internelor", adică al tuturor atrocităților post-teohariste, Ceaușescu n-a făcut decît să-l mazilească. Și a stat Drăghici așa, dat la o parte, pînă cînd cel mai bun fiu al Carpaților a fost pus la zid.

După decembrie 1989, maziliții de Ceaușescu au crezut că revoluția s-a făcut pentru ca ei să-și recapete slujbele, rangurile și demnitățile. Dintre cei din primul eșalon, pasiența i-a ieșit numai lui Alexandru Bîrlădeanu. Ceilalți au fost bine ținuți la distanță de noul urcat în vîrful piramidei. Drăghici a sperat o vreme că se va putea prezenta și el drept o victimă a lui Ceaușescu, apt, prin urmare, de a binemerita de la noua stăpînire. Dar operațiunea n-a reușit, și în fața perspectivei de a fi tras la răspundere pentru cele săvîrșite, a fugit în Ungaria. Cum de-a izbutit acest lucru, cu ce complicități — ale S.R.I., ale ungurilor ori chiar ale Puterii, care „l-a făcut scăpat" — rămîne să fie stabilit de-abia de-acum înainte.

Guvernul român a făcut demersuri pentru extrădarea lui Drăghici, pentru ca acesta să poată răspunde în fața justiției pentru faptele comise. Dar autoritățile maghiare au refuzat, considerînd că pot ele să decidă care vinovății sunt prescrise în România și care nu.

ION D. GOIA ■

Vogoride al II-lea

Contactele politice ruso-basarabene de săptămîna trecută nu s-au bucurat de prea mare atenţie din partea mass-mediei : presa rusească abia le-a consemnat, cea românească le-a acordat spaţii reduse (n-au intrat nici în topul de la televizor) iar Occidentul le-a ignorat. Şi totuşi e vorba de un eveniment care ar putea avea urmări importante pentru români. Fiindcă deplasarea conducerii de la Chişinău cu căţel şi purcel (prezident, prim-ministru, preşedinte al parlamentului, miniştri şi alţi demnitari) la Moscova seamănă şi cu întoarcerea la turmă a oiţei rătăcite — oricît cei în cauză ar nega acest lucru —, şi cu debutul competiţiei în vederea obţinerii viitorului firman din partea Kremlinului pentru cîrmăcănia Moldovei de la răsărit de Prut.

Dincolo de balanţa de calităţi şi defecte care i se poate stabili şi lui, ca oricărui om, Snegur s-a dovedit a fi robul fotoliului în care s-a instalat , subordonînd totul păstrării postului său şi devenind, din această pricină, cel mai aprig antiunionist. Un nou Vogoride, Vogoride al II-lea. Vogoridismul lui Snegur a influenţat în chip hotărîtor cursul politicii în Basarabia, mersul aici al evenimentelor şi deznodămîntul lor. Şi a fost acest vogoritism pe placul Kremlinului, care l-a încurajat şi l-a folosit, alintîndu-l cu numele dat de Snegur : independenţa şi suveranitatea Moldovei.

Intru promovarea vogoritismului, Snegur a folosit toate mijloacele, pe primul loc situîndu-se punerea tuturor dificultăţilor pe seama unioniştilor ori a influenţei româneşti. „Voi, românii, cu Mosanu al vostru, aţi dus Moldova de ripă" — i-a strigat o basarabeancă bătrînă corespondentului unui ziar din România. Se află în aceste cuvinte esenţa întregii propagande antiunioniste a lui Snegur, propagandă făcută cu tenacitate de un aparat moştenit aproape intact de pe vremea bolşevismului şi dirijat din umbră de KGB. Însă în încrîncenarea lui de a se vedea unicul stăpînitor pe cîmpul de bătaie, Snegur a săvîrşit o greşeală imensă : a dus la îndeplinire cerinţa Moscovei de a-l înlătura pe Alexandru Moşanu (concomitent cu alţi români basarabeni patrioţi). Şi aşa s-a trezit Snegur cu cuiul lui Pepelea în casă, adică cu Lucinschi la timona parlamentului şi fără nici un prieten de nădejde prin preajmă.

Se-nţelege de la sine că primul lucru pe care l-a făcut preşedintul după ce şi-a dat seama de pericol a fost să dea fuga la Elţin ca să se asigure de sprijinul acestuia. Deocamdată a obţinut doar iscălirea unor documente de rutină şi cîteva vorbe protocolare, dar nimic din ce-i ardea buza (cu Transnistria, mai întîi de toate). Ce va fi de-acum înainte ? În contextul politicii de menţinere a Moldovei în ograda Rusiei, Boris Elţin are nevoie la Chişinău de un om care, făcînd jocul Kremlinului, în primul rînd împiedicarea cu orice preţ a reunirii Basarabiei cu România, să-i pună cît mai puţine probleme, de un om care să fie acceptat de toate părţile şi care să devină, datorită acestui fapt, un garant al stabilităţii în zonă. Or, din acest punct de vedere, Snegur pare acum uzat, stors, ineficient, iremediabil compromis. Pe lîngă românii basarabeni unionişti şi partizani ai economiei de piaţă şi ai intrării în Europa, Snegur este dezavuat de rosoţonii din toată Basarabia, de separatiştii de la Tiraspol, de găgăuzi ; mai nou, el şi-a pierdut şi bruma de credit pe care o avea din partea Bucureştiului. În aceste condiţii, e de presupus că Elţin va opta, nu peste prea mult timp (poate lăsîndu-i pe actualul preşedinte să facă referendumul secesionist, ca să ia Kremlinul din foc o castană foarte mare şi foarte fierbinte cu mîna altuia, care să se şi ardă şi să se compromită definitiv cu ocazia aceasta), pentru Lucinschi.

Bine-bine, dar ce vor zice oamenii, bravii cetăţeni ai Republicii Moldova, cu alte cuvinte, cum se va comporta poporul suveran ? Va fi el cu Snegur sau cu Lucinschi ? Snegur a căzut şi aici în propria-i plasă. El, se ştie, mimînd schimbarea la faţă (în realitate a fost vorba doar de schimbarea părului), a cules roadele perioadei de renaştere naţională românească în Basarabia, ale eforturilor celor ce au înfăptuit renaşterea, ale intelectualilor în principal, uzurpînd locul (de preşedinte) care se cuvenea în mod normal nu unui şef bolşevic de mai înainte, ci unui patriot basarabean. Dar, favorizînd el, Snegur, în timpul din urmă, cu sau fără intenţie, nostalgiile maselor largi populare după epoca gamelei comuniste, aceste mase şi-au adus aminte de vremurile respective cu oamenii lor cu tot. Şi dacă la Bodiul nu se mai poate, totuşi, recurge, Lucinschi e la îndemînă, viu şi natural.

Şi astfel, avînd grijă să împiedice Moldova şi de la unire cu România, şi de la havelizare (un regim sută-n sută preoccidental, ca în Cehia), Kremlinul va fi dispus să accepte, prin revenirea lui Lucinschi în vîrful piramidei, kravciukizarea Basarabiei. Ca atare, spre deosebire de Vogoride I, care a trebuit să piece din pricină că unioniştii i-au dejucat planurile separatiste, Vogoride al II-lea, alias Snegur, se află sub ameninţarea maxilirii chiar de către ei săi, de înalta Poartă de astăzi, spre a fi înlocuit cu un cîrmacam mai de nădejde.

ION D. GOIA ■

Aşa începe de fiecare dată...

Halal!

După sublinierea reţinerii faţă de politica americană în Irak, după relevarea „deschiderii" către problemele Serbiei, **MOSCOVA** punctează din nou : recent s-a exprimat disconfortul rusesc faţă de eventualitatea pătrunderii unor **nave occidentale în Marea Neagră.** Franţa, Spania şi Italia au anunţat că intenţionează să fie prezente în zonă, pentru a controla aplicarea sancţiunilor ONU împotriva Iugoslaviei. În replică, **viceamiralul Eduard Baltin** a risipit echivocurile : „Îmi displace acest proiect. Ei doresc să-şi aducă navele de război în Marea Neagră, pentru a controla **gurile Dunării** şi, bineînţeles, **strîmtorile Bosfor şi Dardanele.** Un asemenea control îl putem efectua noi". Bineînţeles. ● În perspectiva declanşării unei **operaţiuni combinate americano-NATO-ONU** în fosta Iugoslavie, sîrbii originari din **Krajna,** trăiteri pe toate meleagurile fostei federaţii iugoslave, se mobilizează cu entuziasm. Pentru salvarea enclavei sîrbe din Croaţia, ar fi necesari, într-o primă etapă, 20 000 de noi combatanţi. Deocamdată s-au declarat gata de luptă pînă la victoria finală aproape 100 000. Drumul păcii e pavat cu pofta bărbătească de confruntare... ● Pus în umbră de conflicte puternic mediatizate, cel dintre **kurzi** şi **turci** continuă să se desfăşoare temeinic, deşi în tăcere. Partidul Muncitorilor din Kurdistan, avangarda mişcării pentru un **KURDISTAN** liber, acuză autorităţile turceşti că ar „acoperi realitatea într-un mod nemaiîntîlnit". **Ankara** a precizat recent că trupele sale regulate ar fi nimicit 1800 de opozanţi. Nu e adevărat, relevă PKK : rebelii au nimicit 5594 de militari turci. Măcelul continuă în lipsa camerelor de luat vederi. ● S-a pus punct prognozei utopice potrivit căreia **Armata a 14-a** ar pleca în marş voios spre locurile de baştină. **BORIS ELŢÎN** a făcut lumină acolo unde mai sălăşluia obscuritatea speranţei : „Trupele vor pleca atunci cînd eu şi preşedintele **Mircea Snegur** vom fi siguri că flăcările conflictului nu vor mai răbufni niciodată". I-auzi ! Ce om politic poate fi sigur ?Şi de care flăcări e vorba ? Dar să lăsăm lista interminabilă a întrebărilor şi să cităm din concluzia comentariului agenţiei Moldova-Pres pe această jalnică temă : „Halal egalitate, halal neamestec în treburile interne, respect reciproc, etc. etc". Aşa e : halal. ● **ROSS PEROT** nu se lasă. El a înfiinţat o organizaţie civică, **„United we stand"**, menită să controleze în ce măsură **Bill Clinton** îşi respectă cele 156 de promisiuni făcute electoratului american. Organizaţia lui Perot se amplifică de la o săptămînă la alta, îşi cristalizează structurile şi devine un fel de ceva ce americanii încep să înţeleagă că ar semăna cu un partid. În felul acesta, democraţii şi republicanii nu se vor mai simţi singuri.

RADU BUDEANU ■

TURNUL BABEL

Bolşevicii şi naziştii se agită

Cam vreo sută de mii de oameni au demonstrat la Berlin împotriva nazismului, cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la venirea lui Adolf Hitler la putere. Desigur, dacă am opera cu unităţile de măsură propuse de dl Ion Iliescu şi cu logica dlui Iliescu, ar trebui să spunem că o sută de mii de demonstranţi nu înseamnă nimic pe lîngă zecile de milioane de germani care n-au venit la demonstraţie şi, ca urmare, acţiunile din capitala Germaniei nu fac doi bani. Dar noi nu vom proceda aşa şi vom recunoaşte că numărul celor care, în Germania, au dezavuat recent fascismul a fost foarte mare.

Împotriva cui au demonstrat germanii, cu alte cuvinte, care este pericolul fascist în Germania de astăzi, cît de puternice sunt forţele neonaziste acolo ? Citîm dintr-o corespondenţă A.F.P. : «Scena neonazistă germană în sensul cel mai strict al cuvîntului numără doar aproximativ 30 de formaţiuni politice, care în mod oficial se opun violenţei şi care, potrivit Biroului Federal de Protecţie a Constituţiei (B.F.V.), grupează în jur de 1 600 de adepţi. Patru dintre aceste partide, violent rasiste şi nostalgice ale comandourilor SS sau ale celui de-al treilea Reich, au fost interzise din luna noiembrie 1992 : Alternativa Germană (300 de membri), Frontul Naţionalist (130 de militanţi), Ofensiva naţională (100) şi Alianţa Camarazilor Germani din Wilhelmshaven (30). În total, mişcarea de extremă dreapta, din care s-au desprins majoritatea autorilor violenţelor din ultimele luni, grupează aproximativ 65 000 de militanţi.» Aşadar, extrema dreaptă din Germania are un efectiv de 65 000 de indivizi, dintre care neonaziştii 1 500. Şi totuşi germanii au reacţionat, au zis că nici aceştia nu trebuie să fie.

Să ne întoarcem cu circa trei luni în urmă, la 7 noiembrie 1992. S-au împlinit atunci trei sferturi de veac de la instalarea bolşevicilor la cîrma imperiului rusesc. Deci, date rotunde de la preluarea puterii şi într-o parte, şi în alta ; 60 de ani în cazul lui Hitler şi 75 de ani în cazul lui Lenin şi Stalin. Ce şanse au neonaziştii în Germania să preia din nou puterea rezultă limpede din datele de mai sus : zero. Ce şanse au bolşevicii de a se reinstala la Kremlin ştie toată lumea : foarte mari. Şi totuşi, de 7 noiembrie 1992 la Moscova nu s-a întîmplat deloc ceva asemănător cu demonstraţia antinazistă de la Berlin din 30 ianuarie anul acesta. Dimpotrivă, au demonstrat bolşevicii şi-au ameninţat că vin la loc.

Din cele două feluri de a reacţiona se pot trage multe învăţăminte, multe concluzii. Una din cele mai importante : nu numai carnea şi oasele munţilor, ci şi civilizaţiile ţărilor şi popoarelor pot fi clasificate pe ere geologice.

ION D. GOIA ■

DANS ÎN CIZME...

Un recent sondaj efectuat în rîndul românilor care acceptă să fie sondaţi indică pentru prima oară în istoria sondajelor efectuate la noi că un sfert din eşantion este îngrijorat din cauza războiului care bate la porţile României. Dacă luăm în serios şi sondajul şi eşantionul şi răspunsurile, înseamnă că 25 % din populaţia ţării a înţeles că se află pe lumea asta şi că ţara, oricît de înglobată într-o tranziţie originală, este parte a omenirii, parte a Europei şi, mai ales, parte a Balcanilor.. Cu timpul sfertul amintit va creşte şi va determina o politică românească nu atît mai prudentă (în acest domeniu sîntem indiscutabili super-performanţi), ci mai chibzuită, mai lucidă, mai inspirată. Prudenţa, este adevărat, înglobează şi chibzuinţă şi luciditate şi inspiraţie dar nu numai. Ea conţine şi o doză masivă de frică, fie ea spontană sau condiţionată de un clopoţel al lui Pavlov mai lustruit sau mai ruginit.

Sînt dintre aceia, relativ puţini, încriminat de viziuni catastrofice şi combătut că am rămas sceptic atunci cînd majoritatea strigătoare deborda de optimism. M-am grăbit să afirm public că moartea voievodală a lui Ceauşescu îl va transforma pe funestul secretar general într-un martir. M-am grăbit să afirm public că voluptatea opoziţiei de a se manifesta elitist şi radical va duce la pierderea bazei sale la public. M-am mai grăbit, de asemenea, să atrag atenţia că, începînd din 1990, politica noastră faţă de Basarabia trebuia să fie marcată de aplombul firesc al conştiinţei noastre de neam. Mai apoi am subliniat că federalizarea Iugoslaviei va duce la război, că „stînga" de la Belgrad îl va amplifica pînă în pînzele albe, iar de aici la o conflagraţie balcanică nu va mai fi decît un pas. Am mai scris că imediat după debarcarea lui Gorbaciov URSS va exploda, iar occidentul, şantajat să achite nota stabilităţii sovietice, va întîrzia inconştient să acţioneze.

Din păcate, toate aceste previziuni nenorocite s-au întîmplat de jur împrejurul paginii mele de scris, lumea şi România s-au dus mai departe de-a dura şi multe din încurcăturile solubile cu cîtva timp în urmă au devenit insolubile.

Problema problemelor rămîne forma cea mai abjectă de rezolvare a unui nod sau altul de complexităţi — războiul. A fost nevoie de un talmeş-balmeş pe Dunăre, mai mult teatral decît războinic, pentru ca românii să prindă în nări praful de puşcă şi în suflete tremurul rece că pacea este mai cumsecade decît războiul. Mai bine mai tîrziu decît niciodată. Faptul că sîrbii, deocamdată, s-au repliat, nu înseamnă cîtuşi de puţin că războiul a devenit mai puţin decît probabil. El este posibil şi vine din mai multe direcţii decît ne închipuim. De fapt, varianta militară în Europa de abia a intrat pe planşele strategilor. Pînă acum era o alternativă (e drept, ultimă) pentru uzul diplomaţilor. De-abia de acum încolo, cu o administraţie democrată cristalizată şi cu o putere rusească limpezită de disidenţe interioare, harta Balcanilor se va transforma atent de către statele majore semnificative. De-abia acum începe dansul cu echipe încălţate în cizme şi pe o scenă încărcată de capse. Vom muri şi vom vedea.

RADU BUDEANU ■

CĂLĂTORIE ÎN EGIPT

Toate cărțile despre Egipt încep cu fraza care spune că această țară e un „dar al Nilului". Turismul în Egipt înseamnă o călătorie pe Nil, pe lîngă Nil sau cu referință directă la Nil. Tot ce nu e fluviu și activitate legată de Nilul cel veșnic e nisip, piatră, aventură.

Egiptul numără 60 de milioane locuitori, din care 6 milioane lucrează în turism. E a doua industrie, după cea petrolieră și înaintea afacerii numită „Canalul de Suez". Ca în orice industrie se lucrează cu cantități mari. Cu unele excepții, turismul se face cu grupul. S-au scris multe studii despre psihologia turismului de grup precum și despre bolile născînd din intoxicarea cu informații. Aceasta deoarece, din clipa în care decide să facă o călătorie în Egipt, omul e îndopat cu informații, majoritatea departe de preocupările sale curente. Nu e tocmai ușor să cobori cinci milenii în adîncurile istoriei, să simți masivitatea timpului și pulsul majestuos al altor vremi. E o bucurie, o victorie, chiar, dar și un stres considerabil.

Din clipa în care urcă în avionul spre Aswan — pentru ca de la Aswan să coboare pe Nil spre deltă în vapoare-dormitor concepute pentru grupuri mici, medii și mari — turistul simte factorul industrial. El e informat ce va face în întreaga excursie, ce va face în fiecare zi, cum se va chema fiecare oră din program, ce gust va avea fiecare minut. Iar pentru ca programul să se desfășoare întocmai, veghează ghidul din partea firmei organizatoare, ghidul egiptean specializat în artă veche, căpitanul de vapor, șoferul de autobuz, directorul barului, bucătarul șef, o întreagă armată de slujbași. Cînd spun „armată" nu fac neapărat o figură de stil, deoarece traversarea deșertului — cînd excursia programează și o baie în Marea Roșie, la Hurghada, spre exemplu, se petrece cu protecția unor mașini militare. Turistul e primit la bucată și trebuie predat întreg, tot la bucată.

O afacere româno-egipteană în turism angrenează, sub obîrșia firmei bucureștene CARPIRAM, a Băncii româno-egiptene din Cairo și a marelui hotel „Trei piramide" peste șapte sute de lucrători specializați. Cursa charter încarcă o sută șaptezeci de persoane, care ulterior înseamnă : patru autobuze, patru vapoare, patru grupuri, patru istorii, nu neapărat foarte asemănătoare. Fiindcă un grup se alege simpatic, prin natura cîtorva personalități, iar altul plicticos.

Excursia este în totul excepțională și, cu toate că nu sînt agentul publicitar al firmei, apreciez că 230.000 lei pentru 11 zile trăite în regim de turist englez, clasa... aproape lux reprezintă un preț, cum spun negustorii, bun. Dacă nu cumva foarte bun. Aceeași excursie, în dolari, face cam 1.300 $. Excursia e unică, nu doar pentru că, scutit cinci ani de taxe, CARPIRAM-ul își poate îngădui o ofertă ademenitoare, ci pentru că orice drum la rădăcinile istoriei, în Egipt, e unic. Cel mai obtuz dintre turiști se întoarce acasă marcat pe viață de imagini și idei unice. Nu există monument de arhitectură mai fotografiat ca piramidele de la Giza. Fotografia e una, trăirea e alta. Fotografia circulă din mînă în mînă, trăirea e individuală. Legea dintîi a unei excursii în Egipt e complexitatea în simplitate. Ideile care-ți sînt oferite de ghizi sînt simple, întocmai ca în evanghelii. Dar simțirea, reacția la simplu e bogată, copleșitoare. Vrei să-i mulțumești Creatorului că ți-a dat posibilitatea să te descoperi ca spirit. Abia aici înțelegi cît noroi are traiul modern, ce sărac e existența grăbită, sub imperiul tehnicii. Călătoria în Egipt e călătoria în sine. Promiscuitatea traiului arab te șochează, într-adevăr. Simți nevoia să te spovedești de atîta mizerie și resemnare în sordid. Dar ai și posibilitatea să rămîi ceea ce ai plătit să fii : un cetățean protejat, hrănit cu delicatesuri, purtat de colo-colo cu aer condiționat și informație aseptizată, ocrotit de biletul de intrare la templu, servit la sete cu ape minerale și fructe tropicale, purtat de la un obiectiv la altul cu aplauze, muzici, surîsuri și ademeniri comerciale din cele mai diverse. Grija pentru ca turistul să se simtă bine e atît de manifestă încît ai sentimentul unei mumificări în confort și belșug. Bietul român, se simte și el odată englez !

TUDOR OCTAVIAN

„Fii uman, Smirnov!"

Cu vreo 33 de ani în urmă, rebelii din Congo (fost belgian) l-au capturat pe primul-ministru Patrice Lumumba. Întrucît viața acestuia era în pericol, de pe întregul mapamond au pornit către Statele Unite și către O.N.U. cereri ca acestea să intervină pentru salvarea lui Lumumba. Singurul lucru pe care reprezentanții acestora (Dag Hammarskjold, secretarul general al Națiunilor Unite, și Dean Rusk, secretarul de stat american) l-au făcut a fost să-i roage pe rebeli să se poarte „uman" cu prizonierul. Cînd, după ce Mobutu, Chombe și ceilalți au ris de apel și l-au omorît pe Lumumba, lumea s-a răstit cu indignare la O.N.U. și la americani (eu însumi am scris un pamflet în contra lui Dean Rusk), cei admonestați au ripostat : Ce era să facem ? Să intrăm cu trupe și să ocupăm Congoul numai pentru ca să-l scăpăm din captivitate pe Lumumba ?

Acum, văzînd apelul adresat săptămîna trecută de Snegur și Elțin rebelilor de la Tiraspol de a se purta „uman" cu românii arestați, schingiuiți și aflați în pericol de moarte, unii ar putea fi înclinați să spună că istoria se repetă. Dar nu, nu-i deloc așa. Atunci, cînd cu Lumumba, nici Statele Unite, nici O.N.U. nu dețineau controlul asupra Congoului. Acum, însă, e cu totul altceva. Dacă Chișinăul a scăpat din mînă Transnistria, nu același lucru se poate spune despre Moscova. Acolo se află armata a 14-a, care e în subordinea Kremlinului. Acolo s-au instalat la putere indivizi care fără protecția Moscovei și a armatei a 14-a n-ar rezista nici 24 de ore. Pornind de la această situație, ne întrebăm cu toții : cum este posibil ca Elțin să se milogească de Smirnov să fie uman cu prizonierii, în loc să ia măsurile pe care le poate lua ? Și cum e posibil ca Snegur, în schimbul „reluării relațiilor economice normale" între Rusia și Moldova, în loc să ceară restabilirea controlului Chișinăului asupra Transnistriei, să se mulțumească cu îngenuncherea, alături de Elțin, în fața lui Smirnov ?

ION D. GOIA

„Implementații" din Kurile

În vara trecută, pe cînd se vorbea vizita lui Boris Elțin la Tokio (vizită care finalmente n-a mai avut loc), s-a vorbit mult despre insulele Kurile. Ocupate de ruși după cel de-al doilea război mondial, cele 4 insule ale arhipelagului n-au încetat a fi reclamate de Japonia. Elțin a propus un compromis : Japoniei să-i fie restituite insulele (mai mici) Shikotam și Habomai, iar Rusia să păstreze Kunashir și Intrup (insulele mari), în care majoritatea populației este rusă. Dar japonezii n-au marșat — ei vor toate insulele, dar sunt gata, în contrapartidă, să ofere Rusiei numeroase avantaje economice. Chestiunea a rămas în coadă de peste.

Referitor la Kurile, în prezent la Moscova există două tabere : una din ele, avîndu-l în frunte pe însuși ministrul de externe rus, preconizează ducerea de tratative în condițiile fixate de Tokio : de a retroceda insulele în schimbul unui tratat formal de pace (întrucît, după cum se știe, între cele două țări n-a fost semnat un asemenea tratat) și al unui ajutor care să însemne revigorarea economiei ruse aflate acum în degringoladă și descompunere. De acest sprijin japonez ar putea depinde, spun adepții acestei căi, succesul reformelor de liberalizare puse în lucrare de Elțin. Tabăra adversă este compusă, evident, din „patrioți", adică din tot gunoiul bolșevic, care amenință să-l răstoarne pe Elțin dacă va mai ceda ceva din „ex-mama" (ca și cum pînă acum Elțin ar fi cedat ceva — dacă nu cumva fostul lagăr socialist făcea și el parte din „patria-mamă sovietică"). Politicienii de extracție comunistă sunt aliați cu militarii „conservatori", care suferă că „au pierdut" Europa de est și care susțin că retrocedarea Kurilelor ar pune în primejdie flancul Extremului Orient rus. Un reprezentant al taberei „conservatoare", deputat în Sovietul Suprem, declara : „Dacă președintele urmează sfatul Ministerului de Externe, se va produce inevitabil o explozie socială. Această cedare teritorială ar putea fi ultima picătură".

Cam așa se prezintă, în mare, situația. Dar iată că apare un element nou, neluat în calcul și în seamă la început : poziția și rolul „implementaților", adică al rușilor stabiliți după război în Kurile. Ce-i cu ei și ce vor ei în prezent ? Cu cine votează ei ? De această problemă s-a ocupat nu de mult revista americană „Time". Citām din această revistă : „Rușii care locuiesc în Kurile au fost atrași de salariile mari oferite cîndva de Uniunea Sovietică celor care vroiau să lucreze în regiuni atît de îndepărtate și inospitaliere, dar avînd mare importanță strategică pentru Kremlin. Astăzi cei care au venit aici pentru bani sunt amarnic dezamăgiți. Creșterea vertiginoasă a prețurilor, datorată reformelor de la Moscova, s-a combinat cu sistarea plăților suplimentare speciale acordate muncitorilor din insulele Kurile, plăți menite să ademenească mulți ruși să vină în insule. Acum rușii din Kurile trăiesc ca vai de lume. De exemplu, în localitatea Intrup, din insula cu același nume, străzile brăzdate de șanțuri și gropi străbat vecinătățile unor case dărăpănate, cu closetul în ogradă, prăvăliile oferă doar cîteva tipuri de mărfuri, la prețuri astronomice, parcă puse anume să descurajeze pe cumpărător. Întreprinderea cu cei mai mulți salariați, o fabrică de prelucrare a peștelui, a întîrziat mai multe săptămîni cu plata salariilor. Viceprimarul localității declară candid (ca și cum nici usturoi n-a mîncat, nici gura nu-i miroase) : „De zece ani lucrurile s-au înrăutățit. Acum nimic nu mai funcționează, nici măcar luminile de pe stradă. Nimeni nu are inițiativa să schimbe lucrurile".

Este, cred, limpede de ce foarte mulți ruși dintre cei „implementați" în Kurile au început să considere că cel mai bine pentru ei ar fi ca insulele să treacă sub control japonez. Ei se gîndesc că dacă rămîn în insule, în calitate de cetățeni japonezi, vor avea soarta și nivelul de trai ai japonezilor din Japonia de azi (guvernul de la Tokio a înlesnit unor ruși din Kurile vizita în Japonia, după care a trebuit să se lupte cu ei ca să se întoarcă înapoi în Kurile, întrucît nici unul nu mai voia), iar dacă pleacă, vor primi de la japonezi (așa circulă zvonul) destui dolari ca să poată duce în orice țară a lumii un trai onorabil.

Se-nțelege de la sine că printre rușii azvîrliți — de soartă, de Kremlin ori de K.G.B. — în Kurile sunt și din aceia care țin cu dinții de insule, ca să-și păstreze privilegiile. În primul rînd, e vorba de militari, care susțin că insulele Kurile sunt un scut protector ce asigură o zonă protejată, bastion pentru bazele sovietice cu rachete nucleare care apără apele teritoriale. Aceasta deoarece, după cum declara un ofițer superior, astăzi rușii nu au probleme cu America, dar dacă le vor avea mîine ? Pe lîngă militari, mai sunt și unii (puțini) civili, din cei veniți imediat după război, care se opun cedării Kurilelor. Ei sunt susținuți de rușii din Sahalin, care încearcă să determine Moscova să acorde asistență economică și să încurajeze grupările naționaliste (cum au făcut țarii în secolul al XVIII-lea), să se stabilească în teritoriile disputate. Este tocmai ceea ce nu poate să facă în prezent muribunda economie rusă, chiar dacă ar vrea. În aceste condiții, japonezii au în continuare, în privința Kurilelor, un cîmp larg de acțiune.

ION D. GOIA

În Bucovina mai există nemți

• Cîndva erau cu sutele de mii. Azi, numărul lor nu trece de 5000

Interviu cu dl. lector universitar ALEXANDRU ȚENCHEA, consilier cultural la Filiala Suceava a Forumului Democrat al Germanilor din România

— Ce este ? Ce se vrea această organizație ?

— Ea grupează etnicii germani constituiți în forumuri locale și nu are scopuri lucrative. Se ocupă, în primul rînd, de cultivarea limbii și culturii germane în Bucovina ; desfășoară activități umanitare (ajutoare de diverse forme), acestea venind din Germania.

— În plan teritorial, cum sînt dispuse filialele (secțiile) Forumului ?

— Astfel de secții există în toate orașele județului și în cîteva comune. La Suceava și Cîmpulung Moldovenesc funcționează grădinițe cu profil german, numărul acestora urmînd să crească în funcție de solicitări.

— Cîți nemți mai sînt în Bucovina Sucevei ?

— În județ sînt cam 4—5 mii de etnici germani, iar membri în Forumul local — cam 2 000.

— Cine și cum poate deveni membru al acestei organizații ?

— Membrii titulari trebuie să-și dovedească prin acte originea germană, iar membrii simpatizanți nu au „opreliști" în înscriere.

— În calitatea ce o aveți, enumerați cîteva activități concrete, vă rog.

— Ținem cursuri de limba germană la care se poate înscrie orice doritor, punînd la dispoziția amatorilor cursuri, cărți, materiale audio-vizuale adecvate. Anul trecut, printre altele, la Suceava, Rădăuți, Vatra Dornei și Gura Humorului au fost organizate cursuri de limbă și cultură germană cu participarea efectivă și afectivă a unor tineri profesori din Germania. Acțiunea, prin semnificația ei de cunoaștere, de asimilare — zic eu — a avut succes.

— Care vă sînt instituțiile sfătuitoare, ca să nu zic tutelare ?

— Relații directe avem cu Forumul Democrat al Germanilor din România, cu sediul la Sibiu, cu instituții din Germania și Austria și, firește, cu Ambasada Germaniei în România, respectiv BOTSCHAFT der BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND. Aceștia, prin mijloace specifice, ne ajută cu dotări de natură materială, menite a spori confortul medical, cultural, de agrement.

— Ce alte informații ne puteți oferi ?

— Vi le spun... telegrafic. Deci : ● Forumul lucrează la niște proiecte legate de fixarea etnicilor germani în Bucovina ● Pentru membrii organizației, facilităm vize turistice și de tranzit pentru Germania și Austria, ca și de găsirea unor locuri de muncă pentru etnici ori cunoscători de limbă germană ● S-a înființat secția de tineret a Forumului, care se ocupă de problemele specifice acestei categorii de vîrstă ● Dorim să intrăm în posesia fostelor CASE GERMANE, în intenția revigorării activităților culturale specifice acestei etnii ● În primăvara acestui an vom organiza la Suceava ZILELE CULTURII GERMANE ÎN BUCOVINA, manifestare la care vă invităm de pe acum.

— Vă mulțumim.

CONSTANTIN ȘTEFURIUC

O situație incredibilă!

ÎN ROMÂNIA CURG FLUVII DE APĂ MINERALĂ, DAR BINECUVÎNTATA LICOARE ESTE DE NEGĂSIT ÎN MAGAZINE

Miliarde de litri de apă minerală se află în adîncuri. RAMIN — unic gestionar al acestor zăcăminte naturale

Rezervele hidrominerale ale României sînt estimate la **cîteva miliarde de litri.** Apele minerale carbogazoase și cele plate (cu mineralizație scăzută și stabilitate mare) au **calități curative excelente.** Exploatînd optim zăcămintele naturale, asigurîndu-le protecția, se păstrează echilibrul hidromineral și **respectivele resurse se regenerează.**

Resursele naturale au un unic gestionar : **Regia Autonomă a Apelor Minerale din România (RAMIN).** „RAMIN se ocupă cu lucrările geologice de cercetare a subsolului, cu protecția, exploatarea și valorificarea (pînă la un anumit punct) a întregului fond hidrominerai al țării", declară dl. ing. **Ion Lăzăroiu,** directorul general al Regiei. Adică, obligațiile RAMIN încetează la „gura sursei", prin livrarea apei franco-sursă.

Problemele energetice ale României S-AR PUTEA REZOLVA! Un litru de apă minerală valorează cît un litru de PETROL!

„Dacă în urmă cu doi ani am fi beneficiat de sprijinul și înțelegerea pe care le oferă astăzi **RAMIN-ului** cu siguranță că acum am fi exportat această bogăție inestimabilă ; în cadrul unei operațiuni tip barter, **un litru de apă minerală are valoarea unui litru de petrol",** declară dl. ing. Radu Hornianschi, director tehnic al RAMIN.

Surprinzătoare declarație ! Înseamnă, deci, că problemele energetice ale României s-ar putea rezolva pe termen lung și alta ar fi poziția unei țări independente energetic, pe plan politic și economic.

Cine valorifică această uriașă bogăție?

Au curs rîuri de cerneală și s-au consumat tone de hîrtie, mulți ziariști încercînd, cu mijloace specifice, să atenționeze opinia publică și „factorii" răspunzători despre problema valorificării absolut necorespunzătoare a apelor minerale. Dar strădaniile au fost zadarnice. Dacă românii au resurse financiare — s-a spus — de ce, domnilor, nu chemați investitorii străini, dornici să încheie o afacere sigură, să rezolve ei problema valorificării apei minerale ? Investitori străini, „orientați" de RAMIN, au „mirosit" afacerea și au dat „năvală". Numai anul trecut, au poposit la masa tratativelor **peste 90 de virtuali cumpărători** de fabrici de îmbuteliere, din : Italia, Elveția, Germania, Franța, Israel, ș.a. Din păcate, toți s-au dovedit neserioși și bunele intenții s-au concretizat doar în tratative, protocoale simple discuții și contacte.

Cu excepții nesemnificative, apa minerală românească NU SE EXPORTĂ!

Știința studierii pieței, marketing, nu pare a fi cunoscută economiștilor români. Căci cum altfel poți explica ignorarea pieței externe, care realmente „țipă" după apă minerală : Africa, Țările Arabe, America de Sud. Incompetență, rea-voință ? Mai există și un alt răspuns : capacitatea de producție insuficientă a fabricilor de îmbuteliere, costul transportului afectînd semnificativ prețul de vînzare fac ca exportul să fie nerentabil.

Din informațiile noastre, doar SC REGINA APELOR MINERALE SA Borsec, exportă o mică parte a producției sale în Ungaria.

Șase milioane de dolari S.U.A. costă în prezent o linie de îmbuteliere ultramodernă

„Achiziționarea unor linii ultramoderne de îmbuteliere ar putea fi soluția pentru rentabilizarea activității. Dar prețurile actuale sînt imense pentru „punga" noastră : șase milioane dolari costă o astfel de instalație avînd capacitatea de îmbuteliere de 10 000 litri pe oră. Investitorii străini, în care ne-am pus speranțele, nu se „înghesuie" la porțile noastre, fiecare întîlnire cu potențiali cumpărători din Elveția, Italia soldindu-se cu eșecuri. Subvențiile guvernamentale nu există, așa încît situația rămîne neschimbată", adaugă dl. Ștefan Gâm.

Doar cinci mari societăți comerciale de îmbuteliere, dețin supremația pe piața românească. Ele valorifică aproximativ o treime din potențialul hidromineral

Valorificarea apei minerale după extracție revine, pe baza unor contracte de vînzare-cumpărare, societăților comerciale de îmbuteliere. Există mai multe astfel de unități, dintre care următoarele cinci dețin supremația pe piața românească : APEMIN, Vatra Dornei, jud. Suceava ; REGINA APELOR MINERALE, Borsec, jud. Harghita ; PERLA HARGHITEI, Sîncrăieni, jud. Harghita ; PERLA COVASNEI, Biborțeni, jud. Covasna ; PHOENIX, Buziaș, jud. Timiș. Acestea valorifică **mai puțin de o treime din potențialul hidromineral.**

„Blocajul financiar este principala cauză a acestei situații dezastruoase. Capacitatea noastră de producție în sezonul rece este de 200 000 litri zilnic, dar lucrăm la aproximativ 60% din aceasta. În asemenea condiții au trimis destui oameni acasă, în concedii fără plată sau în șomaj iar uneori, nu am putut asigura nici măcar salariul integral celor care au rămas. Beneficiarii nu achită facturile iar dobînzile la creditele bancare au atins anul trecut o cifră record : 82 milioane lei", declară dl. Ștefan Gâm, contabilul-șef al APEMIN.

De la un leu litrul de apă minerală la izvor, se ajunge la 55 — 70 lei litrul în magazine. De unde acest uriaș adaos comercial?

Că RAMIN își îndeplinește „sarcinile" ce i-au fost atribuite prin actul său de înființare este o certitudine. Principalul argument este preocuparea continuă pentru menținerea prețului de **un leu/litru de apă franco-sursă.** Dar pînă apare în rafturile „alimentarelor", un litru de apă minerală ajunge să coste 55—70 lei, fără ambalaj.

La particular, prețurile ating chiar cote de 75—80 lei. Aceste prețuri reflectă nerentabilitatea fabricilor de îmbuteliere. Este inadmisibil ca transportul să sporească prețul unei butelii cu 10—15 lei. O altă cauză a prețului ridicat este posibilitatea aplicării unui adaos comercial de 220—260 la sută conform Hotărîrii nr. 1616/ 7.1. 1992, emisă de Primăria Capitalei, în scopul comercializării acestui produs ieftin, greu de transportat și deci ineficient.

La izvor, 1 leu litrul
La dumneavoastră, 5 lei înghițitura

Ce spun cetățenii

Ion Rațiu, vicepreședinte P.N.Ț.-C.D.

„Fiind o bogăție uriașă, Guvernul trebuie să se ocupe serios de exploatarea și valorificarea apei minerale.

Maricica Pleș, patroana Supermarket-ului Unic.

„Noi avem contracte cu diferiți furnizori de 8000 litri săptămînal, pentru sticlele de un litru. Le achiziționăm cu 50 lei/litru, asigurăm transportul și le vindem cu 75 lei (fără ambalaj). Niciodată nu am rămas cu marfa în depozit. Merge bine și apa minerală la butelii de plastic, chiar dacă prețul uneia este de 280 lei. Avem, în acest caz, vînzări de 3000 litri săptămînal".

Ani Furdui, economistă la SC Bucur (fostă I.C.R.A.)

„Depozitele noastre : Militari, Industriilor, Rahova au solicitat cantități importante și în baza acestora am încheiat contracte cu Borsec și Biborțeni **pe întreg anul 1993".**

Petre Ionescu, 66 ani, pensionar

„Un pahar cu Borsec la fiecare masă nu este un lux, ci o necesitate."

Anghelina Szabo, 30 ani, casnică

„Lipsește de atîta timp, încît i-am uitat chiar și gustul".

Radu Mușatescu, 25 ani, student

„Dacă s-ar găsi, «pe toate drumurile» aș renunța cu plăcere la toate sucurile astea scumpe și «aromate»chimic".

Și totuși, VITAROM IMPEX S.R.L. se impune!

Singura prezență notabilă în peisajul monoton al fabricilor noastre de îmbuteliere o constituie societatea VITAROM IMPEX, care a reușit să achiziționeze o linie de îmbuteliere ultramodernă și se impune pe piața românească, prezentînd apa minerală PERLA HARGHITEI (Sîncrăieni), în ambalaje de plastic (tip PET) de 1,5 litri, cu etichete atrăgătoare viu-colorate.

Problema spinoasă a transportului buteliilor cu apă minerală

În prezent, nu există nici o societate comercială specializată în distribuirea apei minerale îmbuteliate. Fiecare beneficiar își rezolvă problema cum poate. Cei particulari „fac totul" și asigură transportul cu mijloace auto proprii sau închiriate. Cei „de stat" așteaptă... pînă cînd furnizorul va rezolva, prin propriile mijloace auto, această spinoasă problemă.

Transportul cu mijloace feroviare este scump și nerentabil, vagoanele fiind încărcate zăcînd cu săptămînile prin gări și pierderile fiind apreciabile.

În loc de concluzie

Oricîte scuze, justificări subiective sau obiective am consemna, un lucru este cert : apa minerală, această banală necesitate alimentară, LIPSEȘTE și **nu există perspective imediate pentru remedierea situației.**

Speranța o constituie rentabilizarea miraculoasă a activității fabricilor de îmbuteliere, cucerirea rețelei externe mondiale și resursele financiare ale unor investitori opulenți și încrezători.

BRÎNDUȘA NICOLAE

CONSILIER ECONOMIC

Piața valutară

O LOVITURĂ

În sfîrșit și — zice lumea — „la nimereală", autoritățile noastre monetare au identificat punctul de concentrare a intereselor de pe piața neoficială a tranzacțiilor valutare : **comerțul cu Turcia.**

Instituirea unor taxe atipice de tranzit la frontiera bulgară, coroborată cu supra-impozitarea importurilor noastre de proveniență „otomană" constituie elementele de bază ale declinului spectaculos înregistrat de dolarul american pe **piața** — ne cerem iertare — **neagră.**

„Dresat", în ultimii doi ani, să accepte fără să crîcnească serii îndelungi de pumni peste bot, leul își arată, în fine, colții, urcînd, în cîteva zile, la o cotă de schimb pe care puțini dintre analiști ar fi îndrăznit să o pronosticheze. Simbătă, 13 februarie, dolarul se vindea, în fața la INTER, cu numai 720 de lei, abia reușind să facă un pol peste cotația standard la cumpărare.

În pofida acestor „ciudățenii", cred că nimeni nu se poate hazarda în a indica — cu mîna pe inimă — o evoluție constant descendentă a raportului de schimb dintre moneda americană și „jivina" vlăguită care este, în momentul de față, leul nostru cel de toate zilele. Decompensarea bruscă a cotațiilor „la negru" relevă, însă, slăbiciunile endemice ale etalonului valutar autohton, arătîndu-ne clar că suportul valoric al eforturilor cheltuite și al efectelor obținute în economie nu este deloc un punct de sprijin valabil.

Dacă acceptăm acest punct de vedere, dacă admitem, deci, că moneda nu își îndeplinește adecvat una dintre funcțiile ei esențiale, și anume aceea de a fi o unitate de măsură perfect valabilă pentru toate raporturile posibile într-un spațiu economic dat, așezăm întreg eșafodajul reformei sub semnul unui **provizorat** marcat de o echilibristică derizorie — mai mult sau mai puțin „deșteaptă" — dar tot atît de convențională ca și „înainte".

Trăim și acum — ca și sub „ăia" — într-o realitate deformată, reflectată aberant de o oglindă spartă.

MARCEL APOSTOLESCU

Un pic mai bine pentru dumneavoastră — T.V.A. și accizele

După cum se știe, proiectul de lege propune ca T.V.A. să se aplice începînd cu data de 1 iulie 1993. Avînd în vedere caracterul de noutate al T.V.A., complexitatea mecanismului de aplicare, precum și necesitatea corelării cu o serie de fenomene noi, s-a propus, de asemenea, autorizarea Guvernului României ca pînă la 30 iunie 1994 să introducă, prin hotărîri, amendamentele impuse de condițiile de aplicare a T.V.A.

Întrucît introducerea T.V.A. va înlocui impozitul pe circulația mărfurilor, este necesară și îmbunătățirea sistemului de accize în vigoare.

Proiectul de lege privind accizele și impozitul la țițeiul din producția internă și gazele naturale urmărește ca, prin accizele stabilite pentru produse care nu sînt de strictă necesitate în consumul populației, să nu se depășească actualul nivel de fiscalitate, să se mențină același volum al resurselor cuvenite bugetului de stat și să nu se crească exagerat prețurile de vînzare cu amănuntul la produsele respective. Conform proiectului, nu sînt supuse impozitării produsele care fac obiectul exportului, precum și produsele importate în regim de tranzit sau import temporar, atît timp cît se află în această situație.

Bursele de valori — la standarde internaționale

Proiectul de lege adoptat de Guvern este elaborat în aplicarea articolului 73 din Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991. El a fost conceput ca o lege cadru, care urmează să fie îmbunătățită prin completarea cu o serie de regulamente emise de către viitorul organism de supraveghere a pieței de capital. Proiectul de lege introduce principiile de funcționare ale bursei de valori, în deplină concordanță cu standardele internaționale de specialitate.

Dividende renormate pentru acționarii din agricultură

Articolul 4 al Legii nr. 46/1992 prevede ca persoanele fizice ale căror terenuri se află în patrimoniul institutelor și stațiunilor de cercetare și producție și al regiilor autonome cu activitate agricolă *să primească 10 % din profitul obținut* pe hectar din activitatea pe anul 1991, însă nu mai puțin de 7 000 de lei pe hectar.

Avînd în vedere faptul că în anul 1992, aceste persoane nu pot beneficia de nici un fel de drepturi — întrucît nu s-au organizat societățile comerciale pe acțiuni care să valorifice suprafețele respective (de ce ? — n.red.) — guvernul a propus un proiect de lege în care prevede modificarea articolului 4. În temeiul noii reglementări, persoanele în cauză vor primi 10 % din profitul obținut pe hectar din activitatea agricolă pe 1992 a stațiunilor respective, suma dividendelor astfel calculate neputînd fi mai mică decît contravaloarea a 300 de kg de grîu, calculată la prețul grîului de a data efectuării plății.

Teoria și practica monopolului de stat

Guvernul a adoptat un proiect de lege privind administrarea și exploatarea monopolurilor de stat. Ținînd seama de importanța strategică, economică și de protecție socială a unor activități, în respectivul act normativ se propune să constituie *monopol de stat :* fabricarea și comercializarea armamentului, munițiilor și explozibililor, producerea și comercializarea stupefiantelor (!) și medicamentelor care conțin astfel de substanțe, producerea și comercializarea produselor din tutun pentru țigarete, a alcoolului și băuturilor spirtoase distilate, producerea de timbre poștale sau fiscale și organizarea jocurilor de noroc. Desfășurarea fără licență sau sublicență a unei activități de monopol va constitui infracțiune și se va pedepsi cu închisoare sau amendă. Prevederile propuse se vor aplica și pentru comercializarea produselor din import care constituie monopol de stat.

Statele Unite ale Americii acordă României 10 milioane dolari nerambursabili pentru agricultură

Executivul a aprobat un ajutor financiar nerambursabil, în valoare de 10 milioane dolari destinat importului de mărfuri, pentru sectorul privat al agriculturii, acordat de Statele Unite ale Americii. Furajele vor fi puse doar la dispoziția întreprinzătorilor particulari și a agricultorilor individuali, prin canale comerciale.

Se preconizează ca sumele rezultate din valorificarea la intern a nutreturilor importate, să fie folosite pentru dezvoltarea sectorului agricol privat și a cadastrului național.

Consiliul de Administrație al Fondului Proprietății de Stat în formulă definitivă

Conform Legii 58/1991, Consiliul de Administrație al Fondului Proprietății de Stat este format din 17 membri, dintre care 5 sînt numiți de Guvern. Întrucît legea prevede ca membrii Consiliului de Administrație al F.P.S. să facă parte dintre cadrele de conducere ale organelor centrale ale administrației publice, Guvernul a hotărît revocarea numirilor anterioare și a decis *numirea a cinci reprezentanți ai ministerelor economice*, precizîndu-se și funcțiile respective.

Stimularea exportului — prin reducerea impozitului pe profit

Pentru stimularea exportului, s-a adoptat un proiect de lege, care propune *modificarea sistemului de impozitare*, în funcție de rata profitului la capitalul social și fondurile proprii, astfel :

— 40 % pentru profitul impozabil realizat pînă la nivelul total al capitalului social și al fondurilor proprii ;

— 50 % pentru partea din profitul impozabil ce depășește nivelul total al capitalului social și al fondurilor proprii.

Totodată, se propune ca agenții economici care produc bunuri materiale sau exportă direct și pe cont propriu sau prin comisionari, precum și în sistemul barter sau clearing, să beneficieze de *o reducere de impozit pe profit*. Cota de reducere se calculează prin aplicarea cotei 50 % asupra ponderii veniturilor încasate din export în volumul total al veniturilor încasate.

Prevederile proiectului se vor aplica începînd cu 1 martie 1993

Importul de grîu — pe agenda executivului

Pîinea noastră cea de toate zilele se află în atenția guvernanților noștri. Astfel, executivul a aprobat un proiect de hotărîre privind importul de grîu de panificație, pentru perioada 1 ianuarie — 31 iulie 1993, precum și modul de decontare intern.

NELINIȘTE ÎN CITY

City-ul Londrei a traversat o săptămînă de îndoieli privitoare la Banca Angliei. Cînd s-a anunțat că, începînd cu luna iulie, viceguvernatorul **Eddie George** va deveni noul **guvernator** al Băncii, investitorii și comentatorii l-au descris ca pe o „stîncă" în calea inflației, salutîndu-i la unison promovarea în funcție. Multe zîmbete din City au pălit însă la aflarea vestii despre o neașteptată reducere cu un punct procentual a ratei dobînzii de bază, **primele rate** coborînd astfel la 6%. În plus, în ziua imediat următoare, Banca a scos pe piață bonuri în aur în valoare de **2,5 miliarde de lire sterline** (3,9 miliarde de dolari) ; alarmați de dimensiunile ofertei și anticipînd o scădere masivă a cursului aurului, operatorii au vîndut rapid valorile mobiliare guvernamentale garantate în aur pe care le dețineau. „Încălcînd" regulile pieței, prețul aurului a crescut, iar cei care au vîndut titluri **gilt edged** (garantate în aur) au pierdut, după o primă estimare, cca. 25 de milioane de lire sterline. La bursă, titlurile au crescut, iar moneda a „căzut" sensibil, mărind confuzia.

Toate acestea, coroborate — cum spuneam — și cu faptul că guvernul a (re)comandat reducerea ratei dobînzii pînă la cel mai mic nivel înregistrat în ultimii cincisprezece ani, au accentuat dezamăgirea „populației" din City, dezamăgire prompt reflectată într-o serie de statistici pesimiste. „Manevrele" pe care vi le-am prezentat au „pleat" la numai cîteva zile după ce **John Major**, primul ministru al Marii Britanii, a reafirmat cît se poate de clar că se opune independenței băncii centrale. În schimb, numirea domnului **Eddie George** a fost urmată imediat de o declarație mai puțin agresivă a Trezoreriei (Ministerul Finanțelor), în care se afirma (doar) că Banca Angliei „trebuie să ajute" guvernul în lupta sa împotriva inflației. Este cel mai „dulce" mandat specific pe care banca l-a primit vreodată și dl. **George** a fost, se pare, încîntat de acest aranjament, care îi oferă cel mai mare grad de autonomie posibil în condițiile limitative impuse prin **Tratatul** („unional") **de la Maastricht**, pe care, ca parte semnatară, și guvernul britanic trebuie să-l respecte.

Numirea domnului **George** pune capăt speculațiilor privitoare la asigurarea succesiunii actualului „number one" de la **Bank of England — Robin Leigh-Pemberton** — aflat „în scaun" de zece ani, cel mai vechi în funcție dintre actualii mari bancheri ai lumii (**vedeți tabelul**). De altfel, numirea sa nu a surprins pe nimeni ; dl. **George**, un respectat bancher de carieră, a rămas fără contracandidat în cursa pentru numirea în post din momentul în care **SIR David Scholey** — președinte al **S. G Warburg** și membru al **staff-ului** băncii centrale — a acceptat să se ocupe de alte afaceri.

În ultimele 18 luni, Banca Angliei a fost aspru criticată pentru libertățile excesive pe care și le-a asumat în calitate de supervizor al sistemului bancar britanic. Dl. **George** nu a fost implicat direct în activitatea de supraveghere, dar, ca viceguvernator, îl supraveghea, probabil, pe supraveghetori. Poate tocmai pentru că dl. **George** vine din interiorul băncii, pentru funcția de guvernator adjunct a fost numit cineva din afara ei, **Rupert Pennant-Rea**, șef de secție la **The Economist**, se va întoarce în iulie la Bancă, unde a mai lucrat timp de patru ani, pe la mijlocul anilor '70.

În persoana domnului **Eddie George**, banca centrală britanică va avea un șef care va semăna mai mult decît dl. Leigh-Pemberton cu omologii săi din celelalte țări puternic dezvoltate. Ca și dl. **George**, **Helmut Schlesinger** de la **Bundesbank**, **Yasushi Mieno** de la **Banca Japoniei** și **Alan Greenspan** de la **Federal Reserve** sînt niște tehnocrați. Dacă ei își vor conduce băncile mai bine decît înainte și lor vom vedea, dar măcar comunicarea dintre ei va fi mai facilă.

Pentru Marea Britanie, reîntoarcerea la o tradiție prin care, în anii de după cel de-al doilea război mondial, doi viceguvernatori au ajuns în funcția supremă poate să anunțe o schimbare în bine. Condusă timp de peste douăzeci de ani de avocați transformați în bancheri, Banca Angliei a fost, uneori, prea tentată să-și confunde rolul de lider al City-ului cu cel de prim „polițist" financiar din Marea Britanie. Cu puțin noroc, dl. **George** va vedea, poate, altfel lucrurile.

ALEXANDRU ARION ■
(după The Economist, februarie 1993)

„CAREUL DE AȘI" AL LUMII BANCARE

- **FEDERAL RESERVE SYSTEM (S.U.A.)**
- **BUNDESBANK (Germania)**
- **BANK of ENGLAND (Marea Britanie)**
- **BANK of JAPAN (Japonia)**

GUVERNATORII CELOR PATRU MARI BĂNCI CENTRALE

în anii de după al doilea război mondial

FEDERAL RESERVE	BUNDESBANK
1948 *Thomas McCabe*	1958 *Karl Blessing*
1951 William Martin	1970 Karl Klasen
1970 Arthur Burns	1977 *Otmar Emminger*
1978 William Miller	1980 Karl Otto Pöhl
1979 *Paul Volcker*	1991 *Helmut Schlesinger*
1987 Alan Greenspan	

BANCA ANGLIEI	BANCA JAPONIEI
1945 Lord Catto	1945 *Eikichi Araki*
1949 *Cameron Cobbold*	1946 *Hisato Ichimada*
1961 Lord Cromer	1954 *Eikichi Araki*
1966 *Leslie O'Brien*	1956 Masamichi Yamagiwa
1973 Gordon Richardson	1964 Makoto Usami
1983 Robin Leigh-Pemberton	1969 *Tadashi Sasaki*
1993 *Eddie George*	1974 Teiichiro Morinaga
	1979 *Haruo Maekawa*
	1984 Satoshi Sumita
	1989 *Yasushi Mieno*

Sursa: The Economist.
Notă: Cu caractere cursive sînt înscrise numele guvernatorilor promovați în funcție din interior.

MONDO-BUSINESS-COCKTAIL

● **Alianță ALCATEL — ERICSSON** — Pentru extinderea rețelei naționale de telecomunicații, **Thailanda** a încheiat, prin intermediul concernului **Thai Telephone & Telecommunications**, contracte ferme cu firmele **Alcatel Altshom CGE SA** și **LM Ericsson Telephone AB**, a precizat un director executiv al TT & T. Tranzacțiile trebuie aprobate de organizația guvernamentală thailandeză de profil **Telephone Organization**. Se vor monta peste un milion de linii telefonice, **Ericsson** asigurînd echipamentele centralelor și **Alcatel** sistemele de transmisie a semnalelor.

● **Privatizare în TAIWAN** — În cadrul politicii sale sistematice de privatizare, Taiwan-ul a pus în vînzare 60 % din activele celei mai importante corporații de construcții din țară, **BES Engineering Corp.** Cele 193 milioane de acțiuni oferite spre vînzare valorează 6,1 miliarde de dolari taiwanezi (239,5 milioane dolari S.U.A.). Dintre acestea, 122 milioane de acțiuni se oferteză public, restul revenind angajaților concernului, la prețul de 30.61 dolari bucata. BES va continua să emită acțiuni, pînă cînd cota statului se va reduce la 20 %. „Privatizarea va contribui cu siguranță la creșterea competitivității noastre", declară președintele BES. Programul național de reformă lansat în 1989 prevedea privatizarea a cel puțin 22 companii, inclusiv a cîtorva dintre cele mai mari bănci. Derularea sa a întîrziat foarte mult din diverse motive, subiective și obiective. Privatizarea BES devine astfel un moment crucial în recîștigarea credibilității actualului guvern taiwanez în privința promovării politicii sale de reformă.

● **DAF NV**, celebra firmă olandeză constructoare de camioane, a anunțat pierderi de peste 100 milioane de guldeni (50 [illegible] pentru anul trecut. DAF a avut pierderi însemnate și în 1991 apreciate la 150 milioane de guldeni. În prima jumătate a anului 1992, firma a înregistrat un deficit financiar de 97,4 milioane de guldeni. DAF speră că situația sa se va ameliora odată cu obținerea unui împrumut de 67 milioane de guldeni de la Banca Națională de Investiții (bancă cu capital de stat), împrumut parțial garantat de Guvernul olandez.

● **Fuji Kiko Comp. Ltd**, firmă producătoare de subansamble auto afiliată concernului **Nissan Motor Co.** a achiziționat pentru suma de 500 milioane yeni, (4,7 milioane dolari), firma FFV Autotech AB, componentă a concernului suedez **Celsius Invest AB.**

● **Varta Batterie AG** din Germania și firma niponă Toshiba Co. au format în joint venture, pentru a produce baterii „nasture" în Singapore. Noua firmă se va numi **Varta Toshiba Singapore.**

● **American Telephone & Telegraph Co.** și **Northern Telecom Ltd.** vînd în cadrul unui aranjament comercial comun, echipamente de comunicații în China.

Grupaj realizat de
BRINDUȘA NICOLAE ■

DUELUL COMPAQ-DELL

După detronarea șefului executiv al I.B.M.-ului, John Ackers, lupta dintre COMPAQ și DELL — cele două firme texane din Houston și Austin care l-au îngenunchiat pe „Marele Albastru" — s-a intensificat. Fiecare dintre cei doi „pitici" dorește să devină arbitrul pieței mondiale a computerelor personale.

Se pare că, în cursul acestei primăveri, **IBM** va trebui să îndure încă o umilință: COMPAQ COMPUTERS — care nici măcar nu exista în 1981, când **Marele Albastru** a lansat **PC**-ul — va dobîndi, probabil, o poziție mai importantă decît **IBM** pe piața mondială a computerelor personale.

Cu mai puțin de un an și jumătate în urmă, **Compaq** era într-o situație extrem de dificilă. **Savurîndu-și propriul succes — firmei i-au trebuit numai trei ani ca să realizeze un computer foarte performant, „Fortune 500" — Compaq** se dăduse deoparte, privind cum „ilustri necunoscuți" ca **DELL** își micșorau prețurile, fabricînd **PC**-uri nu deosebit de performante, dar solide, adică exact ceea ce solicitau clienții. Vînzările lui **Compaq** au scăzut cu 9 la sută în 1991 și, în același an, profitul net realizat a fost cu 71 la sută mai mic decît cel din 1990. În prezent, grație gîndirii strategice a lui **Eckhard Pfeiffer**, care l-a înlocuit pe **Rod Canion** în funcția de director executiv, cei de la **Compaq** pot să zîmbească din nou. Strategia lui **Pfeiffer** se axează pe lansarea unei noi game de **PC**-uri, scoase pe piață în iunie 1992. Chiar dacă pînă acum **Compaq** își vindea produsele mai ales corporațiilor — în 1991, acestea i-au cumpărat patru produse din cinci — „gama **Pfeiffer**" este destinată să dubleze vînzările firmei pe piața computerelor „**home-office**". Noile mașini au fost lansate la un preț cu o treime mai mic decît cel al vechilor modele **Compaq** și mai mic decît al majorității **PC**-urilor oferite de alte firme.

Alarmate, rivalele lui **Compaq** au scăzut și ele prețurile, dar firma din Houston a „lovit" din nou, operînd încă o reducere de prețuri în octombrie 1992 și încă una, în ianuarie 1993. În momentul de față, dl. **Pfeiffer** pregătește lansarea unei alte linii de **P.C.**-uri, care vor intra în producție spre sfîrșitul acestui an și care vor fi chiar și mai ieftine decît cele fabricate acum. Clienții iau cu asalt depozitele firmei, aducînd **Compaq**-ul în situația de a nu mai putea face față cererilor. **Pe 26 ianuarie, firma a anunțat cifra vînzărilor din 1992: ea este cu 25 la sută mai mare decît în 1991, atingînd nivelul record de 4,1 miliarde de dolari, iar profitul net realizat este cu 63 la sută mai mare decît în anul precedent, cifrîndu-se la 213 milioane de dolari.** Dacă firma își continuă drumul ascendent, este posibil ca anul acesta cota care îi revine în totalul vînzărilor pe piața mondială să atingă 10 la sută, față de 6,6 la sută în 1992.

Saltul spectaculos realizat de **Compaq** se datorează, în bună măsură, reducerii continue a costurilor sale de producție, care sînt în prezent cu 52 la sută mai mici decît în 1991. **„Nimic nu mai poate împiedica firma pe care o conduc să devină liderul mondial al producătorilor de PC-uri"**, a declarat recent **dl. Pfeiffer.**

Într-adevăr nimic, în afară de DELL COMPUTERS. Unii analiști consideră că **Dell** își poate dubla anul acesta cotaparte pe care o deține în totalul vînzărilor de pe piață, urcînd de la 3,5 la 7 la sută; între 1 februarie și 1 noiembrie 1992, vînzările lui **Dell** au crescut cu 131 la sută față de aceeași perioadă din 1991, ajungînd la 1,4 miliarde de dolari, iar profitul net s-a dublat, atingînd 70 de milioane. În timp ce **Compaq** și-a redus personalul (2 400 de concedieri în ultimul an), numărul de posturi la **Dell** a crescut cu 20 la sută numai în ultimele trei luni. Strategia lui Dell este simplă: firma „merge" pe un profit de (numai) 5 la sută, inclus în prețurile pe care le practică. Și **Dell**, ca și **Compaq**, își „desenează" fiecare computer pe care îl vinde, dar, spre deosebire de **Compaq**, **Dell** își comandă majoritatea componentelor la alte firme și apoi le asamblează în fabricile proprii. **Dell** este un model de flexibilitate: firma își vinde 85 la sută din producție prin telefon, jumătate din numărul comenzilor se livrează persoanelor individuale, iar producția se execută în întregime numai pe bază de comandă. **Dell** începe fabricația unui PC — respectînd riguros specificațiile fiecărui client — numai după ce banii au intrat în bancă. Pe fiecare linie de montaj se asamblează cam 12 feluri de computere și fiecare computer are înscris în caseta de prezentare a parametrilor **numele** clientului care l-a comandat. Prin sistemul de vînzare pe care îl practică, **Dell** este în contact permanent cu clienții. Rețeaua sa de distribuție asigură fiecărui client livrarea la domiciliu a computerului comandat telefonic în maximum patru zile de la lansarea comenzii.

Atît **Dell**, cît și **Compaq** se luptă acum să se distanțeze de masa producătorilor de **P.C.-uri**; ambele firme se străduiesc să dezvețe lumea de **IBM** și cultivă asiduu loialitatea de marcă. După cum spune **Glenn Henry**, șeful dezvoltării producției de la **Dell**, **„piața este ocupată în proporție de 60 la sută de firme despre care n-ați auzit nimic, niciodată"**; deci, valoarea mărcii, a numelui de fabrică este acum punctul critic. Pentru a se bucura de loialitatea clienților, amîndouă firmele încearcă să ofere cele mai bune servicii după vînzare. Dacă **Dell** deține supremația în ceea ce privește rapiditatea livrărilor, **Compaq** suplinește acest handicap prin garanția de trei ani pe care o asigură produselor sale.

Durerile de cap cele mai mari sînt cauzate ambelor firme de micile lor rivale de pe piață, prezentate elogios în presa de specialitate. De exemplu, prestigioasa revistă **PC World** consideră că cele mai bune computere personale existente pe piață sînt fabricate de **Wyse Technology, ATronics International, Micro Express, TriStar** și **Leading Edge**; deci, nici un **Dell** și nici un **Compaq**... Mai mult, unele dintre aceste firme folosesc și ele metodele de vînzare-garanție patentate de **Compaq** și **Dell**; **Micro Express** și **ATronics** oferă același nivel de servicii după vînzare ca și **Dell**.

Pentru a-și depăși concurența, vedetele actuale ale pieței **P.C.-urilor** încearcă să intre în domenii în care companiile mai mici sînt mai puțin competitive. Astfel, **Compaq** realizează imprimante laser, iar **Dell** vinde software din noul catalog **Dell Ware**. Pe termen (mai) lung, amîndouă intenționează să producă și să vîndă PC-uri din clasa **„personal digital asistans" (PDAs)**, o combinație între un computer foarte puternic și un telefon celular, care permite transmiterea și recepționarea datelor într-un sistem extensibil, fără fire. De asemenea, **Compaq** și **Dell** vor să pătrundă pe piețe mai puțin „bătute", scontînd profituri mai mari.

Cît timp se vor putea menține texanii în frunte, e greu de spus; în Japonia, războiul prețurilor dintre **Compaq, Dell** și **NEC** devine tot mai acut pe zi ce trece. Într-o piață atît de fragmentată, nici o firmă nu poate să triumfe pentru multă vreme. Nici o altă firmă nu se va mai bucura, în viitorii ani, de privilegiile pe care le-a deținut, pînă nu demult **International Business Machines**, **„Marele Albastru"** — celebrul „albiem".

ALEXANDRU ARION ■

(adaptare după The Economist 26 ian. — 03 feb. '93)

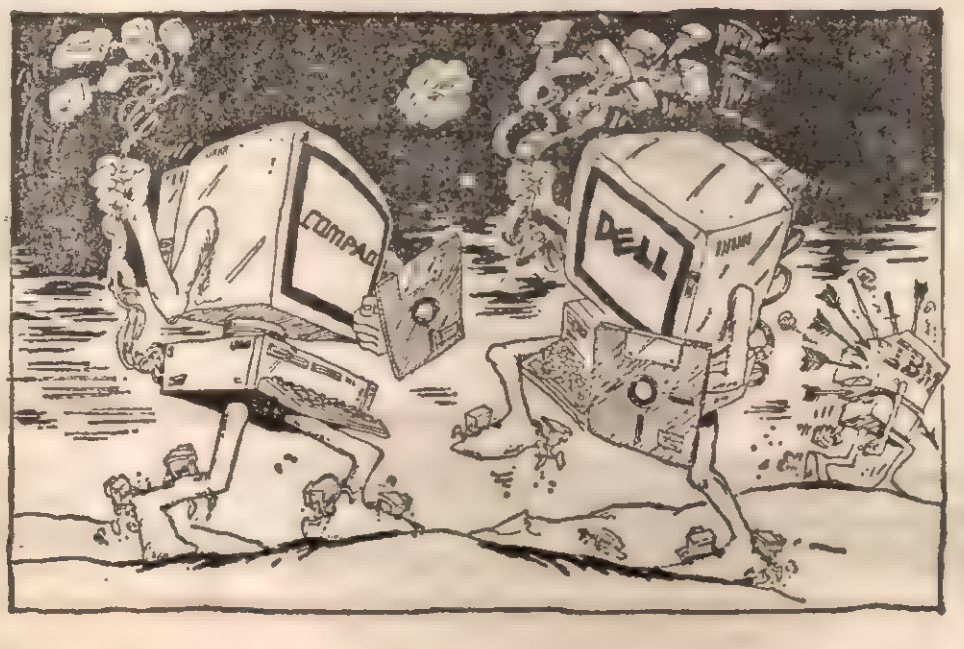

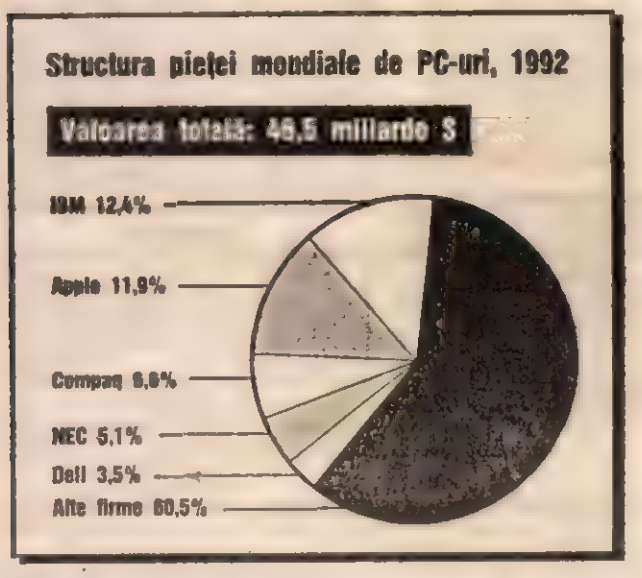

INFO-BLITZ

● **NEC în ofensivă pe piața americană — NEC Corporation**, aflată în fruntea firmelor producătoare de **memory-chip-uri** („cip"-uri de memorie), a pătruns pe piața americană, cumpărînd 4,99% din totalul activelor firmei **Control Data Systems Inc.**, producătoare de computere. NEC a achiziționat 623 000 din acțiunile firmei americane, în valoare de 660 de milioane de yeni (5,36 milioane dolari). NEC va livra către Control Data calculatoare de mare putere, pe care aceasta le va putea vinde sub propriul său nume.

● **INTEL privește cu optimism viitorul apropiat** — „Traversăm o perioadă în care totul merge perfect", a declarat recent **Andrew Grove**, președintele corporației INTEL. Ținînd seama de cererea uriașă pe piață a **microprocesoarelor 486**, analiștii au apreciat că profitul din ultimele trei luni ale anului trecut va fi cu 12% mai mare decît cel realizat de INTEL în perioada corespunzătoare din 1991. Aceste aprecieri s-au dovedit de-a dreptul **pesimiste**, profitul atingînd cota de 1,8 miliarde de dolari, ceea ce înseamnă, de fapt, o creștere cu 25%, deci dublă față de cea estimată inițial.

● **IBM pierde teren** — „Rolul IBM în industria computerelor s-a schimbat fundamental. Această uriașă întreprindere, lipsită de flexibilitate, nu a putut ține pasul cu rapidele schimbări produse de modernizarea tehnologiilor", a afirmat **Nathan Myrhvold**, vicepreședinte al corporației **MicroSoft**. Declinul înregistrat de **International Business Machines** i-a făcut pe specialiștii în dezvoltare tehnologică să prevadă o modificare a strategiei în acest domeniu, adică să propună realizarea unor alianțe cu firme mici, foarte flexibile care să fie capabile să se adapteze cu ușurință cerințelor pieței. O dovadă că această politică dă rezultate este firma **SemaTech**, creată în urmă cu cinci ani, care a fost finanțată de guvernul american și a reușit să revitalizeze industria semiconductorilor. **SemaTech** a stopat pătrunderea Japoniei pe piața americană a chip-urilor. Cum nimeni nu poate nega rolul IBM în economia SUA, revitalizarea sa este esențială, dar se dovedește a fi și extrem de dificilă.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

MILIONARI DE CIRCUMSTANȚĂ

Scriam, nu demult, că statul român a reușit performanța notabilă de a-și transforma toți cetățenii deținători de autoturisme în (multi-!) milionari. În condițiile actuale ale pieței, mașina personală rămâne pentru mulți dintre noi doar un vis. La sfîrșitul unui secol botezat în fel și chip, dar căruia i s-a spus și „al automobilului" și „al vitezei", românilor li se rezervă dreptul de a intra în mileniul trei mergînd pe jos; este și acesta un drept cîștigat pentru noi de comunism — ciuma care ne-a făcut pe toți egali în sărăcie, exilîndu-ne temporal din Europa, trimițîndu-ne cu zeci de ani în urma timpului nostru.

Pentru a-și cumpăra o **dacie standard**, abstracția statistică numită „românul mediu", „cetățeanul obișnuit" sau „omul de pe stradă" are nevoie de 70 (șaptezeci) de „salarii medii lunare nete". Asta înseamnă că, dacă vrei mașină, trebuie să pui deoparte, ban cu bănuț, tot ce cîștigi în șase ani. „Unuia" de „dincolo", pentru a-și cumpăra o mașină, îi trebuie numai șapte-opt salarii de pe la ei. Cam asta este distanța care separă lumea grijilor tale cotidiene de o normalitate perfect accesibilă „celorlalți".

În ultimii trei ani, prețul unei **dacii** a crescut de 25 de ori. Piața autohtonă o acceptă și așa, chiar dacă, în circumstanțele de acum, mașinile noi și „la mîna a doua" de proveniență occidentală îi fac o concurență redutabilă. **Daciile** domină încă piața automobilului de la noi și își vor păstra poziția, probabil, alți cîțiva ani. Nu e nimic rău în acest lucru. La urma urmei, „monopolul" daciilor la ele acasă este chiar firesc. E loc și pentru alții; și pentru ARO și pentru OLTCIT și pentru cei din Vest și pentru japonezi și — de ce nu? — și pentru americani.

În România, piața automobilului promite să devină mai vie, mai incitantă. Nu peste mult timp, cifra de afaceri specifică va atinge o cotă care, pe „vremuri", ar fi părut incredibilă. Cel puțin în acest domeniu, vom avea cîteva sute de mii de milionari.

Investindu-și economiile într-un autoturism, „românul mediu" se poate apăra de furia devastatoare a inflației. Mașina personală constituie, deci, pentru „omul de pe stradă" cel mai bun mijloc de conservare a valorii muncii sale. Să sperăm că pentru a-și asigura un astfel de „depozit bancar", „cetățeanul obișnuit" nu va trebui să muncească o viață.

MARCEL APOSTOLESCU ■

EVOLUȚIA PREȚURILOR DE VÎNZARE ALE AUTOTURISMELOR DE PRODUCȚIE ROMÂNEASCĂ în perioada februarie 1991 — decembrie 1992

ARO/DACIA — mașini la mîna a doua

Nr. crt.	MODEL	An fabr.	PREȚ (în lei) feb-mart 1991	iul-aug 1991	oct-nov 1991	dec 1992
1	Dacia 1300	1971	—	—	200 000	—
2	Dacia 1300	1975	—	—	340 000	—
3	Dacia 1300	1977	140.000	—	240 000	525.000
4	Dacia 1300	1978	145 000	—	600 000 ?	—
5	Dacia 1300	1980	125 000	—	300 000	—
6	Dacia 1310	1982	—	—	400 000	600 000
7	Dacia 1310	1984	—	260 000	300 000	500 000
8	Dacia 1310	1985	375.000	410.000	750.000	—
9	Dacia 1310 break	1986	—	400.000	—	—
10	Dacia 1310 break	1987	—	420.000	—	—
11	Dacia 1210	1987	—	270.000	—	—
12	Dacia 1310	1989	—	—	900.000	—
13	Dacia 1310	1991	280.000	330.000	350.000	—
14	Dacia 1410	1991	—	—	—	950.000
15	Dacia pick-up	1991	—	550.000	—	—
1	ARO 243	1980	—	200 000	—	—
2	ARO 10.1	1985	—	450.000	—	—
3	ARO 244 D	1985	450.000	—	—	—
4	ARO 244 D	1988	700.000	—	—	—

Sursa: Mica publicitate.

EVOLUȚIA ÎN „TRANZIȚIE" A PREȚURILOR AUTOTURISMELOR DACIA ȘI ARO LA S.C. COMAUTOSPORT S.A.

Nr. crt.	MODEL	PREȚ (în lei) noiembrie 1991	februarie 1992	ianuarie 1993
1	Dacia 1310 TX berlină	474.900	791 800	1.370 500
2	Dacia 1310 TLE berlină	489.000	806 800	1.397.900
3	Dacia 1310 TLX berlină	495.000	819 500	1.447.800
4	Dacia 1310 TX break	484.200	798 900	—
5	Dacia 1310 TLE break	499.300	823.800	1.598.100
6	Dacia 1310 TLX break	508.600	839 800	—
7	Dacia 1304 TLX pick-up	563 500	929.700	1.712 000
8	Dacia 1304 TLX platformă	572 000	944.800	1.708.200
9	Dacia 1325 Liberta 1.4 L	602.300	993 800	1.654.800
10	Dacia 1309 L	—	—	1.633 500
11	Dacia 1307	—	—	1.763 000
1	ARO 10.1	517.000	—	—
2	ARO 10.3	504.000	843 700	—
3	ARO 10 4	527.000	882 900	~2 200.000
4	ARO 244 L 25 (benzină)	653 840	1 094 500	—
5	ARO 244 D 127 (diesel)	704 540	1.259 000	~2 600 000
6	ARO 240 D (diesel)	646 000	—	—
7	ARO 243 D 127 (diesel)	737.740	1.156 300	~2 600 000
8	ARO 320 D (diesel)	—	1.235 000	~3.000 000

Notă: I.C.M.: 10%; ADAOS COMERCIAL: 3,6% (DACIA); 3,8% (ARO)

EUROSTRADE vinde numai mașini noi

Deci, la EUROSTRADE veți găsi numai autoturisme la prima mînă și — am fost rugat insistent să menționez acest lucru — la prețuri mult sub cele practicate de celelalte firme specializate.

EUROSTRADE își prezintă marfa în cadrul unui stand cu vînzare, situat în Pavilionul A 13 din Complexul Expozițional București. Stocul actual cuprinde, cu precădere, mașini japoneze (Honda, Suzuki, Nissan, Mazda), dar firma nu este profilată exclusiv pe comercializarea autoturismelor nipone.

Prețurile în dolari cuprinse în tabelele alăturate se transformă în prețuri de vînzare în lei, ținîndu-se cont de cursul de fixing din ziua tranzacției.

ADRIAN BRUTARU ■

Haine noi pentru Skoda

SKODA este o marcă de automobil care, în România, nu mai are nevoie de prezentare. Pe piața românească, scodițele au intrat cu ani în urmă, numărîndu-se — alături de LADA, MOSKVICH și TRABANT — printre puținele concurente tolerate de **dacii**le și **oltciturile** autohtone.

Societatea comercială PAN INTRADE S.A. aduce, acum, la noi, ultimele modele produse de binecunoscuta firmă din Cehia. Calitățile tradițional recunoscute ale autoturismelor SKODA sînt certificate, în prezent, și de un argument „de marcă": alianța, de dată recentă, dintre SKODA și VOLKSWAGEN. Putem spune, deci, că prestigiul concernului german înnobilează cartea de vizită a uzinelor ŠKODA, o carte de vizită oricum onorabilă — nu-i așa?

MODELE ŠKODA COMERCIALIZATE DE S.C PAN S.A. PE PIAȚA ROMÂNEASCĂ

Nr. crt.	MODEL	CARACTERISTICI TEHNICE GENERALE	PREȚ INFORMATIV (în lei)
1	ŠKODA FORMAN 135 LX	- soluție constructivă: totul față; - motor transversal; - capacitate cilindrică: 1289 cmc; - cinci viteze; - consum. 5,7 litri/100 km (la 90 km/h); - consum urbana 8,3 litri/100 km	3.699.000
2	ŠKODA FAVORIT 135 LX		3.299.000
3	ŠKODA pick-up		3.099.000

Surse: Pan S.A.

Nr. crt.	MODEL	PREȚ (în $)
HONDA		
1	CONCERTO 1.6i-16	13500
2	CONCERTO 1.6i-16 ABS	15200
3	CIVIC 1.5 DXi GM KAT	12900
4	CIVIC 1.6 ESi	16750
5	CIVIC 1.5 CX KAT	12750
6	CIVIC 1.6 VTi GM KAT	20500
7	CIVIC 1.5i DX KAT	14350
8	CIVIC 1.5i LX KAT	15500
9	CRX V-TEC KAT '91	18150
10	ACCORD 2.0 GM KAT DX	15200
11	ACCORD 2.0 GM EX KAT	16650
12	ACCORD 2.0i GM EX KAT	17750
13	ACCORD 2.2 AT EXRi KAT	21150
14	ACCORD 2.2 GM EXRi KAT	20450
15	ACCORD 2.2i GM EX KAT	19700
16	PRELUDE 2.0i GM ABS KAT	25500
17	PRELUDE 2.3i AT KAT	29500
18	PRELUDE 2.2i GM KAT AM	27800
19	LEGEND AT KAT	40000
20	LEGEND AT LS	42500
SUZUKI		
1	SWIFT 1.0 GL	8700
2	SWIFT 1.3 GL	10300
3	SWIFT 1.6 GLX	11700
4	SAMURAI 1.3 SOFT TOP KAT	12900
5	SIDEKICK 1.6 HARD TOP AC	16200
6	SIDEKICK 1.6 SOFT TOP KAT	15100
7	SIDEKICK 1.6 HTOP JX KAT	20300
8	SIDEKICK 1.6 HTOP JLX KAT	22100
9	FRONTE LX 4S	7400
NISSAN		
1	PRIMERA 2.0 LX KAT	15000
2	PRIMERA 2.0 GT PS SR KA	19900
3	PATROL R H/T 2.8 Diesel	24400
4	SUNNY 1.4 LX	12500
FIAT		
1	TIPO 2.0 KAT	13100
HYUNDAI		
1	SONATA	13000
DAIHATSU		
1	CHARADE 1.0 LT	8300
2	CHARADE 1.3 SE KAT AM	10500
3	APPLAUSE 1.6 L	11800
MAZDA		
1	323 1.6 HB KAT AM	12500
2	323 1.6 GLX KAT F-MODEL	14300
3	323 1.3 LX KAT	13100
MERCEDES		
1	300	28700

Competiţii sportive auto în 1993

La noi, competiţiile sportive „pe patru roţi" se desfăşoară sub egida **Federaţiei Române de Automobilism şi Karting.** La sediul F.R.A.K., am stat de vorbă cu dl. **Ioan Olaru,** secretarul Federaţiei şi preşedintele în exerciţiu al Comisiei de disciplină, care mi-a furnizat informaţiile prezentate în continuare.

Aducem la cunoştinţa celor interesaţi nu numai calendarul competiţional intern, ci şi programul etapelor **Campionatului mondial de formula 1** şi al concursurilor din cadrul **Campionatului mondial de raliuri,** sperînd că venim astfel în întîmpinarea dorinţelor numeroşilor iubitori ai automobilismului sportiv din ţara noastră.

Vom încerca să vă ţinem la curent cu toate întîmplările legate de desfăşurarea evenimentelor „prinse" în aceste calendare, oferindu-vă, pe cît posibil, cît mai multe informaţii culese „în priza directă" sau apelînd la cele mai **auto**-rizate surse.

Răspunzînd interesului acelora dintre dumneavoastră care ne-au scris solicitîndu-ne amănunte cu privire la condiţiile de participare la competiţiile organizate de F.R.A.K., menţionăm că începătorii se pot înscrie la concursurile de slalom şi viteză în coastă, însă numai după ce obţin **licenţa de pilot sportiv** de la Federaţie sau de la unul dintre Cluburile Judeţene de Automobilism şi Karting. Conform regulamentului, autoturismele cu care vor participa în concursuri, trebuie echipate cu **rollbar, extinctor, contact general** şi **centuri de siguranţă** ; în plus, în concurs, participanţii sînt obligaţi să poarte **căşti de protecţie.**

CRISTIAN BUZAŞ ■

CALENDAR COMPETIŢIONAL NAŢIONAL — 1993

A. CAMPIONATUL NAŢIONAL DE RALIURI

1	RALIUL ZĂPEZII — BRAŞOV	5–7 martie
2	RALIUL DELTEI — TULCEA	23–25 aprilie
3	RALIUL SIBIULUI	14–16 mai
4	RALIUL OLTENIEI	28–30 mai
5	**RALIUL ROMÂNIEI**	17–20 iunie
6	RALIUL MĂNĂSTIRILOR — PIATRA NEAMŢ	10–11 iulie
7	RALIUL AVRAM IANCU — CLUJ	25–26 septembrie
8	RALIUL HARGHITEI	22–24 octombrie
9	RALIUL ARGEŞULUI	DATA NESTABILITĂ
10	**RALIUL TOUT TERRAIN INTERNATIONAL „TRANSCARPATICA RAID"**	7–11 septembrie
11	RALIUL AUTOMOBILELOR DE EPOCĂ — TG. JIU	26–27 iunie
12	RALIUL AUTOMOBILELOR DE EPOCĂ — SINAIA	25–26 septembrie

B. CAMPIONATUL NAŢIONAL DE VITEZĂ ÎN COASTĂ

1	MOLDOVA NOUĂ	27–28 martie
2	STRAJA — ALBA-IULIA	10–11 aprilie
3	POIANA BRAŞOV	8–9 mai
4	MĂGURA BUZĂULUI	5–6 iunie
5	VALEA DOMANULUI	7–8 august
6	MEZEŞ — ZALĂU	16–17 octombrie

C. CAMPIONATUL NAŢIONAL DE SLALOM

1	BUCUREŞTI	1 mai
2	BUZĂU	5–6 iunie
3	OLTENIŢA	25 iulie
4	CONSTANŢA	18–19 septembrie
5	TIMIŞOARA	2–3 octombrie

CAMPIONATUL MONDIAL DE FORMULA 1 — Ediţia 1993

Nr.	DATA	CIRCUIT	ŢARA	DENUMIREA
1	14 martie	KYALAMI	REP. AFRICA DE SUD	Marele Premiu al Africii de Sud
2	28 martie	INTERLAGOS	BRAZILIA	Marele Premiu al Braziliei
3	11 aprilie	DONINGTON	MAREA BRITANIE	Marele Premiu al Scoţiei
4	25 aprilie	IMOLA	SAN MARINO	Marele Premiu San Marino
5	9 mai	BARCELONA	SPANIA	Marele Premiu al Spaniei
6	23 mai	MONACO	MONACO	Marele Premiu al Principatului Monaco
7	13 iunie	MONTREAL	CANADA	Marele Premiu al Canadei
8	4 iulie	MAGNY COURS	FRANŢA	Marele Premiu al Franţei
9	11 iulie	SILVERSTONE	MAREA BRITANIE	Marele Premiu al Angliei
10	25 iulie	HOCKENHEIM	GERMANIA	Marele Premiu al Germaniei
11	15 august	HUNGARORING	UNGARIA	Marele Premiu al Ungariei
12	29 august	SPA	BELGIA	Marele Premiu al Belgiei
13	12 septembrie	MONZA	ITALIA	Marele Premiu al Italiei
14	26 septembrie	ESTORIL	PORTUGALIA	Marele Premiu al Portugaliei
15	24 octombrie	SUZUKA	JAPONIA	Marele Premiu al Japoniei
16	7 noiembrie	ADELAIDE	AUSTRALIA	Marele Premiu al Australiei

CAMPIONATUL MONDIAL DE RALIURI — Ediţia 1993

Nr.	COMPETIŢIA	ŢARA	DATA
1	RALIUL MONTE CARLO	MONACO	21–28 ianuarie
2	RALIUL SUEDIEI	SUEDIA	11–14 februarie
3	RALIUL PORTUGALIEI	PORTUGALIA	2–7 martie
4	RALIUL SAFARI	EAK	8–13 aprilie
5	RALIUL FRANŢEI „TOUR DE CORSE"	FRANŢA	1–5 mai
6	RALIUL ACROPOLE	GRECIA	29 mai — 3 iunie
7	RALLY CÔTE D'IVOIRE BANDAMA	COASTA DE FILDEŞ	18–23 iunie
8	RALIUL ARGENTINEI	ARGENTINA	14–17 iulie
9	RALIUL NOII ZEELANDE	NOUA ZEELANDĂ	4–8 august
10	RALIUL CELOR 1000 DE LACURI	FINLANDA	25–29 august
11	RALIUL AUSTRALIEI	AUSTRALIA	18–20 septembrie
12	RALIUL ITALIEI SAN REMO	ITALIA	10–14 octombrie
13	RALIUL SPANIEI „CATALONIA COSTA BRAVA"	SPANIA	1–4 noiembrie
14	R.A.C. RALLY	MAREA BRITANIE	21–25 noiembrie

DL MIRCEA SANDU, preşedintele executiv al Federaţiei Române de Fotbal, este posesorul unui autoturism **Volkswagen Golf,** cu două uşi, fabricat în anul 1985. A obţinut permisul de conducere în anul 1978, fără să apeleze la „prieteni" ; cu toate că în timpul probei practice îi cam tremura piciorul pe ambreiaj, din cauza emoţiilor a reuşit să treacă peste acest moment greu, repurtînd în final o victorie asupra „dinamo şilor".

Pînă în prezent, domnul Mircea Sandu a contribuit la mărirea vistieriei Poliţiei Rutiere doar cu suma de 1500 de lei, reprezentînd contravaloarea unor amenzi primite pentru staţionare interzisă. În fiecare zi parcurge, în medie, aproximativ 15 km. A avut ocazia să conducă maşina pe drumuri publice din Italia, Germania şi Olanda. Domnului Mircea Sandu îi place să conducă mai sportiv, adică mai face un dribling (depăşire), un stop (adică frînă) dar în aşa fel încît să nu primească „cartonaşul roşu". La volan se simte ca şi pe terenul de fotbal, adică excelent. Locul din dreapta şoferului este de obicei gol, deoarece doamna Simona Arghir (fostă mare handbalistă a României), soţia sa, are maşină proprie. „Maşina este o descoperire care ajută mult omenirea. În momentul în care te urci la volan faci corp comun cu maşina şi faptul că, prin ea îţi conduci şi destinul îţi impune tot timpul să fii cu mintea trează, lucidă ; trebuie să arăţi că îţi eşti prieten pentru ca şi ea să-ţi ofere, la rîndul ei, aceeaşi replică. Maşina nu trebuie brutalizată, îi ceri atît cît poate. Aşa cum ne îngrijim pe noi trebuie să o îngrijim şi pe ea ; s-o spălăm şi s-o curăţim, de cîte ori este nevoie".

Datorită faptului că acordă o mare importanţă respectării normelor de circulaţie rutieră, domnul Mircea Sandu nu a produs încă un accident rutier.

„Maşina îi este foarte necesară unui fotbalist, îi dă posibilitatea să economisească timp, să se deplaseze mai repede la antrenamente, poate să obţină în acest mod o oră de odihnă în plus, de multe ori chiar îl protejează după un duş, o saună".

GHEORGHE BARBU ■

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ ■

Deşi activează pe o piaţă pretenţioasă

PROBIT S.R.L. NU-ŞI REFUZĂ ACCESUL LA MAREA PERFORMANŢĂ

• *Interviu cu dl. Bogdan DIMITRIU, directorul executiv al firmei*

FLACĂRA : Domnule director, puteţi să mi spuneţi ce v-a determinat să părăsiţi un institut de cercetări al statului, în care — aşa cum menţionează colegii dumneavoastră — aţi fost repartizat încă de la absolvirea facultăţii şi să fondaţi societatea PROBIT SRL ?

BOGDAN DIMITRIU : Este destul de greu să faci, în două trei fraze, o paralelă între structura, organizarea, funcţionarea şi eficienţa unui institut de cercetări cu sute de salariaţi, finanţat de stat şi o societate comercială particulară, cu acelaşi profil, dar avînd un personal foarte redus, în care eforturile tuturor trebuie să se îndrepte nu numai spre cercetare şi elaborarea de prototipuri ci şi spre realizarea de serie a unor produse pentru care urmează să-ţi găseşti potenţialii beneficiari. Nu este un secret pentru nimeni că orice societate comercială urmăreşte profitul. Pentru a-l dobîndi, însă, se impune nu numai orientarea activităţii — în cazul nostru a aceleia de cercetare — spre domeniile de vîrf, dar şi decelarea celor mai stringente nevoi de pe piaţa specifică. Aşadar, trebuie să fii, dacă se poate, **primul la poteu**, nu numai din punct de vedere ştiinţific, ci şi din cel al oportunităţii. Aceste deziderate nu sînt nici singurele şi nici suficiente pentru a reuşi. Ele trebuie transformate în fapte pe tot parcursul procesului — de la creativitate pînă la vînzarea produsului — printr-o reducere la minimum a cheltuielilor, prin reinvestirea celei mai mari părţi din profit, printr-o muncă asiduă — dublată de eficienţă, printr-un efort dur, exprimat în 14—16 ore de activitate zilnică, pe deasupra, însoţit întotdeauna de un val de nemulţumiri în familie, nemulţumiri generate de lungimea programului.

FLACĂRA : Ce înseamnă EFICIENŢĂ ?

BOGDAN DIMITRIU : Eficienţa presupune o selecţionare atentă a colaboratorilor, o triere exigentă a acestora sub aspectul capacităţii profesionale, intelectuale, de efort prelungit, de „priză la nou", de relevare şi rezolvare practică a unor **situaţii problemă** — de stabilitate caracterială şi, nu în ultimul rînd, un ataşament, probat prin fapte, faţă de întreprindere. Prin îndeplinirea unor astfel de condiţii se poate realiza o schemă de personal, suplă, eficient funcţională, eliberată de birocratism şi de lanţul lung al verigilor de subordonare şi de aprobări, adesea total parazitar ; numai cu un astfel de personal îţi poţi permite abordarea unor teme de cercetare, chiar ample, elaborarea lor într-un interval minim de timp, realizarea operativă a prototipului şi apoi a producţiei de serie. Consider că avînd o aparatură de cercetare egală ca modernitate şi volum, în condiţiile menţionate, o societate „liliput", de mărimea noastră, de pildă, poate înfrunta cu succes institute de cercetări „mamut", subvenţionate de stat şi poate furniza produse superioare din punct de vedere tehnic, care înglobează mai multă inteligenţă la preţuri concurenţiale.

Atît eu cît şi ceilalţi doi asociaţi cu care am pus bazele societăţii PROBIT SRL — un doctorand în fizică şi un automatist — în institutele unde lucram, am fost dintre aceia — ce-i drept puţini la număr — care căutam beneficiari, ne aplecam cu atenţie asupra nevoilor lor de modernizare şi retehnologizare a proceselor de producţie, le sugeram teme, proiecte şi sisteme, încheiam contracte, concepeam, realizam şi finalizam diverse prototipuri. Această muncă, prin care de multe ori, ne depăşeam îndatoririle de serviciu, a stat la baza încrederii pe care am dobîndit-o în propriile noastre posibilităţi şi a constituit practica ce se calează perfect pe ceea ce numim **acum management**. Am avut satisfacţia să ducem pînă la capăt teme, nu simple, cu un **ciclu cercetare-fabricaţie - prototip - omologare** spectaculos de scurt, am rezolvat teme pînă la realizarea unor produse predate beneficiarului **„la cheie"**. Ne-am uimit clienţii prezentîndu-le produsele comandate în termene foarte scurte, executînd comenzi pe teme pe care institute de cercetări reputate au declarat că nu le pot efectua mai devreme de un an. Cînd lucram la stat, din cauza organizării şi funcţionării greoaie, precum şi a imposibilităţii de a obţine operativ fondurile necesare, ne opream la jumătatea drumului ori de cîte ori se impuneau soluţii de perfecţionare a unor produse. Acum singurele limitări ale performanţelor produselor noastre sînt generate de cerinţele beneficiarilor şi de competitivitatea preţurilor. Se înţelege că toate acestea ne incită, ne stimulează, ne sporesc încrederea în capacitatea noastră de a produce lucruri de calitate, la parametri superiori utile tehnologiilor moderne.

FLACĂRA : Care sînt produsele pe care le realizaţi în prezent ?

BOGDAN DIMITRIU : Ultimele noastre aparate au fost foarte apreciate la TIB 1992. Ele materializează aplicaţii din domeniul sistemelor de achiziţie şi prelucrare a **semnalelor speciale** — de obicei semnale de mică putere, afectate de zgomote. Exemplele cele mai „la îndemînă" sînt sistemele de măsurare a temperaturii în infraroşu şi sistemele de măsură a temperaturii cu termocuple sau termorezistenţe. Dacă ne referim, de pildă, la aparatul denumit MICROTERM V-622 — care este construit într-o serie de sase tipuri — el măsoară fără a fi pus în contact direct cu obiectul cercetat din punct de vedere termic. Datorită acestui avantaj — precum şi faptului că este portabil şi independent de sursele obişnuite de energie electrică, MICROTERM poate fi utilizat pentru determinarea temperaturii corpurilor greu accesibile, plasate în locuri înguste, aflate la înălţimi mari sau în guri şi canale de acces adînci etc., în cîmpuri de radiaţii, în atmosferă toxică sau corosivă, în zone fierbinţi, de-a lungul traseelor conductorilor străbătuţi de curenţi şi tensiuni mari, precum şi pentru măsurarea temperaturii pieselor aflate în mişcare (axe, arbori coliţi, biele, rotoare, rulmenţi etc.) din componerea diferitelor utilaje. Greutatea sa mică, gabaritul şi consumul redus îl fac portabil. Conceput ergonomic, MICROTERM este un „pistol" uşor de manipulat, iar exploatarea lui nu necesită cunoştinţe tehnice deosebite. Aparatul nu măsoară şi afişează numai valori instantanee ale temperaturilor, ci şi valori relative. Lucrînd în regim staţionar, el permite efectuarea de analize temporare ale evoluţiei proceselor termice. După iniţializare, aparatul măsoară continuu, memorează şi transmite unei unităţi de calcul, unui calculator IBM PC sau unui echipament periferic, unei imprimante, la intervale de timp prestabilite, temperatura punctului vizat. În acest mod se acţionează automat, fără intervenţia operatorului, date care permit să se stabilească evoluţia în timp a temperaturii materialului cercetat. Din valorile măsurate astfel aparatul calculează şi afişează temperatura medie şi dispersia, temperaturile minimă, maximă, precum şi numărul de eşantioane folosite pentru calculele statistice.

FLACĂRA : Cum reuşiţi să realizaţi astfel de produse cu un înalt grad de tehnicitate ?

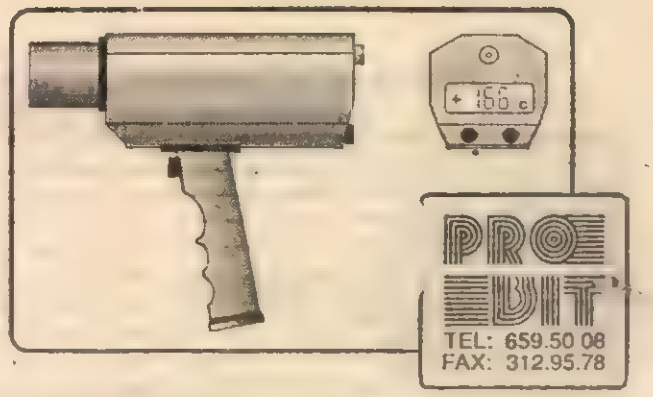

BOGDAN DIMITRIU : Prin colaborări pe linie de producţie cu diverse firme care dispun de tehnică avansată. Dintre principalii noştri furnizori aş aminti IFTM, PRO OPTICA, SIAT, ICPET, TALMANN COMPUTER COMPANY şi ELECTRONIC DESIGN CONSULTING GROUP, MICROTIN.

FLACĂRA : Produsele firmei dumneavoastră au o aplicativitate preponderent industrială. Cum vă „descurcaţi" cu vînzările, în condiţiile declinului evident pe care îl traversează în prezent industria românească ?

BOGDAN DIMITRIU : Principalii beneficiari ai produselor noastre sînt într-adevăr industrille ; întreprinderile cu care lucrăm nu numai că sînt rentabile, dar fac şi investiţii pentru modernizare şi retehnologizare, procese în cadrul cărora produsele noastre au un loc bine precizat. Profilul societăţii noastre şi ambiţia de a ne ocupa de acest gen de produse acum într-un prezent adjudecat de comerţ, pot să pară unora hazardat şi inoportun. Este adevărat că perioada de tranziţie induce pieţei industriale româneşti unele particularităţi ; trebuie reţinut, însă, faptul că pe orice piaţă din lume nu este uşor să vinzi un produs nou. Dar cînd eşti convins că domeniul de aplicabilitate al produsului tău este foarte larg şi în momentul realizării lui nu ai concurenţi, poţi fi sigur că vei învinge inerţia startului.

FLACĂRA : Ce greutăţi întîmpinaţi ? Mentalitatea veche, de care toată lumea se plînge, nu este şi pentru PROBIT un obstacol greu de trecut ?

BOGDAN DIMITRIU : Ne izbim adesea de lipsa de încredere în produsele autohtone, neîncredere de cele mai multe ori nejustificată. Este surprinzător cum oameni cu o vastă cultură tehnică se lasă uşor impresionaţi de o carcasă cu un design, ce-i drept desăvîrşit, ignorînd conţinutul ei. Poate este util să reamintim că unele aparate realizate în ţară pot avea performanţe egale, dacă nu superioare unora aduse din import, evident pe valută. Desigur, greşim şi noi, nu din neştiinţă, ci din lipsa de mijloace materiale şi financiare. Greşim pentru că nu ne îngrijim mai mult de „faţa" produselor noastre. În altă ordine de idei, am mai observat o rezistenţă aproape generală, faţă de automatizare. Există o încredere exagerată, aproape oarbă, în propria intuiţie, precum şi o teamă inexplicabilă de nou. Multă lume ignoră faptul că aparatura modernă decelează, evidenţiază, măsoară şi conduce procese de fabricaţie care de multă vreme nu mai pot fi dirijate exclusiv prin experienţă şi prin aşa-numitul **bun simţ**. În sfîrşit, am remarcat o insuficientă cunoaştere a posibilităţilor aparaturii de către personalul care o exploatează şi de aici, o utilizare incompletă a capacităţilor ei tehnice. Pentru a nu ne înscrie şi noi în această categorie, oferim beneficiarilor şcolarizarea personalului operativ, etalonări periodice ale aparatelor, precum şi asistenţă şi reparaţii în caz de necesitate.

FLACĂRA : Ce gînduri aveţi pentru 1993 ?

BOGDAN DIMITRIU : Sperăm că forţa economică a firmei să crească, pentru ne permite realizarea proiecte mai ambiţioase, să le punem pe punct, dar care sînt, deocamdată, prea costisitoare pentru noi ; şi, de ce nu, ne mai dorim un partener de afaceri pentru a putea ieşi cu produsele noastre pe piaţa internaţională.

CĂLIN MARCUŞANU ■

SÎNT CURVĂ ŞI MĂ SIMT BINE

• *Dialog de maximă transparenţă cu profesioniste ale amorului*

Documentarea pentru această anchetă a început în vara anului trecut. Colaboratorii noştri, Octav Chioreanu şi Pamfil Anagnoste, au realizat, nu fără aventuri şi riscuri, 16 interviuri. Vom prezenta cu alt prilej, filmul acestei incursiuni în lumea pestriţă a comerţului cu carne vie. Am reţinut pentru tipar doar trei declaraţii, persoanele în cauză fiind singurele care au acceptat să-şi povestească viaţa în coloanele unei reviste. Vă prezentăm, deopotrivă, şi interviul acordat de o dansatoare de strip-tease, considerînd că părerile acesteia se înscriu în sfera tematică propusă.

Mărturiile celor trei tinere ne-ar putea conduce spre o concluzie : prostituţia se naşte din decepţii amoroase, sau din neputinţa unora de a surmonta greutăţile vieţii. Dar, evident, geneza ei este mult mai complexă şi cazurile diverse. Vom reveni. Dialogurile sînt desprinse de pe banda magnetică, de aceea, poate, ele, vor apărea cititorului incoerente şi cu suferinţe lexicale.

„Problema nu comportă discuţie fiindcă vine din interior"

De vorbă cu Mariuca M. :

— Vă propun să discutăm despre meseria dvs.

— În primul rînd, eu doresc să declar un lucru. Mie mi a plăcut foarte mult să citesc. Citesc şi acuma, dar am mai puţin timp. Am citit cărţi diferite, nu numai literatură, iar la [illegible]nţa am cunoscut două fete care citeau chiar mai mult şi vorbeau la perfecţie franceza.

— De cînd practicaţi această meserie ?

— N-o mai practic de un an şi ceva, de cînd sînt în vorbă cu un băiat serios care m-a cerut de două ori. Luna asta, cred, ne căsătorim. Nu este ceea ce crede lumea, există şanse în toate domeniile, problemele de caracter sînt una, dragostea e alta. Dar altceva voiam să spun.

— Vorbeam despre cărţi.

— Exact. Într-o carte am citit o referire la istorie, referitor la prostituţie. Se arăta că prostituţia e cea mai veche meserie a femeii. Deci nu e cum se spune în lege : gata, desfiinţăm prostituţia, facem educaţie, chestii din astea. Aiurea. Fetele îşi văd înainte de meserie. Problema nu comportă discuţie fiindcă vine din interior.

— Cum a fost începutul ?

— Începutul vine din necazuri.

— În toate cazurile ?

— Eu cunosc cazul meu. Pînă la 18 ani am fost fecioară. Pe sănătatea mea. Nu ştiam exact nici ce-ţi face bărbatul în pat. Şi dacă a fost aşa, în '89 am venit la Bucureşti la un curs de frizerie şi am tras la verişoara mea cu chirie. Are şi bărbat şi doi copii. Cumnatul mi a făcut curte pe din dos şi aşa am ajuns la relaţii cu [illegible]tirea verişoarei. Eu am [illegible] din dragoste el s-a jucat. Mi-a promis că mă ia de nevastă discuţii din astea, eu am crezut, mi-am făcut speranţe .

— Şi a aflat verişoara ?

— Numai după un an. Înainte a zis el să plec din casă că-i strică casa. Porc... Şi eu proastă. Ca să-l fac gelos, am început să umblu cu alţi bărbaţi.

— Aţi fost şi în Turcia ?

— Nu, decît la Constanţa şi la Bucureşti. Băiatului cu care vorbesc i-am spus tot, a zis că nu-l priveşte, om să fiu de acum înainte.

— Înseamnă că e un om superior.

— Nu-i vorba de asta. Zece fete cinstite nu fac cît una ca mine ! Cos, spăl, ţin casa par. Ehei ! Aşa, i-aţi una virgină cu pretenţii şi pute casa ca la dihor.

Eu umblu numai cu persoane fixe.

De vorbă cu Sila G. :

— De cînd faci ceea ce faci ?

— De la 14 ani.

— N-ai luat-o cam devreme ?

— Cunosc fete care o dau de la unspce ani.

— De unde îţi alegi clienţii ? De pe stradă ?

— Am persoane fixe, nu umblu cu oricine.

— Cum vine asta ?

— Vine de la cutare la cutare. Tu m-ai cunoscut prin Viorel şi dacă-ţi place, mă prezinţi la altă persoană. Dacă-mi convine persoana, e bine, dacă nu, hăt !

— Nu ţi-e teamă de SIDA ?

— Asta-i vorba de care se leagă lumea... Eu n-am întîlnit caz... Te omoară bărbatul, tramvaiul şi ce alegi ?

— N-ai încercat altă meserie ?

— La ce ? Să mătur străzile, să string sticle goale ? Cum s-alege ?... Am lucrat ca ajutor de bucătar la „Perla" şi la „Simplon"... Cu ce m-am ales ? O palmă de fustă peste buci ?... Te mai face lumea ţigan. N-am treabă.

— Mai ai fraţi sau surori ?

— Patru surori.

— Fac şi ele ca tine ?

— N-am vorbă cu ele.

— Cine te-a pozat pe plajă ?

— Un domn de la Televiziune. Mi-a făcut mai multe fotografii, parte din ele le-am stricat.

— Ce-ai să faci cînd îmbătrîneşti ?

— Mama vinde flori în Piaţa Rosetti.

— Te faci, deci, florăreasă ?

— Mai vedem cum se mişcă politica.

Eu nu sînt o fată stricată M-o stricat viaţa.

Interlocutoarea noastră, Gaby R., s-a născut într-o comună din judeţul Bihor. Părinţii au căsătorit-o înainte de a împlini 17 ani cu un flăcău de 19 ani, muncitor navetist la o întreprindere din Oradea. După un an, soţul e chemat să-şi facă stagiul militar la o unitate de lîngă Bucureşti. Îi scrie după cîteva luni, anunţîndu-o că va urma o şcoală de mecanici de aviaţie şi că, tot odată, s-a hotărît să divorţeze. „M-a mîntuit că a luat-o prea devreme, că e prea tînăr pentru însurătoare şi umblă să-şi facă înainte o meserie. Vorbe. S-a băgat mă-sa, i-a găsit o fată bogată la Oradea".

Gaby R. e o fetişcană timidă, emotivă, cuvintele îi sînt întrerupte de lacrimi, graiul şi modul de a gîndi sînt cele ale unei ţărăncuţe din Ardeal. O fiinţă slabă, nepregătită la cruzimile vieţii.

La cîteva luni după divorţ — îmi povesteşte mai departe — a născut un băiat pe care l-a lăsat plocon părinţilor ei. Pleacă apoi la Oradea şi se angajează ca lucrătoare la o [illegible]nă. În vara lui '91 face parte dintre ospătarii sezonieri ai unui restaurant din Mamaia. Aici se împrieteneşte cu o fată ce se numeşte tot Gaby, dar colegele ei îi spun „Ţigan". Prin ea cunoaşte mai mulţi domni, români şi străini [illegible] o iniţiază în tainele amorului comercial. În toamnă, [illegible] acasă, dar în loc de bine încasează o bătaie [illegible] moartea.

— M-a bătut tătucu' cu o rudă de lemn de mi a [illegible] buza şi urechea, abia m a [illegible] măicuţa din mîinile lui.

Vagabondează prin Oradea, ajunge tocmai la Iaşi, îndemnată de unul şi de altul, soseşte şi la Bucureşti, purtată de „colege" de care nu s-a mai ţinut ataşată niciodată.

Am cunoscut-o într-o seară la Secţia 5 de poliţie, unde fusese reţinută în urma unei reclamaţii făcute de un negustor turc. A fost eliberată a doua zi cînd denunţul s-a dovedit neîntemeiat. Mi-a povestit în hohote de plîns că s-a săturat de toţi şi de toate şi vrea să se sinucidă.

De ce, Găbyţo ? Viaţa e cum e, dar poate fi şi frumoasă. Ia-ţi copilul şi luptă să-l creşti prin muncă cinstită. Te aşteptăm la redacţie, cum ţi-am mai spus, ca să-ţi întindem o mînă de ajutor. Nu ne ocoli.

Ce deosebire e între mine şi Kim Basinger ?

Dialog cu Şoimuţa Avram pe plaja de la Eforie Nord.

— Despre ce propuneţi să discutăm ?

— Despre tîmpenia din capul românilor. Are dreptate Silviu Brucan... Despre ipocrizie vreau să discutăm... Noaptea cînd dansez la Bar, mă uit la spectatori, e nemaipomenit cîte înţelegi. „E frumoasă, dar dacă face strip-tease înseamnă că e curvă. Înţelegi ? Deci fii atent aici : Kim Basinger şi Isabelle Adjani se dezbracă în film şi fac amor. Ce importanţă are ! Sînt artiste ! La „O-[illegible] se dă o piesă unde, am [illegible], toţi actorii apar goi puşcă. Cinste lor ! Modele celebre pozează goale. Nimic, bravo lor ! Iar dacă o fată frumoasă face strip-tease într-un local, gata, e curvă ! Să nu înnebuneşti ? Mai departe : du-te acum pe plajă la Costineşti, sau aici la Eforie şi ai să vezi o mulţime de doamne şi domnişoare „onorabile" care fac plajă în pielea goală împreună cu bărbaţi. Normal, nu ?

— Aveţi dreptate.

— Păi, nu ?

— Hai atunci să definim cuvîntul „prostituată".

— Prostituată se cheamă una care-şi ţine casa ca o prăvălie, în care bărbatul intră, plăteşte şi-şi ia ce-i trebuie.

— Dar dacă o face urmărind un interes ?

— Nu înţeleg.

— Adică, o femeie se dăruie unui bărbat pentru a obţine un avantaj.

— Altă tîmpenie, Domnule, eu te întreb de ce o femeie nu are dreptul să se culce cu cine vrea ea ? La fel cum face bărbatul. În occident nu mai există asemenea prejudecăţi şi fata rămîne onorabilă chiar dacă are o mie de aventuri.

— Nu m-ai înţeles. Vorbeam de avantaje.

— Şi ce-i cu asta ? Dacă iubitul meu îmi face un cadou, sau mă ajută într-o problemă, foarte frumos din partea lui.

— Chiar dacă este însurat sau ţi-e şef la serviciu ?

— Bineînţeles. Dacă o face din amor, din simpatie, e un lucru firesc. Dar nu în România. În România se cheamă că eşti tot curvă. Ei bine, dacă aşa se judecă, poţi să notezi sînt curvă şi mă simt bine.

— Am notat. O ultimă întrebare : mi-ai arătat mai multe poze. Pot să public una din ele ?

— De ce nu ? N-am bube, n-am riie, am un corp care merită să fie văzut.

OCTAV CHIOREANU ■
PAMFIL ANAGNOSTE ■

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

Magazinul **FLACĂRA-VENUS** reprezintă, dacă vreți, sinteza dintre un „nume de comerț" cu renume în presa românească — **FLACĂRA** — și o societate comercială cu capital privat care se bucură de un binemeritat succes în lumea afacerilor — **EXPO-VENUS.**

„Unirea face puterea", spune o vorbă de pe la noi și magazinul **FLACĂRA-VENUS** nu face decît să concretizeze un adevăr exprimat atît de simplu și de concis. **FLACĂRA-VENUS** este un **joint-venture** care funcționează ca sucursală a celor două firme mamă.

Ce își propune **FLACĂRA-VENUS ?** Să vă ofere — en gros și en detail — mărfuri de cea mai bună calitate, la prețuri care **să desființeze** orice concurență.

Prin **FLACĂRA-VENUS** vă puteți procura — repetăm, la cele mai avantajoase prețuri — produse alimentare și nealimentare de larg consum, bunuri de folosință îndelungată și, nu în ultimul rînd, desigur, **confecții marca SELF.**

Magazinul **FLACĂRA-VENUS,** amplasat în incinta Casei Presei Libere (intrarea **FLACĂRA,** camera nr. 4, parter) **vă așteaptă !**

Atenție cetățeni

Nu consumați aceste produse:

OFICIUL PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR semnalează prezența pe piață a următoarelor produse vechi, alterate, strict interzise comercializării :

● carne și produse din carne :

— carne tocată, cu miros acru — la **SC TRADE S.R.L., Brașov,** magazin alimentar
— salam Bihor, salam italian, oase crude și afumate, cu modificări specifice alterării — la **SC TEVEROM S.R.L., Brașov,** magazin alimentar
— preparate din carne alterată — la **SC CARPATIS S.R.L. Suceava**
— preparate din carne, rîncede — la **SC VERONICA S.R.L. Suceava**
— crenvurști cu gust și miros rînced — la **SC CARPIMEZ S.R.L., Cluj**

● fructe și legume :

— lămîi import Turcia, mucegăite — la **SC IMPERIAL S.R.L., Reșița**
— mere și ceapă, putrede — la **SC FRAGUS S.R.L., Beclean-Bistrița**
— smochine import Siria, mucegăite, fermentate — la **SC ALIMEX Bacău**
— curmale import Turcia, rîncede — la **SC TULIPAN S.R.L., Sighet-Maramureș**
— portocale import Grecia, mucegăite — la **SC TEMERAR S.R.L., Brașov**

● băuturi alcoolice :

— bere blondă la sticle de 1/2 litru, acră — la **SC ZOTIMEX S.R.L., Sotînga-Dîmbovița**
— vodcă Clara, cu impurități — la **SC GRĂDINA OLTUL S.R.L., Rîmnicu-Vîlcea**
— alcool dublu-rafinat, fără elemente de identificare — la **SC PANEX-COM Iernut-Mureș**
— bitter, fără elemente de identificare — la **CONSUMCOOP, Șotînga-Dîmbovița**

OFICIUL PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORULUI
B-dul Nicolae Bălcescu 21
Tel.: 615 66 92 • Fax 312 25 95

Sperăm ca **POLIȚIA SANITAR-VETERINARĂ** să acționeze energic, pentru a tempera elanul acestor periculoși infractori.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Avocatul casei

Autorizarea difuzării filmelor

● **Condițiile de autorizare a difuzării filmelor de către persoane fizice sau juridice, altele decît unitățile din rețeaua cinematografică ROMÂNIAFILM, sînt stabilite prin Dispoziția Centrului Național al Cinematografiei nr. 349 din 30 decembrie 1992.**

● **Pentru obținerea autorizației de difuzare se depun următoarele acte : cererea de autorizare, actul care abilitează organizarea de proiecții, contractul de licență pentru exploatarea filmului în țară, avizul organelor de pompieri și sanitare pentru sala de difuzare, atestatul profesional pentru proiecționist, cazierul judiciar al persoanelor fizice ce efectuează activități comerciale cu filmul.**

● **Difuzarea comercială a filmelor străine se poate face numai pe baza licenței de exploatare, în caz contrar, fiind aplicabile sancțiunile legale.**

● **Filmele ce pot fi difuzate în țară sînt înscrise în Registrul public al cinematografiei, aflat la ROMÂNIAFILM-R.A. Acesta poate fi consultat de cei interesați, cu plata taxei de 2.000 lei.**

● **Nu pot fi difuzate filmele care propagă defăimarea țării și a națiunii, îndeamnă la război de agresiune, ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incită la discriminare, separatism teritorial, violență publică, precum și cele cu conținut obscen, contrar bunelor moravuri.**

● **Comerciantul care organizează proiecția de film e obligat să țină un registru de evidență a filmelor rulate.**

● **Organizatorul difuzării va limita intrarea în sală a copiilor și adolescenților, pînă la vîrsta de 16 ani, în cazul filmelor cu imagini ce se constituie într-o școală a crimei sau a delictului și care sînt de natură să dăuneze grav asupra dezvoltării fizice, mentale sau morale a minorilor.**

● **Taxa de autorizare este de 10.000 lei, ce se achită la primirea autorizației, precum și o cotă de 15% din încasările lunare brute rezultate din difuzarea filmului.**

CORNELIU OLTEANU ■

Farmacia din grădină

LUMÎNĂRICA

Lumînărica (Verbascum thapsiforme Schrad.) se folosește pentru amenajarea platbandelor, pentru împodobirea stîncăriilor, constituirea de grupuri pe margini de alei etc. Se poate planta în grupuri mari sau mici, cît și în masive, alături de alte plante medicinal-ornamentale perene.

De la lumînărică se folosesc în scop medicinal corolele florale (Flores Verbasci), recoltate pe timp însorit, după ce s-a ridicat roua. Corolele florale cu stigmatele concrescute conțin substanțe mucilaginoase și saponozide. Întrucît recoltarea se face manual, obținerea unor cantități mai mari nu este rentabilă, motiv pentru care nu se folosește în sine, ci în amestec cu alte produse care conțin aceleași tipuri de principii active sau ulei volatil.

Acest produs intră în compoziția unor ceaiuri pectorale, antibronșitice. Datorită culorii lor galbene, corolele florale trebuie uscate cu atenție și în timp scurt pentru a se menține culoarea lor naturală. În același scop, ele se vor conserva în recipiente închise etanș. Florile servesc la facilitarea recunoașterii amestecurilor de produse vegetale (a ceaiurilor medicinale).

ION I. ROVENTA ■

POȘTA REDACȚIEI

PETRU BEJAN — com. Buteni, nr. 16, jud. Arad : În urma solicitării noastre, primim pentru dvs. următorul răspuns din partea U.M. 02405 — Pitești : „Prin prezenta se adevereşte că Bejan Petru a fost identificat cu următoarea situație militară : 15.08. 1942 — 26.06.1943, pe front cu Grupul 3 Vînători de munte ; căpitan. 20.06.1945 ,decorat cu Ordinul „Coroana României", în grad de Cavaler cu „Virtute Militară" I, D, 673/1987. NOTA. A fost identificat fără datele biografice".

GABRIELA BASARAB — Onești, str. Ana Ipătescu, bl. 3, sc. A, et. 3, ap. 9, jud. Bacău : Anunțul pe care l-am dat pe prima pagină a revistei rămîne valabil în continuare căci avem nevoie de colaboratori. Acceptăm toate materialele care aduc informații deosebite scrise cu talent și... fără greșeli de ortografie. Vă sfătuim, deci, să mai consultați gramatica și apoi mai stăm de vorbă.

MIHAELA IOANIȚOAIA — sat Bărcănești, com. Vîlcele, nr. 97, jud. Olt : Stimată prietenă a revistei „Flacăra" fiți sigură că nu dorim să pierdem „un suflet care iubește această redacție". Patetismul dvs. ne-a mișcat, dar nu sîntem în măsură să vă abonăm la publicațiile noastre. Vă rugăm, totuși, să încercați la oficiul poștal cel mai apropiat.

GHEORGHE ȘUTOI — Drobeta—Turnu Severin, Aleea Privighetorilor, nr. 3, bl. 11, sc. A, et. I, ap. 7, jud. Mehedinți : Am trimis scrisoarea dv., pentru competentă rezolvare Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

ELENA GRECESCU ■

GHID DE MEDICINĂ NATURISTĂ

MIGRENA

Suferindul își va aplica comprese pe frunte și ceafă dar, atenție, din propria experiență, va stabili dacă vor fi calde sau reci în funcție de efectul acestora. Dimineața și seara timp de 1—2 minute ,următorul exercițiu de respirație : se inspiră lent pe nas pînă ce plămînii se umplu bine cu aer, apoi se expiră cu gura puțin deschisă și buzele lipite de dinți, împingîndu-se aerul rapid cu ducerea umerilor înainte spre coșul pieptului. Dimineața și seara suferindul va executa un masaj reflexogen la ambele tălpi, în zona tîmplelor, organului de echilibru, paratiroidă și stomac timp de cîte 2 minute pe fiecare zonă, în ordinea arătată în schițele de la finele articolului. Poate recurge și la presopunctură și în acest caz va masa prin dispersie (se face cu degetul în poziție oblică pe locul masat, apăsîndu-se prin înșurubare, în sensul opus mersului acelor de ceasornic) punctul situat în depresiunea dinapoia creștetului și în punctul situat deasupra marginei superioare a urechii, cum se arată în schița de la finele articolului.

Se administrează de 3 ori pe zi cîte 30 picături dintr-o tinctură care se prepară astfel ; separat se prepară o tinctură din flori de rosmarin și una din lavandă (20 gr. produs se macerează timp de 10 zile în 100 ml. alcool) apoi se amestecă 3 părți tinctură de rosmarin cu 1 parte tinctură de lavandă. Rezultate pozitive se obțin și cu : 3—4 linguri pe zi sirop de iederă (5 ml. tinctură de iederă — preparată ca mai sus — se amestecă cu 95 ml. sirop de zahăr) ; 3—5 linguri pe zi de vin de cicoare (o lingură flori de cicoare se macerează 8 zile în 250 ml. vin alb) ; 2 linguriță pe zi cu praf de mușețel amestecat în părți egale cu zahăr pudră.

Recomand și cîteva infuzii din amestecuri de plante, care se prepară din o linguriță amestec opărit timp de 10 minute cu 200 ml. apă fiartă și se beau 2 căni pe zi :

— infuzie din rădăcină valeriană și mușețel cîte 20 gr., frunze de mur și flori coada șoricelului cîte 15 gr., frunze lămîi 5 gr.

— infuzie rădăcină valeriană, roiniță, rosmarin cîte 20 gr. și mentă 40 gr.

O **PAȘCANU** ■

Noi meserii

BODY GUARD (Garda de corp)

Florin Stoenescu. Vîrsta : 40 de ani. Studii : Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu"-Bucureşti, secţia Desen. Reprezintă interesele firmei „STONE" S.R.L.-Bucureşti. Practică artele marţiale de la vîrsta de 18 ani.

— Domnule Florin Stoenescu, vă rog să prezentaţi obiectul de activitate al acestei noi meserii, garda de corp ?

— Garda de corp a pornit ca meserie, ca activitate, din necesitatea cetăţeanului de a fi protejat, de a fi asigurată securitatea şi integritatea corporală a lui, cît şi a valorilor şi transporturilor (acte, documente etc.) sale. Garda de corp supraveghează permanent intimitatea persoanei pe care o gardează, atît ziua cît şi noaptea, activitatea desfăşurîndu-se în două sau trei schimburi. Persoana gardată este însoţită peste tot începînd din momentul cînd se scoală. Se continuă cu deplasarea la serviciu, în timpul serviciului, în timpul servirii mesei, în timpul contactelor în interes de afaceri ale persoanei gardate, chiar şi în momentul cînd se merge la toaletă şi baie. Garda de corp trebuie să fie ca „un cîine de pază şi apărare" care stă lîngă stăpînul său pe care îl iubeşte şi-l apără. VIP-urile acestui mapamond au o viaţă intimă foarte importantă, care pe de o parte trebuie apărată, ocrotită, dar şi închisă într-o casetă sigură. Garda de corp trebuie să fie îngerul păzitor al persoanei gardate.

— Ce calităţi trebuie să probeze o gardă de corp ?

— Trebuie să aibă un caracter moral ireproşabil, trebuie să aibă o acuitate vizuală şi auditivă deosebită, logică, spirit de sacrificiu, vigilenţă şi rapiditate coordonate cu un spirit de analiză a situaţiei, un mod de a riposta adecvat momentului respectiv, curaj, calităţi fizice deosebite, să fie cunoscător al tehnicilor de apărare defensivă. Nu trebuie să fie un om violent. Trebuie să ştie să lase, cu rapiditate, din orice situaţie. Garda de corp nu este un ucigaş.

— La ce riscuri este expusă o gardă de corp ?

— În primul rînd îşi expune însăşi viaţa, adică ceea ce are mai de preţ. De multe ori trebuie să facă faţă şantajului care poate veni din orice direcţie şi de la cine nu te aştepţi. Trebuie să ştie să anihileze cu multă diplomaţie propunerile, de multe ori tentante, de a fi părtaş la o trădare sau crimă.

GHEORGHE BARBU ■

STRADA

Pe b-dul Mihail Kogălniceanu nr. 30 (în locul fostei cofetării **Lămîiţa**), firma **Three Stars** a deschis recent o unitate cu profil alimentar. Patronii firmei, cetăţenii italieni (de origine egipteană) **Mohamed Sehim** şi **Ahmed Hamouda** au luat totul de la zero (reparaţiile au costat 50 de milioane lei şi amenajările 300 000 de dolari), reuşind ca, în final, în urma unei oferte deosebite, unitatea să arate ca şi una occidentală. Reparaţiile şi amenajările au fost executate de firma ICAI&API. Toată aparatura din dotare este din import (Italia şi S.U.A.). Produsele (kebab, hamburger, pizza pui, îngheţată, prăjituri etc.) ce pot fi cumpărate de aici se pot servi pe loc, la masă, sau pot fi luate într-un ambalaj deosebit, pentru acasă. Iată ce ne-a spus domnul **Ciprian Suciu**, directorul unităţii (de profesie inginer) :

„Dorim să satisfacem la un nivel cît mai ridicat cerinţele consumatorilor. Clienţii vor fi serviţi prompt şi cu multă atenţie de către personalul nostru, care are o medie de vîrstă sub 21 de ani."

GHEORGHE BARBU ■
Fotografie de Florin Ioniţă ■

Trucuri mici cu efect mare

● Dacă vi se întîmplă să vă pătaţi haina sau faţa de masă cu ceară nu vă neliniştiţi. Treceţi de cîteva ori fierul de călcat, bine încins, peste zona pătată, acoperită desigur cu un şerveţel de hîrtie, sau chiar cu o bucată de hîrtie igienică. Ceara se dezlipeşte, iar materialul îşi dobîndeşte aspectul original.

● Pentru a împiedica îngălbenirea mătăsii albe, înmuiaţi-o bine în lapte înainte de a o spăla. Ţinînd cont de faptul că acest produs este, totuşi, rarisim, puteţi obţine acelaşi rezultat dacă adăugaţi în apa pentru limpezit două linguri de lapte.

● Ca să tăiaţi cu uşurinţă pîinea proaspătă în felii, opăriţi lama cuţitului de care vă serviţi !

● Ca orezul să rămînă de un alb perfect, adăugaţi în apa în care fierbe cîteva picături de lămîie.

P.S. Dacă la rîndu-vă cunoaşteţi diverse „trucuri infailibile" şi doriţi să le faceţi cunoscute şi altor cititori, vă rugăm să ne scrieţi la redacţie.

ELENA GRECESCU ■

Concursul „Almanahul Flacăra 1992"

Înmînarea Premiului I

Zilele trecute ne-a vizitat la redacţie domnul ADRIAN CORCODEL, cîştigătorul premiului I al Concursului „Almanahul Flacăra 1992" (rezultatele concursului au fost publicate în ultimul număr pe anul trecut al revistei noastre). După ce i s-a înmînat premiul, dl Corcodel ne-a declarat : „Cred că am izbutit să dau cel mai mare număr de răspunsuri exacte, cu alte cuvinte, să indic cel mai mare număr de personaje din fotografia publicată, datorită faptului că am privit concursul detaşat, fără încrîncenare politică. O bună parte dintre cititori însă suportă greu tot ce vine din perioada comunistă, mai ales imaginea personalităţilor politice. Adică exact ceea ce reprezenta fotografia. Dar soseşte vremea cînd astfel de imagini nu mai sunt politică, ci istorie, şi trebuie să te apropii de ele cu atitudinea şi cu uneltele omului de ştiinţă. Pe de altă parte, un concurs este un joc, ei trebuie să şi bine-dispună, să te şi amuze. Iată de ce nu m-am întristat prea tare că n-am dat toate răspunsurile exacte. Poate, la viitorul concurs al **Flacărei**".

ANUNŢ

Consiliul de administraţie al Societăţii PUBLICAŢIILE FLACĂRA S.A., înmatriculată la Oficiul Registrul Comerţului, sub nr. J40/5888/1991, cu un capital social subscris şi vărsat de 2.500.000 lei, convoacă adunarea generală a acţionarilor, în ziua de joi, 11 martie 1993, ora 9, la sediul său din Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere 1, avînd următoarea ordine de zi:

1. aprobarea bilanţului pe anul 1992, după ascultarea raportului administratorilor şi cenzorilor; aprobarea repartizării beneficiului, majorarea fondului de rezervă şi fixarea dividendului;
2. aprobarea bugetului de venituri şi cheltuieli pentru anul 1993;
3. aprobarea majorării capitalului social;
4. aprobarea asocierii, pentru activităţi comerciale, cu societatea VENUS S.R.L.;
5. aprobarea înfiinţării unei filiale a societăţii, ca agenţie de publicitate;
6. aprobarea modificării unor prevederi statutare;
7. aprobarea înfiinţării unei fundaţii;
8. aprobarea unor măsuri împotriva acţionarilor fondatori vinovaţi de activităţi neloiale faţă de societate.

În cazul că, la data de mai sus, adunarea generală nu va putea fi legal constituită, aceasta va avea loc în ziua de simbătă, 13 martie 1993.

Preşedintele Consiliului de administraţie George Arion

Administrator Alexandru Păsărin

ROBERT DE NIRO se destăinuie

DE-A V-AȚI ASCUNSELEA

● Celebrul actor răspunde întrebărilor revistei spaniole EL PAIS

Nu este ușor să-i iei interviu lui De Niro. În viața reală pare mult mai tînăr și mai sănătos. Dar cum să faci să-i vorbești acestui sfinx, știind că a plecat de la interviurile cu presa de mare tiraj doar după ce i-au fost puse cîteva întrebări ? Răspunsul pare a fi răbdarea : să mențîi o conversație cu el o bună bucată de vreme și chiar cînd pare cel mai greu de scos ceva de la el să perseverezi.

— Dumneavoastră sînteți cunoscut mai ales prin cîteva mari interpretări cinematografice, dar și pentru că nu acordați interviuri presei. De ce ?

— Pe unii îi preocupă foarte mult să fie faimoși să fie admirați. Se simt foarte bine în această postură și poate acest fel de viață și părerile ce'orlalți fac parte din profesia lor. Poate la ei asta înlocuiește psihanaliza. Nu știu. Îl privește. Eu nu sînt sociabil și nici extravertit. Poate de aceea m-am făcut actor. Pe mine mă interesează interpretarea și nu să fiu stea de cinema.

— Cu o anumită ocazie ați spus că mergeți la psihiatru. De ce ?

— Erau multe lucruri pe care vroiam să le aflu în legătură cu mine însumi și felul în care mă purtam. Vroiam să știu de ce sînt un solitar și de ce trebuia să-mi ascund emoțiile în spatele personajelor pe care le interpretam. Încă nu știu dacă am reușit să aflu, fiindcă mi-am dat seama că doar psihanaliza ajută în procesul real de a te descoperi pe tine însuți. Poate că nu e atît de bună precum spun unii. În realitate, nu poți scăpa niciodată de emoțiile tale și de cum ai fost în copilărie. Eu aproape că am renunțat să mai încerc.

— Cei care vă cunosc spun că sînteți un om bun, foarte cinstit, deloc egoist. Cum se împacă aceste constatări cu părerea pe care o aveți despre dumneavoastră ?

— Sînt un amestec de stări de spirit, instincte și dorințe. De aceea nu-mi place să stau de vorbă cu presa. Nici un interviu nu poate pătrunde într-adevăr în complexitatea unei ființe umane. Nu pot să cred că lumea e atît de interesată de viața mea cotidiană.

— Circulă o poveste cum că dumneavoastră ați fi înapoiat un portofel celui căruia l-a pierdut.

— Nu cred că par un îngeraș. Sînt și nu sînt. Eram la pămînt și traversam o perioadă grea la New York. Într-o seară, cînd mă duceam cu metroul să cinez cu niște prieteni în centru, ne-am oprit într-o stație și un băiat care se afla lîngă mine, dîndu-și seama că trebuia să coboare, a sărit pe peron în ultima clipă. După ce închiseră ușile, m-am uitat pe jos. Îi căzuse portofelul. L-am ridicat și l-am strigat pe puști pe fereastră și i l-am aruncat cînd trenul se punea în mișcare. (O lungă pauză). Asta-i tot.

— Dumneavoastră ați lucrat cu mulți dintre cei mai buni actori ai ecranului : Jack Nicholson, Meryl Streep, Al Pacino, Gérard Depardieu, Liza Minnelli, Sean Connery, Robin Williams... V-a impresionat vreunul dintre ei în mod deosebit ?

— V-am mai spus că nu vreau să fiu luat drept vreun sfînt, dar mi-a făcut plăcere să lucrez cu aproape toți oamenii cu care am colaborat Am conlucrat de minune cu Joe Pesci care interpreta rolul fratelui meu în **Taurul sălbatic**. Și Liza e minunată. Mă întîlnesc cu ea în oraș cîteodată. Noi, latino-americanii, trebuie să fim uniți.

— Aveți ceva împotriva filmelor erotice și a scenelor cu interpreții în pielea goală ?

— Risc să dau un răspuns. Ca profesionist nu pot exclude nimic în mod absolut.

— Am pomenit de interpreți goi și filme erotice ; de ce nu ați făcut niciodată un film porno, precum Sylvester Stallone, mai ales în acei ani grei, la New York, cînd făceați foamea ?

— De ce ? Nu știu. Poate pentru că nu mi s-a făcut nici o ofertă avantajoasă. În orice caz, sînt un actor, nu un exhibiționist.

— Dar nici ceea ce se cheamă un tip elegant. Parcă n-ați avea decît o cămașă, cîteva jachete sport și o grămadă de pulovere. Ani de zile presa a afirmat că nu aveți nici măcar mașină. Acum aveți ?

— Asta mă privește doar pe mine.

— De ce ?

— Nu-mi place să vorbesc despre ceea ce am. Știți, nimic din ceea ce se poate fura nu are prea mare valoare...

— Aveți vreun hobby de care să merite să vorbiți ?

— Nu știu dacă reprezintă un hobby, dar mă încîntă două lucruri, două moduri de a petrece timpul : să mănînc și să călătoresc. Mă refer la o mîncare bună, cît mai simplă, acasă sau la vreun elegant restaurant din Roma. Îmi place să călătoresc în locuri noi, dar am mare plăcere cînd mă duc să revăd Parisul sau Roma. Sînt locuri de unde păstrez frumoase amintiri. Oricine vrea să se întoarcă la trecut sau încearcă să-l reînvie sau să-și creeze noi amintiri.

— Părinții dumneavoastră s-au despărțit cînd aveați doi ani. Erați foarte timid și, drept remediu, mama dumneavoastră v-a înscris la un cerc de teatru cînd aveați 10 ani. De ce ați plecat de acolo atît de repede ?

— Am abandonat. Nu eram pregătit să devin un copil actor. În orice caz, copiilor nu le este greu să studieze interpretarea. E ceva firesc pentru ei ! Cînd ți se dă un rol, în general, este rezultatul hazardului și nu al experienței sau al talentului. Dar visul de a ajunge actor într-o zi m-a însoțit toți anii petrecuți în colegiu. La 16 ani, m-am hotărît să încerc din nou. Era momentul potrivit, cel mai propice pentru mine.

— În 1963 ați jucat în primul film. Ce s-a întîmplat după aceea ?

— Nimeni nu m-a remarcat și am trecut printr-o lungă perioadă de inactivitate. Am găsit de lucru ca ospătar în restaurantele din Greenwich Village. Niciodată nu m-am gîndit că mă voi descurca prea bine din asta și, din cînd în cînd, părinții îmi trimiteau ceva bani. Asta-i avantajul de a avea o mamă și un tată artiști.

— Destrămarea căsătoriei părinților a afectat părerea dumneavoastră despre căsătorie în general ?

— Cred că mariajul, în sine, este o instituție artificială impusă de o societate clericală. Nu vreau ca băiatul meu Raphael să trebuiască să suporte problemele, legale sau de altă natură, pe care le generează, de obicei, faptul că ești fiu nelegitim. Soția mea, Diahnne și cu mine doream doar să trăim împreună, dar cînd ne-am propus să formăm o familie ne-am hotărît să ne și căsătorim din motivele pe care vi le-am spus. Raphael, primul nostru fiu s-a născut după aceea.

— Raphael ? I-ați pus acest nume după pictor ?

— Nu. I l-am pus după numele hotelului în care am stat cînd l-am conceput. Pe atunci, nu eram căsătoriți.

(va urma)

Traducere și adaptare după El Pais
DOINA UNCU ■

Întreabă-mă să te-ntreb!

GOLEM

— Care e opinia dv. despre... Casa Poporului ? O dărîmăm sau...

— Ancheta „Flacăra" e o bună găselniță jurnalieră. Într-adevăr, ce facem cu Kolossala ?

O dinamităm, cum zicea, perfid, nu-știu-cine ?

Nu sînt om de cifre, dar pot estima costul unei asemenea năstrușnice „rezolvări" : pentru procurarea dinamitei necesare spectacolului (sunet și lumină, nu ?) e nevoie de bugetul pe un an al Albaniei. Pentru îndepărtarea ruinurilor, bugetul Senegalului. Pentru depozitarea lor ca produse evident toxice, e nevoie de Groenlanda. Pentru umplerea spațiilor excavate se impune sacrificarea munților Balcani. Pentru „umanizarea" terenului recuperat ajunge pămîntul arabil al Bărăganului (decopertat și transportat cu grijă).

Și ce punem pe locul gol ?

O statuie ?

Un chioșc de Coca-Cola ?

Să fim serioși că săraci sîntem. Nu ne putem permite luxul de a suprima o construcție care e chiar a poporului, închizînd în monstruosul său cuprins incalculabile valori, trudă, sudoare.

Dar, boieri dumneavoastră, înainte de a-i găsi o utilitate Kolossalei (și-i vom, fi vor găsi) nu credeți că e în București un mastodont arhitectural a cărui urîțenie e cumva „clasicizată" ?

Se numește Casa Scînteii.

(Casa Presei Libere e doar o metaforă mai mult sau mai puțin reușită, o casă a presei fiind îndeobște fără pereți și... turle).

Spuneți, cu mîna pe inimă, nu e mai urîtă decît Casa lui' Boboru ? Este. Și, în plus, s-a executat pe un sol mlăștinos care o va înghiți oareșicînd, din materialuri îndeobște lesne degradabile. Nu-i recunosc nici cel mai mărunt „har", îmi pare toată o aiurare, un coșmar...

Zice alt isteț precum că acolo, la Casa în chestie, s-ar putea face Muzeul Comunismului ?

Ar fi să ne coste prea mult.

Ar fi imposibil de întreținut (un fleac Louvrul față de el) și nu cred că după cîteva săptămîni s-ar mai osteni cineva să-i bată hectarele de marmură.

Muzeul acela există. Adică zeci de „exponate" cu memorie. Oameni. Transfugi sau rămași... acasă (rău și așa și... altminteri). Există cărți. De pildă cele pe coperta cărora scrie „Omagiu".

Un asemenea muzeu trebuie să fie copleșitor de simplu : o gigantică piață poditâ cu iarbă, cu, în mijloc, o cărămidă însingerată cu un rest de frescă dintr-o biserică dărîmată. Atît. Ar fi de-ajuns.

Bine, dar ce facem cu Goliathul, cu Golemul din Dealu-Spirii ?

Puțintică răbdare.

Pentru început să-i promitem proprietarului de drept cuvenitul certificat de... proprietate. O comisie va alcătui textul. O alta îl va desena. De tipărit se va tipări în Africa de Sud. Apoi va fi înmînat cu prilejul unei scurte festivități.

(Vom fi în anul 2013)...

GHEORGHE TOMOZEI ■

CONCURS DE DRAMATURGIE

UNITER lansează ediția 1993 a concursului de dramaturgie „CEA MAI BUNA PIESĂ ROMÂNEASCĂ A ANULUI". Termenul limită de înscriere a manuscriselor este 30 martie (data poștei). Autorii sînt rugați să trimită o singură piesă dactilografiată, nereprezentată pe scenă. Pe pagina de gardă a textului va fi înscris un motto care va figura și pe un plic în interiorul căruia vor fi puse datele despre autor (nume, adresă, telefon). Plicul va fi închis și expediat o dată cu dactilograma piesei.

Piesele reținute în selecția finală vor intra în atenția editurii UNITEXT și vor fi recomandate teatrelor interesate pentru punerea lor în scenă.

PREMIUL PERPESSICIUS

Muzeul Literaturii Române organizează joi 18 februarie a.c., orele 16,30, la sediul Muzeului George Enescu, din Calea Victoriei nr. 141, **Rotonda 13** ACTUALITATEA LUI MAIORESCU, cu ocazia aniversării a 153 de ani de la nașterea criticului.

Participă : critici și istorici literari NICOLAE MANOLESCU, PAUL CORNEA, ZIGU ORNEA, LAURENȚIU ULICI, ALEXANDRU CONDEESCU, ALEXANDRU GEORGE, GHEORGHE CEAUȘESCU. Actorul VICTOR REBENGIUC va citi fragmente din **Oratori, Epistole și limbuți, Beție de cuvinte, Discursuri parlamentare** ș.a.

Mai sînt invitați să participe toți cei ce au fost sau mai sînt interesați de fenomenul critic contemporan : critici și istorici literari, critici de ocazie, alți critici, poeți, prozatori, dramaturgi, alți scriitori, publiciști, ziariști, parlamentari, alți politicieni și politologi, cititori etc.

Cu această ocazie, va avea loc și decernarea Premiului Perpessicius al revistei Manuscriptum pe anul 1991 pentru cea mai bună ediție critică.

● „Ze m'appele Zordi, z'ai quatre ans et z'suis petit".

Cuvinte de beton într-o muzică de granit și un personaj [illegible] și lipicios.

[illegible] adică compune versuri [illegible] adevărate și cine poate [illegible] mai [illegible] convingător ca Jordy? [illegible] mai nu vă întreb cine nu [illegible] Ca [illegible] îndrăgostește subit de a[illegible] „bébé dur, dur". Chiar [illegible] acă nu există rețete miraculoase pentru a obține hituri, cu ingrediente ca acestea nu poți da greș niciodată. Rezultatul ,numărul 1 la vînzări pe 45 de turații în Belgia și mai nou dacă nu cea mai difuzată, cea mai dorită piesă pe 96,1 MHz. De imaginat cam cu ce sentiment o să-și privească reprezentațiile pe scenă, cînd va avea 60 de ani...

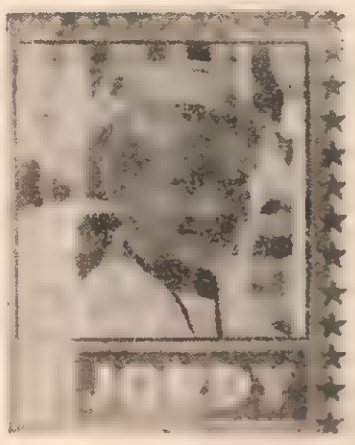

DUR DUR D'ETRE BEBE!

C' est dur dur d' être bébé !
Holala bébé,
C' est dur dur d' être bébé !

Je m' appelle Jordy
J' ai quatre ans et j' suis petit
Viens ici, touche pas ça
Fais pas ci, va pas là
Fais comme ci, fais comme ça
Patati et patata
Pourquoi ci, pourquoi ça ?
Pourquoi c' est comme ci ?
Pourquoi ci, pourquoi, ça ?
Pourquoi c' est comme ça ?
(de două ori)

Holala bébé
C' est dur dur d' être bébé
Holala bébé
C' est dur dur d' être bébé

Holala bébé
Bebé...
Bébé...
Et maman qu' est – c' tu dies ?
Fais dodo, lave tes dents
Enlève tes doigts du nez
Fais pas ci fais pas ça
Patati et patata
Pourquoi ci, pourquoi ça
Pourquoi c'est comme ci
Pourquoi ci, pourquoi ça
Pourquoi c' est comme ça
(de două ori)

Holala bébé
C' est dur dur d' être bébé
Holala bébé
Dur dur d' être bébé
Holala bébé
C' est dur dur d'être bébé

Holala bébé
Bébé...
Bébé...
Fais pas ci
Pas d' accord
Touche pas ça
Pas d' accord
Vas pas là
Pas d' accord
T' auras pas de dessert
Et mamy et papy et maman
C' est dur dur d' être bébé !
Holala bébé
Holala bébé
Holala bébé
C' est dur dur d'être bébé...
Holala bébé

Muzica : P. Clerget
Cuvinte : A. Maratrat – F. Taieb
1992 OTV Concept / C. Lemoine / Sony

Vă plac poveștile?

Pe cea cu DEF LEPPARD-ul ghinionist o știți?

E considerat grupul hard cel mai lent și poate și cel mai [illegible] norocos. Performanțele lor se pot exprima prin două cifre, 5 albume în 13 ani. Ca fan DEF LEPPARD te simți aproape frustrat că nu poți avea o doză anuală de heavy din partea lor și așteptarea pare atît de lungă... Dar să le urmărim puțin destinul.

Noiembrie 1977. Emoție : primele repetiții au loc într-un local din Brammall Lane, Sheffield, Anglia, planeta Pămînt. Compoziția grupului : Joe Elliot (voce, 1/8 59, ex-magaziner), Rick Savage (ba[illegible] 1/12/60), ex-fotbalist [illegible] la Sheffield United și ex-stagiar la căile ferate britanice), Pete Willis (chitară, 16/2/60, ex — desenator la British Oxygen Company) și Tony Kenning (tobe, ex-mimic). „Def Leppard" vine de la „Deaf Leopard" cu aceeași pronunție, evident, și înseamnă, tot evident, leopardul surd. De Anul Nou, dau primul lor concert în fața a 6 pietoni. La sfîrșitul lui ianuarie '78 angajează un chitarist, Steve Clark.

1978 — Din februarie pînă în iulie repetițiile se succed și Steve Clark amenință cu părăsirea grupului dacă nu înce concertele. Pe 18 iulie grupul dă o reprezentație la Sheffield. În noiembrie tobarul e înlocuit, pentru înregistrarea unui mini-LP, „The Def Leppard EP", de Frank Noon, apoi de Rick Allen (1/11 63).

1979 — Membrii grupului trec la profesionism. Reputația lor se afirmă pe scenă în show-uri de succes alături de trupe consacrate, de exemplu AC/DC în Anglia.

1980 — Înregistrarea primului album adevărat, „On Through The Night" și startul unui turneu în mai pentru prima dată în SUA. În august revin acasă pentru festivalul de la Reading. Convins că în timpul voiajului recent încheiat, băieții s-au vîndut Zeului Dollar, publicul îi întîmpină „cald" cu aruncări de roșii, cutii de bere și bucăți de pămînt.

1981 — Înregistrarea celui de-al doilea album, „High'N' Dry" cu producătorul și totodată cel de-al 6-lea membru al grupului, Robert Jon „Mutt" Lange. Un nou turneu în US notabil deoarece e efectuat alături de Ozzy Osbourne. MTV, care nu e decît un canal pe cablul american transmite Bringing On The Heartbreak de 427 de ori pe zi, pînă cînd topurile sucombă.

1982 — Debutul „muncilor" pentru albumul „Pyromania" : compoziția pieselor și înregistrarea lor vor necesita un an. În acest timp, Pete Willis e înlocuit de Phil Collen.

1983 — „Pyromania" și single-ul pe 45 de turații „Photograph" declanșează o „Def Leppardmanie" de proporții. În Statele Unite, aproape 100 000 de albume se vînd săptămînal, aproximativ 7 milioane în total ! S-au dus zilele primelor încercări încununate cu tomate : Def Leppard începe primul său turneu mondial în aprilie ; punct final : Bankgok (în saloanele de masaj taifandez) în februarie '84.

1984 — Grupul se instalează la Dublin unde, echipați cu o minibaterie electronică, fiecare lucrează asiduu la al 4-lea album. Înregistrarea lui începe în august. Pe 31 decembrie, Rick Allen se rănește grav într-un accident de mașină, chirurgii se dovedesc neputincioși și singura soluție, dramatică, este amputarea brațului sting. În primăvara lui 1985, își re a lucrul cu un ansamblu de baterie ele[illegible] nică special aranjată. Restul grupului muncea și el în continuare.

1985 — În iunie, Robert John „Mutt" Lange revine în anturajul grupului și deven nd familiar cu realizările în ce privește munca pentru acest album, îl sfătuiește să ia totul de la zero !

1986 — Pentru a calma tensiunea ce domnea în studio, Def Leppard se hotărăște pentru un turneu de 8 concerte cu Monsters Of Rock. Pentru a evita dificultățile pe care le-ar fi putut întîmpina Rick Allen, grupul face apel la Jeff Rich, tobarul de la Status Quo. În Irlanda, în mod accidental acesta din urmă lipsește de la unul din concerte ; Joe Elliot și colegii au avut atunci ocazia să descopere că Rick Allen poate din nou să se descurce singur. La Castle Donington, nu i-au mai așteptat roșiile ca răsplată, ci o mulțime în delir. La Mannheim (Germania, aceeași Planetă Pămînt ca întotdeauna) ultimul concert cu Monsters Of Rock e marcată de o teribilă aversă de ploaie care durează exact cît timpul petrecut de Def Leppard pe scenă. În noiembrie, Joe Elliot face oreion ; o lună mai tîrziu, „Mutt" Lange se află internat cu picioarele rănite în urma unui accident de mașină

1987 — Incred bil dar adevărat ! În august „Hyster a" iese în sfîrșit precedat de single-ul Animal și urmat de alte 5 h turi : Pour Some Sugar On Me, Hysteria, Armageddon It, Love Bites și Rocket. Def Leppard vinde 15 milioane de copii ale acestui album, din care 10 numai în Statele Unite. Din septembrie 1987 pînă în octombrie 1988, turneu mond al. În ianuarie '89, tot grupul se pune pe treabă pentru noua operă.

1991 — Altă lovitură primită în plin și afectînd toți membrii grupului : decesul lui Steve Clark în [illegible] victima a [illegible] unui de alcool, [illegible] une și analgez cele pe care și le administra în urma unei căzături care-i rupsese cîteva coaste.

1992 — În mart e, apare albumul „Adrenal ze", însă în mod surprinzător, evenimentul nu i se mai datorează lui „Mutt" Lange, prea ocupat cu înregistrarea albumului lui Bryan Adams. Phil Collen prea toate părțile de chitară înregistrate pe domo-uri de Steve Clark. „Adrenalize" privilegiază simplicitatea, melodiile foarte directe, armoniile vocale și, în Queen pe scurt, o treabă bună și frumoasă, finisată cu migală în cele mai mărunte amănunte. Turneul mondial a debutat în mai, cu un nou chitarist, Vivian Campbell.

7-EXTRA : Joe, cum explici tu faptul că Def Leppard a fost, atît de urmărit de ghinion ?

Joe Elliot : „D-zeu știe că nu sîntem singurul grup care a suferit ! O mulțime de alte trupe au cunoscut tragedii. S-ar zice că asta face parte din istoria rock'n'roll. Dar datoria de a face față la asemenea triste even mente ne-a obligat să ne batem, chiar dacă la un moment dat am ajuns să vîndem milioane de exemplare de albume. Teoria mea e că trebuie să sfidăm aceste dificultăți astăzi pentru că n-am avut niciodată probleme cu recunoașterea noastră în America. Evident, asta ne-a luat mai mult timp la noi. Dar e doar o teorie".

7-EXTRA : Tu rămîi cu picioarele pe pămînt, în ciuda succesului și în ciuda problemelor...

Joe Elliot : „Cred că asta se datorează educației mele. Sînt născut într-o familie de proletari din Sheffield. Noi avem anumite valori care m-au ghidat întotdeauna. Prea puțin contează bogăția sau succesul, eu rămîn fiul unui tehnician radio și al unei infirmiere... Sfîrșitul fiecărei luni era pentru noi dificil și trebuia mereu să facem ceea ce era mai bine cu cît aveam. Cred că asta m-a marcat pe viață și mă va împiedica întotdeauna să mă înec în necazuri".

Discografie Def Leppard :
„On Through The Night" (Vertigo — '80)
„High'N'Dry" (Vertigo — '81)
„Pyromania" (Vertigo — '83)
„Hysteria" (Phonogram — '87)
„Adrenalize" (Phonogram — '92).

radio CONTACT FM 96,1 MHz

FLASH

Radio Contact

● [illegible] nu știți unde puteți [illegible] chiar de vin, ? (și nu [illegible]

● Lanțul de restaurante aparținînd lui Arnold Schwarzenegger, Sylvester Stallone și Bruce Willis se extinde ! Ultimul născut a fost botezat „Planet Hollywood" și a fost inaugurat la Londra. Următoarele vor apărea la Barcelona și Paris. Călătorie și consumație plăcută !

● Secretul tinereții ! (sau „Secretul tinereții ?").

Noua logodnică a lui Johnny Hallyday se numește Karine. Punctele comun[illegible] reunit ? Motocicleta [illegible] și... săruturile înflăcărate și... cam atît, ce nu ajunge ? Cel puțin din acest punct de vedere temibilul Johnny nu va îmbătrîni niciodată ! Încercați și vă veți convinge !

● Oameni buni poartă uniforme !

Tom Cruise reînnoadă legătura cu prințele iubiri, căci pentru noul său film A Few Good Men, a îmbrăcat din nou costumul de ofițer. Dar aici e vorba de marină și Daniel Kaffer (Tom Cruise) e avocat. Clienții săi ? Doi tineri soldați acuzați de crimă. Pentru misiunea sa, pe care n-o prea ia în serios, o are ca asistentă pe Joanne Galloway (Demi [illegible] determină importanței pro[illegible] De acest moment el își folosește toate forțele în înfruntare .Pe afiș mai există două nume mari : Jack Nicholson și Kevin Bacon.

Topuri — Radio Contact

— ediția a 6-a —

• TOP SLOW & BLUES

1. WHITNEY HOUSTON – I Will Always Love You
2. PETER GABRIEL & SINEAD O'CONNOR – Blood of Eden
3. U2 (BONO) – (Can't Help) Falling In Love

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. NAZARETH – Tell Me That You Love Me
2. SAIGON KICK – All I Want
3. GENESIS – Jesus He Know Me

• TOP 30

1. WHITNEY HOUSTON – I Will Always Love You
2. CAPTAIN HOLLYWOOD PROJECT – More And More
3. US 3 – Cantaloop

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

George ARION

Crimele din Barintown

MOARTEA E UN SFETNIC BUN

Fac un gest de lehamite, dar imediat îmi revin. Pun la loc sticla, pe care o port cu mine ca pe un obiect de preț. De aseară, de cînd mi-a venit ideea, nu mă mai despart de acest recipient de plastic, în care mai înainte a fost oranjadă. Încalec scuterul și, de data, o pornesc spre kilometrul 40 al cursei. E ultima șansă. Dacă și acum va fi un eșec, înseamnă că o forță mai presus decît a mea îl ocrotește pe Steve, ca pe un fiu drag și nu îngăduie să i se întîmple nimic rău.

Oare la ce se gîndește Steve în timpul cursei? L-a întrebat odată un reporter și el a răspuns astfel, cu acel firesc în care eu n-am bănuit niciodată vreo poză : „O cursă este un prilej de a-mi aduce aminte întîmplările pe care le-am trăit pînă acum". Nu minte. Am văzut cîteva casete video pe care se află înregistrate cursele lui. I-am urmărit chipul. Uneori e destins, zîmbitor, în ciuda efortului. Alteori e posomorît, înverșunat, fără chef. Totul e funcție de ce își aduce aminte în clipa respectivă.

Fiind aproape de capătul cursei, numărul spectatorilor e mai mare. Zăresc în apropiere și un car al televiziunii, pe lîngă care se foiesc cîteva cameramani plini de ifose.

Motocicletele anunță sosirea primilor concurenți, după care își fac apariția trei dintre cei 125, care s-au prezentat la start. Al doilea e Steve. Are o figură foarte puțin marcată de efort, în comparație cu a celorlalți doi. Distanța dintre ei e foarte mică. N-a fost o cursă prea grozavă, dacă ținem cont de timpul înregistrat pînă acum. Steve n-a forțat, din motive care îi sînt doar lui cunoscute. De abia cînd va intra pe stadion va ataca decisiv și-și va adjudeca victoria. Pînă atunci stă în „plasa" celui din frunte, ca un vulpoi bătrîn. Constat cu bucurie că numai eu întind spre cel trei o sticlă. Sînt tot mai aproape. Zece metri, cinci metri, doi metri... Am cîștigat ! Steve a înșfăcat sticla și se pregătește s-o ducă la gură. Dar tocmai atunci a întors puțin capul, ca să-mi mulțumească probabil — cum ar rata el ocazia de a fi politicos — și a zărit figura dezamăgită a celui din urmă, care întinsese și el mîna. Renunță să mai bea și, cu un gest care provoacă ropote de aplauze, i-o întinde adversarului. Nu știu dacă gestul meu se aude pînă la marginile universului, sau nici măcar nu-mi pornește din gîtlej. În timp ce concurenții își continuă cursa, număr pașii pe care îi mai are de făcut al treilea concurent, înainte de a se prăbuși secerat pe asfalt, sub efectul otrăvii din sticla din care a băut, în vreme ce Steve, fără să știe ce se petrece în urma sa, se îndreaptă irezistibil spre o nouă victorie.

E înalt, frumos și iubit de o grămadă de lume. Iar în momentul de față se află într-o formă excelentă. Dar, cu modestia lui caracteristică, nu făcea deloc caz de asta. Dimpotrivă, declarațiile pe care le-au obținut cu greu cîțiva reporteri sînt reticente și atrag mai degrabă atenția asupra celorlalți concurenți, lăudindu-le acestora performanțele și calitățile. Însă nimeni nu se îndoiește : maratonul care se desfășoară azi în Barintown nu poate fi cîștigat decît de Steve Zanter, înaltul, frumosul și iubitul de o grămadă de lume.

De dimineață, o perdea fumurie acoperise orașul, dar se risipise pînă la ora startului. Stadionul de unde vor porni în cursă cei 125 de concurenți e plin de o mulțime frumos colorată și gălăgioasă. O mulțime care scandează, fără să obosească, numele lui Steve și urmărește, fără prea mare interes celelalte probe. În clipa în care se dă startul, cineva egalează recordul mondial la săritura în înălțime, dar faptul abia e marcat prin cîteva aplauze răzlețe. Toți urmăresc cu luare aminte pe atleții de la maraton. Mai bine zis, pe Steve.

M-am întrebat adeseori cum de l-a cucerit pe oameni de la prima sa apariție într-o competiție. Sportivi înalți, frumoși, sînt cu mii. Să fie vorba de acel farmec necăutat pe care îl are în orice ocazie, festivă sau obișnuită ? Sau de firescul gesturilor sale ori de cîte ori înregistrează vreo nouă victorie ? Să-și datoreze simpatia neghiobiei, manifestată de toți cei incapabili să ducă o viață de familie liniștită, cînd află de armonia care domnește în căminul marelui sportiv ? Atunci de ce și femeile îl adoră, din moment ce îl știu inaccesibil ?

Pe sub o arcadă de beton, împodobită cu flori, cei 125 de sportivi ies de pe stadion și o pornesc pe străzile orașului, precedați de mașinile și motocicletele poliției, ale arbitrilor. Evident, Steve nu se află în frunte. E o tactică pe care o folosește de cînd îl știu. Comentatorii încearcă în fel și chip să o explice și avansează o sumedenie de supoziții, care mai de care mai aiuritoare. Eu, care pretind că-l cunosc mai bine decît mulți alții, am înțeles de ce nu se instalează de la început în frunte și se lasă înghițit de masa anonimă a celorlalți ; numai și numai pentru a le da și lor o șansă, doar-doar l-o întrece cineva. De-abia în a doua jumătate a cursei începe să tragă și în cîteva minute reușește să se distanțeze și să-și pornească cursa solitară.

Cînd i-am înțeles substratul tacticii, am simțit nevoia să mă afund într-o circiumă unde nu mă știa nimeni și unde nu m-ar fi recunoscut nimeni, fiindcă nimeni n-avea altceva mai bun de făcut decît să-și toarne pahar după pahar, ca să caute uitarea și să fugă de ei înșiși. Acolo am băut toată noaptea, încercînd să înțeleg, să pricep, cum de există ființe ca Steve Zanter care, odată, a pierdut un concurs pentru că s-a oprit să-și ajute un coleg căzut la pămînt, dîndu-i primul ajutor și cucerind în anul respectiv trofeul Fair-play. Am încercat în noaptea aceea să-i pricep generozitatea, ei fiind autorul a numeroase opere de binefacere valorînd milioane de dolari, pe care îi risipește cu nonșalanță, fără să facă tapaj. Am mai încercat să descifrez cum de e capabil să-și împartă secretele tuturor, cum de nu-i e frică să dea sfaturi altora, sfaturi care se întorc cu siguranță împotriva sa, diminuîndu-i șansele de cîștig, și, mai ales, de unde se răsfrîng asupra sa atîtea daruri, pe care nu le strînge ca un avar și reușește să-i bucure cu ele pe mulți. Să fie el un Ales, pe care divinitatea îl copleșește și-l răsfață, în timp ce alții trag din greu ca să obțină o biată recompensă ?

Desen de ȘT. ALEXANDRESCU

Traseul concursului trece pe Strada Principală, unde ma concurenților mai slabi, sau întind sticle din plastic, cu băuturi răcoritoare, pe care sportivii le înșfacă din mers, le golesc pe nerăsuflate și le aruncă fără să-și domolească nici o clipă alergarea.

Prima încercare o fac la kilometrul 20. De obicei, cam pe la jumătatea cursei, lui Steve i se face sete și ia o sticlă să se răcorească. Se află în clipa de față într-un grup de șase concurenți, care s-au desprins de grosul plutonului rămas mult în urmă. Evident, nu el conduce, e al patrulea. Mă aflu printre curioșii care se împing pe marginea șoselei. Cînd văd apropiindu-se grupul, scot dintr-o geantă atîrnată cu o curea de umăr o sticlă de plastic și o întind spre concurenți, rugîndu-mă în sinea mea ca Steve să o vadă și să-i fie sete.

Lovitură ratată ! Un altul e mai rapid și se repede la ea. De-abia reușesc s-o țin apucînd-o cu ambele mîini. Tînărul blond care rîvnise la ea se îndepărtează cu o figură mirată.

Mișcarea a fost atît de rapidă, încît nimeni n-a observat și nici unul dintre cei prezenți nu intră la bănuială.

După încercarea nereușită, mă dau înapoi și o pornesc în fugă spre un loc de parcare, unde mi-am lăsat scuterul. Pornesc motorul și o iau spre oraș. Mai întîi accelerez, apoi îmi domolesc goana, deoarece îmi dau seama că am timp berechet.

De cînd îl urăsc pe Steve ? N-aș putea spune cu precizie. Și, mai ales, nici nu știu dacă sentimentele pe care le nutresc față de el înseamnă ură. E, mai curînd, o uriașă neînțelegere față de o ființă altfel construită decît oamenii obișnuiți. O făptură a naturii care contrazice tot ce știu despre modul cum se comportă îndeobște semenii mei. Și nu din pricină că, de cînd a apărut el pe firmament, n-am mai cîștigat nici un maraton și mi-a răpit gloria de care mă bucurasem, aruncîndu-mă dintr-o dată într-un con de umbră, de unde n-am să mai ies niciodată, îl urmăresc cu atîta înverșunare. Mi-a răpit adeseori orice pornire de ură, cînd, după cîte un concurs, epuizat, mai găsea puterea să mă bată amical pe spate, pe mine, care fusesem ani la rînd numărul 1 la proba asta și acum ocupam invariabil locul al doilea, mai găsea puterea să-mi zîmbească, zic, ca și cum oricînd s-ar fi putut ca lucrurile să stea altfel, cu o altă ocazie și că el n-ar fi fost nicidecum supărat dacă n-ar mai fi ieșit învingător.

Parchez agale în micul întrînd dintr-un parc și, cu geanta pe umăr, mă îndrept spre strada pe care vor trece concurenții. Deja curioșii s-au strîns și comentează cu glas tare șansele lui Mc Norman de a se situa pe locul al doilea, în condițiile în care eu nu particip la concurs. Îmi aud numele rostit cu destul respect, dar nu am nici o tresărire de orgoliu. Totul se petrece ca și cum ar fi vorba de altcineva. Iar faptul că nu sînt recunoscut din pricina deghizării în care am recurs îmi sporește senzația de înstrăinare de mine însumi. Mă smulg de sub umbra platanului, cînd vocile celor înșirați de-a lungul trotuarului mi-anunță apropierea primilor concurenți. Scot cu grăbire sticla din geantă și mă apropii de spectatori. Arunc o privire spre grupul care se îndreaptă spre noi. Steve e în continuare al treilea. Dar numărul celor rămași în frunte s-a redus la patru. Mai au cîțiva metri pînă la mine. Spre ei se întind cîteva sticle. De abia atunci mă dezmeticesc și încep să agit și eu sticla de plastic pe care o țin în mînă. Nimeni însă nu ne ia în seamă. Am ratat din nou.

SAMANTHA FOX

sau femeia pietroasă cu sînii de aur

Reputația de bombă sexuală a Samanthei Fox se datorează atît cîntecelor, cît și sînilor săi, dovada fiind miile de spectatori și telespectatori care i-au rămas fideli.

Frumoasa englezoaică, ce și-a făcut în anul 1986 o intrare răsunătoare în lumea showbiz-ului, s-a bucurat de puțin noroc în primii ani ai existenței sale. La vîrsta de șase ani, micuța Sam se îmbolnăvește de poliomielită și nu poate sta în picioare decît cu ajutorul unui aparat complicat. „Toată adolescența am fost complexată de această infirmitate". Parcă nici nu-ți vine să crezi că frumoasa și provocatoarea divă de astăzi a avut atîtea de îndurat. Cînd, la handicapul inițial, se mai adaugă și o pereche de ochelari și un aparat protetic pentru corectarea danturii, disperarea copilei nu mai cunoaște margini.

Încoronarea necazurilor s-a produs la vîrsta de 14 ani cînd adolescenta a constatat că sînii încep să-i crească într-un ritm îngrijorător. „În acea epocă mă rugam lui Dumnezeu în fiecare seară ca pieptul să nu-mi mai crească. Pe măsură ce vremea trecea, sînii mei au luat o asemenea amploare, încît am crezut că sînt atinsă de o boală monstruoasă... La colegiu, purtam pulovere foarte largi, pentru a-i ascunde și le invidiam pe colegele mele, care aveau linie de manechin".

Și, deodată, miracolul se produce. Odată trecută această adolescență dureroasă, micuța săracă și urîtă, care și-a petrecut copilăria într-o tristă periferie londoneză, între un tată hamal la un hotel și o mamă dansatoare, se transformă într-o tînără încîntătoare. Pe stradă, băieții și bărbații întorc capetele ca s-o privească.

„Atunci, mărturisește cîntăreața, pentru a ieși din cenușiul cotidian, am profitat de prima ocazie care s-a ivit. Un mare ziar organiza un concurs, în vederea recrutării de modele pentru prima pagină. Mi-am încercat și eu norocul".

Însoțită de părinți, se prezintă la concurs. Are șansa să fie aleasă dintre alte 4 000 de candidate. Cînd i s-a propus să pozeze cu sînii goi, n-a avut nici o clipă de ezitare. Bluza și sutienul au zburat care încotro, într-o clipită. După o săptămînă se năștea un star. Fotografia Samanthei se lăfăia pe prima pagină a tuturor ziarelor englezești, reluată apoi de revistele din lumea întreagă.

„Este, totuși, bizar, recunoaște astăzi Samantha, că-mi datorez succesul tocmai sînilor mei. Și cînd te gîndești că am vărsat atîtea lacrimi în trecut din cauza volumului lor ieșit din comun". Cine-ar fi putut crede că minele de aur pot fi găsite și în altă parte decît în locurile îndeobște cunoscute. Oare or exista și exploratori ?

Traducere și adaptare de
ELENA GRECESCU ■

FANI, PUBELE ȘI IERTĂRI A LA SCHWARZENEGGER

Sînt de notorietate mijloacele năstrușnice, alteori disperate ale fanilor de a intra în posesia vreunui obiect ce a aparținut idolului lor. De aceste dovezi de iubire n-a scăpat nici **Arnold Schwarzenegger**, a cărui admirator s-a gîndit să-i scotocească prin pubele de gunoi, sperînd că poate-poate se vor alege cu ceva. Pentru a-i descuraja, actorul a angajat special un gardian, care este însărcinat cu paza pubelelor. Nemaiavînd acces la resturi, fanii vor fi obligați să se mulțumească cu tricourile, casetele sau cu interviurile starului adorat.

Cei perseverenți e posibil să fi avut prilejul să cunoască și o altă ipostază a îndrăgitului lor erou : acea de soț care se căiește, implorînd iertare printr-o metodă, ce-i drept, originală. Așa cum se întîmplă în orice familie, cei doi, Arnold și soția sa Maria Shriver, deși se iubesc, se mai și cearta. Una dintre dispute a avut loc într-un restaurant newyorkez, cînd Maria s-a ridicat de la masă și a părăsit localul cu ochii plini de lacrimi. A doua zi, în timp ce își lua micul dejun pe terasa locuinței, Maria a zărit deasupra casei [illegible] de care [illegible] o enormă bandero[illegible] pe care scria [illegible]: **„Te iubesc, Maria, iertare pentru ieri". (E.G.).**

Un puști terorizează Belgia

• *Are 13 ani, fură, sparge și... violează!*

Copilul care terorizează Belgia de cîțiva ani, cu ochii săi mari, candizi, cu părul buclat, are o înfățișare de înger. Și totuși, aceste semnalmente, care se găsesc înregistrate la toate comisariatele, sînt ale unui... bandit de anvergură, în pofida vîrstei fragede ! Nici un delict nu-i lipsește la dosar. El fură, violează, devastează. Trista sa reputație a depășit în prezent hotarele țării. Se numește **Mustapha** și are doar... 13 ani !!

Justiția se dovedește a fi neputincioasă, căci lui Mustapha, din cauza vîrstei, nu i se pot aplica pedepsele pe care le-ar merita. Plasat în internate, apoi în case de observație și de educație supravegheată, reușește, de fiecare dată, să le părăsească, pentru a-și relua viața de vagabond periculos.

Halucinant este faptul că Mustapha își desfășoară „activitatea" de cinci ani ! La vîrsta de opt ani, Mustapha debuta în „meserie" cu mici furturi, pe ici, pe colo. Dar atunci, cu aerul său nevinovat, a reușit să-și înduioșeze victimele și a fost iertat, de fiecare dată, mamei sale Aîcha...

Cu timpul, furtișagurile mărunte se transformă în hoții la scară mare. Mustapha comite spargeri. Mustapha atacă persoanele în vîrstă și le la bănuții, punîndu-le cuțitul în gît.

În pofida a tot ce se întîmplă, Aîcha, complet inconștientă, irresponsabilă, își iubește „micuțul" și găsește cuvinte tandre pentru a-l apăra : „Cu noi el este adorabil. Știu că mă iubește... La fiecare aniversare îmi aduce flori, pe care le cumpără din economiile sale". „Durul Mustapha", cum este cunoscut în școlile speciale pe care le-a frecventat, își iubește mama și se întoarce la ea după fiecare „ispravă".

În toamna anului 1990, Mustapha este din nou arestat. De data aceasta nu i se reproșează un furt, ci un viol ! Comis asupra... unui băiețel de 7 ani ! O faptă gravă, oribilă, care în mod normal l-ar fi condus pe autor în fața curții cu juri. Dar Mustapha nu are încă... 11 ani.

O dată în plus, este trimis într-un centru special, unde, pe parcursul cîtorva luni, Mustapha dă impresia că s-a plîns în fața disciplinei. Drept urmare, obține permisiunea, în timpul vacanței din 1991, să-și viziteze familia. Cel acuzat de viol abominabil se manifestă plin de tandrețe față de frații săi. „El și-a reîntîlnit frații și surorile cu plăcere, povestește Aîcha, ocupîndu-se cu plăcere de cei mai mici dintre frați. I s-a întîmplat adesea chiar să-l hrănească pe cel mai mic cu biberonul".

După vacanță, la cererea mamei, Mustapha rămîne acasă, ba chiar merge la școală o zi. A doua zi este arestat de poliție fiindcă a furat economiile unei bunici. De-a lungul lunilor, agresiunile se

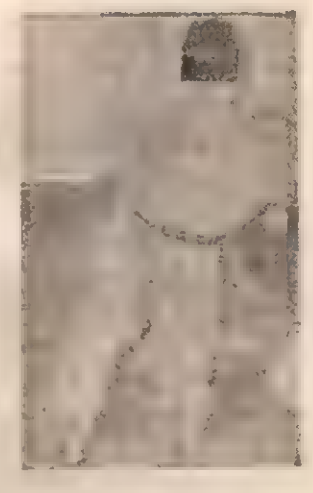

înmulțesc : cînd cu arme albe, cînd cu bombe lacrimogene.

În sfîrșit, în ziua de 12 ianuarie a acestui an, este prins de către poliție în flagrant delict de jaf. Mustapha se găsește din nou într-un institut public de protecție și locuitorii capitalei belgiene respiră ușurați. Dar pentru cît timp ?

Traducere și adaptare
ELENA GRECESCU ■

De la Picasso, la copiii orfani din Saigon

Marele pictor **Pablo Picasso** a cunoscut, în tinerețe, la Paris, pe **Olga Koklova**, o balerină de origine rusă, de care s-a îndrăgostit. Legătura lor nu a durat mult, dar din ea a rezultat un băiat, **Paul**. La rîndul său, acesta a avut doi copii : pe **Marina** și **Pablito**, care, sub îndrumarea bunicului și pe cheltuiala lui, au studiat în colegii de elită. Imediat după moartea lui Pablo Picasso, în anul 1973, Pablito s-a sinucis, iar peste trei luni a murit și Paul. Astfel, Marina a ajuns în posesia unei mari averi : peste 7000 de gravuri, 400 de picturi, numeroase desene și piese din ceramică, precum și a unei vile la **Cannes** (Franța), de fapt un mic palat, numită „California", unde a locuit și pictat multă vreme Picasso. De atunci a început să se ocupe de soarta copiilor handicapați. După restaurarea vilei, Marina s-a mutat aici, cu cei doi copii ai ei, **Flora** și **Gael** și doi orfani vietnamezi adoptați : **May** și **Florian**. După un timp, a creat și un orfelinat la **Thu Duc**, numit „Satul tineretului", plasat în apropiere de **Saigon**, unde în prezent sînt îngrijiți peste 200 de copii fără de părinți, sau părăsiți de aceștia. După statisticile oficiale, numai în Saigon există aproape 20 000 de copii vagabonzi, care luptă să supraviețuiască. Așa că „Satul tineretului", cu locuințe, terenuri de sport și piscine, este o binefacere pentru ei, mai ales că educația acestora a fost încredințată unor profesori și educatori angajați special de nepoata lui Picasso.

AUREL DIANU ■

Un tată invidios este pe punctul de-a compromite cariera fiului său

Macaulay Culkin, la cei 12 ani ai săi, se numără printre cei mai bine plătiți actori ai Hollywood-ului. Ultimul său film, ca și celelalte pe care le-a turnat pînă acum, i-a adus fabuloasa sumă de trei miliarde de franci vechi. Cunoscut în lumea întreagă, el primește zilnic zeci de mii de scrisori de la admiratori.

Deși tînărul actor are absolut totul pentru a fi fericit, el trăiește, totuși, o dramă : propriul său tată, actor ratat, îl invidiază. Cel care n-a reușit să obțină de-a lungul existenței sale un rol mai acătării se simte umilit de succesele fiului său, și, neputînd să-și înfrîngă acest sentiment recurge adesea la persecuții : ascunde ziarele care vorbesc despre micul star, îi interzice să onoreze invitațiile primite din partea altor vedete, îi drămuiește banii de buzunar.

Ultima acțiune pe care a întreprins-o invidiosul tată și care lezează interesele fiului, este aceea de-a pretinde producătorilor să fie distribuit în filmele în care joacă micuțul său cel talentat. Se pare că Macaulay nu va avea o carieră prea lungă căci realizatorii exasperați de tată, ezită să-i mai încredințeze vreun rol.

Traducere și adaptare de
ELENA GRECESCU ■

Preliminariile C.M. din nou în actualitate

• pregătirile de iarnă • asigurarea jucătorilor • controlul antidrog •

Cu doar două săptămini înaintea reluării sezonului competițional intern, fotbalul ne-a resuscitat interesul prin disputarea primei partide din acest an în grupa a 4-a europeană a preliminariilor pentru World Cup '94. Astfel, la Nicosia a avut loc întîlnirea Cipru — Belgia, în care „diavolii roșii" s-au impus cu 3—0, golurile lui Enzo Scifo din minutele 2 și 4 năruind orice speranță a gazdelor. Desigur, nu ne așteptam ca iepurele să sară tocmai din Insula Afroditei, pentru noi ecuația calificării constînd din cel puțin un rezultat egal, pe 2 iunie, cu echipa unită a Cehiei și Slovaciei, și din victoria, la toamnă, asupra liderilor actuali. O primă încercare a forțelor cu belgienii o va reprezenta „dubla" Steaua — Royal Antwerp din sferturile de finală ale Cupei Cupelor. Unde mai pui, vom avea de răzbunat afrontul prin care portarii au solicitat disputarea primei manșe pe propriul lor teren. Vezi Doamne, întrucît jucînd inițial la București (așa cum hotărîseră sorții) și terminînd învingători, ei și-ar fi pierdut spectatorii pentru meciul retur!

La Nicosia, ca observator atent s-a aflat selecționerul Cornel Dinu, tocmai revenit după șase săptămîni de peregrinări prin Italia și cele Americi. Chiar dacă nu a avut la dispoziție jucătorii care activează în străinătate, rezultatele înregistrate în confruntările inter-țări nu ne pot lăsa indiferenți: 0—3 cu Ecuador și 0—2 cu Mexic, 2—0 cu Peru și 1—1 cu S.U.A. Acestea rămîn peste ani în statistici și în palmaresul echipei naționale. Dar, să nu dramatizăm, ținînd cont de dificultățile turneului și de inconsistența lotului, în primul rînd din punct de vedere numeric. Să avem în vedere bunele intenții de-a roda și alți jucători în perspectiva creării unui nucleu omogen al naționalei. În aceeași idee, a formării unei anticamere de jucători valoroși, s-au înscris participarea lotului național secund la tradiționala Cupă „Jawaharlal Nehru" și cele două meciuri susținute de reprezentativa de tineret în Israel, cît și verificarea cu selecționata similară a Italiei, campioană europeană en titre.

Fotbalul românesc a fost îndoliat de decesul fulgerător al unui om și jucător exemplar ca Mișa Klein. Cu toată pioșenia cuvenită, trebuie să menționăm că nu ni s-au părut elucidate pe deplin circumstanțele săvîrșirii sale din viață. De aceea, socotim că este o simplă coincidență un caz identic, produs tot în Germania, cu vreo două săptămîni înainte. De astă dată fiind vorba de un arbitru de margine, în timpul unui meci amical. N-am vrea să greșim, dar poate că F.R.F. ar fi fost îndreptățită să propună o expertiză medicală cu specialiști români. Legat de acest trist fapt, se pune problema **asigurării colective a jucătorilor.** În prezent, nu există nici o societate care să-i asigure pe jucătorii români, care să le ofere garanții în caz de accidente (vezi cazurile F.C. Inter și F.C. Farul). De asemenea, ar trebui să se instituie și la noi **controlul antidoping** efectuat cu rigurozitate și profesionalism total.

Astăzi se desfășoară mai multe întîlniri în preliminariile C.M.: Scoția — Malta (grupa 1), Anglia — San Marino (gr. a 2-a), Albania — Irlanda de Nord (gr. a 3-a), Grecia — Luxemburg (gr. a 5-a), Israel — Franța (gr. a 6-a). Reamintim, pe 24 ianuarie: Malta — Portugalia 0—1 (gr. 1).

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

E greu să construiești castele la... Valencia, mai ales cînd antrenorul Guss Hiddink te ține mai mult pe banca de rezerve. MIODRAG BELODEDICI rămîne același „libero" de nădejde pentru „națională".

Paralele inegale

● **AUSTERITATE:** A făcut destulă vîlvă creșterea considerabilă aberantă a sumelor de transfer în Italia, sezonul trecut bătînd toate recordurile, în special prin recrutările făcute de Silvio Berlusconi pentru superech pa AC Milan. N-au lipsit nici criticile, și de aceea Antonio Matarrese, președintele Federcalcio, a decis convocarea Consiliului Federal pentru ziua de 6 martie, toate cluburile fiind invitate să găsească soluții și să le propună. Principala măsură ar fi penalizarea cluburilor care se fac vinovate de „dărnicie", probabil sumele care vor depăși o cotă stabilită de federație urmînd să fie confiscate. ● **SURPRIZĂ:** Președintele Comitetului Internațional Olimpic, Juan Antonio Samaranch, s-a arătat surprins constatînd că organizatorii Jocurilor Olimpice de la Atlanta, din 1996, au renunțat la cererile lor privind introducerea golfului în programul olimpic. „Au avut o reacție rapidă și înțeleaptă", a spus Samaranch, reamintind că și așa numărul disciplinelor și probelor a crescut pînă la a face Olimpiadele imposibil de organizat. De altfel, Comisia pentru programul olimpic, condusă de francezul Philippe Chatrier, efectuează un studiu pentru reducerea respectivului program. ● **INTERNAȚIONALIZARE:** Turul ciclist al Franței, una dintre cele mai mari competiții ale sportului din totdeauna, va înregistra în 1994 încă o premieră, lărgind paleta țărilor incluse în traseu. Anul viitor, „La Grande Boucle" va cuprinde și Anglia, iar pentru a se ajunge dincolo de Canal va fi folosit noul tunel care leagă Franța de Anglia, o altă premieră „istorică". În Insulă, apreciază observator, s-ar putea organiza chiar două etape, dar reprezentanții Societății Turului Franței au refuzat confirmarea știrii.

TEODORA OPREA ■

DE SUB PODUL GRANT

● **PESIMIȘTII ÎNGHIT ÎN SEC.** Nu puțini au fost cei care (și încă unele voci cu greutate în peisajul cronicii sportive), nu vedeau prea bine Rapidulețul nostru, care „răsturnase" ordinea pregătirilor de iarnă. Dar la exigentul examen medical de săptămîna trecută, întreg lotul a răspuns excelent. Ne-am convins personal văzînd pofta de joc și buna dispoziție cu care băieții participau la grelele antrenamente din sală. ● **UNII VIN, ALȚII PLEACĂ.** În lotul care a urcat la Bușteni au fost cooptați, pe lîngă ex-prahoveanul Virgil Mitici, trei juniori din grădina proprie: Marius Măloagă, Leontin Tănase și Marian Răceală. Pe de altă parte, Trăistaru a trecut la Autobuzul, iar Rotărescu și Comănescu la Constructorul Feroviar, deși acestuia din urmă nu-i place acolo și „așteaptă provincia". ● **OMAGIU LUI MIȘA KLEIN** Dl Mircea Pascu, dl. Mircea Rădulescu și un grup din galeria rapidistă au fost prezenți la funeraliile („o înmormîntare imperială") celui ce a lăsat un mare gol în fotbalul românesc. ● **O MARE PLICTISEALĂ.** Într-un limbaj imprecat, plin de scrînteli, fițuica „Azi" din 11.02.'93, sub titlul „Fițe, piedici și trînteli" se întreabă „ce-or face galeriile iarna?" Privind la „oliță de noapte a Giuleștiului, părăsită și posacă", pseudocronicarul **Prastie** nu realizează altceva decît o lungă serie de insulte la adresa galeriei noastre. Dacă atîți l-a adus mintea, păcat de hîrtie și de tipar ● **ÎN OBIECTIV: SEMIFINALELE.** Pentru prima manșă din sferturile de finală ale Cupei I.H.F., handbalistele de la Rapid Mecanică Fină vor pleca astăzi, cu trenul, la Minsk. Elevele antrenorilor Tiberiu Milea și Nicolae Diaconu vor întîlni duminică echipa belarusă Politehnik. Ținem pumnii pentru Sorina Lefter, Marinela Doiciu și celelalte, sperînd într-un rezultat care să ne conducă la o calificare de prestigiu.

FANE RAPID ȘTU ■

CONTRE-PIED

● Cine oare va fi antrenorul lanternei **C.S.M. Reșița** în returul care bate la ușă? Pînă nu se știe cine va fi acesta merge vorba că la clubul sărac nici antrenorii nu trag. Mai ales că, de-acum, tehnicienii mai au și argumentul economiei de piață. Credeți că degeaba stau pe bară un **Halagian** sau un **Cîrțu**, iar **Ilie Balaci** n-are loc în concertul intereselor din fotbalul nostru?

● Dat ca sigur în prima fază ca membru marcant în delegația pentru turneul transatlantic, **Oache** s-a retras strategic, parînd atacurile venite din toate părțile. A stat la cutie o perioadă, pînă ce tricolorii au terminat cu sejurul de la Telese Terme și apoi și-a luat avînt spre Lumea Nouă făcînd joncțiunea cu lotul undeva, prin Pampas. Și era atît de necesar acest personaj...

● Ultimului **rebel** înscris în Liga Sindicală a lui Bubu Sotir, **Stănici** de la Sportul Studențesc, i se spune chiar rebelul, între prieteni. Nu degeaba a ratat, că „așa a vrut mușchii lui", pregătirea la munte cu echipa, trebuind să treacă restanța cu ăi din Branișstea. Bune și echipele astea satelit la ceva!

● Acum, fie vorba între noi: ce-o mai căuta **Silviu Lung** la **Universitatea Craiova** numai ei știe. Nu cumva prin revenirea lui între buturile echipei din Bănie îi barează drumul unui băiat de talent cum e **Arcanu**?

● **Mielu Voica**, vulpoi bătrîn al gazonului, anunță (e-adevărat, în surdină, să n-audă dușmanii), un retur care să-l ducă pe **Sportul Studențesc** undeva spre Cupa UEFA. Cum nu îi are nici pe dinamoviști, nici pe steliști acasă, în Regie, s-ar putea ca astrele să fie de partea lui, mai ales că trupa s-a întărit prin apariția, după America, a unui jucător de talie internațională, pe numele lui **Necula**.

● Au dispărut **frații Skala** de la **F.C. Selena**? Nu-i bai! Au fost și ei înghițiți de mlaștina economiei de piață din fotbal. Se vînd nu numai meciuri pe ici-pe colo, mai nou se revînd și jucători. Chiar, ce s-o mai tranzacționa prin fotbal? Pînă la urmă se va ajunge să se pună la mezat și trofeele cîștigate în întreceri!

OZONEL

„Meciurile" Tănăsescului

După „meciurile" cu diferiți gazetari sportivi (dacă se poate spune astfel, cînd replica respectivului e o lungă înjurătură), iată că primarele de Mogoșoaia, felcerul Dan Claudiu Tănăsescu, va avea alte întîlniri furtunoase, aurse bine informate anunțîndu-ne că sînt pe cale să se declanșeze nu mai puțin de 6 procese, prin care tărîmii din comună reclamă o punere în posesie cel puțin ciudată în privința multor tereguri. Respectiv, concret adică, terenurile bune pentru care reclamanții au acte în regulă au fost date altora. În special orășeni sus-puși, între care chiar fostul prim-țăran al țării, fostul ministru al agriculturii. Da, dar cînd i s-a dat pămîntul nu era „fost". Și, din nou iată, cînd unii îi cîinau „Ce-au, dom'ne, cu el?", ziariștii care vă să zică, doctorașul învîrtea o sumedenie de învîrteli. Gata, cazul se mută în pagina judiciară.

Privind cu scîrbă obiectul muncii

Noul ministru al tineretului și sportului, dl Gheorghe Angelescu, este foarte dorit în tribunele stadioanelor sau sălilor de sport, unde n-a putut fi zărit deloc în cele patru-cinci luni ale mandatului său. Nu mai departe decît săptămîna trecută, ar fi putut urmări un meci din „Cupa Campionilor Europeni" la volei masculin, dar și una dintre cele mai bune formații din lume la ora actuală, „Messaggero" Ravenna. N-a făcut-o, deși a fost chiar invitat. S-o duce în cealaltă „aripă" a activității dumisale, la un „Bal al bobocilor", la o „Miss Oltenița", ceva în genul ăsta.

E cald la Dinamo!

Apropo de meciul Messăggero Dinamo, de care pomeneam în nota de mai sus. Domnule, era cald în sală, ba am auzit că la vestiare curgea și apa caldă, o plăcere, ce mai! Ce s-o fi întîmplat? Ne-am dumirit cînd am aflat că fostul vicepreședinte cu problemele gospodărești din club, Bogdan Mihăilescu, a fost scos în rezervă, avînd oarece probleme cu justiția. După meci, unii spectatori s-au dus la o berică în Dorobanți, la barul „Tobby", proprietar același B.M. Acolo era cam frig...

Invidie

Titlul lunii februarie îi este dat în „Sportul roșu" de Doina Stănescu uneia dintre obsesiile ei, iaca: „La figuri" nu îi întrece nimeni". Ce zîceți ce poantă, ce stil, îmbinînd fericit aciditatea cu colocvialul? Da dar dacă este vorba pur și simplu de invidie. Doinița pălind în fața unora care știu mai multe figuri decît ea? Atunci, titlul devine banal și ne retragem calificativul.

DOMNUL REBUS în FLACĂRA

„Trebuie aplaudată revista REBUS de azi"

— Domnule N. Gh. Popescu-Rebus, haideți să încrucișăm câteva vorbe !

— De ce nu ?

— De unde vă vine numele de Rebus ?

— Lucram la **Editura Adevărul**, unde se tipărea și **Realitatea ilustrată**. Cînd am plecat odată de sărbători acasă, a mtrimis din Rîmnicu Vîlcea o ilustrată colegilor. Cîte un cuvînt îl scriam, pe urmă criptografiam... Cînd mă întorc în redacție, m-au luat în primire : „Ascultă, mă, Popescule, ce-i rebusul ăla, n-am înțeles nimic din ilustrată." Și de-atunci mi-a ieșit o poreclă.

— Iar porecla ați schimbat-o în renume.

— Într-o zi, trecînd pe coridorul editurii, aud pe cineva : „Domnu' Rebus, domnu' Rebus !" Nu-nțelegeam că mă strigă pe mine. La un moment dat, toată editura mi-a spus dl Rebus. Iar peste doi ani, cînd s-a pus problema scoaterii unei reviste, am fost rugat să fac un sumar și machetă. Nu era nici un model în țară. Dar am făcut o machetă cum nici în Occident nu există : foarte variată, rubricizată... În privința titlului, eu mă gîndeam **la Cinel, cinel** al lui Alecsandri... sau chiar **Enigma**. Spre surprinderea mea, i s-a spus **REBUS** !

— Ce înseamnă Rebus ?

— Pentru ei însemna porecla ce mi-o dăduseră.

— Da, dar...

— Rebusul e un joc vechi, din evul mediu, care consta atunci din exprimarea unui text prin imagini, printre care se strecurau și litere. Dar titlul revistei nu însemna jocul rebus, ci Popescu-Rebus.

— În 1931, cînd a apărut revista REBUS, se publicau cuvinte încrucișate ?

— Foarte rar. Și erau total lipsite de tehnică.

— Care era situația în celelalte țări ?

— În Franța se ilustra Tristan Bernard. Careurile lui, imperfecte chiar față de epoca aceea, nu s-a gîndit să le perfecționeze. Doar că dădea definiții spirituale și amuza.

— Cum s-a format publicul pentru o revistă care cunoaște acum o asemenea audiență ?

— Am propus — și conducătorii editurii au fost de acord — să fac un curs popular de jocuri de cuvinte încrucișate. Nu e un lucru ușor să faci un careu pentru marea mulțime. Dar am format cititori și așa i-am atras la revista **REBUS**.

— Revistă care a apărut bilunar, timp de opt ani și jumătate...

— Cum v-am spus, aveam nevoie de prestigiu. L-am solicitat pe Tudor Arghezi să definească. Și-așa a apărut cartea **Cuvinte potrivite și... încrucișate**, semnată de el. Sînt acolo scăpărări de spirit, metafore, sînt figuri de stil care trebuie integrate operei marelui poet. Am insistat pe lîngă editura Minerva să scoată o ediție populară.

— Insistați pe lîngă FLACĂRA.

— Să știți că insist.

— Cum de s-a extins, totuși, atît de mult mișcarea rebusistă ?

— M-am sprijinit întotdeauna pe ideea de divertisment a lui Blaise Pascal. Pe rolul pe care-l joacă în viața societății... Am judecat așa : să găsim un divertisment de masă, pentru toate vîrstele ; nu jocul de cărți, nu jocul de table. Să lucrăm nu cu zarurile, ci cu literele, cu cuvintele. Să incităm la cultură. Se vede c-am reușit. Rebusismul, sportul acesta al minții, e-n floare astăzi și așa va rămîne cîtă vreme va fi cultură.

— La un moment dat, revista REBUS a trebuit să-și înceteze apariția...

— Mare nenorocire. Conducerea s-a prăbușit. S-apropia războiul. Publicațiile editurii, sub noua conducere, nu mergeau. Și în primul rînd **Realitatea ilustrată**.

— Atunci ?

— Noul venit la conducerea editurii ce-mi propune ? Trebuie să salvăm revista **Realitatea** ; am o idee : să faci revista **REBUS** suplimentul **Realității ilustrate**. Și-am înțeles că s-a terminat cu revista mea. Personalitatea ei se ducea... Am spus că eu nu fac aceasta. „Dacă nu faceți, noi tot o facem". Atunci însemna că intram în proces. Și am și intrat. Pînă la urmă s-a ajuns la un compromis. Asta, cînd a văzut că va fi condamnat. Și mi-a dat 50 000 de lei — erau bani mari atunci. Și am spus : „Faceți ce vreți cu revista". Ce puteam să fac ? Războiul începuse. Și chiar după război, după 23 august, puteam face ceva în împrejurările acelea ? Îmi trebuia cineva, un sponsor... Și am fost fericit cînd am văzut că revista **FLACĂRA** continuă acest sport intelectual, că nu se pierd cititorii, că se formează colaboratori..., încît se poate vorbi de o înțelegere tacită între mine și **FLACĂRA**, care mi-a publicat și amintirile.

N. Gh. Popescu-Rebus – un nume de legendă

— Domnule Popescu, ceea ce facem noi continuă REBUSUL dumneavoastră ?

— Între anumite linii...

— Sincer : vă recunoașteți în ceea ce facem noi acuma ?

— Da. Un singur lucru ar fi de discutat : definiția citeodată forțează limba. Aici trebuie să fim foarte atenți. Sînt cîțiva colaboratori care fac careuri inaccesibile și nu-i aprob și nu știu cum să-i conving să nu uite că este o revistă populară.

— Domnule Popescu, a ține, totuși, la un anumit nivel este strict necesar... În puzderia de reviste de cuvinte încrucișate care au apărut în ultimii 3 ani sînt unele de ți se face jenă...

— Să nu mai vorbim de ceea ce apare în țară... Este o rușine. Și trebuie aplaudată revista **REBUS** că ține cîrma acestui sport intelectual cu mult succes.

— Unele voci susțin că revista REBUS nu continuă tradiția revistei dumneavoastră, în sensul că e de divertisment, că nu are numai cuvinte încrucișate.

— Programul revistei nu este numai de cuvinte încrucișate. E foarte variat.

— Domnule Popescu, dumneavoastră ați avut șansa unică de a vedea cum a renăscut copilul dumneavoastră — acest REBUS. Ce minunat ar fi fost dacă și Constantin Banu — fondatorul FLACĂREI — ar fi văzut că există niște oameni care vor s-o facă în continuare să trăiască ! Domnule Popescu, cine vă urmărește își dă seama de vioiciunea, de agerimea minții dv.

— Datorez asta rebusismului. Gimnastica cerebrală prelungește viața omului, fiindcă efortul face ca sîngele să scalde din abundență creierul și personalitățile care solicită mai mult creierul, indiferent de domeniu, au fost întotdeauna și sînt longevive.

— Domnule Popescu, în ce stadiu ne aflăm noi, dacă ne raportăm la Europa, în privința rebusismului ?

— În privința asta, nici la degetul cel mic al nostru nu stă nici o țară.

— Să nu devenim infatuați !

— Trebuie să fim orgolioși. Nici în America, nici în Germania, nici în Franța nu găsim așa ceva.

— Dar ce găsim la noi și nu are altă țară ?

— Găsim densitatea tematică ; găsim informația. Și avem compunători care au fișe complete, numai că din fișele astea trebuie să aleagă tot ceea ce ar fi necesar dezlegătorului. Careul tematic românesc e în fruntea întregului mapamond.

— Dar careul cu definiție metaforică ?

— Eu într-un careu n-aș pune mai mult de 7—8 definiții metaforice.

— Asta e-n Occident, dar la noi e rău că sînt mai multe ?

— Nu e rău că sînt mai multe, este rău că de multe ori sînt foarte neclare. Nu știi dacă vorbește serios cel care scrie, sau face o glumă. Și asta-l irită pe dezlegător.

— Se remarcă o evoluție între ce se făcea în '30 și ce se face acuma ?

— Foarte mare.

— Dumneavoastră ați pus mare bază de la început, cînd ați înființat revista REBUS, pe tineret.

— Am avut cercuri în școli. În toate reședințele de județ erau cercuri de elevi. Cine le sprijinea ? Profesorul de limbă și literatură română. Am observat că dezlegarea de cuvinte încrucișate dezvoltă vocabularul. Aceasta înseamnă dezvoltarea gîndirii. Și profesorii de limbă română din toată țara sprijineau aceste cercuri. Și ne trimiteau foi de concurs. Și mă gîndeam : e trimestrul al doilea, cam unde se găsesc ei cu manualul ; și aveam și programa analitică a ministerului, pe clase și manuale. Publicam ceea ce presupuneam că li se predase. Și premiile le dădeam noi.

— Găsiți deplasat din partea revistei REBUS că noi vrem să fim oarecum cu tinerețul, în sensul că mai dăm și glume, și anecdote ?

— Sînt necesare. Umorul este sănătos pentru noi. Dar s-ar putea face o extindere la anecdotele istorice.

— Care să aibă...

— O valoare dublă ; și culturală. Nu numai deconectantă.

— Revenind la Arghezi, cine îi făcea încrucișarea ?

— Numai eu.

— Ce ar fi să ne aducem aminte de această colaborare, publicînd un careu ale cărui definiții să poarte semnătura autorului „FLORILOR DE MUCIGAI", iar încrucișarea să-i aibă ca autor pe domnul Rebus ?

GEORGE ARION ■

„Sunt două reviste care nu vor fi date la o parte. Așteptăm ca, încetul cu încetul, să se producă o redresare în viața culturală a țării. Și Publicațiile FLACĂRA" **aș zice că dețin acest stindard al spiritualității românești".**

— Cine v-a publicat amintirile ?

— E vorba de dl Alexandru Păsărin, care și astăzi este prezent la tribuna acestei reviste. M-a impresionat și mă impresionează puterea de a discerne ce merită să fie publicat, ceea ce folosește publicului. Dacă-mi dați voie să folosesc o expresie populară : niciodată nu l-am văzut enervîndu-se, sărind peste cal. Place tuturor cum conduce revista actualul redactor șef, dl Păsărin. Și cînd am văzut, în ultimul număr al revistei, că s-a găsit cineva să fure emblema de „Rebus", m-a indignat pur și simplu. Asta este un furt. Legea protejează pe cel care deține o emblemă, care a creat o emblemă.

— Sau ar trebui să-l protejeze.

— Da.

N. Gh. Popescu – fondatorul revistei REBUS – și Alexandru Păsărin, actualul ei redactor șef.

Perle rebusiste semnate de TUDOR ARGHEZI

Păsări brodate și decorative (FAZANI). Furtună într-un pahar cu apă (EFERVESCENȚĂ). Verbe primite de la străini (NEOLOGISME). Adeseori părinte e operei altuia (AUTOR). O zi care se întoarce numai în vocabular (IERI). Nu e bun, dar e și mai rău (NEBUN). Un păianjen cu coajă, care se mănîncă fiert (RAC). Cel ce se iubește în oglindire (NARCIS). Cioburi și țăndări de lumină (STELE). Ceea ce își închipuie fiecare că are (CAP). Păr de zarzavagiu (MARAR). Barcagiu între două lumi (CARON). Cum și-ar zice sieși măgarul (ASIN). Nota zece a băutorului (DECA). Pepene cu solzi (ANANAS). Se zice despre ciinii buni (RAI). Văduva de la Marea Neagră (MAMAIA). Mingea cu inele (SATURN). Glas din cer (TUNET). Apartamentul particular al garoafei (SERA). Oameni de ciocolată (ARAPI). Sticlă minerală (MICA). Cumpărător abstract (AMATOR). Vorbă cu care se poate trece (PAROLA). Om numai cu numele (NEOM). Albie de porci (TROACA). Musca mută a timpului rupt (CLIPA). Macaroană de cauciuc (TUB). Niște gospodine pricepute la dulceață (ALBINE). Arc de venin (ȘARPE). O veche sensibilitate ministerială (NEPOTISM). Cristalul eternității (AZUR). Cîrnat evoluat (SALAM).

ATAC ÎN BIBLIOTECĂ

• *Premiera va avea loc în ziua de 26 februarie la cinematograful Scala din București*

scenariul: GEORGE ARION
regia: MIRCEA DRAGAN

Printre interpreți: Șerban Ionescu, Cezara Dafinescu, George Motoi, Jean Constantin, Dina Cocea, Magda Catone, Rodica Bitânescu.
Cu această ocazie, se lansează, după exact zece ani, la Editura Flacăra, **a doua ediție a romanului** Atac în bibliotecă, **o carte în care suspansul începe de la prima frază: „Ovidavrul se află în dreapta mea, lovindu-se pe un maldăr de cărți" și care l-a determinat pe criticul Ov. S. Crohmălniceanu să exclame: „Cu George Arion, începem să avem și noi un roman polițist românesc".**

CUVÎNTUL REGIZORULUI

Cartea lui George Arion m-a captivat de la prima la ultima filă și m-am hotărît imediat să o transpun în film. Din păcate a trebuit să aștept din 1985 pînă în 1993 cînd, în sfîrșit, va avea loc premiera acestui film polițist, nu știu cît de bun sau rău, — asta o vor stabili spectatorii și criticii — dar pe care l-am făcut cu o imensă plăcere și pe care-l iubesc enorm. Portretistica excepțională, surprinderea în tușe rapide și sigure a caracterelor, instantanee fulgerătoare asupra unor existențe umane, umorul și replica scînteietoare din scenariul lui George Arion mi-au dat prilejul să evit violențele inutile și secvențele șoc" și, în consonanță cu autorul, să le înlocuiesc cu impulsuri spre inteligența spectatorului, spre capacitatea lui de a „dezlega" misterul. Dar poate cea mai bună realizare a filmului este personajul principal, ziaristul Mladin, „campion al dreptății", tip atletic, dar care n-ar fi în stare să omoare o muscă și mai ales să folosească pumnul, în schimb necruțător cu cei care practică frauda, sustragerea, escrocheria, chiar dacă lovind în ei, lovește în propriile sentimente și interese. Secondat de o echipă de cineaști de mare profesionalitate, ajutat de o distribuție excepțională, îndrăznesc să cred că voi convinge spectatorii că au văzut un film polițist românesc de calitate.

MIRCEA DRĂGAN ■

Mircea Drăgan pe vremea cînd făcea alte filme polițiste.

DIN NOU ISTORIA E NEDREAPTĂ CU INVENTICA ROMÂNEASCĂ

• *Un vaccin împotriva cancerului obținut în Marea Britanie. Și totuși prima realizare de acest fel a fost comunicată în țara noastră*

A făcut multă senzație, a născut multe speranțe vestea că, în Anglia, o echipă de cercetători sînt pe cale de a obține un vaccin în tratamentul bolii canceroase. Vaccinul este rezultatul unor investigații efectuate timp de 25 de ani în laboratoare de specialitate din Manchester, Bristol și Birmingham și este menit să neutralizeze virusul lui Epstein-Barr, izolat de două forme ale maladiei: limfomul zis al lui Burkitt, ce provoacă cancere ale mandibulei și de un cancer al foselor nazale, întîlnit în Asia de sud-est. Experimentele vor începe anul acesta pe voluntari, dar vaccinul, se precizează, va fi disponibil marelui public abia spre sfîrșitul deceniului.

Și totuși, ne îngăduim să amintim astăzi primul vaccin, în fapt un autovaccin, al cărui necesară destinație curativă, a fost realizat și experimentat în premieră absolută în România. O probează între altele și un articol apărut în revista noastră la 29 noiembrie 1975, cînd mai multe personalități ale școlii naționale de medicină comunică rezultatele dobîndite prin administrarea **autovaccinului total celule-microbian dezintegrat**, conceput de medicul **Constantin Băcanu** din București. Declarațiile sînt semnate de prof. dr. Iuliu Șuteu, conf. dr. Constantin Bîrjaș, prof. dr. Pătru Friu, prof. dr. Ștefan Băcanu și dr. Vanghel Kondi. Toți aceștia au folosit preparatul, obținînd rezultate încurajatoare, în diverse boli subcutanate, toxice, inflamatorii, degenerative și tumorale, în infecții bronhice, urinare, parodontale, sinusite și leucemii.

— Administrarea autovaccinului la bolnavii de cancer — ne informa atunci doctorul Băcanu — a început în România în anul 1960, cînd în Uniunea Sovietică [illegible] de Științe Medicale, fiul ales București, secția de oncologie, poartă data: 26 mai 1970, ora 19. Conform uzanțelor și deontologiei științifice, comunicarea urma să fie publicată în Revista de Oncologie. Dar dl. I. Popp, redactorul responsabil, împreună cu profesorul dr. Octav Costăchel, directorul Institutului Oncologic, s-au opus publicării, refuzul nefiind însoțit de vreo motivație.

Nu este pentru întîia oară cînd România își pierde paternitatea unei idei originale. Imobilismul, birocrația și invidia au scos din competiție mai multe invenții ce puteau concura la premiul Nobel. Între ilustrii dezmoșteniți se numără Babeș, Paulescu, Odobleja. Urgisită de același destin tragic va trece sub un con de umbră și invenția medicului Constantin Băcanu?

LIVIU TIMBUS ■

Un român în luptă cu rechinii

La cei 58 de ani ai săi, *dl. CONSTANTIN SCARLAT*, întemeietorul scafandreriei autonome române, este eroul unei întîmplări uimitoare.

În timp ce se afla în zona Capului Frio, între Golful Guineei și Sud Africa, cu un vas de pescuit oceanic, a zărit un rechin uriaș; deci, puternicele răpitoare ieșiseră la vînătoare. Știa că acestea atacă numai din spate și-n cîteva fracțiuni de secundă picioarele îi puteau fi retezate. De la un medic sud-african aflase că gura rechinului are forța unei tone iar dinții lui tăie mai abitir decît un brici! O mușcătură de rechin — o amputație de femur completă! Și-a adus aminte de sfatul lui Cousteau. În asemenea situații nu fugi — fiind că este zadarnic — ci contra-atacă. Scarlat și-a pregătit rașchetа, și-a strîns picioarele sub el și s-a repezit spre coloana rechinului. S-a angajat într-o luptă pe viață și pe moarte. Ratarea loviturii l-ar fi dus la pieire. A țintit exact în punctul nevralgic. Nici acum nu știe de unde a avut atîta forță. Atins, rechinul s-a curbat și a început să se îndepărteze în volute haotice.

PETRE BANĂ ■

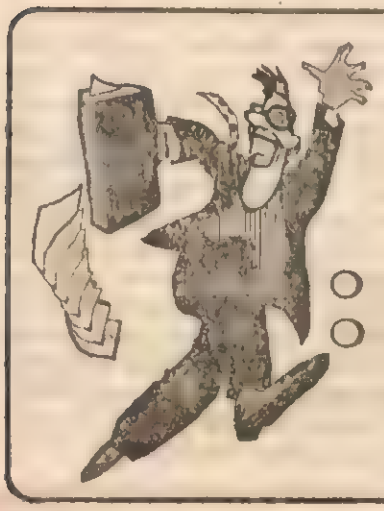

QUALITY TESTING SHOW
SALONUL NATIONAL AL CALITATII
Sala Palatului 26-30 aprilie 1993
○ produse electrice si electronice de performanta
○ aparatura si echipamente de masura si control; NDT
ASA EXHIBITIONS a branch of ASA Co., Ltd
Informații, înscrieri, rezervări spații: 70224 Bucuresti
str. Logofăt Luca Stroici 15, tel.: 611 8454, fax: 312 1588
Rezervat publicității 1993 ASA Co., Ltd

PUBLICATIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
Președinte – director general: GEORGE ARION
Membri: Ion D. Gola, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617 60 10, 617 60 20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.406 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.10.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra
Redactor șef: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție: EUGEN CHIROVICI
■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție, Ion D. Gola
■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (șef secție), Gheorghe Barbu, Adrian Brutaru, Cristian Buraș, Dorin Gheorghinescu, Brândușa Nicolae, Dorian Radu, Dorin Săvoiu.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Evelina Mazilu
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghiță, Eugen Oroș
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS
Redactor șef: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra Basarabiei

Flacăra BIS

■ JURIDIC (2600): Cornelia Olteanu
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florența Tudor
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Bălcoianu, Liana Cretu
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617 59 69)
■ PUBLICITATE (2634) Mihai Sandolu, Florin Dobrescu, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță, Anișica Văduva.
■ DIFUZARE (617 48 91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617 48 91, fax 312 82 89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

Aflăm la închiderea ediției, că guvernul american va face un schimb de experiență și de extratereștri cu TINERETUL LIBER.

GEPA Center
Un pic mai bine pentru dumneavoastră
BUCUREȘTI CALEA DOROBANȚI 111

SECETA DIN '46 VA VENI ȘI ÎN 1993

● *Guvernul nu are fonduri pentru irigații. Ne vom hrăni, iarăși, din import!*

pag. 4–5

ȘTIRI ● EVENIMENTE ● ANCHETE ● REPORTAJE ● INTERVIURI ● OPINII

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată de PUBLICAȚIILE flacăra S.C. S.A. Director general GEORGE ARION

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

NR. 8 ● 24 II — 2 III 1993

Partidul Liberal devine o instituție a democrației

Liberalii au suportat, în acești trei ani, cele mai dure și mai organizate atacuri. Dezorganizarea de la liberali, fracționarea mișcării, exagerarea slăbiciunilor ei vin ca o consecință a faptului că F.D.S.N.-ul i-a simțit, de la început, ca adversari puternici. Liberalii sînt, de fapt, partidul celor care știu bine să scrie și să citească și, deci, să gîndească fără sprijin de sus. Unificarea mișcării liberale într-un partid care — așa cum s-a afirmat și s-a confirmat prin recentele lucrări — conform principiului separației puterilor chiar și în partid, va fi condus de o echipă ; e prima mare victorie politică de după alegeri a opoziției. Echipa e alcătuită din Constantin Bădescu Stolnici, președintele Senatului, Dinu Zamfirescu, Vintilă Brătianu (în fotografie), președintele Consiliului Național, Horia Rusu, președinte în exercițiu al formațiunii, Dinu Patriciu.

Constantin Ticu DUMITRESCU: Comisia e proprietatea lui Sergiu Nicolaescu?!

pag. 3

Plouă cu arestări la Ploiești

● *Din nou despre scandalul Sonia Ceaușu și „jocurile de întrajutorare"* pag. 13

America la ea acasă

● *Moartea dinozaurilor* pag. 14

Cabaretele pariziene în declin

pag. 21

Nu ne vindem țara. ne vindem ciinii

● *Afaceri veroase cu bietele patrupede*

pag. 15

Imigranții în România:

Foame, disperare, lipsă de șansă

pag. 8

CARUSEL POLITIC

Varianta balcanică

Cînd Churchill a propus debarcarea în Balcani, Stalin a zis „Niet !", iar Roosevelt i-a spus lui Stalin „O.K." şi asta a fost tot. Astăzi, după cincizeci de ani de la operaţia de chirurgie (in)estetică şi fără anestezie la care a fost supusă faţa Europei, conferindu-i-se absurde şi hidoase trăsături mongoloide, României pare a i se face, în sfîrşit, dreptate. Cei care import jucăriile pe planetă au găsit una şi pentru noi, iar dl Ion Iliescu n-a aşteptat să fie chemat de două ori (în termeni diplomatici, protocolari, se numeşte „vizita preşedintelui"), ci a dat fuga de îndată, cu minutele întinse, la Bruxelles, de unde s-a întors stringînd la piept, fericit, o nouă şi firească înţelegere, de către NATO, a situaţiei geostrategice din Balcani şi a rolului pe care România trebuie să-l joace pe această scenă fierbinte. Trebuie subliniat de la început că, desigur, cu lipsa de romantism care-i caracterizează, experţii Occidentului au trecut peste propriile inapetenţe ideologice şi, considerînd că, acum, aceasta este soluţia optimă, i-au semnat domnului Iliescu un cec în alb ; condiţionat, fără discuţie, de adoptarea standardelor politice occidentale – dar, totuşi, un cec. Să sperăm că vor veni şi banii (pentru că, fără bani, nici chiar domnul... Iliescu nu ne poate scăpa de... comunism ! Paradoxuri ? Fie şi paradoxuri, dacă aceasta e mixa...).

Într-o lume aflată în mijlocul seismelor – de la cele de catifea pînă la cele de trotil – România reprezintă un factor de stabilitate politică ; nu armonie, nu blestematul de consens, dar stabilitate. Pericolul extinderii conflictului iugoslav şi, de aici, al unei conflagraţii devastatoare este real, astfel că stabilitatea în zonă a căpătat prioritate absolută. Iar în acest context, România devine un punct de sprijin în strategia euro-atlantică. Din punct de vedere militar (pentru că vorbim de pace, nu ?), instituţiile şi organismele europene nu sunt decît în faza embrionară, astfel că rolul de jandarm nu-l poate avea decît NATO, moştenitoarea a 50 de ani de istorie geostrategică ; apele tulburi care acoperă fosta sferă de influenţă sovietică nu pot fi limpezite decît de către această organizaţie pragmatică şi eficientă. României i se oferă acum şansa de a intra în acest joc, cu condiţia de a-şi îndeplini cu fermitate orientarea şi vocaţia europeană, democratică, anticomunistă. Paradoxul constă în faptul că NATO este dispusă să coopereze cu actuala putere de la noi, cochetînd chiar cu ideea admiterii României în organizaţie. Sunt sigur că ştie ce face şi că aşteaptă din partea opoziţiei româneşti o înţelegere exactă, inteligentă, a situaţiei.

Occidentul nu şi-a luat mîna de pe creştetul idealurilor generoase ale opoziţiei, dar îi transmite următorul mesaj: radicalismul romantic contestatar din primăvara lui '90 a fost minunat, acum, însă, suntem în (aproape) primăvara lui '93 ; bat tunurile în Balcani şi se agită bolşevicii la Moscova; este nevoie de supleţe, echilibru şi inteligenţă ; de negocieri (susţinute, aprinse, dure chiar) şi cooperare.

Şi de timp. Pentru că acesta, peste decenii, i-a dat satisfacţie şi lui Churchill ; grăsunul poate să surîdă mulţumit, dincolo... Şi noi aici.

EUGEN CHIROVICI ■

Cronica de trei minute

● Dl Ion Iliescu s-a hotărît să cheme partidele, rînd pe rînd, la Cotroceni. Nici vorbă de vreun guvern de coaliţie. Cel puţin deocamdată ● Dispare ziarul „Dreptatea"? După „Viitorul" PNL-ului, iată că şi „Dreptatea" cade victimă neputinţei organizatorice. E numai o părere, cu atît mai nevinovată cu cît între timp e pe cale de dispariţie chiar şi PNL-ul ● În judeţe FDSN-ul a trecut la munca de la om la om. Normal, cine nu e cu FDSN-ul e împotriva FDSN-ului ● Ofensivă generalizată a Administraţiei Protocolului de Stat asupra fostei gospodării a PCR-ului. Doar secera şi ciocanul mai lipsesc din stemă. De fapt Administraţia Protocolului de Stat, instituţie aparţinătoare de Secretariatul General al Guvernului, — unii afirmă că ţine de fapt de Cotroceni — e chiar gospodăria de pcr, cu eticheta niţeluş schimbată ● Embargoul impus de ONU Iugoslaviei creează dificultăţi şi dureri de cap pescarilor din zona Dunării româno-iugoslave. Pentru a ieşi cu barca pe fluviu, aceştia au nevoie de fiecare dată de autorizaţie ● Dl procuror Adrian Miclescu, însărcinat cu soluţionarea dosarului doamnei Doina Cornea, a solicitat, conform unor surse din Procuratura municipiului Bucureşti, să treacă în avocatură ● A fost respins proiectul de Lege privind acreditarea instituţiilor de învăţămînt superior. Proiectul fusese înaintat Parlamentului, solicitîndu-se procedura de urgenţă ● În 1992 poliţiştii români au fost dotaţi cu 458 autoturisme, 148 ARO şi 12 autocamioane ● Alianţa Creştin-Democrată a Românilor din Ucraina a lansat un apel la reconciliere între Societăţile „Mihai Eminescu" şi „Golgota". Ai noştri se ceartă între ei şi nu sporesc în cele bune ● În camerele frigorifice ale portului Constanţa se află depozitată o mare cantitate de carne de vită, import Irlanda, certificatul de calitate al rivnitului produs (?) fiind datat 1989. Poliţia sanitară a pus cuvenitele sigilii ● Dl David Garst, american aflat în trecere pe la Turnu Severin, speră să ne aducă porumb şi soia din SUA unde a fost supraproducţie. Asta însă în condiţiile în care Banca Mondială ne va da un împrumut de încă 600 milioane dolari ● Dl Nica Leon, preşedintele Partidului Liber Democrat, cere eliberarea imediată din puşcărie a generalului (r) Iulian Vlad. Interesant.., ● Unde ni sînt (sunt) liberalii? S-a format Partidul Liberal, pe de o parte. De cealaltă parte bîjbîie PNL, PNL-CD (adică ce-a mai rămas din PNL-CD), NPL ● 11 000 lei este preţul unei tone de superfosfat, sumă pe care nici un ţăran din România nu-şi permite s-o plătească fabricii din Năvodari. Prin urmare, profită nigerienii care importă de la noi. Noi rămînem cu oarece dolari şi cu poluarea

EUGEN MIHAESCU ■

Pisica blîndă

nu mai zgîrie rău

AC îşi face de PAC?

La conferinţa de presă a Alianţei Civice, susţinută de domnii Gabriel Andreescu, Gh. Ceauşescu, N. Prelipceanu, Valerian Stan, a fost anunţată oficial înfiinţarea unui „Forum al Democraţilor şi al Democraţiei". N-am înţeles de ce, dar, mă rog...

I-am adresat dlui Gh. Ceauşescu întrebarea dacă ar fi posibilă o reunificare între AC şi PAC „De ce nu ? — a spus dînsul. Vom vedea în lucrările Forumului lansat de noi." Afirmaţia este esenţialmente surprinzătoare, avînd în vedere binecunoscutele relaţii „înţepătoare" dintre AC şi PAC. Vine, vine primăvaaara...

RALUCA VRABIE ■

Se amînă restituirea grîului din Republica Moldova

Urmare a două contracte încheiate în februarie 1991 şi respectiv, aprilie 1992, România a împrumutat grîu Republicii Moldova.

Întrucît acesta n-a fost restituit în totalitate la data convenită, Guvernul a aprobat amînarea, pînă în luna decembrie 1993, a rambursării cantităţilor de grîu rămase de restituit României de către Republica Moldova.

CORNELIU OLTEANU ■

Primăria capitalei este obstrucţionată de Prefectură

• Dl Halaicu a găsit, însă, sprijin la Paris: 33 de milioane de dolari

Dl Crin Halaicu, primar al Capitalei, afirmă cu certitudine că Primăria este obstrucţionată în activitatea sa de către Prefectură, dar într-un mod foarte ciudat: deciziile primarului sînt acceptate, în timp ce zece hotărîri ale Consiliului Municipal au fost respinse. Cel ce obstrucţionează este dl Viscopoleanu — directorul general al Prefecturii.

În timp ce Prefectura pune tot felul de obstacole Primăriei Bucureştilor, tratativele purtate de dl primar Crin Halaicu la Paris se concretizează printr-un împrumut de 33 milioane de dolari, ce vor fi daţi Primăriei pe anul în curs.

Tot Primăria semnalează crearea unui Fond de Reconstrucţie a Bucureştilor, din care o parte va fi destinat refacerii centrului istoric.

BOGDAN CARA ■

Dl Măgureanu nu-şi cunoaşte „parohia"

SRI şi-a construit pe şest un sediu la Urziceni

• Vila a costat peste 10 milioane şi jumătate

Într-un interviu pe care mi l-a acordat la începutul lunii februarie 1992, la întrebarea dacă crede că era necesară construirea unui sediu al S.R.I. în Urziceni, un orăşel din judeţul Ialomiţean, dl **Virgil Măgureanu răspunde : „Domnule, dacă-mi permiteţi, voi cerceta acest caz, care mi se pare din capul locului straniu! Nu cred că avem un asemenea sediu, nici măcar în construcţie, la Urziceni, şi, de fapt, noi acum ducem lipsă de fonduri pentru lucruri mult mai urgente decît un sediu al S.R.I. în Urziceni! Dar voi cerceta, pentru ca să nu inducem în eroare opinia publică!".**

Ei bine, dacă nu cumva a aflat între timp, îl anunţăm pe dl Virgil Măgureanu că a fost terminată construcţia noului sediu al S.R.I. din Urziceni. Este o clădire foarte cochetă, gen vilă (P + 1), este compusă din şase camere, un grup sanitar şi un garaj. Privind de pe Calea Bucureşti, ai crede că acolo se află o grădiniţă sau o bibliotecă...

Construcţia acestei „vilie" a costat 10 696 878 lei. Inaugurarea noului sediu, într-un cerc restrîns, a avut loc pe 26 ianuarie (!!!) 1993. Au participat dl colonel **Cerbureanu** — şeful S.R.I. Ialomiţa — primarul oraşului şi alte cîteva persoane.

MARIAN GHIŢEANU ■

EVENIMENTE MARI...

Fabule de tranziţie

Mugur Lupu, fost comisar-şef adjunct al gărzii financiare Cluj, e arestat pentru că a evaluat la preţuri mai mici decît cele reale nişte televizoare confiscate. El împarte celula cu trei borfaşi şi aşteaptă sfîrşitul războiului dintre Poliţie şi Garda financiară, moment în care va şti de ce e, de fapt, învinuit. Mihai Lupoi, omul care în 29 ianuarie 1990 i-a făcut domnului Coposu o cafea, după ce-l confiscase din mîinile minerilor, declară că Petre Roman — altul care pretinde că i-ar fi făcut cafeaua domnului Coposu — minte. În fine, Petrel Oaie, un tînăr din judeţul Argeş, care a stabilit recordul naţional la violuri, confiscînd o babă de 96 de ani, recunoaşte că s-a simţit atras. Tot ce zic Lupii e, ca întotdeauna, credibil, iar ce zic Oile nu. Trăim numai în fabule.

Castrări la Cotroceni

Doctorul Ivana, de la spitalul „Ilioara" din Bucureşti, s-a făcut cunoscut, în ultima vreme, prin aceea că a castrat pisica domnului Iliescu. Un gest discret, semiomagial, la instalarea lui Clinton, iubitor şi el de pisici. Întrucît pasiunea stăpînilor trece de regulă la slujbaşi, aşteptăm şi alte castrări la Cotroceni.

Biografii esenţiale

Necomentate, faptele unei biografii sînt, adesea, de natură să ne vorbească mai clar decît comentariul. Astfel, pe copiii senatorului Dumitraşcu îi cheamă Dacia şi Decebal. Cînd era profesor — citim în VIP — avea un birou cît un closet. (Ca senator, are unul cît o morgă.) Mîncarea preferată era : opt ouă cu şuncă, la ceaun (conform reţetei Scorillo, o omletă istorică se obţine din treizeci de ouă albie). Înainte de a [illegible] şcoală, asculta marşuri [illegible] tice. Deşi eroii săi preferaţi erau „Bălcescu, din convingere, şi Horia, din instinct", instinctul era cît pe ce să-l transforme în duşman al poporului, întrucît, la vîrsta de 4 ani, devenea mesagerul în amor al unui „hoitel bătrîior şi al unei venetice" — „jumătate rusoaică, jumătate un-

CONSTANTIN TICU DUMITRESCU despre

cercetarea evenimentelor din decembrie:

Comisia e proprietatea lui Sergiu Nicolaescu?!

— Domnule senator, care sînt, în opinia dumneavoastră, problemele mari ale momentului ?

— Pireşte, cele economice. Nevoia de pîine însă nu exclude nevoia de adevăr.

— Oamenii, cînd cer pîine, nu cer şi adevăr. Nu merge pîinea fără adevăr ?

— Putem mînca pîine, dacă nu e adevăr, dar e o pîine chinuită.

— În cîteva zile aţi devenit şeful Comisiei pentru cercetarea evenimentelor din decembrie şi, tot pe neaşteptate, aţi fost înlăturat. Ce s-a întîmplat ?

— Comisia, în actuala componenţă, s-a constituit în 3 decembrie 1992. În două luni şi jumătate, Comisia nu s-a întrunit decît pe 3 şi pe 10 II. Totuşi, nimeni nu s-a scandalizat că această Comisie nu lucrează. **A ieşit scandal doar cînd am vrut să trecem la treabă !** Cel care ar fi trebuit să ţină capul în pămînt, atunci cînd se vorbeşte de evenimentele din decembrie, au sărit primii cu gura.

— Cine ar trebui să se sesizeze că această Comisie nu funcţionează ?

— Senatul, Camera Deputaţilor, toată lumea, preşedintele. Repet, au ieşit discuţii numai cînd am încercat să punem lucrurile în mişcare. Mai mult, Senatul a primit o scrisoare de la... şeful Comisiei, de la domnul Sergiu Nicolaescu — e doar un actor, nu ?! — în care cere ca lucrările Comisiei, respectiv alegerea preşedintelui, a vicepreşedintelui şi a secretarului ei să fie reluate cînd va putea fi dînsul prezent. Vedeţi, e ca şi cum Comisia e proprietatea dumnealui ! Vom lucra doar cînd va ieşi din spital.

— Cîţi membri are Comisia ?

— Şapte. Domnul Nicolaescu a lipsit sistematic. A blocat activitatea Comisiei. Dînsul a spus : n-am blocat-o, deoarece eu am continuat să lucrez. Cum lucrează ? Singur, în secret ? Noi ce sîntem ? Nu trebuie respectat regulamentul Senatului ?

— Dumneavoastră aţi dorit să fiţi şeful acestei Comisii ?

— Dimpotrivă. Eu am votat contra alegerii mele. Dar dacă am fost ales, am pus nişte condiţii. Am format, mai bine zis, nişte criterii de lucru.

— Care au fost condiţiile puse de dumneavoastră ?

— Am spus : domnilor, eu nu voi accepta preşedinţia Comisiei dacă nu vom impune o lege prin care să-i dăm Comisiei nişte împuterniciri clare şi reale. Am o anume experienţă în anchetarea evenimentelor, pentru că am făcut o astfel de anchetă începînd chiar de atunci, din februarie 1990. Am dus-o pînă în iunie. Ştiu ce presiuni au existat şi mai există asupra martorilor, asupra celor pe care-i invităm să spună ce ştiu. Dimineaţa discutau cu noi, iar seara erau ameninţaţi la telefon cu moartea. Deci, e nevoie de protecţia martorilor, de o lege. Am mai pus o condiţie : amînarea impunităţii pentru cei care se autodenunţă. Unii oameni au fost prinşi în cercul satanei contra voinţei lor, ei s-au supus unui ordin. Dacă vin şi declară tot ce ştiu, e normal să fie scoşi din cauză, să fie protejaţi. În fine, ultima condiţie : să am o întîlnire cu preşedintele Iliescu. Vroiam ca această întîlnire să fie peste un număr de zile, dar am avut surpriza să fiu primit imediat. Chiar a doua zi după ce am solicitat audienţa. A fost o întîlnire foarte sinceră, deloc protocolară. Nu a fost un dialog de consens, deşi în cîteva puncte părerile au coincis.

— Lipsă de consens în ce priveşte metodologia de lucru a Comisiei ?

— Nu. În ce priveşte felul de a privi lucrurile. Eu îi acuz pe domnul Iliescu de ceva clar şi anume că, mental, domnia sa nu arată nici o schimbare. La un moment dat, a încercat să mă convingă că, în comparaţie cu doamna Cornea, eu am fost mult mai vinovat în anumite perioade, că am incitat lumea. Dînsul crede că articolele politice din presă şi discursurile politice numai asta fac, incită lumea. Domnia sa mi-a plimbat cumva, prin faţă, un avertisment. Aşa l-am luat eu : nu uita că dumneata eşti cutare ! În sensul că se ştie cine sînt eu, că asta ar trebui să mă pună în gardă ! Eu am înţeles bine ce a vrut să-mi spună, că nu a venit momentul politic ca să începă să lucreze dosarul meu. Dacă ţara trece prin nu ştiu ce convulsii sociale, drumul meu şi al celor ca mine e închis. În fine, asta e.

— Aici s-a decis înlăturarea dumneavoastră ?

— Practic, am fost înlăturat înainte să mă fi decis dacă accept sau nu. Imediat după convorbirea cu preşedintele Iliescu, Senatul dezbate problema Comisiei şi hotărăşte că ea nu reflectă, în componenţă şi repartiţia funcţiilor, proporţia partidelor în Parlament. La două luni şi jumătate după ce numele celor care o compun au devenit publice ! **E limpede că Senatul a primit o sarcină de la Cotroceni !**

— Credeţi că e o întîmplare care semnifică mai mult decît faptul că dumneavoastră nu sînteţi dorit în fruntea Comisiei ?

— Se revine peste tot la ceea ce a fost înainte de revoluţie. Ei spun că nu-i aşa, dar oamenii promovaţi sînt tot cei dinainte de revoluţie. Primesc multe scrisori în care profesori, directori reclamă că li se condiţionează rămînerea în post de aderarea la F.D.S.N.

— Domnule senator, se poate vorbi de un fenomen la scară mare ?

— Da, e un val general. Eşti membru P.C.R., ai dreptul să mergi înainte, nu eşti membru P.C.R., eşti contra noastră, a partidului F.D.S.N.-ul procedează în ţară ca şi cum ar fi partid unic. Chiar şi un director de fabrică mi-a trimis un memoriu. Deci, un memoriu de la un om care e competenţă profesională, dintr-un loc unde politicul n-are ce căuta. Eu îi învinuiesc pur şi simplu pe guvernanţi de lipsă de tact politic. Ei nu reuşesc să vadă că schimbarea mea în forţă le aduce deservicii.

— Lumea are sentimentul că România beneficiază, totuşi, de un control internaţional, măcar în ce priveşte tactul politic, cum îi zic dvs. Puterea răspunde la semnalele lumii, la act de ele în mod real sau puţin îi pasă ?

— Nenorocirea pleacă de la realitatea că foarte mulţi din cei care sînt acum la putere privesc tot spre Răsărit. În guvernul Stolojan a existat un proiect de restabilire a legăturilor cu organismul care înlocuieşte CAER-ul. Rusia are un astfel de organism şi aşteaptă ca el să fie solicitat. Face presiuni. Mai zilele trecute, Ilie Verdeţ a declarat că decît cu o democraţie bolnavă, mai bine cu o dictatură ! Eu am discutat şi situaţia lui Verdeţ cu domnul Iliescu : de ce să stea Mănescu la închisoare, iar Verdeţ să aibă partid în Parlament şi să ne facă democraţia cum socoate el?! E restauraţie, sînt foarte mulţi cei care au interes să fie ce au fost, şi nu acceptă ideea schimbării. Ei sînt mult mai mulţi decît credem. Au familii, copii, rude — toţi au avut un ciolan, se caută cu cei care l-au pierdut, sînt mai uniţi ca noi, mai pricepuţi la politică. Ei fac adevărata politică a unei clase, fosta clasă conducătoare. Nu ţărănimea în alianţă cu muncitorimea, ci chiar pătura conducătoare, foarte groasă, foarte legată prin interese.

— Ţineţi minte să se fi discutat cazul unei greşeli comise de parlamentari în comisia de disciplină a Parlamentului ?

— Nu. Nu ţin minte. Cred că nu s-a discutat.

— Ce-i de făcut ?

— Trebuie să procedăm la o dezintoxicare generală. Comunismul asta a făcut, a intoxicat lumea, a nenorocit creierele. Televiziunea şi chiar presa continuă să intoxice poporul cu neadevăruri. Eu vorbeam cu oamenii, le dădeam argumente logice, păreau să creadă în logică, dar la un moment dat se răscula ceva în ei şi-mi ziceau : am văzut eu, cu ochii mei, la televizor ! Erau incapabili să observe că nu vedeau cu ochii lor, ci cu ochii televiziunii.

— Oare oamenilor nu le place să fie minţiţi în continuare ? Credeţi că adevărul despre decembrie '89 e atît de dorit de toată ţara ?

— Nu că oamenii nu doresc adevărul, îl doresc, dar minciuna vine ca o soluţie imediată. De exemplu : nu e vinovat guvernul că nu s-a ocupat de agricultură, că nu s-a revenit la timp asupra legii funciare, e vinovat cel care importă zahăr prost. Or, fapta acestuia e o consecinţă a faptului că guvernul a neglijat agricultura. Televiziunea se ocupă de importatorul necinstit, nu de proasta guvernare. Aşa se impune marea minciună. Comunismul a creat turme, gloate de oameni care preferă să gîndească alţii în locul lor. Ni se spune mereu : poporul ne-a ales, asta e, trebuie să ne suportaţi, ca şi cum poporul nu poate să se răzgîndească, văzînd că a ales rău, pe cine nu trebuia. Un demnitar nu-i o calamitate pe care trebuie s-o suporţi o legislatură. Presa dezvăluie tot timpul abuzuri, mari fraude, dar pînă nu se va începe curăţenia de sus, nu va fi consens. Chiar în discuţia cu domnul Iliescu am abordat această chestiune.

TUDOR OCTAVIAN ■

---

gurească" — la care precoce poftea, deşi nu ştia încă mărşuri. De mic a fost atras de economia de piaţă : vindea ştevie din poartă-n poartă.

Dat fiind că, de cînd domnul Dumitraşcu face legi, agricultura noastră o să se bazeze iarăşi pe producţia de ştevie, aşteptăm cu emoţie intervenţiile sale în Senat.

Fiul domnului Guvernoiu văcăreşte

Fiul domnului Văcăroiu a înţeles mult mai repede decît tatăl său avantajele muncii la F[illegible]. El e acţionar — conform principiului „Noi muncim, noi controlăm, noi cîştigăm", la societatea **Concordia**, o imprimerie a Fundaţiei pentru promovarea literaturii germane în România. Fiul domnului Văcăroiu a avut de ales între a fi acţionar la unul din mamuţii industriali, pe care premierul luptă să-i ţină vii, şi o mică afacere sută la sută culturală. Învăţînd de la fiu legile imediate ale unei tranzacţii cinstite, tatăl — prin intermediul guvernului, unde e acţionar — a încredinţat fiului — prin intermediul **Concordiei** — tipărirea exemplarelor pentru aplicarea taxei TVA. Dacă e pentru ţară, fie !

Civilizarea etapizată a armatei

Europa dialoghează cu România în anumite condiţii, în sensul că trebuie să ştie cu cine şi despre ce vorbeşte. Ne place sau nu ne place, asta e regula jocului. Jocul, cum spunea un parlamentar, constă în aceea că nu Europa străduieşte să intre în România. O condiţie e şi dotarea de urgenţă a conducerii MApN cu civili. Pare straniu ca armata să fie condusă de civili, cît timp nu realizăm că e straniu ca ea să fie condusă de militari. Adevărul e, însă, că armata e angajata civililor şi nu invers. Poporul hotărăşte ce trebuie să facă armata. Aşa e regula în lumea civilizată. Domnul general Spiroiu a prezentat un lot de civili, aleşi cu toată responsabilitatea dintre foştii militari, care vor face, întru satisfacerea ochiului vigilent al Europei, tranziţia. Un fel de adjuncţi cu soia. N-ar fi fost mai simplu să treacă domnul Spiroiu în civilie şi să fie reangajat ca ministru european în costum ?

Un Senat pentru fiecare

Electricitatea are alte legi decît cele în vigoare într-un stat. De aceea, trebuie să fim siguri că puterile domnului Măgureanu se opresc acolo unde legea o face curentul electric. Degeaba se dau decrete prin care sînt interzise ascultarea telefoanelor particulare şi de partid, dacă nu le poţi comanda domnului Ohm sau domnului Faraday să-şi revizuiască descoperirile. Iată un fapt : telefonul de secretariat al revistei **Cuvîntul** reproduce, ca prostu, toate luările de cuvînt din Senat. Domnul Radu G. Ţeposu nu poate să vorbească, practic, cu nimeni fără să n-aibă pe fir pe domnii Păunescu sau Gherman. Fenomenul e remarcat în mai toate clădirile din preajma fostului sediu al C.C. Avem două propuneri : ori să se lărgească fenomenul în mai multe sectoare ale Capitalei, ori să se revizuiască, dar să nu se schimbe nimic. A dracului inducţia asta electrică din C.C., cum se bagă ea pînă şi-n aşternuturi !

Cauza cauzelor

Mai mulţi cetăţeni reclamă că, din pricina faptului că au televizoare alb-negru, nu colorul, în timpul filmului „Foc ! Captivi la etajul 37", au avut sentimentul că asistă la sosirea minerilor în Bucureşti.

Astfel se explică o mulţime de lucruri : o jumătate din România vede realitatea în culori, cealaltă o vede alb-negru şi confundă venirea minerilor cu venirea armatelor sovietice eliberatoare, şedinţele Parlamentului cu telecinemateca umorului, guvernul cu opoziţia şi pe domnul Iliescu îl confundă cu domnul Iliescu. În alb-negru, arătăm aşa cum sîntem. În culori lucrurile tranzitează pînă în banda de roşu încins.

TUDOR OCTAVIAN ■

EVENIMENTE MICI

STARE CRITICĂ

Ploaia nu cade, guvernul nu pică

VOM MURI DE FOAME

- *Trei ani de imobilism politic și frîne administrative au gîtuit inițiativa privată în agricultură*
- *Seceta cumplită din acest an ar putea să-i dea lovitura de grație*

Copii stau la masă; unul, doi, trei, cîți or fi fiind... Ochișorii privesc, mînuțele așteaptă. Mama și tata rezolvă ei, cumva, chestia asta. Ei „se luptă cu viața" și obțin în fiecare zi noi și mărețe victorii pe fața de masă.

Legiuitorii legiferează, guvernul guvernează, președintele prezidează. Toți obțin noi victorii, numai chestia cu seceta cumplită care va veni le scapă : dacă nu sunt bani de irigații, nu sunt și pace ! Nu-i nimic, țara va mînca. Importuri. De ce, de unde și cu ce bani ? nu contează, românul s-a obișnuit cu foamea, cozile, mizeria, neputința și datoriile. Agricultura socialistă și politica postcomunistă au lucrat temeinic : grînarul Europei nu s-a trezit din comă. Ca să producă bucatele, țăranul are nevoie de credite și de utilaj ; acestea sunt în mîna statului ; iar ploaia binefăcătoare, în mîna bunului Dumnezeu. Nouă nu ne rămîne decît răbdarea nesfîrșită...

L-am întrebat pe ministrul agriculturii:

„DACĂ VOM CUNOAȘTE O SECETĂ SIMILARĂ CELEI DIN 1946, CUM VOM LUPTA CU ACEASTĂ CALAMITATE ?"

Din lungul dialog pe care l-am avut cu domnul IOAN OANCEA, am reținut pentru cititorii noștri următoarele informații :

„Ploaia care va veni"

- Dacă nu va ploua, din 2,9 milioane ha semănate în toamnă cu păioase putem iriga numai 1,5 milioane ha.
- Așteptăm doar să ni se dea de la buget, în acest scop, 22 de miliarde de lei, din care, pînă acum, am primit numai un miliard.
- Acești bani vor produce grîu, numai dacă ni se dau la vreme. Adică, să putem începe irigatul încă din luna martie.
- Anul trecut, dl prim-ministru **Stolojan** a dat bani agriculturii, pentru irigații, abia în august, cînd era inutil.
- Am promisiunea dlui **Nicolae Văcăroiu** că nu se va întîmpla la fel, așa că sînt optimist.

De la „cuie" la ședințe

- Nu este adevărat ce l-ați auzit spunînd pe dl **Victor Surdu**, președintele P.D.A.R., la conferința sa de presă, cum că „Pentru sistemele de irigații, guvernul Văcăroiu n-a bătut un cui"..
- De curînd, am ținut o ședință de lucru, de peste șase ore, pentru irigații, la Galați. A fost acolo și dl prim-ministru **Nicolae Văcăroiu.** Și nu este singura ședință pe care am ținut-o pe această temă.

Hambare avem berechet

- Încap în ele 11 000 000 t de grîu.
- Nu se știe dacă vor primi numai grîu românesc.
- Deocamdată, am reușit să importăm un milion de tone (la un preț pe care dl ministru îl consideră foarte convenabil pentru noi și ne-a cerut să-nu-l publicăm).

Combine lipsă la apel

- Recolta de grîu trebuie strînsă în 8 zile.
- Pentru aceasta, ne-ar trebui încă 3 500 de combine !
- Fabrica are în stoc 600 de combine, dar ministerul n-are bani să le cumpere nici pe acelea.

Dobînzile asfixiază

Guvernele Roman și Stolojan au dat și credite cu dobînzi mici (15—17 la sută) pentru agricultori. Au beneficiat de „smîntînă" mai ales „cotoii" care se aflau aproape de „oală". Ba un director de la ROMCEREAL, ba un director de bancă agricolă, ba șefii de la AGROMEC-uri. **Țăranii au venit, au văzut, s-au crucit și au fugit. Ei n-au mai apucat credite cu dobînzi mici.** Acum, dobînda a ajuns la 72 la sută. Asfixiantă și pentru marile firme. De pildă, S.C. AGROINDUSTRIAL S.A. Bacău (director, Petre Plăcintă), plătește dobînzi de 320 000 000 de lei, adică echivalentul a 1 000 de tone de carne, pe lună. S.C. VITICOLA S.A. Odobești (director, Dan Axente) dă 80 de milioane de lei pe lună dobînzi la creditul bancar.

D. Ioan Bărbuș,

vicepreședinte al PNȚ-CD:

Sîntem în fața unei catastrofe. Sînt necesare importuri de cereale și o mai strînsă colaborare cu străinătatea

— Dle vicepreședinte, în fața secetei, România nu prea are cu ce se apăra. Dacă n-avem bani pentru irigații, n-o să avem nici pentru importuri și de furaje. Vor muri românii de foame ?

— Sîntem în fața unei veritabile catastrofe ! Datorită secetei de pînă acum și a dezorganizării agriculturii, abia dacă ne putem asigura existența în proporție de 30—35 la sută, din recolta care urmează.

— Ce soluție vede partidul dumneavoastră ?

— Soluția, pe termen mai lung : fixarea unei legislații. Nu ca aceea încercată cu Legea 18, a fondului funciar, ci o legislație care să asigure nu numai pămîntul pentru producători, ci și uneltele și mijloacele financiare pentru ieșirea din marasm. Din acest punct de vedere, noi am depus pe masa Parlamentului amendamentele la Legea fondului funciar, pe care și puterea — deși legea este emanație a sa — o consideră neadecvată.

Pe termen mai scurt, trebuie să apelăm la importuri, în primul rînd de cereale, și la o mai strînsă colaborare cu străinătatea, care ne poate ajuta. Va trebui să facem tot ce-i posibil, fiind vorba de existența noastră, a țării, toți factorii politici să se angajeze în mod foarte serios la rezolvarea acestei probleme, care-i problemă de viață, după părerea noastră de supraviețuire. Aceasta înseamnă apel categoric la forurile internaționale pentru ajutor.

— Cînd apreciați că trebuie făcut acest lucru ca să nu semene cu banii dați în august pentru irigat ?

— Cu cît lăsăm timpul să treacă cu atît ne va fi mai greu. Chiar și acum este tîrziu ! Se prevede — și eu cred că așa va fi — o secetă mai mare decît în 1946. Dacă atunci au fost afectate mai ales Moldova și Oltenia acum întreaga țară este afectată de această calamitate. Și, ca și cînd nu ne-ar ajunge capriciile naturii, se mai adună la ele acelea ale unor minuitori de ștampile. Iată, la Prundu, în județul Călărași, avem întoarse zeci de hectare cu grîu de toamnă, care răsărise, răsărise frumos. Din cauza capriciilor unui primar și ale unui prefect. Iar cazuri de acestea sînt multe ; nenumărate !

Este necesar ca și Guvernul și toate celelalte foruri de răspundere ale țării să ia măsurile adecvate. Cu luciditate și fără întîrziere !

DORIN GHERGHINESCU ■

Cutia cu zvonuri

Ce mai face cadrili?

● În chiar dimineața prezenței noastre la dl. **IOAN OANCEA, ministrul agriculturii,** am avut plăcuta insatisfacție să ne lovim, bot în bot, cu senatorul **GHEORGHE DUMITRAȘCU.** Ce vînt pe-acilea, voinice ? am fost tentați să-l „interpelăm" pe istoricul în timpul liber. Din surse credibile, nu tocmai de la colțul ușii, am aflat că senatorul fedesenist constănțean mediază, de cîteva zile bune, pe lîngă noul ministru agrarian, pentru o schimbare de macaz la Constanța. Ce-o fi la mijloc ? Dlui Ioan Șerban, director general al Direcției agricole Constanța, i-a pus un gînd rău mustăcioara parlamentară ? Nu știm. Dar vom afla.

Deci, se lucrează pe față. În stil mare. Rămîi uluit, nu alta. În colapsul acesta economic, agricultura este pe năsălie. Noroc că Dumnezeu a fulguit peste țară. Se vede însă limpede treaba că parlamentarii și senatorii fedeseniști luptă, din răsputeri, cu **„fișii di cadrili".** Madam Coțol le-a dat o nostalgică preocupare. La despărțire, cu un gest de contabil aflat în delegație, dl Dumitrașcu ne-a zîmbit larg, afabil, cu acel zîmbet de peruzea arhicunoscut al „curvelor politice", zîmbet cît o lovitură de sapă.

● Una dintre cele mai spectaculoase evoluții din linia I în linia a II-a comunistă a avut-o **deputatul F.S.N. de Bihor, GHEORGHIȚĂ LUPAU.** A fost secretar P.C.R., deputat F.S.N., membru al partidului transnațional din Budapesta, parlamentar al P.R.M. etc. Nu mai știm ce n-a fost. Ungur pe pîine nu a apucat să fie, dar dacă se străduia, categorie reușea. Iată-l, așadar, pe badea Gheorghiță, în noua postură de director la Curtea de control a Ministerului Învățămîntului și... înțel. Ce are asta cu agricultura ? Veți fi tentați să întrebați. Păi, are. Liceele agricole de profil, inclusiv cele mecanice, au dublă subordonare : Ministerul Agriculturi și Ministerul Învățămîntului.

Într-o atare postură nici nu-i de mirare că dl Gheorghiță Lupău, nou însărcinat, își susține „fina", căci numai o dată nașul vede... Directoarea Floarea Tomuța, de la Liceul agricol Mar-

ÎN 1993?

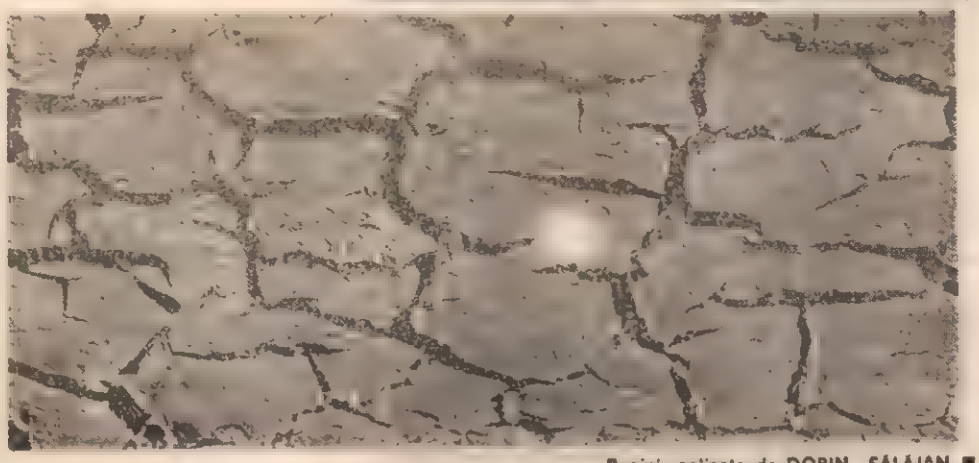

Pagini realizate de DORIN SĂLĂJAN ■
BRINDUȘA NICOLAE ■
Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■

● **Intrăm în magazinul ALIMENTARA** din Calea 13 Septembrie, Sectorul 5 București. Trei sortimente ispitesc ochiul consumatorului din galantarele în rest goale: babic (3374 lei/kg), ghiudem (2116 lei/kg) și slănină simplă și ardelată (490 lei și, respectiv, 522 lei kilogramul). Un cetățean simplu la vorbă și la port se uită cruciș la babic și la ghiudem și exclamă mai mult pentru sine: „Tu-ți ghiudemul și babicul mă-tii!" Ce era în capul bietului om nici puștiul care atîrna de plasa goală n-a putut afla.

● **Punct și de la capăt. Pe Șoseaua Panduri,** există un magazin mic și pricăjit, în apropierea Academiei Militare. Aici se vinde lapte proaspăt și iaurt. Cînd apuci Coada nu e mare, dar produsele lactate sînt la mare căutare. Cînd ai ajuns la masa improvizată, constați că iaurtul „s-a evaporat". La privatizații din jur vei găsi sigur: lapte pasteurizat (625 lei litrul) sau, în cel mai fericit caz, lapte praf (2 400 lei kilogramul). Merci. Dacă te sprijină teșchereaua cu fișicuri, vei putea cumpăra 1 „kil" de mici „gata formați" la modica sumă de 1.140 lei. Scump, dar face. Cîți își permit, oare, luxul? Mă gîndesc la înjurătura babană a mosului și constat că se ia, ca rîia. Mai notez, în zorii din zicerile străzii: „Ăsta a-nvățat la ruși, nu poate gîndi ca Clinton!"

● **În magazinul alimentar DÎMBOVIȚA** (str. Sf. Elefterie, zona Eroilor), cîteva sortimente ne-au atras în mod expres atenția: brînză telemea, 782 lei/kg; brînză burduf: 880 lei/kg; brînză topită: 891 lei/kg. **Cum vă spune?** întreb **Varvara Plopeanu:** „Am 69 de ani. Sînt casnică. Bărbatu-miu, Aristică, are o pensie de 7 000 lei și ceva. Plătim întreținerea, curentul electric și rămînem cu o nimica toată". Scot 100 lei. I-o întind băbuței. Îmi trag mîna mai repede, că vrea să mă sărute. Îi se sfîșie inima la gîndul bieților bătrîni, singuri și neajutorați, uitați de Dumnezeu.

● **Intrăm în Piața CRÎNGAȘI.** Coadă la mai toate produsele. Notez. **„Nea Costică, creminalu' nu ne lasă să coborîm prețurile!"**, a spus, la un moment dat, o țărancă. Era seară și probabil se grăbea să plece acasă. O gulie cît pumnul costa 60 de lei. O grămăjoară de morcovi, cu albitură, 150 lei. „Tu-i mama ei de albitură", era să scap. Dar am tăcut milc. S-a scumpit și varza murată.

În chiar perimetrul Pieței Cringași asistăm la o scenă cutremurătoare. Niște bătrînele „sortau", pur și simplu, din tomberon, lămîi înghețate și aruncate! Rău am mai ajuns. Doamne păzește și de mai rău!

● **În piața fostă Moghioroș (Drumul Taberei)**, am asistat la o altă scenă la fel de incredibilă, dar adevărată. Într-o pubelă au fost aruncate pliculețe de piper, cacao, sare de lămîie, cafea, scorțișoară etc. Să vezi păruială! Romi, români și alți pămînteni se smotoceau de mama-focului. În timp ce un ins cu o drăcovenie de sculă filma, filma în draci. Cam asta este imaginea României în străinătate? Cam asta.

Pe la cozi, băieții bine proporționați nu mai spun că de vină sînt Rațiu și Coposu ci Doina Cornea și Ana Blandiana. „Ați auzit că trăiesc împreună? De-aia a intrat procuratura și de aia a fugit aia în Germania". Te crucești, nu alta. Și, uite așa, viața noastră s-ar umple dacă nu s-ar revărsa, ca Dîmbovița la vreme de secetă.

● **În magazinele KITAVAS MAGIC, PLUS:** Pulpele de pui americani, provenite din rezervele PENTAGON-ului, costau și costă între 600 lei și 945 lei. Nu au dată de expirare. Nu au nici gust. Rezon, au un gust incert, ca de pește chinezesc hrănit cu nalbă albaneză. Notez, din curiozitate profesională: 1.500 lei/ 1 kg mușchi porc; 1760 lei/ kg pate de ficat; 2300 lei/ kg ceafă afumată. Și popularii cremvurști: 1690 lei la kil. Cotletul unguresc costă, vezi bine, 2.158 lei.

„Tu-ți ghiudemul și babicul mă-tii!"

Victor Surdu:

„În patru luni de guvernare, dl Văcăroiu n-a făcut nimic pentru agricultură"

● Este denunțată „birocrația feroce și anchilozantă"

—De ce se acționează cu încetinitorul? Funcționează romantismul neocomunist conform căruia prin noile asociații agricole se va ajunge iar la CAP-uri? Vrea statul să dirijeze și să controleze, centralizat, agricultura?

— Ex.stă 2.m.c. de documente ale noii strategii agrare. Dar Guvernul Văcăroiu, ca precedentele de altfel, face în continuare programe multilaterale, pe termen lung.

Din cele 3 milioane de hectare de păioase semănate în toamnă, au fost fertilizate circa 500.000 ha. Cele 36 000 tractoare cumpărate au arat — arătura adîncă de toamnă, care este baza! — 700 000 ha. Restul de 5-6 milioane de hectare teren arabil au rămas în seama celor 560 000 tractoare, aflate în „custodia" AGROMEC-urilor. Raportările pot fi fictive, ca pe vremuri, așa că nu vă pot spune pe cuvînt nici faptul că s-au semănat, concret, 3 milioane ha de grîu, nici că s-au arat 5 milioane ha. Terenul rămas pîrloagă nu mă face să fiu prea optimist.

— Problema culturilor semănate este „vitală pentru poporul român", așa spuneați. Este o secetă cumplită! Ce s-a făcut pînă acum pentru sistemele de irigații?!

— Mai nimic. În sistemul de irigații, Guvernul Văcăroiu nu a bătut nici un cui. Pardon, a făcut o ședință de lucru, la Galați. Din 23 de miliarde de lei, parcă a fost atribuit 1 miliard lei agriculturii. Cum avem experiența tristă a anului trecut, cînd Guvernul Stolojan a acordat bani pentru irigații abia în luna august, cînd nu mai avea ce face nici cu banii, nici cu irigațiile, rămîne de văzut cum va proceda noul guvern FDSN. Nici în acest sens nu sînt prea optimist. De promisiuni sînt pline podurile.

— Care sînt urgențele, care sînt stringențele agriculturii?

— Trebuie asigurat, în cel mai scurt timp, 1 milion tone de furaje; minimum 300.000 tone de îngrășăminte chimice; minimum 500 000 tone de motorină și circa 30 miliarde de lei, într-o primă fază. Altfel vom ajunge într-o situație mai grea ca în 1946!

— Sînt mari probleme cu rezervele de grîu pentru pîine, cu fondurile alocate pentru fabricile de pîine, uleiuri etc.

—Fondurile pentru fabricile pendinte de industria alimentară sînt blocate. E vorba de fabricile de pîine, conserve, uleiuri și alte produse alimentare; lactate și produse făinoase, în principal. Avem oferte generoase de la fabrici deja celebre. **Unele fonduri expiră curînd, fără să se fi folosit în acest sens nici un dolar!!** Nu instabilitatea politică este de vină, sau și asta, dar mai ales, **birocrația feroce și anchilozantă**, pe care o avem și pe care, după cum limpede se poate observa, guvernul Văcăroiu o tolerează.

— Ce este cu „Legea arendei"? Dar cu „Legea creditului agricol"?!

— „Legea arendei" a fost aminată în Senat, dar, din păcate, ea funcționează în teren, după legi nescrise. În ceea ce privește creditul bancar, dacă nu îi se alocă țăranilor și deci asociațiilor agricole un plafon de credite de către guvern, prin Ministerul Finanțelor, conform Hotărîrii Guvernamentale nr. 54/1992, agricultura va avea mult de suferit în acest al patrulea an agricol de după revoluția tinerilor. Din păcate, Guvernul Văcăroiu și oamenii săi, în cele aproape 4 luni de guvernare, nu au făcut mai nimic pentru agricultură.

ghita (Bihor), a fost instalată, protejată și păstrată de „nașul" dizident Lupău. La rata mare a afacerilor despre care vorbesc bihorenii, asta este un mizilic. Din mizilicuri se face caltaboșul. Și mîndră pasăre-i porcul ce zboară pe patru roți...

● **Dl HORAȚIU OLARU** a fost, pînă mai ieri, director general al Direcției sanitar-veterinare din cadrul ministerului de profil. A „păstorit", prin înalta-i competență și printr-o muncă tenace, sub miniștrii Ștefan Nicolae, Ion Țipu, Petre Mărculescu. Rezultatele sale sînt cunoscute de specialiștii din țară. Un mănunchi de 28 de oameni au impus un domeniu deficitar pe vremea ceaușismului iscoditor. Iată însă că dl ministru Ioan Oancea, în loc să se preocupe asiduu de grîul din hambarele goale ale țării, a luat taurul de... coadă (nu de coarne!). Adică, a început tot cu „cadrili". Schimbă specialiștii de marcă dintr-o repede ochire. E clt se poate de drept, însă, consilierii dlui Iliescu au ajuns miniștrii dlui Văcăroiu.

● **Administrația Bush** a oferit României, înainte de predarea „ștafetei", 60 mii tone de grîu și 35 milioane de dolari S.U.A. Dar, ceva s-a întîmplat cu grîul oferit atît de generos de americani, cît și cu dolarii împricinați. Echipa dlui Văcăroiu se consolează la gîndul că românii pot să mănînce și supă de urzici și plăcinte cu ridichi. Ba chiar pot să bea, amăriții de români, bere din prune verzi din ibric, în amintirea lui Birlic.

● **Dl ȘTEFAN CHELARIU**, președintele Băncii Române a Patronatului Privat (PATROBANK S.A.), a promis că va da credite cu dobîndă mică (15%) întreprinderilor agricole mici și mijlocii, precum și agricultorilor. Dacă banii și îngrășămintele cumpărate vor ajunge iar în custodia mafioților autohtoni, este clar că țăranii se vor uita iar la luna plină. Și la punga goală. Și la boii care nu-s. Întrucît nu s-a luat nici o măsură radicală în privința „mafiei grîului" de la sucursalele ROMCEREAL și de la centru, încîmăm să credem că se profilează o specializare la mijloc. Vom avea, în sfîrșit și noi, Cosa Nostra, dacă nu cumva o avem deja. Negreșit, pe recepție trebuie să intre și Ministerul Bolilor Interne.

● **— Ce-i verde cînd zboară în sus, roșu cînd vine jos și latră?**

— O luboniță ce cade pe un cîine!

Snoava absurdă mi-a venit în minte exact cînd mă gîndeam, cu o nesfîrșită tandrețe la **dna CONSTANȚA IONESCU**, fostă „cadristă", cîteva cincinale la rînd, la Ministerul Agriculturii. A condus un sector fundamental, al pregătirii și instalării cadrelor. Timp în care nu a predat o oră la catedră. Dar, să fim rezonabili, nu este singurul exemplu prin care ne-am înscris și ne menținem, cu voioșie, în istoria ridicolului universal.

● **Dl. GHEORGHE STRATULAT** este noul director general al Direcției sanitar-veterinare din cadrul ministerului celor cu mapa, iar nu cu sapa. Colegii dumnealui de la minister ne-au adus o foiciă („Cuvîntul nostru", periodic editat de rețeaua sanitar-veterinară din România). Dintr-un fel de curriculum-vitae înțelegem că dl Stratulat a mai lucrat la această direcție, împreună cu dl Olaru și colegii lor, dar a părăsit postul pentru altul mai bănos. Mai reținem, cu discretă stupoare, că dl Gh. Stratulat și-ar fi bine-desăvîrșit studiile în S.U.A., Canada, Franța, Italia, Germania, Finlanda, China, Anglia, Olanda. În Albania și Bulgaria, spun colegii domniei sale, n-a fost în delegație. Că despre „studii" peste ocean nu poate fi vorba.

Dar se vede limpede treaba că noul ministru Oancea și-a impus repede „echipa", după stilul (și pistilul) Iliescu — Văcăroiu. Oamenii ăștia delicați aflați în fruntea țării și a bucatelor uită, desigur, că leacul pentru bolile democrației este o și mai copioasă democrație.

● **Dl președinte al PDAR, VICTOR SURDU**, n-are nici știre și nici tăgadă nu face în legătură cu echipa sa proprie de filmare, aflată la Satu Mare, de unde l-a dat pe post național TV pe angelicul director Ioan Moga de la ROMCEREAL S.A. Satu Mare. Mafia cu grîul, spune președintele-activist încă-n formă, a fost o gogoriță. Mai bine zis, au fost un stol de gărgărițe „implementate" în rezerva strategică de grîu. Fostul prim-ministru Th. Stolojan a vorbit în dorul lelii, dacă nu cumva în spatele șurii. Cu Lelea Dochia. Ce mafie? Ce rezervă strategică? Măi, să fie.

Între timp, poliția economică și procuratura, plus garda financiară, face săpătură. Trebuie musai să pice „cappo di tutti".

Sârba pe butoi

Dacă pornim de la ideea că melodia şi jlansul popular sârba au însemnat iniţial „ca sârbii", „în felul sârbilor", trebuie să admitem că în momentul de faţă, pe teritoriul fostei Iugoslavii, cu deosebire, dar şi în toata Peninsula Balcanică, se joacă o sârbă uriaşă. Numai că ea se joacă pe un teren minat, periculos. Iar dacă ne aducem aminte de mai vechea poreclă dată zonei, de „butoi cu pulbere al Europei", putem spune că acum în Balcani se joacă „sârba pe butoi".

Cînd, cu puţin timp în urmă, Clinton şi-a făcut cunoscută viziunea sa cu privire la stingerea conflictului iugoslav pe cale politică, un val de bucurie şi entuziasm s-a revărsat peste o bună parte a globului. A început o agitaţie diplomatică — vizite ale miniştrilor de externe grec şi turc, turneul preşedintelui Turciei, alte deplasări, toate însemnînd contacte între Bucureşti, Atena, Ankara, Sofia, Tirana. Mulţi şi-au exprimat satisfacţia că, în sfîrşit, maşinăria diplomaţiei balcanice s-a pus în mişcare şi speranţa că lucrurile vor fi urnite din punctul mort.

Dar nu s-a întîmplat aşa. Marele entuziasm de la început s-a răcit foarte rapede, mai ales că în teren, la faţa locului, pe cîmpul de bătaie adică, situaţia în loc să se îmbunătăţească, s-a deteriorat şi mai mult : luptele au continuat, au fost suspendate acţiunile de ajutor umanitar ale Înaltului Comisar al Naţiunilor Unite pentru Refugiaţi, negociatorii Vance şi Owen s-au supărat etc. Adevărul este că în cazul războiului din fosta Iugoslavie, ca şi în orice conflict de acest gen, şansa găsirii unei soluţii bune nu este direct proporţională cu numărul şi intensitatea iniţiativelor diplomatice, ci cu calitatea acestora. O reglementare solidă, adevărată este doar aceea care rezultă din satisfacerea în modul optim — fapt ce presupune obligatoriu concesii reciproce — a intereselor părţilor în conflict şi ale celor afectate de conflict. Plus ale marilor puteri. Dacă doar uneia dintre părţi i se face o mare nedreptate, sămînţa nemulţumirii va rămîne şi conflictul, mai devreme sau mai tîrziu, va izbucni din nou. Care ar fi aceste interese ?

Ghemul e foarte încîlcit. Belgradul vrea linişte în Kosovo şi Voivodina şi un statut (politico-administrativ) cît mai bun pentru sîrbii din restul fostelor republici iugoslave. Acestia doresc să se asigure că nu vor avea de suferit ca minoritari. Zagrebul urmăreşte şi el autonomizarea regiunilor locuite de croaţi şi linişte în Croaţia. „Musulmanii" doresc o Bosnia-Herţegovina sub controlul lor central. Ruşii, sub eterna lor lozincă, spusă tare ori numai şoptită, o sprijinirii fraţilor slavi pravoslavnici, se străduiesc să-şi facă simţită prezenţa la sud de Dunăre şi să aibă aici un cuvînt greu, şi pentru lichidarea conflictului de acum, şi pe urmă. Americanii vor să arate tuturor că sunt puterea numărul unu a lumii şi că sunt capabili să facă faţă oricărei situaţii. Fundamentaliştii islamici de pretutindeni au în vedere ca prin Bosnia-Herţegovina să-şi construiască un solid cap de pod în Balcani. Şi, în sfîrşit, vecinii, celelalte ţări balcanice, Turcia, Grecia, Bulgaria, Albania, Romînia. În atitudinea lor faţă de conflictul din fosta Iugoslavie sunt, firesţe, diferenţe, rezultînd din probleme specifice : Turcia, deşi stat laic, nu poate face abstracţie de comunitatea de religie cu bosniacii şi deci are tendinţa de a le ţine partea ; Greciei îi stă în coastă numele Macedoniei şi deci eventualul pericol ce ar decurge din el ; albanezii sunt cu ochii pe Kosovo ; bulgarii se uită la macedonenii ca la nişte de-ai lor ; doar românii n-au, de-adevăratelea, nimic de-împărţit cu fostele republici iugoslave. Însă, dincolo de aceste diferenţe, statele balcanice au — şi acest lucru primează, de departe — interesul comun imens ca flăcările războiului de la sud de Dunăre să se stingă urgent. Interesul ţine, desigur, în primul rînd de asigurareo securităţii proprii, de necesitatea de a înlătura pericolul extinderii conflictului. Dar în acelaşi timp este în joc şi interesul economic (pierderile din cauza embargoului sunt, pentru ţările balcanice, uriaşe), politic (ţările balcanice trebuie să aibă relaţii interstatale foarte bune, ca între vecini), ecologic, cultural, umanitar etc.

Iată dar, foarte în mare şi incomplet, principalele interese de care trebuie să se ţină seama pentru a se ajunge la pace în Balcani. Este adevărat că ţările balcanice, şi în primul rînd România, sunt cele mai privite pentru a se angaja — alături de forţele deja angajate — în procesul de pace. Cu precizarea că formula susţinută va trebui să fie asemenea unui răspuns dat de computer : se introduc în el, în computer, toate interesele considerate rezonabile, îndreptăţite şi abia după aceea se apasă pe buton. Procedîndu-se aşa, explozia butoiului balcanic va putea fi evitată. Mai mult chiar, butoiul va putea fi golit de praf de puşcă şi umplut cu vin. Şi atunci se va putea juca pe el sârba în voie.

ION D. GOIA ■

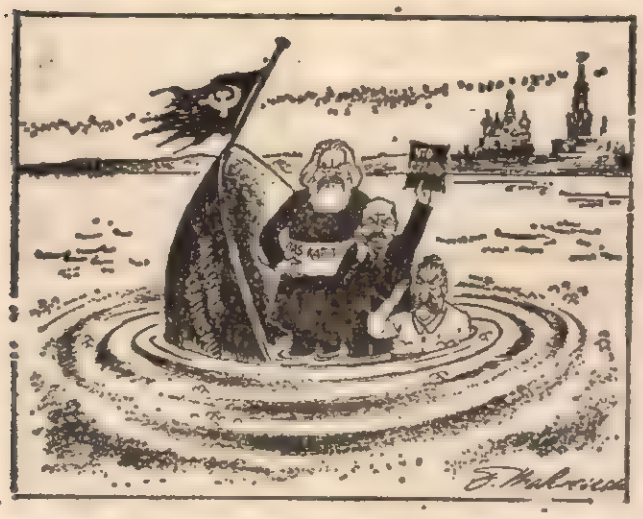

Acest desen a fost publicat cu un an în urmă în revista „der Spiegel". Atunci şi caricaturistului, şi ruşilor, şi întregului mapamond îi se părea că la Moscova naufragiul comunismului este un fapt împlinit. Mai gîndesc oi oare tot aşa şi astăzi ?

Pixuri antitanc

La recentul congres al intelectualilor, organizat la CHIŞINAU, s-a exprimat, în stil academic, starea de profundă dezamăgire a suflării literare, artistice, tehnice şi filozofice faţă de alunecarea Basarabiei spre orizonturi periculoase. În sala congresului, pe coridoare sau în împrejurimi, nu au zăngănit arme, intelectualii rămînînd la ustensilele lor — pixuri, stilouri şi creioane. Aceasta nu l-a împiedicat pe preşedintele Snegur să aprecieze că „toate cîte se întîmplă vorbesc cu prisosinţă de faptul că se urzeşte o lovitură de stat, ce are drept scop răsturnarea prin violenţă a puterii de stat". După cum se vede, de o parte şi de alta a Prutului, intelectualii sînt mai periculoşi decît le place să creadă. Dacă ar renunţa să mai gîndească, statul şi-ar putea vedea, fericit, de treabă. ● Pe teatrul de război din fosta IUGOSLAVIE se experimentează căderea liberă a speţei umane spre noi şi importante abisuri : se purifică etnic, se violează în masă, se strămută, se jefuieşte, se incendiază. În estul Bosniei, s-a ajuns chiar mai departe. Somalia, Etiopia şi aşa mai departe rămîn în umbra exemplului european. Trimisul O.N.U. în Bosnia, Mohamed Sacyrbei, a declarat, lipsind opinia publică de orice speranţă, că „musulmanii din estul Bosniei, complet lipsiţi de ajutoare, recurg la canibalism". Sîrbii sînt răzbunaţi. Miloşevici are de ce să se uite, zîmbind, în oglindă.

TURNUL BABEL

● Capul lui PABLO ESCOBAR riscă să devină cel mai scump din lume. După anunţarea unei recompense de 7 milioane de dolari pentru capturarea sa viu, un grup paramilitar clandestin, format din oameni de afaceri, foşti membri ai forţelor de securitate şi victime ale cartelului de la Medellin, a făcut cunoscut că mai adaugă pentru prinderea „viu sau mort" încă 5 milioane de dolari. Aşadar, viu, Escobar costa 7 milioane, şi „viu sau mort" a ajuns la 12 milioane. Licitaţia continuă. ● Într-o singură lună, ianuarie, în ANGOLA, luptele fratricide au produs 10 000 de morţi. Este rata cea mai înaltă a „mortalităţii de front" înregistrată în această ţară, aflată de ani de zile în capcana războiului civil. ● DISPUTA RUSO-UCRAINEANĂ privind contenciosul armelor nucleare se dezvoltă în forme tot mai nuanţate. De la conflictul bărbătesc privind soarta flotei, conflict în cadrul căruia amiralii au bătut cu pumnul în masă, s-a ajuns la... îngrijorări subtile. Experţi ai Statului Major rus au declarat că „nimeni la ora actuală nu poate să mai dea garanţii privind securitatea instalaţiilor de rachete din Ucraina". La Pervomaisk, rachetele SS-24 au început să o dea în primire şi să emane paşnic. Bineînţeles că descoperirea a provocat emoţii şi controverse birocratice. Deocamdată. ● Anunţarea de către BILL CLINTON a programului economic a stîrnit toate reacţiile posibile. În oglăzile cele mai diferite au crăpat caprele! Taxele şi impozitele vor creşte. Săracii sînt satisfăcuţi. Bogaţii nu. Se simplifică structurile. Bogaţii sînt mulţumiţi. Săracii nu. Se reduce schema Casei Albe. Democraţii sînt nemulţumiţi. Republicanii da. Alte asemenea ajustări vor urma în cadenţă torenţială. Noul preşedinte a afirmat, în esenţă, că „nu putem permite birocraţiei să nască birocraţie". Americanii nu pot permite. Ceilalţi pot.

RADU BUDEANU ■

Brambureală postelectorală, postcomunistă, postindustrială...

În Cipru, comuniştii mediteraneeni au fost învinşi. Veteranul dreptei a accedat la fotoliul nr. 1 al insulei. Alegerile cipriote au spart linia succesului de rutină al stîngii europene în partea ei balcanică, centrală şi nordrăsăriteană. Lituanienii au votat şi ei, dar s-au conformat regulii de mai sus. Fostul partid comunist, schimbat la faţă, a propulsat în funcţia supremă pe liderul său tradiţional, odinioară nr. 1 al partidului unic. Brazauskas a devenit legitim şi nu se sfieşte să declare că relaţiile sale tradiţionale, optime şi bine şlefuite cu Moscova reprezintă o mare şansă pentru Lituania. Kremlinul nu va avea în dînsul un interlocutor necunoscut şi antipatic, ci un vechi tovarăş de muncă, de viaţă şi de idealuri. Este adevărat : aţîi în Rusia, cît şi în Lituania tovarăşii au rămas, dar idealurile s-au schimbat pe ici, pe colo, în funcţie de rentabilitatea perioadei. Şi într-o ţară şi în alta din vechea patrie sovietică se încearcă un capitalism acceptabil, nici american, nici chilian şi, bineînţeles, nici un socialism arestat în vechile canoane. Se discută despre planificare, dar nu tocmai, despre piaţă liberă, dar nu ştiinică, despre concurenţă dar fără excese. „Tranziţia", care părea o anticameră a sistemului occidental, devine un salon cu toate uşile deschise către coridoarele antagonice.

Un vînt de confuzie bine întreţinută bate în tot Estul, care, după ce şi-a terminat cu entuziasm revoluţiile anticomuniste, pare tentat să se sprijine pe vechiul sistem, înainte de a se arunca drept în cel precedent. Socialismul capitalist sau capitalismul socialist devin o variantă la care nu se gîndise nimeni. Tovarăşii chinezi, scuţiţi de seisme profunde şi aflaţi la putere sub vechiul stindard, au simţit această sfidare a brambureliî. În consecinţă, ei amestecă, în stil autohton, călimările politice ale epocii postindustriale şi ale predecesorului. În speranţa că economia socială a pieţei îi mîntuie va da rezultate uimitoare. Astfel, la Beijing, Comitetul Central a decis, cu o chibzuinţă tipic chineză, să amenajeze Constituţia în spiritul vremii : va fi anulată prevederea că statul practică o economie planificată, pe baze proprietăţii socialiste, urmînd să se statueze că „statul pune în practică o economie de piaţă socialistă". Evrika! Socialismul nu a murit, iar capitalismul nu are cum să se nască. Nici botez, nici parastas...

RADU BUDEANU ■

După părerea politicienilor maghiari

În România n-ar exista partide adevărate

Enormităţile care te lasă perplex, prezentarea albului drept negru şi viceversa pot proveni atît din perfidie, cînd cel ce spune prostii cunoaşte bine adevărul, dar e interesat în promovarea minciunii şi denaturării, cît şi din invaliditate intelectuală : omul e de bună credinţă, dar vitrege împrejurări i-au modificat sistemul de gîndire, i-au făcut să-şi piardă capacitatea de-a judeca normal şi, de aceea, el se produce cu fantasmagorii, fiind convins că are dreptate. Cred că aşa, ca în cazul din urmă, îi s-a întîmplat şi participanţilor la o dezbatere care a avut loc de curînd la Budapesta pe tema relaţiilor ungaro-române.

Între altele — aflăm din Népszabadság — au fost dezbătute „trăsăturile specifice ale partidelor politice din România şi cele ale reprezentării politice a minorităţii naţionale maghiare". Ziarul nu ne arată la ce concluzii au ajuns opinenţii — reprezentanţi ai principalelor partide politice din Ungaria — cu privire la cea de-a doua problemă. În schimb, despre partidele politice româneşti ni se spune : „S-a ajuns la un consens (al participanţilor la dezbateri, evident n.n.) în privinţa partidelor politice din România, în sensul că cel puţin deocamdată ele nu pot încă să fie considerate, în multe privinţe, partide în adevăratul înţeles al cuvîntului, neîncadrîndu-se decît în foarte mică măsură în sistemul tripolar al partidelor europene." Scurt şi cuprinzător.

Dar şi fals cît cuprinde. Pentru că partidelor politice din România li se poate reproşa — tuturor sau doar unora dintre ele — orice : că sunt prea multe, că sunt fărîmiţate, că sunt dezbinate, că sunt fripturiste etc., etc., numai că nu sunt partide în adevăratul înţeles al cuvîntului nu. Cu o singură excepţie : U.D.M.R. Această formaţie, cu o importantă reprezentare în parlament, fiind constituită pe criterii etnice, nu este şi nu poate fi de-adevăratelea partid politic. Din punct de vedere politic, U.D.M.R. este un conglomerat în care se regăsesc, politic, toate tendinţele posibile. Dar în loc să înţelegă acest lucru, să-l releve şi să-l aprecieze, politologii unguri care s-au întrunit recent la Budapesta au taxat nu U.D.M.R.-ul, ci partidele româneşti ca nefiind adevărate. Este acest lucru încă o mostră de dereglare a mecanismelor de gîndire.

ION D. GOIA ■

Concedii periculoase

Douăsprezece zile care pot zgudui lumea

• *Stalin știa el ce știa...*

În primii ani de după venirea bolșevicilor din Rusia la putere, Kremlinul avea un fel de administrator, pe nume *Țiurupa*. Vreme îndelungată s-a chinuit Lenin să-l facă să plece în concediu, fiindcă administratorul era foarte obosit. Dar fără succes : Țiurupa intuise încă de pe atunci că întreruperea, fie și pentru o perioadă scurtă, a prezenței la Kremlin înseamnă cîmp liber pentru cei rămași să te lucreze și să-ți dea pașaportul.

Lenin nu și-a luat niciodată concediu ; cînd a plecat din Kremlin, silit de boală și de Stalin, la Gorki, lîngă Moscova, a plecat de tot. Troțki a făcut greșeala de a-și lua o dată concediu, la începutul lui 1924, și exact atunci a pierdut partida. Fiindcă în timpul concediului lui Troțki s-a întîmplat să moară Lenin (unii spun că n-a fost deloc vorba de o întîmplare), iar Stalin l-a mînțit pe cel plecat cu privire la ziua îngropăciunii ; și astfel, lîngă sicriul lui Lenin a apărut, cu capul gol și foarte trist, doar georgianul. Toată lumea a văzut în asta dovada că cel de lîngă mort era următorul. Stalin a exploatat la maximum acest avantaj și a ajuns Tătuc.

Se-nțelege de la sine că Stalin s-a ferit de concediu ca de foc. Chiolhanurile — Stalin bea zdravăn — și întîlnirile cu femei le făcea la *dacea* (vila) pe care o avea la cîțiva kilometri de Moscova. El nu umbla nici prin țară — știa că tronul se apără cel mai bine stînd mereu pe el (și desființîndu-i pe toți cei ce l-ar fi putut rivni).

Hrușciov a căzut pentru că a plecat în concediu. Lui Nikita Serghelevici îi plăcea să călătorească, se deplasa mult în țară și în străinătate, însă de fiecare dată pe perioade scurte, pentru a nu da răgaz celor de la Kremlin și din preajmă să se organizeze. Cînd, în al zecelea an de șefie a lui, s-a pus la cale puciul antihrușciovist, conspiratorii știau că n-au nici o șansă atîta vreme cît Hrușciov se află la Kremlin. De aceea, șeful puciștilor, Ignatov, întreba exasperat : *nu pleacă odată Hrușci* ăsta (așa-l porecleau, disprețuitor, adversarii lui ; în ruseşte, *hrușci* înseamnă *cărăbuș*) în concediu ? Și Nikita a plecat, cu toate că fusese avertizat despre complot. S-a întors mazil și și-a trăit restul zilelor avînd domiciliu forțat.

Exact așa a pățit și Gorbaciov. Puciștii l-au lucrat în lipsă — și asta l-a și adus sfîrșitul, fiindcă reașezarea lui de către Elțîn în fruntea P.C.U.S. și a U.R.S.S. a fost o falsă salvare. Elțîn n-a făcut decît să culeagă el roadele puciului, punîndu-l pe Gorby exact în poziția în care a putut să-l mănînce, cîteva luni mai tîrziu, cu fulgi cu tot. Dacă Gorbaciov rămînea în august 1991 cuminte în Kremlin și declara pe urmă greva concediului, poate altfel se desfășura și se scria istoria.

Și acum, iată, Elțîn și-a luat, începînd de pe data de 15 februarie, un concediu de 12 zile. E drept, n-a plecat prea departe, s-a oprit la marginea Moscovei, poate în fosta vilă a lui Stalin. Dar, orișicum, absența de aproape două săptămîni din Kremlin, cu Huzbulatov în coastă (ca să nu spun *sulă în coastă*, după inspirata și elevata expresie a unui clasic în viață de pe malurile Dîmboviței) și cu puciștii din august 1991 în stare de libertate, poate deveni foarte periculoasă pentru Elțîn. Și-o fi luat el, firește, unele măsuri de siguranță, dar mulți așteaptă cu îngrijorare sfîrșitul acestei săptămîni, întrucît, se știe, la slavi tradiția este o forță de temut, iar obișnuința este pretutindeni a doua natură.

ION D. GOIA ■

Se va rescrie un pic din istoria Egiptului?

O nouă ipoteză privind piramida lui Kheops

• *Spiritele s-au încins în rîndul egiptologilor*

Michel Michel, funcționar la poșta din Rouen (Franța), are un hobby care dă de furcă egiptologilor. Pasiunea as s-a dezlănțuit în urma unei discuții cu niște prieteni, despre ... lica de construcție la e...ni. Discuția i-a marcat e...istența, căci Michel hotărăște să-și consacre viața, ziua și noaptea, genialilor minuitori ai blocurilor de piatră. Michel Michel se informează, se documentează ca un profesionist, devorează teancuri de cărți de specialitate și declară cu nonșalanță că va fi primul care va străpunge unul din cele mai mari mistere ale istoriei : ce s-a întîmplat cu mormîntul lui Kheops ?

Potrivit teoriei sale, „Kheops a fost un profanator și un impostor. El și-a însușit marea piramidă, care a fost, de fapt, opera faraonului Suphis I. Niciodată nu s-a găsit nimic în această piramidă, dar eu știu unde se ascunde camera mortuară a lui Kheops, la fel și cea a lui Suphis I".

Revelațiile făcute de Michel Michel stîrnesc rumoare printre egiptologi, divizîndu-i, chiar, în două tabere : Piramida, așa-zisă a lui Kheops, ar fi fost construită, între anii 3075 și 3018 î.Chr., sub domnia lui Suphis I. Kheops, care a fost faraon cam în 2808 î. Chr., a început construirea unei piramide, dar... la Abou Roache, cam la 17 kilometri distanță de platoul de la Gizeh. Constatînd că prețul construcției era foarte ridicat, el a abandonat-o, în favoarea celei înălțate de Suphis I. Contribuția lui Kheops a fost doar aceea de... a-și grava numele pe pereții interiori ai piramidei regelui Suphis I.

Michel Michel a lansat pînă acum doar teorii. Dacă ele se vor confirma pe teren, se va putea vorbi despre descoperirea secolului.

ELENA GRECESCU ■

Anglia își distruge două escadrile de bombardiere de vînătoare PHANTOM

După S.U.A., Rusia și Germania, care își lichidează stocurile lor enorme de avioane și elicoptere, Anglia, prin politica sa de dezarmare și din rațiuni bugetare, a decis să ia aceleași măsuri, trimițînd la fier vechi două escadrile de bombardiere de vînătoare PHANTOM FGR-2. Din ditamai avionul, care a costat 3,3 milioane de dolari, se va recupera ceea ce mai poate servi altor avioane : anumite instrumente de bord, scaunele ejectabile, piesele reactoarelor. Hotărîrea de-a distruge aceste aparate a fost luată după eșuarea încercării de-a le vinde forțelor aeriene grecești.

Armata aeriană britanică a fost dotată cu avioane PHANTOM, cumpărate din S.U.A., la sfîrșitul anilor '70. De-a lungul anilor, li s-au adus ameliorări importante, fiind socotite, datorită acestor dotări, printre cele mai bune. Iată, însă, că, din motive financiare, viitorul lor a fost scurtat. De acum încolo, misiunile de luptă, care au fost încredințate altădată avioanelor PHANTOM, vor fi executate de TORNADO F 3 și GR-1, devenite celebre în timpul războiului din Golf.

ELENA GRECESCU ■

Mistere

Cînd lumea află inexplicabil ce se va întîmpla

În S.U.A. a apărut o carte, scrisă de **Charles Neilson Gattey**, intitulată **Profețiile și previziuni**, de fapt o lucrare de specialitate, în care, printre altele, sînt amintite numeroasele situații în care premoniția reușește să salveze oameni de la accidente grave și chiar ... moarte.

Francey Stapleoa, după o zi grea de muncă, s-a culcat. Peste noapte are un vis. Se făcea că cerul se întunecase, iar un vînt năprasnic lovea casa cu putere. Ceasul, în vis, arăta ora 4,30. Deodată, auzi un zgomot puternic și constată că, în camera alăturată, candelabrul, desprins din tavan, căzuse peste copil omorîndu-l. Trezită din coșmar, plină de sudoare, și-a deșteptat soțul, cerînd să-i aducă copilul la ea în pat. Afară, cerul era senin și mii de stele sclipeau pe el, contrar celor visate, așa că bărbatul încearcă s-o liniștească și să se culce la loc. Dar Trancey nu mai putea dormi. Se sculă și își aduse copilul lîngă ea în pat. Adormi din nou. Dar se trezi într-un zgomot puternic. Se uită pe fereastră : nori negri acoperau cerul, iar vîntul puternic zgîlțîia casa. Un zgomot puternic, ca de explozie, se auzi în camera copilului. Ajunsă aici, împreună cu soțul, descoperi candelabrul făcut țăndări în leagăn. S-a uitat la ceas. Era ora 4,30 dimineața Premoniția mamei l-a salvat pe copil de la moarte.

Cel de-al doilea război mondial. Japonezii se îndreptau cu navele pline de trupe spre Singapore. Era anul 1942. Printre locuitorii ce evacuau orașul se afla și Phyllis Morris, împreună cu fetița ei, Lucinda. Cu greu, după două zile de stat pe aeroport, au obținut două locuri în avionul ce trebuia să le ducă la Brisbane, în Australia, unde aveau rude. Abia s-au așezat în fotolii, așteptînd decolarea, cînd Lucinda a început să plîngă, cerînd mamei să părăsească avionul. „Se va prăbuși și vom muri cu toții", spunea fetița printre suspine Deși nu credea nimic, mama, pentru a-și liniști copilul, renunță la călătorie, oferind biletele altora, care așteptau cu nerăbdare să părăsească orașul. După o zi, prin relațiile pe care le avea, doamna Morris a obținut biletele pentru un vapor cu destinația Australia. Dar, abia urcată pe puntea navei, Lucinda începu să plîngă, implorîndu-și mama să coboare pe țărm, deoarece vasul se va scufunda, în timpul călătoriei. Impresionată din nou, mama a cedat insistențelor copilului și a coborît pe țărm, în așteptarea unui alt mijloc, care să-i transporte departe de coșmarul războiului. Peste două zile au reușit să se evacueze la bordul unei nave de război. Prima veste aflată, după ce au ajuns la Brisbane, a fost că avionul în care se urcaseră prima oară a fost distrus de forțele aeriene japoneze, iar vaporul la care, de asemenea, renunțaseră, a fost scufundat de cîteva torpile.

Alt caz, menționat în cartea lui Charles Neilson Gattery, este cel al papei Pius al IX-lea În timpul unei slujbe religioase, oficiată la Vatican, în fața unei mulțimi de credincioși, papa s-a ridicat deodată de pe tronul pontifical și a cerut să se stingă imediat primele trei făclii, din cele multe ce ardeau în fața sa. După slujbă, organele de pază au găsit la baza celor trei făclii explozibil. Dacă teroriștii ar fi reușit să facă să explodeze încărcăturile ucigătoare, s-ar fi produs multe victime și chiar viața papei Pius al IX-lea ar fi fost în mare pericol. Dar înaltul prelat a mai avut premoniții și în alte ocazii. După numeroase și repetate cereri, a fost primită în audiență, de către papa, o femeie. De cum a văzut-o, i-a spus „Pleacă de aici. Nu vreau să vorbesc cu morții". Asistentul papei a condus-o afară din sala de audiențe. În pragul ei, femeia a făcut un infarct și s-a prăbușit moartă. Organele de pază ale papei au descoperit ulterior că femeia făcea parte dintr-o bandă de teroriști, care pregăteau un atentat la viața înaltului prelat.

AUREL DIAMU ■

Imigranții în România

Foame, disperare, lipsă de șanse

• 500 de năpăstuiți din lumea a treia regretă că au venit aici

După Revoluție, imaginea României, „liberă și prosperă", întruchipează speranțele multor dezmoșteniți ai soartei. Ei vin din țările „lumii a treia", alungați de sărăcie, persecuții politice, represiuni religioase, războaie civile. Au auzit — legendele se răspindesc rapid — că România este o remarcabilă „trambulină" de lansare pentru Occident, S.U.A., Canada. Astfel, de la sfîrșitul anului 1990 și pînă în prezent, au solicitat azil : somalezi, albanezi, irakieni, iranieni, pakistanezi, afgani, indieni, sri-lankezi, ugandezi, zairezi și alții. Unii au sosit cu acte în regulă, însă alții și-au riscat viața trecînd granița în mod fraudulos. Aici, speranțele lor s-au îngropat definitiv. Recesiunea economică, clima diferită, tipul alimentației, condițiile de trai, precum și o incipientă xenofobie românească le-au pavat drumul către ratare.

Am cheltuit 2000 dolari, toate economiile mele după 10 ani de muncă... Acum sînt nevoit să mă întorc !

Mahadra Ransing — Sri-Lanka, orașul Colombo, 28 ani, necăsătorit, religie budistă, cunoaște binișor engleza și araba.

„Mi-am părăsit țara pentru că simțeam că pot realiza ceva mai mult în viață. Provin dintr-o familie destul de numeroasă și m-am obișnuit de mic cu munca grea. După terminarea liceului, am lucrat 10 ani ca modest casier al unui hoțef de lux și mi-am rotunjit veniturile efectuînd și alte «munci». Puteam supraviețui. M-a atras, însă, iluzia civilizației reprezentate de Germania, unde am rude și prieteni. Nu am reușit să ajung, căci drumul trecea prin... România. Da, am trecut granița fraudulos, m-au prins, am făcut închisoare la Vaslui. Acum sînt în atenția Poliției. Am cheltuit 2 000 dolari ca să ajung la... București. Nu lucrez, nu mi se poate acorda statut de refugiat, trebuie să mă întorc. Aștept ca familia mea să-mi trimită cei 600 dolari necesari pentru biletul de drum".

Am vrut să ofer copilului meu ceea ce eu nu am putut avea : un trai decent, într-o țară civilizată.

Lacșman Pereira — Sri-Lanka, orașul Colombo, 31 ani, căsătorit, un copil, religie catolică.

„Am fost om de afaceri, comerciant. E drept, mă descurcam... Nesiguranța zilei de mîine, persecuțiile religioase m-au determinat să-mi părăsesc familia și realmente să-mi risc viața, trecînd fraudulos Prutul. Dacă mă prinde Poliția, voi ajunge, cu siguranță, din nou, la închisoare. Mi-am cheltuit toate economiile. Din octombrie de cînd stau la acest cămin, nu am lucrat niciodată. Nimeni nu-ți dă nici o șansă. Aici locuim în condiții mai mult decît modeste, dar avînd în vedere că nu plătim nici cazare, nici masă, mă declar mulțumit. Visul numit Germania s-a năruit. Mi-e dor de ai mei și singura mea speranță este că vor reuși să strîngă, cît mai curînd, banii necesari pentru biletul meu de întoarcere".

Toți ne consideră hoți sau bolnavi de SIDA

Agid Geawarda — Sri-Lanka, orașul Colombo, căsătorit, doi copii, religie catolică.

„Ce viață poate să ducă, într-o țară săracă, un muncitor într-o fabrică de tutun ? Mizerie, sărăcie, tot felul de lipsuri. Dumnezeu știe cît de mult am muncit și cum am reușit să strîng bani de drum. Dar, așa se întîmplă cînd te încrezi în prietenii «binevoitori». Am sperat să ajung în Germania. A fost imposibil. Așa că am «aterizat» aici, în mod ilegal. Vreau să rămîn, dar legea nu-mi permite, deși motive ar fi destule... Nu găsesc nimic de lucru, patronii ne privesc cu neîncredere: ne cred, pe toți, fie hoți, fie bolnavi de SIDA. Nimic nu este adevărat, sîntem doar disperați și sătui de viața asta la... limită. Sînt nevoit să mă întorc, dar nu am cum să strîng bani pentru această călătorie".

Am fost prădați : am pierdut acte, bani, aproape toate bagajele.

Maria Ise — Liban, 50 ani, căsătorită, 10 copii, religie catolică.

„Mi-am părăsit țara din cauza interminabilului război civil, acum patru luni, împreună cu soțul meu, inginer constructor, și cu cel mai mic fiu, Iacob, în vîrstă de nouă ani. Doream să ajungem în Suedia. Cineva ne-a îndrumat să trecem prin România. Pe aeroport am fost prădați : ne-au dispărut pașapoartele, banii, aproape toate bagajele. Sîntem disperați. Soțul nu găsește nimic de lucru. Mai avem încă nouă copii împrăștiați prin Europa și America. Am pierdut orice posibilitate să luăm legătura cu ei. Vrem să rămînem aici, am dev[illegible] toate formalitățile necesa[illegible] sperăm să reușim".

Toată viața mea stă sub semnul terorii

„Roua dimineții" Al Jamin — Iran, oraș Teheran, 35 ani, trei copii, religie musulmană.

„Întreaga mea viață stă sub semnul terorii. Familia mea a practicat o susținută disidență politică. Sora mea cea mai mare a plătit cu viața convingerile sale, iar tatăl meu și cealaltă soră au petrecut ani mulți în temnițele politice. Eu, mezina familiei, am îndurat toate chinurile imaginabile : interogatorii, percheziții, amenințări cu moartea. Nu am rezistat singură și m-am aruncat în brațele unui bărbat ce s-a dovedit a fi aproape nebun. Destinul... Căsătoria mea a fost un eșec : nu m-a lăsat să lucrez nici măcar o zi — sînt creatoare de modă —, mă bătea, mă șantaja. În 1991 am fugit din țară, cu gîndul de a ajunge în Olanda. Eu am rămas aici. Soțul meu și-a continuat drumul... De atunci, nu mai am nici o veste de la el. Cum trăiesc aici ? Cum vedeți! Copiii nu s-au obișnuit cu mîncarea românească; au slăbit îngrozitor, sînt mereu înfometați, dar, în schimb, merg la școală, și învață bine. Crucea Roșie plătește cazarea și masa și ne aprovizionează cu : zahăr, lapte praf, hîrtie igienică, detergenți, iar dl. Socolov (reprezentant al Înaltului Comisariat O.N.U. pentru Refugiați — n.n.) cu... promisiuni. Nu mă pot întoarce. Nu pot pleca nicăieri. Trăiesc de azi pe mîine fără nici o speranță".

M-au alungat războiul și sărăcia, dar cu siguranță mă voi întoarce, căci aici nu am viitor.

Muhamad Abdi Ise — Somalia, orașul Mogadiscio, 28 ani, căsătorit, doi copii.

„În țara mea este război și multă sărăcie. Disperarea m-a adus aici, acum doi ani. Sînt inginer electronist, specialist în aparatură de navigație aeriană. Amîndoi copiii mi s-au născut în România, dar la cămin nu există condiții pentru a crește sugari. Așa încît am fost nevoit să-mi expediez întreaga familie la Abu-Dhabi. Sînt foarte dezamăgit, pentru că nu găsesc nimic de lucru, și, zic eu, mă pricep la cîte ceva... Aici nu am viitor. Cînd se termină războiul mă voi întoarce acasă".

BRINDUȘA NICOLAE ■

Fotografii de
ELENA GHERA ■

SITUAȚIA IMIGRANȚILOR LA 31 DECEMBRIE 1992

Solicitanți de azil cu acte în regulă

Țara de proveniență	Nr. total	Nr. femei	Nr. bărbați	Grupe de vîrstă (ani) sub 4	5—17	peste 17
Somalia	223	41	182	13	29	181
Albania	90	36	54	9	23	58
Irak	113	29	84	13	17	83
Iran	33	10	23	—	—	—
Pakistan	19	—	—	—	—	—
Afganistan	7	—	—	—	—	—
Alte țări	16	—	—	—	—	—
TOTAL	501	120	381	—	—	—

Intrați ilegal (fără viză, trecerea frauduloasă a frontierei)

Țara	Nr. total
Sri-Lanka	75
India	12

Datele ne-au fost furnizate de Secretariatul Tehnic al Comitetului Român pentru Problemele de Migrări.

FLACĂRA
CONSILIER ECONOMIC

Drumul reformei trece (și) prin buzunarele noastre

Dincolo de aspectele ei comentate politic și de relevanța (totuși) abstractă a datelor statistice pe care le prezentăm în continuare, reforma economică tinde să devină — pentru majoritatea covârșitoare a românilor — sinonimă cu creșterea continuă și explozivă a prețurilor. De altfel, conform unui studiu elaborat de Institutul pentru Cercetarea Calității Vieții — publicat (în extras) și de noi; vezați „Flacăra" nr. 5/1993 — creșterea prețurilor se situează detașat pe locul întîi într-un clasament sui-generis al fenomenelor care îngrijorează populația.

Pentru cei mai mulți dintre noi, tranziția către economia de piață înseamnă, deci, un atac concertat la adresa... buzunarelor noastre, în care, pe zi ce trece, ne este tot mai greu să găsim banii necesari pentru a suporta decent avatarurile reformei.

Fără să insist acum în a evidenția cauzele care au generat starea de criză în care se zbate economia românească și fără să mai înșir aici greșelile comise de factorii de decizie cocoțați prin voința liber exprimată a națiunii în posturile-cheie ale Executivului, îmi rezerv dreptul de a reveni asupra subiectului și de a încerca să demonstrez că și în situația actuală pot fi întreprinse măsuri eficace de redresare, care să nu mai atenteze violent la buzunarul „omului de pe stradă".

Vinovatul principal în cauză este **statul** și vinovați, în egală măsură, sînt toți aceia care l-au reprezentat și îl reprezintă fără să poată renunța la ideea că Binele public nu înseamnă Bine pentru toți, ci Bine pentru fiecare.

MARCEL APOSTOLESCU ■

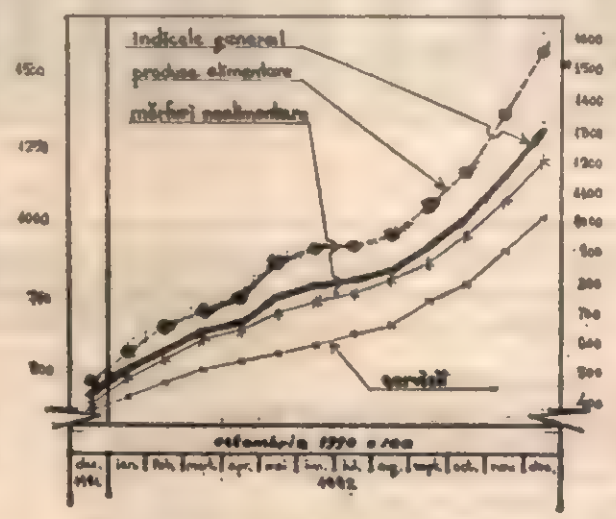

INDICII PREȚURILOR DE CONSUM octombrie 1990 = 100

Explicații	Coef. de ponderare	1991	1992										
		DEC.	IAN.	FEB.	MAR.	APR.	MAI	IUN.	IUL.	AUG.	SEP.	OCT.	NOV.	DEC.
TOTAL ind. gen	10000	444,5	531,2	597,4	657,3	688,0	771,3	804,1	829,6	857,6	944,5	1035	1175	1330
Produse aliment.	4046	490,5	596,7	670,8	723,8	768,6	893,7	933,5	943,4	952,3	1074	1190	1388	1568
Mărfuri nealim.	4377	418,7	500,9	571,3	638,7	661,2	724,8	755,0	789,4	828,0	893,6	971,4	1091	1212
Servicii	1577	398,2	447,2	481,6	538,1	555,9	586,0	608,1	649,3	681,1	753,8	816,6	921,7	1046

SURSA: Buletinul statistic de prețuri, nr. 12 / 1992 — C. N. S.
NOTA: în 1992, rata medie lunară a inflației a fost de 9,8 %, comparativ cu 10,3 % în 1991.

Privatizarea rapidă — șansa redresării turismului românesc

În concepția actualului ministru al turismului, Matei Agaton Dan, **privatizarea rapidă** reprezintă unica **șansă de salvare** pentru turismul românesc. Strategia restructurării și privatizării accelerate cuprinde trei etape importante, și anume: vînzarea de active mobiliare și financiare, atragerea marilor investitori străini și continuarea politicii de închiriere în sistemul locației de gestiune. Intențiile sînt bune, dar aplicarea lor practică se „împiedică" de numeroase obstacole, subiective sau obiective. De exemplu, vînzarea activelor este foarte dificil de realizat, mai ales datorită acutei lipse de capital privat autohton. Din datele furnizate de Agenția Națională pentru Privatizare, a rezultat că în anul trecut s-au propus spre vînzare 919 active. S-au vîndut numai 180 dintre ele, în valoare de 3,7 miliarde lei. Socotind [illegible] 20 la sută repre[illegible] acestei politici [illegible] structura activelor vîndute este nesemnificativă: 16 hoteluri, 30 vile, trei campinguri și un motel, restul fiind unități de alimentație publică: restaurante, cantine, baruri, cabane. O piedică în calea vînzării de active a constituit-o și vechea politică de concepere a locației de gestiune. Aceasta prevedea acordarea gestiunii pentru o perioadă mult prea scurtă, de numai unu sau maximum doi ani. Deci, investind sume mici, se obțin rapid beneficii importante, căci turismul este o afacere rentabilă. Din păcate, o asemenea strategie de atragere a capitalului autohton a avut consecințe nefaste, constatate, de altfel, de toți cei ce au călătorit prin țară anul trecut. Scăderea continuă a nivelului calitativ al serviciilor și lipsa de interes pentru modernizarea sau măcar întreținerea corespunzătoare a dotărilor existente sînt numai două dintre ele. Că locația de gestiune a fost mai accesibilă decît vînzarea de active, o dovedesc datele statistice. Din cele 3 165 active ale Ministerului Turismului, 42 la sută sînt date în locație de gestiune. Actuala politică în acest domeniu prevede crearea cadrului legislativ pentru prelungirea duratei de acordare a locației de gestiune la 8—10 ani (termen mediu), crearea de facilități pentru reușita ulterioară a vînzării activului, eventual fostului gestionar. În prezent, există situații de genul următor: barul are un anumit gestionar, restaurantul un altul, iar hotelul pe cel de-al treilea. Amalgamul de interese, concepții și rezolvări pulverizează, practic, unitatea respectivului complex turistic. Noutatea concepției actuale asupra locației rezidă tocmai în încercarea de a soluționa această problemă.

O altă idee ar fi crearea unui sistem de pensiuni, evident particulare, și sprijinirea întreprinzătorilor prin acordarea de credite pentru un minim de dotare. Cazarea și masa ar fi mai ieftine și s-ar realiza acel cadru „de familie", preferat de unii turiști.

Atragerea capitalului străin este însă condiția esențială pentru modernizarea și ridicarea standardului calitativ al turismului românesc. În baza actelor normative aprobate de Parlamentul României pentru atragerea investitorilor străini s-au creat, în ultimii trei ani, 18 societăți mixte cu participare străină, cu un capital social de 88,1 milioane dolari S.U.A. Dintre acestea, patru au fost înființate de O.N.T. Carpați cu parteneri din Egipt Grecia și S U A. și își desfășoară activitatea în străinătate. Celelalte societăți mixte afiate în țară cuprind o sferă diversă de activități turistice, hoteliere, de agrement, jocuri de noroc etc.

În prim-planul acțiunilor de cooperare cu participare străină se găsesc unitățile hoteliere de primă mărime din București, stațiunile balneare, de sporturi de iarnă și din principalele zone de importanță turistică. Dintre acestea menționăm: hotelurile București, Ambasador, Dorobanți, Lido, Flora, Nord Pentru ele au fost inițiate negocieri cu parteneri străini.

Recent, s-au finalizat documentele de înființare a unei societăți mixte româno-franceze, între societatea comercială „Athénée Palace" S.A., CMC International S.R.L. și firmele Phoenix Feal International Paris, avînd ca obiectiv renovarea, modernizarea și dotarea hotelului „Athénée Palace" la standardul internațional de 5 stele și operarea sa în cadrul lanțului hotelier „HILTON INTERNATIONAL". După înscrierea în registrul comerțului, societatea mixtă româno-franceză va intra în funcțiune.

În loc de concluzie, atragem atenția că privatizarea este inițiatoare enorm de necesitatea reevaluării activelor, conștientizarea ideii că valoarea acestora este dată, de fapt, de capacitatea lor de a aduce profit de nereglementarea juridică a situației terenurilor pe care se găsesc activele, precum și de imposibilitatea momentană de a încuraja investitorii autohtoni, prin acordarea de credite cu dobînzi preferențiale, evident în scopul achiziționării de active turistice.

BRINDUȘA NICOLAE ■

O nouă etapă a OFENSIVEI EUROPENE a revistei noastre „FLACĂRA" în Marea Britanie

CBI Initiative Eastern Europe

În organizarea Camerei de Comerț și Industrie din Londra (London Chamber of Commerce and Industry — LCCI), luni, 22 februarie, a.c., la sediul Confederației Industriei Britanice (Confederation of British Industry — CBI) din capitala Regatului Unit, s-a desfășurat o conferință destinată prezentării oportunităților de afaceri și a climatului economic actual din țara noastră.

În deschiderea lucrărilor întîlnirii, celor prezenți le-au fost aduse la cunoștință rezultatele vizitei întreprinse în România de o delegație comună a celor două organisme menționate, în noiembrie 1992. Referenții au subliniat faptul că, după Revoluție, toate echipele guvernamentale care s-au succedat în funcție la București au susținut promovarea în economia românească a principiilor democratice ale pieței libere, conformîndu-se exigențelor impuse de derularea reformei în condițiile fixate de cadrul general al acordurilor încheiate cu Fondul Monetar Internațional. A fost relevat, de asemenea, cursul ascendent al relațiilor dintre România și Comunitățile Europene, evidențiindu-se, în context, semnarea Acordului de asociere a țării noastre la C.E.E., precum și recentele amendamente adoptate de Parlamentul român în completarea Legii investițiilor străine. Toate acestea — au arătat raportorii — constituie indicii ale îmbunătățirii condițiilor de derulare a afacerilor, creînd un cadru favorabil de acțiune pentru investitorii din străinătate care doresc să vină în România.

La conferința din capitala britanică au fost prezenți, printre alții, dl. Napoleon Pop, secretar de stat, șeful Departamentului Comerțului Exterior din cadrul Ministerului Comerțului, dl. Emilian Ijdelea, președintele Agenției Române de Dezvoltare, dl. Bogdan Baltazar, consilier din partea României în board-ul Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, dl. G. Craig și dl. Paul Beza, reprezentanți ai Camerei de Comerț londoneze și ai Confederației Industriei Britanice, dl. N. Fiser, director în Ministerul britanic al Comerțului Exterior, dl. Richard Thomas, reprezentant al firmei Sinclair Roche & Temperley, și dl. Andrew Easdale, reprezentant al firmei McVities Food. La lucrările conferinței au participat și au prezentat comunicări domnii Arthur Bache — ambasadorul Marii Britanii la București, și Sergiu Celac — ambasadorul României la Londra.

Participînd la această întîlnire, am avut prilejul de a vedea interesul deosebit de care se bucură țara noastră printre oamenii de afaceri din Marea Britanie, și am constatat, cu satisfacție, că sînt întrunite toate premisele necesare pentru a transfera relațiile economice bilaterale din planul bunelor intenții în planul acțiunilor concrete de colaborare, la toate nivelurile.

Vom reveni cu amănunte în suplimentul pe care revista „Flacăra" îl va dedica — în curînd — prezentării Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Februarie, 1993 — Londra

GEORGE ARION ■
MIHAI SĂNDOIU ■

THE EUROPEAN QUALITY A·W·A·R·D

1992
RANK XEROX

O singură şansă pentru progres: CALITATEA

Cînd Rank Xerox Limited a cîştigat Premiul European pentru Calitate în octombrie 1992, ea devenea a 12-a organizaţie Xerox apreciată pentru eforturile sale în domeniul calităţii de la începutul anilor 80. Iată premianţii pentru calitate din cadrul Xerox Corporation:

1980 — Fuji Xerox, Japan — The Deming Prize
1984 — Rank Xerox U.K., Mitcheldean — British Quality Award
1986 — Rank Xerox U.K., Welwyn Garden City — British Quality Award
1987 — Rank Xerox France — French Government Citation
1989 — Xerox Canada Inc. — National Quality Award
1989 — Rank Xerox U.K. — British Standards Institute Mark of Quality
1989 — Xerox Corp. (U.S.) — Malcolm Baldrige National Quality Award
1990 — Rank Xerox Netherlands — Netherlands Quality Award
1990 — Rank Xerox Australia — Australian National Quality Award
1990 — Rank Xerox Mexico — Mexican National Quality Award
1992 — Rank Xerox Ireland — Irish Quality Association Quality Mark
1992 — Rank Xerox Belgium — National Quality Award
1992 — Rank Xerox Hong Kong — The Hong Kong Management Association Quality Award
1992 — Rank Xerox Limited — The European Quality Award

„Îmbunătătirea calităţii este un proces continuu. Pentru că pe măsură ce noi devenim mai buni, la fel face şi concurenţa. Iar pe măsură ce rezolvăm cerinţele clienţilor, aşteptările lor faţă de Xerox cresc. Urmărirea calităţii ne-a învăţat că, oricît de buni am fi astăzi, mîine trebuie să fim mai buni decît astăzi."

Paul Allaire

PAUL A. ALLAIRE
CHAIRMAN AND CHIEF EXECUTIVE OFFICER

Rank Xerox Romania
Bucuresti, Str. G-ral Berthelot nr. 27
Telefon: (401) 312 0053

Xerox
The Document Company

Nu ne vindem țara, ne vindem cîinii

Una dintre afacerile rentabile care se practică în prezent în România o constituie vînzarea cîinilor de rasă. De la o persoană de încredere, care dorește să-și păstreze anonimatul, am aflat că aceste afaceri se derulează cu concursul Uniunii Asociaților Chinologice Independente din România, cu sediul în strada Popa Tatu nr. 61, asociație ce este agreată de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare. Actele eliberate de U.A.Ch. Independente nu sînt recunoscute pe plan internațional și național. Capul răutăților îl constituie o persoană ce desfășoară muncă de secretariat în cadrul Uniunii Asociaților Chinologice Independente. Doamna secretară s-a dovedit, în decursul timpului, a fi un intermediar de nădejde între persoanele care vînd și cumpără cîini de rasă și care folosesc metode de lucru ilegale. De exemplu, dacă cineva dorește să cumpere un cîine dintr-o anumită rasă, acesta este pus, de către „doamna intermediar", în legătură cu președintele clubului rasei respective, președintele clubului oferă persoanei care a lansat cererea numărul de telefon și adresa proprietarului cîinelui, urmînd ca după aceea să se facă negocierea. Cîinii folosiți în aceste tranzacții provin fie de peste granță (Chișinău și Moscova), fie de la noi din țară.

Cîinii aduși de la ruși nu au acte recunoscute de Federația Chinologică Internațională (F.C.I.), deoarece sînt întocmite de asociații chinologice rusești — pirat. Cîinii proveniți din țară sînt obținuți prin următorul procedeu: femela este forțată (prin montă) să nască pui o dată la șase luni, ceea ce nu este indicat deoarece aceasta înseamnă o forțare fiziologică nepermisă, ilegală; în acest fel apar cîini fără acte. Toți acești cîini care nu au acte sau au acte nerecunoscute de F.C.I. vor deveni, peste noapte, cu ajutorul doamnei secretare cîini cu acte recunoscute de F.C.I. Actul este „fabricat" în modul următor: „doamna intermediar" cumpără cîini cu acte valabile, vinde cîinele fără acte unui „binevoitor", iar actul este vîndut unei persoane care posedă cîine prin procedeele menționate mai înainte.

Aceste acte fabricate se vînd la prețuri care se învîrt în jurul sumei de 60 000 lei. Rasele de cîini cele mai căutate sînt: pechinez, caniche, ogari afgani, chaw-chaw, rotwiler.

„Doamna intermediar" cîștigă de fapt de două ori, o dată din fabricarea actului și o dată din activitatea de intermediere. Dînsa colaborează fructuos și cu studenții străini aflați la studii în România, procurîndu-le cîini ce urmează a fi vînduți în Turcia. Cîștigul obținut de ambele părți este demn de luat în seamă. Un cîine din rasele de talie mică, achiziționat în România la prețuri de aproximativ 20 000—30 000 lei este vîndut în Turcia cu aproximativ 200—300 dolari.

Deci, să tot faci afaceri cu cîini.

GHEORGHE BARBU

Din nou despre jocurile de întrajutorare

— Cine e la ușă? Poliția! În numele legii, sînteți arestat!

● S-au adunat de la cetățeni aproximativ 4 miliarde de lei ● Din cele 400.000 de variante sînt achitate doar 50.000 (12,5%) ● Ar fi necesare alte 4 miliarde pentru restituirea sumelor datorate deponenților ●

Iată cîțiva dintre cei arestați în cadrul acestei anchete:

RUSCU MARIAN, director al Hotelului Prahova, a fost arestat luna trecută. El s-a afiliat firmei Sonia Ceaușu-Mițan, unde a inițiat varianta cîștigurilor în obiecte (autoturisme). În mod ilegal, a intervenit pentru a nu se respecta ordinea de înscriere și achitare a cîștigurilor. În acest fel, a „cîștigat" două autoturisme.

BELIU CORNEL, director în relații cu publicul al firmei. A „cîștigat" și el două autoturisme.

În cursul acestei luni au fost arestați:

VIOREL ILIE MIȚAN, de 29 de ani, fost director al S.C. Practic Sonia Mițan, fratele patroanei Sonia Ceaușu. Împreună cu aceasta, a falsificat evidențele societății, asigurîndu-și un cîștig de peste 2,5 milioane de lei.

CECILIA CLAUDIA IONIȚĂ, de 24 de ani, fost director pentru relații cu publicul. În decursul timpului, a devenit peste noapte... multimilionară. Și iată cum: cu sprijinul Georgetei Mițan, administratorul firmei, a făcut rost de adresele a 17 colegi de serviciu și s-a înscris pe liste în numele lor. A cîștigat, astfel, 8,4 milioane de lei!

Cazul CARUSEL-IORGULESCU la amploare! Gravitatea prejudiciilor aduse buzunarelor populației îl înscrie imediat după firma Sonia Ceaușu-Mițan.

Pînă în septembrie 1992 a încasat pe 1 100 000 de variante suma de 814 milioane lei. Pentru restituirea tuturor sumelor depuse i-ar fi necesare peste 295 milioane de lei.

În cursul acestei luni a fost arestat unul dintre patronii acestei societăți, **Gh. Maroniak**. El a dispus ca 320 de persoane dintre primele 500 înscrise inițial să mai beneficieze de o premiere de 5 000 de lei. Așadar, el a întocmit personal borderoul de premiere, fără depunerea sumelor aferente înscrierilor (persoanele nici nu știau). Din totalul premierilor ridicate, Gh. Maroniak a plătit doar 950 000 de lei, restul de 650 000 de lei neputîndu-i justifica în fața legii.

Bomba acestor arestări ulmește sutele de mii de ploieșteni păgubiți, sporind într-o oarecare măsură încrederea opiniei publice în competența poliției. Sperăm ca, în acest context, după această „bombă a arestărilor" să urmeze o alta care ar face fericiți pe mulți „jucători" ai sistemelor de întrajutorare, și anume, restituirea sumelor depuse!

RALUCA VRABIE

Începînd cu arestarea SONIEI CEAUȘU-MIȚAN, în decembrie 1992, s-a declanșat o adevărată cascadă de arestări, în cadrul acestei anchete fără precedent în istoria activității Poliției județului Prahova. De curînd, cercetările au fost lărgite și asupra altor așa-zise jocuri de întrajutorare.

Astfel, reclamații în funcție de care au început sau se vor începe cercetările sînt în afară de Sonia și Carusel, de la alte... 68 de societăți de același profil: ROLEX-ROȘCA, MARY-CONSTANT, QUATRON, GEMINI-BALAN, SORINA-VIS-VIȘOIU, SPERANȚA etc. Sînt și unele societăți cu depuneri în valută, cum ar fi ATAC sau AUTENTIC și altele pirat, ai căror organizatori au dispărut subit.

Despre una, despre alta, din Craiova

Răposatul se întorcea din mormînt și aprindea lumina

De multă vreme, Ruxandra Oprea viețuia singură în Cîmpia Dunării, uitată parcă și de Dumnezeu. Au fost ani de zile în care timpul s-a scurs numai între muncile cîmpului și preocupările din familie.

În rest, nimic. Viață dominată de monotonie. Toate aceste îndeletniciri au fost curmate odată cu moartea soțului ei. Într-o dimineață de iarnă, Ruxandra Oprea și-a găsit în așternutul patului „soțul rece". A trecut în lumea celor drepți fără luminare la cap.

După înmormîntare, femeia și-a reluat rosturile și munca în gospodărie mai virtos ca înainte. Însă, noapte de noapte, își visa soțul și se deștepta în miezul nopții cutremurată de fiori. Becurile din casă erau aprinse toate, deși cînd se culca stingea toate luminile.

Încet-încet, frica și panica au copleșit-o. A povestit întîmplările ciudate de la miezul nopții, mai întîi preotului, dar acesta a persiflat-o, spunîndu-i că a dat în mintea copiilor.

Cineva a îndemnat-o să aprindă lumînări în biserică mai multe zile în șir și să se roage pentru odihna și prihana soțului decedat. După mai bine de o jumătate de an de rugăciuni și ofrande aduse celui dispărut, becurile din casă nu s-au mai aprins singure la miezul nopții. Totul a reintrat pe făgașul normalității.

Sătenii cred despre toate acestea că sînt simple fantasmagorii, iar despre femeie că și-a sărit din minți de-a binelea.

Detectivul era un borfaș sadea

Doamne, mare bucurie a fost pe capul lui Constantin Firu din Craiova, cînd s-a văzut posesorul legitimației de detectiv cu numărul 49, eliberată cu brio de Filiala din Craiova a Societății detectivilor particulari.

Nu-și mai încăpea în piele. Devenise cineva. Se pare că aripa infatuării îi dăduse nas și mai mult lui Constantin Firu. Într-una din zile, avînd la dispoziție timp liber berechet, a intrat în restaurantul Jiul și a consumat cantități exagerate de băuturi alcoolice.

Odată ieșit afară din local și sub influența nefastă a alcoolului, detectivul și-a luat în serios meseria, dar în sensul negativ al faptelor. A tăbărît pur și simplu pe mașina unui străin, dorind cu tot dinadinsul să o deschidă prin forță. Evident, dat fiind beției, n-a reușit mare lucru. Atunci, i-a smuls oglinda, urmînd să comită și alte fapte reprobabile. În același timp, un grup de cetățeni indignați peste măsură l-au imobilizat pe năstrușnicul detectiv și l-au predat cui trebuia.

ION CEACIRU

UNIVERS PARTICULAR

Am primit:

Domnule redactor-şef,

În legătură cu aspectele publicate în nr. 3/1993 al revistei dv., în cuprinsul articolului „Poliţia din Şimleul Silvaniei confiscă medicamentele aşteptate de sute de bolnavi", facem următoarele precizări :

La data de 12.01.1993, ora 16,00, o patrulă de poliţie a controlat autoturismul nr. 2-SJ-7776, condus de IOZSA ANDRA pe raza oraşului Şimleul Silvaniei, constatîndu-se cu acest prilej că transporta patru cutii conţinînd diferite sortimente de medicamente, pentru care nu avea acte de proveniență.

MARTUS ANDRAS, însoţitorul şoferului, a declarat poliţiştilor că medicamentele au fost ridicate de la Farmacia „Caritas" din Oradea, pe baza unor reţete întocmite de medicul de circumscripţie ORBAN ION, din comuna Pericei, unde urmează a fi predate. În această situaţie, medicamentele au fost ridicate şi predate în custodie, spre păstrare în condiţii corespunzătoare, farmaciei din Şimleul Silvaniei, pînă la finalizarea verificărilor ce se impuneau a fi efectuate. În urma cercetărilor întreprinse la Farmacia „Caritas" din Oradea, s-a stabilit că medicamentele găsite în autoturism au fost eliberate pe baza reţetelor întocmite de medicul ORBAN ION, iar farmacista de serviciu, MARJALAKY KATALIN, a livrat pentru circumscripţia medicală Pericei o cantitate mai mare de medicamente decît era specificat în reţete, omiţînd să înmîneze primitorului inventarul cu medicamentele livrate.

Ca urmare, la data de 01.02.1993, s-a predat medicului ORBAN ION cantitatea de medicamente ridicată în baza reţetelor întocmite.

Apreciem că măsurile întreprinse de poliţie au fost în limitele legale, urmărindu-se de fapt tocmai asigurarea respectării legii şi în acest domeniu.

Biroul de presă
al Inspectoratului General al Poliţiei
nr. 83912.12.02.1993

Atenţie, cetăţeni

Nu consumaţi aceste produse:

Inspecţiile efectuate de Oficiile Judeţene pentru Protecţia Consumatorilor s-au soldat şi în această săptămînă cu semnale de alarmă. Astfel, negustorii afişau cu nonşalanţă, în galantare, mărfuri cu termen de valabilitate expirat, cu caracteristici tehnice şi calitative neconforme cu standardele în vigoare, strict interzise comercializării, cum ar fi :

● salam, cremvurşti, costiţă — la **SC MUNTENIA COMAL S.A. Ploieşti şi SC BOCHI S.R.L. Piteşti.**

● salam — **SC CARVIL S.A. Rîmnicu-Vîlcea.**

● pateu de carne import Ceho-Slovacia — **la SC LIBER S.R.L. Reşiţa.**

● margarină import Turcia — **la Cafe Bar Olga Tîrgu-Mureş.**

● unt cu încărcătură microbiană peste limita admisă — **la SC UNIVERSAL SERVICE S.N.C. Suceava.**

● pîine mucegăită — **la MERTUS AGRO PROD S.R.L. Tîrgu-Mureş**

● cafea boabe mucegăită — **la ASCO SRL Bistriţa, SC KB IMPEX S.R.L. Cluj, SC ANGELOTTI Cluj, ROYAL SNC Giurgiu, SC VITOCOOM SRL Tîrgu-Mureş.**

● cacao mucegăită — **la CONSUM COOP, comuna Daia, judeţul Giurgiu.**

● orez import Ceho-Slovacia — **la SC VITOCOOM S.R.L. Tîrgu-Mureş.**

● conserve de legume (zarzavat ciorbe, roşii în bulion, ghiveci în bulion) cu mucegai la suprafaţă — **la UNIVERS S.A. Rîmnicu-Vîlcea.**

● cartofi stricaţi, îngheţaţi — **la SC LEMON S.A. Craiova, SC LEGUME-FRUCTE Luduş.**

● usturoi import Iran, încolţit, sec — **la SC AZERIMPORT-EXPORT S.R.L. Piteşti, SC COMAT-INAL S.R.L. Sibiu.**

● lămîi şi portocale îngheţate — **la SC AGRICOLA S.A Gherla, judeţul Cluj.**

● biscuiţi import Turcia, alteraţi — **la SC RODEXIM S.R.L. Reşiţa.**

● ciocolată rîncedă — **la SC AGRICOLA S.A. Gherla.**

● băuturi răcoritoare tip cola — **la SC MARGAVIL S.R.L. Rîmnicu-Vîlcea.**

● băuturi alcoolice : bitter, coniac, vermut în sticle murdare, cu impurităţi — **la SC EXTRA S.R.L. Bucureşti.**

Controalele repetate şi amenzile usturătoare aplicate nu reusesc să stîrpească aceste infracţiuni, dar fie şi numai confiscarea mărfurilor alterate poate fi considerată o victorie, o şansă acordată sănătăţii consumatorilor.

BRÎNDUŞA NICOLAE

OFICIUL PENTRU PROTECŢIA CONSUMATORULUI
B-dul Nicolae Bălcescu 21
Tel.: 615 66 92 • Fax 312 25 96

Ce faceţi cu banii dumneavoastră ?

Vremea ceasurilor

Ideea de a scrie acest articol mi-a dat-o un scriitor celebru : **Art Buchwald.** I-am citit un articol apărut în **International Herald Tribune,** pe la începutul lui ianuarie. Buchwald îi făcea praf acolo pe snobii transoceanici care una-două îşi cumpără un ceas nou ; unul cu cronometru, altul cu tahometru, un altul care să reziste la presiuni de ordinul sutelor de atmosfere, un altul care să meargă şi-ntr-un cuptor de oţelărie şi tot aşa.

Într-o discuţie amicală, o distinsă colegă, întoarsă de curînd dintr-o călătorie în Occident, ne spunea că, în tot Vestul, o femeie elegantă, şi bogată se cunoaşte după ceas ; după ceasul pe care-l poartă, bineînţeles. Pentru că, nu-i aşa ?, sînt ceasuri şi ceasuri pe lumea asta

Ei bine, m-am gîndit că, dacă aş avea bani, bani mulţi, mi-aş cumpăra şi eu un ceas din ăla de-adevăratelea. Nu strică. E frumos, elegant şi parcă „înnobilează" mîna care-l poartă. Cel puţin impresia asta mi-o lasă mie reclamele **Constantin Vacheron, Patek Phillippe, Longines** şi altele asemenea, pe care le-am văzut prin revistele bune de pe la noi.

Deci, dacă aş avea banii dumneavoastră, eu mi-aş lua un ceas ; unul sau mai multe. Cum ziceam, „dă bine". Mai mult, nici nu cere „de mîncare", ca o maşină, de pildă. În plus, are şi calitatea de a fi în permanenţă un însoţitor de **bon ton.** Cîte idile nu s-au înfiripat, pornind de la întrebarea : „n-aveţi un ceas ?"

MARCEL APOSTOLESCU

Mici secrete utile

● Mobila din lemn natur, după ce este spălată cu apă caldă şi săpun, dobîndeşte luciu dacă trecem peste ea un tampon înmuiat în untdelemn amestecat cu oţet sau zeamă de lămîie.

● Pentru a îndepărta petele de apă de pe un lemn lustruit, se freacă locul cu petrol, în care s-a dizolvat puţină sare fină. După ce zona s-a uscat bine, se îndepărtează urmele de sare cu o flanelă moale.

● Obiectele de argint oxidate se curăţă frecîndu-le cu un tampon îmbibat cu funingine sau cu scrum de ţigară.

● Becurile devin mai strălucitoare dacă au fost şterse cu o cîrpă îmbibată în alcool.

● Sticlele murdare se spală foarte bine cu sare grunţoasă; se agită bine şi se limpezesc cu apă caldă.

● „Florile de gheaţă" se îndepărtează rapid de pe geamuri dacă sînt şterse cu o cîrpă înmuiată în apă călduţă sărată.

● Blana albă, dacă nu este foarte murdară, se poate curăţa frecînd-o cu tărîţe uscate de grîu sau de porumb. Pe măsură ce tărîţele se înnegresc, se folosesc altele curate. La sfîrşit se scutură bine.

ELENA GRECESCU

Farmacia din grădină

BUJORUL

Eleganţa deosebită a plantelor de **bujor** (Paeonia officinalis L.), frumuseţea neîntrecută a florilor, ca şi înflorirea lor timpurie, sînt elemente care înscriu bujorii printre cele mai valoroase plante floricole perene, folosite în decorul parcurilor şi grădinilor.

Bujorii pot fi folosiţi cu maximum de efect în crearea unor încîntătoare compoziţii peisagistice, alături de alte plante medicinal-ornamentale sau arbuşti decorativi.

În vecinătatea trandafirilor pitici cu florile de culoare albă, solurile de bujor cu florile colorate în roşu-aprins creează minunate contraste şi concură la obţinerea unor efecte decorative deosebit de frumoase.

Bujorii pot realiza efecte decorative inegalabile şi în cazul în care se plantează singuri pe marginea aleilor din parcurile mari, pe terase, în faţa boschetelor de arbuşti sau în vecinătatea unor pilcuri de arbori medicinal-ornamentali. În sfîrşit, bujorii furnizează admirabile flori tăiate, deosebit de elegante, care realizează splendide efecte în decorarea interioarelor.

De la Paeonia officinalis şi soiurile sale se folosesc în scop medicinal rădăcinile. Acestea conţin pînă la 1,5% ulei volatil, în compoziţia căruia intră paeonolul (de natură acetofenonică) şi glicozida salicina. A fost pus în evidenţă un efect sedativ al extractelor apoase sau alcoolice din rădăcini, precum şi un efect tonic-aperitiv.

În medicina populară tibetană, rădăcinile se folosesc sub formă de decoct antiseptic, galactagog şi diuretic.

Diferitele specii ale genului Paeonia şi mai ales Paeonia officinalis sînt apreciate în medicina tradiţională din Orientul îndepărtat. În condiţii experimentale s-a stabilit un efect de inhibare asupra multiplicării unor virusuri.

ION ROVENTA

GHID DE MEDICINĂ NATURISTĂ

Anghina pectorală

Dimineaţa, suferindul îşi va face un **masaj** foarte uşor, sub formă circulară, în dreptul inimii şi după aceea o **baie ascendentă a braţelor,** care va începe cu apă la o temperatură de 35 grade, care va urca în 10 minute, adăugîndu-se apă fierbinte, la 40 de grade. De cîteva ori pe zi, va efectua, timp de 1 minut, următorul exerciţiu de respiraţie : va inspira lent pe nas, îndepărtînd la maximum coastele, abdomenul şi umerii imobili, va expira lent pe nas, contractîndu-şi cavitatea toracică. Exerciţiul va fi efectuat fără efort sau oboseală. Spre seară, îşi va face un **masaj reflexogen la ambele tălpi,** în zonele : suprarenale, rinichi, vezică, plex solar, stomac, plămîni, inimă şi hipofiză, cîte 2 minute, cu excepţia zonei inimii, care va fi masată numai un minut. (Vezi desenul alăturat)

Ca **tratament intern :** Dimineaţa şi seara, cîte 30 picături de infuzie de păducel, care se prepară macerîndu-se 20 g flori de păducel timp de 8—10 zile, în 100 ml alcool ; sau din tinctură, care se prepară prin macerarea a cîte 40 g flori de păducel şi plantă salvie, timp de 6 zile în 200 ml alcool. În cursul dimineţii, va bea suc de morcov, 150 ml, suc de sfeclă roşie, 50 ml + suc de ţelină, 20 ml. După masa de prînz, o linguriţă de hrean ras, în părţi egale cu miere.

După masă, spre seară, va bea o cană din una din infuziile de mai jos, care se prepară opărindu-se o linguriţă din amestec timp de 10 minute cu 200 ml apă fierbinte.

Se mai recomandă două linguri pe zi din siropul pentru inimă, propus de regreta Teodora Indrei Stoica, care se prepară fierbîndu-se într-un litru must de struguri, timp de 10 minute, 10 tulpini de pătrunjel cu frunze, după care se adaugă, la ultimul clocot, 300 g miere. Mustul se obţine storcîndu-se strugurii, lichidul este pus la fiert şi lăsat să clocotească (luîndu-se spuma) şi apoi, fierbinte, se toarnă în sticle fierbinţi, care se leagă cu celofan.

FIOREL OLIMPIAN PAŞCANU

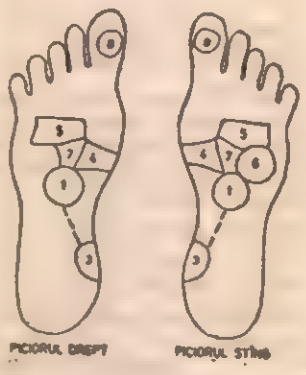

„ARME ABSOLUTE“

• *Automobile cu motorul plasat central*

Dispunerea centrală a motorului este doar o „modă“ sau o necesitate ?

Încă de la începutul anilor '60, constructorii au realizat mașini de **Formula 1** capabile să dezvolte accelerații foarte mari, apropiate de cea a gravitației. Demarajele în trombă, plecările „ca din pușcă“ au devenit accesibile mai ales automobilelor al căror centru de greutate a fost deplasat către puntea din spate ; pentru supraîncărcarea inerțial-dinamică a roților posterioare s-a adoptat soluția transferării motorului din partea din față a mașinii către a doua parte a ampatamentului. Această soluție constructivă a căpătat denumirea de „motor central“ și a trecut de la mașinile de **Formula 1** și la mașinile de raliuri, confirmîndu-și în grele încercări marea ei eficacitate. Motorul plasat central a dat o mai largă libertate de exprimare stiliștilor, permițîndu-le crearea unor caroserii mult pionjate în față, cu un coeficient de aerodinamicitate mult îmbunătățit.

Primele mașini **monoplas** cu motor central au apărut în perioada 1934—1939. **AUTO UNION**-urile proiectate de legendarul **Ferdinand PORSCHE** s-au impus fără drept de apel în lumea curselor automobilistice de atunci. Marele constructor german a optat pentru această soluție obligat de forța excesivă a motoarelor **Auto Union**, care dezvoltau puteri cuprinse între 300 și 600 de cai. Soluția s-a generalizat după 1965, în urma apariției mașinilor proiectate de **Colin CHAPMAN**. Automobilul său **LOTUS FORD** a fost primul monoplas cu motor central învingător în cursa de la **Indianapolis** (S.U.A.).

În Europa, inițiativa lui **Porsche** a fost preluată imediat de **ALFA ROMEO**, care a construit, în 1940, modelul **512**, realizat doar în două exemplare. Tot în aceeași perioadă, firma italiană a mai proiectat și berlineta sport **Tipo 163**, rămasă însă numai în stadiul de prototip. În perioada 1945—1965, s-au produs, atît în Europa, cît și peste Ocean, multe alte modele sport, de curse sau de turism. În Statele Unite, s-a evidențiat modelul **FORD GT 40**, care s-a impus pe pistele de concurs, inclusiv în întrecerea de 24 de ore de la **LE MANS**. Exploatînd efectul succesului în competiții, **FORD** a lansat cu succes și o variantă „domesticită“ a bolidului său, destinată circulației de toate zilele — **ROAD VERSION**.

FERRARI LE MANS este primul autoturism european cu motor central, derivat direct din modelul de curse construit de italieni, destinat circulației pe șosele. După **FERRARI**, **De TOMASO** a lansat un model similar — **VALLELUNGA** — al cărui motor era încorporat în structura de rezistență a mașinii. În 1965, **BERTONE** a creat modelul **LAMBORGHINI 400 P**, care a devenit trei ani mai tîrziu **LAMBORGHINI MIURA**. **MIURA** a rămas

pînă azi una dintre cele mai prestigioase mașini sportive, cu o concepție tehnică de avangardă, cu performanțe inegalabile, de care s-au mai apropiat doar urmașele ei, **COUNTACH** sau **DIABLO**.

De **TOMASO MANGUSTA**, **FERRARI DINO 206 GT**, **ALFA 33**, **MATRA 530** au asigurat continuitatea genului. În 1970, la Salonul de la Torino, a fost prezentat primul autoturism cu motor central cu patru locuri : **LAMBORGHINI URRACO**. Au urmat, într o serie italiană de excepție, **FERRARI 308 GTS**, **FERRARI 512 BB**, **FERRARI DINO 246 GT**, **FIAT X1/9**, **FERRARI GTO**, **FERRARI TESTAROSA** și „invincibile“ **FERRARI F 40** — modele ambițioase, apropiate ca performanțe de mașinile de **Formula 1**. În 1983, constructorii americani au adus în scenă modelul **PONTIAC FIERO**, un coupé cu două locuri și caroserie de plastic, echipat cu un motor central așezat transversal. Pentru acest proiect, concernul **GENERAL MOTORS** a cheltuit suma de **un sfert de miliard de dolari**.

După ce mașinile cu motor central s-au impus în cursele de **Grand Prix**, precum și în cele de anduranță, soluția despre care vorbim a început să-i intereseze și pe constructorii mașinilor de raliuri. Prima mașină de succes cu motor central, „**arma absolută**“ trimisă la startul marilor raliuri internaționale, a fost **LANCIA STRATOS** - un model cu linii agresive, cu o caroserie extrem de elaborată, desenată de **BERTONE**. Distingîndu-se printr-o bună motricitate și printr-o manevrabilitate de excepție, **LANCIA STRATOS** a marcat începutul acțiunii de lansare a unei noi generații de mașini de raliuri. Consecventă ideilor sale, **LANCIA** a trimis în luptă și modelul **RALLY 037**, urmat apoi de **LANCIA DELTA HF INTEGRALE**. În Europa, doar **PEUGEOT** a încercat să țină pasul cu **scuderiile** italiene, lansînd, în 1983, modelul **205 T 16**, tot o „integrală“ cu motor central, de un mare rafinament tehnic. Un comeback spectaculos în raliurile de anvergură a încercat, în anii din urmă, și **FORD**, prin modelul **RS 200**, echipat „la modă“, cu motor central și tracțiune 4x4.

În țara noastră, prima apariție de gen a fost semnalată în 1937, la Raliul Banatului. Acolo a debutat cel dintîi autoturism **DACIA SPORT** cu motor central — modelul **MD 37**. În ultimii ani, mai multe modele de **ARO 10** și **ARO 24** echipate cu motoare amplasate central au evoluat în Campionatul Național de Raliuri.

Nu ne putem încheia călătoria în lumea vedetelor pe patru roți înainte de a spune cîteva cuvinte despre confortul mașinilor de... milioane : toate au în dotare instalații de climatizare, calculatoare de bord, scaune anatomice îmbrăcate în piele, instalații audio Hi-Fi etc., etc... ; în plus, contactul general de pornire este acționat pe bază de cărți magnetice, înscripționate cu „amprenta“ personală a proprietarului.

Nu ne rămîne decît să ne înscriem pe listele de... așteptare !

CRISTIAN BUZAȘ

Proiecte noi pentru mașini cu motorul central

● **FERRARI F 80 — La începutul acestui an, Ferrari vrea să apară pe piață cu un nou model : F 80. Acesta este un coupé, cu tracțiune integrală, echipat cu un motor „central“ de 5 000 cmc, cu 12 cilindri, dezvoltînd o putere de 650 de cai. Preț : un milion de mărci germane.**

● **McLAREN — Firma britanică de mașini de curse vrea să materializeze anul acesta visul fanilor săi : versiunea de oraș a McLaren-ului de Formula 1. Modelul, în curs de finalizare, va dispune de un motor de 6 000 cmc, cu 12 cilindri, care îi poate furniza o putere de 450 de cai. Acest automobil de vis va fi capabil să „zboare“ cu 350 km/h. Preț : 1,5 milioane DM.**

ZILE NEGRE PENTRU DAF

DAF — cel mai mare constructor olandez de autocamioane grele — nu a reușit să ajungă la o înțelegere cu băncile asupra unui împrumut de „salvare“ de 975 de milioane de dolari. Firma olandeză caută în continuare protecție împotriva creditorilor săi.

Ca și alți producători de truck-uri, **DAF** a fost lovită de scăderea vînzărilor de camioane în Europa Occidentală. În afară de Germania, unde s-a înregistrat o oarecare creștere, datorată unificării, vînzările de camioane mari pe piața vest-europeană au scăzut cu o treime (aproape 160 de mii de unități) în perioada cuprinsă între 1989 și sfîrșitul anului trecut. Dar, spre deosebire de rivalii ei mai mari — cum sînt **Mercedes**, **Iveco (Fiat)**, **Volvo** și **Renault** — firma olandeză nu are o companie-mamă, cu dare de mînă“, care să-i plătească datoriile. În 1991, DAF a pierdut 331 de milioane de guldeni, la o cifră de vînzări de 5,4 miliarde ; în prima jumătate a anului trecut, a mai pierdut alte 97 de milioane de guldeni. Împovărată de o datorie consistentă, firma nu a reușit nici măcar să se asocieze cu un alt fabricant din domeniu, pe un proiect oarecare, pentru a-și asigura un respiro.

Pe 28 ianuarie a.c., **DAF** a anunțat că va pune în operă un plan de supraviețuire. Pentru a-și susține operațiunile pînă cînd o finanțare pe termen lung pentru acest plan va fi aprobată, **DAF** a spus că are nevoie de un împrumut de urgență în sumă de 150 de milioane de guldeni (cca. 80 de milioane de dolari). Băncile cu care lucrează în mod curent au acceptat să-i acorde numai o treime din această sumă, cu condiția ca autoritățile olandeze și belgiene să asigure restul de bani.

Guvernul olandez a anunțat imediat că va participa cu partea care-i revine, doar dacă băncile vor fi de acord și vor sprijini planul de salvare elaborat de conducerea firmei. Deși băncile olandeze au mărșat la idee, mai multe bănci engleze — printre care se numără Barclays și Lloyds — au refuzat să colaboreze, iar discuțiile au sucombat, părțile implicate învinovățindu-se reciproc pentru insucces.

Koos Andriessen, ministrul olandez al economiei, a declarat că guvernul este dispus să ofere sprijinul statului, pentru că autoritățile de la Haga cred că **DAF** are încă șanse de supraviețuire. Ca urmare, pe 3 februarie, „îndulcindu-și“ poziția inițială, băncile au fost de acord să vireze în contul firmei un împrumut de 60 de milioane de guldeni.

Aparent surprinzător, rivalii europeni ai lui **DAF** încurajează lobby-ul susținătorilor. De fapt, ei se tem că firma olandeză va încăpea pe mîinile constructorilor japonezi de la **Hino**, **Nissan** sau **Mitsubishi**. Unii analiști din industrie spun că acest lucru nu este posibil deoarece japonezii au și așa destule probleme pe piața lor națională, iar experiența de care dispun în domeniul construcțiilor de truck-uri este destul de redusă, pentru că, prin specificul geografic, în Japonia comerțul pe distanțe mari se face pe apă. Acești analiști s-ar putea, însă, să i subestimeze pe fabricanții niponi, iar constructorii europeni de camioane, care în marea lor majoritate sînt și producători de autoturisme, știu cît de dură poate fi concurența cu japonezii.

Firmele nipone amintite vînd deja camioane de mic tonaj în Europa, asigurîndu-le și un service de calitate prin rețelele de distribuție specializate în vînzarea autoturismelor. E drept că, pentru camioanele de mare tonaj ar avea nevoie de o infrastructură service pe care, deocamdată, nu o au. Totuși de acest **DAF** poate fi o ofertă tentantă pentru el. Oricum, dacă guvernul olandez își însușește planul de salvare propus de **DAF**, pericolul japonez este îndepărtat. Deci, este posibil ca **DAF** să rămînă totuși pe linia de plutire.

ALEXANDRU ARION ■

(După **The Economist** / 6—12 februarie 1993)

INFOCLUB
■ Revistă de informatică și calculatoare
■ Membru International Data Group (IDG) SUA
cel mai mare producător de reviste de informatică din lume
PRIN NOI ÎN ÎNTREAGA LUME!
București, Piața Presei Libere nr. 1
Tel. 617 72 44, Fax 617 58 33

REVISTA PROFESIONISTULUI ÎN AFACERI
Editată de ASE World Enterprises din SUA și Societatea Știință & Tehnică S.A.
Piața Presei Libere nr. 1, cod 79781, București, Tel. 617 72 44, Fax 617 58 33
BUSINE$$ TECH INTERNATIONAL
■ secretul succesului american în afaceri
■ marketing, management, finanțe, juridice
■ codul manierelor în afaceri
■ tehnologie internațională la zi
"INFORMAȚIA ÎNSEAMNĂ PUTERE, NOI VĂ FURNIZĂM INFORMAȚIA"
Abonamentele la sediul Societății sau RODIFIL nr. catalog $49, anual 6 numere - 720 lei

MONDO • AUTO • SHOW

Ford Fiesta SX

● **Ford Fiesta SX** — Se fabrică în variante cu trei şi cinci uşi. Geamurile sînt acţionate electric şi închiderea portierelor se asigură printr-un mecanism unic. Motorul de 1,3 litri dezvoltă o putere de 70 de cai. Cutia de viteze are cinci trepte. Prin performanţele sale mecanice şi estetice, **Ford Fiesta SX** poate fermeca pe oricine. **Preţ :** 12.600 de dolari.

● Modelele din gama **„cabriolet"** fabricate de **Ford** au prins o piaţă excepţională în Franţa ; vînzările au crescut cu 50% între 1990 şi 1992. Încurajată de succes, firma producătoare a lansat un nou model : **Malibu.** Această variantă modernă a cabrioletei este echipată cu un motor de 1,4 litri şi 71 de cai putere, are un sistem de direcţie dublu asistat şi frîne ABS şi atinge o viteză maximă de 163 km/h. **PREŢ :** 20.000 de dolari.

● Prima limuzină **Chevrolet Corvette** a venit pe lume în iunie 1953. În cei patruzeci de ani care au trecut de la lansare, „corvetta" pe patru roţi a devenit un mit al Americii, de pe liniile de montaj ale uzinelor din Michigan ieşind pînă acum **un milion** de exemplare ale modelului. În varianta de început, maşina era echipată cu un motor de şase cilindri în linie, iar cutia de viteze automatică avea... două trepte. Motorul de azi este un V 8 de 5,7 litri care dezvoltă 300 de cai putere. Frînele **corvettei** actuale sînt supravegheate de un sistem ABS, iar transmisia cardanică este dotată cu un sistem antipatinaj ASR ; cele patru roţi sînt, evident, independente. Şoferul se bucură de un regim special de protecţie, graţie unui sac **gonflabil** care se „încarcă" instantaneu la cel mai mic şoc frontal. Caroseria este foarte rezistentă şi are o linie deosebită. **PREŢUL Chevrolet-ului Corvette :** 35 000 de dolari.

● **Daihatsu** a declarat modelul **Applause** maşina anului. În ograda proprie, bineînţeles. Echipat cu un motor de 105 cai putere, **Applause** se fabrică în trei variante : **Li, XI** şi **Zi.**

Suzuki Swift

● **Suzuki Swith 16 V** („v" de la valve) intrată de curînd pe piaţa europeană, **Swift** este un mini-sport, compact şi foarte maniabil, cu o linie modernă, simpatică şi lejeră. Are un motor puternic (90 de cai), căruia nu i se poate reproşa decît că este un pic cam... zgomotos. În rest, numai de bine. **Preţ :** 15.500 de dolari.

● De zece ani **coupè-urile Mercedes 500** şi **600 SEC** s-au integrat în peisajul automobilistic al lumii. Modelele coupè din prima „tranşă" au fost urmate de o serie de berline model **S.** Acum, Mercedes reînnoieşte gama originară. Noile **coupè-uri 500** şi **600 SEC** au la bord tot ceea ce îşi poate dori un împătimit al volanului : oglinzi retrovizoare electric-rabatabile, calculator pentru negocierea în forţă a virajelor şi chiar şi un „valet" care îi întinde centura de siguranţă. Cele două versiuni ale modelului **coupè** de ultimă oră al firmei **Mercedes** se deosebesc esenţial prin motor : un V 8 de 4973 de cmc şi 319 cai putere sub capota lui **„500"** şi un V 12 de 5987 de cmc şi 394 de cai putere sub cea a lui „600". Ambele ating o viteză maximă de 250 km/h. **Preţurile de vînzare :** 120.000 şi, respectiv 156.000 de dolari. Un **600 SEC** face, deci, cît zece **Suzuki Swift.**

Renault Safrane

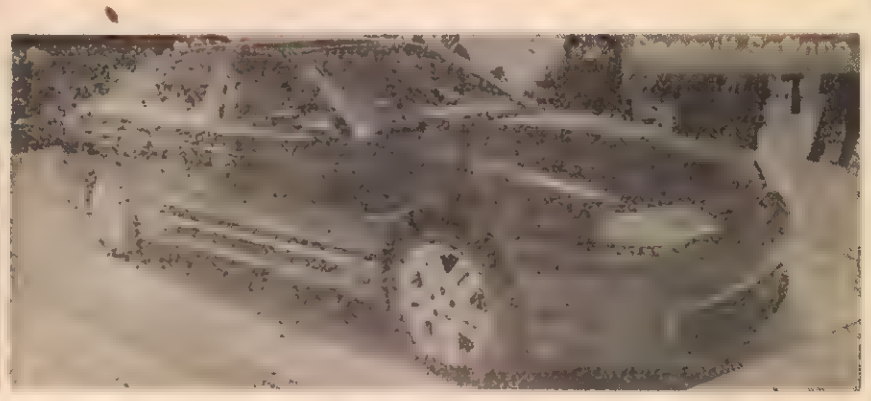

● **Un cadou pentru frumoasele noastre — Renault Clio „Elle".** „Elle", toată lumea ştie, este numele unei reţele de magazine, care se adresează, ştim noi, (bărbaţii) cui ; dar, sub acest nume „glorios", a fost pusă în vînzare şi o serie limitată a modelului **Renault Clio.** În variantă motorizată, „Elle" se fabrică în două versiuni (cu trei sau cinci uşi) şi într-o paletă cromatică specific feminină : bleu ciel, roşu etrusc şi galben citron ; are motor de 1,4 litri şi o cutie de viteze în cinci trepte. În funcţie de detaliile constructive şi estetice, **preţurile de vînzare** ale modelului oscilează între 73.800 şi 82.000 de franci francezi (13.500 şi, respectiv, 14.900 de dolari).

Motocicleta Triumph Tiger

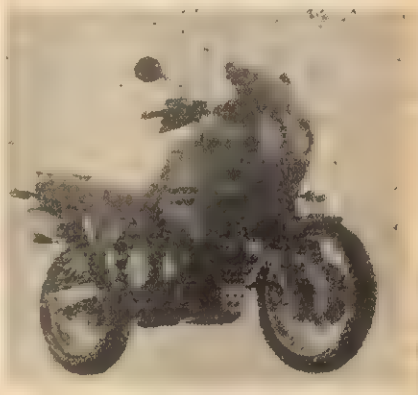

● Motocicleta rămîne pentru amatorii solitari de senzaţii tari, trăite în mare viteză, cel mai potrivit mijloc de a-şi satisface capriciile. **Triumph** le propune tuturor modelul **Tiger,** echipat cu un motor de trei cilindri (885 cmc şi 52 de cai putere) foarte „elastic" şi rezistent. Cutia de viteze în şase trepte asigură o exploatare raţională a motorului în regim de mare turaţie (8 000 rot/min.). **Viteză maximă :** 190 km/h. **Preţ de vînzare :** 12 000 de dolari.

● **Preţuri mai „omeneşti" şi pentru noi — Citroën AX** — 9.300 de dolari ; **Daihatsu Cuore** — 7 800 de dolari ; **Fiat Cinquecento** — 7.850 de dolari ; **Fiat Panda** — 9.250 de dolari ; **Seat Marbella** — 6 700 de dolari ; **Skoda Forman** — 6.750 de dolari ; **Renault Twingo** — 10.000 de dolari. Parcă astea din urmă mai seamănă a preţuri, nu-i aşa ? Chiar dacă, făcînd conversia la cursul zilei, te apucă ameţeala gîndindu-te în cîţi ani cîştigi atîţia lei !

● Cîteva amănunte despre ultimul „pitic" înscris pe listă. **Twingo** este urmaşul legitim al modelului **Renault 4,** considerat în patria-mumă drept „maşina studentului". Are un motor de 1,2 litri şi 55 de cai putere şi un interior de avangardă.

Nissan Micra

● **Referinţe excelente — Nissan Micra** a pătruns pe piaţa europeană cu nouă ani în urmă. Bucurîndu-se de unanime aprecieri, în varianta lui „la zi", modelul se vinde în două versiuni, diferenţiate prin capacitatea cilindrică a motorului : 1,0 şi 1,3 litri. Fişa tehnică a turismelor **Nissan Micra** arată astfel : motor — patru cilindri şi 1275 de cmc, 16 supape ; puterea : 75 CP (la 6 000 rot/min.) ; cutie de viteze în cinci trepte ; viteză maximă : 170 km/h ; greutate — 815 kg. **Preţul de magazin :** de la 10.400 pînă la 15.000 de dolari.

MARCEL APOSTOLESCU ■

OMUL ŞI MAŞINA LUI

Domnul NICOLAE MELINESCU, cunoscutul realizator şi prezentator al emisiunii TV „Actualităţi" este proprietarul unui autoturism BMW 728 de culoare argintie. Este în mare pasionat al curselor de Formula 1 şi al raliurilor. A absolvit în anul 1978 cursul oficial de arbitri de curse de automobilism iar în anul 1979 a absolvit singurul curs de antrenori de automobilism organizat în România, curs la care a fost coleg de „bancă" cu nume celebre ale automobilismului românesc din acea vreme (Petre Vezeanu, Cornel Motoc ş.a.). „BMW-ul, această mare doamnă — ne spune dl. Melinescu — nu te lasă niciodată ; te scoate din situaţiile cele mai dificile ; trebuie să ştii să o exploatezi şi să o respecţi. Este o maşină foarte bine gîndită. Este tipul de maşină pe care mi l-am dorit dintotdeauna". Dl. Melinescu a obţinut permisul de conducere, pe merit, în anul 1974, din a doua încercare, cu toate că avea un braţ accidentat. Cu timpul a învăţat să se ferească şi să-i ferească şi pe alţii ; sînt situaţii cînd pur şi simplu simte pericolul şi drept urmare, pînă în prezent, nu a produs nici un accident de circulaţie. Locul din dreapta şoferului este ocupat de un automobilist mai vechi decît domnia sa şi anume, dna Melinescu, care s-a dovedit a fi un navigator excelent, cu un simţ al orientării foarte bun. În anul 1979, aflîndu-se în interes de serviciu, a avut ocazia să conducă un Ford Laser cu volanul pe dreapta, pe drumuri din Zambia şi Zimbabwe. „A fost mult mai uşor să mă acomodez pe stilul invers de conducere — precizează dl Melinescu — decît să mă reacomodez, la întoarcere în ţară, pe stilul de conduecere de la noi". Domnia sa, deţine foarte multe cunoştinţe despre tehnica de pilotaj şi despre tehnica maşinii. Este un foarte bun mecanic, autoturismul Dacia trecîndu-i practic prin mîini „de la bară la bară". Apreciază foarte mult „ordinea şi respectul care există pe şoselele din Germania faţă de cel de alături, faţă de cel din faţă şi din spate".

„Maşina, această creaţie minunată, trebuie respectată ; sînt situaţii cînd poate fi deosebit de periculoasă. Maşina este la capătul unor comenzi, ea răspunde aşa cum e comandată ; i se comandă bine, răspunde bine".

GHEORGHE BARBU ■
Fotografie de : FLORIN IONIŢĂ ■

Portretul unei mari campioane

LANCIA DELTA INTEGRALE

În dialog cu un rival de marcă — BMW M3

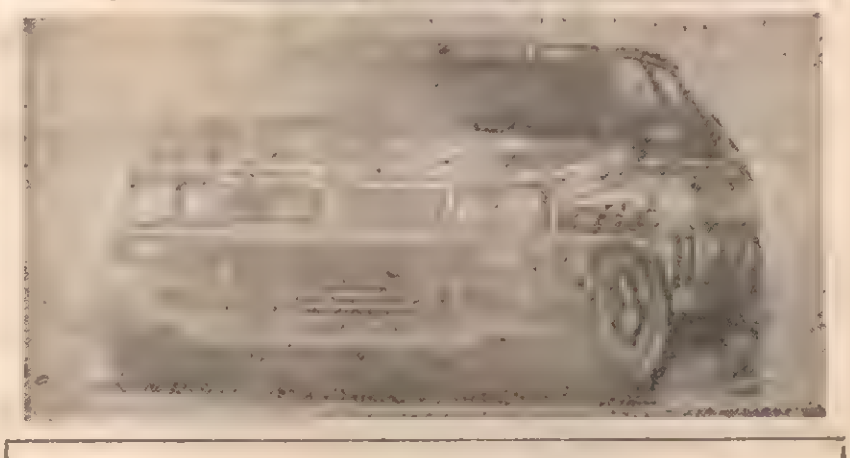

În versiunea de serie, **Lancia Delta Integrale HF 16 V** dispune de un motor de 200 de cai-putere. Cei 70 de cai furnizați în plus de motorul variantei de competiție provin nu dintr-o modificare de structură, ci dintr-o atentă „punere la punct", în limitele regulamentului de concurs. Deși este în plină glorie, anul acesta campioana mondială **en titre** (care a dominat, de altfel, și concursurile din anii 1989 — 1991) va trebui să cedeze locul unei alte **Delta**, din generația a IV-a, care, în afara unor modificări la caroserie, pune „la bătaie" și alți 10 cai-putere, „înghesuiți" sub capotă printr-un artificiu tehnic deocamdată secret. Construită special pentru raliuri, ultima **LDI** va fi aliniată la startul concursurilor programate în sezonul competițional actual.

Cel mai redutabil rival al **Lanciei**, în grupa N a campionatului, se anunță a fi **BMW M 3**. Modelul de serie **M 3**, lansat în 1986 și „adus la zi" de constructori, seamănă frapant cu varianta de curse. Mașina este înzestrată din fabrică pentru concurs, mecanicilor de stand rămânându-le doar grija unor dotări specifice : anvelope de competiție, rolibar, scaun anatomic etc..

Rezultatele înregistrate de cei doi bolizi în cadrul unui test paralel atestă însă că **Integrale** își poate depăși rivalul bavarez la toate capitolele. Fiind — cum spuneam — o mașină concepută special pentru raliuri, **Lancia Delta** are de partea ei un motor mai puternic (50 de cai-putere în plus), precum și tracțiunea pe ambele osii, care-i asigură un veritabil acroșaj la sol. Fixată foarte bine pe cele patru „labe" cu „gheare" **Pirelli**, **Lancia** și-a depășit adversarul atît în probele de repriză, cît și în cele de accelerație și de viteză de vîrf. În cursul testului desfășurat la **Imola**, automobilul fabricat de **Bayerische Motoren Werke** A.G. s-a aflat la început în față, dar, în cea de a doua parte a cursei, **Delta Integrale** a revenit puternic, instalîndu-se la comandă și cîștigînd.

Iată ce au declarat, imediat după terminarea „examenului", piloții care au testat cele două mașini :

Roberto Russo : — „Tracțiunea integrală a **Lanciei** ușurează pilotajul precis și sigur, în orice condiții de teren, iar buna repartiție a cuplului pe cele două punți face ca puterea motorului să nu se manifeste brutal, ci progresiv și eficace".

Alessandro Bertei — „**BMW M 3** are o excelentă ținută de drum, frîne solide și sigure și un motor **elastic**, care răspunde foarte bine la comenzi. Este o mașină într-adevăr de serie, care poate fi însă și o excepțională mașină de concurs".

În încheiere, să mai spunem că, în ambele „cazuri", cheltuielile necesare pentru pregătirea de concurs a mașinilor nu depășesc o sumă reprezentînd 8—10% din prețurile de vînzare practicate pentru modelele de serie.

CRISTIAN BUZAȘ ■

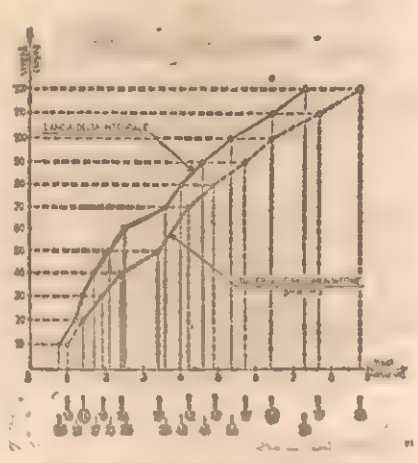

Lancia Delta Integrale HF 16V

— motor cu 4 (patru) cilindri în linie (plasat transversal, în față)
— capacitate cilindrică : 1995 cmc
— putere : 270 CP (la 5 500 rot/min)
— 4 (patru) supape pe cilindru
— injecție electronică Weber-Marelli
— turbocompresor Garret T3
— ambreiaj Valeo cu disc sinterizat
— cutie de viteze cu 5 (cinci) trepte
— tracțiune integrală (4x4) permanentă — diferențial intermediar Ferguson ; repartiția cuplului : 45% — față, 55% — spate — frîne pe toate roțile (frîne disc autoventilate, pe față), dublu circuit.
— suspensii independente
— greutate : 1200 kg
— viteza (optimă) la care se efectuează trecerea dintr-o treaptă în alta a cutiei : 1—2 — 68 km/h ; 2—3 — 104 km/h ; 3—4 — 151 km/h ; 4—5 — 189 km/h
— timpul și viteza atinsă cu start de pe loc :
0,8 sec. — 10 km/h ; 1,2 sec. — 20 km/h ; 1,4 sec. — 30 km/h ; 1,7 sec. — 40 km/h ; 2,1 sec. — 50 km/h ; 2,5 sec. — 60 km/h ; 3,6 sec. — 70 km/h ; 4,0 sec. — 80 km/h ; 4,6 sec. — 90 km/h ; 5,4 sec. — 100 km/h ; 6,4 sec. — 110 km/h ; 7,3 sec. — 120 km/h.
— viteza maximă : 223 km/h
— preț de vînzare : 28.965 de dolari

Bayerische Motoren Werke — BMW M 3

— motor cu 4 (patru) cilindri în linie (plasat transversal, în față)
— capacitate cilindrică : 2300 cmc
— putere : 218 CP (la 7 000 rot/min)
— injecție electronică Bosch Motronic
— ambreiaj monodisc uscat
— cutie de viteze cu 5 (cinci) trepte
— tracțiune pe spate cu diferențial autoblocant
— frîne pe toate roțile (frîne disc ventilate, pe față), dublu circuit
— suspensii independente
— greutate : 1077 kg
— viteza (optimă) la care se efectuează trecerea dintr-o treaptă în alta a cutiei : 1—2 — 64 km/h ; 2—3 — 98 km/h ; 3—4 — 132 km/h ; 4—5 — 169 km/h.
— timpul și viteza atinsă cu start de pe loc : 1,0 sec. — 10 km/h ; 1,4 sec. — 20 km/h ; 1,9 sec. — 30 km/h ; 2,4 sec. — 40 km/h ; 3,4 sec. — 50 km/h ; 4,2 sec. — 70 km/h ; 4,9 sec. — 80 km/h ; 5,7 sec. — 90 km/h ; 6,4 sec. — 100 km/h ; 7,7 sec. — 110 km/h ; 8,8 sec. — 120 km/h.
— viteza maximă : 194 km/h
— preț de vînzare : 43.450 de dolari

Cavalcada din nordul înghețat

Încă o dată tradiția marilor întreceri automobilistice a fost încălcată. Ediția 1993 abia inaugurată de raliul Monte Carlo a debutat cu o neobișnuită cursă pe asfalt uscat, deși „Monty" și-a cucerit o parte din faima celor 51 de ediții tocmai pentru baletul pe zăpadă al superbolizilor.

Piloții care au parcurs la sfîrșitul lui ianuarie traseul din principatul monegasc și-au luat revanșa în etapa a doua a campionatului mondial de raliuri, etapă găzduită de Suedia, ornamentată din belșug cu troiene de zăpadă și ninsori abundente.

Un traseu de 1423 de kilometri și cele 28 de probe speciale au oferit un cadru spectaculos pentru confruntarea dintre echipajele conduse de **Didier Auriol**, pe **Toyota Celica** — cîștigătorul de la Monte Carlo — **Mats Jonsson** pe același tip de mașină, învingător în Suedia acum un an, și **Juha Kankkunon**, campionul mondial al lui 1992.

Principalele firme dispuse să înfrunte o cursă dură în condiții severe pentru echipaje și asistența tehnică au fost **Toyota**, **Mazda** și **Subaru**. Surorilor japoneze europenii le-au dat de această dată o replică palidă : un **Audi Quatro** al austriacului Sepp Heider și un **Opel Astra** pilotat de suedezul Per Svan. Echipa **Lancia** nu a venit cu trupa de uzină, lăsîndu-l doar pe finlandezul Tommi Makineń să sondeze terenul cu o mașină **Integrale**, înscrisă cu participare individuală.

Drumurile Suediei, acoperite la mijlocul lui februarie de zăpadă bătătorită sau afînată au fost un adevărat paradis pentru maeștrii derapajelor controlate. Incredibil, mașinile cu motoare de trei sute de cai putere au gîsiat superb 60 — 100 de metri de-a latul virajelor într-un forțaj amețitor. Suedezul **Bjorn Johansson**, care a pilotat o **Mazda 323 GT — R**, deși a avut avantajul terenului, declara uimit la încheierea cursei : „s-a mers mai tare decît într-un raliu „uscat". Ficare **specială** a fost un iureș de viraje negociate în forță, o cascadă de glisade care nu se termina decît în controlul orar de la ieșire".

Așa se explică și clasamentele provizorii strînse și ecartul la secundă dintre echipajele cu pretenții îndreptățite la locurile din partea superioară a clasamentului. După 25 de probe, foarte aproape de final, primii trei piloți — **Jonsson** — Suedia, **Kankkunen** — Finlanda și **Colin McRae** — Marea Britanie, fiul lui **Jimmy McRae**, pilot de mare valoare al echipei **Triumph**, au fost cronometrați la distanță de numai 9 secunde. Într-un raliu de asemenea valoare, cu un traseu atît de selectiv, o astfel de ierarhizare înseamnă un pilotaj de mare finețe, foarte puține erori sau inexactități în dictarea navigatorilor și o asistență tehnică bine coordonată care știe să lucreze contra cronometru chiar și la o temperatură de minus 21 de grade Celsius.

Aspectul cursei a reflectat această luptă oarbă cu secundele, raliul fiind una din întrecerile automobilistice străniI. Piloții nu-și întîlnesc direct adversarul, ca la cursele de viteză pe circuit. Fiecare parcurge probele speciale la un minut distanță de cel dinaintea sa. Cît de bine a condus, cît de suplă și ascultătoare i-a fost mașina, află abia la controlul orar în care i se marchează timpul cronometrat pe probă, după ce șeful echipei îl compară cu cel obținut de alte echipaje.

În Suedia, mecanismele cursei au lăsat mult loc spectacolului. Team-ul Toyota cu **Jonsson**, **Kankkunen** și **Auriol** s-a lansat în forță pe drumurile înzăpezite. După fiecare **Celica**, echilibrată și redimensionată, alerga hulpav norul alb al siajului, un uriaș voal ridicat spre cerul plumburiu de tracțiunea integrală. Anvelope înguste, extrem de elastice, cu profil ventuză, au ținut mașinile în glisade nesfîrșite. În lipsa echipei **Lancia**, replica japonezilor mai mici a fost o ambițioasă dovadă că „și noi putem, dacă vrem".

Pe mîini bune, **Subaru Legacy** și **Mitsubishi Galant** au rămas în plasa liderilor la distanțe rezonabile, după eforturi demne de toată lauda. Derapajul controlat, folosit necontenit în Suedia, a oferit piloților posibilitatea de a menține permanent motorul la turația optimă, mașina a rămas angajată în tracțiune chiar și în virajul cel mai strîns și în clipa în care s-a degajat spre linia dreaptă a tișnit năvalnic.

În a treia zi a cursei, **Didier Auriol**, transferat anul acesta de la **Lancia** la **Toyota**, se afla pe locul al cincilea, cînd a fost descalificat. Organizatorii l-au acuzat că a primit asistență tehnică într-o zonă de parc închis, unde operațiunile de servisare sînt interzise.

În fruntea cursei s-au aflat succesiv **Colin McRae**, **Juha Kankkunen** și **Mats Jonsson**, care a trecut învingător linia de sosire din Karlstad, cartierul general din fiecare an al **Raliului Suediei**. Locul întîi a revenit, deci, pentru a doua oară succesiv tînărului **Jonsson**, achiziție de bază a echipei **Toyota**, care mai dispune de două „piese tari" — **Kankkunen** și **Auriol**.

Viitoarea etapă a campionatului mondial, **Raliul Portugaliei**, va fi mult mai disputată pe traseul ei extrem de greu în care rivalii tradiționali ai japonezilor, echipa **Lancia** cu proaspătul campion spaniol Carlos Sainz și echipa Ford cu modelul său **Escort Cosworth**, o mașină robustă și competitivă, ideală pentru drumurile frămîntate ale colinelor lusitane.

NICOLAE MELINESCU ■

Toyota și Sainz s-au înțeles perfect

În Raliul Portugaliei, Carlos Sainz va alerga, totuși, cu și pentru LANCIA

AMERICA
LA EA ACASĂ

MOARTEA DINOZAURILOR

Mai întîi General Motors, acum IBM, American Express, Westinghouse şi Sears : prăbuşirea giganţilor devine o regulă în jocul afacerilor de mare anvergură ; o regulă care reflectă cu acuitate necesitatea operării unor schimbări profunde în strategia abordării afacerilor.

La începutul acestei luni, IBM şi American Express au trăit o adevărată „săptămînă a patimilor". Şefii lor au fost detronaţi. „Zavera" transatlantică oglindeşte mutaţiile ireversibile pe care le induce în viaţa noastră de zi cu zi era informaticii. Necazurile pe care Marele Albastru le are acasă sînt potenţate de cele pe care le întîmpină IBM Europe şi IBM Japan. Situaţia critică a „titanului" de peste Ocean demonstrează că o strategie de dezvoltare globală implică rezolvarea unor probleme la scară globală.

Americanii s-au obişnuit deja cu „desacralizarea" unor nume — „tabu" din lumea marelui business. Evenimentele de ultimă oră din „branşă" sînt demne însă de „cartea recordurilor". Directorii executivi de la **IBM** şi **Westinghouse** au căzut şi nici **omul numărul unu** de la **American Express** nu stă chiar pe roze. Concomitent, **Delta** a anunţat iminenţa unor reduceri de personal masive, atotputernicul **Boeing** a făcut publică posibilitatea de a proceda la licenţieri de proporţii, iar **Sears** şi-a declarat intenţia de a concedia 50.000 de angajaţi.

„Dracul" nu este totuşi chiar atît de negru. **Produsul intern brut** al Statelor Unite a crescut în ultimul trimestru al anului trecut şi deficitul cronic al **balanţei comerciale** americane a continuat să se diminueze sub incidenţa unei creşteri semnificative a exporturilor. **AT&T** a anunţat un profit anual record, iar **Chrysler** îşi continuă **comeback**-ul triumfal. În pofida acestor semnale tonice, sentimentul de nesiguranţă rămîne dominant. Un sondaj **Gallup**, efectuat la cererea revistei **Newsweek** la începutul lui februarie, a relevat că 49% dintre americani cred că supremaţia Statelor Unite în domeniul afacerilor este o chestiune care aparţine trecutului şi că 58% dintre ei preferă să lucreze ca angajaţi ai unor firme mici, considerînd că locurile de muncă oferite de acestea sînt mai sigure decît cele pe care le propun „giganţii".

În Statele Unite, valorile promovate de instituţia familiei, de Biserică şi de Administraţie şi-au pierdut (mai) demult forţa de atracţie. Se pare că, acum, şi giganţii business-ului îşi vor pierde rolul de simbol al stilului de viaţă propriu Americii.

„Pică", rînd pe rînd, toate numele cu tradiţie în afaceri, toate numele care, în timp, au devenit repere de necontestat ale vieţii cotidiene — numele care apar pe frigiderul de acasă sau pe calculatorul personal de la birou şi care sînt înscrise pe „cotoarele" acţiunilor pe care „americanul mediu" le ţine în depozitul său de la bancă.

Declinul numelor respective nu înseamnă neapărat un dezastru. Dar un lucru e clar : America marilor corporaţii se confruntă cu multe şi grave dificultăţi. Fără îndoială, climatul economic general pune probleme şi firmelor mai mici, dar acestea se dovedesc a fi mai puţin vulnerabile decît coloşii. Referindu-se la toate aceste aspecte, **John Sculley — directorul executiv de la Apple Computers** — spunea după **summit**-ul economic de la Little Rock,convocat în capitala Arkansas-ului de preşedintele nou ales **Bill Clinton**, că economia mondială a ajuns într-un punct de cotitură, adăugînd că, după părerea sa, lumea se află în pragul unei noi Revoluţii Industriale.

Într-adevăr, într-o lume care-şi judecă timpul în **nanosecunde**, în care orice pas greşit te poate înscrie pe o traiectorie în picaj, firmele — mari şi mici — sînt „condamnate" să caute, în regim de urgenţă, cele mai potrivite căi de adaptare la un mediu aflat el însuşi într-o continuă schimbare. Acest proces de înnoire este dureros pentru unii şi benefic pentru alţii.

În avangardă sînt acum firmele care răspund stimulilor din afară cu o viteză de reacţie mai mare. Graţie acestei calităţi, ele au posibilitatea de a se adapta mai rapid la mediu, operînd din mers corecţiile impuse de variabilitatea **împrejurărilor** cu care se confruntă. Viteza de reacţie nu este determinată exclusiv de dimensiunile şi de vîrsta subiecţilor. **AT&T** este un **bătrîn uriaş** care a dovedit că se poate conforma rigorilor modei la fel de bine ca şi mult mai tînărul şi mai suplul **Microsoft**.

Jack Stack, fost director al unei filiale regionale a concernului **International Harvester**, crede că, azi, succesul în afaceri este direct determinat de implicarea angajaţilor în destinul firmei pentru care lucrează. Cu un deceniu în urmă, Stack a început o afacere pe cont propriu. În 1993, întreprinderea de reparaţii mecanice pe care o patronează a înregistrat o cifră de vînzări de 82 de milioane de dolari şi un profit de 1,3 milioane, afacerea creşcînd de cinci ori în cei zece ani care au trecut de la iniţierea ei (18 mil. dolari cifră de afaceri şi „profit negativ", în 1983). Realizările prezente se datorează, spune dl Stack, faptului că fiecare dintre cei 650 de salariaţi pe care îi are a învăţat „să citească" situaţia financiară a firmei şi este interesat să cîştige mai bine pentru a putea investi mai mult într-o afacere care **merge** şi care este şi afacerea lui personală.

Întreprinzătorii „gen Stack" fac parte din generaţia care i-a dat şi pe politicienii aflaţi acum în posturile de comandă de la Washington. Ei sînt diferiţi de managerii formaţi la şcoala marilor corporaţii ante- şi post-belice, „croite" să producă pentru acoperirea în masă a unor necesităţi colective de un sistem învechit de comandă, orientat de sus în jos, adaptîndu-şi producţia la exigenţele unui sistem de comandă orientat de jos în sus, în funcţie de pretenţiile clienţilor.

În anii '20, **Tom Watson** — şeful de atunci al **IBM** — pusese în fiecare birou al firmei un afiş pe care era înscris un singur cuvînt : **GÎNDIŢI** ; era tot ce pretindea **IBM** salariaţilor săi. Cuvîntul potrivit astăzi ar fi : **COMUNICAŢI.** Noua filozofie de dezvoltare astfel exprimată poate fi servită numai de către acei angajaţi care sînt, în cel mai deplin înţeles al cuvîntului, **angajaţi.**

Motorola constituie un exemplu de adaptare şi ilustrează faptul că orice firmă se poate schimba. Cînd, cu 25 de ani în urmă, **Ann Frank** a fost angajată la filiala **Motorola** din Phoenix, Arizona, ea şi-a ocupat cu modestie locul pe linia de producţie. Nu ştia, pe atunci, ce produs îi trece prin mînă şi nici cui va servi acel produs. Acum, dna **Frank** conduce un colectiv în cadrul căruia fiecare salariat are un cuvînt de spus. Rezultatul acestui stil de abordare a activităţii îl constituie formarea unei echipe strîns legate şi omogene, fiecare angajat de la **Motorola** ştiind că este invidiat pentru locul său de muncă.

Azi, **Motorola** este un **loc de pelerinaj** atît pentru managerii, cît şi pentru executanţii care vor să-şi perfecţioneze stilul de muncă. Tinerii muncitori, dar şi cadrele de conducere cu vechi state de serviciu de la alte companii vin în uzinele **Motorola** ca să înveţe. Pentru firmele ca **IBM** nu este suficientă, însă doar o vizită la **Motorola**. Pentru a supravieţui, ele trebuie să facă mai mult : trebuie să ducă „revoluţia" acasă.

MARCEL APOSTOLESCU ■
(după **Newsweek** — February, 8, 1993)

Mondo • Business • Cocktail

● Pe 30 ianuarie, a murit, la Tokio, **Taikichiro Mori**. În vîrstă de 88 de ani, Mori era considerat cel mai bogat om din lume. Averea lui personală este estimată, în prezent, la peste 13 miliarde de dolari. Magnatul nipon era proprietarul a 80 de „zgîrie-nori" din capitala Japoniei. Proprietăţile imobiliare ale defunctului arhimiliardar — situate în majoritate în **Ginza**, „inima" comercială a Imperiului Soarelui Răsare — sînt administrate de **Mori Building Co. Ltd.** care este, evident, cea mai mare firmă imobiliară din Japonia.

● Peste 50.000 de chinezi au intrat ilegal în Statele Unite, în ultimii doi ani. Emigranţii sînt recrutaţi în zonele economice speciale din regiunea de coastă a Chinei. Ei sînt îmbarcaţi clandestin pe vasele comerciale care servesc liniile maritime transpacifice. Un „bilet de călătorie" costă aproximativ 2.000 de dolari, suma — achitată în avans — fiind echivalentă cu salariul mediu pe cinci ani al unui muncitor chinez. În plus, emigrantul se angajează să vireze ulterior în contul „agenţiei de voiaj" care-i facilitează îmbarcarea o cotă parte din cîştigurile realizate în Ţara Făgăduinţei. Cota respectivă oscilează între un nivel minim de 20.000 şi un nivel maxim de 30.000 de dolari.

● Din 1987 încoace colecţionarii — cunoscuţi sau necunoscuţi — din Japonia au cumpărat jumătate din tot ce s-a pus în vînzare pe piaţa operelor de artă, în special tablouri, dar şi sculpturi, tapiţerii, porţelanuri şi bijuterii. În 1990, **omul de afaceri nipon Ryoei Saito** a plătit 160 de milioane de dolari pentru a achiziţiona un Van Gogh şi un Renoir de la binecunoscuta galerie londoneză **Sotheby's**. **Vincent Van Gogh** şi **Pablo Picasso** se află pe primele locuri în clasamentul achiziţiilor de artă nipone. Cota celor doi celebri pictori pe piaţa japoneză a atins apogeul în 1989, cînd **Irişii** marelui artist flamand s-au vîndut cu 53,9 milioane de dolari, iar **Noptiile lui Pierrette** „văzute" de Picasso au fost cumpărate cu 51,6 milioane. În 1992, tot în Japonia **Floarea Soarelui** transpusă pe pînză de Van Gogh s-a vîndut cu 39,9 milioane de dolari, iar autoportretul intitulat **Yo Picasso** a fost achiziţionat cu suma de 47,9 milioane de dolari.

● Pînă în 1997, **Amtrack Co. Ltd**, cea mai mare companie de transporturi feroviare de pe Coasta de Est a Statelor Unite, va investi 1,3 miliarde de dolari în finanţarea unui program de „implantare" în trafic a unor trenuri ultra-rapide. Numite **X-2 000** şi fabricate de cunoscutul concern helveto-suedez **Asea Brown Boveri**, trenurile respective vor rula cu 250 km/h, acoperind distanţa dintre New York şi Boston în trei ore. În prezent, cele mai performante trenuri americane aflate în serviciu străbat aceeaşi distanţă în patru sau chiar cinci ore. În 1997, **Amtrack** va dispune de 26 de garnituri feroviare de tipul **X-2 000**, intenţionînd să-şi extindă progresiv reţeaua de transporturi pe care vor circula noile trenuri.

MARCEL APOSTOLESCU ■

REMEMBER BOB MARLEY

Star charismatic, jamaican, cîntăreț excepțional și demn reprezentant al culturii țării sale, Bob Marley și-ar putea vedea, dacă ar trăi, evident, operele reeditate într-un „sipet" DE 4 CD-uri, incluzînd un fascicol biografic și discografic. Ocazie visată de a-l redescoperi pe regele muzicii reggae și de a o evoca, cîteva amintiri...

Fructul unionii unei șoame de 18 ani, Cedella Booker cu Norman Marley, de 50 de ani, și căpitan în armata engleză, Robert Nesta Marley (Bole) e născut pe 6 aprilie 1945, în nordul Jamaicăi, la un an după căsătoria părinților săi. Își petrece adolescența pe străzile din St. Ann, cartierul unde locuiește. Aici îl întîlnește pe Neville O'Riley Livingston (Slim Bonny). Împreună cu acesta debutează în muzică, sub influența lui Fats Domino și Ray Charles. E audiat de Leslie Kong, sau, mai bine zis, îi oferă acestuia ocazia de a-l asculta, și, cu ajutorul lui, Bob realizează prima sa înregistrare, Judge Not, la Beverly Studio.

În 1964, Bob, Bonny, Peter Tosh (pe numele său adevărat Hubert Mc Intorch), junior Brattlinaiter și Beverly Kelso (cîntăreață) fondează Wailing Wailers și înregistrează primul lor single, Simmer Dervn. Alte singleuri nu întîrzie să apară. Put It On, Rude Boy, I Need You... Dar, din cauza banilor, grupul e obligat să se separe. Bob își consacră ultimele economii unui eveniment important în viața oricărui muritor: Căsătoria: fericita aleasă se numește Rita Anderson și devine Rita Marley la 10 februarie 1966.

Cîntărețul era în prag de majorat. După ceremonie, se duce să o viziteze pe mama sa la Delaware (S.U.A.), dar nu rămîne acolo decît 8 luni, după care irezistibila Jamaică îl cheamă înapoi.

Stilul grupului Wailing Wailers era inspirat foarte mult de Ska beat, Bole Marley îi dă însă o nouă orientare, mai lentă și mai senzuală și astfel el creează un grup împrospătat, ca Sound, precum și o casă de înregistrări Wail'N' Soul, care va dispărea în 1967.

Trei ani mai tîrziu, i se vor alătura frații Barrett: Ashton la bas, iar Carlton la tobe. Să fie oare acesta debutul unei cariere internaționale? Grupul trece prin mîinile unor producători diverși și Bob, căruia nu-i mai convenea deloc situația de a fi cunoscut numai în Jamaica, semnează un contract cu Blackwell Record și avansează 4 000 lire sterline pentru apariția unui prim album „Catch A Fire". Succesul e imediat, un turneu mondial e lansat, dar Bonny, căruia nu-i place să călătorească, își convinge în acest sens toți colegii. Cu toate acestea, după strălucitele debuturi „The Rastamen Globe Trotters" au văzut numeroase țări la picioarele lor, grație albumelor pe care le-au realizat. Din păcate, însă, în 1980 sînt obligați să se oprească, urmare a unui accident la picior, „Bobby" e atins de cancer la degetul mare aferent. Starea sa se agravează, maladia se propagă și e internat într-un spital din Bavaria, apoi transferat la Miami. Inutile toate eforturile, luni, 11 mai 1981, se stinge din viață la 36 de ani.

Bole Marley a avut dreptul la funeralii naționale în Jamaica. De atunci mitul său nu a încetat să crească, discursuri în onoarea sa, compilații de toate felurile, timbre cu chipul său, un monument, străzi care-i poartă numele (în Londra, de exemplu), un fiu (Ziggy Marley) care-i calcă pe urme, toate acestea făcîndu-l imposibil de uitat. Corpul său odihnește împreună cu chitara de care ar fi fost nedrept să fie despărțit, fiindu-i o parte din ființă, într-un mausoleu la Nile Mile, în nordul Jamaicăi.

Talentatul, idolatrizatul, mitic Bole Marley și mesajul său de pace (Teoria Rasta, care propovăduiește și întoarcerea la rădăcinile africane) au imortalizat o sumedenie de cîntece: No Woman, No Cry, Could You Be Loved, One Love, ca să le amintim pe cele mai cunoscute. Uncle, însă, nu au fost editate, cum ar fi cazul piesei Iron Lion Zion, care ni-l aduce în minte și, în suflet, și-l face dureros de prezent și actual, ca și cum ar fi o înregistrare miraculoasă cu el, cel ce nu mai e de 11 ani...

RADIO CONTACT

Sînteți serviți cu „Take That"!

Unele voci spun că cei 5 băieți formidabili ar fi răspunsul britanic pentru New Kids On The Block, dar adevăraților fani Take That nu-i ascultă gîndindu-se la ceilalți. Pentru ei, după apariția albumului „Take That And Party" și a single-ului A Million Love Songs, au devenit cei mai frumoși, cei mai buni, pe scurt sînt unici. Ca să-i înțelegeți, cîteva informații sînt indispensabile.

● GARY BARLOW — 22 ani

Născut: 20 ianuarie 1971.
Stare civilă: celibatar.
Poreclă: „B".
Tatăl: conducător de tractor.
Mama: profesoară de chimie și fizică.
Instrumente muzicale practicate: este vocea principală a grupului, și totodată cel care compune sau participă la realizarea celei mai mari părți din cîntecele grupului, într-un mic studio amenajat acasă la el.
Caracter: iubește viața și mîncarea bună, mai ales ciocolata și bucătăria chinezească.
Evoluție: n-a avut nici o slujbă, totul a început cu Take That.
Semne particulare: are 3 animale domestice: un pescăruș, îl cheamă Cyril, pe care l-a găsit într-o stare jalnică într-una din călătoriile sale, și 2 prepelicari (Pete și Oliver). Gary și-a întîlnit deja eroul, Lionel Richie.

● ROBBIE WILLIAMS — 18 ani.

Născut: 13 februarie 1974.
Stare civilă: celibatar
Poreclă: Bob.
Tatăl: comediant.
Mama: florăreasă.
Instrumente muzicale practicate: talentul său de cîntăreț i-a permis să apară în prim plan în single-ul I Found Heaven și Could It Be Magic.
Caracter: hiper sociabil, nu ratează niciodată ocazia de a plasa o glumă. E de asemenea foarte stîngaci și își murdărește în fiecare zi îmbrăcămintea. Emotiv, îi dau lacrimile de fiecare dată cînd Take That intră într-un hit-parade.
Evoluție: în Anglia, a fost primul membru din Take That cu drept la poster; inutil să vă spun că colegii săi au fost geloși!
Semne particulare: posedă o colecție de embleme de autoturisme Volkswagen, BMW și Audi, toate adunate pe vremea cînd era la modă, adică 1991.

● HOWARD DONALD — 22 ani.

Născut: 27 aprilie 1970.
Stare civilă: celibatar.
Poreclă: Howie.
Tatăl: antreprenor de pompe funebre.
Mama: secretară.
Instrumente de muzică practicate: trompeta și urmează cursuri de pian.
Caracter: foarte nervos, întotdeauna are de comentat și de vociferat. Are însă și foarte mult umor.
Evoluție: a început ca dansator de break și și-a dezvăluit talentul chiar într-o performanță televizată. Prestațiile lui pe scenă atrag deseori atenția în așa fel încît se poate numi că este coregraful grupului.
Semne particulare: este confundat întotdeauna cu Robbie, lucru de care amîndoi s-au săturat deja.
Hobby: colecționează discuri și posedă o frumoasă serie de maxi-single-uri pe 45 de turații, în speranța de a deveni DJ.

● MARK OWEN — 20 ani.
Născut: 27 ianuarie 1973.
Stare civilă: celibatar.
Poreclă: nici una.
Tatăl: portar la un birou de poliție.
Mama: muncește într-o patiserie.
Caracter: se consideră personalitatea cea mai stearsă a grupului. Ca și prietenii săi din Take That, nu rezistă la ciocolată. Gentilețea sa și spiritul său de organizare îl fac foarte apreciat.
Evoluție: vocea sa „a mîncat" la vîrsta de 12 ani în momentul în care interpreta rolul lui Isus într-o piesă de teatru la școală. A devenit probabil cel mai bun dansator al grupului dacă e să luăm în considerare salturile mortale și rotirile pe cap. I-ar plăcea să aibă o casă frumoasă, o nevastă drăguță și cîțiva copii.
Semne particulare: conduce un Ford Fiesta alb, are un cîine numit Rachel și îi place să se mențină în formă ca un jucător de fotbal ce este. E cel mai mic de înălțime din grup.

● JASON ORANGE — 23 ani.
Născut: 10 iulie 1970.
Stare civilă: celibatar.
Poreclă: Jay.
Tatăl: șofer de autobuz.
Mama: asistentă medicală.
Caracter: cochet, își întreabă frecvent prietenii cum îi găsesc ca aspect. E pasionat de mediul înconjurător și încearcă prin toate mijloacele să devină vegetarian.
Evoluția: în trecut era acoperit de acnee, și are încă probleme cu alergia cînd stă prea mult la soare. A avut o hernie la 12 ani la fel ca fratele său geamăn Justin.
Semne particulare: nu bea decît apă minerală și îi place să se îmbrace în pas cu moda. E de asemenea un bun dansator.
Hobby: e un veritabil campion de bowling.

Sper că v-a făcut plăcere cunoștința și de asemenea avertismentul adresat domnișoarelor!

Topuri — Radio Contact

— ediția a 7-a —

• TOP SLOW & BLUES

1. PETER GABRIEL & SINEAD O'CONNOR – Blood Of Eden
2. WHITNEY HOUSTON – I Will Always Love You
3. U 2 (BONO) – (Can't Help) Falling In Love

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. NAZARETH – Tell Me That You Love Me
2. GENESIS – Jesus He Know Me
3. CAT STEVENS – Rubylove

• TOP 30

1. US 3 – Cantaloop
2. JORDY – Dur Dur D'être Bébé
3. FELIX – It Will Me Crazy

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

George ARION

Crimele din Barintown

JAPIȚELE

De cîțiva ani nu mai au nevoie de mine.

Zac într-o odaie din împunătoarea casă pe care am cumpărat-o cu bani grei, zac precum un obiect inutil care, ori de cîte ori te izbește de el, îți provoacă uimirea că mai există și apoi te întrebi de ce nu se învrednicește nimeni să-l azvîrle, ca să nu mai ocupe un loc folositor pentru altceva.

Zac la etaj, într-un cărucior, paralizat complet și rareori mai trec să mă vadă soția și cele două fiice ale mele. Doar atunci cînd au nevoie să ajungă în cealaltă aripă a casei. Îmi aruncă priviri pline de ură fiindcă nu m-am cărat pe lumea cealaltă și nu pot pune încă mîna pe toată averea mea.

De bine de rău, au plătit o asistentă care are, chipurile, grijă de mine; mă schimbă, mă spală, îmi dă să mănînc. Dar și asistenta probabil că e prost plătită, din moment ce o silă imensă o cuprinde ori de cîte ori îmi intră în cameră.

Totul a început în urmă cu zece ani, la schi. O căzătură și multimilionarul care sînt, a devenit o epavă. Dintr-un om înconjurat zi și noapte de tipi gata să-mi execute orice comandă la un simplu gest, am ajuns un balast de care chiar cei mai apropiați nu știu cum să scape.

Cei apropiați... Adică soția mea, mai mică decît mine cu douăzeci de ani... Din primul an nu s-a sfiit să se arate în văzul lumii cu un amant... Unul din mulții ei amanți pe care i-a avut de cînd ne-am căsătorit și pînă acum, cînd are cincizeci de ani și tot mai consumă ca pe niște semințe tinerei fițuroși și dornici de cadouri costisitoare. Pînă cînd m-au adus aici, nu se știa să se sărute cu ei în fața mea și, să mă bată cel de sus dacă nu erau ei mai jenați decît neisprăvita asta pe care am adunat-o de pe drumuri și i-am dat un nume și avere, cum n-a sperat nici în cele mai îndrăznețe visuri ale ei.

Am descoperit-o într-un bar de noapte, unde cînta în fiecare seară. Blondă, înaltă, puternic bronzată. Avea o voce puțin răgușită, poate din pricina fumatului. Din prima noapte a venit la mine fără să facă fasoane. Iar de-atunci n-a mai plecat. Și au trecut aproape treizeci de ani.

Căsătoria cu ea a fost o bombă în lumea mondenă. Ziarele, revistele nu mai pridideau să caute explicații hotărîrii mele. Pînă la urmă, au catalogat-o ca pe excentricitatea unui bogătan plictisit de aventurile avute și care caută senzații tari în alte medii decît al său. Apoi, m-au lăsat în pace; se ivise-

ră la orizont subiecte mai grase.

Chiar, de ce m-am căsătorit cu Anne? Nimic din ce avea nu-mi justifica alegerea: nici frumusețea, nici inteligența, ca să nu mai vorbim de alte daruri. Era, poate, doar o formă de a mă pedepsi singur fiindcă nu știusem ca, la momentul potrivit, să mă opresc lîngă o făptură care mi-ar fi meritat dragostea. Era, poate, o modalitate de a-mi reteza singur orice avînt spre trufie, avînd în preajmă o emblemă a sordidului și derizoriului.

O făptură care ar fi meritat dragostea mea... Unde ești, Nancy? Dacă te-aș regăsi, ți-aș cere de o mie de ori iertare, așa cum ți-am cerut-o de mii de ori în gînd. Ce tineri eram și ce crud am fost cînd te-am părăsit, ca și cum ființe ca tine aveam să mai găsesc la orice colț de stradă! Ei bine, n-am mai găsit pe nimeni care să-ți semene. Poți să fii liniștită, oriunde ai fi acum, dacă mai ești cumva pe această lume. Eu mi-am primit pedeapsa la care m-am condamnat singur și cel de sus a avut grijă să mi-o sporească, aruncîndu-mă într-un cărucior de paralitic.

Ce-am crezut că va fi Anne? M-am așteptat oare la recunoștință pentru că am scos-o din mocirlă? M-am crezut un Pygmalion modern, capabil să modeleze dintr-o făptură oarecare un înger? Mi-ar fi plăcut, fără-ndoială. Dar n-am crezut nici o clipă că așa ceva ar putea fi posibil. Ar fi trebuit o altă plămadă pentru a crea ceva care să nu mai amintească nimic de abjecție.

Și totuși, de ce-am rămas cu ea? Poate c-am vrut să văd pînă unde poate ajunge mizeria umană. Poate a fost o inerție. Poate dezgustul meu a fost atît de mare, încît n-am mai putut reacționa ca să-mi iau măsuri de apărare. De fapt, am fost mai întîi paralizat psihic de acest monstru căruia i-am dăruit o viață îmbelșugată, un loc demn în societate și care n-a avut nimic mai bun de făcut decît să-și bată joc de mine de la începutul legăturii noastre și pînă acum.

Au venit să-mi dea de mîncare. Nu suport să vină cineva și să-mi întrerupă gîndurile. Aproape cu silă îmi vîră în gură o supă searbădă și o ciosvîrtă de friptură rece. Apoi mă lasă în pace.

Oare cum mai arăt? Nu reușesc să mă văd decît în fugă în oglinzile mari, atunci cînd căruciorul îmi este împins de colo-colo ca să se dea cu aspiratorul. Un bătrîn cu părul albit și în dezordine, cu o figură rătăcită, care parcă se agață de fiecare clipă pe care o mai are de trăit. Nu-i deloc așa. Dacă aș pieri în această clipă, nu mi-ar păsa nici cît negru sub unghie. Și totuși, mi-ar păsa. Fiindcă s-ar duce pe apa sîmbetei planul meu de răzbunare.

De jos se aud risete și muzică. Iar dau o petrecere. În fiecare săptămînă dau cîte o petrecere la care fiicele mele și Anne își invită în primul rînd amanții. Apoi, oameni de o altă categorie decît cea pe care o aduceam eu cînd eram în putere. Cu siguranță că în casa mea nu mai vine lume de calitate. Nimeni n-ar accepta invitațiile unor japițe. Nimeni, zic, din lumea bună, care știe în ce situație mă aflu.

Dacă ar mai fi în viață bunul meu prieten Nick, altfel ar sta lucrurile. M-ar

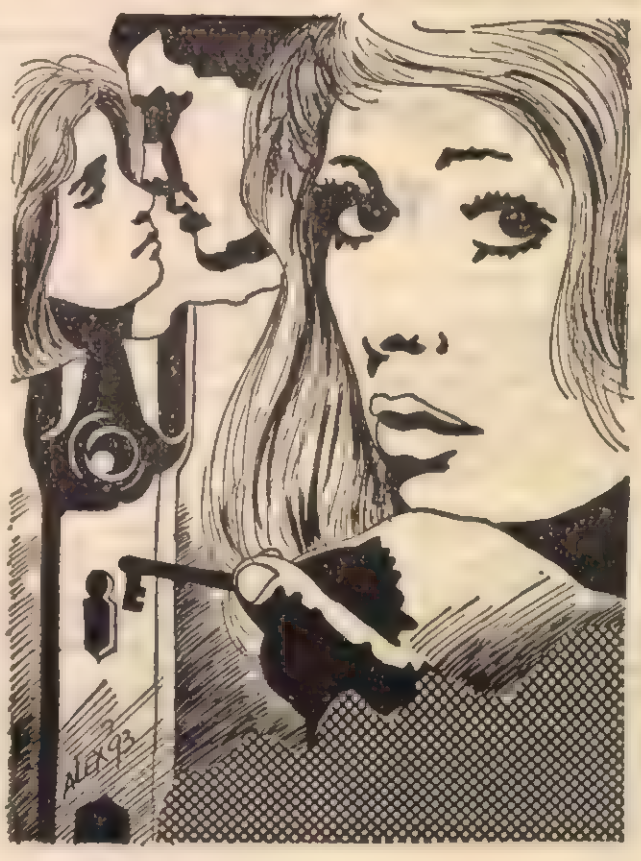

Desen de ȘT. ALEXANDRESCU ■

smulge din cloaca asta și m-ar duce la el acasă și ar chema cei mai buni doctori și m-ar îngriji ca pe un frate. Dar Nick nu mai este. Într-un fel, e mai bine. Nu mai vede în ce hal am ajuns.

Jos, petrecerea e în toi. Se ciocnesc pahare, se dansează, se rîde. Cine rîde la urmă, rîde mai bine! Lasă, lasă, a-o să fie pe-a voastră! Am jurat-o și mă voi ține de cuvînt.

Dacă în legătură cu nevastă-mea nu mi-am făcut iluzii, fiicele mele au reușit să mă descumpănească. N-aș fi crezut că Anne poate exercita o asemenea influență asupra lor, astfel încît să le atragă de partea ei. Răul e mai fascinant decît binele. Abjectul e mai spectaculos decît seraficul. Anne a cîștigat partida și la acest capitol, dar n-a ajuns la victoria deplină. Care pentru ele trei înseamnă moartea mea, singura care le eliberează și de prezența mea în casă și le transformă în trei ființe pline de bani pe care să-i poată toca după cum le taie capul.

De o jumătate de an clocesc planuri cum să scape de mine. Să plătească un ucigaș care să se strecoare în casă, chipurile, ca să fure și care să mă suprime? Să insceneze un incendiu în care să piară și să mai încaseze și polița de asigurare care e de trei ori valoarea casei? Nu se știesc să comploteze în legătură cu sfîrșitul meu chiar de față cu mine. Vin și-și beau cafeaua și fumează aruncîndu-mi nori de fum în față, știind că nu suport țigara și se întreabă cum ar fi mai convenabil să mă vadă pe năsălie.

La parter, petrecerea e pe sfîrșite. Se aude cum mașinile sînt trase la scară, cum își iau rămas bun unii de la alții și cum se pleacă în trombă pe aleile parcului. Mai e puțin și japițele vor acționa. Petrecerea n-a fost decît un pretext. Vor pune foc casei și vor da vina pe neglijența vreunui musafir care a aruncat o țigară la întîmplare. Dar nici nu știu că le voi veni de hac mai ușor decît s-ar aștepta.

Se aude cum se îndepărtează și ultima mașină. Servitorii au fost trimiși la culcare. Apoi le văd intrînd la mine în odaie, fără să se ferească să mă trezească, în eventualitatea că dorm. Fata cea mare poartă o canistră de benzină. Cea mică ține în mînă o cutie de chibrituri. Sînt toate trei destul de bine amețite. Ochii le strălucesc și se și clatină puțin.

Mă prefac a mă fi trezit abia acum și le urmăresc mișcările. Nu-mi aruncă nici o privire. Încep să stropească perdelele, covoarele, mobilele, cu benzină. Un miros pătrunzător se răspîndește în jur. Ultimii stropi sînt aruncați pe mine. De-abia atunci catadicsesc să mă privească. Mutrele lor arată o bucurie fără margini. Groaza îmi este provocată nu de sfîrșitul care va veni peste cîteva clipe. Mă înfricoșează satisfacția cu care își privesc opera și ura lor față de mine, cel fără care ar fi fost toate trei nimicuri.

Anne cere cutia de chibrituri, scoate un băț, îl examinează capătul cu fosfor, după care mi-l arată rînjind. Scoate un pachet de țigări, extrage una și o aprinde. Bățul îl aruncă pe covor, dar se stinge. Enervată, aprinde un altul și-l apropie de una din perdelele îmbibate de benzină. Ia foc așa de repede, încît Anne face un pas înapoi, speriată. Apoi se liniștește și aprinde un alt băț cu care dă foc unuia dintre covoare. Reflexiile flăcărilor se zăresc în geamuri. Toate trei încep să-și organizeze retragerea, după ce mai aruncă priviri în jur ca să se asigure că focul nu se va stinge.

Nu-l va mai stinge nimeni, fetelor, le liniștesc eu în gînd. Am să mă pîrpălesc precum un pui la rotisor, dar nici voi n-o să scăpați. O să primiți ceea ce meritați. Și ce altceva meritați decît să pieriți odată cu mine? V-ați bucurat degeaba. Ați uitat de mine atît de mult, încît nici nu m-ați mai dus la vreun control ca să vedeți dacă e vreo ameliorare a stării mele sau nu. Așa că n-aveți de unde ști că, de vreun an de zile, am început să-mi mișc brațele, pe care mi le-am întărit făcînd exerciții în fiecare zi. Așa că mi-e ușor să învîrt, ca de pildă acum, roțile căruciorului și să-l propulsez spre ușă, iar acolo, să răsucesc rapid [illegible] în ușă sub privirile [illegible] uluite. Nu mai faceți nici o mișcare? Ei bine, a venit timpul ca voi să rămîneți paralizate și să fiți îngrozite. Și să vă dezmeticiți prea tîrziu fetelor, fiindcă deja am scos cheia și, ținînd-o strîns, ca pe bunul cel mai de preț pe care l-am avut vreodată în această viață, m-arunc hohotind acolo unde vîlvătaia este mai mare și de unde nu mă va mai scoate nimeni.

Raiul și iadul în cuplu

Îngerul Whitney Houston s-a măritat cu diavolul Bobby Brown

• *Ea dorește să divorțeze cît mai repede cu putință*

„Îți mulțumesc, Doamne, pentru tot ce mi-ai dat" este fraza pe care **Whitney Houston** a înscris-o pe toate mapele discurilor ei. Mulțumirile se cuvin a fi aduse deoarece Creatorul i-a dat totul eroinei din **Bodyguard**: o frumusețe strălucitoare, o voce excepțională, un farmec și o grație care au făcut din ea cel mai mare star feminin de ultimă oră al cinteculul mondial.

În numai șapte ani de carieră, Whitney Houston a vîndut 30 de milioane de albume și a strîns o avere personală de **peste 70 de milioane de dolari**! Pentru a-și atinge acest scop, Whitney ar fi putut să fie o arivistă cu dinți de rechin. Realitatea este, însă, alta. După părerea unanimă a celor care o cunosc, Whitney Houston este „un înger. Un înger de bunătate, de puritate și chiar de inocență, ceea ce este foarte rar în această meserie.

Îngerul care plătește foarte scump cadourile cu care cerul a înzestrat-o. Ea și-a încredințat inima și corpul unui bărbat care s-a dovedit a fi... cel mai rău dintre demoni.

Totuși, viața lui Whitney a început ca într-un basm. Elisabeth Houston s-a născut la 9 august 1963, la Newark, în New Jersey. Ea ar fi putut cunoaște infernul ghetoului, dar destinul a păzit-o. Născută într-o familie de artiști, micuței Whitney nu i-a lipsit niciodată nimic, mai ales afecțiunea. Mama sa, Cissy

Houston, este o fostă coristă a lui Elvis Presley. Verișoara sa este celebra Dionne Warwick, iar mătușa, nu mai puțin celebra Aretha Franklin!

Cu astfel de zeițe aplecate deasupra leagănului său, micuța s-a scăldat în muzică. Ea începe să cînte de timpuriu în corul bisericii din cartier. Cu același cor, va avea, la nouă ani, primul recital public. În anul 1985 înregistrează primul său album, **Whitney**, stîrnind încîntarea publicului, care o numește, cu gingășie, „gazela neagră".

La 24 de ani, „gazela neagră", deși este vînată de admiratori, declară că este virgină și că se mîndrește cu acest lucru. Dacă declarația este contestabilă, faptul că nu a fost văzută cu „boyfriends" în această perioadă este de necontestat. Circulă, însă, zvonul, care era cît pe aici să-i distrugă cariera: Whitney nu are un prieten, ci o prietenă! O oarecare Robyn Crawford, fostă baschetbalistă, cu care împarte casa. Acest lucru a dat apă la moară gurilor rele, alimentate și de comportarea prietenei, geloasă ca o tigroaică, gata să-i înfrunte pe cei mai temerari admiratori ai frumoasei Whitney, de la Eddy Murphy pînă la Robert De Niro.

Păzită ca o fortăreață, Whitney rămîne celibatară, spre bucuria teribilei Robyn. Bucuria ei, însă, este de scurtă durată. În primăvara anului 1991, Whitney siderează o lume întreagă, cînd își anunță logodna cu cîntărețul rapp Bobby Brown, cu șase ani mai tînăr. „Este bărbatul vieții mele — declara ea — doresc ca el să fie tatăl copiilor mei". Zadarnic încearcă Robyn să-i demoleze idolul. Nimeni n-o va despărți de Bobby. Poate doar Bobby însuși, căci acest bărbat este diavolul în persoană. În curînd Whitney va realiza singură acest lucru.

În luna martie 1992, însărcinată în luna a doua, este dusă de urgență la spital și avortează. Logodnicul n-a catadicsit s-o viziteze, fiind prins de... nașterea unui copil! Cel pe care l-a dorit tată al copiilor ei devenise tatăl unui copil conceput cu o altă femeie: Kim Ward, o tînără de 23 de ani. Whitney știa de existența rivalei sale, dar Bobby a asigurat-o că între el și Kim totul s-a sfîrșit de multă vreme. Îndurerată și furioasă, Whitney îl reproșează trădarea, dar Bobby, invocînd greșeli ale tinereții, se apără cu ablitate, Whitney, mereu îndrăgostită, se lasă înduioșată și fixează ziua căsătoriei lor: 18 iulie 1992.

În pofida orbirii de care dă dovadă în dragoste, Whitney se dovedește a fi prudentă în afaceri. Pentru a-și proteja imensa avere în caz de divorț, Whitney își determină logodnicul să semneze un contract de căsătorie, care stipulează că, în caz de despărțire, fiecare va pleca cu averea personală, fără a avea vreun drept asupra averii celuilalt. S-a mai stabilit ca nunta să aibă loc „în intimitate".

Noțiunea de intimitate are, însă, pentru miliardarii discului un alt sens decît pentru ființele comune. 720 de invitați, transportați în 80 de limuzine, s-au adunat în somptuoasa vilă a cîntăreței de la Mendham, New Jersey. Rochia miresei, din dantelă albă, brodată cu perle, a necesitat șase luni de lucru și a costat un sfert de milion de dolari. Suma cheltuită pentru nuntă a depășit un milion de dolari și era să se ducă pe apa sîmbetei.

Puțin a lipsit ca Whitney să anuleze totul, aflînd de existența ...altei tinere însărcinate! Călcîndu-și jurămintele de fidelitate, Bobby a întreținut, în timpul logodnei cu Whitney, legături cu o junică de 18 ani, care tocmai era pe punctul de a-i oferi al treilea copil nelegitim! Bobby reușește din nou să se facă iertat, să recucerească dragostea logodnicei și nunta are loc. După cîteva săptămîni, Whitney constată că este din nou însărcinată (va fi o fetiță și se va naște în martie 1993), dar și faptul că mult iubitul soț trece din ce în ce mai rar pe la căminul conjugal și o înșeală la tot pasul.

Astăzi, în fața ruinelor căsniciei sale, Whitney dorește să divorțeze cît mai repede cu putință. Singura ei speranță este fetița care se va naște în martie, micuțul ei înger căruia dorește din tot sufletul să nu fie într-o zi victima unui demon.

Traducere și adaptare de
ELENA GRECESCU ■

CELEBRELE CABARETE PARIZIENE ÎN DECLIN

Cabaretele pariziene se confruntă cu mari probleme financiare... Turiștii preferă senzațiile „palpabile" oferite de fetele faimosului cartier Pigalle, sau programele transmise prin satelit, direct la televizorul din camera de hotel.

FOLIES BERGÈRES, fondat în 1869, unde au ținut cap de afiș Joséphine Baker și iubitul chansonetist francez Maurice Chevalier, și-a închis porțile în plină stagiune. Patroana de peste 18 ani a acestui renumit casino, dna Helene Martini, a promis că, la toamnă, **Folies Bergères** se va redeschide cu „primul spectacol al secolului XXI".

MOULIN ROUGE a încercat în 1992 o revenire, semnînd un contract de un an de zile cu La Toya Jackson, capricioasa dar și frumoasa soră a megastarului Michael Jackson. Ea, însă, a abandonat cabaretul după doar patru luni, fără a fi însemnat mare lucru în finanțele casinoului.

LIDO recunoaște și el că afacerile sînt în declin. Președintele său, Christian Clerico, este de părere că programele de cabaret trebuie să anticipeze gusturile clientelei, în special pe cele ale turiștilor americani și japonezi. Costul biletului la **Lido** a fost în 1992 între 20 și 120 de dolari, mult mai ieftin decît la orice cabaret de pe celebrul Broadway din SUA, însă, pe cît se constată, spectacolele nici nu au oferit ceva interesant.

CRAZZY HORSE este singurul cabaret parizian care nu pare să aibă probleme. Club select, cu program de striptease, în 1991 și-a serbat cu un fast exorbitant cea de a 40-a aniversare. Spectacolul „Porte-Jarretelles Blues" atrage în mod constant 800 de clienți pe noapte și aduce încasări de 14 milioane de dolari pe an.

ADA NICOARĂ ■

Fotbal

Anul marii tentative

• Cupa României deschide sezonul oficial •

Ultima duminică a lui Făurar ne oferă un „mărțișor" fotbalistic : deschiderea sezonului oficial al anului 1993. Un an în care cele 5 partide ale „naționalei" vor fi decisive în tentativa participării la World Cup '94. De asemenea, un an în care „primăvara europeană" ne-a găsit prezenți cu o singură echipă — **Steaua București.**

Deci, pe 28 februarie, de la ora 14,00, „16"-imile Cupei României ne invită din nou pe stadioane. Potrivit regulamentului, din această fază a competiției intră în scenă protagonistele care evoluează în primul eșalon valoric, ceea ce conferă tuturor întîlnirilor un plus de interes și atractivitate. Meciurile au loc pe terenurile primelor echipe, merituoase calificate ; 3 divizionare C (în fapt, campionatul județean), 7 din B și doar 4 din A ! Să sperăm că vremea va ține cu microbiștii, iar confruntările vor avea sare și piper, adică goluri spectaculoase și cît mai multe. Unde oare vom înregistra „buturuga mică" ?

Prezentînd programul complet, pentru împrospătarea memoriei cititorilor, le vom oferi unele date din documentarea proprie. Astfel, între paranteze am consemnat rezultatele cu care outsiderele de acum și-au întrecut ultimele „victime" : **GLORIA BUZĂU** (A) — **STEAUA BUCUREȘTI** (actuala deținătoare a trofeului) — în devans, pe 26 februarie ; **F. C. MARAMUREȘ BAIA MARE** (A ; 2—1, la Oradea, cu F. C. Bihor) — **„POLI" TIMIȘOARA** (finalista ediției trecute) ; **DANUBIANA BUCUREȘTI** (B ; 1—0 — Metrom Brașov și 2—0 Callatis Mangalia) — **DINAMO BUCUREȘTI ; VENUS LUGOJ** (B) — **UNIVERSITATEA CRAIOVA ; ARIS ARAD** (B ; 2—0 C.F.R. Timișoara și 1—0 Armătura Zalău) — **GLORIA BISTRIȚA ; CIMENTUL FIENI** (B ; 3—0 Tractorul Brașov) — **„U" CLUJ ; I.C.I.M. BRAȘOV** (A) — **OȚELUL GALAȚI ; C.S.M. BUCEGEA** (C ; 5—2 C.S.M. Suceava) — **F. C. INTER SIBIU ; MINERUL MOTRU** (C ; 1—0 Unirea Alba Iulia și 2—1 Jiul Petroșani) — **ELECTROPUTERE CRAIOVA ; SEVERNAV TR. SEVERIN** (C ; 3—0 F. C. Drobeta Tr. Severin) — **F. C. BRAȘOV ; UNIREA TRICOLOR OLTENIȚA** (B ; 1—0 F. C. Argeș) — **F. C. PETROLUL PLOIEȘTI ; STEAUA MIZIL** (A) — **DACIA UNIREA BRĂILA ; A.S.A. AGROJIM C—LUNG MOLD.** (B) — **PROGRESUL BUCUREȘTI ; ELECTROMECON ONEȘTI** (B ; 2—1 A.S.A. Tg Mureș) — **RAPID BUCUREȘTI ; F.C. SELENA BACĂU** — **SPORTUL STUDENȚESC** și **C. S. M. REȘIȚA** — **F. C. FARUL CONSTANȚA** — ultimele două partide reunind echipe din divizia națională.

Săptămîna trecută, în **preliminariile C.M.** : Israel — Franța 0—4, Albania — Irlanda de Nord 1—2, Anglia — San Marino 6—0, Scoția — Malta 3—0 și Grecia — Luxemburg 2—0, iar astăzi au loc întîlnirile : Portugalia — Italia, Olanda — Turcia și Spania — Lituania.

POMPILIU L. DUMITREȘCU ■

Paralele inegale

UN NUD SCUMP. Rugbystul australian Andrew Ettinghausen a avut șansă atunci cînd o revistă din țara sa i-a publicat o fotografie ce-l surprindea sub duș, gol complet. Șansa lui a fost că judecătorul David Hunt, de la Curtea Supremă, constatînd în cadrul unui proces că prin reproducerea pozei sportivul respectiv a fost expus ridicolului și disprețului public, acordîndu-i daune-interese în valoare de 363 000 dolari australieni (aproximativ 300 000 dolari SUA), plata urmînd să fie făcută de editor, Australian Consolidated Press. **RECUNOAȘTERE.** Atletul britanic Jason Livingston, suspendat pentru dopaj pe o perioadă de 4 ani, și-a recunoscut vina într-un interviu din săptămînalul „The People", după ce luni în șir își clamase inocența, admițînd că a consumat înaintea Jocurilor Olimpice de la Barcelona o băutură ce conținea „Methandianon", un steroid anabolizant. El a precizat, totodată, că nu era conștient de prezența drogului în băutura respectivă, ceea ce, remarcă observa orit, nu-l va aduce ridicarea suspendării, întrucît, a spus un responsabil al federației britanice de atletism „ignoranța nu este un argument în apărare în cazurile de dopaj". **SPORT ECOLOGIC.** Într-un amplu interviu, președintele Comitetului Internațional Olimpic, Juan Antonio Samaranch, a declarat că poate fi luată în discuție introducerea voleiului de plajă în programul olimpic, pentru care există cereri în acest sens datorită răspîndirii tot mai mari a noii discipline „Voleiul de plajă este un sport ecologic și, în același timp, modern, foarte apreciat de tineri, oferind un spectacol incredibil. De acum, „mingea" este în curtea Comitetului de organizare a Olimpiadei de la Atlanta". Nu-i lipsit de semnificație „amănuntul" că la Campionatele mondiale ale acestei discipline (care se dispută în numai 2 jucători) premiile se ridică la sute de mii de dolari, tot cu sutele de mii fiind și spectatorii.

TEODORA OPREA ■

DE SUB PODUL GRANT

● **OBIECTIVE MULTIPLE.** Țintind o plasare în partea superioară a clasamentului și o comportare cît mai bună în Cupa României, **U.F.C. Rapid** este prima echipa vizată de către F.R.F. pentru înscrierea în **Intertoto.** Ofertă onorantă și acceptată cu plăcere de către președintele Mircea Pascu. În plus, potrivit hotăririi recente a Adunării generale extraordinare a Cupei Internaționale de Fotbal, cîștigătoarele celor 8 grupe ale competiției vor avea acces automat în... Cupa U.E.F.A. ! Lasă că nici premiul de 60 000 de mărci pentru primul loc nu este de colea... ● **AMICALE, AMICALE...** În perioada celor zece zile de pregătire la munte, Rapid nu a neglijat nici meciurile de verificare. Astfel, la Predeal a întîlnit pe A.S. Glina (div. B), pe care a învins-o cu 4—1 (Constantinovici — 2, C. Zamfir și Răceală). La București, într-o partidă pe bază de reciprocitate, de asemenea victorie cu 4—1 (C. Zamfir, R. Voinea Vameșu și Răceală) în fața feroviarilor de la D.V.S.C. Debrecen. În fine, la Ploiești 3—1 cu Metalul (Constantinovici și Țîră — din 11 m. R. Voinea). În meciul de debut al moldoveanului Alexandru Guzun. ● **ILUZII DEȘARTE.** Profund recunoscător doctorului Vasile Popescu de la Spitalul de Urgență, Caciureac și-a reluat pregătirile după operația de menisc. Deși împărtășește soarta tuturor înaintașilor centrali, fiind „luat în bîză" de tribună la unele acțiuni mai neinspirate sau adulat la înscrierea unor goluri spectaculoase, apărătorii adverși să nu-și facă visuri : Vasile va reveni grabnic în linia noastră de atac, acolo unde avem a'i'a nevoie de el. ● **AUSTERITATE LA SÎNGE.** După calculele președintelui **C.S. Rapid,** Mihai Zaharia, cele 12 secții sportive ar avea nevoie în acest an de un buget de minimum 900 milioane lei. Se pare însă că M.T.S. va putea asigura mai puțin de o zecime din aceste fonduri. Sufocante numai pentru plata salariilor, dar pregătirea sportivilor și participarea lor în competiții cu ce se va realiza?

FANE RAPID STU ■

La închiderea ediției

BASCHET DE VIS

Zorii zilei de luni, 22 februarie, i-au găsit pe iubitorii baschetului din țara noastră urmărind în direct, pe micul ecran, de la Salt Lake City, celebrul ALL STAR GAME. Era vorba de cea de-a 43-a întîlnire dintre selecționata Estului și cea a Vestului. Pe de-o parte, Michael Jordan, Patrick Ewing, Shaquille O'Neal, Scottie Pippen sau Larry Johnson (Est), iar de cealaltă parte Karl Malone, David Robinson, Charles Barkley sau Clyde Drexler (Vest) — foștii componenți ai „Dream Team"-ului care a triumfat la Olimpiada barceloneză. O întîlnire de-o frumusețe și un dramatism rar întîlnit, orice superlative pălind în încercarea de a descrie evoluțiile acestor adevărați artiști ai jocului cu mingea la coș. Alături de cei 23 000 de spectatori de la „Delta Center" am avut șansa ca, după cele 4 „sferturi", scorul să fie egal (119—119) și să asistăm (pentru a 5-a oară în istoria competiției) la prelungiri. Un spectacol de neuitat, rezultatul aproape nemaiavînd importanță : 135—130 pentru Vest (Iar după 1959, au fost desemnați din nou doi M.V.P. (most valuable player") ; Karl Malone și John Stockton. Și dacă secția sport a TVR a făcut de multe ori obiectul criticilor noastre, permiteți-ne de această dată să-i aducem mulțumiri, ca și comentatorului de la fața locului, Bogdan Stănculescu, pentru această noapte cu baschet de vis **(P.L. Dumitrescu).**

CONTRE-PIED

● Cum le face **ILIE DUMITRESCU** pe toate într-un timp record : om de lume, fin băiat, înainte de a pleca după **Steaua** a mai avut timp să ia parte și la deschiderea unei anume discoteci din centrul Bucureștiului. Bun băiat, vă spun eu, mai ales că și cu bioritmul este în creștere — vezi ultimele meciuri de peste Atlantic !

● Mai nou, cine a fost la ultima conferință de presă de la federație poate să confirme, selecționerul **CORNEL DINU,** după ce se luase de fumat la **Larnaka,** a trecut la **trabuce.** Dacă ne calificăm la World Cup', ne apucăm de Snagoave !

● Au fost ceva semnale între **Craiova** și... Șos. Ștefan cel Mare, pe durata ultimelor săptămîni. (Cine știe cunoaște !). Pînă acum n-a ieșit decît fum și transferul lui **DĂNUȚ MOISESCU** la **Dinamo** !

● **Craiova** așteaptă foarte mult de la **IONEL TERSINIO GANE.** Și Craiova ar fi dat **totul** ca tînărul vîrf de atac să se remarce de la Apenini la Anzi. N-a fost să fie, similitudinile în acest caz, dacă ne-am lua după Cornel Dinu, mergînd pînă la **Guadalajara anului '70,** cînd cu Giscanul și Dan Coe !

● Nici acum nu se știe cum s-a făcut că anunțatul în **lotul național, ROMICĂ BEALCU,** a ajuns să joace în India, cu lotul B. Chestiile cu viza merg la puștii de grădiniță !

● Afectat de venirea la **Rapid** a lui **ALEXANDRU GUZUN** este, din cîte am observat, căpitanul echipei din Giulești, **Gheorghe Cîrstea,** cel care riscă să iasă din schemă. Așa să fie ?

● Dacă **PETRICĂ BUDURU** cere 100 000 de dolari pentru **transferul lui Dănuț Moisescu** și **VASILE IANUL** e de acord să li dea, pînă la această oră mutarea tînărului jucător, nu știm pe ce perioadă, e că și făcută în grupul fluid al alb-roșilor.

● Am aflat și noi că **delegația fotbaliștilor clujeni** a fost devalizată în drumul spre Cairo. Am aflat din două surse și numai una specifică de unde proveneau **hoții** și anume din **OTOPENI.** Așa mai venim și noi... de acasă.

● Nu știu cîte clase are dl **DUMITRU SECHELARIU,** și pînă la urmă nici nu importă (ce, parcă Tapie are mai multe, și uite-l unde e !), dar ceea ce m-a frapat la acest om — departe de gîndul să îi ridic osanale... interesate — este faptul că nu tace și face, iar dacă aș mai adăuga că în cadrul companiei pe care o conduce, **Selena,** nu admite bîrfa, bîrfa aia sănătoasă românească și care ne ține pe loc, aș spune că face un lucru de care alții sînt sătui pînă peste urechi și **le place.** Atît !

● Fotbalistic vorbind, turneul echipei reprezentative peste Atlantic a fost binevenit, în ciuda oboselii (trecătoare) acumulate de jucătorii noștri. Extrafotbalistic, doar **Marian Albu,** ăl de schimbă limuzinele ca pe cămăși, trebuie să știe. Dar, cine are „tupeul" să îl întrebe ? Mă întreb și eu.

OZON

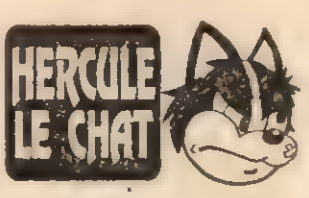

Mai bine lipsă !

Supărat, probabil, că n-a fost și el băgat în seamă pentru o scurtă plimbăricică prin Liban împreună cu fotbaliștii de la Progresul București, confratele Ion Predoșanu îl cam „ia la misto" pe, de asemenea, confratele Mihai Popescu, „de la un altfel de cotidian", reproșîndu-i că, deși a văzut celebrii cedri la fața locului n-a referit despre turneu. Apoi, bombează pectorali-i de cupru și zice că „numai ziarul nostru a publicat rezultatele !". Noi zicem că mai bine se lăsa păgubaș, după ce am aflat că a dat rezultatele cam pe dos, inventînd, pur și simplu, cel puțin într-un caz, scorul...

Pe cuvînt de prim-ministru

Acum vreo lună, în cadrul unei conferințe de presă, ministrul tineretului și sportului, domnul Gheorghe Angelescu, declara în fața unui sobor de ziariști că, după o discuție cu dl prim-ministru Nicolae Văcăroiu, este convins că bugetul organismului ce cu onoare îl conduce va mai primi ceva bănuți față de cît se preconiza : 6,8 miliarde lei. Cît, nu putea preciza, dar domnul prim-ministru promisese tot sprijinul, în fața alarmelor lansate, cum că suma ar însemna exact banii pentru înmormîntare (dacă prețurile la coșciuge ar sta pe loc...) Cu inimi palpitînde, oamenii sportului au așteptat finalizarea promisiunii înaltului personaj, fiind convinși că un cuvînt de prim-ministru e o chestie. Și-au aflat recent că în dreptul ginga activități au fost trecute 5 miliarde lei. Asta-i situația, să cumpere și ei o cruce mai modestă, să mai taie din jerbele de flori...

Haioși, da' cu documentarea...

Băieții de la „Academia Cațavencu", altfel haioși, pe noi ne delectează, îi cînează pe belgieni că nu l-au putut băga în echipă în meciul cu Cipru pe Marco Van Basten, chiar și cu un picior în ghips, cum se află în acest moment. Păi, copiii moșului, n-avea cum, chiar dacă ar fi avut Van Basten trei picioare și nici unul în ghips, dintr-un motiv minor, că e olandez, și nu belgian. Acum să nu știi unde joacă Titirîscă nu-i un capăt de țară, da' ai habar că Marco — [illegible] de Aur" e din Țara Lalelelor, nu prea merge, .

Pe de altă parte, tare ne-am mirat că amicii domnului Adrian Năstase n-au sărit la cap cînd cu alegerea dumisale și a lui Viorel Catarama la Federația de tenis, scriind ceva de genul „FRT este condusă de un dublu mixt" !

HOROSCOP CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ŞANSĂ ŞI RISC

VĂRSĂTORUL
20 ianuarie — 19 februarie

Noi orizonturi în domeniul profesional se vor deschide celor născuți între 29 ianuarie și 2 februarie, dar destul de nebuloase, încă. O perioadă angoasantă pentru cei din perioada 11—16 februarie. Mersgreoi al afacerilor, în ceea ce-i privește pe liber profesioniști, planuri blocate pentru conducătorii de întreprinderi, incertitudine asupra zilei de mîine pentru salariații obișnuiți.

În ceea ce privește restul categoriei de oameni născuți în această zodie, întreaga lună martie ei vor simți lipsă de vigoare și încetineală în acțiune, cu pronunțată lipsă de capacitate de gîndire și decizie.

În dragoste, parteneri nesiguri, lipsă de apetit, valabilă pentru întreaga zodie.

PEȘTII
20 februarie — 20 martie

O diminuare a capacității de gîndire pentru cei născuți între 20 și 29 februarie. Vor simți un fel de stare de lene. În schimb, cei din perioada 1—10 martie vor avea parte de vigoare fizică și combativitate, ba chiar de momente de strălucire. Pentru ei, va fi momentul de a se debarasa de tot ceea ce era numai proiect în așteptare. Vor exista, însă, erori de judecată, pînă în jurul datei de 20 martie. Este de preferat ca hotărîrile importante să fie luate după această dată.

În dragoste, lipsă de ardoare.

BERBECUL
21 martie — 20 aprilie

Nativii din 21—30 martie se vor bucura de autoritate, către sfîrșitul lunii. Cei născuți între 30 martie și 3 aprilie vor avea dificultăți în domeniul profesional și discuții neplăcute cu superiorii. Îi sfătuim să nu întindă coarda, pentru că nu vor exista șanse de a avea ultimul cuvînt. De asemenea, să fie ocolite eventualele altercații cu oamenii în uniformă.

Nativii din 2—8 aprilie se vor bucura de inspirații artistice și amoroase, senzualitate, plăceri de toate tipurile.

Pentru cei născuți între 7 și 13 aprilie începe să se facă simțită tensiunea. Sînt sfătuiți să fie atenți, mai ales către sfîrșitul lunii.

Tuturor celorlalți: o perfectă posibilitate de control asupra situației.

TAURUL
21 aprilie — 20 mai

În luna martie, dificultățile se înmulțesc pentru nativii din 16 și 17 mai. În schimb, se debarasează de complicații nativii din 10 și 11 mai. Ei se vor simți, deodată, mai usurați, le va reveni umorul, afacerile vor începe să le meargă. Încetul cu încetul, începe faza lor ascendentă. Pentru ceilalți, luna este mai degrabă armonioasă — în special în domeniul profesional — dar fără evenimente marcante.

În ceea ce privește problemele de suflet, nu se vor ivi în această lună reale oportunități.

GEMENII
21 mai — 20 iunie

Șansa începe să se deplaseze, venind în întîmpinarea celor născuți în 30 mai — 3 iunie.

Nativii din perioada 14—17 iunie vor beneficia de un curent planetar care le va permite să pună la punct o serie de treburi mult amînate. Martie, în general, le va aduce celor născuți în această perioadă o conștientizare a situației lor, a problemelor de rezolvat pentru o lungă perioadă, dîndu-le răbdare și perseverență spre a găsi cele mai potrivite soluții. Cei născuți la sfîrșitul zodiei vor simți armonia. Seducție pentru cei din 2—8 iunie. Restul celor născuți în zodia Gemenilor vor avea parte de ușoare agasări, dar fără consecințe demne de semnalat.

RACUL
21 iunie — 21 iulie

Întîrzieri în răspunsuri mult așteptate pentru nativii din 1—18 iulie. Partenerii ori interlocutorii lor nu sînt încă pregătiți mai ales dacă este vorba de probleme administrative. Dar, este valabil și în problemele de suflet. Mici deblocaje către sfîrșitul lunii. Asta nu-i va împiedica pe cei născuți între 1 și 11 iulie să se simtă plini de energie și putere de a se debarasa de ceea ce pînă atunci păruse un balast.

Pentru restul, o viață obișnuită de la o zi la alta. Dragostea este în relanti pentru toată zodia.

LEUL
22 iulie — 21 august

Lună bună pentru nativii din 23 iulie — 10 august, cu șanse mari în muncă și dragoste. Grijile îi părăsesc pe cei născuți între 13 și 15 august, dar se accentuează la cei din perioada 16—18 august, cu motive de alarmare pentru cei născuți în ziua de 19 august. Afacerile trenează pentru liber profesioniști, pînă la blocări ce-i duce la descurajare. Pentru ceilalți, riscuri de a-și pierde slujba, sau de a se muta cu serviciul.

Pentru toți, în multe probleme ale vieții lor, este momentul de a pune punctul pe i.

FECIOARA
22 august — 22 septembrie

Întîlniri amînate, întîrziate, sau situații greșit înțelese. Contractele se lasă așteptate, afacerile nu se mișcă, chiar atunci cînd sînt, sau par a fi pe punctul de a se rezolva. Și asta pentru că, în ciuda aparențelor, lucrurile nu s-au copt încă. Luna este mai degrabă sub semnul muncii decît al laurilor, pentru că întregul ansamblu al zodiei beneficiază de o forță energetică ce se dovedește constructivă, mai ales pentru cei născuți între 2 și 19 septembrie. În dragoste, lipsă de interes.

BALANȚA
22 septembrie — 22 octombrie

Nervozitate pentru cei născuți între 2 și 12 octombrie, surmenaj, dificultăți de organizare. Oportunitățile se ivesc, dar se pare că sînt dificil de sesizat. Perioadă de risc pentru cei născuți în 11 și 12, mari tensiuni, atît în muncă, cît și în viața privată. Sînt vizate cu precădere femeile. Atenție la accidentele rutiere.

Pentru ceilalți din zodie, lucrurile nu stau atît de rău.

SCORPIONUL
23 octombrie — 22 noiembrie

În mare formă fizică cei născuți între 1 și 15 noiembrie. Efortul pare a nu se mai face simțit, toate dificultățile se înlătură cu ușurință. Cei născuți între 15 și 20 noiembrie încep să intre în perioada dificilă, care va continua o vreme. Semnele unor plictiseli și sicîieli își fac deja apariția, dar mai este timp de a para și a face față situației.

Pentru ceilalți, mici întîrzieri în realizarea celor propuse, mai cu seamă la începutul lunii, întîlniri ratate, ori dialoguri fără nici un rezultat practic. Pentru contracte profesionale, așteptați ziua de 23 martie.

SĂGETĂTORUL
23 noiembrie — 20 decembrie

Din nou discuții și nervi, mai ales pentru cei născuți în perioada 1—15 decembrie. Ei își structurează cu greutate ideile, ce par a fugi în toate direcțiile. Lipsă de organizare în folosirea timpului, probleme de toate felurile, agasări, blocaje. Pe scurt, o serie de neplăceri, dar nimic cu adevărat grav.

În dragoste, e o problemă mai mult de sex, cu ușoare scăderi, dar totuși satisfăcător. Îndepărtare trecătoare a partenerului pentru cei din perioada 4—9 decembrie.

CAPRICORNUL
21 decembrie — 19 ianuarie

Din nou probleme pentru cei născuți în perioada 31 decembrie — 5 ianuarie, întîrzieri și ratări ale unor situații. Risc maxim pentru cei din 7—13 ianuarie, cum ar fi pierderea postului, accidente de circulație sau sport. Pentru femei, pericolul de a se rupe o legătură.

Restul celor născuți în zodie vor avea o lună mai favorabilă.

Pentru toți, începînd din 23 martie, întîlnirile profesionale au șansa de a deveni profitabile.

În dragoste, blocaj pentru întreaga zodie.

Documentare și prezentare
LIANA TATOS ■

FLASH

Un film realizat în redacția FLACĂRA

ATAC ÎN BIBLIOTECĂ

• *Premiera va avea loc în ziua de 26 februarie la cinematograful Scala din București*

Scenariul : **GEORGE ARION**

Regia : **MIRCEA DRAGAN**

Printre interpreți : **Șerban Ionescu, Cezara Dafinescu, George Motoi, Jean Constantin, Dina Cocea, Magda Catone, Rodica Bițânescu.**

Cu aceeași ocazie, se lansează, după exact zece ani, la **Editura Flacăra**, a doua ediție a romanului **ATAC ÎN BIBLIOTECĂ**, o carte în care suspansul începe de la prima frază : „Cadavrul se află în dreapta mea, întins pe un maldăr de cărți" și care l-a determinat pe criticul Ov. S. Crohmălniceanu să exclame : „Cu George Arion, începem să avem și noi un roman polițist autohton".

BĂTRÂNE „SUNT", CU BUZA ARSĂ...

Sub regimul comunist, la începutul anilor '50, chipul frumos al limbii române a fost cu bună știință și cu rea intenție pocit. Limbii noastre i s-au făcut mai multe atunci, dar mai ales i s-a pus în spinare cocoașa lui „î" în interiorul cuvintelor și i s-a agățat o coadă sub formă de „sînt". Și și-au purtat ființa sub soare rostirea și scrierea românească așa, cu coadă și cocoașă, vreme de 40 de ani. Dar iată că, săptămîna trecută, Academia Română a hotărît, cu o zdrobitoare majoritate (91 de voturi dintr-un total de 94), rezenirea la „â" și la forma „sunt" („suntem", „sunteți").

Hotărîrea aceasta înseamnă, fără discuție, o încununare a bătăliei duse în decursul ultimelor patru decenii de acei scriitori, ziariști, lingviști, și alți oameni de cultură și de știință care nu s-au împăcat cu situația, nu și-au pierdut nădejdea și au continuat să denunțe desfigurarea și sluțirea limbii noastre prin reforma ortografică din 1953 (în special prin „sînt" și prin „î" în interiorul cuvintelor) și au cerut revenirea la normal. În același timp, reintroducerea lui „â" și a lui „sunt" constituie un merit al celor 91 de la Academie, care au pus piciorul în prag și au înlăturat o nedreptate strigătoare la cer.

Dar această hotărîre a Academiei depășește prin importanță aspectul strict lingvistic. Devenită posibilă datorită cursului vieții românești inaugurat de decembrie 1989, reintroducerea lui „â" și a lui „sunt" capătă și o benefică dimensiune politică, acțiunea echivalînd cu un eveniment istoric, de importanță națională. Reintrarea oficială a lui „â" și a lui „sunt" în uzajul lor cotidian este simțită de români și ca o recîștigare a identității lor, ca o regăsire de sine. De aceea, să ne bucurăm și să zicem, luînd lumină din lumina poetului : Bătrâne „sunt", cu buza arsă, îți sărutăm obrajii ! Fii binevenit ! Să ne trăiești !

ION D. GOIA ■

Lumină fără sursă de energie

Misterul piramidei de la Tarcău

Despre ciudatele, inexplicabilele fenomene constatate în interiorul spațiilor piramidale s-a mai vorbit. Fizicieni, biologi bioenergeticieni studiază în continuare straniile manifestări ale unei „energii" sosite, se pare, din computerul cosmic. Domeniul a fost abordat și de specialiști din România, care au izbutit să comunice în premieră mondială descoperiri senzaționale. La toate acestea se adaugă recentele cercetări ale inginerului **Constantin Cojocaru**, o mai veche cunoștință a cititorilor noștri.

Colaboratorul nostru este, cum am mai arătat, autorul unei metode de terapie prin bioenergie. El folosește în acest scop niște captatoare de construcție originală. În ultimul an, a construit la Tarcău, în județul Neamț, o **Casă experimentală**, destinată testării, în condiții speciale de mediu, a efectelor **Cojoterapiei**. Domnul Cojocaru considerînd că, pe această cale, captatoarele sale își vor spori eficiența. În acest scop, în partea superioară a clădirii, a fost încastrată o piramidă prevăzută cu o mică deschidere spre exterior, de formă trapezoidală (20x30x30 cm). Prin această ferestruică nu poate pătrunde decît o lumină slabă. astfel încît în spațiul piramidal (4,5 m la bază, 3 m înălțime) vizibilitatea rămîne, fatalmente, anevoioasă. Ei bine, surpriză de proporții ! Interiorul este scăldat de o lumină inexplicabilă, avînd puterea unui bec de 60 wați. Chiar după închiderea completă a acoperișului, lumina misterioasă stărue în interiorul piramidei, o lumină la care se poate citi ziarul, ne asigură interlocutorul nostru.

Este vorbă, susține domnul Cojocaru, de o nouă manifestare a spațiului geometroform, capabil de a concentra acea energie necunoscută venită din cosmos, care și cu alte prilejuri a dat naștere unor fenomene ciudate, dar cu influență clară asupra organismelor vii. Animat de această descoperire, terapeutul anunță construirea în continuare a unui paraboloid, ce urmează și el să fie încastrat în clădire. De asemenea, **Casa experimentală** se va învecina cu o construcție în formă de iurtă. Destinația acestor edificii originale este cea bănuită. În interiorul lor, ing. Constantin Cojocaru speră să obțină maximum de randament prin folosirea captatoarelor sale de energie. Primele tratamente vor debuta în luna mai și vor avea ca obiect combaterea unor forme de reumatism, afectiuni oculare, boli gastrointestinale, anemii etc.

N. R. De curînd, la Brașov, terapeutul s-a întîlnit cu membrii echipei de fotbal **Gloria Bistrița**. Împreună cu aceștia se afla și mascota formației, un cîine obișnuit să alerge după minge, dar care, la data respectivă, zăcea imobilizat de o formă de Parkinson. După două ședințe de fluid bioenergetic, patrupedul și-a redobîndit sănătatea.

QUALITY TESTING SHOW

SALONUL NATIONAL AL CALITATII

Sala Palatului 26-30 aprilie 1993

- produse electrice si electronice de performanta
- aparatura si echipamente de masura si control; NDT

ASA EXHIBITIONS a branch of ASA Co., Ltd

Informații, înscrieri, rezervări spații: 70224 Bucuresti

str. Logofăt Luca Stroici 15, tel.: 611 8454, fax: 312 1588

Rezervat publicitate 1993 ASA Co., Ltd

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte – director general: GEORGE ARION

Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312 82 89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție: EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție), pe D. Goia.
■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (șef secție), Gheorghe Barbu, Adrian Brutaru, Cristian Buzaș, Dorin Gherghinescu, Brândușa Nicolae, Dorian Radu Dorin Sălăjan.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (șef secție), Elena Grăpescu, Evelina Mazilu.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ionită.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS

Redactor șef: ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef, 1457 (redacție).

Flacăra Basarabiei

Flacăra BIS

■ JURIDIC (2600): Cornelia Oltean
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Cretu
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617 59 69).
■ PUBLICITATE (2634) Mihai Săndoiu, Florin Dobrescu, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță, Aristică Văduva.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48 91, fax 312 82 89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

– Cum te cheamă, pui de dac ?

– Everac I

24 pag. — 50 lei

Bibliotecă Municipală ORAȘ NR. SIGHIȘOARA Județul Sălaj

TAXIURILE: FURĂ APARATELE?

● *Această rută a fost măsurată — are 4,900 km*

BD. ANA IPĂTESCU

PIAȚA ROMANĂ

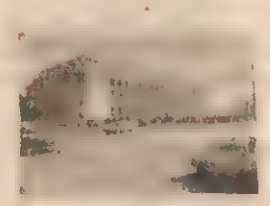

ȘOSEAUA KISELEFF

PIAȚA VICTORIEI

PIAȚA PRESEI LIBERE

Reporterii noștri au luat taxiul din Piața Romană pînă la Casa Presei (în fața Bursei Române de Mărfuri). Rezultatul : nouă curse, aproape tot atîtea tarife diferite ! Au fost contabilizate și taxările la stopurile de pe traseu. Diferențele enorme înregistrate pe aparate nu se justifică și se acoperă din punga cetățeanului. La semnalul nostru, în apărarea acestuia, așteptăm răspuns de la Garda Financiară, Poliție și, dacă e cazul, de la Procuratură.

Amănunte în pag. 4

ACELAȘI TRASEU

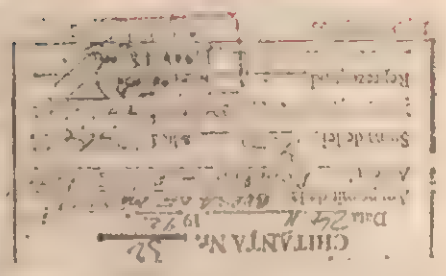

Cel mai mare tarif înregistrat: 700 lei

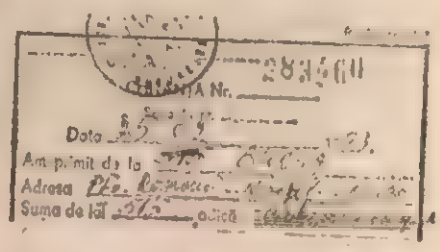

Cel mai mic tarif înregistrat: 515 lei

ȘTIRI ● EVENIMENTE ● ANCHETE ● REPORTAJE ● INTERVIURI ● OPINII

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată de PUBLICAȚIILE flacăra S.C. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

NR. 9 ● 3 — 9 III 1993

Infracțiunile, violența, starea de teamă — prezente tot mai des în Capitală, Constanța, Buzău și alte orașe

pag. 4-5

BĂUTURILE FALSIFICATE FAC RAVAGII

pag. 8

Accident misterios

DOI GENERALI RUȘI STRIVIȚI DE UN CAMION MILITAR

pag. 7

Cît costă un AUDI?

● *Prețuri în Germania și în România*

pag. 12

Interviu

Catherine Deneuve în Vietnam

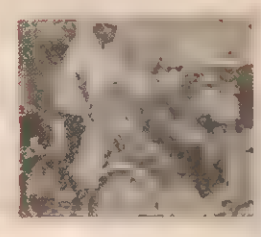

pag. 18

OPOZIȚIA ACUZĂ GUVERNUL VĂCĂROIU DE ILEGALITĂȚI

DECLARAȚIE

Luînd act de atitudinea Guvernului României, care a procedat în mod repetat la încălcarea flagrantă a legii ;

Constatînd că asemenea acte continuă, în ciuda numeroaselor interpelări și întrebări adresate de membrii Camerei Deputaților și rămase fără răspuns ;

Apreciind că este vorba de o atitudine abuzivă, care tinde să compromită statul de drept și să aducă executivul într-un conflict ireconciliabil cu legislativul ;

Grupurile parlamentare mai jos menționate sesizează prin prezenta declarație în mod oficial Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții, în vederea inițierii unei anchete privind actele de ilegalitate săvîrșite de Guvernul Văcăroiu, printre care amintim :

— Hotărîrea de Guvern privind schimbarea celor cinci membri ai Consiliului de Administrație al FPS din partea Guvernului României ;

— Încălcarea atribuțiunilor FPS prin Hotărîrile de Guvern nr. 793 și 794/1992, care transferă ministerelor atribuțiuni în afara legii nr. 31/1991 ;

— Hotărîri de Guvern care vizează divizări și fuziuni de societăți comerciale, cu nesocotirea vădită a Legii societăților comerciale ;

— Reintroducerea unor modalități specifice unui sistem supercentralizat, cum ar fi aprobarea mandatului de deplasare externă al societăților comerciale cu capital de stat de către Ministerul Comerțului ;

— Obligarea societăților comerciale cu capital de stat la raportări false către ministere sau efectuarea unor astfel de raportări de către ministere către Guvern.

Grupul parlamentar al F.S.N.
Grupul parlamentar al PNT-CD — PER
Grupul parlamentar al UDMR
Grupul parlamentar Liberal
Grupul parlamentar PAC
Grupul parlamentar Social-Democrat

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83 FAX 01-312.75.89

CARUSEL POLITIC

● A murit delfinița Iulia din delfinariul de la Constanța. Unii spun că a murit deoarece a intrat în delfinariu bolnavă, Marea Neagră fiind poluată; Alții sînt de părere că Iulia ar fi murit deoarece fusese exclusă de colectivitatea delfinilor din delfinariu, cu toții masculi care se obișnuiseră cu relații sexuale între ei. ● Onorabila Curte Constituțională, formată din nouă preafericiți judecători, n-a avut de soluționat în ultima vreme decît „aproximativ" două (două) cauze. Șomaju-i gata și aici! ● Răspunsul la cererea de recurs extraordinar în procesul mareșalului Ion Antonescu este amînat pe zi ce trece, după cum e vremea la Moscova. Următorul termen de aducere la cunoștință a răspunsului e sfîrșitul lunii martie a.c. ● Surse apropiate ministerului de profil afirmă că România a importat anul trecut peste 40 de tancuri din Rusia. Blindatele au fost folosite, potrivit aceleiași surse, în războiul din Afganistan. ● O informație șocantă pentru noi, românii, care atîția ani am fost obsedați de datoria externă: în prezent datorăm 4 miliarde dolari SUA, iar

CRONICA DE TREI MINUTE

pînă la finele anului datoria României va fi pe undeva între 7 și 8 miliarde. ● Vor fi privatizate 6 224 societăți comerciale cu un capital de 1 800 miliarde lei, evaluare făcută în 1990. ● La ora actuală peste 1 milion de persoane muncesc în sectorul privat. ● Pe cine să crezi mai întîi? În România acționează, avînd grijă de noi, nu mai puțin de trei puteri în domeniul controlului produselor: Romcontrol, Oficiul pentru Protecția Cumpărătorilor și Poliția medico-sanitară. ● M.S. Regele Mihai I al României nu s-a despărțit de opoziție, ci își face meseria de Rege, fiind imparțial cu patimile politice. ● Proiectul regional trans-european TER, cu sediul la Budapesta, va avea în perioada 1993/1994 un director român în persoana domnului Mircea Lupescu. ● Alianța Civică Timiș amintește, într-un protest al său față de înființarea Ligii „Onoare, Demnitate, Democrație și Adevăr", de către fostul ofițer de securitate Gheorghe I. Iavancu, de existența unei doctrine a poliției politice secrete din România. Conform acestei doctrine, nostalgicii marginalizați ai Securității vor să demoleze definitiv instituțiile democratice ale statului de drept. ● Filialele din provincie ale Partidului Alianței Civice critică vehiculările a trei moțiuni în partid, considerînd pur și simplu că partidul domnului Manolescu este în scindare. ● Surse guvernamentale au anunțat că etapa a doua de dezvoltare a Combinatului de apă grea de la Turnu Severin mai are de așteptat. Nu-s bani, deși apa în cauză trebuie centralei atomice de la Cernavodă. ● A fost înființat un teatru de revistă la Botoșani, purtînd numele lui Octavian Cotescu. ● La Cernăuți, prin grija Uniunii Scriitorilor din Ucraina, filiala Cernăuți, a fost instituit premiul Mircea Streinul. ● Dna Doina Cornea e pe cale de a fi desemnată cetățean al municipiului Constanța. ● Tot la Constanța, în timpul gerurilor de săptămîna trecută au degerat zeci de tone de portocale. ●

EUGEN MIHAESCU ■

EVENIMENTE MARI...

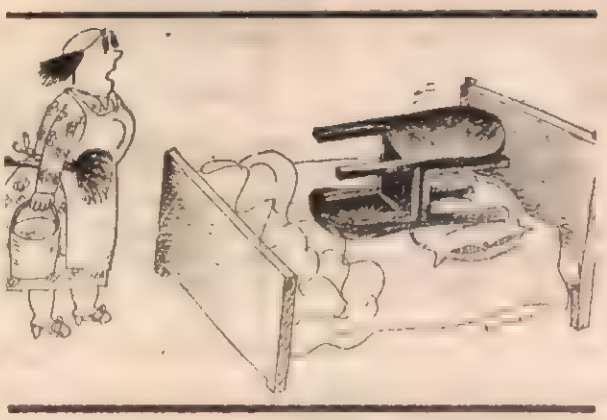

Știrea săptămînii

„Cronica Română" oferă, din surse guvernamentale, știrea care, în țări cu legi mai clare și mai respectate ar produce un cutremur guvernamental: Aurel Dragoș Munteanu, ambasadorul nostru la ONU a recuperat trei demnitari naucі care, trimiși să tranzacteze un împrumut la BIRD, au mărturisit, abia la New York, că nu știu engleza, nu știu cu cine trebuie să se întîlnească și nici ce au de făcut. Știrea e, totuși, incompletă în sensul că cei trei demnitari nu mai știau nici cum îi cheamă. Nu mai rămîne decît să deschidem „concursul săptămînii" pentru aflarea numelor celor trei, a numelor celor care i-au trimis și, mai ales, a numelor celor care trebuie să plătească timpenia.

Slujba săptămînii

O prostie spusă sau scrisă se numește propozițiune. Mai multe propozițiuni alcătuiesc un articol. Prostia, ca să facă impresie, trebuie să albă gravitate. Cea mai mare prostie a gazetăriei române de după confuzia din decembrie o produce, în „Evenimentul zilei", un domn, pe nume Relu Mocanu, care povestește pur și simplu solemn cum un preot a scos draci din femeia Maria A. din Tîrgoviște. Posedata a fost adusă între sănătoși prin cîteva slujbe trase pe casete audio care vor fi, la rîndu-le, puse pe calculator. Textul nu ne spune ce fel de draci au bîntuit muierea și nici în ce relație se găsea preacucernicul Ioanichie Bălan cu aceștia. Fapt e că SRI-ul s-a pus pe picioare!

CUTIA CU PERLE

„Noi, membrii partidului, urcăm și coborîm zilnic de 20—30 de ori la etajul VI, iar butonul de la etajul nostru, de doi ani este distrus de excroci, fiind pusi de securiștii ceaușiști, care mi-au rupt piciorul stîng, vrînd să mi-l rupă și pe celălalt". Am citat din contestația formulată de **PUP (Partidul Umanitar al Păcii)** pe cale de a fi evacuat din cele trei apartamente ocupate revoluționar și democratic în blocul P 5 B Unirii.

Întrebarea săptămînii

O formulează, tot în „Evenimentul zilei", Cristian Munteanu din București: „Am aflat de la TV că, în momentul în care accidentezi pe cineva și fugi de la locul faptei, poți primi de la 6 luni la 5 ani. Cum trebuie să fugi, ca să iei 6 luni? Cum trebuie să fugi, ca să iei 5 ani?"

Realizarea săptămînii

Bat la mașină acest text cu i din i, deoarece mașina mea de scris nu are â din a. Pur și simplu nu pot să mă conformez indicațiilor de o nesemnată valoare teoretică și practică ale Academiei. Ca mine mai sînt alte mii de persoane, din care nenumărați posesori de mașini de scris chinezești produse special pentru România. Ele prezintă inconvenientul că au literele orînduite ori de un chinez care nu știa românește cum trebuie, ori de un român care nu știa să scrie la mașină. Acum, toți acești virtuozi ai unei claviaturi deficiente, după ce ne-am construit un număr de reflexe utile, trebuie să ne scărpinăm iarăși cu stînga în dreapta, deoarece niște moși fără treabă se joacă de-a munca academică. Sînt absolut sigur că toți academicienii scriu de mînă, ca să nu mai vorbesc de faptul că jumătate din ei mai folosesc încă „miagkii znac" și „tviordii znac".

Partidul săptămînii

E vorba de partidul fostei reviste „Săptămîna", devenit între timp „România Mare". Deși televiziunea nu reușește să înfățișeze decît foarte puține din activitățile acestui partid, presa procedează mai democratic, dezvăluind baza de masă a politicii sale. Recent, președintele PRM Alba Iulia, Munteanu Aurel Diamant, a săvîrșit o vînătoare extrem de valoroasă sub raport ideologic, dovedind ce resurse există încă la membrii marcanți. Beat ca un lider PRM după o ședință de alegeri, domnul cu nume de lăutar a bătut-o pleonar, cu pumnii și picioarele, pe Maria Ariton. Diamantul județean al PRM-ului mai fusese cercetat pentru că deținea 4,85 kg de mercur. De istoria cu mercurul a scăpat după ce a dovedit că proveneau de la termometrele cu care colizanții își luau temperatura după ce citeau organul central al partidului.

Arestarea săptămînii

Deși pădurarul Doru Jurubiță e reținut pentru că l-a împușcat mortal pe Ion Lazăr din Ciolpani și, mai ales, în ciuda faptului că Ion Lazăr e a patra victimă împușcată pe domeniul prezidențial de la Scroviștea, arestarea cea mai interesantă a momentului a avut loc la Partidul Democrat Agrar din România, al domnului Victor Surdu. Mihail Croitoru, secretarul coordonator al partidului de opoziție consensuală și Aurel Diaconeasa, contabilul șef, adică doi oameni care au muncit pentru cauză sub conducerea nemijlocită a liderului PDAR, au furat covoare din fosta Gospodărie a CC-ului. Fapta a fost posibilă deoarece Surdu nu aude și nu vede decît ce i se comandă ierarhic. Țărănimea poate să stea un timp liniștită: liderul e curat ca lacrima de Cotnari.

CUTIA CU ZVONURI

Din surse autorizate apropiate de **Camera Deputaților** se zvonește că, în Parlament, 27 de senatori și deputați au numai studii medii, iar cîțiva și pe acestea la „fără frecvență". Cum orice zvon trebuie dezamorsat, așteptăm de la secretariatul Parlamentului nu o dezmințire tăioasă, ci un răspuns exact. Un parlamentar cu studii medii e un handicapat. Presa trebuie să intervină să i se recunoască acest drept.

CUTIA CU ȘANTAJE

Iată ce a scris în **Adevărul** senatorul Petre Sălcudeanu, aproape de cei care nu-l mai vor în fruntea CNC-ului: „Să fie foarte liniștiți, pentru că nu au absolut nici o posibilitate de a mă înlătura înainte de doi ani. În acești doi ani, oamenii **vor afla despre ei** atîtea lucruri, încît mă îndoiesc că vreunul dintre ei va rămîne un virtual candidat la viitoarea președinție". Nu ne îndoim că senatorul a strîns de-a lungul anilor destule hîrtii prin care îi poate face pe mulți oameni să **afle despre ei** fel de fel de lucruri — mai aleș că a avut sprijinul, se pare, al unor aflători profesioniști — dar ca să afirmi, la trei ani după ciuruirea lui Ceaușescu, zis cel veșnic, că nu există nici o posibilitate pentru a fi eliminat mi se pare niței exagerat.

Testul săptămînii

Testat de mai multe ori în ziua de 22 februarie, aparatul electronic de vot nu a reușit să reziste ingeniozității deputaților. Aceștia au reușit să înnebunească rețeaua, votînd în neștire și pentru absenți. Adrian Năstase a propus „să se inventeze ceva, astfel încît deputații să voteze numai pentru ei." Ceva-ul e, de fapt, inventat și se cheamă detectorul de mîncîuni. Un import masiv de detectoare de mîncîuni ar putea dovedi, însă, la oamenii politici cu totul alte idei și sentimente decît acelea pentru care cotizează.

TUDOR OCTAVIAN ■

CUTIA CU PRECIZĂRI

Sindicatele șoferilor au cerut primului ministru scuze pentru faptul că, la întîlnirea pe care au avut-o, acesta li s-a adresat, la un moment dat, cu **BĂ!** De fapt, șoferii nu reclamă că le-a zis-o cu „bă", ci că a folosit î din i în loc de â din a.

...EVENIMENTE MICI

CU VARUJAN VOSGANIAN

DEPUTAT — UNIUNEA ARMENILOR DIN ROMÂNIA, DESPRE:

- ***Programul de guvernare Văcăroiu***
- ***Impozitul pe profit și măsurile de stimulare a exportului***
- ***Consultările de la Președinție cu partidele din Parlament***

— Domnule Vosganian, vă solicit nu atît pentru faptul că sînteți parlamentar, cît pentru acela că aveți o conduită, în Cameră, exemplară. Dacă mi-am exprimat de atîtea ori lipsa de considerație pentru modul în care înțeleg unii deputați și senatori să se manifeste ca persoane publice, îngăduiți-mi să-mi exprim și simpatia. Vă rog să comentați „chestiunile arzătoare" ale momentului politic.

— Părerea mea e că aceste consultări cu liderii unor partide la Cotroceni n-au cum să aibă nici un rezultat practic.

— Toată presa consideră că sînt iminente niște schimbări : de echipă, de direcție...

— Ele sînt sortite să producă un freamăt în rîndurile opoziției, să creeze suspiciuni între liderii opoziției, față cu eventualitatea participării lor la guvernare. Deși unii cred asta, nu cred că e vorba de o slăbiciune în FDSN. E o strategie. Președintele vrea să afle punctele sensibile ale opoziției, pentru a fructifica unele disensiuni. În acest context, un rol interesant îl are mișcarea liberală.

— De ce spuneți „interesant" ?

— Mișcarea liberală suportă un proces centripet, de unificare. E interesant, deoarece liberalismul a căpătat o arie mai largă de manifestare. În PAC, se pregătește o mișcațiune liberală susținută de o fracțiune foarte importantă. Se speculează asupra unei unificări cu Partidul Liberal. Dacă din punctul de vedere al platformei faptul e posibil, din cel al ambițiilor personale ale liderilor e mai greu. O tendință liberală există și în FSN. Într-o bună zi, FSN-ul ar putea avea probleme, din cauza tendinței liberale, cu unitatea internă. Și UDMR se confruntă cu o mișcare liberală, puternică. Ea cere ca UDMR-ul să abdice de la principiile preponderent etnice și să se angajeze ideologic. PNTcd se menține încă în rezervă, dar această rezervă îl duce uneori în situații paradoxale, în sensul că PNTcd prin unii reprezentanți pare să sprijine mai puțin reforma. Și în FDSN asistăm la o frămîntare, concretizată în acest program de guvernare, ținut pînă acum într-o misterioasă clandestinitate. E discutat cu ușile închise. Mă număr printre cei care l-au citit și constat că are o puternică tentă liberală.

— Fiți, vă rog, mai exact.

— El nu se situează în linia programului preelectoral al FDSN-ului și nici în aceea a mini-programului Văcăroiu, la primirea învestiturii Guvernului. Iată cîteva exemple : privatizarea devine o acțiune fermă. Comerțul, turismul ar urma să se privatizeze integral în doi, trei ani. Reforma microeconomică e profilată clar. Unitățile care nu vor răspunde unor criterii minime de eficiență vor fi închise. Se preconizează o politică salarială destul de severă, o deschidere spre străinătate și o politică valutară ferme, fără concesii de conjunctură. La învestire, domnul Văcăroiu observa că neoliberalismul nu e potrivit economiei noastre. Dar acest program e liberal. Oricum, îndeajuns de liberal pentru a

crea probleme de natură politică.

— Care ar fi acestea ?

— În primul rînd o anumită nuanțare a pozițiilor aliaților de stînga. Dacă aceștia vor să fie aliați cu FDSN-ul în continuare, trebuie să facă unele concesii. Mari concesii. În al doilea rînd, el obține de la opoziție o cauțiune morală. Opoziția nu poate critica un program în care își regăsește ideile. Ea poate manifesta doar temerea că modul de aplicare a programului nu va fi cel corespunzător. E un program deasupra politicii stricte de partid. A preluat elemente din programele Roman și Stolojan, din ideile guvernării lor, precum și multe elemente din programele opoziției. Va nuanța chestiunea raporturilor dintre politic și economic, încercînd să ridice economicul în domeniul meta-politicului.

— Domnule Vosganian, nu cumva e vorba de un program sau, mai bine zis, numai de acel program prin care se poate discuta cu Europa ?

— Era plauzibil să cîștige în alegeri, ținînd cont de moștenirea în mentalități, de sărăcia țării, acea formațiune care făcea cele mai multe promisiuni și care, avea cele mai puține remușcări, dacă nu și le respecta. Perioada post-electorală presupune un anumit tip de construcție care, în conjunctura politică și economică europeană nu poate fi decît de natură liberală. Principiul eficienței elimină din discuție principiul egalității în forma egalitarismului. De aici contradicțiile. Iată două dintre ele : dezbaterile privind Legea regimului investițiilor străine și pe cea a fiscalității. Legea investițiilor străine e ta ăgănată tocmai datorită poziției refractarilor din gruparea majoritară. Prevederile Constituției sînt foarte clare.

— Votul împotrivă e deci un vot contra Constituției ? Contra Constituției, susținută și impusă de majoritari ?

— Da. Ei cer îngrădiri pentru dreptul de proprietate al persoanelor juridice române, chiar dacă o parte din capital e de proveniență externă, ceea ce e anticonstituțional. Prejudecățile aripii dure din FDSN sînt mai puternice decît bunul simț politic. Iată și al doilea fapt : de cîteva luni, guvernul insistă să înăsprească fiscalitatea, deși prima promisiune a domnului Văcărolu a fost că fiscalitatea nu va fi în nici un caz înăsprită. Culmea acestei politici e proiectul de lege privind impozitul pe profit, care ajunge pînă la 60%. Sînt surprins că acest proiect de lege a trecut în Senat, fără ca formațiunile din opoziție să-i sesizeze deficiențele. Sînt convins că în Camera deputaților dezbaterile vor fi încinse și vor împărți Parlamentul distinct în două.

— E comparabilă legea propusă cu altele, din țări cu o fiscalitate mai echilibrată ?

— E greu de făcut o comparație, fiindcă România se află într-o anume etapă, care nu comportă comparație cu țări din Vest. Legea însă e clar contra reformei. Ea nu face decît să inhibe inițiativa particulară de dragul redistribuirii profitului de la sectoarele economice eficiente spre cele ineficiente. Mai mult, în țări ca Suedia, unde fiscalitatea e severă, prin sistemul de asigurări sociale foarte bine pus la punct acești bani se întorc la populație, asigură protecția. Or, la noi ei trebuie să mențină în funcțiune sectoare sortite să piardă oricum.

La noi, cele mai mari probleme le au exact categoriile a căror existență e legată de bugetul de stat. Și, atunci, de ce să promovezi o astfel de fiscalitate excesivă, dacă nu onorezi principiile protecției sociale ? În legea de acum doi ani am avut o fiscalitate onorabilă, stimulatoare. Ea a fost modificată de o hotărîre a guvernului, hotărîre care — deși după votarea Constituției a devenit anticonstituțională — e încă în uz. Nimeni nu se scandalizează că modul de prelevare a impozitelor în România e anticonstituțional și că există prevederi în fiscalitate care ar fi trebuit să conducă la sesizarea Procuraturii. Constituția spune că impozitele se stabilesc prin legi, dar ele se percep acum prin hotărîri guvernamentale.

— Prin indicații și decrete, adică ?

— Datorită ineficienței Parlamentului trecut, multe deficiențe ale legilor adoptate erau rezolvate prin măsuri corective la executiv. Treburile importante ale țării au fost rezolvate sub regimul abilității guvernului. Parlamentul actual prezintă o deficiență, ale cărei efecte le vom simți mai clar în viitor: raportul extrem de strîns între opoziție și majoritate, aproximativ 53% la 47%. Asta face ca orice lege organică să se blocheze, dacă majoritatea nu face concesii de fond opoziției. O lege organică trebuie votată cu 50% plus 1 din numărul total al deputaților și senatorilor. Dacă deputații sînt 341, ar trebui cel puțin 173 de voturi. Or, în sală nu sînt niciodată mai mult de 250—270 de persoane. Asta înseamnă că 171 de voturi reprezintă 70% din cei prezenți. Procent practic imposibil de realizat. Partidul de guvernamînt și susținătorii lui n-au cum să-l obțină. Mă tem că se va recurge din nou la o deturnare a competențelor către executiv. Vom fi conduși iar prin hotărîri ale Guvernului.

— Domnule Vosganian, mi-a venit așa, o idee : nu cumva, dacă opoziția e prezentă în sală zilnic sută la sută, partidul majoritar — al cărui membri lipsesc mult, între altele și pentru aceea că sînt cuprinși în tot felul de delegații — nu mai poate funcționa ca partid majoritar ?

— E o idee.

TUDOR OCTAVIAN ■

CU O FLOARE SE FACE CACEALMAUA

Așa cum bine se știe, cu o floare nu se face primăvară nicăieri, niciodată — cu atît mai virtos în viața noastră politică. Și cu toate acestea, ultimele două, trei săptămîni au fost marcate de rumoarea stimită de iluzia unei eventuale reorientări a executivului prin participarea opoziției la un guvern de uniune națională. Invitarea partidelor la Cotroceni, „pentru consultări" a-a făcut pe fundalul acestei zvonistici intens mediatizate. Liderii pricipalelor partide s-au întrecut în declarații care luau în serios această alternativă (mergînd chiar pînă la detalii tehnice, ce ministere să fie atribuite cutărui sau cutărui partid, cine să da și cine să nu etc.). S-a speculat chiar pe tema unei neașteptate, dar benefice schimbări de atitudine a președintelui Iliescu, uitîndu-se că fluturașii care au prostul obicei să se avînte în zbor prea aproape de imaginea radioasă a Cotrocenilor se întorc aproape axiomatic cu aripioarele pîrlite. Pînă și furtunosul și pățitul domn Petre Roman s-a lăsat ademenit de glasul de sirenă al respectivei iluzii ; pe care trebuie s-o numim, simplu și sănătos, cacealma; pentru că distinsele consultări de la Cotroceni au abordat probleme cît-n lună și-n stele, numai pe cea a participării opoziției la un nou guvern nu. Păi cum altfel ? Doar consultările cu partidele fac parte din atribuțiile și practica politică a președintelui și totul este numai și numai pentru binele țării ! Cum de v-ați gîndit la altceva, oameni buni ? A zis dl Iliescu ceva, a promis, a declarat domnia sa ceva, vreo intenție de schimbare, vreo propunere concretă ? Pe ce v-ați bazat ? Păi se poate ?! Să fim rezonabili și să conlucrăm, că altfel...

După conferința de presă a președintelui Iliescu, lucrurile s-au lămurit. În locul unei atitudini relaxate, calde, marcate de bucuria firească și omenească pentru succesul de importanță istorică înregistrat în configurarea noilor raporturi cu NATO, președintele ne-a oferit o mină marcată de o satisfacție orgolioasă, cu accente de suveranitate fără drept de replică, respirînd consecvența ideologică și „voința de neclintit" cu care ne-a obișnuit. Astfel stînd lucrurile, se vede cu ochiul liber că, în ceea ce privește schimbarea, pe scena noastră politică nu s-a jucat nici de data asta altceva decît celebra piesă a conlucrării pozitive cu toate forțele democratice etc., etc., etc.

În acest context, clarificările și coagulările de ultimă oră din cadrul partidelor liberale — cunoscute, de altfel, previzibile pînă la amănunt (inclusiv „amănuntul" debarcării lui Radu Câmpeanu) — nu mai au decît un caracter de rutină și fără efecte politice majore imediate. Primăvara calendaristică a sosit, cea politică poate să mai aștepte pînă prin toamnă...

EUGEN CHIROVICI ■

Poetul cu gorile

PROCESUL POATE DURA ȘI 10 ANI!

- ***Un fotoreporter agresat de gorila lui Vadim***

Miercuri, 24 februarie, la Judecătoria Municipiului Ploiești a avut loc un nou termen al celebrului proces. Evident — nici una dintre părți nu s-a prezentat. Avocați — Constanța Robu și Viorel Dumitrescu ; președintele completului de judecată dl Tudorache.

Guinness Boock ar trebui să conțină nu numai numărul record al proceselor de calomnie intentate lui C.V.Tudor, ci și acest... cel mai lung proces de calomnie. Astfel se „judecă" de peste doi ani procesul inițiat de dl Gh. Robu, despre care „România Mare" scria că „fugea în pielea goală prin Turnu Severin".

Esențial este faptul că nici la ultimele 15 termene V. Tudor nu s-a prezentat. Comentariile noastre sînt de prisos, dar ținem să le menționăm pe cele ale lui Viorel Dumitrescu, avocatul lui V. Tudor : „Ca și în procesele cu Ana Blandiana și Andrei Pleșu, C.V. Tudor se consideră absolut nevinovat. În plus, n-aș vrea să bagatelizați inițiativa pe care o are el la Președinție" (?!). Da, dle avocat, ne-am speriat îngrozitor cînd am aflat !...

În finalul procesului, una dintre cele două „gorile" din spatele avocatului lui V. Tudor (peste 100 de kg/bucățică) se repede la un fotoreporter în exercițiul funcțiunii bruscîndu-l : „Ce mă, vrei să mă pozezi tu pe mine ?!!"

Citind din pledoaria dnei Robu, nu putem decît să aprobăm că : „E incredibil ce se petrece în justiție după Revoluție și încerc un dezgust total în ceea ce privește statul de drept din România" !

D-na Constanța Robu declară revistei noastre : „Avînd în vedere că în acest proces nu se aplică procedurile Codului Penal și legislația în vigoare, procesul nostru poate să dureze și... 10 ani !

RALUCA VRABIE ■

STARE CRITICĂ

TAXIURILE: FURĂ APARATELE?

TRASEU : Piața Romană — Piața Victoriei — Șoseaua Kiseleff — Piața Presei Libere

Vă prezentăm chitanțele cursel'or efectuate pe aceeași rută. La una dintre că'ătorii, am prins „roșu" la 3 din cele 4 stopuri de pe traseu ; taxarea a însumat, la cele 3 opriri, adunate, un total de 38 de lei. Pe aparat, Tarifu! oficial al cursel'or : kilometrul — 100 de lei ; pornirea — n-am izbutit să aflăm cu precizie cît costă. Traseul măsoară 4,900 km și are 4 stopuri (nu e obligatoriu să prinzi „roșu" la ele). Ne abținem de la orice comentariu.

Cea mai mare diferență : 185 lei (vezi pag. 1)

515 lei — 25.02.1993, ora plecării : 13,32 ; pornire : 20 lei ; Dacia 1310 alb-bej ; nr. 1-B-47989 (taxi de stat, cu aparat de taxare în funcțiune). Chitanța AV 283460.

700 lei — 24.02.1993, ora plecării : 15,37 ; pornire : 87 lei (?!!) ; Dacia 1310 alb ; nr. 1-B-75248 (particular — S.C. MODEL — cu aparat de taxare în funcțiune). Chitanța AZ 32.

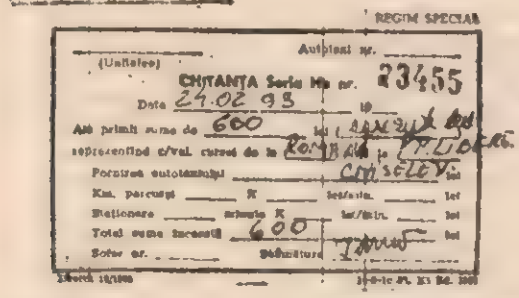

21.02.1993 — Ora plecării : 12,20 ; pornire : 20 lei ; Dacia 1325 CN bleu ; nr. 1-B-47632 (de stat și cu aparat taxare defect). Chitanță H e 23455 — 600 lei.

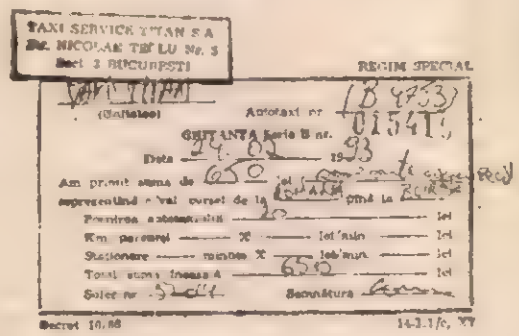

24.02.1993 — Ora plecării : 15.00 ; pornire : 40 lei ; Dacia 1310 alb bej ; nr. 1-B-47533 (de stat, cu aparat de taxare în funcțiune). Chitanța B 015419 — 650 lei.

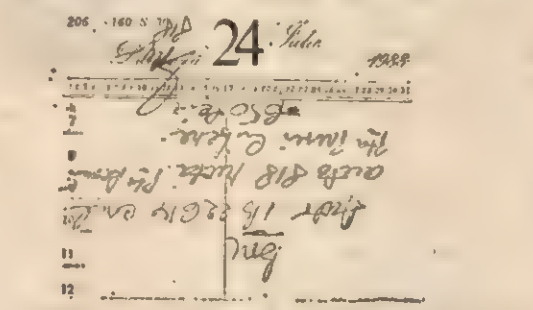

26.02.1993 — Ora plecării : 10,50 ; pornire : 60 lei ; Dacia 1310 gri-petrol ; nr. 2-B-47826 (particular, cu aparat de taxare în funcțiune). Chitanță de mînă (?!) — 625 lei.

24.02.1993 — Ora plecării : 13,33 ; pornire : 40 lei ; Dacia 1310 bej galben ; nr. 1-B-22614 (de stat, cu aparat de taxare în funcțiune). Chitanță de mînă (?!) — 650 lei.

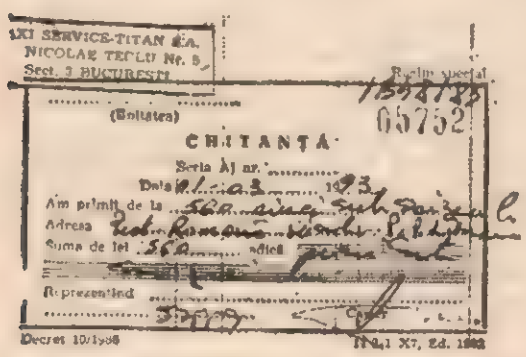

1.03.1993 — Dacia 1310 bej ; nr. 1—B—48185 ; pornire : 20 lei. Chitanța nr. AJ 05752 — 560 lei. Ora plecării : 10,30 .

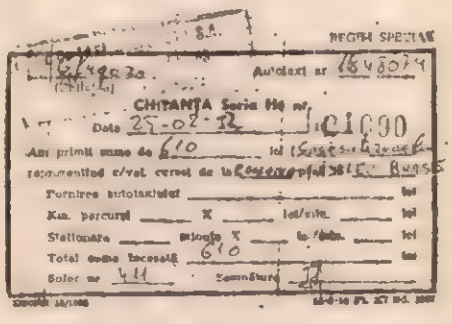

25.02.1993 — Ora plecării : 13,11 ; pornire : 20 lei ; Dacia 1310 alb ; nr. 1-B-48074 (de stat, cu aparat de taxare în funcțiune). Chitanța H e 21090 — 610 lei

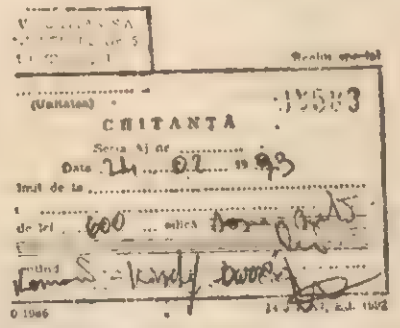

24.02.1993 — Ora plecării : 12,57 ; pornire : 20 lei ; Dacia 1310 alb ; nr. 1-B-47791 (de stat, cu aparat de taxare în funcțiune). Chitanța A j 08583 — 600 lei.

Domnului ministru de interne, fără comentarii

SE NAȘTE MAFIA LA CONSTANȚA?

• *„Am văzut Europa întreagă. Nicăieri nu mi-a fost frică așa cum mi-a fost în România!"*

Atacul în bandă organizată și instituirea, în cadrul acestor bande, a legilor specifice (conform modelelor mafiote) — legea forței, legea teroarei, legea panicii, legea pedepsei cu moartea pentru cei care se opun, depun mărturie sau trădează — terorizează pînă la paroxism hotelurile și restaurantele constănțene.

În contextul acestor nenorociri, deși chemați la fața locului, am reușit cu mare greutate să luăm cîteva declarații, această dificultate provenind din teama firească a oamenilor pentru viețile lor.

Din tot personalul hotelului **Palace** din Constanța, singurii care au avut curajul să dea declarații sub semnătură au fost domnii **Ioniță Adrian** și **Bercsan Dan**, detectivi particulari în cadrul acestui complex hotelier :

„Încercăm să aplanăm conflictele din incinta hotelului și restaurantului, dar fără un sprijin prea mare din partea poliției este dificil. Noi ținem o permanentă legătură cu poliția, dar prezența lor fizică nu este prea simțită. De cîte ori am avut probleme cu bișnițarii sau vaporenii, polițiștii au apărut după ce trecuse deja bătaia."

Atmosfera apăsătoare și teama sînt prezente în rîndul personalului hotelier, iar cadrele de conducere, recepționerii, cameristele evită să dea răspunsuri clare, concrete. Totuși, nu aceeași atitudine au avut-o clienții hotelului și persoanele din afară ce luau masa în restaurant. Revoltați, aceștia au dat declarații categorice și tranșante :

Dobrotă T., (funcționar, „Poufinas") :

„Este inadmisibil ca, într-o țară civilizată, străinii să fie jefuiți în closetele restaurantelor. Am văzut cu ochii mei cum un cetățean grec, după ce a părăsit restaurantul, pentru a merge la toaletă, s-a întors aproape terminat : tumefiat și ușurat de bani. Din discuțiile purtate cu comesenii lui în limba greacă am înțeles că l s-a smuls și un lanț de aur și brățara.

I-am mai auzit vorbind **de bișnițarii români ce intră** în camerele hotelului și sînt atoatestăpînitori. Aceste lucruri se petrec sub ochii poliției, sau, mai exact, poliția este dispărută. Sînt de două zile aici, în interes de serviciu. Ce-am văzut în acest hotel nu am văzut în viața mea. Sat fără cîini ! Ce are de gînd poliția ?"

Mircea Gheorghe (emigrant, Canada) :

„Am văzut Europa întreagă. Nicăieri nu mi-a fost frică cum mi-a fost în România. Ce-a devenit România ? Cuibul Mafiei ? Este imposibil să mănînci liniștit, privind prostituatele adunate într-un colț al ringului de dans, vulgare și ostentative, cum îți fac semne, sau chiar se așază la masa ta. Poliția doarme, sau sînt în cîrdășie ? În ce hotel din Occident s-a mai pomenit ca oamenii să fie obligați să mănînce cu noduri din pricina indivizilor dubioși, tăiați și tatuați și a prostituatelor ce nu mai au rușine ?

Civilizația este în agonie, se fură piese din televizoarele din camere, se sparg obiecte, indivizi în stare de ebrietate urinează în flori. Ar fi atît de simplu să se înființeze un serviciu permanent de poliție în incinta hotelului."

Crișan Andrei (patron) :

„Am venit să mă simt bine într-o seară, împreună cu soția mea... Ca oamenii și noi ! Ne-am întors acasă nervoși și indignați. Turcii puseră ochii pe nevastă-mea, iar prostituatele pe mine.

Poliția numai la mitinguri se înființează ? Omul dă niște bani. Vrea o seară plăcută. Ce i se oferă ? Un spectacol vulgar și dezgustător. Duceți-vă și la „Continental" să vedeți ! Poate-i chiar mai rău !"

Că Poliția, la ora actuală, se confruntă cu o serie de probleme — lipsa echipajelor, a mijloacelor de transport — este o realitate. Dar să motivezi că nu ai cadrul legal pentru reținerea infractorilor și, mai ales, că aplici Drepturile Omului, ni se pare aberant !!!

Ar fi timpul, tocmai pentru a se termina cu bănuielile în ceea ce privește complicitatea poliției cu mafia constănțeană, ca organele Ministerului de Interne să se implice mai mult în curățarea hotelurilor de elementele declasate.

Această situație nu este întîlnită în nici un alt oraș al țării.

Chiar dacă Constanța este supranumită „Chicago al României", sîntem siguri că există metode pentru soluționarea acestor aspecte cu multiple implicații nedorite.

Dacă această stare de fapt, în condițiile în care se prezintă — ca nucleu al organizațiilor majore infracționale de tip mafiot — este destul de greu de ținut sub control de către poliția constănțeană, trebuie avut în vedere că, fără constituirea operativității și un înalt grad de profesionalism, se va ajunge în mod sigur la incapacitatea de a mai repara daunele aduse de acest flagel social care se naște aici — Mafia. Teama poate duce la paralizie și asta se dorește ! Este timpul ca Poliția să-și învingă teama. Acum este nevoie de curaj ! Acum, cît nu este prea tîrziu !

EVELINA MAZILU

CRONICĂ NEAGRĂ

Hoți de cai... la zoo !

În noaptea de 2 spre 3 februarie, ora 0.30, trei țigani înarmați cu cuțite au pătruns în incinta Grădinii Zoologice, lovindu-l pe paznicul ZĂVOIU FRĂȚILĂ și furînd 3 cai reformați, destinați hranei animalelor din parcul zoologic. Valoarea cabalinelor este de 150 000 lei.

Apar posesori ilegali de pistoale !

Indivizi înarmați cu pistoale au pătruns prin violență în locuința pensionarei PĂUNESCU TAMARA, 55 de ani, în prezent plecată în S.U.A., locuința fiind situată în comuna Voluntari.

După ce-au fost agresați, ȘTEFAN SAVETA și IANCULESCU ALEXANDRU (ce aveau vila în îngrijire) au fost sechestrați într-o debara. Infractorii au furat un autoturism din fața casei și alte bunuri de valoare.

Mamă și fiu au asistat neputincioși la jefuirea casei

4 țigani au pătruns prin violență în casa Mariei Cristian de unde au furat un video, 400.000 lei și bijuterii în va[loare]

[...] MARIA și [...] vestea, imobilizându-[le] acest mod mîinile și [...] rele

Un paznic de noapte atacat, s-a aflat la un pas de moarte !

PERJOIU IOAN, 62 ani, paznic de noapte la firma „BENECORP", în noaptea de 23 februarie a fost atacat de un individ, deocamdată necunoscut, ce i-a aplicat o lovitură în zona capului cu un corp dur. Paznicul a căzut în stare de inconștiență, fiind la un pas de moarte.

Jaf în căminele studențești!

[...] intrat în camera nr. [...] Căminul Studen[țesc] nr. 11 în Bd. Mihail Ko[gălniceanu] nr. 64. Acolo au [...]t-o cu un cablu elec[tric] pe CÂRTEANU PATRI[CIA] VIOLETA, 24 ani, studentă în anul III la Universitatea București — Facultatea de Litere și i-au aplicat victimei un căluș în gură. Tînăra a fost deposedată de un dublu radiocasetofon, 20 forinți și 30 mărci germane.

Minor violat de un bătrîn pervers

În ziua de 16 ian[uarie] minorul **Nicolae Cătălin** (9 ani, elev), a fost acostat de un necunoscut, în comuna Otopeni. Copilul a fost condus într-un apartament și forțat cu bâta a să suporte perversiuni sexuale. În urma cercetărilor întreprinse de poliție, autorul s-a dovedit a fi Gheorghe Vasile, 71 de ani, domiciliat în comuna Otopeni. În prezent, este cercetat în stare de arest.

EVELINA MAZILU ■

STARE CRITICĂ

La Buzău,

PROLIFEREAZĂ ALARMANT VIOLURILE, TÎLHĂRIILE, TENTATIVELE DE OMOR

● Scade vîrsta infractorilor:

ei au, adesea, între 14 și 18 ani

În județul Buzău, au avut loc în anul care a trecut 3 738 acțiuni polițienești; dintre acestea, 1 924 au vizat infracțiuni de natură judiciară, 1 212 de natură economică etc. În ianuarie a.c., în raport cu aceeași perioadă a anului trecut, au scăzut furturile săvîrșite în dauna avutului particular și public. Infracțiunile în comerț și neglijența în serviciu aproape nu există. Din totalul de 363 infracțiuni pentru care s-au întocmit dosare, se remarcă o creștere a ponderii infracțiunilor comise de persoane cu antecedente penale și minori între 14 și 18 ani. Actele de violență și tentativele de omor s-au dublat. O proliferare explozivă au înregistrat violurile, [...]ile și ultrajele. În contrast, numărul țiganilor **depistați** a fi săvîrșit infracțiuni a scăzut. Impertinența și familiaritatea cu care aceștia tratează polițiștii sînt însă în creștere.

În această situație, locțiitorul inspectorului-șef al Inspectoratului General al Poliției județului Buzău, dl. colonel Maximilian Marinescu, ar fi îngrijorat dacă soția domniei-sale, întîrziind după căderea întunericului, ar veni pe jos acasă. Poliția nu are, deocamdată, în vedere acțiuni speciale pentru stăvilirea valului infracțional. Cu privire la suspiciunile declarate de cetățenii orașului față de cinstea și profesionalismul polițiștilor, domnia-sa le consideră „inerții ale unei mentalități anxioase depășite". Pe plan local, Poliția nu preconizează o improspătare a profilului moral al lucrătorului polițist; nu o consideră necesară.

Există, în rîndurile polițiștilor buzoieni, cîteva cazuri de luare de mită (trei, la începutul anului trecut). Nu se practică, după părerea colonelului Marinescu, bătaia ilegală în aresturile Poliției. Cazurile de ultraj asupra polițiștilor sînt foarte rare.

Două grupuri de proxeneți și prostituate, antrenate în „exploatare" sexuală în Turcia și Cipru, sînt în cercetare. Două prostituate — Vizitiu Victoria Melania (28 de ani) și Bandaji Ludmila Valeria (30 de ani) — sînt în arest. Un număr de 46 de indivizi angajați în activitatea constantă de schimb valutar pe piața neagră sînt cunoscuți Poliției locale. Luna trecută, doar trei dintre ei au fost confirmați infracțional.

Lt. col. Ion Giurgea, șeful Biroului de relații cu publicul la I.G.P. Buzău: „Valul reclamațiilor și plîngerilor către Poliție a scăzut. Anul trecut am primit chiar și șapte sau opt scrisori de mulțumire".

„Pentru noi, 1500 de lei sînt c...t!"

● Teroarea apare pe străzile și în magazinele Bucureștiului!

Trist, dar adevărat! În ultimă vreme a crescut vertiginos numărul jafurilor la drumul mare, al violurilor și crimelor. Este un fenomen deosebit de grav, avînd în vedere faptul că — se pare — nici poliția nu mai poate face față numărului din ce în ce mai mare al acestui gen de „acte". În consecință, sentimentul care se insinuează în psihologia maselor este... TEROAREA!

La Bd. Magheru, „responsabilă" cu ordinea și disciplina este... o bandă de tîlhari. Aceștia sfidează legea și opinia publică, ziua în amiaza mare. La magazinul particular **Coloseum**, o doamnă ținea în mînă propria poșetă și pe cea a fiicei sale, care era în cabina de probă. O inconjoară brusc patru indivizi. Doamna nu are curaj decît să-l întrebe speriată „Mi-ați umblat în poșetă, nu?" La ieșire, unul dintre ei o așteaptă „politicos" și îi întinde buletinul și portofelul cu 1 500 de lei, afirmînd „Poftiți, doamnă! Pentru noi 1 500 de lei sînt c...t! După ce că vi l-am dat înapoi, mai vrolați să faceți și scandal". Nimeni nu a zis nimic. Cu o săptămînă înainte, un domn care „îndrăznise" să se ia de ei fusese tăiat pe față cu lama. Vînzătoarele îi acceptă în magazin de frică să nu pățească la fel.

O bandă asemănătoare are ca sector de acțiune Calea Victoriei și nu se amestecă în treburile „vecinilor" de pe Bd. Magheru. Astfel, în magazinul de cristaluri de lîngă magazinul Muzica, întîlnim cazuri asemănătoare, dar din păcate nedeclarate poliției, de frică.

Este evident că avem de a face cu o rețea bine organizată: este repartizată pe marile artere bucureștene, astfel încît nimeni să nu se amestece în „treaba" altuia. Se pare că, din păcate, pe actualul fond social se extinde foarte rapid tîlhăria organizată, tîlhăria ca profesie. Continuăm să sperăm în măsuri urgente împotriva lor!

Primim la redacție:

„Am fost obligat, sub ploaia de lovituri, să semnez o declarație ce nu-mi aparține"

Subsemnatul **Ștefan Chițescu**, președintele **Asociației pentru Protecția Cumpărătorilor de Autoturisme**, vă aduc la cunoștință următoarele:

După audiența pe care am avut-o la Secretariatul General al Guvernului, la care au participat dnii Iliescu Gheorghe, Petrescu Dumitru, Soare Petre, subsemnatul și dl. Radu Virgil, președinte al Ligii pentru Dreptate, am hotărît să informăm, prin dl. Iliescu Gh., mulțimea care aștepta afară, despre cele discutate. Informația a fost comunicată de îndată în toată țara. După plecarea noastră, cei prezenți au rămas în continuare cu ing. Radu Virgil, care l-a stîrnit împotriva mea, după care, împreună, s-au deplasat la domiciliul meu. Patru oameni, numiți de Radu Virgil, au [...]t la mine și m-au invitat afară, în curtea interioară a blocului spunîndu-mi că sînt așteptat de mai mulți cetățeni pentru a le da unele relații. În curte se găsea Radu Virgil, înconjurat de circa cincizeci de persoane care m-au luat și m-au tras spre zidul din spatele blocului. Acolo, Radu Virgil mi-a cerut să semnez o adeziune prin care APCA să devină membră a Ligii pentru Dreptate, recunoscînd statutul acesteia. Le-am comunicat că o asemenea hotărîre trebuie supusă Adunării Generale și comitetului APCA și numai aceștia au dreptul de a lua o hotărîre în sensul celor solicitate. Radu Virgil, agitîndu-i și pe ceilalți, a început să strige că cei prezenți în curte reprezintă Adunarea Generală și comitetul APCA. Menționez că nici unul dintre cei prezenți nu făcea parte din acest comitet. Deoarece mai bine de patru ore am refuzat să semnez această adeziune, am fost permanent insultat, calomniat, jignit, lovit în piept, tras de gulerul paltonului. Fiindcă stăteam sprijinit într-un baston (am suferit un accident de mașină, cu o săptămînă înainte, pe cînd ieșeam tot de la o audiență de la Guvern), am ridicat bățul și le-am spus oamenilor, incitați permanent de Radu Virgil, să-mi dea în cap cu el, să mă omoare, că dacă nu am murit pe front măcar acum să fiu omorît de el. În fața celor prezenți, l-am rugat pe Radu Virgil să le spună ce a făcut el ca președinte al Ligii pentru Dreptate, pentru drepturile cumpărătorilor de autoturisme, care nu au primit obiectul achitat. Radu Virgil nu a fost în stare să răspundă la întrebarea pusă. Avînd în vedere că datorită poziției mele dîrze, de a nu semna adeziunea, amenințările, loviturile în piept se întețeau, am solicitat să mi se dea adeziunea pentru a o semna. Radu Virgil a menționat că va trebui să scriu pe verso minuta pe care mi-o va dicta. Am acceptat toate și am semnat sub forță. Radu Virgil mi-a mai cerut să merg la Asociație și să aplic pe cele scrise ștampila asociației.

Cînd l-am replicat lui Radu Virgil că am pierdut o cheie și nu pot intra în casă, acesta mi-a spus următoarele: „Mergem și spargem ușa". Pentru a nu

face zgomot, a adus un muncitor care a găurit butucul cîntei.

Peste două zile, Radu Virgil s-a întîlnit la tribunal cu circa zece dintre oamenii care semnaseră minuta și cărora le-a arătat adevărata sa față, spunîndu-le că dorește să devină președintele asociației, să preia activul și pasivul etc.

Acest caz, însoțit de declarațiile celor care nu au vrut să semneze în seara respectivă minuta dictată de Radu Virgil, și care s-au prezentat la asociație și au declarat în scris, cu lux de amănunte, cele petrecute, a fost deferit Procuraturii, Judecătoriei Sectorului 1 București, Poliției Municipiului și Secției a 4-a București, pentru cercetare și luare de măsuri conform Codului Penal.

Materialul a fost expediat la 62 de ziare din țară și presei din București. Halal de așa președinte al Ligii pentru Dreptate.

ȘTEFAN CHIȚESCU ■
Președintele APCA

DESPRE BASARABIA, FĂRĂ MENAJAMENTE

Presa românească a dovedit cu multe prilejuri că poate fi și lovace, și dură. Nu însă când a fost vorba de Basarabia. În acest caz, mass-media din țara noastră – cu fericite, dar puține excepții – a dat în mod inexplicabil dovadă și de zgârcenie, și de o incomensurabilă pudoare. Și astfel, opinia publică românească pur și simplu nu știe ce s-a petrecut în ultima lună de zile în Moldova de la răsărit de Prut. O ocazie de analiză serioasă ar fi putut-o constitui trecerea prin România a lui Petru Lucinschi, președintele parlamentului de la Chișinău. Dar n-a fost să fie.

A spus-o însă presa rusească, și a făcut-o cu sinceritatea aceea brutală, vecină cu cinismul, pe care și-o poate permite cel ce se simte stăpân pe situație, cel ce are în mână atuurile, puinea și cuțitul, puștile și tancurile. Iată, de pildă, ce scria în numărul său din 24 februarie săptămânalul moscovit „Megapolis Express" : «La începutul lunii februarie, forțele de orientare extremistă din conducerea Moldovei au suferit o înfrângere zdrobitoare. Din înalte funcții parlamentare au fost înlăturați politicienii orientați spre România – Moșanu, Hadârca și Matei. Noul președinte al parlamentului a devenit Petru Lucinschi, fost secretar al C.C. al P.C.U.S., a cărui orientare spre Moscova nu o pune nimeni la îndoială (subl. I. D. G., ca să sară în ochi și cetocmenei'or). Alegerea sa reflectă evoluția vederilor președintelui republicii, M. Snegur, care, în lupta sa cu partidul proromânesc și pentru a menține autonomia statală a Moldovei, a devenit conștient de necesitatea unei mai mari apropieri de C.S.I. și de Rusia. Modificarea cursului strategic al Moldovei s-a reflectat și în abordarea de către aceasta a problemei transnistriene. Chișinăul a exclus din relațiile sale cu Tiraspolul principalul obstacol, cursul spre unire cu România, a cărui existență excludea posibilitatea soluționării pașnice a crizei. Deși președintele Snegur continuă să insiste asupra caracterului unitar al statalității moldovenești, el a menținut și alte modalități de manevră. Acest lucru rezultă mai ales din declarația conducerii delegației Republicii Moldova la negocierile de pace cu reprezentantul R.M.T. (adică al așa-numitei „republici moldovenești transnistriene" n.n.). Anatol Țăranu, potrivit căreia Chișinăul ar fi gata să recunoască crearea în Transnistria a unei „adunări legislative" prin intermediul căreia transnistrienii „ar putea să-și elaboreze legile lor". În urmă cu o lună, nici prin cap nu-i trecea nimănui că o asemenea propunere ar putea fi măcar ascultată la Chișinău. Logica politicii rusești, a cărei sarcină fundamentală este întărirea pe toate planurile a C. S. I., nu poate fi pusă la îndoială în cazul de față. Atât timp cât Moldova se va orienta spre România, Moscova nu este cu nimic interesată în menținerea integrității teritoriale a acelei republici. Dacă nu poate să-și asigure participarea la comunitatea întregii Moldove, Moscova luptă pentru partea ei – R.M.T. (s.n. Deci, ori cu toată prada, ori măcar cu o parte din ea, dar în nici un caz fără nici o pradă n.n.). În prezent, situația se schimbă în mod radical. Chișinăul se orientează tot mai mult spre C. S. I., confirmînd aceasta prin pași concreți pe plan politic și economic. Nu de mult, la Chișinău, și-a încetat activitatea Comisia ministerială pentru problemele integrării cu România. (A știut Cotroceniul de acest lucru ? Dacă da, de ce n-a zis nimic ? n. n.). În acest caz, insistența pentru ruperea de Moldova a părții ei din stânga Nistrului nu mai este de actualitate (s. n.). Având în vedere situația creată, prezența trupelor rusești în Transnistria nu mai este pentru conducerea Moldovei principalul obstacol în soluționarea crizei transnistriene. Se pare, în opinia multor observatori, că prezența trupelor rusești în Moldova, în anumite condiții, ar putea să devină o garanție a independenței sale de stat (independență față de România, firește n. n.)».

Cu numai o lună în urmă, atât la Moscova, cât și la Budapesta, era evocată posibilitatea unui front comun rusо-ungar în politica de „apărare a drepturilor minorităților". Este acum limpede că cel puțin cu privire la Republica Moldova Moscova nu mai are de ce să intre în cârdășie cu ungurii pentru a promova interesele rușilor (numiți, eufemistic, „rusofoni"). Poate promova aceste interese în liniște și cu mare eficiență „apărând" vârtos, cu armata a 14-a, „independența de stat" a Moldovei, adică, de fapt, ținând în continuare Basarabia sub ocupație, așa cum o face de aproape 50 de ani.

ION D. GOIA ■

Vedeta... blestemată

După analize îndelungate, dezbateri și contacte la vedere sau în culise, americanii au decis. În estul **BOSNIEI — HERȚEGOVINA**, unde foametea face la —10°C ravagii mai sinistre decît în Somalia, vor fi paraşutate alimente și ajutoare alimentare. Operațiunea, concepută în cel mai pur stil american, a fost imediat comentată în cîteva cancelarii occidentale drept riscantă. Prudenții apreciază că [illegible] a unor aparate de zbor american ar impune Washingtonului o ireparabilă an[illegible]ție de „vietCasa Albă [illegible]ceptional aceste mesaje și [illegible]ut un compromis care [illegible]e pe tontă lumea, cu [illegible]ția Belgradului : **se vor parașuta ajutoare, dar sub „autoritatea ONU"**. Așadar, americanii vor risca în numele comunității internaționale ceea ce duce politica de superputere la limitele extreme ale unui altruism stabilit prin [illegible] trucit **CANADA** [illegible] cu **SUA**, este [illegible]ntru prima să fie depend[illegible] din punctul de [illegible]erțului exterior, de a doua. Faptul se întîmplă de multă vreme și nu a produs complexe nici de o parte, nici de alta. Trei sferturi din totalul schimburilor externe ale Canadei se derulează cu marea prietenă de la sud. **Japonia** nu este vecină cu SUA, dar aceasta nu o împiedică să

TURNUL BABEL

fie **partenerul nr. 1 al Americii**. Vulnerabilitatea unei asemenea relații se manifestă ciclic : de fiecare dată cînd SUA adoptă măsuri protecționiste, la Tokio se înregistrează seisme nesemnificative. Este exact ceea ce se întîmplă în ultimele săptămîni : anunțarea de către administrația democrată a unor cenzuri majore în calea importurilor a creat în arhipelag un val de agresivitate. Resentimentele sînt retroactive și de perspectivă. O răcire a raporturilor reciproce va obliga Japonia să abordeze orizonturi mai apropiate și să achite o parte din utopia chineză privind nașterea „economii socialiste de piață..." ● **MIHAIL GORBACIOV**, se menține în topul atenției rusești și internaționale. Pentru că cei 40 de dolari, cît reprezintă pensia sa de fost conducător de imperiu, nu îi ajung, acordă interviuri excelent retribuite, se lasă invitat în toate străinătățile, ține conferințe și își redactează memoriile. Între timp, trebuie să mai guste **cupa amară a recunoașterii rolului său istoric**. Acest rol este considerat de stînga dogmatică drept total funest. De curînd, un **„Tribunal al poporului"** s-a organizat cu un enorm tam-tam la Moscova, avîndu-l ca vedetă. Vedetă în contumacie, pentru că Gorbaciov nu a apărut la bară. Marele absent a aflat din presa locală și mondială că sentința împotriva sa este scurtă, dar cuprinzătoare : **„blestem și veșnică dizgrație"**. Merită ! ● Un alt **tribunal**, nicidecum al poporului, ci al comunității internaționale, a fost pus pe roate de **CONSILIUL DE SECURITATE**. Pe lista inculpaților tronează președinții **Slobodan Miloșevici, Radovan Karadjici** și liderul partidului radical din Serbia, **Vojislav Seselj**. Ultimul, cînd a aflat vestea că a devenit oaie neagră mondială, a replicat ingenios că el e complet nevinovat în comparație cu criminalii de război James Baker, Lawrence Eagleburger, Hans Dietrich-Genscher și așa mai departe. Bravo ! Mergem înainte...

RADU BUDEANU ■

Vizita lui Ciosici la București

● *Nedăunătoare, dar inutilă...*

Cu un număr nu prea mare de ani în urmă, a venit în vizită în România președintele (pe atunci) vest-german, [illegible]. Ceaușescu și toți ai lui au sărit asupra oaspetelui cu toate problemele bilaterale și ale mapamondului [illegible] de rezolvate în doi timpi și trei mișcări. Îi era lui Weizsäcker foarte greu (și penibil) să explice că el, în Germania, ca șef al statului, avea niște atribuții de un anumit fel, importante, firește, dar mai mult decorative, că executivul și deci adevărata putere se găsea în mîinile altuia. Ceaușescu pînă a fost pus la zid s-a dovedit incapabil să înțeleagă de ce atunci președintele vest-german a putut semna doar un comunicat comun, și nu înțelegeri ferme cu privire la ce vor face cele două țări în relațiile dintre ele și pe plan internațional. Exact așa s-a întîmplat și cu prilejul vizitei fulger a președintelui iugoslav Dobrița Ciosici în România.

O vizită la București a unui șef de stat ale cărui „barje tocmai atunci barează navigația pe Dunăre ar putea fi considerată o cruntă bătaie de joc, o cruntă umilință îndurată de țara gazdă. Însă nu prea-i așa. Acum, la Belgrad, capitala așa-zisei Iugoslavii, puterea nu este deținută de Dobrița Ciosici, ci de Slobodan Miloșevici, președintele Serbiei. Președintele iugoslav Ciosici are un rol mai mult simbolic. Nu este exclus ca bararea Dunării să fi fost pusă la cale de oamenii lui Miloșevici, în străduința de a-l ține și mai tare la distanță pe Ciosici și de a-i arăta ce mic și neimportant este. Oricum, dl Iliescu a [illegible] gălțit gâlușca și faimosul său zâmbet cu gura pînă la urechi a înghețat și s-a transformat în rînjet.

Însă, independent de puterea reală pe care o are dl Ciosici, chestiunea rolului pe care-l pot avea contactele româno-iugoslave în stingerea focarului din Balcani rămâne intactă. În definitiv, putea să vină la București orice emisar al Belgradului, chiar și un simplu funcționar din Ministerul de Externe, și faptul era deosebit de important dacă oaspetele avea îndrituirea să trateze cu factorii de decizie români. S-a întîmplat oare așa ceva cu vizita lui Ciosici la București ? Greu de spus, mai curînd nu. Fiindcă dacă sârbii (sau, mă rog, iugoslavii) aveau ceva foarte important de spus ori de propus pentru realizarea păcii în Balcani, o puteau face către O.N.U., către cei special desemnați. Poate c-a fost vorba de un demers către români pentru ca ei să ia inițiativa slăbirii sau anulării embargoului antiiugoslav, în schimbul strunirii sârbilor din Bosnia-Herțegovina, [illegible]te că s-a avut în vedere o tatonare reciprocă [illegible] determinarea unor posibilități reale de mediere. Însă varianta cea mai plauzibilă este că avem de-a face cu o vizită gen Weizsäcker, nedăunătoare în ansamblul ei, dar în fond inutilă.

ION D. GOIA ■

BARJELE DE CONJUNCTURĂ ȘI SCENARIILE DE PERSPECTIVĂ

Ucrainenii, cordial semnalizați de comunitatea occidentală că închid ochii în privința barjelor iugoslave încărcate cu petrol, s-au redresat. Ei au interceptat un petrolier panamez, care, ulterior, s-a dovedit dotat cu echipaj iugoslav. Nimeni nu bănuiește că ucrainenii ar avea ceva cu panamezii. Toată lumea e de acord, în schimb, că ucrainenii, după o expectativă non productivă, s-au hotărît să intre în horă pe muzica oferită de ONU. Mai bine mai tîrziu decît niciodată.

Exigența brusc mărită a Kievului față de tevatura de pe Dunăre are loc într-un moment „energetic" semnificativ : de la 25 februarie, Rusia a închis robinetele de gaze naturale care asigură Ucrainei un regim de supraviețuire. Între Moscova și Kiev, fricțiunile inflamate major cu prilejul împărțirii panopliei nucleare și a flotei se mai estompează în ultima vreme. S-a dovedit, acum, că relele bilaterale sînt departe de o amabilitate reciproc avantajoasă. Punctele de vedere diferite sau opuse între cele două țări nu pot scăpa de cea mai apăsată încercare externă care este Iugoslavia. Atît Rusia cît și Ucraina au de ce reacționa în raport cu evoluțiile din vară. Războiul din Iugoslavia le privește și le poate marca pe amîndouă mai drastic decît pare la prima vedere.

Nu este de mirare, deci, că la Moscova se nuanțează tot mai atent strategia rusă față de păruiala din Balcani. Andrei Kozirev, șeful diplomației ruse, a punctat de curînd, semnificativ : „Rusia dorește restabilirea și întărirea legăturilor istorice cu toate popoarele slave și împăcarea lor într-o fază ulterioară. În ultimă instanță, în Iugoslavia toți sînt slavi". Mercenarii ruși care acționează în Bosnia-Herțegovina par să dezică o atare declarație, din moment ce vînează numai musulmanii autohtoni. Pan-slavismul lui Kozirev vizează însă o perspectivă mai largă, chiar dacă, deocamdată, abordările tactice merg la remorca Occidentului. Consensul slav trebuie să treacă prin furcile caudine ale presiunii vestice. Rusia nu are de ales. Ea este obligată, în circumstanțele actuale, să-și menajeze partenerii din Apus și să reacționeze disciplinat la impulsurile ONU. O face : un pas înainte, un pas înapoi : în timp ce guvernul rus comunică Belgradului că „se simte insultat" de criticile lui Miloșevici, același guvern avertizează Occidentul că deplasarea unor nave franceze și italiene în Marea Neagră, cu scopul de a controla embargoul asupra Iugoslaviei, este „neavenită" ; mai mult, se precizează o evidență însușită de toată lumea și anume că „Rusia are interese majore în Marea Neagră..." Tot acest menuet pe sîrma prost întinsă de iugoslavi nu reprezintă altceva decît reacția la adevărata sfidare. Nu Iugoslavia este problema, ci imixtiunea pe cale de instituționalizare a Vestului în universul răsăritean. Iugoslavia este efectul și nu cauza. Corelarea Ucrainei la jocul rusesc devine semnificativă într-un asemenea context. Ambele țări par să nu fi decis să joace conform aceluiași scenariu. În pofida contenciosului bilateral, care rămîne un accident de traseu cîtă vreme nici una din tabere nu are de gînd să treacă la islamism...

RADU BUDEANU ■

● **Lvovul sau Lembergul, cîndva o metropolă înfloritoare, plină de cafenele literare, supranumită „Mica Vienă". În prezent, un oraş mort, trist, mizer. Dorind să bea o cafea, reporterul de la „Der Spiegel" notează că n-a putut găsi decît un greţos ceai din plante.**

● **Harta publicată de săptămînalul german. Bucovina este marcată cu o linie întreruptă, iar partea răpită cu o linie punctată. După cum se observă, în perioada interbelică, România se învecina la nord cu Polonia şi Cehoslovacia, dar teritoriile megieşe au intrat în componenţa Ucrainei. Prin acest plan diabolic, cele trei ţări vecine şi prietene au fost despărţite printr-o fîşie de pămînt controlată de sovietici.**

Pămînt furat:

Galiţia şi Bucovina

● *Două destine paralele, dar atît de asemănătoare*

Între destinul istoric al Bucovinei şi cel al Galiţiei asemănările sînt frapante. Cu toate că au aparţinut unor state diferite, cele două provincii au fost urgisite de aceleaşi imperii lacome şi intolerante, în aproape aceeaşi perioadă de timp. Aşa cum o înfăţişează harta, reprodusă după săptămînalul „Der Spiegel", Galiţia a făcut cîndva frontieră cu România. Vechi pămînt polonez, această provincie avea să cadă sub suzeranitate austriacă în 1772, odată cu prima împărţire a Poloniei. Din acel an şi pînă în 1918, Lvovul va purta denumirea de Lemberg şi va fi înălţat la rangul de capitală a Galiţiei şi Lodomeriei.

Un veac în urmă, notează ziarista amintită, Lemberg-ul avea o populaţie de 200.000 locuitori. Din aceştia, marea majoritate o formau polonezii. Le urmau evreii în număr de 45.000 şi rutenii cu un total de 30.000. În acest **Armenhaus** (casa săracilor) a extremităţii imperiului habsburgic îşi mai duceau viaţa enclave de greci, turci, tătari, armeni, germani, cehi, ruşi şi ţigani. Astăzi, Lvovul cuprinde circa 800.000 de suflete, dar majoritatea o deţin ucrainenii. Populaţia autohtonă poloneză a fost decimată cu bună ştiinţă, ea a pierit în lagărele şi închisorile comuniste, sau a fost risipită în vastitatea imperiului bolşevic. O soartă asemănătoare au avut evreii şi ţiganii, ucişi în masă de către trupele hitleriste şi aliaţii acestora, diviziile de ucraineni trecute de partea invadatorului.

Lvovul sau Lembergul — îşi mai amintesc cei bătrîni — s-a distins ca unul din marile centre urbane ale fostei monarhii cezaro-crăieşti. Calchiat după model vienez, cu numeroase cafenele şi active tranzacţii comerciale, oraşul s-a remarcat şi prin înfloritoarea viaţă culturală, devenind un veritabil „Bibleopol", plin de edituri, librării, săli de concerte, cu cohorte de muzicieni, pictori şi poeţi. La fel ca în Bucovina, principalele comunităţi etnice — polonezii, ucrainenii şi evreii — şi-au întemeiat şcoli în limba maternă, au înfiinţat universităţi, au editat ziare. Este cunoscut de asemenea faptul că spre această metropolă din nord s-au îndreptat, de-a lungul timpului, nu puţini cărturari şi feciori de boieri din Moldova.

Galiţia a revenit Poloniei odată cu destrămarea monarhiei austro-ungare şi vasta redistribuire teritorială, impusă de tratatele de pace. Douăzeci de ani mai tîrziu, ea avea să fie cedată Uniunii Sovietice ca urmare a pactului dintre Hitler şi Stalin. Ocupată de armata germană în 1941, Galiţia a fost retrocedată sovieticilor la marele festin cu pămînt şi popoare din 1945, cînd, pentru liniştea apusului, Churchill şi Roosevelt i-au întins pe tavă lui Stalin teritorii smulse din Finlanda, Cehoslovacia şi România. Galiţia (din nou la fel ca Bucovina!) a fost ruptă în două, partea estică (împreună cu Lvovul) fiind înglobată în perimetrul ucrainean. Pentru acest dar făcut ruşilor, Polonia a primit în compensaţie o suprafaţă teritorială din Germania, în care străvechiul Breslau a devenit Wroclawul de azi.

Relatarea reporterului de la „Der Spiegel", călător printr-un Lwiw (denumirea ucraineană a oraşului) anost, mizer, trist, o umbră a metropolei de odinioară — se încheie printr-un popas în Bucovina ocupată. Făcînd o paralelă între soarta dramatică a pămîntului smuls României şi Galiţia, autorul articolului pune sub semnul întrebării cifra oficială comunicată de autorităţile ucrainene privind totalul etnicilor români. Este mai mult ca sigur, subliniază ziaristul german, că în Bucovina de nord trăiesc nu 200.000, ci de două ori mai mulţi români. După cum e tot atît de sigur, mai notează el, că în Ucraina se află nu 300.000 de polonezi, ci mai mult de două milioane.

În finalul articolului, trimisul special al prestigioasei reviste hamburgheze reproduce declaraţia doamnei Alexandrina Cernova, preşedinta Asociaţiei culturale a românilor din Cernăuţi: „Noi nu avem nici o pretenţie asupra Galiţiei. Dar Bucovina este provincie românească".

LIVIU TIMBUS ■

UN STRANIU ACCIDENT

● *Bolşevicii duri atacă*

Cu cinci luni în urmă, în apropiere de oraşul Gorki, s-a produs un straniu accident, consemnat în fugă de presa moscovită, cu toate că victimele au fost două personalităţi marcante ale aeronauticii ruseşti. Este vorba de **generalii Boris Vasiliev** şi **Gheorghi Ceşenco**, primul fiind instructorul tuturor cosmonauţilor sovietici, cel de-al doilea, profesor la o academie militară din Moscova. Amîndoi, cunoscuţi pacifişti şi adversari ai totalitarismului! Accidentul rutier care le-a provocat moartea a avut loc tocmai cu ocazia unei campanii itinerante desfăşurate în numele păcii şi colaborării internaţionale.

Un ziarist francez, Henry Pessar, aflat la faţa locului, povesteşte ciudatul, inexplicabilul accident. O coloană de şase maşini LADA tocmai părăsise oraşul Gorki, escortate de autoturisme ale miliţiei. Acestea din urmă aveau datoria de a deschide cale liberă, obligînd autovehiculele aflate pe şosea să tragă pe dreapta. La un moment dat, din sens opus, a apărut un uriaş camion militar. Şoferul nu a ţinut seama de semnalele avertizoare, a mărit brusc viteza, lovind cu precizie exact maşina în care se aflau cei doi militari. Aceştia, împreună cu şoferul şi un alt ofiţer superior, au murit pe loc. Şi [illegible] : după numai [illegible] a apărut o maşină de depanare care a curăţat locul. Şoferul comunal a [illegible] o singură declaraţie : [illegible]

S-a deschis o anchetă dar, [illegible] un cuvînt. Presa [illegible] revine în forţă, cerînd explicaţii. Se accreditează din ce în ce mai mult ideea că accidentul face parte [illegible] un plan de durată, organizat de durii fostei Armate Roşii, porniţi să reinstaleze puterea bolşevică".

BĂUTURILE FALSIFICATE FAC RAVAGII!

• Banii ca banii, dar sănătatea oamenilor este ameninţată

„Vinul este cea mai sănătoasă şi mai nobilă dintre băuturi"

Afirmaţia din titlu aparţine celebrului savant francez **Louis Pasteur,** ea sintetizînd perfect principalele atuuri ale acestei miraculoase licori. El considera că; în doze moderate, vinul produce o excitare cerebrală binefăcătoare manifestată în sfera inteligenţei şi afecţiunii (Atanasiu D. Ştefan — 1934).

Vinul a fost prima băutură cunoscută de om, după apă. El este socotit şi cel mai vechi tranchilizant utilizat vreodată. Un vin bun, consumat în cantităţi moderate, stimulează apetitul, are efecte revigorante şi nutritive, [illegible] te sînt chiar vindecătoare.

În prezent vinurile româneşti înregistrează un dramatic recul pe piaţa liberă

După decembrie '89, piaţa românească a fost invadată de variate „produse" de „larg consum". Fenomenul este normal; anormală este degradarea gustului şi pierderea naturalului bun-simţ. O victimă a acestui fenomen este şi **vinul românesc,** uitat, marginalizat, desconsiderat. Reculul înregistrat în consumul acestei clasice băuturi se datorează, în primul rînd, **afacerii „spirtului",** adică a „tăriilor" care s-au importat în cantităţi masive, umplînd pînă la refuz „orizontul" consumatorului. Snobismul, învinge preţurile prohibitive şi omul îşi caută uitarea în **whisky, palinka, vodcă, brandy,** şi cîte altele vor mai fi fiind.

Evident, nu ne permitem să acuzăm comportamente sau să ridiculizăm gusturile consumatorului, ci dorim să atragem atenţia asupra „calităţii" anumitor licori comercializate sub pompoase denumiri.

Păzea ! Soseşte Divizia pentru Controlul Calităţii Vinului şi Băuturilor Alcoolice !

Piaţa băuturilor alcoolice este supravegheată de un organ de specialitate — **Divizia pentru Controlul Calităţii Vinului şi Băuturilor Alcoolice** — aflat în subordinea directă a **Oficiului pentru Protecţia Consumatorului.** Este, deci, singurul abilitat să efectueze controlul calităţii acestora, fie indigene, fie importate, prin **analize senzoriale, fizico-chimice şi microbiologice.** Scopul său este de a garanta consumatorului naturaleţea şi autenticitatea băuturilor alcoolice şi faptul că înscrisurile de pe etichetă corespund realităţii, că ele sînt apte pentru comercializare şi consum. „Divizia are dreptul şi obligaţia să interzică la comercializare băuturile alcoolice necorespunzătoare calitativ ,nocive sănătăţii, şi să aplice amenzi usturătoare agenţilor economici sau producătorilor prinşi asupra faptului. Blazonul casei noastre este : cinste, profesionalism, curaj" — declară **dl Emil Zaharia,** directorul Diviziei. Că nu s-a lăudat o dovedesc succesele remarcabile obţinute în cei doi ani de activitate, de către specialiştii Diviziei.

Prima bombă explodează ! Rachiu industrial, aromat sintetic, se vinde drept WHISKY

Puţini sînt cei ce se pot mîndri că posedă certe cunoştinţe în domeniul preparării băuturilor alcoolice, pe care le consumă. Pe unii nici nu-i interesează. Şi totuşi... De exemplu, **whisky:** „este o băutură alcoolică obţinută din mustul de cereale, zaharificat prin diastaza malţului conţinut, cu sau fără enzime naturale, fermentat sub acţiunea levurilor şi distilat la 94,8% vol. alcool, astfel încît produsul distilării să prezinte aroma şi gustul caracteristic materiilor prime folosite. Distilatul din care se prepară whisky trebuie să fie învechit timp de cel puţin trei ani în butoaie de lemn, a căror capacitate să nu depăşească 700 litri. Distilatul din care se prepară whisky trebuie să provină din secară, grîu sau orz şi nicidecum din alte materii prime." Definiţia este conform Reglementării C.E.E. nr. 1576/1989. Mai pe înţelesul tuturor, whisky-ul trebuie să aibă un buchet tipic : miros discret fumigen, aromă „de ploşniţă", iar culoarea naturală este galben-brun.

Şi mai puţini cetăţeni cunosc faptul că aproape trei ani au consumat, sub denumirea pretenţioasă de whisky, **un rachiu industrial,** pe care l-au plătit cît nu făcea. Evident, nu toate firmele importatoare şi-au bătut joc de naivitatea cetăţenilor, de exemplu firma SOGEMI a adus whisky de cea mai bună calitate şi exemplele de acest gen pot continua. Cele care au avut însă, inspiraţia să semneze contracte cu firme **libaneze** s-au păcălit. Controalele efectuate de Divizie au pus în evidenţă „calitatea" whisky-ului importat : rachiu industrial preparat din alcool etilic rafinat, arome sintetice, caramel şi apă dedurizată.

Rachiul nu este dăunător sănătăţii, dar face o concurenţă neloială pe piaţă whisky-ului veritabil. Divizia a **interzis** comercializarea băuturii pompos etichetate. dar a permis vinderea ei sub modesta denumire de **rachiu,** şi evident, la un preţ corespunzător.

Cele mai recente exemple în acest sens sînt firmele : MARGEAN COM EXIM „JACK COLSON — WHISKY" SC METRONOM SRL SUCEAVA : „GOLDEN LORD — THE INTERNATIONAL WHISKY" şi „BEN ROLAND — FINEST SCARCE WHISKY DELUXE GOLDEN LABEL" şi SNOW COMEXIM SRL, BUCUREŞTI „TRI HORSES FINEST BLENDED — WHISKY".

Alt rachiu industrial – PALINKA ungurească – face victime

O altă afacere a „spirtoaselor", de altfel **dezamorsată tot de sus-numita Divizie,** a fost celebra PALINKA — import Ungaria, ce ne-a încîntat simţurile gustative şi mai ales olfactive tot vreo doi ani. **Din păcate, această băutură, evident nenaturală, a făcut victime !** Pentru necunoscători Palinka este denumirea comercială a unei băuturi alcoolice, larg răspîndite în Transilvania încă de pe vremea Imperiului Austro-Ungar şi specifică acestor locuri (cum specifică este şi **ţuica** la noi, sau **şliboviţa,** la sîrbi). Este un rachiu natural obţinut prin dubla distilare a marcurilor de **prune** (în nici un caz din alte fructe) la 50% vol alcool. Palinka importată iniţial din Ungaria şi apoi, pentru că afacerea prinsese, îmbuteliată la noi în Timişoara şi Tîrgu-Mureş, conţinea, de fapt, alcool etilic rafinat şi arome sintetice de caise sau cireşe, **extrem de volatile şi iritante.** Ele sînt vinovate de **decesele înregistrate** în cazul unor consumuri abuzive : victimele **s-au sufocat** în timpul somnului.

Direcţia Medicinei Preventive avizase (!!) comercializarea palinkăi contrafăcute

Acum doi ani, firma **Transilvania Construction Company Import-Export** importă din Ungaria alcool etilic rafinat şi arome sintetice de caise şi cireşe. Primul lot, sosit în 1990, este îmbuteliat de **VINALCOOL Mureş** şi comercializat drept rachiu de cireşe sau caise în baza unei norme interne proprii (nr. 1/1991). Că nu era natural, este evident... Al doilea lot ajunge la firma particulară **APEVIN SRL Tîrgu-Mureş,** în baza **avizului sanitar nr. 173/1991,** eliberat de Direcţia Medicinei Preventive şi semnat de **dr. Nicolae Beldescu,** la acea vreme directorul respectivei Direcţii, în urma unor extrem de sumare analize senzoriale şi fizico-chimice, otrava îşi face drumul pieţei şi se vinde virtos, chiar dacă unele etichete sînt în limba maghiară.

Firmele ungureşti exportatoare recunosc oficial abuzurile comise

Intervenţia extrem de energică a Diviziei face ca imense cantităţi de palinkă să fie retrase de pe piaţă, în ciuda eforturilor importatorilor de a găsi „portiţa" de salvare. Recunoaşterea, însă, vine din partea exportatorilor maghiari, care, prin adresa nr. 213-479 din 1992, admit nerespectarea normelor în vigoare pentru băuturile Cseresznye-Pálinka, Barack-Pálinka, Körte-Pálinka şi „ne angajăm ca, în viitor, produsele noastre să corespundă întocmai prevederilor normelor româneşti, dorind urmărirea curentă a acestora", semnează director Varga Zoltán.

Un nou rachiu industrial „testează" piaţa românească : BRANDY(?!)

Cum afacerea whisky-ului şi a palinkăi a primit o lovitură decisivă, exportatorii, tot maghiari şi de această dată, testează vigilenţa „organelor" româneşti cu un nou şi pretenţios produs : **brandy.** Ce este brandy-ul ? O băutură alcoolică preparată din distilat din vin nobil, rachiu din vin şi apă dedurizată, învechit în butoaie de stejar cel puţin un an. Ce au descoperit inspectorii Diviziei ? La firma **SAM PF, Bucureşti,** str. Mihai Bravu nr. 193, se comercializează de către familiarul **rachiu industrial aromat colorat** sintetic, sub strălucitoarea denumire de brandy Okecsei. Noroc că nu dăunează sănătăţii, dar...

BRINDUŞA NICOLAE
Fotografii de ELENA GHERA

Fără să exagerăm, putem afirma că sănătatea cetăţenilor are în specialiştii Diviziei pentru Controlul Calităţii Vinului şi Băuturilor Alcoolice nişte apărători competenţi şi corecţi. **Dacă cele prezentate nu au învins scepticismul unora,** precizăm că **tot acestora li se datorează o realizare importantă, şi anume,** interzicerea utilizării alcoolului etilic de sinteză în industria alimentară, **reminiscenţă ceauşistă extrem de nocivă pentru viaţa consumatorilor. Tot pentru înlăturarea unor păguboase moşteniri de tristă amintire, Divizia a reuşit şi** interzicerea preparării unor sortimente de vinuri cu apă dedurizată **(celebrul „vinişor" ce provoca tulburări digestive)** şi a cupajării ţuicii cu alcool etilic rafinat **(procedeu utilizat intens în fabricile statului).**

Acest organism este recunoscut de Oficiul Internaţional al Viei şi Vinului (sediul la Paris), iar specimenele de semnături sînt înregistrate şi recunoscute în C.E.E., certificînd calitatea vinurilor şi băuturilor alcoolice exportate de România pe respectiva piaţă.

BRINDUŞA NICOLAE

„SECOND HAND" — GERMANIA

(Prețurile sînt exprimate în DM)

— februarie 1993 —

rea rului CP)	Anul de fabricație						
	1991	1990	1989	1988	1987	1986	1985
50	—	—	—	—	—	8.150	7.350
75	—	—	15.750	14.350	13.000	11.500	—
00	23.150	21.050	18.700	16 600	14.700	13.100	7.850
00	23 750	21 650	19 300	17 250	15.400	13.750	9 250
15	25 550	23 350	20 100	18.500	16.350	13.450	9.300
15	24 800	22.700	19 550	17.850	15.750	14.100	—
68	23 450	21.450	19.450	15.600	13.900	12 300	7 500
10	24.450	22 300	19.700	17 350	—	10.950	9 250
36	—	24.850	22 400	19 840	17.100	9.950	8.100
67	34.900	31.500	28.050	26.050	—	—	—
15	30 650	28 150	—	—	17.550	14.900	12.350
93	34.750	31.450	28.100	25 600	15.100	13 200	11.300
0	—	19 950	17.100	15 000	11 850	9.650	8.050
15	30.550	23 100	20 100	18 050	13.150	10.900	8.000
13	33.650	30.100	21.150	18 000	13.900	11.800	8.000
0	—	—	19.150	16.400	12.500	10.200	8.500
00	—	25.550	22.300	19.500	14.350	12.100	10.450
85	—	28.150	24.800	21.550	16.050	13.800	—
0	—	23.150	20 100	17.250	13.850	11.750	9.800
36	—	26 800	24.000	20.300	16 150	13.600	9.250
0	—	27.800	24 800	21.150	16 650	13.850	11.950
95	35.000	32.150	28 400	24.750	20.300	16.450	12.550
50	61.150	56.500	48.850	42.900	—	—	—

DM = 0.625$. Pentru transformarea prețurilor din tabel în dolari, relația de calcul este:
.$: 16.400 DM x 0.625 = 10.250$

MICHELIN

Muzeul lui „BIBENDUM"

De-a lungul mai multor decenii, firma franceză de pneuri **„MICHELIN"** și-a păzit secretele cu strășnicie. În ultima vreme, însă, în atitudinea ei a intervenit o deschidere — o deschidere către public și către mass-media. O dovadă în acest sens o constituie amenajarea, la **Clermont Ferrand,** unde se află și sediul firmei, a unui interesant muzeu, ce poate fi vizitat numai în grup și numai sub conducerea unui ghid al firmei. Muzeul este structurat pe trei secțiuni: istoria aventurii cauciucului, de la originile sale, din pădurile Americii de Sud, pînă la fabricarea pneurilor moderne, istoria firmei **Michelin** și istoria **pneului** în sine.

Această retrospectivă demonstrează clar rolul de protagonist al lui **Michelin** în căutarea de soluții noi din punct de vedere industrial.

Edmond și **André Michelin** au pus la punct, în 1891, primul pneu demontabil pentru bicicletă, iar în 1895, primul pneu ...ntru automobil. La salonul de la Pa... în 1895, vizitatorii s-au putut con... înșiși, grație unui ingenios ... monstrație, de confortul o... ...tă de celelalte genuri

...'BENDUM", port... ...n afiș se putea ... BEAU obsta... ...imaginat mi... ... numele de ...„dictonul" ...acum este ...s și omul ...firma

...în ...ă

Alain Prost

Ayrton Senna

Campionatul Mondial de Formula 1

BATE CALUL CU COPITA

În copilărie, mergeam la țară, la bunici. Bunicul avea un cal bălan frumos, cu o ținută impresionant de elegantă. Nu era niciodată înhămat la căruță. Ar fi fost umilitor. Era răsfățat cu zahăr tot anul și cu fiertură caldă iarna. Mai spre primăvară, cînd simțea în nări aerul reavăn, se apropia de ușa grajdului și bătea cu copita.

Bunicul îl privea pe sub sprîncene și zicea amuzat „i s-a făcut de drum deschis". Cînd, în sfîrșit, venea vremea să-i pună șaua și să ia calea orașului, nimic nu mai ținea în loc bălanul.

Mi-am amintit de el uitîndu-mă peste știrile ce anunță finalul pregătirilor pentru un nou campionat mondial al Formulei 1. Chiar și de la distanța care ne separă pe noi, românii, de acest fascinant univers al curselor auto, cei pasionați simt un freamăt, o nerăbdare tot mai greu de stăpînit.

Anul acesta, o asemenea stare este mai mult decît firească. Campionatul din 1992 a avut o istorie scurtă; **Nigel Mansell** s-a instalat rapid în fruntea ierarhiei mondiale, ajutat de mașina Williams Renault. De acolo, nu l-a mai putut da jos nici măcar **Senna**, meșterul manevrelor neortodoxe.

Noul an are, cel puțin după calculul hîrtiei, alte premise. Mansell s-a dus după banii americanilor la **formula Indy**, altceva decît cursele campionatului mondial, un „ceva" tipic lumii transatlantice, în care zgomotul și excitația creată fac să pălească valorile reale ale competiției.

Ayrton Senna, „bosumflatul" anului precedent, nu are încă o echipă. Cochetează în continuare cu McLaren dar pînă în prezent nu s-a hotărît. Chiar dacă se va reîntoarce la celebra echipă în care a făcut destul tărăboi la precedenta sa participare, de pe șasiu îi va lipsi motorul Honda, cheia succesului său în obținerea victoriilor pentru McLaren.

...ă nu se va produce o schimbare ...n moment, ceea ce în lumea ... a devenit o obișnuință, fran... **Prost** revine după un an

circuitul de la Estoril. A fost o demonstrație extraordinară a vitalității curselor de Formula 1, dar și o promisiune privind concursurile din cursul anului, promisiune ce înseamnă, pe scurt, o luptă sportivă acerbă.

Alain Prost, prezent la încercări pe **Williams-Renault**, a scos cel mai bun timp al circuitului, deși a fost bolnav. Dar răceala rebelă care l-a chinuit înainte de cursă, nu a diminuat verva unui pilot care are la activ trei titluri de campion mondial. La încheierea evoluției, Alain a găsit chiar puterea să zîmbească. A fost un efort, totuși, pentru că asupra lui planează și pericolul suspendării. **Asociația Automobilismului Sportiv** este supărată pe pilotul francez pentru că el a criticat acest for într-o conferință de presă, în care nu l-a „iertat" nici pe Max Mosley, președintele A.A.S. Presat de ziariștii prezenți la Estoril, Prost a declarat că „mă preocupă posibilitatea unei sancționări, dar nu mă sperie. N-am spus decît ceea ce am crezut că poate ajuta acest sport. Nu mi se pare a fi chiar așa o problemă".

În cazul în care Ayrton Senna nu-și găsește echipă, francezul, singurul fost campion mondial revenit pe pistă, va fi se pare, **atracția** sezonului. A demonstrat că merită acest statut pe circuitul lusitan, unde, în ianuarie, a scăpat dintr-un accident foarte grav. Încercările de la jumătatea lui februarie le-a dominat categoric, obținînd cel mai bun timp — 1'13"48.

Alături de el, în echipa **Williams-Renault**, se va găsi un pilot britanic aflat la început de drum, care provine dintr-o familie de automobiliști celebri. Este vorba de **Diamond Hill**, fiul fostului campion de Formula 1, **Graham Hill**. Mezinul Hill a venit la 27 de sutimi în spatele coechipierului său, înregistrînd cel de-al 2-lea timp al zilei.

Prost a recunoscut că Diamond poate să-i amenințe speranța de a obține titlul mondial pentru a patra oară. „Diamond este rapid, entuziast, dar deocamdată am participat la încercări. Cît voi conduce de bine se va vedea în cursele propriu-zise", a declarat Alain Prost.

La Estoril s-au prezentat și cîteva noutăți, între care și o mașină **Sauber** echipată cu motor **Mercedes**.

Duminică, 14 martie, se va da startul în noua ediție a Campionatului Mondial de Formula 1; locul acțiunii: circuitul sud-african, de la Kyalami, suspendat între 1981 și 1991 din calendarul competițional, din cauza sancțiunilor impuse de comunitatea internațională regimului politic al apartheidului. Ca să-și poată continua cariera sportivă, pilotul **Keke Rosberg**, de origine sud-africană, a fost nevoit, în perioada amintită, să-și scoată pașaport britanic. Cu trei ani în urmă, situația a fost corectată și circuitul

INDUSTRIA COMPUTERELOR CONFRUNTATĂ CU TEHNOLOGIILE ECOLOGICE

Idealismul și oportunismul se confundă, uneori, în domeniul atît de delicat al tehnologiilor ecologice. Noul val de produse și procese „verzi", generate în laboratoarele de cercetări, împacă ambele tabere: producătorii și utilizatorii, oferindu-le atît posibilitatea de a fi rentabili cît și pe aceea de „a salva pămîntul". De cîtva timp, și întreprinzătorii au constatat că ambientul este, de fapt, o afacere foarte profitabilă. Noile tehnologii ecologice de producție, ambalare și recuperare se dovedesc mult mai rentabile decît vechile tehnici similare. Așa [illegible] piață concurențială, [illegible] regîndirea produselor și p[illegible] într-o manieră ecologică [illegible] strict necesar. În unele țări puternic industrializate, ca Suedia sau Germania, există legi extrem de dure care for[illegible] inclusiv pe cele multinaționale, să-și regîndească, ecologic, toate procesele de producție, chiar și **producția de computere. Această industrie, deși la prima vedere pare incredibil, acționează asupra ambientului în două moduri: **poluare masivă și consumuri energetice însemnate.** De**

Solvenții industriali sînt vinovați...

Industria computerelor era, acum cîtva timp, categorisită drept **curată** în comparație cu petrochimia sau metalurgia. Această imagine „idilică" a fost spulberată cînd studiile efectuate de-a lungul anilor au demonstrat că deșeurile provenite, în special, din producția de semiconductori poluează aerul, solul și apele subterane. În prezent, metodele și căile de prevenire a poluării constituie principala preocupare a specialiștilor. Cum spuneam, companiile sînt obligate azi să-și regîndească ecologic procesele tehnologice specifice, pentru reducerea sau eliminarea surselor de poluare.

Una dintre aceste surse o reprezintă **solvenții industriali** utilizați pentru spălarea cablajelor. O parte din produsele volatile ale acestor solvenți atacă și stratul de ozon. Cu toate acestea, companiile nu se grăbesc să-i înlocuiască, avînd în vedere costurile sporite ale unor soluții similare nepoluante. S-au întreprins, totuși, acțiuni energice pentru a se concretiza înlocuirea solvenților incriminați. Acestea au fost oficializate în anul 1989, cînd 81 state semnatare ale Declarației de la Helsinki **s-au angajat să elimine complet** aceste substanțe periculoase din procesele lor tehnologice pînă în anul 2000. Astfel, în aprilie 1991, firma **Apple** a anunțat implementarea unei noi [illegible] nologii de realizare a cablajelor, [illegible] nu mai cuprinde spălarea în solvenți industriali. Pînă la sfîrșitul anului trecut, **Apple** a reușit introducerea [illegible] tei noi tehnologii în combinatele sale din Fremont (California), Cork (Irlanda) și din Singapore. Și firma **Compaq** a anunțat că va adopta aceeași **tehnologie nepoluantă pînă în anul 1995.**

O altă inițiativă aparține companiilor **IBM** și **INTEL,** care utilizează emulsiile de săpun în apă, înlocuind astfel cu succes, solvenții industriali. Aplicarea acestei benale metode poate însemna economii importante: 1—2 miliarde dolari/anual, costul solvenților și tot 1—2 miliarde dolari/anual, costul reciclării solvenților utilizați.

Înlocuirea solvenților „clasici", benefică pentru mediul înconjurător, poate deveni nocivă în anumite situații. De exemplu, compania britanică **INMOS** utilizează un solvent „neconvențional", alcoolul izopropilic, nepoluant dar extrem de inflamabil. Tehnica utilizată pentru prevenirea unor posibile incendii fiind foarte costisitoare. Alt [illegible] exemplu: compania **FUJITSU,** care [illegible] lizează o instalație ultrasonică de curățire, a constatat că praful rezultat în urma aplicării acestui procedeu tehnologic este foarte poluant (evident, în cazul spălării în solvenți industriali acest fenomen nu există).

Pierderile de metale prețioase, odată cu dispozitivarea integratelor defecte, este o altă problemă cu care se confruntă producătorii de chip-uri. Dacă se constată defectarea chip-urilor înainte de încapsulare, **metalele prețioase pot fi recuperate.** După aceeași, [illegible] componentele defecte se a[illegible] în alte „tomberoane", iar pierderile rezultate sînt practic imposibil [illegible] estimat.

„Reciclarea" computerelor...

Computerele și perifericele nu ajung în „groapa de gunoi comună", cum se întîmplă cu consumabilele (hîrtie, benzi magnetice, dischete, tonere, baterii etc). Acestea reprezintă o pierdere ce la proporții pe zi ce trece pentru industria de reciclare a deșeurilor. Găsirea metodelor de reciclare a acestor deșeuri speciale reprezintă o preocupare constantă pentru firmele ce se respectă: **APPLE, HEWLETT-PACKARD, LEXMARK-INTERNATIONAL.**

Problema deșeurilor se caracterizează prin: volum și toxicitate. Cantitatea de „gunoi" reprezentată de computere este practic imposibil de determinat. Din păcate, însă, unele materiale [illegible] aruncate la „groapa comună" ca: baterii, monitoare ș.a. conțin substanțe toxice, poluante.

Imprimante și monitoare dezafectate

În ultima vreme, unele companii au anunțat, cu mare pompă, realizarea unor programe de reciclare a rezervoarelor (cartușelor) de toner [illegible] imprimantele-laser, impres[illegible] volum de materiale nebiodegr[illegible] 11 75 miliarde bucăți în 19[illegible] ne bucăți în 1992 și [illegible] — cca 28 miliarde [illegible] în 1995.

Programul **Ai**

cartușelor a debutat în 1991. Cartușele cumpărate în S.U.A. pot fi returnate producătorilor după consumare, ba chiar se oferă și recompense în sprijinirea acestei acțiuni (APPLE dă un dolar pentru fiecare cartuș returnat). Aceeași firmă susține că reciclează 95% din rezervoarele consumate.

Reîncărcarea cartușelor de toner reprezintă o afacere rentabilă. Această operațiune era, odată, foarte simplă. Se „dădea" o gaură și gata... Acum însă, cartușele se demontează complet și se refac, înlocuindu-se toate piesele defecte. După reconditionare, [illegible] unui cartuș este de 75 dolari (unul costă 100 dolari).

În Japonia, unde există o puter[illegible] industrie de reciclare a deșeurilor, firma **CANON** are deja o capacitate [illegible] reciclare de 150 000 cartușe [illegible] aceasta urmînd să crească de pa[illegible] pînă la finele anului 1994. Firma [illegible] ciază că, în combinatele sa[illegible] clează circa 95% din car[illegible] tate în S.U.A. și Japoni[illegible]

O realizare excep[illegible] **„ecologică" Ec[illegible]** va revoluți[illegible] ducătoar[illegible] [illegible]

INFOCLUB
■ Revistă de informatică și calculatoare
■ Membru International Data Group (IDG) SUA

REVISTA PROFESIO[illegible]
BUS[illegible]
IN[illegible]

Indolență, nepăsare, superficialitate

CUM A PIERDUT ȘTIINȚA ROMÂNEASCĂ BURSELE ACORDATE DE COMUNITATEA EUROPEANĂ

Interlocutor : lect. univ. C. Ionescu – Tîrgoviște

— Începînd cu 1992, în domeniul colaborării științifice — ne declară doctorul Ionescu-Tîrgoviște — Comunitatea Europeană și-a schimbat optica vizavi de țările din est. Pentru întîia oară au fost deschise linii de credite, oamenii de știință ai fostelor țări comuniste avînd posibilitatea de a deveni nu numai simpli participanți la finalizarea unor cercetări, ci chiar lideri de proiecte. În mod practic s-a procedat așa : La începutul anului trecut, Comunitatea Europeană a elaborat un material de 80 pagini, intitulat **Proiect de colaborare est-vest**, pe care l-a adus în atenția forurilor de decizie din statele estice, inclusiv țările baltice, excepție făcînd doar fosta Uniune Sovietică. Materialul cuprindea trei secțiuni.

În prima se stabileau condițiile necesare pentru acordarea de burse unor cercetători din vest pentru a lucra în centre științifice din est, și deopotrivă, burse pentru oamenii de știință din est spre a efectua investigații în laboratoare sau universități din apus. Cu alte cuvinte, orice persoană cu preocupări științifice putea să înainteze Comunității Europene propunerea proprie de cercetare, indicînd totodată și institutul sau așezămîntul științific unde dorea să lucreze, dar cu condiția prealabilă ca propunerea să fi fost deja acceptată de partenerul vizat. Un demers nu tocmai dificil, deoarece, în fapt, orice virtual colaborator extern acceptă asemenea ofertă, din moment ce el beneficiază atît de banii oferiți, cît și de datele rezultate prin investigațiile de specialitate.

Cea de a doua secțiune se referea la finanțarea unor congrese, seminarii și centre de cercetare. În sfîrșit, al treilea tip de colaborare prevedea acordarea de fonduri în abordarea unor proiecte de cercetare mai ample, ținînd seama de condițiile specifice dintr-o țară sau alta, deci avîndu-se în vedere baza genetică respectivă etc. Cum ar fi, de pildă, diferite studii clinice sau epidemiologice.

— Cînd a ajuns materialul la fostul Minister al Învățămîntului și Științei ?

— Probabil tot în luna ianuarie, dar din motive pe care nu le cunosc și nu mi le pot explica, propunerile au cunoscut o difuzare defectuoasă, încetă, astfel că ele n-au ajuns nici la timp, nici în toate compartimentele unde se desfășoară muncă de cercetare.

— Ne putem imagina că un funcționar al ministerului a aruncat materialul într-un sertar și l-a uitat acolo.

— Sigur e că propunerile scientiștilor români trebuiau să ajungă la Bruxelles pînă la 7 august ora 17. În iunie au sosit la București doi delegați din partea Comunității Europene. S-a constatat atunci că informația fusese difuzată doar în unele centre universitare, în foarte puține centre de cercetare și în extrem de puține alte unități unde există oameni care au preocupări științifice. La ședința care a avut loc, cei doi delegați au putut constata de asemenea că persoanele prezente n-au avut răgazul de a studia temeinic materialul, că în multe privințe nici nu l-au înțeles. Unii dintre cercetători au cerut între altele ca cei de la Bruxeles să numească parteneri posibili, deci persoane și centre științifice care să accepte propunerile din România. Funcționarii Comunității Europene au rămas perplecși. Alegerea partenerului este obligația părții române. E adevărat, legăturile noastre cu știința europeană, cu instituții și personalități științifice din Occident au fost de-a lungul anilor firave, inconsistente, deci majorității oamenilor de știință români nu le-a fost ușor de a găsi la repezeală parteneri în vest cărora să le adreseze propunerile. Dar dacă s-ar fi lucrat din timp, alta ar fi fost situația.

— Cum s-a onorat pînă la urmă invitația ?

— Au existat, desigur, unele centre de cercetare din instituții de învățămînt, precum U.M.F. București, Institutul de Biologie Celulară, unele clinici din Timișoara, Cluj și Iași, dar, oricum, numărul de propuneri valoroase și deci competitive, în plan european, au fost insuficiente, raportate la potențialul de cercetare științifică românească. Nici graba în care s-a lucrat n-a fost de bun augur. Graba strică treaba și te obligă la superficialitate.

— Ca urmare ?...

— Din suma totală acordată cercetătorilor din est, doar o mică parte a revenit științei românești. Puține au fost și bursele obținute. În comparație, desigur, cu celelalte țări estice. Ceea ce este nedrept, fiindcă România este plină de cercetători de elită și istoria a dovedit că disponibilitățile pentru invenție ale românului sînt mult mai mari decît ale altor nații. Este ceea ce a remarcat Henri Coandă.

— Degeaba, domnule doctor. Nu e de ajuns să ai bărbați inventivi, hărăziți de la natură cu idei originale. E nevoie în egală măsură de oameni care să-i înțeleagă și să-i sprijine. Au izbutit să răzbată doar cei dispuși la sacrificiu. Legenda meșterului Manole e poate cea mai izbutită transfigurare a acestei drame naționale.

— Personal sînt un om optimist. Nu mai punem mult preț pe ce a fost și să privim în viitor. Ocazii asemănătoare cu cele menționate vor mai fi. Problema este ca din experiența negativă din 1992 să tragem cuvenitele învățăminte, în așa fel încît, la consfătuirile viitoare să fim mai bine pregătiți și deci competitivi.

— Să dea Dumnezeu.

LIVIU TIMBUȘ ■

La Salonul de invenție de la Jena, dna Marioara Godeanu a obținut Marele Premiu!

Despre dna conf. dr. Marioara Godeanu am avut prilejul să scriem de mai multe ori în aceste pagini. Am făcut-o și la vremea cînd, luptînd de una singură, înconjurată de invidioși și detractori, izbutise să anunțe fantastice descoperiri în biocomunicații. O facem din nou astăzi, pentru a consemna aducerea în țară a Marelui Premiu, dobîndit la Jena într-o competiție internațională.

Rodul intenselor cercetări experimentări în fenomenele legate de informație biologică la plante, biocomunicațiile, s-au concretizat nu numai în obținerea unor brevete de invenții, ci și în ciclul de filme „Sensibilitatea plantelor" realizat în studiourile cinematografice Al. Sahia, în regia dlui Mircea Popescu. Aceste cercetări au primit, atunci, binemeritate recunoașteri internaționale : „Placheta de la Granada" — Spania, „Placheta de bronz pentru ecologie și protecția mediului" — Zagreb, „Ciorchinele de aur", Premiul juriului la Festivalul filmului științific Arges 1983 și „Trofeul Fritz Fihl" la Festivalul Internațional de Educație, Știință și Cultură — Rio de Janeiro 1984, aduse pentru prima oară în țara noastră.

Domeniul ecologiei se dovedește, pentru cercetătoarea Marioara Godeanu, o sursă inepuizabilă de „mistere" ce se cer descifrate. Cercetări complexe au permis brevetarea unor procedee și instalații în domeniul tehnologiilor biologice de epurare a apelor uzate, a obținerii de biomasă, a protecției mediului înconjurător, a obținerii unor produse secundare de mare valoare (de exemplu : pigmenții), a obținerii unor sucuri terapeutice și altele tot foarte importante. **Sistemele ecologice integrate** — prezentate la prestigioase saloane internaționale de invenție, anul trecut — cuprind procedee biologice de epurare a apelor uzate, realizate în instalații biotehnologice speciale, de tip **piramidă**.

„Anul 1992 — ne mărturisește doamna Marioara Godeanu — a fost cel mai bogat din viața mea : aur, argint și alte premii valoroase au răsplătit eforturile anilor noștri de febrile căutări. În 1992, la inițiativa și invitația colegilor de la Centrul de Implementare a Invențiilor din Tîrgu-Mureș, condus de dl dr. Octavian Pleșa, vicepreședintele Societății Inventatorilor Români, am participat cu lucrări la Salonul Mondial de Invenție Geneva '92. Am primit medalia de argint, alături de col. ing. Teodor Pandur și ing. M. Popescu. A urmat întîlnirea româno-maghiară, organizată de Societatea Inventatorilor Maghiari HUNGEXPO, la Budapesta în mai 1992. Aici am cîștigat o medalie de aur pentru activitate în invenția ecologică".

Prima „ieșire" în lume s-a produs însă în octombrie 1992. „Participarea noastră la Salonul Mondial de Idei, Invenții și Noutăți Jena '92 — Nürnberg — Germania, cu un poster și machete referitoare la invenția „Sistem ecologic", a fost răsplătită cu două medalii de aur. **Este singurul caz în istoria saloanelor de invenție, cînd se oferă două medalii de aur pentru același exponat".** Și seria surprizelor continuă : „Președinta salonului, dna Zecti, a anunțat acordarea MARELUI PREMIU JENA '92 aceleiași echipe de cercetători români, tot pentru același produs". „Satisfacția echipei noastre a atins, aici, apogeul. Ce poate simți un român în aceste momente este greu de descris, dar și mai grele au fost privirile mirate, contrariate, deloc încurajatoare ale celor din sală, care, practic, nu puteau înțelege și mai ales accepta o asemenea recunoaștere .

Cercetările dnei Godeanu sînt apreciate acum și în țară. Dovada o constituie premiile „Emanoil Teodorescu" acordate de Academia Română precum și medaliile obținute la saloanele de invenție naționale.

Concluzia firească a acestei tentative de reabilitare a cercetării românești de prea multe ori desconsiderată, aparține dnei Godeanu : „Cineva remarca faptul că, în domeniul cercetării cei competenți, mințile luminate, au plecat în străinătate, iar în țară au rămas cei incompetenți sau bătrîni. Oare să nu se cunoască potențialul uman al acestei țări ? Că inventatorii români au obținut, în ultimii doi ani, 42 medalii de aur, 7 medalii de argint și două de bronz, în prestigioase competiții internaționale ? Și ceea ce este remarcabil, este faptul că, la aceste „ieșiri", au participat 0,1% dintre cei ce-și sacrifică viața pe altarul inventicii. Dar dacă ar participa 10%, ce s-ar întîmpla, cum ar fi calificată competența acestora ?"

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

UNIVERS PARTICULAR

Un medic român anunţă descoperiri importante în regenerarea celulară

— Maladii vindecate în timp record. Rezultate promiţătoare în tratamentul cancerului —

— Doamnă doctor Otilia Chiculescu, cînd aţi început cercetările în domeniul medical ?

— Încă din timpul liceului am fost atrasă de medicină şi în special de tot ce era necunoscut în acest domeniu, ceea ce m-a şi determinat să întreprind o serie de cercetări încă studentă fiind — cercetările le-am continuat şi în timpul doctoratului, obţinînd titlul de „Doctor în Ştiinţe Medicale".

— Ştiu că aţi obţinut o serie de succese.

— Este adevărat că după un grav accident de maşină suferit, am adîncit o serie de experienţe, pe care le-am efectuat chiar pe mine însămi, ceea ce a determinat vindecarea mea fără urme vizibile, — deci grăbind cu această ocazie descifrarea unor aspecte importante ale regenerării celulare.

— V-aţi mulţumit doar cu rezolvarea cazului dvs. şi atît ?

— Nu ! Am încercat ca acest aspect de regenerare descoperit la un anumit tip de celule (epidermice), să-l transpun şi la alte tipuri de celule, în funcţie de specificul structural şi metabolic al acestora, aplicînd un tratament adecvat.

— Pe ce se bazează tratamentul pe care-l aplicaţi ?

— Este destul de dificil ca să vă explic şi mai ales să mă înţelegeţi, fiind vorba de aspecte subcelulare. Existînd posibilitatea corectării anumitor defecte, chiar şi la nivelul codului genetic. Vi se pare poate o simplă speculaţie de gîndire, dar nu. Am dovezi concrete în acest sens, pe baza diagnosticului pus de profesorul Maximilian, considerat o somitate în domeniul geneticii umane.

Tratamentul aplicat are efectul unui anumit tip de microchirurgie genetică, prin bisturiul chimic, care se efectuează etapizat.

— Cercetările dvs. s-au materializat teoretic ?

— Da, dacă luăm în considerare cele 28 brevete de invenţie realizate şi volumul de lucrări comunicate şi publicate. Însă am o suită de realizări nepublicate şi nebrevetate încă, ce vor trebui valorificate într-un viitor apropiat.

— În ce fel de afecţiuni aţi obţinut rezultate ?

— Am abordat şi am obţinut rezultatele scontate în boli ale pielii, boli psihice şi ale sistemului nervos, în anumite hepatopatii şi anumite tipuri de cancer. Am obţinut rezultate pozitive într-o boală deosebit de gravă care afectează copiii şi anume : panencefalita-sclerozantă-subacută, cu vindecare rapidă dacă tratamentul este instituit în primele două săptămîni de la debut. De asemenea rezultate bune în : Side-Landon-Down. Despre toate acestea se pot spune foarte multe lucruri, dar încerc să mă opresc după această trecere succintă în revistă.

— Ştiu că aţi obţinut Medalia de Aur la o importantă competiţie europeană, în legătură cu un produs de regenerare celular.

— Da, este adevărat, se pot face lucruri şi mai multe. Important este să munceşti ca să poţi realiza ceea ce ţi-ai propus.

N.R. : Am întrebat-o pe interlocutoarea noastră la ce adresă o pot căuta bolnavii. Ne-a răspuns că acest lucru va deveni posibil odată cu înfiinţarea unui cabinet privat de consultaţii.

CLAUDIA STROE ■

Atenţie, cetăţeni

Nu consumaţi aceste produse:

În această săptămînă, **Oficiul pentru Protecţia Consumatorilor — Direcţia Teritoriu şi Supraveghere pe Piaţă**, efectuînd obişnuitele raiduri-anchetă, a descoperit următoarele produse alimentare cu deficienţe calitative, potenţial periculoase pentru viaţa şi sănătatea consumatorilor şi care au fost interzise comercializării :

● zahăr import cu aspect umed, lipicios, siropos şi cu aglomerări, în cantitatea infimă de... 7 300 tone, din care 53% infestat cu **Leuconostoc Mezenteroides.** Cantităţi de zahăr necorespunzător au fost depistate nu numai în **Municipiul Bucureşti,** ci şi în **judeţele Bacău, Bihor, Buzău, Cluj, Dolj, Galaţi, Iaşi, Suceava.**

● cafea boabe (2,5 tone) cu gust modificat, prezenţă mucegai — la : **SC ABC Bucureşti, AL-RYAN-SCYUKSELL S.R.L, Arad, SC PARIS S.R.L. Cluj, SNC AURAS Buzău.**

● carne tocată şi preparate din carne (1,5 tone) cu termen de valabilitate expirat şi chiar alterată — la : **SC APOGEU-KANDEL S.R.L. Moreni, SC ISTANBUL S.R.L. Braşov SC COMEGRETA S.R.L. Brăila.**

● orez import Vietman (1 600 tone) umed, aglomerat, mucegăit — la : **SC G.C.P. POLGEC S.R.L.**

● portocale şi mandarine importate din Liban (436 tone) mucegăite, infectate cu Penicillium şi Tumagina — la : **SC CALIFORNIA TRADING-COMPANY Bucureşti.**

● portocale importate din Iran şi Grecia, cu început de alterare, coajă pătată şi consistenţă moale — la : **SC COMATINAL S.R.L. Sibiu** (18.6 tone) şi **SC ASTROM S.R.L. Tîrgovişte** (7,2 tone).

● grîu de panificaţie (1 360 tone) tasat şi încins — la : **Regia Autonomă Romcereal, Baza Bucecea-Dragalina-Ungureni-Botoşani.**

OFICIUL PENTRU PROTECŢIA CONSUMATORILOR
B-dul Nicolae Bălcescu 21
Tel.. 615 66 92 • Fax. 312 25 99

● boia de ardei (1,5 tone) — la : **SC Aprozar 403 Sighet-Maramureş.**

● conserve de legume şi fructe (169 tone), cu termen de valabilitate depăşit — la : **SC LEGUME-FRUCTE Botoşani.**

● ciocolată import Spania, alterată — la : **SC GAMMA S.R.L. Giurgiu.**

În acţiunile întreprinse pentru depistarea produselor deficiente calitativ, organele teritoriale ale Oficiului pentru Protecţia Consumatorilor sînt însoţite de : **Garda Financiară, Poliţia Economică, Centrele de Medicină Preventivă, Poliţia Sanitar-Veterinară şi de Corpurile de Control Comercial ale Primăriilor.** Atenţie, deci, domnilor „întreprinzători" !

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Farmacia din grădină

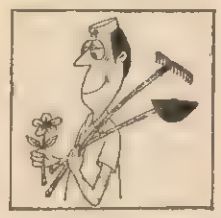

Săpunăriţa

Săpunăriţa (Saponaria officinalis L.) şi formele sale pot servi, alături de alte specii floricole sau medicinal-ornamentale ierboase, la amenajarea platbandelor. De asemenea, se mai poate folosi la crearea de grupuri amplasate pe peluze, în imediata apropiere a aleilor, pentru plantarea pe stîncării etc.

În scop medicinal se folosesc rizomii şi rădăcinile, în compoziţia cărora intră 6—8% saponozide triterpenice. Extractul fluid se utilizează ca expectorant (2—4 grame 24 ore). În acelaşi scop se foloseşte şi infuzia 1%, obţinută prin macerarea produsului timp de 6 ore.

Se cuvine să subliniem că saponozidele din rădăcinile şi rizomii de săpunăriţă se aseamănă ca structură şi valoare terapeutică cu cele din rădăcinile de Ipcărige (Gypsophila paniculata L.), însă conţinutul este mai mic.

ION I. ROVENTA ■

GHID DE MEDICINĂ NATURISTĂ

PROSTATITA

În fiecare seară suferindul va face o baie caldă de şezut sau o baie ascendentă de şezut, începînd cu apă la o temperatură de 35 grade, care în timp de 10 minute, prin adăugare de apă fierbinte, va ajunge la 40 grade şi de două ori pe săptămînă băi ascendente de picioare în modul arătat mai sus. Multă mişcare. Se va combate constipaţia luînd în fiecare dimineaţă la primul fel de mîncare lichidă o lingură de tărîţă de grîu. De două ori pe zi masaj reflexogen la ambele tălpi în zonele rinichi, uretere, vezică şi prostată cîte 2 minute de fiecare zonă, în ordinea arătată în schiţele de la finele articolului.

Tratament intern. La tulburările de prostată timp de 18 zile va bea dimineaţa 100 ml. din decoctul care se prepară astfel : se fierb timp de 20 minute 250 grame grîu într-un litru de apă, se lasă în vas de sticlă 10 ore, apoi se adaugă apă fiartă călduţă, se amestecă bine şi se stoarce astfel ca să se obţină un litru de decoct. Se recomandă următoarele ceaiuri : un efect benefic îl are infuzia din răscoace. Se prepară din o linguriţă cu vîrf, se opăreşte cu 250 ml. apă fiartă şi se beau două căni pe zi, una dimineaţa pe nemîncate şi cealaltă seara. Recomandăm infuzia din frunze de păr, care se prepară opărindu-se 10 minute 100 grame frunze cu 1 litru de apă fiartă, întreaga cantitate fiind consumată în mai multe reprize în cursul unei zile ; infuzia din muguri de pin sau din flori de urzică, preparată dintr-o linguriţă produs opărît 10 minute cu 200 ml. apă fiartă. Se iau două căni pe zi. Decoctul de ghimpe sau din coaja de la ramurile tinere de castan, o cană dimineaţa, preparată prin fierberea timp de 15 minute în 200 ml. apă a unei linguriţe de produs ; decoctul din seminţe de dovleac descojite şi mărunţite, 2 linguriţe seminţe se fierb 5 minute în 200 ml. apă şi se beau 2—3 căni pe zi. Dealtfel este indicat ca suferindul să mănînce cît mai multe seminţe de dovleac, nesărate şi neprăjite. Se poate recurge şi la amestecuri cum este cel din coada şoricelului şi urzică cîte 100 gr şi gălbenele 200 grame din care se opăresc 1/2 minute 8 linguri cu 2 litri de apă, infuzie care se bea toată în cursul unei zile la fiecare 20 minute o înghiţitură. Pe lîngă ceaiuri, dimineaţa şi seara suferindul poate lua 30 picături de tinctură de cerşă sau 20 picături de tinctură din coaja (maro) a fructului de castan. Preparare : 20 grame produs se macerează 10 zile în 100 ml. alcool, apoi se filtrează.

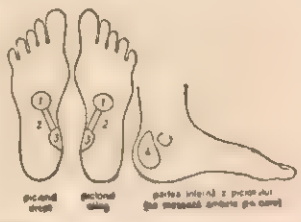

VIOREL OLIMPIAN PAŞCANU ■

Mici secrete utile

● Merele şi perele îngheţate nu se aruncă deoarece pot fi readuse în starea iniţială. Se pun într-un vas şi peste fructe se toarnă apă rece ca să le acopere. Cînd apa a prins o pojghiţă de gheaţă, fructele se scot, se şterg şi se usucă.

● Cojile de ou nu trebuie aruncate. Uscate şi pisate mărunt, se introduc în pămîntul florilor din ghivece. Ele constituie cel mai bun îngrăşămînt pentru florile şi plantele decorative din apartament.

● Vasele de bucătărie pe care s-a prins mîncarea se curăţă uşor astfel : punem în ele apă rece şi 1—2 linguri de sare grunjoasă. Le aşezăm pe foc unde le lăsăm pînă ce apa începe să clocotească, apoi le frecăm.

● Obiectele de cristal se curăţă prin frecare cu bucăţi de cartof crud.

● Mîinile se menţin albe cînd sînt frecate cu piure de cartofi, amestecat cu puţin lapte dulce.

ELENA GRECESCU ■

CONSILIER ECONOMIC

VOM AJUNGE ȘI NOI ÎN LUME?

La această întrebare se pot da mai multe răspunsuri, în raport de căile și modalitățile variate posibile : politice, economice, tehnice, cultural-științifice etc. O recentă manifestare ne îndreptățește să vorbim de una din posibilitățile tehnice care este însă dependentă de resursele financiare. Este vorba de Expoziția de aparatură, echipamente și instalații pentru telecomunicații, organizată în zilele de 23—25 februarie a.c. la Sala Palatului, de către firma **TAT-co** (companie internațională de comerț exterior, publicitate și turism). Deschiderea oficială a fost făcută de către directorul acestei firme, dl **Octavian Moarcăș**, în prezența **dlor Marius Guran**, consilier prezidențial, și **Lucian Constantinescu**, director în Ministerul Comunicațiilor. Au fost invitați circa 400 de specialiști în telecomunicații din județe, oameni de afaceri, reprezentanți ai unităților de învățământ și spitalicești, de turism și bancare, domenii în care este necesar ca problemele să se rezolve urgent. Au participat, de asemenea, reprezentanți ai presei, radioului și televiziunii. Ideea firmei **TAT-co** în realizarea unor asemenea expoziții a plecat din 1991, cînd în colaborare cu Ministerul Comunicațiilor a organizat pentru prima dată în România Congresul și Expoziția internațională de comunicații prin satelit, fiind patronate de cele trei organisme europene din domeniu. A urmat apoi prima ediție a expoziției în telecomunicații în 1992, la care au participat 12 firme și a doua ediție din acest an, la care au participat 19 firme românești, mixte și străine de prestigiu. Se speră să devină o manifestare tehnico-economică tradițională, care să contribuie la cît mai multe contacte și contracte în această direcție. Au fost prezente firmele : MET S.R.L., ICME S.A., REMARC S.A., SME. KONTRAX, IEMI S.A., Sartelco Romania, Panasonic, Hanro Electronics, Felix Telecom, Alcatel, Schlumberger Technologies, Computerland, Ageximco SRL, Radiotel, Tektronix, Elpxof SA și Tokyo Electronics. Prin produsele expuse se demonstrează nivelul deosebit la care s-a ajuns în această tehnică de vîrf. Spre motivare dăm doar cîteva exemple. **Firma „Computerland"** este distribuitor exclusiv pentru România al produselor firmei Maxon, acestea fiind produse competitive din toate punctele de vedere ca performanțe și fiabilitate și cu prețuri acceptabile pe piața românească de astăzi. Ea oferă telefoane portabile, mobile, și dispozitive de intrare în centralele telefonice, pornind de la echipamentele radio, stație de lucru produsă de firma „Intel", care deține supremația pe plan mondial în materie. Din experiența lor au constatat că în România trebuie să aducă echipamente cu performanțe ridicate, dar la prețuri accesibile, ne-a declarat dl Gabriel Dogaru, director executiv al firmei româno-americane „Computerland", ce funcționează de 2 ani în țara noastră. Pentru **firma „Panasonic"** dl Nicolae Marandiuc, director de marketing, ne-a declarat că deviza principală este „Totul pentru client". Ea a participat la expoziție cu o gamă largă de aparatură de telecomunicații, începînd de la centrale telefonice, telefoane, faxuri, roboți telefonici, telefoane fără fir trecînd prin faxuri cu hîrtie termică și pe bază de laser. **O noutate : firma SME — distribuitor unic pentru telefoane mobile celulare produse de firma „Cetelco"** din Spania, ce va fi implementată în România din aprilie de către Societatea mixtă „Telefonica Romania". Lucrarea va avea mai multe faze : la început în București și în Brașov, în Constanța și apoi în orașele cu peste 300 000 locuitori, ultima fază fiind toată țara. Telefoanele mobile pot fi instalate în mașină, pe șantiere și în alte locuri greu accesibile, cu acces la liniile internaționale. Ele sînt în curs de omologare și în curînd vor ieși pe piață. **Firma „Sartelco Romania SRL"** a expus telefoane mobile celulare produse de către compania finlandeză „Benefon", care oferă posibilitatea contactului cu toată lumea, posibilitatea de a lăsa mesaj, avînd memorie pînă la 99 numere telefonice, putîndu-se cupla cu fax sau calculator spre a transmite date. De asemenea, se poate dialoga la telefon din mașină, avînd un microfon și un difuzor, fără a pune mîna pe receptor și deci a putea conduce mașina în condiții de securitate. Există posibilitatea de decuplare automată a radioului din mașină în clipa cînd se face un apel sau vine un apel telefonic. Se poate vorbi fără fir pe o rază de 400 m de la locul unde se află amplasată mașina. Altă posibilitate fiind aceea de decuplare, cînd poți înregistra mesaje, inclusiv transmisie de mesaje digitale, chiar în timpul convorbirilor. Firma „Sartelco" este firmă mixtă româno-italiană care are dreptul de a comercializa aceste telefoane ca unic distribuitor în România.

Am dat numai cîteva exemple din domeniul tehnicii de vîrf, prin care se poate ajunge în lume. Să sperăm că acest lucru se va realiza cît mai repede.

SANDU PĂSĂRIN

CE (petrol și) GAZ(e) MAI ARDE ROMÂNUL?

Protagoniștii ultimei conferințe de presă de la **Ministerul Industriilor** au fost reprezentanții **Direcției Generale Petrol și Gaze** din cadrul susnumitului minister.

În industria extractivă de petrol și gaze își desfășoară activitatea Regia Autonomă a Petrolului **„PETROM"** — RA București și Regia Autonomă a Gazelor Naturale **„ROMGAZ"** — RA Mediaș, precum și un număr de 46 de societăți comerciale. În anul 1992, cifra de afaceri realizată la nivelul ramurii a fost de 400,4 miliarde de lei, din care cele două regii autonome menționate au realizat 93 la sută. **Au fost extrase 6,6 milioane tone de țiței și 22,1 miliarde mc gaze naturale.**

Cele 48 de întreprinderi profilate pe extracția de hidrocarburi au totalizat, la nivelul anului precedent, un număr de 136 000 de salariați, din care 60 700 au lucrat la „PETROM" — RA și 24 400 la „ROMGAZ" — RA. **Salariul mediu brut** pe ansamblul ramurii a fost de 38 000 de lei, iar **salariul mediu net** a atins un nivel de 29 000 de lei lunar.

Și în industria extractivă **blocajul financiar** s-a manifestat din plin : facturile emise și neîncasate au însumat 139 083,4 milioane lei, iar plățile restante pe total ramură s-au ridicat la suma globală de 9 783,8 milioane lei.

În baza competențelor care l-au fost acordate prin **Hotărîrea Guvernului nr. 919 1990**, societatea comercială **„ROMPETROL"** — SA București a încheiat contracte de explorare pe risc propriu și împărțire a producției de hidrocarburi cu mai multe companii străine, pentru patru din cele 15 perimetre oferite.

În cadrul **Programului PHARE** al Comunităților Europene a fost demarat și este în curs de realizare un proiect regional privind interconectarea României la sistemul european de transport gaze. De asemenea, în cadrul unor proiecte asistate financiar de Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BIRD) și de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) a început elaborarea unor studii privind evaluarea potențialului rezervelor de hidrocarburi ale țării și optimizarea extracției de petrol și gaze.

Concluzia finală comună a participanților la întîlnire a fost că, în perioada 1989—1992, evoluția ramurii s-a caracterizat prin **scăderea continuă a producției** — o constatare de ultimă oră, care — cu toate că i-a luat cam pe nepregătite — n-a surprins, totuși, pe nici unul dintre cei prezenți.

ATENA ENEA
MARCEL APOSTOLESCU

Cîteva dimensiuni statistice ale „bunăstării" economice naționale

● **În ianuarie 1993, prețurile de consum** au crescut cu 11,5 la sută față de nivelul înregistrat în luna precedentă ; comparativ cu luna ianuarie 1992, în prima lună a acestui an prețurile au fost de 2,8 ori mai mari.

● **Veniturile salariale medii nominale lunare nete** au fost de 27 763 lei, mai mari cu 113,5 la sută decît în ianuarie 1992 ; creșterea veniturilor salariale a fost evident inferioară creșterii prețurilor de consum, fapt care a condus la diminuarea salariilor reale cu 23,2 la sută.

● În aceeași lună, **exporturile** țării noastre s-au cifrat la un total de 92 507,5 milioane lei, nivel cu cca. 9 la sută mai mic decît în ianuarie 1992. **Importurile** au însumat un volum de 150 609,4 milioane lei, fiind, pe ansamblu, cu 1,1 la sută mai mici decît în ianuarie 1992. Ca urmare, **balanța comercială** a țării s-a încheiat cu un **sold negativ** de 58 101,9 milioane lei.

● **În industrie**, producția realizată în luna ianuarie a acestui an a fost cu 2,1 la sută mai mare decît cea realizată în decembrie 1992 și cu 22,0 la sută mai mică decît cea înregistrată în prima lună a anului trecut. **Productivitatea muncii** a crescut cu 2,1 la sută comparativ cu luna precedentă, fiind însă cu 6,7 la sută sub nivelul lunii ianuarie 1992.

● **În agricultură**, din datele operative centralizate la nivelul ministerului de resort rezultă că arăturile s-au efectuat pe o suprafață reprezentînd 72 la sută din totalul programat. La toate rasele, **efectivele de animale** se situează sub nivelul existent la aceeași dată a anului trecut, evidențiindu-se, concomitent, și o tendință de scădere a intrărilor de produse animaliere la fondul de stat.

MARCEL APOSTOLESCU

(după **Buletinul statistic de informare publică** nr. 1/1993).

CONSILIER ECONOMIC

UN NOU RĂZBOI COMERCIAL ÎNTRE JAPONIA ŞI STATELE UNITE?

În Japonia, este bine cunoscută o zicală care-i atenţionează pe cei care nu-şi văd lungul nasului: „cine are pretenţii exagerate, va fi iute pedepsit". Adevărul acestor vorbe pare să fie valabil pentru Ţara Soarelui Răsare în întregul ei; şi iată de ce: rivalii comerciali ai Japoniei privesc absenţa investiţiilor străine pe teritoriul nipon ca pe un fenomen deosebit de îngrijorător şi sînt decişi să acţioneze în consecinţă. Vor să pedepsească exemplar lipsa de curtoazie de care dau dovadă japonezii.

Problema sancţionării Japoniei îi preocupă cel mai intens pe americani. Într-un studiu recent, publicat la Washington de **Wednesday Group**, un organism politic format din congressmani, membri ai Partidului Republican, chestiunea se pune în termeni foarte duri. Studiul respectiv evidenţiază argumentele puternicilor oameni de afaceri americani, care cer adoptarea unor măsuri punitive „capitale" împotriva Japoniei, acuzată de „închiderea intenţionată a pieţei sale interne". Vocile care reclamă sancţionarea drastică a Japoniei devin tot mai numeroase şi mai insistente. Contestatarii sînt alarmaţi, îndeosebi, de creşterea exagerată a excedentului anual al balanţei comerciale nipone. În 1992, Japonia a încheiat balanţa comercială cu un excedent care a atins nivelul-record de 133 de miliarde de dolari. America se consideră a fi principala nedreptăţită. Excedentul nipon în relaţiile comerciale cu S.U.A. a fost, anul trecut, de 44 de miliarde de dolari, cu 15% mai mare decît în 1991.

Concluzia studiului amintit este că Japonia trebuie obligată să înlăture barierele care obstaculează pătrunderea investitorilor străini pe teritoriul său şi să adopte măsuri speciale de stimulare a importurilor de proveniență nord-americană.

Deşi Japonia este cea de-a doua mare putere economică a lumii, ea are cel mai scăzut nivel de investiţii străine pe cap de locuitor: numai 180 de dolari, comparativ cu 800 de dolari în Germania, 1 600 de dolari în S.U.A., şi mai mult de 2 000 de dolari în Marea Britanie. Valoarea investiţiilor străine în Japonia a atins un total de 22,8 miliarde de dolari la finele primului trimestru al anului trecut, jumătate din această sumă reprezentînd investiţiile americane directe. În acelaşi timp, investiţiile nipone în străinătate au atins nivelul-record de 252 de miliarde de dolari.

Cel mai important factor de descurajare a potenţialilor investitori din străinătate este, în Japonia, preţul exorbitant al pămîntului. În ultimul timp, există semne potrivit cărora preţurile terenurilor construibile ar scădea. Nu este exclus, însă, ca semnele cu pricina să fie false. În acest caz, declanşarea unui război comercial între Japonia şi Statele Unite ale Americii este foarte probabilă.

BRINDUSA NICOLAE ■
MARCEL APOSTOLESCU ■

„Uriaşii" industriali ai Europei

Cele mai mari firme europene sînt două grupuri petroliere britanice: **Shell** şi **British Petroleum**. Urmează, în clasamentul marilor companii industriale de pe continent, firmele constructoare de automobile **FIAT** (Italia) şi **DAIMLER-BENZ** (Germania).

Mondo • Business • Cocktail

• **În ultimele trei luni**, producţia industrială a **Elveţiei** a înregistrat o creştere de 14,4%, **Ţara Cantoanelor** situîndu-se pe primul loc între statele puternic dezvoltate, din acest punct de vedere. Îi este urmată, la mare distanţă, de **Canada** şi **Spania**, ţări în care producţia industrială a crescut cu 6,5%, şi, respectiv, 6,1%, în aceeaşi perioadă. Mai semnificativă pentru evoluţia de ansamblu a economiei mondiale este, însă, creşterea cu 3,6% a producţiei industriale a **Statelor Unite**. Semnificativ este, de asemenea, şi declinul producţiei industriale a **Japoniei** (—10,2%), iar o notă de interes aparte revine scăderii producţiei industriale a **Germaniei** (—14,6%), pînă nu demult „locomotiva" economică a Europei. Coroborînd toate aceste date, putem spune că, una peste alta, la scară planetară, 1993 — sau Anul Cocoşului, dacă vreţi — nu anunţă, totuşi, răsturnări spectaculoase în ordinea firească a lucrurilor.

• **La Bursa Metalelor din Londra, preţul zincului** a continuat să crească, atingînd, la finele lunii februarie, o cotă de 1 140 de dolari per tonă, deşi stocul înscris în oferta pe care **London Metal Exchange** o propune pieţei a urcat pînă la nivelul record de 514 000 de tone. Analiştii consideră însă că preţul mondial al zincului va evolua şi în continuare pe o linie ascendentă, mai ales datorită dificultăţilor pe care le întîmpină firmele mari din domeniul extracţiei minereului de zinc, precum şi cele din domeniul rafinării acestui minereu.

• **Preţul unciei de aur** (o uncie = aprox. 31 grame) a înregistrat o uşoară creştere în ultima decadă a lunii precedente, urcînd pînă la nivelul de **331,85 dolari.**

• **Crude Oil North Sea Brent**, indicatorul care reflectă **preţul petrolului** extras în Marea Nordului, s-a evidenţiat, pe tot parcursul lunii februarie, printr-o remarcabilă stabilitate, marja lui de fluctuaţie în perioada menţionată fiind de numai 25 de cenţi. Piaţa s-a „învîrtit" în jurul unui preţ-pivot de 18 dolari per baril.

• **Potrivit unui raport** întocmit de specialiştii Fondului Monetar Internaţional, la finele lui 1992, ţara cu **cele mai mari rezerve** de mijloace de plată străine era **Germania**, care a reuşit să depăşească **Taiwanul** la acest capitol. În calculele F.M.I., nu au fost luate în consideraţie rezervele de aur, experţii Fondului contabilizînd numai valutele străine şi D.S.T.-urile (Drepturile Speciale de Tragere) deţinute de ţările respective. Conform datelor din raportul amintit, rezervele Germaniei se cifrau la un total (echivalent) de 91 de miliarde de dolari, fiind cu 9 (nouă) miliarde de dolari mai mari decît rezervele Taiwanului. În ierarhia ţărilor cu vistieria bine „garnisită" urmează **Japonia** (rezervele acesteia totalizînd 71,6 miliarde de dolari), **Statele Unite** (60,3 miliarde), **Spania** (52,1 miliarde), **China** (46,1 miliarde), **Singapore** (44,2 miliarde), **Marea Britanie** (38,5 miliarde), **Franţa** (33,8 miliarde), **Elveţia** (33,3 miliarde), **Italia** (27,5 miliarde) şi **Olanda** (21,9 miliarde). Pentru comparaţie, poate e bine să reamintim că, la aceeaşi dată, rezervele **României** totalizau „ameţitoarea" sumă de... **50 de milioane** de dolari.

• **BuBa** (Bundesbank), banca centrală a Germaniei, a anunţat că, în pofida declinului economic înregistrat în landurile din vestul ţării, nu este de acord cu „pesimismul exagerat" manifestat de unii analişti. „În landurile din Est, lucrurile merg spre bine, procesul de ajustare dinamică a economiei fostei Germanii comuniste desfăşurîndu-se promiţător" — se afirmă într-un comunicat recent al **board**-ului băncii.

• **Propunîndu-şi să acţioneze ferm** în direcţia reducerii deficitului cronic care grevează bugetul Statelor Unite, preşedintele Bill Clinton a declarat că, în viitorii patru ani, intenţionează să disponibilizeze o sută de mii de funcţionari federali.

Piaţa valutară

VICTORIE!

. Avem un leu **nou**; mă rog, un **alt** leu, dacă nu unul nou. Ceva-ceva s-a schimbat în politica monetară a statului; şi nu oricum, şi nici oriunde, ci, **evident**, şi (chiar) pe ici, pe colo, prin **punctele esenţiale**. Se vede treaba că mai-marii peste vistierie au primit în pupa vîntul „briucselez" care a aeroportat şi avionul Domnului Preşedinte, şi iată că, de Mărţişor, îmblînzindu-şi cerbicia proverbială, au acceptat, în sfîrşit, să consimtă la o devalorizare consistentă metodologic a monedei naţionale: 1 $ = 575 de lei. E un semn bun.

Poate credeţi că glumesc. Nu, nu glumesc deloc. Pentru prima dată în istoria postrevoluţionară a economiei româneşti, **ramura oficială a cursului** de schimb al monedei este despărţită de **realitate** de un ecart mai mic de 25 de procente. Dacă autorităţile vor avea înţelepciunea să slăbească rapid chingile fixing-ului, treaba cu reunificarea celor două ramuri ale cursului e ca şi făcută. Eu sînt gata să pariez că, pînă-n echinocţiu, leul se va aşeza cuminte pe un **palier de stabilitate** situat în nivelul 750, aşteptînd acolo „zăpada mieilor" şi Sfintele Sărbători ale Paştelui.

Deci, zic eu, primăvara astronomică va găsi leul în haine noi; dacă hainele astea îi vor fi şi pe măsură, altfel vom sta de vorbă.

MARCEL APOSTOLESCU ■

BĂRBAŢII EUROPENI SÎNT MAI ATENŢI CU EI ÎNŞIŞI

Între 1987 şi 1992, consumul de **spray**-uri deodorante bărbăteşti (aproape) s-a dublat în Europa. Vînzările de pe acest segment al pieţei produselor cosmetice au urcat de la un total de 363 de milioane de dolari în 1987 la un total de 627 de milioane de dolari în 1992. Nu se cunoaşte cauza acestui fenomen.

Afaceri „spirituale"

Anul Cocoşului va fi mai bun decît Anul Maimuţei

Conform unui studiu elaborat de prestigioasa bancă de investiţii americană **Merrill Lynch**, 1993 va fi un an bun pentru ţările asiatice, mai bun, în orice caz, decît 1992.

Banca îşi fundamentează aprecierea plecînd de la analiza rezultatelor economice înregistrate anul trecut de **China, Coreea de Sud, Filipine, Hong Kong, India, Indonezia, Malayezia, Taiwan** şi **Thailanda**. La aceeaşi concluzie, însă pe căi diferite de cele ale specialiştilor de la Merrill Lynch, au ajuns şi maeştrii artei divinatorii numite **feng shui**, o „tehnică" de citire a viitorului foarte cunoscută în Extremul Oriental, care au prezis că **Anul Cocoşului** (1993) va fi mai bogat în împliniri decît **Anul Maimuţei** (1992).

Potrivit ambelor metode de previziune, pentru al doilea an consecutiv China se va situa în fruntea clasamentului creşterii, urmînd să realizeze un **produs intern brut** (P.I.B.) cu 12,2% mai mare decît în 1992; totodată, China va încheia **balanţa conturilor curente** cu un sold pozitiv de 7,6 miliarde de dolari, devansînd net celelalte ţări din regiune. Zeii nu au hărăzit, totuşi, un bilanţ total favorabil Chinei în Anul Cocoşului; rata inflaţiei va fi în 1993 de 12,0%, preţurile de consum urmînd să se dubleze în comparaţie cu nivelul atins în cursul anului precedent.

MARCEL APOSTOLESCU ■

• **La finele lunii februarie**, ratele curente de schimb ale principalelor valute occidentale în raport cu dolarul american erau următoarele:

— 28 februarie 1993

Ţara	Valuta	Simb	Curs de schimb per dolar
Australia	dolar austral	AUD	1,46
Belgia	franc belgian	BEF	33,8
Canada	dolar canad.	CAD	1,26
Elveţia	franc elveţian	CHF	1,51
Franţa	franc francez	FRF	5,53
Germania	marcă	DEM	1,63
Italia	lira italiană	ITL	1540
Japonia	yen	JPY	120
M.Britanie	lira sterlină	GBP	0 69
Olanda	gulden	NLG	1,84
Spania	peseta	ESP	117
Suedia	coroană	SEK	7,44

Sursa: **The Economist** vol. 326, nr. 7799

• La aceeaşi dată, **cursurile de schimb în lei** ale valutelor respective erau următoarele:

Valuta	Curs în lei
1 dolar australian (AUD)	398 86
1 franc belgian (BEF)	16,99
1 dolar canadian (CAD)	450,94
1 franc elveţian (CHF)	378 03
1 franc francez (FRF)	103,21
1 marcă germană (DEM)	350,32
1 liră italiană (ITL)	0,362
1 yen japonez (JPY)	4,87
1 liră sterlină (GBP)	819 63
1 gulden olandez (NLG)	311,39
1 peseta spaniolă (ESP)	4,87
1 coroană suedeză (SEK)	73,91
1 dolar american (USD)	575,00

Sursa: B.N.R., Direcţia Credit şi Operaţii de Plată

Strada

CABINETELE MEDICALE PARTICULARE ÎN ASCENSIUNE

Pe locul unor clădiri părăsite în vederea demolării, a luat ființă, de aproape doi ani, în baza legii 31, societatea comercială **CORONIS S.R.L.** profil servicii medicale.

Acest cabinet ambulatoriu a fost creat la inițiativa unor medici inimoși și cu experiență, ce ne-au declarat că doresc să fie de folos pacienților, consultarea acestui cabinet avînd unele avantaje, deloc de neglijat: posibilitatea alegerii medicului preferat, program de consultații dimineața și după-amiază, folosirea unor medicamente și anestezice ce nu se găsesc întotdeauna în spitale.

Prin poziția sa favorabilă (vizavi de maternitatea Bucur, marile întreprinderi Dîmbovița și Pionierul, unde populația tînără este foarte mare), staționarul are o adresabilitate largă.

În cadrul cabinetului **Coro**[illegible] se acordă consultații de [illegible]necologie și obstetrică, con[illegible]cepție și tratamente ginecologice (cauterizări, colposcopii). De asemenea, există și un ecograf pentru diagnostice ginecologice și obstetrică, o [illegible]macie cu circuit deschis și [illegible]pozit de materiale teh[illegible]tare. În cadrul ace[illegible] mai funcționează [illegible]atologic, un [illegible]ne, home[illegible] și der[illegible]

Dna Temișan Aurelia, una dintre pacientele acestui staționar, ne-a declarat următoarele:

„În loc să se acorde spații pentru a construi baruri, restaurante și boutique-uri în neștire, cred că ar fi mai benefică pentru populație, în vederea ocrotirii sănătății, înființarea a cît mai multor cabinete particulare. Ce poate fi mai prețios decît sănătatea?

EVELINA MAZILU
Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

Magazinul VENUS-FLACĂRA, deschis la sediul redacției (Casa Presei, corpul B, parter) vă așteaptă cu un bogat sortiment de mărfuri alimentare și nealimentare.

Nu uitați, prețuri avantajoase!

Greu la deal cu... pensia mică

• *Mai ales cînd ea trage la vale...*

În trimestrul III al anului 1992, în România au fost 3.138.700 de pensionari, din care 95,8% (3 008 000) sînt cuprinși în sectorul asigurărilor sociale, iar 130 700 sînt [illegible]ătiți prin sistemele de pensii ale cooperației meșteșu[illegible]rești, cultelor, avocaților, scriitorilor, [illegible]ilor plastici, muzicienilor și com[illegible]torilor. Pensionarii de asigurări sociale se împart în:

- **cei cu vechime integrală în muncă — 1 534 300** (48,9% din totalul pensionarilor).
- **cei fără vechime integrală în muncă — 785 100** (25%).
- **pensionarii urmași — 553 600** (17,6%).
- **pensionații pentru pierderea capacității de muncă — 265 700** (8,5%).

Pensionarii agricultori sînt 978 700 foști membri CAP și 20 100 din gospodăriile individuale din zonele necooperativizate. S-a constatat o creștere a pensiei medii în sumă absolută pentru toate categoriile de pensionari. Dar, raportul diferitelor categorii de pensii față de pensia medie de asigurări sociale a scăzut în trim. III 1992, comparativ cu trim. III 1991:

- **pensia pentru pierderea capacității de muncă** reprezintă 83,2% (88,7% în trim. III 1991).
- **pensia de urmaș — 63,2%** (73%).
- **pensia IOVR — 62,6%** (67,8%).
- **pensia agricultorilor foști membri CAP — 9,5%** (13,6%).

Se constată, de asemenea, că raportul între pensia medie de asigurări sociale de stat, cu limită de vîrstă și vechime integrală în muncă, și veniturile salariale nominale nete a fost de 56,9% față de 53% în trim. III 1991. În condițiile măririi pensiei de asigurări sociale de stat într-un ritm inferior creșterii indicelui prețurilor de consum, pentru familiile de pensionari indicele pensiei reale a fost de 81,5% comparativ cu trim. III 1991.

A. ADAM, pe nu[illegible] Christine, este [illegible] de noapte [illegible]CUREȘTI. [illegible]: Li[illegible]

Noi meserii

„STRIPTEUZA"

cului, dar nu oricum, ci într-o corelare cît mai bună cu ritmul muzicii, cu mult tact și cu multă tandrețe, astfel încît cel care privește să fie plăcut impresionat de ceea ce vede. Vulgaritatea nu face casă bună cu strip-tease-ul. Repetițiile care se fac sînt de cele mai multe ori extenuante, la acestea adăugîndu-se și pregătirea de la cabine, care durează cel puțin o oră și care se face înaintea fiecărui spectacol.

— Ce calități trebuie să posede o stripteuză?

— În primul rînd, trebuie să fie conștientă de ceea ce face. Banii cîștigați nu provin din cersit, ci sînt cîști[illegible]

o bună dansatoare și o bună coregrafă pentru a putea dansa pe orice melodie într-un stil cît mai original. Viața stripteuzei este o altă lume.

— Care sînt aspectele neplăcute ale meseriei?

— Nu poate fi vorba de aspecte neplăcute, deoarece tot timpul sîntem protejate. Între noi și clienți nu există dialog în particular, adică nu îi încurajăm. Ceea ce este dur, ca să zic așa, constă în respectarea regimului alimentar, pentru a ne putea menține la o anumită greutate și formă. Trebuie să ne gîndim și la viitor, pentru că această meserie nu poate fi practicată decît pînă la o anumită

BRUCE WILLIS

Scena din film

ULTIMUL SAMARITEAN

• *Un adevărat război de licitație la Hollywood*

Dacă v-a plăcut eroul serialului de televiziune **MOONLIGHTING** — în traducere românească **Maddie și David** — deținător, de altfel, al unui premiu Emmy, îl puteți revedea acum, grație companiei **Guild Film Romania SRL**, într-un excelent lung metraj artistic: **ULTIMUL SAMARITEAN.** Vă veți reîntîlni, însă, cu un **BRUCE WILLIS** total schimbat. Și nu doar pentru că și-a „suplimentat" silueta — special pentru acest rol — cu 20 de livre! „Bruce are o uluitoare capacitate de înțelegere a unui personaj decăzut și nu are rezerve să-l interpreteze astfel" — apreciază Shane Black. O astfel de afirmație vine din partea autoarei unui scenariu care a provocat un adevărat război de licitație la Hollywood.

Filmul s-a dorit, inițial, ceva în genul poveștilor cu detectivi. Veți vedea, nu lipsește nimic din arsenalul genului. S-a vrut, apoi, o introducere în fotbalul profesionist american. Lumea sportului, ambiguitatea sa morală, cu strălucire și avariție, vitejie și corupție, fotbal cu pistolul la tîmplă, apare în întregu-i cinism. Adăugați la toate acestea o stare de violență și tenebrozitate exprimate, de la prima la ultima replică, cu un uluitor simț al umorului față de o viață pe care nu mai dai doi bani. Cel sortit să combine astfel de elemente — ce par de necombinat — a fost regizorul **TONY SCOTT.** După succese răsunătoare, ca **TOP GUN** și **BEVERLY HILLS COP II,** Tony Scott nu putea să dea greș! „Vrem ca filmul nostru să fie un savuros film de acțiune", afirmă **Joel Silver,** producătorul unor lucrări ce au cumulat peste un miliard de dolari încasări. **ULTIMUL SAMARITEAN** (titlul orig.nal **THE LAST BOY SCOUT**) este un film de acțiune, dar este mai mult decît atît: oglinda unui oraș al „visurilor sfărîmate" — Los Angeles.

LIANA TATOS ■

REGELE PESCAR

REGELE PESCAR (THE FISHER KING), producție Tri Star — 1991, prezintă o carte de vizită demnă de remarcat: **Premiul Oscar pentru cel mai bun rol feminin — MERCEDES RUEHL,** interpretînd femeia străzii cu infinite rezerve sufletești. Filmul a fost nominalizat la Premiul Oscar pentru cel mai bun actor, cea mai bună scenografie, cea mai bună muzică și cel mai bun scenariu. Este scufundarea în marasm, viața trăită în subsoluri și l^curi sordide de sub podul Manhattan, într-un New-York ce ar putea arăta strălucitor, dacă n-ar fi populat de atîtea destine tragice. Este un film cu **Robin Williams** în rolul fostului profesor de istorie, omul ce trăiește într-o lume imaginară, ce-l apără de tragedia trecutului său, o lume plină de turnuri și castele, terifianți cavaleri roșii și domnișoare nefericite. Un film cu **Jeff Bridges,** interpretînd vedeta de temut, computerul șoc numărul unu al radioului din New-York, a cărui teribilă aroganță îl catapultează într-un univers complet diferit de cel în care a trăit și despre care nici nu și-ar fi imaginat, vreodată, că poate să existe.

LIANA TATOS ■

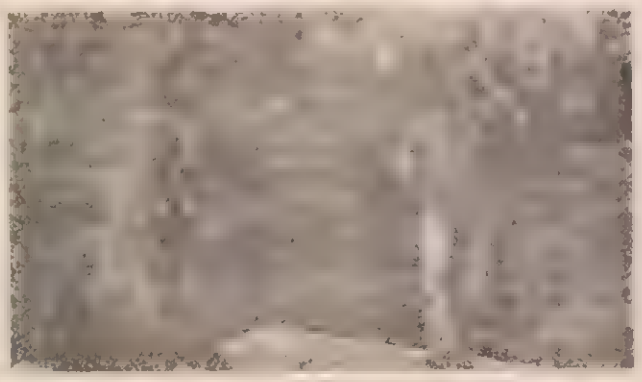

CATHERINE DENEUVE ÎN VIETNAM

• *Celebra actriță în dialog cu PARIS MATCH*

— V-ați întors în Vietnam, după doi ani de la turnarea filmului lui Régis Wargnier, „Indochina", pentru a-l prezenta aici. Și ați fost primită ca o regină. La coborîrea din avion v-a așteptat ambasadorul Franței. Ați avut acces la Salonul de onoare. V-a întîmpinat viceprim-ministrul. S-au ținut nenumărate discursuri. Ați avut gardă de onoare. V-au întîmpinat elevii.

— Am sentimentul că asta i s-a întîmplat altcuiva. Că nu eram eu.

— Și... cînd o priviți pe Catherine Deneuve cea de acum...

— Vă asigur că este adevărat. Am încercat să par și să rămîn relaxată. Mă dedublez. De multă vreme, în sfîrșit, de cînd practic această meserie, am [illegible] Dar veneratia idolatră care vă înconjoară nu vă dă sentimentul unei glorii deșarte sau, mai degrabă, nu vă simțiți orgolioasă?

— Deloc. Evident că aș minți dacă aș pretinde că situația îmi provoacă neplăcere, dar nici o plăcere nemăsurată. Privesc lucrurile mai din umbră.

— Asta nu vă împiedică să fiți emoționată, fiindcă vă aflați într-o țară ca Vietnam[illegible] unde v-ați întors pentru [illegible] tămînă, după ce ați trăi[illegible] ați muncit aici.

— Cînd am ajun[illegible] nimic despre acer[illegible] venit să fac u[illegible] evident, în [illegible] război [illegible] rica [illegible] în[illegible]

Întreabă-mă să te-ntreb!

Ortografia de piață (î din a)

— Cum e cu î din a?
— *Ansfîrșit!*

Nu e o întîmplare ci încîntare; din cînd în cînd, în întîmpinarea trebuințelor noției, avînd a corige slăbiciunile limbămîntului nu ne căcăim și bîldăbăc, producem noi leșuri.

Acum, de-o pildă, l-am repus în drepturi pe î din a!

★

Hai să mai răsuflăm o țîră (țără?) și să mai scriem ca pînă ieri-alaltăieri, cu acel mizerabil (asiatic?) î din î, spre a ne mira de fastul cu care Academia a ținut să umble la ortografie. Exact în ziua cînd capul țării îl vizita la el acasă pe Nea N.A.T.O. la București, cu doar un vot împotrivă (e drept, al lingvistului numărul unu), s-a dat dezlegare pentru întoarcerea în cuibușorul frazei a oropsitului î din a și a fost impusă — logic — formula sunt în dauna lui sînt.

Nu comentăm.

Entuziasmul luărit istoricelor decizii va fi fost cumva ușor exagerat, nefiind vorba de o revoluție ortografică, nici de insurecție sau puci. Dar dacă și N.A.T.O. compătimește cu beneficul (național) î din a, e bine.

N-avem de nici unele, dar îi avem, slavă Domnului, pe î din a, întors din Transnistria tragicului său surghiun.

Ne-am făcut, singuri, dreptate.

Ne-am lipit de mădularele limbii mai vechi, așa cum se scria ca pe timpul orînduirii burghezo-moșierești.

Ne-am întors la baștină.

Am învins.

(Cu domnișoarele dactilografe o să fie mai greu, pînă se vor deprinde cu noua ordine: întîi îi bați pe a, apoi căcîula aferentă! Și cu flăcăii tipografi, la fel. Fiindcă, naiba să le ia, dar mașinile de scris, ca și cele de tipărit, au de toate, dar nu prea au „î" din a!).

Dacă ar fi avut timp, bărbații academici ar fi scos din limbă (scrierea) și alte semne care ne împiedică să intrăm în limbile civilizate, cum nefericitul ț, cum ă ori ș. Ni s-ar traduce mai ușor soneturile în alte limbi. Numele politicienilor noștri ar fi rostite corect de crainicele televiziunilor din străinătăți. S-ar desena cu ele tricouri și șorturi. Ar fi, lesne, pe toate buzele.

Dar să avem răbdare (că apă n-avem) și tutun (un pachet Kent — șase kile de grîu!) și vom fi mai mari și peste alte legi atingătoare la sentimentul patriotic.

Senatul ar trebui să fie falnic.

Și Parlamentul.

Pe ce? Pe cine? Pe Academie, firește, văzînd cît de prompt își lansează edictele, în timp ce alte instituții leguitoare...

Mai bine se ocupa Academia de Legea Pămîntului, în vreme ce Senatul ar fi discutat în 86 de ședințe stringente probleme la ordinea zilei: introducem au ba accentele (tari și moiu) scriem cu sedilă? Ne întoarcem la... Heliade? La Pumnu (Arune)?

Oricum, ceva-ceva s-a mișcat.

Îl avem.

Ne-am reîmproprietărit cu propriul î din a!

Jos cu î din u!

GHEORG

HOPE OF DELINERANCE? Da şi cu Paul Mc Cartney cu tot şi cu toate bunele lui intenţii, ca un adevărat salvator!

● Interviu realizat de
CRISTIAN SIMON
la RADIO VICTORIA
Baden — Baden

Simon : Paul, în oraşul tău natal, Liverpool, ai iniţiat un proiect exemplar : The Liverpool Institute for Performing Arts. Ai strîns fonduri din surse proprii şi publice pentru a constitui o şcoală pentru arte interpretative, cum ar fi muzica, dans, actorie, Institut ce va avea ca local vechea şcoală din centrul Liverpool. Într-un fel, aceasta va fi ca şcoala „Fame" care poate fi văzută în popularele serii TV, un fel de şcoală pregătitoare a viitoarelor staruri în artă şi show-business. Institutul e planificat să se deschidă în 1995.

Ce semnificaţie are acest institut referitor la perioada ta de şcoală în Liverpool ?

McCartney : Ei bine, aveam 11 ani şi m-am dus la această şcoală mare, ca fiind la o jumătate de oră depărtare de casă cu autobuzul. Pînă înainte numai la şcoli mici, şi eram acolo mii de băieţi care învăţau, în aşa fel încît simţeai că eram de-a-dreptul intimidat. În primul rînd, s-au apucat să ne înveţe limbi străine. Am învăţat spaniola, apoi anul următor germana la care nu eram prea bun, recunosc „Jakob, der Rabe" e încă bucata mea celebră. Dar, se numeşte că am învăţat limbi străine şi am mai învăţat latină.

Aşa că semnificaţia adevărată era aceea de a lua pe cineva ca mine, eu provenind dintr-o familie destul de săracă, şi de a-i oferi echivalentul educaţiei pe care o putea permite apartenenţa la o familie bogată. Bineînţeles am întîlnit o mulţime de buni prieteni, incluzîndu-l pe George Harrison de exemplu, ca să numesc numai unul. Obişnuiam să mergem cu acelaşi autobuz.

Simon : Cînd am fost recent la Liverpool, am văzut în ce condiţii deplorabile se află clădirea de fapt. De ce oare s-a permis o asemenea ruinare ?

McCartney : Cred că au fost raţiuni politice. Adevărul e că Liverpool a avut vreme îndelungată un consiliu „militant" ceea ce înseamnă că era foarte socialist, aproape comunist. Şi cred că şcoala a fost considerată un pic elitistă, nu era îndeajuns de accesibilă pentru toată lumea, nu existau şanse îndeajuns de egale pentru fiecare pentru că trebuia să fii un pic isteţ ca să ajungi la ea. Personal nu cred că eram din cale-afară de deştepţi. Eram individ[illegible] mediu cînd s-a întîmplat acest lucru. Au închis-o fără să le mai pese de soarta ei ulterioară şi păcat pentru că era o şcoală bună.

Cînd m-am dus acolo, erau cărţi deschise pe pupitre, erau experimente ştiinţifice [illegible] încă mai reacţionau. Era, să zicem, sulfură încă arzînd pe[illegible]siu sau ce-o fi fost acolo. Era foarte ciudată atmosfera şi [illegible] avut sentimentul straniu [illegible] totul s-a petrecut în mare pripă ca şi cum cineva ar fi suflat într-un fluier şi în clipa aceea toată lumea ar fi plecat ca ferindu-se de o primejdie parcă era o şcoală fantomă.

Apoi bineînţeles, odată părăsită a început să se deterioreze acoperişul a început să cadă, totul a devenit epav[illegible] Şi m-am gîndit : e nedrept [illegible] clădire frumoas[illegible] struită în [illegible] nată şi lăsată în paragină. Şi am început să caut soluţii pentru a o salva.

Simon : Ce e cu ideea asta de [illegible] acest institut ? Ce speri să realizezi [illegible] ?

McCartney : Ceea ce vrem noi e să redeschidem şcoala în 1995, să restaurăm clădirea şi s[illegible] o ferim de alte deteriorări. Să deschidem o [illegible]te, un fel de şcoală „Fame". Şi uite cum a fost [illegible] cred, am avut în Liverpool [illegible] va dezordini şi revolte. Şi în urmă ai văzut şi tu, sigur, în Germania şi în Europa [illegible] neral la ştiri, cum oamenii [illegible] şeau în stradă şi se [illegible] cu poliţia ca în Los A[illegible] ai gîndit : Ei dar[illegible] revoluţie ! Vreau să spun, ce poţi să faci cînd te afli în iureşul unor asemenea evenimente ? Eşti mort ! Şi aşa un lucru pe care evident nu-l vrea prea multă lume.

Aşa că, imediat după asta, am întîlnit un tip de culoare din Liverpool. Eram la acea petrecere şi stăteam de vorbă [illegible] conversaţia [illegible] îndreptat către acest lucru mai important care se întîmplase. Şi el şi-a dat cu părerea asupra motivelor acestor incidente şi eu am spus : „Ce se poate face ? Oare ce ne rezervă [illegible] Şi el a zis : „Ştii ce ce are nevoie Liverpool ? Cred că are nevoie de o şcoa[illegible] urmări[illegible] înţeles c[illegible] pentru [illegible] menţiona o idee care într-adevăr [illegible] minte.

Lumea îmi spu[illegible] bui să deschizi o fabrică auto, [illegible] maşini acolo". Dar cu [illegible] Ar fi o nebunie [illegible] ştiu nimic despre [illegible] La doi ani după [illegible] un tip, [illegible] mai mult aş dău[illegible] salva situ[illegible] plăcut soluţia aceea [illegible] tă. Dar ideea d[illegible] chiar că ar mer[illegible] e stau în [illegible]

derat la proiect în loc să stea cu mîinile în sîn la colţ de stradă cu nici un ţel, încrezători în guvern, sceptici [illegible] viitorului. Şi ne-am spus „Ce le place copiilor" ? Le place veselia, muzica, dansul şi teatrul. Poate îi putem canaliza spre aceste activităţi. Şi am început să discut în stînga şi-n dreapta. (L-am abordat pe Mark Featherstone-Witty care acum este liderul proiectului.) Locaţul de desfăşurare era ales : şcoala veche. Şi am început să ne mişcăm.

Am luat masa la Londra cu cîţiva editori muzicali care au fost foarte generoşi şi ne-au încurajat. Apoi am stabilit alte contacte în Europa şi sperăm să fie generoşi în ceea ce priveşte fondurile. Acum că am început trebuie să ajungem undeva. Deocamdată am pus acoperişul ceea ce va salva clădirea. Am discutat recent cu oameni de afaceri încercînd să-i conving să facă donaţii care să se adauge la [illegible]re am făcut-o eu şi [illegible]m împreună în această [illegible]bă o sumă importantă, [illegible] că într-adevăr e vorba [illegible] face ceva în beneficiul copiilor. Şi cred că e o cauză bună. Aşa că muncesc din răsputeri pentru ea. Mark, de asemenea şi mai sînt o mulţime de alţi oameni, care [illegible] implicaţi în ceea ce privesc [illegible]rările.

(Va urma)

FLASH RADIO CONTACT

● **Trefla de pică, sau de pici (joc !)**

Dracula este primul film component al unei trilogii pe care Francis Ford Coppola intenţionează să o consacre celor mai celebri monştri ai universului fantastic. Frankenstein va fi al doilea episod realizat şi interpretat de actorul britanic Kenneth Branagh. Turnarea va debuta în primăvară la Londra. Cel de-al treilea film va purta titlul : Mumia. Să le tot vezi.

● Superba Mylène Farmer, libertină şi totodată Tristana, întotdeauna cît se poate de adevărată, ne va supune atenţiei (în sfîrşit !) un nou album „Dances Remixes" cu remix-uri ale unor piese din repertoriul ei, dar şi cu o piesă inedită „Que Mon Coeur Lâche", piesă ce are deja un clip realizat de Le Grand Bleu adică Luc Besson. Există de asemenea perspectiva apariţiei pe marele ecran, Mylène cîntînd în engleză. Aşa să fie !

● CLAUDIA SCHIFFER ŞI... PATRICK BRUEL ?

La 21 de ani şi la ciudo măsurilor remarcabile (95—62—92), frumoasa **Claudia** e încă celibatară. Ultima bîrfă pe seama ei era că s-a logodit cu **Albert de Monaco.** Claudia a negat însă, susţinînd că fratele **Stephaniei** nu-i este decît foarte bun prieten. Inima celei mai frumoase femei din lume e, deci, disponibilă şi aşteaptă cucerirea ? Poate. Şi fericitul ales va fi, poate, un anume **Patrick Bruel.** De cînd s-au cunoscut şi unde ? În mai '92, la **Monaco,** cu ocazia festivităţii **World Music Award.** De atunci n-au ratat nici o ocazie de a se afişa împreună. Recent, trecînd prin **New York, Bruel** s-a întîlnit cu prietenul său, **Yannick Noah** şi prietena sa. **Patrick** era bineînţeles acompaniat de **Claudia Schiffer.** Cele două cupluri au cinat împreună, după care s-au înfundat într-un bar de noapte. Mai tîrziu, despărţindu-se de ceilalţi, **Patrick** a condus-o pe **Claudia** acasă, înainte de a se întoarce singur la hotel. Între ei e sigur ceva. Sînt „lovers" sau „just friends" ? Dubiile persistă, însă ea are toate şansele să transforme relaţia într-una amoroasă !

● **Top 5 al preferinţelor lui BRIAN MAY**
JIMI HENDRIX — Voodoo Child
BEATLES — Hey Jude
VAN HALEN — Jamie's Crying
CREAM — White Room
FREDDIE MERCURY — The Great Pretender

● **Dacă vreţi să-i scrieţi lui... WHITNEY HOUSTON**
C/o Nippy Inc.
Grant Centre
2180 North Central Road
Forth Lee
NJ 07024 USA

● KIM BASINGER la pămînt (la sol mai degrabă !)

Bomba sexuală se unduieşte lasciv pe... jos, pentru a realiza un clip însoţitor al unei piese semnate WAS NOT WAS şi a face grupului un serviciu, de ce să nu recunoaştem ? Maniera foarte sugestivă în care ea se aruncă pur şi simplu către sol ca şi cum ar face-o deasupra unui bărbat (care se pare că există şi el !) ne face să credem că scena finală e posibilă de cenzură pe anumite canale.

Topuri — Radio Contact

– ediţia a 8-a –

• TOP SLOW & BLUES
1. WHITNEY HOUSTON – I Will Always Love You
2. U 2 (BONO) – (Can't Help) Falling In Love
3. MICHAEL BOLTON – Drift Away

• TOP 5 — TOP MATINAL
1. GENESIS – Jesus He Know Me
2. NAZARETH – Tell Me That You Love Me
3. FARFARELLO – Sea Of Emotions

• TOP 30
1. Z UNLIMITED – No Limit
2. FELIX – It Will Me Crazy
3. SNAP – Exterminate

7 EXTRA

radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

ANTOLOGIE

BIBLIOTECA REBUS

N. Gh. Popescu - REBUS

Pe atunci, în 1929, nu exista nici o revistă de jocuri, iar cotidianele nu înființaseră nici o rubrică specială. Cînd „Dimineața" și „Universul" s-au decis la aceasta, subsemnatul — care fusese primit în editură numai de cîteva luni — a fost invitat să facă începutul, inființînd un concurs care să fie cît mai original posibil...

„Vreau un concurs popular cu probleme din acelea care circulă prin diverse almanahuri" — îmi spunea distinsul administrator al editurii.

Ideea era bună, dar greu de realizat. Cum era posibil să public asemenea probleme, cînd ele — luate disparat — nu prezentau aproape nici o importanță ? Gîndul de a le îngloba în textul unei povestiri n-a întîrziat să-mi încolțească în minte. Mai rămînea însă subiectul !

Mi-am imaginat atunci o pădure ca-n povești, cu doi pitici care caută ceva... o comoară, un alcov de mărgean etc. Și mi-am imaginat acei copaci pe care apoi i-am rețînut pentru coperta numărului, unde — după fiecare tăietură — să dă peste o nouă problemă. Administrația însă n-a părut prea încîntată de această „poveste" bună pentru „Dimineața Copiilor".

„Cînd eram copil, am citit așa ceva... cu o clădire pe poarta căreia scria că nu poți intra, pînă nu deslegi o problemă" — **spuse iarăși administratorul editurii.**

„S-a făcut !", am exclamat eu.

A doua zi, editura a și anunțat — prin toate mijloacele de care dispunea — înființarea marelui concurs popular „Castelul fermecat", mai înainte ca subsemnatul să fi mai avut timp să-l scrie în întregime ! Aveam însă destul material răsfoit în minte, fabricat de mult de imaginație, așa că, — după aproape o lună — mi-a părut chiar rău că administrația mi-a cerut să-l termin brusc. Eram tocmai în toiul acțiunii și aș mai fi avut atîtea de spus. Mai mult, mi s-a cerut să fac și economie de spațiu, scriind cît mai puțin. Așa se face, că această nuvelă mots-croisistă prezintă unele lipsuri și mici scăderi stilistice.

Succesul a fost însă colosal ! Și n-ar exista astăzi nici o revistă de jocuri la noi — inclusiv „Rebus"-ul — dacă s-ar fi întîmplat contrariul...

CASTELUL FERMECAT

ROBERT WOLENSKY s[-] înapoiase plictis[-] din uzinele soci[-] cane „Mississipp[-] mai ales din pr[-] creditori înverșunați, care-i trimiteau tot soiul de amenințări. Pe biroul său găsi o scrisoare urgentă pe care o luă în mină cu teamă. După ștampilă se vedea că scrisoarea a fost trimisă din insula Cuba.

Frămîntat de griji materiale și nemulțumit că visele sale de îmbogățire nu intră [-]ărilor. Robert [-]dă plicul. Îi era teamă că vreun creditor mai aprig să nu-i anunțe sechestrarea mobilierului și darea sa în judecată. De patru ani, de cînd murise tatăl lor într-un accident de mină Robert și fratele său, Enric, își duceau cu greu existența, muncind toată ziua, cu nădejdea să se înapoieze într-o zi în patria lor, în Polonia.

Ei pierduseră aproape orice legătură cu rudele și — poate și vîrsta era de vină — voiau acum să reînnoiască aceste legături.

Robert continua să citească scrisoarea în mină și s-o întoarcă pe toate fețele, cu teamă. Deodată fața lui se lumină. Își aminti că un unchi de-al lor, Gaston Ferrari, un spirit pătrunzător și un om enigmatic, se retrăsese de mult într-un castel vechi din insula Cuba și că trăia acolo în modul cel mai misterios. Rînd pe rînd veniră în mintea lui Robert legendele auzite de la unii călători veniți de pe acolo, legende care se creaseră în jurul personalității unchiului lor. Castelul părea a nu fi locuit, deși oamenii știau bine că într-însul trăiește — asemenea ca în castelele fermecate din basme — un om mistic. Nimeni nu-l văzuse și nimeni nu vorbise cu unchiul lor de ani îndelungați, și rămînea un mister de nepătruns chipul în care „bătrînul din castel" își ducea viața.

Robert deschisese scrisoarea și rămase înmărmurit în fața ei. Totul era cifrat :

Problema I (Scrisoarea Magică)

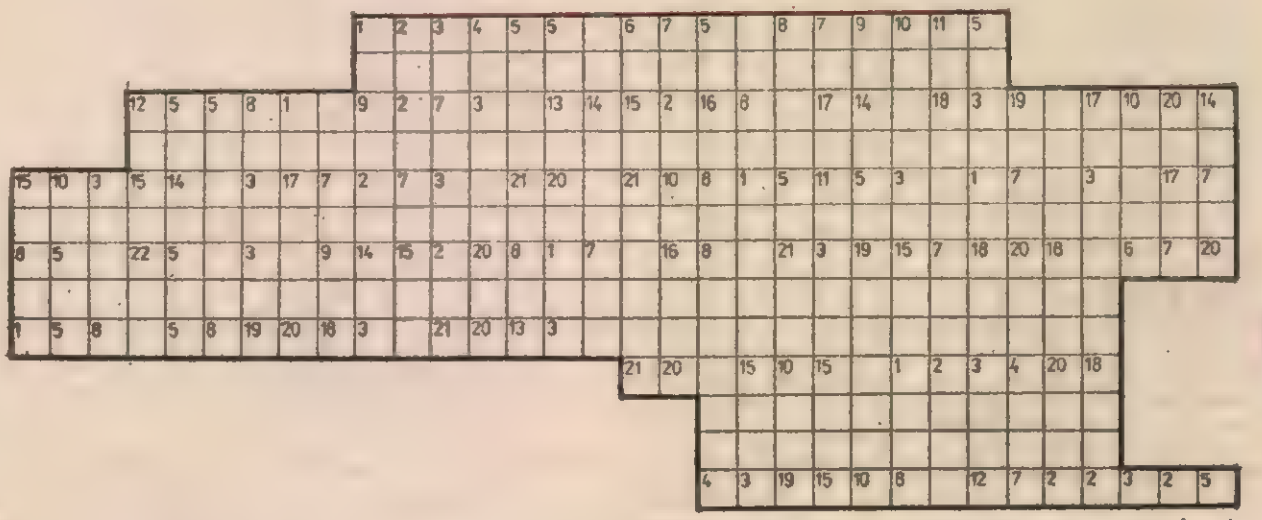

Tînărul inginer întoarse scrisoarea și pe o parte și pe alta, și apoi privi șirurile de cifre. Dar cuprinsul scrisorii rămînea pentru el o enigmă de nepătruns.

Își aminti apoi că o scrisoare în felul acesta se cheamă aritmogrif de la cuvintele grecești **„arithmos"**, număr și **„graphin"**, a scrie și că s-a întrebuințat adesea, cînd cineva voia să scrie un secret. Știa că fiecare număr înseamnă o literă, și că atunci cînd se repetă litera se repetă și cifra, dar îi era cu neputință să găsească un punct de orientare, un cuvînt ale cărui litere să-i îngăduie să le găsească și pe celelalte.

Pe cînd se frămînta astfel, fără să dea peste o soluție, sosi și Enric, fratele său.

Enric era un tînăr care trecuse de 20 de ani, cu o privire deschisă și vioaie, un spirit pasionat, după aventuri senzaționale și care în școală fusese remarcat de profesori pentru deosebita lui putere de pătrundere.

Robert îi ieși în întîmpinare și îi înmînă scrisoarea, punîndu-l la curent și cu tot ce gîndise el pînă atunci. De la primele cuvinte, de îndată ce Robert îi aminti de unchiul lor, Enric strigă :

— „Evrika !"

Robert se uită la el nedumerit...

— „Am găsit — repetă Enric, agitînd scrisoarea în mînă. Privește aci, jos, unde ar trebui să fie iscălitura... Pricepi acum ?"

— „Nu pricep nimic."

— „Cum nu pricepi ?"

.Da, înțeleg că trebuie să fie iscălitura unchiului..."

— „Sigur că ea este, pentru că numărul cifrelor echivalează cu numărul literelor din numele lui, și dovada o face repetarea numărului 2 din cuvîntul Ferrari. Acel 2 arată litera „r".

Dar Robert nu era pe deplin mulțumit :

— „Și crezi că dacă am găsit iscălitura, va fi suficient ?"

— „Bineînțeles, pentru că numărul 4 o să știm că e litera „g", numărul 3 litera „a", și așa mai departe.

N-avem decît să înlocuim acum în toată scrisoarea, pretutindeni unde găsim literele din semnătură, aceste cifre cu literele corespunzătoare, deducînd pe celelalte, vom putea descifra întreaga scrisoare.

Pasionați, cei doi frați se apucară să descifreze scrisoarea cu înfrigurare pentru că enigma îi interesa.

În mai puțin de zece minute, scrisoarea era complet descifrată. Bucuria celor doi frați ar fi fost fără margini, dacă n-ar fi existat teama că, răspunzînd la invitația unchiului lor de a-i vizita castelul, să nu mai întîmpine și alte dificultăți.

— „Trebuie să ne grăbim — accentuă Enric — căci altfel unchiul nostru, fiind prea bătrîn, ar putea să înceteze din viață, fapt care ne-ar răpi orice speranță de a ne mai realiza visul".

— „Da — zise Robert cu oarecare ezitare — să mergem, deși eu sînt sigur că spiritul excentric al unchiului nostru ne va face să ne așteptăm și la alte năzbîtii..."

În zarea plumburie, crestele ascuțite ale munților se estompau treptat, treptat, împiedicînd agerimea ochiului, să poată răzbate mai departe.

Obosiți de greutatea drumului, frații Robert și Enric Wolensky urcau încontinuu, scrutînd zarea, în căutarea castelului atît de mult dorit. Deodată, la o cotitură, li se deschise în fața ochilor o panoramă grandioasă : între cele două șiruri de munți, peste care se prăvălea un rău spumos, în mijlocul unei pajiști străjuite de o imensă pădure întretăiată de sute de alei, se ridica măreț și impunător, castelul bătrînului Gaston Ferrari.

Ca atrași de un magnet puternic, cei doi frați se repeziră spre intrare, dar pentru un moment rămaseră consternați : la mijlocul porții, servind drept încuietoare, se afla o placă masivă de oțel. Deasupra ei scria numai atît: „NU PUTEȚI INTRA AICI DECÎT SOLUȚIONÎND PROBLEMA DE MAI JOS."

Problema a II-a (Literele enigmatice)

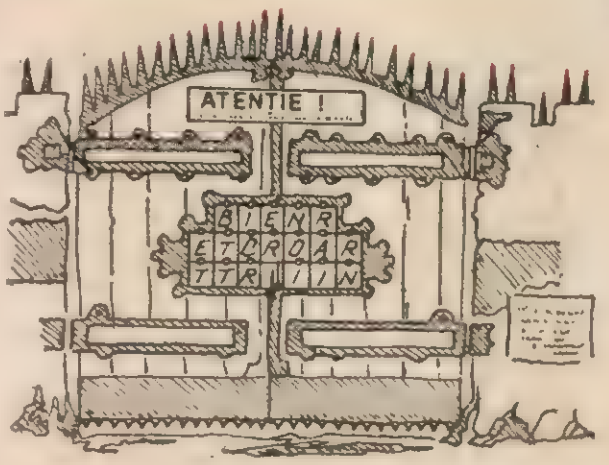

Într-adevăr, pe zidul din dreapta se afla o placă de marmură pe care erau gravate următoarele explicații :

I. Formați din literele care compun numele voastre trei cuvinte cu următoarele semnificații : 1) Fluviu ce se varsă în Marea Nordului ; 2) Băutură alcoolică ; 3) Locuință portativă.

II. Plecînd apoi din colțul de sus al figurii, apăsați într-o anumită ordine pe literele care compun aceste trei cuvinte. La fiecare apăsare placa pe care e scrisă litera va dispărea înăuntru, rămînînd la sfîrșit numai literele ce compuneau cuvîntul de care aveți nevoie.

Cei doi frați se priviră înmărmuriți.

— „E foarte simplu — zise Enric — la lucru deci". Robert și Enric erau convinși că trebuie să lucreze cu cea mai mare precauțiune, căci altfel apăsînd în mod greșit pe o clapă, ar risca să nu mai poată pătrunde niciodată în misteriosul castel.

(va urma)

Din culisele unui film

TOTAL RECALL

Marte pe Pămînt

• Machiaj, electronică, optică, efecte pe calculator

Avînd un doctorat în matematică și fizică, regizorul american **Paul Verhoeven** este fascinat de efectele speciale. În **TOTAL RECALL** (în traducere românească **AMINTIRE PERFECTĂ**), a încercat să-și dea întreaga măsură. Și a făcut-o cu multă imaginație și... foarte mulți bani.

Filmările au început pe 20 martie 1989, la **Studiourile Churubusco** din Mexic, unde, pe 10 platouri uriașe, s-a născut o lume fantastică, lumea marțiană. 360 de lucrători, conduși de scenograful **William Sandell** și designerul **Ron Cobb**, au ridicat aeroportul [illegible], cartierul Venusville, [illegible]at în roșu, centrul ur[illegible] cu trafic intens, o vastă rețea suburbană de tunele și catacombe. „Pentru viața de pe Marte, explică Sandell, era necesară arhitectura în stîncă... În toate decorurile noastre, roca face parte din arhitectură." Pentru Pămînt și viața din 2084, anul în care este plasată acțiunea, s-au găsit structuri monolitice urîte, lipsite de vegetație în jur, pentru ca personajele să pară foarte mici.

La TOTAL RECALL s-au folosit intens ecranul de retroproiecție, machetele uriașe, construcții electronice impresionante, cum ar fi taxiuri conduse de roboți. **Rob Bottin** — nominalizat, de altfel, pentru Premiul Oscar — declară : „Efectele speciale de machiaj constau în modificarea înfățișării fizice a unui actor, în timp ce efectele vizuale create de mine au fost realizate pe calculator ; sau am construit, pur și simplu, o marionetă controlată electronic. Anumite efecte au luat mai mult de 7 luni pentru a fi create, fiind o combinație de machiaj, mecanisme de control, electronică și optică. Personajele mai complicate, care trebuiau să reproducă ființe vii, au necesitat detalii, ca mișcarea mușchilor sub piele sau secreția salivei prin mici tuburi. Acest fel de muncă cere multă gîndire, proiectare și muncă de echipă." A fost una dintre cele mai bune echipe din lume, căreia i s-a alăturat **Arnold Schwarzenegger**, despre care se poate spune că este un actor extrem de scump dar care aduce și foarte, foarte mulți bani producătorilor. După o impresionantă premieră, filmul TOTAL RECALL a însemnat 100 milioane de dolari aduse numai în primele 40 de zile de rulat pe ecrane după care a continuat să spargă piața încasărilor din lumea întreagă, inclusiv la noi, prezentat prin intermediul Companiei „Guild Film Romania SRL".

Ce este, în fond, TOTAL RECALL ? Cel mai bun răspuns îl poate da, se înțelege, autorul său, **Paul Verhoeven** : E un film SF de acțiune cu implicații psihologice. E de SF pentru că se petrece în viitor și o parte din evenimente au loc pe Marte, care a devenit colonie a Pămîntului și este exploatată de colonizatori. Este de acțiune fiindcă e vorba despre un om pe care alții îl urmăresc, vrînd să-l ucidă, deoarece anumite informații latente din creierul acestuia sînt primejdioase pentru ei. Dar este și un film despre realitate, ceea ce îi dă o adîncă complexitate psihologică."

LIANA TATOS ■

MERYL STREEP VINE DE PE ALTĂ PLANETĂ

• Sînt cea mai fericită dintre femei

Supranumită „diamantul Hollywood-ului", Meryl Streep se mîndrește că este un antistar. La 43 de ani, își acceptă vîrsta fără probleme și singura oglindă în care se privește sînt ochii soțului ei, sculptorul Donnald Crummer. „Soțul meu îmi iubește ridurile, spune ea, puloverele mele vechi, vițelul cocoșat".

Ea, care ar putea să-și petreacă viața în locurile la modă, să se arate la cocteiluri, la premiere sau parăzi ale modei, preferă să se grăbească spre casă de îndată ce regizorul întrerupe turnarea. Pentru Meryl, turnarea unui film nu este decît o meserie pe care vrea să o facă cît mai bine posibil. Spre deosebire de alte vedete, Meryl Streep este îndrăgită de tehnicienii echipelor de filmare, pentru că mereu punctuală, nu-i exasperează cu tot felul de capricii. Banii, în general, n-o prea interesează și, fapt fără precedent la Hollywood, actrița șochează spunînd că este prea bine plătită !

Cele mai scumpe comori ale lui Meryl nu sînt premiile Oscar pe care le-a obținut, ci cei patru copii și soțul, cu care s-a căsătorit în anul 1978. Pentru ei, ca orice femeie, ea gătește, spală, freacă, șterge. „Știu că sînt o privilegiată, mărturisește ea. În fiecare dimineață îi mulțumesc Cerului că m-a ajutat să-mi întîlnesc soțul. Datorită lui, și nu lumii ipocrite a cinematografului, sînt cea mai fericită dintre femei".

Traducere și adaptare
ELENA GRECESCU ■

Melodiile cîntate la pian de Carlo Junior încîntă întreaga familie

CE PREGĂTESC MARILE STARURI

CLINT EASTWOOD pregătește deja un alt film, care se va numi **In the Line of Fire**. După succesul cu **Unforgiven**, considerat ca fiind unul din cele mai bune westernuri ale cinematografiei, onorat cu Marele Premiu al Criticii și Globul de Aur pentru cea mai bună regie, plus Globul de Aur pentru cel mai bun rol masculin secundar atribuit lui Gene Hackman, Clint Eastwood se lansează, de data aceasta, într-un film politic a cărui acțiune se petrece în jurul președintelui Kennedy.

JEAN PAUL BELMONDO va reveni în curînd pe marile [illegible] cu filmul **L'inconnu [illegible] la maison de** George [illegible]tner, după cartea lui Georges Simenon, într-un rol neobișnuit pentru el. „La cei 60 de ani pe care îi împlinesc în curînd, ar fi patetic să mă vedeți atîrnat de un elicopter" — a spus, zîmbind, Bébel, care în noul film va interpreta un avocat alcoolic. Gata cu spectaculoasele cascadorii !

ELIZABETH TAYLOR ține să dezmintă toate zvonurile alarmiste despre ea și va apărea pe ecrane într-un film semnat de Peter Markle, **Faithful**.

MEL GIBSON are planuri mari pentru 1993. Va face primul său film ca realizator : **Man Without a Face** — istoria unui bărbat acuzat de violențe sexuale asupra unui copil ; și va juca în filmul **Forever Young**, sub regia lui Steve Miner, alături de Jamie Lee Curtis, rolul unui pilot de avion readus la viață după 50 de ani de hibernare.

ALAIN DELON încearcă să depășească pasa proastă care durează deja de vreo cîțiva ani. În primul semestru '93, el va scoate un nou film, **Derapaj**, a opta colaborare cu regizorul Jacques Deray, după un roman polițist de Gilles Perrault. Delon va avea rolul unui avocat.

ADA NICOARĂ ■

AMBASADOAREA SOPHIA LOREN

Cunoscuta artistă de cinema a împlinit 58 de ani. În luna martie 1991 a primit „Oscarul de onoare", pentru interpretarea diverselor roluri, unele în regia lui Carlo Ponti, cu care s-a căsătorit la 9 aprilie 1966. După doi ani, cînd artista împlinise 34 de ani, l-a născut pe Carlo junior, iar la 8 ianuarie 1973 a apărut pe lume și cel de-al doilea băiat, Eduard.

Într-o zi, la Geneva, unde locuiește, a primit o scrisoare, în care o mînă nesigură așternuse cîteva rînduri. Mesajul, printre altele, spunea : „scumpă mătușă Sophia, cred că îți amintești de mine. Te sărut cu mare drag, Antonietta". Scrisoarea i-a reamintit anul 1982, cînd actrița a petrecut o lună de zile în... închisoarea din Caserta, aflată în apropiere de Neapole, pentru nedeclararea către fiscul italian a veniturilor realizate. Antonietta a văzut lumina zilei în dosul acelorași gratii, unde mama ei își ispășea pedeapsa, fiind, condamnată pentru furtul unei poșete. Tot timpul cît a stat închisă, Sophia Loren s-a ocupat, cu multă dragoste, de pruncul ce avea, pe atunci, cîteva luni. Antonietta și mama ei, Rose, după ce au ieșit din închisoare, au continuat să ducă o viață teribil de săracă, fiind nevoite, pentru a nu muri de foame, să cerșească sau să vîndă, pe la colțuri de stradă, șervețele de hîrtie. După primirea scrisorii, extrem de emoționată, Sophia s-a hotărît să facă o adopțiune „de suflet". Prin intermediul unei prietene, aflată în Italia, l-a asigurat familiei tot ceea ce este necesar unui trai decent. Gestul ei poate fi considerat ca pornind din partea unei ambasadoare a copiilor lumii, ce așteaptă ajutor. Mai trebuie amintit că înaltul comisar al ONU pentru refugiați, Sadako Ogata, cunoscînd marea dragoste a Sophiei Loren pentru oameni și în mod special pentru copii, a numit-o în funcția de ambasador onorific pentru Somalia și Kenya.

AUREL DIANU ■

Fotbal

16 pentru un trofeu

Cupa României nu s-a dezmințit nici de această dată, „șaisprezecimile" producînd cîteva surprize, cum ar fi eliminarea fostelor „europene" Politehnica și Electroputere, ca și a recent desemnatei în Cupa Intertoto, Oțelul. De asemenea, Petrolul nu a obținut calificarea decît în extremis, iar Progresul, Dacia Unirea sau F. C. Brașov s-au impus la limită. Să vedem ce ne vor rezerva sorții pentru „optimi", în care Capitala este reprezentată de un cvartet de elită.

Dar, pînă atunci, duminică ? mai e, se reia campionatul diviziei naționale, din prima etapă reținînd atenția partidele „Poli" — Dinamo, Rapid — Petrolul, „U" Craiova — Sp. Studențesc și Steaua — Oțelul. Între timp, pe micul ecran vom putea urmări, în transmisiuni directe, F. C. Porto — A. C. Milan, în Liga Campionilor Europeni (miercuri) și, mai ales, Royal Club Anvers — Steaua, în sferturile de finală ale Cupei Cupelor (joi). Din acest colț de pagină dorim mult succes reprezentantei noastre în „primăvara europeană" !

Săptămîna trecută, în preliminariile C. M. : Portugalia — Italia 1-3 (grupa 1), Olanda — Turcia 3-1 (grupa a 2-a) și Spania — Lituania 5-0 (grupa a 3-a).

F.C. MARAMUREȘ — „Poli" Timișoara 5—1

MINERUL MOTRU — Electroputere Craiova 2—1 (după prelungiri).

I.C.I.M. BRAȘOV — Oțelul Galați 1—0.

C.S.M. REȘIȚA — F.C. Farul 1—0.

F.C. SELENA BACĂU — Sportul Studențesc 2—0

Gloria Buzău — **STEAUA BUCUREȘTI** 0—2.

Danubiana București — **DINAMO BUCUREȘTI** 1—8.

Electromecon Onești — **RAPID BUCUREȘTI** 0—3.

A.S.A. Agrojim Cîmpulung Moldovenesc — **PROGRESUL** 1—2.

Venus Lugoj — **UNIVERSITATEA CRAIOVA** 0—6.

Aris Arad — **GLORIA BISTRIȚA** 1—6.

C.S.M. Bucecea — **F.C. INTER SIBIU** 1—5.

Cimentul Fieni — **„U" CLUJ** 0—2.

Steaua Mizil — **DACIA UNIREA BRĂILĂ** 0—1.

Severnav Tr. Severin — **F.C. BRAȘOV** 0—1.

Unirea Tricolor Oltenița — **PETROLUL PLOIEȘTI** 0—0. (7—8 la penaltyuri).

CONTRE-PIED

● Se vede treaba că lui **Ilie Balaci** nu prea îi convine postura de antrenor undeva prin Africa, acesta arătîndu-și intențiile de a reveni în țară, oriunde, chiar la echipa... națională, numai să fie între ai lui.

● Ceea ce nu se poate spune despre fostul său coechipier la Universitatea magna, **Sorin Cîrțu**, care abia așteaptă să plece să antreneze afară, după ultimele știri, în Turcia, la Bursaspor.

● Mai mult din motive sentimentale decît de altă natură, **Biroul federal** întrunit marțea trecută a hotărît să mai lase din pedeapsa dictată acum un an antrenorului **Mihai Jivan** de la UTA, sancționat atunci cu excluderea pe viață din activitatea sportivă. Și, uite așa, au rămas doar doi ani de suspendare, dintre care unul e pe cale să fie ispășit.

● Se pare că despre un așa-zis **puci** în lumea fotbalistică a Craiovei nu sînt doar vorbe în vînt. Forțe reunite vor să îl răstoarne pe prosperul om de afaceri **Corneliu Stroe** de la președinția clubului Universitatea, dar domniu sa nu vrea neam.

● Selecționata de fotbal a arbitrilor noștri divizionari, după turneul recent de la Galați, anunță că este gata de a da ochii cu cea a conducătorilor de cluburi. Să te ții atunci plătit de polițe și totul în văzul lumii, într-un meci-spectacol pe care îl așteptăm deja cu nerăbdare. Mai ales că pe arbitrii i-am văzut la lucru și nu știm ce arme secrete ar putea arunca la bătaie președinții de cluburi.

● Din nou despre **Sorin Cîrțu**. Pînă să găsească un contract, fostul nostru internațional va activa ca **jurnalist** la „Sportul românesc" începînd cu data de 1 martie. Totul cu acte în regulă, cu contract, nu ca pînă acum, pus pe liber de forțe oculte din anturajul Universității din Bănie.

● Om de afaceri nu știm cît de prosper, **Gino Iorgulescu** este întrutotul antamat de economia de piață, ce se vede, adicătelea magazinul său din Piața Amzei fiind în pragul falimentului, pe motiv de produse nevandabile din cauza prețurilor enorme. Asta la vedere, repet, pentru că se mai naște o întrebare și anume cine îi ține pe respectivul în funcția de antrenor secund al lotului reprezentativ, într-o meserie care pînă una-alta nu i se potrivește deloc.

● După cum merge treaba, rundele de convorbiri în ceea ce privește soarta lui **Silviu Lung**, vor dura pînă după închiderea ediției de campionat. Economie de tirg, ce mama naibii !

OZONEL ■

Paralele inegale

●**CADOU.** Federația americană de atletism i-a oferit veteranului **Greg Foster**, pentru ultima sa apariție în concursul de la New York, un cadou original : un balansoar. Astfel, triplului campion mondial la 110 m garduri, după acest ultim sezon din cariera sa sportivă, nu-i rămîne decît să viseze legănîndu-se în balansoarul primit. ● **SPERANȚĂ.** Atacantul brazilian **Antonio Carreca** nu a abandonat speranța de a-i prinde și în următorul sezon, contractul său cu Napoli expirînd la 30 iunie. „M-am resemnat deja, știu că voi părăsi Napoli, întrucît nimeni nu mi-a cerut să rămîn. Însă, încă mă simt capabil să joc, și nu oricum, ci la un bun nivel, cel puțin doi ani. Și tocmai de aceea nu vreau să mă transfer în Japonia sau în Statele Unite, așteptînd în continuare oferte din Italia, unde aș vrea să continui", a declarat fotbalistul carioca. ● **APEL.** Președintele Chinei, Yang Shangkun, și primul ministru al acestei țări, Li Peng, au lansat un apel Comitetului Internațional Olimpic (CIO) pentru a susține candidatura **Beijing**-ului la organizarea Jocurilor Olimpice din anul 2000. Într-un mesaj adresat președintelui CIO, Juan Antonio Samaranch, președintele chinez a arătat că „alegerea țării sale, în care trăiesc 22 la sută din locuitorii Terrei, pentru a celebra cea de-a 27-a ediție a Jocurilor Olimpice, va avea o mare semnificație pentru lumea întreagă". După cum se știe, Beijing, Sydney, Berlin, Milan, Manchester, Brasilia și Istanbul sînt cele șapte orașe-candidate la organizarea Olimpiadei din anul 2000. CIO va desemna orașul organizator pe data de 23 septembrie, la Monaco. ● **REGRET.** Tenismanul american **Malival Washington**, al 16-lea jucător mondial, s-a arătat nemulțumit de faptul că nu a fost selecționat în echipa SUA pentru primul tur al Cupei Davis, declarînd : „Mi-ar fi plăcut să fiu cooptat și sînt convins că ar fi fost cea mai bună alegere. I-am spus lui Tom Gorman că ar face bine să cîștige, altfel...". După cum se știe, selecționații au fost Brad Gilbert și David Wheaton.

TEODORA OPREA ■

DE SUB PODUL GRANT

● La hotel „Trotușul" din urbea de pe rîul cu același nume, fotbaliștii gîuleșteni au fost întîmpinați de un anunț : „Telegramă... fotbal : **Senzațional ! Rapid București** joacă la... **Onești !**". ● Teo Codreanu și-a regăsit mulți prieteni din perioada 1982—1984 cînd a activat aici ca antrenor al echipei din Borzești. ● În același timp, extrema echipei noastre de aur a profitat de un răgaz spre a merge să aprindă o luminare la mormîntul fiului său, Cătălin, care ar fi împlinit 27 de ani. ● Apropo de hotel : într-una din camere se aciuise de mai multă vreme o... bufniță. Ei bine, Țîră și Rontea au avut „șansa" să fie repartizați împreună cu neobișnuita colocatară. Bineînțeles că s-a produs un „divorț" urgent de aceasta. ● Confruntat cu zăpezile care s-au găsit să-și scoată pîrleala, clubul organizator **Electromecon** (personal, inimosul președinte Puiu Nicolae) a făcut eforturi deosebite pentru ca terenul de joc să se prezinte în condiții acceptabile. ● Deși pe locul 17 în seria I a diviziei B, gazdele nu-și ascundeau ambițiile de a produce o mare surpriză. În consecință s-a recurs la achiziționarea unor jucători, echipa a intrat în cantonament de joi, se promiteau prime frumușele în cazul calificării. ● Cu toate că a tîrîplasat un lot restrîns — au lipsit Caciureac, Goanță, Dumitrașcu și Drăghici — indisponibili), iar Sandu Guzun a rămas să perfecteze cu conducerea clubului unele detalii privind transferul, — Rapid a tratat cu toată seriozitatea și la modul profesionist confruntarea respectivă. ● Debut de partidă cu emoții : la o sarjă ofensivă, Fănel Țîră este lovit cu cotul în față și trîntit la pămînt de către doi adversari, suferind o comoție ! Scos cu targa de pe teren și transportat la spital, el a revenit la pauză, fiind în afară de orice pericol. ● O primă repriză în care oaspeții, pe un gazon înghețat și cu petice de zăpadă, nu-și pot valorifica integral superioritatea tehnică evidentă. Tentativele de atac ale localnicilor sînt însă zădărnicite de jocul excelent al liniei noastre de fund (Ungureanu, Cîrstea, Iovan, Vameșu). Inevitabilul se produce în min. 41, cînd înscrie inepuizabilul Constantinovici, recidivînd în min. 48, iar în minutul următor, prin eliminarea lui Ficu (pentru al doilea „galben") conturile gazdelor sînt încheiate. Golul lui Chiriță din min. 78 consfințește victoria meritată a alb-vișiniilor (3—0), salutată cu entuziasm de cei vreo 500 de eroici suporteri ai acestora. ● În același timp, pe calea undelor, ne parvenea o altă veste îmbucurătoare : calificarea handbaliștelor de la Rapid—Mecanică fină în semifinalele Cupei I.H.F. ! ● Iată că după confirmarea înscrierii în Cupa Internațională de Fotbal, Rapid a făcut un prim pas cu dreptul în Cupa României. Să fie într-un ceas bun !

FANE RAPIDISTU ■

Iartă-l, Doamne, că nu știe ce spune !

Vajnicul **Cornel Dinu** își scoate, mai nou, pîrleala după turneul italo-sud-nord-centru american și dă cu gura pă la conferințe de presă și teveu (la instituția din urmă împreună cu Dumitru Graur, alt îndrăgostit de propriile vorbe). De ce spunem că își scoate pîrleala ? Păi, simplu, în amintitul turneu nici un ziarist nu l-a băgat în seamă, dovadă că delegația n-a cumpărat (declarație formală) nici un ziar din țările pe unde a hălăduit. Dacă ar fi apărut vreo cugetare de-a lui Dinu, precis acesta îi rupea copilului un dolar din pensia alimentară și cumpăra gazeta. Așa însă... Ei bine, cum spuneam, C. D. vorbește de-o vreme incontinent, în asemenea hal încît îi mai scapă și cîte o păsărică (alta decît graur), spunînd că în curînd s-ar putea să-și dea demisia. Conștiincioși, ziariștii înregistrează, ba mai au și ideea stranie să creadă și transcriu în ziarele lor. Am zis, conștiincioși ? Am greșit, inconștienți trebuia să scriem, întrucît chiar a doua zi unicul declară sus și tare că n-a rostit mult așteptatele cuvinte. Din acel moment, firmele „Sony", „Sharp", „Samsung" și alte nenorociri producătoare de reportofoane au fost inundate de reclamații redacționale, cum că aparatele lor înregistrează anapoda. Curios că acest lucru se întîmplă numai cînd vorbește Cornel Dinu...

Ne-ai lipsit, Doinița !

Ce s-o fi întîmplat, oare ? Deși prezentă la fața locului, cu nările fremătînd de nerăbdare, cunoscuta noastră compatrioată **Doina Stănescu** n-a mai comentat pe postul național de televiziune turneul de la Stuttgart ! O fi confundat-o domnul Paul Everac cu Sanda Vișan (se pare suspendată) datorită rîfîturilor ? Sau a refuzat orice colaborare pînă cînd nu va apărea în astfel de turnee Dinu Pescariu ? Ori, mai degrabă își păstrează superlativele pentru campionatele mondiale de patinaj artistic de la Praga, anume pentru momentele cînd va evolua protejatul domniei sale Cornel Gheorghe ? Da, sigur, despre asta-i vorba, cunoscută fiind D. S. ca făcînd parte din categoria : „N-are idei multe, dar le are fixe !"

Peștele de la cap...

În disputa Rapid — SOCED, oaspeții au confundat baschetul cu catch-ul. Astfel, în min. 6 al întîlnirii, Dobre și Lazăr au crezut că, după ce l-au lovit cu capul, pot lovi și cu picioarele un adversar căzut la pămînt (Vasilică) ! Pe bună dreptate, cei doi anonimi au fost descalificați. Spre finalul meciului, din nou un gest huliganic : fiind, de asemenea, descalificat Verejac (tot SOCED) a scuipat pur și simplu arbitrul, proferînd injurii ! Nu vi se pare, domnilor din Biroul federal, că protejații secretarului general al F.R.B., Mircea Cîmpeanu, au întrecut prea mult măsura ? A se vedea și înfrîngerea — „surpriză" cu Dinamo Oradea. Care apoi pierde „acasă" cu Dinamo București...

ANTOLOGIE

CUVINTE...

Definiții :
TUDOR ARGHEZI ■

Încrucișare :
N. GH. POPESCU-REBUS ■

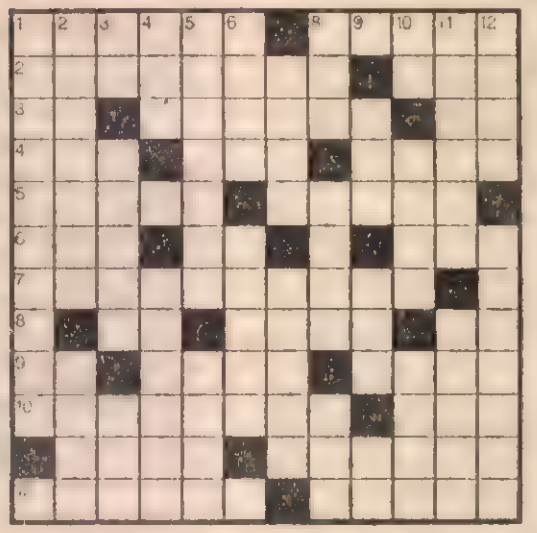

ORIZONTAL : 1) E răspîndită în toată viața omului — Musca mută a timpului rupt. 2) Stare sufletească de surîsuri — Ce poate fi altceva decît poezie ? 3) Jumătate de voce ! — Carcasă vegetală — Costache Stamati. 4) Munți în Alpi — Antilope africe[illegible] Produse ale unei îndeletniciri strict țărănești (sg.). 5) Puțini de miere — Niște fecioare zvelte cu amforele purtate pe cap (sg.). 6) Macaroană de cauciuc — Preced pe Cernisevski — Parte dintr-un cot. 7). Atunci cînd apuci să începi ceva. 8) Monosilab de tăgadă — Barcă ușoară de sportiv — Eufrosin Poteca. 9) Fiul Plopilor — Stai numai într-una, încă nu poți în mai multe — Aripi de corăbii (sg.) 10) Furtună de sînge și de moarte — Drumeț după stele. 11) Oraș în Arabia — Niște gospodine pricepute la dulceață (sg.). 12) Ritm în trei timpi — Piatră prețioasă.

VERTICAL : 1) Un mincinos al condeiului. 2) Calitatea lucrului convenit că vine la timp — Talaze, albăstrimi și feluri de verde, furnicate de scăpări. 3) Sfîrșit de sonet ! — Piatră roșie de podoabă — Mărgele pe șiret. 4) Frate siamez cu Zag — Numele de familie al lui Peneș Curcanul. 5) Reflectări artistice — Folosea iodul într-un amestec. 6) Oraș în Tracia și rimă la Erekteion — Niște cucoane în șaluri și scurteici de pene (sg.). 7) Personaj legendar și rimă la staul — Haină veche. 8) Centimetru cub — Anticamera cimitirului — Se zice despre spațiul dintre două rînduri scrise. 9) Stăpînitorul furtunilor (mit.) — Literă ebraică — Din vorbe... ! 10) Idee întreruptă... ! — Și le dă fudulul — Prinț arab. 11) Sac pentru pescuit — Avînt de cerb (pl.). 12) Starea unei sălcii trăsnite — Cocă.

Dicționar : ERR, GNU, RUP, RIAD, CMC, VAV.

Dezlegările problemelor din nr. 6

Țara lalelelor : IOLANDA ; SB ; C ; OLANDA ; EPAVĂ ; LAND ; MARINAR ; ANUAL ; CANALE ; IR ; ANASON ; U ; V ; IELE ; MZ ; RR ; ED ; TESS ; ADOI ; NIVEL ; AF ; UN ; EG ; REMBRANDT ; TURN ; MOARA ; I ; IRIAN ; TNA ; EL ; AIN ; RUISDAEL.

Pretext hibernal : PATINATOARE ; OMAT ; BORTOS ; ROR ; P ; POAME ; URĂTORI ; CAN ; MT ; AMURG ; NI ; BIR ; I ; CER ; N ; A ; AT ; CERNA ; CĂCIULĂ ; ALI ; ULIȚĂ ; NA ; BN ; ATE ; FULGUI ; SLALOM ; CASE.

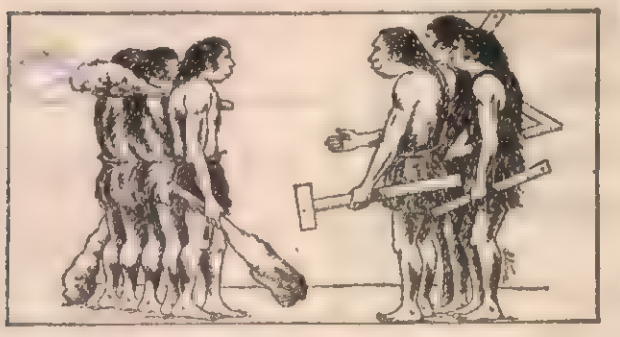

EMINESCIANA

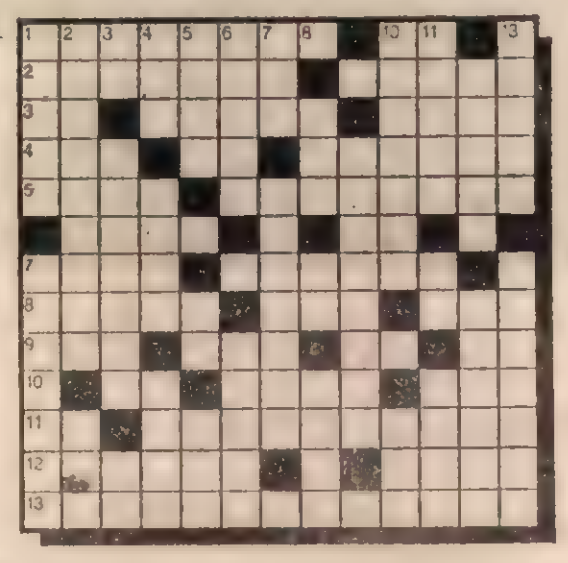

ORIZONTAL : 1) Steaua strălucitoare a geniului eminescian (neart.) — Felicia Sorescu. 2) Poezie publicată de Mihai Eminescu în anul 1877, din care citâm : „Spre-a-ți aminti trecutele petreceri, / Condeiu-n mînă tu ni-l pui cu silă. / De la oricine-un snop de paie seceri, / Apoi te uiți rizînd la cîte-o filă" — „Sara pe deal buciumul sună cu jale, / Turmele-l ure, stele le scapără-n cale, / Apele pling, clar izvorînd în fîntîne : / Sub un salcîm, ..., m-aștepți tu pe mine", prima strofă din binecunoscută poezie „Sara pe deal". 3) Începe „Cînd amintirile ..." ! — A recita — Gen de mușchi (Bot.). 4) Localitate în Peru — Carte ! — „Înger și ...", poezii citite pentru prima oară de Mihai Eminescu la ședința „Junimii", la 7 septembrie 1872 (pl.). 5) „În ...-mi geme și suspin-un cînt", poem publicat de Mihai Eminescu în anul 1876 — Cunoscută creație a „poetului nepereche" apărută la 15 august 1870 în „Convorbiri literare", la Iași, din care am ales primele două versuri : „Cînd privesc zilele de-aur a scripturelor române, / Mă cufund ca într-o mare de visări dulci și senine". 6) „Ai noștri tineri la Paris învață / La gît cravatei cum se leagă nodul / Și-apoi ni vin de fericesc norodul / Cu chipul lor isteț de ... creață", prima strofă din binecunoscuta poezie „Ai noștri tineri ..." (dim.) — „Scrisoarea IV" și „Scrisoarea I" ! 7) „Și ...", titlul unei alte poezii desprinse din creația lui Eminescu, poezie publicată la 13 noiembrie 1883 în revista „Familia" — „Ieniceri, copii de suflet ai lui Allah și spahii / Vin de-ntunecă pămîntul la Rovine în ...", două versuri din „Scrisoarea III" de M. Eminescu. 8) „Privesc ...-furnicar", poezie din care am ales : „O fată trece c-un profil / Rotund și dulce de copil, / Un cîne fuge spăriet, / Șuier-un lotru de băiet" (neart. ; pl.) — Cuvînt care imită strigătul oilor — „Măsura lui Cuza. 9) Din cînd în cînd — Fire textile — „La steaua"! — Individ 10) În trecut ! — Domnița ..., fiica mai mică a domnului Țării Românești Ioan Gheorghe Caragea, cea care a inițiat, în 1817, prima formă organizată de teatru cult din România (Teatrul de la Cișmeaua Roșie) — Citate din „Călin" ! 11) Nicolae Filimon — Așa cum se dovedește a fi creația eminesciană de-a lungul timpului (masc.). 12) „Ce șoptești atît de... , o altă cunoscută poezie ce poartă semnătura lui Mihai Eminescu — „Dar nu ... Singuratic / În zadar suspin și sufăr / Lîngă lacul cel albastru / Încărcat cu flori de nufăr" („Lacul" ; inf.). 13) Poezie publicată de Mihai Eminescu în „Convorbiri literare" în 1879 : „Abia atingi covorul moale, / Mătasa sună sub picior, / Și de la creștet pîn în poale / Plutești ca visul de ușor". (3 cuv.).

VERTICAL : 1) Cunoscut poem apărut la 1 septembrie 1876 în „Convorbiri literare", poem din care am ales versurile : „Să plutim cuprinși de farmec / Sub lumina blîndei lune — / Vîntu-n trestii în foșnească, / Unduioasă apă sune !" — Titlul unei alte poezii desprinse din creația „Juceafărului poeziei românești" din care vom reda prima strofă : „Vino-n codru la izvorul / Care tremură pe prund, / Unde prispa cea de brazde / Cîrngi plecate o ascund". 2) „Pe aceeași ...", poezie publicată în „Convorbiri literare" la 1 februarie 1879, alături de „Pajul Cupidon ..." și „O, rămîi" — „...-Frumos din lacrimă", basm publicat în „Convorbiri literare", numerele de la 1 și 15 noiembrie 1870. 3) Cub gol ! — „... cap îngust", alt titlu selectat dintre nemuritoarele capodopere eminesciene — Ibis ! 4) Personificare divină a vîntului de la răsărit, la vechii greci — Anexa motocicletei — „În liră-mi geme și suspin-un ...", poezie care se încheie cu versurile : „Și nu-mi rămîne decît să pornesc / Spre al meu trist mormînt încet-încet". 5) „... unei marmure", poezie de Mihai Eminescu, publicată prin intermediul lui Iosif Vulcan în revista „Familia" (neart.) — „...-și urma cărarea-n codru", poezie ale cărei versuri finale sînt : „Iar ea ochii și-i deschide / Mari, puternici, plutitori : / — Îmi ești drag din cale-afară, / Dar obraznic uneori." — Cîntec de blestem, la magicienele scandinave. 6) „Iar cărările vieții fiind grele și înguste, / El începeră să le treacă prin protecție de ...", binecunoscute versuri ce fac parte din „Scrisoarea II" — „De-or ... anii", o altă capodoperă a inegalabilului Eminescu. 7) Care nu este aceeași persoană (masc.) — „Cum n-oi mai fi ... / De-atunci înainte, / M-or troieni cu drag / Aduceri aminte", versuri desprinse din poezia „Mai am un singur dor", poem publicat în decembrie 1883. 8) Început de idilă ! — Mihai Eminescu — Mic arbore cu frunzele căruia se încununau odinioară poeții. 9) Poezie publicată la 1 octombrie 1872 în „Convorbiri literare" : „Marea-n fund clopote are care sună-n orice noapte ; / Nilu-n fund grădine are, pomi cu mere de-aur coapte". 10) „Făt-... din tel", poezie de Mihai Eminescu care se deschide prin versurile : „-Bianca, află că din leagăn / Domnul este al tău mire, / Căci născută ești copilă / Din pornirea iubire". (pl.) — Avangardă (abr.) 11) „Codru și ...", un alt titlu desprins din creația lui Eminescu — Ileana Odeanu — Poetă franceză din secolul XVI. 12) Alungat — Cîntec de Crăciun, prezent și în volumul de „Poezii" de Mihai Eminescu (1958 — ediție îngrijită de Perpessicius). 13) „Tot ce e perfid și lacom, tot Fanarul, toți ilioții, / Toți se scurseră aicea și formează patrioții, / Încît fonfii și flecarii, gâgăuții și gușații, / Bîlbîiți cu gura strîmbă sunt stăpînii astei ...", versuri din „Scrisoarea III" — Revista în care Mihai Eminescu publică prima sa poezie, „De-aș avea ...", ajutat fiind de Iosif Vulcan.

Dicționar : ULOT, UCO, ALI, EUF, NID, AVG, ABEE.

MIHAI ZGUBEA ■

Replici

— Eu niciodată nu cumpăr Schweitzer.

— De ce ?

— Îți dai seama ? La un kilogram de Schweitzer îți dă cel puțin o litră de găuri...

★

Domnule Director, să-mi spuneți, dar sincer, fata mea are sau n-are talent de actriță ?

— ! ? ! ?...

— Pentru că altfel prefer să rămînă fată cinstită...

★

— Elevul Ionescu ! Ce poți să-mi spui despre marii chimiști ai secolului al XVIII-lea ?

— Ei sînt morți toți, domnule profesor...

★

— Dragul meu, bucură-te, în curînd vom fi trei !

— Scumpa mea ! Vrei să spui că voi fi tată ?

— Nu chiar. De săptămîna viitoare vine mama să stea la noi...

★

— Domnule Mark Twain, îl cunoașteți pe milionarul Cutare ? Uite, acela care stă cu mîinile în buzunare.

— Nu-l cunosc, dar e primul milionar pe care-l văd că-și bagă mîna în propriul lui buzunar.

★

— Ei, cum merge mariajul tău ?

— Ciudat, dar după ce l-am servit micul dejun, bărbatul meu mi-a lăsat pe masă un bacșiș. Iar cînd i-am întins pălăria mi-a dat alt bacșiș.

— Nu-ți face griji. E doar puterea obișnuinței.

— Da, dar cînd i-am ținut pardesiul m-a sărutat...

★

— Domnule Brâncuși, ce reprezintă lucrarea asta a dv. ?

— Pentru dv. o lucrare de Brâncuși, iar pentru mine 20.000 de dolari.

★

— Spune, puișor, de ce plîngi așa de amarnic ?

— Domnule, fratele meu a spart un geam...

— Și ce-ți pasă ție ?

— Păi, noi sîntem gemeni și tata nu ne deosebește întotdeauna...

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

REDACȚIA FLACĂRA PE ECRANELE CINEMATOGRAFELOR

În fața unei săli pline, a avut loc la cinematograful Scala din Capitală, vineri seara, premiera filmului ATAC ÎN BIBLIOTECĂ, un „polițist" spumos și alert, în care viteza de reacție și umorul personajului central, ziaristul-detectiv Andrei Mladin, au dat nota dominantă a spectacolului. Realizat după romanul omonim al colegului nostru GEORGE ARION și având o distribuție autoritească remarcabilă, filmul (ale cărui numeroase cadre au fost turnate chiar în redacția FLACĂRA !) s-a bucurat de succes, constituind un spectacol deosebit de agreabil. Îi dorim viață lungă pe ecrane.

Revista FLACĂRA urează, din toată inima, LA MULȚI ANI ! colaboratorilor și prietenilor săi de la RADIO-CONTACT, cu prilejul împlinirii a 3 ani de activitate a îndrăgitului post de radio.

Jocul cu moartea

SALVAMONTUL ÎN PERICOL

După ani buni de funcționare, refugiul Salvamont de la cota 2 000 — Sinaia e pe cale de a fi desființat și transformat în unitate cu profil alimentar. Situația refugiilor Salvamont — Sinaia este destul de ciudată. Ele se află amplasate pe un teren ce este în proprietatea Primăriei Sinaia, proprietate ce poate fi demonstrată cu acte. Ciudat este că acest teren pe timpul iernii este în administrarea S.C. Alpin, care nu are nici un act care să dovedească că ar fi proprietar. Pentru obținerea imobilelor în care activează, Serviciul Salvamont se află în dispută cu Primăria Sinaia și S.C. FA. GOT S.R.L., societate care are în locație de gestiune aceste imobile de la S.C. Alpin. După intențiile pe care le are, se pare că S.C. FA. GOT S.R.L., ar dori să desființeze refugiul de la cota 2 000 — Sinaia. Dacă această idee se transformă în realitate, atunci activitatea serviciului de Salvamont este pusă în pericol, iar eficacitatea intervențiilor salvatorilor ar fi destul de serios diminuată. Mai mult, chiar viața salvatorilor montani este destul de grea. Pentru jocul cu moartea, un salvamontist primește un tarif ridicol : o zi de acțiune (în care poate salva una sau mai multe vieți omenești) pe timp de vară 40 de lei, iar pe timp de iarnă 80 de lei. Acești oameni curajoși, care își riscă viața pentru a salva alte vieți omenești, merită cu totul alt tratament. Prima decizie care trebuie luată este aceea de a se clarifica statutul Serviciului Salvamont, urmată de rezolvarea încadrării juridice a acestei formațiuni.

GHEORGHE BARBU ■

Cadavrul unui turist, descoperit de echipa Salvamont Sinaia în zona Piatra Turcului. Alături de cadavru, este salvamontistul Mircea Stoica.

Se pregătește transportul accidentatului, în spate, cu ajutorul corzii. În centru, salvamontistul Mircea Stoica iar în dreapta imaginii se află accidentul. Zona : Valea Zgarburei.

Din nou despre bombardierul „B 24"

În luna august 1992, pe raza comunei Comana, județul Giurgiu, în balta Comana, a fost identificat un avion militar „B-24" (bombardier) de producție S.U.A. Acest tip de avion a fost achiziționat de către armata engleză de la americani, în perioada celui de-al II-lea război mondial. Survolînd teritoriul comunei Comana, acest „B-24" a fost lovit în fuselaj de un avion german Stuckas. Cele două avioane s-au prăbușit în balta Comana.

Ca urmare a identificării avionului „B-24" de trei aventurieri din municipiul Giurgiu, au început săpăturile pentru scoaterea la suprafață a epavei aeronavei. Odată cu părțile componente ale avionului, au fost scoase la suprafață și două bombe de calibre diferite, în greutate de 40—80 kg.

La puțin timp după cele descoperite, cei trei aventurieri, au fost opriți să mai continue săpăturile și au fost evacuați din zonă, împreună cu utilajele pe care le aveau în dotare : un autocamion și un tractor cu scafă de săpat. Intervenția a fost făcută de specialiști ai M.A.N.-ului, sesizați de poliția locală.

Geniștii au dezamorsat cele două bombe și încă trei care au fost găsite ulterior.

În apropierea locului unde a fost identificată această aeronavă, la cca. 300—4000 m., s-a stabilit că se află și avionul de vînătoare nemțesc Stuckas, care a fost și el reperat, dar nu a fost încă scos la suprafață.

CLAUDIA STROE ■

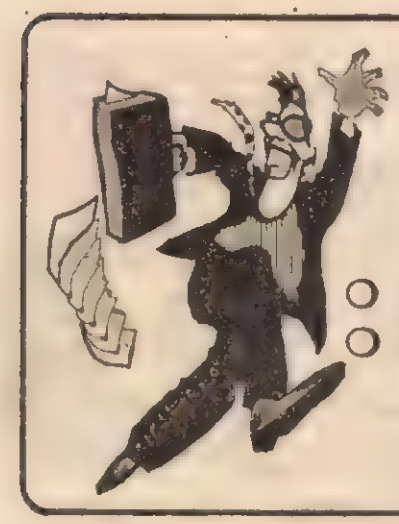

QUALITY TESTING SHOW
SALONUL NATIONAL AL CALITATII
Sala Palatului 26-30 aprilie 1993
○ produse electrice si electronice de performanta
○ aparatura si echipamente de masura si control; NDT
ASA EXHIBITIONS a branch of ASA Co., Ltd
Informații, înscrieri, rezervări spații: 70224 Bucuresti
str. Logofăt Luca Stroici 15, tel.: 611 8454, fax: 312 1588
Rezervat publicitate 1993 ASA Co., Ltd

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
Președinte – director general: GEORGE ARION
Membri
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos),
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra
Redactor șef: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție: EUGEN CHIROVICI
■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Goia.
■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (șef secție), Gheorghe Barbu, Adrian Brataru, Cristian Buzas, Dorin Gheorghinescu, Brândușa Nicolae, Dorian Radu, Dorin Salajan.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Elena Mazilu.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS
Redactor șef: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor ...), 1457 (redacție).

Flacăra Basarabiei

Flacăra BIS

■ JURIDIC (2600): Corneliu Olteanu.
■ FINANCIAR (2143): Avida Ballica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Pope, Marian Băicoianu, Liliana Cretu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE (2634): Mihai Săndoiu, Florin Dobrescu, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță, Aristică Văduva.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

DI Câmpeanu – quintă spartă, PNL – Quintus !

24 pag. — 50 lei

DUBLU ASASINAT POLITIC

• Un profesor disident și nepoata sa dispar fără urmă în 1985. Autorii celor două crime sînt liberi, dar refuză să vorbească

pag. 4

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată de PUBLICAȚIILE Flacăra S.C.P. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

NR. 10 • 10 — 16 III 1993

NU ȘTIM CÎT DUREAZĂ, DAR ȘTIM CUM TRĂIM

După ce ne-a ținut cu sufletul la gură timp de trei luni, în așteptarea programului său de guvernare, premierul Nicolae Văcăroiu și-a „mitraliat" ideile într-un discurs de un ceas și jumătate, rostit în fața aleșilor națiunii. Răbdarea ne-a fost răsplătită: în buna tradiție a guvernanților noștri de ieri și de azi, primul ministru „a vorbit discuții", fără să ne spună nimic. La urma urmei — vorba domniei-sale — „o moțiune de cenzură se poate depune oricînd". Noi așteptăm.

pag. 3

GEPA Centel

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.94.83; FAX 01-312.75.59

America sfidează Europa

— O MAȘINĂ DE VIS — VECTOR W 8 TWINTURBO

pag. 12–13

TAXIURILE — O PROBLEMĂ SPINOASĂ

pag. 8

Un mister tulburător

STATUILE DE PE MARTE

Camerele fotografice au surprins imagini incredibile!

pag. 17

Un trib de amerindieni necunoscuți

pag. 21

Pentru întîia oară, reporterii occidentali vizitează fostul poligon sovietic de experiențe nucleare de la SEMIPALATINSK

Anticamera infernului

• 60.000 de persoane iradiate

• Rușii mai pregătiseră încă 8 explozii în 1990. Ele au fost sistate

pag. 7

CAROUSEL POLITIC

● Convenția Democratică din România nu va renunța la dl Nicolae Cerveni nici chiar dacă acesta va rămîne fără partid. Atunci cînd dl Câmpeanu s-a retras din CDR, avocatul Cerveni a reușit să reprezinte mișcarea liberală în Convenție. ● Așa-zisele conflicte interetnice din România sînt studiate deja și de psihiatri. O comisie care a cuprins și asemenea specialiști, reprezentînd Institutul Mondial al Păcii, s-a aflat zilele trecute la Cluj și Timișoara. ● În cîteva luni de la aplicarea taxei pe valoarea adăugată (TVA — 1 iulie a.c.) și a altor măsuri fiscale riguroase, circa 90 la sută dintre societățile comerciale cu capital privat vor fi falimentare, estimează specialiștii. ● Duminică s-a încheiat la Turnu-Severin etapa locală a unui concurs epistolar organizat de Poșta Română sub genericul „Spune-mi prietene cum vom putea noi, ceilalți tineri, să-i ajutăm pe copiii unei țări care se află în război ?". Din Severin se vede foarte bine Iugoslavia ! ● Asociația Foștilor

CRONICA DE TREI MINUTE

Deportații în Bărăgan împlinește, în ziua de 13 martie 1993, trei ani de la înființare. Cei trimiși atunci, în anii '50, să sufere printre ciulinii Bărăganului n-au reușit nici măcar să determine puterea politică din România anilor '90 să le consemneze calvarul în manualele de istorie. Ca să se știe... ● Sete de bani și la vecinii noștri de la Kiev. Măsurile luate recent sînt atît de dure încît prevăd și pușcărie, pînă la 2 ani. ● Pe fondul viscolului din aceste zile, constănțenii au putut vedea din propriile lor locuințe programul II al Televiziunii Române. Din păcate au avut acces doar cei care au televizoare color noi. ● În portul Constanța nu se mai încarcă și nici nu se mai descarcă. Navele aflate în danc, în număr de 76, ștau. Iarna face prăpăd. ● Ultima ședință a Convenției Democratice din Cluj a fost extrem de tensionată. Motivul — Laszlo Tökes. ● Mănăstirea Voroneț continuă să rămînă expusă planului de a se construi în preajmă-i un prea lumesc edificiu. Nici măcar prefectura Sucevei n-a putut trece peste hotărîrea consiliului local Gura Humorului. Banii vin din Liechtenstein. ● Vom avea steme. Vom fi tari în steme. Vom fi mîndri de stemele noastre și de focul din ele, vorba poetului. Autoritățile locale vor trebui să urmeze o întortocheată metodologie a stemelor, tot țacîmul ajungînd la Comisia Națională de Heraldică și Genealogie și la guvern. ● S-a deschis vînzarea de active în cea mai frumoasă stațiune românească la Marea Neagră — Mamaia. Așa se numesc în ziua de azi vilele, hotelurile, restaurantele — active... ● În ziua de 27 martie a.c., cu prilejul împlinirii a 75 de ani de la unirea Basarabiei cu patria-mamă România, ziarul „Țara" al Frontului Popular Creștin Democrat, va edita celebra hartă a României, realizată în 1928 de N. T. Moldoveanu. Din această hartă mai există la ora de față doar un singur exemplar. Tirajul hărții va fi de 50 000 exemplare, urmînd să coste 100 de ruble, adică mai puțin de un sfert de dolar. ● Statisticile arată că anul trecut s-a născut în București doar un copil din șapte. Restul a căzut victimă avorturilor.

EUGEN MIHAESCU ■

EVENIMENTE MARI...

O ZI PROASTĂ ÎNCĂ DE LA 1562

Pe 1 martie 1562, au fost masacrați 1.200 de hughenoți. La 1 martie 1562 nu era bine să fii hughenot. În 1767, la 1 martie, regele Carol al III-lea i-a alungat pe iezuiți din Spania. Deci, la 1 martie 1767 nu era plăcut să fii iezuit. La 1 martie 1896, etiopienii i-au învins pe italieni la Adna. Astfel că, la 1 martie 1896, era bine să fii italian, dar nu la Adna. În sfîrșit, la 1 martie 1992, domnul Radu Câmpeanu a eliberat biroul de președinte al P.N.L. Rezultă că era mai bine pentru domnul Câmpeanu dacă în loc să fie președinte, era mărțișor.

CUTIA CU ȘMECHERII

Se cheamă televizor și, de cînd a intrat everacu-n ea, minte de stinge. Astfel, ca urmare a faptului că Paul Everac e iubit și publicat de ziarul Timpul, publicistul Adrian Riza, șeful ziarului, a fost înălțat, după tableta de simbătă a everacului, la rangul de cel mai iubit gazetar al poporului : locul întîi "în preferințele publicului" (după Riza urmînd Cristoiu). Iată tirajele celor două publicații : Timpul - 8 797 exemplare ; Evenimentul zilei - 615 000 de exemplare. Problema nu e cum l-a scos televiziunea în față. Problema e că Riza a acceptat mîncîuna. Și așa am mai pierdut un amic.

CREATIVITATE PROTOPATRIOTICĂ

Domnul Iulian Crețu, viceprimar al Capitalei, a afirmat, la o întrunire, că „în statisticile ONU România figurează pe locul al doilea la creativitate" : Fapt care ne face, firește, să fim atît de mîndri, încît nici nu ne mai pasă că nu-i adevărat. Acești indici ai imponderabilului se stabilesc luînd în calcul o seamă de factori. De exemplu factorul „țări mici" sau „perioada cutare". Cînd afirm : sînt cel mai deștept bărbat, nu trebuie să se înțeleagă automat „din lume". Sînt cel mai deștept din apartamentul meu, unde există un singur bărbat : eu. Domnul Crețu, cînd a citit statistica n-a citit-o cu mintea lui, ci cu una de protocronist. Cu ce unitate de măsură s-o fi calculînd creativitatea la protopatrioți ?

AGRESAREA UNUI DALMAȚIAN

Aceasta s-a petrecut nu pe coasta Dalmației, ci pe platourile televiziunii. Un cîine dalmațian, care-și vedea pașnic de filmări, a fost mușcat de nas de cîntărețul Adrian Daminescu. Deobicei, Adrian Daminescu nu face asta. Informațiile privitoare la incident au fost toată săptămîna confuze. Ele s-au limpezit de curînd, cînd s-a aflat că idolul e vindecat. Rezultă că lucrurile au stat întrucîtva invers.

BIOGRAFIA SENATORULUI DUMITRAȘCU ADUSĂ LA ZI

În anul 1988, senatorul Ch. Dumitrașcu era profesor la liceul „Mircea cel Bătrîn" din Constanța. Un act apărut după revoluție — scos la lumină de simpatizanții la zi ai fostului profesor, actualmente patriot, tribun și om de bază la partid — dovedește că domnia sa urma să aibă un permis de călătorie pe CFR — la clasa I — pentru a-i vina pe studenții care călătoreau „în grupuri mari" fără bilet. Întrebarea e : ce prindea milițianul amator la clasa-ntîia, că acolo nu călătoreau decît directorii în delegație ? Și, în general vorbind, al cui angajat era, în fapt, domnul Dumitrașcu ? Cîți profesori mari vînau în vremea aceea studenți răi platnici pe trenuri ? Și de ce numai pe trenuri ? Doamne, apără-ne de întrebări că de răspunsuri ne apărăm singuri !

ROADELE ENTUZIASMULUI

Ziarul „Dimineața" publică, sub un titlu năucitor (Marea Britanie îi adoptă pe olteni) vestea că „mediciniștilor din Bănie le vor fi recunoscute, la absolvire, diplome în Marea Britanie". Exact ca-n anecdota cu Șostacovici și automobilul primit în dar de la Stalin, știrea e adevărată, dar nu așa, nu acum și nu în ce-i privește pe olteni. Medicii sînt acceptați, în „lumea-ntîia", după niște teste atît de dure, încît mulți olteni se refac ca angajați cu studii superioare la subrubritatea de noapte a periferiilor Londrei. Și, apoi, ce-i cu voi, dragi colegi de la „Dimineața" ? Vindeți țara ? Ce-ar fi să vă spun „la" domnul Iliescu ?

CUTIA CU CHINEZI

Comentînd similitudinile de metodă între capitalismul comunist chinez și capitalismul bramburit românesc, Cristian Tudor Popescu observă, în "Adevărul", că Deng Siao Ping a reușit să implementeze reforma folosind aparatul de partid. Gazetarul bagă însă de seamă că, spre deosebire de China, noi nu avem chinezi. Ar mai fi, după opinia noastră, și o a doua deosebire : oricît de emanată ar fi implementarea domnului Iliescu, el nu-i Deng Siao Pin.

POPA TÖKES NU-I FOARTE DEȘTEPT

Un tribunal din Budapesta a condamnat trei redactori ai publicației extremiste „Szent Corona" la amenzi și închisoare pentru incitare rasială. O treabă deșteaptă ! O altă publicație maghiară — Osi Gyoker — susține că Iisus Cristos a fost hun, poporul maghiar fiind astfel „cel ales". O treabă deșteaptă și asta, dar neterminată, fiindcă unguri au fost și Buda, Kim Ir Sen, Pericle, Shakespeare. Trebuie doar dovedit. Popa Tökes, cu românească lui aproximativă, declară că „pînă cînd se va reuși stoparea procesului de emigrare din rîndul minorității maghiare, se poate spune că, în mod indirect, se face o curățire etnică". În mod indirect am simțit că Laszlo nu-i chiar atît de deștept cît părea. Nu pentru că ne pirăște la americani, ci doar pentru faptul că n-a cerut o slujbă la „Szent Corona". Ar fi avut posibilitatea să demonstreze că neamul lui Vadim Tudor e hun și că a fost indirect curățit etnic de evreii de la „Europa".

NICI MOHORA NU-I MAI DEȘTEPT CA TÖKES

În ciuda faptului că Ion Cristoiu vede în vicepreședintele PSM un dictator luminat, acesta reușește, destul de des, să spună prostii. Pentru a sprijini guvernul Văcăroiu, el cere „descătușarea morală a celor peste 4 milioane de comuniști cărora li s-a pus anatema că au distrus țara asta". Cum să fie descătușați ? Prin decret ? Cu forța ? Tudor Mohora e convins că atîta așteaptă foștii membri de partid, să fie reabilitați de PSM. La întîlnirea cu președintele Iliescu, Ilie Verdeț arăta — față de colegii lui de la Jilava — destul de descătușat.

O PARTE DIN „EUROPA" INTRĂ ÎN EUROPA

Ilie Neacșu, directorul revistei „Europa", organ de luptă contra evreilor, a trăit recent o dramă : sora sa, Nicoleta, a cerut azil politic în Germania. Ilie Neacșu se transformă într-un organ de luptă împotriva soră-sii, intrată parțial în Europa. Situația se complică, întrucît Nicoleta vrea să vîndă și țara, în vreme ce Ilie Neacșu luptă s-o cumpere el. Ce-a mai rămas necumpărat de șefii lui.

CREȘTEREA PRODUCTIVITĂȚII EVLAVIOASE

O știre mustind și ea de un fierbinte patriotism ne spune că nu merg toate rău, că există și succese. La Biserica italiană, spre exemplu, succesul se ține lanț. Dacă pînă în 1989 se țineam doar cinci slujbe pe an, după revoluție numărul slujbelor a crescut mult, astfel că s-a ajuns ca duminicile slujbele să se țină în patru limbi. E drept că numărul membrilor comunității italiene a scăzut oarecum : de la 7.000 la 150. Tot un succes e și faptul că slujbele sînt ținute de Morseniorul Biasutti cel despre care s-a scris, imediat după revoluție, cu argumente și dovezi, că ar fi fost și un harnic autor de rapoarte și informări pe linie de Vatican și retur.

TUDOR OCTAVIAN ■

CUTIA CU ZVONURI

Se spune că senatorul Vasile Văcaru e tot mai puțin agreat în partidul său datorită carențelor de ... temperament. Se mai spune că ar fi redactată o moțiune de neîncredere a Senatului, ca semn - și pentru alți parlamentari cu absențe la lecțiile din primii șapte ani - că imunitatea are, totuși, o sferă precisă de acțiune.

PRIMIM DE LA SINDICATUL LIBER DIN RTVR

Miercuri, 3 martie a.c., în sala de consiliu de la etajul 6 din clădirea Radioteleviziunii, a avut loc o întîlnire între domnul EUGEN PREDA, director general al Radiodifuziunii însoțit de principalii săi consilieri, domnii Cristinel Popa și Dan Ursuleanu, și puzderia de sindicate constituite în această instituție.

În ultima parte a întrunirii, Sindicatul Liber a solicitat cu insistență organizarea de noi alegeri în RTVR, pentru desemnarea prin vot secret a reprezentanților salariaților mandatați să negocieze cu administrația noul Contract Colectiv de Muncă.

Sindicatele conduse de domnii Horia Doboș, Radu Grozea, Sorin Burtea, Nicolae Micalin și Mihai Dobrescu au respins vehement, uneori uzînd de un limbaj de-a dreptul suburban, această solicitare.

Confirmînd repetatele declarații ale domnului Dumitru Iuga, administrația sprijină tacit această atitudine obstrucționistă.

...EVENIMENTE MICI

Dr. WEBER ERNST-OTTO, deputat, președintele Partidului Ecologist Român:

„Ungurii din Ungaria sînt preocupați ca ungurii din alte părți să rămînă acolo unde sînt!"

— Domnule Weber, cît de mare e arborele genealogic al familiei dumneavoastră?

— Nu știu. Trebuie să fie destul de mare, dacă s-au întors în Germania treizeci și două de persoane. În țară, am mai rămas eu și două verișoare primare. Eu n-am să plec. În timpul războiului, cînd am primit pașapoarte germane, am aflat cîte ceva despre strămoși. Fapt e că sașii s-au stabilit aici în urmă cu opt sute de ani.

— Sînteți vicepreședintele comisiei care se ocupă, la Camera deputaților, de drepturile omului și de minorități. În această calitate și, firește, ca președinte al Partidului ecologist ați fost, de curînd, în Iugoslavia și Ungaria. Care este „imaginea României" în aceste țări?

— După declarațiile recente ale lui Laszlo Tokes, lucrurile apar într-o anume lumină. El, mai bine zis, vede lucrurile într-un fel care produce tensiuni. După modul în care a fost primită în Ungaria delegația noastră, pot să afirm fără nici o rezervă că, dimpotrivă, treburile din România sînt privite cu mult mai mult calm, cu înțelegere, luîndu-se în considerație realitatea, nu părerile unuia și ale altuia. Din întîlnirile pe care le-am avut, la cel mai înalt nivel, am reținut faptul că, în prezent, nu există probleme majore care să ducă la neînțelegeri între Ungaria și România. Actualele recensăminte, și din Ungaria, și din România, nu reflectă ponderea reală a minorităților. Nu se știe exact care e ponderea țiganilor. Asta duce la măsuri nerealiste, neadecvate. Recensămîntul din 1 ianuarie 1990 dă, în Ungaria, 10 740 de români. Dr. Emil Bogdan, deputat în Parlament și președintele grupului interparlamentar de prietenie româno-ungar spune că ar fi mai mulți, cam 26 000 dar că, avînd sentimentul că au fost abandonați de patria mamă, unii s-au declarat maghiari. Fapt e că, timp de 17 ani, nici o oficialitate de la noi nu a vizitat comunitatea românească din Ungaria. Sînt puțini și preoții. Or, rolul bisericii e considerabil.

— Purtăm acest dialog într-un moment delicat. Nu pot să nu revin la declarațiile, cel puțin nefericite, ale pastorului Tokes. Ce credeți că vor spune despre dumneavoastră gazetarii de la „România Mare"?

— Probabil că nimic. Într-o vreme, domnul Corneliu Vadim Tudor m-a atacat în stilul său atît de personal. Ne-am găsit alături la o recepție și l-am întrebat de ce a făcut-o. A fost o discuție foarte civilizată. În numărul următor al revistei mi s-au cerut scuze. Vreau să spun prin aceasta că trebuie să găsim o cale de discuții, indiferent ce gîndim unii despre alții. Vreau să spun că e bine să ne străduim să gîndim altfel unii despre alții. Vedeți, vizita în Iugoslavia m-a marcat extraordinar. Am văzut o așezare lîngă Kragujevac unde sînt transportați refugiații din zonele afectate de război. Copii nou născuți, femei și vîrstnici de peste 70 de ani. Nu e vorba de niște imagini înfățișate la televiziune, ci de oameni vii, de vieți distruse, de orașe ruinate. Drama fraților noștri de peste Dunăre, fiindcă frații noștri sînt, trebuie să ne dea de gîndit. Oare cine are interesul să ne căsăpim între noi, să ne certăm? Parlamentarii sîrbi, oamenii simpli cu care am stat de vorbă evocă toți, cu o emoție autentică, faptul că între popoarele noastre a fost tot timpul pace. Am discutat, firește, și chestiuni de ecologie a Dunării și a zonei, dar cred că trebuie să fim preocupați cu toții de ecologia socială. Iugoslavia era țara pe care o invidiam pentru prosperitatea la care ajunsese. Acum, șoselele sînt pustii, piețele goale. Mașina,

> **„Toți românii din Ungaria știu perfect ungurește. Au fost preocupați să învețe ca să poată participa mai intens la viața socială. Dar ungurii din Ardeal nu știu toți românește. Nu pricep că asta e un dezavantaj. Cum să te înțelegi cu cineva, dacă nu poți comunica?"**

care era a guvernului, a rămas în pană de benzină. Ne-au trebuit două ceasuri ca să căpătăm cîțiva litri, să plecăm mai departe. Sîrbii ne-au primit absolut excepțional. Au făcut mari eforturi ca să realizăm ce primire ne fac, pentru că sîntem români. Spre această „imagine a României" trebuie să tindem. Să vorbească toți despre noi cu respectul cu care vorbesc sîrbii. Trebuie să fim extrem de echilibrați în relațiile cu ei în continuare. Populația sufer ă îngrozitor din cauza blocadei. Dar blocada se va sfîrși și noi rămînem tot vecini și tot frați.

— Sîrbii doresc să se termine războiul?

— Să știți că foarte mulți sînt contra lui Miloșevici. El e un naționalist înfocat. Naționalismul sîrbilor e notoriu. Și, la ce a dus? Și-au dat seama cu toții că nimeni nu-i poate ajuta. Pe mine nu mă interesează că-l iubește Miloșevici sau Panici sau Ciosici. Pe mine mă interesează că mor oameni. Nu pot să uit privirea refugiaților.

— Ați fost apoi, la scurt timp în Ungaria?

— Da, și am făcut o legătură între cele două vizite. În ce hal au ajuns sîrbii și unde sînt acum ungurii, ce nivel de civilizație e la ei. Eu sînt un om moral: nu pot să spun că nu am văzut ce am văzut la sîrbi, dar nu pot să spun nici că la Budapesta nu am avut o primire excepțională. Domnul ambasador [illegible], [illegible] ministrul Virgil Ș[illegible] [illegible] exact situația [illegible] o adîncire a filozofiei politice, ca să determinăm corect ce este „identitatea unei minorități", pentru ca minoritatea să nu se simtă izolată și împiedicată să participe la viața statului, mai ales la nivelul profesiunilor intelectuale.

— Ați simțit rezerve la parlamentarii cu care v-ați întîlnit?

— Cred că lucrurile stau mai simplu decît ne imaginăm: oamenii sînt atît de preocupați de problemele din țara lor, încît nu țin să participe și la cele ale vecinilor. Eu, fiind din Ardeal, știu ungurește. Am putut asculta, fără traducător, felurite discuții. Ministrul ungar al armatei a spus-o foarte net: nu-l interesează Ardealul și nici modificarea granițelor. La noi, unii m-au sfătuit să nu insist asupra acestor lucruri. De ce să le ascund? Nu pot să ascund nici că ungurii din Ungaria sînt altfel de oameni decît cei de aici.

— În ce sens?

— Mai așezați, mai rezonabili. Am stat de vorbă cu un deputat naționalist celebru, cunoscut pentru vehemența intervențiilor lui. L-am cunoscut îndeaproape. Totuși, vehemența nu exclude conținutul civilizat al intervențiilor lui. Iată un aspect al problemei: toți românii din Ungaria știu perfect ungurește. Au fost preocupați să învețe, ca să poată participa mai intens la viața socială. Dar ungurii din Ardeal nu știu toți românește. Nu pricep că asta e un dezavantaj. Cum să te înțelegi cu cineva, dacă nu poți comunica? Revenind la vizita noastră, am prins tocmai ședința parlamentară în care se discuta despre minorități.

— Cînd se discută în Parlamentul lor despre minorități, situația e la fel de încordată ca la noi?

— Nici vorbă. El se poartă domnește. Se respectă ca parlamentari. Chiar domnul Csurka Istvan, de care vă vorbeam, care e mare antisemit, mare patriot, tot ce vreți, a aplaudat fără fățărnicie intrarea delegației române în sală. Am discutat între patru ochi. Noi avem drumul nostru, mi-a spus, nu ne punem în calea nimănui. Domnul ambasador Donca l-a lăudat. A spus că e un om deosebit. El mi-a confirmat că ungurii sînt foarte preocupați de treburile lor economice, că sînt interesați ca ungurii din alte părți să rămînă acolo unde sînt.

TUDOR OCTAVIAN ■

Ș.A.M.D.

Zilele trecute, primul ministru a adunat parlamentul (sau parlamentul l-a adunat pe primul ministru — nu are nici-o importanță, la noi oricum nu prea e clar cine pe cine...) pentru prezentarea programului de guvernare. Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă de lucru, prietenească, s-au analizat problemele, s-au pus bazele, (nu) s-au tras concluziile, iar după cîteva ore oamenii s-au împrăștiat mulțumiți pe la casele lor: primul ministru s-a împrăștiat la casa lui, parlamentarii s-au întors la parlamentările lor, iar noi ne-am risipit pe la cozi. Se pune problema ce altceva mai bun și concret să fi făcut dl Văcăroiu pentru țară? Să fi nins, de pildă? Păi, nu intră-n atribuțiile domniei sale, oricît de întens i ar surîde perspectiva unei astfel de îndelet nicii gospodărești. A făcut-o Cel de Sus, văzînd că jos e jale, leșurile-s mici, iar FDSN-ul biruitor asupra-ntregului popor.

O analiză atentă a programului de guvernare Văcăroiu (Negrițoiu), în speranța înțelegerii unor realități și perspective, riscă să devină un lux perfect inutil. Dacă pînă mai ieri programul era sublim, dar lipsea cu desăvîrșire, astăzi el există și este cu desăvîrșire sublim, dar nu promite a avea vreun efect nici măcar asupra eschimoșilor; asupra noastră cu atît mai puțin. Și asta pentru simplul motiv că un program de guvernare — și, încă, unul care-și face titlul de glorie din introducerea și promovarea reformei, în special a celei economice — înseamnă, una peste alta, un calendar de termene precis, concret, eficient și coerent. Or, ceea ce a citit dl Văcăroiu în fața parlamentului nu este decît o colecție de splendide generalități, aflate în fază de jubilație teoretică; pentru că n am aflat de la primul ministru cînd (și cum și cu ce) vor produce țăranii, ca să potolească sinistra foame națională care ne a cuprins de cîteva decenii; cînd (fidem) se vor mișca în sfîrșit utilajele, agregatele și instalațiile, ca să producă profit pentru întreprinzătorii mari și mici, dividende pentru pungo omului obișnuit și salarii normale pentru cei ce muncesc în industrie; cînd vor exista credite și cînd vor fi ele accesibile, atît cele mari, cu impact social, cît și cele mărunte, cu efecte precise în viața personală a unuia și altuia; cînd vom putea corela omenește, fiecare în pătrățica lui, solariile cu prețurile; cînd vom scăpa de șomaj, de inflație, de sărăcie; cînd va fi legea lege, justiția justiție și dreptatea dreptate; cînd se va pune semnul egalității între aberațiile lui Tăkes și aberațiile lui Vadim — care se justifică, fiecare, prin celălalt — și cînd se va așterne uitarea peste ei; și cînd vom fi scutiți de ridicolul neguros al tabletelor lui Everac; și cînd vom trăi normal...

$ a.m.d.

EUGEN CHIROVICI ■

Cutia cu pioneze

Rădăcinile istorice ale dlui Văcăroiu

Într-un interviu acordat cotidianului **La Libre Belgique**, premierul român Nicolae Văcăroiu s-a produs cu următorul panseu: „În orice țară democratică, rolul opoziției este de a critica guvernul. Iar faptul că mi se adresează critici îmi dovedește că mă aflu pe calea cea bună". Trec peste enormitatea din prima frază — întrucît orice om de bun simț (nu mai vorbesc de politicieni) știe că rolul opoziției este cu totul altul decît cel pe care l-l stabilește dl Văcăroiu — și mă opresc doar la filosofia primului nostru ministru cu privire la proba de foc a drumului „just". Care va să zică, faci bine cînd te huiduie toată lumea și faci rău cînd te laudă. Unde am mai auzit noi despre minunea asta? A, da, ea vine de la **August Bebel** și a fost preluată și utilizată asiduu de un lung șir de tovarăși: **Vladimir Ilici, Iosif Vissarionovici, Nichita Sergheievici, Leonid Ilici** și alții. Pe vremea acestuia din urmă, de pildă, a avut loc, în 1968, ocuparea Cehoslovaciei de către frații socialiști, în frunte cu glorioasa armată sovietică. Și, cînd românii au protestat și au condamnat invazia, acoliții lui Brejnev au strigat triumfător: ne înjură inamicii, deci am procedat bine.

Prin urmare, văcăroismul n-a apărut pe loc sterp. Rădăcinile istorice ale acestei doctrine sunt virtos implementate în solul marxism-leninismului.

ION D. GOIA ■

Profesorul sătmărean IOAN TĂRNARU, unul din opozanții de marcă ai regimului ceaușist discreționar

Dublu asasinat politic

DUPĂ CE A FOST ANCHETAT TIMP DE 5 ANI DE SECURITATE, PROFESORUL IOAN TĂRNARU A DISPĂRUT FĂRĂ URMĂ

După ce a fost anchetat timp de 5 ani (1980—1984) de către satrapii securității ceaușiste, profesorul de limba română IOAN TĂRNARU, de la Școala generală din Tîrșolț, județul Satu Mare, a dispărut, realmente, fără urmă. În anul 1980, într-o noapte cumplită de ianuarie, profesorul sătmărean a fost „săltat" de acasă de niște necunoscuți. S-a întors la domiciliu bătut mâr. I-a povestit soției că a fost pe strada Prutului, sediul securității din municipiul Satu Mare. A fost anchetat, bătut, exclus din partid ; iar bătut, ca la carte. Pricina ? Veți vedea de îndată. Din nefericire, însă, pentru soția sa, Margareta Tărnaru, și pentru cei doi copii minori, Dănuț și Adrian, soțul doamnei și, respectiv, tatăl copiilor nu s-a întors acasă nici după jertfa tinerilor din decembrie '89. Demersul nostru publicistic se adresează, deopotrivă, conducerii SRI și Ministerului de Interne. După mai bine de 10 ani de la fapta abominabilă, trebuie clarificat, în sfîrșit, un caz autentic de disidență și de ostilitate, de opozant al regimului ceaușist, opresiv, totalitar și torționar. Sperăm să primim sprijinul scontat. Căci dacă nu, ne vedem obligați, profesional și moral, să ne adresăm factorilor internaționali de drept.

Manifestele din vara lui '82

În vara anului 1982, în municipiul Satu Mare și în alte cîteva orașe din țară au fost răspîndite manifeste împotriva lui ceaușescu și a clicii sale. Numărul mare de manifeste și organizarea impecabilă (manifestele au fost plasate în cutiile poștale, la ore mici din noapte), i-au înnebunit, pur și simplu, pe securiști. Autorii necunoscuți puteau fi bănuiți din rîndul rominilor, dar dosarele „AN" (autor necunoscut) nu serveau, realmente, la nimic, căci manifestele se înmulțeau precum ciupercile după ploaie. Pentru intelectualii transilvăneni, în special, a început o lungă și grea perioadă. Represalii și intimidări la adresa ziariștilor, scriitorilor, profesorilor, inginerilor etc. Autorii rîndurilor de față nu sînt prea străini de toate aceste mașinațiuni murdare, la care ei înșiși au fost supuși. N-am făcut niciodată din asta o problemă ! În orice caz, pe respectivele „liste negre", Ioan Tărnaru figura la poziția 32. Subsemnații, ceva mai în față.

Calvarul familiei Tărnaru

În 4 ianuarie 1983, în fața casei familiei Tărnaru din comuna Botiz (str. Teilor nr. 504, județul Satu Mare), a oprit un autoturism de culoare neagră, cu număr mic, înregistrat la București. Din mașină a coborît un om în vîrstă, cu ochelarii pe nas, pe care îl vom identifica mai tîrziu. Fără să prezinte vreun mandat de percheziție, casa familiei Tărnaru a fost întoarsă cu susu-n jos !? Au scotocit pe sub covoare și prin poduri. Au răvășit totul. Atenția „anchetatorilor" a fost îndreptată, în principal, asupra raftului de cărți. De aici au săltat, a treia oară, cărți, manuscrise, scrisori etc. Cu vrafuri de „prădăciune" în brațe, colonelul îl invită pe profesorul Tărnaru să-i însoțească, la o discuție „prietenească". Pe strada Prutului, numai astfel de discuții nu au avut loc, ba, dimpotrivă.

În ziua de 6 ianuarie 1983, profesorul Tărnaru a fost din nou convocat la securitate. Dispunem și de o ciornă adresată, la acea dată, primului secretar de partid județean Ianos Foris, precum și secretarului cu probleme de ideologie, cultură și învățămînt, C-tin Stancovics, din care desprindem un semnal deznădăjduit : **„Luați în considerare că nu sînt un element înrăit și că a greși și a ierta este creștinește".** Ianos Foris era feblețea Elenei Ceaușescu, iar C-tin Stancovics a fost mutat disciplinar din județul Covasna în Sătmar. Acum o duc bine mersi. S-au reprofilat, băieții.

Profesorul Tărnaru n-a mai ajuns acasă...

În ziua fatidică de 31 iulie 1984, profesorul Tărnaru a plecat din comuna Botiz la Școala din Tîrșolț, unde funcționa ca dascăl. În aceeași zi a fost văzut și în satul natal, Aliceni. Pe 31 iulie 1984 se întorcea acasă, în comuna Botiz, din preajma Sătmarului. A fost văzut în autobuzul de Cămărzana — Satu Mare. Dna Elvira Fanea, diriginta Oficiului poștal din Tîrșolț, a călătorit cu același autobuz și își susține și acum depozițiile. Profesorul Ioan Man din Botiz, de asemenea. În perimetrul localității Orașu-Nou, profesorul Ioan Tărnaru a fost din nou — a cîta oară ?! — săltat de trei indivizi, care s-au prezentat „de la securitate". Remarca a fost auzită și de alți călători. Acești băieți cu ochii în patru, au lansat imediat zvonul că : „Tărnaru a fugit în America". Oamenii locului au rămas cruciți ! Profesorul Tărnaru era recunoscut ca un bun profesor, un bun român și un excelent patriot. Cu data de 1 septembrie 1984, Inspectoratul județean școlar Satu Mare îi desface contractul de muncă (profesorului Tărnaru), fără ca directorul școlii ori altcineva să fi depus vreo reclamație împotriva profesorului de română, excelent pregătit.

Florica Grigoruț a fost implicată în răspîndirea de manifeste

Florica Grigoruț este din comuna Sărăsău, județul Maramureș. A fost o fată deosebit de frumoasă. Folosim trecutul, pentru că nepoata profesorului Tărnaru nu mai este ! A dispărut și ea în condiții misterioase, după ce a fost interogată de securitate !? Profesorul Ștefan Haiduc, directorul Bibliotecii orășenești din Negrești-Oaș, a fost coleg de facultate cu dl Tărnaru și a cunoscut-o și pe nepoata sa. A fost interogat, la sînge ! Ce știa ? Ce nu știa ? Cert este că profesorul și nepoata sa, deosebit de frumoasă și inteligentă, au fost implicați în împărțirea de manifeste în Satu Mare, Cluj și poate și în alte localități transilvane. Mîna neagră a securității nu i-a iertat ! Transformîndu-i în victime !

S.R.I.-ul minte !

Ultimul zvon „postdecembrist", care a circulat despre profesorul Ioan Tărnaru, este că se află deportat pe Insula Șerpilor. Ne rămîne să înțelegem că nepoata sa, Florica Grigoruț, se află pe Insula Sf. Elena și că, între timp, s-a întîlnit și cu Napoleon. Lăsînd glumă la o parte, tot între timp, în perioada 1991—1992, la Judecătoria Satu Mare a intrat pe rol judecarea cauzei dispariției profesorului Ioan Tărnaru. Instanța de judecată a cerut relații mai multor instituții. **Direcția generală a penitenciarelor** a răspuns laconic, prin adresa S—41922 1991, cum că, numitul : „Nu figurează prezent !". Era și culmea să figureze prezent, după ce a fost lichidat !?! **SRI Satu Marea** (adresa nr. 4675/1991), răspunde, la fel de neconvingător, ba chiar ilariant : **„Numitul (...) nu a fost cercetat de către fostele organe ale securității și nici depus în vreun loc de deținere. Nu deținem nici un fel de date în legătură cu dispariția acestuia de la domiciliu".** SRI-ul sătmărean minte, categoric ! Dovada ? În încheierea din 27 IX 1991, Judecătoria Satu Mare conchide, scriptic și faptic : **„Numitul (...) a fost urmărit, începînd din 1979, convocat la securitate, fără să-i spună soției necazurile pe care le are".** Din nefericire, aceeași instanță sătmăreană, declară pripit „dispariția" lui Ioan Tărnaru. Rămîne să aflăm, eventual de la INTERPOL, prin ce insulă subpămînteană își duc veacul osemintele acestui intelectual ardelean.

Florica Grigoruț, nepoată — maramureșeancă — a profesorului Ioan Tărnaru, dispărută și ea în condiții încă neelucidate.

De la vîrsta de un an Adrian își așteaptă înlăcrimat tăticul

Colonelul Mircea Ieremia a instrumentat cazul !

La telefonul 71 41 94 răspunde acum, la Satu Mare, unul dintre principalii anchetatori ai profesorului I. Tărnaru. Este vorba de colonelul de securitate (r) Mircea Ieremia. Dintr-un dialog telefonic, pe ocolite, nu se pot desprinde lucruri de substanță. Măcar în acest al 25-lea ceas, colonelul Ieremia (socrul unui bun și talentat ziarist sătmărean), trebuie să spună adevărul ! Între timp, în chiar vremea anchetării cazului, garajul și mașina securistului rezervist au sărit în aer ! Unii ar putea spune că este vorba de „răzbunarea familiei Tărnaru !". O biată femeie cu doi copii minori, [illegible] are gînd de răzbunare. Are, în schimb, un singur gînd : măcar o pensie modestă pentru cei doi copii. Din surse bine documentate, am aflat însă că este vorba de mîna torționarilor. Colonelul de securitate (în rezervă) Mircea Ieremia, ar putea avea o tresărire de conștiință. El i-ar putea numi și pe ceilalți implicați în acest caz. A fost un „țignal" de atenționare ! Dacă vorbești, îți se poate întîmpla precum colonelului Ivan, din Baia Mare. Colonel care a depistat un transport de aur, fără acte. A sărit în aer el și mașina sa personală, la un declic de cheie de contact. Dar, despre acest caz altă dată. Cînd vom dispune de dosar la dosar sau măcar un simulacru de dosar de cercetare penală.

Cine sînt împricinații ?

Numele altor complici la lichidarea morală, profesională și în final fizică a profesorului Ioan Tărnaru l-am aflat cu destulă ușurință. Acum, oamenii spun tot. Cu o anume perdea, e drept. Iată, deci, cîteva nume ale acelora implicați direct și nemijlocit în acest caz și care își se află la trei ani și mai bine de la jertfa tinerilor din decembrie '89, în posturi și în iefuri bubane, care de care mai de care : Ecaterina Bencze, C-tin Stancovics, Ioan Ursu, Gheorghe Petrean, Șandor Ur. Bencze a avut o răfuială de moștenire cu Margareta Tărnaru. Petrean a fost activist „cu probleme speciale" la județeana de partid. Stancovics a fost culturnicul și „învățăcelul" fără carte, izgonit din Covasna și aciuat la Satu Mare, ca dl Ionescu, de altfel, din securist șef la județ, a ajuns la S.R.I.-ul dlui Măgureanu. Ca dl Horobeț, din secretar II de județ cu „organili", ajuns tot în trupa măgureană remaiată.

Mai devreme sau mai tîrziu torționarii vor răspunde pentru faptele lor

Ancheta penală pe care i-o sugerăm dlui Mugurel Florescu, procuror general adjunct al Procuraturii Generale, trebuie să înceapă cu subofițerul Tiberiu Pop, fost șef de post al miliției din Botiz, județul Satu Mare. El l-a condus și i-a „omenit" adesea pe torționari. Îi știe pe nume și prenume. La chip și la asemănare. E drept, subofițerul Tiberiu Pop a fost trecut autoritar în rezervă, după ce i s-a înscenat o sarabandă cu [illegible] ul aflat în dotare, furat de o țigancă, într-un WC public. Lt. col. (r) MIRCEA IEREMIA trebuie să depună mărturie, sub prestație de jurămînt ! Locuiește în Satu Mare (str. Rozelor nr. 12, ap. 1, telefon : 71 41 94). Sînt „piesele de bază", de la care trebuie pornită ancheta penală.

Profesorului IOAN TĂRNARU trebuie să i se facă dreptate ! Este unul dintre puținii și curații și cinstiții disidenți politici din perioada lui ceaușescu și a camarilei sale idioate, care ne-au adus în pragul sărăciei și al imbecilizării de masă. Este un opozant de marcă. Numele său fie în veci luminat, la flacăra curajului și a demnității umane !

VASILE MIC
DORIN SĂLĂJAN

Fraudă uriașă în dauna Băncii

ION ȚIRIAC

174 de milioane lei — cec fără acoperire emis de Sârboiu Giuliana

- ***Avea disponibil în cont doar 8 mii de lei!***

Ofițeri din cadrul Direcției economice au început urmărirea penală și cercetează în stare de libertate pentru săvîrșirea unei infracțiuni la legea cecului, pe SÂRBOIU GIULIANA, director al S.C. „WORK" S.R.L. Brașov, care a cauzat un prejudiciu de 174 400 000 lei Băncii „ION ȚIRIAC" și S.C. „HERMES" S.R.L., prin emiterea unui cec cu limită de sumă cu valoarea menționată mai sus, în cont având disponibil doar 8.000 lei.

Crima din pădurea Comana

La data de 15.XII.1992, în jurul orei 15,00 în pădurea din comuna Comana, jud. Giurgiu, la cca. 150 m. de drumul comunal Goștinari, a fost găsit cadavrul cu identitate necunoscută al unei fete, în vîrstă de 20—23 ani.

Cadavrul prezenta multiple semne de violență, era dezbrăcat și înfășurat în două pături de tip „MAN" (una dintre ele avea înscris numărul 1974, iar cea de-a doua 1971) și acoperit cu frunze uscate și pămînt. Se presupune că a fost îngropat noaptea deoarece un colț de pătură a rămas neacoperit.

Avînd în vedere că pînă în prezent fata nu a fost identificată, vă prezentăm cîteva semnalmente ale acesteia și-l rugăm pe cei ce o recunosc să se adreseze Poliției Giurgiu.

Înălțimea 1,50 m, greutatea 50 kg, păr șaten-blond — ondulat, fruntea mică, sprîncene arcuite, ochii albaștri, gura mică, incisivii lați cu strungăreață, semne particulare: o aluniță în zona subaxială, stîngă.

CLAUDIA STROE ■

APEL UMANITAR

Fetița din fotografie se numește Mirela-Violeta Ghiță, are numai 15 ani și o soartă foarte grea. Ea este cea mai „vîrstnică" dintre cei șase copii ai acestei familii sărace. În prezent, mama se află internată la Spitalul Elias — paralizată în urma unui accident rutier — iar tatăl, un bețiv notoriu, și-a... uitat definitiv rolul. Pe umerii fetiței apasă, acum, **sarcina întreținerii întregii familii, în lipsa oricăror mijloace financiare.**

Fetița nu cere bani ci... de lucru. Cine poate oferi ceva de muncă unui copil amărît și disperat? Așteptăm oferta la redacție.

„FLACĂRA"

UN SAT TERORIZAT DE TÎLHARI

De la o vreme, gospodăriile locuitorilor satului Bărboi, component al comunei Grecești din județul Dolj, sînt jefuite în mod sistematic de o bandă de tîlhari care, pînă la ora actuală, au rămas neidentificați.

De pildă, la începutul lunii februarie, răufăcătorii „au vizitat" mai multe gospodării din punctul „CEPOIEȘTI" al amintitului sat cu scopul de a subtiliza cît mai multe cereale din hambarele oamenilor.

De asemenea, proprietatea familiei DIE a fost violată de un grup de indivizi mascați, care s-au volatilizat în noaptea nopții... Ținta tîlharilor o constituie în primul rînd bătrînii și femeile văduve, care nu au forța necesară de a reacționa într-un mod sau altul... Implicarea timidă a polițiștilor din Grecești în rezolvarea unor asemenea cazuri face să sporească și mai mult frica și nesiguranța cetățenilor. E adevărat că unii cetățeni de frică, chiar dacă au fost jefuiți, trec totul sub tăcere.

Oricum, Inspectoratul general al poliției din județul Dolj, trebuie să aibă în vedere faptul că într-un trecut nu prea îndepărtat, în satul Bărboi, s-au comis crime oribile. Unii criminali și-au ispășit pedeapsa și sînt printre oameni, alții urmează să vină din penitenciar. Taurul trebuie luat de coarne, deoarece motivațiile retorice ale polițiștilor din Grecești n-ajută la nimic...

SUGRUMĂTORUL DIN COȘOVENI

Pînă mai aproape de pragul bătrîneții, soții Papa din comuna Coșoveni—Dolj s-au înțeles relativ bine. Odată ajunși la vîrsta senectuții, s-au lăsat acaparați de mrejele nefaste ale băuturii.

Astfel Mircea Papa l-a pus în vedere soției sale, că dacă bea mai mult decît el o va pedepsi drastic.

Într-una din zile, Mircea Papa, beat criță, a ajuns la malefica concluzie că într-adevăr soția sa a îngurgitat alcool mai mult decît trebuia (adică decît el).

Pentru această faptă, cu mintea încețoșată de băutură, Mircea Papa și-a sugrumat soția.

ION CEACĂRU ■

OFICIUL PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORULUI
B-dul Nicolae Bălcescu 21
Tel.: 615 66 92 • Fax: 312 25 95

ATENȚIE, CETĂȚENI!
NU CONSUMAȚI AGENȚII PRODUSE:

Inspectorii Oficiilor Județene pentru Protecția Consumatorilor efectuează zilnic raiduri prin unitățile de alimentație publică (și nu numai) particulare sau de stat, fie la solicitări exprese, fie pentru controale de rutină. De multe ori acestea se soldează cu depistarea unor neregului mai mult sau mai puțin periculoase pentru sănătatea cetățenilor, se aplică amenzi, se interzic la comercializare produsele incriminate, se închid unitățile „vinovate" etc. De exemplu:

Județul Gorj

La SC PARADIS S.R.L. Tîrgu-Jiu, prin p.v. 612/18.02.1993, s-a constatat **lipsă de gramaj la produsele culinare și de patiserie, termen de valabilitate expirat la cîrnați oltenești și creveți, stare igienico-sanitară a localului nesatisfăcătoare.**

Județul Mureș

La SC PRODCOMIXT S.R.L. Tîrnăveni, prin p.v. 25/16.02.1993, s-a interzis la comercializare **zahăr import Ungaria (20 kg) amestecat cu sare.**

La SC MAROCO S.R.L. comuna Ceaușu de Cîmpie, prin p.v. 17.2.02.1993, s-a constatat **substituire cu rachiu de mere** la produsul Rachiuri Extra și lipsă de etichete corespunzătoare.

La SC VELICU S.R.L. Sighișoara, prin p.v. 19/18.02 1993, s-a amendat acțiunea de comercializare a produselor: **salam Cîmpiu și salam italian, produse de SC SALCONSERV Mediaș, fără etichete sau cu etichete lipsite de data fabricației.**

Județul Bistrița

La SC ALFA S.A. Bistrița, prin p.v. 27/618 din 11.02.1993, s-a sancționat descoperirea a **76 kg preparate din carne cu valabilitate expirată.**

La SC COMBIS S.A. Bistrița, prin p.v. 28/619 din 11.02. 1993, s-a amendat comercializarea **a 98 kg preparate din carne cu modificări organoleptice datorită valabilității expirate.**

La SC LUDMILA S.R.L. Bistrița, prin p.v. 29/129 din 11.02 1993, s-au interzis la comercializare **produse alimentare ca: arahide, ciocolată și bomboane cu modificări organoleptice (gust schimbat).**

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

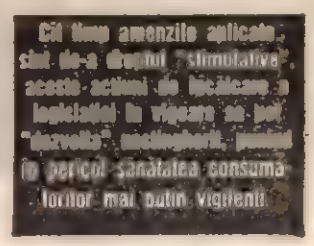

CRONICA ORORII

Ucis cu sînge rece!

La spitalul Sf. Ioan, sector 4, a fost adus decedat PÎRLITU AUREL, 20 ani, din comuna Jilava, muncitor la I.B.C.C.-[illegible]. Tînărul prezenta o plagă înțepat-tăiată în regiunea părților precordiale.

Din cercetări, s-a stabilit că sus-numitul se afla în vizită la Călin Ionel, din comuna 30 Decembrie, S.A.I. În urma unor discuții în contradictoriu avute cu CRISTEA MARIN, 29 ani, din comuna Băneasa, s-a iscat o ceartă aprinsă între cei doi, în urma căreia PÎRLITU AUREL a fost înjunghiat cu bestialitate de către CRISTEA MARIN. Cadavrul a fost transportat la Institutul Medico-Legal.

I-a înfipt cuțitul pînă la mîner

FLORIAN RODICA a fost asasinată cu sînge rece de soțul său, FLORIAN ZAHARIA. Acesta i-a aplicat femeii, în vîrstă de numai 48 de ani, o lovitură cu un cuțit, provocîndu-i moartea.

Înjunghiată și jefuită...!

În ziua de 12 februarie, bătrîna BOGDAN ELENA a fost victima unei tîlhării produse cu deosebită cruzime de autori rămași necunoscuți. Lovită cu un cuțit, bătrîna a fost prădată de 60 000 lei.

Crimă bestială a unui posibil psihopat!

Într-un canal de irigații a fost descoperit un cadavru complet mutilat al unei femei de circa 40—50 de ani. Trunchiul era secționat de membrele inferioare, iar capul detașat de trup nu a fost găsit. Identitatea femeii este încă necunoscută.

Viol cu perversiuni sexuale

Laura S., în vîrstă de 19 ani, a fost acostată de trei indivizi necunoscuți, pe strada Tunsu Petre din București. A fost condusă cu forța într-o garsonieră, unde, sub amenințarea cuțitului, a fost obligată să întrețină raporturi sexuale „normale" și perversiuni. Autorii violului sînt încă în libertate.

Groază... și sinucidere ...!

CĂLINA FILOFTENIA, muncitoare la RATB, s-a sinucis de frică! Autoarea morală a acestei sinucideri este CAPRĂ AURELIA, 34 ani, muncitoare la Administrația Domeniului Public, care, bănuind că soțul său se afla în cameră cu CĂLIN FILOFTENIA, a intrat în forță în casa victimei. Speriată, femeia s-a aruncat pe fereastra băii, situată la etajul II al imobilului.

Jaf cu spray lacrimogen

BASSAM ISMAIL EL MOUCHEIMI, 25 ani, cetățean libanez, doctorand la Institutul de Medicină București, cu reședința în Bulevardul Păcii nr. 7, sector 6, a fost atacat cu un spray lacrimogen de cinci indivizi necunoscuți, ce au pătruns prin efracție în locuința acestuia. Infractorii l-au deposedat prin violență pe cetățeanul libanez de 2 500 dolari, 56 000 lei, un ceas aurit și o haină de piele.

Tatăl a întreținut relații sexuale cu fiica

Universul tinerei **Cristiana S.** (15 ani, elevă) a fost întunecat de obsesiile sexuale ale tatălui său, Jean S. (35 de ani, fără ocupație). Începînd de anul trecut, acesta întreține relații sexuale, prin violență, cu fiica sa. În prezent, animalul este cercetat în stare de arest, pentru infracțiunea de incest și viol.

EVELINA MAZILU ■

Elțân și Grivei

Imperiul rus (inclusiv în faza lui bolșevică) n-a ajuns la Atlantic, înghițind Europa, și din motive interne, dar și pentru că Europa și aliații ei, adulmecând primejdia, au știut să contreze. În acest joc, o importanță foarte mare a avut atitudinea față de omul numărul unu al imperiului. Când Occidentului i-a convenit acest om, l-a susținut. Așa face și acum : Elțân îi convine și îi sprijină, mizează pe el. Dar este oare suficient acest lucru pentru ca actualul șef de la Kremlin să se mențină la putere ? Experiența ultimelor decenii arată că nu. Apusul l-a agreat pe Hrușciov, l-a sprijinit, dar Nikita tot a căzut. Apusului i-a convenit Gorbaciov, occidentalii l-au apreciat pe Mișa, l-au stimat, l-au iubit, l-au adulat, au mizat pe el și l-au ajutat din toate puterile, însă și Gorby a căzut. De ce s-a întîmplat așa ? Din cauza lui Grivei, cel din fabula cu ovreiul. Cu alte cuvinte, din pricina situației concrete de acasă, din Rusia, din pricina celor care se opun. Grivei știe de osul lui și de aceea nu-și prea sincronizează dorințele, acțiunile și mărăiturile cu preferințele Occidentului. În prezent, Griveiul din Rusia al lui Boris Elțân și ai sprijinitorilor lui apuseni are mai multe nume, componente și ipostaze, dar cei mai în față les Congresul (Deputaților Poporului) și președintele acestuia, Ruslan Hazbulatov. Intră apoi în discuție armata, securitatea, sindicatele, comuniștii, minoritățile și mulți alții.

Occidentul îl sprijină pe Elțân fiindcă el este promotorul „reformei", adică al trecerii Rusiei la capitalism, al intrării acestei țări în Europa, și, totodată, garantul nedezintegrării Rusiei. Congresul, ales într-o perioadă când la putere se afla p.c.u.s., este dominat de „conservatori", de cei care nu doresc schimbarea actualelor structuri. Iscat în fond de aceste orientări contrare, meciul de box dintre Elțân și Congres (de fapt, lupta pentru putere în Rusia) are ca suport formal, juridic, contradicția dintre prevederea din Constituție că organul puterii supreme în stat este Congresul Deputaților Poporului și faptul că președintele Boris Elțân a fost ales prin sufragiu universal și deci are mandatul poporului. Lupta este dură, este, vorba lui Ilici, „care pe care". De când s-a întors din concediu, Elțân a încercat să apuce problema în toate chipurile, și cu amenințarea dizolvării parlamentului, și cu duhul blândeții, și cu apeluri la conciliere etc. După cum se știe, în principiu s-a stabilit ca pe 11 aprilie în Rusia să se țină un referendum în disputata problemă a împărțirii puterilor între legislativ (Congres) și executiv (președinte). Hazbulatov nu agreează ideea referendumului, iar dacă e să se țină, el vrea să pună electoratului propriile lui întrebări. Elțân și-a făcut cunoscute duminică propriile lui întrebări.

Totuși, care este situația și care sunt posibilitățile reale ale lui Elțân în momentul de față ? Aprecierile specialiștilor nu sunt prea îmbucurătoare pentru el și pentru sprijinitorii lui. Astfel, se consideră că președintele rus a pierdut în ultimul timp teren și că este în defensivă, ba chiar în dificultate. Problemele cu care se confruntă el ar putea atinge punctul culminant în următoarele zece zile. Amenințările lui n-au un suport real. El nu poate da o lovitură de stat, ca să instituie un regim prezidențial de urgență, întrucât pentru aceasta ar trebui să dispună de sprijinul armatei și al securității, ceea ce nu este cazul. De la armată Elțân poate obține cel mult lealitate, în caz de succes în mobilizarea sprijinului popular și al elitelor. În schimb, parlamentarii ar putea să modifice în mod „legal" regulile jocului, punându-l pe președinte în pericol sau chiar înlăturându-l. În aceste condiții, sprijinul occidental, american în primul rând, este, firește, binevenit, dar hotărâtor va fi pentru Elțân rezultatul confruntării cu Grivei. În această confruntare, Congresul care începe astăzi la Moscova ar putea fi decisiv.

ION D. GOIA ■

UMILINȚA PĂCII, GRANDOAREA RĂZBOIULUI...

Într-o perioadă când „scenarita" privind culisele obscure ale asamblării Europei Centrale face ravagii, instalarea primului președinte al SLOVACIEI a impus un protocol „la vedere". Showul numirii lui Michal Kovac a reunit la Bratislava președinții Ungariei, Cehiei, Austriei și Poloniei. Celelalte state direct interesate în ghemul european și-au trimis ambasadorii, ceea ce a scos într-o logică evidență pe cei 4 președinți... ● În parlamentul polonez au avut loc polemici sîngeroase pe tema constituirii „REGIUNII EURO-CARPATICE". Ministrul de externe care a participat la reuniunea de la Debrețin „a fost pus la zid și mitraliat politic în ideea că face jocul forțelor obscure care urmăresc desființarea frontierelor Poloniei". ● Primele raiduri ale bombardamentului umanitar american asupra estului BOSNIEI au turnat masiv apă în vin : alarmații care au avertizat SUA că riscă o angrenare ireparabilă în război nu au avut dreptate. Aparatele americane au fost lăsate în pace, sîrbii au rămas cuminți la sol, iar parașutele s-au lăsat duse de vînt. Înfometații nu au fost salvați, pentru că alimentele au urmat o traiectorie aiurită. Unii spun că drăcească : ciocolata, pesmeții și caramelele au ajuns în liniile sîrbești. Și intriganții și beneficiarii sînt nemulțumiți. O operațiune care se anunță gigantică s-a finalizat în coadă de pește. Ca atare, rușii au trecut peste tradiționala expectativă și au anunțat că sînt gata să coopereze cu americanii. ●

TURNUL BABEL

La BAKU s-a instituit starea de urgență. Decretul este argumentat prin „pericolul real care amenință viața cetățenilor, datorită violențelor la care recurg formațiunile militare ilegale". Zăpăceala din Nagorno — Karabach a existat, în formă culminantă și pînă acum. Dar fără decret. ● NEGOCIERILE RUSO—UCRAINIENE pe tema spinoasă a forțelor strategice se află la un pas de împotmolirea finală. Pavel Gracev, ministrul rus al apărării, a declarat că „în cazul în care nu se ajunge la nici un rezultat se pare că nu mai are rost să discutăm". Se pare ? ● Conferința miniștrilor de finanțe ai G 7 organizată la LONDRA s-a încheiat precum a început : cu zîmbete protectoare și fără o strategie adoptată. Marile probleme s-au dezbătut profesional, consensul privind complexitatea perioadei a fost unanim, așa cum unanimă a rămas și concluzia că trebuie găsite, urgent, soluții. Pînă și problema ajutorării Rusiei a rămas într-o antecameră tematică evazivă... ● Fostul vicepremier din guvernul Panici, Radoje Kontici, a obținut investitura parlamentară. Destituit în decembrie, Panici iese, acum, complet din scenă. Miloșevici, cu mîinile dezlegate, își poate duce, în sfîrșit, politica, fără a mai avea în coaste un executiv recalcitrant și manipulat ocult de americani. Adevăratul dans de-abia începe... ● Ceea ce era de așteptat s-a întîmplat : ratificarea de către Rusia a istoricului tratat START II produce valuri impozante. Conservatorii îl atacă sever și concentric. Generalul Boris Tarașov a sintetizat, din unghi dogmatic, toată povestea : „Ratificarea ar însemna pierderea de către Rusia a statutului de mare putere și o umilire neacceptabilă". Bravo ! Lupta pentru pace poate reîncepe în tradiționalul zăngănit nuclear...

RADU BUDEANU ■

APROPO DE „RESTITUIREA BUNURILOR EVREIEȘTI"

Din surse israeliene, aflăm că zilele trecute, la New York, ministrul de finanțe al Israelului a semnat, împreună cu președintele Consiliului Mondial Evreiesc (acesta fiind și președinte al Organizației pentru restituirea bunurilor evreiești confiscate, creată recent și compusă din 8 organizații evreiești care reprezintă iudaismul mondial) un acord care va cere restituirea bunurilor evreiești, inclusiv a celor imobiliare, care au fost confiscate de naziști iar apoi de guvernele comuniste din Europa de răsărit. După chiar aprecierea semnatarilor, prin acest acord se creează un front unit în ceea ce privește cererea de restituire a bunurilor evreiești confiscate în Albania, Bulgaria, Ceho-Slovacia, Polonia și România și în fostele republici ale U.R.S.S.

Întrucît suntem și noi vizați, se cuvin unele precizări. În România, ca de altfel, și în celelalte țări foste socialiste, cu excepția U.R.S.S., au avut loc după război o reformă agrară și o naționalizare, pe de o parte, și deposedări ulterioare de unele bunuri, pe de altă parte. Reforma agrară din 1945 și naționalizarea din 1948 n-au fost — după decembrie 1989 —, nu sunt și nu vor putea fi nici în viitor puse în cauză. Ce a intrat atunci în proprietatea și în posesia țăranilor este de drept al țăranilor (și Legea fondului funciar acest lucru vrea să-l restabilească, anulând deposedarea țăranilor de pămînt prin colectivizarea forțată) iar ce a intrat în proprietatea și posesia statului e al statului (privatizarea pe care vrem s-o facem este cu totul altceva decît denaționalizarea). Cei ce-au fost păgubiți de reforma agrară și de naționalizare (moșierii, marii industriași și financiari) rămân buni păgubiți, indiferent din ce etnie au provenit, dacă la data evenimentelor respective erau cetățeni români (cazurile cu cetățenii străini au fost rezolvate încă pe vremea regimului comunist). Cât privește depozedările de mai tîrziu, ele trebuie examinate de la caz la caz, folosindu-se pentru toată lumea aceleași unități de măsură, fără privilegii de etnie, pentru a se determina dacă a fost sau nu vorba de abuzuri. Urmează deci să se pronunțe justiția. În acest context, dacă se va dovedi că unii evrei au fost deposedați ilegal de bunurile lor, firește, evreii respectivi vor avea dreptul la reparații Pentru aceasta însă, nu era absolut deloc nevoie de intervenția iudaismului mondial.

ION D. GOIA ■

LOGICA — la pubelă!

Diplomații de stil vechi, atît cei din Răsărit cît și cei din Occident, ar trebui să se apuce de alte treburi. Epoca s-a schimbat, ritmurile s-au schimbat, doctrinele și strategiile se calcă în picioare. Este vremea billardului frenetic, a capcanelor cu repetiție, a alianțelor de o clipă și a unei cascade de războaie de încercare. Pentru așa ceva e nevoie de diplomați de un tip nou : nici boxeri, nici guvernante, nici negociatori cu pistolari, nici isterici, nici abulici. E nevoie de un cocteil din toate acestea, vărsat în același tipar și dozat de o mie de ori pe zi.

Cînd, nu de mult la o reuniune tradițională și scrobită Andrej Kozirev, șeful diplomației ruse, și-a permis un show electrizant, jucînd rolul bufonului geopolitic, asistența a rămas înmărmurită. De fapt, Kozirev avusese dreptate. Mimînd o amenințare țărănică și imperială și retractînd, apoi, totul, el a sfidat vechiul stil și a avertizat lumea că a intrat într-un timp nou. Timpul nebunilor.

După umila mea părere, credeți sau nu credeți (asta rămîne total neimportant), lumea s-a transformat într-un balamuc glorios, fără frontiere, fără limite, fără scăpare. Evenimentele nu se mai succed pe bază de determinări, cauzalități definite, reacții scenarizate. Evenimentele se interferă, se ingh ontesc și se năucesc reciproc. La remorca lor, profesioniștii, dispeceri de serviciu, vizează aceeași cale Angrenați în acest carnaval bezmetic, factorii de decizie își arogă un fel de năuceală cu aere de profunzime. De fapt, liderii sînt năuci pentru că lumea în care trebuie să ia decizii a luat-o razna. Pe un teren unde explodează permanent petarde și cad din cer bolovani, nu poți dansa menuet

Exemplele izbucnesc din toate ungherele. Strîns cu ușa de dogmatici, Elțîn anunță intenția Rusiei de a deveni centrul unei noi federații. Acest proiect va stîrni antipatii firești și o creștere a oresunii împotriva sa. Era ultimul lucru care trebuia anunțat. Remarcînd că americanii intră tare în estul Bosniei (bombardînd, deocamdată, cu ciocolată), Moscova anunță că planul Vance — Owen este singurul demers logic. Asta în condițiile în care Moscova are nevoie de Washington ca de aer. Ori, noua politică a lui Clinton în Balcani este tocmai un plan... perpendicular pe cel Vance — Owen... Sesizînd că Elțîn e în pericol și s-ar putea ca zilele să-i fie numărate, secretarul de stat american anunță că președintele Rusiei trebuie ajutat din răsputeri. Dacă tot s-au plătit o mie de miliarde de dolari pentru înarmarea nucleară și s-a învins fără o bombă social-șmul, nu merită încă „doar" cîteva sute de miliarde menținerea reformatorului Elțîn ? Merită. Numai că băncile americane obstrucționează reforma din CSI și, firește din Rusia. Dincolo de aceste scurt-circuite în relele dintre cei doi mari, alte sute de nănțîtii obturează relațiile dintre cei mici. În ceea ce ne privește, embargoul impus de... iugoslavi asupra restului dunărenilor exact cînd Ciosici se întreținea cu domnul Iliescu pe tema miracolului prieteniei româno-iugoslave, nu e decît un exemplu minor într-o lume zăpăcită major.

RADU BUDEANU ■

40 de ani de la moartea lui Stalin

Tătuc potrivit la norod potrivit

Când Stalin și-a dat duhul acum 40 de ani, la mitingul de doliu din Piața Unirii din Focșani două babe plângeau cu lacrimi șiroaie, articulând printre sughițuri : „Ce-o să ne facem noi de-acum fără Tătuc !". Un număr relativ mic de ani fusese suficient pentru îndobitocire. Și dacă la noi s-a putut întâmpla așa ceva, ce să mai zicem de ruși, acolo, la ei acasă: boceau pe rupte, de parcă venise sfârșitul lumii. Am povestit acestea spre a arăta că indivizi ca Stalin, care are zeci de milioane de vieți pe conștiință, au putut apărea și pentru că au avut un norod pe măsură. Am întâlnit la Moscova un ins care-și pierduse tatăl și frații în gulag și făcuse și pușcărie, dar era mândru de Stalin fiindcă acesta izbutise „să-i pună la respect și pe Hitler și pe Roosevelt și pe Churchill și pe mulți alții". Judecând după cele ce se petrec

acum la Moscova, se poate spune că nostalgiile după tătuci nu numai că n-au dispărut, dar cresc mereu în intensitate.

ION D. GOIA ■

CUM NE VĂD ALȚII:

„Aveți o țară minunată dar în care, nu știu de ce, se muncește atît de puțin"

— Doi oameni de afaceri, italieni, își împărtășesc impresiile corespondentului nostru din Italia, domnului Paul Matei —

— Stimate domnule Ferdinando, care a fost prima impresie, primul contact cu civilizația și pămîntul românesc ?

— M-am decis să fac această călătorie cu mare greutate. Nu știam mai nimic despre România. În plus, în Italia circulă tot felul de zvonuri despre teroriști și țigani la drumul mare, despre lipsa de benzină etc. Vreau să vă spun că vameșii au verificat actele și marfa în circa cinci minute, apoi ne-au salutat și înmînat pașapoartele, operație desfășurată mult mai rapid decît la alte posturi de frontieră din Europa. Acesta a fost primul pas. Nu ne venea să credem, agățasem pe parbriz o sticlă de vin italian, așteptînd o aluzie cît de mică pentru a o dărui la vamă. Apoi, imediat, România mi-a apărut ca o palmă de rai. Am băut cîte un pahar ca semn de bun augur.

— Am înțeles că vi s-a povestit despre dezastrul șoselelor din România, despre polițiști „haiduci", ce umblă pe șoselele noastre. Ce este real din toate acestea ?

— Și aici am fost surprinși în mod plăcut. În primul rînd nu se plătește rularea, benzină se găsește, iar lira italiană are o bună putere de schimb. În privința poliției, o singură dată un polițist, absolut amabil, ne-a atras atenția că am parcat mașina neregulamentar. În Italia, mai mult ca sigur, că plăteam o amendă mare. Acesta a fost primul și ultimul contact cu poliția română pe o perioadă de circa 12 zile.

— Cum vi s-au părut orașele prin care ați trecut ?

— Ne-am simțit ca „Alice în țara minunilor". Am redus viteza la circa 40 km la oră pentru a privi bulevardele și orașele curate, neacoperite de negrul din tobele de eșapament, cum se poate vedea în multe locuri din Europa.

— Ce părere aveți despre arta culinară românească ?

— Bucătăria românească se aseamănă cu cea italiană sau franceză. Am găsit rețete culinare și din bucătăriile germană și ungară. Ne-au plăcut mult mititeii, sarmalele în foaie de viță, borșul de pește, fripturile. Cu 5 mii de lire se poate minca pe săturate. Cu acești bani, doi inși în Italia consumau doar o pizza și o bere.

— Cum ați fost primit la „Flacăra" ?

— L-am cunoscut cu acest prilej pe domnul director general, George Arion, pe domnul redactor șef, Liviu Timbus. Efectiv, persoane pe care merită să le asculți. Toți cunoscători ai limbii italiene, cît și ai altor limbi. Cunosc și redacții din Italia, dar nimeni nu a discutat cu noi ca cei de la „Flacăra".

— Cum vi s-a părut Bucureștiul ?

— Piața Universității, Piața Televiziunii, Piața Presei Libere, multe, multe piețe, toate sînt grandioase, așezate în zone cu copaci și rondurî de trandafiri. Atunci cînd înfloresc teii și trandafirii, Bucureștiul este, sînt sigur, unul dintre cele mai deosebite orașe din Europa. Am fost fermecați de marele parc Herăstrău, de Muzeul Satului, de Cișmigiul plin de copii și îndrăgostiți, de muzica din restaurante. Noi avem multe restaurante dar marea lor majoritate nu oferă muzică.

— Ce nu v-a plăcut totuși în România ?

— Nu mi-a plăcut că unele magazine din Brașov erau goale, se putea cumpăra doar un compot mizerabil. Nu mi-a plăcut că am văzut mari suprafețe de pămînt negru, cum noi în Italia nu avem, care stă nelucrat, tractoare părăsite, ruginite, grămezi de îngrășăminte chimice lăsate sub ploaie.

— Ce ne puteți spune în încheiere ?

— România e o țară deosebit de frumoasă și bogată, dar unde, nu știu din ce motive, nu se muncește cum ar trebui. Cu un pămînt atît de bogat și zone turistice de paradis, ar trebui să aveți unul dintre cei mai ridicat nivel de viață din Europa. Păcat !

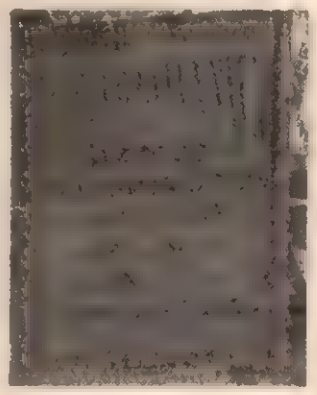

INFERNUL DE LA SEMIPALATINSK

Pentru întîia oară, reporterii occidentali au putut vizita, în Kazahstan, poligonul destinat experiențelor nucleare. Aici s-au produs în ultimele cinci decenii 509 explozii atomice. Persoanele iradiate se numără cu zecile de mii.

Uriașa ciupercă pe care kazahii au văzut-o în vara anului 1949. Ea s-a mai ridicat de 166 ori pînă în 1989. Experiențele au avut loc în mijlocul stepei dar în vecinătatea unor zone locuite de 500 000 de kazahi

Vreme îndelungată, experiențele nucleare ale sovieticilor s-au desfășurat în cel mai mare secret, pe raza unor poligoane păzite cu strășnicie. Dezagregarea imperiului bolșevic a făcut posibilă și desconspirarea acestor anticamere ale infernului. Mai mulți reporteri occidentali au izbutit să ajungă pînă la Semipalatinsk, în nord-vestul Kazahstanului, aici unde s-au produs nu mai puțin de 509 deflagrații atomice. Au fost [illegible]ate, astfel, lumii întregi momentele de groază și urmările tragice prin care o politică ambițioasă și cinică avea să marcheze viața locuitorilor acestui colț de lume. O politică de sfidare a celor mai elementare măsuri de protecție și apărare a lumii vii.

Prima detonare a unei încărcături atomice a avut loc în dimineața de 29 august 1949. „În ziua aceea — povestesc kazahii bătrîni — a sosit o mulțime de soldați. Ei au împărțit sătenilor votcă, cîte o sută de grame fiecărui bărbat, iar copiilor au fost invitați să privească de la ferestrele școlilor marele spectacol. Pe cer s-a urcat un uriaș inel de foc, pămîntul s-a cutremurat și la orizont s-a ridicat o imensă ciupercă murdară". De atunci și pînă în 1989, în incinta poligonului de la Semipalatinsk, sinistra ciupercă s-a mai înălțat de 166 ori. S-au produs de asemenea 343 explozii subterane. În total : 509 experiențe ce au detonat o încărcătură nucleară egală cu cea a 15 000 de bombe de puterea celei de la Hiroșima. Radiațiile au afectat zona pe o rază de 150 kilometri, suprafață locuită de 500 000 de kazahi, ca să nu mai vorbim de norii radioactivi purtați de vînt pe distanțe de sute de kilometri. Oamenii, animalele, vegetația, totul a rămas contaminat. Sînt foarte puțini cei care — copii sau tineri fiind în anii '50 — au supraviețuit acestui masacru. 60 % dintre femei au pînă astăzi probleme în timpul sarcinii și la naștere, iar tot al cincilea copil se naște mort. Spre deosebire de americani, englezi, francezi, care și-au efectuat experimentele în largul oceanelor, sau în zone deșertice, în Kazahstan exploziile au avut loc în mijlocul stepei, dar în vecinătatea zonelor dens populate. Relatările reporterilor apuseni sînt cutremurătoare. La Beținksov, Kainar, Zarsal, cîteva din comunele vizitate, majoritatea sătenilor sînt atinși de vreo boală sau alta. Leucemia, astmul, anemia au făcut și fac în continuare ravagii înspăimîntătoare. Dar nu numai acestea, ci și alte afecțiuni ciudate : umflarea capului și a membrelor, surzenia, mutismul, pierderea facultăților senzitive. „La noi în Kaidar — avea să povestească unui reporter de la „Der Spiegel" vînătorul Kojaev — fiecărui copil îi lipsește ceva : fie degetele, sau picioarele, fie auzul sau mirosul. Noi cei de aici — a mai istorisit kazahul — eram mari vînători. Dar animalele sălbatice sînt infestate și consumarea cărnii este interzisă".

Leucemia, astmul, anemia fac adevărate ravagii

Din 1961 și pînă astăzi — ni se mai relatează — peste o sută de medici aduși în zonă, au avut în tratament aproximativ 50 000 persoane atinse de radiații. O simplă gripă sau afecțiune cardiacă le poate fi fatală. Alți cercetători au stabilit doza de radiații în funcție de distanța așezărilor umane de poligonul de la Semipalatinsk. Astfel, pînă la 150 kilomtri de centrul exploziilor nucleare, localnicii au fost iradiați cu o doză de 100-200 rem. (La Cernobîl, doza nu a fost mai mare de 25 rem.) Între 150—300 kilometri, doza scade la 50 rem, iar dincolo de 300 km radiația este de 5—10 rem.

Ultima detonare pe poligonul de la Semipalatinsk a avut loc în 1989, cînd s-a declanșat explozia unei bombe de 50 kilotone. A fost răspunsul ferm dat de politicienii și militarii duri celor care protestau, cerînd sistarea experimentelor nucleare. (O asemenea organizație s-a înființat și în Kazahstan.) Conform unui riguros plan, acestei explozii trebuia să-i urmeze alte nouă în 1990 și încă nouă în 1991. În cartea sa „Poligonul de la Semipalatinsk", ex-secretarul Comitetului de partid al acestei localități, Keșrim Bostoev, povestește, nu fără regrete, în ce împrejurări a avut loc sistarea exploziilor nucleare. „În vara lui 1990 a venit la mine Boris Vasilievici, principalul constructor de arme nucleare sovietice. Timp de o oră am discutat între patru ochi. El mi-a demonstrat că americanii au luat în acest domeniu un avans apreciabil și că rămînerea în urmă a U.R.S.S. este categorică. Este necesar, mi-a mai spus el, să organizăm de urgență trei noi experiențe, două de 20 kilotone și una de 50 kilotone. Numai pe această cale Uniunea Sovietică ar fi putut să fabrice arme nucleare de ultimă generație".

Dar evoluția situației politice a zădărnicit aceste proiecte. Descompunerea imperiului sovietic și crearea republicii independente Kazahstan a determinat și sistarea experiențelor nucleare pe platoul de la Semipalatinsk. Ele au fost interzise prin vocea președintelui Nasarbaiev.

LIVIU TIMBUS

TAXIURILE – o problemă spinoasă

• Deseori, șoferii au fost agresați, tîlhăriți, iar unul dintre ei, de curînd, ucis în cursul unei altercații

• Au existat și șoferi incorecți, violenți, agresori, violatori, iar unul dintre ei chiar criminal

O deplasare cu taxiul este un fapt aparent banal, ce ține de amănuntele obișnuite ale unei existențe civilizate. Destul de des, însă, cursele se termină cu discuții și parlamentări penibile și, nu o dată, aprinse, privind tarifele, valoarea cursei, aparatele de taxat etc. Cei ce au dreptate în astfel de dispute sînt cîteodată șoferii, cîteodată pasagerii... Acuzele, oricum, sînt reciproce.

Dar asta n-ar fi nimic : există cazuri cînd un drum cu taxiul se transformă într-o adevărată dramă, sau, la limită, într-o tragedie. Victimele unei curse nenorocite cu taxiul se află, deopotrivă, printre taximetriști și printre pasageri — iar concluzia este firească : e necesar un minimum de discernămînt atunci cînd iei pasageri pentru o cursă, asta pe de o parte, iar pe de altă parte, se impune o exigență mult sporită la eliberarea autorizațiilor de taximetrist sau la angajarea în acest post, avînd în vedere că sînt în joc banii, integritatea fizică sau chiar viața omului.

Prezentăm în acest număr al revistei cîteva cazuri de taximetriști agresați și tîlhăriți în ultima vreme, urmînd ca în numărul viitor să vă prezentăm și reversul medaliei.

ILIE GHEORGHE, de 25 de ani, din comuna Glina, Sectorul Agricol Ilfov, taximetrist la RODANA Taxi Parti, fiind solicitat de cinci indivizi să efectueze o cursă cu autoturismul pe Bd. Timișoara, sectorul 6, sub amenințarea unui cuțit, a fost deposedat de 4000 lei, ceasul de la mînă, un radiocasetofon auto și alte bunuri de valoare de 40 000 de lei, iar la plecare i s-au aruncat cheile de contact ale autoturismului.

Cazul a fost reclamat, la 6 oct. 1992, poliției din Sectorul Agricol Ilfov.

☆

BODAI VASILE, domiciliat în strada Preda Spătaru nr. 20, sector 5, șofer la Firma Parti taxi Dubino, aflîndu-se la intersecția strada Traficgreu cu Calea Rahovei, a fost solicitat de trei indivizi necunoscuți pentru a-i duce în cartierul Ferentari. Ajungînd pe str. Anghel Dogaru, sector 5, aceștia l-au amenințat cu cuțitul, luîndu-i suma de 8000 lei și ceasul de la mînă.

☆

În noaptea de 8 spre 9 noiembrie 1992, în timp ce se deplasa pe strada Nițu Vasile, sector 4, **STAICU ION**, de 52 de ani, din șos. Olteniței nr. 26, sector 4, și **STAICU DAN** de 28 ani, domiciliat în str. Rîmnicu Sărat nr. 9 sector 3, ambii șoferi de taximetre, au fost victimele infracțiunii de tîlhărie comisă de mai mulți indivizi necunoscuți, care i-au deposedat prin violență de suma de 12.000 lei, ceasurile de la mînă și un ghiul de aur.

☆

La 5 decembrie 1992, **MURAREȚU ADRIAN**, șofer la GETAX, a efectuat o cursă în solicitarea a doi cetățeni ; pe strada Grigore Vodă, sectorul 4, indivizii, prin violență și amenințare, au încercat să l deposedeze de geacă și bani ; taximetristul a opus rezistență, scăpînd cu mare greutate de atacatori.

Acționînd cu operativitate, polițiștii din secția 16 au reușit prinderea autorilor, care au fost identificați în persoana numiților Neagu Constantin, de 23 de ani și Udrescu Liviu, de 18 ani, ambii domiciliați în str. Galați nr 81 și respectiv 83, muncitori la Societatea Comercială „Solaris".

☆

DASCĂLU FLORIAN, de 30 de ani, domiciliat în str. Crivățului nr. 2, sector 5, taximetrist la Firma de taxi — parti S.C. GO-GO SRL, aflîndu-se pe Calea Rahovei, a fost solicitat de doi indivizi pentru o cursă în str. Luptătorii Antifasciști. Ajunși la destinație, cei doi, sub amenințare cu cuțitul, l-au deposedat pe șofer de suma de 700 de lei și un pachet de țigări.

Cei din secția 19 poliție au identificat autorii : Datcu Marius Costin, de 24 de ani, domiciliat în str. Carul Mic nr. 16, și Zamfir Ilie, din str. Luptătorii Antifasciști nr. 34, sectorul 5.

☆

ILIESCU CONSTANTIN, de 48 de ani, din comuna Tunari, județul Dîmbovița, taximetrist particular, aflîndu-se în seara zilei de 22 februarie 1993 pe bulevarul București Noi, a fost solicitat de doi cetățeni să-i ducă în comuna Tărtășești. La intersecția șoselei București—Pitești, în Pădurea Rînoasa, Sectorul Agricol Ilfov, cei doi l-au amenințat pe șofer cu un cuțit, silindu-l să cedeze volanul, unul dintre indivizi preluînd conducerea autoturismului. După circa 300 de metri l-au deposedat de 5000 lei și l-au coborît din autoturism.

În ziua de 24 februarie, autoturismul a fost găsit de poliția din IPJ Dîmbovița abandonat în satul Samurcaș, comuna Crevedia, jud. Dîmbovița ; a fost predat păgubașului.

☆

BACIU MARIN, 42 de ani, din str. Leordeni nr. 26, sector 1, taximetrist la Firma ELLA, aflîndu-se pe Bd. Bucureștii Noi, la capătul tramvaiului 2, sectorul 1, a fost solicitat de 3 persoane pentru o cursă în comuna Chitila. Cînd au ajuns în comună, sub amenințarea cu un cuțit, cei trei l-au obligat să-i transporte în comuna Mogoșoaia, iar în dreptul Pădurii Mogoșoaia, prin violență, l-au obligat să coboare, deposedîndu-l de autoturism și luîndu-i, totodată, 8 dolari SUA, 20 mărci germane și 12 000 lei, după care au dispărut.

Cazul a fost reclamat la 27 februarie 1993 organelor de poliție.

☆

OLTEANU GEORGE VIRGILIU, de 24 de ani, din Bd Camil Ressu nr. 48, sectorul 3, taximetrist la Firma Velmar PROD COM SRL, aflîndu-se în autoturismul Honda Civic cu nr. 1-B-70584, la Gara de Nord, a fost solicitat de doi indivizi (romi) să-i transporte pe șoseaua Chitilei. Ajungînd în dreptul Pădurii Rînoasa, pe șoseaua ce duce spre comuna Săbăreni, cei doi, prin amenințare cu un cuțit și un spray lacrimogen, l-au deposedat de actele de identitate, de 11.000 de lei și de autoturism, cu care s-au deplasat într-o direcție necunoscută. Autoturismul a fost găsit abandonat pe raza comunei Tărtășești jud Dîmbovița.

Cazul a fost reclamat la data de 2 martie 1993 organelor de poliție.

☆

STOIAN NICOLAE, 53 de ani, str. Ion Berindei, nr. 3 sector 2, taximetrist particular, aflîndu-se cu autoturismul propriu la Gara de Nord, a fost solicitat de doi cetățeni pentru un drum pe șoseaua Chitilei. Ajungînd la Autogara Griviței, cei doi au refuzat să coboare din mașină și, sub amenințarea cu un cuțit, l-au obligat să conducă autoturismul către comuna Chitila, șoseaua București—Pitești, spre orașul Buftea, unde l-au deposedat de 8 000 lei, verigheta și ceasul în valoare de 10 000 lei iar după aceea i-au pulverizat în față spray și l-au coborît din mașină, dispărînd într-o direcție necunoscută cu autoturismul.

Cazul a fost reclamat la Poliția Sector Agricol Ilfov, la data de 4 martie 1993.

GHEORGHE BARBU ■

ROMÂNIA VA PĂŞI ALĂTURI DE GRECIA ŞI COMUNITATEA EUROPEANĂ

Participanţii la Programul de pregătire organizat de ELKEPA şi Agenţia Română de Dezvoltare

După cum vă informam în numărul trecut al revistei noastre, o importantă delegaţie a Greciei, reprezentînd **ELKEPA** (Institutul de Dezvoltare din Atena), a fost prezentă în România.

Iată concluziile finale ale acestei acţiuni pe care v-am prezentat-o în numărul anterior.

Athanasios Papaţexandriou, director la Banca Elenă de Dezvoltare Industrială — ETBA : „Am venit în România pentru a vă ajuta să vă pregătiţi pentru aplicarea corectă şi concretă a principiilor economiei de piaţă liberă. Acţiunea noastră se înscrie în programul PHARE şi are cele mai serioase intenţii. Sperăm într-o colaborare fructuoasă. Contăm aici pe vechile noastre relaţii şi pe apropierea dintre popoarele noastre.

Acţiunile iniţiate de publicaţia dumneavoastră sînt binevenite şi pot ajuta la popularizarea acţiunilor noastre. Vă mulţumim !

● **Ionel Voinescu, director la Agenţia Naţională de Privatizare :** „Acţiunea «ELKEPA» de la Bucureşti este binevenită pentru toţi cei care au participat. Sperăm ca relaţiile dintre ţara noastră şi Grecia să fie benefice pentru ambele părţi. Vă mulţumim pentru atenţia pe care a acordat-o «Flacăra» acestei acţiuni şi vă rugăm să fiţi mereu alături de noi.

● **Cornel Veresciu, director al Departamentului de Relaţii Externe** din cadrul Agenţiei Române de Dezvoltare : „Acţiunea care a avut loc la Bucureşti cu participarea experţilor de la ELKEPA, în perioada 15 februarie — 5 martie 1993, va avea ca efect formarea unor specialişti în problemele economiei de piaţă. Pe de altă parte, pornind de aici şi avînd în vedere tradiţionalele noastre relaţii, se vor putea realiza diverse colaborări între oameni de afaceri din Grecia şi din România.

Dl. Athanassios PAPALEXANDRIS — director al ETBA, Banca Elenă pentru Dezvoltare Industrială

Iniţiativa revistei dumneavoastră este de bun augur în presa noastră şi va fi benefică pentru toţi cei interesaţi să realizeze contacte economice sănătoase.

Vă mulţumim pentru această iniţiativă şi vă dorim succes în continuare ! La un tiraj cît mai mare ! O meritaţi !"

ARISTICA VĂDUVA ■

Oportunităţi de afaceri (AUSTRIA)

MISIUNEA ECONOMICĂ AUSTRIACĂ

● *Firme participante, persoane de contact*

Pe 1 şi 2 martie ne-a vizitat ţara un grup important de oameni de afaceri din Austria. Misiunea economică austriacă a fost organizată de **Camera de Comerţ şi Industrie** a României şi de către **Donaueuropäisches Institut** din Viena, creat pentru a promova relaţiile economice şi comerciale între Europa de Vest şi Europa de Est, precum şi cu ţările din Asia. **Donaueropäisches Institut** — cunoscut şi sub numele de Organizaţia (austriacă) pentru Relaţii Economice Internaţionale (IER) — a fost fondat în 1947. **IER** are sediul în Viena şi este o organizaţie privată şi independentă. Institutul a devenit un forum internaţional respectat pentru discuţii şi schimburi de idei. El oferă conferinţe şi cursuri în Viena şi în alte centre importante de afaceri, precum şi misiuni economice şi seminarii de afaceri în ţări din Europa Centrală şi de Est şi în Asia.

IER se bucură şi de un statut de consultant pe lîngă **ECOSOC** şi **Consiliul Europei.**

În numărul următor, vă vom prezenta interviul realizat de noi, cu dl. consul Dr. **Wilhelm Hendricks,** preşedinte al IER.

MIHAI SĂNDOIU ■

Commerzbank A.G.
Zentrale Auslandsabteilung
Referat 3.3.
6000 Frankfurt
Hans Helmut Althaus

AWT — Internationale

Handels-u Finanzierungs AG
Concordia Platz 2
1013 Wien
Tel. 53 406-0
Tlx 613 222 421
Fax 53 406 16
Dipl. Kfm. Ioan Alexandru

CA LEASING GmbH
Wiedner Hauptstrasse 56
1040 Wien
Tel. 588 08-0
Fax. 588 08-524
Dr. Heinz Irrgeher

J.M. Voith AG
Linzer Strasse 55
Postfach 168
3100 St. Pölten
Dipl. Vw. Henger

[illegible]-Halberg

Purr pen-Vertriebsges.m.b.H.
Cumberlandstr. 86
1140 Wien
Tel. 894 64 20 0
Fax. 894 64 20 21
Tlx. 116 323 sihi a
Dipl. Ing. Helmut Spitra

Oberbank

Bank f 00 u. Salzburg
Postfach 00
4010 Linz
Tel. 0732 2802 — 2302
Tlx. 22 18 02
Fax. 0732/78 58 04
Mag. Hannelore Hamberger

Eurohandelsbank

Wainnerstrasse 8
1040 Wien
Tel. 531 34 — 0
Tlx. 13 34 68
Fax. 531 34 — 5
Dr. Michel Heger

Internationale Nederlanden Bank AG Vienna

Tuchlauben 8/IV Postfach 152
1011 Wieh
Tel. 531 54 40
Fax. 531 64 90
Telex 112393 inghvia
Dr. Robert A Hesenberger

Creditanstalt-Bankverkin

Schottengasse 6
1010 Wien
Tel. 531 31 — 0
Dr. Gerhard Heiss

Angus Fire

Thame Park Road, Thame
Oxfordshire Ox 93 RT U.K.
Tel. 0044/84421/4845
TLX. 83425
Fax : 0044 84421/3512
Mr. Alec Johnson
— instalaţii de stingere incendii şi instalaţii de irigaţii

A. Rohe Ges.m.b.H.

Scherbangasse 3
1230 Wien
Tel. 86 46 11 — 0
Fax : 86 54 470
Telex. 131012

Gerhard Frühbauer Exportleiter

— utilaje pentru dotarea garajelor (instalaţii de spălare auto, aparatură testare motor, întreţinere caroser e).

Aichelin Industrieofenbau

Fabriksgasse 3
2340 Moding
Tel. 02236/23648
TLX. 79158
Fax. 02236/22229
Dipl. Ing. Helmut Hellmann

— planificarea tehnologiei de tratare la cald în industria metalurgică, generatoare de gaz protectoare.

Plibrico Ges.m.b.H.

Hegelgasse 8
A — 1010 Wien
Tel. 512 12 38
Tlx : 11 28 82
Fax 512 33 57
Ing. Hubert Gmeinbauer
Direktor
— materiale refractare şi materiale speciale de construcţii

Export Consult — Handelsges m.b.H.
Wlassakstr. 64 — 66

1130 Wien
Tel. 804 95 78
Tlx 1321 76
Fax 804 95 78 — 32
Hr. u. Fr Mag. Scheit
Schubrig Ges. m. b. H.
Bauunternehmen
Lanstenstr. 7
3500 Krems / Donau
Tel. 02732 / 832 81
Fax 875 — 83 — 35
Herrn Ing Alfred Schubrig
— construcţii
Carbone Lorraine
Reindorfgasse 9
1150 Wien
Tel. 83 72 45
Tltex. 232-3222218 Carlo
Fax. 8594 60

Dr. Egon Wilnsch
— echipamente industria chimică
— materiale speciale şi de înaltă tehnologie

Plasser & Theurer

Export von Baumaschinen Ges.m.b.H.
Johannesgasse 3
1010 Wien
Tel. 515 72 — 0
Tlx 1'32 117 a plas e
Fax 0222/513 18 01

Hr. Peter Dek

— echipamente pentru construcţia şi întreţinerea căilor ferate

Trox Technik Gebr. Trox, Ges.m.b.H.
Leopoldauer Strasse 29
A — 1211 Wien
Tel. : 278 15 48
Tlx. : 11 58 31
Fax. : 278 15 48 — 34
Friedrich Peltzer
Direktor

— elemente de construcţii pentru tehnica aerului condiţionat, încălzire, aerisire, filtre de aer

STROMAG

Antriebe Ges m b.H.
Nord-Süd Str. 2 d
2355 IZ Wr. Neudorf
Ing. Pietro Malgarini
Direktor

— motoare electrice, cuplaje, convertizoare de frecvenţă, materiale electrice pentru macarale, s steme de reglare

Siemens Ag Österreich
Apostelgasse 12
1031 Wien
Tel. 71711 0
Hr. Ing Heino Hammer
Vertriebsleiter AV-TS

— aparatură pentru radiodifuziune şi televiziune, mijloace de întreţinere şi sonorizare pentru săli de conferinţe şi de spectacole, instalaţii de siguranţă, instalaţii - pentru translaţie, instalaţii de alarmă şi telefonie pentru centrale electro şi macleare

Datele de mai sus ne-au parvenit prin amabilitatea d-lui preşedinte al IER — dr. Wilhelm Hendricks — şi a d-lui Pavel Poroschin, de la Camera de Comerţ şi Industrie a României.

America sfidează Europa

LA CAPĂTUL UNUI VI
VECTOR W 8 TWINTU

MOTOR : V 8 la 90°, central transversal spate. Arbore cu came central, două supape pe cilindru. Gestiune integrală Vector cu injecție Bosch și 8 bobine de inducție. Două turbo cu schimbător. Carter sec. cilindree : 5 973 cm³ (alezaj x cursă 101,6 x 92,1 mm). Putere : 625 cp la 5 700 turații/min.

TRANSMISIE : La roțile din spate. Cutie auto cu 3 rapoarte.

ȘASIU : Lăcaș tubular cu panouri de aluminiu nituite și planșeu de aluminiu (tip cuib de albină). Suspensie în față cu triunghiuri suprapuse. Punte spate tip De Dion, cu 4 tiranți reglabili și bară antiruliu în față și în spate. Direcție cu cremalieră ; 4 frîne cu discuri cu patru pistoane cu diametrul de 325 mm, fără servo.

DIMENSIUNI : Lungime — 4 369 mm, lățime 2 083 mm, înălțime 1 080 mm.

Roți : 9,5 și 12 x 16, pneuri 255/45 și 315/40 ZR 16.

REZERVOR : 125 litri.

GREUTATEA CONSTRUCȚIEI : 1 510 kg.

PERFORMANȚE : 0—100 km/oră : 4,1 secunde, 400 m cu plecare de pe loc : 11,9 secunde.

VITEZĂ MAXIMĂ : 350 km/oră.

După ani de „lupte" și îndoieli, **Jerry Weigert** a ajuns la capătul visului său : modelul **Vector** intră în producție.

Urmînd exemplul strămoșilor săi, **Jerry Weigert** a proclamat sus și tare independența Statelor Unite. Fără să mai țină seama de sfaturile de prudență, el îi sfidează pe europeni și îi pune în gardă.

În timpul ultimilor 20 de ani, toți constructorii au crezut că Weigert va ajunge doar să completeze cohorta prototipurilor fără viitor. De la investitori bogați la observatori binevoitori, trădările s-au succedat, încă de la începutul afacerii, în 1978. **Weigert** nu s-a schimbat pentru nimic în lume, e drept, lăsînd uneori să transpară o oarecare amărăciune, exprimată însă întotdeauna cu calm. Vocea lui s-a animat numai cînd a abordat calitățile modelului **Vector** și standardele sale aerodinamice, întrevăzînd posibilitatea convertirii **porsche**-iștilor și **ferrari**-știlor.

A convinge un neîncrezător a devenit pentru Weigert o competiție personală și o datorie patriotică. Pentru mulți, problema nu este de a ști dacă **Vector** poate constitui un super G.T. de concurs, ci dacă poate fi produs (în mod veritabil) în serie.

Weigert a fost elevul celor mai mari două școli de design automobilistic, înainte de a intra la **General Motors**. Apoi a trecut prin mai multe întreprinderi independente, lucrînd pe diverse proiecte. A expus primul său model **Vector W-2** la Salonul din **Los Angeles** în 1976, a proiectat modelul **Vector Car** în 1978, încununîndu-și încercările cu proiectarea modelului **Vector Aeromotive.**

Astăzi, activitățile pentru **Vector Aeromotive** utilizează un spațiu de 2800 mp, împărțit în patru clădiri, și 70 de salariați. Unii vin de la concurență, alții din industria aeronautică, dar lui **Weigert** nu-i place să dea nume. Consiliul de Administrație este format din oameni ca : **Peter Schutz**, fost președinte la **Porsche**, **Ron Tonkin**, proprietar al multor afaceri pe Coasta de Est, **Anthony Thompson**, director de marketing la **Jaguar** în epoca **Leyland**. **Tonkin** a fost în așa măsură cucerit de modelul **W 8** încît a cumpărat șasiul nr. 009 ; nr. 007 a fost vîndut lui **John W. Dick**, președintele Uzinelor de caroserie **Hooper** din Londra. La proiectare, în 1978, modelul **W 8** valora aproximativ 178 000 dolari, astăzi valorează aproape 400.000. Bună afacere !

Pasiunea lui Weigert pentru aeronautică stă la originea devizei sale : „Tehnica aerospațială pentru drum". Îi face plăcere să dezvolte comparații cu tehnologia avioanelor de vînătoare, o idee care se regăsește în broșurile și clipurile publicitare, în întreg „discursul" de marketing al modelului **W 8**. Într-adevăr, formele modelului **Vector** sînt neobișnuite, dar este suficient să ridici capota motorului pentru a fi și mai mirat.

Grija pentru detaliu nu poate fi mai mare, iar **Mark Bailey**, responsabil cu fabricația, declară : „În măsura în care nu avem aura europenilor, sîntem obligați să facem mai bine". Dar nu e suficient să faci un lucru să strălucească pentru ca acesta să și meargă. La acest preț ne putem aștepta la caracteristici puțin mai complicate, în fapt, valoarea modelului **Vector** rezultă din calitatea fabricației, care nu face artă pentru artă ca un Porsche 959.

Oricine va remarca, îndeosebi, calitatea organelor de asamblare, care sînt dotate cu dispozitive de siguranță. Toate piesele sînt tratate și, adesea, s[trecute pe sub microscop și raze[Modelul este dotat cu semișasiu bazat pe o structură tubulară din aliaj de oțel, cu planșeu de **Nidal**, extensii în față și în spate, de mare rezistență. Panourile de aluminiu sînt lipite și fixate prin nituri **tip aviație**. Rezistența la **crash** (accident), sub toate unghiurile, este „net superioară mediului", cum îi place să sublinieze lui Weiger[Șasiul, o singură carcasă a fost util[tru a trece toate te[Coliziunea unei mas[mai mări de două tone pe plafon n-a deteriorat deloc caroseria, rezistența la șocurile laterale este aproape de două ori superioară mediei și testele de rănire la cap pe manechin au depășit rezultatele obținute de **Volvo**. După încercarea de coliziune la spate, suspensia era intactă și șasiul se putea deplasa cu motorul. Suspensia pe față este compusă din triunghiuri

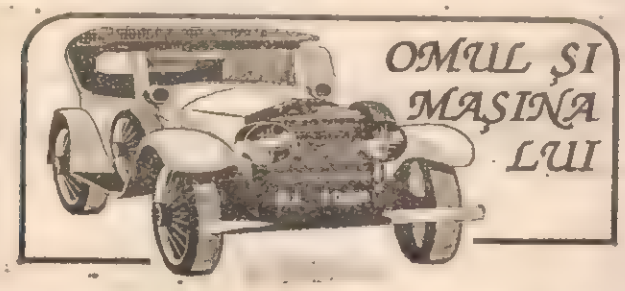

Domnul **EUGEN DIJMĂRESCU**, secretar al Departamentului de Analiză Politică din cadrul Frontului Salvării Naționale, este stăpînul unui autoturism **BMW 520. BMW**-ul **520** al d-lui Dijmărescu are culoarea gri-metalizat și este fabricat în anul 1990. Cu modestie, domnia sa precizează : „Este mașina pe care am putut să mi-o procur". Permisul de conducere l-a obținut în anul 1978. Nici în ruptul capului nu a vrut să apeleze la cineva care să-i „bage" o pilă la vreun ingalonat sau încenturat de la Serviciul de Circulație Rutieră. A preferat să-l obțină cu forțele proprii.

După o primă încercare nereușită, după o a doua încercare pierdută „la mustață", a urmat o a treia încercare, după care „milițianul" l-a spus : „Felicitări. Veniți peste șase zile cu două poze și vă ridicați carnetul". De atunci, dl. Dijmărescu conduce mașina cu multă siguranță, dovedind aptitudini de bun șofer. Conduce mașina cu multă plăcere, șofatul fiind pentru domnia sa una dintre principalele modalități de relaxare. Dl. Dijmărescu consideră că în vremurile noastre mașina este o mare necesitate. Din anul în care a obținut permisul de conducere și pînă în prezent a fost amendat o singură dată, cu 500 de lei, datorită faptului că a parcat mașina „în spic", așa cum îl învățase cîndva un polițist, dar a trecut cu ușurință peste acest moment, considerînd că este normal ca polițiștii să nu gîndească, toți, la fel. Pentru a intra mai bine în tainele mașinii, dl. Dijmărescu a studiat destule cărți în domeniu, mai mult decît atît, a încercat să-și pună în valoare cunoștințele teoretice însușite prin probe practice ; multe duminici și le-a petrecut demontînd și montînd piese și subansamble destul de complicate din componența mașinii, deci, într-un cuvînt, domnia sa, nu se uită la mașină ca „mîța-n calendar".

Întrebat dacă poartă în mașină trandafiri, dl. Dijmărescu a răspuns : „Nu-mi place să port agățători și afișe în mașină".

În altă ordine de idei, bărbat bine, dl. Dijmărescu a recunoscut că în decursul timpului a avut în mașină multe colege drăguțe, dar nu le divulgă numele, pentru a nu le pune în postura de „a avea dispute între ele".

GHEORGHE BARBU ■
Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

RECORDURI AUTOMOBILISTICE

● **Pe națiuni, recordul victoriilor** în Campionatul Mondial de Raliuri este deținut de piloții finlandezi, care totalizează 75 de victorii, repartizate astfel : **Alen — 19 ; Mikkola — 18 ; Salonen — 11 ; Vatanen — 10 ; Kankkunen** 8 etc., etc.

● **Copilotul cu numărul cel mai mare de victorii** în Campionatul Mondial de Raliuri este deținut de finlandezul **Kivimaki**, cu 19 succese, urmat de **Hertz**, cu 17 și **Siviero**, cu 14.

● **Numărul maxim de victorii** obținute de un pilot într-un sezon competițional este de cinci. Cîte cinci victorii în același sezon au obținut **Alan Blomquist** (pe **Audi** — în 1984), **Markko Salonen** (pe **Peugeot** — în 1985) și **Massimo Biasion** (pe **Lancia** — în 1988 și 1989).

● **Victoria lui Carlos Sainz** (pe **Toyota**) la Raliul Acropole, în 1990, a fost prima victorie obținută de un pilot spaniol în Campionatul Mondial de Raliuri.

● **Numărul maxim de victorii** obținute de o **marcă** în cursul unei singure ediții a Campionatului Mondial este de 10 (zece) ; acest record aparține firmei **Lancia**, care l-a doîndit în 1988.

ADRIAN BRUTARU ■

RBO

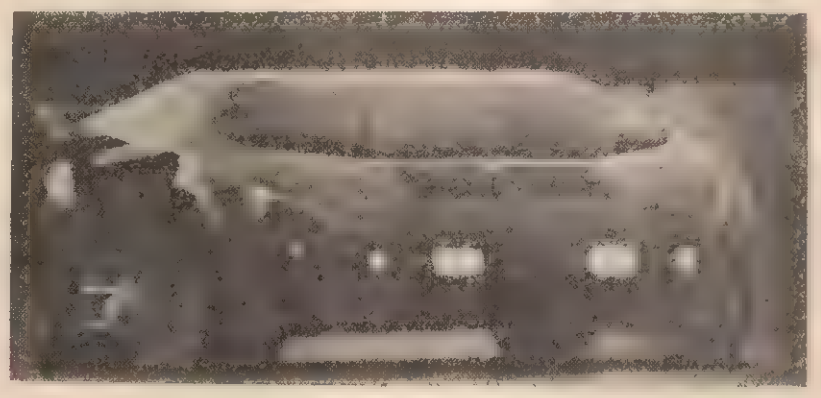

suprapuse cu resort amortizor. Discurile de frînă furnizate de Alcon au un diametru de 325 mm şi o grosime de 275 mm şi sînt echipate cu patru pistoane de strîngere. Roţile (pneurile) sînt realizate de Michelin. Respectînd tradiţia americană, modelul **Vector** este animat de un **V 8** produs de **General Motors.** Încercările la bancul de probe, la încărcătura maximă au înregistrat 722 CP. Nu e deloc rău pentru o capacitate cilindrică de 6 litri ! Lubrifierea este de tip carter sec, injecţia secvenţială multipunct — tip Bosch — este gestionată electronic. Fiecare cilindru posedă propria sa bobină de inducţie. La aceasta se adaugă o pereche de compresoare turbo Garrett, derivate din modelul de aviaţie **H 3** (corp şi turbină), făcînd apel la o răcire cu apă. Transmisia a evoluat din vechile şi masivele **Cadillac Eldorado** cu tracţiune pe faţă, utilizînd un sistem cu lanţuri. Bineînţeles, ansamblul a fost în mod considerabil modificat şi întărit.

Spectacol şi lumini

„După ce am efectuat un tur complet de uzină şi am descoperit secretele din interiorul modelului Vector, am revenit o săptămînă mai tîrziu pentru încercări. Două maşini de demonstraţie erau disponibile, una gri „ardezie" şi una roşu măr, veritabil apel la delincvenţă. Nu mă întrebaţi de ce, dar mi s-a părut că tînăra în roşu era mai atrăgătoare decît bătrîna doamnă în gri" — spune **David Kostka,** un pilot de încercare foarte bun.

Contrar rivalelor sale europene, modelul Vector nu este un bulgăre de muşchi pus alurea ; este dimensionat cu mare grijă. Plafonul este în mod riguros plat, tăiat de o supracapotă al cărei oblon dimensionează garda. Liniile **Vector**-ului se inspiră din **Bertone Carabo 1968.** A lua loc la bord este o poezie. Canapelele model Recare, cu comandă electronică, sînt îmbrăcate în piele de bună calitate. Automobilul pare lat şi scurt, în sfîrşit este mai lat cu cinci cm decît modelul LANCIA DIABLO şi mai scurt cu nouă cm, fiind şi mai scund cu 2,5 cm decît „diavolul". Să ne oprim aici cu socotelile. Vederea din spate nu este din cele mai comode, dar aceasta nu este mai rea decît la modelul Countach. Parbrizul fabricat cu mare osteneală în Germania este exagerat flancat de două urcătoare late şi spălat de o pereche de ştergătoare. Suprafaţa planşeului este mărită prin absenţa consolei centrale. Pasajele de roată se răsfrîng larg în habitaclu dar transportul scaunelor către centru a permis o perfectă aliniere a pedalierului. Geamurile se comandă de lîngă scaun, dar dacă apare un curent cald, nimic nu dăunează sistemului de climatizare care este excelent, dotat cu mai multe clapete de ieşire. Echipamentul audio cuprinde o instalaţie stereo cu compact disc.

Sprijin !

Contact acţionat, **„spectacolul"** mecano-electronic **Vector** se pune în acţiune. Circulaţia este densă. Nu este locul ideal pentru a-l dezlănţui pe **V 8** şi de a duce discurile la roşu. Direcţia este lejeră. Ea este precisă, dar cînd o orientăm într-o anumită direcţie stîlpii de susţinere ai parbrizului acoperă vederea şi avem impresia că este în mod direct legată la pneumatice. Adăugăm la aceasta o uşoară lipsă de precizie la punctul de mijloc. Frînele sînt generoase, dar comanda lor lipsită de un servo necesită un efort pe pedală neobişnuit. Pentru moment, **ABS**-ul nu a fost încă adoptat şi se notează o tendinţă de blocare a trenului din faţă, chiar dacă dozajul este uşor. Am avut intenţia de a şti mai mult şi am reglat presiunea motorului (turbo) temeinic la 0,7 bar.

Exagerînd puţin, putem compara **Vector**-ul cu o rachetă. Acestui monstru îi trebuie aproximativ patru secunde pentru a atinge 100 km/oră, iar 400 m sînt străbătuţi în mai puţin de 12 secunde. Direcţia „telefonează" reacţiile trenului faţă, fără brutalitate însă. Bine instalat pe pneurile sale Michelin, **Vector** este o desfătare. Probele sînt terminate, modelul **Vector** nu mai este o fantezie fără viitor, un prototip tîrît an după an pe bancurile de încercare.

CRISTIAN BUZAŞ ■

O SOŢIE DE FORMULA 1

RICCARDO PATRESE a intrat demult în posesia celui mai preţios trofeu al vieţii sale : o căsătorie fericită. La 38 de ani, RICCARDO are tot ceea ce-şi poate dori un om : o muncă pasionată, trei copii minunaţi şi o soţie pentru care toţi îl invidiază.

Căsătoria lui PATRESE cu SUSANNA MARTINIS a fost celebrată în anul 1983, însă unirea lor fusese deja „definitivată" în anul 1977, cînd SUSANNA i-a dăruit lui RICCARDO primul copil : o fetiţă pe care au botezat-o SIMONA.

Tînăra SUSANNA era atunci o adolescentă de numai 17 ani, ce nu realiza încă responsabilitatea şi riscurile pe care şi le asumase : responsabilitatea de a fi mamă la acea vîrstă şi riscul de a iubi un bărbat ce-şi punea viaţa în pericol zi de zi.

Astăzi, SUSY este profund schimbată, dar rămîne mereu elegantă, mereu frumoasă şi mereu blondă, avînd un farmec aparte, pe care numai fericirea şi experienţa îi le pot da.

În lumea luxoasă şi adeseori frivolă a piloţilor de formula 1, căsătoria celor doi este una dintre cele mai solide şi durabile. Între un premiu şi altul, PATRESE se întoarce mereu acasă, la soţia sa şi cele trei fiice : SIMONA şi gemenele MAGDALENA şi BEATRICE, născute în 1985.

Uneori în elanurile lor romantice, cei doi soţi încredinţează copiii unei persoane de încredere şi redescoperă bucuria unei luni de miere, „evadînd" într-o scurtă vacanţă. În viaţa tumultuoasă şi contra cronometru, PATRESE îşi găseşte întotdeauna timp pentru a petrece alături de SUSY cîteva zile, eliberat de griji şi gînduri.

În ultima vacanţă RICCARDO a „evadat" alături de SUSANNA în insula Cavalo, supranumită „insula miliardarilor".

RICCARDO şi SUSANNA s-au purtat ca nişte tineri îndrăgostiţi eterni, uimind prin aerul lor juvenil şi neconformist. SUSY a făcut plajă în topless, sub privirile adoratoare ale soţului său, care a declarat : „Nu văd o altă femeie pe lume !" Amintirile despre fantasticul lui „joc cu moartea" sînt palide spectre în comparaţie cu soţia şi mama copiilor săi. Alături de SUSANNA, huruitul motoarelor îi pare departe.

După opinia tuturor nu există dubii : cu o femeie ca SUSANNA, celebrul PATRESE va fi mereu învingător nu numai pe pistă, ci cu siguranţă şi în viaţă. „O adevărată soţie de Formula 1 !".

EVELINA MAZILU ■

Din nou cu sufletul la gură

Censul merge parcă mai repede, filele calendarului zboară mai nerăbdătoare pentru tot mai numeroşii iubitori ai competiţiilor automobilistice.

De la încercările de Formula 1 desfăşurate pe circuitul portughez **Estoril,** în februarie, pînă la startul în prima etapă a campionatului mondial al super-piloţilor, în 14 martie, la Kyalami, numărătoarea inversă a accelerat ritmul ultimelor pregătiri.

Pe parcursul a opt luni, cît se vor desfăşura competiţiile lui 1993, vom aştepta cu nerăbdare ordinea de start, desfăşurarea cursei şi clasamentul final. Caruselul monoplasurilor se va învîrti din nou în fascinantul spectacol de o frumuseţe fără egal al întrecerilor de Formula 1.

Ca nu cumva să ne lăsăm purtaţi de valul iluziilor al entuziasmului şi să nu ne ameţească viteza de pe circuite, la Paris s-a întîlnit, într-o sesiune surprinzătoare, **triumviratul** curselor mondiale ; preşedintele Federaţiei Internaţionale de Automobilism, **Jean-Marie Balestre, Bernie Ecclestone,** preşedintele Asociaţiei Constructorilor de Formula 1, şi **Max Mosley,** preşedintele Federaţiei Internaţionale a Automobilismului Sportiv, au scos din mînecă noi măsuri restrictive, care să frîneze, din nou, evoluţiile de pe circuite.

Acest plan-minune e în pregătire de multă vreme şi coordonarea sa de cei trei **evanghelişti** a fost interpretată de specialişti ca o prevestire sumbră. Şi asta, din cauză că în interiorul forului mondial de coordonare automobilistică există tendinţa mai veche, de transferare a interesului publicului, şi mai ales al sponsorilor, de la Formula 1 spre circuitele de anduranţă şi spre întrecerile cu maşini prototip şi maşini de uzină.

Practic, două reglementări vor modifica substanţial aspectul concursurilor de Formula 1. Se limitează numărul seturilor de roţi folosite la un grand-prix pentru antrenamente libere, antrenamente cronometrate şi cursa propriu-zisă ; se limitează, de asemenea, folosirea maşinilor de rezervă.

Aceste măsuri vizează reducerea costurilor pentru a da şanse de afirmare şi echipelor mai modeste. Fiecare maşină de condus poate folosi şapte rînduri de roţi la o etapă de campionat, iar maşina de rezervă poate fi introdusă în cursă doar duminica, ziua întrecerii oficiale.

Maşinile anului 1994 vor fi „despuiate" de toate accesoriile electronice şi tehnologiile speciale. Firma Goodyear care asigură cu anvelope lumea Formulei 1 va avea şi ea probleme în condiţiile adaptării dimensiunilor roţilor la calităţile performante ale maşinilor.

Această nouă „cură de slăbire" impusă Formulei 1 urmează hotărîrii dramatice, de acum cîţiva ani, de reducere a cantităţii de combustibil la 190 litri pe fiecare cursă.

Primele semne ale nemulţumirii echipelor le-a dat săptămîna trecută **Ron Dennis,** de la **McLaren,** care a criticat proiectul de măsuri. „Ca să intri într-o competiţie cu şanse reale de reuşită este nevoie de stabilitatea reglementărilor tehnice. Măsurile pentru anii 1993—1994 nu îndeplinesc această condiţie şi deci noi nu le vom accepta" — a declarat el. Pentru o echipă cum este **MacLaren,** fiecare modificare de regulament reprezintă un şoc care afectează strategia pe termen scurt şi lung de abordare a competiţiilor. Există însă şi echipe cu investiţii mai mici şi cu o percepţie mai elastică a schimbărilor din concepţia generală de organizare a curselor automobilistice.

Benetton va scoate pe circuitul din Africa de Sud (de la Kyalami) noul model **B 193,** ce va fi înlocuit după trei etape de o maşină şi mai performantă. Directorul tehnic **Tom Walkinshaw** a explicat că acesta este modul în care echipa sa îşi va onora cea mai puternică prezenţă în lumea curselor. „Cînd reglementările privind aerodinamica şi anvelopele s-au schimbat anul trecut, am conceput o maşină conformă cu noile prevederi. Pe perioada de testare am descoperit posibile îmbunătăţiri suplimentare conforme cu regulamentul şi am început să pregătim modelul care va evolua anul acesta pe circuitul de la Imola", a adăugat el. B193B va avea o monococă complet redesenată, suspensii şi transmisie active, deschidere automată a alimentării motorului şi un antiblocant de frîne reconceput.

Benetton este atît de cufundat în creaţia tehnică şi testarea noilor soluţii încît a angajat **trei piloţi de încercare :** Allan McNish, Andrea Montermini şi Paul Belmondo junior. Ei vor duce spre performanţă noile modele ce vor intra în cavalcada generală sub comanda fermă a **veteranului** circuitelor de viteză, **Ricardo Patrese,** şi a tînărului său coechipier Michael Schumacher, pe care mulţi îl văd cîştigînd chiar titlul de **campion mondial.**

NICOLAE MELINESCU ■

Colace de... salvare

Dintr-un computer dezafectat se salvează absolut toate reperele recuperabile, indiferent de natura lor: resturi metalice, carcase de plastic, componente electronice, conductori și chiar piulițe și șuruburi. Există, în prezent, chiar linii tehnologice de dezafectare a echipamentelor intacte, dar inutilizabile din diverse motive. Ia naștere, deci, o adevărată industrie de „salvare" a echipamentelor de calcul uzate în limite acceptabile. Care este întrebuințarea lor după recondiționare? Dacă procesul a reușit, acestea se exportă în Rusia, Europa de Est și în țările lumii a treia.

Nu este un secret faptul că industria computerelor, aflată în plin avînt, reprezintă unica șansă de supraviețuire într-o societate tehnicizată la maximum. În asemenea condiții, preocuparea producătorilor de computere se îndreaptă nu numai spre îmbunătățirea performanțelor tehnico-calitative, ci și spre design-ul echipamentelor respective. De exemplu, tehnologiile moderne de turnare sub presiune a materialelor plastice granulate au permis realizarea unor carcase estetice, extrem de rezistente și ușor recuperabile.

Anumite materiale plastice folosite pentru confecționarea carcaselor sînt impregnate cu pigmenți de plumb și cadmiu, dar prezența acestora ca agenți poluanți este nesemnificativă, afirmă specialiștii în domeniu. Unele studii au evidențiat timpul de eliminare a cadmiului din aceste materiale plastice. Deși pericolul nu este imminent, unele firme ca HP, de exemplu, s-au decis să elimine, totuși, din procesele lor tehnologice aceste materiale conținînd metale grele.

Recuperarea materialelor plastice a încetat să reprezinte o problemă, odată cu dezvoltarea unor tehnologii moderne de reciclare a acestora. Anul trecut, un studiu, prezentat de cercetătorii celebrei firme DOW PLASTICS (Midland, Michigan), demonstrează, bine argumentat, că materialul plastic (policarbonat acrilonitril butadien stirenic), cel mai des utilizat pentru confecționarea carcaselor, poate fi măcinat și retopit fără să-și piardă calitățile esențiale: greutate specifică, rezistență termică etc; totuși, cu fiecare ciclu aplicat, se degradează culoarea, iremediabil. Aceste rezultate au fost obținute în condiții de laborator, pe probe omogene. Practica, însă, arată că reușita reciclării materialelor plastice depinde de foarte mulți factori, greu de stăpînit, cum ar fi: natura, compoziția materialului plastic, firma producătoare, numărul de retopiri aplicate etc. Cum problema reciclării plasticului, atît de folosit în această industrie, este de viitor, 86 mari firme producătoare de material plastic au înființat, recent, un comitet, în colaborare cu producătorii de computere, numit Computers and Business Equipment Group, cu principalul scop de a supraveghea disponibilizarea și reciclarea plasticelor utilizate în echipamentele de tehnică de calcul.

pentru calculatoarele sale „notebook" Power-Book. Cunoscînd că acumulatorii Ni-Cd expiră după doi ani, firma APPLE acceptă baterii uzate la oricare din centrele sale de colectare, asigurînd plata integrală a costului reciclării sau disponibilizării lor.

Pe termen lung, soluția este, însă, înlocuirea acumulatorilor Ni-Cd cu alte tipuri ce nu mai conțin metale grele, cum ar fi: hidrură de Ni-aer și hidrură de Zn-aer. Aceste noi variante au avantajul unui timp de funcționare sporit avînd raportul greutate specifică tensiune electrică mai mare decît precedentele. Concret, calculatoarele „notebook" alimentate cu acumulatori hidrură de Ni-aer au o durată de viață cu 25% mai mare decît cei alimentați cu acumulatori Ni Cd.

Fabricanții de computere de birou, așa-numitele desk-top, au renunțat, deja, să utilizeze memoriile CMOSRAM alimentate separat, prin intermediul acumulatorilor încriminați, în favoarea memoriei „flash". Acest ultramodern tip de memorie elimină, practic, pericolul pierderii informației stocate odată cu consumarea acumulatorilor.

Vînătoare de... hîrtie

Visînd cu ochii deschiși, oamenii de afaceri și-au imaginat că boom-ul microcomputerelor va reuși eliminarea sau măcar reducerea consumurilor de hîrtie în activitățile de birou. Din păcate, această industrie contribuie din plin la sporirea masivă a consumurilor respective. Institutul American Paper, o asociație a producătorilor de hîrtie, estimează că aceste consumuri au crescut de la 6,5 milioane tone în 1976 (anul în care s-a lansat celebra firmă APPLE II) la 11,5 milioane tone în 1990 (ultimul an considerat în evaluarea respectivă). Specialiștii institutului afirmă că acest salt se datorează, în special, „exploziei" fotocopiatoarelor de mare viteză sau normale și imprimantelor-laser.

Ciclul de „producție "este unul dintre „autorii morali" ai acestei masive creșteri. Iată cum: publicarea documentației Microsoft Windows 3.0 a însemnat utilizarea a circa 1 kg de hîrtie brută, ceea ce, pentru 10 milioane cărți publicate, revine la 1 000 tone hîrtie industrializată. Cifrele ...vorbesc! Conștiente de această dificilă problemă, firme ca: MICROSOFT, IBM, SUN, APPLE și altele au redus uriașele consumuri de hîrtie, prin încărcarea documentațiilor lor pe memorii CD—ROM. Această modalitate, nu numai că salvează pădurile, dar reduce mult costurile de expediere poștală și ușurează, chiar, eforturile utilizatorilor acestor, atît de necesare documentații.

Un alt studiu, încheiat în 1990, estimează consumurile de hîrtie produse în activitatea de birotică americană, la 11 milioane tone anual, din care „partea leului", adică 8,1 milioane tone, provine din „industria" imprimantelor și copiatoarelor. Alte 1,2 tone sînt cartoanele uzate. Aceste cantități, cu siguranță, vor crește, atingînd, în 1995, respectiv valorile 9,2 milioane tone și 1,5 tone. Tot sus-amintitul studiu apreciază că, în anul 1990, numai 15% din hîrtia consumată s-a recuperat. Cum pe piața americană există cereri masive de hîrtie recuperată, există, deci, și speranța că volumul hîrtiei reciclate se poate tripla, ceea ce înseamnă reducerea actualelor pierderi cu 30% față de nivelul atins în prezent.

Valoarea hîrtiei utilizate derivă, nu numai din cantitate ci, mai ales, din modul în care aceasta a fost folosită. Ceea ce este interesant, e faptul că hîrtia de imprimantă clasică, evident folosită, este de 4... 10 ori mai valoroasă decît cea de imprimantă-laser, afirmă specialiștii în materie, argumentînd că înlăturarea cernelii-laser este un proces tehnologic foarte dificil.

„Ruginirea" bateriilor

Cea mai notorie, deja, sursă de poluare, o constituie bateriile, ce au în compoziție metale grele ca: plumb, cadmiu și mercur. Cele mai multe PC-uri utilizează, astăzi, baterii pentru alimentarea memoriei de sistem și aproape toate aparatele electronice portabile folosesc acumulatori reîncărcabili Ni-Cd ca sursă de alimentare.

Cercetătorii Universității Arizona, departamentul Deșeuri, au excavat unsprezece „gropi de gunoi comune" aflate, atît în S.U.A. cît și în Canada, pentru a identifica toate sursele de poluare. Respectivele baterii dezafectate ocupă, ca volum, numai 0,2% din totalul deșeurilor, dar ele reprezintă principala sursă de poluare cu, atît de toxicul metal greu cadmiu.

Uneori, bateriile Ni-Cd nu sînt complet uzate cînd nu mai reușesc să asigure tensiunea prescrisă. Ele continuă să producă o tensiune remanentă, așanumitul efect de memorie, iar reîncărcarea lor, înainte de dispariția completă a acestei tensiuni, le poate compromite definitiv. Conform datelor deținute în prezent, o baterie Ni-Cd poate fi reîncărcată de 300... 500 ori înainte de a fi disponibilizată definitiv. Pentru numai 39 de dolari, unele firme testează bateriile uzate și le reîncarcă la întreaga lor capacitate, după un ciclu obligatoriu de descărcări și reîncărcări succesive ce poate dura chiar cinci zile. Dacă bateria este nerecuperabilă nu se mai percepe taxa respectivă. Ele se trimit, apoi, spre procesele tehnologice specifice de reciclare.

În octombrie 1991, firma APPLE a anunțat un program vast de reciclare

Nu risipiți energia electrică!

Firma INTEL a avut o inițiativă valoroasă. Recent, personalul birourilor sale din München s-a îmbogățit cu... un „ofițer". Nu vă gîndiți la alte alea... Este vorba de un personaj care, după terminarea programului de lucru, străbate birourile firmei și întrerupe alimentarea calculatoarelor nefolosite, uitate, „în priză", de către utilizatori zăpăciți. Serverele de fișiere și computerele din rețelele de transmisie date long-distance rămîn permanent în funcțiune și sînt dotate cu sisteme de avertizare perfect vizibile pentru a nu se produce evenimente nedorite. O fi un capriciu numai, scump plătit? Timpul a demonstrat că prețul energiei electrice economisite valorează mult mai mult decît salariul unui paznic.

Studiile privind consumurile energetice, efectuate timp îndelungat, s-au orientat, mai ales, spre recomandarea raționalizării unor activități, considerate energofage, ca: iluminat și producerea aerului condiționat. Pînă acum cîtva timp, consumurile energetice ale computerelor nu intrau, aproape deloc, în preocupările specialiștilor. Recent, reevaluarea proceselor mari consumatoare de energie electrică arată că un procent de 12% din totalul acestora este reprezentat de... PC-uri. Această evaluare nu a luat în considerare amploarea răspîndirii PC-urilor, după anul 1986. Driver-ele de hard-disk sînt mai mari gabaritic, tuburile catodice consumă mai mult, iar rețelele de calculatoare contribuie din plin la sporirea acestor consumuri.

Astăzi, acest fenomen nu mai poate fi ignorat. De exemplu, o companie din San-Francisco a plătit „gras" pentru achiziționarea unor mașinării sofisticate ce, pasămite, ar fi reușit reducerea cu 20% a consumurilor energetice. Mare păcăleală!

Cercetătorii Departamentului Energie din guvernul american au lansat un scenariu tipic pentru determinarea consumurilor energetice ale echipamentelor de calcul, pornind de la un exemplu simplu: Un calculator personal PS/2 echipat cu monitor VGA și cartele de extensie consumă 150 W, iar imprimanta-laser, în medie, 250 W. Un indicator concludent al nivelului consumului energetic este raportul dintre puterea consumată și metrul pătrat de spațiu de lucru. În acest caz, acest raport este identic cu cel rezultat din evaluarea iluminatului încăperii. Pînă acum, iluminatul era considerat că aflîndu-se pe primul loc în topul consumatorilor, iar computerele tînd, cu înverșunare, să-l detroneze. Costul utilizării echipamentelor de calcul este sporit și de celelalte activități, strict necesare, ca: încălzire, răcire, preparare aer condiționat, rezultînd, deci, un plus de 10% kW/h. O astfel de cifră se traduce în mii de dolari anual, cheltuiți în plus.

Foarte frecvent, companiile sînt obligate să renunțe la utilizarea instalațiilor pentru producerea aerului condiționat, generatoarele lor neavînd puterea necesară alimentării acestora concomitent cu numărul mare de computere aflate la „lucru". Drept urmare, companiile respective au ales soluția răcirii spațiilor de lucru în timpul nopții.

În loc de concluzie

Din fericire, businessman-ii din industria computerelor au urechi... de auzit. Semnalele de alarmă trase de specialiști în ecologie și energetică au reușit să-i determine pe acești giganți să înceapă studierea unor modele noi de computere, eficiente din punct de vedere al consumurilor energetice. Firme de renume ca: ZENITH DATA SYSTEMS, NGR, APPLE, SMITH CORONA, IBM, HP, COMPAQ și DEC și-au unit eforturile pentru a pune în aplicare acest program. Principalul scop este „descoperirea" acelui echipament, atît de dorit, stabilirea caracteristicilor sale ca optim între performanță și cost. Creșterea inevitabilă a prețului noului tip de computer va descuraja, probabil, cererea pe piață, dar, cu timpul, criteriul eficienței energetice va deveni principala calitate a unui echipament de calcul.

Adoptarea unor tehnologii ecologice în industria computerelor înseamnă, de asemenea, cheltuieli imense. Firme sînt pregătite pentru astfel de investiții uriașe. Totuși, speranțe există. Iar faptul că s-au produs, deja, unele schimbări esențiale în gîndirea și, chiar, în activitățile concrete ale magnaților industriei de computere este o bătălie cîștigată în lupta pentru „salvarea pămîntului".

BRINDUȘA NICOLAE
(după revista Byte)

ELVEȚIA ROMÂNIA

DESPRE ÎNCEPUTUL UNEI COLABORĂRI ÎN PRIVATIZAREA ASISTENȚEI MEDICALE

Interviu cu dl Adrian Barbu, director la CORPORATE DYNAMICS SA

La sfîrșitul lunii februarie a avut loc prima serie de analize și schimburi de opinii, cu ocazia seminarului desfășurat la Palatul Știrbei-Buftea. Un seminar intitulat „Principii pentru privatizarea asistenței medicale în România".

Domnul Adrian Barbu, director la **Corporate Dynamics SA** Elveția întrebat care ar fi ideile principale rezultate în urma seminarului ne-a răspuns: „Așa cum au afirmat toți specialiștii prezenți la seminar, o societate medicală nu poate fi tratată ca societate comercială. Dorim să lansăm proiecte pilot, ținînd în permanență seama de propunerile și soluțiile la care se vor opri specialiștii români și persoanele implicate activ din cadrul Ministerului Sănătății în Reformă.

— Numiți asemenea proiecte-pilot.

— Mă refer la policlinicile și micile clinici cu caracter privat, la laboratoarele private, la ansamblurile (sanatorii, preventorii etc.) private. Apoi e important să se creeze un statut specific pentru cabinetul medical privat. Sînt multe probleme de rezolvat pe plan economic, legislativ și etic. Am în vedere realizarea practică a acestui proiect care n-aș mai dori să se împotmolească în teoretizări sterile, fără finalitate concretă. În reformă e nevoie de un spirit pragmatic și administrativ, extrem de dinamic, ca să nu risipești banii puțini sau mulți pe care îi ai.

— Spuneți-ne, privatizarea în domeniul asistenței sanitare nu poate deveni încă o povară suplimentară pentru public?

— Privatizarea înseamnă obligatoriu optimizarea eficientizarea asistenței medicale. Iar la noi înseamnă un lucru fundamental: redobîndirea demnității actului de asistență medicală, dintr-o dublă perspectivă: demnitatea pacienților, a publicului, a beneficiarului și demnitatea cadrului medical, a medicului, a specialistului. Relația medic-pacient se îmbunătățește vizibil într-un asemenea cadru. Știm cu toții ce importanță morală și psihică are trecerea de la o alocare de fonduri pentru prestația medicală „ilicită", „ascunsă", „pe sub masă" la o transparență a prețului. Prețul de prestație nominalizat prin tarife afișate la lumina zilei reprezintă și un preț al demnității.

— În ce constă deci, domnule Adrian Barbu, asistența tehnică acordată de Confederația Elvețiană, Ministerului Sănătății din România?

— Asistența sanitară din România va trebui să se încadreze în Reformă. Lucru acesta se realizează printr-o ridicare a ștachetei asistenței sanitare — optimizare, eficientizare, redotare etc. — și prin privatizarea sectorului medical. Dar nu trebuie să uităm că în toate țările civilizate există și un sector public pe lîngă sectorul privat. Într-o țară ce-și propune să cultive valorile democrației nu se elimină alternativele. Ele intră în competiție. Și cînd această competiție înseamnă o mai mare grijă pentru om și pentru calitatea sănătății sale o nevoie de o colaborare profundă între specialiști. Așa cum am stabilit de la început, în cadrul acestui seminar, faptul că Elveția dorește să acorde asistență tehnică României în domeniul sănătății, nu înseamnă defel că o țară mai dezvoltată asistă țara dumneavoastră ca pe un pacient. E un program de colaborare și de eficientizare.

— Domnule Adrian Barbu ați fost la Ministerul Sănătății la domnul ministru prof. doctor docent Iulian Mincu pentru a-i comunica ideile și concluziile acestui seminar?

— Firește. Și am întîlnit o mare receptivitate pentru introducerea extrem de rapidă a elementelor de reformă. Domnul ministru mai prevede crearea într-un termen scurt a unui Ordin Profesional al Medicilor, organism care a avut o importanță deosebită în perioada interbelică.

În Reformă, în privatizare, trebuie să trecem de la «experiența de haiduci» a trecutului apropiat la un cadru legal administrativ profesional ireproșabil. Experiența pe care o am în acest domeniu privind aplicarea Reformei în celelalte țări din Europa de Est și Centrală mă face să fiu optimist, în ciuda greutăților și prejudecăților. Dar trebuie să subliniez încă o dată că privatizarea în cadrul asistenței medicale nu înseamnă comerț și practicarea actului medical la bursa neagră ci profesionalism, competență, performanță adesea. Și, firește, intrarea într-o normalitate. E normal că dacă vom fi asigurați pentru sănătate să fim chiar asigurați. Și e normal ca medicul să aibă un statut material și moral fără fisură.

DOINA URICARIU ■

FECIOARA DE LA PAREPA

Acum 58 de ani, într-o joie din august (29), pe cînd avea 11 ani, Maria (așa o cheamă pe fecioară) a fost chemată la joacă de două fetițe din vecini. Voiau să se joace cu un plug (îmi arată fotografia plugului făcută la vremea ...ea de fotoreporterii veniți ...la București). Făcîndu-i-se ... Maria se întoarce în casă. Pe drumul pe care îl face de acasă la locul de joacă unde o așteptau celelalte fetițe este oprită de un norașș care coboară din cerul senin la cîteva palme deasupra capului ei. O mînă diafană i-a atins cu gingășie creștetul și fetița a luat cunoștință înspăimîntată de misiunea divină care i se încredința. Era după-amiază. Un șir de îngeri cîntau în felurite limbi, așezați pe treptele unei scări care se înalță de la pămînt la cer.

La marginea bălții din apropiere, cîțiva pescari cu coșuri au văzut-o căzută în genunchi și vorbind „singură". Două femei — Ileana Petru și Neacșa Panait — nedîndu-și seama ce se petrece, s-au ...piat și au încercat să o ri... În momentul în care au atins-o au fost azvîrlite înapoi de un șoc puternic asemănător celui electric. Ră-

2 (FECIOARA)

masă în genunchi, fecioara răspunde întrebărilor lui Dumnezeu: „Știi ce zi de praznic este astăzi?" Ea nu știa. Era ziua tăierii capului sfîntului Ioan Botezătorul. „Ce ai mîncat de post?", „Ceai, roșii și măsline" răspunde fata. „Nu te teme! Am venit să-ți spun să vestești voia mea. Spune oamenilor să păstreze legea creștină ortodoxă. Să meargă duminicile la biserică, să țină cele patru posturi mari și la fel să postească miercurea și vinerea. Patriarhul (în vremea aceea Miron Cristea) să dăruiască o troiță de lemn satului Parepa. Preotul satului (în vremea aceea Anghelache Vasile) să ridice două cruci de piatră, să sape o fîntînă și să ridice o capelă. Am să las semne ca să fii crezută". Semnele lăsate au fost doi porumbei albi cu gîturi lungi, mult mai mari decît cei obișnuiți. (În memoria lor femeile-maici care îngrijesc de gospodăria fecioarei cresc și astăzi porumbei. Ușile casei părintești au rămas date de perete tot timpul în care acești porumbei au rămas pe acoperiș. Dacă erau închise, ele se deschideau singure la loc. Aceste semne au persistat pînă ce chestura din Ploiești, informată de primar, a trimis doi subofițeri cu motocicletele să verifice știrile neliniștitoare parvenite din sătucul de cîmpie dintre Ploiești și Buzău. Au fost informate Patriarhia și bineînțeles ziarele timpului. Sute de mii de oameni au început să se perinde în pelerinaj. Fecioara are o impresionantă colecție de documente fotografice care o arată înconjurată de credincioși alături de patriarh sau de alte personalități ale timpului. Pentru a fi protejată de curiozitatea și elanul celor mulți care voiau să se afle în prezența ei, Armata Română i-a pus la dispoziție un corp de strajă. În 1941 s-au pus temeliile bisericii ridicate în apropierea locului unde fecioara a avut viziunea și a căpătat puterile miraculoase (fecioara prezice viitorul și îndrumă pe cei aflați în necaz). Comuniștii au oprit bineînțeles lucrările la construcția bisericii, au izolat-o și au persecutat-o pe fecioara, mai blînd sub Dej, mai aspru sub Ceaușescu. În timpul dictaturii acestuia din urmă, într-o zi de vară, pe cînd se afla la sapă pe tarlaua C.A.P.-ului, Maria a avut cea de a doua viziune. I s-a arătat Maica Precistă și i-a zis, „Nu mai plînge și nu te teme. Am să-ți dau putere și vei trăi să vezi biserica ridicată". În 1990 s-au reluat lucrările la construcția bise-

3 (FECIOARA)

ricii. Zidurile sînt acum ridicate pînă sus la cupolele, deocamdată, din lemn. Între timp fecioara nu a încetat să-și împlinească misiunea. Miliția lui Ceaușescu a eșuat în cîteva rînduri cînd a încercat să o „ridice" pentru cercetări. Căderea în dizgrație a domnului Păunescu este pusă pe seama unei răutăți pe care acesta și-ar fi permis-o față de ea. Oamenii din sat povestesc că domnul Păunescu, pe atunci în plină ascensiune, i-ar fi confiscat cartea cu ajutorul căreia fecioara deslușește destinele celor care vin să o consulte. La cîteva zile după aceea o parte a tribunei stadionului din Ploiești se prăbușea în timpul concertului cenaclului „Flacăra". Această prăbușire antrena și căderea domnului Păunescu într-un con de umbră din care nu a mai ieșit decît după decembrie '89 sprijinit de alți protectori. Chestionată în legătură cu acest aspect fecioara a dezmințit. După spusele domniei sale, o doamnă din suita notoriului animator (Georgeta Blănaru) ar fi vizitat-o și i-ar fi transmis ordin din partea „șefului" (referință la Ceaușescu) să înceteze acțiunea misionară. La cîteva zile după aceasta s-a petrecut tragicul eveniment. În prezent oamenii vin la fecioara din Parepa în flux constant, își lasă pantofii la ușă, se spovedesc, îi cer ajutorul și îndrumarea. În Ploiești se zvonește că a murit. Fecioara pune aceste zvonuri pe seama credincioșilor grupați în secte. În ceea ce privește fenomenul „Noul Ierusalim" domnia sa îl respinge.

MARIAN MARIN ■

ICPE

fără noi, pesimismul ar invada viitorul

ADRESA : B-dul Tudor Vladimirescu nr. 45-47, sector 5, Bucureşti
cod 79263, tel. 631.41.00, fax 781.68.20 , telex 01.04.86

Aerograf profesional cu sursă de aer comprimat STAR
Servomotoare fără perii SFP
Servomotoare cu rotor disc SRD
Adezivi profesionali: CYANOLIT, PENLOC, VITRALIT,
Tahogeneratoare TG, maşini de echilibrat dinamic HBD
Diverse perii şi magneţi.

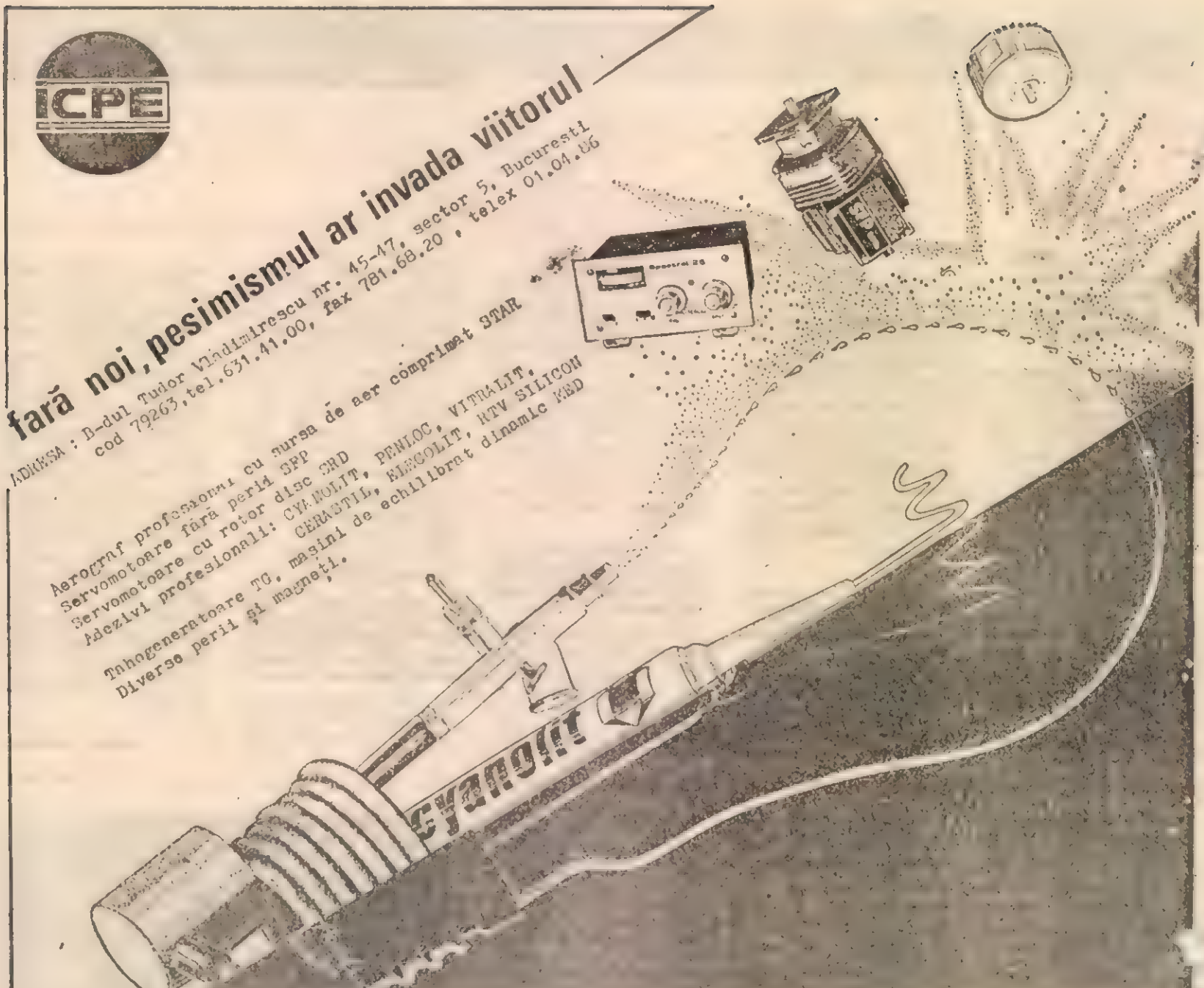

CUVÎNTUL „FĂRĂ" POATE SĂ ÎNSEMNE ŞI UN AVANTAJ

Am fost obişnuiţi mult timp cu ideea că FĂRĂ referinţă — un cuvînt care exprimă un dezavantaj sau o non-calitate ca de exemplu : ţigări FĂRĂ filtru, metrou FĂRĂ ventilaţie, contacte FĂRĂ argint, motoare electrice FĂRĂ cupru etc.

Aceste produse au rezultat de cele mai multe ori din lipsa unor materii prime dar în unele cazuri şi dintr-o proastă înţelegere a noţiunii de economie făcută în detrimentul calităţii.

În momentul de faţă prin anumite realizări din domeniul tehnicii corelate cu cerinţele legate de protejarea mediului sau a sănătăţii umane şi nu în ultimul rînd urmărind reducerea preţului de cost **fără a diminua calitatea** s-a ajuns pînă acolo încît cuvîntul FĂRĂ să exprime un avantaj sau o calitate.

Sînt cunoscute în acest sens :

— benzina FĂRĂ plumb, cu avantaje legate de reducerea poluării mediului ;

— telefonul FĂRĂ fir, cu o serie de avantaje atît în ceea ce priveşte funcţionalitatea cît şi din punctul de vedere al cheltuielilor de instalare şi exploatare.

În cadrul Institutului de Cercetări şi Proiectări Electrotehnice Bucureşti, I.C.P.E. —S.A., o serie de rezultate ale cercetărilor îşi definesc avantajele prin cuvîntul „FĂRĂ".

Astfel, în domeniul **servomotoarelor electrice** s-au dezvoltat variantele constructive FĂRĂ perii (au durata de funcţionare mărită, nu necesită întreţinere), FĂRĂ carcasă (au dimensiunile de gabarit şi consumurile de materiale reduse), FĂRĂ crestături (manopera mai mică şi o foarte bună comportare la turaţiile joase).

În domeniul **traductoarelor rotative** de turaţie şi poziţie, pe lîngă variantele arătate la servomotoare apare în plus şi varianta FĂRĂ ax şi rulmenţi (au dimensiunile mai mici, utilizarea lor făcîndu-se prin integrarea în servomotor şi un preţ de cost mai mic).

Aceste variante coexistă acum cu variantele vechi, dar avantajele lor le vor face de neînlocuit în viitor.

În domeniul materialelor carbonice, una din aplicaţii se referă la utilizarea acestora la confecţionarea materialelor de frictiune de la saboţii de frînă şi de la discul de ambreiaj FĂRĂ azbest.

Se ştie că eliminarea azbestului din materialele de frictiune reprezintă un deziderat important, azbestul fiind un material cancerigen.

În domeniul adezivilor I.C.P.E.—S.A. pune la dispoziţia beneficiarilor adezivi FĂRĂ solvent produşi de firma elveţiană PANACOL—ELOSOL, lipsa solvenţilor reprezentînd un important avantaj legat de diminuarea poluării mediului.

Sînt însă şi probleme la a căror rezolvare nu s-a ajuns încă şi anume nu avem încă frigidere FĂRĂ freon şi condensatoare FĂRĂ clorfen, probleme a căror soluţionare ar însemna paşi importanţi făcuţi pe calea reducerii poluării mediului.

Pentru rezolvarea multor probleme în care cercetătorii din ţara noastră sînt angrenaţi, sînt necesare eforturi deosebite atît umane cît şi materiale, care însă nu se pot face FĂRĂ bani.

Experienţa existentă arată însă că investiţiile în cercetare totdeauna au fost eficiente, fondurile investite fiind recuperate prin aplicarea rezultatelor cercetării.

Dr. ing. VASILE NICOLAE
director general ICPE S.A.
Bucureşti

Fapte ciudate

URIAȘELE STATUI DE PE MARTE

...Făcîndu-se ecoul acelei părți din opinia publică ce nu este încă satisfăcută de modul în care este exprimată apariția vieții pe Pămînt (ipoteza Oparin—Haldane), autorul respectiv a ajuns la concluzia că unele descoperiri senzaționale de pe Marte evidențiază faptul că originea și trecutul omenirii nu vor putea fi descifrate numai prin cercetări care privesc strict planeta noastră.

Deschizînd un nou orizont ipotetic, G. F. Freusch și-a susținut ideile sale prin prezentarea unor studii analitice cu totul deosebite, efectuate de către specialiști din cadrul NASA asupra documentarului fotografic transmis în cursul desfășurării programului „Vi[illegible]". Dat fiind volumul [illegible] de clișee cartografice comunicate pe calea undelor — circa trei sute de mii de imagini fotografice —, transpunerea acestora nu a fost numai o problemă de durată, ci și una financiară ; astfel, după recepționarea semnalelor codificate, în următorii zece ani au putut fi prelucrate prin operații cu totul speciale — computerizate — doar vreo șaizeci de mii de fotografii (restrîngerea numărului de prelucrări s-a datorat indeosebi costului extrem de ridicat al transpunerilor). Poate că restul de două sute patruzeci de mii de imagini ar fi rămas în așteptare încă mult timp, dacă un specialist în calculatoare electronice nu ar fi inițiat o studiere mai atentă a acestui material documentar atît de valoros. Vincent di Pietro studiind aproape două mii din fotografiile prelucrate prin computerele construite în acest scop, a remarcat că pe unele dintre acestea, specialiștii care le-au analizat din diferite puncte de vedere, au adnotat titlul de „cap". Sesizat de acest cuvînt cît și de faptul că cei care au efectuat primele analize considerau „chipul" aflat undeva în regiunea Cydonia ca fiind un rezultat întîmplător al acțiunii agenților naturali, Di Pietro l-a antrenat pe un mare specialist în tehnica de lucru a computerelor respective — pe Gregory Molenear — să conlucreze la îmbunătățirea calitativă a fotografiilor stranii. La scurt timp, imaginile îmbunătățite pe care le-au realizat au apărut ca fiind cu adevărat tulburătoare : jumătate din fața de piatră a „capului" (partea sa dreaptă) — care era iluminată de razele solare — evidențiia în mod clar că „acolo sus" o întreagă stîncă a fost sculptată în forma unui cap uman, distingîndu-se perfect părul, nasul cu nara dreaptă, gura, bărbia și respectiv ochiul drept cu orbita sa. O a doua fotografie expusă asupra aceleiași regiuni marțiene dar sub un alt unghi, atunci cînd modulul terestru se afla la perigeul orbitei sale circumplanetare, a permis reconstituirea spectaculară și a celeilalte jumătăți de față — partea stîngă —, care în prima imagine a fost surprinsă în umbră ; s-a pus astfel în evidență și cel de al doilea ochi cu orbita sa, conturul complet al bărbiei, precum și conturul distinct al podoabei capilare.

Descoperind pe imaginile respective și existența grupului de piramide, cei doi specialiști au insistat și mai mult asupra calității detaliilor din fotografiile „chipului de om" de pe Marte ; apelînd la metoda computerizată a codificării culorilor false, amănuntele suplimentare obținute au fost cu totul impresionante : nu numai că globurile ochilor aveau la centru și pupilele lor, dar ochiul drept avea sub pleoapă... o lacrimă... De ce oare ? Vor afla vreodată pămîntenii tristul motiv al acestei lacrimi imortalizate pe imensa sculptură marțiană, care privește spre cer și al cărei chip înlăcrămat poate fi văzut numai de la înălțime ? Care a fost oare drama care s-a petrecut cîndva pe Planeta Roșie, astăzi pustie ?

Sesizat și el de aceste descoperiri de un realism cu adevărat fantastic, dr. M. J. Carlotto — un alt mare specialist în calculatoare de la NASA — a făcut la rîndu-i eforturi deosebite pentru a obține cît mai multe detalii în imaginile respective ; și iată că în anul 1986, acesta a demonstrat colegilor săi și apoi oamenilor de știință ai domeniului, că talentații sculptori care s-au aflat cîndva pe Marte probabil într-o situație tragică, au cioplit în piatra stîncii — între buzele întredeschise ale unui zîmbet trist — pînă și dinții pe care îi are orice ființă umană.

În contextul acestor descoperiri tulburătoare, Di Pietro a fost cuprins de o adevărată pasiune a căutării în documentarul fotografic transmis de modulul „Viking Orbiter" și a altor imagini semnificative ; și astfel, în lotul de fotografii prelucrate, ar mai fi găsit și un alt clișeu cu indicația adnotată „cap". Insistînd și la această imagine pentru o redare îmbunătățită a detaliilor, el a reușit să pună în evidență o a doua sculptură de mari dimensiuni, avînd de asemenea chip uman ! Noua operă de artă marțiană se află situată într-o altă regiune deșertică — numită Utopia Planitia —, zonă în care la o anumită distanță amartizase modulul „Viking Lander 2" ; deși la această sculptură trăsăturile feței erau diferite de cele ale „chipului" din Bazinul Cydonia, s-a remarcat totuși un același mod de aranjare a părului. Dar în baza informațiilor pe care a putut să le obțină cu privire la eforturile specialiștilor respectivi, G. F. Freusch a prezentat în cartea sa și faptul că în cadrul celor șaizeci de mii de fotografii prelucrate, cercetătorii de la NASA ar mai fi identificat încă alte zece mari sculpturi executate pe diferite stînci, care aveau de asemenea chip de om...

...Într-o regiune mai apropiată de Polul Sud al Planetei Roșii s-ar fi evidențiat și niște structuri avînd contururi geometrice — pătrate și dreptunghiuri — ; ar putea fi acestea niște ziduri rămase în picioare, sau fundațiile unor construcții de „tip urban" ? Specialiștii de la NASA care au analizat imaginile regiunii respective au sesizat o adevărată asemănare între acele structuri marțiene și ruinele terestre — fotografiate de cosmonauți aflați pe orbită — ale ciudatului ansamblu al construcțiilor din piatră existente în „citadela" Machu Pichu din munții Anzi. Drept urmare, cercetătorii de la NASA au denumit ivestigațiile marțiene într-un mod foarte sugestiv : „ruinele orașului Incas".

Dar la fel de ciudate par a fi și anumite forme mari, circulare, care de asemenea par a fi fost sculptate în stîncă ; acestea au fost identificate în zona ecuatorială a planetei vecine...

Să fie oare toate aceste sculpturi artistice doar simple efecte întîmplătoare ale eroziunii naturale produse de nisipul purtat de vînturi, ajutat de variațiile importante ale temperaturii ?... Părerea comună a lui Vincent Di Pietro și a lui Gregory Molenear era însă foarte sugestivă : „Dacă numeroasele detalii șocante ale capetelor din piatră s-au format în urma unor procese naturale, atunci însăși Natura trebuie să fie o ființă, cu un grad deosebit de inteligență !"

Încercînd să ofere anumite explicații personale pentru acest șir de descoperiri extraordinare oferite în modul cel mai obiectiv de către aparatura de înaltă performanță montată la bordul roboților spațiali, G. F. Freusch a imaginat în finalul cărții sale mai multe scenarii ; desigur, acestea depășesc totuși posibilitățile actuale de verificare și de acceptare științifică.

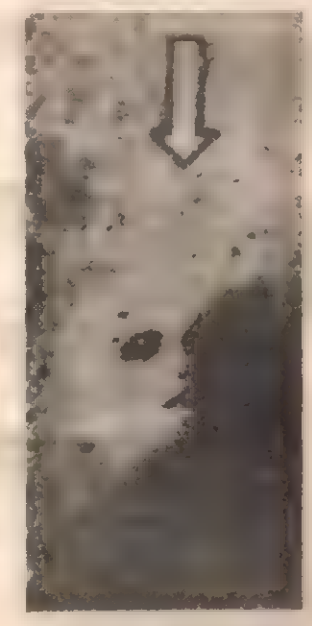

Una din fotografiile realizate de sonda spațială americană în care experții au izbutit să distingă misterioasele sculpturi megalitice

Întrebîndu-se dacă acei constructori și sculptori ai monumentelor megalitice de pe Marte au fost fie o populație planetară, fie călători spațiali veniți din alte sisteme solare — sau chiar eventuali cosmonauți ai unui ciclu anterior de civilizație care ar fi putut exista cîndva pe Terra —, autorul avansează și o altă ipoteză, mai dramatică ; aceasta are la bază o prezumție astronomică mai veche, care considera că într-o epocă anterioară, s-ar fi produs explozia unei a zecea planete ce ar fi existat „odată" între Marte și Jupiter ; acest corp ceresc ipotetic a fost denumit Phaeton. Dacă pe nestiuta planetă-solară a existat viața și chiar o civilizație avansată, locuitorii săi ar fi putut să ajungă în faza de a stăpîni atît tehnica zborurilor spațiale, cît și aceea a fisiunii nucleare. Și, într-o bună zi, conform scenariului imaginat de G.F. Freusch, ar fi intervenit dezastrul : ori din nesăbuința ambițiilor planetare, jocul cu energia nucleară a dus la propria distrugere astrală, ori catastrofa s-a datorat ciocnirii planetei cu un asteroid gigant. Din grupurile restrînse de locuitori care ar fi scăpat din groaznicul eveniment, unii ar fi reușit să ajungă pe Pămînt, pe cînd alții numai pe Marte, unde au rezistat un timp. În amintirea cumplitei drame, cei rămași pe Planeta Roșie au construit cîteva piramide ; acestea aveau atît rolul de a atrage atenția asupra existenței grupului de refugiați, cît și de a proteja pentru o posteritate nestiută, cît mai sigur, textele unei fantastice istorii astrale. Totodată, aceștia au cioplit în piatra unor stînci marile chipuri de om cu lacrimi în ochi, cu speranța că frați de ai lor sau alte ființe evoluate vor survola planeta-refugiu și îi vor salva. Sau poate chiar mai mult, acea lacrimă de sub geana de piatră ar putea fi un avertisment adevărat, la scară cosmică, privind groaznicul destin al unei civilizații planetare, în cazul cînd s-ar lăsa antrenată în nesăbuitul conflict al ambițiilor, folosind în acest cumplit joc energia ascunsă a materiei...

FLORIN GHEORGHITĂ
Desen de MIHAI ZGUBEA

MAGIA MODEI 1993

Manifestarea se află la cea de a doua sa ediție și a fost creată în intenția de a stimula, pe de o parte, creația vestimentară autohtonă și, pe de altă parte, jurnalistica de gen, comentariul autorizat de modă.

Prima ediție, cea din 1992, a îmbrăcat forma unui spectacol televizat, la care au participat 10 case de modă din întreaga țară, cu rochii de seară. Tema spectacolului și a dezbaterii propuse comentatorilor de modă a fost : „MODA CA ARTĂ" Argumente teoretice au fost aduse în spectacol de esteticianul VICTOR ERNEST MAȘEK, CAMELIA STĂNESCU, MIRCEA ALBULESCU (cu versuri proprii), VALERIA SECIU (recital Ovidiu), SERGIU ANGHEL, SIMINA IVAN și alții.

Cu acel prilej s-a instituit și premiul MAGIA MODEI pentru jurnalistica de gen. În urma unui sondaj efectuat prin intermediul emisiunii „Prietena mea Eva" (realizator DOINA BERCHINĂ) și a consultării mai multor specialiști, premiul a fost oferit tinerei ANCA ALEXANDRESCU, pentru cele 100 de rubrici de modă semnate în intervalul 1991—1992 în revista ȚARA, în fiecare săptămînă.

Pentru viitor, există intenția inițierii a încă două premii MAGIA MODEI :

— pentru cel mai bun creator de modă prezent cu o colecție proprie într-un spectacol de modă în anul respectiv ;

— pentru cel mai bun manechin profesionist ;

Ediția a doua a manifestării, MAGIA MODEI 1993, realizată sub forma unui colocviu prilejuit de transmiterea celei de a 100-a emisiuni radio „MODA TRECE, MODA VINE" la ANTENA BUCUREȘTILOR (postul național), își propune reunirea creatorilor și comentatorilor de modă, a unor personalități din domeniul culturii și reprezentanții unor firme, preocupați cu toții de lărgirea sferei informației și educației în domeniu.

Tema întîlnirii : CIVILIZAȚIA ÎNFĂȚIȘĂRII.

Moderator : DOINA BERCHINĂ.

Programul cuprinde mai multe intervenții pe marginea temei anunțate, o prezentare de modă și desemnarea cîștigătorului premiului MAGIA MODEI 1992 pentru jurnalistica de gen.

Datorăm firmelor : COMAREX (Marian Albu) și MELODY (Viorel Păunescu) posibilitatea desfășurării acestei manifestări dedicate frumosului.

Din Edmonton, Alberta, Canada

CU PETRE BOKOR, „Bucureşti-par avion", prin telefon

PETRE BOKOR s-a născut la Cluj, în 1940 • Absolvă IATC — I.L. Caragiale din Bucureşti, secţia regie, în 1970 • În 1978 părăseşte ţara pentru a se stabili în Canada • Numărul spectacolelor de teatru regizate în România, pe continentul nord-american şi în Australia depăşeşte cifra 100 • A scris numeroase proze originale, piese de teatru, studii de specialitate, scenarii de film în limbile română, maghiară, franceză şi engleză • Este autorul (nesemnat, din motive lesne de înţeles la vremea respectivă) volumului „Carte despre Toma Caragiu", apărut în 1985 ce urmează a fi retipărit (cu menţionarea autorului, de data asta) la Editura Artemis • Deţine 12 premii internaţionale pentru regie şi dramaturgie obţinute în Germania, Franţa şi Canada • Între 1979 şi 1988 este directorul artistic al Teatrului Francez din Edmonton, Canada • Fondează în 1981 şi conduce Théâtre à la Carte al Facultăţii Saint-Jean, Universitatea din Alberta • Este fondator şi director artistic a 7 ediţii ale Festivalului de Teatru Francofon din Alberta • În 1989 fondează şi conduce ca director artistic Teatrul Studio din Canberra, Australia • Este conferenţiar al Departamentului de Teatru al Universităţii din Alberta, unde predă „performing arts" şi actorie • Între 1989 şi 1991 a pus bazele şi a condus Departamentul de Teatru al Universităţii Naţionale din Australia.

— Cred că trebuie să încep prin a-mi cere scuze, nu-i aşa ? Te rog să mă crezi că am o motivaţie majoră de a fi tăcut atît de mult şi nici pe departe nu se trage din zile petrecute în lene sau huzur !

— Am crezut că după neobişnuita ta vacanţă din vara trecută, cînd ai muncit zdravăn, să pui pe picioare în şase săptămîni un spectacol cum e „Jacques şi stăpînul său" al lui Kundera, ai dreptul la relaxare.

— Să ştii că am trăit vara trecută o vacanţă cum mulţi confraţi şi-ar dori-o ! Reîntîlnirea cu actorii Teatrului Mic, după 15 ani şi atîtea mii de kilometri m-a făcut fericit.

— Ai plecat imediat după premieră, dar nu mă îndoiesc că ai aflat de succesul pe care l-a avut spectacolul.

— Mă bucur, pentru că, nu o dată am oftat, cînd puneam cîte un spectacol pe undeva, prin lume : „Ce ar putea crea un român din rolul ăsta !" Da, m-am gîndit la asta şi cînd am avut succes cu premiera canadiană — în franceză — şi cînd am avut succes cu cea australiană, în engleză. Ce-ar face un român ! A fost aproape un rămăşag.

— L-ai cîştigat ! Dar, care e motivul tăcerii, dacă n-ai huzurit ?

— De curînd am predat (în sfîrşit !) Editurii bucureştene Gutenberg — Casa Cărţii, manuscrisul **„Basca lui Şexpir"**, „un roman literar, teatral şi sentimental", de vreo 340 de pagini, la care am brodat, literalmente zi şi noapte, patru luni. Cînd m-am apucat de lucru, n-am ştiut eu în ce fel de lemn îmi înfig securea !...

— Ca şi cum ai fi la prima încercare literară !

— Scriind atîţia ani proză „scurtă", nu mi-am dat seama că romanul are cu totul alte exigenţe, cere o cu totul altă implicare, continuitate, tensiune, o dată plonjat în el, nu poţi ieşi decît ajuns la malul celălalt...

— Înţeleg că, predînd manuscrisul, eşti, deja, pe malul celălalt, aşa că, nu te mai plînge !

— Nu mă plîng, Doamne fereşte, doar mă scuz...

.• Romanul e o stranie combinaţie de autobiografie — ficţiune şi e plasat în Bucureştiul anilor 1964—1965. Au fost pentru mine anii cei mai plini de întîmplări, de peripeţii, de nostalgii... în fine, cum obişnuiesc să fie anii de tinereţe ! Retrăirea lor, chiar a unor momente pe care la vremea aceea le consideram triste, mi-au produs un sentiment de bucurie. În sfîrşit, acum romanul e în mîna redactorului şi dacă toate merg bine, peste cîteva luni va fi în mîna cititorului şi, trei zile mai tîrziu, în mîna vînzătorului de seminţe, pentru fabricat cornete...

— Dacă e s-o dăm pe glumă, cine crezi tu că are timp, în România, cu economia asta de piaţă, să mai citească o carte în trei zile ? Şi care o vînzătorul ăla de seminţe aşa bogat încît să-şi permită să facă un cornet. Nu ştii ce scumpă e hîrtia ? Ca să nu mai punem la socoteală faptul că stăm prost cu agricultura şi nu ştiu, zău, dacă o să avem seminţe ! N-ai nici o şansă, cartea ta va sta pe un raft de bibliotecă ! Şi e s-o şi citim, chiar dacă nu chiar în trei zile.

— Mă rog, eu mi-am făcut datoria, nu e vina mea că nu voi intra la Academie !

— Lasă, că acolo e domnul Bîrlădeanu ! Mai bine spune-mi ce faci acum.

— O altă carte, o altă promisiune — ţi-am mai vorbit despre ea — de data asta fată de Editura „Cartea Românească". **„Bucureşti — Par Avion".** Va fi o carte-colaj şi va cuprinde povestea anilor 1978—1990 (de la data cînd am emigrat pînă la data Revoluţiei) trăiţi de mine la Bucureşti...

— ...prin corespondenţă.

— Da, o carte de memorialistică, dar dobîndită indirect, prin citate din scrisorile pe care mi le-au trimis diverşi „corespondenţi voluntari" — cu Sandu în frunte ! (regizorul Alexandru Tatos — n.r.). Firească, ideea mi-au dat-o chiar maldărele de scrisori pe care le-am primit şi le-am păstrat (în plus, le-am mutat cu mine de la Montreal la Edmonton, apoi la Canberra şi iar înapoi, aici !) tocmai pentru că ele conţin fragmente minunate, descrieri pitoreşti şi „subînţelesuri" extrem de savuroase... Va fi pasionant să le reproduc şi să le comentez. Firească, între timp mai şi predau la Facultate cele patru cursuri de teatru şi mai şi repet cu nişte studenţi de-ai mei piesa „Don Quijote-reciclat", o adaptare amuzantă după Cervantes. În rest, pe la noi toate bune şi frumoase, e iarnă, dracu' s-o ia, aşteptăm să vină vacanţa de vară...

Interviu realizat prin telefon de LIANA MOLNAR TATOS ■

EDITURA FLACĂRA DIN NOU LA DRUM

Constantin Banu, fondatorul revistei Flacăra în anul 1911, despre care s-a scris încă prea puţin faţă de însemnătatea lui în peisajul cultural din acea perioadă, a înfiinţat şi o editură cu acelaşi nume ca al revistei. Ea a propus cititorilor volume semnate de autori prestigioşi, români şi străini, încercînd să îmbine, cum este şi firesc, interesul pur comercial cu cel al valorii literare. Aici au văzut lumina tiparului cărţi semnate de Sadoveanu, D. Anghel, Eugen Lovinescu, Victor Eftimiu, Minulescu, Goga, Vlahuţă, precum şi de Balzac, Wells, Dumas, Edmond Rostand, conturînd, pentru cine parcurge lista acestor apariţii, o imagine emblematică pentru stăruinţele într-un frumos ale unor oameni interesaţi de sporirea spiritualităţii româneşti.

După multe decenii, iată, ne încumetăm să pornim din nou la drum şi să reînfiinţăm Editura Flacăra, convinşi că stă numai în puterea noastră să ne descoperim o cale proprie în puzderia de edituri existente în acest moment. Nu ne va fi, cu siguranţă, uşor, năzuinţele ne sînt poate mai mari decît posibilităţile actuale, dar, cine ştie, peste ani, pentru un autor va fi poate o mîndrie să-i apară o carte la Editura Flacăra.

Pînă atunci însă, să ne aducem aminte de spusele acestui om alos care a fost Constantin Banu :

„Socotesc deci că orice faptă care poate contribui la cumpănirea unor preocupări atît de exclusive şi care ţinteşte la căutarea unui teren în cuprinsul căruia patimile politice să piardă ceva din înverşunarea lor şi sufletele să se simtă înfrăţite în slăvirea aceloraşi idealuri, este o faptă bună şi care merită jertfa unei sincere sforţări".

Sînt cuvinte pe care le socotim de o stringentă actualitate.

GEORGE ARION ■

PRIMA APARIŢIE

CATHERINE DENEUVE ÎN VIETNAM (2)

• Celebra actriţă în dialog cu PARIS MATCH

— Eliane, personajul pe care îl interpretaţi în filmul „Indochina", se pare că face parte dintr-o lungă serie de eroine pe care le-aţi întruchipat pînă acum pe ecran. Ea seamănă cu dumneavoastră mai ales cînd vorbeşte despre emoţii.

— Personajul poate că îmi este apropiat, dar nu se identifică cu mine. Cînd mă impresionează ceva sînt incapabilă să vorbesc. Cu cît ea mă emoţionează mai mult, cu atît mai puţin pot să exprim ceea ce simt.

— Nu vreţi sau nu puteţi să vă exprimaţi...

— Îmi place aproape în acelaşi timp să mă dăruiesc şi să mă sustrag. În asta constă forţa şi natura mea. Trebuie să ascund lucrurile. Reclam dreptul secretului. De fapt, nu reclam nimic, fiindcă mi-l iau singură.

— Întotdeauna aţi fost aşa ?

— Încă de la debut, am făcut în aşa fel încît să mă port obişnuit. Cu cît oamenii ştiu mai puţine despre mine, cu atît mă simt mai bine. Aşa mi-e felul.

— Trebuie, totuşi, să existe un motiv sau vreo explicaţie pentru această preferinţă de a nu vorbi despre dumneavoastră.

— Nu numai că nu doresc să vorbesc despre mine, dar nici nu-mi place să se vorbească despre mine.

— La filmări, reuşiţi să vă găsiţi echilibrul ?

— Din nefericire, eu cred că a filma este vital pentru echilibrul meu. Mi-ar plăcea chiar să joc în filmele în care n-am jucat. Dar nu am mereu la dispoziţie roluri bune, nici filme valoroase.

— E greu de menţinut echilibrul à la Deneuve ?

— Echilibrul meu este de fapt o imagine. O imagine care mă prinde. Mi-o pun în faţă şi eu mă ascund după ea pentru a face ceea ce vreau, neinteresînd pe nimeni decît pe mine.

— Adică ?

— Dacă v-aş povesti ce fac, nu m-aţi crede.

— Dar eu nu vă întreb ca să vă cred...

— Fiţi atent, să nu vă închipuiţi că duc o viaţă dublă, plină de fapte şi de gesturi reprobabile. Dar eu nu concep acum să nu mă ascund.

— Nu este un joc ?

— Bineînţeles că nu.

— O actriţă este totuşi determinată să se confeseze într-un fel aproape impudic ?

— Da. A juca înseamnă a înşela şi a minţi. Înseamnă să faci la comandă lucruri pe care majoritatea oamenilor nu le pot face de bună voie. Deranjează şi e neplăcut. A mă lăsa pradă acestor situaţii face parte din meseria mea, dar asta se opreşte aici.

— Faptul că vi s-a scormonit prin viaţa dumneavoastră personală încă de pe cînd eraţi o puştoaică vă determină să o apăraţi astfel ?

— Da. Faptul că, de foarte tînără, am trăit cu un bărbat celebru a declanşat o curiozitate deplasată. Am suferit din cauza asta. Ba mai mult, nici nu puteam crede ce se zvonea. Asta m-a şocat. Acum sînt blindată. Dar rămîn foarte agresivă cînd e vorba despre acest subiect.

— Faptul că vreţi să păstraţi discreţie asupra vieţii dumneavoastră personale cu atît mai mult stîrneşte şi exacerbează dorinţa de a afla amănunte...

— Treburile mele nu privesc pe nimeni şi nu văd de ce să le etalez în public.

— Mulţi o fac.

— Asta îi priveşte, dar e trist.

— Visaţi vreodată la un destin ca al Gretei Garbo ?

— (Izbucnind în rîs). Nu, nu Bineînţeles că nu.

— Aveţi totuşi tot ce vă trebuie pentru aşa ceva. Aveţi o carieră fără eşecuri de peste treizeci de ani.

— Am avut eclipse. Nu s-au văzut. Zone de umbră. Ştiute numai de mine. Eu nu vorbesc de filme care au fost mai puţin apreciate decît altele, ci de perioade umbrite referitoare la poziţia mea faţă de meserie.

— Continuaţi cu roluri care n-au fost niciodată ancorate în realitate.

— Este preferinţa mea.

— Nu vă gîndiţi niciodată că într-o zi aţi putea să vă opriţi ? Ca să vă ocupaţi de prietenii dumneavoastră, de florile dumneavoastră, de Amnesty International...

— De a face pe actriţa ? De... În sfîrşit, cred că da. Mă... desc la asta cînd sînt obosită. Dar să părăsesc lumea filmului, nu. Ar fi prea greu. Voi deveni producătoare. Este plictisitor să nu mai filmezi, să stai pe de lături. Ceea ce mă incită să mă protejez la maximum.

Traducere şi adaptare DOINA LINCU ■

HOPE OF DELINERANCE? Da şi cu Paul Mc Cartney cu tot şi cu toate bunele lui intenţii, ca un adevărat salvator! (2)

● Interviu realizat de
CRISTIAN SIMON
la RADIO VICTORIA
Baden-Baden

— Care a fost reacţia oamenilor cînd le-ai cerut ajutorul? Am înţeles că ai stat în Bruxelles şi că te-ai întîlnit cu Comisia Europeană?

— De fapt, nu am văzut Comisia Europeană. Cine-o vede? Cine l-a întîlnit vreodată faţă-n faţă? Dar a fost interesant fiindcă din afară îţi formezi impresia că ei sînt nişte fiinţe umane care stau în Bruxelles şi comunică între ele. Dar cînd iei legătura cu ei îţi dai seama că sînt persoane foarte interesante şi foarte interesate în această idee. Şi a fost o întîlnire amestecată. O doamnă grecoaică, un tip francez, un tip neamţ, un tip danez şi a fost bine. Le-am arătat clipul video pe care îl arătam de obicei la astfel de întîlniri, le-am explicat ce facem şi ce vrem să facem în continuare. Şi era o adevărată plăcere să-i priveşti pentru că nu sînt doar nişte palavragii, au luat foarte în serios ce le-am spus şi îţi simţeam chiar preocupaţi să găsească rezolvări şi asta drept să-ţi spun, m-a surprins. Plăcut.

— Paul, vorbeşte despre donaţia reginei. Vestea a ajuns şi la noi în Germania. Consideri că e un pas important în mersul vostru mai departe?

— Da, e important. Am scris oamenilor care sînt cît de cît faimoşi şi care au totodată bani. Şi, înainte de asta, în momentul în care am alcătuit o listă orientativă cu cei cărora ar fi trebuit să le scriu, în mod normal m-am gîndit la regină; îmi imaginez că e una dintre cele mai bogate doamne din lume. Ce-i drept, e cam ciudat ca un tip englez să scrie reginei: trebuie să fii puţin scrîntit! Nu prea ştiam eu cum să mă adresez cel mai bine, poate ar fi trebuit să încep cu „Sluga dumneavoastră prea umilă" sau o altă adresare medievală, în orice caz ceva foarte medieval. Însă mi s-a părut pînă la urmă mai sincer şi mai convingător să-i explic despre ce e vorba şi să închei cu „Credeţi că ne puteţi ajuta într-un fel sau altul?" Şi am avut plăcerea unui răspuns afirmativ. Ne-a trimis o scrisoare de susţinere, spunînd că ceea ce facem noi merită toate eforturile şi eu apreciez asta ca fiind arhisuficient venind din partea ei. Apoi ne-a trimis într-un plic cecul din partea celui care-i administrează banii şi care se numeşte „Keeper of the Royal private-purse" (păstrător al poşetei regale). A fost fabulos! Ne-a dat bani serioşi, ceea ce era în primul rînd un semn că era interesată în proiectul nostru. E o realizare! Pe urmă am putut menţiona acest lucru ca argument forte altor oameni de la care am încercat să obţin fonduri. Puteam să spun: „Uite, chiar regina ne-a dat, ar fi bine s-o faci şi tu!" Cel mai important e însă faptul că o avem de partea noastră.

— Ce alţi oameni v-au acordat suport material?

— O mulţime. Am scris o sumedenie de scrisori în toată lumea. Avem donatori, cum ar fi Eddy Murphy cu care am avut ocazia să colaborez recent, şi de la care am primit 50 000 de dolari cecea ce e o sumă frumuşică. Asta demonstrează că inima lui e acolo unde trebuie şi că vrea într-adevăr să facă ceva pentru viitor, pentru că în ziua de azi mulţi oameni obţin foarte mulţi bani, dar foarte puţini sînt dispuşi să-i dăruiască. De fapt nimeni nu vrea! Şi mai ales acum că toată lumea se află în recesiune, chiar că nu vrea nimeni. Aşa că e formidabil să vezi pe cineva ca el care să poată spune: „Faci un lucru mare Paul, îţi acord sprijinul meu!" Mi-a completat imediat un cec.

De asemenea Paul Simon ne-a fost de un real ajutor şi s-a dovedit cooperant. Cumnatul meu John Eastman, şi-a adus aportul. Jan Wenna/Wenner(?), editorul şi proprietarul revistei Rolling Stone, n-a stat deoparte. Aşa că avem sprijin din multe părţi. Lista e lungă şi donaţiile urmează încă să vină. Sîntem foarte satisfăcuţi, e un lucru încurajator.

— Şi noi vrem să te ajutăm! (Radio Victoria Baden-Baden)

— Cum aş putea să refuz?

— The Liverpool Institute for Performing Arts va deveni o şcoală pentru talente tinere venind din Europa şi din toate părţile lumii. Ce condiţie prioritară trebuie să îndeplinească un student pentru a se înscrie la această şcoală?

— E prea devreme să vorbim despre asta, încă nu am perfectat un proces de selecţie, dar ce pot să spun e că vom fi foarte atenţi. Vrem oameni cu talent. Dar vrem în acelaşi timp să-i descoperim pe cei care au sclipire care poate fi doar o strălucire a ochilor şi s ar putea să treacă neobservaţi dacă nu-i examinezi îndeaproape. Cineva de exemplu s-ar putea să nu fie în stare să scrie şi să aibă ca unic har acela de a fi comic sau bun actor.

Să luăm cazul meu: n-am fost niciodată capabil să învăţ să citesc notele muzicale. Am încercat dar nu mi-a reuşit. Nu se prindea chestia asta de mine şi pace! Şi, dacă mi-ai arăta partitura de la „Yesterday" ţi-aş putea-o cînta numai pentru că are titlul pe ea. Nu pot „vedea" muzica.

Deci noi vom lucra cu aşfel de oameni şi îi vom alimenta chiar. Intenţia noastră e să scormonim după ei în cele mai bune şcoli din lume. O să vedem atunci cum merge procesul de selecţie şi-l vom îmbunătăţi apoi şi vom avea în vedere şi pe copiii săraci. Poate printre ei se află unul dotat dar care nu dispune de bani şi care nu a avut posibilitatea să se califice în vreun fel. Poate îi vom lua pentru că e ca mine, e ca John Lennon cînd a început şcoala de artă. John nu era în stare să treacă un examen nici să-i pici cu cerară. Era foarte abstract; era mai mult decît un artist, zic eu, dar era foarte greu de înţeles şi odată profesorul lui l-a abordat într-o discuţie şi i-a spus: „Uită-te la desenele astea, sînt bune". Şi cam aşa a făcut el cursurile de artă. Ei, oameni ca ei ne trebuie şi ăsta va fi rolul meu, să-i găsesc. Voi lăsa pe seama altora pregătirea profesională şi educaţia ulterioară. O să încerc să mă gîndesc: „Uite, eu nu ştiu cum se face asta şi atunci cum o să fiu în stare să-l învăţ pe alţii? Asta e o întrebare foarte interesantă pentru mine.

(Va urma)

FLASH RADIO CONTACT

● **Demi şi jumătate!** („et Demi" mai exact!)

La 29 de ani Demi Moore, actualmente pe afişul filmului A Few Good Men, a decis să redevină docilă şi ascultătoare pentru a-şi însuşi cît mai multe cunoştinţe pe platourile de cinema unde turnează şi astfel să crească. Să crească în înţelepciune, bineînţeles, pentru că în ceea ce priveşte talia sînt puţine speranţe. De altfel, cu un asemenea prenume...

● Vă doresc să nu fiţi nevoite să-i scrieţi lui Sharon Stone!

Intriganta Sharon Stone primeşte în urma apariţiei în Basic Instinct munţi de corespondenţă zilnic. Uimitor este însă faptul că, scrisorile nu sînt toate declaraţii înfocate din partea masculilor din toată lumea pentru că printre ele se găsesc cam în aceeaşi măsură cuvinte de mulţumire din partea femeilor care au constatat o revigorare evidentă a vieţii lor sexuale după vizionarea filmului probabil şi sper fără un spărgător de gheaţă totuşi!

● **PATRICK BRUEL şi pe marile ecrane**

Cum live sînt puţine şanse să-l vedem, poate în filmul pe care-l va turna, „Profil Bas" pe Claude Zidi (Aripioară sau picior). Filmările vor începe în mai. Nu va mai juca alături de Isabelle Adjani (păcat!) în „Regina Margot", fiind înlocuit cu Daniel Auteuil. Pentru acest an el a anunţat şi un nou album pentru septembrie, ce va fi înregistrat ca şi precedentul la New York.

● **MACAULEY CULKIN se joacă dar nu cînd e vorba de bani!**

Nu s-ar putea spune că Macauley Culkin trebuie să ceară mamei bani de buzunar. Numai ca să înceapă filmările pentru Home Alone 2 a primit 5 milioane de dolari. Asta ca să aibă motiv de invidie Mel Gibson, Tom Cruise şi Sylvester Stallone care ating cîteodată această sumă pentru un film întreg! Mac, după cîte se vede treaba, îşi pregăteşte de pe-acum o pensie agreabilă!

● **Moştenirea lui FREDDIE**

Urmare a dispariţiei ex-companionului şi prietenului ei Freddie Mercury, Mary Austin urmează să moştenească, la 35 de ani, aproape întreaga avere (aproape 8 milioane de lire sterline şi reziденţa sa londoneză de la Kensington, un adevărat conac, în care va locui şi care nu va fi transformat în memorial: „Această casă va fi un loc unde se va trăi cu plăcere, nu un sanctuar în memoria lui Freddie, lui nu i-ar fi plăcut asta" precizează ea. Mary are doi copii, Richard (3 ani, fiul lui Freddie) şi Jamie.

Felix, dar nu the cat şi nici computerul! ci... misteriosul

● Îl ştiţi, probabil, cu toţii (**Don't You Want Me** şi **It Will Make Me Crazy**), dar nu ştiţi cel mai important lucru despre el. Ei bine, nici noi, tînărul bărbat („tînărul" şi „bărbat" fiind doar supoziţii) alegînd să menţină misterul ce-l înconjoară. Va scoate mai mult ca sigur un minialbum de 6 piese în februarie. Poate vom afla ceva mai mult atunci...

● **Recordul de vînzări de bilete la un concert a fost doborît pentru Paul McCartney!**

În Australia, la Sydney, locurile pentru viitorul său concert au fost epuizate cu o frecvenţă de 2.500 pe minut! La Melbourne, nu au fost necesare decît 8 ore pentru ca cele 51.000 de locuri prevăzute a se ocupa, să fie achiziţionate!

● **Madonna va fi afiniă de sindromul Marlène Dietrich.**

E ceea ce se poate presupune din moment ce i s-a oferit o brăţară care a aparţinut celebrei actriţe, o bijuterie estimată la 5 milioane de dolari.

● **Legendarul bassist de la Rolling Stones, Bill Wyman, s-a retras.**

Se va ocupa de restaurantul său londonez. Şi, de ce nu poate pentru că are în perspectivă o carieră solo.

● **JORDY atacă ASIA!**

Incredibil dar adevărat! După ce a contaminat vreo 50.000 de foiere belgiene cu virusul „Jordymania", micul prieten al lui Alison atacă Asia; Dur Dur D'être Bébé este difuzat practic fără oprire la posturile chineze de radio captate la Hong Kong unde acest titlu flirtează cu virfurile topurilor. Nu va fi de mirare că Extremul Orient ca să-şi facă puţin promo. Destinaţii la fel de valabile pentru Jordy: Canada şi Mexic. Doar e dur, dur, nu?

● **1993 va fi anul tuturor revenirilor!**

Prima anunţată e aceea a lui Rob şi Fab, falşii MILLI VANILLI de la început. Ne promit un come back cu numele lor adevărat şi se pare că şi cu adevăratele voci... Incredibil dar adevărat, pregătiţi-vă de asemenea să auziţi din nou de unul dintre cele mai mari grupuri disco ale planetei BONEY M care vor scoate, nu se ştie de unde, un nou album! O altă revenire mult aşteptată: cea a grupului DEPECHE MODE. Pe noul lor album figurează o orchestră simfonică şi un cor gospel, a fost înregistrat la Hamburg, Madrid şi Londra şi probabil va ocaziona un turneu mondial.

Topuri — Radio Contact

– ediţia 9 –

● TOP SLOW & BLUES

1. 2. – UNI TMITED – No Limit
2. SNAP – Exterminate
3. FELIX – It Will Me Crocy

● TOP 5 — TOP MATINAL

1. MICHAEL BOLTON – Drift Away
2. U 2 (BONO) – (Can't Help) Falling In Love
3. WHITNEY HOUSTON – I Will Always Love You

● TOP 30

1. GENESIS – Jesus He Know Me
2. FARFARELLO – Sea Of Emotions
3. BRUCE HORNSBY & THE RANGE – Look, Out Any Window.

7 EXTRA

radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

N. Gh. Popescu -
REBUS

CASTELUL FERMECAT (II)

După ce găsiră cele trei cuvinte, Enric apăsă cu o vădită emoție pe clapele ce dispărură înăuntru, împinse apoi poarta, dar abia pătrunseră în interior, că ea se și repezi cu un zgomot formidabil în urma lor, închizîndu-i definitiv...

•

Aci li se deschise însă o privelişte sui-generis. Castelul se afla la o oarecare depărtare în mijlocul unei grădini împărțită într-o sumedenie de încăperi, separate de niște grilaje foarte înalte, fiecare încăpere comunicînd cu alta printr-o poartă. În fiecare încăpere era un rond pe care creşcuseră flori în forma cîte unei litere din alfabet.

Fără să-şi dea mai bine seama, cei doi fraţi porniră spre castel, dar se rătăciră într'atît, încît în loc să ajungă la ţintă, se treziră înapoi la intrare. După ce mai încercară acelaş joc de cîteva ori, tocmai cînd voiră să treacă peste grilajuri, descoperiră o placardă mare cu următoarea inscripție :

„La castel nu se poate ajunge decît trecînd prin încăperile ale căror litere, începînd de la intrare şi terminînd la castel, să dea două versuri pline de o adîncă filozofie, a cunoscutului poet român George Coşbuc".

În primul moment, cei doi fraţi rămaseră foarte încurcaţi, pentru că puteau trece din aceeaşi încăpere în mai multe şi ale căror litere nu formau un cuvînt.

Problema a III-a (Labirint)

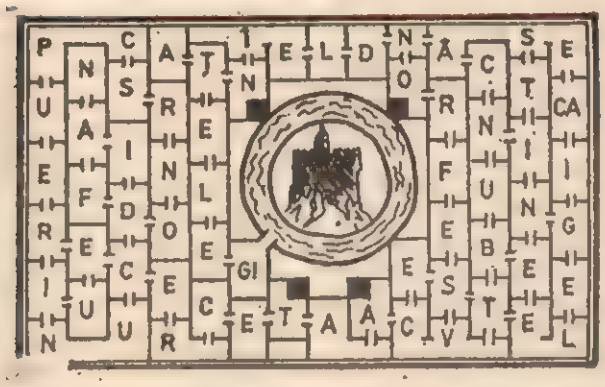

De data aceasta însă, rolul de salvator i-a revenit lui Robert, fiindcă studiase opera lui Coşbuc, în timpul cînd locuise în Polonia.

Părerea lui Enric era ca să scrie toate literele din primele încăperi, prin care se putea trece, pentru a stabili începutul versurilor, însă de la primele încercări Robert a şi exclamat :

— „Am găsit !"

Din momentul în care Robert şi Enric Wolensky fuseseră închişi în grădina misteriosului castel, o teamă ciudată pusese stăpînire pe întreaga lor fiinţă. Aveau impresia că visează sau că sînt victima unor escroci indemnateci sau a unor tîlhari periculoşi, deşi nu se vedea şi nu se auzea nimic. O liniște mormîntală domnea pretutindeni.

Puşi în imposibilitate de a mai renunța la planul lor, ei trebuiau să meargă înainte, cu slaba speranţă că vor putea duce opera lor pînă la capăt.

Drumul spre castel era extrem de obositor, din cauza mersului întortochiat prin sumedenia aceea de încăperi. Cînd ajunseră la ultimul rond, erau aproape extenuaţi. Enric fu cel dintîi care se trînti pe iarbă, în timp ce Robert continua să privească cu atenție castelul, crezînd că poate va fi văzut de cineva din interior, dar totul era zadarnic. Nimic nu tulbura liniştea aceea patriarhală. Nici chiar cele cîteva păsări ce se strecurau sfioase prin frunzişul pomilor, cu atît mai mult vreun alt zgomot care să trădeze existența altor ființe prin apropiere.

Cînd Robert trecu prin faţa ultimei încăperi, observă imediat un şanţ plin cu apă care înconjura castelul din toate părţile. Pentru un bun înotător ca el, chestiunea era foarte simplu de rezolvat, însă cînd se apropie mai mult, se convinse c-ar fi fost o imposibilitate de a trece şanţul, din cauză că era plin cu un fel de noroi, în care te afundai cu atît mai mult, cu cît făceai sforţări să scapi.

Nici prin minte nu-i trecea însă că va avea de-a face cu un nou obstacol — o nouă problemă de dezlegat. Se uită prin apropiere, să vadă vre-un loc de trecere, însă nu era nici unul iar şanţul avea aceeaşi lăţime peste tot, fiind şi foarte adînc.

Văzîndu-l că întîrzie atît de mult, Enric veni imediat, însă se convinse şi el că este cu neputinţă să treci peste băltoaca ce umplea şanţul. Fiind un bun inginer, Robert recurse la un procedeu foarte practic de a măsura lăţimea şanţului, găsind că are aproape nouă metri. Faţă de această distanţă considerabilă, nu există altă soluţie decît să formeze un fel de pod de scînduri, însă cu toate străduinţele lor nu găsiră decît două scînduri groase, a căror lungime nu trecea de opt metri.

Problema a IV-a (Trecere dificilă)

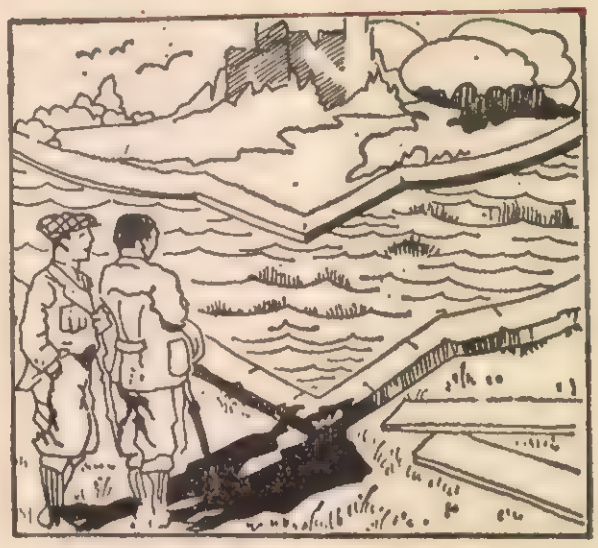

— „N-avem decît să le înnădim" — se grăbi să adauge Enric, însă deodată Robert exclamă :

— „Ia priveşte, au ceva scris pe dos !".

Enric citi cu glas tare :

— „N'AVEŢI VOE SĂ LEGAŢI SCÎNDURILE UNA DE ALTA".

— „La urma urmei — zise Enric — trebuie să existe o soluţie, altfel unchiul nostru nu ne-ar fi propus lucruri imposibile. Am chiar impresia că este mai mult decît simplu".

— „Şi mie mi se pare — întări Robert. — Iată cum le-aş pune eu...".

Ideea lui Robert de a aşeza scîndurile în aşa fel ca să poată trece cu uşurinţă păru atît de nostimă, încît cei doi fraţi izbucniră în rîs, cu toate că se găseau în nişte împrejurări destul de critice ; ba ceva mai mult. Enric care era puţin cam nebunatic, mai făcu şi cîteva tumbe, înainte de a porni spre intrarea castelului.

Cu cît se apropiau însă, cu atît liniştea era mai mare. Nu se auzea decît zgomotul cadenţat al paşilor ce lăsau primele urme vizibile pe nisipul fierbinte al aleilor. Încolo, aceeaşi liniște mormîntală care-l făcea să se creadă pe altă lume.

Era de mirare faptul că nu se simţea nimeni prin apropiere, ca să-i întîmpine la venire sau chiar să-i atace în cazul cînd ar fi fost numai o cursă întinsă de niscaiva tîlhari. Cu toate acestea, cei doi americani întrau cu destul curaj, ca să mai renunţe la hotărîrea lor de a pătrunde în castel. Cînd ajunseră la intrare, uşa era închisă.

Crezînd că de data aceasta vor fi auziţi de cei ce locuiesc în interior, Enric voi să bată în uşă, dar abia o atinse, că imediat se auzi un zgomot metalic surd şi o placardă mare apăru deasupra ei, în timp ce o pasăre cobitoare, speriată, îşi luă zborul spre turnul cel mai înalt al castelului.

Robert şi Enric schimbară cîte o privire semnificativă. Se găseau iarăşi în faţa unei probleme de rezolvat, căci dedesubtul placardei erau scrise următoarele : **„Explicaţia de care aveţi nevoie n-o puteţi obţine, decît punînd în fiecare rînd vertical cîte un nume de ţară ale cărei litere să se potrivească cu cele reţinute în figură, în aşa fel încît pe rîndul semnat la mijloc, orizontal (I—II), literele să formeze cuvintele necesare".**

Problema a V-a (Reconstituire)

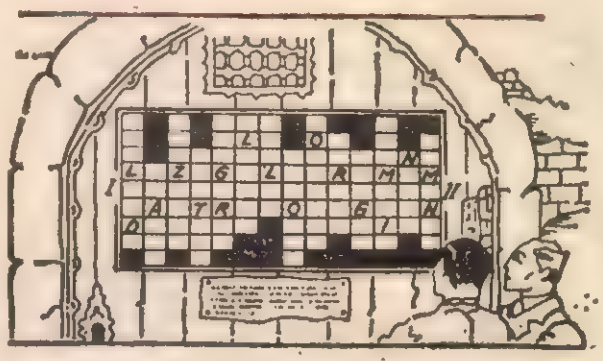

— „Nu trebuie să pierdem nici un moment — zise Robert — că se apropie seara şi riscăm să dormim pe afară".

— „Deocamdată — se grăbi Enric — eu voi scrie pe o hîrtie toate numele de ţări din Europa, apoi vom vedea care se potrivesc în rîndurile verticale din figură. De pildă, să vedem ce ţară are şase litere, dintre care litera a IV-a să fie „M" ?

Cînd Enric şi Robert terminară de desiegat problema, soarele îşi arunca ultimele sclipiri la orizont, împurpurînd bolta cerului cu un roş-violet ce prevestea o noapte liniştită.

Fiind încă sub impresia celor întîmplate şi obsedat de atmosfera aceea plină de mister, Robert privi aiurit cerul care începuse să se întunece, neîndrăznind să execute mişcarea ce i-ar fi permis să intre în castel. Era o teamă foarte explicabilă, teamă ce înfiorează orice suflet care se află în marginea unui abis în care nepreväzutul joacă un atît de mare rol.

Enric însă, deşi părea cu mult mai impresionat, totuşi în ochii lui licăreau cîteva raze de speranţă, care trădau deosebita lui agerime mintală. Cu un gest hotărît, el execută mişcarea cerută. Imediat se auziră nişte zgomote metalice subterane, uşa se deschise larg, aruncînd mii de scîntei electrice, în timp ce locul pe care stăteau dispăru cu ei în interiorul castelului !!!.

Totul s-a petrecut cu iuţeala fulgerului. Pînă să se reculeagă, uşa s-a şi închis în urma lor ,cu acelaş zgomot surd şi înfiorător.

— „Iată-ne capturaţi în modul cel mai penibil — zise Robert. În cazul cînd nu va fi nimeni în castel, nici cel puţin niscaiva răufăcători, vom fi ameninţaţi să nu mai vedem niciodată lumina zilei".

— „Eu mă tem că v[illegible] pieri mai întîi de foame, uitat că provizille ni [illegible] terminat".

— „Aşa e... hai să mergem mai departe".

— „Dar este întuneric".

— „Nu duce nici o grijă, pentru că am eu cîteva chibrituri", îi încurajă Robert.

Cînd aprinseră primul chibrit, li se deschise în faţa ochilor un tablou foarte ciudat :

Se aflau într-o încăpere mare, boltită, susţinută de nişte coloane puternice pe care erau sculptate tot felul de cuvinte cabalistice şi pătrate magice ,statuete ce reprezentau scena dintre Oedip şi Sfinx, careuri de cuvinte încrucişate, în sfîrşit, un întreg bazar cu cele mai excentrice produse ale imaginaţiei. Toate acestea nu puteau fi decît opera celui mai pasionat autor de lucruri enigmatice din secolul al XX-lea, opera unchiului lor Gaston Ferrari.

Cînd chibritul se consumă, totul fu învăluit în acelaş întuneric înfiorător, care îi tulbura cu atît mai mult, cu cît acum îi se perinda prin faţa ochilor toate chipurile acelea cu înfăţişări oribile !

Făcînd din cînd în cînd lumină, Robert şi Enric înaintau prin coridoarele întunecoase ale castelului, fără să poată pătrunde în vreo cameră, sau să întîlnească altceva, decît aceleaşi chipuri care-i îngrozea. Cînd chibriturile au fost pe terminate, Enric [illegible] servă într-un colţ o în[illegible] a cărei uşă părea deschisă. Se apropiară imediat de ea, o împinseră, dar n-apucară să pună bine piciorul pe prag, că imediat se auzi un ţăcănit uşor şi o lumină vie se răspîndi abundent în toată încăperea.

— „Ne aflăm în sala de mîncare", zise Robert. Uite o masă colo în colţ, pe care pare a fi ceva".

(va urma)

JORDY,

BEBELUŞUL MILIARDAR, OFERĂ O VACANŢĂ DE VIS PĂRINŢILOR SĂI

Se spune îndeobşte, că fetiţele sînt mai precoce decît băieţii. Iată că în cazul lui Jordy regula nu se confirmă. Băieţelul care a împlinit la 14 ianuarie 5 ani, a devenit celebru încă de anul trecut, cînd cîntecul său „Dur, dur d'être un bébé" cucereşte lumea întreagă, devenind un adevărat şlagăr. În trei luni se vînd numai în Franţa 700 000 de discuri. De asemenea se află pe primul loc pe lista vînzărilor în Spania, Italia, Belgia, Brazilia, Japonia, S.U.A.

Sony, marea casă japoneză de discuri îl solicită să înregistreze sub licenţa sa, oferindu-i un procentaj rezervat în mod obişnuit „marilor".

Desigur că Jordy este fericit de triumful său, dar cei mai încîntaţi sînt părinţii. Claude, tatăl său, producător de discuri şi mama sa Patricia, animatoare la radio, văd în succesul bebeluşului lor o adevărată revanşă : „De douăzeci de ani trudesc în această meserie, spune Claude. Am muncit în umbră pentru alţii şi am trăit multe momente dificile. Jordy ne redă încrederea în meseria noastră de artist".

Copilul-minune îşi adoră la rîndu-i părinţii. Cu banii care-i tot vin ar fi putut să le ofere orice. Cadoul pe care Jordy l-a făcut de Crăciun părinţilor a fost o vacanţă de opt zile în Martinica. Pentru el însuşi, Jordy s-a gîndit să i se adreseze lui Moş Crăciun căruia i-a cerut un camion cu faruri care se aprind.

Aşa cum toate vedetele îşi realizează clipurile, înconjurate de fete frumoase, Jordy şi-a avut şi el creatura de vis : Christina, o adorabilă negresă în vîrstă de patru ani. În legătură cu partea sentimentală se pare că în momentul de faţă, Jordy trece printr-o mare dilemă căci a mai apărut o fetiţă...

Traducere şi adaptare
ELENA GRECESCU ■

DOMNIŞOARA MASAKO OWADA A CEDAT

• *A acceptat să devină, cîndva, împărăteasă*

După cum se ştie, Naruhito, prinţul moştenitor al Japoniei, în sfîrşit se va însura ! Japonezii au scos un imens suspin de uşurare : prinţul lor, la 33 de ani, nu mai este în pericol de-a rămîne flăcău tomnatec ! Toată lumea, de la Tokio la Osaka, se bucură (toată lumea... cu excepţia logodnicei ?) Reacţia viitoarei mirese nu este surprinzătoare. 75% din tinerele japoneze, intervievate de o cunoscută revistă, au declarat că un mariaj în sînul familiei regale, cu obiceiuri extrem de riguroase, ar fi unul din cele mai rele lucruri care li se poate întîmpla !

În situaţia în care o tînără n-ar fi speriată de ceremonialul rigid de la curte şi viaţa cvasimonahală, ea ar trebui să îndeplinească şi alte condiţii : să fie virgină, să aparţină unei familii din marea burghezie, să fie suficient de bogată pentru a nu fi acuzată că se măritä pentru bani, să fie cultivată, să vorbească mai multe limbi străine şi să nu depăşească 1,62 — talia prinţului Naruhito.

Cum fetele nu s-nu înghesuit la un astfel de măritiş, prinţul ar fi rămas burlac, fiindcă n-ar fi acceptat niciodată o căsătorie „aranjată". Karma îi scoate în cale pe frumoasa Masako, de care se îndrăgosteşte la nebunie şi o cere în căsătorie. Tînăra îl refuză, căci ea doreşte să devină ambasadoare şi are toate atuurile pentru a-şi atinge scopul. Blindată cu tot felul de diplome, vorbind engleza, franceza şi germana, Masuko nu are nimic comun cu tinerele discrete şi timide, agreate la curte.

Dar viitorul împărat iubeşte şi este încăpăţînat. În şase ani, el a cerut-o de soţie pe Masuko de patru ori — şi de patru ori a primit acelaşi răspuns : „Nu, niciodată !"

Dragostea este însă ingenioasă, iar prinţul a găsit argumentul care a transformat pe „niciodată" în „da". „Luîndu-mă de soţ — i-a spus el — veţi servi Japonia". La argumentul ăsta, „încăpăţînata" a cedat brusc. Şi fără comentarii...

ELENA GRECESCU ■

Un trib de amerindieni necunoscuţi

Dacă ne-am afla în urmă cu două-trei secole, sau chiar numai în veacul trecut, nu ar fi deloc surprinzător să se descopere comunităţi de amerindieni, rămase necunoscute timp de sute de ani. Şi în urmă cu numai cîteva zeci de ani asemenea triburi mai puteau fi socotite „pete albe" — de natură etnică şi demografică — pe Terra.

Desigur, sînt multe comunităţi de amerindieni care continuă să trăiască în mijlocul junglelor, formînd parte integrantă (la propriu !) din natură, fără a avea nici o legătură cu civilizaţia exterioară mediului lor firesc de viaţă şi modului natural de existenţă ; sînt cunoscutele „rezervaţii" existente nu numai în Amazonia sau Matto Grosso, ci şi în pădurile din Canada, SUA, ori în junglele din Panama, Peru, Columbia. Aceste triburi sînt însă cunoscute, localizate şi chiar protejate prin legi speciale.

Şi totuşi, iată că înainte de a intra ani de îngheţarea [illegible] care ne-a adus televiziunea, cucerirea spaţiului cosmic, computerul şi altea a'te repere ale forţei nelimitate a minţii umane, undeva pe pămînt se mai descoperă triburi de oameni care nu au văzut, pînă acum un an cum arată „omul civilizat", evoluat, al zilelor noastre ; de fapt, omul obişnuit !

Şansa de a afla personal, direct „de la sursă", despre o asemenea „realizare de prestigiu", de mare senzaţie, am avut-o cu prilejul expediţiei solitare de documentare, efectuată anul trecut în America Latină. La Ministerio del Gobierno din Bogota, capitala Columbiei, solicitînd documentaţie recentă asupra vieţii şi situaţiei amerindienilor, am primit un excelent „poster", pe care scria cu litere mari : NUKAK MAKU.

Documentul — căci nu poate fi considerat altfel ! — conţine texte şi ilustraţii sugestive privind acest trib descoperit recent într-un perimetru al Amazoniei columbiene, situat între cîţiva afluenţi ai marilor fluvii Amazon şi Orinoco ; Rios Vaupes, Papunagua şi Guaviare. Dacă aş fi avut mai multă vreme la dispoziţie, cred că m-aş fi aventurat în acea zonă...

Iată prin ce se caracterizează această populaţie, care încă nu a fost suficient cercetată de către specialiştii în indigenistică ai Columbiei. Ei cunosc ficare piriu, fiecare copac, fiecare animal, orice poteacă din pădure ; trăiesc numai din vînat, pescuit şi culesul fructelor ; ei nu iau nimic din natură în afara celor strict trebuincioase pentru supravieţuire. După ce-şi procură suficientă hrană şi unelte — aflîndu-se într-o perpetuă mişcare — aleg un loc potrivit, unde-şi amenajează, la modul cel mai simplu şi efemer, un acoperiş, sub care vor rămîne doar una-două zile ; în general, nu revin prin locurile deja umblate...

Aceşti oameni umblă complet dezbrăcaţi, pentru a se deplasa cu mai multă uşurinţă prin desişul (şi hăţişul) junglei, dar şi din cauză că îmbrăcămintea umedă le-ar crea dificultăţi în ce priveşte sănătatea...

Ei constituie o societate autarhică, îşi produc în familie toate cele necesare vieţii extrem de simple pe care o duc şi nu distrug nimic din natura înconjurătoare(!). Limba vorbită de ei este total necunoscută şi din această cauză este foarte probabil că primele contacte ale „reprezentanţilor lumii civilizate" care i-au descoperit să fi însemnat acelaşi gen de dialog precum va fi făcut-o Columb în urmă cu 500 de ani..

..Mi-a plăcut modul „sentimental" în care autorităţile columbiene apreciază aceste noi comunităţi de amerindieni şi, mai ales, felul riguros şi categoric în care sînt apărati şi protejaţi ; este vorba, de fapt, de a nu se interveni cu absolut nimic în viaţa lor [illegible] ; în afară, firesc, de [illegible] pe care Institutul de specialitate le întreţine cu oamenii Nukak-Maku...

C. CHIFANE-DRĂGUŞANI ■

PRINŢUL ALBERT DE MONACO A LUAT FOC

• *Vîlvătaia a-nceput de la călcîie*

Actriţe, prinţese, fiice de miliardari, top-modele ca şi Claudia Schiffer, toate s-au străduit, de-a lungul anilor, să intre în graţiile prinţului Albert de Monaco, să-i ciştige favorurile. În pofida diversităţii lor, ele aveau un punct comun : erau blonde ca paiul. De curînd, însă, prinţul s-a aprins pentru... o brună. Tînăra se numeşte Suzanne, are 23 de ani şi este manechin la Christian Lacroix. Carolin: de Monaco este cea care l-a prezentat-o frăţiorului. Printre curioşi circulă zvonul că de data aceasta este ceva foarte serios, dovadă fiind faptul că cei doi sînt inseparabili. Se pare că idila se bucură şi de asentimentul prinţului Rainier, care doreşte să-l lase fiului său tronul, de îndată ce acesta va găsi perla rară ce va putea fi comparată, în inima supuşilor, cu regretata prinţesă Grace.

Traducere şi adaptare
ELENA GRECESCU ■

Fotbal

Alinierea la fotbalul profesionist

Probabil că așa ne-o fi dat nouă, românilor, să alegem întotdeauna între două rele și să nu ne putem bucura de două lucruri bune deodată. Din lipsa precipitațiilor, agricultura amenință că nu ne va putea oferi **pîinea** cea de toate zilele. Să sperăm că situația se va remedia prin valul de ninsori adus de această iarnă întîrziată. Numai că a trebuit să plătim un preț greu, suportat de **circul** fotbalului. Terenuri înzăpezite, suporteri zgribuliți, jucători înfofoliți și expuși accidentelor, cît despre nivelul tehnic și spectacular al partidelor ce să mai vorbim ?

De aceea, propunem conducerii F.R.F. să studieze cu toată seriozitatea eventualitatea **modificării calendarului competițional intern**, în sensul micșorării sau desființării pauzei dintre tur și retur. De un deceniu și mai bine se observă o deplasare a periodicității anotimpurilor, astfel încît lunile ianuarie și februarie ar asigura condiții prielnice pentru ca jocul cu balonul rotund să nu-și întrerupă activitatea în aer liber. Pe de altă parte, structura actuală — vacanța jucătorilor în decembrie, pregătire la munte în ianuarie, jocuri amicale și turnee în februarie — ni se pare tributară unui șablon anchilozat. Să ne explicăm. Acea așa-zisă „binefăcătoare vacanță" nu face decît ca majoritatea jucătorilor să se prezinte cu un **surplus ponderal** considerabil („recordul" timișoreanului Varga — 8—9 kg — fiind elocvent). Revenirea la parametrii normali constituie apoi principalul obiectiv al „ozonificării montane", care devine pur și simplu un calvar. Iar „amicalele și turneele" reprezintă doar o risipă financiară pe care fotbalul profesionist nu și-o mai poate permite. Ca să nu mai vorbim că, atunci cînd echipele noastre prind „primăvara europeană", ele resimt handicapul confruntării cu adversari aflați în plină întrecere competițională, mai ales dacă aceștia sînt din țări ca Italia, Germania, Anglia, Olanda, Belgia, Portugalia, Franța etc. Desigur, vrem „să intrăm în Europa", dar pentru aceasta trebuie să ne aliniem calendarului internațional. (A se vedea dificultățile de convocare la loturile naționale a jucătorilor care activează în străinătate.) În același timp, pentru un jucător profesionist este suficient să aibă, obligatoriu, prin contract **o lună de zile concediu,** în timpul verii.

Printr-o comprimare a pauzei de circa trei luni dintre cele două jumătăți ale campionatului se creează astfel mult mai multe „ferestre", spre exemplu pentru pregătirea echipelor reprezentative, disputarea fazelor superioare ale Cupei României în două manșe, organizarea unei Cupe a Ligii cluburilor, profesioniste și, de ce nu, atît cît condițiile meteo ar permite, și a unor etape din retur, imediat după încheierea turului.

Dacă vom avea pîine, de ce ne-ar lipsi fotbalul ? Mai ales celor care mîncăm fotbal pe pîine.

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

VOM VEDEA LA TV CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL '94?

În vederea acoperirii cheltuielilor aferente preluării licențelor de transmisie a Campionatului Mondial de Fotbal și a Olimpiadei Albe, ce vor avea loc în 1994, Guvernul României a aprobat suplimentarea bugetului Radioteleviziunii Române cu suma de 82 milioane lei.

Sperăm ca suma astfel constituită să acopere cheltuielile aferente unui cît mai mare număr de ore-emisie TV de la aceste evenimente sportive deosebite.

CORNELIU OLTEANU ■

CONTRE-PIED

● Pînă la urmă, **Dănuț Moisescu** a rămas definitiv, nu oricum, în curtea Universității Craiova. Definitiv și irevocabil (pînă la proba contrarie).

● **Florin Tene,** în jurul căruia au curs rîuri de cerneală după diferendele cu antrenorul Alexandru Moldovan, a revenit acolo de unde a plecat, la Gloria Bistrița. N-a mai așteptat vara, dar credeți că, dacă nu juca la Dinamo, se mai uita cineva la el și îl mai purta peste Atlantic ? Ne îndoim mulți dintre noi.

● Să fi căzut **Mircea Angelescu** și **Vasile Sotir** la pace ? Să nu fi căzut ? Oricum ,concilierea — ceva de genul mai dai tu, mai las și eu — e pe undeva pe aproape, prea multe forțe (mai ales financiare) îl sprijină pe cel din urmă pentru a nu fi atras atenția și altora.

● Între timp, așa cum promisese, Mircea Angelescu a declarat în plenul Consiliului Federal că nu se ma. consideră **președinte de onoare** al F.R.F., așa că se va apleca îndeosebi pentru rezolvarea problemelor Ligii Cluburilor Profesioniste. Să-l țină Dumnezeu !

● Se umblă deci și la ungerea jucătorilor albanezi pentru **a trînti** ceva meciuri. Noroc că băieții sînt de caracter și nu se lasă cu una — cu două. Săraci, săraci, dar nu săraci cu duhul precum... alții.

● Atras în jocurile trecutului cînd cu afacerea **„Haina de blană"**, lui **Mihai Jivan**, antrenorul UTA-ei, i s-a redus pedeapsa de la „pe viață" la numai doi ani. Zice-se din considerente sentimentale, cînd e clar ca lumina zilei că al răutăților cap a fost **Cornel Țălnar.**

● În „Sport Star" nr. 118, sub titlul **„Afaceri..."**, Adrian Ionescu ne propune un moment de meditație : „Prea brusc au prosperat oamenii din jurul jocului cu balonul rotund pentru ca toate să fie în regulă. Mașinile luxoase, des schimbate, terenurile și vilele din zonele de agrement, veșnic căutate de turiști, stau mărturie".

● A început **„calcio mercato"** în „Serie A" italiană. Dintre „rîndunelele" lui Mircea Lucescu se pare că **Hagi, Mateuț** și **Răducioiu** vor fi nevoiți să-și ia zborul, din „legiunea română" doar **Sabău** fiind păstrat.

● **Sport Radio și TVR** se află pe ultimele două locuri (din 13 participante) în concursul interredacțional organizat de publicația „Pronosticul sportiv". Să fie de vină doar lipsa de inspirație a unui **Pelican** sau **Graur ?**

OZONEL ■

Paralele inegale

● **CORECTITUDINE.** Fostul internațional englez Gary Lineker, plecat de curînd în Japonia, unde va evolua la clubul Grampus Eight din Nagoya, a fost amendat cu 100 de lire sterline de un tribunal din Londra, pentru conducere periculoasă. În luna septembrie, la volanul mașinii sale, Lineker, a răsturnat un motociclist, care, în urma accidentului, s-a rănit la încheietura mîinii. Renumit pentru corectitudinea sa și pe terenul de fotbal, jucătorul englez a transmis printr-un curier că își recunoaște vina și că va plăti suma stabilită de judecător. ● **AJUTOR.** Comitetul Național Francez de Bob va organiza pe data de 13 martie, pe pista olimpică de la La Plagne, din Alpii francezi, o acțiune umanitară în profitul victimelor războiului din Bosnia și Herțegovina. În cursul acestei zile, toți cei care vor folosi pista olimpică, amatori sau profesioniști, vor plăti o taxă. Pentru succesul acestei acțiuni au fost contactate mai multe federații de bob din întreaga lume. ● **RECORD.** Peste 70 000 de persoane au participat duminica trecută, în cursul dimineții, la un cros pe străzile Madridului, fiind stabilit, cu acest prilej, conform declarațiilor organizatorilor probei, un record mondial de participare la o astfel de manifestare. Mai exact, 70 070 de persoane au răspuns apelului primăriei capitalei spaniole pentru acest concurs de alergare, intitulat „Madridul pentru recordul lumii". După cum declară organizatorii, niciodată în lume un număr așa de mare de persoane nu au mai participat la o astfel de cursă, deschisă tuturor și care a măsurat 6 km. Printre concurenți s-a aflat o persoană în vîrstă de 95 de ani, venită special de la Burgos (din nordul țării) cu speranța de a deveni „campion al lumii". ● **APEL RESPINS.** Apelul făcut de mijlocașul lui Wimbledon, Vinnie Jones, către Federația Engleză de Fotbal în urma condamnării la plata a 20 000 de lire sterline (amendă record) pentru că a făcut apologia jocului violent într-un film video, a fost respins. Pe lîngă aceasta, jucătorul englez a mai primit o amendă suplimentară de 300 de lire ca urmare a apelului făcut. Directorul executiv al Asociației Jucătorilor Profesioniști, Gordon Taylor, a estimat că suma pe care urmează să o plătească Jones este nejustificată.

TEODORA OPREA ■

DE SUB PODUL GRANT

● **ÎNTRE MAEȘTRI.** După cum se știe, tragerea la sorți a „optimilor" Cupei României a fost efectuată de maestrul fentei din Trivale, nimeni altul decît Nicolae Dobrin. După încheierea operațiunii tehnice, un alt maestru al fentei, dar și al glumei, Rică Răducanu îi spunea : „Băi Pară, nu puteai să mă dai cu una de prin București?" (Aluzie la „perechea" Steaua — Progresul) ● **CONCORDIE.** Dacă marele Tamango se prefăcea a fi supărat, în schimb cei doi președinți de cluburi, Jean Pădureanu și respectiv, Mircea Pascu, au ajuns imediat la înțelegere ca partida Gloria Bistrița — Rapid să se dispute la Brașov ● **CA ANA LUI MANOLE.** Nici viscolul care a bîntuit prin Capitală nu l-a putut împiedica pe giuleșteni să-și continue pregătirile. Astfel, ei au întîlnit, în meci amical, ambițioasa echipă Zimbrul Chișinău, pe care au întrecut-o cu 3—1 (R. Voinea, Chiriță și Bogoi). Terenul acoperit cu zăpadă a constituit un test deosebit de util pentru condiția fizică și capacitatea de efort. Cu acest prilej, la alb-vișinii a evoluat și Sandu Guzun, al cărui transfer a fost perfectat ● **UN DIALOG LA DISTANȚĂ.** Recent re-legitimat la Gloria, Florin Tene se va afla față în față cu „Leo" Toader. Va fi interesant de urmărit „duelul" dintre portarul „naționalei" și cel omis pe nedrept din vederile „selecționerului unic" ● **APROPO DE MOLDOVENI.** În toate confruntările pe care le-a avut cu aceștia, fie că a fost vorba de selecționata primă, fie de cea olimpică a Moldovei, Rapid a avut cîștig de cauză. Se aude că echipa Tiligul Tiraspol ar vrea să ne propună un meci „pe pariu", sperînd să ne administreze prima înfrîngere. S-o creadă ei... ● **PE URMELE LUI A.C. MILAN.** Incitantul program al returului, în care vom primi „acasă" vizita unor adversari tot unul și unul, ca și perspectiva prinderii unui loc într-o cupă europeană, au făcut ca abonamentele (cu prețuri între 900 lei la peluză și 2 000 la tribuna 0) să aibă mare căutare. Și zău că merită !

FANE RAPIDISTU ■

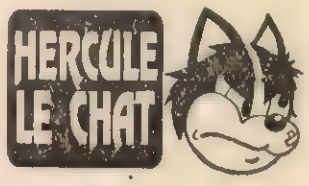

Talentul românului cel de pe urmă

Să mai spună cineva că n-avem un talent aparte să ne facem de rîs. Nu mai departe decît la deschiderea actualului sezon fotbalistic, odată cu disputarea „16-imilor „Cupei României", Electroputere Craiova a fost eliminată de o „județeană", Minerul Motru. În loc să-și pună cenușă în cap, să-și mai taie din nasul de ditamai divizionari naționali, să-și bage coada între picioare și să se ascundă în codri deși de brad, ce fac cei de la Electro ? Contestă un jucător al Motrului, presupusul vinovat că ei și-au dat cu dreptu-n stingu'. Pînă la urmă i-am înțeles pe olteni, care regretă și acum că n-au contestat arbitrajele după acel 0—10 de pomină cu Panathinaikos.

„Bancarii" uzurpatori

Cum ne mai bălăcim noi în vechile poncife, refuzînd să vedem realitatea atît de dinamică. Iată, de-o pildă, o ținem creanga cu Progresul echipa „bancarilor". O fi, nu zic nu, dar mai degrabă acest apelativ se potrivește clubului Dinamo. Dacă o mai fi existînd, pentru că pe sediul pe care îl cunoaștem de atîta amar de ani nu mai există firma cunoscută, ci una nou-nouță pe care scrie clar „Banca Dacia-Felix". Din investigațiile noastre, clubul ființează în continuare, prin parc forfotesc sportivii, enigma fiind simplă : în sediul celebrei grupări și-a tras un spațiu bab... (transformînd total fosta sală de festivități, cu foaier cu tot, apoi a preluat și un birou la etajul I) filiala bucureșteană a băncii clujene. Asta e, au oamenii nevoie de bani, de unde să-i scoată dacă nu din astfel de închirieri. Numai că o persoană care a dorit să-și păstreze un binecuvîntat anonimat ne-a șoptit la drum de seară că noul Club Sportiv Dinamo București (adică, fără fotbal) nu înșfacă o lețcaie din tezaurul care îl găzduiește cu atîta generozitate. Care o fi misterul ?

Violul n-o mai avut loc

Ne-am luat de gînduri acum o săptămînă, citind „manșeta" de la „a întîia" a „Gazetei sporturilor". Păi spuneți și dumneavoastră : „Racheții (dacă tot l-au românizat „pe final", de ce n-or fi făcut-o pînă la capăt cu ăst cuvînt ? — n.n.) din Chișinău dezbracă baschetbalistele gălățene ! !". Vă imaginați că, febrili, am răsfoit ziarul de eram să-l facem ferfeniță. Pînă la urmă, am găsit bomba în pagina a doua. Intitulată „Hold-up la Chișinău !", nota zice din primul rînd : „Echipa masculină de baschet CSU Galați". Aha, s-or fi travestit baschetbalistele gălățene. De unde, vorba chiar de bărbați, de-asupra și îmbrăcați în toată regula chiar, iar ăia, cum le zice, racheții erau de fapt niște borfași care au furat cîteva sacoșe. De altfel, meteahna e veche. De cîte ori n-am cumpărat noi borcane cu etichete pe care scria „Mazăre fină" și înăuntru găseam fasole țucără...

ANTOLOGIE

Definiții :

TUDOR ARGHEZI ■

Încrucișare :

N. GH. POPESCU-REBUS ■

...POTRIVITE

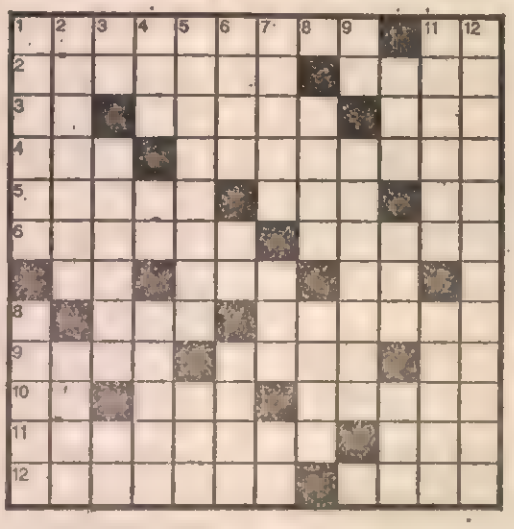

ORIZONTAL : 1) O mare grădină, azi, pe un diametru de vreo douăzeci și cinci de kilometri — Mezzoforte. **2)** Între firmament și pălărie — [illegible] mai este și nu va mai h[illegible] la-b din primul spațiu al portativului — Păsări construite, ca și nuferii, numai din tevi și tulumbe (sg.) — Născută la Paris. **4)** Afluent al Vistulei — Unul care trăiește pe seama talentului altora. **5)** Rață cu puful fin — La ieșirea din Betleem ! Monograma pictorului Jiquidi. **6)** Se zice despre un loc mlăștinos transformat într-un ogor — Cal cu pată albă. **7)** Miligram — Frunza lui dă umbră, iar floarea ceai — Ulima de-acolo ! **8)** Nu dai — Micul cîntăreț din crîng. **9)** Taina cea mare — Dare plătită de tătari domnilor Moldovei — Gheorghe Asachi. **10)** Poate să fie laminor — Riu cu cazaci — Unul din argonauți. **11)** Alt nume dat Furiilor (mit.) — Rimă la cărămidă și munți în Creta. **12)** Un bărbat bondoc, fără treabă, grosolan și naiv, leneș. întreținut și nul — Golf la Marea Egee.

VERTICAL : 1) Cetatea filmului românesc — O școală a farmecului ondulat cu pasul, coapsa, brațele și grumazul. **2)** Vine de la om și pentru om — Vacă masculină. **3)** Cezar Bolliac — Tempo lent, pe partitură — Deosebește pe Enescu de Eminescu ! **4)** Sihastrul Carpaților — Literă slavonă — Gîscă la superlativ. **5)** „Și care, în sfîrșit, după un nobil plan, petrecea... într-un vechi parmezan" (pl.) — Oficiul turismului. **6)** Pe punctul de a fi eliminat ! — Inițialele caricaturistului Taru — Teverone. **7)** Arc de venin — Oază în Sahara de Nord — Doctor. **8)** A face ceva pe vecie — Niște noveste late pornite la drum pe o linie strîmbă. **9)** Dublu „l" — Imagine caracteristică **10)** Oraș și rîu în Austria — A mai fost un stup în zbor... — În apă pește și pe drum dulce. **11)** Substantiv de prins pește și de tras pe sfoară — Firimiturile siciliene. **12)** „Tovarășul și șoarecele tău" (dim.).

Dicționar : NEE, TNA, EIDER, EEM, IEI, ALAM, ENES, ELIM, ANIO, IGL, ENS.

AUTOMOBILISTICĂ

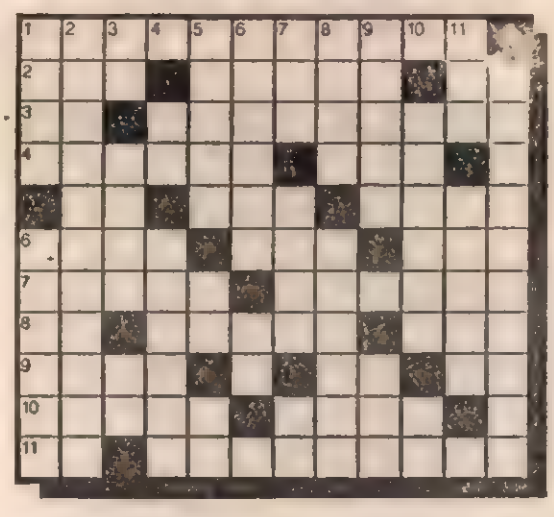

ORIZONTAL : 1) Instrument care indică viteza de deplasare a unui automobil. **2)** Morfeu indigen — Perioada istorică... a automobilelor vechi (pl.) — Număr mic... **3)** În spatele Trabantului ! — Starea șoferului... care învîrzește fiola. **4)** Portierele pentru ocupanții locurilor dintr-un automobil — Sufix cu sensul „om". **5)** Cart ! — Pe partea stîngă a arterei ! — Localitate în Rusia. **6)** Mers cu viteză redusă — Perioadă mare de timp — Pisc în Alpii Retici. **7)** Indicator de circulație — Glume la care sînt supuși de regulă „trabantiștii" și „lăstuniștii". **8)** Matricolă internațională auto pentru „Monaco" — Băgat în garaj — Cap sucit ! **9)** Necredincios — Primele etape ! — Parcat pe dreapta ! **10)** Puși în circulație în Iran — Ajută șoferul la schimbarea unei roți... **11)** La ieșirea din intersecție ! — Drum pe care se desfășoară o călătorie, cu indicarea localităților parcurse (pl.).

VERTICAL : 1) A sosi din cursă — A merge după o altă mașină. **2)** Loc în care se încrucișează două drumuri. **3)** Depășite în sfîrșit ! — Lampa din spate a unui autovehicul, care se aprinde atunci cînd se apasă pe frînă — La capătul șoselei ! **4)** Dinșii — Norme de comportare pentru șoferi. **5)** Trecere de pietoni — În g[illegible] ! — Ieșit... din viteză ! **6)** Staționare — Roțile din față ! **7)** Se mișcă încet (pl.) — A selecționa — Camion gol ! **8)** Vîrf în Carpații Orientali (1708 m) — Căi importante de comunicație și de transport. **9)** Rezervor de benzină... — Autocamion de mare tonaj, folosit pentru transportul internațional de mărfuri. **10)** Telescopice... la automobile (sg.) — Partea din față a unui camion ! **11)** Produs lactat — Lateralele autoturismului (sg.). **12)** Interdicție de circulație

Dicționar : MEN, ITAT, ERR, ECEM,.

MIHAI ZGUBEA ■

Dezlegările problemelor din nr. 9

Dezlegarea careului Eminesciană din numărul trecut :

LUCEAFĂR ; FS ; N ; ALBUMUL; DRAGA; CI; ROSTI; ULOT ; UCO ; RT ; DEMONI ; LIRA ; EPIGONII ; OITA ; R; IS ; T ; DACĂ ; CÎMPII ; F ; ORAȘE ; BEE . OCA ; RAR ; ATE ; TE ; OM ; I ; EC ; RALU ; ALI ; NF ; INEGALABIL; TAINIC ; U ; VENI ; ATÎT DE FRAGEDĂ.

Dezlegarea careului „CUVINTE"... :

POEZIE ; CLIPĂ, OPTIMISM ; DOR ; VO ; GĂOACE; CS ; ERR ; GNU ; OALĂ ; STUPI ; LALEA ; TUB ; NG ; Z ; RUP ; INIȚIATIVE ; A ; T ; NU ; IOLĂ ; EP ; OM ; RÎNĂ; VELĂ ; RĂSCOALĂ ; MAG ; RIAD ; ALBINĂ ; TERNAR ; BERIL.

Anecdote

LA ȘCOALĂ

— De ce poartă chirurgul mască, în timpul operației ?, întreabă examinatorul.

— Ca să nu fie recunoscut în cazul cînd operația nu reușește, vine prompt răspunsul din bancă.

LA OSPICIU

Un nebun se adresează altui nebun :

— Ghici ce am în mînă ?
— O furnică.
— Nu, n-ai ghicit.
— O muscă.
— Nu-i adevărat.
— Un elefant.
— Ah, iar ai tras cu ochiul!

VINDECARE MIRACULOASĂ

— Zici că au dispărut miraculos crizele nervoase ale soției tale ? Ai dat peste un medic grozav ? Ce tratament i-a prescris ?

— Foarte ușor și simplu : i-a spus că nervozitatea este un semn al bătrîneții.

ÎNTRE PRIETENE

— Este adevărat că te-ai despărțit de prietenul tău ?

— A insistat să mă culc cu el. L-am refuzat, bineînțeles. I-am spus că n-am să fac acest pas pînă nu-mi va pune ceva în jurul degetului.

— Și ?

— Mi-a cumpărat un leucoplast !

ÎNTRE BROAȘTE

— De ce nu aveți copii ?, întreabă un broscoi pe un altul, în timp ce stăteau pe o frunză de nufăr.

— Eu aș vrea foarte mult, dar soția mea se teme tare mult de barză !

LA ORA DE FIZICĂ

— Care este deosebirea dintre curentul electric din rețea și fulger ?, întreabă profesorul.

— Curentul electric costă 6 lei kilowatul și în curînd va fi 12 lei, în timp ce fulgerul este gratuit, veni răspunsul unui elev „bine documentat".

FERICIRE

Mama unui copil de cinci ani era mereu încruntată și pusă pe ceartă, micuțul fiind mereu certat pentru cele mai mici vini. Într-o zi, copilul, oftind, îi spuse : „Ce fericiți am fi fost eu și tata, dacă tu ai fi rămas necăsătorită !..."

INSISTENȚĂ

Ionescu îi arată prietenului său o femeie frumoasă și tînără, ce trecea pe stradă.

— O vezi ? Frumusețea asta a insistat toată noaptea să-mi deschidă ușa.

— Ce noroc pe tine. Și de ce n-ai lăsat-o să intre ?

— Ce să intre ?! N-am lăsat-o să iasă !

LA MEDIC

— Doctore, de ce după un anumit număr de ani de viață conjugală nevasta nu te mai atrage ? întreabă un pacient.

— Pentru că — vine răspunsul doctorului — nevasta este ca un somnifer : după ce l-ai folosit un număr de ani, el dă obișnuință.

☆

— Doctore, am 80 de ani și pînă acum în relațiile conjugale totul a mers bine. De la o vreme, însă, am numai eșecuri. Nu sînteți de părere că

ar trebui să fac o schimbare ?

—Da, dar numai că ce ar trebui să schimbați nu se poate.

Culese de
AUREL DIANU ■

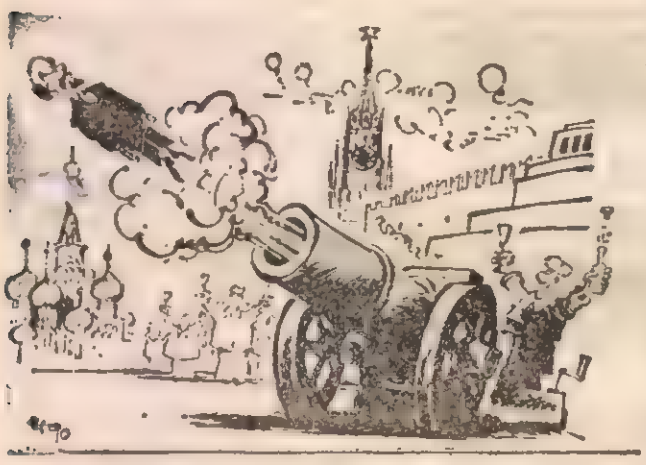

BUNICUL, MORT DE CÎTIVA ANI, ÎL VIZITEAZĂ PE YANNICK NOAH

Cam la 150 kilometri de Yaoundé, capitala statului Camerun, se află un sat de negri bantu. Şeful acestei aşezări a fost, multă vreme, Bikie Noah (Noah în limba bantu înseamnă „om de fier"), bunicul lui **Yannick Noah**, căpitanul de mai tîrziu al echipei de tenis a Franţei. Tînărul, deşi fusese crescut de mic în legendele ce circulau în satul său de baştină, nu a vrut să dea niciodată crezare fenomenelor pe care le consideră supranaturale. Aşa că, ori de cîte ori venea vorba de farfurii zburătoare, reîncarnare, existenţa unei vieţi dincolo de moarte ş.a. dădea neîncrezător din umeri.

De la o vreme, dureri puternice la genunchi îl împiedicau pe Yanniek să desfăşoare un joc la nivelul de care era capabil. Deşi vizitat de medici, tratat cu tot felul de medicamente clasice, durerile nu încetau. După cîtva timp a revenit în satul lui, unde un vraci l-a vindecat în cinci minute. A fost primul şoc, care a început să-i zdruncine neîncrederea în supranatural. Al doilea şoc l-a avut chiar în ziua cînd i s-a născut primul copil. Era ora 4 dimineaţa. La locuinţa lui de lîngă Paris, cîinii, de obicei liniştiţi, au început să latre puternic. Zgomotul l-a făcut pe Yannick să sară din pat. A fost cuprins de o senzaţie bizară, asemănătoare cu aceea pe care a simţit-o cînd a învins la finalele de tenis de la Roland Garros.

„Deodată, povesteşte el, l-am auzit pe bunicul meu, ce murise de cîţiva ani, spunîndu-mi «Bună dimineaţa». Nu m-am speriat. Bunicul, încă de cînd eram mic, îmi spunea că el nu va muri niciodată şi că va fi mereu lîngă mine, pentru a-mi da sfaturi bune. De altfel, în satul meu există credinţa că nepotul este reîncarnarea bunicului. Apariţia mi-a zîmbit. Apoi mi-a spus că este mulţumit de succesele mele şi că va mai veni să mă vadă. Apoi a dispărut. De altfel şi tatăl meu, Zaharia Noah, mi-a povestit că Bikie Noah i-a apărut de mai multe ori, pentru a-i da sfaturi. Cînd s-a trezit soţia, am vrut să-i spun ce mi s-a întîmplat, dar ea m-a întrerupt. Ştia că mă vizitase bunicul. Peste puţin timp mi s-a născut primul copil, un băiat".

AUREL DIANU ■

Condamnat la moarte, a fost dus la execuţie de trei ori în şase ore

După 13 ani de detenţie, Robert Alton Harris, din Saint Quentin, California, a fost condamnat la moarte prin gazare, sub acuzaţia de a fi ucis doi adolescenţi.

Execuţia este fixată pentru miezul nopţii. I se permite să-şi ia adio de la fratele său. E poftit la masă: friptură de pui, pizza, o sticlă de Cola, bomboane şi o ţigară Camel. Cu exact un minut înaintea introducerii gazului letal, avocatul obţine întreruperea execuţiei, dovedind că folosirea camerei de gazare este contrară constituţiei S.U.A.

Ora 3 şi 45 minute: Curtea supremă a Statelor Unite ordonă aplicarea sentinţei. Robert Harris este aşezat din nou pe scaunul din camera de gazare. Trei minute mai tîrziu, gardienii îl vor reconduce în celulă. Avocatul a izbutit să introducă o nouă probă: fratele condamnatului, prezent şi el la locul crimei, s-a recunoscut ca vinovat pentru uciderea unuia dintre adolescenţi. Harris revine în sala de aşteptare. Într-o cameră alăturată sînt prezente 50 de persoane. Între acestea, tatăl celor două victime, poliţistul care l-a arestat pe Harris, 17 ziarişti şi 12 cetăţeni onorabili selecţionaţi de judecător.

Ora 6 şi 7 minute. Robert Harris este reinstalat în sinistra cameră. E invitat să îmbrace o cămaşă nouă şi o pereche de blue-jeans. Pe craniul ras se instalează electrozii ce vor detecta sfîrşitul. Un gardian aruncă pastila de cianură în baia de acid, declanşînd gazul fatal. Agonia va dura 7 minute. Înainte de a-şi pierde cunoştinţa, criminalul murmură: „Regi sau măturători, dansăm cu aceeaşi coasă a morţii".

Execuţia este urmată de un val de proteste. Ziarele şi mulţimea din stradă amintesc guvernanţilor că, începînd cu 1975, investigaţii ulterioare au demonstrat că 27 din condamnaţii la moarte au fost persoane nevinovate.

Fundaţia pentru băut aghiazmă

În mai multe şcoli generale şi licee din Bucureşti profesorii de limba şi literatură română sînt obligaţi să vîndă elevilor o publicaţie scoasă de **Fundaţia Copiii ţării**. Că această fundaţie vine direct din fosta organizaţie a pionierilor şi şoimilor patriei, e treaba ei. Că revista în chestiune — **S.O.S. Copiii!** — vine direct din **Cutezătorii** e treaba domnului Ion Văduva-Poenaru, directorul fondator, şi a colegilor săi Irimie Străuţ, Şerban Cionoff, Iuliu Raţiu, Florin Costinescu şi alţii. În fine, că publicaţia în sine n-are nici un chichirez, ea adunînd în opt pagini format mic, la un preţ format mare (25 lei), laolaltă reclame de anvelope, dări de seamă la concursul „Kent-Turbo" şi istorioare educative pentru te miri cine, e treaba editurii Geneze, care o scoate.

Cînd însă, la fel ca înainte de '89, nişte oameni care ar putea să-şi afle un rost mai demn bagă cu de-a sila în ghiozdanul pruncilor noştri publicaţii pe care altfel nu le-ar cumpăra nimeni, e treaba noastră. Întrucît copilul meu a trebuit să dea banii de biscuiţi, ca să-şi scoată domniile lor, autorii foii, leafa, aş vrea să le comunic, prin intermediul revistei **Flacăra**, că sînt gata să le trimit prin poştă un pol pe lună, plus revista, s-o mai vîndă şi în blocul unde locuiesc.

FLORICA MARINESCU ■
învăţătoare

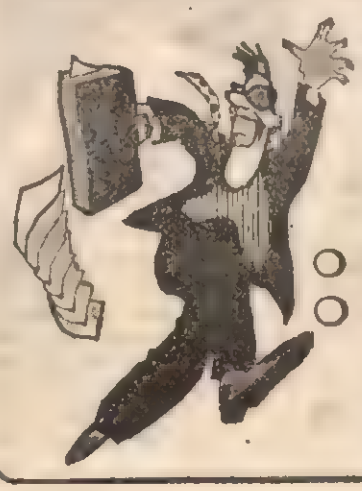

QUALITY TESTING SHOW
SALONUL NATIONAL AL CALITATII
Sala Palatului 26-30 aprilie 1993
○ produse electrice si electronice de performanta
○ aparatura si echipamente de masura si control; NDT
ASA EXHIBITIONS a branch of ASA Co., Ltd
Informaţii, înscrieri, rezervări spaţii: 70224 Bucuresti
str. Logofăt Luca Stroici 15, tel.: 611 8454, fax: 312 1588
Reservat oublicitate 1993 ASA Co., Ltd

PUBLICAŢIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
Preşedinte – director general: GEORGE ARION
Membri: Ion D. Gola, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312 82 89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută – 47.21.8.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra
Redactor şef: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie: EUGEN CHIROVICI
■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (şef secţie), Ion D. Gola.
■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (şef secţie), Gheorghe Barbu, Adrian Brutaru, Cristian Buzaş, Dorin Gherghinescu, Brânduşa Nicolae, Dorian Radu, Dorin Sălăjan.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (şef secţie), Elena Grecescu, Evelina Mazilu.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniţă.
■ SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu.

REBUS
Redactor şef: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Aurel Ştefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor şef), 1457 (redacţie).

Flacăra Basarabia
Flacăra BS

■ JURIDIC (2600): Cornelia Oţeteanu.
■ FINANCIAR (2143): Avidă Balica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florenţa Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Bălcoianu, Liliana Creţu
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ştefănescu (617 59.69).
■ PUBLICITATE (2634): Mihai Sandoiu, Florin Dobrescu, Angela Frandoş, Călin Mărcuşanu, Octavian Nuţă, Aristică Văduva.
■ DIFUZARE (617.48 91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Mitan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48 91, fax 312 82 89 – Piaţa Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – Bucureşti, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – Bucureşti

ULTIMA ORĂ
Dacă ninge, nu pică...

24 pag. — 50 lei

DI Stelian Tănase,
vicepreşedinte al PAC, declară:

„La 41 de ani, intenţionez să mă pensionez"

— Unul dintre subiectele presei în ultima perioadă este PAC-ul ; s-a mediatizat ideea unui conflict între dv. şi dl. Manolescu. Care este adevărul ?

— În primul rînd, presa a reflectat deformat ce s-a întîmplat, pentru că informaţiile au venit pe o sursă pe care jurnaliştii respectivi nu au verificat-o. Plecînd de la informaţia deteriorată, ziariştii au continuat să alimenteze ideea unui conflict personal, ceea ce este şi nu este adevărat. Orice se întîmplă în politică are un caracter personal; totul este privit prin persoane. Problema este dacă ne confruntăm cu un conflict bazat pe resentimente sau este o chestiune de orientări diferite şi cum se rezolvă ele politic. Politicul este un domeniu al compromisului şi al dialogului. Mulţi au ideea că partidele sînt un fel de cooperative în care toată lumea este de acord cu toată lumea. Fiecare partid reprezintă un interes specific, iar în interiorul partidului se manifestă de asemenea interese specifice. Adevărul este că în preajma unui congres tensiunile cresc, sînt oameni care doresc să-şi conserve puterea, iar alţii n-o mai doresc. Ca să fiu scurt şi ca să fiu satiric spun că acest conflict nu a fost între liderii partidului, ci între funcţionari ai partidului şi fiindcă nu a fost rezolvat la timp, s-a transformat într-un conflict la vîrf. Nu există un conflict politic în cadrul partidului. Există o tensiune provenită din nerezolvarea la timp a unor probleme mărunte şi care s-au acumulat. Din păcate, această simplă ceartă a dus la o cădere a imaginii partidului, cei care au alimentat cearta se fac vinovaţi de această scădere. În acest moment sîntem priviţi ca un partid care are conflicte interne, la fel cu celelalte partide. Regretul meu este, deci, că mediatizarea acestui conflict a dus la scăderea imaginii partidului şi nişte oameni din partid sînt responsabili pentru aceasta.

— Domnule Stelian Tănase, sînteţi unul dintre autorii moţiunii civic-liberale. Fiindcă ştiţi şi situaţia din teritoriu a partidului, pentru care din ele se va opta la congres ?

— Cred că moţiunea civic-liberală va cîştiga la congres, bineînţeles dacă nu se va întîmpla un incident ca cel de la începutul lunii. Deteriorarea imaginii partidului poate avea şi un efect secundar asupra unor opţiuni. Dar cred că nu există altă şansă pentru România decît liberalismul economic şi politic.

— Victoria moţiunii civic-liberale v-ar întări poziţia în cadrul partidului ?

— În primul rînd, poziţia mea este puternică. Ea nu s-a clătinat în nici un fel şi nici nu e contestată. Pot să spun că sînt mai influent acum, pentru că oamenii au început să distingă că la vîrful partidului sînt opţiuni diferite şi eu reprezint o anumită linie. Să zicem, pragmatică, politizată, în timp ce alţii, cu care am de altfel relaţii prietenesti, promovează o linie de intelectuali cu preocupări politice. Eu cred că în PAC trebuie să facem loc tinerilor să asigurăm un echilibru al puterilor în partid în aşa fel încît tot mai mulţi membri să se exprime cînd se iau decizii. E nevoie de o schimbare strategică pentru că situaţia de acum este foarte diferită faţă de iulie 1991, cînd PAC-ul a luat fiinţă. Acum avem grup parlamentar, avem filiale peste tot, oameni în administraţia locală, primari în mari oraşe, avem şi experienţă.

— Recent aţi anunţat că la viitorul congres PAC nu veţi candida la nici o funcţie ierarhică. Pentru ca acest anunţ să nu fie înţeles greşit, pe fondul actualelor speculaţii din presă, privind conflictul dintre dumneavoastră şi domnul preşedinte Manolescu, v-am ruga să faceţi cîteva precizări în această problemă.

— Eu am anunţat în presă de mult şi de mai multe ori că mă retrag din actuala mea funcţie. Orientarea pe care o susţin pentru viitorul statut este ca nimeni să nu aibă două funcţii, pentru a nu se face confuzie între aparatul partidului, ierarhia lui internă, administraţie şi Parlament. Pentru a fi consecvent cu mine însumi, fiind deja liderul grupului parlamentar din Camera Deputaţilor, nu voi candida pentru nici o funcţie în partid.

— Conform unor surse din cadrul CDR, aţi fi declarat într un anumit cerc că doriţi să fiţi preşedintele mişcării liberale. Ce aveţi de spus ?

— N-am declarat aşa ceva niciodată şi nimănui. Intenţiile mele sînt de a pleca din prima linie, din politica de zi cu zi, fiind prea ocupat de latura teoretică, de strategie a politicii. Cred că pot fi mai folositor scriind o carte de politică decît să particip la zeci de şedinţe. O carte are un efect mult mai mare decît ar avea o întîlnire cu o filială sau cu un lobby politic. Pe plan personal, trebuie să recunosc că participarea la crearea şi organizarea partidului m-a uzat foarte mult şi cred că e şi rîndul altora să facă muncă de teren, să participe la şedinţe, să rezolve cotidian probleme mărunte. E timpul să lăsăm locul unor oameni tineri. Partidul poate fi condus de oameni mai tineri iar eu, la 41 de ani, cred că e momentul să fac un pas înapoi din prima linie a partidului.

— E posibil ca în cadrul lucrărilor congresului să rezervaţi unele surprize ?

— Este prematur să răspund. Mai avem destul timp şi evoluţiile pot fi foarte schimbătoare. Aş vrea să fie surprize dar de ordin pozitiv, care să ducă la coeziunea şi întărirea partidului. În mai multe şedinţe ale Comitetului Naţional am făcut apeluri la unitate şi la spirit de echipă. Cred că partidul trebuie să recîştige spiritul dinamic, de echipă, pe care l-a pierdut treptat în campaniile sale electorale şi mai puţin electorale. Sper să ieşim bine şi din încercarea asta.

GEORGE SCUTARU ■
CAMELIA SPĂTARU ■
Fotografii de FLORIN IONIŢĂ

Semaforul verde al moţiunii de cenzură

S-ar părea că n-are nici un sens să-ţi tot pregăteşti, zdrăngănind, găleţile cu ghips şi cu apă pe sub nasul guvernului, dacă n-ai de gînd să-i rupi picioarele ; dar dacă te mai şi apuci să amesteci apa cu ghipsul şi pui mîna, decis, pe ateie, atunci poveştea începe să te ducă cu gîndul spre celebră faptă de arme a vestitului general V. Athanasie Stănculescu ; păstrînd, desigur, proporţiile şi luînd în considerare datele concrete ale situaţiei prezente. Aproape că se naşte de la sine întrebarea de ce a fost nevoie să i se aplice guvernului bandajul de ghips al moţiunii de cenzură, din moment ce el, executivul, e menit a călca încă multă vreme şi fără nici un fel de complexe în strîchini ?

Problema acestei moţiuni a fost atît de exploatată de comentatori, analizată, mediatizată, deopotrivă divinizată şi anatemizată, încît a sfîrşit prin a fi, inevitabil, bagatelizată. Astăzi, din nefericire, toată lumea ştie că moţiunea respectivă e ceva, aşa, care vine şi trece, ca tramvaiul 24 sau care-o mai fi ; nu-ţi aduce un nou prim-ministru, nici vodcă-n frigider, iar dacă ai răbdare nici leafa nu ţi-o indexează. Nu ştiu cum să spun, dar, zău, nici măcar covoarele nu ţi le bate...

S-a spus că depunerea de către opoziţie a moţiunii de cenzură la adresa guvernului este importantă şi binevenită, pentru că semnifică un moment major al evoluţiei vieţii noastre politice — şi anume deplasarea actelor de contestare a puterii din zona romantică a agitaţiei social-politice dezordonate (şi ineficiente) în zona acţiunilor desfăşurate într-un cadru instituţional şi în termeni constituţionali. S-a spus că de-acum la noi este limpede că guvernele nu se mai schimbă cu bita şi dinamita, ci cu instrumentele legii. S-a spus că opoziţia, acuzată pînă acum de pasivitate, trebuia să facă ceva şi, prin moţiunea de cenzură, şi-a manifestat cu vigoare voinţa şi atitudinea politică, autodefinindu-se şi delimitîndu-se ferm de jocurile obscure prin care guvernul ocoleşte obligaţiile ce-i revin conform legii. S-a mai spus, în sfîrşit, că moţiunea nu este menită să ducă la înlocuirea echipei Văcăroiu (aritmetica votului din parlament este limpede şi nimeni nu-şi face iluzii în această privinţă), ci să declare că grava criză a societăţii româneşti este mai mult decît inacceptabilă şi să constituie un avertisment sever la adresa puterii. Toate bune şi frumoase, numai că, la o ultimă analiză, din toate aceste raţionamente împinse pînă la limita sofismelor rămîne, totuşi, în picioare faptul că în actuala legislatură guvernul nu mai poate fi schimbat, deşi va oferi cu siguranţă suficiente motive şi momente pentru aceasta. Cu alte cuvinte, un fel de semafor verde, pînă la toamnă, pentru tandemul Văcăroiu-Negriţoiu. Şi pentru cine-l păstoreşte cu încîntare. Rămîne să aflăm de ce şi pentru ce.

EUGEN CHIROVICI ■

Contestarea guvernului este fără echivoc

Ion Raţiu
deputat P.N.Ţ.-cd

„Este foarte important că a fost criticată atitudinea Guvernului. Acesta e un fapt. Guvernul era obligat, prin Constituţie, să supună programul său în dezbaterea Parlamentului şi pentru aprobarea lui de către Parlament. Deci, moţiunea de cenzură se impunea. Personal, am spus că nu e totuşi potrivit să depunem acum o moţiune de cenzură. Nu e oportun. Guvernul n-are cum să cadă. Moţiunea n-are cum să obţină voturile care pot determina căderea Guvernului. Acesta e alt fapt. Opinia mea e că opoziţia trebuie să apeleze numai la acele măsuri care pot duce la rezultate. Eu m-am opus prezentării moţiunii, dar pentru că sînt membru leal al partidului meu şi al Convenţiei Democratice voi vota moţiunea de cenzură, atunci cînd va fi pusă la vot".

Călin Popescu — Tăriceanu
P.N.L.

„Partidele care au iniţiat moţiunea au dorit, mai presus de orice, să sancţioneze o atitudine şi anume faptul că Guvernul evită să pună la vot programul său. În program apar multe elemente care nu concordă cu programele politice ale partidelor ce acordă sprijin grupării majoritare. Apărea deci, un risc şi anume

riscul ca tocmai sprijinul acestora să nu-l aibă, fiindcă punctul de vedere al opoziţiei era cunoscut şi era luat în calcul. Guvernul ales nu a avut un program. Zilele care au trecut de la instalarea lui au fost folosite şi pentru întocmirea unui program. Din punct de vedere constituţional, nu există scuze pentru modul cum procedează Guvernul. Raţiuni politice însă există : Guvernul a vrut să evite criza politică. Se creează astfel un precedent foarte periculos. Se deschide calea pentru încălcarea Constituţiei din tot felul de motive".

Dinu Patriciu
deputat P.L.

„Moţiunea de cenzură este o armă parlamentară constituţională, pusă la dispoziţia majorităţii. Prin aceasta, majoritatea parlamentară îşi poate amenda, cînd este cazul, propriul guvern. O moţiune de cenzură depusă în Parlament de opoziţie apare ca un fapt cel puţin neobişnuit, deoarece opoziţia este, evident, minoritară. Ea n-ar putea să treacă moţiunea decît cu sprijinul unei părţi din majoritate, ceea ce nu e cazul la noi, acum. Iniţiativa pare nerealistă. Dar ne aflăm într-un moment în care opoziţia trebuie să încerce neapărat conştientizarea opiniei publice asupra faptului că guvernul se găseşte în afara legalităţii şi doreşte să guverneze cu un program nesupus votului Parlamentului. Moţiunea de cenzură nu va avea ca efect căderea guvernului, dar efectul ei pe termen mediu şi lung cred că va fi considerabil. În principal, în ce priveşte conştientizarea opiniei publice, construirea atitudinii ei faţă de actuala putere. Analiştii care spun că e o greşeală „să se tragă un glonţ" fără a aştepta momentul cel mai potrivit ar trebui să înţeleagă că politica este un joc de şah, în care e obligatoriu să gîndeşti mai multe mutări înainte. De aceea, eu cred că moţiunea va avea drept efect necesara strîngere a rîndurilor majorităţii şi, în consecinţă, mărirea posibilităţilor de şantaj pe care forţele extremiste le exercită permanent şi în văzul lumii asupra unui partid de guvernămînt care are doar 28% din voturi în Parlament".

STARE CRITICA

RECURS ÎMPOTRIVA PROCURATURII GENERALE

• *Un copil ucis bestial în bătaie de doi beţivani ce-şi zic pedagogi*

Cazul elevului VASILE ŞTEŢCA din oraşul Borşa, judeţul Maramureş, a mai fost abordat în coloanele revistei noastre. Elevul Vasile Ştefca, de la Liceul industrial CFR nr. 1 Satu Mare, a fost bătut bestial de către doi pedagogi satrapi, pe nume Olteanu Marius şi Ioan Şandor, ambii de la internatul amintitului liceu. Din partea Procuraturii Generale, din păcate, nu am primit nici un răspuns, nici pînă la această dată. Deşi Vasile Ştefca a decedat pe 25 octombrie 1991, la Spitalul de neuro-chirurgie din Oradea, anchetatorii şi procurorii încearcă să camufleze cazul.

După toate datele şi dovezile pe care le deţinem, avem de-a face cu o crimă abominabilă, mușamalizată într-un anume fel de procurorul Sever Spătaru de la Procuratura judeţeană Satu Mare, iar mai apoi şi de către Procuratura Generală. Dosarul a poposit îndelung şi pe masa dlui Aurel Comşa, de la Direcţia I penală, a Procuraturii Generale. Cam cu aceleaşi rezultate, după cum veţi vedea. Cvasinule. Nu e corect. Nu e normal să fie aşa.

Redeschiderea cercetării penale într-un caz şi un dosar penal mai mult decît alarmant, se impune cu prisosinţă ! Am adus şi aducem şi de data asta dovezi concludente, palpabile, eclatante. Totul este ca măcar de data asta Procuratura Generală să ţină seamă de ele. Părinţii elevului astfel maltratat şi ucis în bătaie animalică (e vorba de **Ana şi Vasile Ştefca, str. Gruiul lui Dan nr. 28 A, Borşa, judeţul Maramureş**), ne-au declarat recent la redacţie că, dacă nici de data asta nu vor primi sprijin din partea factorilor de răspundere, sînt ne[illegible] să se adreseze factorilor internaţionali de drept. Vom sp[illegible] demersul lor într-un caz penal limpede ca lumina zilei, deşi „avocăţeşte" şi din punctul de vedere al procurorului, dosaru' nr. 151/P/1991 este întocmit cu abilitate, ba chiar cu o anume măiestrie. Adevărul trebuie să iasă la iveală pînă la urmă.

Pedagogii Olteanu Marius şi Ioan Şandor au fost beţi pulbere

Pe 16 octombrie 1990, Marius Olteanu îi solicită colegului său, Ioan Şandor, să-l suplinească în serviciul de la internatul Liceului ind. nr. 1 CFR Satu Mare. Voia să plece acasă, la părinţi, în scop de aprovizionare. Se deplasează, aşadar, în satul Livada (de unde îşi trage obîrşiile şi soţia sa, Luminiţa Olteanu, din cadrul sectorului de cercetări penale a Poliţiei municipale Satu Mare). Satul se află în apropierea Gherlei, judeţul Cluj. Întors la internat, la orele serii, Olteanu se omeneşte, tovărăşeşte, cu Şandor. Din declaraţii reiese clar acest aspect. Bieţii copii, după ce au fost terorizaţi în curtea şcolii, au fost apoi bătuţi în dormitor, în infirmerie şi în camera pedagogului, au declarat ce li s-a cerut. Pentru o banală discuţie de internişti, legată de un geam deschis, „turnătorul" a fost chiar şeful de dormitor, Ioan Ştiopel. Radu Popa îl înjură pe acesta, pentru că este „unealta pedagogilor". Pedagogii, bezmetici cum erau, au crezut că înjurătura le-a fost adresată lor. De aici a început, în linii mari, tot scandalul. De la masa pr[illegible], în loviturile canalizatoare de moarte.

Foştii elevi sînt acum în producţie. Şi nu mai au „teroarea pedagogilor", acumulată sub flama ameninţărilor de tot felul : că-i zboară din şcoală, din internat etc. Chiar şi Ioan Ştiopel are acum o tresărire frumoasă de caracter şi de demnitate. El spune deslușit că Vasile Ştefca era un băiat deosebit, frumos şi fecioricnic ! N-a avut niciodată probleme cu învăţătura şi cu disciplina ! Necazul a căzut pe capul său, sărmanul. Întrucît, în acea seară nenorocită de octombrie, atît Vasile Ştefca, cît şi Cristian Hojda au fost bătuţi măr, ca în beciurile poliţiei. Acesta este tristul şi dramaticul adevăr. Au fost bătuţi cu nuiaua, cu stinghia, cu ieţul rupt din gardul şcolii etc. Un întreg arsenal de tortură.

Corpul delict a fost înlocuit pe traseul cercetării penale

Pe parcursul cercetării penale, dl procuror Sever Spătaru „scapă" acest amănunt fundamental : corpul delict nu este corpul delict ! Stinghia ruptă din gard a fost înlocuită cu o altă stinghie, frumos geluită la cele două capete. Elevii, duşi cu rîndul la poliţie şi la procuratură, au spus pînă la urmă deslușit că nu acela era corpul delict !

Să reţinem, aşadar, acest aspect fundamental. Ieţul (stinghia) rupt de pedagog din gard, cu un cui la capăt, i-a perforat osul frunţii lui Vasile.

Corpul delict a fost, prin urmare, schimbat, dintr-o raţiune uşor de decriptat. Între sectorul de cercetare penală al poliţiei municipale (unde lucrează Luminiţa Olteanu, soţia pedagogului implicat) şi procuratură, s-au făcut şi alte matrapazlîcuri. Elevii au fost duşi, ca oile la tăiere. Au semnat, în genere, ce li s-a dictat !Acum, că sînt maturi şi pe picioarele lor, declară exact cum s-au întîmplat lucrurile. Măcar pentru memoria curată a colegului lor, Vasile Ştefca.

Martorul principal, Iustinel Tomoioagă a fost ameninţat !

În ciuda presiunilor şi a ameninţărilor de tot felul, **Iustinel Tomoiagă** nu şi-a schimbat nici prima, nici a treia declaraţie. Distingem : **„Ştefca Vasile a fost bătut a doua oară, de către pedagogul Şandor Ioan, cu bita peste cap".** Acelaşi coleg, Iustinel Tomoioagă, declară că imediat după bătaia animalică încasată, Vasile a venit în dormitor, s-a acoperit cu pătura pe cap şi a plîns încît, sfîşietor, ore în şir.

Daniel Crăciun (pentru a suplini oarecum „frica" lui Cristian), spune răspicat şi scrie concis : **„Hojda Cristian mi s-a plîns că a fost ameninţat de către pedagogul Şandor Ioan că, în cazul în care va spune adevărul în legătură cu ce s-a întîmplat în dormitor, nu va mai avea ce căuta în internat"!** Acelaşi fost coleg declară mai departe : **„Şi alţi colegi am aflat că au fost ameninţaţi în acelaşi fel de către pedagogul Şandor".** Printre aceştia se află şi Iustinel Tomoioagă, cel care n-a vrut să-şi schimbe declaraţia nici în ruptul capului. Frumos şi nobil exemplu, colegial, prietenesc.

Pedagogul Olteanu Marius, să fim bine înţeleşi, nu este cu nimic mai puţin vinovat ca Ioan Şandor! Au bătut copiii cot la cot, ca la hoţii de cai. **Coman Mărie**, din localitatea Moisei (str. Izvorul Negru nr. 290, judeţul Maramureş), ne declara, pe 1 februarie 1993 : „M-am oprit în satul Livada, şi, prin discuţii, întrebînd de una, de alta, am aflat despre pedagogul Olteanu Marius. Şi îmi spuneau consătenii lui ce s-a întîmplat la liceul din Satu Mare. Că a omorît un copil din Borşa, din Maramureş. Consătenii lui mi-au spus că dacă părinţii băiatului ar dori să se împace, ei ar fi binevoitori şi chiar mi-au arătat casa unde locuieşte Olteanu Marius cu soţia sa, întrucît amîndoi sînt din aceeaşi comună".

Comentariile sînt de prisos. Dacă părinţii băiatului doresc sau nu să se „împace" cu Olteanu Marius şi Ioan Şandor, asta nu mai e treaba noastră. Cert este că Olteanu şi Şandor au o pată neagră pe conştinţă — dacă au aşa ceva. Noi dorim o „împăcare" cu legea în primul rînd şi în cele din urmă. Deşi oamenii legii umblă legaţi la ochi în acest caz.

Ce spun medicii legişti ?

Medicii bihoreni, de la Spitalul de neurochirurgie din Oradea, au consemnat, după intervenţia chirurgicală efectuată: **„meningo-encefalită, urmare a unei plăgi craniene penetrante".** Apoi, la nivelul osului frontal, au constatat : **„un orificiu punctiform, din care se scurge LCR purulent".** Deci, atît medicii de la Oradea, cît şi cei de la Cluj, au ajuns la aceleaşi concluzii : **„traumatism produs cu un obiect înţepător, în speţă cu un cui".** Procurorul Sever Spătaru acreditează din start ideea falsă că Vasile Ştefca (în acte figurează adesea Ştefco ; şi nu este nici un fel de rudenie cu primarul din Săpînţa, cum s-a spus) ar fi avut un furuncul (coş, spune procurorul), pe care l-ar fi tratat empiric, cu usturoi? Ar rîde şi infirmierele şi cîrcîile de o asemenea concluzie ajunsă în rechizitoriu. Dar, despre nesăbuinţele romanţate ale acestui procuror, cu un alt prilej.

La presiunile Procuraturii Generale, în special ale dlui Aurel Comşa, se fac expertize şi contraexpertize. Mi se pare normal, pentru aflarea adevărului gol-goluţ. La adresa semnată de dl procuror Comşa, răspunde **Comisia Superioară de Medicină**, pendinte de Institutul de medicină legală „Mina Minovici" (adresă nr. E-1/4030/13.05.1991), precizîndu-şi poziţia de legişti, în consens cu medicii bihoreni şi clujeni : **„Orificiul evidenţiat este de natură traumatică, posibil produs prin acţiunea penetrantă a unui cui. La cazul în speţă, meningita este consecinţa directă a traumatismului şi nu se pot pune alte etiologii".** Actul medico-legal este semnat de distinşii specialişti legişti : T. Ciornîa, Vl. Beliş, I. Tamaş, C. Petrescu. Deci, dnilor procurori Comşa şi Spătaru, nu poate fi vorba, în nici un caz, de un furuncul adolescentin !

Procuratura Generală tot cere fel de fel de acte, doar-doar...

În ciuda acestei evidenţe, de la Procuratura Generală se cere un alt act, tot de către dl A. Comşa. Procurorii aveau la dosar şi declaraţia lui **Mihai Marton**, care sună lămuritor : **„Anterior datei de 16 octombrie 1990, nu am observat ca Ştefca Vasile să aibă ceva la nivelul capului sau vreo leziune". Iustinel Tomoioagă.** susţine că în chiar seara nefastă de octombrie Vasile a fost bătut cu ieţul peste cap şi a urlat de durere! Medicii legişti orădeni şi clujeni constată cauza decesului! Procurorii se încăpăţînează şi solicită relaţii în plus!? Ostrdia cu care se încearcă să se „legifereze" prezenţa furunculului (care, oricum nu putea perfora osul frunţii!), este dubioasă. Asemenea schimbări corpului delict! Asemenea prezentării celor doi beţivani, ca fiind mieluşeii domnului. Asemenea multor acte cusute cu borangic roşu, prezente în dosar, pe post de acoperire.

Comisia Superioară de Medicină răspunde din nou (**adresa nr. 39679/8513/1993**). Reţinem din avizul medicilor, **punctul 3**, edificator : **„Este inacceptabilă formarea unui orificiu punctiform în calota craniană de către un vas diploic prin care se propagă infiltrarea de la exterior la interior".** Mai pe înţelesul cititorilor noştri, secreţia unui banal furuncul nu putea penetra calota craniană! Simplu ca bună ziua! Să decupăm şi punctul 4 din acelaşi aviz al legiştilor: **„Supravieţuirea timp de 8 zile, după lovirea cu o stinghie cu un cui, care a pătruns în creier 1,5 cm, este posibilă, moartea datorîndu-se infecţiei subarahnoidiene survenite în timp şi nu leziunii mecanice a creierului".** De data aceasta, contraexpertiza este semnată de legiştii : Vladimir Beliş, Alexandru Constantinovici, C. Petrescu, G. Nanes, I. Tamaş, G. Refa.

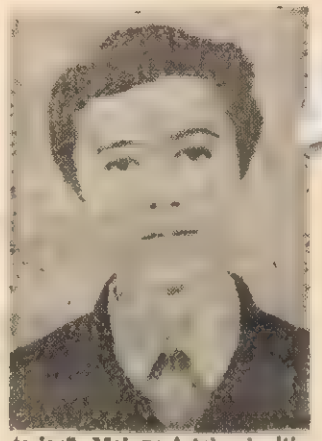

În ciuda acestei evidenţe demonstrate de specialişti şi statuate de ei prin acte medico-legale imbatabile, dl A. Comşa de la Direcţia I penală şi criminalistică a Procuraturii Generale se încăpăţînează să consemneze **(adresa nr. 39679/8513/1991, din 26 mai 1992)** că moartea băiatului s-ar datora „unui tratament empiric şi dur (stoarcere, frecare, înţepare cu un ac)". Despre ce fel de frecare cu usturoi este vorba, dnilor procurori Spătaru şi Comşa? Exact ca în vechiul regim ceauşist, la un telefon, cum se spune, Procuratura Judeţeană Satu Mare îi scoate de sub urmărire penală pe cei doi, pe data de 4 noiembrie 1991. Procuratura Generală la un semn, casează dosarul. Exact după aceleaşi procedee încă destul de actuale. Corb la corb nu-şi scoate scaunul. Ci-l consolidează. Ieri, ca şi azi. Şi poate şi răspoimîne, dacă ne ţin tot aşa.

Domnule Procuror General

Din datele prezentate în ancheta noastră, făcută cu mijloace modeste, reiese cu evidenţă că numiţii SANDOR IOAN şi OLTEANU MARIUS, se fac direct şi nemijlocit vinovaţi de infracţiunea penală : ucidere din culpă ! În ancheta noastră am scos în evidenţă fapte vechi, existente la dosarul penal nr. 151/1990, dar am adus şi fapte noi, probatorii. Nici de acele declaraţii scrise, nici de probele noi, evidente, procurorii Sever Spătaru şi Aurel Comşa nu au ţinut seama ! Sau nu au vrut să ţină seama. Clasînd cauza şi, deci, parafînd în negativ şi dosarul penal. Este păcat pentru prestigiul şi aşa şifonat al procuraturii.

Die procuror general Popa Cherecheanu, nu e vorba doar de moartea dramatică a unui puşti de 16 ani, sau şi de asta. Dar este vorba, în mod special, despre cît de uşor se poate omorî un om, în România, cu acte în bună regulă, ba chiar sub oblăduirea poliţiştilor şi a procurorilor. Instituţia pe care momentan o conduceţi a suferit mult ca prestiniu şi ca personalitate în ultimii 3 ani, după sacrificiul tinerilor din decembrie '89. Această instituţie, pe care momentan o conduceţi, are nevoie de o primenire morală şi de un cod serios al deontologiei profesionale. Procurorul prins cu astfel de afaceri trebuie scos definitiv din procuratură şi justiţie. Vom mai prinde această zi a unor instituţii democratice într-un stat de drept ?

Die procuror general, în loc de răsounsul oficial, scris şi semnat de dumneavoastră, care nu ne a parvenit nici pînă azi, aşteptăm, de data asta, o intervenţie fermă din partea dumneavoastră : redeschiderea dosarului de cercetare şi urmărire penală. Fireşte, cu alţi anchetatori, şi cu alţi procurori neimplicaţi în cazul în speţă. În mod cu totul excepţional de nevoie, de bună seamă, ne putem adresa oficiului de părinţii îndureraţi din Borşa — Maramureşului, forumului internaţional privind drepturile omului. Dar noi încă mai nădăjduim că vom primi măcar de data asta răspunsul scontat atît din partea conducerii Procuraturii Generale, cît şi a Ministerului Justiţiei. Rămîn pentru cei vinovaţi de moartea cavaler întru dreptate şi adevăr, încă o nedezlegată realitate românească. Al Domniei Voastre,

DORIN SĂLĂJAN

UN OM DISPERAT RECURGE LA GREVA FOAMEI DEOARECE SOȚIA SA VREA SĂ UCIDĂ UNUL DIN COPII

În fața redacției noastre, un bărbat de 38 ani, Mihai Rebegea, a intrat în greva foamei. Iată ce ne-a declarat:

„Mă tem pentru viața copiilor mei. Judecătoria Pitești, bazîndu-se pe o sumă de acte false și pe declarația unui singur martor a dat o sentință nedreaptă, încredințînd pe toți cei trei copii mamei lor, fosta mea soție, ce este o periculoasă sectantă, grav bolnavă psihic. La evangheliști, este obiceiul ca, din șapte în șapte ani, să se sacrifice, în numele lui Hristos, un membru al familiei. Și a sosit rîndul fiului meu cel mai mic, acum în vîrstă de cinci ani."

Căsnicia lui Traian Rebegea a fost dramatică. A rezistat aproape doisprezece ani alături de o soție cărela preceptele sectei îi interziceau să gătească, să întrețină curățenia locuinței, să permită acordarea asistenței medicale copiilor. El și-a crescut copiii, îngrijindu-i cît s-a priceput. Aceștia sînt, însă, puternic traumatizați psihic, subalimentați și disperați la rîndul lor.

Mihai Rebegea și-a iubit mult soția. Atît de mult, încît a ridicat casă, în satul ei, în mijlocul puternicei secte evangheliste. Ca încercările sale de a-și face soția să renunțe la convingerile ei periculoase au dat greș, o dovedește atingerea apogeului conflictului lor: „De trei ori, soția mea a încercat să mă omoare. Întîi, mi-a dat bere otrăvită, dar bănuind ceva, am băut foarte puțin și am scăpat. Apoi, mi-a dat carne de pui otrăvită, punînd în pericol și viața copiilor. A treia oară, pe cînd zăceam imobilizat în pat de o hernie de disc, a chemat în ajutor întreaga sa familie, de asemenea sectanți fanatici, și m-au bătut cumplit, de față cu copiii îngroziți și neputincioși. Vecinilor le datorez viața mea. După ce am ieșit din spital, am plecat pentru totdeauna, lăsînd în urmă agoniseala mea de douăzeci de ani de muncă. Nu renunț la ideea de a-mi redobîndi copiii, de a-i smulge din ghearele sectanților. Vreau să-i salvez, vreau ca ei să trăiască! Dar nu am puterea să lupt cu justiția noastră. Am nevoie de AJUTOR !!"

BRÎNDUȘA NICOLAE ■
EVELINA MAZILU ■

CRONICA ORORII

● În seara zilei de 17 februarie a.c., orele 21.30, PETROVICI RADOMIR, 23 ani, întreprinzător particular din comuna Gera, județul Timiș, la ieșirea din bufetul de pe raza localității a avut un conflict spontan cu LAU DUMITRU, 46 ani, fără ocupație, domiciliat în comuna Coarnele Caprei, județul Iași și fără forme legale în Gera, care i-a aplicat o lovitură cu un cuțit în zona toraco-abdominală, provocîndu-i leziuni ce i-au pus viața în pericol.

Fapta a fost sesizată la 27. 02. 1993, cînd PETROVICI RADOMIR s-a internat la Clinica „V. Babeș" din municipiul Timișoara.

● În noaptea de 28. 02./01. 03. 1993, orele 00.30, HALICIU NICUȘOR, 20 ani, agricultor, din comuna Tulnici, satul Păulești, județul Vrancea, în timp ce se deplasa spre domiciliu, în urma unui conflict spontan, a fost lovit de patru ori cu cuțitul în zona bazinului și a coapselor, de către consăteanul său CHERCIU COSTICĂ, 28 ani, agricultor.

Victima fiind în stare gravă a fost transferat de la Spitalul Focșani la o clinică de specialitate din București.

Cercetările continuă în ambele cazuri cu autorii în stare de arest preventiv.

● În seara zilei de 28 februarie a.c., orele 20.30, în orașul Marghita, județul Bihor, soții FURAU GHEORGHE, 47 ani, conducător auto și AURICA, 43 ani, asistentă medicală, ambii din localitate, au fost accidentați în timp ce circulau regulamentar pe șosea, primul grav iar a doua mortal, de un autobuz care a dispărut de la fața locului.

În ziua de 1 martie 1993, autorul accidentului a fost identificat, prins și arestat în persoana lui BODEA NICOLAE, 23 ani, fără ocupație, din aceeași localitate, care fără a poseda permis de conducere, a sustras autobuzul cu nr. 31—BH—6277, proprietatea Autobazei Marghita, de la domiciliul lui BANYOS VASILE, unde era parcat, titularul mijlocului de transport.

● Ofițeri de la economic din cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Dolj au început urmărirea penală și cercetează în stare de arest preventiv, pentru săvîrșirea infracțiunilor de luare de mită, pe PUZDREA NICOLAE, 36 ani, din municipiul Craiova, fost inspector la Casa de Pensii pentru Țărănime, care a pretins și primit suma de 18 000 lei de la 12 persoane, pentru întocmirea dosarelor de pensie.

● În ziua de 27 februarie a.c., SÂRBU NICOLETA, 24 ani, muncitoare, din municipiul Galați, a reclamat Postului de Poliție T.F. Galați, că în aceeași zi a fost acostată de trei tineri neidentificați în zona limitrofă stației, care, prin violență au deposedat-o de o geantă cu bunuri în valoare de 7 800 lei.

Acționînd cu operativitate, plt. ZAHARIA ȘTEFĂNICĂ din cadrul postului de poliție a identificat și reținut autorii în ziua de 28. 02. 1993, în persoana numiților BRATU GHEORGHE, 16 ani, GLOTEANU DORINEL, 17 ani și ȘERBAN LUCIAN, 17 ani, toți fără ocupație, din municipiul Galați, care au fost predați poliției municipale în vederea continuării cercetărilor.

Escrocii nu au viață lungă!

Ofițerii Biroului Economic din cadrul Secției 15 Poliție au depistat și început urmărirea penală împotriva lui ALEXE CĂTĂLIN ADRIAN, în vîrstă de 27 ani. În perioada 1 ian. — 3 septembrie 1992, în calitate de executor în cadrul Sucursalei C.E.C. a Municipiului București, a încasat de la diferiți debitori suma de 241 300 lei, sumă folosită în interes personal, decontată ulterior prin falsificarea actelor.

★

A fost identificată de lucrătorii Biroului Economic al Secției 13 Poliție ADINA LUMINIȚA TARINDA. S-a dispus începerea urmăririi penale pentru înșelăciune în paguba proprietății private. Aceasta, în calitate de administrator în cadrul S.C. „DA FRANCO", în perioada 1991—1992, a folosit creditele societății în interes personal, modalitate prin care a creat firmei o pagubă de 1 898 163 lei.

Cine mai fură la Ploiești?

● Nimeni altul decît... fostul șef al Inspectoratului Județean Prahova al Ministerului de Interne!

Se pare că în ultimele luni orașul Ploiești a devenit ținta a numeroase relatări și comentarii mass-media. Scandalurile jocurilor de într-ajutorare sînt acum de notorietate națională. Iată cum mafia favoritismelor și corupția pînă la cele mai înalte nivele sînt și aici în floare.

Nu mai tîrziu de sfîrșitul lunii trecute a fost arestat nimeni altul decît... fostul șef al Inspectoratului Județean Prahova al MINISTERULUI DE INTERNE (fost șef al securității din Prahova, după cîte știm noi), dl Ilie Pescaru. Astfel, „respectabilul" domn, actualmente pensionar, în vîrstă de 62 de ani, a fost prins pe raza comunei Filipeștii de Pădure, în timp ce transporta cu o autobasculantă din proprietatea minei Filipeștii de Pădure, aproximativ 11 000 de kg de lignit, pentru care avea un aviz de expediție de numai 4 000 de kg. A adus unității, în acest fel, un prejudiciu de... 65 615 de lei! Poliția a descoperit că nu era prima astfel de incursiune, ci... a patra!

În sfîrșit, cărbunii domnului Ilie Pescaru s-au... aprins.

RALUCA VRABIE ■

ATENȚIE, CETĂȚENI!

NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE:

Inspectorii Oficiilor Județene pentru Protecția Consumatorilor raportează, săptămînal, „descoperirile" lor rezultate în urma raidurilor-anchetă efectuate, atît în unități de alimentație publică private, cît și în cele de stat. Din păcate colecția de „trofee" infracționale sporește cu fiecare asemenea acțiune de control. Iată cîteva exemple:

● **La S C TUREL Onești** s-a oprit comercializarea următoarelor produse alimentare **(făină albă, drojdie, ulei)** pentru că nu prezentau elemente de identificare din care să rezulte data fabricației și termenul de garanție. Valoarea acestora era de 430 000 lei.

● La magazinul **MOCO S.R.L. Barău** au fost depistate și interzise la comercializare **preparate din carne depozitate la temperatura mediului ambiant**, în valoare de 200 000 lei.

● **La S C ALIMENTEX S.A. Botoșani** s-a retras marfa **(pîine și produse de panificație)** provenită de la **S C MOLDOPAN Botoșani.** „Recolta" a fost de 9 235 bucăți în valoare de 228 600 lei.

● **La S C EMILIA S.R.L. Cluj Comaliment** s-au interzis la comercializare **52 kg salamuri fără etichete și fără termen de valabilitate.**

● **La S C ALIMENTARA S.A. Cluj** s-a retras de pe piață produsul **alcool etilic rafinat 90°** pentru conținut de acid acetic (oțet) de 4—5 ori peste norma admisă.

● **La S C ORIENT Cîmpia Turzii** s-a sancționat comercializarea de **băuturi răcoritoare fără marcaje de calitate.**

OFICIUL PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORULUI
B-dul Nicolae Bălcescu 21
Tel.: 615 00 92 • Fax: 312 25 93

● **La S C EXPRES NIKI S.R.L. Săcele** s-a oprit comercializarea unor preparate din carne **(fiebăr, salam de porc, salam italian, cîrnați afumați)** cu termen de valabilitate depășit, acumulări de grăsime sub membrană păstrate congelate, contrar condițiilor tehtice de depozitare.

● **La S C EVES S.R.L. Sfîntu-Gheorghe** s-a interzis comercializarea și s-a dispus extinderea controlului la angrosist pentru **unt import Ungaria,** cu gust și miros rînced, termen de valabilitate expirat și certificat de calitate neclar.

● **La S.C. TRAIAN SRL Timișoara** s-a dispus retragerea de pe piață și distrugerea celor alterate pentru următoarele produse culinare preambalate în casolete și fabricate în laboratorul propriu de carmangerie: **cotlet de porc fără os, vrăbioare, antricot fără os, carne mînzat superioară.**

Asemenea atentate la sănătatea publică se produc, din nefericire, extrem de des, cu toate eforturile celor în drept să le anihileze. Ne permitem să recomandăm consumatorilor să devină mai vigilenți și să semnaleze O.P.C-urilor județene orice abatere de la clasicele norme igienico-sanitare.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Cît timp amenzile aplicate sînt de-a dreptul "stimulative", aceste acțiuni de încălcare a legislației în voaare se pot "dezvolta" nestingherit, punînd în pericol sănătatea consumatorilor mai puțin vigilenți.

Primim de la Inspectoratul de Poliție al Capitalei

În perioada 01—05.03.1993, Poliția Capitalei a acționat cu efective mărite în zonele instituțiilor de învățămînt (școli, internate, terenuri de sport sau de joacă ale elevilor), precum și în locurile frecventate de elevi (cinematografe, săli de joc etc.). Urmare a acestor acțiuni au fost depistate 1 034 persoane, care nu erau elevi și nu-și justificau prezența în aceste locuri. Dintre acestea, 303 persoane au fost sancționate contravențional, valoarea amenzilor aplicate fiind de peste 400 000 lei.

Au fost depistați 120 minori lipsiți de supraveghere, din care 57 au fost încredințați familiilor, iar 63 caselor de minori.

De asemenea, au fost identificate 18 persoane care au comis infracțiuni.

Organele de poliție vor organiza și în viitor astfel de acțiuni, în vederea menținerii unui climat de liniște și ordine în locurile unde-și desfășoară activitatea elevii din școlile Capitalei.

OPOZIȚIA ȘI SCANDALURILE DIN SFERA PUTERII

Partidul Liberal Democrat (P.L.D.), la putere în Japonia în întreaga perioadă postbelică, a fost zguduit din când în când de mari scandaluri provocate de politicienii lui de frunte. În 1976, fostul premier Kakuei Tanaka a fost arestat pentru luare de mită : 2 milioane de dolari de la firma Lockheed, una dintre cele mai mari afaceri de acest gen de după război. După 7 ani, Tanaka a fost declarat vinovat și condamnat la 4 ani de închisoare. Cu doi ani în urmă, un alt fost premier japonez, Naboru Takeshita, a fost implicat într-o mare fraudă financiară. Iată că acum lumea politică niponă se confruntă cu alt scandal de proporții : arestarea lui Shin Kanemaru (78 de ani), un fel de patriarh al P.L.D., care învrtea pe degete politica guvernului, numea miniștri și prim-miniștri. El a fost acuzat că a omis să declare fiscului 800 milioane de yeni (6,8 milioane de dolari). În septembrie anul trecut, recunoscut vinovat de încălcarea legii privind controlul fondurilor politice, Kanemaru a primit doar o amendă de 1 650 de dolari, fapt care a provocat o profundă nemulțumire în rândul populației și a scandalizat pe unii reprezentanți de frunte ai justiției. Pornindu-se de aici, se consideră că arestarea bosului (el este reținut, împreună cu fostul său secretar Masahisa Haibera, în închisoarea din Tokio) este menită „să calmeze spiritele". Totuși, aspectul cel mai pregnant al întregii afaceri este de natură politică. După cum este cunoscut, Partidul Liberal Democrat din Japonia se pregătește pentru alegeri generale anticipate, în toamnă. Massmedia niponă consideră că afacerea Kanemaru, venită după alte întâmplări de acest fel din lumea liberal-democraților japonezi, va consolida poziția partidelor de opoziție, care fac din denunțarea scandalurilor din sfera puterii unul din principalii lor cai de bătaie și o armă electorală de prim-rang. Pornind de la aceste evenimente din Japonia, sunt de făcut, cu bătaie către situația de la noi, unele observații.

Mai întâi, ceea ce ne deosebește. Este limpede că la japonezi presa, opinia publică nu-și bat gura degeaba. Relevarea unor ilegalități se lasă cu arestări și condamnări, chiar dacă-i vorba de personaje foarte sus-puse. Se poate zice fără teama de a greși că Japonia a intrat și în Europa, și în America (să ne amintim că presa de peste ocean, printre altele, a dat jos un președinte, iar în Europa presa a făcut să cadă miniștri și guverne și a zguduit profund monarhia britanică). La noi, o știm cu toții, nici un fel de dovezi aduse de presă nu izbutesc să clintească vreun om al stăpânirii din locul său, nimeni nu-și dă demisia, nimeni nu e arestat. Cineva din sfera puterii poate fi vinovat de orice, nu i se întâmplă nimic. Întâmplările neplăcute sunt rezervate exclusiv celor care nu sunt la putere.

Iar acum, ceva care ne unește (pe noi și pe japonezi) : iluzia opoziției că ar putea să vină la cârma țării datorită cazurilor de corupție din tabăra guvernamentală. Se-nțelege de la sine că orice încălcare a legii de către persoane sus-puse (miniștri, parlamentari, alți demnitari) din oglada stăpânirii trebuie pedepsită, și eu visez la vremea când se va proceda așa și la noi. Dar existența unor astfel de cazuri nu constituie deloc un certificat de bună purtare, și cu atît mai puțin de pricepere, de competență, pentru opoziție. Politicienii din opoziție pot apărea ca foarte cinstiți pentru simplul motiv că nu au averea țării pe mână. Proba adevăratei onestități, a incoruptibilității se dă abia când cei în cauză umblă cu mierea. Cât privește știința guvernării, ce să mai vorbim ! Dacă opoziția niponă, și în primul rând socialiștii, va face campanie electorală agitînd cazul Shin Kanemaru și vorbind și de alte scandaluri de la liberal-democrați, în loc să vină cu o alternativă solidă de guvernare, ei vor pierde încă o dată alegerile. Dar asta e acolo, la ei, departe, și pe noi ne interesează mai puțin. Ce ne facem aici, pe malurile Dâmboviței ? Îi slujește cu ceva opoziției din România faptul că un fedesenist a fost devedit că fură, faptul că în echipele Roman și Stolojan au fost și elemente corupte și că în echipa Văcăroiu sunt din acestea ? Nu, atâta vreme cât opoziția noastră nu și-a constituit propriul ei contingent de politicieni de profesie, în stare să ia taurul de coarne, să ofere un program credibil, să convingă. Până nu se va întâmpla așa, relevarea de către opoziție a unor cazuri de politicieni necinstiți ai puterii va fi curată pierdere de vreme.

ION D. GOIA ■

Export-import de revoluție

Războiul ruso-rus

• Ieri — Gorbaciov și Ligaciov, azi — Elțin și Hasbulatov. Ce va fi mâine ?

Al treilea război mondial nu a început printr-un atac simultan capitalisto-socialist și nici printr-un schimb fatal de bombardamente nucleare între Washington și Moscova. Până să izbucnească o pârjolală internațională majoră, în lipsa unor beligeranți de primă mărime, echilibrați și ireconciliabili, se poartă războaiele clasice — amărîte dar crude, locale dar gonflabile. Cel mai medi atizat este cel din fosta Iugoslavie, îmortalizat aproape exclusiv din unghi musulman. Sîrbii-sîrbi și sîrbii bosniaci sînt asasinii, criminalii de război, gherilarzii singerosi. Croații sînt niște prunci bălboși, blajini și păgubosi, fără inițiative și fără resentimente, victimizați de o coaliție de comuniști de Germania și S.U.A. Mă rog.

Sub hlamida săracă a C.S.I. alte conflicte fac ravagii. Si ele sînt notificate și, uneori, comentate, dar fără aplomb concertat fără frenezie telegenică și fără acroșări de presă de mare calibru. Totuși, una dintre multele confruntări din spațiul fost sovietic se bucură de interes. E vorba de războiul ruso-rus. Acesta e un conflict mai ciudat. Feroce totuși este ambalată birocratic și ascunsă sub o perdea de fum care îi scutește pe combatanți să-și arunce cu bombe în cap sau să se mitralieze reciproc pînă la victoria finală. **Războiul ruso-rus se consumă între Kremlin și Casa Albă din Moscova.** Casa Albă din Washington doar stenografiază, analizează și decupează scenarii.

În clipa cînd trimit la redacție aceste rînduri, meciul Elțin-Hasbulatov, cel mai dur din istoria postbelică a fostei URSS, de-abia s-a declanșat. După amenințări repetate, ofensive și defensive prudente, după puneri la zid constituționale și intrigi executive, după un nolan de pumni verbali și dactilografiați, cei doi mari s-au întîlnit între corzile Congresului Deputaților Poporului. Care va fi soarta protagoniștilor contează mai puțin. Ce rămîne elocvent este caracterul confruntării, lupta pe viață și pe moarte între două sisteme care coexistă.. oficial. Tranșeele nu despart numai un președinte reformator, susținut de Occident și decis să perfecționeze cu grăbire mostenirea lui Gorbaciov, și un parlament de consistență sovietică. **Tranșeele despart două moduri de a clădi imperiul lui Petru I : Elțin dorește un imperiu creditat de Occident, structurat democratic și adus „la zi". Hasbulatov, fanatizat de dogmatici, mai speră în virtuțile etanșeizării, în resursele exclusive ale Răsăritului, în experiența sovietică.** Așadar, războiul ruso-rus are un caracter civil iar înfruntarea ideologică este cristalizată într-un antagonism ireparabil. Pe acest aliniament nu se va face pace, indiferent de stilistica etapelor care urmează. Comuniștii nu vor accepta riscul privatizării trangsante și a pluralismului bătut în cuie. Reformatorii nu vor înghiți o putere politică roșie, care să-i paralizeze și, bineînțeles, să-i sufoce. Lăsînd la o parte reacția armatei, a serviciilor secrete și a forțelor paramilitare naționaliste și extremiste, acest meci final nu reprezintă altceva decît **faza decisivă a unui proces care a început odată cu mișcarea în front a lui Gorbaciov.** De la perestroika aplaudată în plin congres PCUS, la glasnostiul care a creat atîtea migrene preparatorii și de la puciul nereușit din august 1991 la semnarea Tratatului START II, istoria relaxării și, apoi, a dezmembrării URSS își menține miezul problematic în acest box. Mănușile sînt acum purtate de Elțin și Hasbulatov. Brațele care le poartă se însinuează în geografia continentală a unui imperiu care va trebui să decidă sub ce drapel va păși în arena mondială.

Indiferent de loviturile care se vor administra și de numărul rundelor, războiul ruso-rus este încununarea logică a înțelegerii de la Malta. Era exclus ca URSS să exporte revoluție fără să guste din voluptatea acestei experiențe atîta vreme interzise...

RADU BUDEANU ■

Gorbaciov pe urmele Doinei Cornea

În România, minerii au fost aduși de patru ori la București, știm noi de cine (nu de Sfântul Duh), însă de venirea lor a fost acuzată dna Doina Cornea, cu acte în regulă — plângere la procuratură (iscălită de Răzvan Theodorescu), citație, audieri, etc. La ruși s-a întâmplat de curând ceva asemănător : Ministerul Securității a trimis la Procuratura Federației Ruse materiale „cu privire la rolul lui Gorbaciov și a celor din apropierea lui în soluționarea unor probleme de stat" întrucât „în acțiunile lui Gorbaciov se pare că există un nucleu infracțional". Procurorul general al Rusiei, Valentin Stepankov, nici n-a admis, dar nici n-a respins această acțiune, ci doar a înapoiat materialele „pentru clarificări detaliate, serioase". Totuși, cu privire la posibila pornire a unei acțiuni penale împotriva lui Gorbaciov după rezultatul dezbaterilor judiciare în problema Comitetului de Stat pentru Starea Excepțională, Stepankov a spus : „Noi, juriștii, am ajuns la concluzia că totul, inclusiv izolarea președintelui, a rudelor, a apropiaților și a cercului său, a avut un singur scop — un complot vizând preluarea puterii. Au avut de suferit și o serie de cetățeni ai Rusiei, ai unor foste republici unionale, lipsiți de autoritatea președintelui, izolat cu forța la Foros. Pornim de la faptul că această acțiune a fost îndreptată nu împotriva președintelui ca atare, ci a ordinii constituționale. Au avut de suferit statul și poporul, autoritatea lui".

Și în România, în cazul Doinei Cornea, și la ruși, în posibila dare în judecată a fostului președinte al u.r.s.s., unii s-au grăbit să susțină că avem de-a face cu o probă a existenței vieții democratice, a existenței statului de drept, că mecanismele de tip occidental încep să funcționeze, lucru care pe cetățeni ar trebui să-i bucure. Eroare. Dacă democrația intra la noi de-adevăratelea în acțiune, în cazul venirii minerilor trebuia început cu cercetarea dlui Iliescu. În realitate, e vorba, și într-un loc, și în altul, de diversiuni. Gorbaciov trebuie din când în când „dezumflat", tras de tricou, șicanat, luxat, ca să nu mai emită pretenții la șefie. Apoi, avem de-a face și cu un amatorism al justiției, nu prea obișnuită cu astfel de lucruri și dornică de reclamă prin scandal (Gorbaciov este un subiect gras) Altfel nu se poate explica de ce se întocmesc și se trimit la Procuratură dosare vizând ficțiile **politice** ale fostului președinte sovietic, decizii care, chiar dacă au fost proaste, nu pot avea caracter penal. Desigur, Gorby cunoaște foarte bine aceste lucruri și a așteptat ca și de astă dată — cum a făcut și cînd a fost citat ca martor în procesul p.c.u.s. — să le dea cu flit alcătuitorilor de dosare.

ION D. GOIA ■

Satîrul roșu...

În timp ce la MOSCOVA se deschideau — într-o tensiune de nedescris — lucrările **Congresului Deputaților Poporului** iar armata ocupa poziții strategice în preajma instituțiilor fundamentale, la Washington președinții Clinton și Mitterrand puneau, în sfîrșit, punctul pe i. Cei doi lideri occidentali au convenit, mai bine mai tîrziu decît niciodată, că **este cazul ca Vestul să intervină** determinant pentru a bandaja economic ursul răsăritean. S-a evocat o posibilă întîlnire fulger a „celor 7" în vederea „sprijinirii masive a federației ruse și a președintelui acesteia". Întregul perimetru capitalist a început să **reacționeze** față de **pericolul** cu notabile implicații planetare, a **renașterii socialismului.** Ca de obicei, Occidentul reacționează cînd „satîrul roșu" l-a ajuns la os... ● **Încercarea de mușamalizare a scandalului gigantic** din **ITALIA** (amnistierea corupților în cazul recunoașterii de către aceștia a

TURNUL BABEL

culpei) a stîrnit un scandal paralel. În parlament, deputații au început prin a polemiza vivace și au terminat prin a se lua de păr. Trinta a fost filmată și difuzată pe marile canale ale televiziunii italiene. Secvențele s-au vîndut pe bani buni și în restul lumii. La capătul zăpăcelii, premierul Amato a trebuit să-și retragă proiectul și lasă Italia să se rușineze pînă la ultima consecință. Între timp, noi și importante figuri ale scenei publice au alunecat în colimatorul procuraturii. ● Nici orgolioasa **VIENĂ** nu scapă de suspansul marilor dezvăluiri. Pe cenușa răcită a dosarului Waldheim a izbucnit o tevatură considerată cea mai importantă de la război încoace. Fostul cancelar Fred Sinowatz, secondat de foștui miniștri de interne și externe, sînt acuzați de abuz de putere și **vînzare ilegală de arme Iranului.** Cele 400 de pagini ale dosarului fac lumină în problema transferului ilicit de **tunuri** și **obuze** Teheranului, care în perioada mandatului actualilor incriminați se afla în război cu Bagdadul. ● **„TRILATERALA" DE LA VIȘEGRAD** a pierdut din viteză. Conturată, inițial, ca un vîrf de lance estic și autoconsiderată ca un eșantion de elită a tranziției, ea a fost ajunsă din urmă de **România** și **Bulgaria.** Faptul a fost recunoscut la Bruxelles, unde **președintele în exercițiu al Consiliului Ministerial al C.E.E. a declarat negru pe alb : „Dialogul politic existent între Trilaterală și Piața Comună s-a extins acum și asupra României și Bulgariei".** Numai să rămînă așa ● Filiala din **UNGARIA** a **Uniunii Mondiale a Maghiarilor din Transilvania** face, în continuare, **valuri.** Neizbăvită de durerea produsă de Tratatul de la Trianon, amintita organizație a lansat recent, în cadrul adunării sale generale, un mesaj puternic inflamat. A fost evocat „pogromul" din România împotriva maghiarimii, datorat, vai, celei mai întunecate extreme de dreapta și de stînga... Halal !

RADU BUDEANU ■

Senzaționalele dezvăluiri ale unui ofițer sovietic:

În 1945, deasupra Japoniei, au fost lansate nu două, ci trei bombe atomice!

• *Una din acestea nu a explodat. Ea ar fi fost recuperată și predată de niponi Ambasadei U.R.S.S. la Tokio*

Prin 1979, un oarecare Piotr Ivanovici Titarenco adresa Comitetului Central al P.C.U.S o scrisoare care, menționa expeditorul, trebuia să ajungă de urgență pe masa lui Leonid Brejnev. În cuprinsul misivei Titarenco afirma pur și simplu că, în 1945, a fost martorul unor tranzacții secrete între ruși și japonezi, prin care aceștia din urmă au oferit sovieticilor o bombă atomică de fabricație americană. Titarenco își motiva gestul prin „profunda indignare patriotică" față de alianța militară americano-japoneză.

Scrisoarea nu a ajuns în mîinile lui Brejnev. În locul acestuia, un funcționar de partid l-a răspuns lui Titarenco pe un ton jignitor, informațiile corespondentului fiind apreciate ca simple fantezii fabricate de o minte sclerozată. Titarenco, la data respectivă colaborator al Institutului de geografie al Academiei de Științe, și-a anunțat colegii că renunță la orice demers. El avea să moară în 1990. Dar în același fecund cercetător al [illegible] sovietice, ziaMorozov, izbutește [illegible] a înscrisului [illegible] și să-l [illegible] doi ani

aduce [illegible]

neexplodată, recuperată de artificierii niponi dintre ruinele orașului Nagasaki. Iată fragmentele cele mai importante desprinse din scrisoarea adresată de Titarenco lui Leonid Brejnev:

„Oferta pentru livrarea bombei atomice mi-a fost făcută de către un reprezentant al înaltului comandament imperial japonez. Nu-i mai țin minte numele, deoarece a stat foarte puțin la Shangua. El a sosit la mine în seara zilei de 27 august 1945 și am vorbit împreună o jumătate de oră. L-am întrebat la început ce părere are de noua armă americană. Mi-a răspuns că este vorba de o armă foarte puternică și cu efecte incredibile. A mai adăugat că ea costă foarte mult pe americani și că, deocamdată, lansînd trei bombe, și-au terminat rezervele. L-am corectat spunîndu-i că deasupra Japoniei au fost detonate numai două bombe. Răspunsul său: „Nu, au fost lansate trei bombe, una deasupra Hiroshimei și două peste Nagasaki. Din aceste ultime două, una nu a explodat". L-am întrebat: „Ce ați făcut cu această bombă?" Răspunsul său: „Ce putem face în actuala situație? Ea se află încă la noi, dar în curînd americanii vor sosi și o vor căuta".

Acesta este Piotr Ivanovici Titarenco, cel care a încercat să-l atenționeze pe Leonid Brejnev că, în 1945, japonezii au predat rușilor o bombă americană, recuperată dintre ruinele de la Nagasaki

nopolul bombei atomice, noi vom deveni o simplă colonie americană. Dacă însă nu numai americanii, ci și voi veți avea bomba atomică, viitorul nostru va fi altul și Japonia va redeveni o mare putere". Argumentele sale m-au făcut

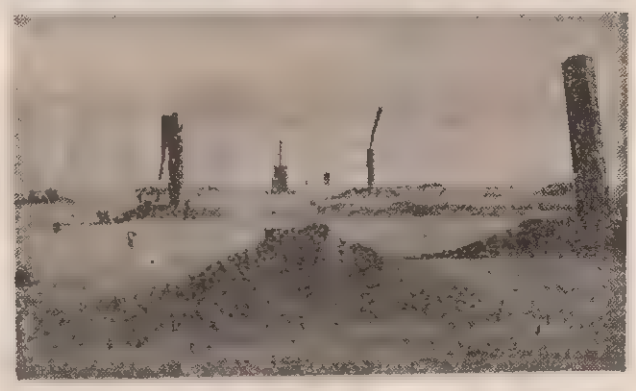

Poligonul de la Semipalatinsk. Aici a avut loc în 1949 prima explozie nucleară sovietică. A fost detonată o bombă atomică rusească, sau una americană, primită prin canale secrete din partea japonezilor?

livrare". Am întrebat: „Credeți că Tokio va fi de acord"? Interlocutorul meu răspunse: „În această privință pot să pun mîna în foc". La despărțire, colonelul japonez m-a atenționat că hotărîrea noastră trebuie să fie rapidă, deoarece trupele lui Mac Arthur ocupă în cîteva zile Japonia.

Am prezentat de îndată generalului Fedenko toată discuția avută cu emisarul japonez. Mi a replicat neîncrezător: „Așa ceva nu e posibil. E o glumă? Este de-adreptul grotesc să crezi că japonezii ne oferă o bombă atomică". Și zicînd acestea, a părăsit încăperea. El avea un interpret personal pentru limba japoneză, și, desigur, a luat întreaga problemă pe cont propriu. Nu știu ce s-a mai întîmplat de atunci".

Alte mărturii tulburătoare

Igor Morozov, cel care, cum arătam, avea să redescopere scrisoarea lui Titarenco, și-a exprimat la început îndoielile asupra veridicității datelor furnizate. Dar nu pentru mult timp. Un alt cercetător, Gheorghi Plotnikov, avea să descopere în arhivele militare rusești un nou document uluitor. Este vorba de o telegramă a înaltului comandament japonez, căzută în mîinile sovieticilor după capitularea armatei de la Kwantung. Radiotelegrama expediată de japonezi la Tokio în acele momente de maximă încordare are următorul conținut: „În legătură cu bomba atomică neexplodată, ce urmează să fie transportată de la Nagasaki la Tokio, vă rugăm să o remiteți urgent spre păstrare Ambasadei Sovietice. Așteptăm instrucțiuni".

De asemenea, într-o depeșă, descoperită de data aceasta în arhiva Ministerului de Externe al URSS, semnată de ambasadorul sovietic la Tokio, se vorbește despre intenția japonezilor de a preda rușilor bomba americană neexplodată.

tra tativele dintre generalii ruși și japonezi. Cu a-
?

Sursele americane nu aduc nici o dovadă concludentă

Toate acestea nu găsesc însă nici un ecou în arhivistica americană. În legătură cu aruncarea celei de a treia bombe asupra Japoniei, întreaga documentație a „Proiectului Manhattan" nu oferă nici o informație concludentă. Este adevărat: bomba lansată peste Hiroshima la 6 august 1945, celebra „Little Boy", a avut trei surori, denumite „Fat Man". Ele au fost transportate în Pacific pe insula Timian, dar numai una din ele, F-31, a fost dotată cu încărcătură de plutoniu. În F-31 a fost încorporat explozibil convențional, experimentul urmînd să aibă loc în Oceanul Pacific, iar F-32 a devenit operațională abia după terminarea războiului, cînd materialul nuclear se mai afla încă la baza atomică de la Los Alamos. De altfel, părintele bombei atomice, Edward Teller, consideră versiunea rusească drept o absurditate.

Dezoparte și de alta, afirmațiile extrem de categorice pun multe semne de întrebare. A existat cu adevărat o bombă atomică neexplodată? Și dacă da, japonezii au recuperat-o și o păstrează poate în secret pînă în ziua de azi?

Sigur e că rușii și-au întins ochii și urechile pînă în laboratoarele și poligoanele experimentale ale Statelor Unite. Celebrul spion Klaus Fuchs, colaborator al „Proiectului „Manhattan" a furnizat sovieticilor date despre descoperirile fizicienilor americani încă din 1943.

Prima explozie nucleară rusească a avut loc pe poligonul de la Semipalatinsk la 29 august 1949. În acea zi, acolo în nordul Kazahstanului, a fost detonată o bombă sovietică, sau una americană recuperată de japonezi după dezastrul de la Nagasaki.

LIVIU TIMBUS

TAXIURILE — o problemă spinoasă

- *Deseori, șoferii au fost agresați, tîlhăriți, iar unul dintre ei, de curînd, ucis în cursul unei altercații*
- *Au existat și șoferi incorecți, violenți, agresori, violatori, iar unul dintre ei chiar criminal*

Un criminal cu mască de taximetrist

PASCU NICOLAE, născut la 30 martie 1948 în București, încadrat cu șofer la Întreprinderea „Energomontaj" București tată a trei copii își oferea în timpul liber serviciile ca taximetrist particular **(fără a avea autorizație !)** în zona Gării de Nord, dar și în alte zone. În aparență un om cu un comportament normal, atît în familie cît și la serviciu, Pascu Nicolae s-a dovedit a fi în realitate un criminal crud și periculos, anormal, obsedat sexual, cu predispoziții sado-masochiste. În lunile iulie și august ale anului 1990 el a comis, în București și în zonele adiacente, trei omoruri deosebit de grave, șapte tîlhării, cinci violuri și trei tentative de viol și perversiuni sexuale.

Sub protecția meseriei de taximetrist particular (posedă un Fiat 850), el își recruta viitoarele victime (toate fiind femei tinere și foarte frumoase), pe care le ducea, cu forța, în zone din afara Bucureștiului, unde, prin amenințare și violență, încerca să întrețină relații intime, normale și perverse, cu această ocazie jefuindu-le de bijuterii și alte bunuri pe care le aveau asupra lor. Pe cele pe care nu a reușit să le violeze sau de care s-a temut să nu-l denunțe le-a omorît prin strangulare.

A scăpat din ghearele morții

În dimineața zilei de 2 iulie 1990, în jurul orelor 6,30, **Emilia S.** dorind să se deplaseze din comuna Bulaciu, jud. Ialomița, la locul de muncă din orașul Urziceni, a menționat să facă autostopul, nesperînd să fiind că tocmai în acel moment, pe șosea, circula cu mașina proprie Pascu Nicolae, care s-a oferit să o ducă la serviciu. În dreptul comunei Manasia, acesta a părăsit șoseaua, intrînd pe un drum lateral, necirculat. În acest moment, Emilia S. a dat semne de neliniște. Pentru a o potoli, Pascu a scos o șurubelniță și a amenințat-o cu moartea. Cu toate că portiera mașinii era blocată (în mod special), E.S. a reușit să o deschidă și să scape, fugind spre o stînă care se afla în apropiere, agresorul fiind observat și de niște ciobani, care se aflau în preajmă. În acel moment Pascu a fugit.

Omorîtă pentru că nu s-a lăsat violată

La data de 4 august 1990, tînăra **Liliana Mineu**, aflîndu-se în zona localității Baneasa, a apelat la serviciile „taximetristului" Pascu N.,

fără să știe că se îndreaptă spre moarte. Acesta, după o tentativă de viol nereușită, a ucis-o în mod bestial și a tîlhărît-o. Cadavrul ei a fost descoperit, ulterior, pe raza jud. Dîmbovița.

Pascu înșală încrederea unei mame

La 12 august 1990, trecînd prin comuna Măgurele, Pascu a fost oprit de dna Niculae, care dorea, ca orice mamă grijulie, să-și pună fiica, pe **Viorica Niculae**, într-un taxi, pentru a ajunge la timp la Gara de Nord, unde urma să se întîlnească cu cîteva colege, pentru a merge în vacanță la mare. Bărbatul cu părul cărunt și cu aspect de om serios, care se afla la volan însoțit și de o femeie, i-a inspirat încredere și și-a urcat fiica în mașină, nebănuind că o vede vie pentru ultima dată. Dna Niculae, mama Vioricăi, a aflat, după două săptămîni, că fiica sa nu a mai ajuns la întîlnire. La 13 septembrie 1990, cadavrul Vioricăi a fost găsit într-un șanț, pe marginea unui drum, în raza județului Ialomița. Crima a fost comisă în noaptea de 12/13 august 1990, criminalul însușindu-și toate bunurile victimei : suma de 2 400 de lei și un ceas de mînă ; a dorit să le prezentîndu-se, ca și cînd nu s-ar fi întîmplat nimic, la serviciu !

După ce a fost violată și jefuită, victima a fost lăsată să plece

În seara zilei de 18 august 1990, în jurul orei 21,00 **Camelia M.**, aflîndu-se în zona Gării de Nord, l-a solicitat pe „taximetristul" Pascu să [illegible]. Acesta, însă a dovedit [illegible] normal și a dus-o într-o zonă nepopulată unde în urma amenințărilor cu un cuțit, a [illegible] violeze și să o despoaieze de un lănțișor de aur și de suma de 3 000 de lei.

Pascu „greșește" din nou

În seara zilei de 30 august 1990, Doina M., aflîndu-se în zona Gării de Nord și dorind să meargă în b-dul George Coșbuc, la mătușa ei, a apelat la „taximetristul" Pascu. Acesta a reușit să o ducă într-o zonă dosnică, în afara orașului, unde, sub o ploaie de lovituri „practicate" cu cruzime, a fost violată.

După un somn de 20 de minute, Pascu o „iartă"

La 18 septembrie 1990, **Elena T.** a solicitat aceluiași Pascu să efectueze o cursă de la Gara de Nord spre un loc anume, unde avea de rezolvat o problemă personală. Și de data aceasta șoferul s-a abătut de la traseu, ducîndu-se în afara orașului, unde femeia a fost silită să întrețină raporturi sexuale, fiind, în același timp, deposedată de cercei, verighetă și două inele. Agresorul a întrebat-o cum dorește să fie omorîtă : prin sugrumare sau prin înecare în canal ? După 20 de minute de somn (timp în care victima nu avea cum să scape), agresorul i-a spus femeii că a scăpat de la moarte sigură și să se considere născută a doua oară.

În instanță, criminalul a declarat că nu regretă faptele sale și că trimiterea în judecată a fost... o înscenare a S.R.I.-ului ! Comentariile sînt de prisos. A fost condamnat la închisoare pe viață.

Taximetristul ucigaș era un mare iubitor de cîini

În seara zilei de 29 ianuarie 1992, în jurul orei 24,00 **Lavinia Stoian** (26 ani, fără ocupație, necăsătorită), împreună cu mama ei, apelează la un taximetrist particular pentru a le duce din cartierul Berceni în Piața Unirii. Mama ei rămîne în Piața Unirii la niște prietene, iar ea îl solicită în continuare, pe taximetrist, pentru a merge să cumpere țigări de la un magazin din apropiere. De atunci, Lavinia nu a mai apărut. Părinții ei au reclamat în luna februarie dispariția. Cadavrul Laviniei a fost găsit pe data de 16 martie 1992 în lacul Pantelimon.

La data de 29 martie 1992, **Andreeva Elvira Vasilievna**, turistă rusoaică din Kulbișev, solicită un taximetrist particular să facă o cursă din fața hotelului situat pe Platforma Măgurele spre centrul orașului (București). De atunci nu a mai fost văzută de cetățeni turiști cu care venise în România. Cadavrul ei a fost găsit la data de 31 martie 1992, în lacul Pantelimon. Victima, înainte de a fi sugrumată, fusese violată.

Pe data de 14 septembrie 1992 lucrători de la stăvilarul de pe rîul Dîmbovița descoperă pe fundul de beton al canalului de irigații un cadavru ars. Cercetările scot [illegible] că victima este **Biltic**, în vîrstă de [illegible] necăsătorită, [illegible] vînzătoare la magazinul „Cor[illegible] Cercetările [illegible] gașele [illegible] cu [illegible] Mar[illegible] [illegible]

Stroe fusese condamnat 2 ani, în anul 1982, pentru [illegible]orie. A fost, timp de doi ani, student la Facultatea de Construcții din București. Despărțirea de soția sa, pe care a iubit-o și încă o mai iubește, l-a marcat foarte mult. Victimele sale acceptau preludiul unui eventual act sexual, pentru ca după aceea să se răzgîndească, din diferite motive, și să nu mai întrețină raporturi sexuale cu el. Refuzul lor îl făcea să se simtă inferior. Criminalul are discernămînt și răspunde penal pentru faptele sale".

Un profesor universitar jefuit de un taximetrist

În seara zilei de 10 ianuarie 1993, dl. **Gheorghe Beleiu**, profesor la Facultatea de Drept, în vîrstă de 49 de ani domiciliat în str. Cercetătorilor nr. 5 București aflîndu-se pe b-dul Mihail Kogălniceanu a solicitat un taximetrist particular să-l ducă în cartierul Ferentari. Dl. profesor, aflîndu-se sub influența licorilor lui Bachus a adormit în mașină. Șoferul taxiului a profitat de situație și a „împrumutat" de la dl. Gh. Beleiu un portofel, geanta diplomat în care avea acte, 110 900 de lei, 205 dolari S.U.A. și 110 mărci germane. După ce a fost jefuit, dl. profesor a fost împins din mașină de către taximetrist (moment în care clientul s-a trezit) și abandonat în plină stradă. În aceeași seară, dl. Beleiu a anunțat organele de Poliție că a fost jefuit de un taximetrist particular necunoscut. Cercetările continuă pentru identificarea făptașului.

GHEORGHE BARBU ■

Vocea străzii

GEORGE NICULAE (inginer) : „Co[illegible] tiștilor este, uneori, agresiv, chiar în multe ori discuțiile se nasc refe[illegible] Mulți dintre ei scot în evidență simt jigniți atunci cînd le cer [illegible] pună în funcționare aparat[illegible] tunci cînd li se ebiteaz[illegible] tați".

ANIȘOARA MIHA[illegible] șoferii de taximet[illegible] pentru că mi-e [illegible] despre compor[illegible]

CRISTIAN [illegible] să am [illegible] metriștilo[illegible] sînt esen[illegible] rită".

MAR[illegible] [illegible] tului [illegible] tim[illegible]

CONSILIER ECONOMIC

Piața valutară

Fantezii de primăvară în decor hibernal

Intr-un interval de 20 de zile — de la începutul ultimei decade din februarie pînă la finele primei decade din martie — autoritățile noastre monetare i-au mai tăiat leului național o bucățică din jalnica-i coadă împărătească — fără anestezie și (aparent) fără prejudecăți. Iată că, incet-incet, dar tot mai sigur, fioroasa jivină valutară a patriei tinde să se transforme intr-o jalnică arătare, zăpăcită de atacurile à la baisse (sub centură, dacă nu vreți să fim cu orice preț... prețioși) care, în consonanță cu peisajul hibernal oarecum surprinzător, îi pregătesc un derdeluș al cărui punct terminus se va situa, probabil, undeva în zona „piețe libere" din fața de la Inter. Pentru treaba asta, este suficient ca artizanii licitațiilor supervizate de cerberii Băncii Naționale să incline mai hotărît panta zisului „derdeluș" ; atunci, artificiile savant-ocultе cu care domniile-lor alimentează din belșug retorta fixing-ului nu și-ar mai avea rostul

In pofida opiniilor acelora care văd in devalorizarea galopantă a monedei naționale semnele unei maladii incurabile, mă declar, în continuare, partizanul politicii de ajustare prin această metodă a cursului de schimb al leului la raport cu dolarul american. Numai că ajustarea nu mai trebuie gîndită și pusă în operă la scară redusă, de laborator.

După doi ani de experiențe aleatoare și fără nici un rezultat, guvernanții ar trebui să înțeleagă faptul că unificarea ramurilor cursului de schimb nu ține de domeniul problemelor care pot fi rezolvate prin decret. Piața valutară a demonstrat că tranzacțiile de pe segmentul său neoficial — botezat, de unii analiști nostalgici, piața neagră — nu ascultă de legile de cabinet, ci, mai curînd, se supune unor legi pe care economia politică le numește, de la fizicrați încoace, naturale.

Avatarurile leului în căutarea unui echilibru adecvat pe piața valutară pot fi stopate numai dacă diriguitorii destinelor (monedei) noastre vor înțelege ca adecvat înseamnă natural și că natural, în economia de piață, înseamnă piață. Și în economie, la fel ca și în alte științe ale vieții, un suport natural aproximează mult mai bine realitatea decît orice adecvare gîndită în laborator, oricît de perfecționate ar fi instrumentele de lucru de care dispun laboranții.

Cred că orice savant este vizitat de tentația de a-și confunda laboratorul cu lumea. Prins în vîrtejul elevatelor sale experiențe și privind, de pildă, numai combinarea în vitro a oxigenului cu hidrogenul, un savant poate afla că apa este — întîmplător — și udă, numai dacă, într-o „recreație", prin curte, îl prinde ploaia.

Dar să lăsăm speculațiile metaforice și să revenim la problema care ne interesează. Cum ziceam, de doi ani, leul oficial (sau de laborator, dacă vreți) aleargă după întruchiparea lui firească, de (sau din) piață, lansat într-un efort disperat de căutare a echilibrului ; care echilibru s-a dovedit, cel puțin pînă acum, de neatins. „Derdelușul" cu un unghi de înclinare de 10 la sută pe care leul s-a jucat în perioada de care ne-am ocupat ar putea fi folosit ca o trambulină cu efect „în oglindă" care să-l proiecteze în piață, adică în zona unui raport natural de schimb, pe care eu îl văd așezat la cota de 750 de lei per dolar.

Altfel, după cum titra pînă mai ieri un mare cotidian de pe la noi, monstrul ne va ucide pe toți. Și nu știu dacă lucrul ăsta ar mai mira, prea tare, pe cineva.

MARCEL APOSTOLESCU ■

ROTHMANS INVESTEȘTE ÎN RUSIA

După cîteva luni de negocieri, prestigiosul grup multinațional ROTHMANS INTERNATIONAL TOBACCO LIMITED (Marea Britanie) a încheiat un contract de constituire a unei societăți mixte cu NEVO TOBACCO LIMITED, firmă rusă producătoare de țigări cu sediul la St. Petersburg, CSI

Această societate mixtă, în care ROTHMANS INTERNATIONAL va deține 75% din acțiuni, va purta numele de „ROTHMANS NEVO" SA și își propune construirea unei fabrici noi de țigarete la St. Petersburg. Noua capacitate de fabricație urmează a-și începe producția în anul 1995, fiind concepută pentru a produce la început 10 miliarde de țigarete anual, cu posibilități de extindere ulterioară, pe măsura creșterii cererii.

Investiția grupului ROTHMANS INTERNATIONAL, eșalonată pe cîțiva ani, va atinge un nivel de circa 90 de milioane de dolari, acoperind în principal cheltuielile de construcție precum și furnizarea echipamentelor și utilajelor necesare.

Societatea mixtă constituită la St. Petersburg reprezintă o importantă inițiativă pe termen lung a grupului ROTHMANS INTERNATIONAL, bazată pe dorința acestuia de a-și consolida poziția pe piața respectivă. Este pentru prima dată că ROTHMANS INTERNATIONAL preia o participare majoră într-un proiect de investiții din Europa Centrală și Răsăriteană, în completarea contractelor de licență deja existente în Polonia și fosta Iugoslavie.

Este o dovadă a dorinței cunoscutei firme multinaționale de a investi în locul și momentul cel mai potrivit. Sîntem, de altfel, informați, că ROTHMANS INTERNATIONAL se află în prezent în tratative cu autoritățile române pentru realizarea unei investiții în industria tutunului din România.

În direct, din zona Economică Specială

CHINEZII DORESC SĂ INVESTEASCĂ ÎN ROMÂNIA

Am aflat de la Agenția Română de Dezvoltare că, în cadrul unui program, organizat de Ministerul Comerțului, în prima decadă a lunii martie ne-a vizitat țara o delegație a **CITIC** (China International Trust and Investment Corporation), condusă de președintele corporației, dl. **Wei Mingyi.**

CITIC este cea mai mare corporație transnațională chineză, cuprinzînd 29 de societăți și bănci, care își desfășoară activitatea în domeniul producției, comerțului, serviciilor și finanțelor. Actuvele corporației se ridică la circa 8 miliarde de dolari. **CITIC** are investiții în 370 de întreprinderi din China și deține participații de capital în cadrul a 65 de întreprinderi din Statele Unite, Canada, Australia, Germania și Thailanda.

Delegația chineză a investigat climatul investițional din România, dorind să dezvolte la noi o serie de proiecte de colaborare în industria extractivă, energetică, petrochimie, electronică, telecomunicații, transporturi, turism, afaceri imobiliare, consulting, finanțe și bănci.

Făcînd un rezumat al discuțiilor purtate cu oamenii de afaceri chinezi, dl. **Costea Munteanu**, secretar de stat la Departamentul de Reformă Economică, ne-a declarat :

„Principalul obstacol care barează calea unor investiții semnificative ale **CITIC** în România constă în dificultățile pe care **CITIC** — și oricare alt investitor străin — le întîmpină în transformarea profiturilor obținute în lei, pe piața românească, în valute liber convertibile. Chiar dacă legislația noastră permite transferul integral al acestor profituri, mecanismul greoi de funcționare al pieței valutare și alți factori adiacenți creează probleme investitorilor. Soluția alternativă pe care o gîndesc partenerii chinezi este de a cumpăra mărfuri românești pe care să le vîndă nu în China, ci pe piețele europene limitrofe. În acest caz, investițiile **CITIC** în România ar căpăta un pronunțat caracter strategic, deschizînd capitalului chinez o cale de acces direct în Europa Răsăriteană. Practic, pînă acum, corporația nu a făcut investiții de capital în Europa Centrală și de Est. Delegații chinezi nu văd poziția țării noastre ca fiind neapărat privilegiată, față de alte țări est-europene. Ei își continuă turneul de prospectare a pieței, plecînd, pentru o săptămînă, la Moscova. Cînd se vor întoarce în România, vom proceda la analize detaliate. În colaborare cu A.R.D., departamentul nostru le va asigura asistența necesară pentru ceea ce dînșii doresc să facă în România".

A consemnat
CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Avatarurile drumului nostru spre Europa

Raportul anual al Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare

În raportul pe 1992 al **B.E.R.D.**, paginile despre România apar în capitolul intitulat Europa de sud-est. Alături de țara noastră, în capitolul respectiv mai întîlnim Albania, Bulgaria și Moldova. Pe ansamblu, articolul consacrat României pare să aprobe măsurile întreprinse de fostul guvern pe plan economico-financiar, deși datele consemnate nu sînt prea încurajatoare. În context, experții B.E.R.D. reproșează guvernanților noștri neînceperea marii privatizări. Totuși, Legea privatizării din august 1991 este caracterizată drept „ambițioasă", iar acțiunea ei este considerată „vizibilă".

Datele din primele zece luni ale lui 1992 indică faptul că obiectivele pe termen scurt ale politicii financiare — adică reducerea lunară cu 3% a ratei inflației, păstrarea deficitului bugetar pe 1992 sub limita de 2% din produsul intern brut și „înghețarea" deficitului curent, al balanței de plăți la 1,3 miliarde de dolari — au fost, în mare, atinse; doar inflația se precizează în raport, a depășit limita propusă. În primele luni ale lui 1992, exporturile de devize convertibile au fost de 26% mai mari decît în perioada corespunzătoare din 1991, în timp ce importurile au scăzut și, ca urmare, deficitul balanței comerciale a fost de numai 0,96 miliarde de dolari, comparativ cu 1,2 miliarde în aceeași perioadă din 1991.

B.E.R.D. consideră necesar ca actualul guvern să urmeze linia politicii economice a celui precedent ; în plus, așteaptă adoptarea unei legi a falimentului. În final, în raport se constată că, în România, șansele stabilizării economice sînt mari. Acordul de credit, stand-by semnat cu Fondul Monetar Internațional în 1992 constituie un argument forte în acest sens.

ALEXANDRU ARION ■

CONSILIER ECONOMIC

În Cehia va intra în vigoare legea falimentului

• *La noi mai așteaptă (nu se știe ce)*

Combinatul siderurgic de la **Poldi Kladno** — cel mai mare producător de oțel din Republica Cehă — a solicitat guvernului de la Praga un moratoriu de trei ani pentru achitarea taxelor în sumă de 450 de milioane de coroane (14,3 mil. dolari), pe care le datorează bugetului de stat. Cererea gigantului de la **Poldi Kladno** a intervenit la cîteva zile după ce băncile i-au acordat un împrumut de urgență de 160 de milioane de coroane (4,25 mil. dolari) pentru a-și achita datoriile restante către furnizorii de electricitate. **Poldi Kladno** este cel mai mare consumator de energie electrică din regiunea capitalei cehe și mai are nevoie de încă 70 milioane de coroane (1,85 mil. dolari) pentru a „supraviețui" în următoarele cîteva săptămîni.

Guvernul ceh, asaltat literalmente și de alte cereri de acest gen, nu a cedat, pînă acum, decît în fața insistențelor Grupului industrial **ČKD**, oferindu-i o mînă de ajutor. Este clar, însă, că Executivul nu va putea face față valului de favoruri pe care i le solicită întreprinderile de stat amenințate de colaps. „Recrudescența" actuală a cererilor de sprijin este determinată de faptul că, în aprilie, va intra în vigoare **legea falimentului** — votată de Parlamentul ceh încă din toamna trecută. Aflați în situația de a se declara **în încetare de plăți**, „petenții" se tem că, luna viitoare, vor fi siliți să își închidă porțile. Ar urma, firește, concedieri masive — și acest lucru nu ar pica tocmai bine în Cehia, țara cu **cea mai scăzută rată a șomajului** de pe continent.

Guvernul de la Praga a prezentat, deseori, nivelul redus al șomajului (care afectează mai puțin de 3 la sută din totalul populației active), ca fiind **un succes** datorat politicii sale de privatizare rapidă a economiei țării. Este adevărat că, în Cehia, transferul proprietății de stat către sectorul particular s-a derulat într-un ritm considerabil mai accelerat decît în celelalte țări din fostul lagăr comunist. Mulți analiști apreciază, însă, că **„miracolul ceh"** va lua sfîrșit în această primăvară, cînd legea falimentului își va produce efectele; el prognozează creșterea cu peste 5% a ratei șomajului, care ar urma să atingă, potrivit estimărilor respective, o cotă record de 8% din totalul populației apte de muncă.

Artizanul reformei, primul ministru **Vaclav Klaus**, a declarat în repetate rînduri că **economia cehă nu are nevoie de investiții**, ci doar de **piețe de desfacere** pentru produsele sale. În situația nou creată de acțiunea legii falimentului, guvernul de la Praga s-ar putea să-și reconsidere poziția.

Sînt însă și semne că atitudinea dură adoptată anterior de Executiv în problema finanțării externe a reformei ar putea fi bună pînă la capăt. Filialele pragheze ale unor mari bănci germane au anunțat că mai multe firme din Bavaria și-au exprimat intenția de a-și transfera o serie de unități de producție în Cehia. Opțiunea întreprinzătorilor bavarezi poate să fie considerată surprinzătoare, în condițiile în care în landurile răsăritene din propria lor țară se resimte o nevoie acută de capital. Preferința lor este motivată însă, dacă avem în vedere faptul că nivelul costurilor de producție este, în Cehia, mai convenabil și, mai ales, faptul că productivitatea muncii este net superioară celei din fosta Germanie „democrată".

MARCEL APOSTOLESCU ■
(după The European)

Reforma în Est

O altă Germanie în Germania

Nici nemții nu produc nemțește, în răsărit

Reconstrucția Germaniei Răsăritene devine, pe zi ce trece, îngrijorător de costisitoare. Oficial, **transferurile nete de capital** din Vest către Est au însumat 139 de miliarde de mărci (86 mld. dolari) în 1991 și 180 de miliarde de mărci (110 mld. dolari) în 1992. Din 1989 și pînă în prezent, în fosta Germanie comunistă producția industrială a scăzut cu mai mult de 50%; la începutul lunii februarie, autoritățile au declarat o rată a șomajului de 16%, dar unele statistici neoficiale — luînd în calcul subutilizarea de ansamblu a forței de muncă — apreciază că șomajul afectează, de fapt, peste 40% din totalul populației active.

Șomajul și declinul producției nu trebuie privite ca fiind niște consecințe automate ale reunificării, dar ele trenează procesul integrării, generînd tensiuni în toate nivelurile. Pentru a face față insistențelor cereri de ajutoare financiare primite din noile landuri, guvernul federal a negociat cu autoritățile din Est un **pact de solidaritate** (Solidarpakt) care vizează o redistribuire mai echitabilă a cheltuielilor între toate forțele angrenate în procesul de reconstrucție. S-a ajuns la concluzia că subvențiile repetate — bani veniți de sus — i-au demotivat pe salariații din landurile estice. Ca urmare, autoritățile federale cer sindicatelor să accepte rate mai modeste de creștere a salariilor, costul unei unități de forță de muncă (salariul oră/om), fiind, deja, de 10 ori mai mare în Germania Răsăriteană decît în Polonia sau Cehia.

Este clar că formula de finanțare a procesului de restructurare trebuie schimbată. **Subsidi-mania** trebuie stopată. Cazul Germaniei de Est constituie dovada incontestabilă a faptului că, oricît de bine ar fi „garnisită" vistieria statului, **neproductivitatea** nu poate fi decît încurajată (și nu eradicată) prin subvenții.

MARCEL APOSTOLESCU ■
(după The European)

O STAȚIE NEDORITĂ PE TRASEUL TRENULUI DE MARE VITEZĂ

Societatea Națională a Căilor Ferate (SNCF) din Franța va lua în considerare posibilitatea de a colabora cu **anumite firme particulare** în finanțarea unor proiecte majore de investiții — a anunțat purtătorul de cuvînt al societății, precizînd că „nu a sosit încă timpul" pentru a nominaliza posibilii parteneri pe care conducerea SNCF îi are în vedere.

Deschiderea acestei întreprinderi **speciale** din Franța către sectorul privat al economiei constituie soluția preconizată pentru finalizarea unui proiect care vizează construirea unui tronson feroviar **Paris — Strasbourg**, destinat celebrului **TGV** (trăin à grande vitesse), capabil să străbată cei 408 km dintre cele două orașe în mai puțin de două ore. Proiectul are și o semnificație europeană, deoarece, prin Strasbourg, **s-ar realiza** și interconectarea sistemelor feroviare de mare viteză din Franța și Germania.

În pofida avantajelor incontestabile pe care le procură tronsonul respectiv nu poate fi construit din lipsă de bani. Linia guvernamentală de finanțare acoperă doar 3/4 din volumul total al investiției, iar autoritățile locale din Alsacia au refuzat să contribuie la finanțarea proiectului, anunțînd că nu au de unde să adune **miliardul de franci** (circa 185 de milioane de dolari), pe care ar trebui să-l vireze în contul punerii în operă a investiției.

Impasul financiar cu care se confruntă SNCF are un evident substrat politic. În pragul alegerilor legislative, **stînga** nu-și poate permite luxul de a cere contribuabililor să accepte o majorare a impozitelor, care să-i permită mobilizarea la buget a unor resurse suplimentare. Pe de altă parte, partidele de **centru-dreapta** din opoziție — pe care mulți comentatori le văd cîștigînd cursa electorală — trebuie să aștepte rezultatul eventual favorabil al alegerilor pentru a-și pune în aplicare intenția de a ceda unor firme particulare administrarea industriilor și serviciilor de stat pe care intenționează să le privatizeze.

Pînă atunci, și **TGV** așteaptă pe o **linie moartă**.

MARCEL APOSTOLESCU ■
(după The European)

Mondo • Business • Cocktail

● **Ofertă specială ?** — În cadrul unei recente conferințe de presă, **Gijs de Vries**, reprezentantul Olandei pe lîngă Comisia Pieței Comune, a afirmat că Ungaria, Polonia, Cehia și Slovacia ar putea fi primite în Comunitatea Economică Europeană în anul 2002. El a propus ca țărilor respective să li se acorde un **statut special** și, în temeiul acestui statut, ele să aibă acces la bugetul comunitar.

● **Arabia Saudită** nu este de acord să majoreze prețul petrolului pe care îl vinde, considerînd că scumpirea țițeiului brut ar putea afecta cererea pe termen lung. Autoritățile din celelalte țări membre ale OPEC intenționează să urce cu 4 dolari prețul barilului de țiței exportat, de la 18 dolari, în prezent, la 22 de dolari, în următoarele luni.

● **O anchetă** a firmei londoneze de consultanță **Decision Makers** a arătat că **Sir Leon Brittan** este cel mai popular dintre înalții funcționari ai Comunității Economice Europene. În clasamentul personalităților „cu priză la public", **Sir Leon** este urmat de olandezul **Karel Van Miert** și de englezul **Bruce Millan**. În cadrul anchetei au fost intervievați 850 de reprezentanți ai unor organizații de afaceri din țările comunitare.

● În perioada imediat următoare, **prețul aurului** va oscila în interiorul unui interval cuprins între un nivel minim de 327 de dolari și un nivel maxim de 333 de dolari per uncie — apreciază specialiștii de la Bursa metalelor prețioase din New York.

● Turcia și Egiptul au anunțat că sînt interesate să achiziționeze importante cantități de grîu pentru panificație. Turcia dorește să importe 500.000 de tone de grîu, iar Egiptul 200.000 de tone — se arată într-un buletin informativ dat publicității de **board**ul Bursei din Chicago. Impulsionate de o cerere în urcare, prețurile practicate pe piața cerealelor panificabile înregistrează, în prezent, o tendință evidentă de creștere. Contractele cu termen de livrare pentru luna în curs s-au încheiat la prețul de 3,69 de dolari per bushel (un bushel ≈ aprox. 18 litri).

● **Prețul mondial al cafelei** va cunoaște o evoluție descendentă pe parcursul lunilor următoare. Contractele cu termene de livrare în martie și aprilie s-au încheiat la prețuri care oscilează între 941 și 943 dolari per tonă, în timp ce contractele cu livrare în intervalul iulie-septembrie au coborît pînă la nivelul de 910—912 dolari per tonă.

● **Zahărul alb (rafinat)** se vinde la Bursa din Paris cu prețul de 269,30 dolari per tonă, iar **zahărul brut** nu depășește la bursa din Londra prețul de 215 dolari per tonă. În cursul anului 1993, **prețul mondial al zahărului** va înregistra o tendință semnificativă de scădere. Contractele cu livrare în decembrie au coborît prețul zahărului brut pînă la nivelul de 195 de dolari per tonă, și, tot în decembrie, prețul zahărului rafinat a „alunecat" la cota de 251 de dolari per tonă.

● **Eléctricité de France** — regia autonomă de electricitate din Franța — a anunțat că va încheia anul 1992 cu un profit de 2,5 miliarde de franci (453 milioane de dolari), mai mare decît cel preconizat în analizele întocmite pînă acum. Pe fondul necazurilor cu care se confruntă alte întreprinderi franceze similare (vedeți, în această pagină, cazul SNCF — TGV), succesul EDF este o floare rară.

● **Comunitatea Europeană** a adresat țărilor din Europa Răsăriteană rugămintea de a-și limita exporturile de oțel și de a majora prețurile oțelurilor exportate pentru a asigura întreprinderilor siderurgice din țările comunitare posibilitatea de a rămîne competitive. În același timp, Comisia Pieței Comune a reiterat producătorilor de oțel din țările membre ale C.E.E. necesitatea de a-și reduce producția. Comisia a recomandat trecerea neîntîrziată la un program strict de limitare a producției, cerînd firmelor occidentale interesate să-și reducă atît producția de oțel brut, cît și producția de profile laminate din oțel.

● **La sfîrșitul lunii februarie**, la Lvov a avut loc prima licitație de privatizare din **Ucraina**. Au fost vîndute unor întreprinzători particulari 17 mici restaurante și magazine cu profil general. Deschizînd licitația, **Volodimir Pilipciuk**, președintele Comisiei parlamentare pentru reforma economică, a declarat că dă startul marii privatizări în Ucraina, țară în care statul deține încă peste 94 la sută din totalul activelor din economie.

MARCEL APOSTOLESCU ■
(după The European, Financial Times și Wall Street Journal Europe)

IMPORTANTĂ ESTE ACȚIUNEA

• *Fondul Monetar Internațional își expune punctul de vedere*

FLACĂRA : Cînd, cum și de ce a apărut Fondul Monetar Internațional ?

Dl. Joshua GREENE : Fondul Monetar Internațional reprezintă, împreună cu Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.I.R.D. — Banca Mondială), nucleul organismelor financiar-bancare ale Organizației Națiunilor Unite; scopul F.M.I. este, însă, oarecum diferit de cel al B.I.R.D. și de cel al B.E.R.D. (Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare), instituția europeană similară Băncii Mondiale.

F.M.I. a început să funcționeze în mai 1946, în Washington, D. C. — capitala Statelor Unite ; la acea dată, avea 39 de membri. Motivul apariției F.M.I. a fost dorința țărilor fondatoare de a eradica și de a preîntîmpina anumite fenomene negative care se manifestau în economia mondială. În anii '30, aproape toate țările din lume au încercat să-și protejeze cetățenii de efectele crizei economice apelînd la politici vamale excesive, la supratăxarea operațiunilor de import-export. Rezultatul acestor politici protecționiste a fost contrar celui așteptat ; criza economică mondială s-a adîncit.

FLACĂRA: Cîți membri are acum F.M.I. ?

Dl. J. G. : La Fond s-au afiliat voluntar 165 de țări, pentru că au înțeles avantajele consultărilor multilaterale în menținerea unui sistem stabil de cumpărare și vînzare a monedei lor naționale, astfel încît plățile între țări să poată avea loc fără probleme. F.M.I. încearcă să supravegheze comerțul internațional, urmărind creșterea economiei mondiale. Acestei activități i s-au mai adăugat și altele, cum ar fi asigurarea asistenței tehnice pentru țările membre în domeniile legate de macroeconomie, asistența financiară pentru rezolvarea problemelor legate de balanța de plăți etc.

S-a evitat un colaps al sistemului internațional de plăți

FLACĂRA : Vă rugăm să ne prezentați cîteva dintre activitățile recente ale Fondului Monetar Internațional.

Dl. J. G. : Evenimentele din ultimul deceniu au însemnat pentru F.M.I. confruntarea cu cele mai mari probleme din istoria sa de 50 de ani. În 1982, a izbucnit **criza datoriilor**, cînd un număr de țări în curs de dezvoltare, cu datorii foarte mari, s-au găsit în situația de a nu mai reuși să-și plătească datoriile. Criza a fost depășită prin răspunsul imediat al F.M.I., care a asigurat țărilor respective împrumuturi masive pentru sprijinirea reorganizării economice ; experții Fondului au intermediat dialogurile dintre țările debitoare și cele creditoare, coordonînd eforturile de reeșalonare a debitelor. S-a evitat astfel un colaps al sistemului internațional de plăți. Problema datoriilor internaționale nu a fost nici acum rezolvată complet, dar sistemul monetar internațional este, în prezent, stabilizat.

Începînd cu anul 1990, eforturile F.M.I. s-au concentrat în două direcții. În primul rînd, Fondul a organizat mai multe programe de asistență pentru țările Europei de Est, angrenate în dificilul proces de tranziție de la economiile planificate centralizat la economia de piață. F.M.I. asigură atît creditele necesare, cît și asistența tehnică, finanțînd expertizele pentru stabilirea acelor structuri financiare și economice — băncile centrale de emisiune, sistemul de impozitare, convertibilitatea monedei naționale, regimul tarifelor — indispensabile pentru funcționarea unui sistem economic bazat pe libera inițiativă. În al doilea rînd, Fondul a continuat să-i asiste pe membrii săi săraci în eforturile lor de a-și crea cadrele instituțional-funcționale necesare creșterii economice. Împrumuturile cu dobînzi foarte mici și cu perioade de rambursare îndelungate au făcut foarte atrăgătoare facilitățile oferite prin așa-numitele **programe de ajustare structurală** ; și în viitor F.M.I. va acorda o atenție specială țărilor sărace.

FLACĂRA : Care sînt relațiile F.M.I. cu România ?

Dl. J. G. : În România urmează să sosească o echipă de specialiști din Statele Unite pentru a ajuta Banca Națională să acționeze ca o adevărată bancă de emisiune și, de asemenea, pentru a furniza asistență pentru statistică. F.M.I. colaborează cu Ministerul de Finanțe, sprijinind acest minister-cheie în acțiunea de implementare a **taxei pe valoarea adăugată.**

În curînd, trebuie să sosească la București un grup de experți ai Fondului, pentru a stabili cu guvernul român cadrul unui nou acord al acestuia cu F.M.I., care să permită României continuarea reformei. F.M.I. a împrumutat României un miliard de dolari, din primăvara anului 1991 și pînă în prezent.

În 1994, România va începe plata datoriilor

FLACĂRA : La noi, se face uneori auzită opinia potrivit căreia aceste împrumuturi mai mult strică decît ajută, ducînd, în final, la „strîngerea curelei".

Dl. J. G. : Modul acesta de a privi lucrurile este limitat. E drept, spre deosebire de Banca Mondială, care nu impune restricții asupra modului de utilizare a banilor, F.M.I. împrumută bani numai în anumite condiții. De exemplu, banii proveniți din creditele acordate de Fond trebuie folosiți de România pentru finanțarea unor investiții în industrie, pentru a-și plăti o serie de importuri vitale, cum sînt cele de petrol și grîu, și pentru constituirea rezervei valutare a statului; în pofida restricțiilor impuse de Fond, o parte din rezerva valutară a fost deja cheltuită. De trei ani, România are o balanță comercială deficitară. Ajutorul din străinătate a contribuit la finanțarea deficitului, dar nu a fost suficient. Cineva trebuia să acopere diferența ! Și, F.M.I. a asigurat banii necesari !

Creditele acordate de Fond trebuie plătite după trei ani și trei luni ; în 1994, România va începe, deci, restituirea banilor împrumutați. Dobînda plătită de țara dumneavoastră este sub 7%; F.M.I. stabilește rata dobînzii luînd în calcul nivelul de dezvoltare al țării pe care o creditează. Aceeași rată a dobînzii funcționează și în cazul unor țări cum ar fi Brazilia, India, Zambia etc.

La acordarea împrumutului, F.M.I. cumpără în moneda țării respective, la cursul oficial, echivalentul (în dolari al) sumei împrumutate. Acești bani trebuie răscumpărați de țara debitoare la rambursarea împrumutului. Fondul practică și o **modalitate extinsă de creditare,** care asigură o perioadă de rambursare mai îndelungată ; împrumuturile din **fondul extins** se acordă numai pentru probleme economice importante. De astfel de împrumuturi beneficiază, acum, Polonia.

În 1992, banii împrumutați de România de la F.M.I. au avut ca destinație principală refacerea rezervei valutare a țării, care urma să atingă, la finele anului precedent, nivelul de 700 de milioane de dolari ; cum am mai spus, o parte din acești bani s-a cheltuit deja. România nu a respectat acest criteriu de performanță inclus în acordul anterior de creditare.

FLACĂRA : Ce alte criterii de performanță au mai fost stabilite ?

Dl. J. G. : În toate cazurile, Fondul urmărește realizarea unor criterii de performanță specifice. Cele mai importante dintre criteriile negociate cu România au fost **(1)** atingerea unui anumit nivel al rezervelor totale nete din sistemul bancar și **(2)** limitarea creditelor acordate de băncile românești clienților lor ; ambele au vizat limitarea creșterii inflației. Aspectele tehnice legate de îndeplinirea acestor condiții sînt un pic mai complicate...

Domnul Joshua GREENE este reprezentantul rezident în România al Fondului Monetar Internațional. Este de profesie avocat. A lucrat pentru guvernul american, doi ani la una dintre băncile Sistemului Federal de Rezerve și apoi trei ani la Comisia pentru Buget a Congresului Statelor Unite. Din 1981 lucrează la F.M.I.

În România a sosit la mijlocul lunii iulie 1992, pentru un an, și ar dori să mai rămînă aici încă un an.

Este necesară o lege a falimentului

FLACĂRA : Care sînt relațiile Fondului cu actualul guvern român ?

Dl. J. G. : F.M.I. are bune relații de colaborare și cu actualul guvern român. Sfaturile date de specialiștii Fondului au fost luate în considerație. Acțiunile guvernului Văcăroiu au fost orientate în direcția continuării reformelor. Am însă impresia că încă nu s-au luat măsuri decisive. Situația actuală din România se datorează și ritmului mai lent al reformelor — mai lent decît în Polonia, Ungaria sau Cehia, de pildă.

F.M.I. dorește, înainte de orice, întărirea disciplinei financiare. Este necesară o lege a falimentului. Trebuie penalizate întreprinderile care nu-și respectă obligațiile financiare și trebuie sistată acordarea de împrumuturi întreprinderilor falimentare. Statul trebuie să înțeleagă că este mai bine să închidă întreprinderile nerentabile și să trimită oamenii acasă — **PLĂTINDU-LI** — decît să le lase să consume resurse care ar putea fi mai eficient alocate și utilizate în altă parte.

Banca Mondială, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare și Piața Comună au finanțat un studiu de analiză a sistemului bancar din România. O concluzie a acestui studiu a fost că întreprinderile mari nu mai trebuie supravegheate financiar de către băncile românești, ci de o organizație creată special. Această idee este sprijinită de către bănci — inclusiv de Banca Națională — dar nu a fost acceptată încă de guvern.

Fondul Monetar Internațional nu încearcă să impună nimănui condiții restrictive împovărătoare, dar credem că îmbunătățirea disciplinei financiare este esențială pentru rezolvarea problemelor financiare. Se află în curs de negociere și intenționăm să semnăm cu guvernul român un acord în care să se arate clar ce trebuie făcut în continuare.

FLACĂRA : Ce perspective are economia românească în viitorul apropiat ?

Dl. J. G. : Eu cred că România va depăși greutățile actuale și că economia românească are perspective deosebit de favorabile pe termen mediu, și, mai ales, pe termen lung. Principalele **atu**-uri ale României sînt — după părerea mea — terenurile agricole fertile, resursele petroliere deloc neglijabile și — nu în ultimul rînd, desigur — populația foarte bine instruită. Trebuie însă schimbat sistemul !

Pagină realizată de
OCTAVIAN NUȚĂ ■

VOLKSWAGEN DERAPEAZĂ

• Nori negri deasupra Wolfsburg-ului

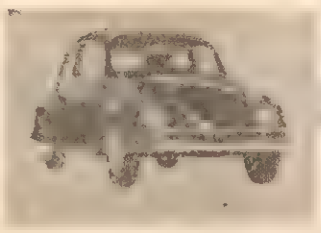

Pentru prima oară în ultimii zece ani și pentru a treia oară în istoria lor de peste o jumătate de secol, uzinele de asamblare **Volkswagen** din **Wolfsburg** („Orașul Lupilor") au anunțat restrîngerea temporară a activității ; 23 000 dintre cei 59 000 de salariați vor lucra — pentru „un timp" — cu program redus. Ei și colegii lor din alte șase uzine din Germania ale firmei vor „pierde" 12 zile de muncă în cursul lunii martie. În industria germană, **program redus** înseamnă **șomaj temporar**, chiar dacă cei trimiși în acest fel la „odihnă" primesc, pe durata concediului forțat, 95% din salariul nominal avut la data licențierii.

Volkswagen a anunțat, de altfel, încă de la începutul lui ianuarie, că intenționează să opereze o reducere semnificativă a personalului său operativ, 12 500 de angajați urmînd să fie concediați pînă în decembrie 1994. Circulă zvonul potrivit căruia numărul celor concediați ar putea fi mult mai mare, estimările cele mai „optimiste" urcînd pînă la 36 000 de „epurări" în următorii trei-patru ani. Jumătate din numărul total al concedierilor vor viza personalul uzinelor-mamă din Wolfsburg, oraș în care rata șomajului este (de pe acum) de 8% și în care nu mai există nici un (alt) investitor de anvergură ; 45% dintre cei 130 000 de locuitori ai orașului lucrează la **VW**, iar veniturile celorlalți depind direct sau indirect de **VW**.

Firma a „inaugurat" programul redus de lucru pe 20 ianuarie 1993, dar locuitorii Wolfsburg-ului au simțit cu mult timp înainte semnele căderii. În 1992, taxele vărsate de **Volkswagen** autorităților locale au fost de numai 90 de milioane de mărci, față de 180 de milioane în 1991. În anii 80, taxele anuale virate de firmă bugetului municipalității au oscilat în jurul unui nivel mediu de 120 de milioane de mărci.

Ca urmare a diminuării contribuției firmei la constituirea resurselor bugetului local, privilegiile de care se bucurau locuitorii Wolfsburg-ului au devenit mai puțin spectaculoase. Astfel, tarifele percepute de municipalitate pentru îngrijirea copiilor în grădinițe, creșe și cămine au fost aduse la nivelul din celelalte orașe, subsidiile pentru teatre au fost eliminate și taxele de intrare la bazinele de înot acoperite au fost majorate. Deși „lupii" dispun acum de mai mult „timp liber", creșterea tarifelor pentru activitățile recreative îi ține în casă. Stațiile de tramvai și de autobuz nu mai sînt aglomerate.

Timp de decenii, o slujbă la **Volkswagen** a fost similară cu o angajare pe viață. Cei 21 de kmp ai uzinelor din Wolfsburg au constituit o „**casă**" Între celelalte case ale orașului. Salariile plătite de **VW** au fost considerabil mai mari decît cele plătite de alte firme.

În prezent, autoritățile din Saxonia Inferioară — landul federal în care este situat Wolfsburg-ul — dețin 20% din acțiunile uzinelor **VW**. Printr-o simplă coincidență, cererea internă de piață pentru autoturismele **VW** a scăzut cu 20% din octombrie 1992 și pînă în prezent. „Foamea" de mașini noi din landurile estice și contractele de export nu au fost suficiente pentru a acoperi golul de cerere. Aceste probleme (mai) noi din sfera desfacerii s-au adăugat celor deja existente la nivelul producției, generate, în special, de costurile excesive induse de salarizarea la standard **VW** a angajaților firmei.

Bernd Sudholt, purtătorul de cuvînt al Consiliului de administrație de la **VW**, a declarat că reducerile de personal preconizate se vor face, mai ales, „pe cale naturală" — precizînd, în acest sens, că salariații care vor fi pensionați și cei care vor pleca, din proprie inițiativă, la alte firme, nu vor fi înlocuiți.

Luînd act de greutățile pe care le întîmpină cei mai generoși dintre „chiriași" săi, municipalitatea din Wolfsburg regretă, acum, că depinde — la nivelul resurselor sale bugetare — de un singur mare investitor. Edilii din „Orașul Lupilor" intenționează să-i atragă pe micii întreprinzători din regiune, dar implantarea acestora pe teritoriul Wolfsburg-ului va fi dificilă, datorită salariilor deosebit de bune pe care le plătește **VW** ; pentru a fi competitive, firmele mici nu-și pot plăti angajații cu salarii de lux.

Evident, rămîne loc pentru speranțe în mai bine. Și, dată fiind forța incontestabilă a concernului **Volkswagen**, mulți dintre reprezentanții tuturor părților implicate în viața de zi cu zi a „Orașului Lupilor" cred că speranțele nu le vor fi înșelate.

MARCEL APOSTOLESCU ■

Piața mondială a automobilului în derivă

• Va aduce această primăvară „dezghețul" mult așteptat ?

Cînd se referă la industria și piața automobilului, gazetele occidentale din ultima vreme par, aproape toate, scrise și tipărite în fostele țări socialiste ; iată doar cîteva titluri : „Toamna cenușie a automobilului", „Vîntul crizei (economice) găsește marile firme în situații dificile", „Harta discordiei" și așa mai departe. Din păcate, de această dată nu este vorba de niște gazete care „cîntă" de complezență pe strunele propagandei roșii. Observatori profesioniști și foarte obiectivi descriu o realitate deloc îmbucurătoare, pentru firmele care fabrică și comercializează autoturisme.

Industria autovehiculelor pe patru roți s-a dezvoltat monstruos, iar bătălia pentru a vinde produsele branșei s-a intensificat. La ora actuală, excedentul anual al industriei automobilistice mondiale este de aproximativ 8 (opt) milioane de unități ; o cifră impresionantă, echivalentă cu de patru ori producția grupului **Peugeot-Citroën** sau cu de două ori și jumătate mărimea pieței anuale de automobile din Germania.

Pe fondul crizei generale, cele mai afectate par a fi firmele europene, supuse atacului concertat al producătorilor japonezi și americani. Constructorii japonezi par mai grăbiți decît oricînd să-și ridice noi edificii productive în Europa. Pe pămînt american, „pericolul galben" deține deja 28 la sută din piață, iar în unele țări europene — în Marea Britanie, de pildă — cota de infiltrație a niponilor a atins valori și mai mari. „Lumea Veche" constituie — cum spuneam — țința tuturor producătorilor. În Europa debarcă „trupele de șoc" de la **Honda** și **Nissan** și se consolidează mai vechile „redute" ale lui **Ford**, **General Motors** și **Chrysler**. În perioada 1985—1992, **Ford** a investit peste graniță (și, în special, în Europa) 25,5 miliarde de dolari, cu scopul mărturisit de a contracara ofensiva japoneză. **Harold Poling**, președintele gigantului industrial din Detroit, a declarat cu emfază : „Cred că în anii care vin, noi va trebui să ținem piept unor provocări și mai puternice decît în trecut. Trăim, însă cu convingerea că acolo unde sînt provocări sînt și oportunități și noi le vom valorifica". Vestitul **Lee Iacocca** — fostul președinte de la **Chrysler** — a „înghițit" firmele italiene **Lamborghini**, **De Tomaso** și **Maseratti** și l-a sfidat pe ceilalți constructori, declarînd că va vinde în Europa o sută de mii de automobile pe an. Rămîne de văzut.

Pînă atunci, să vedem, însă, cum a intrat Europa automobilistică în „toamna cenușie" pe care o trăiește în prezent. În perioada 1985—1989, cererea de automobile pe piața europeană a cunoscut o adevărată înflorire, urcînd de la 11,3 milioane la 13,8 milioane de mașini vîndute anual. Mulți credeau că această **lungă primăvară** nu se va mai termina. A debutat promițător și 1990, creșterea fiind mai puțin spectaculoasă, dar sigură. La sfîrșitul lui martie 1991, însă, după un **vîrf** lunar cifrat la 1 358 000 de automobile vîndute, a început căderea. A urmat o scurtă oprire în iunie, dar la finele lui iulie regresul a ajuns la 8,4% față de perioada corespunzătoare din anul precedent. La 2 august 1991, Saddam Hussein a declanșat criza din Golf. Evenimentele s-au precipitat și săgeata pieței automobilului a căzut vertiginos ; la începutul toamnei, cifra vînzărilor a scăzut mult sub un milion de unități, înregistrînd cel mai scăzut nivel din ultimii șapte ani.

Una peste alta, 1991 a fost anul cu cele mai scăzute vînzări de automobile de după 1980. În întreaga lume s-au vîndut numai 34,4 milioane de unități. În 1992, vînzările au înregistrat o oarecare ascensiune, urcînd pînă la nivelul de 34,6 milioane de unități, dar nu se poate spune că situația s-a schimbat mult în bine.

Nimeni nu s-a încumetat să prognozeze o redresare puternică în 1993. Declinul din cei doi ani precedenți a temperat înclinațiile optimiste. Dar — nu-i așa ? — nu este exclus să apară unele surprize.

CRISTIAN BUZAȘ ■

SITUAȚIA AUTOMOBILULUI ÎN ȚĂRILE CU CEA MAI MARE PRODUCȚIE DE AUTOVEHICULE PE ANUL 1991

Țara	ITALIA	FRANȚA	MAREA BR.	GERMANIA	SUEDIA	SPANIA
Mărci	FIAT, LANCIA, FERRARI, ALFA ROMEO, AUTOBIANCHI, BERTONE, INNOCENTI, MASERATTI, DE TOMASO, LAMBORGHINI	RENAULT, PEUGEOT, CITROEN, MVS, DE LA CHAPELLE	ROVER, LOTUS, VAUXHALL, JAGUAR, ROLLS ROYCE, ASTON, MARTIN, MORGAN, FORD, NISSAN PEUGEOT	VW-AUDI, MERCEDES, PORSCHE, OPEL, BMW, FORD	VOLVO, SAAB	SEAT-VW, OPEL, RENAULT, FORD, PEUGEOT, CITROEN,
Producție totală	2.053.214	2.868.227	1.287.557	4.451.557	382.391	1.740.130
Import	1.279.373	1.551.966	1.576.351	1.470.490	308.157	475.305
Vînzări 1991	2.362.155	2.274.307	2.300 944	2.831.740	307.104	1.138.489
Vînzări - 1991 față de 1990	+0,25	-17,1	-10,6	+3,3	-25,8	-24,7
Auto în circulație	26.385.000	27.090.000	25.759 221	32 348.423	3.887.473	13 894.706
Nr. auto la 1000 locuitori	409	403	362	475	412	263

Sursa: AUTOCAPITAL, 1992 (Italia)

O dragoste nebună, nebună, nebună: cursele automobilistice.

LA UN PAHAR DE PORTO

• Despre a doua etapă a campionatului mondial de raliuri

Cei mai buni raliști ai lumii, înghețați de furtunile de zăpadă ale Nordului suedez, au hotărît să coboare spre țările calde. În drum către arșița ucigătoare a Africii, foști, actuali și viitori campioni mondiali și caravana impresionantă de mecanici care-i însoțește s-au oprit în Portugalia nu pentru a gusta minunata licoare ce l-a amețit pe Bachus, ci pentru a mai trage o cursă de zile mari pe drumurile grele, pe care mașinile au fost supuse la imense eforturi.

Ediția din acest an a avut un aspect diferit de precedentele. Una din deosebiri a fost participarea. În mod tradițional, marile echipe, după confruntarea directă din prima etapă a campionatului mondial — Monte Carlo — începeau să-și calculeze șansele pentru etapele următoare și lipseau pe rînd de la cîte una din curse, dar nu din Portugalia! Anul acesta, însă, **Lancia**, a avut, cel puțin în debutul calendarului, o strategie bizară. După o participare ambițioasă în raliul monegasc, cu campionul mondial al anului trecut, **Carlos Sainz** în mare vervă, **Lancia** a făcut un pas înapoi, lansînd o singură mașină în Raliul Suediei, și, aceasta cu titlu neoficial, iar în Portugalia a mizat doar pe Alessandro Fiorio, pilot rebel, cu un palmares impresionant la ieșiri în decor și accidente, Andrea Anghini concurînd mai mult ca un spare-partner.

Se prea poate ca echipa italiană să se concentreze mai curînd asupra raliurilor din a doua parte a anului, mai importante pentru prestigiul firmei și pentru balanța vînzărilor, indicator de care țin seama chiar și cei care organizează evenimentele sportive. Africa și drumurile Kenyei sînt cu totul altceva decît traseele europene, iar prepararea mașinilor se plasează între fantezia unui pictor extravagant, și finețea creatorului de mecanisme de ceasuri.

Deci, **Lancia** s-a prezentat la Estoril cu echipajele din rîndul doi, dar și **Toyota** a adoptat o tactică derutantă, lăsîndu-le pe mezinele nipone (Mitsubishi, Subaru și Mazda) să zburde pe drumurile de la Requa, Viscu sau Povoa de Varzin. Este greu de crezut că echipa japoneză, dominată de o disciplină de fier și o ambiție zdrobitoare de a cîștiga, s-a mulțumit cu victoria din Suedia. Mai curînd, este posibil ca raliul pe zăpadă să fi șoptit cîteva secrete secției de cercetare și design și acum toată lumea în echipă creează, propune, testează — în fine — coace ceva pentru cursele următoare.

Cu o singură **Toyota**, cu **Lancii** pilotate de sportivi din **grupa mică** și un Carlos Sainz solitar, raliul Portugaliei nu a fost lipsit de stele. Două sezoane, **Ford** a încercat să prezinte o mașină competitivă, care să se insinueze în centrul luptei cu doar doi actori pentru locul I. Nici varianta **Scorpio Cosworth**, cu tracțiune integrală, n-a fost soluția așteptată, deși chiar și cu acest model masiv, cu manevrabilitate redusă, **François Delecour** a dovedit că este speranța cea mai întemeiată, pe care poate conta firma americano-britanică. După un an de încercări și modificări, Ford a ieșit anul acesta cu o mașină puternică, robustă, compactă, cu un gabarit asemănător **Lancici Integrale**, care a făcut minuni în mîna pilotului francez.

Hotărîți să elimine handicapul de 14 ani, cît au lipsit din lumea raliurilor, strategii **Ford**-ului au reușit să aducă în echipă și pe **Massimo Biasion**, italianul mărunțel, fost campion mondial, care și-a cîștigat titlul și experiența pe **Lancia HF**, deci știe și poate spune multe despre cum trebuie să se comporte o mașină de raliu cîștigătoare în orice condiții și pe orice drumuri.

Și, pentru că am amintit de drumuri, și la acest capitol raliul Portugaliei a arătat altfel decît în edițiile precedente. Pînă anul acesta, cursa era o adevărată agonie pentru mecanici. Probele de clasament se desfășurau pe macadam, prin păduri, pe dealuri, pe drumeaguri traversate de șleauri, șanțuri și gropi.

Prin anii '80, cînd **Walter Röhl** mai era la **Audi** și dispunea de un model **Quatro Sport** de grupa B, cu un motor de 400 de cai putere, echipa de asistență a schimbat șapte turbine în patru zile de concurs. Traseul foarte dur l-a obligat pe fostul campion mondial să „forjeze" tot timpul, să țină motorul în turație mare pentru reprize scurte și repetate de demaraj în forță.

Asemenea episoade au devenit însă istorie, pentru că, la actuala ediție, majoritatea probelor de clasament s-au desfășurat pe asfalt, ceea ce a fost un cîștig semnificativ nu numai pentru menținerea mașinilor în cursă, dar și pentru aspectul acestuia, raliul fiind extrem de rapid și spectaculos, dat fiind că mașinile cu tracțiune integrală pot fi balansate pe viraj.

Dintre incidentele care au influențat desfășurarea întrecerii s-a remarcat accidentul lui **Armin Schwartz**, care a ieșit în decor și a mototolit irecuperabil mașina **Mitsubishi**, în a 13-a probă de clasament. La încheierea primei zile de concurs, pilotul german se afla pe locul 7. Proba a 10-a a fost suspendată de organizatori pentru că mașina lui Delecour, după întîlnirea cu asistența tehnică la Povoa de Varzin, n-a avut rezervorul bine prins și a pierdut benzină pe drum. Blocarea mașinii a provocat o întîrziere de 34 de minute. Oficialii au hotărît să trimită echipajele următoare pe drumuri de ocolire, spre cea mai apropiată probă.

Chiar și cu aceste incidente, etapa lusitană a continuat și, după patru zile, francezul Delecour s-a dovedit tot mai greu de oprit din evoluția sa spectaculoasă spre triumf.

A fost o dublă revanșă. Pilotul a refăcut handicapul creat de pierderea poziției fruntașe la Monte Carlo cu puțin înainte de final, iar **Ford** și-a refăcut prestigiul într-un raliu în care, acum nouă ani, un echipaj portughez, la bordul modelului XR-200 de grupa B a provocat un adevărat masacru după ce a pierdut controlul mașinii și a intrat în public.

Anul acesta firma britanică a avut o săptămînă bună. Locul secund a fost ocupat de **Miki Biasion**, dubla Ford-ului nelăsînd nici o speranță celorlalte echipe: **Lancia**, cu Anghini, a venit pe trei, **Subaru** — cu experimentatul **Marcu Allen** — pe patru, ș.a.m.d.

În mai puțin de o lună, învingătorii și învinșii în etapa lusitană se vor întîlni din nou, de astă dată sub soarele arzător al Africii. Abia atunci o să vedem ce înseamnă un raliu greu. Ca să ne treacă mai ușor timpul, să sorbim un pahar de Porto!

NICOLAE MELINESCU ■

Sfaturi practice

Defecțiuni și remedieri

• Ambreiajul

Ambreiajul are rolul de a asigura **cuplarea progresivă**, fără șocuri și vibrații, a motorului cu sistemul de transmisie la pornirea de pe loc și la schimbarea treptelor de viteză, cînd mașina se află în mers; el asigură, de asemenea, **decuplarea** rapidă și completă a motorului de restul transmisiei, protejează organele de transmisie la suprasarcini și limitează momentul de torsiune preluat de arborele primar al cutiei de viteze. Cele mai răspîndite sînt ambreiajele mecanice cu disc uscat de fricțiune; ele pot fi acționate mecanic (la **Dacia, ARO 10** și **Skoda**), sau hidraulic (la **Moskvici, Lada** și **ARO 240**).

Defecțiunile care pot apărea și care pot compromite starea tehnică a ambreiajului se datorează parametrilor defectuoși de reglare sau utilizării lui excesive. Descriem, pe scurt, în continuare, cele mai frecvente defecțiuni și modalitățile practice de remediere a acestora.

1. Ambreiajul patinează sau nu cuplează

Această defecțiune se constată la deplasarea în regim de accelerație; **cauza**: pătrunderea uleiului în carcasa ambreiajului, datorită deteriorării semeringului de la ultimul palier al arborelui cotit sau a semeringului aflat la priza cutiei de viteze. Dacă defecțiunea survine în timpul unei deplasări pe o distanță mai mare, remedierea ei provizorie constă în spălarea discului prin „spriițuire" cu benzină, cu ajutorul unei seringi sau al pompei de umflat pneurile. Operațiunea se repetă de cîteva ori, cu motorul în mers, acționînd pedala de ambreiaj. Deplasarea poate continua cu viteză redusă pînă se va ajunge la o stație service, unde se va înlocui semeringul defect, după care, la nevoie, se va înlocui discul de ambreiaj sau se vor îndepărta ferodourile îmbibate cu ulei, înlocuindu-se cu o pereche de ferodouri noi.

2. Ambreiajul nu decuplează

Această defecțiune se întîlnește mai rar și se datorează întinderii cablului de ambreiaj sau dereglării (slăbirii) piuliței de strîngere de la furcă. Remedierea constă în montarea unor distanțiere între piuliță și opritorul cablului în furcă; apoi, piulița se strînge pînă cînd cursa liberă a pedalei corespunde datelor din cartea tehnică a mașinii.

3. Ambreiajul cuplează „cu smucituri"

„Smucîturile" pot avea ca efect oprirea motorului sau deplasarea automobilului în mers „sincopat". Ele apar ca urmare a ruperii unor arcuri ale discului. Arcurile se rup datorită montării incorecte sau necentrării la montaj a ambreiajului, frînării brutale fără a debreia, utilizării excesive a frînelor de motor și demarajelor în forță. Remedierea nu poate fi făcută „în mers"; automobilul trebuie remorcat pînă la stația service.

4. Slăbirea sau ruperea arcurilor plăcii de presiune

Placa intră în contact direct cu discul, supraîncălzindu-se. Ambreiajul nu mai decuplează. Fenomenul este asemănător cu cel semnalat în cazul dereglării cursei libere a pedalei (vedeți pct. nr. 2 și nr. 5). Nu există un remediu „artizanal"; placa de presiune trebuie înlocuită.

5. „Griparea" rulmentului de presiune

În poziție de repaus, rulmentul se află la aprox. 2—3 mm de pîrghiile de debreiere ale plăcii de presiune. Suprimarea acestei distanțe duce la un contact permanent între rulment și pîrghii. Antrenat într-o mișcare continuă, rulmentul se va supraîncălzi și se va uza rapid. Dacă această defecțiune intervine pe traseu, deplasarea poate continua, evitîndu-se pe cît posibil folosirea ambreiajului. La stația service, rulmentul va fi înlocuit.

6. Uzura canelurilor de pe butucul discului

Apare cînd nu se realizează, la montaj, coaxialitatea dintre arborele cotit și arborele primar al cutiei de viteze (cutia nu este centrată față de motor). Discul trebuie înlocuit și cutia recentrată; evident, aceste operațiuni se fac la stația service.

CRISTIAN BUZAȘ ■

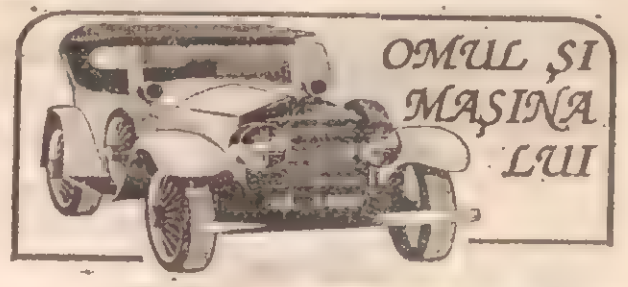

Ioana Cassetti, încîntătoarea actriță a Teatrului de Revistă „Constantin Tănase" din București, are în proprietate un autoturism **Renault 18** (pe motorină), de culoare albastră, fabricat în anul 1987. Domnia sa a achiziționat acest autoturism, în anul 1990, contra sumei de 150.000 de lei, pe baza principiului „serviciu contra serviciu". **Renault**-ul 18 nu este tipul de mașină pe care și l-a dorit; fiind o ființă foarte pretențioasă, crede că nu există în lume o mașină pe gustul său, totuși ar accepta o mașină de tip sport, de mic litraj și de proveniență italienească. A obținut permisul de conducere, din a doua încercare, pe bază de relații. Prima încercare a fost un fiasco, deoarece a „mîncat" din pastila amețitoare de „nervozan", care a „îmbiat o" să oprească mașina sub un pasaj cu circa 3 kg. pom sub care se află un indicator rul „oprirea strict interzisă". La a doua încercare, totul a fost O.K.; **„aranjamentul"** a mers **„ca pe roate"**. După ce a încălcat toate regulile de circulație, după ce a trecut numai pe „roșu" și a încurcat toată circulația, dna Cassetti a devenit fericita posesoare a unui permis de conducere categoria B.

Domnia sa a contribuit, binișor, la mărirea vistieriei Poliției Rutiere, plătind amenzi pe care le merita, dar și pe care nu le merita și „arde de nerăbdare" să mai plătească și altele, „c-așa e viața". Este posesoarea unui stil de conducere „tare", dar foarte prudent, de fiecare dată asigurîndu-se cu mare grijă, astfel încît să nu „băşească" sau să nu fie „bușită" de cineva. Pînă în prezent nu a fost „eroina" nici unui accident de circulație rutieră. La volan, ca și pe scenă, se simte în elementul său, adică este degajată și atrăgătoare. Cu zîmbetul pe buze, domnia sa precizează că **30** la sută din totalul sărutărilor acordate bărbaților „bine" le-a „efectuat" în mașină și consideră că au fost destul de reușite. **„Motorică"** (Renault-ul 18) și dna Cassetti formează un cuplu omogen, cerebral și extraordinar, deoarece, spune domnia sa, „Motorică, de multe ori, e mai deștept decît mine". Ca orice femeie care „știe tot" și „face bine toi", dna Cassetti pretinde că se pricepe și la mașini.

GHEORGHE BARDU ■
Fotografiile de Florin Ioniță ■

Un aristocrat al automobilelor

VRĂJITORUL BUGATTI

• *Cele mai scumpe mașini de colecție*

Italianul Ettore Bugatti, supranumit „Vrăjitorul din Molsheim", a fost, după cum afirmă mulți, creatorul celor mai frumoase și nobile automobile construite vreodată. Încă din anii '20, el și-a creat un renume mondial, construind celebrele mașini de curse, caracterizate nu numai prin performanțe excepționale, dar și prin formă lor, de o puritate vecină cu perfecțiunea.

Tehnician de elită, adevărat artist în domeniul său, **Ettore Bugatti** a fost toată viața un mare ambițios, un perfecționist. În 1926, s-a hotărît să construiască cea mai luxoasă mașină din lume, o mașină destinată **capetelor încoronate**, care să lase în umbră toate automobilele de prestigiu din acea vreme: Rolls Royce, Bentley, Pakard, Cadillac, Duesemberg și Pierce-Arrow. Toate elementele componente urmau să fie studiate în cel mai mic amănunt și confecționate din materialele cele mai alese. Costurile de fabricație nu aveau nici o importanță. Astfel s-a născut extravagantul model **Bugatti tip 41**, cunoscut în toată lumea sub denumirea de **„La Royale"**. Primul exemplar, construit în 1927, s-a oferit la prețul de **11 000 de lire sterline**, sumă cu care puteau fi cumpărate trei automobile **Rolls Royce**. Recalculată la nivelul prețurilor actuale, mașina ar costa aproximativ o jumătate de milion de dolari.

Bugatti avea intenția să fabrice modelul **„La Royale"** în 25 exemplare, dar criza economică din 1929 l-a împiedicat să-și realizeze dorința. El a fabricat în total doar șapte mașini între 1927 — 1929, trei dintre ele fiind executate pe comandă fermă. Pentru cele șapte șasiuri identice s-au construit 11 caroserii de forme diferite. Una din mașini, așa-numita **„La Royale coupé de Ville"**, a fost recarosată pe la mijlocul anilor '30, pentru a corespunde gustului celui de-al doilea cumpărător. Nici un **Bugatti Royale** nu a aparținut vreodată vreunui monarh.

Șase exemplare se află și astăzi în perfectă stare de funcționare: două la muzeul din Mulhouse, în Alsacia, unul la muzeul Henry Ford, din Dearborn și celelalte trei în diferite colecții particulare. Valoarea lor a crescut cu timpul, atingînd astăzi cifre astronomice. Mașina cu numărul de șasiu 41150, așa-numita „dublă berlină de voiaj", o limuzină de patru locuri, lungă de aproape 6 m, cu o capotă pliabilă la partea din spate, a fost pusă la licitație, în iunie 1986, în orașul Reno, din Nevada. După o luptă strînsă, ea a fost adjudecată de colecționarul american **Jerry J. Moore**, pentru suma incredibilă de 6,5 mil. dolari. **Tom Manhagan**, proprietarul unui lanț de restaurante, era de față, dar s-a abținut să liciteze public. Patru luni mai tîrziu, i-a oferit lui **Moore** 8 mil. dolari, iar acesta a acceptat să-i vîndă mașina. Cel mai frumos exemplar din cele șase **Bugatti Royale** existente, un coupé de 5 locuri, carosat în 1931 de atelierele Kellner din Paris, a rămas în familie, fiind folosit de fiica lui Ettore Bugatti, pînă după moartea acestuia, în 1947. În 1951, mașina a fost achiziționată de miliardarul american **Briggs Cunningham**, restaurat și păstrat în colecția sa din California pînă în noiembrie 1987, cînd a fost adus la Londra, pentru a fi oferit la licitație prin intermediul celebrei case **Christie's**.

Anunțat din vreme de presa internațională, evenimentul a avut loc în sala de concerte și reuniuni „Albert Hall" din Londra; 4 000 de spectatori, mare parte din ei îmbrăcați în haine de gală, și-au ținut respirația cînd spicherul a anunțat începerea licitației celui mai scump automobil din lume: mașina cu nr. de șasiu 41141, oferită de **Christie's** la „modestul preț inițial" de două milioane de lire sterline.

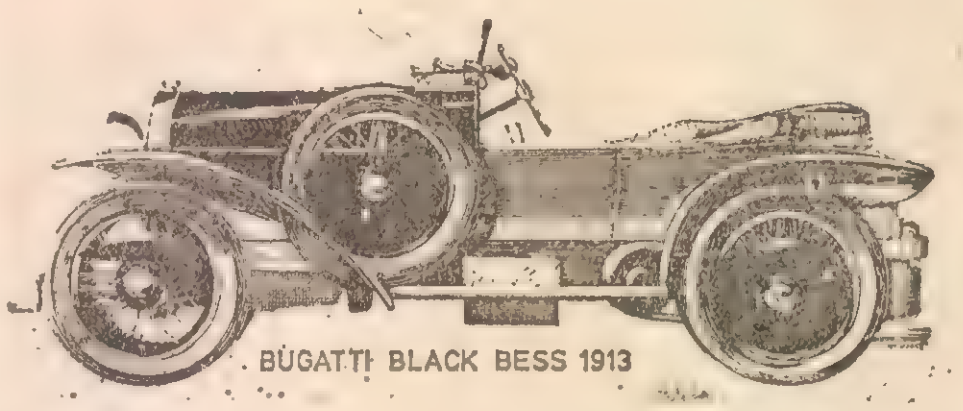

— capacitate cilindrică : 3,5 litri

— 12 cilindri cu suprafață de protecție din titan

— caroserie din aliaj de aluminiu

— greutate : 1 470 kg

— jante de 18 țoli, BBS din Magneziu

— motor plasat longitudinal spate

— 4 supape/cilindru

— 5 turbine

— puterea motorului : 550 cai putere

Din declarațiile specialiștilor de la Bugatti vă putem spune că noul automobil se va fabrica în serie mică, aproximativ 150 buc/an, iar prețul va fi de peste un milion de mărci germane.

Dineul de gală a avut loc la Palatul Versailles, unde invitații au discutat bucuroși despre revenirea în scenă a unui mare nume : Ettore Bugatti.

Ofertele celor din sală, ca și cele transmise prin telefoane, au crescut rapid și au ajuns la suma rotundă de 5 mil. de lire sterline, sumă cu care licitația s-a încheiat. Fericitul cîștigător se numește **Nicholas Harley**, un comerciant londonez, specializat în vînderea și cumpărarea automobilelor de colecție. Conform regulamentului, el a trebuit să plătească casei **Christie's** 10% din valoarea obiectului adjudecat, adică 500 000 lire sterline. Toată afacerea l-a costat, în dolari, circa 10 000 000, dacă socotim și taxele fiscale aferente pe care a trebuit să le plătească.

Iată, pe scurt, caracteristicile principale ale mașinii. Coupé-ul carosat de atelierele **Kellner** din Paris are o lungime de 5,8 m și cîntărește trei tone. Motorul, lung de 1,5 m, dispune de 8 cilindri în linie, totalizînd 12,7 litri. El dezvoltă 300 de cai putere, la 2 000 de rotații pe minut, are dublă aprindere și trei supape pe cilindru — două de admisie și una de evacuare. Motorul funcționează cu 10 litri de ulei, 57 litri de apă pentru răcire și consumă 34 de litri de benzină la suta de km. Rezervorul de benzină de 170 litri îi asigură o autonomie de circa 500 km. Cutia de viteze are numai trei trepte: una pentru pornire, a doua în priză directă și a treia supramultiplicată. Întrebat adesea ce viteză atinge mașina, **Ettore Bugatti** răspundea invariabil: „150 de km pe oră în viteza a doua". „Și în a treia?" **„Cît dorești de repede".**

Este interesant de amintit faptul că automobilele de curse **Bugatti** au jucat un rol important și în sportul cu motor românesc. Trei exemplare din celebrul Bugatti 35, aduse în țară de alergătorul **Gheorghe Nadu**, au participat în anii '30 la nenumărate competiții naționale și internaționale. După război, unul din ele a fost achiziționat și restaurat de mecanicul **Ștefan Bodnarenco**.

Neuitatul **Jean Calcianu** s-a făcut remarcat și în Franța, nu numai pentru talentele sale sportive, ci mai ales datorită perfecțiunii cu care reușea să pună la punct motoarele de competiție. **Ettore Bugatti** era de față la cursa desfășurată pe autodromul **Miramas** din sudul Franței, în 1928, cînd Calcianu, concurînd pe un Bugatti împrumutat de la fiul fabricantului de băuturi **Dubonnet**, a cîștigat net, învingînd alergători consacrați ai echipei fabricii. Victoria a avea să-i aducă un angajament la fabrica lui Bugatti, în Molsheim. Calcianu a rămas acolo timp de șase ani, lucrînd la bancul de probă al motoarelor și acumulînd o experiență neprețuită.

Istoricii spun că din **Bugatti Black Bess** au fost construite cinci sau șase exemplare, din care, la ora actuală, mai există doar două. Motorul de 5 000 cmc avea un ax cu came în cap, care acționa cîte trei supape pentru fiecare cilindru. Transmisia se realiza prin lanț la roțile din spate. Viteza maximă: 150 km/h. Exemplarul pentru curse **(Bugatti Grand Prix)** a dominat întrecerile internaționale de viteză din perioada 1921—1925. Mașina a reușit să se impună în fața unor adversare mult mai puternice, grație maniabilității superioare și greutății reduse. Motorul de 4 cilindri avea 16 supape.

Ca noutate de ultimă oră, în revista de specialitate germană **AUTO BILD** a apărut, pe prima pagină, un anunț: **„După 40 de ani, din nou BUGATTI"**. Într-adevăr, un asemenea eveniment este deosebit în lumea automobilelor, ținînd cont de respectul pe care îl impune numele, cît și de tehnologia pe care a folosit-o Bugatti.

„Dezvelirea" noului tip de Bugatti a făcut-o **Alain Delon**, și, bineînțeles, un reprezentant al familiei, **Renata [illegible]tioli**. La fața locului au fost prezente și precursoarele unicatului, multe dintre modelele cîndva **en vogue**, care au făcut să fie atît de apreciat acest nume: „BUGATTI".

ADRIAN BRUTARU

Munții noștri aur poartă...

...și ursii dolari

• România posedă încă resurse cinegetice apreciabile. Dar până când?

Ani de-a rîndul, activitatea de vînătoare în codrii noștri seculari a fost învăluită într-un deplin... mister. Nimeni nu știa nimic, nu auzea, nu vorbea despre acest subiect tabu. Singurul abilitat să tragă cu pușca era Nicolae Ceaușescu, cel dintîi și cel mai mare vînător al țării. Circulau zvonuri despre adevărate măceluri provocate la vînători organizate cu mult fast, pentru el, invitații săi aleși și suitele lor. Auzeau muritorii de rînd și despre impresionante trofee de vînătoare premiate consistent în... competiții internaționale. În aceste condiții, fauna pădurilor noastre, rărită doar de unele strict necesare acțiuni ecologice și de strict interzisele... braconaje, s-a putut dezvolta în voie, România fiind, acum, una dintre cele mai bogate țări, din acest punct de vedere.

După Revoluție, atitudinea față de activitatea vînătorească s-a schimbat, constatîndu-se că este extrem de rentabilă, aducătoare de valută forte, evident dacă se desfășoară rațional, respectîndu-se norme stabilite științific pentru a nu se deregla echilibrul ecologic al ecosistemelor respective.

Fauna pădurilor noastre este... supravegheată eficient !

Din punct de vedere vînătoresc, întreaga țară este împărțită în circa **2 200 fonduri de vînătoare**, dintre care două treimi sînt arendate asociațiilor de vînătoare, restul fiind gospodărite direct de ROMSILVA — Regia Autonomă a Pădurilor din România —, prin unitățile sale : filiale silvice și ocoale silvice. În baza unor contracte de arendare, asociațiile respective au obligația de a urmări modul de gospodărire al fondului de vînătoare și al vînatului de care dispun. Pentru stabilirea speciilor și efectivelor optime s-au efectuat studii, iar „recensămîntul", desfășurat anul trecut ,arată că efectivele de vînat existente au atins sau chiar depășit nivelul optim. Datele prezentate sînt valabile pentru fondurile gospodărite de ROMSILVA R.A. :

SPECIA	EFECTIV OPTIM (buc.)	EFECTIV REALIZAT (buc.)
Cerb comun	28.635	29.635
Cerb lopătar	2.235	11.814
Căprior	71 640	72.420
Capra neagră	7.590	6.315
Mistreț	19.385	24.100
Urs	3.353	4 360
Iepure	232.000	242 000
Fazan	78.000	66.870
Cocos de munte	6 250	—

Tot pentru valorificarea superioară a vînatului, se stabilește ,anual, funcție de situația efectivelor de vînat, de către specialiștii Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului (căruia i se subordonează ROMSILVA R.A) **o cotă de recoltă** pentru fiecare specie și pe fiecare fond de vînătoare în parte. Astfel :

SPECIA	COTA DE RECOLTA ANUALA (buc.)
Cerb comun	2 377
Cerb lopatar	5 034
Caprior	4 730
Capră neagră	322
Mistreț	7.660
Urs	584

Cale liberă „pușcașilor" străini !

Actualmente, preocuparea pentru valorificarea efectivelor de vînat se concretizează prin organizarea, în funcție de contractele încheiate pe baza solicitărilor, unor acțiuni de vînătoare cu „participare"... externă. Astfel, departe de calificativul decimare, **se obțin 25—51% din cota de recoltă** prin aceste acțiuni. Mai mult, vînătorul străin plătește nu numai autorizația de împușcare ,ci și organizarea vînătorii, cazarea și masa. Lui i se cuvine numai trofeul preparat și ambalat, plătește piperat fiecare foc greșit, fiecare piesă rănită și nerecuperată. La cerere, poate cumpăra și carnea, pielea crudă sau blana. De cele mai multe ori, însă, acestea rămîn organizatorilor, ce le valorifică tot la export. Dacă trofeul recoltat de vînătorul străin depășește un anumit punctaj CIC, acesta este reținut pentru colecția națională, se înregistrează pe numele „autorului" și nu se mai percepe taxa respectivă pentru trofeu. Majoritatea vînătorilor străini provin din Germania (pentru vînatul mare : cerb, urs, mistreț) și din It... Franța, Belgia (pentru vînatul mic : iepure, vulpe, fazan)

SPECIA	TROFEU (DM-fct de val. trofeu)	PIESĂ RĂNITĂ NERECUPERATĂ (DM-%val trofeu)	FOC GREȘIT (DM)	CARNE (DM,kg)
Cerb comun	1.700–22.800	50	300	6
Cerb lopatar	500–1.000	50	50	6
Căprior	300–5 800	50	50	6
Muflon	1.000–3.000	50	150	6
Capra neagră	1.400–5.600	2.000 (DM)	250	6
Mistreț	500–1.100	250 (DM)	100	6
Urs	3.500–16 550	2.800 (DM)	550	4
Cocos de munte	2.000 piesă	700 (DM)	200	—

SPECIA	ORGANIZAREA VÎNĂTORII	NEASIGURARE VÎNAT (DM/zi/vînător)
Mistreț	300 DM/zi/vînător	45
Urs	550 DM/vînător/piesă împușcată	55
Urs și mistreț	300 DM/zi/vînător	45
Iepuri, fazani, vînat de pasaj, vînat de baltă	la picior: 55 DM/zi/vînător la goană: 100 DM/zi/vînător	— —

Că activitatea este rentabilă, o dovedesc taxele piperate percepute. Iată-le :

Sau : pentru împușcarea din greșeală a unei piese din speciile ocrotite de lege (dropie, pelican, lopătar, egretă, călifar, cocor, piciorong etc.) vînătorul va achita **2 000 DM/ piesă.**

Fotografierea și filmarea se fac pe bază de autorizație specială, emisă de ROMSILVA R.A., și cu plata următoarelor prețuri : 100 DM/zi/fotograf și 200 DM/zi/cineast.

În loc de concluzie

Vînătoarea organizată pentru solicitanții străini, dacă se respectă cu strictețe legislația în vigoare, este benefică pentru buzunarul statului și poate contribui, într-o anumită măsură, chiar și la refacerea imaginii României peste hotare.

BRÎNDUȘA NICOLAE

SPECIA	PREȚ DE ÎMPUȘCARE (DM/piesă)
Lup	1.000
Vulpe	100
Pisică sălbatică	250
Vlezure	100
Ris	2.000

În patrimoniul cinegetic al României, căprioril dețin locul fruntaș. Atît prin număr cît și prin frumusețea exemplarelor. Cu iepurii stăm mai prost.

UN MINUT PENTRU FIECARE

● **EODICA IRIMIA, com. Cuțușca, județul Botoșani:** Felicitări pentru premiul primit la concursul „Almanahul FLACĂRA". Am înaintat scrisoarea administrației noastre, pentru a vă intra în dreptul. Și a vă clarifica, astfel, și partea pecuniară.

● **GEORGE Gd. POPESCU, (sat Lăculețe, comuna Glodeni), județul Dîmbovița:** Am expediat plicul „cu confirmarea de primire", în care erau documentele, fotografia și 3 numere din revista „Flacăra". Vă mulțumim, din suflet, pentru colaborare.

● **ZAHARIA TIBERIU (Sc. gen. nr. 164, Drumul Taberei), București:** Am înțeles că sînteți președintele fondator al „Ligii satului". Dar nu am înțeles, în mod explicit, despre ce sat este vorba și care este mesajul dvs. concret. Reveniți printr-un telefon ori printr-o prezență la redacție, anunțată, eventual, telefonic.

● **Ing. GORJAN GH. MIRCEA, Constanța (str. Cerbului nr. 8, bl. H-3, ap. 8):** Dacă ați adresat „memorii peste memorii" la conducerea „LADO" București, cît și la „APADOR" CN București, asta ține, în mod exclusiv, de cazul dvs. Ne mirăm sincer că nu ne-ați trimis măcar o copie după vreunul dintre acele memorii, să vedem despre ce anume este vorba. Nu ne putem adresa dlui președinte Ștefănescu (LADO) ori dlui Gabriel Andreescu (instituția se află în Calea Victoriei nr. 120), fără să știm obiectul plîngerii dvs.

● **LIGA PENTRU DREPTATE (Filiala Lugoj, județul Timiș):** Am receptat S.O.S.-ul dvs.! Să vedem ce putem face cu materialul primit. Într-o primă fază, chestiunea în discuție ține de poliția și procuratura locale. Asta nu înseamnă, Doamne ferește că „presa se spală pe mîini" Dle președinte Petru Antoni, puneți pe hîrtie cazuri și situații reale, plauzibile. Vă asigurăm că le vom cerceta, cu mijloacele modeste, care ne stau la dispoziție.

● **VASILE și ANA ȘTEȚCA, loc. Borșa (str. Gruiu lui Dan nr. 28/A, județul Maramureș:** Cazul dispariției premature a fiului dvs., Vasile Șteț̦oa, fost elev la Liceul CFR din municipiul Satu Mare, a mai fost abordat în coloanele revistei noastre. Din păcate, n-am primit nici un fel de răspuns oficial din partea Procuraturii Generale. Întrucît au intervenit elemente noi în abordarea cazului, vom reveni cu un „recurs" întentat Procuraturii Generale. Mai devreme sau mai tîrziu, adevărul trebuie să iasă la iveală! Iar în cercetarea penală, nu în toate împrejurările „timpul șterge urmele".

● **ECATERINA BLOOS, Piatra Neamț:** Nu, nu-l cunoaștem „în mod direct și nemijlocit" pe dl Pinzariu, directorul general al vămilor (str. Nicolae Iorga, București). Dar subiectul propus de dvs. este incitant. L'am mai abordat în coloanele revistei. Dar ce se întîmplă la vămile României, este de nedescris. Promitem să abordăm subiectul cu chiar „cappo di tutti capi".

● **UN GRUP DE CETĂȚENI DIN COMUNA VULCAN (județul Brașov):** Nu ne plac de fel scrisorile anonime. Nici nu răspundem, de regulă. Facem o excepție, pentru că, pe teritoriul comunei Vulcan, se vede treaba că s-au încălcat grav și profund prevederile „Legii fondului funciar". Am reveni cu amănunte dacă ne-ați fi dat aceste amănunte. La obiect. Și nu mai umblați cu... semnează un grup de tovarăși! Că ne supărăm și vă scoatem de la... indexul sufletului nostru.

● **TAȘCU EUSEBIU MIHAIȚA (str. Ion Creangă nr. 5, bl. T-4), Iași:** După cum bine observi, scrisoarea mi-a parvenit destăcută. Așa ți-am aflat adresa și numele. În orice caz, fii pe pace, dorința ta este curată și cinstită, nu are nimic subversiv. În acest sens, ne-am și adresat dlui col. Vasile Troneci, șeful serviciului „INTERPOL" din cadrul Inspectoratului General al Poliției (str. Ștefan cel Mare, București). Cunoscîndu-l, în preajma sărbătorilor de iarnă '92, sîntem convinși că dacă are vreo posibilitate, te va ajuta.

● **ROMANCIUC GINA și LIVIU (str. Grigore Silași, et. II, ap. 9) Beclean, județul Bistrița-Năsăud:** Cu un pic de întîrziere, explicabilă de altfel, după multele verificări și deplasări în teren, ne-am interesat și de cazul dvs. „Taxa pentru celibat" a fost unul dintre subiectele puse și în fața parlamentarilor. Deocamdată nu s-a ajuns la nici un „consens". Întrucît problema dvs este una specială, cu actele medicale doveditoare, trebuie să întocmiți două simulacre de dosare atît pentru Ministerul Muncii și al Protecției Sociale, cît și pentru Ministerul Sănătății.

● **HARET IONEL, Adjud, județul Vrancea:** Aparatul de diagnosticare „TOMOGRAF", de care ne scrieți, există nu doar la Spitalul „Colentina" din Capitală, ci și la alte spitale bucureștene. Nu e nevoie, neapărat, să lucrați la „RENEL" pentru a fi consultat cu un atare aparat. Nu știm dacă pe teritoriul județului Vrancea există vreunul, dar pentru o consultare în București, v-ar trebui o trimitere sau un prieten.

● **TRIFF ELEONORA, Baia Mare (str. Prunului nr. 5), județul Maramureș:** Ne pare sincer rău că, nu mai știm noua adresă a dlui inginer Cojocaru. Cînd vom afla-o, vom comunica-o în revistă! Știm însă că și la Baia Mare sînt excelenți medici oftalmologi. I-ați consultat? Întrebăm, nu dăm cu bisturiul!

● **Ing. VASILE IONETE, loc. Firiza, județul Cluj:** Nu cunoaștem, cu exactitate de metronom, notele obținute de dl ministru Liviu Maior, pe vremea cînd era elev la Liceul „Andrei Mureșanu" din Dej. Dar ne vom interesa și vom afla și vă vom comunica. (Poate și în presă). Nu lansăm, pe piață, afirmații neverificate, chiar dacă unele publicații „de scandal" o fac cu o anume nonșalanță și ostentație. Așteptăm o corespondență de la colegul nostru, Radu Săplăcan.

DORIN SĂLĂJAN ■

Restaurantul Marele Zid

● *Un local familial chinezesc*

Pe strada Galați în apropierea intersecției cu Bd. Ștefan cel Mare, funcționează restaurantul chinezesc MARELE ZID. Acest local familial dispune de 70 de locuri în interior (două săli) și 30 de locuri pe terasă. La bar servește soția patronului, iar în săli și pe terasă fiica sa, ajutată de alți salariați. Bucătari sînt patronul și ginerele său, ambii specialiști de înaltă clasă în arta culinară chineză.

Fiecare client care va păși pragul restaurantului poate alege ceea ce i se pare mai tentant din 122 feluri de mîncare specific chinezească: aperitive (rulouri de primăvară, colțunași chinezești, etc), supe, carne de pui preparată în peste 10 feluri, carne de vită, oaie și viței, pește, rață cu bambus și ciuperci, carne de porc gătită în 14 feluri și, în fine, dulciuri-desert, și ele specifice artei culinare din China: banane pané, ananas pané ș.a. Și la capitolul băuturi lista este amplă: renumite coniacuri și vinuri străine și românești, alte băuturi alcoolice, precum și răcoritoare.

Restaurantul MARELE ZID este deschis zilnic între orele 12—23.

Farmacia din grădină

NUFĂRUL ALB

O plantă afrodisiacă

Speciile și varietățile de nufăr (Nymphaea) oferă peisagistului o gamă foarte variată de culori și nuanțe, astfel încît acesta poate aplica din plin legile armoniei și contrastelor de culori, pentru a obține efecte de o rară valoare decorativă.

De la specia *Nymphaea alba* și varietățile sale se folosesc în scop medicinal părțile aeriene, în care s-au identificat un alcaloid (nimferina) și o glicozidă (nimfalina) ce determină acțiunea erotogenă a produsului.

În Polonia și Danemarca, produsul, constituit din frunze și flori, mărunțite grosier și infuzate, este utilizat și ca astringent, iar în Germania se folosește în tratarea fleg-moanelor (aplicații locale prin spălături cu o infuzie de 0,5%).

ION I. ROVENȚA ■

Secrete mici cu efecte mari

● Cîrnăciorii proaspeți, în timpul prăjitului, dau întotdeauna de lucru gospodinelor datorită împrăștierii grăsimii pe plită. Neajunsul poate fi ușor înlăturat. Introduceți-i, cîteva secunde într-un vas cu apă clocotită, lăsați-i să se scurgă apa, tăvăliți-i în puțină făină și apoi înțepați-i, din loc în loc, cu furculița. Se vor rumeni foarte frumos.

● Fețele de masă și șervețele de bucătărie se degresează, fără riscul de a se îmbîcsi, dacă vor fi lăsate să se înmoaie, timp de o oră, într-un vas cu apă călduță în care s-au adăugat 20—25 gr de bicarbonat de sodiu. După aceea se vor spăla cu apă caldă fără săpun și abia pe urmă cu săpun sau detergent.

● Dregeți o maioneză punînd o lingură de apă clocotită într-un alt castron, peste care turnați picătură cu picătură sosul rătat frecînd continuu.

ELENA GRECESCU ■

GHID DE MEDICINĂ NATURISTĂ

Hipertensiunea arterială

Suferindul zilnic va efectua băi ascendente la mîini, adică va ține mîinile în apă cu temperatură de 35 grade, care, prin adăugare de apă fierbinte, va trebui să ajungă în 10 minute la 40 grade.

De cîteva ori pe zi va efectua următorul exercițiu de respirație: va inspira pe nas bombînd abdomenul și va expira pe nas sugînd abdomenul. De două ori pe zi va masa ambele tălpi în zonele ficat, plex solar, hipofiză, fiecare zonă timp de 2 minute, în ordinea indicată în schițele de la finele articolului.

Ca tratament intern, dimineața o cană de macerat de

picior drept picior stîng

vîsc care se prepară din o linguriță vîsc pusă seara în 200 ml apă rece — la prînz și seara cîte 20 picături de tinctură de păducel. (20 grame flori de păducel se macerează 10 zile în 100 ml. alcool, agitîndu-se zilnic). În loc de tinctura de păducel, la prînz și seara cîte un păhărel de lichior cu următorul preparat: vîsc 30 grame, rădăcină crușin, magheran, flori de păducel cîte 20 grame, coajă salcie 10 grame se pun la macerat pentru 10 zile într-un litru de vin alb și 200 ml. alcool. De asemeni tinctura de mai sus poate fi înlocuită cu cîte o linguriță în apă îndulcită din o tinctură preparată din 100 grame usturoi pisat și 50 grame vîsc care se macerează timp de 10 zile în 300 grame alcool.

În locul maceratului de vîsc, se poate administra una din infuziile de mai jos, care se prepară din o linguriță amestec mărită cu 200 ml. timp de 10 minute — o cană în cursul dimineții și o cană în cursul după-amiezii, astfel:

— infuzie de sunătoare 40 gr, roiniță, coada șoricelului cîte 25 gr., arnica 5 gr.;

— infuzie din vîsc 40 gr., frunze mesteacăn, rută, flori păducel cîte 20 gr.;

— infuzie lavandă, turiță mare și salvie în părți egale.

La cele de mai sus, se poate adăuga de trei ori pe zi cîte o lingură din următorul preparat: miere 50 gr., suc de morcov și suc de roșii cîte 20 ml., suc de hrean 10 ml. și sucul de la o lămîie.

Sau poate face o cură cu ienupăr — se începe prin a mesteca, încet și apoi înghiți 4 boabe de ienupăr, apoi în creșterea zilnică cu cîte una 5, 6, 7, 8 pînă se ajunge la 15 boabe, cînd se administrează în scădere 14, 13, 12, 11 pînă la 4. Această cură este contraindicată celor cu afecțiuni renale inflamatorii.

Dr. OLIMPIAN PAȘCANU ■

Eroii fără voie povestesc:

„Am vizitat o navă extraterestră"

Din seria întîmplărilor dramatice în cadrul cărora unii localnici au fost aduși într-o manieră neobișnuită la bordul unor nave bizare cu scopul de a fi investigați biologic, am selectat și un caz semnificativ produs pe continentul european, în Spania.

Ca în fiecare duminică, dl. Julio — un mare comerciant din capitala spaniolă — s-a dus și în dimineața de 5 februarie 1978 să vîneze în provincia Soria ; singurul său însoțitor era cîinele. Plecînd decunoapte, a ajuns în zona preferată încă pe întuneric ; acolo a intrat cu automobilul pe un drum lateral, dar nu a putut să avanseze prea mult; motorul mașinii i s-a oprit brusc, farurile acesteia i s-au stins, iar radioul a încetat să mai funcționeze. Crezînd într-o primă instanță că s-a scurtcircuitat bobina de inducție ,s-a dat jos din automobil și a început să facă primele verificări. Dar dintr-odată cîinele a început să dea semne de nervozitate, într-atît încît a revenit în mașină unde și-a pregătit pușca de vînătoare, încărcînd o. A urmat însă cea mai teribilă întîmplare din viața sa. Iată ce a declarat ulterior acest madrilen, care, la poziția sa socială, nu avea nevoie să inventeze o povestire fantastică:

„Deodată, am văzut apărînd două forme din spatele unui deal. Erau două forme umane care se apropiau de mine. Cred că aveau înălțimea de 1,90—1,95 metri. Erau îmbrăcați în combinezoane de aviator de culoare verde și purtau pe cap un fel de glugă de culoare galbenă. Aveau și mănuși. Îmbrăcămintea le era dintr-o singură bucată, fără fermoare și fără vreo cusătură.

Mi-au cerut — telepatic — să-i însoțesc și au arătat mult interes pentru cîine. Am mers către un obiect zburător, necunoscut mie. Aceasta era o navă foarte mare; am calculat că avea un diametru de circa 50 metri și că staționa cam la trei-metri deasupra solului. Am intrat cu toții sub navă ; din centrul ei a coborît — ca un ascensor — un cilindru argintiu, cu totul din metal. Am ajuns într-un culoar circular și am urcat pe o scară pînă la o sală, de asemenea circulară în care, în mod curios, nu exista nici o umbră. Lumina era total albă, liniștită, și totuși de o intensitate mare. Era o lumină foarte stranie. Niciodată nu am văzut ceva asemănător. Aceasta ieșea parcă la fel de peste tot, atît din pardoseala cît și din pereți și din plafon.

Tavanul era boltit. În încăpere se aflau patru mese, din care una era în centru, iar celelalte trei erau așezate în semicerc. La dreapta mea se aflau un fel de dulapuri din care ieșeau o serie de panouri ce emiteau lumini pîlpîitoare. Au intrat și alți indivizi. Ei m-au întrebat diferite lucruri despre Pămînt. I-am întrebat și eu de unde vin și mi au răspuns prin semne, schițate, pe care la început nu le-am înțeles. Am văzut multe astfel de semne, dar îmi amintesc cu greu doar de cîteva.

Apoi, mi-au cerut voie să examineze cîinele. L-au pus în spatele unui ecran și i-au luat sînge cu o seringă. În continuare, au făcut același lucru și cu mine. M-au așezat pe unul din scaunele din jurul mesei centrale, care era plină cu ecrane mici, ce lansau, de asemenea, lumini sclipitoare. La un moment dat, s-a auzit un semnal sonor și toți indivizii care erau cu mine s-au așezat pe scaune ce erau parcă stabilite pentru fiecare în parte. Sticla unui ecran a devenit opacă, apoi albă și a apărut o nouă figură. Era un om asemenea celor care mă înconjurau, îmbrăcat cu și ei, dar era mai în vîrstă. El a început să vorbească celor de față. Nu am înțeles nimic, nici măcar nu am putut să deduc ceva logic ; limbajul lor suna oarecum asemănător celui coreean — prin fonemele și duritatea vorbirii.

După aceasta, mi-au comunicat că pot să plec, dacă vreau. Totuși m-au mai întrebat telepatic diferite lucruri, în special despre organizarea socială de pe Pămînt. În fine, m-au condus la ieșirea din O.Z.N. Am intrat cu cîinele iarăși în cilindru și am coborît [illegible] din ascensor. Afară se lăsase [illegible]

Din declarația dlui Julio, pe care conștientul său a avut „permisiunea" să o redea, a fost „partea cea mai frumoasă" din cele ce i s-au întîmplat în interiorul marii nave necunoscute. Și, într-adevăr, față de intervalul de trei ore cît a stat involuntar la dispoziția vizitatorilor nepămîntem, aceștia au avut timp suficient să efectueze asupra sa mult mai multe investigări și experimente biologice. Dl. Julio ține minte bine că a intrat în navă la ora șapte fără zece minute — cînd afară era încă întuneric — și a ieșit la ora zece, în plină zi.

Acceptînd ulterior să fie interogat sub hipnoză, în cursul a două ședințe de regresie treptată a momentelor trăite în timpul celor trei ore „fantastice", s-au aflat însă multe detalii suplimentare, deosebit de dramatice. În relatarea sa subconștientă, trecînd într-o stare tot mai crispată — specifică oamenilor care retrăiesc fapte care i-au îngrozit —, a reieșit un prim amănunt ulitor: în interiorul extraordinarului vehicul, atît el cît și cîinele — care părea pur și simplu că ar fi murit —, nu păseau pe pardoseală; împreună cu ființele respective pluteau cu toții prin aer, în direcția în care erau conduși".

Prin retroacțiunea hipnotică, omul de afaceri madrilen a retrăit însă o teribilă stare de frică, ce l-a stăpînit odată cu intrarea în nava zburătoare. Și avea de ce să fie terorizat: ceea ce vizitatorii necunoscuți „i-au șters" din memoria conștientă a fost într-adevăr tulburător. În stare de hipnoză, el a descris cu reală suferință a omului înfricoșat și chinuit, cum a fost dezbrăcat complet ,iar apoi a fost introdus într-o sferă transparentă, ca făcută parcă din sticlă. În partea de jos a acesteia se afla o grilă ; de deasupra îi venea o lumină intensă. În jurul corpului său pluteau niște sfere mici din metal, din care ieșeau un fel de fire groase, de diferite culori. Avea senzația unei stări de paralizie totală, neputînd face nici o mișcare...nici măcar să închidă gura sau ochii. Ființele care îl investigau i-au introdus în gură o serie de fire colorate, care erau conectate la sfere aflate în apropierea sa. Dar iată o parte din înregistrarea dlui Julio aflat în stare de hipnoză, în legătură cu momentele complicatelor cercetări biologice la care a fost supus :

„I-am întrebat ce vor să mi facă. Mi-au răspuns telepatic că îmi vor lua eșantioane din lichidele corpului.

Unul din fire mi-a fost introdus prin esofag. Îl simt. Mă jenează. Altul mi-a rămas în gură. Și acesta mă jenează. Sunt fire peste tot în jurul meu. Altul merge la ochi. Am fost înțepat în spate. Îmi arată mostre din lichidul cefalorahidian, de urină și altele.

Ființele s-au sesizat de mișcările mele. Nu-mi simt greutatea corpului. Mă așază pe un seaun și-îmi-pun cabluri pe cap și pe piept. Și cîinelui îi fac la fel. Nu mai pot respira. Mă gîndesc cu groază că nava zburătoare necunoscută ar putea fi pusă în mișcare..."

Cazuri asemănătoare în care eroii „întîlnirilor apropiate de gradul trei" au fost anchetați și în stare de hipnoză — cu acordul lor prealabil —, s-au desfășurat atît în cele două Americi, în Europa, cît și în Africa ; astfel a devenit evident faptul că ozenauții manevrează foarte abil memoria conștientă a pămîntenilor..

ROBOT „VIERME"

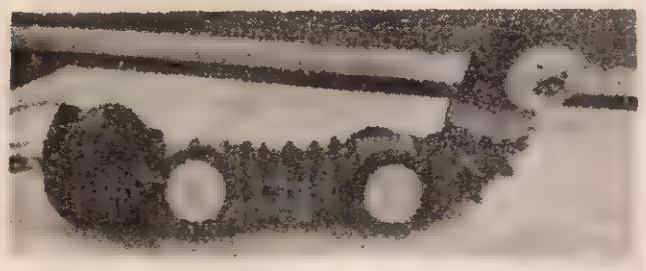

În ultima vreme, roboții au căpătat tot felul de forme care să se adapteze cît mai bine scopului pentru care au fost construiți. Printre aceștia se află și cel pneumatic numit **Cedrom 3**, în imagine, ce progresează peristaltic, adică printr-o succesiune de alungiri și contracțiuni. El se deplasează tot atît de bine printr-o conductă, ca și pe o suprafață plană, convexă sau concavă. Explorînd țevile și conductele cu diametre de la 150 la 600 milimetri, el este capabil a se mișca orizontal și vertical, să ia viraje pînă la 90 de grade, dar tot atît de bine se poate deplasa prin nisip zăpadă, darîmături. **Cedrom 3**, al cărui cap poate fi echipat cu diverse accesorii (seule cameră video, aparate de măsură) prezintă o forță de tracțiune de 50 kilograme și rezistă la temperaturi de 80 de grade Celsius. Un cordon central transportă energia electrică de joasă tensiune, de 6 pînă la 24 volți, necesară funcționării aparatelor aflate la cap. Robotul, ce are lungimea de trei metri; un diametru de 120 milimetri, o greutate de 10 kilograme și se deplasează cu viteza de un metru pe minut, are numeroase aplicații ca : exploatarea țevilor și cisternelor, în vederea stabilirii unui diagnostic [illegible] efectuarea unor reparații, în special în mediu toxice și corosive, stabilirea temperaturii din mijlocul grîului depozitat în siloz, filmarea de grote subterane cu acces dificil sau periculos, filmarea și manipularea obiectelor aflate într-o navă scufundată etc.

AUREL DIANU ■

Experimentul Philadelphia

• *Misterul a rămas intact pînă azi*

Multe sînt enigmele Terrei, care dau bătaie de cap oamenilor de știință : statuile din Insula Paștelui, fenomenele din Triunghiul Bermudelor și Marea Dracului (Japonia), capul din cristal de stîncă etc. La cele vechi au apărut altele mai noi, tot atît de ciudate și misterioase. La 4 noiembrie 1943, în S.U.A., au avut loc, în mare secret, cîteva încercări, cunoscute mai tîrziu sub numele de „experimentul Philadelphia" sau „enigma de la Norfolk". În fața unui număr restrîns de specialiști și grade superioare din marina americană, cunoscutul savant Albert Einstein a instalat cîteva aparate, ce puteau produce unde magnetice foarte puternice, pe chelul portului Norfolk au fost concentrate asupra unei nave militare de mic tonaj. La un moment dat, în uimirea celor prezenți, vasul, pe care se aflau și cîțiva marinari, a dispărut de parcă s-ar fi volatilizat. Pe locul, unde cu cîteva secunde înainte plutea nava, apa continua să prezinte o adîncitură, ca și cum ceva greu se afla pe ea. După puțin timp motoarele au fost oprite și vasul a reapărut.

Autoritățile navale au trecut însă totul sub tăcere, întregul mister fiind bine păstrat în dosarele strict-secrete ale amiralității americane. Abia la finele celui de al doilea război mondial ceva a „transpirat". Se pare că experimentul a avut ca scop ca navele ce transportau trupe să fie făcute invizibile, în situația că sînt identificate de inamic. Din nefericire undele ce făceau vasul invizibil, au avut repercusiuni grave asupra sănătății marinarilor aflați pe navă. Unii din cei deveniți invizibili au dispărut definitiv, iar la alții, care au devenit vizibili, au apărut dureri puternice de cap.

AUREL DIANU ■

Un tărîm al credinței în măiestrie

EXPOZIȚIA SORIN ILFOVEANU

Tot ce, în artă, e autentic și impresionant e chestiune de credință nu de dubiu. Din care cauză, marile reușite trebuie puse net în relație cu felul încrederii din care pornesc. Pictura lui Sorin Ilfoveanu a putut să pară, din prima ei ivire în expoziții, un fapt de talent deosebit, deoarece — într-o generație care se construia din întrebări și suspiciuni — ei mărturisea, prin tot ce făcea, un respect vecin cu fervoarea religioasă față de arta ca meșteșug, ca modalitate personală de a crea imagine picturală. În ideea de picturalitate, de plasticitate elocventă trebuie pusă reușita fără cusur a lui Sorin Ilfoveanu. Cred că toată confuzia de azi din mințile publicului provine dintr-o altă confuzie, de astă dată dirijată și instituționalizată de negustori și de critici : aceea a termenilor. Sînt definite ca „pictură" ori „artă plastică"-activități culturale sau spirituale care au foarte puține legături cu canoanele exprimării plastice la șevalet. Pictura dăinuie ca artă deoarece comportă o seamă de canoane. Tot ce a însemnat realizare fundamentală a artelor vizuale s-a întemeiat pe reguli. Iar dacă vorbim de reguli e necesar să punem pe același plan și respectarea lor. Toată noutatea și autenticitatea picturii lui Sorin Ilfoveanu rezultă, deloc ciudat, din studiul și închinarea la reguli. Toată frumusețea ei e comparabilă cu alte chipuri ale frumuseții în pictură.

Excepționala desfășurare de energie și credință — care e expoziția de la etajul al IV-lea al Teatrului Național — trebuie considerată în legătură cu tot ce a pictat pînă azi Sorin Ilfoveanu. Deobicei so comentează expozițiile ca rod al unui moment de grație. Expoziția lui Sorin Ilfoveanu e peste timp, în sensul că nimic din ce s-a petrecut în preajma noastră și în noi, în ultimii ani, n-o marchează. Resursele ei stau în convingerea că tot ce s-a început merită a fi continuat. Pur și simplu operă, nu reflex cultural. Nu întîmplător, impresia de puritate și transparență mitologică a ansamblului se produce ca o consecință din meșteșug : Sorin Ilfoveanu a redescoperit tehnica picturii cu emulsie de ou, cu care prilej și-a epurat inventarul de procedee. Pictura amintește astfel efortul savantului care cu mijloace selectate, perfect s[illegible] merge la miezul lucrur[illegible] află, în doar cîteva [illegible], regulile mari [illegible]

Puțini artiști [illegible] capabili să exprime [illegible] cu o mai strictă regie a suprafeței, cu mai puțină materie colorată. Cu toate acestea, amintirea ansamblului e una de culoare. Precum culoarea de intensă paloare a [illegible] stelor de stinel. [illegible] întotdeauna în noi, în afara noastră e numai prăbușire și mișcare aluvionară. Situații pe care, oricît le-am resimți, arta mare nu le reține.

TUDOR OCTAVIAN ■

SCANDAL LA TEATRUL DE COMEDIE

După demisia regizorului Alexandru Darie și desfacerea contractului de muncă al actorului Șerban Ionescu, domnul Lucian Giurchescu, regizor danez de origine română și director al Teatrului de Comedie din București, obține o nouă victorie. Luni, 8 martie a.c., un alt actor important al teatrului — Marian Râlea — și-a prezentat demisia.

Despre scandalul din acest teatru și motivațiile lui vom reveni în numărul următor al revistei cu o amplă anchetă.

Bătînd la porțile poeziei

Cristian Popovici Petru

Urzitoarele au fost nedrepte cu CRISTIAN POPOVICI PETRU și o suferință din fragedă copilărie a lăsat urme. Bătutul însă nu s-a resemnat și a urcat în spatele propriei sorți pe care și-a propus s-o struncească și s-o facă să meargă acolo unde vrea el. Din programul de dresare a soartei face parte și plachetа de versuri „Obsesii personale", apărută recent la Editura „Destine".

Contrar precizării din titlu, „obsesiile" lui Cristian Popovici Petru sînt cam acelea care-i bîntuie pe toți băieții de vîrsta lui și pe care ei le-nu descoperit prin intermediul autorilor din programa școlară : dorul de părinți, bucuria întoarcerii acasă, iubita care pleacă, iubita care nu mai vine, așteptarea zădarnică, venerația pentru Ștefan, Bogdan, Eminescu, mîndria de-a fi român („Deci sunt român, și-așa mi-e datul sorții"). Despre toate acestea și cum așa cum scrie Cristian Popovici Petru ar scrie orice adolescent. Sorgintea livrească a inspirației și stîngăciile de tot felul desconspiră lipsa exercițiului îndelungat al versului și lipsa lecturilor fundamentale (cine i-a citit pe Arghezi și pe Barbu nu mai poate să scrie „E greu de trăit, ne dăm cu toții seama", ori „Iadul adevărat l-aicea, pe pămînt") Dar aceste deficiențe sunt remediabile.

Examenul de poezie îl dă Cristian Popovici Petru cînd își spune ofiul de-adevăratelea față ce citim în „Sfatul de Om" : „ .Priviți-mă. Așa-i că vă e silă / Și că vă doare inima cînd mă priviți ? / Nu am nevoie de compasiune, milă, / Nu asta-mi face anii fericiți / Aș vrea — dacă se poate vreodată — / Și m-aș ruga la floare și la pom, / Să mi ștergeți cu buretele orice pată, / Să-mi dați, așa cum sunt, statutul meu de OM". La fel de sincere sunt și accentele din „Poate meritam mai mult" : „Dați-mi vise și speranțe, / Dați-mi ploaie, dați-mi flori, / Dați-mi scurtele vacanțe, / Dați-mi soarele din nori. / Și mai dați-mi, oameni, dați / Viața-mi plină de tumult / Știu, voi nu vă înșelați : / Meritam poate mai mult." Aceste două poezii (din care am reprodus fragmente) și ici-colo cîteva versuri („Miroase-n case a aluat și-a nucă, / A fulgi de nea, a sănii și a ger"), reprezintă ceea ce poate fi luat în Cristian Popovici Petru în considerație ca voce proprie. Sunt ele dovada unei certe vocații poetice ? Greu de spus. Trebuie să așteptăm și alte prestații. Cu siguranță că ele vor veni, pentru că tînărul nostru este deosebit de tenace, hotărît să smulgă de la sine și de la viață cît mai mult.

ION D. GOIA ■

Cine salvează cula din Cernătești?

În centrul comunei Cernătești Dolj se află dispusă o veche culă, ce datează din secolul 18. Clădire cu arhitectură aparte, caracteristică numai Olteniei, cula din Cernătești rămîne un monument istoric de o valoare inestimabilă.

Cîndva, în acest spațiu a fost amenajat un interesant muzeu, ce conținea obiecte din diverse epoci istorice. Actualmente, cula este lăsată într-o cruntă paragină. Geamuri sparte, pereții coșcoviți de vreme, lipsa unui program de vizitare a acestui muzeu sporesc și mai mult imaginea sordidă a acestui veritabil obiectiv istoric.

Această stare de lucruri deplorabilă generează o legitimă întrebare : cine salvează cula din Cernătești ?

ION CEACIRU ■

Întreabă-mă să te-ntreb!

Despre hîrjoana „politică"

— Nu vă cunoaștem părerile despre Senat și Parlament...

— Ele sunt... excelente. Adică mă bucur că există, că (întrucîtva) chiar funcționează. Există senatori cu care am fost (înainte de...) la bere și la mici. M-am încontrat tot atunci cu actuali șefi de comitii. Mi-a fost dat să-i fiu naș (literar) săluia cu barbă de-a vorbit pe americănește la Strasbourg.

Nu mă sparii de mărimi

Sunt mărunimos cu mărimile. Și le respect. Cînd trece pe ulită un Audi scos din cutie sau un voios Porsche eu mă trag sub felinar (că tot n-are bec) știind că la volan poate fi un beneficiar al voinței populului de a se exprima prin cei mai iubiți fii.

Niciodată n-aș înjura, cu semnătură, un ales fiindcă aș risca, nu reteveiul dreptului la replică ci jignirea, involuntară, a acelei cantități de popul ce a scos din urnă numele în chestie.

Pot doar să-i zic Efimiței, noaptea, cînd se dă la televizor parlamentiicul : soro, ăsta e un apucat ! Ala bate cîmpii ! Astalant, scuze, îmi pare timpit !

Dar ce treabă am cu Domniile lor, chiar dacă îmi țin peste chelie, vorba cîntecului... oul lui Damocles ?

Am. Adică îi somez să mă ajute să-l respect.

Nu se poate trece peste convenția (ce mîndru sună acest cuvînt !) respectului. Cu consensul mai merge cum merge că tocmai cînd apele politicale încep, firesc, să se despartă, telegenicul Tőkes iar mai ține un discurs fulminant și partidele, toate (chiar al lui) redescoperă, ați ghicit.. consensul. Dar fără arhaica mașinărie a dobîndirii respectului chiar că nu se poate trăi.

Sunt năucit de hîrjoana din... camere.

Un orator tinișt după o gură de apă (de la tuturoi, că aia îmbuteliată în plastic costă 375 lei) și un fost șef de partid, vechi politician (2 ani și 3 luni), pentru oarecînd, se repede la bufetul instituțiunii de unde se întoarce cu o sticlă de vin bun (deci refuzat la export), o deschide cu abilități de picol și i-o oferă celui ars de sete ! Și asta în văzul lu' natiunea.

Gest stupid, acceptat în reuniuni intime (cumetrii, tăierea porcului, etc.) dar refuzat în gravul context în care s-a produs, el stîrnește dispreț și consternare.

Cei mari nu sunt (încă) statui, au și ei deprinderi și trebuințe omenești, e de înțeles. Dar ce te faci cu fața luminată ce-aruncă leneș, într-un sertar al propriului birou senatorial suma de lei 400 000, suma se exofliseste peste noapte și păgubașul bagă mare pîră într-un coleg de suferință (altfel un soi de rudă) precum că acesta și-ar fi însușit banutii ? .

Cei pîrît face urît : totul e o înscenare politică odioasă. Păgubașul dă și el din colț în colț mărturisind printre lacrimi că sumușoara nici măcar nu îi aparținea, ci era a soacrei care o împrumutase de la o mătușă a nașului verișoarei, etc. în vederea cumpărării unei pompe de flit !

Vă înțeleg, dar nu vă respect. Ie-aș zice acestor falnici bărbați purtîndu-se ca școlarii în recreația mare. Cît de mare ?

Așta vom vedea la alegerile... viitoare.

GHEORGHE TOMOZEI ■

Necazuri la Ploiești

Se urmărește desființarea Palatului Culturii!

Prefectura și Judecătoria județului Prahova intenționează să-și extindă spațiile, nicăieri în altă parte decît în Palatul Culturii, instituție care în prezent adăpostește : Biblioteca Județeană „N. Iorga", Școala de arte, Muzeul de Științele Naturii, Muzeul de artă populară, Centrul Internațional de Inventică, etc. Este evident faptul că majoritatea dintre acestea sînt aproape imposibil de transportat și că spații corespunzătoare pentru ele în Ploiești nu există. Se propune o soluție surogat : Biblioteca Județeană va continua să funcționeze în Palatul Culturii, dar celelalte săli vor fi date în folosință Prefecturii și Judecătoriei.

O consecință esențialmente nefastă ar fi imposibilitatea de a evita ca elevi sau studenți care merg la Bibliotecă să la contact cu acea atmosferă deocheată, specifică sălilor unui tribunal : lume de joasă factură, polițe, deținuți etc.

Sperăm că „factorii" care conduc și judecă destinele ploieștenilor să-și dea seama, în final, de ideea aberantă de a desființa Palatul Culturii ca instituție de educație și cultură !

RALUCA VRABIE ■

HOPE OF DELINERANCE? Da şi cu Paul Mc Cartney cu tot şi cu toate bunele lui intenţii, ca un adevărat salvator! (3)

● Interviu realizat de
CRISTIAN SIMON
la RADIO VICTORIA
Baden-Baden

— Ai vrea să instruieşti oameni ?

— Da. Dar primul lucru pe care cred că l-aş spune la intrarea în clasă ar fi : O.K. copii, eu nu ştiu cum se face asta. Hai să încercăm s-o facem împreună. Şi-o să le arăt nişte coduri, căci aşa am început şi eu, şi pe urmă o să le spun : „Acum încercaţi să scrieţi ceva".

— „G. C. D. ?

— Da. Astea-s doar 3... Şi totul va fi fără nici un fel de formalitate, foarte liber pentru că eu nu sînt un academician. Tocmai am discutat cu un producător de înregistrări Julian Mendelsohn cu care am făcut de altfel noul meu album, şi l-am spus : „Ce crezi că ar fi interesaţi să ştie oamenii din ziua de azi ?" „Ei bine, mi-a răspuns că în meseria lui de pildă, o mulţime de copii vin şi-l abordează şi-i spun că au un cîntec dar nu pot să-l cînte, trebuie să-şi aducă computerul să facă acest lucru. Spun ei că nu pot să bată ritmul pentru că nu au la ei „the rythm-box" pentru asta. Şi l-am spus : „Şi ce ţi-ar plăcea să vezi ?" Şi el a spus „Mi-ar plăcea să văd un puşti care să vină la mine cu un cîntec „care sună uite-aşa" şi să înceapă să-l fredoneze".

Şi eu sînt foarte preocupat de acest aspect. Vreau să învăţ studenţii să nu fie timizi. Dacă cineva spune : „Cîntă-mi un cîntec !" mă aştept ca studenţii mei să înceapă să cînte nu să spună „Stai puţin să-mi consult computerul". Şi cred că o vor putea face cu timpul, dar esenţial este să fie capabili s-o facă în faţa oricui.

— Şi cu muzica scrisă pe note cum rămîne ?

— Muzica pe note! Dacă într-un restaurant cineva spune : „Hei, vino-ncoace, ştiu că eşti bun. Ia zi-ne o bucată !". Îmi place să cred că dacă acel cineva mi-ar fi student ar spune : „Da sigur, imediat" şi nu „Oh, trebuie să mă duc pînă în maşină să-mi iau partitura". Asta ar însemna că respectivul are o minte care lucrează, dar va trebui să fie mai mult decît atît.

— Ştiu, şi de fiecare dată cînd ne întîlnim devine şi mai evident faptul că eşti compozitor, rock'n'roller un muzician complet poate mai mult decît oricine altcineva. Şi totodată eşti şi businessman. E greu sau uşor pentru tine să păstrezi echilibrul între roc'n' roller şi businessman ?

— N-ar fi trebuit niciodată să devin businessman, dar în anii '60 am fost atît de sfîşiaţi, toată istoria Beatles-ilor cu Apple şi conducerea e bine cunoscută, încît a trebuit să învăţăm exact ce făceam în sensul că trebuia să fim la curent cu latura afaceristă a problemei. Şi ceea ce fac acum, după ce am părăsit Apple, este că am înfiinţat propria mea companie care trebuie dirijată. Am angajat în acest sens oameni pricepuţi care să o administreze pentru mine iar eu supervizez totul, ca să mă asigur că merge bine, şi pot să-ţi spun că merge. Şi obişnuiesc să le spun celor care mă ajută la companie : „Uite care-i treaba, eu sînt artist, trebuie să-mi rezerv secţiunea asta de creier pentru artă. Şi vouă pot să vă dau o mică parte din el pentru business" Şi le dau această parte ca pe o raţie zilnică. Fac asta, dar restul timpului meu trebuie să fie neocupat cu asemenea probleme pentru că nu poţi să le faci pe amîndouă la fel de bine. Iar pentru secţiunea artistică iată ce fac : partea aia de minte rămîne în permanenţă liberă şi dacă cineva mă sună, cum ar fi Mark Featherston-Witty cu care am acum un scop comun şi-mi spune : „Putem vorbi puţin ?" îi spun : „Nu. Trebuie să mixez o înregistrare. Îmi pare rău dar trebuie să mi fac treaba artistică". Bineînţeles că pe urmă îl sun eu şi atunci intră în funcţiune cealaltă parte a creierului. Aşa că separ cele două funcţii şi niciodată nu sînt artist şi businessman în acelaşi timp.

Simion : Ce fi-e cu sufletul de muzician, de roc'n'roller.

McCartney : Trebuie să păstrez acest suflet, e lucrul în care ţin cel mai mult şi e cel mai important din viaţa mea.

Duran Duran în revenire!

Simon le Bon, fondatorul la începutul anilor '80 a unui stil muzical numit „New Romantica", acest Simon deci, precum şi toată trupa să revină în sfîrşit ! În ciuda unei lungi absenţe de pe scenă, s-au reîntors, în formă, cu un excelent single „Ordinary World" şi un album de aceeaşi încărcătură şi calitate. Acest comeback însă nu a fost uşor; eroii sînt puţin obosiţi şi... ceva mai în vîrstă ! Vi se va explica cazul lor.

Actualul „look" al lui Simon Le Bon şi a colegilor săi se apropie de mai vechiul lor stil de tineri furioşi. Singura problemă ar fi aceea că figura lor de „june prim" s-a cam alterat. Cămăşile lor s-au şifonat, fularele ca şi fanii lor, isterici, apăruţi o dată cu trecerea lor de la statutul de „grup cult" la acela de „teenager", au dispărut ! La conferinţa de presă ocazionată de revenirea lor s-au dovedit de altfel a fi puţin jenaţi. E adevărat că situaţia celor 4 mateloţi (4 pentru că Sterling Campbell, unicul membru de culoare, nu mai e la bord) e destul de delicată ; pentru că ei nici măcar nu ştiu dacă mai au fani şi dacă au, ce fel de fani ar putea fi ! Ceea ce îi sperie cel mai tare, e să se audă clasaţi printre hiturile posturilor de radio „liceene" din Statele Unite ! Iată părerea lui Simon : „Cred într-adevăr că aceste posturi de radio ar putea găsi o plăcere în a ne difuza muzica, dar nu asta e lucrul cel mai grozav de făcut".

În presă, Simon şi John au fost prezentaţi puţin în umbra soţiilor lor, poate chiar subminaţi de ele, Yasmin Le Bon şi Amanda De Cadenet. Ele şi-au făcut un nume, şi-au cîştigat o reputaţie şi au reuşit să facă avere prin propriile mijloace. Cu toate acestea, Simon nu simte de loc că faptul de avea o soţie celebră îl poate ameninţa în vreun fel. „La un moment dat, eram fericit că măcar unul din noi e capabil să aducă venituri", mărturiseşte el. Şi pe urmă, venirea pe lume a copiilor a determinat nişte paşi înapoi ai grupului, spre dezinteresul publicului, adică naşterea lui Atlanta, fiul lui John şi Amanda şi a celor două fiice ale lui Simon şi Yasmin, Amber şi Saffron.

Într-o asemenea situaţie, normal că zvonurile au început să curgă. John le dezminte pe unele : „Nu e adevărat că EMI a refuzat albumul nostru şi ne-au cerut un album de reluări. Şi cînd presa relatează că fanii ne-au cadorisit cu legume azvîrlite, jurnal ştii responsabili de asemenea false informaţii ar trebui să înveţe să facă diferenţa între roşii şi flori !" Unii ziarişti au afirmat că grupul lui Simon a căzut în disgraţie în asemenea măsură încît a fost nevoit să anuleze o filmare video din raţiuni financiare. John rectifică : „Turnarea era prevăzută să se facă în Australia şi după ce ne-am aruncat o privire mai atentă pe scenariu, ne-am dat seama că, practic va fi un video fără Duran Duran. Asta nu ne-ar fi îngrijorat prea tare, dar producătorii ar fi vrut ca The Cure să ne ia locul !" a spus el rizînd. Lăsînd gluma la o parte Duran Duran se pregăteşte să facă turism în locuri mai puţin obişnuite, cum ar fi Africa şi Orientul Mijlociu. Cinici, ei explică : „Sînt singurele ţări care nu refuză un spectacol occidental !"

Mariah Carey — Glorie şi tristeţe

La debuturile sale, era tratată ca o copie a lui Whitney Houston. Era oarecum normal din moment ce asemănarea celor două voci era atît de evidentă, încît cel puţin la început dacă nu erai la curent cu stadiul înregistrărilor consacratei deja Whitney şi fără să fi aflat de existenţa surprizei Mariah, ai fi putut afirma fără dubii că e vorba de un nou album al primei lansate. Cele două albume ale sale „Vision" şi „Emotions" fără a-l omite pe cel mai mic şi mai recent „Unplugged" înregistrat într-o emisiune MTV, şi în care reia unele din marile sale succese, printre care „I'll Be There" de Jackson Five, au demonstrat că nu e dublura nimănui şi că plămînii ei conţin suflul necesar pentru a menţine o notă incredibilă de mult şi că se joacă cu vocea pe o întindere de 7 octave. Mariah Carey, la 23 de ani, e azi o valoare incontestabilă a cîntecului american.

Cu o mamă cîntăreaţă de operă, era clar că puştoaica va evalua în mijlocul vocalizelor. Voce avea. „Look", de asemenea. Era deci de neconceput să-şi piardă timpul cu munci minore cum era cea de chelneriţă de bar. Talentul o mistuie şi primul titlu „Vision Of Love" o propulsează imediat în universul discului de aur şi de platină căci ea le obţine dintr-o lovitură pe amîndouă. Fără îndoială, plasîndu-şi single-urile şi albumele în cuprinsul hit-parade-urilor internaţionale şi provocînd adevărate insurecţii la fiecare deplasare, frumoasa Mariah e pe gustul publicului. De altfel, cele două Grammy Awards şi numeroasele premii obţinute în diverse competiţii nu sînt decît un exemplu.

Statutul său de star e binemeritat, dar totodată greu de purtat, căci Mariah trebuie azi să lupte prin tribunal împotriva unui tată vitreg distanţat de clanul Carey — care reclamă partea sa din veniturile acumulate de celebra sa fiică, el se consideră a fi la originea succesului repurtat de ea. Pe perioada apartenenţei lui la familie pretinde că a investit timp şi bani pentru a face din Mariah ceea ce a devenit acum. El a încurajat-o, a îndrumat-o către diferite cursuri de muzică, pe scurt, graţie lui ea a putut înflori muzical. Dacă justiţia se va pronunţa în favoarea lui, va primi 1 milion de dolari pe care consideră că îi merită. Foarte discretă în ceea ce priveşte problemele cu care se confruntă, Mariah Carey a făcut remarca, referitor la acest subiect că acest gen de situaţie se încadrează în „lucruri frecvente". Şi pentru a sublinia : „Adevărul e că imediat ce o persoană mai mult sau mai puţin apropiată află că ai reuşit în viaţă, îşi cere partea de prăjitură pentru un motiv sau altul".

Însă, cu toate că e destul de afectată de acest comportament nedelicat şi excesiv, Mariah are alte griji şi un mare păs : sora sa Alison, a fost atinsă de virusul HIV din cauza unei transfuzii sanguine necesitată la naşterea celui de-al doilea copil al său. Terorizată de idcea pierderii surorii sale cu 10 ani mai mare ca ea, Mariah luptă împotriva acestui satanic flagel care loveşte la întîmplare şi nu lasă decît victime în urma lui. Cu siguranţă poate fi văzută producîndu-se în toate manifestările care au ca obiectiv lupta contra teribilului virus. În scopul de a-şi ajuta mai eficient familia, a deschis un cont pe numele celor doi nepoţi ai ei Sean, de 15 ani, şi Michael de 5 ani, de care se ocupă din ce în ce mai mult, pregătindu-se pentru cazul în care...

Topuri — Radio Contact

TOP 30 — ediţia 10

• TOP SLOW & BLUES

1.2 UNLIMITED — No Limit
2. PAUL McCARTNEY — Hope Of Deliverance
3. SNAP — Exterminate

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. U 2' (BONO) — (Can't Help) Falling In Love
2. MICHAEL BOLTON — Drift Away
3. GLORIA ESTEFAN — I See Your Smile

• TOP 30

1. FAFARELLO — Sea Emotions
2. GENESIS — Jesus He Knows Me
3. BRUCE HORNSBY & THE RANGE — Look Out .Any Window

7 EXTRA
radio CONTACT
FM 96,1 MHz
© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

N. Gh. Popescu -
REBUS

CASTELUL FERMECAT (III)

— Într-adevăr, era acolo o masă de formă pătrată, pe care se aflau trei flacoane de diferite mărimi : unul de 3 litri, altul de 5 şi altul de 8. Primele două conţineau un aliment în stare lichidă, asemănător laptelui condensat, iar celălalt flacon de 8 litri era gol.

Problema a VI-a
(Menu-ul Enigmatic)

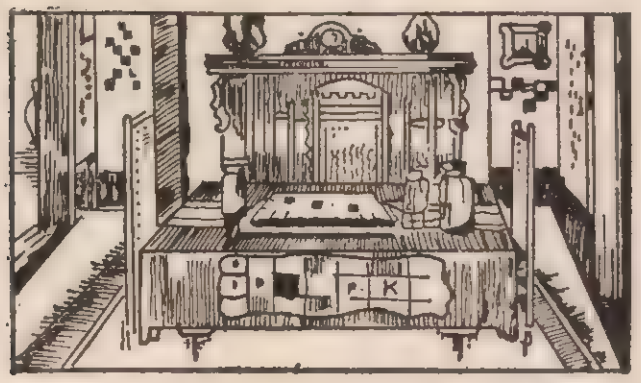

Alături de ele era o bucată de pastă făinoasă, în formă dreptunghiulară, pe care erau lipite trei bucăţi de muşchi afumat.

— „Deocamdată avem ce minca, zise Enric, care pînă aici privise cu destulă curiozitate careurile de cuvinte încrucişate cu care era tapisată întreaga odaie şi care se aflau pînă şi pe picioarele meselor şi ale scaunelor. Robert însă îi arătă o notiţă, care pentru un moment îi distruse oarecum pofta de mîncare :

„Servindu-mă numai de cele trei flacoane, turnaţi lichidul în aşa fel încît să aveţi fiecare cîte o măsură exactă de 4 litri. Tăiaţi apoi bucata de pastă în două părţi egale, fiecare avînd pe ea cîte o bucată şi jumătate de carne, în aşa fel, încît, ambele părţi alăturate, să vă dea un pătrat perfect. După aceasta amestecaţi fiecare bucată de pastă cu cei patru litri de lichid, pentru a obţine o mîncare excelentă. Băgaţi însă de seamă, că aveţi de-a face cu nişte substanţe chimice, pe care dacă nu le împărţiţi egal, riscaţi să vă otrăviţi".

— „Totul se reduce la împărţirea lichidului şi a pastei în două părţi egale — zise Enric. N-avem decît să turnăm lichidul dintr-un vas într-altul, de atîtea ori, pînă în momentul în care vom obţine o diferenţă de un litru, apoi chestiunea este ca şi rezolvată".

Pasta făinoasă

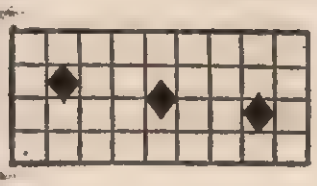

— „În privinţa pastei făinoase — zise Robert, o voi tăia, în două părţi egale şi ca formă şi ca mărime, apoi vom vedea dacă alăturîndu-le, ne va da un pătrat perfect".

— „Dar trebuie să ţii socoteală ca pe fiecare porţiune să ai cîte o bucată şi jumătate de muşchi".

— „Nu face nimic. Tocmai asta îmi va da posibilitatea să găsesc soluţia mai uşor".

După ce mîncarea fu preparată, mai ezitară cîteva momente pînă să mănînce, de teamă să nu se otrăvească. În sfîrşit, cînd terminară voiră să iasă, însă uşa prin care intraseră era încuiată. Negăsind altă soluţie, cei doi fraţi trebuiră să meargă înainte, prin altă uşă. Cum pătrunseră însă în camera următoare, se auzi iarăş acelaş ţăcănit uşor şi o lumină vie umplu întreaga încăpere...

— „Ne găsim în camera de dormit a unchiului — zise Robert. Iată un divan foarte comod pe care vom putea dormi admirabil".

— „Cred şi eu, mai ales că sîntem foarte obosiţi şi este deja tîrziu".

— „Atunci să amînăm pentru mîine cercetările noastre".

Problema a VII-a
(Rebus)

După ce se dezbrăcară, Robert fu cel dintîi care se aruncă în pat, însă lucru uimitor : ca şi cum un resort tainic s-ar fi pus în mişcare, un ţîrîit asurzitor de clopoţel spintecă liniştea încăperii în timp ce covorul de pe perete se dădu la o parte, lăsînd să se vadă o placardă pe care erau desenate nişte figuri ce ascundeau un oarecare înţeles.. Deasupra ei scria numai atît :

„Clopoţelul nu va înceta să sune, decît atunci cînd, deslegînd problema de pe perete, veţi apăsa pe clapele cu literele ce alcătuiesc deslegarea".

— „Avem de-a face cu un rebus — zise Enric. Este un fel de joc ce constă în a exprima cuvinte sau fraze cu ajutorul imaginilor, aşa că, dacă ştim ce înseamnă fiecare imagine, găsim foarte uşor deslegarea".

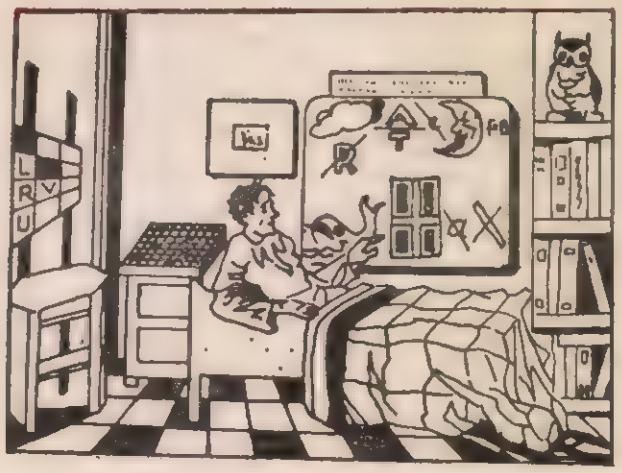

— „Suntem siliţi să ne mai batem capul şi cu problema asta, altfel — cu afurisitul ăsta de clopoţel invizibil — ne va fi imposibil să dormim! Să vedem, de pildă, ce înseamnă prima imagine !" .

Pînă să găsească deslegarea adevărată, Robert a apăsat de mai multe ori pe clapele din perete, întocmai ca la o maşină de scris, însă clopoţelul n-a amuţit, decît atunci cînd a apăsat pe literele ce alcătuiau deslegarea corectă. Un somn greu îi cuprinse. Cînd se treziră, a doua zi, era aşa de tîrziu, încît soarele mergea spre asfinţit. Unchiul însă nu se zărea pe nicăieri. Peste tot domnea aceeaşi linişte mormîntală, acelaş mister de nepătruns. Nu era nici cea mai mică dovadă, că o fiinţă vie ar exista în castel. Toate zvonurile create în jurul bătrînului castelan păreau acum nişte adevărate mituri. Totuşi, era ceva care exista. Era castelul plin de bogăţii imense şi lucruri ciudate care nu puteau fi decît opera şi moştenirea omului celui mai misterios, Gaston Ferrari.

Deocamdată, însă, începuse să le fie iar foame. Cînd voiră să treacă în camera de mîncat, constatară cu decepţie că uşa se închisese. Fură siliţi atunci să meargă înainte, printr-o altă uşă.

Lucru foarte îngrijorător însă ! Cînd intrau într-o încăpere, uşa se închidea imediat în urma lor, forţîndu-i să rătăcească mereu spre o ţintă necunoscută.

În tot drumul, văzură o mulţime de obiecte preţioase : covoare mari pe care erau ţesute careuri de cuvinte încrucişate, tot felul de probleme ciudate etc. ; case de bani care nu se deschideau decît soluţionînd cîte o problemă, a cărei explicaţie nu era dată; mobile de preţ pe care erau gravate tot felul de enigme şi rebusuri.

Pentru moment, însă, ele reprezentau o valoare nulă, căci nu se puteau servi de ele, atît timp cît rămăneau închişi în castel. În cele din urmă, ajunseră lîngă o scară întortocheată, pe care o suiră cu foarte mare greutate. Cînd ajunseră sus, rămaseră înmărmuriţi : se găseau în ultima încăpere din turnul cel mai înalt al castelului, în faţa unui sfinx monstruos de metal, susţinut de un piedestal încărcat de sîrme electrice, comutatoare, conductori, reostate etc.

— „Pricep acum — zise Enric. Tot misterul din acest castel nu se datoreşte decît electricităţii. Din cauza aceasta eram siliţi să apăsăm pe anumite butoane ca să putem pătrunde undeva".

— „Avem însă şi de data aceasta o problemă de deslegat, fiindcă văd nişte careuri pe sfinx. În afară de asta văd şi o placardă cu semnificaţiile cuvintelor".

Într-adevăr, pe placardă erau date toate explicaţiile necesare :

Problema a VIII-a
(Sfinxul — Cuvinte încrucişate)

ORIZONTAL : 1) Alt nume dat Cybellei; 4) Palavră ; 6) Prefix. 6. a) Sunt ; 8) Departament în Franţa ; 9) Recipient cilindric ; 11) Rege (lat.); 12) A emite o poliţă ; 14) Fascinez ; 20) Fiul lui Laios şi al Jocastei (mit.) ; 21) Eroi greci care porniră să răpească lîna de aur din Colhida (mit.) ; 28) Zeiţă ; 29) Autoritate eclesiastică ; 30) Pronume (inv.) ; 31) Copac de zăvoaie ; 32) Titlul dat principilor indieni ; 34) Personaj legendar (3 lit.); 36) Lac în Sudan ; 37) Pisc în Bucegi ; 38) Fiul lui Jupiter ; 39) Poet pesimist român ; 40) Afluent al Trotuşului.

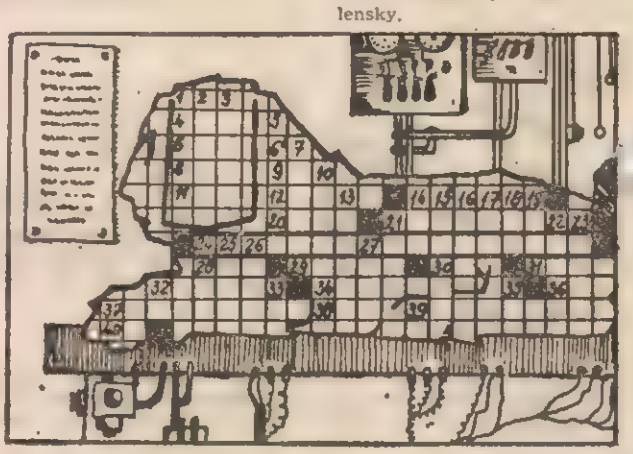

VERTICAL: 1) Altar (pop.); 2) Făcu prinsoare ; 3) Monstru fabulos cu cap de om şi corp de leu ; 5) Cult secret ; 7) Capitala Lydiei ; 10) Regretele ; 13) Povestea ; 14) Măresc valoarea ; 15) Reptile; 16) Lipsit de viaţă ; 17) Morfeu ; 18) Unealtă de cismar ; 19) La rochie ; 21) Cîntăreţ ; 22) Trece dintr-un vas în altul ; 23) Numele vechi al Troiei ; 24) Lovi ; 25) Gintă ; 26) Cetate antică ; 27) Animal ; 32) Abreviaţie redacţională ; 33) Plantă ; 35) Vas ; 37) Propoziţie ; 39) ca la nr. 36 orizontal.

NB — Pe rîndul de la 24 orizontal literele vor forma explicaţia necesară.

Enric era un specialist în acest soi de jocuri, aşa că problema fu imediat deslegată. Cînd execută însă mişcarea cerută, se produse o explozie formidabilă care-i făcu să-şi piardă cunoştinţa.

Revenindu-şi în fire, văzură sfinxul prefăcut în mii de bucăţi, iar în locul lui se zărea un sicriu cernit...

Fiindu-le imposibil să mai coboare din cauza întunericului de pe scară, ei trebuiră să aştepte acolo pînă la ziuă.

Fu o noapte de groază !...

Cînd se revărsară zorile, Enric şi Robert rămaseră ca de piatră. Pe sicriu erau gravate cu litere mari două cuvinte : „Gaston Ferrari".

Coborînd în castel, constatară că întregul mister dispăruse. Uşile erau desculate peste tot, permiţîndu-le să intre ori şi unde, să umble în casele de bani, în sfîrşit să poată beneficia de întreaga avere ce era ascunsă acolo.

Bucuria lor cea mai mare fu alta însă, căci găsiră într-o casă de bani un document în baza căruia urma să intre în stăpînirea unor vaste posesiuni, pe care unchiul lor le avea în Polonia.

A doua zi, îmbarcaţi pe primul vapor, doi tineri se înapoiau fericiţi în patria lor...

Era Robert şi Enric Wolensky.

Din München, pentru revista „Flacăra" dl Mihai Rusu,

redactor sportiv al postului radio „Europa Liberă", declară:

„Nu este nici un mister în moartea lui Klein!"

— Domnule Mihai Rusu, sînteți redactor sportiv al postului de radio „Europa Liberă", și trăiți în Germania, unde s-a stins, surprinzător, la 33 de ani, Michael Klein. În țară au circulat tot felul de zvonuri. Care este adevărul ?

— Nu este nici un mister în moartea lui Klein și vă asigur că nu fac afirmații gratuite. Și aici nu scriu zarele tot felul de lucruri senzaționale, că ar fi fost dopping, că au fost lucrături de culise, fiind vorba de un fotbalist venit din est, s-a vorbit de **Dinamo** și crimă... La patru zile după moartea sa, s-a cerut o autopsie și **diagnosticul medical a fost limpede : „stop cardiac".** A intrat în joc și procuratura, tocmai pentru că s-au făcut tot felul de speculații, i s-a controlat casa și nu s-a găsit, din punct de vedere al medicației, nimic interzis. Procuratura a confirmat diagnosticul medicilor, declarînd că nu este vorba nici de asasinat politic. A fost stop cardiac, un fenomen fiziologic... să-i spunem normal, cu toate că urmările sînt catastrofale pentru familia Klein.

— Cum poate fi normal ca un tînăr de numai 33 de ani, sportiv, pe deasupra, să moară, așa într-o clipă, de inimă ?

— Accidentul a survenit în urma faptului că el a schimbat condițiile de climă. Doctorul Armin Klümper, o somitate în materie de medicină sportivă, spune clar că un sportiv care a contractat o virozâ — asta s-a întîmplat cu Klein cînd a fost în cantonament cu **Bayer Uerdingen** în Portugalia — și schimbă condițiile de climă, supus fiind unui efort fizic extrem de mare, este predispus unei astfel de catastrofe. Doctorul Klümper își pune întrebarea ce se va întîmpla în viitor cu sportivii, dacă s-a ajuns la o asemenea limită, în care organismul cedează.

— În România s-a vorbit și de niște bani.

— Da, este vorba de 100 000 DM, pe care i-a primit Adriana Klein, soția lui Mișa. Este o sumă extrem de mică.

— Pentru mulți pare o avere.

— Sigur, în România par mulți bani, dar este limita de jos pe care a plătit-o Asigurarea și aici este numai vina lui Klein. Cînd a semnat contractul cu **Bayer Uerdingen,** a fost obligat să-și facă și asigurarea, dar el a ales treapta cea mai de jos. Mentalitatea asta... nu știu cum s-o numesc, a celui venit din România, care vrea să economisească bani și nu se gîndește la ce-i poate rezerva viitorul. Urmările sînt suportate acum de familia sa. Dar, din cîte am aflat de la șeful de presă de la **Bayer Uerdingen,** Adriana Klein va primi și o rentă viageră — se vehiculează suma de 4 000 DM pe lună — ca semn de recunoaștere din partea nemților a modului în care Klein și-a respectat contractul în acești trei ani și a știut să apere culorile clubului. În privința asigurării, însă ,nu se poate face nimic. A plătit puțin, familia primește puțin. Cazul este tragic și a tras multe semnale de alarmă aici, în Germania. După moartea lui Klein, o serie întreagă de sportivi s-au grăbit să-și recalculeze asigurarea și s-au dat publicității o serie de nume sonore în sport, care vor acum să se asigure la cote maxime. Numai sportivii români continuă să vină la meciuri și concursuri fără nici un fel de asigurare, ceea ce este echivalent, nici mai mult, nici mai puțin, cu o crimă.

— Domnule Rusu, aș vrea să intrăm puțin în detaliu cu privire la acest subiect și s-o facem, dacă sînteți de acord, într-un număr viitor al revistei „Flacăra".

— Absolut de acord, pentru că trebuie făcut ceva ca sportivii care vin din țară să realizeze că este suficientă o secundă în sport pentru a surveni accidentul, iar spitalele germane le întreabă, înainte de toate, despre numărul asigurării.

Interviu realizat de
LIANA TATOS ■

De miercuri pînă miercuri

Atletism

Reunind sportivi din 102 țări, cea de-a 5-a ediție a C.M. indoor (Toronto, Canada) a constituit un remarcabil succes românesc. Astfel, la săritura în lungime, într-o veritabilă progresie (1989 — „bronz" și 1991 — „argint"), **Marieta Ilcu** s-a clasat pe primul loc (6,84 m), cucerind medalia de aur. De asemenea, evoluînd la pentatlon, **Liliana Năstase** a obținut medalia de argint, la fel ca **Margareta Keszeg** (3 000 m) și **Violeta Beclea** (1 500 m). La heptatlon, americanul Dan O'Brien a stabilit un nou record mondial (6476 p).

Handbal

Prezentă în grupa preliminară B a celei de-a 13-a ediții a C.M. masculin care se desfășoară în Suedia, reprezentativa României a avut comportări contradictorii. Astfel, în partida inaugurală cu Norvegia, după 10—14 am obținut o remiză în extremis (15—15), iar în cea cu Elveția am refăcut de la 11—13 la 16—13, cîștigînd în ultimele secunde cu 19—18. În întîlnirea cu Franța, însă, după 17—12 și 22—16 am suferit înfrîngerea cu 22—23 ! Alături de Franța și Elveția, ne-am calificat, totuși, în grupa semifinală A, în care vom întîlni Spania, Egipt și Ceho-Slovacia.

Patinaj artistic

La recenta ediție a Campionatelor Mondiale găzduite de Praga, sportivii canadieni au dominat **proba individuală masculină** (primele două locuri fiind ocupate de Kurt Browning — pentru a 4-a oară titlul suprem, respectiv Elvis Stojko) și pe cea de **perechi** (cu Isabelle Brasseur — Lloyd Eisler pe locul întîi), iar școala rusă de artiști ai ghețII s-a impus cu autoritate la **dansuri** (pe podium, „tripla" Maia Usova — Aleksandr Julin, Oksana Grișciuk — Evgheni Platov și Angelica Krilova — Vladimir Fedorov). La **individual feminin,** „rocadă" între medaliatele cu aur și argint de la C.E., ucraineanca de 15 ani și jumătate Oksana Baiul reușind s-o devanseze pe franțuzoaica de culoare Surya Bonaly. Prin clasarea pe locul 9 (din 44 participanți) a contestatului (de către o parte a massmediei) **Cornel Gheorghe,** România a obținut dreptul de a prezenta doi concurenți la viitoarele J.O. și C.M.

Polo

Cea de-a 48-a ediție a campionatului național s-a încheiat cu victoria echipei **Steaua** (pentru a treia oară consecutiv), urmată de Dinamo, Rapid și Crișul. În partidele decisive (după cinci runde) : Steaua — Dinamo 7—6 și Rapid — Crișul 9—4.

Fotbal

Divizia națională

Rezultate scontate în prima etapă a returului, cu o singură excepție gazdele impunîndu-se pe linie : FC Brașov — „U" Cluj 3—1, Gloria Bistrița — F.C. Selena 3—1, Dacia Unirea — Electroputere 1—0, „U" Craiova — Sportul Studențesc 1—0, Rapid — Petrolul 1—0, F.C. Farul — Progresul 2—1, Inter Sibiu — C.S.M. Reșița 3—2, Poli Timișoara — Dinamo 0—2 și, în devans, Steaua — Oțelul 2—1. În clasament, situație neschimbată „la vîrf" : 1. Steaua 32 p., 2. Dinamo 31 p., 3. Gloria 23 p., 4. Univ. Craiova 22 p., 5. Rapid 22 p., iar la „subsol" : 15. Petrolul 13 p., 16. Progresul 11 p., 17. F.C. Selena 11 p., 18. C.S.M. Reșița 7 p. Din etapa viitoare (21 martie), reținem atenția partidele Petrolul — Steaua, „U" Cluj — Rapid, Progresul — Gloria și Oțelul — „U" Craiova.

Pînă atunci, miercuri 17 martie, pe terenuri neutre, **„optimile" Cupei României,** iar în manșa a doua din sferturile de finală ale **Cupei Cupelor,** Steaua — R.C. Anvers. Misiune dificilă pentru reprezentanta noastră, căreia îi dorim mult succes !

Pe plan extern am reținut : San Marino — Turcia 0—0 (în grupa a 2-a a preliminariilor C.M., în care Norvegia devansează Anglia și Olanda), F.C. Barcelona — Werder Bremen 2—1, 1—1 în deplasare (după prelungiri) și-au adjudecat rînd pe rînd (după și Cupa Europei) : 3 spaniolii A.C. Milan 2-[illegible] astfel Supercupa Europei) — prima și A.S. Roma acest sezon a cîștigat tur

Grupaj realizat de
POMPILIU L. DUMITRESCU

CONTRE-PIED

● Să creadă **Mircea Angelescu,** ex(?)-președintele de onoare al Federației Române de Fotbal, că ne-a lăsat mască la Consiliul Federal, cînd și-a anunțat voalata cedare a postului. Cum cărțile erau făcute pentru știm noi cine, nesusnumitul poate să mai aștepte, nu-i așa, pînă la viitoarea Adunare Generală ce se va ține peste un an. Răbdare și tutun de ăla fin, că pentru aceasta sîntem în stare să organizăm adunări generale anticipate !

● Într-adevăr, n-ar fi exclus să îl vedem pe **Cigan,** naturalizat în Ungaria, apărînd în **unsprezecele** lui Emerich Jenei la meciurile din preliminariile pentru Campionatul Mondial. Și cînd te gîndești că era cît pe ce ca actualul selecționer să își îndrepte atenția și asupra lui Cigan, cu ceva vreme în urmă ! Cum-necum, pe neve, soarta ține cu Jenei ! Vă dați seama unde și cum a ajuns fotbalul ungar dacă stă la mîna unor jucători români de o prună.

● Anul trecut, **Ioan Danciu** și **George Ionescu** au fost să arbitreze în Statele Unite. Și cum e, de acum, tradiția, cei **foști** trebuie să desemneze, că așa e sportiv, alți doi **aleși** pentru anul următor. Ca să aflăm că Ioan Danciu, cel ce e mai degrabă de găsit prin București decît prin Petroșani (de unde atîta minerit cu fluierul ?), unde umblă cu traficul de **interiști** să ajungă din nou la Dallas. Te pui cu serialele astea care nu se mai termină ! ?

OZONEL ■

Roaf-ul se spală în familie

Tare-i bine cînd televiziunea noastră dragă ne mai transmite în direct dezbateri parlamentare, cum s-a întîmplat săptămîna trecută. Ne mai consolăm și noi, ăi de scriem la gazetă. O dată că aflăm că nu numai noi predicăm în pustiu, ci și ditamai aleșii poporului, care degeaba sesizează încălcări ale legii. Așa că nesocotirea legii organice a fotbalului, Regulamentul organizării activității fotbalistice (ROAF), e floare la ureche, mizilic, ce mai ! Iată, chiar în zilele noastre se petrece o astfel de gingașă operație. În amintitul ROAF se scrie, și nu de azi, de ieri, că începînd cu optimile de finală, meciurile „Cupei României" se dispută după sistemul tur-retur. Și ce dacă? Nu vor mușchii Biroului federal, se joacă o singură manșă, gata, am încheiat discuția. Și apoi, ce ne tot înnebuniți, domnilor, cu atîtea legi, regulamente și alte alea, de nu poate omu' să se miște liber ?

Vecine, dragă vecine

. . Un anume Adrian Valentir, „realizator de emisiuni la redacția Viața spirituală" a televiziunii, iese la drumul mare, riscînd să îs o sapă în cap, conform tradiției strămoșești, în legătură cu șerpișorii. Numitul domn e supărat nevoie mare (a și pus mîna pe pix, fracturîndu-l) pe ziariștii care nu au gustat reportajul pe care l-a băgat pe gîtul bieților telespectatori, și care, crede el, referea despre turneul echipei naționale de fotbal arhicunoscut.

Cînd am scris, între ghilimele, „realizator de emisiuni la redacția Viața spirituală" am reprodus cu exactitate afirmațiile lui A.V., ceea ce a născut în populație firească întrebare : de ce un operator din parohia domnului George Radu Serafim a fost cooptat pe lîngă reprezentativă, și nu unul specializat; din grădina domnului Dumitru Graur ? Cum, nu știți ? Păi să vă spunem noi, că ne-am interesat. Domnul Adrian Valentir deține, între alte calități, și pe aceea, esențială, de a fi vecin, pe Bulevardul Dacia, cu cunoscutul domn Gino Iorgulescu, antrenorul secund al selecționatei. Știți dumneavoastră, prietenul TAROM-ului, cel care a scăpat compania aeriană de sediul din Mendeleev și care pînă a ajunge la vîrf a antrenat mai mult de-o grămadă de formații.

Paralele inegale

● VESTE PROASTĂ PENTRU BELO. „Lucrat" de actualul lui antrenor, Miodrag Belodedici va mai avea probleme la Valencia, unde, după cum se știe, evoluează (și nu prea) în prezent, întrucît clubul spaniol a decis să-i prelungească lui Guus Hiddink contractul, tehnicianul olandez semnînd pentru încă un an. Aceasta, deși echipa pe care o pregătește a pierdut pe teren propriu în fața lui Real Madrid, chiar cu o seară înaintea prelungirii contractului. ● PREMIERĂ. Pentru prima dată, conservatorii din fotbalul britanic au ales în funcția de director executiv al unui club profesionist o femeie, Karan Brady (25 de ani), care conduce formația din Birmingham City. Cît despre ambițiile arbitrilor de a fi pe picior de egalitate cu jucătorii, ei bine, începînd de anul acesta, [illegible] ● SPONSORI. Pentru doi ani, așa-numita Ligă a Campionilor la fotbal, contestata încă finală cu [illegible] pentru [illegible]

ANTOLOGIE

Definiții : TUDOR ARGHEZI ■

Încrucișare : N. GH. POPESCU–REBUS ■

...Și încrucișate

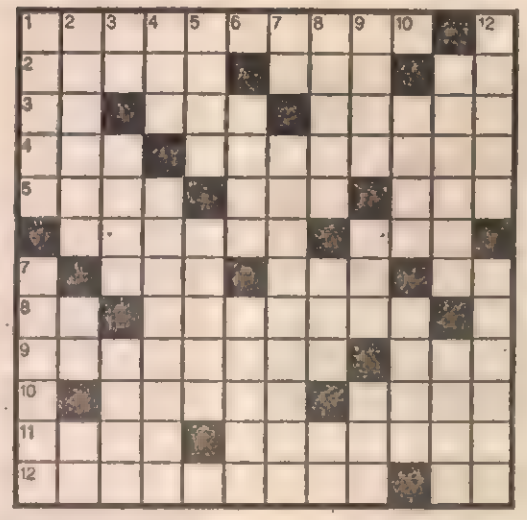

ORIZONTAL: 1) Nu e de-ajuns s-o iei din lectură; trebule s-o trăiești concret. 2) Pleacă toți cocorii cu ea (pl.) — Și bună! — Un salut fa... liar. 3) Inițialele lui Tur...gheniev — Vorbă de piață — Secretul Giocondei. 4) Cum se păstrează un plan — O veche sensibilitate ministerială. 5) Cristalul eternității — Adunate la Al. Zirra! — Cuvînt de dedicație. 6) Vrea să fie drăguț și e plicticos; vrea să-ți placă și-ți vine să-i dai la cap (pl.) — A mai fost : cent.metru cub. 7) Șef de agie și rimă la bragă — Nume de moș și rimă la gene — Debut în aviație! 8) Simburele cărnii — Clădiri și acareturi. 9) Diminutiv de stejar — A patra și încolo nimic... 10) Prelat moldovean, pe timpul Regenței — Regele tragediei autorului lui Hamlet. 11) Mitul turmelor — Înșiruire. 12) Dans pe muzică sprintenă napolitan — Editura Academiei.

VERTICAL: 1) Niște cuă ale lunii ca gălbenușul pe dinafară (sg.) — Cu reflexe roșietice. 2) I s-au înecat corăb'ile (fem.) — Ștefan, pe scurt — Și altele. 3) Silabă cu „i" — Soarele alb — Țînut în vechea Grecie. 4) Rădăcina celui de-al optu-lea — Obiectul unui negoț strict românesc. 5) Primar turc — Cîrnat evoluat. 6) Pică din picătură — Deținere subt pază legală. 7) Opus lui dumneata — E discretă ca dragostea. 8) Pictor și gravor expresionist belgian (n. 1949) — Egal cu zero, și dacă tace și dacă a vorbit — Rebus-Lexicon. 9) Afluent al Nistrului — O imensă pilnie de cristal cu gura-n jos — Pentru el sau pentru altul. 10) Face parte din idee și din sentiment — N-a putut fi niciodată stinsă cu violență (pl.). 11) Toarce ca fusul, murmură ca marea, șuieră ca grîul — Dă tonul interogativ, dacă vrei, frazei, încă de la început. 12) Jucării de vorbe — Vioară de cîmp.

Dicționar: ȚAL, IRR, AGĂ, DOO, EPIR, AIAN, RĂUT.

Anecdote

Venind acasă, țiganul găsește copilul bolnav.

— Pirando — strigă el — mă duc după medicamente sau facem altul ?...

■

— Ah, Mișule, trebuia să mă căsătoresc cu tine ca să-mi dau seama cît de prost ești — își apostrofează soția soțul.

— Puteai să știi asta din momentul cînd ți-am cerut mîna... conchide acesta.

■

Se sărbătorește nunta de aur la care participă și un reporter de la televiziune care înregistrează greutățile inerente unei lungi căsnicii, dar, mai ales, bucuriile acesteia.

La plecare, moșneagul îl însoțește pe reporter și-i spune :

— Domnule, înainte de-a pleca, vreau să-ți spun adevărul. Am ajuns la sărbătorirea nunții de aur datorită faptului că pînă acum n-am reușit să strîng bani pentru divorț...

★

Proaspătă pereche a plecat la o cabană singuratică din munți pentru a petrece luna de miere. După cîteva zile, mireasa îl telefonează mamei :

— Vai, mămico, ne-am certat îngrozitor ! Ce să fac acum ?

— Liniștește-te ! Se întîmplă în orice căsnicie.

— Bine, dar cu cadavrul ce fac ?...

★

— Soțul meu, se plînge o femeie medicului, e extrem de nervos. Cît e ziua de lungă, își roade unghiile. Și asta îi provoacă dureri cumplite de șale.

— Dar nu văd legătura ?

— Păi, își roade și unghiile de la picioare...

★

Într-un orășel de provincie a fost dezvelit bustul unui tînăr, dar, deja foarte cunoscut poet, prezent și el la festivitate. După dezvelire, o încîntătoare doamnă se apropie de poet și-i spune :

— Maestre, vă admir ! Să știți că am venit cale de trei sute de kilometri ca să asist la această sărbătoare.

— Mă simt foarte onorat, doamnă ! Vă spun sincer că și eu aș fi făcut un drum destul de lung ca să pot asista la „dezvelirea bustului dumneavoastră !

Culese și prelucrate de GHEORGHE BRAȘOVEANU ■

Pamflet

DOMNUL CEAUȘESCU – UN EROU UITAT AL REVOLUȚIEI

Domnul Nicolae Ceaușescu e unul din marii nedreptățiți ai revoluției. Dacă e să luăm în considerație atît sensul real al „evenimentelor din decembrie" cît și rolul jucat în acestea de cei mai mulți dintre implicați, emanați ori împușcați, e limpede că trebuie să privim înapoi cu alți ochi. Mai întîi că fără Ceaușescu n-aveam revoluție. Fără Brateș, Brucan sau Rodica Botezatu revoluția mergea bine merci, conform cu sarcinile și indicațiile momentului. Apoi, domnul Ceaușescu a murit ca prostu', convins că e vorba de o largă mobilizare de mase, cu ocazia căreia se cuvin a fi spuse cîteva cuvinte care să rămînă în istorie. Spre exemplu „Nu răspund decît în fața Marii Adunări Naționale" sau „Să mă judece clasa muncitoare în strînsă alianță cu țărănimea muncitoare". Dacă zicea : „Ați mințit poporul cu televizorul" sau, poate, chestia aia a lui domnul Iliescu cu „pași pozitivi înainte" alta ar fi fost situația. Astăzi domnul Ceaușescu ar fi fost senator și purtător de cuvînt la „România Mare", proprietar al pasajelor pietonale de la Bucur Obor, dacă nu cumva erou.

Confuzia s-a produs în momentul în care domnul general Stănculescu i-a furat domnului Ceaușescu ghipsul. Pe un om cu piciorul în ghips nu-l împuști ; îl faci ministru, îi dai pe mînă o afacere, îl acreditezi în Piața Universității ca vechi dizident cu dispensă de grad.

Că domnul Ceaușescu împreună cu doamna acad dr. ing. au fost executați din greșeală o dovedește chiar faptul că astăzi, cu tot ce știm despre revoluție și, mai ales, cu tot ce nu știm ei ar fi ajuns în primul plan al instaurării democrației de partid și de stat la noi în țară. Eu, bunăoară, nu văd întrucît domnul Verdeț trebuie să stea cald în fel de fel de prezidii și comisii, iar domnul Ceaușescu rece la Ghencea. De ce să ceară Vadim restaurarea memoriei cîrmaciului, cînd mult mai firesc ar fi ca să se preocupe domnul Ceaușescu de reconsiderarea trecutului lui Vadim? De ce Maurer, care ni l-a dat pe Ceaușescu, să vegnicească într-un palat de două hectare, iar Ceaușescu, omul care ne-a scăpat de Maurer, să se înghesuie într-o garsonieră de doi metri cubi ? Cînd cercetăm lucrurile cu luciditate, vedem că domnul Ceaușescu ar fi fost un strălucit consilier economic al domnului Iliescu, post creat ca urmare a mutării lui Dan Iosif ca director artistic la Filarmonică ori ca referent științific la Editura tehnică.

Dacă e să-i găsim o vină domnului Ceaușescu, vina ar fi aceea că nu a coordonat personal secția „Revoluții și mișcări populare spontane" a C.C.-ului. Alta ar fi azi poziția României în lume, dacă domnul Ceaușescu ar fi pătruns pe tanc în televiziune și i-ar fi spus domnului Iliescu : „Fă-te că lucrezi !".

Evident, într-o listă a meritoșilor revoluției, alături de Felicia Meleșcanu, Bîrlădeanu, Petre Roman, Popa Tatu, Cornelius Roșianu sau generalii Chițac, Guse, Gambra și Hortopan, titani ai luptei contra dictaturii, numele domnului Ceaușescu trebuie scris cu majuscule. Prin jertfa domnului Ceaușescu, titanii sînt tot ce au fost și mai mult decît atît.

TUDOR OCTAVIAN ■

Curse cu obstacole

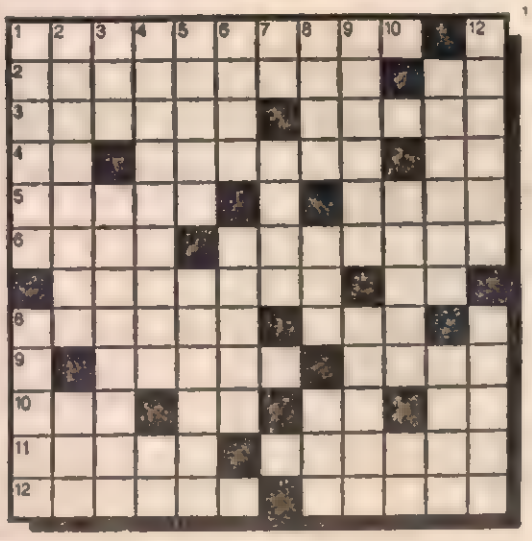

ORIZONTAL : 1) Te ridică, te coboară (pl.). 2) Control auto — Greutate pentru cartofi! 3) Asta merge pe drumul pierzaniei — Automobilismul în special. 4) Parcat pe dreapta! — Plecări artistice — Aripile avioanelor! 5) A face zgomot la o deplasare — Merge alături într-o afacere. 6) Cărbune inferior (înv.) — Dușmanii statului. 7) Călătorii prin aer (dim.) — Inițiere în automobilism! 8) Merge în baston — Călătorește prin deșert. 9) Ține cîrma la căruță — Rezervație auto. 10) Loc pentru plimbări cu barca — Tolăniți pe spate! — La intrare în poiană! — Duce în centru! 11) Nu prea merg pe picioare — Bune de plecat în curse. 12) Se deplasează în viteză — Cal înaripat.

VERTICAL : 1) Pus pe drumuri — Te plimbă pe sus.. din poartă-n poartă. 2) A se opri din cursă — Acela din Galați! 3) Alergător la curse — Oficiu de gazdă. 4) Cuvinte spuse la plecare (pl.) — O pereche de guguștiuci! 5) A bate zdravăn la table — Gogoașă de stejar bogată în tanin. 6) Mic riu în Scoția — O mătușă de la Paris. 7) Urcă și coboară de la munte — Localitate în Germania. 8) Trecute de faza coacerii depline — Drum fără meandre — Stîlpul casei. 9) Puncte în orientarea turistică — Lipsite de picioare, vorbind despre zburătoare. 10) Pornită spre cascadă — Bagă la mijloc! 11) Ruta unei călătorii — Itinerar. 12) În loc de drum bun, ale bătută (pi.) — Permis de circulație.

Dicționar : TORF, NAR, RISTIC, SNAR, NOES.

GHEORGHE TOIA ■

Dezlegările problemelor din nr. 10

Dezlegarea careului „POTRIVITE" :

BUCUREȘTI ; MF ; UMBRELĂ ; IERI ; FA ; STÎRC ; NEE ; TNA ; IMPRESAR ; EIDER ; EEM ; JA ; ASANAT ; ABRAȘ ; MG ; TEI ; LO ; T ; B ; IEI ; GREIER ; ATOM ; ALAM ; GA ; LA ; DON ; TALAU ; EUMENIDE ; IDĂ ; TRÎNTOR ; ENES.

Dezlegarea careului „AUTOMOBILISTICĂ" :

VITEZOMETRU; ENE; EPOCI; NR; NT; EBRIETATE; IEȘIRI; MEN; S; RT; ART; ITAT; USOR; ERA; ERR; REPER; IRONII; MC; GARAT; APC; ATEU; O; ET; AT; RIALI; CRIC; I; IE; ITINERARE.

Înviat de două ori din morți

• A avut 16 infarcturi și două comoții cerebrale!

În localitatea Tile Cross, din Anglia, locuiește englezul Dan Jones, azi în vîrstă de 60 de ani, un adevărat miracol. El a reușit să supraviețuiască la 16 atacuri de cord, foarte grave și două comoții cerebrale urmate de parcze. Dar cel mai fantastic lucru este că a fost declarat mort de două ori! El consumă, cu toate interdicțiile medicale, cîrnați, salamuri și „moare" după mîncăruri grase. Arterele sale lezate, în special cele coronariene, au făcut ca în ultimii 20 de ani să aibă aproape în fiecare an cîte o criză de inimă. În anul 1990, după un atac de cord, a fost considerat, de medici, mort. Dar cînd l-au introdus în coșciug, Jones a sărit afară din el, spre groaza celor din jur. Ca urmare, a trebuit să-i fie anulat certificatul de deces.

În anul 1991, un nou infarct. A fost declarat pentru a doua oară mort „de-a binelea". „Dar nu m-am lăsat, a declarat „mortul" ziariștilor. De data asta am înviat, spre norocul meu, la cimitir, tocmai cînd voiau să mă îngroape".

Unul din medicii specialiști, ce l-au îngrijit în spital, a mărturisit: „Jones este un adevărat miracol. Este pentru prima dată în cariera mea de medic cînd întîlnesc un asemenea caz. Nu a fost nici o greșeală cînd l-am declarat mort. Inima nu mai bătea și nu exista nici un alt indiciu care să dovedească că în trup mai există un strop de viață. Nimeni nu poate supraviețui la mai mult de 3—4 infarcturi, în funcție de gradul lor. Cazul este extraordinar, mai ales că el continuă să se alimenteze necorespunzător, ceea ce a făcut ca greutatea lui să ajungă la 133 de kilograme".

Dan Jones, fost campion la lupte libere, este azi un pasionat grădinar, munca în aer liber avînd o influență benefică asupra sănătății sale. În ultima vreme, se pare că s-a convins că trebuie să slăbească, așa că a început să mai flămînzească, ceea ce a făcut ca greutatea lui să se reducă substanțial, ajungînd la numai... 115 kg.

AUREL DIANU ■

Prin telefon cu dl Mihai Rusu, redactor sportiv al postului de radio „Europa liberă:"

Etapa a 23 a din Serie A italiană a prilejuit o frumoasă victorie a Bresciei în fața Juventusului. Prezent la fața locului, redactorul sportiv al „Europei libere", dl Mihai Rusu a avut amabilitatea să ne furnizeze amănunte „la cald".

Lucescu riscă și cîștigă

Mircea Lucescu a riscat: el a intrat cu o nouă tactică pe teren, a pregătit echipa pentru un presing/ total și în felul acesta i-a împiedicat pe juventiști să joace, care, din punct de vedere tehnic le erau net superiori. Pentru prima oară, toți jucătorii, inclusiv Gică Hagi, au trebuit să alerge nouăzeci de minute înainte și înapoi. Și tot pentru prima oară, Hagi a respectat indicațiile, evoluția lui de acum fiind considerată cea mai bună din campionatul italian. S-au înfruntat două echipe în care s-a confirmat proverbul „buturuga mică răstoarnă carul mare": Brescia cu un buget de 75 milioane dolari a depășit pe Juventus, al cărui buget numai pentru investiții este de 150 milioane mărci. Și a mai fost o confruntare, a celor trei jucători români — Hagi, Răducioiu și Sabău — care au fost net superiori celor trei „stranieri" ai „bătrînei doamne": Julio Cesar, David Platt și Jurgen Koller. Sub aspectul duelurilor directe, de exemplu Răducioiu — Koller, românul a ieșit clar învingător prin golul marcat. De altfel, el și în alte faze l-a depășit pe internaționalul german, iar Florin împreună cu Gică au creat cîteva momente senzaționale în careul oaspeților. La fel, în duelul „decarilor", Gică Hagi (care a fost căpitanul echipei în acest meci) — David Platt (cunoscutul fotbalist englez), rivalitatea a fost tranșată în favoarea internaționalului nostru. Astfel, în confruntarea celor două echipe, din cele patru puncte puse în joc, Brescia și-a adjudecat trei (în tur 0-0). Atmosfera de la Brescia a fost teribilă. De simbătă tot orașul și toată lumea au trăit pentru echipă și pentru fotbal. Stadionul a fost arhiplin la ora meciului, iar spectatorii pur și simplu au plîns și au rîs, au suferit și au fost lîngă echipă. Putem spune că un oraș (Brescia) a fost împotriva celor 11 jucători de la Juventus. Speranțele și pronosticurile lui Lucescu, Hagi sau Mateuț erau de genul „cu un punct am fi mulțumiți". Și s-au obținut ambele! În încheiere, să consemnăm autorii golurilor: Răducioiu (min. 23) și fundașul stînga M. Rossi (min. 69). Acesta din urmă, la o fază creată de Hagi, s-a trezit singur la 3 m și a șutat cu sete, sub bară. O victorie care dă mari speranțe pentru deplasarea din etapa viitoare, de la Cagliari.

A consemnat
POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Zîna cea bună cu capul ras

Despre **Sinead O'Connor** actrița și cîntăreața rebelă, cu capul ras, s-ar putea spune multe. Importantă este, însă, o nebănuită față a personalității sale: Sinead O'Connor este personajul capabil să vibreze la durerile lumii. Urmărind la televiziunea engleză un reportaj despre mizeria din Somalia, ea a hotărît să contribuie la ajutorarea copiilor, bătrînilor și adulților care mor de foame.

„Îmi voi vinde casa de la Los Angeles la licitație și voi oferi suma rezultată din vînzare celor din Somalia", a promis ea. Vila cîntărețel este evaluată la suma de un milion de dolari, avere ce ar putea salva mii de vieți.

ELENA GRECESCU ■

ÎN LOC SĂ FACĂ AMOR CU EA, SĂ VEDEȚI CE I-A TRECUT PRIN CAP!

Destul de captivant este un episod din viața amoroasă a Mihaelei Tudor, o moldoveancă prăpădită pe meleagurile Olteniei. După trei ani de căsnicie, ea a ajuns la concluzia că soțul său nu mai este apt să facă dragoste așa cum trebuie. În aceste condiții, femeia a început un vertiginos periplu prin culcușurile mai multor bărbați, pînă cînd Dumnezeu i-a scos în cale un misogin înrăit. Acesta, plin de ceremonie, afișîndu-și o morgă deosebită, a invitat-o acasă și i-a dat imediat de lucru: să-i facă parchetul apartamentului să lucească! Mai tîrziu, după ce femeia s-a dezbrăcat, omul i-a aplicat un căluș în gură și a legat-o strîns de pat.

Din actul de identitate al femeii, a aflat adresa. Fără să mai stea pe gînduri, s-a deplasat cu un taxi la soțul acesteia, pe care l-a adus la locul unde femeia zăcea legată, spunîndu-i: „Ia-ți podoaba, eu nu i-am făcut nimic; ba, dimpotrivă, poftiți și o mie de lei, pentru că mi-a spălat parchetul!"...

ION CEACĂRU ■

QUALITY TESTING SHOW
SALONUL NATIONAL AL CALITATII
Sala Palatului 26-30 aprilie 1993
○ produse electrice si electronice de performanta
○ aparatura si echipamente de masura si control;NDT
ASA EXHIBITIONS a branch of ASA Co., Ltd
Informații, înscrieri, rezervări spații: 70224 Bucuresti
str. Logofăt Luca Stroici 15, tel.: 611 8454, fax: 312 1588
Rezervă dublitatea 1993 ASA Co., Ltd

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
Președinte – director general: GEORGE ARION
Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617 60 10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra
Redactor șef: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție: EUGEN CHIROVICI
■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Goia.
■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (șef secție), Gheorghe Barbu, Adrian Brutaru, Cristian Bureș, Dorin Gheorghinescu, Brânduța Nicolae, Dorian Radu, Dorin Sărățan.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Evelina Mazilu.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghara, Florin Ionță.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS
Redactor șef: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra Basarabiei

Flacăra BIS

■ JURIDIC (2600): Corneliu Oltoanu.
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băcoianu, Liliana Crețu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617 59 69).
■ PUBLICITATE (2634): Mihai Sărdoiu, Florin Dobrescu, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță, Aristică Văduva.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Moraru, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617 48 91, fax 312 82 69 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul. Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

Cu televizorul,

sictirind poporul...

24 pag. — 50 lei

La ora cînd citiţi aceste rînduri, Boris Elţân a pus decis piciorul pe grumazul bolşevismului. Să sperăm că definitiv.

amănunte în pag. 6

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată de PUBLICAŢIILE FLACĂRA

Director general GEORGE ARION

Redactor şef: LIVIU TIMBUS

NR. 12 • 24 — 30 III 1993

Domnul NICOLAE CERVENI despre domnul ION ILIESCU

pag. 3

CINE DINTRE EI VA LUA PREMIUL OSCAR?

amănunte în pag. 24

Continuă furtul publicaţiilor FLACĂRA

Ne vom face singuri dreptate!

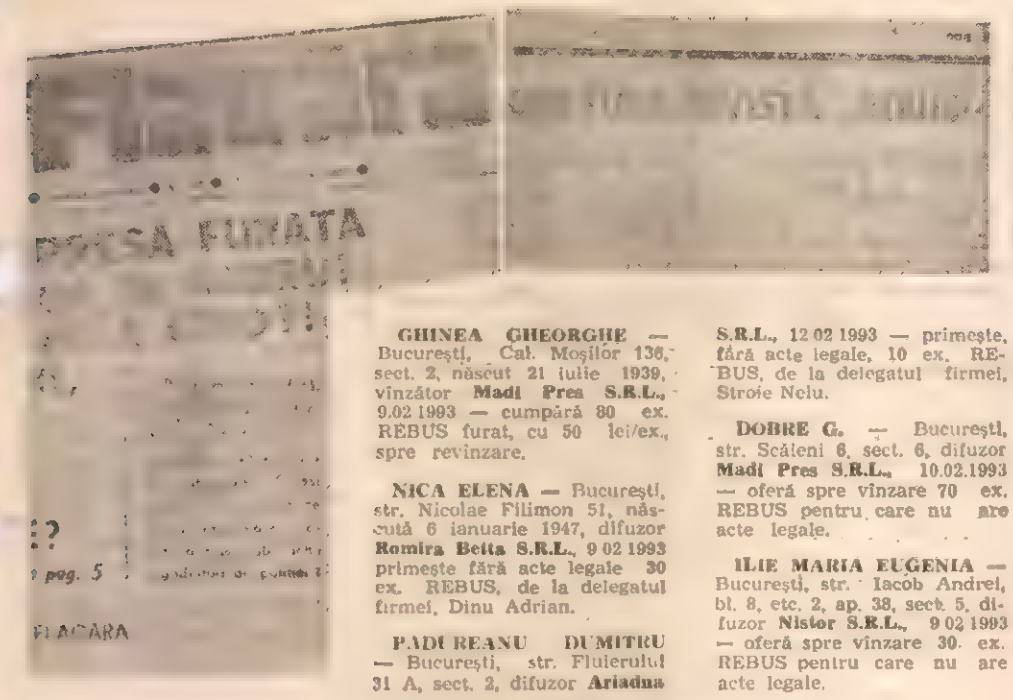

GHINEA GHEORGHE — Bucureşti, Cal. Moşilor 136, sect. 2, născut 21 iulie 1939, vînzător **Madi Prea S.R.L.**, 9.02.1993 — cumpără 80 ex. REBUS furat, cu 50 lei/ex., spre revînzare.

NICA ELENA — Bucureşti, str. Nicolae Filimon 51, născută 6 ianuarie 1947, difuzor **Romira Betta S.R.L.**, 9.02.1993 primeşte fără acte legale 30 ex. REBUS, de la delegatul firmei, Dinu Adrian.

PADUREANU DUMITRU — Bucureşti, str. Fluierului 31 A, sect. 2, difuzor **Ariadna S.R.L.**, 12.02.1993 — primeşte, fără acte legale, 10 ex. REBUS, de la delegatul firmei, Stroie Nelu.

DOBRE G. — Bucureşti, str. Scăleni 6, sect. 6, difuzor **Madi Pres S.R.L.**, 10.02.1993 — oferă spre vînzare 70 ex. REBUS pentru care nu are acte legale.

ILIE MARIA EUGENIA — Bucureşti, str. Iacob Andrei, bl. 8, etc. 2, ap. 38, sect. 5, difuzor **Nistor S.R.L.**, 9.02.1993 — oferă spre vînzare 30 ex. REBUS pentru care nu are acte legale.

În repetate rînduri am atras atenţia asupra furtului masiv de presă de la Imprimeria Coresi, unde de multă vreme se petrec lucruri necurate. Am rugat să se ia măsuri pentru stăvilirea acestui fenomen, am discutat cu oameni din conducerea combinatului, am dat telefoane, am trimis adrese. Ori ni s-a zîmbit politicos şi ni s-au fluturat promisiuni vagi, ori nici măcar n-am fost luaţi în seamă. Am apelat, la un moment dat, la fostul ministru de interne, dl Victor Babiuc, la actualul ministru de interne, dl I. G. Dănescu. De fiecare dată ni s-a dat dreptate, dar vom muri cu dreptatea de partea noastră, fără a apuca să vedem eficienţa măsurilor luate de poliţia română.

Am putea părea înverşunaţi din nimic, dar lucrurile nu stau aşa, dacă socotim numai ce pagubă i se aduce SC Publicaţiile Flacăra SA, acţionarilor şi salariaţilor săi, de pildă, prin furtul sistematic, lunar a 40 000—50 000 exemplare de Rebus, cea mai populară şi mai îndrăgită revistă de divertisment din ţară.

Înmulţiţi 50 000 de exemplare cu 70 de lei şi veţi obţine o cifră care poate să nu fie semnificativă altă vreme cît, în această ţară, furturile spectaculoase se socotesc de la zeci şi sute de milioane de lei în sus. Însă pentru o familie modestă, ca a noastră, 3.5 milioane lei pe lună contează, noi nefiind în situaţia marilor trusturi de presă, care aruncă banii cu ghiotura în stînga şi în dreapta: noi nu suntem subvenţionaţi de nimeni. Surprinzătoare ni se pare şi atitudinea confraţilor de la alte gazete, care cunosc cu toţii acelaşi tratament şi se lasă, totuşi, jefuiţi de rezultatele muncii lor, oricît i-am îndemnat să facă front comun cu noi. Oare stau chiar aşa de bine financiar încît să nu le pese cînd banii pe care i-ar merita pentru efortul lor se duc pe apa sîmbetei ?

Există, evident, o mafie, cu un mecanism excelent pus la punct, care cuprinde reprezentanţi ai Imprimeriei Coresi, ai aşa zisului serviciu de pază al său, ai difuzorilor, fie de la Rodipet, fie particulari. Se fură, cu siguranţă, de cele mai multe ori, cu acte în regulă. Mafia este prea bine organizată, caracatiţa are tentaculele întinse peste tot, iar forţele noastre sunt prea mici pentru a curma corupţia şi hoţia în materie de difuzare a presei. Dacă ne adresăm unui poliţist de pe stradă, semnalîndu-i că la nu ştiu ce tarabă se vinde Rebus furat, suntem noi interogaţi mai mult decît hoţii, umiliţi pentru că am sesizat un fapt antisocial. Pierdere de timp !

Aşa că nu ne-a mai rămas decît o singură soluţie : membrii redacţiilor noastre vor confisca orice publicaţie Flacăra pe care o descoperă la vînzare fără acte. Vor fi, cu siguranţă, scandaluri. Dar dacă în altă parte nu găsim ascultare, ne vom face singuri dreptate. Atenţie, difuzori necinstiţi ! Suntem pe urmele voastre !

Deja primele sute de exemplare din Rebus recuperate cu forţa se află în redacţie. Vom oferi recompense substanţiale tuturor celor care ne vor furniza informaţii în legătură cu mafia prezentată mai sus, indiferent dacă e vorba de cineva de la Coresi, Rodipet sau reţeaua difuzorilor particulari. Orice colaborator al Publicaţiilor Flacăra se poate socoti învestit cu acest drept de a controla şi de a ne semnala orice i se pare suspect în desfacerea publicaţiilor noastre. Îi vom proteja. Cu forţe unite, poate vom reuşi să stăvilim acest jaf la drumul mare.

Filé de istorie

CADRILATERUL

pag. 7

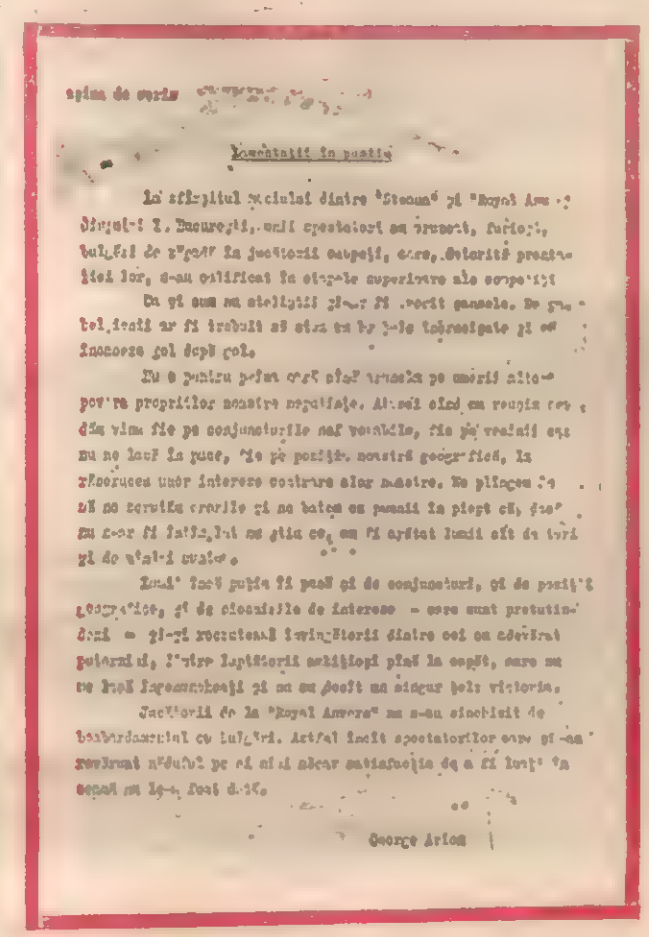

aţiile de seria

Semnătăţi în pustie

La sfîrşitul spectacolului dintre "Steaua" şi "Royal Amo-
Dinamo-ul" Bucureşti, unii spectatori au urmărit, furioşi,
bulgării de zăpadă în jocurile echipei, care, deşteptă prezen-
ţei lor, s-au calificat în etapele superioare ale competiţi

Da şi cum nu ştiţi ? Ştiţi şi cît costă banalele. De gîn-
bol, locală ar fi trebuit să aibă cu by-pass-ul terminat şi ce
înconjoare gol după gol.

Nu e pentru prima oară cînd sînt nevoită să mărit altor
pe rînd propriilor noastre neputinţe. Aţi mai văzut cu rouşia ro-
dîn vina fie pe conjuncturile mai variate, fie pe vrednicii eşa-
nu ne lasă în pace, fie pe poziţia noastră geografică, în
încercuieşte unor interese centrare ale noastre. Ne plîngem
ni ne servilia eforturile şi ne batem cu pumnii în piept că, fie
cu cît fi fatalişti ne ştie ce, cu fi aşteptat încît afi de tîrzi
şi de vînzi-i cuiva.

Încît încît putea fi puşi şi de conjuncturi, şi de poziţii
geografice, şi de obstacolele de interese - care sînt pretutin-
deni - şi-şi recunoaştem învingătorii dintre cei cu adevărat
puternici, fiindcă învingătorii acestei ţări în copăi, care nu
au încă îngenunchează şi nu au găsit un singur pic victoria.

Jucătorii de la "Royal Amora" nu s-au sinchisit de
bombardamentul cu bulgări. Artaul încît spectatorilor care şi-au
revărsat năduful pe ei ai măcar satisfacţia de a fi loviţi în
capul nu le-a fost dată.

George Arion

După respingerea moțiunii de cenzură, guvernul are drumul deschis. Din primăvară pînă-n toamnă...

DI Văcăroiu rîde la urmă, dl Coposu probabil la toamnă

DI Patriciu rămîne un om bine crescut : nu vrea să tulbure somnul onorabilului prezident.

(cu aîndul la Păunescu) : De mii de ori te-am înjurat / te mai sărut o dată

Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■

EVENIMENTE MARI...

Un mort viu : BRM

Bursa Română de Mărfuri e cea mai stranie dintre instituțiile create cu intenția de a dovedi că în România partidul și statul au grijă ca implementarea capitalismului să se producă astfel încît atît clasa conducătoare cît și cea prostită să nu se supere pe capitaliști. În trei luni, de cînd s-a înființat, BRM a tranzactat mult mai puține mărfuri decît s-au tranzactat pe platforma Obor între bișnițarul Fane și omologul său basarabean Grișa — Mînă — Ușoară. Unul din acționarii Bursei numește, în revista **Capital**, cauza : „Directorii agenților economici cu capital de stat sînt oamenii foștilor . nomenclaturiști... Ei preferă să tranzacteze mărfurile prin intermediul firmelor aparținînd «foștilor», obținînd din aceste afaceri comisioane pentru buzunarul personal".

BRM-ul e, ca și PRM-ul, ceva ce-a fost și nu e și chiar mai mult decît atît.

CUTIA CU ZVONURI

În maghiarime – aripile PSM și PRM – se spune că Ianoș Fazekaș, cunoscutul dizident (care a militat contra împușcatului încă din anul 1000), vrea să înființeze un partid socialist al minorității din care vine. Cea nomenclaturistă, probabil. Domnul Fazekaș a declarat că sediul va fi deschis într-un loc unde nu există picior de maghiar. E primejdios să fii foarte iubit!

Cum înnebunesc francezii

Un tîmplar francez de 25 de ani, Gérard Pophillat, s-a angajat la firma OLVA-SRL din Curtea de Argeș. O știre apărută în presă menționează că Gérard muncește 12 ore pe zi, inclusiv simbăta, și cîștigă „mai mult decît salariul pe economie". Apar cîteva întrebări. 1. Mai mult decît salariul mediu, pe care economie ? 2. La care psihiatru s-a tratat Gérard ? 3. Nu cumva firma OLVA-SRL e un OLVA-SRI ? 4. Ce face Gérard cu banii românești ? 5. Mai e liber postul de tîmplar în Franța, de unde a fost dat afară ?

Rotația banilor, ca rotația cadrelor

Eugen Rădulescu, directorul Direcției Politică Monetară la BNR, declară într-un interviu că avem, e adevărat, inflație, dar cauzele ei nu sînt de ordin monetar, fiindcă „o masă monetară de 1 800 miliarde lei, la un produs intern brut de 5 400 miliarde lei, înseamnă o viteză de rotație de trei ori mai mult decît decentă". În 1990, viteza de rotație era de numai 1,5 ori. Emoționant ! În 1990 și noi ne roteam mai încet ca azi. Cît despre inflație, e una de tip nou, neantagonistă.

Interviuri pentru export

Într-un interviu din **LUI** — ajuns greu și la noi — Petre Roman declară, fără să roșească, fără ură și fără răzbunare că „la noi, azi, aproape că nici nu există trafic de devize, sau piață neagră, pentru simplul motiv că moneda noastră a devenit aproape integral liber-convertibilă". Afirmațiile sînt adevărate, dacă Petre Roman se referea la moneda pe care o avea în buzunare cînd a dat interviul și, mai ales, dacă prin „la noi" înțelege la el acasă. Fiindcă la noi, pe aici, prin România, într-adevăr, nu mai există trafic de devize, cît timp n-avem devize. Cît despre piața neagră, deși e controlată de țigani și arabi tuciurii, nu e deloc neagră. E albastră. Domnule opozant Roman, să știi că Norvea ultra-alb a fost creată special ca să ajute.

CUTIA CU DENUNȚURI

După ce Ion Bălan, fost director al teatrului Maria Filotti din Brăila, l-a denunțat pe George Motoi că a dus instituția de ripă, actorul și regizorul George Motoi, aflat cîndva în mare amiciție cu Ion Bălan, îl denunță pe acesta că e pensionar MAI. Ca și cum în MAI nu se interesa nimeni de artă, ca și cum pensiile au miros. Dracu' să-i înțeleagă pe intelectualii MAI.

54 000 de amanți în 6 ani

Lupta contra SIDA ne ajută să aflăm lucruri — despre noi înșine — pe care altfel nu le-am fi aflat niciodată. „Dacă aveți un amant — spune un avertisment internațional — în fiecare an, timp de 6 ani, și dacă toți amanții (amantele) dumneavoastră procedează la fel, este ca și cum ați avea contact sexual cu 54 000 de persoane". Probabil, dar nu-i același lucru !

Domnului Oliviu Gherman îi miros picioarele

Doina Antonie, de la Baricada, scrie astfel : „Este imoral ca un om ca Oliviu Gherman, care se descalță în compartimentul de tren cînd vine la București și-i miros picioarele de filează neonul, să-l țină în picioare pe domnul Corneliu Coposu". Poate că Oliviu Gherman vrea ca și domnului Coposu să-i miroasă picioarele ca să discrediteze cu totul opoziția. Asta pe de o parte. Pe de altă parte, oare se schimbă ceva în țara asta dacă își schimbă Oliviu Gherman ciorapii sau schimbă compartimentul sau schimbă deodorantul ?

Senator clătinat

Domnul Ilie Plătică, senator majoritar, a cuvîntat, în mai multe rînduri, afumat, jumătate beat și beat bine. Domnul Plătică — al cărui nume e sortit unei mari cariere politice — se clatină cînd urcă la tribună. Un Ilie Bălătică, fost cîndva prim secretar al sectorului 8, a fost inculpat pentru o afacere pe picior mare cu vinuri. Între Bălătică și Plătică, distanța e ca de la senator la prim secretar.

Dar cuptorul ?

La una din ultimele sale conferințe de presă, Corneliu Vadim Tudor a declarat că, dacă moțiunea de cenzură va fi votată, „România va intra într-o criză politică din care nu se va putea ieși decît printr-o dictatură. Dictatorul aș putea fi eu, un general sau un alt om cu mintea întreagă". Al doilea om cu mintea întreagă din PRM, în momentul de față, e precis istoricul Mircea Mușat, care a mărturisit asistenței că deține soluția eliminării din joc a domnului Coposu : o lege pentru interzicerea accesului în Parlament a persoanelor mai vîrstnice de 68 de ani. De fapt, dacă Vadim Tudor se hotărăște să ia conducerea țării — deși domnul Iliescu nu a împlinit încă 68 de ani — soluția cu cuptorul pare mai sigură.

Calificări pentru Argentina

Românii au ajuns în semifinale (în cursa pentru emigrare pe continentul sud-american). Pe strada Drobeta, unde se găsește Ambasada Argentinei, „bagară formulare", astfel că, arbitrați de țigani cu mare experiență în traficul cu orice, mii de români mori au luptat și au învins : or să se îmbogățească defrișînd păduri și desțelenind ogoare. În agricultura românească s-au încheiat definitiv muncile de toamnă. Din toamna lui '90.

CUTIA CU AJUTOARE

În Italia au fost arestate peste 900 de persoane implicate în marea corupție. Italia a cerut, se pare, sprijin României pentru completarea, pînă la 1000, a lotului trimis în judecată. Cum România nu a instrumentat nici un dosar al corupției la nivel înalt, Ministrul justiției a refuzat cu demnitate cererea frații noștri de gintă.

Angela se umectează

Angela Băcescu, frumoasa în adidași, a plîns cînd, la votarea legii privind investițiile străine, au pus umărul și cîțiva deputați din partidele cu 3%. Un gazetar scrie că i s-au umectat ochii. De vreo trei ani Angela se umectează pe unde apucă și din te miri ce.

CUTIA CU ȚÎMPENII

Marin Stelian, senator FDSN și om învestit să creeze legile trecerii la economia de piață în România, e ceea ce se cheamă, în termeni foarte civilizați, un ignorant în materie. El e convins că statul face totul și că, între altele, „cursul leului trebuie bine definit, bine reglementat prin lege. Cursul monedei naționale e ceva sfînt, care nu poate fi plimbat de colo-colo, după dorința unuia sau altuia". Just, tovarășe Marin Stelian, ei trebuie stabilizat printr-un decret și o cuvîntare. Licitațiile interbancare sînt bune numai la bufetul Senatului sau la Frizeria din Casa Poporului, unde un tuns costă 10 lei.

Damă cu înlocuitori

Dacă firma „Nissan" ar fi trebuit să plătească reclama pentru cîte minute a fost prezent pe micul ecran la „Ora 25" automobilul oferit... gratuit pentru concursul de simbătă, televiziunea ar încasa bani cît pentru un autobuz. Diferența de preț între un autobuz și un automobil ne-o poate calcula corect Garda financiară. Dacă aș calcula-o eu, cred că n-ar fi mai mare ca prețul unei sticle de whisky și al unei perechi de chiloți de damă cu înlocuitori.

Oase democratice

Spitalele din București au reparat, în primele zile de ninsoare, o mulțime de oase frînte. O dovadă că în România lucrurile încep să intre în normal și că se constată un efect democratic în toate privințele e repartiția fracturilor pe categorii de vîrstă : nu a fost avantajată nici o categorie. Se constată cea mai egală repartiție de oase rupte din toate fostele țări socialiste, fapt primit cu multă considerație de Europa.

Tot porc și mai mult decît atît

Comentatorii noștri sportivi au fost surprinzător de ponderați în aprecieri față de arbitrul Juk din Belarus (partida Stelei de la Anvers). E un exces de civilizație care ar putea dăuna relațiilor noastre cu tînărul stat depărtat și prieten. Nici măcar Juk nu s-ar supăra dacă i s-ar spune că a fost porc, deoarece el a intenționat să fie ce-a fost și mai mult decît atît.

TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

Nicolae Cerveni — PNL-CD:

„Dl Iliescu e mulţumit că devine un nou Ceauşescu"

— Domnule Cerveni, nu pot să încep un dialog cu dvs. făcînd abstracţie de „problema liberală", de importanţa ei.

— Aş vrea să fim clari de la început : nu e vorba de ceva important. E, poate, problema zilei. Dacă liberalii ar fi însemnat un partid important, în aceşti trei ani avea voturi. Eşichierul politic e acum atît de frămîntat, încît e foarte greu de spus cine sînt liberalii. PNL se consideră partid liberal şi e firesc. Dar se revendică şi PL. Mai mult, noua formaţie pretinde că e singura legitimă. Liberali ne consideräm şi noi, PNL-CD, deoarece, prin actul de constituire, ne declarăm gruparea liberală din opoziţia părăsită de domnul Cîmpeanu. Motivele actului său nu le discut. Eu nu le aflu o justificare. Dînsul singur le cunoaşte. Liberal e şi PAC-ul. Şi ţărăniştii sînt într-un fel. Domnul Coposu a făcut o declaraţie în acest sens. Liberalii nu pot să afirme acum că, venind la putere, pot rezolva lucrurile întrucît, iată, nu ştim cine sînt, de fapt, liberalii. Pînă şi FSN-ul are tendinţa să se manifeste ca liberal, îndeosebi prin programul său, nu prin declaraţiile liderilor.

Eu nu vreau să lovesc în Radu Cîmpeanu, fiindcă nu doar el a decepţionat. Toată conducerea partidului a decepţionat. El a fost urmat, în tot ce a întreprins. Cine nu l-a urmat, a plecat. Prima şi cea mai mare greşeală a lor a fost că au împărţit populaţia cu simpatii liberale în liberali „autentici" şi „de circumstanţă". După cinci decenii de inactivitate, n-a fost deloc potrivit ca numai un grup să se revendice direct din vechii liberali.

Partidele istorice au greşit căutînd doar să reînnoade firul. Problema României nu e recuperarea trecutului. Se va petrece oricum. Problema e prezentul.

Trăirea în trecut a însemnat o pierdere considerabilă de încredere la alegători. Forţa politică e populaţia între 30 şi 50 de ani. Mă refer la elementul cel mai activ, nu neapărat la masa celor care votează, adesea fără să ştie pe cine şi de ce. Nu e semnificativ că tinerii n-au mers cu liberalii ?

Comunismul a castrat oamenii politici

— O cauză stă în faptul că liderii au fost, în majoritate, virstnici ?

— Nu există o vîrstă optimă a conducătorului politic. La 24 de ani William Pitt era un cap, un conducător de clasă. Adenauer era mare politician la 90 de ani.

— Fapt e că, după decembrie '89, tinerii şi-au exprimat de multe ori faţiş lipsa de stimă faţă de politicienii foarte bătrîni, indiferent de orientarea lor.

— Nu din cauză că aceştia erau bătrîni. Cauza e că, de fapt, tineretul nu a intrat şi nici nu intră în politică. Oamenii pînă în 40 de ani nu sînt interesaţi de politică. Nu e o părere. O dovedesc mai multe sondaje de opinie. E un fapt deosebit de grav. Astfel că

politicienii vechiului regim s-au simţit aproape invitaţi să umple acest gol. Ei n-au avut cu cine lupta. După evenimentele din decembrie şi acţiunea din iunie, tineretul a pierdut deodată parcă toate motivele. Eu, unul, nu înţeleg ce s-a întîmplat. Eu nu chem tineretul să vină la liberali. Eu îi chem, pur şi simplu, să vină în politică, indiferent la ce partid. După război, emulaţia mare era în tineret. Sînt uimit de lipsa de apetenţă a tinerilor pentru viaţa politică.

Conflictele mele sunt cu cei care nu vor să fie decît conducători

— E aproape o infirmitate ?

— Poate că da. Comunismul a produs multe infirmităţi psihice pe care încă ni le descoperim greu şi nu le considerăm ca atare. Pleşu spunea un lucru care m-a impresionat : comunismul a castrat oamenii politici.

— Partidele ar trebui să devină şcoală de politicieni ?

— Precis. Poate că nu ne pricepem. Eu am vrut, dar n-am reuşit. E o treabă în care am dat greş. În afară de pricepere, e vorba şi de o formă specifică de egoism a bătrînelii : nu înlătură, însă nu aduce. Tinerii nu au fost îndepărtaţi, ei **nu au venit.** Al doilea necaz a fost dorinţa generală de a conduce. Toţi cei intraţi în politică nu vor să fie altceva decît conducători. Unii mă acuză că asta vreau şi eu. Eu fac ceea ce fac nu fiindcă doresc neapărat să conduc. E normal să doresc, dar ştiu bine şi să renunţ, să recunosc alte capacităţi. Conflictele mele pornesc de la faptul că eu ţin să le arăt oamenilor, care n-au vocaţie de conducători, că n-o au.

Dl. Iliescu a lovit în partide din nevoia tipic comunistă de a lichida opoziţia

— Forfota aceasta nu are şi o parte bună ? Nu se nasc din ea adevăratele partide ?

— Răul a fost produs, de la început, de FSN, un rău provocat din nevoia aceea tipic comunistă de a distruge adversarii. La fel procedează şi FDSN-ul. Răul l-a adus FSN-ul şi domnul Iliescu. Nu e o marotă a mea. Mulţi oameni gîndesc ca mine. FDSN-ul spune şi acum că acestea sînt obsesii negativiste. Trebuie să admitem că milioane de oameni sînt nişte obsedaţi, nişte incapabili în a discerne binele de rău ? Eu nu sînt adversarul domnului Iliescu pentru că-l urăsc sau am ceva cu el, nu pentru asta. Eu realizez **ce rol nefast a jucat în decembrie şi ce rol nefast joacă şi acum.** El a ştiut că va cîştiga alegerile, avea instrumentele puterii în mînă şi ele îi spuneau că va cîştiga alegerile. Cu toate acestea, a lovit în partidele nou ivite, ca să le distrugă, să le aneantizeze. A dat în ele ca în nişte adversari vechi şi puternici. Avea toată puterea şi a făcut tot ce era posibil ca să distrugă şi să discrediteze nişte formaţiuni care abia se năşteau, care nu aveau nici un fel de putere. Asta dovedeşte că e un om bun ? În loc să se transforme într-un Averescu al sfîrşitului de secol, e mulţumit că devine un nou Ceauşescu. Să ai un asemenea sprijin de mase şi să loveşti în opoziţie în chip infam, cu intenţia de a lichida opoziţia ! Pe mine mă şochează faptul că Roman cochetează acum cu opoziţia. Uită oare ce a reprezentat el pînă a fi înlăturat de la putere ? A fost braţul cu care Iliescu a lovit în opoziţie pe toate căile. El a denigrat partidele istorice de pe o poziţie comunistă, fiind conştient ce rău face. Acum se poartă ca şi cum e uitat totul.

Dl. Coposu e autoritatea incontestabilă

— Nu a uitat. E tot un fapt de tactică a comuniştilor. Să te porţi ca şi cum nimic nu s-a întîmplat. Să vorbeşti de forţele conservatoare care au adus minerii în Bucureşti, în vreme ce Roman era primul ministru şi cel care hotăra totul sau putea decide atunci totul.

— Sînt consternat că opoziţia pare a avea, faţă de Petre Roman, o atitudine frăţească. Sînt, repet, consternat. În opinia mea, opoziţia nu are nevoie de alianţa cu FSN. Opoziţia condusă de domnul Coposu — şi cînd spun că e condusă de el ştiu ce spun, el e autoritatea incontestabilă — uită că domnul Coposu a fost scos din sediu cu un tanc condus de Roman. Nu se poate aşa ceva. Eu nu vreau să fiu frate cu dracu pînă trec puntea. Eu nu cred că e o filozofie politică bună. Ce cîştigi pe moment, pierzi la alegători. Oamenii nu admit astfel de alianţe cu cel care te-au oprimat, te-au murdărit, care au folosit minciuna şi calomnia ca armă principală contra unor adversari politici neînarmaţi. Există nişte reguli ale cavalerismului în politică, peste care nimeni nu ne dă voie să trecem. Politica bună e morală.

TUDOR OCTAVIAN ■

MENUET CU ELEFANŢI ÎN PARLAMENT

Ceea ce s-a întîmplat vineri în Dealul Mitropoliei era previzibil : luptele politice, în special secvenţele care includ discursuri parlamentare, au, inevitabil, o latură histrionică. În prezenţa camerelor reunite ale parlamentului, cu microfonul în faţă şi propulsat, ca să zic aşa, „de pe marea scenă a ţării pe micul ecran", cine nu are caracterul ţesut din fibră tare şi cinstită, nu rezistă tentaţiei de-a se arăta şi încendiar şi fulminant şi bărrrrbat al neamului şi cîte şi mai cîte. Păi cum să scape Vadim şi Păunescu ocazia de a se bate ei pe burtă cu nemurirea, cu eternitatea, cum să nu intre Păunescu cu un pic, urcat la tribună, în pielea tribunului şi cum să nu transforme Vadim tribuna în tribunal (că tot are mare drag de ele, de tribunale şi procese) ! Între două tirade şi şapte imprecaţii, discipolul îi făcea cu ochiul piţigăiat, maestrului, adică „vezi ce mare sunt ?". Gurile rele zic că maestrul era Dan Marţian — eroare !, Vadim îşi făcea cu ochiul sieşi, privind prin ceaţa Marţian ca printr-o fereastră deschisă primăvara pe la prînz. „Polemist şi luptător", „cu destule săgeţi în spate" (n-am prea înţeles : în tolbă, ca „arcaşul verde" al lui Edgar Wallace, sau înfipte ca în „mistreţul cu colţi de argint" al lui Ştefan Augustin Doinaş ?), domnu' senator Vadim, cu o săptămînă înainte şi tot la televizor, cerea concordie şi pace, de plîngeau babele pe la Buzău şi copiii de ţiţă prin scutecele dăruite de fundaţiile non-profit ! Iar vineri venea cu ditamai catastiful în braţe, la microfon, ca să pîrască intens şi cu foios ; inventa yesmeni şi sicofanţi, de parcă l-ar fi întors cu cheiţa însuşi papă Brucan (şi cu ocazia asta a mai pus de-un proces de calomnie, din partea domnului Ştefan Radoff). Ce conteză că şi-a petrecut juneţea zburdînd printre ode şi ditirambi, orînd şi semănînd cu vorbe împerecheate hectare întregi de osanale versificate închinate tovarăşului şi tovarăşei ! El vine cu cărţoiul în braţe la tribuna parlamentului ca să înfiereze ce ? Propria sa îndeletnicire de-o viaţă, în care a excelat ca nimeni altul, punînd umărul cu nădejde la împingerea României în Coreea de Nord. Frumoasă ispravă, merită să trăieşti o viaţă pentru asta !

În cartea sa „Moartea unui preşedinte", William Manchester menţionează cuvintele unui înalt personaj din executivul american (U. Alexis Johnson, dacă nu mă înşel), care era îngrozit de convingerea lui Hruşciov că „democraţiile sunt prea liberale ca să se bată". O astfel de convingere ineptă putea arunca lumea în prăpastia catastrofei nucleare, pentru că rusnacul, crescut şi trăit sub biciul lui Stalin, nu mai avea ochi să vadă că în 1918 democraţii învinseseră după 4 ani de bătaie, că în 1939 Churchill ridica împotriva lui Hitler un zid de „sudoare, sînge şi lacrimi", iar în 1945, după 6 ani de moarte, ruină şi sacrificii, democraţii aduceau pacea şi voinţa de libertate, bătîndu-se încă 50 de ani, „la rece", pentru ca aceasta să fie deplină. Astăzi, cuprins de aceeaşi iluzie a biciului, Vadim spune : „Decît o democraţie bolnavă, mai bine o dictatură sănătoasă" şi, probabil încîntat de jocurile sale de cuvinte, bălăcăreşte cu osîrdie, calomniază şi inventează, jigneşte şi răstigneşte, văzînd în jur mai cu seamă putori, nemernici, pămpălăi, lingăi, potrivind realitatea după propriile-i canoane şi cerînd tot timpul „o mînă forte" ; ce-o fi zăcînd prin străfundurile subconştientului său, Dumnezeu cu milă ! În definitiv, dacă Vadim n-ar exista, ar trebui inventat. Ca material didactic la lecţiile de civism şi morală.

Cît despre Păunescu, răbdarea noastră a fost pusă la grea încercare : i-a trebuit o jumătate de an ca să se hotărască să dea drumul cenaclului său în parlament ; şi tot aşa, i-a trebuit un sfert de oră de discurs (deh, vîrsta, probabil !) ca să-şi intre în voce şi să cearâ, bubuind inconfundabil, „reforma reformei". Dar, vorba dlui Gherman, aveţi puţintică răbdare, stimabililor, va urma un nou spectacol, în care Păunescu va cere, tunînd şi fulgerînd, reforma Revoluţiei ! Şi dacă nu v-o place... !

Doamne, ce vremuri ticăloşite am ajuns să trăim ! În definitiv, şi Păunescu ar trebui inventat. Şi Leonida Lari. Şi domnu' Gherman, şi domnu' Marţian, şi toţi. Iar scena cînd ei se pupiţează în văzul naţiunii, cum vineri Păunescu şi Vadim, ar trebui să intre-n neuitare, pe fundalul sonor al menuetului lui Boccherini.

EUGEN CHIROVICI ■

STARE CRITICĂ

Un copil de 13 ani participă la o crimă înfiorătoare !

Cu multiple lovituri de topor aplicate cu ferocitate, OLTEANUL VASILICA, muncitoare la Grădinița de Copii nr. 181, și-a asasinat concubinul sub ochii fiului său. Cadavrul desfigurat a fost transportat de criminală, ajutată chiar de fiul minor în vîrstă de numai 13 ani, cu ajutorul unei sănii și aruncat în incinta postului de transformare a energiei electrice, situat în str. Buzești nr. 55, sect. 1.

La un pas de moarte pentru... 3 000 lei !

Pentru 3 000 lei și o geantă cu puține obiecte, bătrînul CĂLIN ION a fost tîlhărit la ora 20,00, în zona locuinței. Agresorii (încă neidentificați) l-au bătut pe bătrîn cu o cruzime de nedescris, producîndu-i un traumatism cranio-facial ce a necesitat internarea de urgență la Spitalul Carol Davila. Poliția continuă cercetările.

Suspecți de crimă

Un tînăr înjunghiat la baza hemitoracelui drept posterior, bătîndu-se între viață și moarte, a fost adus de către doi indivizi fără documente la Spitalul de Urgență, unde a decedat. Cei doi însoțitori pretindeau că rănitul se numește CERBU COSTEL, domiciliat în comuna 30 Decembrie și are 33 ani. Suspecții susțineau că au găsit victima în fața imobilului nr. 36 din str. Popa Tatu, acest lucru nefiind încă dovedit. Organele Procuraturii și Poliției acționează în continuare pentru identificarea persoanei decedate și a făptașilor.

Răpită și violată în plină zi !

Răpită în plină zi într-o zonă de fluctuație, tînăra LUNGU VASILICA, vînzător la S.C. „Delfincom", a fost violată cu bestialitate de doi indivizi încă necunoscuți. Mergînd liniștită pe Calea Călărași, la o oră de maximă circulație, tînăra a fost acostată în văzul lumii și silită sub amenințarea cu moartea să-i urmeze pe ticăloși într-un bloc de construcții, unde a fost violată și deposedată de banii ce-i avea asupra sa și de un lanț de aur. Abjecții indivizi au fost identificați în persoana unui sergent al UM 01898 București, MARGHIDAN DAN NICOLAE, 25 ani și MARIN GABRIEL NAE, 25 ani, domiciliat în Calea Călărașilor.

Tinerețe distrusă !

Universul adolescenței unei tinere de 17 ani, MARIN MIRELA, a fost înnegurat pentru totdeauna prin sălbaticul viol la care a fost supusă de 3 indivizi necunoscuți. Îndreptîndu-se spre casă, tînăra, elevă la Grupul Școlar de Industrie Ușoară, a fost luată din plină stradă în zona Pieței Rahova și dusă în apartamentul lui SURUGIU ILARIE, str. Amurgului, sect. 5. Tînăra a fost supusă unor crunte bătăi și apoi violată de cele trei bestii. Au fost identificați IOANA ION, 22 ani, DUMNEA DUMITRU, 18 ani și VÎLCEA MARIAN, 18 ani, toți din jud. Teleorman.

Bătută și jefuită

O bătrînă fără apărare, ANGELESCU EUGENIA, pensionară, a fost bătută fără milă și jefuită de bijuterii în valoare de 250 000 lei și de aparatură electronică. Autorii jafului au pătruns în casa bătrînei din comuna Voluntari, sub pretextul unor activități de comerț.

Apar escrocii și tîlharii „de mare clasă" !

COSTEA CAMELIA, vînzătoare la magazinul firmei „Ladyl Impex" S.R.L., 19 ani, a fost înșelată „în stil mare" de către un „ferchez" arab și un individ autohton ce lucrau în complicitate. Vînzătoarea l-a servit pe arab cu jucării în valoare de 120 000 lei, după care, binevoitoare, l-a ajutat să le pună în mașină. Revenind în magazin, a fost amenințată de un individ apărut subit și deposedată de cei 120 000 lei. Dezmeticîndu-se din spaimă și șoc, l-a văzut urcînd în mașina arabului. Cei doi escroci s-au topit în neant. Cercetările continuă.

Îl băteau ca să-i ia cojocul

În noaptea de 15/16. 03. a.c., orele 1,30 patrula formată din serg. maj. Caznet Gheorghe și serg. maj. Zaharia Constantin, agenți de ordine la poliția municipiului Iași, a fost sesizată de paznicul de la Universitatea de Medicină și Farmacie că, pe pasajul pietonal Alexandru cel Bun, doi indivizi îl lovesc pe un cetățean. La apariția patrulei, agresorii au încercat să dispară și, în această situație, serg. maj. Zaharia Gheorghe i-a somat, apoi a tras un foc de avertisment în plan vertical, ceea ce l-a determinat pe aceștia să se oprească. Fiind conduși la sediul poliției, au fost identificați în persoana numiților **Simionică Miluță**, 31 ani și **Colța Ioan**, 34 ani, ambii fără ocupație, din Iași, care l-au acostat și lovit pe concitadinul lor Hutupașu Vasile, 44 ani, conducător auto și intenționau să-i fure un cojoc în valoare de 40 000 lei.

Autorii au fost reținuți.

Furt cu violență, în tren

La data de 15. 03. a.c., orele 21, numitul **Patir Virgil**, 26 ani, din comuna Glodeanu Sărat, județul Buzău, fără ocupație, cunoscut cu antecedente penale, în timp ce călătorea cu accelaratul 725 pe ruta București — Galați, între stația Ianca și Brăila, prin violență, a sustras un lănțișor din aur cu medalion de la numita Vișan Manuela, 22 ani din Buzău. La sosirea trenului în stația Brăila, subofițerii de serviciu la postul T.F. Brăila, fiind sesizați de personalul c.f., l-au reținut pe cel în cauză.

Se continuă cercetările cu autorul în stare de arest preventiv, pentru comiterea infracțiunii de tîlhărie în dauna avutului privat.

Arestat pentru luare de mită

Cadre din Inspectoratul de Poliție al Județului Satu Mare l-au prins în flagrant pe numitul **Haiduc Ioan**, 63 ani, inspector la Direcția Generală a Finanțelor Publice Satu Mare, care a primit suma de 25 000 lei de la un agent economic cu capital privat, pentru a-i stabili un impozit mai mic.

Sus-numitul este cercetat în stare de arest preventiv, pentru comiterea infracțiunii de luare de mită.

Și-a omorît mama

La 15. 03. 1993, orele 21,30, în municipiul Ploiești, **Anghel Teodor**, 28 ani, din localitate, fără ocupație, cunoscut cu antecedente penale, a omorît-o pe mama sa, Nan Elena, 58 ani, pensionară, cu care locuia împreună, prin aplicarea mai multor lovituri cu un cuțit în zona jugulară dreaptă, cu secționarea vaselor de sînge, motivînd că... nu i-a asigurat viitorul !

Autorul se cercetează în stare de arest preventiv.

Și-a înjunghiat tatăl

La 15.03. a.c. ora 10,30, în comuna Cernica, Sectorul Agricol Ilfov, Ion Gheorghe, 64 ani, pensionar, a fost victima infracțiunii de tentativă de omor, comisă de fiul său, **Ion Petre**, 38 ani, muncitor, care, pe fondul consumului de alcool și a unor discuții contradictorii, l-a aplicat o lovitură cu un cuțit, în zona toracelui.

Autorul se cercetează în stare de reținere.

Altercație și lovituri de cuțit

În ziua de 15.03. a.c., ora 19,00, a fost internat la spital Lupu Eugen, 24 ani, din orașul Fălticeni, județul Suceava, șomer, cu diagnosticul de „plagă penetrantă toraco-abdominală, cu hemopneumotorax", produsă prin agresiune. Din cercetări s-a stabilit că victima, aflîndu-se într-un bar privat de pe raza orașului Fălticeni, a avut o altercație spontană cu un grup de tineri, împrejurare în care a fost lovit cu un cuțit, făptuitorul reușind să dispară de la fața locului.

În urma măsurilor operative întreprinse, la scurt timp, autorul a fost identificat în persoana lui **Arsenii Grigore**, 23 ani, din comuna Rădășeni, județul Suceava, fără ocupație, care a fost arestat preventiv, pentru săvîrșirea infracțiunii de tentativă de omor.

CRONICA ORORII

Tîlhărie

În noaptea de 15/16.03. a.c., ora 8,00, s-a prezentat la poliția orașului Bușteni, județul Prahova, numitul Tărăsescu Mihai, 40 ani, din localitate, muncitor, care a reclamat că a fost victima unei tîlhării comisă de 3 autori necunoscuți, care, prin violență, i-au sustras 150 lei și ceasul de la mînă. Acționîndu-se operativ, autorii au fost identificați în persoana numiților **Vărzan Nelu**, 24 ani, din București, muncitor, **Pircălăboiu Aurelian**, 26 ani, din comuna Stolnici, județul Argeș, muncitor și **Mitroi Marian**, 22 ani, din comuna Ciuperceni, județul Teleorman, muncitor, care sunt cercetați în stare de reținere.

Asasini : fiul și fiica

Pe raza comunei Ionești, județul Vîlcea, s-a găsit un cadavru (în rîul Olt). Victima a fost identificată în persoana lui Gheorghe Ciobotea, din comuna Olaru, județul Vîlcea. Criminalii sînt chiar fiul său, **Nicolae Ciobotea**, 22 de ani și fiica sa, **Ciobotea Mariana**, 20 de ani, din comuna Ionești, județul Vîlcea. După unele discuții preliminare cu Nicolae și Mariana Ciobotea, rezultă clar că tatăl lor era scandalagiu, chefliu și că și în ziua respectivă le-a făcut viața un infern. Dar nu ridici „scîndura ucigașă" asupra propriului tău părinte, niciodată. Să-ți transporți, pe urmă, părintele astfel ucis într-o căruță și să-l arunci, ca pe un gunoi, în rîul Olt, e prea de tot !

L-au omorît pentru că nu era... scandalagiu

Mușat Marian (zis Monu, 25 ani), **Constantin Ioan** (zis Valica, 25 ani) și **Mocanu Vasile** (zis Baboi, 28 ani), din comuna Ciulnița, județul Ialomița, au provocat un „bairam" și un scandal de toată „frumusețea" la discoteca din satul Ivănești. Paradoxal și incredibil este, însă, altceva : Viorel Tănase, de 18 ani, din aceeași comună, nu a participat la încăierare și cei trei haidamaci l-au așteptat la drumul mare ; cînd s-a ivit bietul Viorel, l-au omorît în bătaie, că era „de-ai lor" chipurile și „trădător". Apoi l-au tîrît pe drumul județean ce leagă localitățile Ivănești și Poiana. Voiau să simuleze un accident de circulație rutieră. Viața lui Viorel Tănase s-a stins, ca un muc de țigară, la primul spital.

Firește că nu le-a fost ușor anchetatorilor. Maiorul Mladin și echipa sa i-au identificat, în cele din urmă, pe nemernici.

L-au ucis și l-au pus pe calea ferată

Tot un accident, însă de data asta feroviar, au vrut să insceneze și Oancea Nicolae (23 de ani) și Pestriț Marin (22 ani) din comuna Lungulețu, județul Dîmbovița. Ambii fără ocupație. După ce l-au agresat pe Florea Călin și l-au culcat pentru totdeauna la pămînt, l-au transportat într-o lizieră de la marginea comunei Lungulețu. Apoi, la ore mici din noapte, l-au așezat neînsuflețit pe calea ferată București—Pitești. Domnul Gheorghe Leafu, șeful de post din Lungulețu, a dat o mînă de ajutor în identificarea și prinderea otrepelor.

Ea i-a dat viață, el i-a luat-o

Domnul colonel Ioan Negruță, șeful Inspectoratului Județean de Poliție Bistrița-Năsăud, ne relatează un alt caz cutremurător : Sbincă Palaghia, de 78 de ani, din Bistrița Bîrgăului, o amărîtă de bătrînică oarbă, a fost ucisă, cu sînge rece, cu un sadism feroce, de către chiar fiul ei, **Sbincă Ionel** (șofer din Bistrița-Bîrgăului). Ce l-a determinat pe acesta să-i ia viața aceleia care l-a pus lîngura în mînă și l-a învățat să spună cuvîntul „mamă", e greu de știut...

Au aruncat cadavrul în groapa cu gunoi

Abrudan Maria, din Tileaga, județul Bihor (str. Crișan nr. 1042), nu avea decît 39 de ani și oarecare experiență la activ într-u amor. Cu ajutorul neprecupețit al fraților săi, **Viorel Capris** (21 ani) și **Aurel Capris** (26 ani), din comuna Brusturi, județul Bihor, amantului Mariei Abrudan, Florian Petrucă, l-au fost numărate zilele în acea seară. 33 ani pe muchie. Vîrstă fatidică. Cei trei l-au lovit pe Florian cu un topor în spate și cu un par în cap. Apoi l-au pus un căluș în gură și un juvăț în gît. Voiau să simuleze o sinucidere. Pînă la urmă s-au gîndit că este mai profitabil să-l arunce în groapa de gunoi de grajd.

Criminal la 16 ani

Constantin Duguțin (țigan din Agîrcia, comuna Vișoara, județul Neamț) are 16 ani. La ora 1 după miezul nopții a pătruns, prin efracție, în căsuța bătrînei Elena Birgeoanu (80 de ani). Scopul ? Tîlhăria și jaful. După ce a maltratat-o pe octogenară, a ucis-o, apoi a dat foc casei, să-și șteargă urmele. Pînă la urmă, amprentele papilare au fost acelea care l-au adus pe anchetatori la făptaș.

După o „reeducare" draconică, la majorat, numitul Duguțin va mai sta cîteva cincinale la lumina clar obscură a celulei.

Alcoolul și toporul

Epure Ioan din Pașcani, după ce a consumat la domiciliu o mare cantitate de alcool, s-a îndreptat spre locuința prietenului său Vasile Bostan, din cartierul „Lunca", să vizioneze un meci la TV. Văzînd că lumina era stinsă, s-a întors spre casă, pe un drum mai scurt. Drumul ducea și prin bătătura Mariei Lupoaie din Pașcani, femeie văduvă de 48 de ani. Epure l-a aplicat femeii lovituri de topor și a transportat cadavrul pe malul rîului Siret, apoi l-a aruncat într-o copcă, făcută de pescari. Acum, numitul Epure jumătate om, jumătate fiară, meditează, după gratii.

L-a ucis, l-a prădat și l-a aruncat în mare

Ion Raven a ieșit liniștit din barul de lîngă un ponton plutitor din Constanța, de pe malul mării. Era în jurul orei 1,30 după miezul nopții. Pe o balustradă din beton, destinată ghidării navelor către ecluză, stătea rezemat **Iordache Laurențiu** (țigan din Buzău). Iordache l-a „tușit" din senin un pumn în față lui Ion și l-a prăvălit cu capul de beton. Acesta a intrat în comă. După ce l-a prădat, Iordache l-a prăvălit pe Ion în apa canalului, apoi a dispărut. Poliția constănțeană a localizat întîi persoanele aflate la acea oră în bar, iar mai apoi a dat și de Iordache, iar acesta a dat de temniță (20 de ani).

Pagină realizată de
DORIN SĂLĂJAN ■
EVELINA MAZILU ■

O CRIMĂ CARE A ZGUDUIT CRAIOVA

Într-o seară de ianuarie, într-un scuar aflat la interferența străzii Bujorului cu Simion Bărnuțiu au fost descoperite fragmente din trupul unui bărbat care fusese pur și simplu ciopîrțit cu cuțitul.

Cercetările minuțioase întreprinse de organele în drept au descoperit rapid pe abominabilul asasin. Nu era nimeni altcineva, decît Maria Ene, învățătoare la Școala ajutătoare din Filiași, care locuia în blocul 107 din cadrul marelui cartier „Craiovița-Nouă". Pe fondul unor neînțelegeri ce dăinuiau de mai multă vreme între Maria Ene și soțul acesteia, Aurel Ene, s-a comis teribila crimă.

Așa se face că în noaptea de 12—13 iunie 1992, cînd copiii dormeau, Maria Ene s-a înarmat cu un cuțit de măcelărie și cu un sadism nemaiîntîlnit la o femeie își ucide soțul. Apoi a tîrît trupul victimei în bucătărie și a început să-l tranșeze. Capul și mîinile celui ucis au fost dispuse în frigiderul din apartament.

Restul trupului segmentat a fost așezat într-un geamantan și transportat de către asasină în scuarul amintit.

Oare, ce-or fi visat inocenții copii în noaptea aceea de pomină, cînd tatăl lor era ucis la un pas de ei, cu o bestialitate rar întîlnită ?

ION CEACIRU ■

SIDA ÎN ROMÂNIA

• *Ciuma secolului XX face ravagii și în țara noastră.*
„Flacăra" este abilitată să publice situația completă pe 1992

Cele mai recente informații privind evoluția morbidității (îmbolnăvirilor) SIDA în România, la 31 decembrie 1992, semnalează un total de 2 245 cazuri înregistrate, dintre care 1 300 la sexul masculin, adică 58,1%. Grupele de vîrstă cele mai afectate sînt : 1—4 ani cu 1585 cazuri, adică 70,9%, și 0—11 luni cu 471 cazuri, adică 21,1%. Statistica prezentată este cumulativă, cazurile luîndu-se în evidență pe măsura declarării și marcîndu-se vîrsta pe care bolnavul a avut-o în momentul stabilirii diagnosticului.

La adulți, cazurile cumulate sînt 134, predominînd la următoarele grupe de vîrstă : 30—34 ani, 20—24 ani și 35—39 ani. Dintre acestea 73, adică 54,5%, sînt de sex masculin.

Pe județe, după Constanța —cu un total de 714 cazuri — se situează : municipiul București — 308 cazuri, Giurgiu — 163 cazuri, Galați — 117 cazuri, Bacău — 76 cazuri și Mureș — 102 cazuri.

Vă prezentăm, alăturat, distribuția cazurilor SIDA pe grupe de vîrstă și sex.

Sursa acestor date este **Direcția Generală a Medicinii Preventive și Promovării Sănătății din Ministerul Sănătății — Programul Național SIDA.**

Credem că cifrele prezentate fac inutil orice comentariu. Singura noastră speranță rămîne educarea consecventă a semenilor noștri pentru evitarea factorilor de risc în ceea ce privește transmisia pe cale sexuală și respectarea întocmai a normelor igienico-sanitare în vigoare pentru evitarea transmisiei prin transfuzii.

BRINDUȘA NICOLAE

Distribuția cazurilor SIDA pe județe

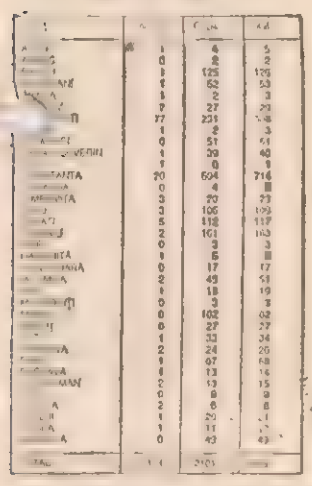

Grupa de vîrstă (ani)	M	F	Nr. total de cazuri	%
0 – 11 luni	264	207	471	21.1
1 – 4	932	653	1585	70.9
5 – 9	27	13	40	1 8
10 – 12	4	1	5	0 2
13 – 14	2	3	5	0,2
15 – 19	3	2	5	0,2
20 – 24	10	12	22	1.0
25 – 29	10	8	18	0,8
30 – 34	13	12	25	1,1
35 – 39	10	12	22	1 0
40 – 49	14	6	20	0,9
50 – 59	8	6	14	0,6
60 și peste	3	0	3	0,1
TOTAL	1300	935	2235	100

Distribuția cazurilor SIDA după calea de transmitere, la adulți.

Calea de transmitere	M	F	Nr. total de cazuri	%
Homo/bisexuală	14	0	14	10,4
Droguri i.v.	0	0	0	0
Hemofilie/coagulopatii	4	0	4	3,0
Recipient transfuzii	8	11	19	14,2
Heterosexuală	28	28	56	41,8
Altele/necunoscută	19	22	41	30,6
TOTAL	73	61	134	100

Distribuția cazurilor SIDA după calea de transmitere la copii

Calea de transmitere	M	F	Total	%
1. Mamă – copil				
Factori de risc mamă				
– droguri i.v.	0	0	0	0
– heterosexual	26	16	42	2,0
– alt/necunoscuți	50	23	73	3,5
2 Hemofilie/coagulopatii	5	2	7	0,3
3 Recipient transfuzii	344	247	591	28,1
4 Altele	802	586	1388	66,1
TOTAL	1227	874	2101	100

ATENȚIE, CETĂȚENI !
NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE:

Activitatea de control efectuată de inspectorii Oficiilor Județene pentru Protecția Consumatorilor, Corpurile de Control ale Prefecturilor și de Poliția Sanitar-Veterinară se dovedește a fi eficientă. Iată de exemplu

● La S.C. **DIMBO S.R.L. Brașov** — unitate de alimentație publică — s-a constatat că personalul nu cunoaște rețeta de **sandviciuri** și nici nu există rețete în unitate. În registrul de preț sunt specificate componentele (salam de Sibiu, mușchi filé și salam Carpați) pentru zece porții, **nu se respectă proporția, gramajul fiind cu cel puțin zece grame mai mic per sandvici la fiecare component.** S-a decis, deci, întreruperea activității acestei unități pînă la reglementarea situației.

● La S.C. **RESIL S.A. Ada Kaleh Sibiu** s-a dovedit că personalul servea **cafea preparată cu gust și miros de mucegai, nerespectînd rețeta declarată și „economisind" zațul rămas.**

● La S.C. **DECEBAL VELESCU S.R.L. Piatra Neamț** (bar de zi) s-a interzis practicarea prețurilor corespunzătoare categoriei I A, deoarece unitatea nu îndeplinea condițiile impuse de normele respective. Mai mult, **autorizația sanitară de funcționare nu era actualizată pentru 19.3** inventarul de servire, sticlărie și porțelan fiind de calitate inferioară categoriei barului, iar cuiere, fețe de masă și perdele lipsind cu desăvîrșire.

● La **S.C. ALCOM S.A. Unitatea nr. 208, județul Galați,** s-a oprit comercializarea produselor : brînză burduf fabricată de **S.C. PROLACTA S.A. Tecuci, fără etichete, certificat de calitate și zahăr import Turcia** ambalat în saci diferit inscripționați, **fără data fabricației și fără certificat de calitate.**

OFICIUL PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORULUI

Județul Giurgiu

La SC FORTUNA S.A. Giurgiu, prin p.v. 159/19.02.1993, s-a interzis comercializarea **produsului salam de vară cu valabilitate expirată.**

La SC ORIENT S.R.L. Giurgiu, prin p.v. 170/19.02.1993, s-au interzis la vînzare **banane cu caracteristici calitative neconforme (supracoapte).**

Județul Argeș

La SC AIVA Pitești, prin p.v. 17/113 din 17.02.1993, s-au retras de pe piață produsele : **salam italian (batoane murdare, culoare și gust modificat)** din producția SC ARGOTIN S.A. Curtea de Argeș și **parizer tip A (goluri de umplere cu zone verzui)** de la SC INCARF S.A. Curtea de Argeș. De pe ambele produse **lipseau elementele de identificare.**

Județul Mehedinți

La SC CICERO S.A. — cofetăria Turnu-Severin, s-au interzis la comercializare **produse de cofetărie preparate cu unt rînced și frișcă cu gust acru.**

BRINDUȘA NICOLAE

Cît timp amenzile aplicate sînt de-a dreptul „stimulative", acestе acțiuni de încălcare a legislației în vigoare se pot „dezvolta" nestingherit, punînd în pericol sănătatea consumatorilor mai puțin vigueni.

Adevărul despre bătaia încasată de Ștefan Ioan Dănescu, fiul ministrului de interne

Așa cum se știe, **ȘTEFAN IOAN DĂNESCU,** fiul ministrului de interne, elev al Liceului Alexandru Ioan Cuza din Ploiești (liceu unde este profesoară și mama lui, respectiv soția dlui ministru) a fost agresat. Dar nu de **trei** indivizi, cum scria în **Evenimentul Zilei,** ci de doi dintre cei 4 elevi ai Liceului Auto — Ploiești, veniți în incinta Liceului Cuza. Iată numele celor doi agresori: **Ioniță Eduard** (despre care se spune prin școală că „bate de rupe") și **Tudor Constantin,** elevi ai clasei a XII-a C.

În ceea ce privește cauza izbucnirii conflictului, se pare că cei doi agresori au răspuns la „avertismentul" lui Șt. I. Dănescu : „Bă, voi nu știți cu cine stați de vorbă !"

● Marți, 9 martie, în jurul prînzului a avut loc incidentul ● Seara, cei doi au fost deja arestați ● Miercuri au fost judecați cu procedura de urgență (care, din cîte știm noi, se aplică în cazuri extrem de grave). Pedeapsa — 3 luni de detenție ! ● În aceeași zi, la Liceul Al. I. Cuza s-a organizat un consiliu profesoral, unde s-a propus exmatricularea celor doi ● Joi, 11 martie, a fost declarat recurs, în urma căruia s-a hotărît ca bătăușilor să li aplice doar amenzi de cîte 10 000 de lei fiecăruia.

RALUCA VRABIE

Basarabia Phoenix

Cînd peste semînția românească de la răsărit de Prut betonul armat al deznaționalizării și rusificării părea definitiv turnat, ca o lespede de mormînt, s-a întîmplat o minune și basarabenii au fost salvați de distrugerea ființei lor naționale. Minunea a fost unirea cu patria-mamă România, înfăptuită în urmă cu 75 de ani, la 27 martie 1918. Trecuseră nu cinci secole, ca în poveste, ci o sută și ceva de ani de grea robie străină, cînd Basarabia a renăscut din propria-i cenușă și s-a arătat lumii cu chip frumos și strălucitor ca fiică preaiubită a României Mari. De n-ar fi fost acea renaștere, basarabenii s-ar fi dizolvat în masa de venetici ori azvîrliți de ruși în patru vînturi, iar pămîntul Basarabiei ar fi rămas cotropit.

Peste numai un sfert de veac, Phoenix Basarabia a fost omorîtă din nou, arsă pe rugul bolșevismului sălbatic. La capătul a patru decenii de stăpînire kremlinistă, românismul de pe pămînturile de dincolo de Prut era numai cenușă și ruină. Revirimentul s-a produs la sfîrșitul anilor '80, în condițiile perestroikăi, a cărei contribuție (involuntară) la redeșteptarea națională din imperiul sovietic este indiscutabilă. Basarabenii au luptat cu bărbăție și curaj pentru a se reafirma ca români, pentru a redeveni români și în această luptă au obținut o serie de succese. A fost aceasta a doua renaștere a Basarabiei, dătătoare de mari speranțe pentru românii de pretutindeni.

Care mari speranțe nu s au împlinit. Fiindcă în decurs de numai cîțiva ani, Phoenix Basarabia a ars iarăși, iar cenușa ei este vizibilă de la distanță. S-a petrecut acest lucru în primul rînd din cauza ursului rusesc. Acesta, căzut din copac și amețit bine, a stat o vreme liniștit. Pe urmă, revenindu-și, a început să-și arate ca mai înainte ghearele și dinții și să mîrîie înfricoșător. Despre asta am scris și am să mai scriu. Aici aș vrea să spun cîteva cuvinte despre cea de-a doua cauză principală a transformării de acum în cenușă a Phoenixului basarabean — eșitudinea și lucrarea basarabenilor înșiși. Începînd, desigur, cu a politicienilor. De dragul posturilor, a osului de ros, cea mai mare parte a nomenclaturii basarabene de acum face uitat pactul Ribbentrop-Molotov, adică se preface a nu ști că Basarabia este o parte din România, smulsă cu forța și înstrăinată ilegal. Ei, politicienii basarabeni cu cele mai mari răspunderi, vorbesc de „limba moldovenească" și de „poporul moldovenesc", adică de lucruri care nu există în realitate, pentru a-și fundamenta opoziție la unirea cu România : să facem cum dorește norodul, să dregem cum vrea norodul etc. Care norod ? Care popor ? Poporul este unul singur, poporul român, și dacă e să consultăm voința lui, trebuie s-o facem cu tot norodul odată.

Dar nu numai politicienii (din Basarabia) greșesc. O fac și alții. Se înșală profund acei basarabeni care cred că ei vor putea duce o viață normală, adevărată, altfel decît într-o Românie încă o dată unită, încă o dată Mare. În afara României, basarabenii nu vor fi decît slujitorii altora și nu propriii lor slujitori, supușii altora, și nu propriii lor stăpîni, vor fi străini în propriul lor teritoriu,, pentru că na vor avea niciodată de-adevăratelea o țară. Mai întîi, pentru că nu se fac țări peste noapte, încropite din cîteva comune sau cîteva județe. O știu prea bine basarabenii, care se tovesc de acțiunile separatiștilor din Transnistria și din sud. Însă, trebuie s-o spunem foarte clar și răspicat, oricît de tare n-ar plăcea acest lucru multora, chestiunea se pune absolut la fel, fie că-i vorba de „republicile" nistreană și găgăuză, pe de o parte, fie de Republica Moldova, pe de altă parte. Deosebirea este doar de scară. Basarabia, chiar întreagă, adică împreună cu părțile de sud și de nord, aflate în prezent sub ocupație ucraineană, nu poate constitui singură o țară, întrucît îi lipsesc multe din condițiile minimale necesare : o geografie adecvată, resursele naturale necesare, o infrastructură viabilă, capacitatea de a-și apăra frontariile, un popor distinct și numeroase altele. Însă chiar dacă am face abstracție de neîntrunirea acestor condiții, Basarabia tot n-ar putea exista ca adevărat stat independent, din cauza Moscovei, care înfăptuiește cu sîrg palestinizarea fostelor republici sovietice, adică o ocupație militară perpetuă, cu care să-și asigure controlul asupra lor. Mai pe larg despre acest lucru cu alt prilej.

Acum, o ultimă chestiune. A 75-a aniversare a unirii ei cu patria-mamă găsește Basarabia la pămînt. Dar găsește o Românie viguroasă (a nu se confunda organismul sănătos și puternic al României cu dificultățile întîmpinate — de care au parte toate statele foste socialiste — și cu certurile dintre politicieni). România este capabilă să suporte costul Unirii, așa cum a făcut-o și în 1918. Pentru că, spre deosebire de vest-germani, care au sentimentul că a venit sfîrșitul lumii dacă le a scăzut venitul cu cîteva mărci și care, de aceea, nu încetează o se lamenta că-i foarte mare prețul reunificării, noi, românii, avem caracter, ne mulțumim cu puțin și ținem zdravăn la tăvăleală. Și ieșim deasupra nevoilor. Iată de ce o nouă reînviere a Basarabiei din propria-i cenușă este posibilă, dar numai la sînul patriei-mame. Și va fi a treia strigare a îngerului, vestind renașterea basarabeană definitivă.

ION D. GOIA ■

Elțân a tăiat nodul

De mai multe luni în Rusia evenimentele se desfășoară în cicluri, după un scenariu-șablon : președintele Boris Elțân se ia la trîntă cu parlamentul, decis să tranșeze în favoarea sa lupta pentru putere, și de fiecare dată încercarea de forțe se termină în coadă de pește. Așa s-a întîmplat la Congresul Deputaților Poporului de acum două săptămîni, cînd Elțân a părăsit în chip demonstrativ incinta parlamentului, dîndu-i lui Hazbulatov ocazia de-a declara că el a obținut victoria. Președintele, evident, n-a acceptat această interpretare și și-a pregătit minuțios următoarea mutare pe tabla de șah. Mutarea a fost făcută la sfîrșitul săptămînii trecute, cînd Elțân a anunțat introducerea administrației prezidențiale directe și organizarea la 25 aprilie, a unui referendum. S-au întîmplat pe urmă de toate : și reacție violentă a lui Hazbulatov, și luarea de poziție a lui Cernomîrdin în favoarea președintelui, și precizările ministrului apărării Gracev cum că armata nu se amestecă în politică, un fel de reafirmare a neutralității armatei, dar care de astă dată a sunat mai ales ca un avertisment dat Congresului că armata nu se pune în slujba cutărui sau cutărui partid, și declarația proelțânistă a lui Șevardnadze, și luările de poziție în favoarea lui Elțân ale străinătății, și mișcările de stradă pro-Elțân, și demonstrațiile bolșevice anti-Elțân — nimic n-a lipsit.

Acum, omenirea urmărește cu sufletul la gură cele ce se întîmplă în Rusia. Fiindcă toate frămîntările și contorsionările respective au loc într-o țară care, pe de o parte, are o importanță imensă, din toate punctele de vedere, pentru liniștea și echilibrul pe mapamond, iar, pe de altă parte, n-a cunoscut cu adevărat niciodată democrația. Faptul că rușii nu știu ce este regimul democratic, fie și din cauză că au trăit peste șapte decenii sub regim bolșevic, l-a făcut pe mulți să susțină că rușii ar fi inapți genetic pentru democrație, avînd în vedere și sorgintea și conformația lor asiatică, o stare de semisălbăticie. Ca atare, rușii ar fi guvernabili numai ca cnutul, sau, în termeni moderni, ar putea fi ținuți în frîu numai de un regim de mînă forte. A spus-o nu de mult însuși Soljenițân. A reieșit și dintr-un recent sondaj de opinie efectuat în țările est-europene și în fostele republici sovietice. Morala ar fi : oe te mai chinui, Elțân, să păstrezi aparențele, ce mai umbli cu mănuși ? Pune biciul pe ei ! Cu alte cuvinte, există ideea că Elțân nu va izbuti, oricît ar vrea, să descurce stînd în fotoliu încălcitul ghem al politicii și al situației din Rusia și că singura soluție ar fi să scoată sabia și să taie nodul. Pe urmă să țină sabia zdravăn în mînă. Și iată c-a făcut-o.

Oricum, în Rusia evenimentele — vorba lui Preda — nu mai au răbdare, se precipită. Va fi oare în Rusia război civil ?

ION D. GOIA ■

Puterile „clandestine"

„Clubul nuclear" se extinde

• Va fi secolul 21 un coșmar ?

Închiderea expresă a granițelor R.P.D. Coreene și declararea „stării de semi-război", fără ca menționata stare de conflict aproximativ să vizeze oficial Seulul, reașează pe terenul faptului consumat problema diseminării armamentului nuclear. Tradiționalele manevre americano-sudcoreene desfășurate de curînd nu au perturbat, conform unor reguli riguros respectate de multă vreme, viața nordcoreenilor. Joaca de-a războiul din sud a fost, însă, brusc dilatată în nord. Decizia autorităților de la Phenian avea nevoie de o explicație pentru recenta „etanșeizare" a republicii populare. Ea s-a găsit în teatralele manevre sudice. În felul acesta, iminentul control al echipelor AIEA a fost evitat, iar dispozitivele ultra-secrete unde se articulează programul nuclear militar al R.P.D. Coreene rămîn scutite de exigența indiscretă a unei agenții internaționale specializate în depistarea de inamici nucleari clandestini. Mesajul Phenianului este clar : regimul comunist local nu consideră că s-au copt condițiile pentru un armistițiu ideologic spectaculos.

Proliferarea panopliei nucleare pe orizontală are loc într-un moment cînd escalada pe verticală s-a încetinit. Nici S.U.A. și nici fosta U.R.S.S. nu mai manifestă febrilitatea de odinioară în dezvoltarea unei descurajări reciproce de mari proporții. Cele două superputeri au ajuns la acest prag de chibzuință, după decenii de consumuri gigantice complet inutile. Atît Moscova, cît și Washingtonul se dotează nuclear în proporții care nu mai erau elocvente. Forța de șoc a fiecăruia depășea substanțial capacitatea unei exterminări reciproce de un număr impresionant de ori. Cui folosea această spirală care perforase plafonul unei chitanțe de 1 000 de miliarde de dolari anual ? Relaxarea neașteptată a celor două sisteme antagonice, pulverizarea mecanismelor totalitare și surparea Tratatului de la Varșovia au modificat structural logica înarmărilor nucleare. Foștii inamici ireductibili s-au astîmpărat. Dar animozitățile locale, ambițiile regionale și tranșările militare de conturi politice continuă.

În paralel cu anestezia înarmării de vîrf, s-a instalat, pe zone întinse ale lumii, o stare de război clasic, avînd coerența înfruntării de lungă durată. În paralel, țări asiatice, orientale, sau sud-americane țintesc cristalizările de perspectivă ale unor influențe regionale. În acest cadru, apelul la tehnologia nucleară capătă relevanța logică a conturării unor **noi centre de putere la nivel regional.** Asiduitatea manifestată de numeroase țări în vederea intrării în fapt în „clubul nuclear", altădată restrîns și performant, anticipează noi decantări doctrinare și strategice. S.U.A. sau Rusia nu vor ajunge încă multă vreme de acum încolo în postura de puteri nucleare secundare. **Dar este de prevăzut că alte state vor accede la o credibilitate de ripostă alarmantă în raport cu vechile raporturi de autoritate.** Ca atare, multe din atuurile de pînă acum, deținute cu o monotonă rigoare de Moscova și Washington, vor ceda în fața presiunii puternic înarmate a lumii a treia. O lume săracă, dar orgolioasă și angrenată în cîmpul magnetic al violenței mondiale tocmai de către dezordinea gestionată precar de foștii „dirijori".

RADU BUDEANU ■

Pace contra înălțimi...

După ce a efectuat o **VIZITA-BLITZ** la Washington, unde a discut cu președintele Clinton despre Rusia, președintele **Mitterrand** s-a repezit, tot blitz, la Moscova, pentru a discuta cu Boris Elțin despre relațiile Moscovei cu Occidentul. În ambele cazuri s-a pus accentul pe aceeași spinoasă problemă : fără sprijin capitalist imediat și substanțial, socialismul e pe cale de a se naște a doua oară. La conferința de presă din capitala Rusiei, care i-a reunit pe Elțin și Mitterand, primul a declarat că victoria tranziției nu este „ireversibilă". Cu aceeași amărăciune, cel de al doilea a fost de acord. ● **„Securitatea ISRAELULUI** trebuie asigurată iar poporul israelian nu poate ajunge la pace dacă nu se simte în siguranță", a declarat președintele american după ce a anunțat că SUA va pompa, anual, Israelului 3 miliarde de dolari. Premierul israelian, Yitzac Rabin, a precizat, la rîndul său, că Israelul este dispus la un compromis, fiind gata să înapoieze Siriei o parte din Înălțimile Golan, în schimbul păcii cu arabii. În felul acesta se obțin bani, pace și siguranță. Ceilalți pierd înălțimile, banii și războiul. ● Pentru a ridica moralul trupelor britanice dislocate în **CROAȚIA** sub mandatul ONU, **prințul Charles**

al Marii Britanii a făcut o **vizită la Split.** Moralul autohtonilor nu mai trebuie ridicat pentru că nu mai există. ● În **CHINA,** angajații guvernamentali se vor reduce cu 50 la sută și trei ministere urmează să se desființeze. Aceasta în vederea reducerii deficitului financiar. În contrapartidă, **bugetul de înarmare va crește cu 7,5 miliarde de dolari.** O serie de vecini incredili declară că cifra nu e adevărată : bugetul de înarmare ar crește cu valori mult mai impozante. Ceea ce neliniștește statele din zonă este masiva achiziție de armament sofisticat, la prețuri scăzute. ● **Catastrofala furtună** care a afectat coasta de est a STATELOR UNITE și a produs **160 de morți,** precum și imense pagube materiale, a fost anticipată pe calculator. Traseul dezastrului fusese precizat cu cîteva zile înainte meteorologilor rămînîndu-le să aștepte confirmarea preciziunii. S-a confirmat, dar a costat mai mult ! ● Organizația extremistă de stînga „Dev Sol" organizat un show terorist de mari proporții, care a amuțit întreaga TURCIE. Într-o singură noapte, peste **20 de bănci și mari firme** au avut aceeași soartă : **mecanisme explozive** le-au distrus în modul cel mai spectaculos. Ca și în cazul anchetelor întreprinse în New York și Bombay, unde explozii de același tip au perturbat liniștea publică, firul crimelor rămîne complet confuz.

RADU BUDEANU ■

CADRILATERUL N-A FOST UITAT

Dobrogea a fost și este un străvechi pământ românesc. Ea a fost locuită, din cele mai vechi timpuri, de ramura tracă a geților, ai căror urmași sunt românii. ● Vreme de șapte sute de ani, până la pătrunderea bulgarilor în Balcani, Dobrogea a fost o zonă aparte, denumită **Scythia Minor**, în cadrul provinciei Moesia de Jos, romanizată apoi în întregime. Prin urmare, colonizările slave de la începutul secolului al VII-lea au găsit ținutul populat de o lume romanică. ● Începînd cu anul 860, Dobrogea s-a aflat sub înrîurire bizantină vreme de aproape trei secole. Populația băștinașă era denumită **valahă** și se considera urmașă a coloniștilor romani. ● Domnitorul Mircea cel Bătrân va izbuti să treacă în componența Țării Românești partea nordică a Dobrogei, cu Silistra. ● Războiul de independență din 1877—1878 a adus la matcă mare parte din Dobrogea străbună, act legitim, confirmat ca atare și de către Congresul de pace de la Berlin. ● După al doilea război balcanic, Tratatul de pace de la București, semnat la 10 august 1913, stabilea noua graniță dobrogeană româno-bulgară : Ea pornea de la Dunăre, din sus de Turtucaia, și ajungea la Marea Neagră, la sud de Ekrene. Președinția Congresului a aparținut premierului român Titu Maiorescu. România a contribuit decisiv la restabilirea păcii în Balcani, sporindu-și astfel prestigiul internațional. Dobrogea românească a fost întregită cu două județe, **Durostor** (cu reședința la **Silistra**) și **Caliacra** (cu reședința la **Basargic**). ● Județele respective constituiau bucata de pămînt dintre Dunăre și Marea Neagră cunoscută — după configurația granițelor sale — sub numele de **Cadrilaterul Românesc**, avînd o suprafață de 7 726 km² și o populație de 378 027 de oameni (recensământul din 1930). ● În urma războiului mondial din 1914—1918, prin Tratatul de pace (art. 27, pct. 5), încheiat la Neuilly-sur-Seine între Puterile Aliate și Asociate și Bulgaria, s-a reconfirmat frontiera româno-bulgară stabilită prin Tratatul de pace de la București. ● După „ultimatumul Molotov" din 27 iunie și după „diktatul Ribbentrop—Ciano" din 30 august 1940, au fost smulse din trupul României Basarabia, Bucovina de Nord, Ținutul Herța și Transilvania de Nord. ● S-a întîmplat apoi la fel cu Cadrilaterul. Țara noastră a fost din nou victima presiunilor din exterior pentru cedarea de teritorii. La 7 septembrie 1940 a fost semnat Tratatul de la Craiova, prin care granița dintre România și Bulgaria revenea la cea fixată prin Tratatul de la Berlin. ● După război, prin Tratatul de pace de la Paris, frontiera româno-bulgară rămînea cea precizată la 7 septembrie 1940.

Reproducem în cele ce urmează un fragment dintr-o corespondență a agenției bulgare de presă B.T.A. : „**Ziarul bulgar «Nova Silistrenska Tribuna» descrie drept «o manifestare de naționalism și intenții de revendicări teritoriale» declarația făcută de președintele român Ion Iliescu la ceremoniile desfășurate la Iași cu prilejul celei de-a 134-a aniversări a unirii Valahiei cu Moldova. Într-un editorial apărut în ziarul din Silistra se arată că referirea făcută de președintele Iliescu la «unificarea tuturor teritoriilor românești» și apelurile sale de «a urma exemplul strămoșilor» nu pot fi interpretate decît ca o reactivare a speranțelor deșarte ale naționaliștilor într-o Românie Mare. Ziarul cere consiliului municipal și primăriei Silistra, precum și parlamentarilor să insiste pe lîngă autoritățile bulgare să acționeze astfel încît «asemenea ieșiri să nu mai îngrijoreze populația din zonele de graniță, în primul rînd din Dobrogea». Potrivit ziarului citat, cele petrecute demonstrează că «oficialitățile române nu au renunțat la pozițiile lor naționaliste și la pretențiile față de teritoriile țărilor vecine». Între 1919 (sic !) și 1940, sudul Dobrogei a făcut parte din România. Bulgaria a recîștigat teritoriul ca urmare a încheierii Tratatului de la Craiova sub patronajul germanilor".**

Imagine din Turtucaia — 1938

Față de acest text, sunt de făcut cîteva observații :

1) Pretenții față de teritoriile țărilor vecine România n-a avut niciodată și, deci, nu se pune problema de a renunța sau nu la astfel de pretenții, conform principiului că nu poți renunța la ceea ce nu ai. În schimb, România a avut și are **drepturi** asupra teritoriilor românești aflate acum în componența altor state. Pretențiile românești, cînd va fi să fie formulate, se vor bizui, evident, pe aceste drepturi.

2) Ca și Basarabia, Cadrilaterul a fost cedat de România în 1940, sub presiunea lui Hitler (o spune, eufemistic, chiar ziarul din Silistra, cînd vorbește de „patronajul germanilor"). Or, se știe, toate lucrăturile lui Hitler s-au desfăcut, toate ferecăturile lui s-au desferecat, toate făcăturile lui s-au desfăcut. Toți cei păgubiți și furați de Hitler, ori sub patronajul lui Hitler, și-au primit bunurile înapoi. A mai rămas să și le primească și România, lucru care, cu siguranță, se va întîmpla. Aceasta este mersul istoriei, în ciuda unor piedici de moment ori conjuncturi nefavorabile. Atunci, de ce crede ziarul amintit că Bulgaria trebuie să rămînă pe vecie cu un cadou primit din partea lui Adolf Hitler ?

3) Fiind vorba de revenirea la patria-mamă a unor teritorii românești ce ne-au fost răpite și nu de revendicarea unor teritorii străine, e limpede că refacerea României Mari nu înseamnă „speranțe deșarte", ci o năzuință firească a tuturor românilor.

ION D. GOIA ■

În plin secol XX a reapărut... pirateria !

● *Folosind ambarcațiuni rapide și arme automate, pirații au devenit un real pericol*

Într-o noapte de mai, cînd cerul era întunecat iar marea calmă, Kots Panjang, un transportor de 7 727 de tone, din Singapore, aluneca liniștit pe un canal strîmt, canalul Phillip, mergînd către portul indonezian Semarang. În jurul orei 4 a.m., Park Tae II, căpitanul vasului, a auzit bătăi în ușă. Imediat și-a dat seama — piraților ! Aceștia au încercat să spargă ușa cu o rangă. După cîteva minute de luptă, trei oameni înarmați cu săbii au năvălit în cabină, l-au legat, apoi au trecut la jefuirea vasului. Au luat 3 400 de dolari în cash și cîteva lucruri de preț ale echipajului.

Piraților au devenit o adevărată calamitate a mărilor, iar în majoritatea cazurilor, conducerile țărilor respective se pare că sînt fără putere — nu îi pot opri în nici un chip. Marea Chinei de Sud este de secole un loc preferat, pentru atacuri și jaf, ale piraților Acum, pirateria s-a răspîndit și pe coastele Americii Latine, pe coasta de vest a Africii, în apele Braziliei.

Organizația Maritimă Internațională a raportat peste 200 de atacuri ale piraților în sud-estul Asiei, în anul 1991, concentrate de-a lungul a 1 600 de km ai strîmtorii — de la capul nordic Sumatra, pînă la cel estic, Java. Cifra este comparată cu cea din 1990, de numai 60 de atacuri, și cu cea din 1989 de... trei atacuri.

Dar, oriunde ar fi, acești „corsari" acționează după modele similare. De obicei, atacă noaptea tîrziu, cînd majoritatea echipajului doarme și cînd vasul alunecă încet printr-o strîmtoare sau în apele de coastă. Ei sînt reped în ambarcațiunile lor mici, capabile de viteze de peste 40 de noduri. Leagă echipajul vaporului, uneori chiar îl țin sub teroare, luînd apoi orice sumă de bani sau orice obiect de preț pe care îl găsesc. Misiunea este de obicei executată în aproximativ 20 de minute, după care ei dispar departe în întuneric. Rareori omoară pe cineva, deși în august 1991, inginerul șef al unui vas de transport a fost împușcat mortal și aruncat peste bord, în timpul atacului unei bande de 25 de pirați înarmați, pe coasta de est a Malaeziei. În acest caz neobișnuit, pirații au intenționat să fure vasul cu totul, deoarece conținea echipamente electronice deosebit de scumpe.

Iată opinia lui Michael Farlie, directorul Asociației Proprietarilor de Vapoare din Hong Kong, referitoare la situația din Indonezia : „Este o acțiune comună, un complot am putea spune, în care sînt implicate Marina Indoneziană, Poliția Marină și agenți vamali. Bineînțeles nu există dovezi în acest sens". Evident că guvernul Indoneziei dezmînte aceste afirmații, iar în iulie 1991 anunță arestarea a 30 de pirați pe Canalul Phillip. Mulți vaporeni afirmă că această măsură nu a fost decît un „gest simbolic".

O problemă esențială este și faptul că, în realitate, numărul atacurilor este cu mult mai mare decît cel al incidentelor raportate oficial. Unii proprietari de vase refuză să declare atacurile, deoarece îi costă în jur de 25 000 de dolari pe zi pentru a ține un vas comercial în port, în timp ce echipajul este intervievat de poliție.

Cîțiva proprietari insistă totuși în necesitatea introducerii unor măsuri drastice. Malaezia a sugerat instalarea unor gărzi înarmate, pe vapoare alese la întîmplare, alții pledează pentru îndesirea utilizării patrulelor în aer. Însuși Farlie recomandă căpitanilor să întărească paza noaptea, sau să lumineze puternic corăbiile, pentru a descuraja pirații și a-i împiedica să se strecoare pînă la corabie.

Dar... orice precauții ar lua, proprietarii de vapoare sînt pe deplin conștienți că prețul plătit de ei pentru vindecarea acestei adevărate „epidemii piraterice" este, din păcate, în continuă... creștere !

Traducere și adaptare de RALUCA VRABIE ■

Time, nr. 40

Cum se împacă românul cu Dumnezeu

• *În diversitatea de culte și rituri, toleranța este singura cale*

Fenomenul religios din România este ordonat în 15 culte și peste 120 de asociații cu caracter religios recunoscute oficial și luate în evidența Secretariatului de Stat pentru Culte. **În afara acestora, mai există cîteva zeci (nu se știe precis cîte) care nu sînt în evidența secretariatului amintit. Cele patru culte neoprotestante recunoscute, cele 120 de asociații ținute în evidența Secretariatului de Stat, precum și asociațiile religioase neevidențiate de Secretariat sînt cunoscute în popor sub numele de SECTE, iar credincioșii care le alcătuiesc sînt numiți SECTANȚI. SLCTA este o ramură (mișcare religioasă) desprinsă din trunchiul principal al unei biserici-mamă, cel mai adesea în urma unor divergențe privind dogma.**

În timpul regimului comunist, o seamă de slujitori ai credinței, din cadrul cultelor acceptate de stat, precum și din rîndul celor neacceptate, s-au sacrificat pentru demnitatea credinței lor.

Vă prezentăm în această pagină un tablou al fenomenului religios din România, punînd separat accentul pe mișcările religioase scoase în afara legii (este vorba de decretul 177 din 1948, cunoscut și sub numele de Legea Cultelor) și pe martirii credinței creștine ortodoxe, catolice și greco-catolice. Precizăm că nu există pînă în acest moment o altă Lege a Cultelor, deși așa ceva se impune cu necesitate.

Cultele religioase recunoscute de statul român

Culte tradiționale :

BISERICA ORTODOXA ROMÂNĂ

80% din numărul total al credincioșilor din România aparțin acestui cult. Aproximativ 18 milioane de credincioși ortodocși sînt organizați într-o Patriarhie autocefală, condusă de Sfîntul Sinod, în fruntea căruia se află Patriarhul. Patriarhia Română e compartimentată în cinci mitropolii, nouă arhiepiscopii și nouă episcopii.

BISERICA ROMANO-CATOLICĂ

Există o arhiepiscopie (București), cinci dioceze (Alba Iulia, Iași, Satu Mare, Oradea și Timișoara) și un ordinariat catolic armean. Biserica Romano-Catolică numără 1,3 milioane de credincioși, dintre care 800 000 maghiari, 400 000 români, 50 000 germani, iar restul de alte naționalități.

BISERICA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA (GRECO-CATOLICĂ)

Este compusă din patru dioceze (Cluj, Oradea, Baia Mare, Lugoj) și o mitropolie. Cuprinde aproximativ 228 000 credincioși, cu toți români.

BISERICA ARMEANĂ

Are o episcopie la București și cuprinde sub jurisdicție și armenii din Bulgaria. Numărul aproximativ al membrilor este de 5 000.

CULTUL CREȘTIN DE RIT VECHI

Cuprinde circa 50 000 membri ai minorității ruse.

Biserici protestante :

BISERICA EVANGHELICĂ DE CONFESIUNE AUGUSTANĂ (LUTERANĂ)

Cuprinde aproximativ 30 000 membri, în majoritate de naționalitate germană.

BISERICA REFORMATĂ (CALVINĂ)

Are circa 700 000 membri și două episcopii (Cluj-Napoca și Oradea).

BISERICA EVANGHELICĂ SINODO-PRESBITERIANĂ

Cuprinde 30 000 membri, din care marea majoritate maghiari. În afara acestora, mai cuprinde cîteva mii de slovaci și cîteva sute de români.

BISERICA UNITARIANĂ

Cuprinde 70 000 membri de naționalitate maghiară.

Biserici neoprotestante :

CULTUL BAPTIST DIN ROMÂNIA

Cuprinde circa 110 000 membri.

CULTUL ADVENTIST DE ZIUA A ȘAPTEA

Cuprinde peste 50 000 membri.

CULTUL PENTICOSTAL

Cuprinde peste 300 000 membri.

CULTUL CREȘTIN DUPĂ EVANGHELIE

Cuprinde peste 30 000 membri.

Alte culte :

CULTUL MUSULMAN

Cuprinde circa 55 000 membri de naționalitate turcă și tătară.

CULTUL MOZAIC

Cuprinde circa 18 000 membri, evrei, organizați în 68 de comunități

Noua mișcare memorandistă

Cu aprobarea Mitropoliei Blajului, a luat ființă **Noua Mișcare Memorandistă**, care are un singur scop : să ceară dreptate pentru **Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică)**. Martirizată sub regimul comunist, această Biserică Românească nu și-a reprimit nici astăzi lăcașurile de cult și alte bunuri luate abuziv în anul 1948 de către Statul comunist. Mai mult, credincioșii ei sînt ținta unei calomnieri și a unei atitudini vădit ostile, extinse larg mai ales în mediul sătesc. În Transilvania, pentru a cărei eliberare și unire cu România au luptat românii uniți timp de două veacuri și jumătate, singurii persecutați astăzi — și încă de către proprii lor frați — sînt românii uniți. Se calcă astfel justiția dumnezeiască și cea omenească și se sfidează trecutul erois al acestei Biserici luptătoare pentru drepturile poporului. Mai mult, se nesocotește un principiu fundamental al alcătuirii statului național român unitar formulat în **Hotărîrea unirii Transilvaniei cu România**, din 1 decembrie (cap. III, pct. 2) : „Egala îndreptățire și deplina libertate autonomă confesională pentru toate confesiunile din stat", cu toate consecințele ce pot decurge de aici. Noul **Memorandum** cere să se recunoască formal și practic prevederea din art. 22 al **Constituției din 1923** : „Biserica creștină Ortodoxă și cea Greco-Catolică sînt Biserici românești" și să înceteze situația faptică de tolerați religios în propria lor țară pentru clericii și credincioșii români uniți, care nu se bucură de drepturile celorlalte culte. Se apelează la clerul ortodox ca să contribuie la o înțelegere frățească între „cele două strane" (ortodoxă și catolică), prin interzicerea oricărei violențe verbale și fizice împotriva uniților din partea unor credincioși ortodocși. Întrucît în cazul românilor uniți se încalcă și **Declarația universală a drepturilor omului** (art. 18), adoptată de Adunarea Generală a ONU la 10 decembrie 1948, Noua Mișcare Memorandistă se adresează pentru sprijin moral deopotrivă Organizației Națiunilor Unite și Consiliului Europei (a cărui Convenție Europeană impune respectarea libertății religioase).

Apelăm la toți cetățenii indiferent de confesiune religioasă sau naționalitate, precum și la toți românii din exil, să sprijine Noul Memorandum prin semnătura lor scrisă (cu indicarea adresei). Semnăturile pot fi trimise pentru centralizare pe adresa : **Anton Moisin, str. Stadionului, 10/4,2342 — Victoria, jud. Brașov.** Noul Memorandum, însoțit de semnături, va fi trimis organelor puterii executive, legislative și judecătorești.

Dacă se va face dreptate românilor uniți, se va restabili pacea sufletească între românii ardeleni, întărindu-se puternic românismul în Transilvania. Să fim toți solidari în realizarea acestui act de dreptate spre binele tuturor.

Din partea organizațiilor A.G.R.U. ale Arhidiocezei [illegible]
Prof. Dr. ANTON MOISIN, coordonator.

Urgia comunistă a dărîmat biserici, ridicînd statui lui Lenin și Stalin, i-a schingiuit și i-a ucis pe cei ce poartă cuvîntul Domnului. Despre martiriul celor ce au murit pentru Credință, în numerele viitoare ale revistei.

Mișcări religioase interzise și secte cu practici aberante

În 1948, se emite decretul 177, cunoscut și sub numele de „Legea Cultelor". Prin acest decret, patru mari mișcări religioase sînt primite în rîndul cultelor oficial acceptate. Acestea patru cuprind credincioșii adventiști, baptiști, penticostali și creștini după Evanghelie. Această accepțiune a avut, pe de o parte, rolul de a reliefa caracterul democratic al relației statului comunist cu dizidența creștină neoprotestantă și cu viața religioasă în general, iar pe de altă parte a dat o lovitură dură grupurilor religioase mai puțin agreate de comuniști. Dintre acestea, mai reprezentative au fost „Martorii lui Iehova", „Nazarinenii", „Oastea Domnului", „Adventiștii de ziua a șaptea" ș.a. Aproape toți conducătorii locali ai acestor „secte" și mare parte din credincioșii care le compuneau au făcut detenție sub regimul comunist. Unii dintre ei nu s-au mai întors...

Făcînd notă aparte în peisajul sectar românesc două ramuri dizidente din cultul penticostal au alimentat legendele care circulau în popor pe seama credincioșilor nealiniați la decretul 177 din 1948 : „Tremuricii" și „Inochentiștii". „Tremuricii" aveau drept caracteristică specifică un comportament delirant, însoțit de lesinuri, datorat în bună măsură posturilor îndelungate ; în timpul acestor manifestări, cei căzuți în transă băiguiau ceva denumit de propriii teoreticieni „vorbirea în limbi" (analogie la Turnul Babel). Acest delir verbal era considerat ca rezultat direct al legăturii cu Dumnezeu. Grupul acesta dizident a dispărut cu începutul în jurul anilor '60. „Inochentiștii" susțineau teza nașterii întîmplătoare a Mîntuitorului. Potrivit acestei teze, anunțata venire a lui Hristos este de asemenea întîmplătoare ca și prima. Născut din împreunarea (întîmplătoare) dintre un bărbat și o femeie, Mîntuitorul se va întoarce pe pămînt în același fel : ca rezultat al unei împreunări. În consecință, „inochentiștii" întrețineau relații sexuale „la întîmplare" între ei, în speranța că rezultatul acestor raporturi va fi un copil care va mîntui lumea. Aceste orgii sexuale aveau loc la anumite date, într-o încăpere suficient de mare, neluminată, în așa fel ca să nu se poată premedita asupra formării perechii care va procrea. Evident, aceste întîlniri erau secrete. Și această sectă a dispărut între timp. Ceea ce trebuie reținut este că aceste grupuri nu aveau o răspîndire reprezentativă, ci pot fi considerate aberații (sau rarități) ale comportamentului religios la români.

MARIAN MARIN ■

FLACĂRA
CONSILIER ECONOMIC

Piața valutară

Decor de teatru

Dolarul continuă să fie subevaluat pe segmentul oficial al pieței valutare. Ramura oficială a cursului de schimb își păstrează ecartul de 25% față de ramura de piață. În zonele de circulație la negru, dolarul se vinde și se cumpără cu prețuri care oscilează între 730 și 750 de lei.

Am pierdut pariul cu mine însumi ; statul n-a avut curajul să dea frîu liber fixing-ului, cantonînd pe mai departe cursul în zona neutră a unui prag birocratic situat în jurul valorii de 590 de lei per dolar. Nu știu care sînt interesele care imprimă monedei naționale o situare excentrică în piață. Pot fi invocate o mie de motive. Nu le voi trece acum în revistă. Cert este faptul că, pînă cînd leul nu se va așeza pe un prag natural de schimb în raport cu valutele forte, economia românească va continua să funcționeze într-un decor de teatru, în care operatorii economici vor interpreta partituri tragi-comice sau de-a dreptul ridicole. Iluzia leului puternic, edificată pe supraevaluarea artificială a parității, ne va costa infinit mai mult decît recunoașterea onestă a realității determinate de forțele pieței.

Nici nu știți cît de mult aș vrea să nu am dreptate.

MARCEL APOSTOLESCU ■

ROMEXPO 1993

Anul 1993 este un an hotărîtor pentru economia țării. Și societatea ROMEXPO S.A., va susține în acest an, un examen deosebit ; în luna octombrie, Uniunea Internațională de la Paris va hotărî dacă TIB-ul va intra în circuitul marilor tîrguri și expoziții internaționale. Așa cum ne declara domnul Director General — George Cojocaru, „Romexpo este pregătită pentru confruntarea cu publicul și cu specialiștii în acest an, foarte încărcat deja. Romexpo se va prezenta în „haine noi", cu personal calificat pentru relații, întîlniri și informații, înființarea unui **Club al oamenilor de afaceri** și alte surprize plăcute ce vor fi dezvăluite la momentul potrivit".

Vă prezentăm alăturat programul tîrgurilor și expozițiilor specializate, organizate în anul 1993.

Sezonul expozițional va fi deschis de **BITME '93**, expoziție internațională de mașini pentru industria textilă, la care vor participa numeroase firme străine din sfera producției de echipament textil, precum și peste 150 de firme de confecții, tricotaje, textile și țesături din România.

Noi urăm mult succes atît pentru BITME '93 cît și pentru ROMEXPO SA.

DAN MIRCEA POPA ■

Programul tîrgurilor și expozițiilor specializate organizate în Complexul Expozițional în 1993

1. **BITME 29.03—02.04**
   Expoziție internațională de mașini pentru industria textilă
2. **ROMMEDICA 04.05—07.05**
   Expoziție internațională de instrumente și echipamente medicale
3. **ROMPHARMA 04.05—07.05**
   Expoziție internațională de medicamente umane și veterinare
4. **ROMCONTROLA 04.05—07.05**
   Expoziție internațională de aparatură și echipamente de control
5. **ROMORGADATA 04.05—07.05**
   Expoziție internațională de birotică
6. **ROMENVIROTEC 04.05—07.05**
   Expoziție internațională pentru cercetarea în domeniul protecției mediului
7. **EXPOCEMENT 04.05—07.05**
   Expoziție internațională pentru tehnologia producerii cimentului și societăți producătoare de ciment
8. **T.I.B.C.O. 31.05—06.06**
   Tîrgul internațional pentru bunuri de larg consum
9. **SALONUL INTERNAȚIONAL AL AUTOMOBILULUI 07.07—11.07**
   Expoziție internațională de automobile, motoare pentru vehicule, accesorii, piese de schimb și subansamble
10. **BIFE—TIMB 04.09—12.09**
    Expoziție internațională de mobilă
11. **T.I.B. 11.10—17.10**
    Tîrgul internațional București (tîrg tehnic)
12. **HOTEL 12.09—19.09**
    Expoziție internațională pentru hoteluri, restaurante și colectivități
13. **AQUA THERM 17.11—20.11**
    Expoziție internațională pentru tehnologia căldurii, ventilației și aer condiționat, echipament sanitar și protecția mediului
14. **AGRARIA 17.11—20.11**
    Expoziție internațională pentru agricultură, tehnologie agrară, instalații tehnice și creșterea șeptelului

Noi sîntem soluția!

Tocmai de 8 Martie a.c., în Salonul Bizantin al Cercului Militar Central a avut loc semnarea protocolului semnificînd lansarea oficială în România a firmei EPSON, cel mai important producător mondial de imprimante de calculator. Protocolul a constat în autorizarea firmei SCOP în calitatea de **distribuitor pentru România** al susnumitului producător. Firma SCOP își întregește astfel lista de companii de echipamente de tehnică de calcul pe care le reprezintă ca **distribuitor autorizat** cu un nou nume de prestigiu, alături de altele ca : IBM, COMPAQ, EVEREX, SUMMAGRAPHICS/HOUSTON, INSTRUMENT, AMERICAN POWER CONVERSION, AMERICAN SMALL BUSINESS CORPORATION, WESTERN DIGITAL, 3 Com, STANDARD MICROSYSTEMS CORPORATION, DIGIBOARD, TRUEVISION.

Aceasta înseamnă, pe de o parte, că beneficiarii SCOP (și sînt foarte mulți și foarte mari, de la MApN, și Banca Națională la COCA COLA) se vor bucura de cele mai bune imprimante din lume iar pe de altă parte, SCOP se consacră drept una din cele mai solide firme din branșă. Au participat DI NORBERT BRAUN, directorul Diviziei pentru Europa Răsăriteană, DI DRAGOȘ STAN, directorul comercial al SCOP, numeroși specialiști și reporteri. Asistența feminină a fost omagiată cu imense buchete de jerbere.

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Noi perspective ale colaborării economice româno-italiene

În baza Acordului guvernamental de colaborare economică, industrială și tehnică dintre România și Italia, în perioada 15—17 martie 1993 a avut loc la București sesiunea a XV-a a Comisiei economice mixte româno-italiene, finalizată prin semnarea unui acord de colaborare între cele două părți.

În cursul întîlnirilor cu delegația guvernamentală română, prezidată de dl Constantin Teculescu, ministrul comerțului, delegația italiană, condusă de dl Claudio Vitalone, ministrul comerțului exterior, s-a arătat interesată de dezvoltarea în continuare a cooperării economice și a schimburilor comerciale dintre cele două țări. Domnul Vitalone a evidențiat faptul că, în 1992, Italia a fost unul dintre cei mai importanți parteneri economici și comerciali ai României.

S-a decis înființarea unei Camere de comerț româno-italiene, precum și organizarea de întîlniri periodice între oamenii de afaceri români și italieni. În scopul unei cît mai bune cunoașteri de către agenții economici din cele două țări a mijloacelor necesare dezvoltării pe mai departe a colaborării bilaterale se va organiza, cît mai curînd posibil, un seminar în Italia. Totodată, partea italiană și-a exprimat disponibilitatea de a împărtăși părții române experiența proprie în domeniul comerțului internațional, prin trimiterea unui grup de experți în România.

ATENA ENEA ■

Computerland
BUCUREȘTI
Mașini de scris electronice
cu caractere românești
SMITH CORONA
Performanțe deosebite
la prețuri avantajoase !
Calea Dorobanților 152 sector 1, Tel./Fax: 633.32.27; 633.37.06
Bulevardul Unirii 15 sector 5, Tel./Fax: 312.75.68; 613.75.99

O primăvară rece la Paris

Se așteptă o „clătire semnificativă" a vremii după victoria opoziției în alegerile parlamentare

Există posibilitatea ca grupul industrial **Rhône-Poulenc** să fie integral privatizat, curînd după alegerile legislative din Franța, alegeri în urma cărora aproape toți observatorii îi văd „detronați" pe socialiști. Dacă partidele de centru-dreapta vor cîștiga într-adevăr competiția electorală, viitorul guvern va ceda acțiunile pe care le are unor investitori particulari. Statul francez este acum principalul acționar de la **Rhône-Poulenc**, deținînd 43 la sută din totalul activelor. Într-o declarație recentă, **Jean-Pierre Tirouflet**, directorul financiar al companiei, a estimat la 2,76 miliarde de dolari valoarea acțiunilor care vor fi puse în vînzare, anunțînd, totodată, și intenția conducerii acestui gigant al industriei chimice de a emite simultan un pachet suplimentar de titluri — modalitate prin care Consiliul de administrație dorește să reducă datoriile firmei, cifrate în prezent la un total de 6,12 miliarde de dolari.

În 1992, **Caisse des Depôts et Consignations** (CDC) — Casa de Depuneri și Consemnațiuni — una dintre cele mai mari instituții financiare controlate de statul francez, a înregistrat un **profit net** de 2,1 miliarde de franci (circa 380 milioane de dolari), cu 40 la sută **mai mic**

Un cuplu pe care viața l-a adus în pragul despărțirii: președintele François Mitterrand **și actualul premier** Pierre Bérégovoy.

decît cel înregistrat în 1991. La fel ca și alte grupuri financiare din Franța, **CDC** a resimțit efectele declinului economic general, acuzînd, mai ales, impactul negativ al activităților nerentabile din întreprinderile industriale în care a investit. Cu toate acestea, **Casa de Depuneri** a acceptat să finanțeze un împrumut de 1,5 miliarde de franci (aproximativ 271 milioane de dolari) pe care guvernul francez l-a acordat companiei de stat pentru transporturi aeriene **Air France. AF** — intrată de cîțiva ani buni în pierdere — are nevoie „ca de aer" de banii respectivi pentru a achiziționa 17 avioane tip **mediu-curier** destinate înnoirii flotilei sale.

Și o altă mare firmă franceză cu capital de stat — **Bull** — specializată în electronică și producția de computere, a solicitat guvernului un împrumut pe trei luni în sumă de 2,5 miliarde de franci (circa 450 milioane de dolari). **Bull**, pentru care 1992 a însemnat cel de-al treilea an consecutiv cu bilanț negativ, speră să revină în profit la încheierea actualului exercițiu financiar. Guvernul a decis să acopere din resursele statului 72 la sută din cuantumul creditului, apelînd pentru rest la contribuția unei alte firme pe care o controlează, compania de telecomunicații **France Telecom**.

Alături rezultatelor mediocre înregistrate de **SNCF** (Societatea națională franceză de transporturi feroviare) și **Péchiney Group** (întreprindere de stat profilată pe producția de aluminiu), insuccesele firmelor **Air France** și **Bull** tind să contureze un adevărat „lanț al slăbiciunilor" în sectorul controlat de stat al economiei franceze, într-un moment politic deosebit de sensibil. **Péchiney**, alături de **Rhône-Poulenc**, ocupă primul loc pe lista priorităților în cadrul programului de privatizare anunțat de coaliția partidelor conservatoare, în cazul în care acestea vor veni la putere în urma alegerilor legislative din ultima decadă a lunii în curs.

Victoria electorală a partidelor de centru-dreapta, considerată — cum am menționat deja — drept **sigură** de majoritatea observatorilor, va consfinți falimentul politicii de dirijism economic etatist, promovată de socialiști, și va marca debutul unei noi perioade de **coabitare** a președintelui **François „Tonton" Mitterrand** cu un guvern „nereprezentativ" pentru ideile sale. Evenimentul, cred eu, va determina încheierea „înainte de termen" a actualului mandat prezidențial al liderului socialist, aflat din 1981 în fruntea celei de-a V-a Republici. În mod normal, „contractul" lui **Tonton** la Elysée ar urma să expire în 1995.

Jacques Chirac — **primarul în funcție al Parisului și liderul Adunării pentru Republică, cel mai puternic partid din opoziție; mulți observatori ai scenei politice franceze l-au desemnat deja** „omul anului"

MARCEL APOSTOLESCU ■

Mondo • Business • Cocktail

● **O secretară** care îndeplinește funcția de **șefă de cabinet**, primește, în Anglia, un **salariu mediu anual** de 13 800 lire sterline (cca. 19 900 de dolari). O secretară **obișnuită** are, tot acolo, un salariu mediu anual de 12 400 lire (cca 17 900 de dolari), iar o **dactilografă** la început de carieră este remunerată cu 8 100 de lire (aprox. 11 700 de dolari) pe an. **Traduse** în lei, adică înmulțite cu 800, salariile respective mă fac, pe mine unul, să-mi pară rău că știu să bat la mașină numai cu două degete și să regret și alte lucruri.

● **Conform rezultatelor unui sondaj Gallup** efectuat la sfîrșitul lunii februarie, sondaj în cadrul căruia au fost intervievați 2 000 de subiecți, **încrederea britanicilor** în politica economică a **guvernului Major** s-a erodat substanțial, ca urmare a accentuării derapajului inflaționist al prețurilor și a creșterii continue a șomajului; 60 la sută dintre cetățenii Regatului Unit sînt alarmați de faptul că economiile lor se vor topi în creuzetul fatidic al recesiunii. Peste **trei milioane** de persoane se află, în prezent, în căutarea unui loc de muncă, iar previziunile pe termen scurt arată că șomajul se va agrava în perioada următoarelor luni; așteptările cele mai optimiste estimează că, la finele acestui an, numărul șomerilor va depăși nivelul de 3,3 milioane. Pe ansamblu, economia Marii Britanii va înregistra în 1993 o creștere modestă, de numai 1,1 la sută, relansarea dovedindu-se a fi un proces dificil, grevat și de creșterea deficitului bugetar. Soldul curent al balanței comerciale a țării va fi negativ, ca rezultat al diminuării exporturilor; diferența dintre valoarea totală a importurilor și valoarea totală a exporturilor Regatului Unit va fi, în 1993, de 15,5 miliarde lire sterline (cca. 22,45 md. dolari), cu 3,5 miliarde (aprox. 5,0 md. dolari) mai mare decît în 1992. Confruntat cu toate aceste dificultăți, guvernul conservator trebuie să aleagă între una sau alta dintre cele două căi la fel de „sensibile" recomandate de terapeutica tradițională a redresării; deci, **creșterea impozitelor sau reducerea cheltuielilor publice?**

La data redactării acestui

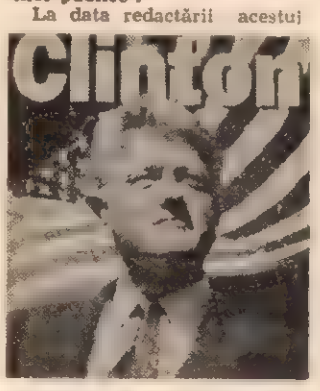

material, dl. **Norman Lamont, the Chancellor of the Exchequer** (ministrul finanțelor), nu-și prezentase încă opțiunea — concretizată în bugetul pe anul în curs — în fața Parlamentului.

● **Alan Greenspan**, președintele Consiliului guvernatorilor Sistemului Federal de Rezerve (banca centrală a Statelor Unite), a declarat că, în opinia sa, planul de reducere a deficitului bugetar prezentat de președintele **Bill Clinton** este viabil și că inițiativa șefului Executivului constituie o „încercare serioasă" de rezolvare a acestei delicate probleme cu care se confruntă, de mulți ani Administrația americană. Totuși, Greenspan s-a pronunțat împotriva unei majorări „a-

brupte" a impozitelor și a refuzat să marșeze la propunerea unor **congressmeni** democrați de a sprijini „prin pîrghii monetare complementare" politica economică a Casei Albe. Comentatorii apreciază, însă, că „mîna de ajutor" pe care atotputernicul **chairman** al **board**-ului băncii centrale i-a întins-o președintelui Clinton va netezi drumul aplicării programului economic elaborat de noua echipă guvernamentală de la Washington.

● **Boeing** a hotărît să-și reducă personalul, ca urmare a scăderii semnificative a producției sale de aeronave. Decizia companiei confirmă **„starea deplorabilă"** pe care o traversează în prezent industria aeronautică nord-americană, afectată în bloc de o acută penurie de comenzi. La nivelul anului 1992, producția ramurii a fost de numai 500 de avioane, față de 860 realizate în 1991. Criza producătorilor de aeronave din Statele Unite face și mai puternică poziția deținută pe piață de **Airbus**. Consorțiul (vest)European și-a asigurat deja o mai bună distribuție la scară planetară a clientelei, recrutîndu-și beneficiarii mai ales în zona „miraculoasă" a Extremului Orient, în care expansiunea economică a **„tigrilor asiatici"** constituie dovada clară a consolidării cererii solvabile. Mai mult, **Airbus** mizează pe o extindere substanțială a producției sale în viitorii ani, așteptînd comenzi pentru noile sale modele **A-330** și **A-340**.

● **John Reed**, președintele consiliului de administrație și directorul executiv de la **Citicorp** a încasat o bonificație de 1,035 milioane de dolari — ca răsplată pentru rezultatele deosebite înregistrate de marea corporație financiar-bancară în 1992. **Citicorp** a raportat un **profit net** de 722 de milioane de dolari în 1992, după ce, în 1991, înregistrase o pierdere de 457 de milioane. Salariul anual al dlui Reed este de 1,15 milioane de dolari.

● **Akai Electric CO.** a anunțat că volumul total al vînzărilor sale a scăzut cu 10 la sută în cel de-al treilea trimestru al anului trecut, comparativ cu nivelul înregistrat în perioada corespunzătoare din 1991. Firma niponă, ale cărei produse se vînd în proporție de peste 90 la sută în afara granițelor țării a fost afectată și de fluctuațiile yenului — moneda japoneză marcînd, în ultima perioadă, rate sensibile de repreciere în raport cu alte valute și, în special, cu dolarul american.

● **Victor Company of Japan**, mult mai bine cunoscută la noi sub numele de **„givisi"** (JVC) intenționează să închidă porțile uneia dintre fabri-

cile sale din Germania. Prin această metodă radicală — la care nu a mai apelat pînă acum nici o altă firmă japoneză — **JVC** dorește să limiteze creșterea costurilor sale de producție, creștere determinată de reculul prelungit al cererii și de scăderea consecutivă a vînzărilor.

● În 1992, pentru al doilea an consecutiv, **Olivetti** a înregistrat rezultate financiare nesatisfăcătoare, chiar dacă pierderile firmei italiene vor fi ceva mai mici decît în 1991, cînd ele au atins un total de 460 miliarde de lire (cca. 297,5 mil. de dolari). Activitatea nerentabilă din ultimii doi ani este de natură să-l îngrijoreze pe **Carlo De Benedetti**, președintele consiliului de administrație de la Olivetti, care a declarat că problemele cu care se confruntă pun sub semnul întrebării supraviețuirea firmei pe care o conduce și care plătește acum prețul unor erori strategice comise de antecesorii dlui De Benedetti.

MARCEL APOSTOLESCU ■
(după The Economist și Financial Times)

Excelența Sa dr. W. Hendricks,

Președinte DONAUEUROPÄISCHES INSTITUT, Viena

„Sîntem mai aproape de România decît alte țări din Vest"

FLACĂRA : Cum și cînd v-a venit ideea organizării acestei misiuni economice austriece în România ?

Dr. W. Hendricks : Prima oară cred că acum 15 ani. **Donaueuropäisches Institut** organizează în mod obișnuit asemenea întîlniri de afaceri (sau „trade talks" în engleză) în toate capitalele fostelor țări socialiste, ca și în China, dar și la Istanbul sau Hong Kong etc. Sîntem o instituție austriacă și pregătim vizite ale unor oameni de afaceri austrieci, dar în Viena sînt cei puțin 2 000 de companii străine și, în consecință, delegațiile noastre sînt multinaționale. **Siemens Austria** sau **Angus Fire** sau **Comerzbank AG Frankfurt** fac parte din această misiune. Revenind la întrebare, este o inițiativă avută acum șase luni, dar în același timp este ceva tradițional, este o bună parte a activității noastre.

— Cine a plătit deplasarea ?

— Fiecare firmă în parte. Sîntem o organizație nonprofit. Avem în consiliul de administrație nu numai cei mai importanți oameni de afaceri sau bancheri din Austria, dar și oameni politici, de exemplu ministrul Afacerilor Externe, dr. Alois Mock.

— Ce ne puteți spune despre rezultatele vizitei ?

— Fiecare participant a avut aranjat un program de întîlniri prin intermediul Camerei de Comerț și Industrie a României. Eram convins că se va semna contractul pentru o societate mixtă de leasing. Ieri am aflat că trebuie întîi aprobate niște reglementări noi. Îmi pare rău că s-a întîmplat așa. Leasingul este o invenție americană de acum 30 de ani. Cumperi echipamente pentru o perioadă de circa 10 ani, plătind niște taxe. Volumul estimat al acestei afaceri este de 30 milioane de dolari, dacă firma mixtă va apărea și dacă lucrurile merg bine. Este o întîrziere datorată lipsei de experiență în ceea ce privește leasingul. Puteți obține pe această cale multe utilaje și echipamente pentru modernizarea industriei.

— Alte rezultate ?

— Nu pot să vă spun că s-au semnat n contracte. Încă nu am asemenea informații. Important este că am putut aduna atîtea firme pe vremea asta, care, dacă au venit, înseamnă că au avut un interes. De a continua, probabil, niște discuții, de a cunoaște alți parteneri. Industria dvs. are nevoie de energie, de materii prime. Dacă partea austriacă va cumpăra energie și o va pune la dispoziția industriei române pentru a funcționa și a putea plăti astfel și materia primă, procesul poate fi pus în mișcare.

O parte dintre cei veniți cunosc mai bine România decît mine. Vor fi din ce în ce mai mulți, pentru că dincolo de aceste vizite în grup vor lua lucrurile pe cont propriu. Și nu uitați că Viena are o puternică grupare de oameni de afaceri străini. Așa-numitul comerț de tranzit înseamnă pentru Austria o sumă de ordinul a 11 miliarde de dolari ! Din motive tradiționale, istorice, sîntem mai aproape de România decît cele mai multe țări din Vest. Nu vom putea, din motive de mărime, să avem investiții aici, cum are Shell, de exemplu, dar proporțional putem conta.

MINOLTA ROMÂNIA SRL

FLACĂRA : V-aș propune să începem cu o privire în trecutul nu prea îndepărtat al dlui Sergiu Budu...

SERGIU BUDU : Am lucrat 7 ani la IIRUC, pînă în 1985, după care am trecut la ITC, unde m-am întîlnit prima oară cu oamenii de la Minolta, pentru care, împreună cu o grupă de 10 colegi, am început să ne ocupăm de service.

— Cum ați obținut acest prim contract cu Minolta ?

— A fost o luptă crîncenă între mine și IIRUC, însă am găsit argumentele necesare pentru ITC și l-am convins ulterior și cu valuta primită pe baza contractului, valută foarte importantă atunci, ca și acum, de altfel.

— Cînd a apărut Minolta România SRL ?

— După decembrie 1989 am fost căutat de firma Minolta și întrebat dacă nu vreau să înființăm o societate în România. Așa am ajuns aici.

— Vă place ceea ce faceți acum ?

— În general, m-am apropiat numai de lucruri care mi-au plăcut și am avut puterea să mă rup cînd era cazul. Este o meserie să fii manager, este ceva nou pentru mine, foarte interesant și foarte puțin plictisitor. A trebuit să învăț foarte multe și continui să fac acest lucru și acum.

— Vă rugăm să ne vorbiți despre devenirea dvs. ca manager.

— Încă de la ITC a trebuit să ne descoperim o piață de desfacere, să facem fabricație și cercetare. Am învățat de atunci, într-un fel, să trăiesc pe buzunarul propriu.

— Care este diferența față de ceea ce faceți acum ?

— Diferența este că pe vremea aceea blestemam planificarea, iar acum planific de 10 ori mai mult ! Socotesc fiecare mișcare. Sigur, diferența este și o altă eficiență, participarea efectivă în orele de muncă, 8—10—12 ore sau cîte sînt necesare, este cu totul alta, diferența este în felul în care selectezi oamenii. Eu cred că acel slogan cu „Oamenii de la Minolta" este adevărat.

— Și cum îi selectați ?

— Criteriile sînt de multe ori personale, vorbesc de cei angajați la început ; acum, deja, angajează alții. De exemplu, oamenii de la service sînt angajați de șeful de service. Criteriile sînt personale în sensul că, luăm un interviu, de multe ori îi știm dinainte, este și o doză de risc și contează și prima impresie.

— Ce înseamnă această primă impresie pentru dvs. ?

— Dacă se uită sau nu în ochii mei cînd vorbește, felul cum spune ce spune, felul cum știe să-și apere interesele și modul cum răspunde la prima întrebare pe care o adresez, și anume „ce poate să facă pentru noi" și dacă știe să răspundă poate fi un om util.

— Ce nu vă place din ceea ce faceți ?

— Nu-mi place conjunctura în care lucrez, în sensul că orice este o problemă, să dai un telefon în Austria, să plătești o factură etc. Cele mai nesemnificative lucruri sînt niște probleme de rezolvat. Pierdem îngrozitor de mult timp pentru nimic, față de partenerii noștri din Austria care folosesc efectiv timpul ca să creeze, ca să lucreze pur și simplu. Cred că pierdem cam 60—70% din timp pentru alte motive, deficiențe de organizare ale altora și ale noastre.

— Ce reprezintă astăzi Minolta România SRL ?

— Am început cu activitatea de service pentru echipamentele vîndute în țară începînd cu 1985. Am învățat astfel mult din punct de vedere tehnic. Nu se poate trăi numai din service și a trebuit să începem să vindem. Produsele noastre nu sînt cu prețuri foarte mici, dar calitatea lor acoperă, fără nici o îndoială, diferența de preț. Încă nu se apreciază calitatea ei prețul, încă nu se ia în calcul raportul calitate/preț. A fost dificil să promovezi pe o asemenea piață aceste produse. Cred că am format o firmă serioasă, o firmă care să-și respecte promisiunile, cu personal bine și foarte bine calificat. Nu am urmărit să facem numai profit. Am fost și sprijiniți o perioadă de Minolta Austria, dar acest sprijin a fost folosit pentru a ne forma oamenii, adică pentru a ne asigura un viitor. După un an și jumătate de activitate sîntem bine văzuți de cei din Austria și de clienți care vin la noi pentru că au service de mina întîi. A fost o muncă dură care a început să-și arate efectele.

— Care ar fi importanța service-ului ?

— Este foarte important la un copiator. La un copiator ca și la un autoturism este esențial. Relația cu un client începe în momentul vînzării, dar nu se termină tot atunci, ci, efectiv de abia începe.

— Credeți că service-ul și calitatea produselor pe care le oferiți sînt cele mai importante atuuri ale firmei ?

— Pînă acum, da. Produsele sînt japoneze și de ultimă generație. Calitatea service-ului trebuie să dea siguranță clientului.

— Ce vă oferă acum Minolta Austria ?

— Minolta Austria a oferit capitalul social inițial, de trei milioane de șilingi austrieci, jumătate în bunuri, jumătate cash, ne-a oferit asistență tehnică pe perioada de formare. Acum ne dă piese de schimb și consumabile. În rest, trăim pe picioarele și buzunarele noastre. De cînd am înregistrat Minolta România SRL orice cheltuieli în Austria se decontează în România. Reclama ne-o facem singuri. Toate costurile sînt ale noastre.

— Ce va fi 1993 pentru Minolta România SRL ?

— Începînd din septembrie anul trecut am realizat că nu putem trăi fără a vinde produsele Minolta. De aceea, departamentul comercial și de vînzări reprezintă de atunci prioritatea numărul unu. Trebuie să creștem segmentul de vînzări de pe piața noastră. Încă nu este o concurență serioasă și este vital să ne mișcăm repede. Am avut handicapul unei imagini de firmă scumpă, nu întotdeauna adevărată. În luna martie vom arăta că sîntem competitivi și din punct de vedere preț, nu numai din punct de vedere al calității produselor și al service-ului și cred că vom fi pe piața românească pe poziția pe care este Minolta în Europa, adică pe locul trei. Este ceea ce propunem pentru următorii doi ani. Sîntem, repet, de sine stătători și este greu să ne batem acum cu cineva care este aproape stăpîn pe piață și care este aici de mulți ani. Mă refer la Rank Xerox. Numărul unu în Europa este Canon, care este peste tot sub prețul concurenței. Noi ne-am propus întîi să facem acumulări, să existăm, să putem servi clienții ireproșabil și după aceea să facem profit.

— Ați urmat cursuri de formare managerială. Cum v-au schimbat ele din punct de vedere al acțiunii, pentru că important este nu este ceea ce înveți, ci ceea ce faci din ceea ce înveți ?

— Au fost mai multe teme. Toate, cred eu, au avut efect practic asupra mea. Spre exemplu managementul timpului. Cum să-ți folosești timpul disponibil și să ajungi să te ocupi numai de problemele importante. Nu a fost ușor. E greu să schimbi, să te schimbi. O altă temă a fost cum să te comporți cu oamenii cu care lucrezi. Cum să motivezi, cum să conduci. În sfîrșit, a treia temă s-a referit la cum să utilizezi resursele, cum să cheltuiești, cum să raportezi.

— Cum arată piramida ierarhică la Minolta ?

— Cunoașteți piramida în care șeful este în vîrful ei. La noi s-a răsturnat imaginea. Șeful este jos, piramida este întoarsă, iar răspunderea este pe umerii lui și pe cei care sînt din ce în ce mai sus, dar rețineți : piramida este cu vîrful în jos, acolo fiind și șeful !

— Vă simțiți uneori depășit de situație ?

— Cînd nu-mi ajunge timpul, nu capacitatea de a rezolva niște probleme.

— Poate mai aveți nevoie de oameni ?

— Da, dar fiind o firmă particulară cel mai neplăcut lucru este să dai afară un om. Am căutat să menținem un număr minim de oameni, fiecare om angajat în plus fiind un risc pentru că eu consider că trebuie să-i asigur un loc de muncă pînă cînd va exista firma.

— Sînt mulțumiți oamenii care lucrează la Minolta ?

— Fără mulțumire nu se poate. Inclusiv pe plan material. Și cred că și pe acest plan mulțumirea sau motivația este suficientă. Apoi, lucrăm în condiții civilizate. Marea majoritate au mașini la dispoziție. Cred că sînt un om receptiv și se poate vorbi cu mine. E drept că sînt și dur și tai atunci cînd trebuie. Oamenii au plecat de la noi numai cînd nemulțumirea a plecat de la conducere către ei. Cine nu se va mișca în direcția pe care o stabilim, mai devreme sau mai tîrziu va trebui să plece. Revenind la motivații există o imagine interesantă. Oamenii cu care lucrezi sînt „legați" prin resorturi de tine. Dacă ele sînt prea moi, deci oamenii nu sînt motivați, atunci energia lor este scăzută. Dacă ele sînt prea încordate se pot rupe. Tensiunea, gradul de elasticitate trebuie corect stabilite.

— Puteți spune că aveți viață personală ?

— Greu de spus. Mai degrabă am oferit-o firmei. Dar plusuri fără minusuri nu există.

— Ce ați face dacă nu ați face ceea ce faceți acum ?

— Cred că același lucru sau ceva asemănător la altă firmă.

— Vă mulțumim mult.

Pagină realizată de M. SĂNDOIU ■

În exclusivitate pentru „Flacăra"

Automobilul — de la necesitate la utopie

• Domnilor palamentari, aproape în întreaga lume automobilul este considerat a fi o necesitate. La noi, însă, a fost și a rămas un lux ; și lux este puțin spus. În curînd, el va deveni — dacă nu a devenit deja — o utopie. De ce ?

Mircea CIUMARA :

Mie mi se pare normal și necesar ca, în România, salariile să crească mai repede decît prețurile. Pînă nu vom ajunge în situația asta, nu vom ieși din impas. Iată de ce : pentru a introduce progresul tehnic — în orice țară din lume* — patronul trebuie să fie interesat să economisească forță de muncă ; atunci cînd există un surplus de forță de muncă, atunci cînd munca este ieftină, nici un patron nu este interesat să introducă progresul tehnic. Mașinile, automatizarea înlocuiesc oamenii acolo unde munca este puțină și scumpă. Deci, pînă cînd salariile nu vor fi suficient de mari în România, nimeni nu va avea nici un interes să modernizeze producția. Prin urmare, în opinia mea, salariile trebuie să crească mai repede decît prețurile — și nu invers — astfel încît, atunci cînd sînt pus, ca patron, în situația să optez între angajarea unui curier și cumpărarea unei „Dacii", să prefer să cumpăr o „Dacie".

Deocamdată, indexarea oficială (de 80%) continuă să lase salariile în urmă. Așa s-a înțeles guvernul cu sindicatele și așa scrie în acordul cu F.M.I. și cu Banca Mondială. Deci, situația rămîne neschimbată : prețurile vor fi mai mari decît salariile, puterea de cumpărare și cererea solvabilă vor fi în suferință. În condițiile acestea, automobilul rămîne un lux, pentru mulți un lux intangibil, o utopie. Nu este nevoie de el în România. Mergem pe jos. Că și acum 50 de ani tot așa mergeam la serviciu : pe jos. Nu?! Ne întoarcem în timp.

Radu VASILE :

Nu sînt pe deplin de acord cu afirmațiile domnului Ciumara. Este evident că, în România, automobilul este un lux ; deocamdată. N-a ajuns să fie și la noi un bun de consum în masă. Dar asta, nu neapărat și nu numai datorită salariilor mici, ci și datorită structurii pieței autohtone a automobilului. Noi avem un producător unic de automobile în țară : statul ; ia să fie cinci întreprinderi producătoare de automobile — două ale statului și trei cu capital privat ! Alta ar fi situația !

România a semnat de curînd un tratat de asociere la Comunitățile Europene. Știți

ce înseamnă integrarea în Europa ? Programul de integrare se va pune în aplicare din aprilie. Ei, bine, se începe cu reducerea taxelor vamale la anumite produse. Într-o perioadă de zece ani, taxele respective se desființează complet. Vă dați seama ce-nseamnă șocul integrării europene asupra economiei românești, în general, și cum va fi resimțit acest șoc pe piața automobilului ? Cum va mai putea să vîndă întreprinderea nu știu care automobile cu trei milioane de lei, dacă va fi posibil să importăm din Piața Comună automobile care să coste numai 500 de mii de lei ? Eu cred că toate acestea trebuie, realmente, avute în vedere.

CONSTANTIN ILIE ■

Automobilul cu dințișori de lapte

• Avea roți de lemn, felinare cu luminări etc.

Primele motoare cu ardere internă au fost realizate de Lenoir, Otto, Benz, Daimler, la sfîrșitul secolului al XIX-lea. În cei mai bine de 100 de ani de atunci, automobilele, inițial cu motoare mono sau bicilindrice, de cilindree și putere mică, construite pe șasiu de lemn, au devenit adevărate uzine, comandate și supravegheate prin computere, cu motoare de sute de cai putere.

• În perioada de pionierat 1886—1900, șasiul era realizat din țevi metalice sau lemn armat cu metal. Abia după 1900 s-a folosit șasiul cu longeroane de tablă ambutisată (sistem Arbel).

• În 1896 a fost inventat primul motor cu 4 cilindri în linie, de către Panhord și Levassor.

• Motoarele cu 4 cilindri în V, generalizate după 1962 de Ford, Matra, Saab au apărut în 1898 pe automobilele Moos, apoi pe Adler (1903), Aries și Peugeot (1910).

• Motorul cu 4 cilindri în linie orizontală, creat în 1898 de Bolle (iar în 1907 cel cu 6 cilindri) a echipat mașinile Chadwick, Napier și Delaunay—Belleville.

• Motoarele cu 8 cilindri în linie au apărut în 1903, pe automobilele Winton. După 1910, motorul se generalizează, fiind folosit și de Bugatti.

• În 1930, Franklin a construit unicul motor cu 8 cilindri în linie răcit cu aer.

• Utilizarea motorului cu 12 cilindri în linie a fost foarte restrînsă. În 1910, s-a construit Franklin coupé Vanderbilt, iar în 1936, Voisin V 12. Generalizat în 1918, motorul V 12 a apărut mai întîi în 1910, pe mașina de record Marvel-Shebler. După 1930, Cadillac și Marmon au lansat motorul cu 16 cilindri în V.

• Primele motoare construite din aliaje de aluminiu au fost Panhard—Levassor (1897), Premier și Hispano — Suiza (1919).

• Transmisia mișcării de la arborele motor la roțile motoare s-a realizat la început prin curele de piele Benz (1885), Ford (1896). Priza directă a fost folosită prima dată la un automobil Renault. Tot Renault a realizat și o transmisie cardanică, mai tîrziu generalizată.

• Cutia de viteze cu 5 trepte a fost folosită prima dată la un automobil Delage (1911).

• În 1903, Walter P. Christie a brevetat sistemul de roți motoare pe față, iar în 1906 apare automobilul Spijker, cu 4 roți motoare.

• Sistemul de suspensie independentă, pe față, a fost utilizat pe automobilul Decauville (1898). Suspensia pe bară de torsiune apare în 1933, pe Auto-Union.

• Frînele pe față, utilizate de toți constructorii, au apărut în 1919, la Hispano-Suiza.

• În 1923, Bugatti și Voisin au realizat automobile ale căror roți erau încastrate în caroserie. **În același an, inginerul român Aurel Persu a obținut un brevet pentru „automobil aerodinamic corect" de forma unei picături de apă, cu roțile în interiorul caroseriei.**

• Primele roți de automobil au fost făcute din lemn, cu ranforsări metalice. În 1880, românul Dumitru Văsescu a realizat un automobil ale cărui roți din spate amortizau șocurile prin intermediul unor inele de cauciuc, aflate între butuc și obadă. În 1919, Citroën utilizează primele jante din metal.

• În loc de faruri, primele mașini foloseau felinare cu luminări. În 1905 au apărut farurile cu acetilenă, iar în 1912 Cadillac realizează primul far electric.

ADRIAN BRUTARU ■

A început mileniul trei

Un super automobil: Cizeta-Motorader

• 16 cilindri (64 supape !), 560 CP, bord de navă cosmică

• În 1990 s-au fabricat 25 de exemplare

La un salon de la Geneva a fost prezentat un superautomobil, o adevărată metaforă a intrării tehnicii rutiere în mileniul trei. Inițiativa creării acestui vehicul aparține unui grup de ingineri care au lucrat la Lamborghini, asociații carosierului Marcello Gandini, fost angajat al lui Bertone. Carosierul menționat este autorul celebrelor modele Miura și Countach și acest lucru se recunoaște în linia generală a lui Cizeta-Motorader. Totuși, ceva din ansamblul mașinii (și mai ales prizele de aer laterale), amintesc de Ferarri Testarossa. Parașocurile care se prelungesc printr-un spoiler adițional subliniază alura agresivă a mașinii. Fotoliile din piele, geamurile colorate, bordul asemănător cu acela al unui aparat cosmic întregesc interesul pentru Cizeta-Motorader. Un motor plasat central, de 6 litri, **cu 16 cilindri** (64 de supape), anunțat a avea 560 CP este în măsură să imprime automobilului o viteză pînă la 325 km pe oră. Este de fapt o viteză de vîrf, apropiată de aceea a mașinilor de curse de Formula 1 actuale.

În 1990, cînd a fost comercializat pentru prima dată, s-au fabricat numai 25 de exemplare. Deci, putem spune că Cizeta-Motorader este un automobil fabricat în serie mică și, bineînțeles, la un preț foarte ridicat.

ADRIAN BRUTARU ■

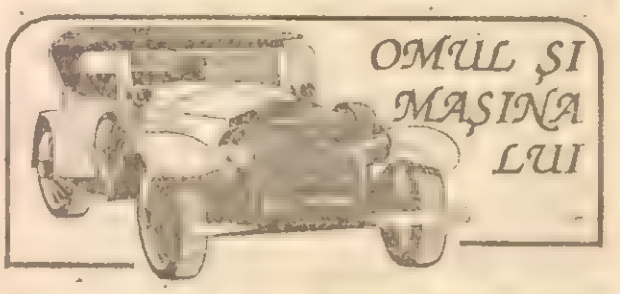

NICU CONSTANTIN, popularul actor al Teatrului „Constantin Tănase" din București este un foarte bun șofer ; domnia sa are în vitrina cu trofee personale (printre altele) și două titluri de campion național, obținute în „Raliul Actorilor" București — Sinaia și retur), în anii '67 și '69.

„Prima mea dragoste a fost o nemțoaică (Volswagen), a doua, o italiancă (Fiat) etc., iar acum sînt îndrăgostit de o româncă (Dacia 1310). Pe româncă am ales-o, în 1989, dintr-un lot „canadian" special, pentru șefi. Toată viața am fost șef ; am număr de șef (la mașină), am culoare neagră de șef (tot la mașină) și caracter de om. Am fost primul actor, din generația mea, care a avut mașină și asta este o mare mîndrie pentru mine. Permisul de conducere l-am obținut, pe „corecte", în țară, în anul 1965, imediat după ce m-am întors din Franța. La Paris, datorită aspectului meu de „Don Juan", le furasem inima tuturor șoferițelor de acolo, mamă, mamă, ce-a mai fost la despărțire. În viața mea nu am pus pile în două locuri : pentru intrare la actorie și pentru obținerea carnetului de șofer. Dacă ai talent pe scenă, ai și la volan. A sta la volan nu e o glumă, ci e o treabă serioasă ; am un mare respect pentru partenerii de drum. Cînd conduc, cum văd eu „giratoriu", văd „giratoriu" peste tot. Timp de aproape 30 de ani, de cînd conduc, nu am avut nici o zgîrietură. Am plătit o singură amendă, de 400 de lei, așa din plăcere. Odată am fost amendat cînd nu eram în țară. Atunci am luat atitudine, am mers la Poliție și le-am zis băieților cu ochii de culoarea prunelor de pe sticla de țuică : măi, frații lor, dacă vreți să-mi mai vedeți culoarea, la sărbătoarea pomului de Crăciun, cînd vin să vă veselesc copiii și pe voi, opriți-vă, cît mai e timp. Și, băieții au învățat lecția. Eu am contract cu conștiința mea și cu „boșii" supremi ai Poliției care mi-au spus : „Măi Nicule, poți să faci ce vrei, să circuli pe sens opus, pe stop, numai să nu calci oameni. Deoarece, am fost un elev silitor și sînt un actor model, am învățat și eu lecția. Am condus mașina aproape în toată lumea, mai am un pic și cad de pe glob. Cînd plec în week-end, în dreapta se află soția (a mea, nu a altora), în spate cățelul, frigiderul, aragazul, mobila etc., deoarece îmi place să mă respect. Eu și Maricica (Dacia 1310) formăm un cuplu foarte serios. Eu sînt Nicu Constantin și nu pot să spun că formez cu mașina un cuplu celebru, deoarece ea nu e cunoscută în lume. Mă băieți șoferi, cînd sînteți cu „covrigul" în mînă nu vă mai plimbați ochii pe ciorapi cu ochiuri „strîmte", minijupe și alte dulcegării, că altfel trageți pe dreapta și e păcat. Vă pup, Nicu Constantin."

GHEORGHE BARBU ■

Fotografie de Florin Ioniță ■

o dragoste nebună, nebună, nebună: cursele automobilistice.

Pentru o zi, leul african a fost francez

După transferări, creaţii tehnice spectaculoase şi promisiunea unor restricţii îngrijorătoare, caruselul Formulei I, s-a pus din nou în mişcare.

Pe circuitul de la **Kyalami**, situat la 2 000 de metri altitudine, în arşiţa africană, s-a desfăşurat prima cursă a noului campionat mondial. O ciocnire frontală între doi piloţi care nu s-au avut niciodată bine :

Ayrton Senna, 32 de ani, temperament clocotitor, alergător plin de fantezie şi lipsit de maniere, de trei ori campion mondial, revenit în echipa **McLaren Ford** după discuţii interminabile, şi **Alain Prost**, 38 de ani, „noua" achiziţie a echipei **Williams**, care revine în lumea curselor după un an de aşteptare.

La antrenamentele libere, brazilianul pur şi simplu s-a năpustit pe pistă şi a obţinut cel mai bun timp — **un minut 18 secunde 193 de miimi.** Cronometraţi după el au fost **Prost, Michael Schumacher** şi **Diamond Hill. Senna** a condus cu autoritate şi inspiraţie, dar spectacolul său n-a impresionat prea mult, fiind vorba de o cursă liberă, fără concurenţă şi fără stress-ul concursului propriu-zis.

McLaren a inspirat adînc după prima zi de antrenament, mai însorită decît pentru celelalte echipe. Cel puţin **Ferrari** a gustat cu amărăciune din prima porţie a campionatului : **Jean Alesi** a venit al 15-lea, iar **Gerhard Berger** s-a plasat pe locul al 24-lea.

Un regulat eşafodaj de speranţe şi proiecte ridicate în seara zilei de vineri, 12 martie, s-a prăbuşit în fatidica zi de 13, la ultima sesiune de antrenamente, cînd **Alain Prost** şi-a dat drumul, conducînd noua sa maşină, **Williams Renault,** cu o dezinvoltură surprinzătoare după „**concediul prelungit**", ce s-a întins pe întreg anul 1992. Dar victoria psihologică împotriva lui Senna a fost umbrită de micile incidente inevitabile antrenamentului.

Dar a venit şi duminica. Startul s-a dat la ora 12,00, ora locală, pe o temperatură de 34°C, în faţa a 120 000 de spectatori. Circuitul de la Kyalami măsoară patru kilometri şi două sute de metri, şi a fost parcurs de 66 de ori.

Pornirea a fost aglomerată şi confuză. Prost a pierdut saltul iniţial, deşi se afla în „**pole position**" ; 24 de ture l-a presat pe Senna ; o presiune psihologică tot mai persistentă, tot mai insinuantă. Francezul a stat la pîndă şi, într-o şicană cu primul viraj de stînga, a simulat că atacă prin exterior, **Senna** a sesizat mişcarea, a vrut să-i închidă trasa şi **Prost,** ajutat de performanţele excepţionale ale maşinii sale, a ţîşnit pe interiorul virajului şi n-a mai putut fi depăşit tot restul celor 42 de ture care l-au despărţit de finiş.

Jocurile păreau făcute ; Senna era resemnat, dar o ploaie rebelă de vară a pus sare şi piper pe finalul cursei. Maşinile echipate cu anvelope de asfalt uscat au redus brusc viteza. Nu mai era timp de trecere pe cauciucuri de ploaie, finalul cursei era prea aproape, iar o oprire la stand ar fi modificat clasamentul.

Frank Williams. Echipa lui — din nou şi mereu în frunte

Berger a forţat chiar şi în aceste condiţii, sperînd să „cupească" pe unul din piloţii aflaţi în faţă. Dar în şicana în care Prost l-a depăşit pe Senna, Berger a derapat, a ieşit pe porţiunea de securitate şi s-a oprit în briul de anvelope uzate. Cu 500 de metri înainte de linia de sosire, **Derek Warwick,** pe maşina Footwear Mugen — Honda, a avut o soartă asemănătoare. Liderul cursei şi urmăritorul său au redus ritmul, fiecare mulţumit cu poziţia în clasament.

Revenirea lui Prost a avut un aspect care poate fi o punere în gardă pentru partenerii de competiţie. Locul unu de la Kyalami este prima victorie a francezului în doi ani şi jumătate şi a 45-a din cariera sa. După premiere, **Alain** a declarat : „Pista a fost foarte alunecoasă. În asemenea condiţii, cursa trebuia oprită din motive de securitate. Pericolul a fost foarte mare". Prost a recunoscut că pornirea n-a fost bună şi că, în primele ture, **s-a gîndit** să abandoneze. Am avut aceleaşi probleme cu ambreiajul pe care le-am avut şi la încercările de la Silverstone. Din cîte ştiam noi, temperatura ar fi urmat să fie mai ridicată, dar nu a fost aşa, anvelopele din faţă au avut o presiune prea mică şi a trebuit să modific echilibrul maşinii".

Senna a înghiţit cu greu amarul înfrîngerii, după ce-şi propusese să-l strivească pe **Prost** şi să spulbere mitul creat în jurul maşinii **Williams Renault,** dar n-a fost să fie aşa. „Maşina s-a comportat ingrozitor. La un moment dat, am crezut că am pană. Era, de fapt, o problemă electronică", a declarat impetuosul brazilian.

Cei mai fericiţi de desfăşurarea acestui eveniment sportiv au fost guvernul sud-african şi **Congresul Naţional African,** principala formaţiune politică a negrilor. Reprezentanţi ai ambelor părţi au declarat că doresc să menţină ţara în circuitul mondial, pentru prestigiul naţional şi profiturile obţinute din organizare.

Prezentarea premiilor pentru Alain Prost, Ayrton Senna şi Mark Blundell a fost făcută de secretarul general al Congresului Naţional African, **Cyril Ramaphosa,** şi de ministrul dezvoltării **Roelf Meyer.** Surse oficiale au afirmat că cele cinci milioane două sute de mii de dolari investiţi de autorităţi pentru cursa de la Kyalami, nu este o sumă mare, date fiind beneficiile obţinute. Marele premiu a instalat Africa de Sud pe harta evenimentelor sportive mondiale.

Desfăşurarea acestei prime etape a depăşit orice anticipaţie, mai ales prin duritatea confruntării între principalii protagonişti. Noile reglementări preconizate pentru partea a doua a calendarului competiţional ar putea accentua această luptă fără menajamente, iar formula s-ar putea transforma într-un infern.

NICOLAE MELINESCU ■

Cele mai „tari" accidente din istoria automobilului

● În anii 1929—1930, la modă erau maşinile sportive cu caroserii inedite, funcţie, în general, de gustul sofisticat şi... punga cumpărătorului. Printre aceşti pasionaţi se aflau şi mulţi artişti ai vremii. Este cazul celebrei balerine Isadora Duncan, ce moare strangulată de propriul şal agăţat în roata Bugatti-ului model sport, ce gonea cu viteza de 150 km/oră.

● În 1955, în timpul cursei de 24 ore de la Le Mans, pilotul Hawthorn, care la volanul unui Jaguar, a încercat să-şi depăşească un compatriot, pe Macklin, pentru a ieşi din fluxul cursei şi a se retrage la standul de alimentare. Macklin, surprins, a frînat sec şi a aşezat maşina sa, un Austin Healey, de-a curmezişul pistei. Levegh, un concurent care venea din spate, n-a avut timp să evite [illegible] şi maşina sa, Mercedes, a percutat automobilul lui Macklin, apoi s-a lovit de zidul de protecţie şi a zburat spre spectatori, omorînd 80 de persoane şi rănind grav alte 120.

● În vara anului 1964, pe pista de la Indianapolis (S.U.A.), peste 300 000 de spectatori au fost martorii unei drame. Pilotul Dawe Mac Donald, care conducea un „Thompson Ford", a pierdut controlul volanului la un viraj şi a intrat în zidul din marginea pistei, unde a luat foc instantaneu. Maşinile care îl urmau cu o viteză medie de 327 km/oră, n-au putut evita coliziunea şi au luat foc şi ele. În impresionantul incendiu au ars cinci automobile şi aproape 2 000 de litri de carburant. Doi piloţi — Eddie Sachs şi Dave Mac Donald — au murit, iar ceilalţi au fost grav răniţi. Doar **John Parnell** a scăpat mai uşor, datorită faptului că a părăsit maşina în plină viteză printr-o săritură acrobatică.

● În vara anului 1966, cursa automobilistică de la Indianapolis şi-a luat, şi ea tributul de victime : un concurent a murit la antrenamentul oficial, datorită unui ziar purtat de vînt care i s-a aşezat pe faţă în timp ce gonea cu peste 200 km/oră. Dar acesta a fost doar începutul... Chiar în primele clipe după start, a survenit o ciocnire în care au fost angrenate 11 automobile. Din întîmplare, nici un pilot nu a decedat, dar toate maşinile — valorînd la acea vreme peste două miliarde de dolari — au ars. La acest „act" al cursei au asistat peste 250 000 de spectatori.

● La 28 mai 1973, cîteva sute de mii de spectatori au asistat la o dramatică întîmplare petrecută tot pe circuitul de la Indianapolis. Pilotul Bobby Unser, care conducea o maşină Eagle echipată cu un motor Offenhausser, a ţîşnit înainte, încă din primul tur. Dar nici nu s-a încheiat primul tur şi s-a dezlănţuit dezastrul. Pilotul Jenry Grant, aflat la mijlocul convoiului a lovit cu maşina sa automobilul lui Salt Walther. Acesta din urmă a fost proiectat în zidul de protecţie, de unde a ricoşat făcînd un spectaculos zbor pe deasupra pistei şi, după cădere, antrenînd în accident încă 12 automobile. În timpul exploziei, metanolul din rezervorul maşinii lui Walther s-a răspîndit spre tribună, incendiind hainele a 13 spectatori. Loviţi puternic şi arşi pe faţă şi pe mîini, Walther a fost transportat la spital, într-o stare disperată. Cursa a fost oprită din cauza ploii torenţiale. La 30 mai 1973 s-a reluat turbata „coridă". La un moment dat, Swedwe Savage se află în fruntea plutonului de alergători. El goneşte nebuneşte la volanul maşinii sale Eagle, sperînd, de bună seamă, într-o spectaculoasă victorie. Dar, din cauza uleiului împrăştiat peste tot de motoarele explodate, pista devenise extrem de periculoasă. La ieşirea dintr-un viraj, Savage n-a mai putut şăpini bolidul încărcat cu cîteva sute de litri de metanol şi s-a izbit de zidul de protecţie. Din nou explozie, din nou incendiu. În stare gravă, pilotul a fost dus la spital şi, peste cîteva săptămîni a decedat. Grăbită să se deplaseze la locul accidentului, o ambulanţă a strivit în calea sa un mecanic de la echipa S.T.P. Şi cam tot în acelaşi timp, un fotoreporter urcat pe un turn, unde nici un alt confrate de al său nu îndrăznise să se urce, s-a prăbuşit de acolo sporind cu încă o victimă „bilanţul" acestui concurs.

● În primăvara anului 1975, Marele Premiu al Spaniei s-a desfăşurat pe circuitul de la Montjuich. Întrecerea trebuia să se desfăşoare pe parcursul a 75 de ture de circuit. Din păcate, concurenţii n-au putut scoperi nici măcar jumătate din distanţa fixată, pentru că în turul al 29-lea, s-a produs un grav accident : aripa deportantă a maşinii lui Rolf Stommelin s-a desprins şi a zburat spre tribune. Cum pe tronsonul respectiv (un viraj larg de stînga, în pantă uşoară), se rula cu peste 270—280 km la oră, automobilul s-a dezechilibrat şi a început un dans frenetic dintr-o parte într-alta a pistei. În final, maşina s-a oprit într-o glisieră de securitate, dar bucăţi din ea au fost proiectate cu putere spre spectatori, oficiali şi ziarişti. Pilotul a scăpat cu viaţă, dar în accident au murit unei persoane, dintre care doi ziarişti, iar alte şase au fost grav rănite.

● În vara anului 1975 la Belfast (capitala Irlandei de Nord), un bărbat angajat în traversarea unei străzi a fost, iniţial lovit de un taxi apoi, în timp ce se afla încă la pămînt, a fost izbit de un al doilea automobil, care l-a azvîrlit spre trotuarul opus. În momentul cînd mai multe persoane s-au repezit să-i vină în ajutor a apărut o autodubă care nereuşind să evite grupul de pietoni, l-a lovit, din nou, pe accidentat şi pe încă doi inşi. În sfîrşit, o altă maşină, venind din spate, a trecut la rîndul său, peste nefericitul trecător. Ca prin minune însă, acesta a suportat cu bine veritabilul „show" automobilistic, alegîndu-se doar cu un picior rupt, şi uşoare fracturi în regiunea lombară şi zona cutiei craniene.

● La începutul verii anului 1976, în oraşul São Bento (Brazilia), o maşină a derapat pe un tronson umed, „a rasˮ o trecere de pietoni omorînd patru oameni, s-a urcat pe trotuar, unde a ucis alţi trei, s-a răsturnat peste plaja unui stadion, făcînd încă şase victime, ca să plonjeze apoi, în bazinul plin cu înotători, unde a mai omorît încă patru persoane. În total 17 morţi !

ADRIAN BRUTARU ■

Sfaturi practice pentru automobilişti

Utilizarea anvelopelor

Siguranţa în circulaţie, accelerarea şi frînarea automobilului depind de acea mică pată de contact a anvelopei cu asfaltul şoselei ; de aceea, se impune să alegeţi corect pneurile, în funcţie de anotimp, de starea drumurilor şi de performanţele maşinii dumneavoastră. Din întreg ansamblul unui automobil, pneul este singurul element care se află în permanent contact cu drumul. Anvelopa se comportă la nivelul parametrilor funcţionali pentru care a fost proiectată şi manufacturată, numai dacă este corect exploatată şi întreţinută.

Iată opt reguli pe care ar trebui să le respectăm cu conştiinciozitate :

1. Presiunea în pneuri trebuie să se verifice cel puţin o dată la 1 000 de km parcurşi (nu uitaţi roata de rezervă !). Presiunea se va măsura la rece (la temperatura mediului ambiant), deci înainte de a porni la drum. După rulaj anvelopa se va încălzi, şi valoarea presiunii nu va mai fi egală cu cea măsurată iniţial. În acest caz, nu vă impacientaţi şi nu încercaţi să corectaţi valoarea de marş prin dezumflarea anvelopei ; la rece ,presiunea în pneu va coborî sub presiunea nominală indicată în cartea tehnică şi circulaţia în aceste condiţii devine periculoasă.

2. Periodic, se recomandă o inspecţie vizuală a fiecărei anvelope, urmărindu-se în special : adîncimea profilului benzii de rulare (gradul de uzură) şi starea flancurilor (posibile protuberanţe sau crăpături). Orice anomalie constatată impune o atentă verificare şi diagnosticare. În lipsa unei experienţe proprii, apelaţi la serviciile unui atelier de vulcanizare.

3. Uzura inegală a benzii de rulare a unui pneu indică întotdeauna existenţa unor defecţiuni ale sistemului de direcţie şi/sau a suspensiei. În funcţie de aspectul zonelor afectate (uzate), se poate identifica cu precizie sursa care a provocat uzura anormală. În cadrul unui atelier specializat se vor putea înlătura cauzele perturbatoare (refacerea geometriei roţilor, înlocuirea amortizorului defect etc.).

Mai rar, o defecţiune a sistemului de frînare (ovalizarea tamburilor) poate conduce la o uzură accentuată, neuniformă a benzii de rulare, aceasta ca urmare a variaţiei neuniforme a forţei de frînare la roată.

4. Vulcanizarea unei anvelope sau a unei camere se va face întotdeauna la un atelier specializat, evitîndu-se pe cît posibil improvizaţiile.

5. După orice intervenţie la un atelier de vulcanizare, se va face, obligatoriu, şi echilibrarea dinamică a roţii. Operaţia de echilibrare a roţilor este adesea ignorată atît de client, cît şi de mecanic, considerîndu-se, în mod eronat, că echilibrarea „de fabrică" este suficientă. Recomandăm însă ca echilibrarea roţilor să se facă în următoarele cazuri :

— la cumpărarea şi înlocuirea unui pneu (după un rodaj de aprox. 200—300 de km) ;

— ca urmare a pierderii plumbilor aflaţi pe jantă ;

— în urma oricărei intervenţii „pe roată" la un atelier de vulcanizare.

6. Camerele de aer trebuie să corespundă dimensional cu anvelopa, în caz contrar putînd apărea fenomene nedorite ,culminînd cu posibilitatea de explozie.

7. Inspectaţi periodic ventilele şi depistaţi orice pierdere de aer.

8. Nu utilizaţi jante deteriorate, corodate masiv sau confecţionate artizanal, deoarece, în acest caz, influenţaţi negativ durata de exploatare a anvelopei şi măriţi şansele de deteriorare sau chiar de explozie a pneurilor.

În România nu există o legislaţie specială privind utilizarea anvelopelor în funcţie de anotimp. De asemenea, nici în cazul utilizării unor anvelope concepute să ruleze cu viteze inferioare performanţelor maşinii nu există reglementări speciale. Simbolizarea limitelor de viteză maximă admisă la anvelope este codificată pe plan internaţional astfel :

— Q — pentru anvelope ce permit viteze pînă la 160 km/h ;

— R — 170 km/h ; S — 180 km/h ; T — 190 km/h ; H „radial sport" — 210 km/h ; V „radial high speed" (viteză mare) — peste 210 km/h.

Din raţiuni de securitate rutieră, recom... rea urgentă a uzate sau care fecte. Nu folosiţ care au simboluri de inferioare performanţelor ... şinii. Iarna, utilizaţi anve pe „M + S" (Mud & Snow noroi şi zăpadă) sau „S' (Snow = zăpadă).

În Occident, se utilizează anvelope cu înălţimea flancului cît mai mică şi cu diametrul balonului cît mai mare, pentru a mări stabilitatea maşinii în viraje şi pentru a-i conferi capacităţi de demarare şi de frînare superioare. Dacă doriţi să vă echipaţi automobilul cu astfel de pneuri, este bine să respectaţi următoarele reguli :

— asiguraţi-vă că pasajele aripilor permit montarea noilor roţi ;

— aveţi grijă să nu influenţaţi eficacitatea suspensiei şi mai ales, să nu diminuaţi garda la sol a maşinii ;

— înlocuirea roţilor nu trebuie să afecteze eficacitatea instalaţiei de frînare şi a mecanismului de direcţie.

Uneori, în garaj, situaţia pare rezolvată. În probă la mers, cu maşina bine încărcată, situaţia se poate schimba însă radical, dată fiind starea drumurilor de pe la noi.

Vă propunem să citiţi, în numărul viitor, cîteva reguli de întreţinere a anvelopelor.

CRISTIAN BUZAŞ ■

VOLANUL NEGRU

De la Inspectoratul General al Poliţiei — Direcţia Circulaţie, am aflat, că se înregistrează o tendinţă evidentă de scădere a numărului de accidente de la un an la altul. Astfel, în 1992 s-au produs cu 767 accidente mai puţin decît în 1991, numărul persoanelor decedate a scăzut cu 262, iar al celor rănite grav cu 829.

Aceste date statistice sînt mulţumitoare numai într-o oarecare măsură, deoarece în continuare se declanşează adevărate drame din cauza neatenţiei şi a imprudenţelor comise de conducătorii auto sau a traversărilor neregulamentare ale pietonilor.

Iată un alt şir de cifre, care ascund — din păcate — drama, durerea celor care şi-au pierdut pe cei dragi, sau îi au lîngă ei, dar infirmi pe viaţă ; şi toate acestea.., în stupide accidente rutiere, în care o secundă de neatenţie, le poate răpi fericirea şi chiar viaţa.

● Pînă în prezent, în 1993 s-au înregistrat 1 120 de accidente ● 327 de persoane au decedat, iar alte 1 045 au fost rănite grav ● În prima decadă a lunii martie, care a coincis cu căderile abundente de zăpadă — 94 de accidente ● 25 de persoane decedate şi 94 rănite grav.

Ce se poate întîmpla într-o clipă de neatenţie

Ion Vlad era cît p-aci să-şi ucidă fiul în vîrstă de patru ani !

Ion Vlad, un tînăr de 27 de ani, şi-a cumpărat o Dacie 1310 din Germania şi a venit cu ea în România.., fără să posede permis de conducere. Interesant este cum a trecut graniţa şi, apoi, cum a circulat pînă acasă, în comuna Argentoaia, judeţul Dolj, fără să fie depistat de către organele de poliţie. Colindînd pe la rude, evident că se mîndrea cu aventurile din Germania şi cu cele de la întoarcere. Astfel, ajunge şi la cumnatul său, Pompiliu Burtea, cu care, poate pentru a retrăi imaginar aventurile anterioare, consumă o sticlă de lichior. Înfierbîntaţi la culme — probabil — îşi dau seama că au băut cam mult şi se hotărăsc „să stingă" alcoolul din sînge cu.., cîte şase sticle de bere fiecare.

Bine ameţit, pe la orele 16,30, Ion Vlad se suie în maşină, în care îi mai ia şi pe Viorel Ghebaur, Virgil Bilă şi pe fiul său în vîrstă de patru ani, Ionuţ Vlad. Într-o curbă uşoară, datorită lipsei de experienţă, a celui de la volan, maşina a părăsit partea carosabilă şi s-a lovit cu forţă de capul unui pod. În accident, Ion Vlad a murit. Micuţul Ionuţ Vlad a fost internat în stare gravă la Spitalul Judeţean din Craiova, alături de Virgil Bilă.

Comentariile sînt de prisos ! Eroismul la volan a fost şi de această dată plătit scump... parcă prea scump !

Triplu ucigaş !

Iată unul dintre cele mai grave şi tragice accidente. Gheorghe Călin, de 34 de ani, din Constanţa, conducînd pe o şosea din localitatea Giurgeni, judeţul Ialomiţa, a pierdut controlul asupra autoturismului la volanul căruia se afla, şi, pe contrasens, s-a ciocnit frontal cu un TIR. Consecinţele au fost grave : Călin Gheorghe a fost rănit uşor, însă duritatea impactului a făcut ca toate cele trei persoane care îl însoţeau să moară pe loc. Şoferul imprudent va plăti pentru „uciderea în culpă" a trei persoane complet nevinovate, cu aproximativ.., 12 ani de penitenţă.

Conştiinţa remuşcării o va avea, probabil, pentru toată viaţa !

RALUCA VRABIE ■

Artur Auto-Service, garantează calitatea intervenţiilor executate

Pe strada Ştirbei Vodă la nr. 122 funcţionează S.C. Arthur Motors-Cars International S.R.L., societate ce are statut de service-auto. Aici se execută operaţii de vulcanizare (non-stop) şi se acordă asistenţă mecanică (între orele 8,00—20,00) şi electrică (între orele 8,00—20,00), iar la solicitare se pot executa şi tractări auto. Lucrările, în funcţie de complexitate, sînt garantate pe o perioadă de timp cuprinsă între 6 luni şi un an de zile. Pot fi reparate toate tipurile de maşini, mai puţin cele din mărcile Trabant şi Oltcit. Intervenţiile se acordă în regim de urgenţă sau în regim de programare anticipată. În incinta unităţii funcţionează, în regim de consignaţie, un magazin de piese auto. Impresionaţi de calitatea intervenţiilor efectuate, patronul societăţii, *dl. Aurel Panait*, ne-a spus : „Echipa, compusă din 17 oameni, lucrează sub directa mea supraveghere. Concurenţa mă obligă să fiu foarte exigent şi intolerant. Încercăm şi cred că reuşim să executăm lucrări de bună calitate. Aici vin să-şi repare maşina multe „nume" cunoscute — acum avem la ... rat Fiat-ul doamnei Di... Cocea. Vrem ca în curînd să lucrăm pe bază de abonamente şi sper să reuşim să transformăm unitatea într-una cu aspect occidental".

GHEORGHE BARBU ■

Ce ştim despre Fiat Tempra

Ridurile încă nu s-au adîncit suficient pe faţa lui **Regata** şi iată că firma din Torino i-a şi făcut un înlocuitor : **FIAT TEMPRA.** Noul model este o berlină clasică, în trei volume, derivată direct din **Tipo**, de la care împrumută în primul rînd platforma. Conform cerinţelor modei şi ale studiului în tunel, **TEMPRA** are spatele voluminos şi capota motorului mai plonjată, ceea ce îi subliniază linia generală tip „pană".

Paleta de motorizare a acestui model este cît se poate de interesantă : 4 cilindri în linie, cu cilindreea care porneşte de la 1 400 cmc şi se încheie la 2 litri (benzină, diesel, turbo-diesel). Concepută ca o mare rutieră şi beneficiind de unele calităţi de bază ale lui **Tipo**, este de aşteptat ca **TEMPRA** să fie o demnă înlocuitoare a lui **Regata.** Totuşi berlina **Regata,** (derivată din **Fiat Ritmo**) a apărut în septembrie 1983, iar în primăvara următoare a şi beneficiat de un station-wagon weekend, lansată cu prilejul salonului de la Torino. În 1990, constructorul ... **TEMPRA** intenţiona ... realizeze o versiune **TEMPRA BREAK ;** cu o variantă de 7 locuri, cu care se speră să aibă succes mai mare ca la precedentul model, **Regata.** Vom vedea.

ADRIAN BRUTARU ■

Radio „România — Tineret" după douăzeci de ani

Actuala „trupă de şoc" în frunte cu redactorul şef Paul Grigoriu

SOFIA ŞINCAN (fost redactor şef) : Cine are şansa pe care am avut-o eu, să participe la conceperea, realizarea şi menţinerea, vreme de optsprezece ani şi jumătate — şi apoi mai departe — a unui post naţional de radio şi să nu se simtă un privilegiat ? Acest program a fost făcut de cei mai mulţi dintre noi cu patimă, coalizîndu-ne, tot timpul, împotriva absurdităţilor, de care nu duceam lipsă, strecurîndu-ne printre ele şi reuşind să abordăm probleme pe care astăzi, multora nu le vine să creadă că le-am ridicat. Eram extrem de puţini — 21 de oameni — care făceau zilnic 11 ore de program. Nevoia ne-a determinat — nu putem avea orgoliul de a spune că ne-am gîndit la asta — să devenim o adevărată şcoală de gazetari, adunînd în jurul nostru un grup de colaboratori. Erau foarte, foarte tineri şi cei mai exigenţi ascultători ai noştri. Nu toţi, dar cîţiva dintre ei — care la vremea aceea au pus înaintea vieţii lor personale postul de radio — au devenit, apoi, gazetari — şi încă din cei mai buni. Ce poate fi mai minunat pentru un om care a iubit enorm radioul, care a venit în această instituţie de pe băncile facultăţii şi a muncit fără întrerupere 32 de ani, decît să-i vadă pe toţi adunaţi laolaltă, într-o astfel de zi ! Mă gîndeam de mult la această clipă şi-i mulţumesc lui Dumnezeu că am apucat-o.

Sofia Sincan fostul redactor al programului pentru tineret

PAUL GRIGORIU (actualul redactor şef) : Conduc programul România—Tineret de un an şi jumătate. Dacă ne gîndim la cei 20 de ani pe care i-a străbătut, sigur, sînt „proaspătul" redactor şef. Concurenţa ? Ne preocupă foarte mult, mai ales că s-au lansat o serie de posturi — Contact, Delta etc — dar vor mai veni şi altele. Cum reuşim să le ţinem piept ? Cine nu-i cunoaşte pe cei de aici ? Cu ei ! Noi nu batem posturile concurente cu muzica, ci cu prezenţa. Sîntem convinşi să-i batem !

SEBASTIAN SIRCA (redactor şef-adjunct) : Am rezistat „eroic", pe „baricade" timp de 20 de ani. Sînt unul dintre „veteranii" şi cred că am rezistat pentru că există o formulă magică a acestui program, care i-a dat credibilitate : acurateţe, echilibru, precizie, responsabilitate.

FLORIAN PITIŞ : Colaborator acum 20 de ani, colaborator şi acum. Dacă e vreo diferenţă ? Sigur că e ! Exact diferenţa dintre tinerii de acum 20 de ani şi tinerii de acum, diferenţa dintre viaţa de acum 20 de ani şi viaţa de acum. Ceea ce este mai presus de toate, e faptul că şi acum 20 de ani existau tineri şi există şi azi tineri, iar acest program era tînăr atunci şi este tînăr acum.

MIRCEA VINTILĂ : Pe vremea mea îi spuneam „Programul III". Sînt printre primii care am colaborat. Tot timpul a fost alături de noi şi noi alături de el.

NICU ALIFANTIS : Datorăm mult acestui program, pentru că o bună parte din publicul pe care-l avem astăzi şi l-am avut de-a lungul anilor el ni l-a dat. Ne-a susţinut, ne-a făcut cunoscuţi, ne-a propulsat. Vom fi alături de el şi de acum înainte, în ciuda anilor care au cam început să se aştearnă.

ADRIAN NĂSTASE (preşedintele Camerei Deputaţilor) : Acum 20 de ani eram unul dintre ascultătorii acestui post de radio. Îmi amintesc de muzica de avangardă, care a însemnat, într-un fel, şi tinereţea mea, perioada de studenţie. Am simţit atunci o foarte mare decuplare între acest post de radio şi celelalte, mult mai conformiste. Era o formă de defulare pentru mulţi şi cred că noi, cu toţii, sîntem astăzi ceea ce sîntem — şi buni şi răi — datorită faptului că am reuşit să funcţionăm, să existăm, prin surse subterane de cultură, prin vieţi paralele, în definitiv. Asta ne-a făcut să supravieţuim şi, într-un anumit moment, să reîncepem să trăim. Cred că pentru foarte mulţi dintre noi — vorbesc de generaţia celor de 40 de ani — a fost o acumulare în subconştient a unor elemente care ne-au permis ca, după '89, să nu pornim de la zero.

GHEORGHE ANGHELESCU (ministrul Tineretului şi Sportului) : În 1973 cînd a început să emită acest post aveam doar 11 ani şi, ţinînd cont de aparatura la care mi se permitea accesul la acea dată, nu puteam prinde programul de radio. Zece ani mai tîrziu, însă, „Student-Club" era una dintre emisiunile mele preferate — şi nu numai a mea, a studenţilor, în general. În condiţiile de atunci, era o pată de lumină pentru sufletele noastre. Sper ca „România—Tineret" să sărbătorească şi a o suta aniversare.

LIANA TATOS ■

Un adevărat Disneyland la Aricești — Rahtivani

- *O investiție de 500.000 de dolari*
- *Pînă în 1994 va fi gata!*

Într-adevăr, pînă în 1994, va fi construit la noi în ţară un... mini-Disneyland ! Este de fapt un proiect de aşezămînt de binefacere, destinat nu orîcui, ci unei anumite categorii : **„copiilor străzii"**. În afara distracţiei şi jocurilor specifice vîrstei, copiii vor fi învăţaţi, prin metode de un înalt profesionalism, să trăiască şi să se bucure de viaţă în adevăratul sens al cuvîntului.

Proiectul se va numi **FERMA COPIILOR** şi a fost conceput şi finanţat de asociaţia umanitară **Concordia — Casa Internaţională CARITAS**, în cadrul proiectului **„Copiii străzii"**. Conceput în urma unor studii amănunţite asupra psihologiei copiilor singuri pe lume, proiectul este de o înaltă ţinută profesională şi are o lărgime de spîndire internaţională. Scopul urmărit va fi de a le crea acestora o atmosferă familială şi prietenească. Aşadar, ei vor locui în 11 căsuţe a cîte 8 copii şi un educator, dar vor fi liberi să plece oricînd doresc. Esenţial este faptul că se urmăreşte ca aceşti copii să reuşească să realizeze necesitatea propriei organizări a vieţii lor. Se va merge pe sistemul de autogospodărire : dotare cu o microfermă zootehnică şi teren arabil, cu ateliere de lăcătuşerie, tîmplărie, împletit coşuri, croitorie etc. O capelă ortodoxă va crea ambianţa spiritualităţii creştine, în care s-au născut, astfel încît putem spune că, pe această suprafaţă de 9 ha, cumpărată de asociaţia CARITAS, se va construi un adevărat oraşel al copiilor.

Au fost aduşi deja 30 de copii, cazaţi deocamdată în cîteva barăci montate de voluntari din Anglia. Cei cîţiva pedagogi (de diferite naţionalităţi) sînt şi ei voluntari. Restul ajutoarelor constau deocamdată în voluntari din satul Aricești (jud. Prahova).

Aşadar, începînd din aprilie 1992, va debuta **proiectul FERMA COPIILOR**, al cărui autor este **ing. diplomat Tobias Jaklon**, care a lucrat el însuşi ca voluntar la astfel de proiecte şi cunoaşte bine problemele acestei categorii de copii. Director al proiectului este **dl Ioachim Rindsfüsser.** Ambii sînt cetăţeni germani. Cu activitatea de consulting, organizare a proiectării şi coordonarea diferitelor specialităţi se ocupă **dl arh. Călin Hoinărescu**, preşedintele Comisiei zonale Muntenia a Monumentelor Istorice.

RALUCA VRABIE ■

Un strop de suflet

- *Fundaţia „Omenia" se află, permanent, în slujba celor nevoiaşi*

Fundaţia „OMENIA" a fost înfiinţată în octombrie 1992, la iniţiativa unor oameni de suflet, sensibili la suferinţele semenilor lor. Fundaţia este apolitică, non-profit, de binefacere. **Preşedinta** acesteia este **dna Minodora Ilie**, iar **preşedinte de onoare dl Ion Raţiu.** „Firma" nu are surse proprii de venituri, nu produce şi nu comercializează mărfuri, trăind numai din donaţiile oamenilor de afaceri autohtoni sau străini. Fundaţia are trei filiale în Bucureşti, organizate pe sectoare. În sectorul 1 filiala este condusă de **dna Marcela Ghiulbenghian**, iar în sectoarele 2 şi 6 filialele sînt conduse de **dna Elinca Burlan** şi, respectiv, **dna Elvira Vrăbiescu.** Fundaţia are filiale şi la Constanţa, Predeal (împreună cu firma Müller) şi Timişoara. În străinătate există, deja, filiale în Franţa (cu firma Lefranc), Grecia, Germania, Israel (cu sprijinul Patriarhiei Române).

Dintre acţiunile organizate pînă în prezent, menţionăm : sprijinirea cu bani şi medicamente, rechizite şi obiecte de îmbrăcăminte a bătrînilor şi familiilor numeroase şi nevoiaşe. „Împreună cu fundaţia de caritate Christian Mission to Youth, Inc. am demarat, acum o lună, o acţiune unică în felul ei. După îndelungi tatonări şi eşecuri, am reuşit să adunăm doisprezece copii ai străzii, ce „activau" în Gara de Nord şi să-i cazăm într-un motel din sectorul 6. Întreţinerea lor ne costă 30 000 lei/zi. Ideea noastră este de a-i creşte în condiţii decente, de a-i trimite la şcoală, de a-i integra în societate. Dl. John Kachelmayer, şeful fundaţiei americane, ne-a asigurat că acest procedeu a dat roade de-a lungul timpului, iar experienţa şi fondurile domniei sale ne vor ajuta să ne îndeplinim misiunea asumată", ne-a declarat dna Elvira Vrăbiescu.

Altă acţiune finalizată cu succes a fost organizarea unei licitaţii în scop umanitar, care a avut loc în data de 1 martie la Palatul Elisabeta. Fondurile strînse din donaţiile businessmanilor autohtoni vor avea următoarele destinaţii : 1 500 000 lei pentru construirea Bisericii din Cimitirul Eroilor, o sumă pentru Casa de Copii de la Nămăieşti şi o alta pentru ajutorarea copiilor handicapaţi din oraşul Oneşti.

BRINDUŞA NICOLAE ■

Ajutor gratuit celor mai săraci dintre săraci

Acesta este scopul declarat de Asociaţia „Misionarele Carităţii — Maica Tereza" — Filiala Română, autorizată să funcţioneze de curînd, în Bucureşti, str. Milcov nr. 2—4, sectorul 1.

Principalele acţiuni pe care aceasta le va desfăşura sînt : să îngrijească bolnavi şi muribunzi, să adune şi să-i înveţe carte pe micii vagabonzi (copiii străzii), să viziteze şi să aibă grijă de cerşetori, pacienţii leproşi şi copiii acestora, să îngrijească pe cei nedoriţi, neiubiţi şi singuri pe lume.

Filiala va organiza case pentru copii handicapaţi fizic sau psihic, abandonaţi, bolnavi săraci şi muribunzi, pacienţi leproşi, drogaţi şi alcoolici, adăposturi de noapte pentru cei fără locuinţe. În aceste case îi va aduce pe şchiopi, orbi, invalizi, incurabili şi orice persoană abandonată. Va avea, deasemenea, clinici mobile de prim-ajutor, şcoli la periferii, centre de instruire profesională pe meserii, centre de ajutor pentru distribuirea gratuită de hrană şi îmbrăcăminte, centre pentru tineret.

„Misionarele Carităţii" — Filiala Română este fondată de organizaţia mondială „Misionarele Carităţii", condusă de Maica Tereza Bojaxhiu M. C.

CORNELIU OLTEANU ■

UNIVERS PARTICULAR

UN MINUT PENTRU FIECARE

● **ITU VASILE (str. Institutului nr. 2, cămin 3, cam. 417, Petroşani**: Am înaintat articolul dvs. conducerii revistei Să vedem dacă aveţi noroc. În orice caz, dactilografiaţi materialele. Nu avem dactilografe. Cum ar fi spus Brâncuşi, sîntem regi şi sclavi, în egală măsură.

● **VASILE MĂRGINEAN, comuna Ciutca, judeţul Cluj**: Sîntem bucuroşi să aflăm şi veşti bune. Iată, datorită demersurilor revistei noastre, valţurile morii din comuna Sîntmartin (judeţul Cluj) au ajuns unde trebuie. Cei doi „mafioţi" de la Firma „SC MONARA SRL" DEJ — respectiv, Modrea Alain şi Răduţă Adrian, au ajuns în faza cercetării penale. Mulţumim pentru sprijinul acordat, în mod special, dlui Pop Teodor, şefului serviciului economic de la Inspectoratul Judeţean de Poliţie Cluj, cît şi dlui Benedict Bocoş, comandantul Poliţiei oraşului Dej. Ne pare sincer rău că nu-i putem mulţumi şi dlui Ioan Pop, procurorul şef al Procuraturii oraşului Dej, care ne-a tratat demersul nostru cu un anume indiferentism.

● **CHIOREAN IOAN (str. Şoimului nr. 24, Carei, judeţul Satu Mare)**: Întrucît aţi cîştigat la fond, la Judecătoria Carei, se pare că nu ar fi probleme prea mari la recurs. Dar, după consultarea avocaţilor Alexandru Pintescu şi Virgil Puia, de la Tribunalul judeţean Satu Mare, sînteţi sfătuit să vă angajaţi, totuşi, avocat şi pentru recurs. Pentru a evita orice fel de surprize ! Cauza este reală şi temeinică, dar „votul" judecătorilor nu în toate cazurile este deplin... Vom fi şi noi pe recepţie, mai cu seamă că este vorba despre o amărîtă trecere prin curtea casei părinteşti.

● **IONICĂ TOTH, sat Decebal, judeţul Satu Mare**: Într-adevăr, s-a discutat, în Camera Deputaţilor — **DECLARAŢIA DE AVERE**. Cît este de sincer dl Petre Roman (2 000 dolari în BRC) şi cît este de sincer dl Ion Iliescu (ca venituri, în plus, nu are decît pensia nevesti-si), nu putem şti. O oareşicare apropiere între cei doi „decembrişti" se poate, însă, întrezări. Timpul nu lucrează, în toate cazurile, în favoarea uneltitorilor ! Firește, dvs v-aţi gîndit la ce ne-am gîndit şi noi. La uneltele necesare pentru campania de primăvară... Dă colţul ierbii şi, nu-i aşa, am semănat roşu vînt şi vom culege vînătă furtună ! Dă, Doamne, să fim proroci de ocazie şi politruci de peruzea.

DORIN SĂLĂJAN ■

Meserii noi

Agent publicitar

CĂTĂLIN-VIOREL TALOI este agent de publicitate în cadrul firmei „ANUNŢUL TELEFONIC" S.R.L. BUCUREŞTI. Vîrsta : 19 ani. Este student la Institutul Politehnic Bucureşti — Facultatea de Chimie, anul II — zi.

— Cătălin Taloi, te rog să spui în ce constă activitatea de agent de publicitate ?

— Eu sînt unul dintre ei. Activitatea de agent de publicitate este o muncă destul de grea. Agentul trebuie să contacteze cît mai multe firme în scopul de a obţine un contract de publicitate, contra cost. Foarte multe firme nu înţeleg utilitatea unei reclame publicitare şi din această cauză un agent de publicitate trebuie să fie un om ambiţios, un om care să nu se dea uşor bătut. Dacă patronul nu va înţelege azi va înţelege mîine.

— Ce calităţi trebuie să posede un agent de publicitate ?

— Calităţile de care nu trebaţi trebuie să fie înnăscute. Trebuie să ai stofă de comerciant, pentru că această activitate este un fel de comerţ. Multe calităţi le capeţi pe parcurs, cînd „joci în horă", dar este obligatoriu să fii energic, să ai putere de convingere, să ai tupeu în măsura în care ţi-o dă buna cuviinţă şi, nu pe ultimul loc, inteligenţă.

— Care sînt satisfacţiile pe care le are un agent de publicitate ?

— În primul rînd este satisfacţia de a colabora cu diferite firme, cunoaşterea multor oameni diferiţi, cu psihologii diferite, bucuria de a lucra la o gazetă şi multe alte lucruri pe care nu le ştiam nici în ziua de azi dacă nu lucram în acest domeniu. În al doilea rînd există satisfacţia plăţii unei munci pe care o faci cu plăcere.

GHEORGHE BARBU ■

Avocatul casei

Drepturile donatorilor onorifici de sînge

Potrivit Hotărîrii Guvernului nr. 999/1990, donatorii onorifici de sînge beneficiază de următoarele drepturi :

a) acordarea, la fiecare donare, de bonuri valorice pentru produse alimentare în valoare de 1 200 lei, indexată cu indicele creşterii preţurilor la produsele alimentare pentru consumurile colective ;

b) două zile libere de la locul de muncă, din care una în ziua donării, pentru salariaţii încadraţi în unităţile publice, precum şi la alte persoane juridice ;

c) două zile consecutive scutire de frecvenţă elevilor şi studenţilor ;

d) asistenţă medicală cu prioritate, medicamente, materiale sanitare şi de întreţinere în mod gratuit — în condiţii de spitalizare, precum şi în tratamentul ambulatoriu — în unităţile sanitare publice, pentru donatorii care au minimum 5 donări în ultimii 5 ani ;

e) prioritate la obţinerea biletelor de odihnă şi tratament şi reducerea cu 50% a tarifelor acestor bilete, pentru persoanele care au cel puţin 15 donări în ultimii 5 ani;

f) acordarea unei recompense valorice indexate periodic în aceleaşi condiţii ca şi dreptul acordat la lit. a), în sumă de 5 000 lei la fiecare a 5-a donare, cu condiţia ca aceste donări să fie realizate în 2 ani consecutivi ;

g) acordarea de obiecte simbol (insigne) la prima donare şi diploma de donator onorific, după a 5-a donare de sînge.

Acestea sînt drepturile ce revin donatorilor onorifici civili.

Drepturile donatorilor onorifici de sînge militari se stabilesc pe baza prevederilor hotărîrii sus indicate, prin adaptare la specificul activităţilor din forţele armate şi se aprobă prin ordin al miniştrilor care au personal militar în subordine.

CORNELIU OLTEANU ■

Farmacia din grădină

Şofranul

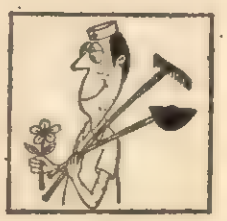

Eleganţa florilor de şofran (**Crocus sativus L.**), coloritul lor viu, fac ca aceste plante să se bucure de o largă întrebuinţare în arta grădinilor. Cu ele se pot amenaja frumoase ronduri sau borduri de toamnă într-o singură culoare. În combinaţie cu alte specii bulboase, cum ar fi cele aparţinînd genurilor **Scilla, Galanthus, Chionodoxa, Colchicum** etc., concură la realizarea unor frumoase efecte decorative, primele înflorind primăvara, iar şofranul şi brîndușa, în toamnă.

Efectele produse de aceste micuţe flori sporesc dacă sînt plantate în grupuri de cel puţin 5—6 bulbi. Şofranul, lăsînd impresia de floare sălbatică, întocmai ca şi ghiocelul, sugerează un aranjament natural. Cu alte cuvinte, plantarea bulbilor trebuie să se facă la întîmplare, pe peluze, printre boschetele de arbuşti medicinal-ornamentali, pe trunchiurile copacilor bătrîni (în scorburi), pe stîncării etc.

În sfîrşit, şofranul constituie şi o splendidă plantă de apartament, pretîndu-se pentru cultura în ghivece sau în coşuleţe speciale, înflorirea lui forţată fiind foarte uşor de realizat.

În scop medicinal şi alimentar sînt folosite stilurile cu **stigmatele, care conţin derivaţi de carotenoide şi compuşi** care conferă produsului gustul amărui şi aroma caracteristică. Se foloseşte în calitate de **condiment şi la colorarea şi aromatizarea unor preparate farmaceutice.**

Sub formă de infuzie, sirop, tinctură etc., produsul este folosit în cazuri de insomnii, combaterea colicilor stomacali, a dispepsiilor gazoase etc.

ION I. ROVENŢA ■

Mici secrete utile

● **Pentru a împiedica cartofii fierţi în apă să se înnegrească după ce au fost curăţaţi, se adaugă în apa de f bere puţin oţet.**

● **Pentru a scoate o prăjitură dintr-o formă care opune oarecare rezistenţă, se înmoaie forma în apă caldă dacă prăjitura este rece şi în apă rece dacă prăjitura este caldă.**

● **Moliile se îndepărtează din dulapuri sau cutii punînd din loc în loc sugativă înmuiată în esenţă de scorţişoară**

● **O bluză mai delicată sa rufele de copil mic se înmoa în apă caldă în care s-au di zolvat cîteva bucăţi de săpun şi s-au amestecat cary cuţi prin sită sau sfărîma. Se freacă şi se limpezeşte în mai multe ape.**

● **Este bine ca vinul să se pună în sticle maron sau verde închis. Sticlele albastre, violet sau albe pot da vinului un gust acru.**

● **Nu mai lăcrimaţi cînd tăiaţi ceapa dacă o stropiţi cu puţin oţet ori o spălaţi într-o soluţie de apă (2 păr şi oţet (o parte).**

● **Pentru ca zahărul ca mel, folosit la glazuri, să nu se întărească rapid, adăugaţi-i în clipa în care a căpătat culoarea şi consistenţa dorite, un strop de oţet sau suc de lămîie.**

RALUCA VRABIE ■
ELENA GRECESCU ■

GHID DE MEDICINĂ NATURISTĂ

Cistita

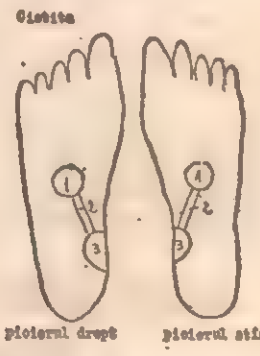

La faza acută, suferindul va efectua un repaus alimentar. Va consuma numai lichide, compuse din ceaiuri şi sucuri de sfeclă roşie, castraveţi, ridichi, apoi un regim alimentar alternativ : 3 zile de alimente acide (carne, unt, brînzeturi grase, ouă, cereale, varză, zahăr) şi 3 zile de alimente bazice (lapte, cartofi, brînzeturi slabe, tomate) care va fi reluat încă şase zile.

Zilnic, băi calde de şezut timp de 15—20 minute, cu apă sau infuzie mai concentrată din coada şoricelului, sau coada calului. Sunt recomandate şi băile de abur la şezut cu apa în care au fiert plantele de mai sus. Baia de abur se poate improviza şi acasă din două taburete între care s-a pus o scîndură mai îngustă dar rezistentă pe care şade suferindul. Sub scîndură, vasul cu apa fierbinte (sau în fierbere pe un reşou, dar atenţie la accidente). Deci suferindul şade pe scîndurică, dedesubt vasul care emană aburul. Insist asupra acestei proceduri deoarece dă rezultate foarte bune. Atenţie, după baia de abur, odihnă la pat. De două ori pe zi masaj reflexogen la tălpile ambelor picioare în zonele rinichi, uretere, vezică urinară, cîte 2 minute de fiecare zonă în ordinea arătată în schiţele alăturate. Suferindul va bea 2—3 căni pe zi dintr-o infuzie preparată din o linguriţă plantă, opărită timp de 10 minute cu 200 ml apă, din coada şoricelului, sau cozi de cireşe, sau mătase de porumb (aici 2 linguriţe) sau frunze de păr sau seminţe de mărar. Suferindul poate recurge şi la infuzii din amestecuri de plante, prepararea şi administrarea ca mai sus. Infuzie din muşeţel 2 linguri, busuioc, frunze mesteacăn, fructe măceş, sunătoare, coada racului şi rădăcină cicoare cîte 1 lingură ; Infuzie din frunze de mesteacăn 3 linguri busuioc, rută şi coada calului cîte 2 linguri ; Infuzie din cozi de cireşe, mătase de porumb, capsule mac, frunze de coacăz negru în părţi egale ; Infuzie din frunze strugurii ursului, păstăi fasole, seminţe în, flori de tei, rădăcină pătrunjel, plantă coada calului cîte o lingură ; Infuzie trosc şi coada calului în părţi egale Este bine ca suferindul să facă o cură de lămîi astfel : în prima zi va bea (în apă) sucul de la o lămîie, în a doua zi de la două şi aşa în fiecare zi în creştere 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 pînă la 10 (bineînţeles în mai multe reprize în cursul zilei). Apoi consumul de suc va avea o ordine descrescătoare : 9, 8, 7, 6 ş.a.m.d. Efecte pozitive are şi cura de grîu încolţit : 100 grame grîu se spală bine în cîteva ape, se pun într-un vas ... rit, se toarnă peste el ... şi se ţin la cald 24 ore. Dacă în acest timp nu a încolţit, se mai lasă 24 ore. Cînd grîul a încolţit se spală în cîteva ape, se dă prin maşina de carne şi se amestecă cu lapte fiert în părţi egale. Cura durează 3—4 săptămîni.

VIOREL OLIMPIAN" PAŞCANU ■

Dialoguri extrapămîntene

Comunicări telepatice cu astronauți sosiți din cosmos

• *Ființe dispărute dictează brazilianului Chico Xavier romane, poeme, cărți de istorie și filozofie*

Ar mai putea exista oare în zilele noastre întîmplări fantastice sau miraculoase ? Informația științifică modernă și rațiunea cultivată ne-ar determina să răspundem prin negații la astfel de întrebări. Și totuși, în plină vară a anului 1990, s-a difuzat o știre provenită din Taşkent — capitala Uzbekistanului —, care frizează irealul. Timp de mai bine de o lună, Klara Malikova — de la un institut de proiectare din oraș — ar fi desenat diferite scene ciudate și semne cu totul necunoscute, care i-ar fi fost transmise telepatic de către o ființă extraterestră avînd numele Kovespol. Înșiruirea de semne apărînd ca un fel de scriere, i-a determinat pe colegii săi care lucrau la calculatorul electronic al institutului, să încerce o descifrare a textelor prezentate de Klara. După o muncă deloc ușoară, impunîndu-se extrem de multe încercări de interpretare grafică și logică a semnelor asociate în cuvinte, programatorii de la sectorul de calcul computerizat au comunicat că ar fi reușit să interpreteze conținutul mesajelor străinii. Din cele afirmate de specialiștii schemelor logice, extraterestrul Kovespol ar fi sosit de pe planeta Puatoston, care ar fi situată față de Pămînt la o distanță de 27 801 ani-lumină ! Acesta își motiva sosirea pe global terestru prin intenția de a-l ajuta pe oamenii pămînteni...

Știrea respectivă și-a fi fost doar o fantezie bine regizată, sau era un fapt întru totul real ? Aceasta fiind totuși difuzată — la timpul respectiv — de către organisme cu caracter oficial, ar presupune că ipoteza ficțiunii s-ar elimina... Și atunci, dacă această comunicare a fost reală, ar rezulta că evenimentele succedate timp de peste o lună, cît și fenomenele conexe ar fi — pentru modul nostru cotidian de a gîndi —, pe drept cuvînt, din domeniul fantasticului !

Este foarte adevărat că în diferite cărți care susțin tărîmul mai puțin cunoscut al parapsihologiei, s-au relatat numeroase cazuri ale unor persoane care scriu și chiar schițează ceea ce li se „dictează" de către entități ce ar fi din „lumea de dincolo". Scrierea automată — sau psihografia — este un fenomen cunoscut de foarte mult timp, dar abia spre sfîrșitul secolului al XIX-lea s-au efectuat primele tentative de studiere științifică a acestei manifestări parapsihice. Cel mai cunoscut caz cercetat la vremea respectivă a fost cel al doamnei Piper (din Boston — S.U.A.) ; experimentele efectuate de către unii oameni de știință, în mod bine controlat, au condus la publicarea unor interesante lucrări de cercetare.

În ceea ce privește „inducerea telepatică" a unor imagini, au fost obținute exemplificări întru totul reușite. În a doua parte a veacului nostru — în Franța —, de către ing. René Warcollier — președintele Institutului Internațional de Metapsihică. Prin anii '50 acesta a organizat experimente repetate de redare prin desene a unor imagini „emise telepatic" din alte încăperi. Legat de acestea, este interesant de remarcat faptul că cei care recepționau imaginile și le desenau, nu au fost antrenați în prealabil în acest scop.

Referitor însă la „dictările" făcute de către entități din „cealaltă lume", nici una nu a afirmat vreodată că ar fi personaj extraterestru, mărturisind doar că a părăsit viața materială pe care o ducem cu toții, prin ceea ce numim „moarte" pentru trupul organic. Poate că unul dintre cele mai reprezentative exemple de acest fel a fost brazilianul Chico Xavier, care în decurs de patruzeci și doi de ani, a scris și apoi a publicat un număr de 126 de cărți „dictate". Deși studiile sale erau rămase la un nivel cu totul inferior, iar viața profesională și-a început-o ca ucenic și apoi ca muncitor — pentru a ajunge în final un foarte mic funcționar —, cărțile sale au relevat mereu un nivel cultural foarte înalt, în foarte variate domenii ale gîndirii umane ; astfel, el a scris romane istorice cît și din viața curentă, poeme, povestiri pentru copii, tratate științifice, tratate de teologie, precum și cărți de pură filozofie. Calitatea deosebită a textelor respective a făcut să se vîndă peste trei milioane de exemplare, iar un număr de douăzeci și trei de cărți au fost preluate de editori din alte țări, fiind traduse în limbile engleză, franceză, spaniolă și japoneză. Întrebat cum de era în stare să scrie așa de repede (cam trei cărți pe an) texte atît de profunde și de variate, Chico Xavier răspundea de fiecare dată că în stare normală, el nu înțelegea absolut nimic din conținutul cărților pe care le scrisese și care i-au fost dictate ; conform spuselor sale, autorii adevărați ai cărților respective ar fi fost cîteva zeci de personalități culturale care decedaseră în anii anteriori. El se explica astfel : „cînd fac scrierea automată, eu îl văd, îl aud și îl simt pe spiritul dezîncarnat, care el lucrează prin intermediul brațului meu ; adeseori am recunoscut prezența celui care îmi dicta, fără a înțelege însă nimic din subiectul pe care îl trata".

Exemple la fel de semnificative au mai fost menționate în literatura parapsihologiei, cu citarea unor manifestări întru totul similare constatate și la alte persoane, din țări diferite și respectiv din alte continente. Dar entitățile care dictau s-au recomandat de fiecare dată ca foști locuitori ai Pămîntului și nicidecum ca fiind, veniți din alte părți ale Spațiului...

În cazul Klarei Malikova situația pare a fi însă cu totul diferită. Entitatea care îi transmitea imaginile și semnele ciudate să fi fost și ea tot terestră, pretindu-se însă la ficțiunea sosirii din altă parte a cerului și a inventării unei limbi și a unei scrieri complet necunoscute ? Această ipoteză apare totuși puțin probabilă ; imaginile „nonterestre" desenate de Klara cît și textele scrise cu semne neștiute pe Pămînt, care au putut fi introduse într-o schemă logică numai după numeroase încercări la calculator, vin să evidențieze parcă o altă origine... În fapt, detaliile succesiunii de evenimente de la Taşkent sunt mult mai apropiate de anumite relatări similare care au sugerat un același aspect „fantastic", ce au survenit și în alte părți ale globului. Dar chiar mai mult, acestea par a se asocia în mod direct și cu stranii întîmplări ale unor persoane care au devenit „eroi fără voie", atunci cînd s-au întîlnit cu ființe care nu făceau parte din lumea pămîntenilor.

Numeroase ziare pariziene și din alte orașe ale Franței au difuzat în zilele de 19 și 20 februarie 1967 o știre de senzație, transmisă din capitala Mexicului. Conform relatărilor publicate, biologul mexican A.A. Amath ar fi primit un text foarte ciudat, semnat de un personaj care se numea Kan Lau. Din conținut, rezulta că acesta ar fi sosit de pe un corp ceresc aparținînd unui alt sistem solar, aflat în 16 000 ani-lumină față de Terra. Locuitori ai planetei respective ar veni pe Pămînt încă de acum 700 000 ani !...

FLORIN GHEORGHIȚĂ

Fenomenele radiestezice

Căutători de comori, mai vechi și mai noi

• *Prin metode simple se pot detecta, de la suprafață, tezaure, pungi de țiței, relicve istorice, zăcăminte geologice*

Descoperirea de comori și surse de apă subpămîntene, prin simpla manevrare a unei vergele de alun, reprezintă o practică străveche, ce coboară în istorie pînă la 2000—3000 ani înainte de Christos. Tehnica se mai folosește și astăzi, chiar dacă domeniul, denumit astăzi radiestezie, beneficiază de mijloace de detecție moderne. Ce emisiuni energetice se interpun între operatorul de la suprafață și obiectele sau pînzele lichide din subteran ? Domeniul este încă plin de mistere.

În țara noastră au fost întreprinse cercetări de pionierat în radiestezie de către inginerul **Constantin Cojocaru**. Un discipol al acestuia, domnul profesor **Nica Florin** din Piatra Neamț (a cărui fotografie o reproducem alăturat) ne-a comunicat cîteva observații personale :

„Radiestezia, sau biolocația activă — precizează corespondentul nostru — constituie capacitatea diferitelor organisme de a capta și reacționa la radiațiile specifice emise de diferite substanțe, corelate formelor tridimensionale observate. Ce sînt aceste emisiuni ? Deocamdată radiația radiestezică nu poate fi vizualizată și nici determinată prin spectroscopie optică și laser, sau prin electrografie. Ceea ce apare pe ecranul electrografului poate fi asociat cîmpului bioenergetic sau bioplasmatic. Pot spune totodată, că nici cîmpul magnetic nu este identic cu cel radiestezic, deoarece primul își modifică direcția în funcție de situație, formînd zone de minim și maxim, în vreme ce cel radiestezic penetrează structurile solide fără să-și schimbe direcția. Mai pot preciza că, de asemenea, cîmpul radiestezic nu e nici de natura undelor electromagnetice, nici nu poate fi confundat cu cel gravitațional. Experiența

proprie mă determină să apreciez că biolocația pune în evidență radiația corpusculară fundamentală a fiecărei substanțe în parte, indiferent de forma spațială, emisiunea nefiind perturbată în propagarea ei de aproape nici o barieră.

S-a vorbit mult despre radiațiile telurice (cîteva reportaje și în **Flacăra** — n.r.), cu influență nocivă sau benefică asupra organismelor vii. Ele nu sînt — conform observațiilor mele — decît interferențele a două sau mai multe cîmpuri radiestezice. Într-o cultură întinsă de porumb, de pildă, am observat trei perimetre în care plantele erau subdezvoltate. Avînd instrumentele la mîne, am investigat zona și am constatat semnale specifice radiațiilor telurice numai în cele trei perimetre. Am mai putut constata că, la aproximativ 11 metri adîncime, se afla un zigzag de galerii naturale, asociat cu roci calcaroase.

În țări ca Germania, Polonia, Anglia, Franța, prin mijloacele radiestezici empirice, s-au făcut, în domeniul geologiei, descoperiri de importanță națională (zăcăminte de țiței, de ape geotermale). În arheologie, rezultatele pot fi spectaculoase, prin identificarea unor ziduri de incintă, fundații, beciuri ascunse, obiecte de ceramică și metal, tezaure, mormînte (personal am descoperit un pumnal scitic).

Se poate afirma că biolocația [illegible] investigațiile geofizice, prospecțiunile gravimetrice, magnetometrice, electrometrice, teledetecția din avion sau satelit. Este precisă și costă puțin.

Ei bine, cum spuneam, în România, prin contribuția inginerului Constantin Cojocaru, tehnica este în avans față de alte țări, dar, paradoxal, la noi se folosește mai puțin a în altă parte. Din nou nu știm să ne prețuim inventatorii. Apelez prin mijlocirea **Flacării** la cei interesați de acest domeniu fabulos, atît de pasionant, invitîndu-i la colaborare și schimb de idei. Telefonul meu din Piatra Neamț : 61 98 13. Vă aștept și vă mulțumesc.

Comedia amară a Teatrului de Comedie

Teatrul este (sau ar trebui să fie) locul unde se intră ca într-un fel de biserică. Pentru că acolo se află oameni dăruiți de Dumnezeu cu ceea ce numim har. Teatrul de Comedie **nu mai este un astfel de loc.**

Cu un repertoriu îndoielnic, cu un conflict între direcție și o parte a colectivului, Teatrul de Comedie **se îndreaptă spre marginea mișcării teatrale de la noi. Conflictul declanșat în urmă cu doi ani revine în atenție odată cu demisia unui actor important al acestui teatru : Marian Râlea. Demisia domnului Râlea vine după cea a regizorului Alexandru Darie și după desfacerea contractului de muncă actorului Șerban Ionescu.**

Ce spun cei din Teatrul de Comedie, **actori, regizori, aflați de o parte a acestei baricade absurde ?**

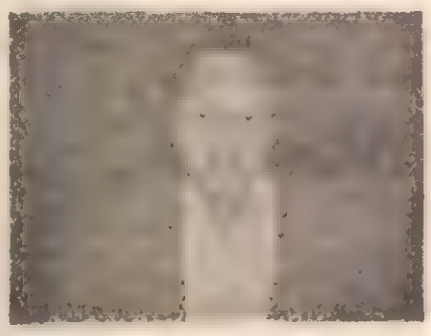

Marian Râlea, actor

„Consider că am murit puțin..."

„Pentru un actor, singurul lucru important este să fie pe scenă. Acum simt exact la fel ca toți colegii mei care nu joacă la această oră. Este singurul moment în care am simțit că această breaslă are nevoie de un sindicat reprezentat de niște oameni importanți. Ceea ce am simțit în ultima săptămînă, de cînd mi-am dat demisia, este ca și cum aș fi murit și nu știu dacă din această moarte un actor își mai poate reveni...

Această demisie este un act pe care eu l-am făcut conștient, deliberat, pentru că nu am mai putut suporta vina pe care o aveam față de scena **Teatrului de Comedie.** Mă simțeam atît de rău pe această scenă, vizavi de spectatori, cărora nu le puteam aduce bucuria pe care o meritau, măcar pentru amăritele de bilete pe care le plătiseră, încît am hotărît să-mi dau demisia. .

Consider că am murit puțin și îmi va fi foarte greu să revin cu aceeași forță la scena de care are nevoie fiecare actor".

Alexandru Darie regizor

„Dl Giurchescu a distrus Teatrul de Comedie"

„Noi am crezut că, după 12 ani de democrație trăiți în Danemarca, dl Giurchescu va fi un occidental cu o gîndire liberă, care va împinge **Teatrul de Comedie** în zone nemaiatinse. Am descoperit, însă, un nostalgic comunist, un om complexat și extrem de orgolios, care refuză orice dialog și declară că «numai cu picioarele înainte» va părăsi acest teatru.

Domnul Giurchescu a distrus **Teatrul de Comedie** prin impunerea unui repertoriu bulevardier, de care publicul românesc nu are nevoie.

Noi am fost niște naivi. Dl Giurchescu este interesant doar într-un regim totalitar ; într-o democrație, el își realizează doar nivelul de incompetență pentru că, probabil, a înțeles din Occident exact ce înțelege șoferul de tir cînd se duce în Turcia. De aceea atmosfera în **Teatrul de Comedie** este jalnică ; critica, oamenii importanți din lumea teatrului nu mai vin aici, pentru că nu mai au ce să vadă, totul este mort, nimic nu e viu. Se desfac scrisorile la poartă, se discută probleme de bani, bîrfe ordinare, opțiuni sexuale, se dau oameni afară pentru că au bătut la mașină demisia unui actor, astea toate sînt mentalități de securist ordinar. Nu e posibil !

Iarina Demian actriță

„Dl Giurchescu este abuziv, incoerent și inconsecvent"

„Noi am ieșit în presă din imposibilitatea de a dialoga cu dl Giurchescu, dînsul refuzîndu-ne de fiecare dată acest dialog. Acum ne acuză că noi denigrăm **Teatrul de Comedie.** Acest teatru este format din noi toți, toți sîntem teatrul acesta. De cînd a venit la conducere, dl Giurchescu este abuziv, incoerent și inconsecvent, reușind să scoată din noi tot ce e mai rău ; oamenii știu că, tăcînd, înghițind, primesc ceva. Este imoral !

Ca să facă traficul de influență pe care dînsul îl practică la ora actuală este și de râs și de plîns : dl Giurchescu dă niște telefoane unor personalități din diverse partide politice, amestecîndu-i în această problemă, discreditînd ideea de moralitate, de democrație.

Nu este posibil să te agăți cu atîta disperare de un scaun pe care nu l-ai onorat. Această disperare este nedemnă pentru un artist.

În teatru este o dictatură perfectă, cu toate relele ei de fond și de formă, toate deciziile fiind luate de dl Giurchescu. Nu este normal ca un singur actor să joace majoritatea rolurilor principale ; nu este posibil ca cea mai tînără actriță a teatrului să fie lăsată să plece ; nu este posibil să angajezi o secretară literară anunțînd concursul după ce ai angajat-o deja.

Orice se poate ierta domnului Giurchescu, chiar și lipsa de caracter, dar faptul că a adus **Teatrul de Comedie** la periferia teatrului românesc — asta, nu ! Eu cred că este imoral, în situația asta, să taci".

Vladimir Găitan actor

„Lucian Giurchescu e Agamiță Dandanache. M-a oripilat"

„Mă fac vinovat de a fi unul din artizanii aducerii domnului Lucian Giurchescu în fruntea teatrului nostru. Am descoperit, mai apoi, că l-am adus pe Agamiță Dandanache. Din Lucian Giurchescu pe care îl cunoscusem cîndva nu mai rămăsese nimic. Eu afirm că în acești 12 ani dl Giurchescu a involuat, gusturile lui s-au permat, despotismul lui a crescut la maximum, aducînd mai mult a babă. M-a oripilat !

De cînd a venit dînsul, au plecat niște oameni importanți ai teatrului (mai bine spus au fost îndepărtați) : Popescu Udriște (care a plecat din cauza «circiumizării» teatrului), Ion Lucian (un prezumtiv pericol la direcția teatrului), Alexandru Darie, Șerban Ionescu, Marian Râlea. De 340 de zile noi nu am avut o premieră, iar premiera cu **Amphytrion** a fost «forțată», pentru a se putea face loc plecării în Costa Rica. În Costa Rica a fost invitat teatrul, cu piesa **Ce ne facem fără Willy?,** care nu ne onorează. În plus, invitația se datorează succesului pe care l-a avut spectacolul cu **Visul unei nopți de vară** (spectacolul lui Alexandru Darie) anul trecut în America Latină.

O singură întrebare vreau să-i pun dlui Giurchescu : de ce nu repetăm ?

Îmi fac mea culpa : m-am luptat să vină un «deputat de la centru», iar acesta s-a dovedit a fi Agamiță Dandanache ; m-am luptat să-l aduc pe «Făt Frumos» și a venit o babă urîtă, bîrfitoare, bețivă și cu un gust repertorial îndoielnic...".

Valentin Silvestru critic literar

„Teatrul de Comedie e dezbinat și decade"

„Teatrul de Comedie a fost, multă vreme, o mîndrie a Bucureștiului, a tuturor celor ce iubesc arta. Acum, el trăiește un moment de dezbinare și decădere. Nu este prezent în competițiile naționale, în pofida talentelor pe care le are, nu are pondere în viața teatrală, din cauza repertoriului său, iar aceasta reprezintă o mare pierdere. E destrămat de conflicte interne și se află sub o conducere nepotrivită din mai multe puncte de vedere

Aș vrea să sper că atît gloriosa echipă, cît și factorii care și-au asumat responsabilitatea destinului **Teatrului de Comedie** vor găsi soluția care să readucă instituția la rota pe care și-a cîștigat-o cîndva în peisajul cultural românesc".

HOTĂRÂREA

Adunării Generale a Academiei Române din 17 februarie 1993, privind revenirea la „â" și „sunt" în grafia limbii române

Adunarea generală a Academiei Române, întrunită în ziua de 17 februarie 1993, în conformitate cu art. 4 din Statutul Academiei Române, hotărăște :

1. Se va reveni în grafia limbii române la utilizarea lui â în interiorul cuvintelor și a formei sunt (suntem, sunteți), în conformitate cu hotărîrile adoptate de Academia Română înainte de 1948, consecință a unui îndelungat proces istoric.

2. Modul de aplicare a hotărîrii de la pct. 1 va fi stabilit de Prezidiul Academiei Române.

3. Pentru celelalte reguli ortografice, se cere Comisiei de cultivare a limbii române, Institutelor de lingvistică ale Academiei Române să facă acele propuneri pe care le consideră necesare ca urmare a dezbaterilor și propunerilor care au avut loc în Adunarea generală a Academiei, la întrunirile lingviștilor și în presă. Aceste propuneri vor fi supuse Secției de filologie și literatură a Academiei, care le va înainta, cu eventualele amendamente, Adunării generale a Academiei Române, spre dezbatere și aprobare.

Acad. MIHAI DRAGANESCU
Președintele Academiei Române

REGULILE

"Sezătii Puișorilor" pentru scrierea literelor â și î

Literele â și î corespund aceluiași sunet, întrebuințîndu-se după următoarele reguli:

a) î se scrie întotdeauna la începutul și la sfîrșitul semnificatul al cuvintelor: îl, îmbrățișez, împărat, înger, îți, îți, umăr, vehicul, îndărăt, târî, urî...ș.

b) Tot î scriem și în corpul cuvintelor, cînd, prin compunere, î de la începutul cuvintelor ajunge median: neînțeles, neîndurat, neînsemnat, prevestitîșat, prezentîmpinat.

Vom scrie într-însul, dar dînsul.

c) În toate celelalte cazuri se scrie în corpul cuvintelor, â: cînd, cîntă, fîntînă, gîlcă, mormînt, rîu, romîn, sfînt, stat...

Cristian Hadjiculea directorul Direcției Teatrale din Ministerul Culturii „Se întreprinde o anchetă"

„Știu că în **Teatrul de Comedie** sînt două tabere. Știu că acest teatru a avut o premieră abia acum, după 340 de zile...

Tensiunea dintre cele două tabere este foarte mare și este improprie creației. Pot să vă spun că primăria întreprinde o anchetă, ale cărei concluzii le așteptăm. În ce privește deciziile pe care le vom lua, ele vor fi comunicate la întoarcerea **Teatrului de Comedie** din turneul pe care îl întreprinde în Costa Rica".

ULTIMĂ ORĂ :

Din surse neoficiale (...) aflat că primăria intenționează eliberarea din funcție a domnului Lucian Giurchescu. Se așteaptă întoarcerea din Costa Rica.

Ion Caramitru președintele UNITER

„Nu pot avea nici o opinie"

„Eu, ca președinte al UNITER, nu pot avea nici o opinie asupra conflictului actual din **Teatrul de Comedie,** pentru că uniunea se ocupă numai de probleme de creație. Conflictele interne ale unui teatru privesc numai acel teatru sau, în cel mai bun caz, Ministerul Culturii sau primăria.

Iar repertoriul teatral... În lume, sînt spectacole extraordinare pornind de la texte mediocre, sau spectacole mediocre pornind de la texte geniale..."

Rodica Mandache, actriță

„Tonul d-lui Giurchescu este periferic"

„E foarte dureroasă această luptă dintre un regizor-director și actori. Dureros este și tonul dlui Giurchescu din articolul publicat de dînsul în EVENIMENTUL ZILEI... Tonul dînsului este periferic... Pe mine m-a jignit. Pe noi toți ne-a jignit foarte tare".

Anchetă realizată de MIHAI NEGUȚ ■

PEARL JAM — O perlă a rockului!

Dacă 1992 a fost pentru amatorii de rock'n'roll care sînteți, un an în mod deosebit bogat, fiți siguri, 1993 va trebui să confirme această tendință. Veți avea ocazia să intrați în posesia portretelor celor mai promițătoare grupuri ale momentului de care se va vorbi fără îndoială, mult și unul dintre acestea este Pearl Jam. Să-i descoperim..

Originar din Seattle, mic oraș situat la est de Twin Peaks, capitala Washingtonului cunoscut prin uzina Boeing, Pearl Jam este noua descoperire a casei de înregistrări locale Sub Pop, studio ce deține actualmente recordul absolut în materie de export de decibeli pentru că tot prin intermediul lui am descoperit și alte grupuri cum ar fi Tad, Soundgarden, Mudhoney și Screaming Trees, fără să-i uităm pe cei care au provocat o adevărată declanșare a noului val rock'n'roll și care au dat o lovitură de bici scenei „grunge": Nirvana.

Pearl Jam este, înainte de toate, asociația a cinci muzicieni. La chitare Stone Gossard și McCreedy, la bas Jeff Amnet, la percuție Dave Krusen în timp ce performanțele vocale sînt asigurate de Eddie Vedder, venit direct din San Diego. Aceste nume s-ar putea să nu vă spună mare lucru și totuși, Stone și Jeff au făcut parte din Green River, grup cu tendințe post-punk care a marcat mijlocul anilor '80. De fapt ei formează baza trupei. Stilul lor se inspiră din marile nume ale heavy-metalului anilor '70 cum ar fi Led Zeppelin, Pink Floyd și Kiss.

Fac parte dintr-o generație care revendică această influență în aceeași măsură în care o revendica punk-ul anilor '80 și care a fost reluată de grupuri ca Nirvana de exemplu. Pearl Jam reciclează în mod fericit moștenirea trecutului și rezultatul e în mod particular concludent, dovada cea mai concretă fiind primul lor album botezat „Ten", un album apreciat a fi, evident în genul respectiv, o minune. „Ten" a fost înregistrat la London Bridge Studio în Seattle și mixat într-unul dintre cele mai bune studiouri engleze, Farm Studio. E produs, conceput și realizat în cea mai mare parte de chiar membrii grupului, dar și datorită lui Rick Parashar și Tim Palmer, doua personaje cu sacre referințe dacă-i cunoașteți cît de cît! Pe scurt, „Ten" trebuie în mod imperativ să completeze colecția voastră de albume.

Textele semnate Pearl Jam sînt, cu toată încadrarea lui într-un gen căruia îi aparțin mai multe grupuri, diferite de ale majorității trupelor de rock clasic american. Chiar dacă ei nu se consideră un grup angajat politic, Eddie Vedder și campionii recunosc că piesele lor reflectă evenimente politice sau probleme care pot afecta oamenii sau relațiile dintre comunități. Textele care degajă starea sufletească a componentelor grupului oferă un loc important sensibilității. Însă adevărata dimensiune Pearl Jam se constată pe scenă. Puterea sunetului lor se declanșează și Eddie Vedder în mod special dă ansamblului o rară intensitate grație vocii sale calde și vibrante care amintește de cea a interpreților anilor '70. Pe scenă, atitudinea grupului Pearl Jam se poate rezuma la un singur cuvînt: delir. Prestația lor la ultimul festival Torhout / Werchter e o adevărată porție de desfătare. Comunicarea cu publicul, sugerarea complicității cu el, dau showului valoarea unei trăiri de o intensitate greu de uitat. În ceea ce privește preferințele lor muzicale rămîn foarte eclectici, deoarece apreciază aproape toate stilurile muzicale. Le place printre alții Ice Cube, Public Enemy și Red Hot Chilli Peppers cu care au desfășurat turnee, timp de mai multe luni și despre care nu ezită să afirme că i-au influențat foarte mult în ceea ce privește jocul de scenă.

„Look"-ul lor, spre deosebire de cel al altor trupe heavy rămîne mai cu seamă sobru. Conform spuselor lor „Muzica e o plăcere și așa trebuie menținută!" Și chiar dacă succesul le-a bătut la ușă, nici nu le trece prin gînd să se îmbrace de o manieră extravagantă pentru a crea chipurile un „look Pearl Jam". Veșmintele lor sînt naturale pentru că și muzica lor e simplă și directă. Pentru ei, simplitatea și sinceritatea valorează mai mult decît straiele strălucitoare și ridicole. Evident că doresc să nască emoție în inimile ascultătorilor dar numai prin forța muzicii lor. În concluzie Pearl Jam e un grup autentic, dintr-o bucată. Magnificul lor album o dată descoperit și înțeles vă va convinge de faptul că se clasează printre valorile certe ale rock-ului anilor '90. Cu titluri ca Once, Even Flow sau Alive, nu veți putea rămîne insensibili la valoarea muzicii lor și-mi veți înțelege entuziasmul.

Nici o limită pentru 2 Unlimited!

Retur în forță pentru 2 Unlimited! Ray și Anita ne-au încercat gustul cu un nou single „No Limit", anunțător precum un buzdugan aruncat de un nou album cu același titlu, cu dată de apariție martie 1993.

? — EXTRA: De cînd a început legătura voastră explozivă?

Anita: „E mai mult de un an de cînd producătorii au creat Get Ready For This, Ray avea deja lucrată partitura rap, dar căutau o cîntăreață. Și eu am fost cea aleasă. Însă îl cunoșteam deja pe Ray pentru că frecventăm aceleași cluburi".

— Și cum se petrec ședințele voastre de lucru? Cine dirijează operațiile?

— Producătorii ne compun muzica, Ray și eu scriem textele în special cele pentru acest nou album. Încercăm să obținem mesaje optimiste de pace...

— Cine vă sfătuiește cînd sînteți în studio și cînd scrieți?

— Nimeni în mod special. Poate familiile noastre...

— Tata și mama sînt mîndri de succesul vostru?

— În ceea ce mă privește, tatăl meu n-a fost prea mulțumit că mi-am lăsat slujba dintr-un birou de poliție pentru grup. Dar acum că a văzut rezultatele, e de acord că a fost o decizie bună.

— Cum vă petreceți timpul liber?

— Cînd îl avem mergem la serate și mai ales în localuri.

— Ce simțiți, tu și Ray cînd, în localul în care vă aflați se cîntă muzica voastră?

— Sînt mîndră pentru că muzica noastră e bună. Dar citeodată asta mă stinjenește pentru că știu că oamenii mă privesc și că unii își imaginează că vreau să-mi fac promo pentru discul respectiv.

— Ce faceți cînd n-aveți moralul necesar pentru muncă?

— Eu mă închid în camera mea și mă gîndesc, încercînd să găsesc soluții la problemele care mă frămîntă. Nu se întîmplă, însă de prea multe ori pentru că în general sînt prea ocupată ca să-mi permit o stare depresivă. Și cînd totuși mi se întîmplă, fug repede la mama și la tata și le plîng pe umăr și asta mă ușurează.

Ray: „Eu, mă duc la local, dar cînd asta nu e posibil stau de vorbă cu familia mea. Consider că atunci cînd ai necazuri nu trebuie în nici un caz să le închizi în tine, trebuie să te confesezi cuiva".

— Totdeauna familia, deci...

Ray & Anita: „Da, e foarte important. De altfel, am rămas foarte apropiați de familiile noastre și chiar locuim în apropierea lor, la Amsterdam".

— Dacă ați avea puterea să schimbați ceva în lumea asta, ce anume ați schimba?

Ray: „Să distribui hrană tuturor celor care mor de inaniție. Să confisc bugetul destinat armelor și să-l consacru unor scopuri mai utile".

— Ați avut ocazia să voiajați, nu?

Anita: „Da, pentru că contrar a ceea ce se poate crede muzica „house" se ascultă peste tot în lume, deci prin natura meseriei noastre avem o viață foarte agitată în sensul deplasării. Citeodată este obositor să te sui și să cobori din avioane, pentru ca apoi să te urci într-o mașină care te duce la hotel și alte și alte drumuri. Dar acest efort e o nimica toată față de privilegiul pe care-l ai să cunoști atîția oameni de culturi și concepții diferite. E palpitant! Am fost în multe țări cum ar fi S.U.A. bineînțeles, dar și în Australia și în Brazilia. Ar fi greu pentru mine să spun în ce țară prefer pentru că fiecare dintre ele are ceva special care atrage. Poate Brazilia mi-a plăcut în mod deosebit".

— Vă place să țineți pasul cu moda în vestimentație?

Ray: „Da, îmi place mult! Garderoba mea e ticsită de haine confecționate de diverși creatori".

Anita: „Moda nu e una din pasiunile mele. Pentru clipuri am ținute speciale dar nu foarte, însă pe stradă, prefer trucuri în care mă simt bine, cum ar fi un jeans și un T-shirt. Dar, vreau să menționez că îi apreciez mult pe Jean-Paul Gaultier."

— Cum vedeți viitorul vostru?

— Am vrut să facem concerte mari. Pentru moment ne producem în cluburi importante și n-am vrea să sărim peste etape pe care le considerăm necesare în evoluție. Dar cînd va veni timpul, vom reflecta cu toată profunzimea.

Topuri — Radio Contact

TOP 30 – ediția 11

• TOP SLOW & BLUES

1. U 2 – (Can't help) Falling in love
2. Paul McCartney – Big Boys Bickering
3. DEPECHE MODE – One Carett

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. FARFARELLO – Sea Emotions
2. BRUCE HORNSBY & THE RANGE – Look out any window
3. GENESIS – Jesus he knows me

• TOP 30

1. 2 Unlimited – No limit
2. Paul McCartney – Hope of deliverance
3. Depeche Mode – I feel you

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Liviu TIMBUS

Autobahn — kilometrul 179

— CLYDE, te superi pe mine dacă spun o prostie ?

Cu vocea ei pedantă și tînguitoare, Grace îmi pregătea, desigur, o nouă dizertație naivă despre dramele vieții.

— Clyde, continuă femeia pe șoptite, află că lîngă ușă stă un tip care ne urmărește de trei zile. Pot să jur că l-am mai văzut la Viena, în magazinul acela mare, și ieri la Salzburg, în Piața Domului. E prea urît ca să nu-l țin minte.

Nu era nevoie să mă întorc. În oglinda murală aveam imaginea peretelui din spate. Aproape de intrarea snack-barului, la o masă, aștepta într-adevăr un individ oarecare. Scund, negricios, de o urîțenie antipatică. Stătea deasupra unei cești de cafea cu privirile aruncate prin peretele vitrat și vedea, desigur, ceea ce vedem cu toții de aici : undeva în față, pompele benzinăriei, adăpostite sub copertină de beton, automatele pentru dulciuri și țigări și hîrjoana pușt nilor blonzi din fața motelului. Prin ușa deschisă se insinua surd vuietul autostrăzii Viena — Linz.

— Prostii.

— Poate ..

Ospătarul sosi, aducînd pe o tavă două pahare cu brandy. Cu obrajii bucălați și fruntea îngustă părea cel mai fericit om de pe glob. Și probabil chiar era. Am cerut nota de plată și un pachet cu țigări. Grace făcu pe interpreta, apoi se ridică, luîndu-și geanta. Cînd o femeie își ia geanta și lasă la masă un bărbat și două pahare pline se știe unde a plecat : la toaletă. Gest pe care Grace îl însoți cu un surîs grațios.

Am urmărit-o cum se îndepărtează pe picioarele subțiri, slăbănoagă, lălîie, cu pasul ei de țărancă pe tocuri și inima mi se strînse din nou de furie și neputință. Grace îmi era secretară și de două luni amantă. Ei bine, o femeie tomnatică și deloc isp titoare se transformă în amantă în două împrejurări : ori întîlnește un șef în paragină financiară, ori intervin acele întîmplări stupide și nefericite care fac ravagii în viața bărbaților slabi. La mine amîndouă condițiile erau îndeplinite. Secondam în afaceri un socru cerber, ce-mi număra fiecare cent, și-mi duceam traiul lîngă o nevastă de o nevinovăție obositoare în stare să moară de gelozie dacă mîngîiam un cotoi sau sărutam o icoană.

De fapt, dacă mă gîndeam bine, Grace și Roberta semănau leit. Amîndouă aparțineau acelei categorii de femei, din ce în ce mai rare, care pot vedea într-un bărbat sentimental și moliu exact omul de care au nevoie. Acest fel de legături dulcege și gelatinoase, de neînțeles pentru insul de pe stradă, au o viață neînchipuit de lungă, deoarece întotdeauna dintr-o femeie disperată și un bărbat nătăfleț se naște o căsătorie de durată. La fel gîndea, de altfel, și lumea bună din Detroit, grăbită să-mi acorde titlul măgulitor de cel mai șiret și norocos imbecil al orașului. Fiindcă, să fim drepți, nici eu nu mi-aș fi închipuit vreodată că un medic visător și fără clientelă va intra într-o zi, din întîmplare, în vila domnului Oscar Murch, acolo în luxosul Beverly Hills și va ieși la braț cu fiica celui mai bogat fabricant de brînzeturi fermentate. Pentru ca după numai două luni, Roberta să mă ceară de bărbat, iar eu să accept cu seninătate, spre disperarea și furiile ciclopice ale domnului Murch. Un singur lucru nu bănuia sleahta invidioșilor pe norocul meu orb. Că fericita întîmplare sosise peste puterile și intențiile mele și la o oră cînd, pe onoarea mea, aș fi preferat să-mi sorb traiul cenușiu ca pe o cafea proastă într-o speluncă din Jepfson-street. Dar asta-i altă poveste.

M-am lăsat pe spătarul scaunului ca să-mi studiez „urmăritorul". De data asta, mă privea țintă. Ba chiar se porni să-mi zîmbească. Apoi pielea capului mi se strînse ca de frig. Tipul se ridică și, traversînd snack-bar-ul, veni să se așeze la masa mea.

— Domnule Griffiths, șopti necunoscutul, cu o voce neașteptat de melodioasă, îmi pare rău că vă deranjez, dar trebuie neapărat să vorbim.

Îl examinam aiurit. Avea pleoapele grele, zbîrcite, aidoma celor de curcan. Pe obrazul smead, ras proaspăt, conturul bărbii stăruia ca o pată de murdărie.

— Cine sînteți ?

— Asta e altă poveste... Important e un lucru : eu sînt aici ca să vă ucid.

Țin minte că i-am privit mîinile. Erau neașteptat de frumoase și îngrijite. Mîini de amant sau de violonist.

— E o glumă ?

— Nu, domnule Griffiths, cu asemenea lucruri nu se glumește. Ați auzit exact : sînt aici ca să vă ucid.

Mi-am simțit gîtul uscat și subsuorile umede.

— Dumneata vrei să mă omori pe mine ?

— De ce te miri ? E o practică obișnuită... Îmi urmări privirile și zîmbi trist : Nu te gîndi la prostii, Clyde... Ce vrei să faci ? Să strigi după ajutor? Nu fi copil. În primul rînd n-o să te înțeleagă nimeni aici. Și pe urmă ce vrei să le spui ? Că te-am amenințat? N-ai nici o dovadă. Poți să chemi poliția. Sînt curat, domnule. Un turist pașnic care vizitează Austria. Am legitimație de instructor de scrimă și chiar particip la un campionat la Linz. Glonțul va sosi din noapte și nu voi apăsa eu pe trăgaci. Cînd tu vei zace într-o baltă de sînge, eu voi fi departe. Înțelegi ? Situația e fără ieșire, Clyde.

Mi-am auzit vocea rugoasă ca din altă lume :

— Ce dorești de la mine ? Bani ?

— Să zicem... Capul tău valorează 50 000 de dolari. Atît mi s-a oferit. Eu zic că merită mai mult. Să zicem, dublu. A, știu, n-ai banii ăștia la tine. Nu-i nimic, aștept 2—3 zile. Pentru Dumnezeu, Clyde, gîndește-te că ești tînăr și merită să trăiești.

Palmele îmi săltau ritmic pe genunchi ca pe o masă de spiritism. Am vrut să-i răspund dar nu-mi ieși decît un fel de hîrșîit uscat și dureros.

— Cine vrea să mă omoare ? am izbutit să întreb cu un glas ce venea de pe altă planetă.

— Am să-ți spun și asta, dar mai întîi să văd banii. Înțelegi ? Acu, pînă-ți sosește prietena, mai stabilim două lucruri. În noaptea asta dormi în motelul de alături. De acolo, poți vorbi la Detroit și unde pofțești. Eu am să te sun din mașină. Atenție : am să întreb dacă băiatul lui Davis mai suferă de pojar. Dacă-mi spui că s-a făcut bine, totul e OK. Ochii i se îngustară ca la pisică. Spuse încet : Clyde, dacă anunți poliția, ești un om mort.

Grace sosea grăbită. Interlocutorul meu o întîmpină cu un zîmbet dulce și se îndepărtă imediat. Pe obrajii ei decolorați, pistruii crescuseră mari și roșii :

— Ce se întîmplă aici, Clyde ?

— E bine..

— Cum adică, e bine ?... Doamne Sfinte, ce vrea acest tip de la tine ?

— Hai să mergem.

Din licoarea murdară a asfințitului începeau să prindă viață ghirlandele cu becuri, reclamele și firmele luminoase. Am lăsat pașapoartele la recepția motelului și am urcat luînd cu mine și o sticlă de whisky. Grace mă privea să mă sfîșie. I-am povestit pe îndelete toată conversația pe care am avut-o cu piticul tuciuriu. Mă ascultă în liniște. Ciudat: povestea părea că începe să o liniștească. La sfîrșit izbucni :

Desen de ȘTEFAN ALEXANDRESCU ■

— Dar e limpede, Clyde ! Toată afacerea e pusă la cale de Murch. Cine te urăște mai mult ca el ? Cine are bani să plătească un ucigaș ? Cine e în stare de orice numai să te vadă plecat de pe lumea asta ?

— Crezi ?

— O, Clyde, dar trezește-te o dată ! E limpede ca lumina zilei. Grace redeveni cea dintotdeauna : gravă și doctă. Băiețaș, uită-te la mine. Fă ce-ți spun eu și n-o să-ți pară rău. Telefonează-i chiar acum lui Murch.

Mi-am plimbat degetele pe claviatura aparatului și în curînd am avut în ureche croncănitul de corb al socrului meu.

— Bună ziua, Oscar. Îți vorbesc de la un motel de pe autostradă.

— Ce dorești ?

— Au intervenit lucruri interesante. Adineauri m-a vizitat un tip mic și negricios. Cred că-l cunoști. Mi-a spus că a primit de la tine 50 000 ca să mă ucidă.

— Ce-s prostiile astea ?

— Chiar nu știi nimic ?

— Ce faci acolo, Clyde ? Te îmbeți ca un porc și mă deranjezi la ora asta ? Spune-mi mai bine dacă ai vîndut ceva ?

— Lasă asta.

— Ce să las ? Te-am trimis în Austria cu afaceri, nu ca să faci amor cu secretara ta.

— Eu ?

Din plămînul lui astmatic sosi peste ocean un șuierat sinistru.

— Ascultă, Clyde, mă crezi chiar tîmpit !?. Am aflat de porcăria voastră încă de acum două luni... Nu e de ajuns că ai intrat în banii mei, acu' îți bați joc și de biata Roberta.

Devenisem lac de transpirație. Am îngăimat :

— Și pentru asta vrei să mă omori ?

— Să te omoare cine te-a făcut : fustangiu, ticălos și nerușinat !

AFARĂ, noaptea căzuse neagră și ticăloasă. Geamurile motelului dădeau în cimp și forfota de afară se insinua doar prin uruitul greu al camioanelor. Deodată, din cortina sonoră, se desprinse o plesnitură scurtă, ca de bici și în clipa următoare lampadarul sări spulberat în cioburi. Apoi liniștea oarbă, întretăiată de respirația noastră sacadată. Stăteam amîndoi întinși pe dusumea, striviți de groază. Grace îmi atinse brațul cu degetele ei reci și umede ca niște antene de melc. Telefonul țîrîia în disperare. L-am adus pe pipăite lîngă mine. În receptor se auzi, într-o plasă de paraziți, voce melodioasă :

— Cu cine ai vorbit, Clyde ?

— Ai înnebunit de-a binelea, idiotule ! Ce-a fost cu poznitura asta ? Ți-am spus că fac rost de bani.

— Stai liniștit, băiete, sînt un țintaș excelent. A fost doar un exercițiu. Poți să aprinzi lumina.

Am văzut de-a lungul pereților comutatorul. Lumina fluorescentă o descoperi pe Grace prăbușită lîngă sofa. Mă privea cu ochii ei spălăciți, adunată ghem sub rochia boțită. Semăna, nu știu de ce, cu o păpușă din cîrpe, zvîrlită într-un colț de cameră.

Am format din nou numărul lui March.

— Ascultă, Oscar, trebuie să ajungem la o învoială. Adineauri cineva a tras de afară și mi-a făcut aschii lampadarul. N-am chef să mor.

— Nu știu ce e la voi, dar la mine e nenorocire. Roberta a aflat de isprava voastră și în casa asta nu se mai poate trăi.

— Ghinion !

— Da, ai găsit cuvîntul cel mai potrivit...

— Oscar, ce dracu', ești bărbat și trebuie să mă înțelegi. Nici tu n-ai fost ușă de biserică.

Șuierul plămînului bolnav străbătu din nou oceanul ..

— Domnule Griffiths, unu cu una fac două. Dacă mai există puțină seninătate în sufletul tău de broscoi înaintează imediat divorțul. Cînd văd hîrtiile, ai de la mine un CEC de două suie de mii.

— De ce nu faceți voi asta ?

— Fiindcă Roberta te mai iubește, ticălosule ! Ar fi în stare să te ierte.

Grace mă privea țintă. Între timp, își regăsise poziția de intelectuală, gravă și pistruiată sub povara gîndurilor înțelepte :

— Băiețaș, hai să punem lucrurile la locul lor. Eu o cunosc bine pe Roberta. E nebună de gelozie, dar nu admite nici în ruptul capului să fie înșelată. Mai alea dacă-i spui că iubești altă femeie și vrei să te însori cu ea. Dacă află așa ceva, divorțează imediat. Sau îți e greu fără milioanele lui Murch ?

O priveam năuc în timp ce în sinea mea făceam descoperiri dramatice. Eram, cu alte cuvinte, victima unui complot ticluit cu grijă. Un adulter aranjat din vreme de către un socru bestial și o fată bătrînă și disperată. Mai lipsise doar pistolarul care să urgenteze deznodămîntul. Am apucat-o de mînă :

— Grace, uită-te la mine ! Ce amestec ai în toată afacerea asta. Te-a plătit Murch ca să-mi fii amantă?

— Potolește-te, Clyde... Vocea îi redevenise tînguitoare. Ideea i-a venit după ce a aflat de legătura noastră.

— Ce idee ?

— Să mă mărit cu tine. Știe și el ce știu și eu : Roberta ar accepta divorțul numai dacă află că iubești o altă femeie.

— Dar cum o să mă însor cu tine, capră bătrînă și zăludă ! Nu te pot iubi nici dacă fac baie într-un bazin de dolari !

— Atunci așteaptă să-ți intre un glonț în scăfîrlie. Devenise deodată țeapănă și sigură pe sine.

Aproape fără să vreau, mi-am văzut palmele încleștate în gîtul ei firav. Îi simțeam vinele umflate pulsînd năprasnic. Am urlat: Și asasinul ? Pistolarul de afară ?

— N-am nici un amestec.

— Minți !

— Ți-o jur, Clyde ! Te iubesc prea mult ca să fac așa ceva.

Apoi vocea începu să i se înece într-un horcăit spasmodic. I-am dat drumul. Încercă să se sprijine de tăblia patului, dar n-o mai țineau picioarele. Se roti pe loc și dispăru, bălăbănindu-se în camera de baie. Un sentiment cald de milă și rușine îmi aprinse obrajii. Regretele soseau în valuri. La urma urmei, nenorocita mă iubea și-mi dorea binele. Asta-i viața. Mariajul din plictiseală și divorțul la disperare sînt cele două mari cuceriri ale societății moderne.

— Bine, fată dragă, hai să discutăm.

La urma urmei, o căsătorie formală de două, trei luni nu era un capăt de țară :

— Hei, Grace, vino să vorbim.

Nici o mișcare ! Un fior de gheață îmi săgetă spinarea. Din doi pași am fost dincolo. Grace zăcea pe covorul de gresie, cu ceafa sprijinită de peretele că . Pleoapele ușor căzute îi dădeau o expresie de c și indiferență. În creștet, șuvițele blonde se încurcau într-o baltă de sînge...

ÎNCHISORILE austriece sînt decente și de o perfectă curățenie. Am avut parte de una din ele. Și chiar de un avocat celebru. În această privință socrul meu se dovedi extrem de activ. Domnul Alois Krischtmayer izbuti să treacă la dosar toate probele unui omor prin imprudență. Aș fi scăpat mai ieftin, dar degetele mele lăsaseră urme adînci în gîtul acela firav. Am fost sfătuit să las baltă povestea cu asasinul plătit. Suna ca o invitație stupidă ce-mi putea complica situația. Eram autorul unei crime pasionale și involuntare, ușor de înțeles și de apărat.

— Cît o să iau, maestre ?

— Între cinci și șapte ani. Der Teufel ist nicht so schwartz. Ești tînăr și anii trec repede.

Antologie REBUS 1976

Licențe

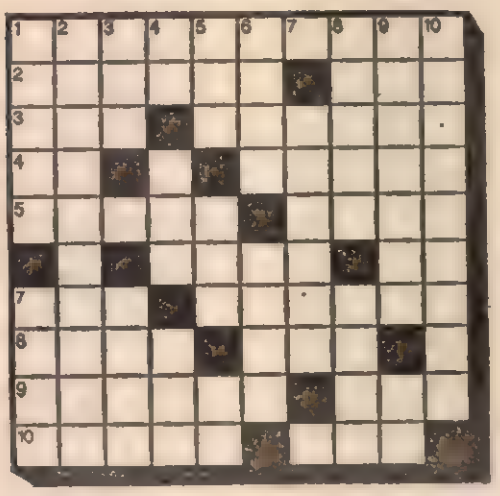

ORIZONTAL: 1) Zorzoane grotești. 2) Proiect de lege — Midia marină. 3) O mie dată în trei! — Manifestări de veselie (masc.). 4) Simbol de no[illegible] cu firmă. — Înghite și [illegible]are. 5) Atac într-o variantă spaniolă (pl.) — Specialitate la tigaie. 6) Plin de viață — Capete în triumf! 7) Unu fix — Perie de praf. 8) Mijloc de transport la serviciu — Cursă aeriană. 9) Locul unei așezări de pescari — Lăzi! 10) Pistă pentru un tren de aterizare — Planiglob!

VERTICAL: 1) De mîna a doua — Fardat discret! 2) Stare de urgență. 3) Una la oi! — Carapace! 4) Stal și star! — Infinitul mic (nu-i nouă, dar merge) — Ceasul din urmă! 5) Miezul tainelor! — Remediul eurilor! — Pune capăt zilelor. 6) Luciu de diamant — Aranjează ploile. 7) Șiret maro. 8) Bat recordurile la înălțime — Caractere ascunse. 9) Bani grei (od.) — Sacru pentru Esculap. 10) Criptografii.

MIHAI FRUNZĂ ■

Pastel de primăvară

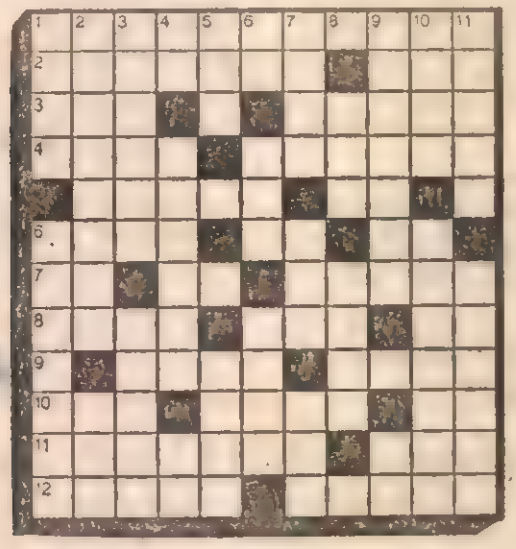

ORIZONTAL: 1) Ghiocel (pop.). 2) „...primăverii", cunoscut pastel de Vasile Alecsandri (neart.) — Un fel de cartof dulce. 3) Romancier portughez — Vestitor înaripat al primăverii. 4) Rod (fig.) — Aflați în primăvara vieții. 5) Compozitor de muzică ușoară, semnatar al melodiei „Primul ghiocel, prima iubire" (Elly) — Început de aprilie! 6) „... de primăvară", lied de Franz Schubert (pl.) — 2 martie și 1 aprilie! — În cuvă! 7) Desprimăvărat, în sfîrșit! — Apar narcisele! — Porție. 8) Contingent — Brațe încărcate cu flori și frunze tinere (sg.) — În rond! 9) Sîrmulițe — Vaze de flori în mediul rural. 10) Număr prim... — Mare pictor român, semnatar al pînzei „Primăvara" (Iosif) — Elena Sorescu. 11) Autorul poeziei „Ajun de primăvară" (George) — Și așa mai departe. 12) „În... ride primăvara", lucrare corală de Emil Lerescu (sg.) — Poet german, autor al poemului „Cocorul" (Nikolaus).

VERTICAL: 1) „...femeii care a iubit primăvara", poezie semnată de Magda Isanos (neart.) — „...primăverii", melodie de muzică ușoară desprinsă din creația compozitorului Elly Roman (neart.; pl.). 2) Încolțite — Pitic. 3) Autoarea poeziilor „Primăvara" și „Dimineață de primăvară" (Magda) — Arbori încărcați primăvara de amenți. 4) Sfîrșitul anotimpului! — Mițișori — Esență de lemn! 5) Atmosferă — Semnatarul poeziei „Focurile primăverii" (Aurel). 6) Viorica Tănase — Rîu în Rusia — Rămășiță. 7) În acest loc — A executa o lucrare agricolă de primăvară — Localitate în Somalia. 8) Tonaj mediu! — „Primăvara...", poezie de Iancu Văcărescu (nom.). 9) „...de primăvară", pînză semnată de Ioan Andreescu — Plin de amenți! 10) Buhai (pop.) — Gingașă floare din buchetul primăverii. 11) A doua lună de primăvară (var.) — Mare compozitor român, autor al lucrării „Foaie verde ghiocel" (George).

Dicționar: ESA, NAN, TNA, EIL, ONA.

MIHAI ZGUBEA ■

Anecdote

Apărare

Judecătorul către un acuzat de cerșetorie:

— Ce ai de spus în apărarea dumitale?

— Nu este vina mea, domnule judecător. Țineam mîna întinsă să văd dacă mai plouă și un trecător mi-a aruncat o monedă...

Richard și Mitică

— Ai fost aseară la teatru? Ce-ai văzut?

— Pe „Richard al III-lea" și pe prima nevastă a lui Mitică cu un tip.

Succes

Regizorul îi telefonează autorului piesei jucate în premieră:

— Maestre, la premiera piesei dv. la casa de bilete a fost mare bătaie.

— Ce spui, dom'le?

— S-au bătut doi tineri pentru o fată...

Tratament

— Din motive de sănătate, de-astăzi sînteți concediat — îi spune directorul unui angajat.

— Bine, dar eu nu sînt bolnav deloc.

— Desigur, aveți dreptate, dar mă îmbolnăviți pe mine...

Între colegi

— Iubitule, de ce-ai venit așa de tîrziu acasă?

— O glumă proastă făcută de colegii mei. Nu m-a trezit nimeni din somn...

Aniversare

Soțul și soția iau loc la o masă, într-un restaurant.

— Domnule ospătar, — spune soțul — ce vin îmi recomandați pentru cea de-a zecea aniversare a căsătoriei noastre?

— Depinde. Vreți s-o jubilați ori s-o uitați?

La teatru

Exasperat de unii spectatori care tușesc, citeodată, la pasajele cele mai importante, acoperind vocea actorilor, un critic dramatic spunea:

— Din zece persoane care au bronșită, una singură merge la doctor, iar celelalte nouă vin la teatru!...

La restaurant

— Aveți paharul gol, observă chelnerul. Mai doriți unul?

— Nu — răspunde clientul. Ce să fac cu două pahare goale?

Simț practic

Învățătorul, către micul Jimmy, fiul celui mai mare bancher din oraș:

— Uite, vreau să fac o afacere. Spune-mi, te rog, care va fi beneficiul adus de un capital de 100 000 de dolari, pe o perioadă de șase luni calculat la o dobîndă de trei la sută?

La care Jimmy, cu o mutră disprețuitoare:

— Asta numiți dumneavoastră afacere?!...

Între copii

— Mama mi-a spus că atunci cînd eram mic am fost foarte deștept. Încă de la un an mergeam singur pe jos.

— Asta este deșteptăciune?! Pe mine m-au purtat în brațe pînă la vîrsta de cinci ani!

★

Doi copii intră într-o cofetărie. Din întîmplare, li s-a servit o prăjitură mai mare și una mai mică, pe o farfurie. Ionel se repede și ia prăjitura mare. Are loc următorul dialog:

— Nu-i frumos ce ai făcut. Eu dacă eram în locul tău aș fi luat prăjitura cea mică.

— Păi asta am și făcut: ți-am lăsat prăjitura cea mică!

Culese și prelucrate de GHEORGHE BRAȘOVEANU ■

Dezlegările careurilor din nr. 11

„CURSE CU OBSTACOLE": ASCENSOARE; P; STĂPÎNIRE; TO; FALITĂ; SPORT, AT; TURNEE; AE; LIPAI; O; RISC; TORF; TELELEI; NOURAȘI; AU; BĂTRÎN; NAR; A; A; OIȘTE; PARC; LAC; TI; PO; UC; OLOGI; RODATE; NĂLUCĂ; PEGAS.

„...ȘI ÎNCRUCIȘATE": CUNOAȘTERE; B; ARIPI; UNA; PA; IS; TAL; SURÎS; SUL; NEPOTISM; AZUR; IRR; TIE; ANOSTI; CMC; R; AGA; ENE; AV; OS; OLĂTURI; I; STEJĂREL; DOO; C; PIMEN; LEAR; ASIN; ȘIRUIRE; TARANTELA; EA.

Cine va lua Oscarul?

• Celebrități, bugete fabuloase, pistolari, sex — tot tacimul!

Anul acesta prestigioasele premii OSCAR vor fi desemnate (de către Academia americană de Arte Cinematografice și Științe) pe data de 29 martie, în cadrul unei somptuoase ceremonii, la **Hollywood, California.**

Cei **4 649 membri votanți** au o misiune extrem de dificilă ; să aleagă filme în stilul consacrat, hollywoodian, cu bugete imense și staruri de primă mină (UNFORGIVEN, SCENT OF A WOMAN, A FEW GOOD MEN), sau filme așa-numite, puțin în derădere, „art-house films", cu bugete mici, fără vedete cu box-office impresionant, distribuite de companii independente. (HOWARDS END, THE CRYING GAME). Pentru OSCAR-ul care se va atribui celui mai bun film concurează toate cele cinci menționate. Indiferent care din ele, va primi rîvnita statuetă aurită, cele cinci producții au înregistrat deja încasări spectaculoase.

THE CRYING GAME — Este filmat în Irlanda, cu **5 milioane de dolari buget.** Scenariul și regia sînt semnate de **Neil Jordan,** care a fost nominalizat și la categoria de cel mai bun regizor. Dintre toate firmele, a suscitat cele mai multe discuții, poate și datorită ambiguității sale morale și sexuale. E vorba despre Fergus, un terorist al Armatei Republicane Irlandeze, interpretat magistral de actorul **Stephen Rea,** nominalizat și pentru Oscarul de cel mai bun actor. Fergus ia parte, fără să vrea, la răpirea unui soldat englez. Mai tîrziu, el [illegible] o viață pentru [illegible] Relația amoroasă cu o coafeză exotică, interpretată de actrița **Jaye Davidson,** dă [illegible] unor scene [illegible] cate". Întreg scenariul acestui film fusese respins de toate marile case producătoare hollywoodiene !

A FEW GOOD MEN — A avut un **buget de 40 milioane de dolari.** Distribuția a fost scumpă : **Tom Cruise, Jack Nicholson** (care a încasat 5 milioane de dolari pentru cîteva zile de filmări !), **Demi Moore.** Doi ofițeri ai marinei și însăși baza navală de la Guantanamo, Cuba, sînt acuzați de uciderea unui recrut, într-un incident neclar. O echipă de avocați ai marinei pledează în apărare și dă în vileag anumite dispoziții date de ofițeri superiori. Adevărul este dezvăluit în plină sesiune a Curții de justiție. Tînărul avocat, interpretat de ambițiosul actor Tom Cruise, trebuie să lupte, în primul rînd, pentru a-supraviețui faimei tatălui său. Scenariul filmului a fost adaptat pentru ecran după o piesă de teatru, jucată cu mare succes pe Broadway.

HOWARD END — filmul este realizat de către un triumvirat unic, cu o rodnică și continuă colaborare de 33 de ani regizor american (**James Ivory,** nominalizat și la categoria de cel mai bun regizor), producător indian (**Ismail Merchant**) și scenarist polono—german (**Ruth Prawer Jhabvala**). Linia narativă se bazează pe romanul lui E.M. Forster, din 1910. Este vorba despre două familii : Schlegel, intelectuali, cu două surori emancipate, și bogații Wilcox, rigizi și intoleranți. Una din surori îl ajută pe muribundul domn Wilcox, care, din recunoștință, îi lasă casa prin testament. Dar complicațiile nu întîrzie să apară. - **Emma Thompson** face un rol excepțional, fiind și nominalizată pentru cea mai bună actriță. De asemenea, **Vanessa Redgrave** candidează pentru cea mai bună actriță într-un rol secundar, tot ca urmare a prestației din acest film.

SCENT OF A WOMAN — a cîștigat recent **Globul de Aur** pentru cel mai bun film, premiu atribuit și lui Al Pacino pentru cel mai bun actor. **Al Pacino** interpretează un

tînăr veteran de război, orb, care refuză cu încăpățînare orice ajutor. Locuiește într-o baracă întuneconsă, în spatele casei nepoatei sale, bînd zdravăn, dar,.. neîmbătîndu-se niciodată și insultînd familia și vizitatorii. Se îmbarcă împreună cu tînărul însoțitor (jucat de **Chris O'Donnell**), și bagă băiatul într-o serie întreagă de aventuri. Filmul a fost făcut după pelicula italiană din 1976, în care Vittorio Gassman a deținut rolul titular. Regizorul **Martin Brest** a fost nominalizat pentru Oscarul de cel mai bun regizor. Și, bineînțeles, la Oscarul pentru cel mai bun actor candidează și Al Pacino.

UNFORGIVEN —, este povestea unui fost pistolar, magistral interpretat de bineunoscutul **Clint Eastwood,** care se întoarce la vechea profesie, cînd ferma sa dă faliment. E de acord să participe la o vînătoare plătită, organizată pentru prinderea a doi cowboys, care ciopîrțiseră o prostituată, undeva, într-un orășel. Misiunea îl pune pe erou în conflict deschis cu brutalul șerif (interpretat de **Gene Hackman**), cu violente consecințe. Eastwood nu a mai fost nominalizat la Oscar pînă acum, cînd, iată, ca o încununare a prodigioasei sale activități, candidează la trei categorii : producător al celui mai bun film, regizor și actor. Gene Hackman este nominalizat pentru cel mai bun actor într-un rol secundar. De asemenea, **David Weeb Peoples** se numără printre aspiranții la Oscarul pentru cel mai bun scenarist.

Seara de 29 martie se anunță fierbinte. La **Beverly Hills,** cel mai select cartier al Hollywoodului, ceremonia decernării prestigioaselor Oscaruri va fi cu siguranță strălucitoare.

ADA NICOARĂ ■

Nu-i frumoasă, da-i bătrînă!

— **CAMILLA PARKER BOWLES** — l-a făcut pe prințul Charles să tremure de dorul unui domiciliu absolut ieșit din comun (i-a mărturisit distinsei la telefon că ar dori să locuiască în... chiloții ei !). Păi te pui — ca să zicem așa — cu gusturile amorului ? ..

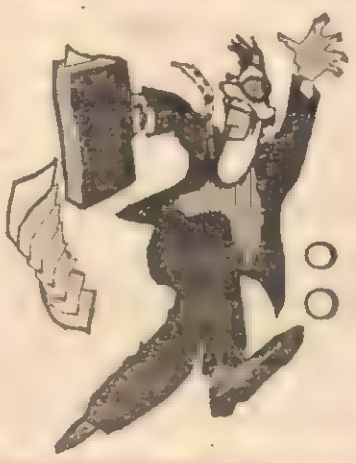

QUALITY TESTING SHOW
SALONUL NATIONAL AL CALITATII
Sala Palatului 26-30 aprilie 1993
O produse electrice si electronice de performanta
O aparatura si echipamente de masura si control;NDT
ASA EXHIBITIONS a branch of ASA Co., Ltd
Informații, înscrieri, rezervări spații: 70224 Bucuresti
str. Logofăt Luca Stroici 15, tel.: 611 8454, fax: 312 1588
Rezervat drepturile 1993 ASA Co., Ltd

PUBLICAȚIILE Flacăra

SC S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/ 1991 din 04.07.199[illegible]

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
Președinte – director general: GEORGE ARION
Membri
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatoe, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47 21 6 16 0431 0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție: EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Goia.
■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) – Marcel Apostolescu (șef secție), Gheorghe Barbu, Adrian Brutaru, Cristian Buzaș, Dorin Gherghinescu, Brândușa Nicolae, Dorian Radu, Dorin Sălăjan.
■ CULTURĂ MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2559) – Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Elena Mazilu.
■ FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghiață, Florin Ioniță.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS
Redactor șef: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1467 (redacție).

Flacăra Basarabiei

Flacăra BIS

■ JURIDIC (2600): Corneliu Oțeanu
■ FINANCIAR (2143): Avida Balica Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Bărcolanu, Liliana Cretu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Stefănescu (617 59.69).
■ PUBLICITATE (2634). Mihai Săndoiu, Florin Dobrescu, Angela Frandeș, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță, Anișică Văduva.
■ DIFUZARE (617.48 91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Milan Șava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48 91, fax 312 82 89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ
Gherman și metroul :
„Nu funcționăm cu ușile deschise"

24 pag. — 50 lei

LUMEA BĂNCILOR

• *O incursiune printre seifuri şi stăpînii lor, un ghid pentru afaceri, credite şi investiţii.*

Informaţii utile din lumea banilor — în paginile 9 — 24 ale revistei.

NUMĂR SPECIAL — 32 pagini — 50 lei

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

Redactor şef: LIVIU TIMBUS • NR. 13 • 31 III — 6 IV 1993

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată de PUBLICAŢIILE FLACĂRA S.C. SA

Director general GEORGE ARION

Mamuţii industriali produc. Ce?

Sărăcie!

• *Cine îi scuză şi cine îi acuză*

Amănunte în pagina 4

HOROSCOPUL lunii aprilie, întocmit de un celebru astrolog german

• *Sănătate, amor, afaceri, riscuri.*

pag. 32

GLOBURILE MISTERIOASE

• *Mărturii tulburătoare despre răpirea pămîntenilor de către extratereştri*

pag. 27

Ultimul interviu cu MADONNA

pag. 31

Angajăm delegaţi în cadrul Compartimentului Difuzare, de preferinţă bărbaţi avînd vîrsta cuprinsă între 25 şi 28 de ani. Relaţii suplimentare la sediul redacţiei sau la telefon 617 48 91.

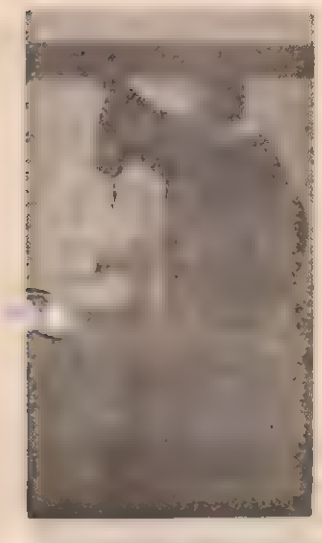

1000 DE PERSOANE AU RĂSPUNS CHESTIONARULUI REVISTEI:

Există Dumnezeu? Există Viaţa de Apoi? Credeţi în virtuţile preoţilor? Şi alte întrebări.

Amănunte în pagina 8

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREŞTI CALEA GRIVIŢEI 171 TEL. 01 312.99.83 FAX 01 312.75.69

CONGRESUL P.N.R.

Nimic din ceea ce poate contribui, în indiferent ce măsură, la obținerea de progrese pe drumul foarte anevoios și plin de obstacole al refacerii României Mari nu e de prisos, și cu atât mai puțin eforturile unui partid care chiar acest ideal și l-a fixat. E vorba de Partidul Național al Reîntregirii „Pro Basarabia și Bucovina", care și-a ținut vineri, 26 martie, la București primul său congres.

Intențiile noului partid sunt, fără discuție, nobile și demne de toată considerația. Să vrei să înlături nedreptățile făcute neamului românesc prin sfîrtecarea de către străini a țării, să vrei să se întoarcă la patria-mamă teritoriile românești aflate acum în afara granițelor României, să vrei să fie din nou toți românii într-o singură țară, puternică, prosperă, respectată — iată țeluri la care ar subscrie toți conaționalii noștri. Însă de la intenție la realizare calea este foarte lungă. Nu-i de-ajuns să proclami că vrei să faci cutare sau cutare lucru, trebuie să arăți cum și cu ce, trebuie să știi cum și să ai cu ce, adică să dovedești, să convingi că poți să înfăptuiești ce ți-ai propus. Or, despre toate acestea la congres n-am auzit mai nimic. E adevărat, Statutul și Platforma-Program au rămas să fie discutate, definitivate și aprobate de prima conferință a partidului, dar câteva elemente de bază era neapărat necesar să fie făcute cunoscute chiar la congres.

Nu sunt un naiv în politică și aș vrea ca nici liderii P.N.R. (președinte de onoare Nicolae Lupan, președinte executiv Mircea Druc, secretar Gelu Caraza) să nu fie. Deși la congres s-a spus că noul partid nu exclude veniren lui la cârma țării, practic P.N.R. are tot atâtea șanse de a deveni partid de guvernământ câte a avut și dl Mircea Druc de a deveni președintele României. Preferințele electoratului român sunt — bine sau rău — deja fixate, locurile sunt ocupate. P.N.R. poate lupta însă ca să pătrundă în parlament, pentru ca acolo și de acolo să conducă ostilitățile în bătălia Unirii. Bătălia, evident, poate fi și trebuie dusă și în afara parlamentului. Sunt, pe acest front, atâtea de făcut! Partidul Național al Reîntregirii „Pro Basarabia și Bucovina" poate deveni purtătorul de steag al unionismului românesc de pe amândouă malurile Prutului.

Dintre foarte numeroasele probleme pe care P.N.R., dacă vrea să-și la misiunea în serios, le are de rezolvat, este și aceea a întineririi activului său. M-am mirat în timpul congresului prin sală. Mulți dintre participanți erau din generația părinților mei, a acelora care au făcut războiul, alții aparțineau generației mele, a celor care în timpul războiului eram de vîrsta grădiniței ori abia ne nășteam, și nimeni din generația copiilor mei. Să nu uităm că Reîntregirea nu este (doar) nostalgia după zăpezile de altădată, ci (mai ales) o chestiune politică la ordinea zilei, un imperativ al prezentului, o cerință concretă a vieții noastre de acum, o operă la care, tocmai pentru că îi va avea ca beneficiari pe copiii noștri și pe copiii copiilor noștri, tinerii trebuie să participe din plin.

ION D. GOIA ■

EVENIMENTE MARI...

Familia Scornicescu din Bărbulești

Comandant al Poliției județului Dolj a fost numit Ion Negoiță, fiu al Scorniceștilor și neam al Bărbulețtilor. După succesul PSM-ului în această vatră dacică de mare însemnătate teoretică și practică, iată că a început organizarea viitoarei campanii electorale. Din timp, cu oameni potriviți la locul de comandă potrivit. Și fiindcă ziariștii strică imaginea Doljului în lume, fiul Scornicestiului nu mai permite accesul presei la dosarul faptelor de muncă și luptă ale poliției. Informațiile sunt livrate astfel încât lumea să descopere și partea bună, pozitivă, constructivă a unei crime, a unei spargeri, a unui viol la octogenare.

CUTIA CU ZVONURI

Cu doi ani în urmă, Marc Rich, un om de afaceri venit să cumpere țara, a fost înjurat de toată presa, indiferent de gradul de echidistanță anunțat în articolele de fond. Marc Rich voia să renoveze Athénée Palace-ul, astfel încît să semene a hotel. Unul din foștii directori ai hotelului, D.N. Ioniță, informează Parlamentul că, pe lîngă autohtonii care umblă să pună mîna pe afacere, Marc Rich era un fel de „Armată a salvării".

Pînă la condamnare, Cornescu e escroc cinstit

Nenumărate golănii s-au petrecut în fața camerelor de luat vederi ale televiziunii, dar cea mai bravă din toate rămâne aceea în care fostul candidat la președinție, Lucian Cornescu, flutura un teanc de dolari. Nenorocirea e că românul se sesizează numai la jigniri mici și mijlocii. Spre cinstea basarabenilor, aceștia s-au enervat la una mare: Combinatul de carne din Bălți l-a chemat în judecată, la Iași, pe șmenarul Cornescu. Firma sa, SC Holding srl, datorează Combinatului 177 112,84 dolari. Cum, pînă la pronunțare, Cornescu rămâne escroc cinstit, e posibil ca basarabenii să recupereze o parte din bani, respectiv 0,84 dolari, suma reală de care dispune marele om politic și de afaceri.

Maxim și minim pentru Mâț

Plutonierul Mâț din Baia Mare a bătut un taximetrist. Nu rău, ci așa, cum bat polițiștii, cînd răbufnesc milițienii în ei. Un minim de pedeapsă ar fi fost trecerea în rezervă; un maxim — aducerea în fața justiției. Soluția justă a găsit-o locțiitorul șefului poliției județene, colonelul Maxim, care i-a dat minim. Avînd acest precedent interesant, judecătorii din județ îi vor trece pe infractorii de drept comun în rezervă.

Fără comentarii

Fundația „Aven Amentza" pentru integrarea și emanciparea romilor dă publicității un veritabil recensământ al disperării. Fundația numără în România 2,3 milioane de romi. 58 la sută din bărbați și 89 la sută din femei nu au nici o profesie. 80 la sută din romii buni de muncă nu au nici o calificare. Din cei 23 la sută romi salariați, 60 la sută fac munci necalificate. Jumătate însă nu muncesc nicăieri. Doar 5 la sută au pensii, 17 la sută trăind, de cînd se știu, din expediente. 65 la sută din locuințe n-au decît mobilier disparat, 3 la sută n-au nici un fel de mobilier. 27 la sută din copii sunt analfabeți, iar din copiii de vîrstă școlară 40 la sută nu dau deloc pe la școală.

Deși statistica pare alcătuită de o persoană care a lipsit de la școală la lecțiile de adunare și scădere, putem fi siguri că o statistică făcută nemțește, nu țigănește, ar dovedi un dezastru și mai mare. Mai cu seamă că există sute de mii, dacă nu chiar milioane de români care trăiesc exact ca romii. Și noi o ținem întruna cu pericolul slav!

Domnul Gherman nu e un domn

Iată ce spune banda magnetică, pe care s-a înregistrat observația lui Oliviu Gherman referitoare la regina Ana: „Nu știu cine este regina Ana. N-am avut-o niciodată (risete în sală). Și este eventual soția postpărăsirii țării a fostului rege Mihai". Acestea sînt cuvintele lui Gherman și nu cele prin care a încercat să se disculpe cum că el „pe asta n-a avut-o ca regină". Președintele Senatului vorbește la tribuna supremei instituții într-un fel, pe care nu l-ar fi îndrăznit în fața copiilor săi. Oliviu Gherman se apără zicînd că nimeni nu l-a auzit vreodată înjurînd. Nici nu a fost vorba de înjurături. Doar de mitocănie.

CUTIA CU FUNĂROI

„Concepția economică a PUNR – a spus într-o cuvîntare Gheorghe Funar – se confundă cu cea a guvernului Văcăroiu". E normal, dat fiind că PUNR se suprapune atît de mult cu FDSN, încît primarul e numit, între intimi, Gică Funărolu. Pînă la încălecare, mai el!

Săritura pe fix

După figura pe care poeta Leonida Lari a făcut-o opoziției — la votarea moțiunii de cenzură — domnul Corneliu Coposu a declarat: „Oricum, eu nu am fost de acord ca această doamnă sărită de pe fix să figureze pe listele partidului la alegeri". Domnul Coposu a uitat să spună că, de fapt, el n-ar avea nimic cu Leonida Lari, dacă ar fi doar cetățeană și nu poet-cetățean. Nenorocirea cu poeții din Parlament e că sînt prea mulți, oricît ar fi de puțini. Nici un poet — și e mult. Poeții nu pot fi puși pe fix de nimeni, întrucît contractul lor e cu soarta, nu cu partidul. Leonida Lari votează aiurea fiindcă partidul nu i-a dat apartament. Oare ce-o să facă poeta, dacă într-o zi o să simtă nevoia să mestece ciungă și partidul n-o să aibă de unde-i da ciungă?

Test la dobitocie

Întrebat de „Academia Cațavencu" — în cadrul testului de largă respirație națională, „Cînd ați fost un dobitoc?" — Vartan Arachelian răspunde: „Cînd am crezut că opoziția este mai puțin intolerantă decît gazeta vadimă «România Mare». Testul l-am făcut cu ocazia interviului luat domnului Dinu Săraru". Adevărul e că Arachelian a făcut acest test mai devreme, la o conferință de presă a PAC-ului. Atunci, l-a închinat un frumos poem omagial lui Adrian Păunescu. Acum, nu că Păunescu n-ar trebui omagiat, numai că există destule situații în care omagiul devine test.

Iliescu și Elțin, varianta Iliescu—Gorbaciov

Bulgaria și Albania și-au manifestat sprijinul pentru poziția lui Elțin în situația fierbinte din Rusia. Convenția Democratică a declarat public sprijin pentru Elțin. În sectorul 2 al Capitalei, respectiv în piața Obor, oamenii fac trafic cu de toate și politică internațională. Românul de rînd crede că Elțin joacă o carte importantă și că trebuie sprijinit. Domnul Iliescu încă mai cugetă. Domnia sa abia pregătește poziția față de puciul din '91.

TUDOR OCTAVIAN ■

CUTIA CU HANDICAPAȚI

Handicapații de rang mare din județul Alba nu încap într-o cutie. Ar încăpea însă în cîteva celule de drept comun. Iată-i pe superbii infirmi la caracter din spitale și învățămînt: dr. Tiberiu Buta Flaviu, directorul spitalului orășenesc Cugir, dr. Ioan Dobocan, șef secție, dr. Nicolae Turcu, medic specialist, dr. Virginia Pervan, medic specialist. La spitalele orășenești din Blaj și Aiud, numărul handicapaților cu funcții importante e însemnat. Nimic nu egalează însă nebunia din învățămînt, unde dreptul de a fi handicapat l-au obținut numai directorii: Vasile Ursu, Liviu Popescu, Emil Sevestrean, Ioan Gligor, Eugenia Herlea, Ana Lazăr.

O situație neobișnuită: STAFF-ul EUROPEI LIBERE la București

Joi, 25 martie, la Casa Scriitorilor s-a creat „o situație neobișnuită", în care o mulțime de ziariști au venit să vadă alți ziariști. Expresia aparține domnului **Gene Pell, președintele postului de radio Europa Liberă / Radio Libertatea.** În această primă vizită la București, domnul Pell a fost însoțit de domnul **Robert E. Gillette,** directorul aceluiași post, și de domnul **Nicolae Stroescu Stânișoară,** directorul Departamentului românesc.

Dincolo de cuvintele frumoase, exprimate de ambele părți, conferința de presă a abordat trei subiecte de interes. Primul a fost, se înțelege, legat de vizita la Cotroceni. Din relatările domnilor Pell și Stroescu, noi, cei de prin partea locului, am cam priceput că și ei sînt trași ca „o anumită parte a presei". Altminteri, de ce să le fi atras domnul Iliescu atenția — deși întîlnirea a fost cordială — că... au aspecte critice? E adevărat, a recunoscut președintele nostru, timp nu are să mai asculte **Europa Liberă,** dar este informat că există „exprimări partizane". Cum pe nimeni n-a mirat faptul că domnul Iliescu n-a lăsat să-i scape așa prilej, întrebarea care a stat pe buzele tuturor și la care s-au cerut răspunsuri mai ample a fost în legătură cu viitorul postului de radio, finanțat de guvernul american. Domnul Gene Pell a mărturisit că aceasta este „marea bătălie" pe care o duce acum. Congresul n-a discutat încă problema și sînt speranțe ca președintele Clinton să se răzgîndească cu privire la această propunere de reducere a bugetului. Cele 57 de emisiuni, transmise în 23 de limbi, se dovedesc de mare utilitate în estul Europei, unde căderea comunismului nu înseamnă nici pe departe lichidarea problemelor.

În ceea ce privește România, proporția de ascultători este de 23 la sută din populație și cu siguranță va crește în momentul în care emisiunile se vor transmite pe unde medii de frecvență. Tratativele cu Radiodifuziunea Română și cu posturile private se pare că merg pe drumul cel bun.

Înainte de plecare, staff-ul **Europei Libere** ne-a mai dat o veste îmbucurătoare. Ni se va pune la dispoziție — prin cîpii — Arhiva de emisiuni aflată la München: 40 de ani de înregistrări, documente unice ale chinuitei noastre vieți.

LIANA TATOS ■

...EVENIMENTE MICI

Dinu Patriciu—PL:

„Vom asista la un dezastru al stîngii"

— Domnule Dinu Patriciu, deşi avem acest dialog înainte de votul pentru moţiunea de cenzură, ei apare după ce totul se va fi lămurit. De aceea, vă propun să vorbim despre raţiunile mai largi ale atitudinii opoziţiei, despre motivele acumulate în timp, regăsite, chiar dacă nu foarte explicit, în moţiune. Concentrate, mai bine-zis, aici. Deoarece cauzele nu sînt numite întotdeauna pe preţcperea unui public mare, oamenii pot avea impresia că politica opoziţiei e una de obstrucţionare, indiferenţi de ce se întîmplă în Parlament, indiferent de chestiunile zilei.

Moţiunea de cenzură a fost un gest politic cu o finalitate pe termen mediu şi lung. Ea a fost comentată prin prisma senzaţionalului de moment. Oamenii sînt tentaţi, într-adevăr, să reţină gestul, nu şi motivaţia, profundă. Nu e important cum a ieşit votul. E important faptul că s-a conturat prin regruparea opoziţiei, posibilitatea unei alternative. S-a marcat clar şi orientarea de stînga, atît prin conţinutul programului de guvernare, cît şi prin cei care-l susţin declarat.

— Dar programul — cel puţin aşa l-au comentat şi unii lideri ai opoziţiei — e unul, iar atitudinea politică a susţinătorilor lui, alta. PSM, PRM, PDAR şi PUNE votează ceva ce contrazice exact acele platforme pentru care au fost agreaţi de electorat. E doar un caz curent de politicianism murdar?

— Două probleme trebuie avute în vedere: conţinutul programului şi capacitatea efectivă de a guverna, de a-l pune în mişcare. Prin urmare, modul în care înţelege guvernul să guverneze. Timp de trei luni, guvernul s-a ocupat cu „rotirea cadrelor", de sus pînă jos. Oamenii reîncorporaţi administraţiei sînt incapabili de a susţine reforma. Ei reprezintă orientarea spre restauraţie. Programul e aşa încît astfel ca fiecare să găsească în el ceea ce i-ar plăcea; deci un ecletism care vine dintr-o eroare fundamentală şi anume că e posibilă unitatea tuturor forţelor politice, un drum unic al reformei, că ideologiile politice aduc doar uşoare, neînsemnate variaţiuni. Această idee este o diversiune. Ideologia stă la baza unui drum, nu invers. FDSN-ul zice aşa: acesta e drumul, hai să vedem care-i ideologia potrivită. Criza nu e economică. Aceasta e încă o diversiune. E o criză a voinţei politice. Un argument: programul nu se referă nicăieri la scopul urmărit prin reformă. Or, între socialism şi capitalism nu există a treia cale. Oamenii pot să creadă că reforma ar fi a treia cale. Reforma, în sine, nu cu un scop. Programul sugerează, dar nu spune clar. Din punct de vedere politic ar fi falimentar ca FDSN-ul şi aliaţii săi să spună: ţelul nostru e capitalismul. Sondajele de opinie arată că acum majoritatea populaţiei doreşte să cunoască scopul reformei. Ei spun: să fie o societate prosperă. Dar cum să fie: socialistă sau capitalistă? În platforma electorală a FDSN s-a vorbit frecvent de „economia socială de piaţă". În programul guvernului, termenul nu mai apare niciodată. Repet: niciodată! Cei care au alcătuit programul sînt conştienţi că „economia socială de piaţă" e un deziderat care poate fi definit numai dacă se defineşte ferm trecerea la capitalism, la un sistem economic concurenţial care are ca temei răspîndirea cît mai omogenă în masa socială a avuţiei naţionale. Rezultatul ar fi crearea unei categorii sociale medii cu o însemnată putere economică. Categoria care stă la baza oricărei democraţii. Or, ea nu e luată în seamă în programul Văcăroiu. Cît timp ţine să satisfacă „baza de masă" şi nu se centrează pe crearea categoriei medii, cea realmente productivă, interesată direct să meargă înainte, programul e vulnerabil.

— Credeţi că scopul reformei nu e clar definit doar pentru că guvernul nu vrea? Eu, personal, nu văd în toată harabaura de azi nici măcar un sfert de idee clară.

— Lucrurile sînt complexe. Votul dat stîngii s-a motivat prin frică. Majoritatea a votat împotriva schimbării. Platformele stîngii promiteau un soi de schimbare, care nu avea să afecteze viaţa celor care le dădeau votul, viaţa „maselor largi populare".

Un alt fapt speculat de stînga politică: imobilismul, conservatorismul ţăranului. În societatea democratică, fermierii sînt de dreapta. Ideea că Iliescu le-a dat pămînt, că se pot întoarce la un tip de proprietate şi de bunăstare care a fost cîndva, l-a făcut pe ţărani să voteze cum au votat. Fermierul, prin legile vieţii sale, nu are cum să fie de stînga. Proprietar de stînga e ceva ce nu există. Semnul se va inversa la următoarele alegeri. Vom asista, sînt absolut sigur, la un dezastru al stîngii. Vedeţi ce e şi în Europa. Baza socială a stîngii va rămîne lumpenproletariatul urban, care oricum diminuează. Nişte dezmoşteniţi, scoşi din codul etic al satului, cazaţi în oraşe dormitor. Oameni fără identitate socială. Aceasta nu e „clasa muncitoare". Aceşti oameni nu pot spune ferm „da, sîntem muncitori".

— Într-un tren de seară din Bărăgan am întrebat mai mulţi bărbaţi care veneau de la muncă la oraş ce sînt ei. Mi-au răspuns: navetişti.

— Vedeţi! Disperarea socială va creşte. Cînd am spus că moţiunea a avut şi o bătaie pe termen mediu, m-am gîndit la un efect în cîteva luni. La presiunea socială în creştere e necesară o alternativă. Opoziţia e obligată să prezinte alternativa-program. Altfel, electoratul merge spre extrema stîngă şi e grav, grav de tot. Sigur că pentru cea mai mare parte a electoratului moţiunea opoziţiei a apărut ca negativ, ca o critică doar a programului guvernului. Dar nu aveai cum să procedezi altfel. E vorba de o opţiune fundamentală. În programul Văcăroiu e amintit mereu „rolul activ al statului în perioada de tranziţie". Un fel de „stat de tranziţie", între cel totalitar şi cel asistenţial. Opoziţia optează pentru „statul minimal" care se retrage progresiv din jocul economic. „Statul minimal" nu e un stat slab. Confuzia e întreţinută de putere. „Statul minimal" protejează interesele publice în domenii strategice: sănătate, învăţămînt, apărare, cultură. Sănătatea e în pericol grav. În buget se prevăd 843 miliarde pentru investiţii şi subvenţii pentru menţinerea în viaţă a monştrilor industriali, în vreme ce bugetul sănătăţii e de numai 213 miliarde. Cheltuielile pentru cultură: 13 miliarde. Pentru învăţămînt, tot bugetul Ministerului Învăţămîntului: 323 miliarde. Din comparaţia sumelor, se vede orientarea guvernului, ideea lui economică: menţinerea în funcţiune a unor industrii care nu produc. Se vorbeşte despre descentralizarea administrativă — condiţie pusă de altfel şi de forurile monetare internaţionale, dar nu există o lege a bugetelor locale. Nu e dorită o astfel de lege. Se prevăd în schimb, în bugetul anual al guvernului Văcăroiu transferuri de la bugetul central spre cele locale.

— E acelaşi lucru ca înainte.

— Aşa pare, dar nu e. Nu sînt transferuri procentuale în funcţie de numărul locuitorilor. Au la bază un element politic. Sînt alocări pe criterii aparent obscure. Dar e oare o întîmplare că judeţele Moldovei au alocaţii duble şi chiar triple faţă de judeţele conduse în majoritate de oameni ai Convenţiei Democratice? Nu e o întîmplare. E o cale de a discredita aleşii Convenţiei în faţa alegătorilor. Bugetul devine instrument politic. Ca să nu mai vorbim de articolul 21 din Legea bugetului care prevede că „direcţiile generale ale finanţelor publice şi controlului financiar de stat sînt autorizate ca pe baza propunerilor autorităţilor publice locale şi judeţene şi în colaborare cu acestea să distribuie aceste fonduri". Absolut ilegal, anticonstituţional. Consiliile locale sînt cele care drămuiesc bugetele locale. De ce am mai făcut alegeri locale dacă împărţirea bugetului local e controlată strict de la centru? De altfel, prin domnul Cosmancă, guvernul a şi spus-o: prefecţii sînt un fel de prim-miniştrii judeţeni. Deci un fel de primi secretari. Li se schimbă doar numele. Or, prefectul e prin constituţie reprezentantul guvernului, nu ordonator de credite. Consiliul local şi cel judeţean trebuie să manipuleze sumele. Se observă că, dincolo de expresia seacă a cifrelor şi a formulelor juridice, răzbate politicul, orientarea politică generală. Se profită de gradul scăzut de educaţie democratică a populaţiei pentru a instaura centralismul democratic. Numai punînd bugetul şi programul în paralel se înţelege drumul. Care va fi rezultatul, ţinînd cont că acum se merge pe un dirijism foarte apăsat? Alternativa cu un ţel net formulat ar fi retragerea treptată a statului, o retragere cu date controlabile cuprinse într-un program, într-un buget, nu doar în promisiuni. O cale merge spre un capitalism monopolist, în care monopolul de stat trece în monopolul privat, mult mai grav, mai agresiv decît cel de stat. Pentru noi, această societate extrem de polarizată, cu o mică pătură de îmbogăţiţi de război, pătură care se profilează acum şi care foarte curînd va funcţiona ca atare, şi cu o mulţime pauperă înseamnă faliment social. Opţiunea opoziţiei, programul ei urmăreşte crearea clasei mijlocii. E baza oricărei democraţii autentice. Distribuirea capitalului trebuie operată în masa socială. Avem astfel şi distribuirea veniturilor. Înainte de război această era situaţia României. De aceea eram o ţară prosperă, comparativ cu toţi vecinii ei şi cu toate statele europene. Acest lucru era susţinut de distribuţia veniturilor: doar 7 contribuabili aveau venituri peste 10 milioane lei — şi ce era leul înainte de război? — 735 cu un venit de un milion de lei şi peste 400 000 cu venit anual între 40 000 şi 1 000 000 lei. Amintind preţurile de atunci — un ou — 0,50 lei, un kg de carne — 20 lei, un kilogram de brînză — 25 de lei — descoperim nivelul de viaţă ridicat datorat distribuţiei extrem de largi a veniturilor, corespunzătoare unei distribuţii la fel de largi a proprietăţii. Programul Văcăroiu năzuieşte la o ţară bogată cu oameni săraci. Înainte de război, 94,5% din proprietăţile agricole aveau sub zece hectare; cu toate astea exportam 2/3 din producţia de grîu. Aveam 5,5 milioane de proprietari mobiliari. Aceştia erau statul, forţa lui. România reprezenta un caz extrem de fericit, în comparaţie cu statele capitaliste din jur care se îndreptau spre monopolism. Monopolism care, de altfel, a şi declanşat marile crize economice. Statele industriale avansate au acum o legislaţie construită contra monopolismului. La noi, necesităţile sînt altele. Noi nu avem capital. Restaurarea proprietăţii private reprezintă premisa reformei, nu rezultatul ei. Legea proprietăţii private înseamnă adevăratul început al reformei.

TUDOR OCTAVIAN ■

UN BICI INEVITABIL

Moţiunea de cenzură a tulburat multe spirite, dar a limpezit multe ape. Ecourile episodului respectiv al vieţii noastre parlamentare s-au estompat, efectele sale, însă, încep să se manifeste. În teorie, o moţiune de cenzură e menită să schimbe un guvern cu mijloace constituţionale şi, o vreme, a putut părea deconcertant faptul că opoziţia îi dădea guvernului Văcăroiu — avînd în vedere rezultatul previzibil al votului din parlament — un tichet de guvernare pînă în toamnă, un acord de circumstanţă, pentru statu-quo-ul politic, ceea ce ar fi însemnat o slăbiciune încă mai mare decît aceea de care a fost acuzată, din cauza pasivităţii în parlament. Spiritele meticuloase, care apleacă urechea şi la zvonistica inevitabilă în astfel de situaţii (şi să nu uităm seria de consultări de la preşedinţie cu partidele), îşi puteau pune problema dacă nu cumva opoziţia a-nceput să asculte cîntecul de sirenă al celebrei „conlucrări pozitive", care se aude constant dinspre Cotroceni. Dar desfăşurarea evenimentelor şi în special virulenţa reacţiilor puterii, prin partidele clientelare PRM şi PSM, dar nu numai, au înlăturat bănuielile şi îndoielile: puterea a făcut tot ce i-a stat în... putere ca să spulbere moţiunea şi autorii ei, apelînd, în acest scop, la toată gama de retorică şi diversiuni, la toată îndîrjirea, tupeul şi fierea de care este capabilă. Şi astfel a devenit cît se poate de clar că directa administrată de opoziţie şi-a atins adversarul şi n-a fost vorba doar de o simplă fentă, cu joc de picioare.

În primul rînd, dacă guvernul Văcăroiu va fi schimbat mai devreme, lucrul acesta va trebui să-l facă însăşi puterea, cea care l-a şi scos din minecă în toamna trecută. Dacă schimbarea s-ar fi petrecut (în aprilie, sau mai, sau iunie etc.) prin moţiunea opoziţiei, dl. Văcăroiu ar fi putut pleca absolut liniştit într-un concediu superb, ba încă ducînd cu sine şi o oarecare aură de martir — „Săracu' Văcăroiu, l-au rupt ăştia din opoziţie, şi tocmai cînd începuse, domnule, să poată şi el să mişte ceva în ţara asta! Domnule, şi ce strategie avea!" Dacă mai marii puterii îl vor întrerupe mandatul, e ca şi cum şi-ar da singuri o notă proastă (de ce l-au mai numit, dacă nu e bun?). Iar dacă nu i-l vor întrerupe, le-o va da el însuşi... Ar fi putut puterea s-o facă acum, cu mîna opoziţiei, profitînd de moţiune? Nu. Ea nu-şi putea permite luxul unei scindări, dînd voturile necesare adoptării moţiunii (asta ar fi însemnat începutul sfîrşitului), iar votul FDSN în bloc pentru moţiune ar fi însemnat cedarea totală a iniţiativei către opoziţie (şi asta ar fi însemnat chiar sfîrşitul).

În fine, dar nu în ultimul rînd, desigur, concluziile comisiei Fondului Monetar Internaţional prezente în România în aceste zile erau previzibile. Obiecţiile FMI pleacă de la o realitate vizibilă cu ochiul liber: reforma stă pe loc, pentru că puterea orbecăie pe cărările prăfuite ale teoriilor convergenţei sistemelor, iar fondurile din împrumuturi sînt folosite pentru consum şi nu pentru restructurare şi investiţii, ceea ce înseamnă că restituirea lor este improbabilă. Ca atare, opoziţia, pentru a-şi menţine credibilitatea, trebuia nu numai să se delimiteze, dar şi să sancţioneze politica actualului guvern. Ceea ce o şi făcut, trăgîndu-i domnului Ninosu, aflat în plin efort, un bici inevitabil. Vorba aceea: pişcă, da' şi ustură un pic.

EUGEN CHIROVICI ■

CINE SCUZĂ ŞI ACUZĂ COLOŞII CU PICIOARE DE LUT AI INDUSTRIEI ROMÂNEŞTI

Păgubosul gigantism industrial românesc consumă, în loc să producă, datorită subvenţiilor ce-l ţin artificial în viaţă. Fondul Monetar Internaţional a recomandat restructurarea coloşilor, dar nu s-a făcut nici un pas în această direcţie. Sîntem în faţa unui drum închis ? Părerile sînt împărţite, ca şi soluţiile propuse.

MIHAI FLORESCU:

„Nu mă consider autorul moral al dezastrului industriei chimice. Sînt convins că studiile aprobate de mine în vederea dimensionării combinatelor au fost valabile şi perfect realizabile".

BUJOR-BOGDAN TEODORIU:

„Cei ce susţin că avem tehnologii comparabile cu cele mai bune realizări pe plan mondial practică o deşănţată demagogie".

MIRCEA CIUMARA:

„Cine era ministrul industriei chimice cînd s-a decis exportul masiv de îngrăşăminte chimice fără a fi asigurată piaţa internă, ceea ce a însemnat reducerea producţiei agricole ?".

MIHAI FLORESCU

(fost ministru sub Ceauşescu):

„Consider că nu am greşit catastrofal în conceperea şi conducerea industriei chimice româneşti"

— Dle Mihai Florescu, aţi deţinut, în timpul regimului comunist, funcţii înalte : ministru al industriei petrolului şi chimiei în perioada '57—'65, ministru al chimiei din '70, timp de încă 10 ani şi, apoi, aţi fost vicepreşedinte al C.N.S.T., avînd rang de ministru secretar de stat următorii 10 ani. Aţi lucrat direct cu Nicolae şi Elena Ceauşescu. Este firesc ca mulţi să vă arate, acum, cu degetul şi să vă facă răspunzător pentru moştenirea dezastruoasă din domeniul industriei chimice.

— Foarte mulţi oameni cunosc, astăzi, modul în care familia Ceauşescu a domnit în România, metodele şi... secretele menţinerii puterii timp de aproape douăzeci şi cinci de ani. De asemenea, mai circulă şi acum legenda conform căreia „savanta de renume mondial" a condus destinele industriei chimice româneşti. Nimic mai fals ! „Tovarăşa" nu a avut nici o contribuţie în realizarea industriei chimice. Totala sa ignoranţă, reaua voinţă şi grandomania au determinat, practic, „punerea pe butuci" a chimiei româneşti în anii '80. Acest ultim deceniu a fost dezastruos ; s-au interzis importurile de instalaţii, piese de schimb, catalizatori (deci numai 10% din aceştia se importau), s-au interzis modernizările instalaţiilor pe baza colaborărilor externe etc. Aşa încît sîntem dotaţi, acum, cu echipamente... ultramoderne pentru anii '60—'80 !

— Deci, dacă Elena Ceauşescu nu s-a amestecat în conceperea industriei chimice româneşti, atunci dvs. sînteţi principalul autor al existenţei coloşilor industriali în această ramură.

— Nu mă consider autorul moral al dezastrului industriei chimice. Sînt convins că studiile aprobate de mine în vederea dimensionării combinatelor au fost valabile şi perfect realizabile. Toate calculele pot fi, şi astăzi, verificate.

— Uriaşele platforme petrochimice reprezintă un eşec de concepţie ?

— Categoric, nu ! Platformele petrochimice create, aici, încă din anii '60 prezintă o trăsătură ultramodernă chiar şi în prezent : integrarea. Ele cuprind rafinării, instalaţii petrochimice şi unele instalaţii chimice. Avantajele acestei concepţii au fost : eliminarea unui mare număr de conducte de transport, reducerea mijloacelor pentru transportul lichidelor (cisterne, vagoane etc.), reducerea personalului administrativ şi de exploatare, într-un cuvînt, se elimină o creştere iraţională a preţurilor de producţie. Chiar şi comunicarea specialiştilor americani, prezentată la al XIII-lea Congres al Petrolului (octombrie 1991, Buenos Aires) pledează tocmai pentru platforme petrochimice integrate, menţionînd rezultatele favorabile ale experimentelor desfăşurate, timp de zece ani, pe cinci-şase astfel de platforme.

— O situaţie aparte o au combinatele de îngrăşăminte chimice. Ele sînt grav poluante, dar îngrăşămintele se exportă masiv. Avantajele obţinerii valutei contrabalansează, oare, reducerea drastică a producţiei agricole româneşti prin neasigurarea cu aceste strict-necesare substanţe ?

— Industria de îngrăşăminte nu ar trebui să fie poluantă. Instalaţiile respective sînt dotate cu sisteme ce elimină, dacă funcţionează, poluarea. Cheltuielile de depoluare încarcă, însă, preţul produsului... Instalaţiile de amoniac — principalul îngrăşămînt, obţinut din gaz metan — trebuiau modernizate din anii '70. Elena Ceauşescu a refuzat, cu îndîrjire, să aprobe fondurile necesare. Piaţa gazului metan importat din U.R.S.S. se făcea în îngrăşăminte. Acum este aceeaşi situaţie, dar gazul se importă din Germania şi S.U.A. Consider, într-adevăr, o mare greşeală prejudicierea agriculturii prin neasigurarea pieţei interne cu îngrăşăminte.

— Totuşi, industria chimică este, cu certitudine, în acest moment, pe... ducă. Nu vă consideraţi autorul moral al acestei situaţii ? Cine este de vină ?

— Să stabilim, mai întîi, perioadele de timp. În anii '80, principalii vinovaţi au fost, după cum am explicat, Nicolae şi Elena Ceauşescu, pentru ignorarea şi desconsiderarea ideii de modernizare. După 1990, acuz guvernarea Roman de a fi lansat ideea că industria chimică este „fier vechi" şi trebuie retehnologizată în întregime.

— Care este soluţia ?

— Retehnologizarea. Întreprinderile capabile să-şi asigure devizele necesare printr-un export susţinut au toate şansele să prospere. Şi, evident, asigurarea cu ţiţei din import, căci, altfel, se ruinează, iremediabil, instalaţiile prelucrătoare.

Se nasc copiii morţi ai industriei naţionale

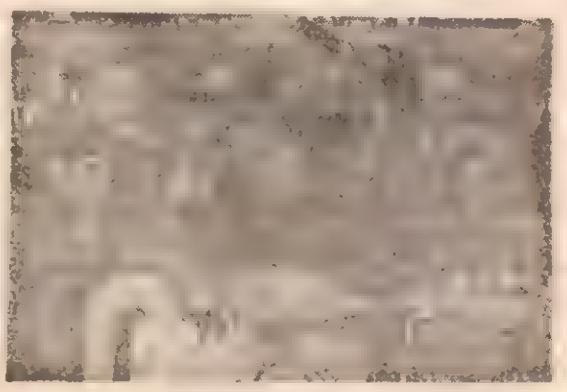

Dacă e să-i dăm crezare lui Ion Mihai Pacepa, multe din instalaţiile petrochimiei româneşti au fost realizate după proiecte furate şi fotocopiate de serviciile de spionaj ale Securităţii. Aceste „creaţii originale" ale ştiinţei româneşti erau prezentate perechii conducătoare sub formă de machete uriaşe. Spectacol inutil, grotesc, sponsorizat din lacrimile şi munca de rob ale unui întreg popor. În plan secund, dreapta, Mihai Florescu, ministrul chimiei de atunci, ale cărui consideraţii retro le publicăm în pagina de faţă.

BOGDAN TEODORIU

(deputat FSN):

„Coloşii industriali sînt o povară. Ei creează monopoluri greu de spart"

— Dle Bogdan Teodoriu, sînteţi deputat F.S.N., vicepreşedinte al Comisiei pentru Politică Economică, Reformă şi Privatizare a Camerei Deputaţilor, aţi fost secretar de stat, şef al Departamentului pentru Strategia Reformei şi Integrare Economică în guvernele Roman şi Stolojan. Cred că aveţi o opinie foarte documentată în problematica coloşilor industriali.

— Coloşii industriali sînt o povară pentru economia naţională. Ei creează monopoluri greu de spart ; de aici apar distorsiunile în preţuri şi dificultăţile în restructurarea şi privatizarea lor. Cine posedă atît de mulţi bani pentru a le cumpăra ? De ce ar face-o ? Din lipsă de concurenţă derivă calitatea redusă a produselor şi, în consecinţă, lipsa de competitivitate pe pieţele externe, generînd dificultăţi de echilibrare a balanţei de plăţi respective. Ei creează şi cele mai mari probleme sociale în condiţiile existenţei şomajului. Şi tot ei creează mari probleme de organizare şi de aprovizionare.

— Care este, în opinia dvs., caracteristica economiei româneşti, moştenire a defunctului regim ?

— România se caracterizează printr-un **pluralism de generaţii tehnologice**, exemplul concludent oferindu-l **metalurgia**. În cadrul sistemului tehnologic, eficienţa globală este determinată, fundamental, de veriga tehnologică cea mai slabă, întrucît aceasta creează locul îngust. Sistemele tehnologice au coerenţa lor internă, care sancţionează randamentele globale. Eliminarea decalajelor tehnologice între diversele întreprinderi (sau chiar în cadrul acestora) presupune un nivel considerabil al resurselor utilizate.

O altă problemă moştenită este diversificarea excesivă a structurii producţiei. Economia noastră este **foarte integrată**. Fiecare producea pentru cineva, chiar dacă produsele nu erau de calitate acceptabilă. Dacă giganţii ar fi fost plasaţi numai în două-trei (subi)ramuri, poate că soluţiile restructurării ar fi fost mai simplu de aflat. Decizia de a nu mai produce anumite bunuri poate atrage rapid colapsul unor întreprinderi care nu doresc să-şi modifice nomenclatorul de fabricaţie. Desigur, rămîne şansa importului.

O a treia problemă ar fi factorul psihologic. Nu se poate nega faptul că industrializarea — chiar aşa forţată — a reprezentat un element pozitiv, polarizînd destinele a cel mult una-două generaţii. S-a creat o cultură specifică a fiecărei fabrici. În mod natural, se va apela la o soluţie tehnologică mai bună (ea există pe plan mondial),

spre a se justifica o posibilă creștere a eficienței și se va lupta pentru obținerea unui avantaj valutar.

— Care ar fi soluția pentru eliminarea dezastrului industrial ?

— Probabil că nu avem multe soluții. **Privatizarea** este un răspuns care are limitele lui. **Restrângerea unor nomenclatoare de produse** ar fi al doilea. Cel de-al treilea ar putea fi **promovarea sectorului de întreprinderi mici și mijlocii**, cu prioritate a celor care devin subfurnizori ai marilor întreprinderi. În curînd, probabil, Goliat va căuta, în genunchi, prietenia lui David. Parcă sună mai democratic !

Cei ce susțin că avem tehnologii comparabile cu cele mai bune realizări pe plan mondial practică o deșănțată demagogie. Realitatea este că retehnologizarea este strict necesară dar implică un efort investițional imens, probabil comparabil cu ceea ce s-a realizat în mai multe decenii; practic, **o nouă industrializare.**

MIRCEA CIUMARA

(deputat PNȚCD):

Soluția este privatizarea colosilor industriali

— Dle Mircea Ciumara, sînteți deputat P.N.Ț.-C.D. recunoscut ca „eminență cenușie" a acestui partid în materie de economie și politică economică. Cred că ne puteți furniza o opinie avizată privind soarta colosilor industriali.

— În primul rînd, afirm că, în actuala conjunctură economică, caracterizată prin **inflație galopantă, imposibil de stăpînit, nu se poate aborda, concret, rentabilitatea unei întreprinderi sau a unei activități.** În momentul stopării inflației, vor trebui găsite anumite extrem de precise criterii pentru a putea analiza starea economică a întreprinderilor.

— Care au fost greșelile catastrofale ale defunctei politici industriale ?

— Principala greșeală a fost dimensionarea fabricilor pe o bază materială majoritar importată. S-au susținut, prea mult, ramuri energofage : chimia, metalurgia, construcțiile de mașini, construindu-se adevărați monștri, iar ramurile purtătoare de progres tehnic (electronica, printre altele), au fost, practic, neglijate. Anularea importurilor în deceniul nouă a însemnat, de fapt, imposibilitatea modernizării tehnologiilor și, deci, ratarea nivelului calitativ al produselor noastre. Toate soluțiile tehnologice trebuiau să fie autohtone, cît mai „originale". În unele domenii se luau decizii absolut eronate. De exemplu, în '88— 89, se exporta gaz metan solidificat — **îngrășăminte** — în Africa de Sud și se aducea porumb. Cine era ministrul chimiei cînd s-a decis exportul masiv de îngrășăminte chimice fără a fi asigurată piața internă, ceea ce a însemnat reducerea producției agricole ?

— Care ar fi acum politica industrială corectă ?

— De o soluție globală nu poate fi vorba. Fiecare caz trebuie judecat concret. Citeodată, spargerea colosilor și modificarea fluxului tehnologic este o greșeală. Soluția ar fi **privatizarea lor.** Dar clauzele contractuale trebuie bine stabilite, pentru a nu prejudicia statul român.

Dezastrul economiei românești se datorează incompetenților ce au conceput-o și condus-o spre acea păguboasă structură prea diversificată și prea integrată

BRINDUȘA NICOLAE ■

UNDE NE DISPAR COPIII?

Numărul din ce în ce mai mare al anunțurilor T.V. referitoare la dispariția copiilor (în majoritate minori) a determinat circulația multor zvonuri, unele dintre ele creînd panică în rîndul părinților și determinînd, pe mulți dintre ei, să-și țină copiii închiși în casă, frustrîndu-i de cea mai mare bucurie a copilăriei – joaca în aer liber.

Cercetările arată că procentul cel mai mare al copiilor dispăruți îl reprezintă copiii care pleacă de acasă sau de la Căminele-orfelinat, în căutarea unor condiții „mai bune de trai". Alții, profitînd de grija părinților de a nu duce lipsă odorul de nimic și uitînd să supravegheze anturajul și dezvoltarea personalității copilului, la primele conflicte între ideile „învechite" ale părinților și cele „moderne" ale lor, părăsesc domiciliul, pripășindu-se pe la diverși „prieteni".

Aurolaci din Timișoara (Fotografie apărută în DER SPIEGEL)

FLOREA DANIELA — 17 ani, din județul Giurgiu, a dispărut la 15.X.1992. Daniela, ca de obicei, trebuia să vină vineri acasă, după terminarea cursurilor de la liceul din Călugăreni, unde era elevă în clasa a X-a. Părinții, văzînd că nu ajunge acasă, s-au dus la liceu, dar nu au găsit-o ! Intrați în panică, au anunțat Poliția. Fata a fost găsită în Călugăreni, unde, după o plimbare de trei zile prin București, timp în care a locuit la o cunoștință întîmplătoare, și-a găsit găzduire la o familie de țigani.

SPERIATU MIHAELA — 15 ani, tot giurgiuveancă a plecat de acasă în luna februarie 1993. Pe data de 15 III 1993, tatăl său, SPERIATU ILIE, a anunțat Poliția că fata a venit acasă, unde s-a certat cu părinții, provocînd daune materiale. Întrebată de ce a plecat, a răspuns că ea nu poate trăi alături de părinții săi, pentru că aceștia sînt „țărani înapoiați" și ea are alte „ideaiuri". În perioada în care a lipsit de acasă, s-a plimbat prin București și în alte orase ale țării, distrîndu-se cu diverși bărbați.

O.D. are 16 ani (din rațiuni lesne de înțeles nu-i vom da numele și adresa), a dispărut în vara anului 1992. Părinții au anunțat Poliția și au făcut apel la populație de nenumărate ori, prin intermediul emisiunii T.V. „Anunțuri", oferind chiar și o recompensă pentru cei ce pot spune unde se află. După aproximativ două săptămîni de la dispariție, părinții au aflat că „odorul" locuiește în zona Berceni, unde își găsise Făt-Frumosul.

B.G. — 13 ani, provine dintr-o familie dezorganizată și a fost internat la un Cămin-orfelinat din Galați. Fiind supus unor rele tratamente din partea unor colegi mai mari (bătut, obligat să fure, supus perversiunilor sexuale), a fugit în București, unde a stat prin Gara de Nord și în subsoluri, împrietenindu-se cu alți minori fugiți de la Școala de reeducare. Din București a plecat în Giurgiu, oraș care, se pare, i-a purtat noroc, aici fiind înfiat de un cioban din satul Ghizdaru.

PLUTEANU MARIUS — 10 ani. De aproximativ 2 ani stă prin Gara de Nord și Basarab, doarme în sălile de așteptare și se hrănește cu resturi de mîncare de la călători. A fugit de la Căminul fr. 102, din București, pentru că era bătut de elevii mai mari. Își dorește să meargă la un cămin unde să stea numai cu copii de vîrsta lui și să nu mai fie bătut.

Poliția se confruntă cu mari probleme în cazurile copiilor proveniți din familii dezorganizate, copii care nu vor să se mai întoarcă acasă, și ale celor fugiți de la Căminele-orfelinat, pentru că cei de la Casele de primire minori refuză să-i primească, motivînd că nu mai au locuri. În această situație, copiii se întorc de unde au venit, adică pe stradă.

CLAUDIA STROE ■

Gospodarii orădeni trec la contraatac!

• 15 000 lei amendă pentru o bancă deteriorată, 5 000 lei pentru ruperea unei crengi. O inițiativă ce o dorim extinsă în întreaga țară

Prin amenzi usturătoare, Consiliul local al Municipiului Oradea declară război deșeurilor care nesocotesc avutul public, ordinea, curățenia.

La 1 martie 1993, acesta a comunicat presei hotărîrea cu privire la unele măsuri pentru păstrarea curățeniei municipiului Oradea, protecția parcurilor și a zonelor verzi.

În sfîrșit, cineva pune piciorul în prag!

De exemplu, în articolul 1 al hotărîrii este menționat că „toți agenții economici și cetățenii au obligația de a se îngriji de măturatul trotuarului, cel puțin o dată pe zi, precum și de curățirea noroiului, buruienilor de pe trotuar. ". „În timpul iernii, deținătorii de imobile au obligația de a curăța zăpada și gheața de pe porțiunile de trotuar...". Nerespectarea — amendă între 1 000 și 6 000 de lei!

Din păcate, acestea ar fi obligații morale și de bun simț, ale oricărui cetățean. Dar dacă omul nu se simte... (?!) — Se aplică nu numai severe contravenții, ci și despăgubiri pentru pagubele cauzate.

„Pentru călcarea peste peluze, straturi de flori sau peste plantațiile din jurul arborilor", amenda este de 1 000 de lei. Pentru „cositul sau smulgerea ierbii sau a florilor, urcarea în arbori sau ruperea crengilor, a arborilor sau arbuștilor" se aplică amenzi între 5 000 și 15 000 de lei.

Iar între 20 000 și 50 000 de lei se plătește amendă pentru... „tăierea arborilor maturi fără aprobare legală, sau pentru ruperea arborilor tineri și arbuștilor sau smulgerea lor din rădăcină"!

După cum am mai spus, în afara acestor contravenții, cetățeanul în cauză mai trebuie să plătească și despăgubiri:

- Pentru murdărirea căilor publice — 2 000 de lei/m p !
- Pentru o floare ruptă, după mărime — de la 100 la 500 de lei!
- Pentru crengi rupte sau tăiate din arbori, după mărime — de la 1 000 la 2 000 de lei!
- Pentru arborii protejați și cei declarați monumente ale naturii — de la 75 000 la 100 000 de lei!
- Pentru o bancă deteriorată — 15 000 de lei!
- Pentru un coș de hîrtii deteriorat — 5 000 de lei!

Această strălucită (!!) hotărîre a intrat în vigoare la data de 1 martie 1993. Așadar, la Oradea — pe bună dreptate — lipsa educației și a bunului simț... „se plătește scump"!

RALUCA VRABIE ■

OFICIUL PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORULUI
B-dul Nicolae Bălcescu nr. 21
Tel. 615 66 92 • Fax 312 25 95

ATENȚIE, CETĂȚENI!

NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE:

Inspecțiile efectuate de reprezentanții autorizați ai O.J.P.C.-urilor s-au soldat și în luna mărțișorului cu multe și variate... „cadouri" (amenzi). De exemplu :

- La **SC TOPAZ S.R.L. Brașov** au fost depistate **preparate din carne cu termen de garanție depășit**, expuse la vînzare într-o vitrină frigorifică defectă (**costiță afumată, kaiser, rinichi, inimă, limbă și amestecuri pentru răciturî**).
- La **SC LAURA S.R.L. Magazin Alimentar Tulcea** s-a amendat comercializarea produsului **margarină import**, ce purta **inscripționarea falsă : 60% unt**.
- La **SC ALFA — IMPEX S.R.L. Miercurea Ciuc** au fost interzise la comercializare următoarele produse : **pastă de mici salam vînătoresc și salam Valea Jiului fără elemente de identificare și fără precizarea termenului de valabilitate.**
- La **S.C. CONDOR S.R.L. Bistrița** s-a oprit temporar comercializarea produsului **Nesa Globo**, pentru **neconformitatea inscripționării : 100 g/cutie** (conținutul real al cutiei — 50 g).
- La **SC AECITO Horoșneții Mari — magazin de prezentare Sfîntu-Gheorghe** s-au interzis la comercializare produsele : **smîntînă, cas proaspăt de vacă și telemea proaspătă de vacă pentru lipsa elementelor de identificare și termen de valabilitate expirat.**

BRINDUȘA NICOLAE ■

Poate francul să rămînă puternic?

La Paris se spune DA; La Londra, NU.

Francul francez va suporta un atac violent luna aceasta, după desfășurarea alegerilor parlamentare. Noul guvern de dreapta, care se va forma după scrutin, va încerca să apere moneda națională, ajutat fiind de BUNDESBANK.

Deci, dacă printre observatorii parizieni scenariul este clar, economiștii din Londra par să vadă altă piesă decît colegii lor de peste Marea Mînecii: numărul mare de șomeri, criticile împotriva dobînzilor foarte mari care împiedică dezvoltarea politicii financiare a francului puternic etc. Parisul vede cum BUNDESBANK este nevoită să scadă dobînzile ca răspuns la recesiunea economică, și chiar cum accelerează acest proces deși francul și ECU-ul depind în mare măsură de aceste lucruri.

Părerea generală este că, totuși, dorința politică de a menține paritatea actuală franc/marcă este mai puternică, atît la Bonn, cît și la Paris, decît o scădere importantă a dobînzilor. Acestea au fost scăzute în luna septembrie, în timpul crizei ECU-ului, dar după aceea BUNDESBANK s-a aliniat la poziția Băncii Franței și, împreună, guvernele de la Bonn și Paris au întors francul într-o poziție în care nu mai fusese niciodată.

Dar unii analiști sînt îngrijorați că noul guvern francez o să scadă dobînzile pentru a sprijini economia și deci situația actuală, cînd și Franța și Germania susțin irevocabil paritatea franc/ECU, aceasta nu se va mai putea menține.

Economistul Philippe Ithurbide de la banca franceză SOCIÉTÉ GÉNÉRALE spunea la începutul lui februarie că: „Vocile din rîndul opoziției au fost reduse la tăcere pentru încă o lună", avînd în vedere manifestul alianței de centru-dreapta care este în favoarea politicii francului puternic („Le Franc fort"). Astfel „disidenții" au fost nevoiți să tacă din gură.

Pentru probarea credibilității noului guvern s-ar putea să apară o creștere a dobînzilor pe termen scurt.

Mai important decît acest lucru este faptul că atitudinea piețelor în ceea ce privește francul se va altera dramatic în viitorul apropiat, susțin anumiți analiști. Germania e în recesiune și dobînzile germane sînt în scădere. Piețele nu au asimilat încă ideile generate de alegerile din Franța. O dată ce o vor face, dobînzile franceze pe termen scurt se vor prăbuși... Ele vor ajunge la 5—6 puncte procentuale, la sfîrșitul anului, de la 11 puncte, cît înregistrează astăzi, afirmă economistul Kindreich.

Pe de altă parte se avansează ideea că, pe la sfîrșitul lui aprilie sau începutul lui mai, cînd piețele vor realiza cît de departe va ajunge BUNDESBANK ca să păstreze ECU-ul, francul va fi una dintre cele mai puternice monede din sistem.

E adevărat că politica francului puternic nu a ajutat în problema șomajului, dar ea nu poate să poarte întreaga povară într-o chestiune care nu se rezolvă de mai bine de 25 de ani. Pe de altă parte, această politică a adus economia franceză în situația de a avea o rată scăzută a inflației.

Mai presus de aceste lucruri, însă, decizia de a ține francul legat de marcă a fost dictată de ambițiile politice franco-germane în ceea ce privește uniunea monetară europeană.

Samuel Brittan, comentator la **„Financial Times"**, concluziona săptămîna trecută: „Analiștii anglo-americani nu văd că politica francului puternic reprezintă o realizare politico-economică mai valoroasă decît lupta pentru păstrarea situației existente".

ALEXANDRU ARION ■

Adoptare după REUTER

„30 MILIOANE FETE DIN EST, FRUMOASE, INTELIGENTE, DOCILE SÎNT GATA SĂ CUNOASCĂ TINERI FRANCEZI, AMATORI DE CĂSĂTORIE SAU PRIETENII DURABILE"

Anunțuri identice sau asemănătoare cu cel din titlul relatării noastre au invadat, începînd cu 1991, spațiile publicitare ale ziarelor din Franța, dar și pe ale celor din Germania, Austria, Turcia. „Marfa" proaspătă, pe cale de a fi adusă din Europa răsăriteană, apare prezentată în ambalaje ispititoare. Viitoarele prietene sau soții, spre folosul bărbaților celibatari, singuri, timizi, indiferent de vîrstă sau profesie, sînt întotdeauna frumoase, inteligente, cultivate, sentimentale și dispuse să răspundă oricăror solicitări. Ele pot fi alese după catalog, la prețul de 8 000 franci.

Piața cea mai vastă o reprezintă, cum era de așteptat, fostul imperiu sovietic. Aici, agențiile matrimoniale, ce mijlocesc tranzacții maritale cu persoane din Occident, se numără cu miile. Găsirea unui soț se plătește cu 1.500 000 ruble (ceea ce reprezenta, în 1992, salariul mediu pe 30 de ani al unui cetățean din fosta URSS).

Deja, la Paris, posturile de baby-sitter, solicitate pînă mai ieri de negrese și asiatice, au fost ocupate de tinere rusoaice, cele mai multe avînd studii superioare.

O adevărată vînătoare de fete frumoase au dezlănțuit agenții plecați în căutare de modele, de dansatoare de strip-tease, dar și de prostituate. Ei au putut constata imediat că pe piața rusească oferta depășește cu mult cererea. Un sondaj, întreprins la Moscova pe un eșantion de fete între 20—25 ani, a demonstrat că o femeie din zece este dispusă să se prostitueze.

Relațiile sexuale contra cost cu bărbații din Occident, relevă aceeași anchetă, sînt practicate fără jenă de eleve între 14 și 17 ani. De altfel, în gările din Moscova, amorul profesional nu costă mai mult de un dolar.

Mii de prostituate au invadat Varșovia, o primă escală în drum spre Occident. [illegible] de racolare există de asemenea la Sofia, de unde marfa e livrată spre Austria și Germania. Revista franceză Actuel semnalează, la Annecy, o agenție matrimonială româno-franceză, ce oferă fete nubile pentru celibatarii din Savoia.

Despre fetele noastre, ajunse în barurile și bordelurile Istanbulului, sau pe străzile metropolelor occidentale, s-a vorbit în dese rînduri. Dar iată că, pentru cei mai săraci decît noi, România poate constitui, la rîndul ei, un punct de atracție. Pe litoral, dar și în barurile Capitalei, dansatoarele sosite din Ucraina și Rusia se numără cu sutele. Cu o mie de lei pe seară, o dansatoare de strip-tease își surclasează colegele rămase la Moscova sau Kiev, pradă disperării și haosului economic.

Pentru tinerele din est, vrăjite de mirajul Occidentului, speranțele sînt mari, iar decepțiile, de cele mai multe ori, cumplite. După ce izbutesc să străpungă barierele birocratice ale consulatelor și obțin în sfîrșit o viză, după ce se văd ajunse în Orașul-Lumină, tinerele din Est constată că nu pot presta decît muncă sub pregătirea lor profesională, iar bărbații nu le solicită decît pentru aventuri pasagere. În aceeași revistă Actuel, Vera Ignatieva, o tînără matematiciană din Moscova, declară dezamăgită: „Bărbatul francez sentimental, viril, cultivat, frumos și curajos [illegible] Alain Delon nu există decît în filme". Vera uită totuși să adauge că Apusul n-are nici o vină că o ideologie absurdă și o politică criminală au pustiit istoria unei țări, că vreme de 75 de ani nu numai Rusia, ci lumea întreagă a fost zguduită de semnele bolșevismului.

LIVIU TIMBUS ■

HITLER AVEA CIORAPII CÂRPIȚI?

Din 1945 încoace, oasemintele lui Hitler ba apar, ba dispar, ba sunt recunoscute, ba sunt contestate. În esență, meciul acesta se duce între Kremlin, care se străduiește să convingă lumea că deține chiar oasele lui Hitler (recent, la televiziunea moscovită au fost prezentate drept ale Führerului fragmente dintr-un craniu străpuns de un glonț), și Occident, care susține că rușii au recurs la o mistificare. De curînd, revista medicală franceză „La Semaine des Hopitaux" a publicat rezultatul cercetărilor — efectuate pe parcursul a doi ani — [illegible] Eric Laurier. [illegible] le profesorilor Didier Gosset și Pierre Henri Müller, de la Institutul de medicină legală și socială de la Universitatea din Lille. Versiunea acestor specialiști o rezumăm în cele ce urmează.

Datele oferite lumii de către ruși în privința rămășitelor pămîntești ale lui Hitler — în esență, cele cuprinse în cartea „Moartea lui Adolf Hitler", scrisă de ziaristul Lev Bezămenski — sunt niște falsuri. Cadavrele autopsiate de medicii legiști ai armatei roșii la începutul lui mai 1945 n-au aparținut lui Hitler și Evei Braun. Lucrurile s-au petrecut așa: Stalin cerea cu insistență să i se trimită urgent dovezile morții lui Hitler. Însă corpurile lui Hitler și Evei Braun, în învălmășeala de atunci, dispăruseră, nu erau de găsit. Dar Tătucului nu i se putea spune acest lucru. Și atunci au fost luate de undeva un cadavru de bărbat și unul de femeie, medicii au efectuat un simulacru de autopsie, apoi au redactat un raport, în care au specificat că mortul avea o măsea în plus și un testicul în minus, cam ceea ce se șoptea pe la colțuri despre temutul cancelar (evident, fără nici o legătură cu caracteristicile reale ale cadavrului). Că bărbatul „selecționat" să-l reprezinte pe Führer pe masa de autopsie nu putea fi în nici un caz Führerul o dovedește și faptul că acel bărbat avea ciorapii cârpiți, lucru cu desăvîrșire exclus dacă ar fi fost vorba de Hitler. Concluzia medicilor francezi: „Totul lasă să se creadă că trupul a cărui autopsie s-a făcut la 8 mai 1945 nu era cel al lui Hitler. Adevăratele rămășițe s-au rătăcit timp de 15 zile, obligând, în acest interval, comisia de identificare sovietică la un subterfugiu, pentru a răspunde exigențelor lui Stalin. Identitatea trupului prezentat — la începutul lui mai 1945 — la Moscova rămîne o enigmă, ca și soarta autenticelor rămășițe ale lui Hitler, regăsite la sfîrșitul lui mai 1945".

ION D. GOIA ■

Stînga sus, stînga jos... — oricum, mileniul acesta l-am pierdut...

Răsunătorul meci de box de la MOSCOVA — politic, ideologic, legislativ — ţine capitalele apropiate, dar şi pe cele aflate la o binevenită distanţă, cu sufletul la gură. Loviturile administrate de legislativ executivului şi de executiv legislativului sînt năprasnice şi pun de fiecare dată, fatale. Nu sînt! Adversarii se scoală de pe podea şi îşi fac, din nou, vînt în luptă. Dacă **Elţîn** va cîştiga victoria va fi amară. Plutoanele de rezistenţă dogmatică vor izbi altă dată. Dacă **dogmaticii** învinş, victoria lor va fi, deasemenea, amară. Întoarcerea la socialism ar însemna un faliment grandios. În ambele cazuri singura forţă care ar putea clarifica şi repara problema este Occidentul. Dar Occidentul se lamentează cordial şi cu o prudenţă sporită... ● Cel mai conservator parlament pe care l-a avut **FRANŢA** în acest secol a devenit o realitate. **Ultimele alegeri au pus un punct răsunător puterii socialiste** erodate de un program confuz, de agravarea tensiunilor sociale şi de o atmosferă de corupţie inconfesabilă. Cei 12 ani de comandă socialistă s-au dovedit ruinători. **Jacques Chirac şi Valéry Giscard d'Estaing** reintră în scenă pe cadavrele stîngii. Georges Marchais, patriarhul partidului comunist, va fi prima victimă a recentei tornade politice. În cercurile sale apropiate se vorbeşte,

TURNUL BABEL

deja, de „necesitatea recompunerii stîngii" şi, implicit, de eliminarea unor personaje cu faţa spre trecut, care au făcut posibilă catastrofa. Marchais e primul vizat. ● În trei ani de tranziţie, **sectorul privat a ajuns să aibă o pondere de 45% în Polonia, 30% în Ungaria, 8% în Cehia şi Slovacia şi substanţial mai puţin în Bulgaria şi România.** Recesiunea este, în schimb, uniformă : între 30% şi 40%. Intrarea reală în Europa, nu pe hîrtie, ci la nivelul standingului, se prognozează în 2010 pentru Cehia şi Ungaria, în 2015 pentru Polonia şi „ulteriori" pentru România şi Bulgaria. Mileniul acesta l-am pierdut... ● **Patronul actului terorist de la World Trade Center** din **NEW YORK** a fost arestat de o echipă a serviciilor secrete americane „într-o ţară străină". Se ţine strict secretă ţara, dar nu şi persoana. El se numeşte **Mahmoud Abouhalima.** Bine şi aşa. ● **Preşedintele croat Franjo Tudjman** a declarat pentru a mia oară că iubeşte pacea şi urăşte războiul. Potrivit domniei sale, ce se întîmplă în **BOSNIA** este un „conflict demenţ între ortodocşi şi catolici cu amestec musulman". Toxicitatea acestui coctail impune prelungirea cu 6 luni a mandatului FORPRONU, cu condiţia să fie stabilite termenele pentru aplicarea planului Vance-Owen. Aşadar, povestea se lungeşte, se agravează şi devine insolubilă. ● În Adunarea Naţională a **CHINEI** s-a înaintat o moţiune privind **retrocedarea Hong Kong-ului** înainte de data fatidică, stabilită pentru iulie 1997. S-a constituit, în acest nobil scop, şi un „Comitet preliminar de lucru". Comitetul, spus pe şleau, este „guvernul din umbră", care va gestiona tragerea preşului de sub picioarele britanicilor...

RADU BUDEANU ■

Refractări cordiale

JOACĂ SAU NU OCCIDENTUL CARTEA ELŢÎN?

Nu m-a mirat deloc că între declaraţia preşedintelui Partidului Socialist al Muncii din România şi aceea a ministrului de externe chinez în legătură cu situaţia din Rusia există asemănări puternice. Ambele partide, şi cel chinez şi cel român, trag nădejde că, după excitaţiile anului 1989 şi iureşul zdruncinărilor de atunci, peste lumea răsăriteană se va aşterne, încet-încet, liniştea dezamăgirii, astenia, placiditatea reconfortantă a „partidelor burgheze". Lovit grav şi pus cu botul pe labe, socialismul se va întrema din nou şi va ieşi din cea mai cumplită încercare din istoria sa. Ca atare, tovarăşii Verde' şi Qichen consideră, în declaraţiile menţionate, că nu este cazul să se dezbată problema reformă-nonreformă, pentru că ea ar reprezenta... o „imixtiune în treburile interne ale Rusiei"!

Credinţa că tăcerea atrage după sine şi moartea evenimentului este un vechi crez comunist. În spate se ascunde, evident, speranţa că partea roşie a poporului rus va impune părţii albe propriile sale deziderate.

Ceea ce am înţeles mai greu a fost reacţia americană şi, printr-o succesiune logică, cea a Pieţei Comune. La începutul asediului politic împotriva lui Boris Elţîn de la Washington s-au emis în direcţia Moscovei mesaje lapidare şi inechivoce de simpatie, sprijin, încredere. Elţîn era considerat „liderul reformei", „partenerul de excepţie al Occidentului", „campionul prefacerilor democratice din Rusia". Atît şeful executivului american, cît şi secretarul de stat nu au contenit să anexeze tranziţia la personalitatea incandescentă a preşedintelui rus. Bun. Într-o mare măsură acesta este şi adevărul : Elţîn este nu numai continuatorul dinamic al lui Gorbaciov, dar şi artizanul tenace al unei reaşezări structurale a ţării. Aceeaşi reacţie s-a conturat şi la Paris, Londra, Bonn sau în alte capitale comunitare. Pentru a avertiza aripa dogmatică de la Moscova că loviturile sub centura lui Elţîn sînt considerate atentate neloiale la adresa democratizării, Occidentul a precizat indestructibila osmoză între un personaj şi un proces. Elţîn părea decorat de Occident pentru eternitate. În clipa cînd Ruţkoi nu şi-a pus semnătura pe decretul de concentrare a puterii, iar Curtea Constituţională a început să dezbată cu încruntare problema, în clipa cînd secretarul consiliului securităţii s-a dezis de Elţîn, iar ministrul justiţiei a demisionat, Washingtonul a nuanţat sever propria sa poziţie. „S.U.A. susţin reforma şi nu o persoană" — s-a spus în esenţă. Consiliul Pieţei Comune a preluat, la cîteva ore, această tează. A început să se vorbească în termeni generali, principiali, cu o emfază aproximativă. Cînd scriu aceste rînduri, Elţîn nu a fost destituit şi nici nu a ripostat fulgurant. În clipa aceasta orice schimbare mai e posibilă. Cu excepţia cordialelor retractări ocidentale.

RADU BUDEANU ■

„EI BRAŢUL TĂU ÎNARMĂ, CA SĂ LOVEŞTI ÎN TINE"

Dacă dă Dumnezeu şi ajungem cu bine şi cu sănătate pînă vinerea viitoare, atunci România va dobîndi trei ultramoderne vase de patrulare pe Dunăre, să-i punem la respect pe sîrbi. Cel puţin aşa rezultă dintr-o telegramă Rompres, din care reproducem : «Statele Unite vor dona României şi Bulgariei cîte trei nave de patrulare de tip „Boston-Whaler", pentru a spori capacitatea acestor ţări de a asigura respectarea embargoului împotriva Iugoslaviei, a anunţat purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat, Richard Boucher. El a precizat că echipamentul acestor nave va permite funcţionarea lor în orice condiţii meteorologice şi că donaţia face parte dintr-un plan de acordare de asistenţă tehnică ţărilor care au graniţă comună cu Serbia şi Muntenegru. Aceste state, a subliniat Boucher, se află în linia întîi în aplicarea sancţiunilor şi suportă consecinţele economice inevitabile cauzate de întreruperea comerţului normal. „Apreciem eforturile depuse de guvernele României şi Bulgariei în aplicarea sancţiunilor în aceste circumstanţe foarte dificile", a spus Richard Boucher. Se prevede ca vasele donate să fie transportate de nava „Stella Likas" şi să ajungă la Constanţa în jurul datei de 9 aprilie».

Frumos, foarte frumos (şi generos) din partea americanilor. Nu dispunem noi de o bâtă cum se cade, ni se face una cadou, şi-avem cu ce da la mir. Dac-ar fi vorba de un pericol care ne paşte, n-ar fi nimic de zis. Dar nu este cazul. Noi am fost pur şi simplu transformaţi într-un fel de gardieni ai intereselor celor mari. Da, şi noi vrem să se stingă focul în Balcani însă nu cu sacrificarea intereselor şi situaţiei noastre. Fiindcă a lovi în sîrbi — oricât ar fi ei de vinovaţi — înseamnă a lovi în noi înşine, a ne deteriora relaţiile cu un vecin foarte important şi pe care îl vom avea peste gardul nostru mereu, pentru că istoria ne-a programat să ne ducem zilele alături. Ce comod este să pui la bătaie ceva bani şi materiale şi să-ţi faci treburile cu mîna altuia, silindu-l să-şi jertfească liniştea şi situaţia lui, relaţiile lui cu vecinii. Este ca şi cum noi, cei de aici, le-am da americanilor puşti şi bani — presupunînd că am avea toate acestea — pentru ca ei să se ia la bătaie cu canadienii sau cu mexicanii. De la Eminescu ştim că sunt unii care „braţul tău înarmă, ca să loveşti în tine". Dar dac-o ştim, de ce nu ne ferim ? Chiar avem noi, românii, nevoie să fim înarmaţi de unii şi de alţii împotriva sîrbilor ?

ION D. GOIA ■

Elţîn la mâna lui d'Artagnan?

Meciul s-a disputat vreme îndelungată între Boris Elţîn, preşedintele Rusiei, şi Ruslan Hasbulatov, preşedintele parlamentului. Despre acesta din urmă, un ziar moscovit scria nu de mult : „Ipocrizie, minciună, viclenie şi trădare — iată spectacolul oferit aproape zilnic de Hasbulatov celor 150 de milioane de ruşi şi lumii întregi". Mirându-se foarte că un astfel de personaj poate pune pe jar Rusia, Europa, întregul mapamond şi-i poate face zile fripte unui politician de rasă ca Elţîn, cei iniţiaţi în ale politicii kremliniste erau totuşi convinşi că Hasbulatov îl stăpâneşte bine pe parlamentari (în marea lor majoritate de esenţă şi de orientare bolşevică) şi că aceştia îl vor urma. Aşa a şi fost, de altfel, mai tot timpul. Până duminică.

Ce s-a petrecut la Moscova în săptămâna de dinainte de 28 martie poate fi caracterizat, cu egală îndreptăţire, în mai multe chipuri. Astfel, se poate spune că a fost pentru Elţîn o săptămână a patimilor în mijlocul postului mare. Adversarii l-au supus pe preşedinte unor adevărate umilinţe : să-şi recunoască greşelile (a făcut-o) ; să accepte un guvern de coaliţie (a făcut-o şi pe asta) ; să renunţe la regimul prezidenţial (a renunţat, explicând că cele declarate la 20 martie au fost simple intenţii, nu hotărâri) ; să se angajeze că nu va dizolva Congresul (s-a angajat). Şi a mai făcut şi alte compromisuri. Se poate spune, de asemenea, că a fost săptămâna în care s-a văzut cel mai clar cât de bine este Eltân adaptat la cerinţele darvinismului social, ale luptei, după caz, pentru urcuş politic ori pentru supravieţuire politică. În a doua jumătate a anului 1991, când l-a venit bine şi a putut, i-a rasi şi pe adversarii lui Gorbaciov şi pe Gorbaciov, şi a urcat el în vârf. Acum, la jumătatea postului Paştelui 1993, Eltân s-a văzut în pericolul de a fi el dat jos de parlament. Şi atunci a încercat să facă faţă situaţiei în toate chipurile. Între altele, a venit personal la microfon şi a cerut parlamentarilor să nu declanşeze procedura de destituire, argumentând că de va fi încălcat el constituţia, apoi n-a fost singurul care a căzut în păcat, au făcut-o, în egală măsură, şi parlamentul, şi Hasbulatov, şi guvernul, din cauza lipsei de experienţă, a confuziilor şi dificultăţilor proprii perioadei de trecere. Atunci, de ce să fie doar el, Elţîn, tras la răspundere ? Această argumentaţie părea sâmbătă că a dat roadă. În sfârşit, se poate spune că săptămâna de dinainte de 28 martie a fost şi a compromisului, au „pupat toţi Piaţa Endepedenţei". Pentru că, în cele din urmă, Elţîn, Hasbulatov şi Zorkin au căzut de acord (sâmbătă seara) să se renunţe la consultarea de la 25 aprilie şi să se organizeze la 10 octombrie alegeri anticipate, prezidenţiale şi parlamentare, cu care prilej Congresul ar fi urmat să fie înlocuit de un parlament bicameral.

Cele petrecute duminică au dat însă totul peste cap. Parlamentarii, în faţa perspectivei de a-şi pierde mandatele, adică fotoliul foarte confortabil şi pâinea foarte bună pe care o mănâncă în prezent, s-au revoltat şi împotriva lui Hazbulatov, pe care l-au tratat drept „uzurpator" şi a căror înlăturare au cerut-o. Revenind asupra poziţiei lor din ajun, deputaţii în Congres au înscris pe ordinea de zi şi deschiderea procedurii de destituire a lui Elţîn (pentru aceasta fiind necesare 689 de voturi, în timp ce pentru destituirea lui Hasbulatov sunt suficiente 517 voturi). Elţîn a declarat însă că va ignora o rezoluţie de destituire a sa, neadmiţând ca soarta preşedintelui, ales prin vot universal, şi a Rusiei să depindă de câteva sute de indivizi.

Rezultatul se cunoaşte. Pentru destituirea lui Elţîn au votat 590 de deputaţi (cu 99 mai puţin decât era necesar), iar pentru înlăturarea lui Hasbulatov s-au pronunţat 400 de parlamentari (cu 117 mai puţin). Acest vot poate fi interpretat şi ca o victorie a lui Elţîn (de astă dată în tandem cu Hasbulatov), şi ca o victorie a bunului-simţ, dar cel mai exact votul poate fi taxat ca încă o biruinţă a instinctului de conservare. Dar acest lucru înseamnă că situaţia de până acum se va perpetua şi deci va genera în continuare stări de încordare şi criză. Până când ? Ce va fi de acum înainte ?

Mai de mult, pe vremea poveştilor, cea pusă să aleagă era crăiasa albinelor — se aşeza pe umărul uneia dintre fete şi aceea era adevărata fiică de împărat. Mai târziu, a venit rândul muşchetarilor. Ne amintim, din relatarea lui Dumas-tatăl, că atunci când şi-a făcut apariţia fratele geamăn al lui Ludovic al XIV-lea, cel care a pus mâna pe umărul unuia din cei doi a fost d'Artagnan : ăsta-i regele, ăsta-i impostorul. Mulţi au spus că Rusia nu va scăpa de arbitrajul (deci, de alegerea) armatei. Între cine şi cine ? Se părea că între Elţîn şi Hasbulatov. Acum, nu mai e sigur. Oricum, s-ar părea că, vrând-nevrând, Elţîn va ajunge la mâna lui d'Artagnan.

ION D. GOIA ■

POPULAȚIA ROMÂNIEI DUPĂ RELIGIE

ROMÂNIA-total populație	22 760 000	100%
• ortodocși	19 762 135	86 6%
• romano-catolici	1.144 620	5 0%
• greco-catolici	228 377	1 0%
• reformați	801 577	3 5%
• evanghelici de confesiune augustană	39 552	0,2%
• evanghelici sinodo-presbiterieni	21.160	0,1%
• unitarieni	76 [illegible]	0 3%
• creștini de rit vechi	3[illegible] 914	0 1%
• baptiști	109 [illegible] 677	0 5%
• adventiști	76 656	0 3%
• penticostali	220.051	1,0%
• creștini după evanghelie	49 393	0 2%
• mozaici	9.775	sub 0 1%
• musulmani	55 988	0 2%
• alte religii din care:	80.011	0,3%
• ortodocși de stil vechi	23 634	0 1%
• armeni	2.023	sub 0 1%
• atei	11.339	sub 0 1%
• fără religie	24 740	0 1%
• religie nedeclarată	14 949	0,1%

La recensământul din 7 ianuarie 1992

CUM SE ÎMPACĂ ROMÂNUL CU DUMNEZEU?

Ancheta a stîrnit un interes deosebit și s-a bucurat de un sprijin real din partea tuturor participanților. Dintre toți subiecții cei mai receptivi s-au dovedit a fi elevii și elevele de liceu, studentele și pensionarii (de ambele sexe) care au studii superioare.

De semnalat, ca o curiozitate, că o singură persoană (bărbat, 49 ani, muncitor-șlefuitor), din totalul persoanelor chestionate, a dat răspunsul NU la toate întrebările, motivînd : „Tot timpul am făcut numai bine (în accepțiunea lui), dar am primit, în schimb, numai rău. Dacă există Dumnezeu, de ce nu mă ajută și pe mine?"

• *La întrebările revistei noastre au răspuns 1.000 de persoane (bărbați, femei, tineri, adulți, bătrîni) de profesiuni diferite.*

Chestionarul a avut în componență 8 întrebări, pe care vi le prezentăm, în continuare, în ordine cronologică, cît și răspunsurile, riguros exacte.

Există Dumnezeu ?

Răspuns afirmativ : 96,6%

Din cei care cred în existența lui Dumnezeu, 45,8 la sută sînt intelectuali și 44,7 la sută sînt muncitori ; 32,2 la sută sînt tineri ; 27,08 la sută sînt adulți ; 31,2 la sută sînt bătrîni. Exemple :

„Da. El reprezintă un ideal pe care noi ni-l vrem. El e mai ce îmi dă conștiința noastră" **(F.I., elevă, 16 ani).**

„Există, ca o forță care ne coordonează viața" **(studentă, A.S.E., 21 ani).**

„Este o speranță a mea, că există o forță care să țină în mîini neomenia și s-o elimine" **(studentă, Electronică, I.P. București, anul 5 ; 23 ani).**

„Există, ca o formă de guvernare a universului la scară macro sau sub forma unor principii de guvernare a omului la scară micro" **(V.I., studentă, Electronică, 24 ani)**

„Nu. Dacă există de ce nu e dreptate ? **(M.M., electrician, 36 ani).**

„Există, deoarece în explicațiile științifice sînt goluri" **(Romeo Palade, economist, 43 ani, București).**

Un alt aspect, demn de remarcat, este acela că atît tinerii, cît și bătrînii cred cel mai mult în existența lui Dumnezeu (în comparație cu adulții). De fapt, tinerii și bătrînii, fac parte din categoria persoanelor care se descurcă, din ce în ce mai greu, după Revoluția din decembrie 1989. De la ei am aflat că speră ca, prin credință în Dumnezeu, să-și rezolve o parte din necazurile cotidiene cu care se confruntă.

Există Viață de Apoi ?

Răspuns afirmativ : 65,6%
Răspuns negativ : 34,4%

„Da, după cum spune Iisus Hristos în Noul Testament" **(J.L., elev, 16 ani).**

„Da. După ce am fost anunțat că sînt șomer, noaptea am visat că vorbesc cu Ceaușescu la videotelefon, el era îmbrăcat exact ca în ziua în care a murit. Mi-a spus să am răbdare, că atunci cînd o să ajung la el mă va ocroti din nou" **(Bogdan Grigore, instalator șomer, 21 ani, cartier Militari, sector 6, București).**

„Nu, pentru că nu s-a întors nimeni să-mi spună" **(C. I., strungar-șomer, 35 ani).**

„După ce am citit spusele celor care au avut o moarte clinică, cred în existența vieții de apoi" **(F.I., tehniciană, 38 de ani ; S.C. Modstar S.A. Iași).**

„Există din punct de vedere spiritual" **(Corneliu Nicolau, farmacist-pensionar, 71 ani, București).**

Există Rai și Iad ?

Această întrebare a surprins pe majoritatea persoanelor chestionate, foarte puțini reușind să-și explice, în scris, punctul lor de vedere, rezumîndu-se să răspundă numai prin Da sau Nu. Rezultatele sondajului au stabilit că un procent de 61,4 la sută din totalul celor chestionați cred în existența Raiului și Iadului. Acest procent reprezintă, cu mici excepții, și procentul celor care cred în existența simultană a lui Dumnezeu, a vieții de apoi și a Raiului și a Iadului.

„Dacă există Dumnezeu, atunci există și Rai și Iad" **(I. M., elev, 16 ani).**

„Raiul și Iadul există pe Pămînt" **(E. D., studentă, 21 ani).**

„Nu. Nu ca un loc aparte, ca separație. Ca situație există și Rai și Iad. Raiul este echivalent cu devenirea supremă, spirituală, pentru om sau «devenire întru ființă» cum spunea C. Noica" **(prof. de Filozofie, Lic. „Tudor Vladimirescu" București, 43 ani).**

„Rai există, Iad mai puțin" **(Elena Drăguiln, profesoară-pensionară, București).**

„Raiul există, ca loc de răsplată veșnică. Iadul există, ca un loc de penitență veșnică pentru necredincioși" **(Ion Aninoiu, profesor-pensionar Cimpulung-Muscel, str. Negru Vodă nr. 44, jud. Argeș, 65 ani).**

Credeți în Judecata de Apoi ?

Răspuns afirmativ : 70,83%

Din discuțiile pe care le-am avut cu cei chestionați am tras concluzia că o parte dintre ei nu au făcut păcate și, deci, nu au de ce să fie pedepsiți, cred foarte mult în Judecata de Apoi și speră ca ea să facă dreptate. Cei care au recunoscut că au făcut, din greșeală, și fapte rele nu prea au agreat ideea existenței unei astfel de judecăți, dar, cred, totuși, în existența cuiva care face dreptate. Rezultatele anchetei au stabilit că 70,83 la sută din totalul persoanelor chestionate cred în existența Judecății de Apoi. Exemple :

„Da. Odată trebuie să plătească și cei necinstiți" **(Z.I., elev, 16 ani).**

„Nu cred în Judecata de Apoi făcută de cineva" **(I.S., elevă, 16 ani).**

„Nu. Pedeapsa trebuie primită în această viață". **(H. L., studentă, 23 ani).**

„Da. Sper într-o judecată fără ambiguități" **(economist, 43 ani).**

„Da. Pentru fiecare faptă bună sau rea, omul va fi judecat" **(juristă, 43 ani ; S.C. Samric S.A. București).**

„Nu. Cred, însă, că totul se plătește în viață" **(D.E., student, 23 ani).**

Mergeți la biserică ? Des ? Rar ? Deloc ?

În urma analizării răspunsurilor primite a reieșit că doar 6,25 la sută dintre cei chestionați merg des la biserică ; majoritatea, în procent de 72,13 la sută merg în Lăcașul Sfînt, în funcție de împrejurări (sărbători religioase, botezuri, decese etc.), restul de 15,62 la sută nu merg deloc la biserică.

„Rar, deoarece nu întotdeauna preoții fac cinste bisericii" **(R.L., elev, 16 ani).**

„Da, cînd simt nevoia să mă destăinui" **(N.A., studentă, 23 ani).**

„De cîte ori simt nevoia unei regenerări" **(U.L., studentă, 22 ani).**

„Merg de cîte ori simt nevoia" **(Gh. Drosu, 72 ani, medic-pensionar, București).**

Obișnuiți să faceți rugăciuni ? În fiecare zi ? În funcție de împrejurări ? Foarte rar ? Deloc ?

23,9 la sută din cei intervievați fac rugăciuni în fiecare zi ; 62,5 la sută se roagă în funcție de împrejurări ; 11,1 la sută rostesc o rugăciune foarte rar, iar 2,08 la sută nu recurg sub nici o formă la „ajutorul" rugăciunii.

Elevii au răspuns că fac rugăciuni pentru ca părinții lor să fie sănătoși, pentru a intra la facultate, pentru o viață mai bună etc.

Studenții se roagă atunci cînd se repetă insuccesele, cînd vor ca „zbirul" de la catedră să fie mai înțelegător (înainte de examene), cînd nu au bani, cînd suferă o decepție pe plan profesional sau sentimental, cînd vor să pună mîna pe o „partidă bună" atunci cînd vor să se căsătorească etc. Muncitorii nu au răspuns clar în ce momente și de ce fac rugăciuni. Intelectualii adulți și bătrîni s-au dovedit a fi foarte „închiși", interiorizați (cu mici excepții), motivînd că acest gest (rugăciunea) este ceva ce face parte din intimitatea lor. „Mă rog în fiecare seară pentru ca ziua ce va urma să fie mai bună decît cea care a trecut. Cînd vreau să spun unele lucruri și nu am cui să le spun mă rog pentru sănătate și o viață mai bună" **(elev, 16 ani, Lic. „Tudor Vladimirescu" București).**

„Da, în funcție de împrejurări. Consider că rugăciunea este o atitudine îndrăzneață a omului față de Dumnezeu" **(G.B., subinginer, 36 ani).**

„Mă rog în fiecare zi deoarece o duc foarte greu. Bărbatul meu e bolnav." (O podideste plînsul, se închină ; portăreasă de noapte, 53 de ani, ezită să-și spună numele).

„Fac rugăciuni în fiecare zi, fără să știe nimeni" **(I.A., profesor-pensionar, 65 ani București).**

„Temeți-vă de Dumnezeu și dați-i slavă căci a venit ceasul Judecății de Apoi"

Sub acest îndemn adventiștii de ziua a șaptea, mișcarea reformistă, au înfruntat temnițele comuniste. Fotografii de la botezul credincioșilor care are loc în apă curgătoare.

Credeți în virtuțile preoților ?

Doar 43,75 la sută din cei chestionați cred, mai mult sau mai puțin, în virtuțile preoților !!!

„Nu, pentru că nu dovedesc prin nimic că au harul divin" **(E.A., elev, 17 ani).**

„Nu. Preotul susține că e trimisul lui Dumnezeu pe Pămînt cu toate că știe că nu este așa ceva" **(R.G., student, 23 ani).**

„Da. Majoritatea sînt oameni de o mare calitate profesională" **(N.L., tehniciană, 38 ani, Iași).**

„Nu. A existat o decadență a bisericii, dată de preoți" **(Romeo Palade, economist, 43 ani, București).**

„Nu, pentru că au preocupări mercantile" **(Corneliu Nicolau, 71 ani, farmacist-pensionar, București).**

„Nu, pentru că au dovedit că nu prea sînt plini de virtuți" **(Gh. Drosu, 72 ani, medic-pensionar, București).**

Se pare că preoții și-au dezamăgit, destul de serios, enoriașii !!!

Credeți că religia are puterea să regenereze societatea românească și cum anume ?

Au răspuns afirmativ : 72,91%

„Da. Faptul că s-a introdus Religia în școli îmi dă speranța că efectul ei va fi benefic pentru societate" **(Z.I., elevă, 18 ani).**

„Nu religia, ci Biserica Ortodoxă Română, dacă va reuși să-și spele rușinea păcatelor pe care ierarhii săi le-au comis prin colaborarea cu criminalii comuniști" **(M.A., economist, 35 ani, Ploiești).**

„Da. Prin P.N.Ț.C.D." **M., ziarist, 40 ani, Ploiești).**

„Da, dar peste o sută de ani" **(muncitoare, 49 ani).**

„Da, cu condiția ca aceia care o propovăduiesc să știe să o propovăduiască" **(Ion Popescu, economist-pensionar, 73 ani, str. Castranova, București).**

GHEORGHE BARBU

LUMEA BĂNCILOR

Băncile şi noi

Vă întrebaţi, poate, dacă există o legătură biunivocă între instituţiile bancare şi presă, din punct de vedere al circulaţiei informaţiei ? Credem că nu. Relaţia ar trebui să fie într-un singur sens, de la bănci către ziare şi reviste, pe de o parte pentru că băncile deţin informaţii doldora despre ce ne interesează mai mult pe lume : banii ; pe de altă parte, pentru că băncile au chiar interesul să dirijeze aceste informaţii într-un anumit mod încît să creeze un climat de încredere în masa de clienţi. Probabil că la noi nu sunt create încă toate condiţiile pentru a funcţiona o asemenea logică. Cert este că noi am înaintat din greu, în contra curentului, pentru a izbuti să vă supunem atenţiei unele din paginile care urmează.

Răsfoind arhivele revistei, perioada 1911-1922, din care s-au păstrat circa 150 de numere din Flacăra, te frapează prezenţa insistentă a anunţurilor bancare, pe copertele 2, 3 şi 4 ale unei reviste cu declarat caracter literar, artistic şi social. Sunt prezentate date precum : tipul de societate, capitalul social şi cel vărsat la data respectivă, nume cu rezonanţă din bancă, sucursale în ţară şi străinătate, operaţiuni bancare practicate, adresa şi chiar şi telefonul, începînd de prin 1916. Cele mai mari bănci (din circa 25 cîte apar în Flacăra) ocupă o pagină întreagă, inclusiv cu fotografia sau desenul în peniţă al clădirii sediului central. Remarcabila prezentare a băncii este reluată număr de număr, pe tot parcursul unui an. Ce maniere elegante, domnule, pentru vremea aceea şi ce educaţie bancară aleasă se făcea !

FLACARA

Din sumar :

ECONOMIA DE PIAŢĂ ÎNSEAMNĂ MAI MULTĂ MUNCĂ ŞI COMUNICARE

DAN PASCARIU – preşedinte BRCE, preşedinte Asociaţia Băncilor din România
pag. 12

NU EXISTĂ MOTIVE CA ROMÂNIA SĂ NU SE DEZVOLTE

Doamna ARNTRAUD HARTMANN – reprezentant al Băncii Mondiale în România
pag. 16

DESPRE BANI...

Despre bani, îndelungata şi zbuciumata lor istorie, s-a scris mult în decursul timpului, căutîndu-se determinări şi semnificaţii, desluşindu-se ori nu reala întrepătrundere cu întregul mers al societăţii. Rezervate cîndva studiului şi dezbaterii unui cerc restrins de experţi, aridele probleme monetare au devenit în lumea contemporană o preocupare publică, explicabilă dacă se ia în considerare influenţa pe care o au asupra ansamblului activităţii economice şi, în ultimă analiză, asupra condiţiilor de viaţă ale fiecăruia.

Radu Negrea
secretar general al
Asociaţiei băncilor din
România

DESPRE BĂNCI

„Mulţi cercetători susţin, cu drept cuvînt, că dezvoltarea economică a omenirii, în special în epoca modernă a marelui capitalism, se datorează în bună parte existenţei acestor instituţii, prin funcţionarea lor şi rolul ce l-a purtat în organismul economic. Băncile au fost acelea cari au ajutat la colectarea şi fructificarea capitalului, concentrînd în mîinile lor micile şi marile economii, din toate straturile sociale, pentru a le pune apoi în formă de capital, la dispoziţia celor întreprinzători pentru realizarea marilor planuri creatoare".

Ştefan Dumitrescu,
mentor de altădată în
ştiinţe economice

„LUMEA BĂNCILOR" este realizată de Departamentul de suplimente şi publicitate (Florin Dobrescu, Călin Mărcuşanu – coordonator supliment, Octavian Nuţă, Mihai Sandoiu – şef departament Aristiţa Văduva). Au colaborat : Tudor Octavian, George Arion, Dan Mircea Popa.

Grafica : Aurel Ştefan Alexandrescu.

Machetare computerizată : Bogdan Vlad, Angela Frandoş.

Secretariat tehnic : Adrian Petrescu.

Corectură : Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Simona Simionescu, Angela Ştefănescu, Pompiliu L. Dumitrescu

Consultant tehnic : Ing. Mircea Mitrea

Paginaţie : Calciu Rodica, Oprea Ştefan

De la moneda metalică la cea electronică

Saltul de la piesa metalică bătută în monetăria unui rege grec la transferurile electronice nu a schimbat esenţa banilor.

În ţările cu economie de piaţă, unde nu există o distincţie între sferele circulaţiei băneşti, moneda sub formă de numerar se converteşte simplu în monedă scripturală sau în cea electronică şi invers, iar această mişcare a fondurilor pe o multitudine de canale şi între diferite sectoare de activitate, nu modifică masa banilor din economie ci numai structura sa internă. Deoarece activitatea economică este desfăşurată aproape în totalitate de sectorul particular — fie persoane fizice, fie juridice — plăţile sînt legate de modul specific sistemului capitalist al trecerii oricăror instrumente dintr-o mînă într-alta, fără delimitări legate de utilizarea fondurilor, dacă sînt destinate cheltuielilor de interes personal ori se folosesc în operaţiuni pe plan macroeconomic. Implicit, instalaţiile electronice trebuie să satisfacă aceste cerinţe, proprii structurii societăţii capitaliste, de mişcare necontenită a capitalului între participanţii la viaţa economică.

Efectele automatizării asupra serviciilor bancare oferite clientelei în ţările occidentale s-au concretizat rapid, în ghişee automate, terminale sau cititoare de cartele electronice în reţeaua comercială, distribuitoare automate de bancnote, compensaţii multilaterale, precum şi calculatoare personale. Un ghişeu automat de bancă poate să efectueze, fără prezenţa unui salariat al instituţiei, o serie de operaţiuni, în primul rînd transferul în diferite conturi, dar şi să lucreze cu cecuri şi titluri, să primească ori să elibereze numerar, să dea informaţii asupra situaţiei conturilor clientului solicitant şi diverse alte servicii.

În acelaşi timp, au fost instalate circuite pentru efectuarea transferurilor electronice de fonduri direct între bănci şi între acestea şi clienţii importanţi. S-au constituit şi „CASE DE COMPENSAŢIE AUTOMATIZATE", la care sînt cuplate băncile şi principalii clienţi, pentru a se realiza, prin intermediul acestor centre specializate, un mare volum de lichidări reciproce. Există şi o reţea internaţională pentru transmiterea ordinelor de virament, înfiinţată în 1977, sub iniţialele SWIFT (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication), la care deveniseră partenere încă la începutul anilor '80 peste 1000 de bănci din 50 de ţări. Scopul creării acestei reţele a fost de a substitui prin asemenea comunicări electronice volumul enorm de operaţiuni efectuate prin curieri poştali, care reprezentau la data respectivă circa 80 la sută din totalul tranzacţiilor externe ale băncilor.

RADU NEGREA ■

ISTORIA SISTEMULUI BANCAR

Primii bancheri-cămătarii

Prin anii '20 ai veacului trecut, frații Ștefan și Gheorghe Meitani, aromâni din munții Epirului, înființează la București Casa Meitani, așezământ cu specific cămătăresc, avînd sucursale la Viena și Livorno iar printre clienți pe domnitorul țării, Grigore Ghica. În perioada Regulamentului Organic, treburile încep să meargă prost și cînd Ștefan Meitani moare, în 1835, este sărac și împovărat de datorii. Tot ruinat sfîrșește și căminarul Hagi Moscu, falimentat la 1838 de polițe „protestate" de parteneri din Viena. Avea casele acolo unde se ridică acum Teatrul Național și era cel mai important bancher cămătar din București. O altă figură a timpului a fost și Hillel Manoah. La 1836, 80% din împrumuturile statului proveneau de la Hillel, cum rezultă dintr-o situație a vistieriei din acea vreme. Hanul și sediul afacerilor a ars în pîrjolul groaznic de la 1847, ce a distrus o mare parte a Bucureștilor. Vederile omului de afaceri s-au dovedit avansate consemnîndu-se faptul că avea legături cu revoluționarii de la 1848, pe care-i ajuta cu bani. Lasă întreaga avere, prin testament, Universității bucureștene, pentru burse și premii destinate studenților. Unul din beneficiarii deosebitului gest filantropic a fost și istoricul Constantin C. Giurescu: Un alt mecena al capitalei, Jacques Elias, și-a donat averea Academiei Române. Ulterior Fundația Elias a ridicat spitalul cu același nume. Și la Iași prinseseră cheag cițiva mînuitori de bani, precum Hristodor Adamachi și Andrei Pavli (despre care s-a spus că ar fi sprijinit bănește Eteria) și mai ales, de pe la 1816, firma „Michael Daniel și Fiul" care nu se va lichida decît în 1902, la încetarea din viață a fiului, Israel Daniel, poreclit „țarul economic și financiar al Moldovei" ridicat la rang de boier moldovean „spătar" (lucru rar pentru cineva de altă religie) pe vremea lui Michael Sturza (căruia Daniel îi administra moșiile). Această firmă, transformată în „Casă de bancă", întreținea relații de afaceri cu parteneri de prim rang, bunăoară în Franța cu Credit Lyonnais, în Germania cu Dresdner Bank și „Rotschild" din Frankfurt, în Anglia cu Nathan Rotschild.

Primele bănci de credit

În 1857 începe să funcționeze Banca Națională a Moldovei, cu sediul la Iași, falimentată după numai un an, datorită slabei finanțări din străinătate și a imobilizării fondurilor sale în credite ipotecare pe termen lung (17 ani) acordate marii boierimi.

În 1866, la București și-a început activitatea Banca României, prima societate bancară viabilă, prin actul de concesiune, semnat de domnitorul Al. I. Cuza, inițiatori fiind capitaliștii englezi (Grenfell, partenerul lui Morgan) și francezi (Société Générale de Credit Mobilier, care avea sub control și Banque Imperiale Ottomane din Istanbul). La expirarea concesiunii, în 1903, Banca României va funcționa în continuare ca sucursală a The Bank of Romania Limited, cu sediul la Londra, pînă la 11 iunie 1948.

În 1873 se înființează Creditul Financiar, cu structură și finalitate, după modelul prusac, la noi îndreptată în scopul modernizării producției din sectorul agricol. De altfel, din Consiliul de administrație făceau parte importanți proprietari funciari și înalți demnitari din stat.

Procesul de constituire a băncilor comerciale se desfășoară lent; la 1890 numărul lor se ridica la 7 iar în 1900 la 26. Mai apoi s-a produs o accelerare care a făcut ca în anul 1915 să existe în România 220 bănci comerciale.

Consolidarea sistemului bancar

La cumpăna dintre secole se marchează în eputul centralizării capitalului bancar din țara noastră, prin înființarea citorva societăți de bancă pe acțiuni. Un rol activ l-a jucat în această privință capitalul străin.

La ființă în 1895 Banca Generală Română în care 2/3 din acțiuni erau deținute de instituții bancare germane.

În 1904 Länderbank din Viena înființează Banca de Credit Român. Tot astfel este creată Banca Comercială Română, la 1907, de un grup de bancheri austrieci, belgieni, francezi și autohtoni.

În această perioadă Banca Marmorosch, Blank & Co își stabilește sediul central în clădirea actualei BRD, pe masivele grilaje de fier forjat ce acoperă ferestrele poate fi deslușită în. contururile de metal denumirea băncii care a ființat aici. Acest local a fost ridicat de însuși inginerul Anghel Saligny. Centrala acestei bănci cuprindea în perimetrul format de str. Doamnei, Calea Victoriei, Pasajul Macca și înapoi pe str. Eugen Carada, o adevărată fortăreață. Referitor la activitatea desfășurată de respectiva casă bancară în perioada ascensiunii sale spre finele secolului trecut, sînt de amintit operațiuni importante de finanțare a lucrărilor publice, precum căi ferate, poduri, piețe, canalizarea Bucureștilor, apoi de creditare și chiar de înființare a unor întreprinderi industriale, în sfîrșit de dezvoltare a societăților de asigurări. Un punct de cotitură îl reprezintă transformarea firmei, în anul 1905, într-o societate anonimă pe acțiuni, al cărei capital aparea subscris de bănci din Germania și Ungaria precum și de Mauriciu Blank și de Iacob Marmorosch Fiul. După un an capitalul este majorat și se alătură ca importantă acționară Banque de Paris et des Pays-Bas. Este de reținut că în timp ce marea finanță internațională participa la crearea băncilor menționate, capitalul autohton a înființat citeva societăți bancare pe acțiuni, care vor acumula în timp o importantă capacitate financiară. Iată pe cele mai puternice: Banca Agricolă, constituită în 1893, Banca Comerțului din Craiova și Banca de Scont din București, ambele apărute în 1898 și Banca Românească creată în 1911. Acestea au participat și la formarea capitalului altor bănci, al întreprinderilor industriale și firmelor comerciale, iar reprezentanții lor erau prezenți în numeroase consilii de administrație, marcînd o puternică pătrundere în toate sectoarele economiei. Capitalul autohton căuta să cîștige teren în concurența cu societățile străine, cu intenția declarată de a dispune de poziții cît mai solide în competiția ce devenea tot mai strînsă.

Crearea Băncii Naționale a României, ca emitent unic de monedă națională

Dificultăți deosebite crea dezordinea din circulația bănească, întrucît se foloseau bani proveniți de pretutindeni, în jur de 80 monede diferite; era urmarea faptului că lipsea un sistem monetar național, chiar și după înfăptuirea Unirii, o lacună căreia i se va pune capăt abia în 1867; atunci s-a instituit sistemul bănesc al leului și au început să circule instrumente monetare emise în țară. Întreaga evoluție a sistemului bancar în acest răstimp de prefaceri, trebuie să fie privită în legătură cu apariția și întărirea instituției de emisiune monetară, devenită elementul central, determinant al activității de credit. Proiectul prezentat Parlamentului, votat și devenit lege, cu data de 17 aprilie 1880, a statornicit bazele instituției ce avea să joace un rol esențial în dezvoltarea economică. Primul articol prevedea: „se instituie o bancă de scompt și circulațiune, sub denumirea de Banca Națională a României, cu dreptul exclusiv de a emite bilete de bancă la purtător". Operațiunile pe care această bancă era autorizată să le efectueze corespundeau cu atribuțiile instituțiilor similare existente mai demult în țările occidentale. Forma juridică la care s-a apelat, de societate pe acțiuni, fusese folosită și în alte țări, dar trăsătura distinctivă o reprezenta aici participarea statului la capital. Majoritatea acțiunilor acestei bănci era deținută de un grup restrins de personalități ale vieții economice și politice, în frunte cu familia Brătianu. De multe ori s-a spus că Banca Națională a României reprezenta în fapt o bancă a Partidului Liberal. Nu încape îndoială că pentru principalii participanți la capital deținerea acțiunilor băncii de emisiune s-a dovedit rentabilă; dar cînd se analizează activitatea din primele decenii de la înființarea băncii de emisiune în țara noastră rezultă evidentele efecte pozitive resimțite în economie. Banca Națională a României devenea o importantă sursă de credit pentru participanții la viața economică. Cu timpul, existența acestei surse de finanțare, mai ieftină, a determinat scăderea costului capitalului de împrumut, pe un plan general, Banca Națională a României a contribuit la întărirea suveranității economice și a independenței naționale a țării noastre. După o analiză obiectivă, acuzațiile îndreptate împotriva liberalilor se transformă inevitabil în aprecieri. Banca Românească de pildă a fost tot o creație a fruntașilor Partidului Liberal și datorită metodelor prin care a fost susținută, inclusiv de institutul de emisiune, avea să ajungă prima între băncile comerciale din țara noastră.

De la începutul secolului și pînă la primul război mondial Banca Națională a României s-a angajat pe calea finanțării masive a sistemului bancar, preponderent prin credite de scont, al căror total anual a făcut în răstimp de un deceniu și jumătate un salt de la 180 milioane lei la 1254 miliarde lei. S-a ajuns ca într-un singur an de la sfîrșitul perioadei de referință să se pompeze pe această cale o sumă mai mare decît totalul cumulat din primii 15 ani de la înființarea băncii de emisiune.

Grupul de vîrf al sistemului nostru bancar cuprindea pe atunci Banca Românească, Banca de Scont, Banca Agricolă și Banca Comerțului din Craiova, toate cu capital autohton și Banca Marmorosch, Blank & Co., Banca de Credit Român, Banca Generală Română, Banca Comercială Română și Bank of Romania, cu participare de capital străin.

Cifrele arată că în 1912 acestor 9 mari bănci le reveneau 3/4 din totalul depunerilor, în timp ce restul de 176 formațiuni bancare existente în țară dețineau doar 1/4. Instituțiile financiare cu participare străină reprezentau însă numai 1/3 din suma rezultată din cumularea capitalurilor vărsate, pe ansamblul sistemului bancar din România.

Rețeaua bancară românească din Transilvania s-a dezvoltat în condițiile unei lupte de concurență cu băncile maghiare și germane, susținute de la Viena și Budapesta. În ajunul primului război mondial existau în Transilvania 168 bănci românești și intervenise o anumită concentrare a capitalului, ținînd seama că 5 dintre ele dispuneau de 39 la sută din totalul capitalului social și ai rezervelor. Pe primul loc se situa Banca Albina din Sibiu, care deținea singură 21 la sută din activele băncilor românești.

Efectele primului război mondial

La fel ca în alte țări, primul război mondial a însemnat intensificarea activității bancare în România. În perioada cînd țara noastră a rămas neutră, pentru sistemul bancar și în primul rînd pentru Banca Națională s-au deschis posibilități mari de cîștig în legătură cu livrările sporite de mărfuri către părțile beligerante. Cu toate vicisitudinile refugiului, după invadarea unei părți din pămîntul țării, operațiunile au continuat, mecanismele financiare contribuind la supraviețuirea economică. La încheierea primului război mondial s-a realizat aspirația seculară — făurirea României Mari — dar țara se confrunta cu probleme extrem de grele. Delegația română la Conferința de Pace de la Paris a prezentat un inventar al daunelor suferite datorită ocupației, care totalizau peste 31 miliarde franci aur. Totuși cu toate dificultățile perioadei de refacere, în anul 1920 instituțiile de credit ce reprezentau marea finanță românească dispuneau de capitaluri propril, însumînd 600 milioane lei, iar băncile la care participa capitalul străin de circa 350 milioane lei, deci împreună aproape un miliard lei sau de peste 5 ori mai mult decît în ajunul războiului mondial.

ROMÂNESC ÎN REZUMAT

Unificarea bănească din anii 1920-1921

Urmare alipirii străvechilor teritorii românești, după război se aflau în circulație patru feluri de bani: lei emiși de Banca Națională a României, pseudo-lei, emiși de ocupanți prin intermediul Băncii Centrale, subordonată intereselor germane, coroane austro-ungare și ruble. Formula pentru care s-a optat, de preschimbare integrală a banilor străini în lei, la simpla prezentare, a dat prilejul inițierii de mari speculații. Destrămarea Imperiului Austro-Ungar a fost urmată, între altele, de o inflație vertiginoasă, iar banca de emisiune și-a continuat activitatea, introducînd în circulație mari cantități de bancnote ale unui stat ce își încetase existența. În România a intrat o avalanșă de coroane, prin contrabandă, inclusiv prin curieri diplomatici. Pentru realizarea unificării monetare statul a contractat de la Banca Națională a României două împrumuturi însumînd 7,5 miliarde lei, a căror restituire a revenit în ultimă analiză, în sarcina contribuabililor. În sectorul bancar, ca și în industrie, s-a trecut la înlocuirea acționarilor din țările învinse cu oameni de afaceri autohtoni, în cadrul procesului de conferire a unui caracter național firmelor mai importante.

Înființarea bursei de Mărfuri și Valori

Bursa a fost înființată la București la 1 decembrie 1882 în apropiere, și în timp și ca amplasare, de Banca Națională. O perioadă destul de lungă sediul Bursei s-a aflat în niște case mai vechi de pe strada Doamnei, iar activitatea a rămas mai mult simbolică, numărul societăților admise la cotare și rulajul valorilor rămînînd destul de scăzut. În schimb, pe trotuare, pe str. Lipscani și în tot perimetrul învecinat se încheiau tranzacții într-un mod neorganizat, cu valori, mărfuri, devize, luînd uneori caracter de bursă neagră. Abia în 1919 s-a mutat Bursa bucureșteană în localul propriu, în care acum se află Biblioteca Centrală de Stat.

Perioada interbelică

De la 215, cît era în 1918 numărul societăților bancare pe acțiuni, s-a ajuns după 10 ani la 1122. Fondurile lor proprii au făcut în răstimp un salt de la 421 milioane lei la 12,5 miliarde, iar fondurile atrase s-au mărit de la 847 milioane lei la 46,8 miliarde lei. Deși dispuneau, după cum se poate observa, de resurse enorme, băncile apelau masiv pentru rescont la Banca Națională a României, care se dovedea generoasă.

„Taxa scontului la Banca Națională, aprecia consacratul specialist în finanțe — Virgil Madgearu, era de 6 la sută și dobînda pe piață era de 15—20 și chiar 30 la sută. Cea mai strălucită afacere care s-a făcut timp de 10 ani după război era să întemeiezi o bancă, să așezi în consiliul ei de administrație o garnitură de oameni cu influență la Banca Națională pentru a resconta un portofoliu real sau fictiv".

Referitor la legea monetară din 1929, cu reglementările și convențiile însoțitoare, este de reținut că prevedea în esență devalorizarea și totodată restabilirea convertibilității leului, suspendată în timpul războiului.

Pentru susținerea cursului monedei noastre după revenirea la convertibilitate, precum și în vederea acoperirii deficitelor bugetare, tot în contextul asanării financiare s-a trecut la contractarea unor substanțiale împrumuturi externe.

Aplicarea politicii „prin noi înșine" era considerată și de economiștii cu incontestabilă probitate profesională și morală ca fiind neindicată, ținînd seama de necesitatea atragerii unor mari resurse din afară.

Din dezbaterile parlamentare se desprindeau clar intențiile ilustrate de afirmații ca „reintrarea în orbita vieții economice internaționale", „restaurarea afluxului de capitaluri străine", „recîștigarea încrederii străinătății".

Primul împrumut, zis „de stabilizare", se ridica la 100 milioane dolari și lista participanților la afacere cuprindea giganți financiari bine cunoscuți ca Chase National Bank (grupul Rockefeller), National City Bank (grupul Morgan), Deutsche Bank, Crédit Suisse, Hambros Bank etc. Cota cea mai ridicată a fost subscrisă de Banque de Paris et des Pays-Bas, care a reprezentat de-a lungul anilor forța financiară franceză cea mai solid implantată în economia românească. Apare semnificativ că o tranșă de 2 milioane dolari a fost preluată de un grup de bănci din România, între care, bineînțeles, Banca Românească și Banca Marmorosch Blank & Co. Trustul din Suedia al „regelui chibriturilor", Ivar Kreuger a subscris o cotă substanțială de 30 milioane dolari. Conform condițiilor stabilite, statul român a primit efectiv numai 87 la sută din totalul împrumutat, dar urma să rambursеze creditorilor, în decurs de 30 de ani, o sumă de peste trei ori mai mare. Totodată s-a concesionat afaceristului suedez exploatarea monopolului chibriturilor timp de 30 de ani. Următorul împrumut extern, de 8 milioane dolari, s-a primit în 1930 de la societatea americană International Telephone and Telegraph (I.T.T.) componentă a grupului Morgan și cu această ocazie a fost concesionată exploatarea telefoanelor în țara noastră.

Seismul bancar al anilor 1931-1933

Urmare împrumuturilor mari și costisitoare angajate din străinătate a crescut considerabil datoria externă și statului român i-au revenit obligații de plată disproporționale față de rezultatele efectiv obținute.

Panica declanșată în 1931 la Viena de falimentele în lanț, al căror început l-a marcat Credit Anstalt, s-a propagat cu repeziciune în jur și repercusiunile au fost simțite curînd în România.

Prima instituție importantă intrată în dificultate, în iunie 1931, a fost Banca Generală Română, apoi în iulie s-a prăbușit Banca Berkovitz, pentru ca în octombrie să ceară concordat preventiv Banca Marmorosch, Blank & Co.

Fotografii apărute în presa vremii înfățișează cordoane de jandarmi înarmați care protejează — la anunțarea concordatului — sediul central, impozant, al băncii acesteia, reputată pentru soliditatea sa. Mulțimea deținătorilor, cuprinși de panică, bloca efectiv strada Doamnei și grupuri de oameni împînzeau zona denumită de unii „City-Bank-ul bucureștean".

Rezolvarea a fost găsită pentru toți, puși laolaltă pauperi și îmbogățiți, prin „Legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane" din aprilie 1934.

După ce efectele marii crize economice mondiale au început să se atenueze, ca urmare a procesului complex de concentrare a sistemului bancar din concentrare a sistemului bancar din România, accentuat și de intervenția statului, numărul băncilor a scăzut de la 1204, cîte erau în 1934, la 387 în 1941.

Distinct de această reducere numerică s-a produs creșterea spectaculoasă a forței marilor bănci. În intervalul de referință, ponderea principalelor 17 instituții financiare în sumă globală a bilanțurilor întregului sistem bancar a crescut de la 33,5 la 78,3 la sută.

De menționat extinderea activității unor instituții de credit specializate, cu capital subscris de stat și de Banca Națională, menite să canalizeze o parte din mijloacele pe care banca de emisiune la punea la dispoziția diferitelor sectoare ale economiei. Creditul Național Minier, Banca de Credit a Meseriașilor, Creditul Financiar Urban, Creditul Financiar Rural, Creditul Național Agricol formau această structură instituțională aflată practic sub controlul Băncii Naționale a României. Politica de credit a băncii de emisiune a fost orientată spre finanțarea cu precădere a industriei, ca dovadă că ponderea împrumuturilor acordate întreprinderilor industriale mari a crescut între 1928 și 1936 de la 32 la 63 la sută, pe cînd asistența în favoarea agriculturii s-a redus în răstimp de la 23 la numai 3 la sută. În 1938 mărimea venitului național pe cap de locuitor situa România pe locul 17 în Europa, și în urma sa se găseau Finlanda, Irlanda, toată țările balcanice.

Banii Armatei Roșii

Începuturile colaborării româno-sovietice, după schimbările aduse de actul de la 23 august 1944, constituie un exemplu concludent asupra politicii pe care o aplicau Stalin și colaboratorii săi acolo unde ajungea Armata Roșie, „eliberatoare". Trecerea trupelor sovietice aflate pe teritoriul României a lăsat populației amintiri de neuitat din multe puncte de vedere, dar mai cu seamă a înspăimîntat jaful sistematic, condus centralizat, la care a fost supusă economia țării.

Alegînd dintre documentele rămase prin arhive:

„Armatele Roșii, în trecerea lor prin județul și orașul Constanța, au luat cereale, cai, boi, porci, oi, căruțe, mărfuri etc., pe care în parte nu le-au achitat, în parte le-au plătit în ruble.

În orașul Constanța au fost cumpărate absolut toate mărfurile de la negustori, magazinele rămînînd complet goale, iar plata s-a făcut numai în ruble".

Pe întreg teritoriul țării oamenii se vedeau mai departe „siliți" prin amenințări și violență, cum consemnau informările de la prefecturi și administrații financiare, să primească la plata lei sovietici și ruble; în nordul Ardealului, unde circulase moneda ungurească după Dictatul de la Viena din 1940, trupele sovietice recurgeau la pengö de război, reprezentînd, ca și lei, o emisiune a Comandamentului Armatei Roșii.

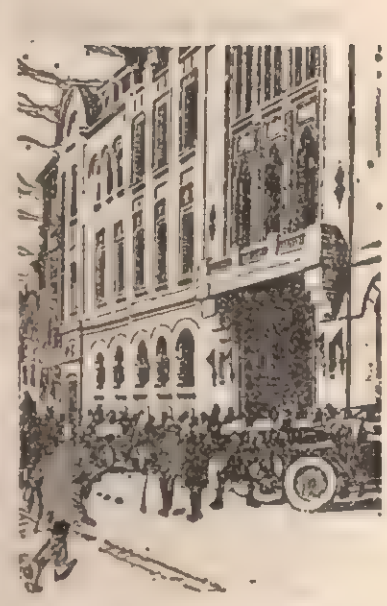

Efortul tehnic depus pentru imprimarea biletelor de către emitent, recte Comandamentul Armatei Roșii, a fost minim, apelîndu-se la o hîrtie cu filigran, dar de slabă calitate. Plăcile folosite la tipărire erau concepute simplu, rudimentar, așa încît se obținea doar un simulacru de bancnotă.

Pe avers apare înscris sus „Comandamentul Armatei Roșii", iar mai jos se află — concepută de un bun cunoscător al limbii române — următoarea precizare „Primire în toate plățile este obligatoare".

Merită menționat că la Muzeul de istorie națională și arheologie din Constanța — în colecția cabinetului de numismatică există o bancnotă de 10 lei (sovietici) pe care o mînă nu tocmai familiarizată cu scrisul, dar ilustrînd reacția „beneficiarilor", a așternut acurt și în acord gramatical cu textul biletului: „Bani aceștі nu vrem".

Referitor la ordinul de mărime al intrărilor de bani de origine sovietică — ruble, lei și pengö — ce au perturbat circulația monetară a României există date comunicate de Comisia Română pentru aplicarea armistițiului. S-a precizat că pînă la 1 decembrie 1944 au fost retrase, în conformitate cu anexa la articolul 10 al Convenției de armistițiu, cantități de însemne monetare cu o contravaloare de peste 68 miliarde lei.

Colapsul sistemului bancar românesc și înrobirea economică

Prin măsura etatizării institutului de emisiune la 28 decembrie 1946 s-au creat premisele unei intervenții directe a guvernului în activitatea întregu-

Istoria sistemului bancar românesc în rezumat

(Urmare din pag. a 10-a)

lui sistem bancar existent în țară, condamnat la distrugere.

La 15 noiembrie 1948, Banca Națională a României a devenit Banca Republicii Populare Române, luînd mai apoi denumirea de Banca de Stat. Aidoma ca în U.R.S.S., în țara noastră totul s-a concentrat la o singură instituție, devenită centru de creditare, de casă, de decontări, de control. Toate întreprinderile și instituțiile au fost obligate să-și țină disponibilitățile în cont la Banca de Stat, orice operațiune efectuîndu-se exclusiv prin aceasta. Rezervele de credit s-au transformat într-o distribuire de sume în conformitate cu prevederile de plan. Statul și-a instituit, prin organizarea evidenței și controlului de către bancă, un sistem centralizat de urmărire, verificare și dirijare a economiei naționale.

La fel ca Finlanda și Ungaria, România trebuia să efectueze livrări de mărfuri în valoare totală de 300 milioane dolari cu titlul de compensații pentru daunele produse în timpul ostilităților.

Sub pretextul amînărilor binevoitoare ale livrărilor reprezentînd despăgubiri de război, acestea au continuat intens timp de 14 ani. S-a evaluat ulterior că România a făcut exporturi numai cu această destinație valorînd peste 3 miliarde dolari, dar nici această cifră nu reflectă situația reală, pentru că prețurile mărfurilor trimise peste Prut se stabileau la un nivel mult scăzut față de prețurile internaționale, așa încît afirmațiile că am plătit înzecit despăgubirile de război nu sînt o exagerare.

Ceaușescu prim bancher

Momentul de referință al schimbărilor hotărîte în domeniul financiar l-a constituit conferința națională a pcr din 1967, cînd s-a luat decizia să se înființeze bănci specializate. S-a mai afirmat atunci că urma să fie sporit rolul pîrghiilor financiar-bancare (bani, credit, dobîndă), pentru realizarea unei eficiențe economice sporite, dar faptic nu au intervenit schimbări notabile în sistemul de finanțare.

Astfel și-au făcut apariția în 1968 Banca pentru Agricultură și Industrie Alimentară și Banca Română de Comerț Exterior, iar în 1970 avea să fie semnat un decret privind reorganizarea băncii centrale, devenită Banca Națională a Republicii Socialiste România. Pentru operațiunile în legătură cu nevoile populației a rămas mai departe ca unică instituție de profil Casa de Economii și Consemnațiuni (CEC).

Distribuirea de credite pe termen lung pentru lucrări capitale a continuat să o asigure ca înainte, cu pasivă înscriere în prevederile planului, Banca de Investiții.

Ceaușescu nutrea o profundă aversiune față de întregul aparat bancar. Încă pe parcursul anilor '70, dar mai cu seamă în groaznicii ani '80 s-a văzut clar că îi nemulțumeau analizele pe baza indicatorilor monetari, întrucît scoteau la iveală multe aspecte nedorite. Chiar aranjate să pară lucrurile mai puțin grave, situațiile privind circuitele monetare în economie alertau asupra tendinței de continuă deteriorare în toate sectoarele. Revoluția avea să găsească o blocare de proporții incredibile. Pe bună dreptate s-a afirmat că întreaga economie românească se afla „la cartotecă", ținînd seama de vrafurile uriașe de facturi neplătite adunate în portofoliu la unitățile băncilor. Situația era atît de gravă că în zilele cînd se mai trăgea pe străzile Bucureștiului s-a început compensarea creanțelor, suma globală depășind 300 miliarde lei. La propunerea organelor financiare s-a hotărît amînarea depunerii bilanțurilor cu o lună și s-a reluat asistența prin credite, cu intenția atenuării pe cît posibil a dezastrului economic.

Adaptare după texte de
RADU NEGREA ■

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Restructurarea sistemului bancar este o componentă esențială a reformei întreprinse în procesul tranziției către o economie de piață.

În acest sens, și în România, încă de la sfîrșitul anului 1990 a început procesul de restructurare a sistemului bancar, atît în componența sa instituțională cît și funcțională.

Din punct de vedere instituțional sistemul bancar este organizat pe două trepte : banca centrală — la nivelul superior — și băncile comerciale.

Cadrul legislativ care reglementează funcționarea sistemului bancar în România îl reprezintă Legea 33/1991 privind activitatea bancară, precum și Legea 34/1991 privind statutul Băncii Naționale a României.

Potrivit acestuia din urmă sînt legiferate principalele atribuții pe care le are Banca Națională a României : în îndeplinirea funcției sale de bancă centrală a statului român. Astfel, Banca Națională a României este organul unic de emisiune care stabilește și conduce politica monetară, de credit, valutară și de plăți externe, asigurînd, de asemenea, supravegherea activității tuturor societăților bancare.

Societățile bancare, denumite în mod curent bănci comerciale, se pot constitui ca societăți comerciale, dar numai pe baza unei autorizații eliberate de Banca Națională a României.

Potrivit Legii 33/1991, băncile comerciale se vor supune, în activitatea lor, reglementărilor emise de Banca Națională a României pentru aplicarea politicii monetare, de credit, valutare, de plăți și de asigurare a prudenței bancare și supraveghere a societății bancare.

Banca Națională trebuie însă privită ca un gardian al interesului public, care creează un cadru legislativ în care să funcționeze un sistem bancar „sănătos" care să reprezinte o garanție și o protecție pentru societate.

Așadar, activitatea de supraveghere bancară a Băncii Naționale a României nu trebuie înțeleasă ca un „control" al băncilor comerciale în sens negativ, ci ca un „păzitor" care asigură un sistem bancar „sănătos", care poate preveni riscuri inerente funcționării acestuia.

O activitate mai intensă de „control" se desfășoară în domeniul politicii valutare, și aceasta datorată, în primul rînd, caracteristicilor actualei etape de dezvoltare a economiei naționale. Nu este un lucru neobișnuit însă ; astfel de sisteme s-au practicat în țări dezvoltate pînă în anii '70 (Anglia, Franța), iar în Italia pînă cu cîțiva ani în urmă.

România este în situația în care este necesară o protecție a resurselor valutare, protecție împotriva unei potențiale fugi de capital ce poate surveni în astfel de perioade de tranziție și restructurare. În acest sens Banca Națională emite reglementări și urmărește efectuarea și controlul tranzacțiilor valutare.

Activitatea proprie a fiecărei bănci comerciale însă, în ce privește politica de acordare de credite către clienți, politica de dobînzi, precum și oferta altor servicii bancare, este la latitudinea fiecărei bănci, ea nu este impusă de Banca Națională a României.

Economia de piață înseamnă mai multă muncă și comunicare

Interviu cu DAN PASCARIU, — Președinte BRCE, Președinte Asociația Băncilor din România

— Cu ce probleme se confruntă B.R.C.E. în etapa actuală ?

— Aș răspunde la această întrebare structurînd-o pe trei aspecte. Problemele de logistică, de resurse umane și de relații cu terți. În ceea ce privește problemele de logistică, noi ne-am confruntat și ne confruntăm în continuare cu probleme de spațiu. Numărul clienților a crescut exponențial, în timp ce resursele umane pe care le-am putut antrena în a se ocupa cu această clientelă și pe care am putut să le dislocăm într-un anumit spațiu nu au crescut foarte mult. Acesta este unul din motivele pentru care calitatea serviciilor noastre nu este aceea pe care și-o doresc nici clienții noștri, nici noi înșine. Am încercat să suplinim această lipsă de spațiu prin crearea unei rețele în teritoriu, apropiindu-ne noi de clienți. Și aici lucrurile merg foarte greu. Pe de o parte lipsa noastră de experiență. Nu uitați că sîntem singura dintre cele 4 mari bănci care pînă în 1990 nu a avut nici o sucursală în țară. În al doilea rînd datorită lipsei de înțelegere a autorităților locale, în cîteva locuri am întîlnit oameni care ne-au sprijinit, dar de cele mai multe ori a trebuit să împingem lucrurile cu foarte multă greutate. Extinderea rețelei în teritoriu, constituie unul din obiectivele noastre prioritare pentru 1993. Legat de aspectul resurselor umane, banca noastră are în momentul de față peste 60 la sută angajați noi în ultimii doi ani. Am în vedere 650 lucrători din circa 1 100, care sînt oameni fără experiență bancară și cu atît mai puțin în B.R.C.E. Pentru noi a reprezentat un efort imens integrarea acestui val de noi salariați, chiar de creare a unei noi culturi bancare. Sîntem și aici departe de a ne atinge obiectivul propus, noul departament de resurse umane are o sarcină foarte importantă și părerea mea este că răspunsul principal la această problemă îl va da doar ceea ce numesc eu dimensiunea educațională a reformei. Al treilea aspect îl reprezintă relațiile cu terții și aici mă refer la clientelă, concurență, autorități, corespondenți în străinătate, ș.a.m.d. În ceea ce privește clientela, am mai spus, a crescut în progresie geometrică. La începutul lui 1990 aveam 50 de clienți instituționali, acum avem 5 000 numai în București și alte cîteva mii în provincie. Dar nu e vorba numai de număr, ci și de calitatea acestora. La mulți am constatat, pe de o parte, lipsa unor standarde profesionale, iar pe de altă parte, a unei etici de afaceri. Mai asistăm și la o migrare continuă a clientelei în căutarea partenerului bancar ideal, ceea ce creează dificultăți întregului sistem bancar. În ceea ce privește concurența, Asociația Băncilor a contribuit mult la atenuarea asperităților existente la început și la concertarea pozițiilor noastre, în vederea conștientizării apartenenței la o industrie și la o profesie cu rol deosebit de important în reforma economică. Aici relația cu autoritățile deține o poziție cheie. Cred că există și va exista o tentație din partea autorităților de a impune băncilor și în special acelora cu capital de stat acordarea creditelor către anumite proiecte, obiective, beneficiari fără a se ține cont de criterii economice în alocarea resurselor, deci o alocare administrativă a resurselor. Compensarea globală de anul trecut a reprezentat doar o formă a acestei alocări administrative, știm cu ce rezultate. Această tentație s-a manifestat la nivelul fiecărei bănci și B.R.C.E.-ul nu a făcut și nu face excepții.

— Cum se implică B.R.C.E.-ul în inițiativa legislativă ?

— În momentul de față lucrăm la o serie de propuneri privind modificări sau completări la legislația societăților comerciale, precum și la legislația financiară, pe care intenționăm să le transmitem Consiliului pentru coordonare, strategie și reformă. Urmărim, totodată, modificări sau suplimentări ale legislației bancare, precum și cea privitoare la piața de capital, încercînd prin lobby-ul pe care îl facem să obținem cîștig de cauză. Sigur că aici nu este o inițiativă particulară a B.R.C.E., ci una concertată cu celelalte bănci, prin intermediul Asociației Băncilor din România.

— Există în B.R.C.E. o masă de profesioniști pe probleme de bancă ?

— Orice bancă nouă s-a creat recrutînd din băncile existente, B.R.C.E. fiind principala sursă. Noi am pierdut în 2 ani vreo 300 de oameni. Pe de altă parte, Institutul Bancar Român, creat la inițiativa Băncii Naționale și a Asociației Băncilor, a școlit în 12 luni, în diverse forme, peste 2 000 de cursanți. Procesul de creare și întreținere a masei de profesioniști din sistemul bancar trebuie sprijinit și pentru rolul multiplicator al acesteia. Băncile, fiind în mijlocul reformei, pot să educe agenții economici punîndu-le condiții la acordarea de credite, să-i determine să vină cu studii de fezabilitate, cu planuri de afaceri, să-și pună ordine în situațiile financiar-contabile, ș.a.m.d.

— Ce este B.R.C.E. ?

— După 20 de ani de cînd sînt în această instituție, și 2 ani de cînd o conduc, mi-e greu să mă detașez pentru a esențializa în cîteva cuvinte. Cred că B.R.C.E. este o instituție care, dacă nu exista, oricum trebuia inventată și nu spun asta de dragul unui clișeu lingvistic, ci pentru că este, și îmi place să cred că nu greșesc, o navă amiral în cadrul sistemului bancar. Din păcate datorită faptului că B.R.C.E. este singura bancă cu credibilitate externă, toată lumea ne solicită: clienți, autorități, etc. Or, este mai mult decît poate să ducă. Am amestecat partea bună cu cea rea a ceea ce reprezentăm noi. B.R.C.E. înseamnă de fapt o mînă de oameni, bărbați și femei, care au o experiență individuală și colectivă capabile să genereze încredere și să determine clienți și corespondenți bancari să le încredințeze operații, avînd ca rezultat un volum de afaceri anual de peste 3 mld. $.

— Se va privatiza B.R.C.E., cîndva?

— Este unul din obiectivele mele și ale echipei pe care o conduc, dar este în ultimă instanță, opțiunea actualului acționar. Mie mi se pare normal ca băncile să intre într-un proces de privatizare și restructurare care ar facilita același proces pentru clienții noștri. De altfel, și în țările cu economie avansată, autoritățile au ajuns la concluzia că este bine să fie privatizate băncile. Acest proces se petrece acum în Italia, Franța ș.a.

Încrederea oamenilor în sistemul bancar – condiţie esenţială pentru stabilizarea şi creşterea economiei româneşti

Dr. THEODOR STOLOJAN,
Washington D.C. 14 martie 1993

DE LA BUN ÎNCEPUT, doresc să felicit pe redactorii revistei **Flacăra** care s-au gîndit să abordeze problematica sistemului bancar românesc aflat în tranziţie.

Personal mă socotesc printre acei economişti care au convingerea că nu se poate realiza o economie de piaţă sănătoasă — stabilă şi în creştere pe termen lung — fără a avea un sistem bancar sănătos ; iar aceasta se bazează pe încrederea oamenilor, pe funcţionarea sa pe criterii comerciale (de piaţă) şi pe un cadru de reglementări legale, mai extins ca la cel existent în alte domenii ale activităţii economice. Să încercăm să explicăm aceste dependenţe.

ÎN PRIMUL RÎND, banii nu sînt numai un mijloc de măsurare, de schimb şi de stocare a valorii, aşa cum spunea odată Sir John Hicks, laureat al premiului Nobel, **banii sînt şi „una dintre cele mai remarcabile instituţii sociale"**. Prin sistemul bancar, se realizează politica monetară şi, deci, referindu-ne la esenţa acesteia, se exercită puterea de a emite bani.

Sistemul bancar şi banii au pot funcţiona corespunzător decît dacă oamenii — în diferitele situaţii în care aceştia se află pe piaţă, de cumpărători şi vînzători, oamenii care economisesc o parte din veniturile lor băneşti şi de investitori — au încredere în acestea. Pentru ca încrederea oamenilor în sistemul bancar şi în bani să existe, emisiunea de bani se află sub un control strict al autorităţii monetare — banca centrală a fiecărei ţări. De ce ? Pentru că este evident că orice punere în circulaţie de bani în exces afectează stabilitatea banilor, **generînd inflaţie**, şi, de aici instabilitatea economică.

Prin urmare, banii reprezentînd o obligaţie financiară a instituţiilor bancare — Banca Naţională Centrală şi băncile comerciale — se pune, imediat o altă întrebare : dar autoritatea monetară (Banca Naţională) de cine ar trebui să fie controlată pentru a nu duce o politică de creditare a cheltuielilor prin exercitarea în exces a puterii de a crea banii ? Răspunsul pe care l-a dat practica internaţională şi care se regăseşte şi în legislaţia românească este unul predominant : de către PARLAMENT, iar principalul argument, din păcate verificat în multe situaţii, în decursul istoriei, este că atunci cînd autoritatea monetară se află sub controlul guvernului, în ce priveşte exercitarea puterii de a crea bani, guvernul care este el însuşi un solicitator de bani, poate folosi această putere în exces, fie pentru a îndeplini promisiuni electorale, populiste, fie pentru a finanţa cheltuieli necesare, dar fără a exista surse reale de finanţare şi a transforma această politică într-o politică pe termen mediu şi lung.

Desigur, punerea autorităţii monetare sub controlul Parlamentului nu exclude ci, dimpotrivă, impune coordonarea politicilor monetare şi de credit cu acelea fiscale, comerciale, etc. ; în acest scop, fiecare ţară şi-a dezvoltat propriile forme instituţionale şi mecanisme pentru armonizarea acestor politici, armonizare cu atît mai necesară în perioadele de criză.

ÎN AL DOILEA RÎND, în economia de piaţă, **sistemul bancar mută banii, într-un mod comercial de la cei care economisesc la aceia care investesc**, avînd o contribuţie majoră în realizarea unei creşteri economice eficiente, singura cale temeinică pentru ridicarea standardului de viaţă al oamenilor. Deci, cei care economisesc o parte din veniturile lor au încredere în sistemul bancar şi efectuează depuneri (depozite bancare) fiind îndreptăţiţi să primească o dobîndă care să-i protejeze, cel puţin în raport cu inflaţia, şi să aibă siguranţă că eşecul unei bănci, de exemplu, ca urmare a creditării unor întreprinderi fără posibilităţi de rambursare a creditelor, nu le va afecta economiile (care sînt în siguranţă).

În acest context, băncile nu sînt simple „întreprinderi" ; acestea au o responsabilitate publică faţă de cei care au avut încredere în ele şi au efectuat depozite. De aceea, în economia de piaţă, băncile sînt „obligate" să aibă mereu grijă de lichiditatea lor, căci, numai în acest fel, cei care au efectuat depozite pot fi în siguranţă. Ca atare, băncile, atunci cînd angajează prin creditare aceste resurse, se preocupă de analiza lichidităţii clienţilor lor, efectuînd, ceea ce, îndeobşte, este cunoscut sub denumirea de evaluare a riscului. Prin evaluarea riscului la acordarea creditului, băncile au un rol esenţial în alocarea resurselor către acele proiecte economice şi întreprinderi viabile, eficiente, contribuind decisiv la realizarea creşterii economice.

Întrucît situaţia financiară a unei bănci este în pericol, de exemplu, cînd aceasta şi-a asumat un risc — cum ar fi credite acordate, pentru proiecte neeficiente — mai mare decît capitalul ei, iar corectarea eşecului unei bănci sau al mai multora este extrem de costisitoare pentru societate, sistemul bancar este supus unor reglementări mult mai severe decît alte activităţi economice, iar autoritatea monetară — Banca Naţională — exercită o supraveghere a băncilor comerciale. Această supraveghere se referă la respectarea regulilor de prudenţă bancară cu privire la asumarea riscului, la contracararea acestuia prin politici de rezerve, provizioane, precum şi la menţinerea permanentă a sistemului bancar în situaţia de a-şi putea absorbi singur eventualul eşec al unei bănci, printr-un sistem adecvat de asigurare.

Avînd în vedere că un sistem bancar poate fi sănătos numai dacă mută banii de la cei care economisesc la cei care investesc pe baze comerciale, deci pe criteriile cererii şi ale ofertei de bani, se pune întrebarea dacă, pentru anumite activităţi economice care se impun a fi stimulate, băncile nu ar putea acorda credite cu dobîndă redusă ? În principiu, răspunsul dat de teorie şi practică este că nu, dar se întîlnesc diferite abateri de la acest principiu. În pasivul băncilor centrale, ca şi al celor comerciale se află o serie de resurse de creditare cu un cost zero sau mai mic decît cel pe care îl presupune acordarea de dobînzi la cei care au depus depozite în bănci. Dar un asemenea grad de libertate nu ar trebui să fie suprasolicitat, întrucît, de regulă, favorizează, mai ales în perioade de tranziţie, fenomene negative ca utilizarea neeficientă a creditelor „ieftine", precum şi compromiterea în cele din urmă, a personalului aflat în situaţia de a aloca un credit „mai ieftin".

Aceasta nu înseamnă că printr-o politică guvernamentală nu se pot crea instituţii financiare specializate (sau să se acorde mandat unor bănci existente) de exemplu pentru creditarea agriculturii şi a locuinţelor, într-un mod transparent, pe bază de resurse aprobate în acest scop de către Parlament, în condiţii de costuri reduse, dar şi cu criterii riguroase de acordare a creditelor.

ÎN AL TREILEA RÎND, sistemul bancar este responsabil de integritatea sistemului de plăţi, care este vital pentru buna desfăşurare a circuitelor economice, funcţionalitatea precară a sistemului de plăţi este o sursă de instabilitate economică, la fel ca şi inflaţia. Semnificativă este, în acest sens, preocuparea existentă în prezent în Marea Britanie, unde datorită recesiunii, au apărut întîrzieri în efectuarea plăţilor. Pericolul pentru economie este apreciat ca atare şi problema se află în examinarea Parlamentului Britanic pentru înăsprirea sancţiunilor împotriva celor care întîrzie plăţile.

Funcţionalitatea sistemului de plăţi este însă nu numai o problemă a sistemului bancar ci şi a întregului sistem economic. De exemplu, lipsa unui cadru legal adecvat, pentru ieşirea din activitatea economică a întreprinderilor neviabile afectează negativ sistemul de plăţi.

Cele trei activităţi ale sistemului bancar, punctate mai sus — crearea de bani, mutarea banilor de la cei care economisesc la cei care investesc şi asigurarea integrităţii sistemului de plăţi — sînt fundamentale pentru evoluţia pozitivă pe termen lung a economiei.

Sistemul bancar românesc, ca şi alte sisteme bancare din ţările foste socialiste aflate în tranziţie de la economia de comandă centralizată administrativă la economia de piaţă, se confruntă însă şi cu probleme majore specifice tranziţiei. De rezolvarea acestora, depinde chiar succesul tranziţiei şi asigurarea condiţiilor pentru ca sistemul bancar să-şi poată îndeplini activităţile fundamentale menţionate pentru stabilitatea şi creşterea economică pe termen lung.

Fără a avea pretenţia că epuizăm lista, acestor probleme, ne vom limita la cinci :

a) restructurarea portofoliului băncilor, a băncilor, simultan cu restructurarea întreprinderilor şi privatizarea.

În prezent, în portofoliul băncilor comerciale se află credite neperformante (cu diferite grade de neperformanţă), care au fost acordate unor întreprinderi insolvabile — la care veniturile sînt cronic mai mici decît cheltuielile — sau altora aflate în stare de lichiditate — la care există o neconcordanţă în timp, între obligaţiile de plăţi şi formarea veniturilor (mai mari decît obligaţiile).

Restructurarea numai a portofoliului băncilor fără a restructura simultan şi întreprinderile nu are efecte, întrucît nu se atacă şi cauza : întreprinderile care produc deteriorarea sistemului bancar şi a celui economic. Soluţia nu este nouă : spital pentru bănci ; spital pentru întreprinderi bolnave. Asemenea soluţii au fost folosite în Anglia — schema „vestelor de salvare" cu referire la băncile „bolnave" ; în Spania — sub forma unui Fond de garanţii ; în Thailanda — Fondul de reabilitare ca şi în alte ţări în care există economie de piaţă, dar în care, din diferite motive, s-au produs distorsiuni.

În ţările aflate în tranziţie la economia de piaţă, aplicarea soluţiei necesită abordări inovative, avînd în vedere că atît băncile cît şi întreprinderile provin dintr-un sistem de comandă administrativă în care obiectivele creditate şi condiţiile de creditare erau „stabilite planificat", iar evaluarea riscului se realiza în elaborarea planului ; acordarea creditului era predominant o secreţie a planului aprobat. Recent, în Polonia, au fost finalizate condiţiile concrete de aplicare a unei asemenea soluţii care vizează restructurarea băncilor şi a întreprinderilor. Pentru România a fost efectuat de către o firmă de consultanţă un studiu de aplicare a unei soluţii asemănătoare ca principiu ; separarea întreprinderilor cu probleme şi tratarea lor separată, în raport cu necesităţile de restructurare (inclusiv de lichidare) şi de creditare pentru obiective strategice. Întîrzierea în luarea unei decizii în acest domeniu, cu un cost pentru societate determinat, este întîrzierea în restructurarea sectorului real şi a celui bancar, este întîrzierea cu un cost mult mai mare în realizarea şansei de redresare a stabilităţii şi a creşterii economice;

b) în strînsă legătură cu restructurarea întreprinderilor şi a băncilor este problema colapsului, după revoluţie, a creditului pe termen mijlociu şi lung pentru întreprinderi.

În afară de unele cauze cunoscute, inerente tranziţiei, este datoria sistemului bancar să revitalizeze creditul pe termen lung, întrucît prudenţa bancară nu înseamnă neasumarea riscului, ci, dimpotrivă, asumarea unui risc, cu măsurile necesare de asigurare. O asemenea activitate este însă nouă pentru băncile româneşti — evaluarea riscului şi asumarea răspunderii faţă de clienţii băncii — dar fără de care funcţionalitatea băncilor în economia de piaţă este afectată;

c) din nou corelat cu problema de la litera „a", sistemul bancar românesc are obligaţia de a restabili integritatea sistemului de plăţi. Deteriorarea sistemului de plăţi românesc este provocată atît de cauze care ţin de întreprinderile neviabile care nu sînt încă izolate, cît şi de cauze care ţin de instabilitate (în perioadă de inflaţie, aminarea plăţii este benefică pentru plătitor atunci cînd pentru întîrziere nu suportă un cost corespunzător) şi de sistemul bancar. După separarea Băncii Naţionale — ca bancă centrală, de băncile comerciale, operaţiune necesară pentru reforma sistemului bancar, s-a produs o întîrziere a tuturor circuitelor de plăţi. Acest gen de întîrziere din interiorul sistemului bancar poate fi depăşit prin introducerea şi în ţara noastră, mai nou, a sistemelor şi instrumentelor moderne de plăţi folosite în alte ţări (inclusiv a caselor de compensare a plăţilor).

Prin eforturi comune de restructurare a întreprinderilor şi a băncilor şi de restabilire a integrităţii sistemului de plăţi, poate fi învinsă şi problema arieratelor Această plagă a sistemului de plăţi românesc (dar nu numai a lui) este nocivă pentru economie, întrucît arieratele transformă problema unor întreprinderi în problemă a întregului sector economic, într-un mod netransparent şi necheltuitor. De aceea, rezolvarea arieratelor trece prin recunoaşterea existenţei problemei, transparentizarea ei, astfel, încît costul pe care societatea trebuie să-l plătească pentru a depăşi problema să fie sub control şi cu responsabilităţi în timp. Neabordarea problemei nu elimină costul plătit de către societate, care este mai mare, netransparent şi fără orizont în timp pentru stopare ;

d) dezvoltarea infrastructurii bancare. Un sistem bancar eficient se sprijină pe computere, reţea de comunicaţii rapide, reţea de oficii pentru clienţii băncilor în întreaga ţară. Fără o infrastructură bancară, adecvată secolului în care trăim, este afectată funcţionalitatea pieţelor monetare, a sistemului bancar în ansamblu. Societatea românească ar trebui să vadă în această dezvoltare a infrastructurii bancare, o prioritate a tranziţiei ;

e) pregătirea de specialitate a personalului de specialitate din sistemul bancar. Acesta este chemat să lucreze cu concepte şi instrumente noi — metode indirecte şi directe de control a masei monetare ; evaluarea riscului la acordarea de credite ; analiza portofoliilor băncilor, supravegherea bancară etc. La fel de importantă este şi formarea unui cod de conduită al personalului bancar în privinţa folosirii în alte scopuri decît cele ale băncii a informaţiilor pe care acesta le are, cu privire la clienţii lor, evitării conflictelor de interese.

Soluţionarea acestor probleme, ca şi a altora neabordate, pot asigura transformarea băncilor româneşti în bănci eficiente, care oferă servicii bancare clienţilor cu costuri minime, ca urmare a unui portofoliu sănătos care nu necesită practicarea unor diferenţe mari între dobînda încasată la creditele acordate şi costurile resurselor de creditare atrase. Aceste diferenţe ar trebui să fie transparente; cînd sînt mari reflectă de regulă o situaţie precară a portofoliului cu credite de performanţă. Într-o economie instabilă, cu inflaţie, există însă şi alţi factori de explicare a unor diferenţe mai mari decît acelea normale. De asemenea, în acelaşi sens al eficientizării sistemului bancar vor acţiona şi competiţia bancară şi schimbarea treptată a culturii bancare a managementului bancar — nu orice serviciu bancar prestat trebuie plătit neapărat cu comisioane sau alte taxe, aceasta fiind o tendinţă a sistemelor bancare moderne care oferă o gamă tot mai extinsă de **servicii gratuite pentru clienţii lor.**

THE ROMANIAN CHALLENGE

Banca Anglo-Română (A.R.B.) s-a constituit în Marea Britanie în 1973 ca un consorţiu bancar londonez. S-a format ca rezultat al înţelegerii dintre 3 mari bănci: Banca Română de Comerţ Exterior Bucureşti, Barclay's Bank Plc, Londra, şi Manufactures Hanover Holdings (Delaware) Inc. Acţiunile sînt împărţite în modul următor:

– B.R.C.E. – 50%;
– Barclay's Bank Plc. – 30%;
– Manufactures Hanover Holdings Inc. – 20%.

Obiectivele principale ale A.R.B. sînt de a folosi potenţialul participanţilor şi a dezvolta o afacere bancară reciproc profitabilă, dar în principal afaceri care să implice comerţul românesc cu Anglia, Europa şi cu multe alte ţări din lume.

În lumina schimbărilor majore, care au avut loc în Europa de Est în general şi în România în particular, A.R.B. este bine plasată pentru a răspunde solicitărilor care vor apare fără îndoială în noua conjunctură. Obiectivul principal va continua să fie dezvoltarea şi finanţarea comerţului cu România şi oricine poate să prevadă o perioadă de expansiune importantă în anii următori.

Serviciile includ:

Scrisori documentare de credit: Stabilirea unor scrisori documentare irevocabile de credit şi recomandarea sau confirmarea creditelor primite de la corespondenţi străini. Fiind amplasată la Londra, A.R.B. se poate ocupa de scrisori de credit în orice parte a lumii prin asociaţiile de acţionari.

Garanţii: Pot fi emise garanţii pentru obligaţiuni, precum şi pentru plata unor instrumente financiare, de exemplu: trată.

Negocieri: A.R.B. negociază documentele prezentate sub forma scrisorilor de credit deschise de corespondenţi străini.

Ordine de plată: Serviciul de transmitere a banilor în aceeaşi zi către persoane particulare sau organizaţii din străinătate.

Contrapartidă: Asistenţă pentru aranjarea facilităţilor de contrapartidă şi asigurarea serviciilor de conturi pe bază de angajamente legale scrise.

Schimb valutar: Pentru clientul care doreşte să cumpere sau să vîndă valută se oferă cotaţii (cursuri de schimb avantajoase) atît pentru operaţii spot (la vedere), cît şi pentru operaţii la termen.

Conturi curente şi depozite: A.R.B. menţine conturi în lire sterline şi în alte valute, pentru companii şi clienţi particulari.

Finanţe: Finanţarea este disponibilă în lire sterline sau altă valută pentru importul şi exportul mărfurilor şi serviciilor, prin împrumuturi în lire sterline sau alte valute, care pot avea o rată a dobînzii fixă sau fluctuantă.

Operaţiuni pe piaţa monetară: Clienţii care vor să aibă depozite în lire sterline sau altă valută, se bucură de cea mai bună rată a dobînzii, pentru toată perioada.

Anglo-Romanian Bank Limited

ESTABLISHED IN LONDON SINCE 1973

For further information please contact
Mr M Radoi – Managing Director
Mr G Anderson – Deputy General Manager

42 MOORGATE LONDON EC2R 6EL
Telephone: 071-588 4150 Telex: 886700 ANROB Fax: 071-628 1274

MISR ROMANIAN BANK

M.R.B. a fost înființată la Cairo în anul 1977 avînd ca acționari:

MISR BANK, CAIRO: participare la capitalul social 51%.

BANCA ROMÂNĂ DE COMERȚ EXTERIOR: participare la capitalul social 19%.

BANCA AGRICOLĂ: participare la capitalul social 15%.

BANCA ROMÂNĂ PENTRU DEZVOLTARE: participare la capitalul social 15%.

Sediul central Cairo.

Adresa: 15, Abu El Feda Street, Zamalek, Cairo.

Tel: 3418045, 3402795, 3414081 — 3403392

Telex: 93653 — 23411 — 21573 — 20058 MRB UN

Fax: 3420481

P.O.Box: 35, Zamalek, Cairo, Egypt

Cablu: ROMISBANK

Sucursală: București

Adresa: Str. George Enescu, nr. 4, Hotel București

P.O.Box: 1-850, București, România

Tel: 312.05.64, 312.08.93

Fax: 0040/0/312.09.08

Telex: 11387 MRB BR

Consiliul de administrație:

Președinte: Mr. Essam El Din Mohamed Al Ahmady

Directori generali: Mr. Samir Mahmoud Dessouky

Mr. Cristescu Gabriel

Membrii: Dr. Sufi Hassan Abu Taleb

Mr. Marian Crișan

Mr. Mohamed Ahmed Mustafa Khalil

Mr. Bărbulescu Gheorghe

Mr. Vlad Soare

Sucursala București:

Director general: Dumitru Lungu

Director adjunct: Gamel Abdel Halim

Capital social subscris și vărsat: 7.610.591 lire egiptene (le).
Rezerve: 99.044.946 le.
Fonduri fixe: 2.242.262 le.
Profituri nete: 4.000.600 le.
Dividende plătibile: 3.161.625 le.
Mijloace bănești în casă: 44.954,509 le.
Mijloace bănești în bancă: 317.638.129 le.
Credite către bănci specializate: 56.243.679 le.
Credite către clienți: 186.580.205 le.
Datele sînt extrase din balanța băncii la 31.12.1992.

M.R.B. este prima bancă arabă cu participare din Europa de Est și în prezent are patru filiale: 3 în Egipt (Cairo, Heliopolis și Alexandria) și una la București, deschise în 1987. În 1992 a deschis și un oficiu de schimb la „Hotel les 3 Pyramides", societate mixtă de turism Egipteano-Română, care a contribuit la o creștere spectaculoasă a numărului de turiști români în Egipt. M.R.B.lucrează în Egipt în valute liber convertibile și lire egiptene, iar în România lucrează, în mod similar, în devize și în lei.

În prezent M.R.B. derulează cea mai mare parte din comerțul și plățile dintre România și Egipt și deservește, deasemenea, o importantă clientelă din Grecia, Turcia, Europa Occidentală, etc. Este de menționat că în acest an capitalul subscris băncii va fi majorat la suma de 50 milioane dolari S.U.A., din care capitalul vărsat va fi de 25 milioane dolari S.U.A., ceea ce va consolida poziția internațională a băncii.

M.R.B. are corespondenți în toată lumea și prin calitatea serviciilor a reușit să-și atragă o clientelă diversă.

În ceea ce privește România, M.R.B. a fost și este un factor de promovare a comerțului bancar modern și s-a situat permanent în sprijinirea reformei bancare în România, fiind prima bancă străină care a început să lucreze în lei.

NOTA BIOGRAFICĂ

Numele : Arntraud Hartmann

Data și locul nașterii : 23 octombrie 1953 în Stuttgart, Germania Occidentală

Pregătirea profesională : avocat și economist

Activitatea : lucrează la Banca Mondială din 1981. A lucrat ca economist în Brazilia, Pakistan, țări din Africa de Vest și țări din Europa Răsăriteană. Este în România din 1991 ca responsabil managerial pentru primul împrumut acordat României după revoluție.

Reprezentanța Băncii Mondiale din România s-a deschis în august 1992. De atunci este primul reprezentant rezident în România al Băncii Mondiale.

Interviu cu doamna ARNTRAUD HARTMANN

Nu există motive ca România să nu se dezvolte!

— Cînd, unde și de ce a apărut Banca Mondială ?

— Banca Mondială și Fondul Monetar Internațional au apărut în 1945 în urma conferinței de la Bretton Woods. Scopul instituțiilor respective l-a constituit reconstruirea economiilor bulversate de război ale țărilor europene. S-au constituit pentru a strînge fonduri pentru planul Marshall. Inițial, Banca Mondială nu a fost creată pentru țările în curs de dezvoltare ci pentru țările Europei occidentale postbelice. După o schimbare esențială a sistemului politic al țărilor est-europene s-a schimbat și atitudinea Băncii Mondiale față de acestea.

Banca Mondială nu este complet independentă de Fondul Monetar Internațional avînd o funcție complementară. Fondul Monetar Internațional este în primul rînd creat pentru a ajuta țările la echilibrarea balanței lor de plăți, pentru a o menține în funcție.

Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare are scopul de a face împrumuturi pentru investiții. Acestea înseamnă finanțarea proiectelor pentru infrastructură, învățămînt, sănătate, cultură, industrii și agricultură.

— Banca Mondială pune condiții la împrumutarea banilor ?

— Noi împrumutăm pentru investiții. Desigur sînt anumite condiții pentru acordarea împrumuturilor. Noi acordăm împrumuturi numai pentru anumite obiective, banii fiind transferați pe măsură ce lucrul progresează. Uneori banii rămîn la noi un timp destul de îndelungat. Din cînd în cînd verificăm îndeplinirea obiectivelor. De exemplu eu am avut zece misiuni aici pentru supravegherea împrumuturilor în curs de desfășurare.

— Doriți să ne dați cîteva exemple de proiecte mari asistate de Banca Mondială în România?

— Avem patru proiecte în implementare :

1. Împrumuturi pentru asigurarea importurilor critice;
2. Proiectul pentru sănătate;
3. Proiectul pentru sprijinirea fermelor private;
4. Împrumutul de ajustare structurală.

Împrumutul de ajustare structurală este diferit de alte proiecte. Este foarte asemănător cu ceea ce face Fondul Monetar Internațional. Asigurăm bani pentru anumite programe de reformă, dar numai dacă se iau anumite măsuri, în domenii cum ar fi: politica de investiții, reforme comerciale, etc. Evident că nu este posibil să dezvoltăm anumite sectoare. Noi dorim să restructurăm sectoarele: agricultură, industrie, sănătate, învățămînt, piața muncii, transporturile, energia. Noi lucrăm în primul rînd în aceste sectoare, totul fiind integrat în cadrul economic.

— De cînd este România membră a Băncii Mondiale ?

— România este membră a Băncii Mondiale de 20 de ani.

— Ce moduri de împrumut folosește Banca Mondială și ce dobînzi practică ?

— Banca Mondială are două moduri de a împrumuta bani.

Pentru țările foarte sărace, adică pentru cele cu un venit sub 500 $/an și locuitor folosim banii Agenției Internaționale de Dezvoltare, pe care îi împrumutăm în condiții foarte avantajoase, uneori chiar fără dobîndă.

Pentru celelalte țări dobînda este de circa 7 la sută. Banca Mondială își folosește poziția foarte puternică de pe piața de capital pentru a împrumuta bani pe care apoi îi dă țărilor membre. Dacă România ar dori să obțină împrumuturi direct de pe piața de capital n-ar obține suma dorită iar dobînzile ar fi mult mai mari. Banca Mondială servește ca intermediar între țările membre și piața de capital. Țările cu economie puternică (S.U.A., Franța, Germania, Japonia etc.) au cote mai mari de participare decît țările mai puternic industria... tile, Banca Mondi... ternică pe piața de bancă nu poate da fal... vestiți în Banca Mondială. Există investitori pe piața de... care preferă profituri mai mici dar sigure.

Rolul Băncii Mondiale este diferit de cel al unor bănci particulare. Ne considerăm în primul rînd o instituție de dezvoltare, nu o bancă. Obiectivul nostru principal nu este profitul. Evident că trebuie să ne acoperim cheltuielile. Noi nu acționăm pentru a obține profit. Băncile normale încearcă să maximalizeze profitul. Uneori și noi avem profituri chiar substanțiale. În acele cazuri profitul îl dăm Agenției Internaționale de Dezvoltare.

Profiturile noastre provin din lichiditățile pe care le folosim în investiții pe termen scurt. În mod normal Banca Mondială împrumută pe termen între 15 și 20 ani. Rata dobînzii depinde de rata dobînzii la care obținem banii de pe piața de capital.

— Cum au evoluat relațiile Băncii Mondiale cu România ?

— Ultimul nostru împrumut în România înainte de Revoluție a fost cel din 1981. În perioada anilor '70, am făcut multe împrumuturi României. Pentru irigații și pentru centrale electrice. Datorită dorinței lui Ceaușescu de a plăti toate datoriile externe după 1981 relațiile noastre cu România au intrat într-o perioadă de eclipsă. Deși a rămas membră a Băncii Mondiale România a întrerupt împrumuturile în 1981 cînd a început să se izoleze. Primul nostru împrumut după Revoluție s-a acordat în 1991.

— Credeți că în viitorul apropiat România va depăși dificultățile economice de azi?

— Cred că da. România are un potențial ridicat. Nu există motive ca să nu se dezvolte.

— Care sînt resursele pentru dezvoltarea României ?

— România are un potențial agricol ridicat, are resurse naturale de energie, este bine localizată și are resurse umane foarte mari. În domeniul resurselor umane nu este o țară în curs de dezvoltare. Nivelul învățămîntului din România este foarte bun. Nu aveți încă o economie de piață dar aveți oameni destul de calificați pentru a o realiza. Cîndva, România a avut o economie bogată. Este mai ușor... întorci la ceva ce ai realiza... odată. Dificultățile economice ale României ar putea fi temporare. Pe termen scurt structura producției nu permite României să fie competitivă pe piața occidentală deoarece structura econo-

BANCA EUROPEANĂ PENTRU RECONSTRUCȚIE ȘI DEZVOLTARE

Ce este Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare ?

B.E.R.D. este o instituție internațională cu un capital de 10 miliarde E.C.U. Are 43 de țări membre. În Consiliul de Administrație al B.E.R.D sînt reprezentate și Comunitatea Economică Europeană și Banca Europeană de Investiții.

B.E.R.D. și-a început operațiile în aprilie 1991 la sediul său central din Londra

Care sînt obiectivele B.E.R.D. ?

Banca asigură sfaturi împrumuturi și garanții, echilibrate pentru investiții și datorii pentru sprijinirea tranziției spre democrație și economie de piață spre piața și pentru promovarea inițiativei private și antreprenoriale în țări ale Europei Centrale și de Est

Care sînt trăsăturile distinctive ale B.E.R.D. ?

Banca împrumută și investește numai pentru proiecte sau programe de investiții din țări ale Europei centrale și de răsărit

Banca este preocupată de promovarea instituțiilor democratice și a drepturilor omului în țările în care își desfășoară activitatea Banca este o combinație unică de bancă comercială și bancă de dezvoltare. Mai mult de 60% din fondurile băncii vor fi orientate spre întreprinderile din sectorul privat sau spre întreprinderile de stat în care sînt implementate programe de trecere în proprietate și control privat.

Cel mult 40% din fonduri vor fi acordate pentru infrastructura publică sau alte proiecte.

Angajamentul B.E.R.D. de a îmbunătăți mediul înconjurător face parte din operațiile Băncii. Banca furnizează fonduri conform principiilor bancare și de investiții.

Ce fel de proiecte încearcă să finanțeze B.E.R.D. ?

B.E.R.D. caută proiecte care să contribuie la

— dezvoltarea sectorului privat ;
— implementarea privatizării întreprinderilor proprietate de stat ;
— încurajarea investițiilor străine directe ;
— crearea și consolidarea instituțiilor financiare ;
— restructurarea sectorului industrial ;
— crearea unei infrastructuri moderne pentru dezvoltarea sectorului privat și tranziția la economia de piață ;
— promovarea întreprinderilor mici și mijlocii ;
— îmbunătățirea mediului înconjurător.

Care sînt criteriile folosite de Bancă pentru evaluarea cererilor de împrumuturi sau investiții ale întreprinderilor private sau privatizabile ?

Banca cere întreprinderilor private sau privatizabile să aibă sponsori sau parteneri puternici și planuri de afaceri credibile care să demonstreze :

— produse sau servicii cu perspective solide pe piață ;
— investiții importante de capital, de către sponsorii proiectului ;
— tehnologie de nădejde ;
— protejarea mediului înconjurător ;
— o îmbunătățire a competitivității ;
— un profit ridicat al noilor investiții ;
— viabilitatea financiară globală a întreprinderii.

Finanțarea

Banca are un capital subscris inițial de 10 miliarde ECU (aproximativ 12 miliarde $).

Banca oferă toată gama de finanțare de pe piață incluzînd :

— împrumuturi cu maturitate finală maximă de 10 ani pentru întreprinderile comerciale și de 15 ani pentru proiectele destinate infrastructurii ;
— garanții și subscripții.

Banca nu asigură garanții pentru credite de export și nici nu-și asumă activități de asigurare. Împrumuturile se fac în mod obișnuit în valută convertibilă sau într-o anumită valută și în mod normal Banca nu acceptă risc valutar la returnarea fondurilor.

Împrumuturile băncii pentru întreprinderile comerciale au loc fără garanții guvernamentale și au o dobîndă comercială care reflectă riscurile inerente.

De obicei banca își limitează finanțarea la 35% din capitalul comercial total al întreprinderii care împrumută.

Banca nu face împrumuturi directe mai mici de echivalentul a 5 milioane ECU. Pentru împrumuturi mai mici Banca folosește intermediari financiari locali.

Condiții

Rata dobînzii Băncii este peste nivelul pieței (LIBOR). Împrumuturile pot fi cu dobîndă variabilă sau cu dobîndă fixă depinzînd de anumite trăsături caracteristice ale împrumutului.

Banca poate asigura finanțarea acțiunilor cu dobîndă variabilă unde acestea reprezintă un instrument ce permite tranzacții care altfel nu ar obține finanțare. Investițiile în acțiuni cu dobîndă variabilă trebuie să asigure Băncii perspectiva recuperării fondurilor pe termen mediu și la un preț adecvat. Banca nu-și asumă rolul sau responsabilitatea directă a conducerii întreprinderilor.

Condițiile cerute de Bancă reflectă în primul rînd riscurile corespunzătoare întreprinderilor din țara respectivă și mai puțin încrederea acordată partenerilor.

În operațiile sale financiare Banca cere companiilor pe care le finanțează

...au a fost construită pe
...de eficiență economică.
**...sînt punctele slabe ale e-
...românești ?**
...venirea economică și industri-
...a grea și ineficientă.
...e ar trebui făcut ?
Unele întreprinderi din anu-
mite industrii vor trebui închise. Este mai eficient din punct de vedere economic să plătești oamenii care lucrează în anumite întreprinderi și să îi ții acasă decît să menții în funcție acele întreprinderi. Toate celelalte întreprinderi trebuie restructurate și mare parte din economie trebuie privatizată. Nu toate întreprinderile pot fi privatizate. Nimeni nu dorește să cumpere o întreprindere nerentabilă, și care nu poate fi rentabilizată.

Unul din principalele obstacole în calea unei creșteri economice rapide îl constituie sistemul producției industriale care trebuie ajustat. Acest proces este foarte dureros din punct de vedere social deoarece oamenii din multe întreprinderi își vor pierde slujbele și vor trebui să-și găsească altele. Nici din punct de vedere politic acest proces nu este ușor.

Baza industrială puternică construită cu mari eforturi nu-și poate vinde produsele pe piața mondială deoarece este neeficientă.

Astăzi, mai mult de 50 la sută din produsul național al României provine din industrie. În țările occidentale circa 40 la sută provine din industrie, circa 40 la sută din servicii și 15—20 la sută din agricultură. Contribuția industriei este mai mare în România chiar și față de țările est-europene.

O altă particularitate a României o constituie neobișnuit de marea diversitate a activităților însoțită de lipsa de concentrare asupra lucrurilor care ar putea fi făcute bine. Tot caracteristic României este integrarea verticală a lanțului de producție. Dacă în lanț sînt cîteva întreprinderi slabe, acestea afectează tot lanțul.

România are o bază agricolă solidă. Și aici pe termen scurt sînt multe probleme de rezolvat. România a fost odată mare producător agricol și ar putea deveni din nou. E nevoie însă de timp pentru a realiza infrastructura necesară activității țăranilor.

România are un potențial economic foarte puternic. În multe privințe are o economie pe care se poate conta mai mult decît pe aceea a altor țări est-europene. Îi lipsește însă experiența în domeniul antreprenorial și al pieței libere.

România are posibilități de creștere economică în următorii 5 ani mult mai mari decît cred mulți români.

OCTAVIAN NUȚĂ ■

CASA DE ECONOMII ŞI CONSEMNAŢIUNI DIN ROMÂNIA

Instituție centrală de stat cu personalitate juridică a avut și are ca obiect de activitate atragerea, păstrarea și fructificarea sumelor temporar disponibile ale persoanelor fizice și juridice prin mijloace și tehnici specifice.

Obiectul de activitate al Casei de Economii și Consemnațiuni

- Atragerea spre fructificare a economiilor bănești ale populației, în care scop stabilește instrumente și forme de economisire.
- Operațiuni pentru organizații și alți titulari care își păstrează disponibilități bănești în conturi la C.E.C.
- Încasarea de impozite și taxe pentru bugetul de stat și alte instituții de stat.
- Efectuarea de operațiuni privind consemnările.
- Acordarea de împrumuturi pe termen scurt, mediu și lung societăților bancare și populației
- Operațiuni cu titluri de stat.
- Plasamente pe piața financiar-bancară.
- Efectuarea de operațiuni în mandat pe bază de convenții.
- Realizarea altor operațiuni bancare și financiare, potrivit reglementărilor legale.

INSTRUMENTE puse la dispoziția populației :

● Libretul de economii cu dobîndă la vedere.

Depunerea minimă pentru care se emite acest tip de libret este de 500 de lei. Libretul respectiv se poate emite nominal sau la purtător.

Asupra depunerilor efectuate pe libretele de economii cu dobîndă la vedere, pot dispune pe lîngă titularii libretelor și alte persoane pe care le stabilesc aceștia în virtutea dreptului de a împuternici.

Libretele de economii cu dobîndă la vedere se emit de toate unitățile proprii C.E.C. și de cooperativele de credit autorizate

Operațiunile ulterioare de depuneri și de restituiri se efectuează la unitățile C.E.C. precum și la oficiile poștale și cooperativele de credit autorizate.

● Libretul de economii cu depuneri pe termen.

Depunerile pe libretele de economii pe termen se fac pentru o perioadă de păstrare la C.E.C. de cel puțin un an. În cazul în care banii se retrag înainte de împlinirea termenului de un an, nu se acordă dobîndă.

Libretele de economii cu depuneri pe termen de cel puțin un an se emit de unitățile C.E.C., și cooperativele de credit autorizate.

Operațiile de restituiri se efectuează la unitățile C.E.C. precum și la oficiile poștale și cooperativele de credit autorizate

● Contul curent personal

Contul curent personal se deschide la cererea persoanelor majore, la orice sucursală sau filială din țară

Din conturile curente personale se pot efectua plăți periodice prin viramente pentru plata abonamentelor telefonice, de radio și televizor, consumului de energie electrică și de gaze naturale, impozitelor, chiriei, primelor de asigurare precum și pentru alte plăți care privesc pe titularii de conturi.

Titularii de conturi pot solicita unităților unde își desfășoară activitatea să li se vireze, pe bază de consimțămînt scris parțial sau integral, salariul lunar în contul curent personal.

Pentru efectuarea de restituiri în numerar, titularul poate indica și alte două unități C.E.C. în afara celei la care este deschis contul

La deschiderea contului fiecărui titular i se pune la dispoziție un carnet de cecuri obișnuit sau, dacă dorește și un carnet de cecuri cu sumă limitată, care pot fi folosite pentru efectuarea de plăți în numerar sau prin virament din cont.

● Obligațiunile C.E.C. cu cîștiguri

Avantajul specific al acestui instrument de economisire îl constituie cîștigurile care revin deținătorilor prin tragerile la sorți lunare din ultima zi lucrătoare a fiecărei luni)

Obligațiunile C.E.C. sînt emise în valori de 200 de lei și se procură cu ușurință, prin simpla cerere verbală, de la orice unitate proprie C.E.C.

Este important de reținut că în primele zece zile ale fiecărei luni și în tot cursul lunii octombrie a fiecărui an obligațiunile se procură la valoarea nominală de 200 de lei, cu 203 lei în decada a doua a fiecărei luni și cu 205 lei în ultima decadă a lunii.

Deținătorii care doresc să păstreze obligațiunile în siguranță pot solicita sucursalelor și filialelor să păstreze în depozit obligațiunile cumpărate contra unui comision în funcție de valoarea obligațiunilor aflate în păstrare și de durata păstrării acestora.

Aspecte ale activității în anul 1992

- Activul și pasivul bilanțului 570 miliarde lei.
- Atragerile de economii au înregistrat ritmuri înalte de creștere, îndeosebi după 1 mai 1992 cînd s-a dublat dobînda la depunerile pe termen:

— depuneri 345,7 miliarde lei;
— creștere de sold 145,6 miliarde lei;
— soldul general al economiilor 389,8 miliarde lei.

- La 31 decembrie 1992 soldul mediu al economiilor pe locuitor a fost 16 812 lei, în creștere cu 6 307 lei, față de anul precedent, din care mediul urban 21 679 lei și mediul rural 7 523 lei.
- Plasamentele în credite de refinanțare bancare și populației pentru locuințe de 231,7 miliarde lei.
- Rețeaua CEC este compusă din 2 537 de unități, din care: 42 sucursale, 42 filiale și 2 453 agenții.

Cei 12 082 de salariați CEC au efectuat 409,1 milioane operații revenind 30 817 operații pe an, pe salariat.

- La finele anului au existat 24,3 milioane librete (conturi) active, la care s-au acordat 91,8 miliarde lei dobînzi și stimulări.
- S-a asigurat servirea a 58 032 organizații titulare de cont la C.E.C.
- S-au încasat impozite și taxe pentru bugetul de stat în valoare de 21 028,9 mil. lei.

Casa de Economii și Consemnațiuni acordă la depunerile populației, pe instrumentele de economisire, următoarele dobînzi:

- 18 la sută la depunerile pe libretele de economii cu dobîndă la vedere ;
- 50 la sută la libretele de economii cu depuneri pe termen de cel puțin un an; în cazul nerespectării termenului nu se acordă dobîndă,
- 13 la sută la obligațiunile CEC cu cîștiguri; întreaga dobîndă se atribuie sub formă de cîștiguri în numerar prin trageri la sorți lunare;
- 18 la sută la depunerile în conturile curente personale și pe carnetele de cecuri cu sumă limitată.

Ponderea în total a economiilor depuse pe termen reprezenta 65,3 la sută la finele anului 1992

...să fie asigurate pentru riscurile obișnuite. Nu cere protecție pentru riscul politic sau pentru lipsa de convertibilitate.

Cooperarea cu alte instituții financiare

Fiind o instituție internațională B.E.R.D. este constituită printr-un tratat între guvernele și instituțiile membre inclusiv cele din țările în care operează. Tratatul îi asigură o protecție corespunzătoare a investițiilor. Banca are acordul formal al guvernelor membre că nu vor impune restricții în rambursarea împrumuturilor, dobînzilor, dividendelor sau altor obligații.

Condițiile de finanțare de către B.E.R.D. sînt gîndite să-i permită să coopereze atît cu instituțiile financiare internaționale cît și cu instituțiile publice sau private.

Banca este capabilă să mobilizeze fonduri suplimentare fie în momentul finanțării inițiale fie ulterior prin vînzarea participării la împrumuturile Băncii, unor finanțatori privați. Aceștia beneficiază de protecția Băncii. Dacă alte bănci participă împreună cu B.E.R.D. la finanțarea inițială acestea pot să-și impună propriile condiții, pentru fondurile împrumutate.

Cum tratează Banca Comercială cererile de împrumut

Cererile de finanțare trebuie trimise direct sau prin intermediari autorizați.

În evaluarea cererilor Banca Comercială se bazează pe valoarea profesională, abilitatea de structurare a creditelor și pe cunoștințele specializate privind țările în care operează.

Abordarea cererilor este comercială, implicînd evaluarea completă a meritelor proiectelor. În condiții normale angajarea fermă a Băncii se face în termen de două luni de la primirea informațiilor complete privind proiectul. Datele trimise Băncii rămîn strict confidențiale.

Evaluarea meritelor și riscurilor proiectelor se face împreună cu sponsorii.

Cum tratează Banca de Dezvoltare solicitările din partea autorităților locale, instituțiilor financiare și ale altor agenții din sectorul public

Cererile de finanțare trebuie adresate Băncii, de preferat de către autoritatea guvernamentală sau publică ce sponsorizează proiectul. Proiectele vor fi evaluate de către personalul Băncii de Dezvoltare ținînd seama de strategia acceptată pentru țara respectivă. Propunerile sînt evaluate din punct de vedere financiar, economic, tehnic și al mediului înconjurător.

Banca de Dezvoltare oferă asistență în următoarele domenii :

— servicii de consultanță ;
— identificarea, pregătirea și finanțarea proiectelor în sectoarele infrastructurii fizice și financiare ;
— mobilizarea unei finanțări suplimentare din surse publice sau private ;
— sprijinirea implementării proiectelor, inclusiv a aprovizionării

Banca evaluează impactul proiectelor finanțate în mediul natural.

Banca este în contact cu o paletă largă de consultanți și experți financiari ce acționează în Europa centrală și răsăriteană și care pot să-i aducă în atenție întreprinderi și proiecte viabile.

OCTAVIAN NUȚĂ ■

CHEMICAL BANK BUCHAREST BRANCH

CHEMICAL BANK

ADDRESS: B-dul Republicii, no. 16, sector 3, Bucuresti
TELEPHONE: 312.13.92 312.04.70 312.27.09
312.03.25 312.35.84 312.19.88
FAX: 312.10.76
TELEX: 11572

MANAGEMENT

Thomas J. Butler: Vice President and General Manager
Mihail Dogioiu: Deputy Manager
Nicolae Dănilă: Associate
Radu Deac: Associate

FINANCIAL HIGHLIGHTS 1992

Audited and certified by PRICE WATERHOUSE NEW YORK

Net Interest Income	$4,598 million
Provision for Losses	$1,365 million
Noninterest Revenue	$3,026 million
Noninterest Expense	$4,930 million
Net Income	$1,086 million
Loans	$82,000 million
Assets	$139,700 million
Deposits	$94,200 million
Common Stockholders Equity	$8,000 million
Stockholders' Equity	$9,900 million
Common Stockholders' Equity to Assets	5.7%
Total Stockholders' Equity to Assets	7.1%
Tier I Leverage	6.6%
Tier I Risk-Based Capital Ratio Under 1992 Guidelines (4.00% Required)	7.2%
Total Risk-Based Capital Ratio Under 1992 Guidelines (8.00% Required)	11.3%

Înființată în 1829, la New York, Chemical Bank și-a deschis sucursala din România în 1974. Cele trei mari domenii în care sîntem interesați sînt: finanțarea comerțului (prin tradiție), sprijinirea importurilor și exporturilor românești și, în fine, lărgirea clientelei noastre din această regiune (atît în sectoarele bancar și energetic, pentru noi tradiționale, cît și în alte sectoare, în colaborare cu firme particulare sau, încă, de stat). Anticipăm ca, în următorii doi ani, piața interbancară din România, prin tot ce poate ea să însemne, va fi mult mai activă. Vrem să jucăm un rol semnificativ în evoluția acestei piețe, implicîndu-ne tot mai activ în dezvoltarea sa. Deocamdată, sîntem „cenzurați" de lipsa unor instrumente de credit veritabile. Sîntem preocupați de extinderea activităților financiare de corporație, iar legăturile noastre cu industriile din România și cu principalele companii furnizoare din lume ne permit să sperăm că vom reuși finanțarea unor proiecte majore de modernizare în transporturi, energetică și chimie. Urmărim să cultivăm toate posibilitățile de privatizare, bazîndu-ne pe o vastă experiență în domeniu; CBC a participat la privatizarea companiilor de apă și electricitate din Marea Britanie, Spania, Mexic și Venezuela, precum și în mai multe țări din Asia. Putem acorda asistență în revizuirea și definitivarea strategiilor de privatizare, ne putem lansa în căutarea unor investitori străini care să-și „injecteze", sub diferite forme, capitaluri disponibile în România.

BANC POST S.A.

ROMÂNIA
BANC POST S.A.
societate comercială

ADRESA: Bd. Libertății nr. 12, sector 4, București
TELEFON: 312.27.72; 400.14.31
FAX: 400.13.62
TELEX: 10729 bancp r

PREȘEDINTE: ELENA PETCULESCU

VICEPREȘEDINTE: MARIA MARCOCI
OCTAVIAN BARITZ

CONSILIER: CONSTANTIN OPREANU

DIRECTORI:
- Alexandru Lache — Dir. Studii și Marketing
- Nicolae Cojocea — Dir. Conturi curente, tezaur și casierie
- Adrian Anescu — Dir. Credite și Scont
- Aurel Nitu — Dir. Organizare, Personal, Salarizare, Social
- Mihai Tarălungă — Dir. Economică
- Ion Tănase — Dir. Contabilității Generale
- Zoe Ghinescu — Dir. Operațiunii Valutare
- Gabriela Mogoiu — Dir. Administrativă
- Daniel Stifter — Dir. Trezorerie și Titluri
- Ion Ciobănescu — Dir. Dezvoltare

SERVICIUL RELAȚII INTERNAȚIONALE — Marian Bordea

Dobînzile acordate de BANC POST S.A. pentru disponibilitățile în devize convertibile sînt următoarele:

LA VEDERE		LA TERMEN (peste un an)	
dolari S.U.A. ($)	3,0	dolari S.U.A. ($)	4,0
mărci germane (D.M.)	1,0	mărci germane (D.M.)	2,0
franci elvețieni (SFr)	1,0	franci elvețieni (SFr)	2,0
lire sterline (£)	3,5	lire sterline (£)	4,0

Plafonul minim pentru funcționarea unui cont valutar este echivalent a 100 dolari.

Capitalul social al băncii, de 900 milioane lei, este deținut integral de statul român.

Banc Post S.A. este concepută și organizată pe profilul unei bănci de tip universal, efectuînd atît operațiuni specifice unei bănci comerciale, cît și operațiuni caracteristice unei bănci de economii.

Numărul salariaților băncii este de cca 1000 persoane (personal executiv + personal de conducere).

Rezultatele financiare ale băncii indică un profit brut realizat la sfîrșitul anului de 489 milioane lei.

Capitalul social vărsat al băncii este de 450 milioane lei. La acesta se adaugă fondul de rezervă de 97,8 milioane lei.

Deocamdată, în cadrul capitalului suplimentar, **BANC POST S.A.** are constituit fondul de risc de 62,1 milioane lei.

Potrivit ultimelor rezultate și angajamente financiare, coeficientul de capitalizare al băncii este de 8,5.

În cadrul serviciilor și operațiunilor bancare, **BANC POST S.A.** asigură:

- credite de consum și trezorerie
- emiteri de scrisori de credit și garanție
- deschideri de acreditive, incasouri și arbitraj valutar
- operațiuni cu instrumente de economii pentru populație (carnete de economii la vedere și la termen, carnete de cont curent personal, carnete de economii cu sumă fixă și dobîndă).

Nivelul dobînzilor, comisioanelor și tuturor celorlalte speze bancare este stabilit în funcție de fluctuațiile înregistrate pe piața financiar-bancară și de condițiile de negociere cu partenerii noștri.

BANC POST S.A. derulează operațiunile specifice bancare prin 41 de sucursale, iar cele de economii pentru populație atît prin sucursalele proprii, cît și prin cele 3.000 de oficii poștale aparținînd Regiei Autonome Poșta Română.

Principalii parteneri ai **BANC POST S.A.** sînt REGIA AUTONOMĂ POȘTA ROMÂNĂ și ROM TELECOM

După un an de funcționare, **BANC POST S.A.** înregistrează peste 10.100 titulari de conturi.

Totalul creditelor acordate de către **BANC POST S.A.** este de cca. 7,5 miliarde lei în medie pe lună. Aceste credite sînt orientate într-o mare măsură către agenții privatizați. **BANC POST S.A.** acordă de preferință credite pe termen scurt, pe baza garanțiilor mobiliare și imobiliare, tuturor categoriilor de agenți economici, indiferent de domeniul în care își desfășoară activitatea.

BANC POST S.A. este membră a Asociației Române a Băncilor, organism cu atribuții de colaborare și consultanță interbancare, vizînd cadrul legislativ și organizatoric al sistemului financiar-bancar din România.

Politica de rentabilizare a băncii se bazează în principal pe lărgirea gamei de servicii bancare la un înalt grad de calitate și profesionalism, precum și o dezvoltare a prestațiilor în mediul rural.

În cadrul proceselor de decizie ale băncii, elementele de risc nu sînt acceptate. **BANC POST S.A.** avînd responsabilitatea gestionării unei părți a resurselor statului și economii ale populației, astfel încît prudența și profitabilitatea, fie ea și minimă, sînt principalele criterii de apreciere și decizie.

BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ S.A.

70348 Bucureşti, Bd. Republicii nr. 14, Telefon 615.75.60, Telex 10893, 10938, 11994 BCROM

BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ — S.A. — este o societate comercială cu tradiţie în istoria sistemului bancar din România, care a reapărut în economia românească la 1 decembrie 1990, prin preluarea operaţiunilor comerciale efectuate de Banca Naţională a României.

Banca dispune de o reţea cu peste 180 unităţi operative, care sînt întotdeauna la dispoziţia clienţilor săi, oferind servicii de calitate, indiferent de sectorul în care aceştia îşi desfăşoară activitatea sau de localitatea de reşedinţă.

BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ — S.A. — efectuează toată gama serviciilor bancare, dintre care se menţionează:

— primeşte depozite în lei sau valută, la vedere sau la termen de la persoane fizice sau juridice, pentru care banca bonifică dobînzi avantajoase;

— acordă credite în lei sau valută pe termen scurt cu rambursarea pînă la 12 luni pentru activitatea de aprovizionare, producţie, desfacere, prestări servicii, etc.;

— acordă credite pe termen mediu cu rambursare pînă la 5 ani şi pe termen lung cu rambursare pînă la 25 ani;

— primeşte şi emite garanţii pentru angajamentele de plată în ţară sau străinătate pentru clienţii săi şi în favoarea acestora;

— efectuează operaţiuni de încasări şi plăţi în lei sau în valută;

— efectuează operaţii de schimb valutar;

— efectuează operaţii de arbitraje pe pieţele monetare;

— acordă asistenţă în materie financiară, juridică şi patrimonială;

— efectuează şi alte operaţii din gama largă a serviciilor bancare.

Printre avantajele oferite de Banca Comercială Română — S.A. — clienţilor săi, se pot enumera:

— asigurarea de servicii bancare competitive şi rapide;

— posibilitatea de a oferi informaţii economice şi financiare utile;

— protecţia şi fructificarea capitalurilor în scopul obţinerii de profit.

BĂNCILE LA CARE AVEM CONTURI CURENTE DE CORESPONDENT

1. Barclays Bank Plc., Londra
2. Lloyds Bank Plc., Londra
3. Creditanstalt, Viena
4. Oberbank, Linz
5. Girocredit, Viena
6. Raiffeisen Zentralbank, Viena
7. Bank Generale Brussels
8. Bank Brussels Lambert, Brussels
9. Den Danske Bank, Copenhaga
10. Union Bank of Switzerland, Zurich
11. Swiss Bank Corporation, Zurich
12. Postipankki Bank Ltd., Helsinki
13. BFCE, Paris
14. Banque National de Paris
15. Banque Franco-Roumanine, Paris
16. Credit Lyonnais, Paris
17. Deutsche Bank AG, Frankfurt
18. Frankfurt Bukarest Bank, Fr.
19. BHF Bank, Frankfurt
20. Bankers Trust GmbH, Frankfurt
21. Commerz Bank AG, Frankfurt
22. Dresdner Bank AG, Frankfurt
23. American Express Bank, Frankfurt
24. Sudwestdeutsche Landesbank, Mannheim
25. Banca Commerciale Italiana, Milano
26. Banca Italo-Romena, Milano
27. Den Norske Bank, Oslo
28. ING Bank, Amsterdam
29. ABN — AMRO Bank, Amsterdam
30. Banco Exterior de Espana, Madrid
31. Svenska Handelsbanken, Stockholm
32. National Australia NZ, Auckland
33. Tha Bank of Tokyo
34. Royal Bank of Canada, Toronto
35. The Toronto Dominion Bank TR.
36. Citibank, New York
37. American Express Bank NY
38. Bankers Trust Co. NY
39. Standard Bank of South Africa, Joahhnnesburg
40. The Saudi British Bank, Jeddah

BĂNCI CU SEDIUL ÎN ROMÂNIA

41. Chemical Bank, Bucharest
42. Societe Generale
43. Misr Romanian Bank
44. Banca Română de Comerţ Exterior

UNITĂŢI ALE BĂNCII COMERCIALE ROMÂNE

Alba	Sucursală Alba Iulia — 6 filiale şi 3 agenţii	096/81.10.20
Arad	Sucursală Arad — 1 filială şi 5 agenţii	0906/35.663
Argeş	Sucursală Piteşti — 2 filiale	0976/22.107
Bacău	Sucursală Bacău — 4 filiale	093/12.56.65
Bihor	Sucursală Oradea — 3 filiale	099/11.29.19
Bistriţa Năsăud	Sucursală Bistriţa — 2 filiale	0990/22.368
Botoşani	Sucursală Botoşani — 3 filiale şi 2 agenţii	0985/31.813
Braşov	Sucursală Braşov — 1 filială şi 4 agenţii	092/14.45.36
Brăila	Sucursală Brăila — 1 filială şi 1 agenţie	094/61.55.71
Buzău	Sucursală Buzău — 1 filială	0974/45.360
Caraş-Severin	Sucursală Reşiţa — 5 filiale	0964/11.842
Călăraşi	Sucursală Călăraşi — 1 filială	0911/15.357
Constanţa	Sucursală Constanţa — 2 filiale	0916/1.76.86
Covasna	Sucursală Sf. Gheorghe — 2 filiale şi 1 agenţie	0923/13.505
Cluj	Sucursală Cluj — 2 filiale şi 2 agenţii	095/11.85.83
Dîmboviţa	Sucursală Tîrgovişte — 4 filiale	092/61.23.76
Dolj	Sucursală Craiova — 2 filiale	094/11.40.47
Galaţi	Sucursală Galaţi — 1 filială şi 1 agenţie	093/41.59.37
Giurgiu	Sucursală Giurgiu	0912/11.690
Gorj	Sucursală Tg. Jiu — 2 filiale	0929/14.018
Harghita	Sucursală Miercurea Ciuc	0958/11.149
Hunedoara	Sucursală Deva — 5 filiale	0956/16.480
Ialomiţa	Sucursală Slobozia — 2 filiale şi 3 agenţii	0910/16.977
Iaşi	Sucursală Iaşi — 1 filială şi 1 agenţie	0981/47.260
Maramureş	Sucursală Baia Mare — 2 filiale şi 2 agenţii	099/41.38.81
Mehedinţi	Sucursală Turnu Severin — 3 filiale	0978/16.003
Mureş	Sucursală Tg. Mureş — 5 filiale	0954/24.592
Neamţ	Sucursală Piatra Neamţ — 3 filiale	093/61.23.49
Olt	Sucursală Slatina — 3 filiale	094/42.22.00
Prahova	Sucursală Ploieşti — 3 filiale şi 2 agenţii	097/12.65.30
Satu Mare	Sucursală Satu Mare — 2 filiale	099/71.56.92
Sălaj	Sucursală Zalău — 2 filiale şi 3 agenţii	099/61.70.42
Sibiu	Sucursală Sibiu — 3 filiale şi 1 agenţie	092/41.61.62
Suceava	Sucursală Suceava — 7 filiale şi 2 agenţii	0987/14.245
Teleorman	Sucursală Alexandria — 2 filiale	091/31.40.09
Timiş	Sucursală Timişoara — 4 filiale	096/13.06.62
Tulcea	Sucursală Tulcea — 1 filială	0915/15.364
Vaslui	Sucursală Vaslui — 3 filiale	0983/12.280
Vîlcea	Sucursală Rm. Vîlcea — 1 filială	0947/15.034
Vrancea	Sucursală Focşani	0939/17.762
Municipiul Bucureşti	Sucursală Bucureşti — 6 filiale şi 1 agenţie	01/61.30.538

BANKCOOP

Societate bancară pe acțiuni, cu caracter privat.
Capital subscris și vărsat: 2,5 miliarde lei.
Profit brut: 558 milioane lei/31.12.1991; 3.161 milioane lei/31.12.1992
Președinte: ALEXANDRU DINULESCU
Vicepreședinți: AUREL IOSIF, ALEXANDRU GHIBA
Adresa sediul central: București — str. Ion Ghica, nr.13, sect.3
Sucursale și filiale în țară: 120

— **Principalii acționari:**

■ Cooperația de consum: 1.200 milioane lei

■ Cooperația de credit: 500 milioane lei

■ Alte organizații și agenți economici cu capital particular, mixt sau de stat, precum și persoane fizice: 800 milioane lei;

Număr de clienți permanenți ai băncii: 67.147.

Număr salariați: 2.450 la 31.12.1992 în toată rețeaua.

Rata de recuperare a activelor (ponderea profitului brut în total active): 1,28% în 1991, 3,66% în 1992.

Rata profitului raportat la capital: 22,3% în 1991, 126,4% în 1992.

Capitalul primar plus rezervele legal constituite: 6.709 milioane lei, din care:

— capital social: 2.500 milioane lei

— fond de rezervă: 1.104 milioane lei

— fond de risc: 1.124 milioane lei

— alte fonduri: 1.891 milioane lei

În anul 1992, BANCA DE CREDIT COOPERATIST S.A. — **BANKCOOP** — a fost una din cele 4 bănci comerciale din țara noastră audiate, pentru activitatea anului 1991, de către o echipă de specialiști din cadrul Asistenței tehnice pentru Reformă economică în România.

Acțiunea s-a desfășurat conform programului PHARE, pe bază de licitație internațională, de către firma de consultanță CARL BRO INTERNATIONAL S/A din Danemarca, în colaborare cu RABO INTERNATIONAL ADVISORY SERVICES S.V. din Olanda.

BANKCOOP are în curs de realizare un sistem de telecomunicații care va lega, în cadrul unei rețele, toate sucursalele băncii. Se folosesc, în prezent, modemuri și linii telefonice comutate, dar se au în vedere, ca soluții de viitor conectări la o rețea de X25 sau chiar o rețea proprie de comunicații prin satelit.

Legăturile internaționale se realizează pe baza unui sistem MICRO CASH care oferă posibilitatea transferurilor de fonduri către și de la băncile corespondente din întreaga lume.

Banca acordă credite tuturor categoriilor de agenți economici, indiferent de forma de proprietate, autorizați să desfășoare activități economice în România.

Creditele se acordă pe obiect, banca rezervîndu-și dreptul de control în legătură cu utilizarea creditului în scopul în care a fost acordat. Creditele se acordă pentru:

— activități de producție;
— prestări servicii;
— comerț;
— investiții;
— dotări etc.

Pe categorii de agenți economici, creditele acordate în 1992 se localizează astfel:

— regii autonome și societăți cu capital de stat: 5,6%

— organizații și societăți comerciale ale cooperației de consum: 24,5%

— societăți comerciale cu capital particular: 57,5%

— producători individuali și alte persoane fizice: 12,4%

Dobînzile practicate de bancă sînt negociabile cu clienții, în limitele aprobate de consiliul de administrație, nivelul acestora fiind determinat de taxa scontului stabilită de Banca Națională, precum și nivelul dobînzii practicate de instituțiile financiare de la care banca contractează împrumuturile de refinanțare.

Comisioanele și celelalte speze bancare practicate de **BANKCOOP** sînt la nivelul celor practicate de celelalte bănci concurente.

Profitul net obținut în anul 1991, în sumă de 558,5 milioane lei, a fost repartizat cu următoarele destinații:

— Constituirea fondului de investiții 313,5 milioane lei.

— Plata dividendelor: (14%) 200,0 milioane lei.

— Acordarea de prime din beneficii salariaților: (6%) 33,0 milioane lei.

— Susținerea unor acțiuni sociale, culturale, sportive, propagandă, învățămînt: 10,0 milioane lei.

— Remunerarea membrilor consiliului de administrație, a comisiei de cenzori și a altor persoane care au sprijinit organizarea și dezvoltarea rapidă a activității băncii: 2,0 milioane lei.

„Orice bancă adevărată există din încredere, se dezvoltă pe încredere"

Banca Renașterea Creditului Românesc S.A.
CREDIT BANK
Romanian-American Bank
Bucarest 70, J.L. Calderon Street
Phone 615 26 53
615 88 15
Fax 312-18 60 Telex 10610

Un interviu cu MARCEL IVAN, Președinte CREDIT BANK

Domnule președinte, cei care intră pentru prima oară într-o bancă se simte copleșit de măreția ușii principale. Probabil că mărimea și în general vorbind, senzația de monumentalitate, de soliditate fac parte din regia relației bancă-public. La RENAȘTEREA CREDITULUI ROMÂNESC S.A. ușile sînt toate noi și au dimensiuni rezonabile. E tot o chestiune de regie?

— Clădirea aceasta, din Jean Louis Calderon, 70, am cumpărat-o așa cum e, iar acum o renovăm, ca să funcționeze conform cu planurile noastre. Cînd am numit banca „Renașterea creditului", ne-am gîndit și la reconstruirea sentimentului de încredere între oameni. Așa spune cuvîntul credit: încredere.

— Clădirea nu e a statului?

— Nu, e proprietatea băncii, a acționarilor. Aceasta nu e o bancă de stat, ci una privată. Și fiindcă am început dialogul amintind de ușa băncii, trebuie să știți că povestea noastră începe cu o ușă trîntită. Am o experiență în bănci de peste douăzeci și cinci de ani. Știți cum a fost în primele zile după revoluție: femeia de serviciu hotăra cine e bun și cine nu. Am lucrat un timp ca director general pentru credite la prima bancă privată înființată după revoluție — pe scheletul CENTROCOOP. Relațiile erau de asemenea natură încît trebuia să stai mereu la o ușă. Nu e în felul meu de a fi. Povestea cu ușa a fost așa: nu s-a trîntit ușa după mine, eu am fost cel care a plecat trîntind o ușă. Orice început trebuie să fie clar, hotărît, bazat pe relații deschise, cordiale între oameni.

— Și astfel ați decis înființarea unei bănci?

— Aceasta e o bancă făcută de un grup de prieteni. Noi am dat o interpretare aparte „Coloanei infinitului" — adoptată ca siglă pentru CREDIT BANK. În România, cînd vrei să faci ceva, ba ți se permite, ba ești gîtuit de o lege, de un eveniment sau de o normă. Și tot așa, la infinit. Trebuie însă să avem încredere: în noi înșine, în cei care vin la noi. O dovadă că am mizat corect pe încredere e chiar faptul că existăm, că deschidem noi sucursale și agenții prin care în țară, clienții noștri reușesc în afaceri.

— În ce direcție merg creditele pe care le acordați?

— În toată societatea. În toată țara. Nu sîntem o bancă specializată. Aveam un capital de 3,5 miliarde lei, cînd ne-am înființat, în decembrie, 1991. Capitalul va fi considerabil mai mare. Nu sîntem o bancă mare, dar avem, cum se spune, substanță. Repet, cei care am fost primii am devenit și primii acționari. Cu sume modice, de ordinul zecilor de mii. Statul nu e amestecat. E drept, facem afaceri și cu unele societăți cu capital de stat, dar noi, ca instituție, sîntem bancă privată.

— Cum se ajunge la miliard?

— Fiecare din noi avea un prieten, pe care putea să-l abordeze pe tema încrederii. Ai încredere în mine.? Hai să vorbim, să organizăm, să înființăm o bancă.

— O bancă adevărată e o problemă de încredere?

— Neapărat. În toată lumea. În străinătate, oferi creditul privind în ochii clientului. La noi, e nevoie încă de garanții. Situația nu-l de o asemenea natură încît e de ajuns să privești doar în ochii clientului și să analizezi propunerea de afacere pe care el o prezintă. Experiența impune, în multe cazuri, să realizăm pe loc cu ce fel de om avem de-a face. Trebuie să mergi și pe fler. După douăzeci și cinci de ani de muncă în domeniul bancar ești cunoscut de mulți oameni, cunoști mulți oameni. Dintre aceștia, o bună parte preferă să meargă pe mîna ta, tocmai pentru că a lucrat și înainte bine cu tine. De aceea, multe societăți cu capital public — spre exemplu „Romcereal" — au venit spre noi cu toată încrederea. De asemenea, „Intercontinental". La fel și întreprinderea „Vulcan", „Steaua României" din Cîmpina a venit cu valută. La început am lucrat zece persoane într-un birou. Baza era în prieteni, în relații și în telefon. Cu totul 157 de acționari, persoane fizice și juridice, români și străini.

— Cui și cum acordați credite?

— Și dumneavoastră, dacă îmi prezentați un proiect care oferă șanse reale de finalizare. Un proiect credibil. Firește, trebuie să veniți cu o garanție; fiecare om are o casă, o mașină, bunuri de valoare.

— Ce dobînzi practicați?

— Dobînzile curente pe piața bancară românească. Și de la caz la caz, acestea sînt negociabile.

— Pe ce termen oferiți credite?

— În prezent, pentru că e o perioadă de tranziție, pentru că e inflație, pe termen scurt (1 an) și de la caz la caz pe termen mijlociu (3 ani).

— Care-i profilul celui care împrumută? Rambursează banii și dobînzile la termen, vă pune probleme?

— N-am avut pînă acum probleme cu clienții. Insist însă pe două elemente: clientul are din partea noastră tot sprijinul, dar hotărîtoare e experiența noastră. Ea ne spune dacă proiectul prezentat de client e realist sau nu. Ne-am asumat acest risc, să pierdem — oricum, bat în lemn! — dacă pierdem, nu pentru că n-am avea clienți buni, ci pentru că nu ne-am priceput să-i avem pe cei mai buni. Noi nu sîntem pur și simplu funcționari. Noi sîntem direct interesați ca banca să funcționeze bine. Nouă nu ne acordă statul salarii. Ne cîștigăm salariile muncind intens cu capul. Intervenim acolo unde un proiect poate deveni mai bun, unde se poate face o asociere utilă. Nu acordăm credite și ne oprim. Sîntem implicați în circulația și înmulțirea banilor.

— Cum intră românul în afaceri?

— Nu sînt deloc proști românii. Oamenii își fac bine calculele și, acesta-i adevărul, rezultă profit. Acum e momentul comerțului. Să nu-i judecăm superficial pe cei care fac bani și din Topi-Top. Nici măcar Topi-Top n-am avut în România. N-am avut nimic. Banii se fac întîi din comerț. Din marfă „turcească", dacă marfa permite rulajul rapid și cu beneficiu mare al banilor. Nimeni nu începe o afacere cu gîndul să piardă.

— Acum, la un an de la înființare, s-a definit și un anume client important? Ce e pentru dumneavoastră un „client important"?

— Iată un exemplu: o companie a venit la noi, în 1991, cu un capital de 200 milioane lei. În 1991 erau bani mulți! Acum au o investiție care, după opinia noastră, e foarte inteligentă, cu mare viitor. O investiție într-o fabrică de peste 1 miliard. Clientul important devine pentru noi cel care face producție. Celui care are ca obiect producția îi acordăm credite cu dobînzi favorabile.

— Dumneavoastră, ca bancă, aveți criterii morale cînd dați credite?

— Ce înseamnă „criterii morale"? Că împrumut pe cineva care deschide un cazinou? E mai bine ca să meargă tinerii într-o cîrciumă sau să stea în fața unor jocuri electronice?

— Care e „momentul specific" al băncii?

— Ca să fii o bancă valoroasă trebuie să ai relații cu băncile din top-ul celor mai importante 500 de bănci. În lume există milioane de bănci, dar primele 500 fac marele joc. În Germania avem relații cu Deutsche Bank, în Israel cu Leumi Bank, în S.U.A. cu American Express, în Canada cu Royal Bank of Canada, în Danemarca cu Den Danske Bank. Avem peste 28 de bănci din afară — corespondente, deci clienți care au afaceri și acolo și aici. Nu sîntem singuri pe lume, băncile există într-un sistem bancar.

— Dacă nu e un secret, cîți clienți aveți?

— Nu e secret: 7 200 de clienți, deci 7 200 de conturi. E bine pentru timpul scurt de cînd ființăm, e o bază bună, dar mai avem pînă să devenim o bancă mare. Avem 28 unități în teritoriu și vrem pînă la sfîrșitul anului să funcționeze 100. Să acoperim toată țara. Sîntem în curs de a deschide o operațiune interesantă cu fermierii danezi și olandezi, o afacere serioasă, cu recuperare rapidă a fondurilor investite dar și cu o producție de lapte consistentă. Totul este ca noi, băncile în ciuda concurenței, să ne avem ca frați. Iar BNR să conceapă legi care să încurajeze, nu să descurajeze băncile private. Particularii merg mai repede decît statul. E o diferență de ritm sesizabilă.

TUDOR OCTAVIAN ■

BANCA COMERCIALĂ „Ion Ţiriac" S.A.

Str. Doamnei nr. 12, sector 3, 70416 Bucureşti, Telefon: 638.75.60, 613.48.58, Fax: 615.83.48, 312.10.58, Telex: 11573 bcit r

Prima bancă comercială privată din România, efectuează toate operaţiunile bancare specifice băncilor comerciale: deschide conturi în lei şi valută la vedere şi la termen; acordă credite în lei şi valută pe termen scurt, mediu şi lung; efectuează încasări şi plăţi în lei şi valută; primeşte şi emite garanţii pentru angajamente de plată străine, proprii sau ale terţilor, ori în favoarea acestora; efectuează operaţiuni de arbitraj pe pieţele monetare; participă în calitate de asociat sau acţionar la constituirea unor societăţi comerciale sau bancare în ţară sau străinătate; întreţine relaţii de corespondenţă cu bănci şi instituţii financiare străine; cumpără, vinde titluri, valori mobiliare şi efectuează tranzacţii cu imobile necesare desfăşurării activităţii societăţii bancare, precum şi alte operaţiuni bancare cu caracter comercial, în ţară şi străinătate etc.

Principala acţiune a băncii constă în sprijinul tehnic bancar acordat sectorului privat şi întreprinderilor de stat care se privatizează.

Banca şi-a extins activitatea, a cumpărat imobilul în care se află sediul său central precum şi alte imobile necesare pentru sediul sucursalelor.

Veniturile băncii au permis acoperirea cheltuielilor de înfiinţare şi funcţionare precum şi înregistrarea de beneficii brute, banca fiind exonerată de plata impozitelor pe beneficii în primii 2 ani de activitate.

BANCA COMERCIALĂ „ION ŢIRIAC" participă cu 600 milioane lei la capitalul următoarelor societăţi comerciale: ARCOM INTERNATIONAL, S.C. URSUS – Cluj, S.C. BIANCA – Blaj, S.C. SCIPOMAR – Baia Mare, AGROEXPORT SILOZ PORT. – Constanţa, Bucureşti, CENTRUL COMERCIAL INTERNAŢIONAL BUCUREŞTI.

Pentru performanţele obţinute şi pentru sprijinul pe care îl acordă privatizării şi dezvoltării relaţiilor economice cu străinătatea, a participat în 1993 la meetingul anual al „WORLD ECONOMIC FORUM" de la Davos şi a fost invitată să devină membru cu drepturi depline al acestui important organism.

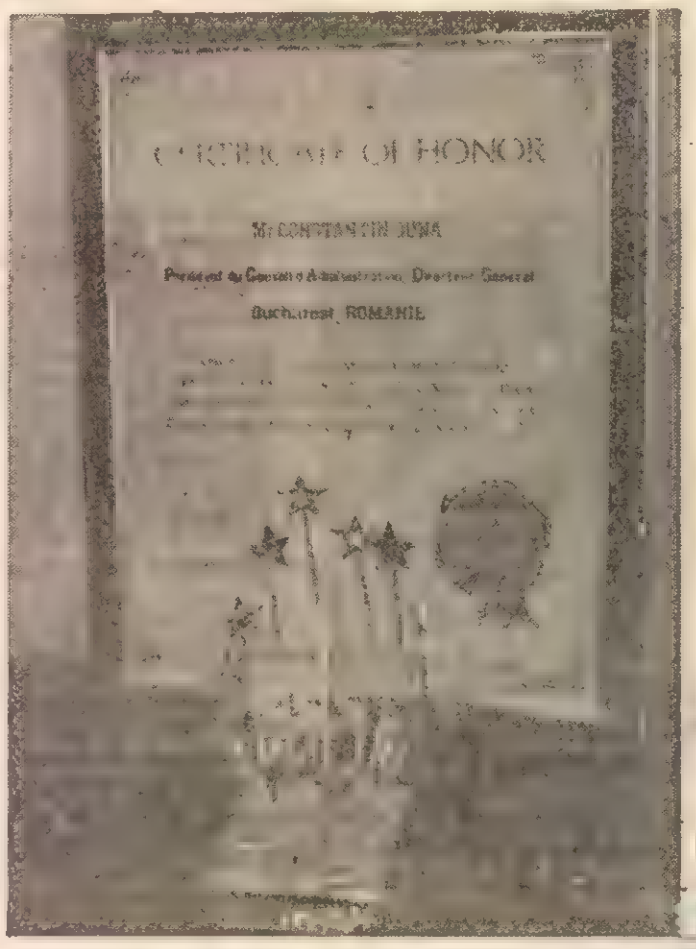

În februarie 1993, BANCA COMERCIALĂ „ION ŢIRIAC" este distinsă cu trofeul „EUROMARKET AWARD – 1993" acordat de „EUROPEAN MARKET CENTER din Bruxelles pentru rezultate deosebite în stabilirea şi dezvoltarea relaţiilor de afaceri şi comerciale cu ţările Pieţei Comune, pentru activitatea desfăşurată în cursul anului 1992.

Dl Constantin Dună, preşedintele Băncii „Ion Ţiriac"

BERD – ACŢIONARĂ LA BANCA „ION ŢIRIAC"

La Londra, în 23 februarie 1993 Consiliul de administraţie al Băncii Europene de Reconstrucţie şi Dezvoltare a hotărît participarea cu 20% la capitalul majorat al BĂNCII COMERCIALE „ION ŢIRIAC"

Hotărîrea BERD de a participa cu capital la Banca „Ion Ţiriac" are la bază performanţele pe care le-a obţinut această instituţie în anii 1991 şi 1992.

Este prima investiţie a BERD în domeniul bancar în ţări ale Europei centrale şi răsăritene. Investiţia este foarte importantă şi va asigura dezvoltarea şi diversificarea activităţii Băncii „Ion Ţiriac", finanţarea de către BERD a unor proiecte industriale în România şi o mai largă deschidere a băncii private româneşti în relaţiile sale cu băncile comerciale străine.

Banca „Ion Ţiriac" poate astfel acţiona ca intermediar între BERD şi firme româneşti în special din domeniul privat.

ŞEDINŢA CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE AL BĂNCII COMERCIALE „ION ŢIRIAC"

În ziua de 23 martie 1993 a avut loc la Bucureşti şedinţa Consiliului de administraţie al Băncii Comerciale „Ion Ţiriac" S.A.

Cu această ocazie s-au analizat Raportul Consiliului de administraţie privind activitatea băncii pe anul 1993, bilanţul contabil, contul de profit şi pierderi, propunerea de repartizare a beneficiului şi de distribuire a dividendelor către acţionari.

S-au analizat, totodată, Raportul comisiei de cenzori privind verificarea bilanţului contabil şi a contului de profit şi pierderi ale băncii la 31 decembrie 1992 şi Raportul întocmit de firma Coopers & Lybrand pe baza analizei bilanţului băncii la 31 decembrie 1992.

Totalul bilanţului băncii a ajuns la 31 decembrie 1992 la 53.596.950.000 lei, faţă de 18.757.770.998 lei la 31 decembrie 1991, iar beneficiile înregistrate în anul 1992 se ridică la 7.312.026.101 lei, faţă de 419.651.000 lei în anul 1991.

Beneficiul înregistrat la 31 decembrie 1992 raportat la capitalul social al băncii subscris şi vărsat integral indică o rată a rentabilităţii capitalului de 225%, faţă de 58% în anul 1991.

Precizăm că Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A. este a doua bancă din România care a primit viza verificare a conturilor la 31 decembrie 1991 şi 31 decembrie 1992 din partea prestigioasei firme de audit extern Coopers & Lybrand.

BANCA AGRICOLĂ S.A.

COMITETUL DE CONDUCERE
PREŞEDINTE: GHEORGHE BĂRBULESCU
VICEPREŞEDINŢI: NICOLAE CHELU, IULIUS PETREDEANU
SUBSECRETAR DE STAT, MINISTERUL DE FINANŢE: EUGENIU GOGA
VICEGUVERNATOR, BANCA NAŢIONALĂ: CORNELIU CROITORU

ŞEFI DEPARTAMENT:
MIHAI ENE, LUCIA PĂDURARU, DUMITRU IONESCU, MIHAI RADUCEA, GHEORGHE MAZILESCU, VALERIU TĂNĂSESCU

ADRESA	GENERAL	INTERNATIONAL
Str. Smîrdan nr. 3 Sector 3, 70006 Bucureşti - ROMÂNIA	TEL: (40-1) 614.42.60 FAX: (40-1) 615.24.50 TELEX: 11622	TEL: (40-1) 615.77.62 FAX: (40-1) 312.03.40 TELEX: 11709

Fondată în 1957.
Capital social: 9 miliarde lei (89% deţinut de stat)
Personal angajat: 6280
Filiale în ţară: 144

BANCA AGRICOLĂ are peste 30 de corespondenţi bancari la bănci de prim rang din lume.

CA POTENŢIAL BANCAR, **B.A.** se caracterizează prin:

1. Aproape tot capitalul este format pe acţiuni.
2. O largă reţea de filiale şi oficii.
3. Relaţii de durată şi o bună cunoaştere a clienţilor din mediul rural.
4. O vastă experienţă în sfera producţiei şi serviciilor.
5. Relaţii de strînsă colaborare cu BANCA MONDIALĂ şi BANCA EUROPEANĂ PENTRU RECONSTRUCŢIE ŞI DEZVOLTARE (B.E.R.D).
6. Aproximativ 95% din împrumuturi sînt făcute în sectorul agricol.

FACILITĂŢI de care dispune **B.A.**:

1. În agricultură, unde sectorul privat se dezvoltă rapid şi cu succes.
2. În puternicul potenţial pe care îl conferă depunerile fermierilor şi comunităţile rurale.

Şi ca o consecinţă a acestora, la 30 iunie 1992, **BANCA AGRICOLĂ** era a doua bancă, ca mărime şi importanţă, în România.

Începînd cu septembrie 1992, **B.A.** a scos la vînzare prin subscripţie publică un număr iniţial de 160.000 de acţiuni, a 5.000 lei fiecare, propunîndu-şi ca pînă la 30 iunie 1993 să continue subscripţia, vînzînd **prin toate sucursalele, filialele şi agenţiile sale 600.000 de acţiuni nominative a 5.000 lei fiecare; în titluri cumulative de 25.000, 50.000, 100.000 şi 500.000 lei.**

Aceste acţiuni conferă dreptul la dividende şi dreptul la vot în adunările generale ale societăţii. Ele pot fi valorificate pe piaţa financiară.

ORICE PERSOANĂ FIZICĂ SAU JURIDICĂ DIN ŢARĂ SAU STRĂINĂTATE POATE DEVENI COPROPRIETAR AL BĂNCII AGRICOLE.

OPERAŢIUNI ŞI STRATEGII:

BANCA AGRICOLĂ — fondată în 1957 şi reorganizată în 1968 ca Bancă pentru Agricultură şi Industrie Alimentară — era responsabilă cu finanţarea sectorului agricol şi industriei aferente. În plus avea răspundere şi în alte sectoare cu activităţi non-bancare.

Aceste funcţii non-bancare au luat sfîrşit la 1 decembrie 1990, cînd **B.A.** s-a transformat într-o societate cu licenţă bancară şi şi-a luat actualul nume. Această nouă licenţă permite **B.A.** să intre în domeniul bancar şi să coopereze cu sectorul particular.

Obiectivele strategice ale **B.A.**, pe termen lung, sînt legate de ramura serviciilor bancare. Deasemenea, **B.A.** preferă să-şi consolideze poziţia strategică din agricultură, în general, şi în sectorul particular, în special. Dar unul dintre cele mai importante obiective strategice ale băncii îl constituie atragerea şi cîştigarea a cît mai multor clienţi din sectorul agricol privat.

B.A. a făcut 95% din împrumuturi numai agriculturii sau afacerilor legate de agricultură. Împrumuturile făcute sectorului particular au fost investite după cum urmează:

- procurare de şeptel (vite) 53%
- maşini agricole şi echipament 34%
- grădini, livezi, etc. 5%
- clădiri, ferme 5%
- altele 3%

La sfîrşitul anului 1991 o statistică a împrumuturilor arăta astfel:

	(% din împrumuturi)	/ nr. de împrumuturi)
— agricultura de stat	35%	2.500
— industria alimentară	42%	4.500
— agricultura privată	5%	9.000
— afaceri private şi personale	5%	99.000
— guvern (legea 7)	13%	—

REŢEA:

În 1991, **BANCA AGRICOLĂ** avea 41 de filiale (una în fiecare judeţ), 122 de subfiliale, 49 de agenţii şi 300 de oficii în mediul rural.

Reţeaua **B.A.** s-a dezvoltat rapid şi cu succes, pentru că la sfîrşitul anului 1990 avea numai 118 filiale şi subfiliale, iar la sfîrşitul lui 1989 numai 98. Pentru anul 1993, **B.A.** şi-a propus deschiderea a încă 60 de oficii şi aproximativ 40 în 1994.

Pînă în 1991, Banca Română de Comerţ Exterior (B.R.C.E.) era singura bancă autorizată să poarte tratative în tranzacţiile cu străinătatea. Acest monopol a fost acum ridicat şi, în consecinţă, **B.A.** şi celelalte bănci sînt acum libere de a concura în această zonă şi de a stabili relaţii cu bănci din străinătate. În acest context, **B.A.** cooperează cu Banca Mondială şi cu Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare, mai ales în sfera proiectelor agricole.

❖ Societate bancară cu o vechime de peste 100 de ani vă stă la dispoziţie pentru a plasa în siguranţă economiile dumneavoastră.
❖ Banca cu cea mai mare reţea de sucursale, filiale, agenţii şi reprezentanţe din România.
❖ Banca cea mai solicitată de întreprinzătorii particulari - şi-a sporit numărul clienţilor de peste 15 ori, în ultimii doi ani.

INSTITUȚII BANCARE ÎN ROMÂNIA

BANCA DE EXPORT-IMPORT A ROMÂNIEI
București - Stavropoleos nr. 2 Sector 3

Anul fondării: 1991
Capital social: 30 mild. lei
Participare stat la capital: 100%

Președinte: Petru RARES
Vicepreședinte: Petre TERZI

BANCA FRANCO-ROMÂNĂ
București - Bdul Nicolae Bălcescu nr. 11, Sector 1

Anul fondării: 1990
Capital social: 100 mil. FF
Participare stat la capital: 0%
Active: 841 mil. FF
Salariați: 17

Director general: Florin ILIESCU
Director gen. adj.: Xavier DE BEAUSSE

CHEMICAL BANK
București - Bdul Republicii nr. 16 Sector 3

Anul fondării: 1992
Capital social: 7,8 mild. $
Participare stat la capital: 0%
Active: 142 mild. $
Salariați: 27

Vicepreședinte: Thomas J. BUTLER
Director: Mihail DOGIOIU

SOCIETE GENERALE
București - Bdul Nicolae Bălcescu nr. 16, Sector 1

Anul fondării: 1989
Capital social: 36,7 mild. FF
Participare stat la capital: 0%
Active: 1216 mild. FF
Salariați: 20

Director general: Jean Claude ROBERT
Director adj.: Baligand GILLES

BANCA ROMÂNĂ PENTRU DEZVOLTARE
București - Doamnei nr. 4, Sector 3

Anul fondării: 1990
Capital social: 7 mild. lei
Participare stat la capital: 100%
Active: 234 mild. lei
Salariați: 3660
Sucursale: 164

Președinte: Marian CRIȘAN
Vicepreședinte: Mihail IOVU

BANCA PENTRU MICA INDUSTRIE ȘI LIBERA INIȚIATIVĂ
București - Calea Plevnei, 46-48, sector 1

Anul fondării: 1990
Capital social: 1,5 mild. lei
Participare stat la capital: 0%
Active: 10,8 mild. lei
Salariați: 80
Sucursale: 2

Președinte: Ioan PRUNDUȘ
Vicepreședinte: Emil RADU

BANCA DE CREDIT COOP.
București - Ion Ghica, 13, sector 3

Anul fondării: 1991
Capital social: 2,5 mild. lei
Participare stat la capital: 0%
Active: 72,7 mild. lei
Salariați: 2450
Sucursale: 120

Președinte: Alex. DINULESCU
Vicepreședinte: Iosif AUREL

CASA DE ECONOMII ȘI CONSEMNAȚIUNI
București - Calea Victoriei 13-15, Sector 1

Anul fondării: 1864
Capital social: 6,7 mild. lei
Participare stat la capital: 100%
Active: 384 mild. lei
Salariați: 13360
Filiale: 2525

Președinte: Emil BADIU
Vicepreședinte: Ctin. ANDREESCU

BANCA "ION ȚIRIAC"
București - Str. Doamnei nr. 12 Sector 3

Anul fondării: 1991
Capital social: 3 mild. lei
Participare stat la capital: 0%
Active: 37 mild. lei
Salariați: 230
Sucursale: 3

Președinte: Constantin DUNU
Vicepreședinte: Ion TULPAN

BANCA "DACIA FELIX"
Cluj-Napoca - Memorandumului nr. 28

Anul fondării: 1991
Capital social: 3 mild. lei
Participare stat la capital: 59%
Active: 7,6 mild. lei
Salariați: 350
Sucursale: 15

Președinte: Ioan SIMA
Vicepreședinte: Mircea Horea HOSSU

BANCA "RENAȘTEREA CREDITULUI ROMÂNESC"
București - Str. Calderon nr.70, Sect.2

Anul fondării: 1991
Capital social: 3,4 mild. lei
Participare stat la capital: 0%
Active: 17,5 mild. lei
Salariați: 345
Sucursale: 12

Președinte: Ivan MARCEL
Vicepreședinte: Gabriela CREINICEANU

BANK POST
București - Bdul Libertății nr. 112 : Sector 4

Anul fondării: 1991
Capital social: 0,9 mild. lei
Participare stat la capital: 100%
Active: 12 mild. lei
Salariați: 800
Sucursale: 38

Președinte: Elena PETCULESCU
Vicepreședinte: Maria MARCOCI

FRANKFURT BUCHAREST BANK
București - Calea Victoriei 22-24, Sector 3

Anul fondării: 1979
Capital social: 34 mil. DM
Participare stat la capital: 0%
Active: 220 mil. DM
Salariați: 7

Director general: Oscar NEUN
Director adj.: T. VASILESCU

BANCA ROMÂNO-EGIPTEANĂ
București - Hotel București Prelungirea Cosmonauților nr. 4, Sector 1

Anul fondării: 1987
Capital social: 10 mil. $
Participare stat la capital: 100%
Active: 215 mil. $
Salariați: 121

Director general: Dumitru LUNGU
Director adj.: Gamel Abdel HALIN

BANCA ROMÂNEASCĂ*
București - Bdul N. Bălcescu nr. 21, Sector 1

Anul fondării: 1993
Capital social: 2 mild. lei
Participare stat la capital: Mixt

Președinte: Teodor Mircea VAIDA
Vicepreședinte: Nicolae MAGHERESCU

CREDITUL COMERCIAL ROMÂN*
București - Str. Romulus nr. 4, Sector 4

Anul fondării: 1993
Capital social: 4 mild. lei
Participare stat la capital: Mixt

Președinte: Constantin ISTRATE
Vicepreședinte: Dumitru UDRESCU

BANCA CENTRALĂ Banca Națională a României
București - Lipscani nr. 25, Sect. 3

Anul fondării: 1991
Capital social: 5 mild. lei
Participare stat la capital: 100%

Guvernator: Mugur ISĂRESCU
Viceguvernator: Emil GHIZARI

BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ
București - Bdul Republicii nr. 14, Sector 3

Anul fondării: 1990
Capital social: 12 mild. lei
Participare stat la capital: 100%
Active: 594 mild. lei
Salariați: 9036
Sucursale: 175

Președinte: Ion GHICA
Vicepreședinte: Valeriu MOSOIANU

BANCA ROMÂNĂ DE COMERȚ EXTERIOR
București - Calea Victoriei 22-24, Sector 3

Anul fondării: 1990
Capital social: 14 mild. lei
Participare stat la capital: 100%
Active: 446 mild. lei
Salariați: 1250
Filiale: 8

Președinte: Dan PASCARIU
Vicepreședinte: Gheorghe CARABASAN

BANCA AGRICOLĂ
București - Smârdan nr. 3, Sector 3

Anul fondării: 1990
Capital social: 9 mild. lei
Participare stat la capital: 89%
Active: 524 mild. lei
Salariați: 6280
Filiale: 144

Președinte: Gheorghe BĂRBULESCU
Vicepreședinte: Iulius PETREDEANU

PATRON BANK*

Președinte: G. CHELARIU

BANCA INTERCONFESIONALĂ*

Președinte: Constantin ISTRATE

BANCA ITALO-ROMÂNĂ
București - Str. Xenopol nr. 15 Sector 1

Anul fondării: 1993
Capital social: 14 mild. lei
Participare stat la capital: Mixt

Președinte: Radu TUFEANU
Director: Constantin TUDOSE

*) Bănci aflate în curs de constituire martie - 1993

Date furnizate de Banca Națională și Asociația Băncilor din România, noiembrie 1992

FLACĂRA
CONSILIER ECONOMIC

Your Partner for Networking and Digital Communications

Tel. 610 61 96, 312 42 43

Fax: 312 42 43, 312 88 64

Blue Ridge International

REŢELE DE CALCULATOARE ŞI COMUNICAŢII DATE

oferă din stoc

NOVELL
LOGITECH
CTX
GVC
GENICOM
HEWLETT PACKARD
BECKMAN
A Tronic Computer

ComputerLand
BUCUREŞTI

Maşini de scris electronice cu caractere româneşti

SMITH CORONA

Performanţe deosebite la preţuri avantajoase !

Calea Dorobanţilor 152 sector 1, Tel./Fax: 633.32.27; 633.37.06
Bulevardul Unirii 15 sector 5, Tel./Fax: 312.75.68; 613.75.99

O rază din soarele Spaniei în inima Cotroceniilor

VALENCIA
RESTAURANT-PIZZERIE
Str. Dr. Bulciu nr. 2, sector 5
(în spatele Spit. Municipal)

SMC
STANDARD MICROSYSTEMS CORPORATION

lider mondial al interfeţelor pentru reţele de calculatoare

scop DISTRIBU...

Noi sêntem soluţia!

INFOCLUB

- Revistă de informatică şi calculatoare
- Membru International Data Group (IDG) SUA

cel mai mare producător de reviste de informatică din lume

PRIN NOI ÎN ÎNTREAGA LUME!

Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1
Tel. 617 72 44, Fax 617 58 33

REVISTA PROFESIONISTULUI ÎN AFACERI

Editată de ASE World Entreprises din SUA şi Societatea Ştiinţă & Tehnică S.A.
Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 79781, Bucureşti, Tel. 617 72 44, Fax. 617 58 33

BUSINE$$ TECH INTERNATIONAL

- secretul succesului american în afaceri
- marketing, management, finanţe, juridice
- codul manierelor în afaceri
- tehnologie internaţională la zi

"INFORMAŢIA ÎNSEAMNĂ PUTERE, NOI VĂ FURNIZĂM INFORMAŢIA"

Abonamentele la sediul Societăţii sau RODIPET nr. catalog 349, anual 6 numere - 720 lei

Dacă vremurile sînt cum sînt...
CAMPING vă protejează oricînd!

S.C. CAMPING S.A.

Şos. Bucureşti – Buzău, km. 57,5, Urziceni, Ialomiţa vă oferă, la preţuri ce desfid orice concurenţă şi la un nivel calitativ nu de tranziţie, ci OCCIDENTAL :

- mobilier tip camping, extrem de diversificat
- corturi, într-o multitudine de variante – de la cel pentru o persoană pînă la cele militare
- umbrele pentru plajă, grădină, grădină -restaurant
- umbrare pentru grădină – model GAZEBO
- saci de dormit
- pilote
- prelate auto – orice tip, inclusiv pentru orice fel de remorcă
- costume sport
- treninguri
- costume jogging
- costume judo – bumbac 100%
- salopete ski
- costume ski
- combinezoane
- modele variate de confecţii pentru adulţi şi copii – serioase sau... vesele
- orice tip de costum sau uniformă de lucru

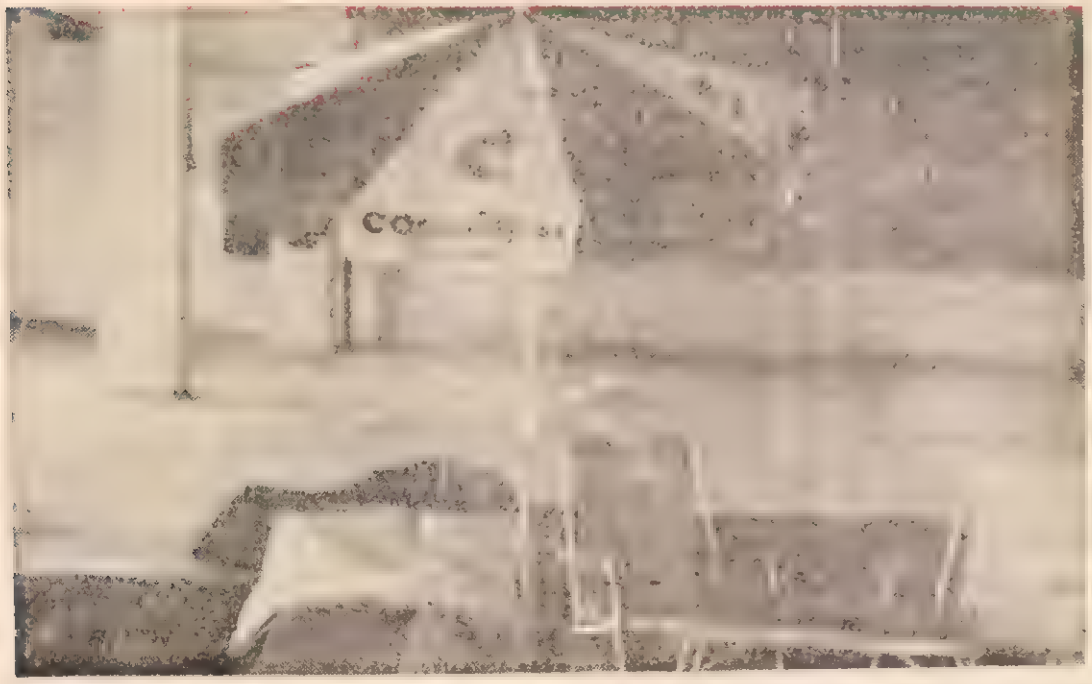

camping
URZICENI ROMANIA

S.C. CAMPING S.A.

a produs prelata de peste 500 m.p. care a protejat desfăşurarea FESTIVALULUI NAŢIONAL „CERBUL DE AUR" – BRAŞOV 1992 şi prelate pentru STADIONUL NAŢIONAL şi ARENA „PROGRESUL".

Firma CAMPING a avut şi are parteneri de afaceri din Germania, Franţa, Belgia, Olanda, Suedia, Italia, Spania, Anglia, Austria, Israel.

Oricînd suntem LA DISPOZIŢIA DUMNEAVOASTRĂ!

Indiferent de vremuri sau vreme!
Dorim să ne întîlnim
cu dumneavoastră şi în perioada
31 mai – 6 iunie la TIB '93,
la standul nostru situat
la Pavilionul A – nivel 770.

Societatea Comercială „CAMPING" S.A.
Urziceni, judeţul Ialomiţa
Tel. 0910/5 08 50
Telex 82122
Fax 40–1.3.12.16.39

Ec. GHEORGHE GHEORGHE
Director general
Tel. 0910/5 16 78

Ec. GLONŢ MARIN
Director comercial
Tel. 0910/5 19 25

Ec. BUCULESCU ELENA
Director economic
Tel. 0910/5 13 28

Ing. FUNDULEA ELENA
Director tehnic
Tel. 0910/5 06 84

GLOBURILE MISTERIOASE

• *Alte mărturii tulburătoare despre răpirea pămîntenilor de vizitatori extratereștri*

Poate că cel mai anchetat și mai comentat caz al comportamentului straniu demonstrat de „globurile inteligente" s-a produs în Franța, înainte de revărsatul zorilor din ziua de 26 noiembrie 1979 — în jurul orei 4,00. În acel final de noapte friguroasă din nordul țării, în localitatea Cergy-Pontoise tînărul Frank Fontaine a fost răpit din automobilul său într-o manieră cu adevărat fantastică ; și, spre stupoarea lor, uluitorul eveniment s-a desfășurat sub privirile prietenilor săi apropiați J. P. Prévost și Salomon N'Diaye, rămași împietriți la o distanță de vreo sută cincizeci de metri de locul unde se derulau fenomenele stranii. Iată cum a fost prezentată succesiunea faptelor extraordinare de către J. Guieu în cartea sa „Contacts OVNI à Cergy-Pontoise", scrisă în urma unor anchete foarte amănunțite, completate și cu interogări sub stare de hipnoză :

„O mare sferă de „ceață" a cuprins vehiculul aflat la cca 150 metri, din care numai spatele era vizibil, cu cele două lumini de poziție aprinse. Sfera măsura cam doi sau trei metri în diametru și era constituită dintr-o „ceață", extrem de deasă, avînd o strălucire diafană, ca și cum ar fi fost iluminată de faruri albe extrem de puternice ; contururile sale erau nete, precise, bine delimitate.

Era tăcere.

La „ecuatorul" acestei sfere mari, în exteriorul ei, se mișcau alte trei sau patru sfere, care aveau însă diametre de circa 30—40 centimetri fiecare. Imediat, acestea au intrat rapid în cea mare, făcînd corp comun cu ea. Numai un glob strălucitor foarte mic a mai plutit o clipă în apropierea acesteia. În acel moment, un fel de dîră fină, cilindrică, a ieșit din partea stîngă a sferei mari și s-a alungit, „umflîndu-se" și formînd un fel de „tub" scămos, cu marginile nete, analog aspectului obiectului zărit pe cer cîteva minute mai înainte.

Și deodată, s-a produs un fenomen straniu : marea sferă a fost literalmente „aspirată" în interiorul tubului cilindric și a dispărut acolo într-o fracțiune de secundă. După aceasta, cilindrul a țîșnit spre cer cu o viteză de nedescris.

În fața acestor fenomene uluitoare, de neînțeles pentru ei, Jean-Pierre Prévost și Salomon N'Diaye au rămas ca de piatră...

Ieșind în fine din încremenire, au alergat spre automobil... Frank Fontaine nu mai era acolo...".

Cel răpit de micile globuri radiante a lipsit timp de o săptămînă. În tot acest interval, cei doi prieteni ai săi au fost anchetați în mod prelungit de către jandarmerie și de către alte autorități, fiind bănuiți că l-au asasinat pe cel dispărut.

Dar Frank Fontaine a reapărut într-o altă noapte, tot la aceeași oră dinspre zori ca și atunci cînd a dispărut, însă abia în data de 3 decembrie, exact după șapte zile! La început, memoria îi era tulburată, dar treptat și-a revenit: cercetat la rîndul său de către jandarmi și de autorități, la anchetele în stare de hipnoză organizate de către J. Guieu, subconștientul său a furnizat mult mai multe detalii asupra fantasticei întîmplări al cărei „erou fără voie" a fost pe parcursul zilelor respective. Desigur că presa franceză, radioul, televiziunea pariziană au comentat pe larg desfășurarea răpirii (pe care unii au considerat-o ca o simplă inscenare), a presupusului asasinat și apoi, a revenirii sale atît de ciudate. Iată, de exemplu, cum prezenta la timpul respectiv cunoscuta revistă franceză „Paris Match" unele declarații ale „răpitului" :

„Am devenit conștient într-un fel de laborator. Era o încăpere cu pereții albi, ca o cameră de studii... erau acolo mai multe mașini... Nu pot să-mi amintesc detalii materiale. Este ca și cum aș visa... În încăpere erau mici globuri luminoase, care sunt capabile de orice. Ele pot să își ia și forma dumneavoastră... Aceste globuri sunt mari cît o portocală, sau o minge de tenis. Eu am văzut aceste globuri în laboratorul respectiv. Ele se deplasau... Văzîndu-le, acestea mi-au vorbit. Am angajat un dialog conversînd cu acele globuri. Eu nu le auzeam în cap, ci mai degrabă în ureche... Acestea sunt de fapt niște ființe și sunt foarte inteligente. Nici un pămîntean nu poate ajunge la nivelul lor de știință. Ei mi-au spus acest lucru... Dacă ei intră în contact cu pămîntenii, o fac pentru a-i ajuta să evolueze și să ajungă la același nivel de înțelepciune ca și dînșii. Dar ei se tem că știința lor ar putea fi utilizată în scop malefic... Aspectul de

globuri nu este însă decît o aparență. În realitate, pot lua orice formă. Globurile nu vorbesc așa cum vorbesc eu. Au o voce lentă, liniștitoare, ca și cum ar veni dintr-un tub... Sunetele emanau desigur de la globuri, fiindcă acestea sunt ființe. De ce aceste ființe nu se manifestă de exemplu în piața Concordiei? Din cauză că știința noastră nu este încă suficient de avansată. Pentru ei, noi suntem niște primate. Dacă dînșii ne-ar da știința lor, noi am folosi-o în rău. Marea lor evoluție științifică i-a condus la înțelepciune. Știința, aceasta este viața lor."

Publicînd fotografiile comandantului Courcoux — de la jandarmeria din Cergy-Pontoise — și a comandantului Cochereau — de la Paris —, care au anchetat direct întreaga succesiune de fapte ciudate, revista „Paris Match" le-a citat și o concluzie foarte semnificativă a acestora : „Viitorul ne va spune ce a fost acolo"...

Au trecut aproape patrusprezece ani de la mult discutatul eveniment de la Cergy-Pontoise și într-adevăr, treptat, diferite fapte la fel de stranii s-au întețesut și se înlănțuie în mod firesc. Împreună cu astfel de mărturii fantastice, care provin din regiuni geografice atît de diverse și chiar din spațiul extraterestru, se asociază treptat și un foarte valoros documentar fotografic pe deplin obiectiv ; și astfel, toate aceste elemente atît de sugestive și de convingătoare dezvăluie cu discreție una din marile „taine" ale lăcașului terestru în care viețuim ; alături de noi, în mediul nostru pămîntean, mai există și o altă lume — aceea a globurilor inteligente — care se bazează pe alte structuri ale materiei și care evidențiază alte moduri de manifestare fizică ; pentru marea majoritate a pămîntenilor, aceasta a fost pînă acum, mereu, o lume a legendelor, a miturilor...

Se ridică desigur o, întrebare : globurile enigmatice sunt ele constituite dintr-o „materie inteligentă"? Aceasta este doar o ipoteză fantastică, sau o „realitate fundamentală" pentru care a sosit vremea să o aflăm ?

FLORIN GHEORGHIȚĂ ■

Cataclism ecologic pe planeta Pămînt?

DESTRĂMAREA PELICULEI DE OZON A DEVENIT O REALITATE

• *Cancerul de piele va face ravagii*

Odată cu sosirea zilelor călduroase, cloromonoxidul își începe acțiunea distructivă asupra stratului de ozon. Prin spărturile ivite în acest scut al Pămîntului, încep să pătrundă razele ultraviolete. Ele au un efect distructiv asupra sănătății oamenilor, plantelor și animalelor din emisfera nordică a planetei.

De la discuții polemice privind diminuarea stratului de ozon, savanții au ajuns, în ultimul an, la concluzii dramatice și sentențioase. Cercetătorul englez **Tracy Hesiop** de la **Greenpeace** vorbește deja despre o „catastrofă globală", în timp ce colegul său american **Karen Lohr** anunță desfășurarea „ultimului act din existența multimilenară a vieții pe Pămînt".

Alarma a fost dată după măsurătorile făcute în stratosfera Arcticii, unde cloromonoxidul s-a ridicat la 50%. Acesta, odată cu primăvara și în combinație cu bromoxidul, distruge zilnic pelicula protectoare de ozon. Încă de anul trecut s-a vorbit despre pericolul expunerii la soare în zonele montane din nordul Europei, ca și pe litoralul estic al continentului (deci și în zona Mării Negre).

Între bolile grave, provocate prin pătrunderea nestingherită a razelor ultraviolete, se numără cancerul de piele, afecțiunile oculare, slăbirea sistemului imunitar, căderea părului. Dacă pînă de curînd, în America, dermatologii anticipau, pentru viitorii 50 de ani, un număr de 500 000 cazuri de cancer de piele, după noile estimări, în SUA, această maladie va provoca, în același interval de timp, în jur de 12 milioane de îmbolnăviri !

Pericolul crește în mod deosebit în lunile de maximă insolație. Atunci — așa cum se observă din fotografia reprodusă din revista **Der Spiegel** — poziția soarelui față de globul terestru permite razelor ultraviolete să pătrundă pe ariile prin uriașele găuri provocate de emisiunile poluante. Un bombardament continuu, care, susțin oamenii de știință, prăjește pur și simplu plantele și animalele, incapabile de a se proteja în fața razelor ultraviolete. Acestea împiedică dezvoltarea și le condamnă treptat la dispariție. Viața pe Pămînt este grav amenințată.

Soluția este cea cunoscută : sistarea emisiunilor poluante ce erodează pelicula protectoare a planetei. Se vor lua, în sfîrșit, măsuri energice pe plan mondial ? Vom reveni noi date într-un număr viitor al revistei.

LIVIU TIMBUS ■

De la München

Nicolae Stroescu Stânişoară,

PE URMELE REVOLUŢIEI

— În notaţiile asupra cărţii dumneavoastră recent apărută la Editura „Albatros" din Bucureşti, Nicolae Balotă vorbeşte despre un „jurnal politic". Ce s-a dorit în concepţia dumneavoastră, domnule Nicolae Stroescu, volumul „Pe urmele revoluţiei" ?

— E vorba de o colecţie de editoriale săptămînale, prezentate la postul de radio „Europa Liberă" şi scrise în perioada imediat dinaintea revoluţiei şi circa un an după.

— Perioada anterioară porneşte din octombrie 1989 — puţin înainte de căderea zidului Berlinului — şi cred că data nu este întîmplător aleasă.

— După părerea mea, nu este o bună metodă de interpretare a istoriei să reduci totul la un fapt, la o singură explicaţie, să spui, de exemplu, că nu a fost o revoluţie, ci numai o conspiraţie.

— Şi ce credeţi că a fost ?

— Eu cred că a fost şi una şi alta. Explicaţia monocauzală nu e bună nici ca metodă de trăire interioară sau de acţiune. Dacă am reduce totul la teoria conspiraţiei, înseamnă că acţiunea celorlalţi, care nu sînt prin naştere sau prin situaţie conspiratori, devine inutilă. De aceea, evenimentul trebuie judecat serios, cu deficienţe cu tot, pentru că deficienţele ar putea fi un impuls pentru ieşirea din impas.

— Astăzi, după trei ani, cînd răsfoiţi cartea, v-aţi gîndit că se putea scrie altfel ?

— Sînt în oarecare măsură plăcut surprins de faptul că, în cea mai mare parte, aş gîndi la fel. Procedînd după stilul meu, adică încercînd să înţeleg toate părţile în joc, căutînd să mă detaşez de ceea ce ar putea fi copleşitor afectiv, dar fără a înceta să particip sufle este la evenimente, cred că am reuşit să-mi limpezesc puţin privirea şi să depăşesc, de fiecare dată, momentul. Se poate urmări, de la un editorial la altul, de-a lungul unui an şi jumătate, ideea că noi am încercat — eu şi colegii mei de la microfonul „Europei Libere" — să semnalăm o serie de pericole. Am făcut o mulţime de apeluri, cerînd de la început instaurarea unei mese rotunde, aşa cum se făcuse în Polonia, la care să participe principalele forţe democratice şi partide din ţară.

— Credeţi că ar fi fost posibil ?

— Ceea ce spun acum pare o utopie retrospectivă, dar continui să fiu convins că, dacă ar fi existat tăria morală de a se impune atunci o

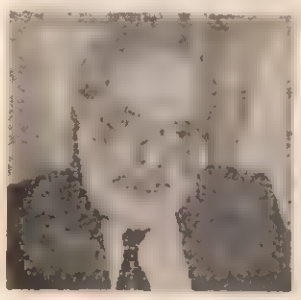

masă rotundă a forţelor politice de către partidele istorice şi formaţiunile care se impuseseră, prin revoluţie, partea de conspiraţie nu ar fi avut atîta curaj încît să nu accepte.

— La momentul acela !

— Evident ! Sigur, era necesar să se dovedească şi o oarecare înţelepciune în rîndul unor protagonişti cum era domnul Iliescu. O asemenea masă rotundă ar fi însemnat, de la început, evitarea dezbinării care a făcut atîta rău ţării

— Şi, în orice caz, impunerea unei reale opoziţii.

— Tocmai ! Probabil că lucrul acesta nu a fost dorit ! spun că această idee, ca şi Revenind la carte, vreau să

altele care apar în editoriale, cum ar fi : „Ţăranii şi revoluţia", „Înnoire a fricii ori înnoire morală", „Momentul adevărului în faţa urnei de votare", „Tineretul român la răscruce", „Lipsa transparenţei democratice continuă să prolifereze haosul şi violenţa" — aceste idei, deci, nu reprezintă un fel de speculaţii teoretice. Am ţinut seama de experienţe similare din ţări vecine, importante — şi iarăşi amintesc Polonia — am ţinut seama de tot ceea ce ştiam despre interesele unei societăţi care se trezeşte din somnul de moarte al totalitarismului.

Pentru a conchide, aş vrea să spun că eu nu am făcut altceva decît să iau poziţie, de aici, de la München, faţă de o problemă, un moment caracteristic, dar am făcut-o nu numai cu interesul meu sentimental şi intelectual, ci şi cu posibile modele de reacţii la situaţiile destul de inedite care s-au produs şi se mai produc.

LIANA TATOS ■

Pentru Revista "Flacăra" şi cititorii ei, cu cele mai bune gînduri şi speranţe.

Nicolae Stroescu Stînişoară

München, 2 Martie 1993

CONCERT AL CORULUI „VOCES PRIMAVERAE"

Dirijor: CLAUDIU NEGULESCU

Un festival cu muzica genialului Johannes Brahms este oricînd binevenit. Fie că este muzică instrumentală, fie că se prezintă creaţii instrumentale, simfonice, vocal-simfonice, de cameră sau corale, indiferent cărui gen ar aparţine, limbajul lor, stilul şi melodicitatea vor face ca oricine să poată recunoaşte cu uşurinţă personalitatea marelui compozitor. Desigur, el este şi va fi iubit de toate generaţiile atît pentru mesajul său umanist, cît şi pentru expresivitatea singulară a ideilor sau a textului literar propus.

Dacă personalitatea marelui Brahms este foarte cunoscută şi nu mai are nevoie de prezentări suplimentare, totuşi despre lucrările ce vor fi audiate astăzi, trebuie să spunem cîteva cuvinte. Cele şase lieduri corale, foarte rar cîntate — la noi ca şi în alte părţi — au fost concepute chiar şi pentru cor pe voci egale, fapt mai rar întîlnit în creaţia compozitorului. Textele lor reprezintă poezii de dragoste, iar sensibilitatea acestora a fost ilustrată într-un chip excepţional în muzică. Deşi ele sînt numite lieduri într-o formă A—B sînt de fapt doar cîntece pentru că liedul, în accepţiunea sa clasică, apare abia în cele opt lieduri interpretate de solişti.

În sfîrşit, „Neue Liebeslieder" constituie conţinutul celui de-al doilea caiet de valsuri corale ale lui Brahms. Destinate corului mixt ele vor fi ascultate astăzi într-o prelucrare pentru cor pe voci egale care, sperăm, va reuşi să redea atît delicateţea cît şi masivitatea scriiturii originale.

Un festival Brahms este întotdeauna binevenit.

UNITER anunţă că termenul limită pentru înscrierea pieselor de teatru la Concursul „Cea mai bună piesă românească a anului" se prelungeşte pînă la 30 aprilie 1993. Autorii sînt rugaţi să trimită o singură piesă dactilografiată, nereprezentată pe scenă. Pe pagina de gardă a textului va fi înscris un motto care va figura şi pe un plic în interiorul căruia vor fi puse datele despre autor (nume, adresa, telefon). Plicul va fi închis şi expediat o dată cu dactilograma piesei pe adresa : UNITER strada GEORGE ENESCU nr. 2—4, 70141 Bucureşti 22 sector 1. Piesele reţinute în selecţia finală vor intra în atenţia editurii UNITEXT şi vor fi recomandate teatrelor interesate pentru punerea lor în scenă.

Cronica literară

Un roman de iubire: „DINCOLO" de Eugen Şerbănescu

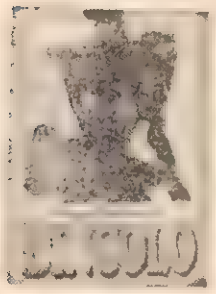

Multe stăruinţe artistice par astăzi temerare sau, în cel mai bun caz, extravagante. Cine scrie, în momentul de faţă, romanul unei iubiri neîmplinite şi ce editor se încumetă să-l tipărească ? Cine cumpără autori români contemporani şi cu ce motive ? Eu însumi, cititor şi scriitor de romane, îmi orientez foarte atent lecturile. S-a schimbat din temelii ordinea importanţei lucrurilor, în proză ca şi în societate. Tulburarea unei anume aşezări lăuntrice, la toate categoriile de scriitori, se resimte în producţia de texte. Se scrie infinit mai puţin, ca înainte de decembrie '89, poezie, critică literară, povestire, istorie literară şi chiar roman.

Eugen Şerbănescu a publicat la Editura ROMFEL un roman de dragoste — „DINCOLO" — prezentat cu mari elogii de Alex. Ştefănescu. Dacă ar fi să referim la volum, în chipul pragmatic şi totodată paradoxal practicat de criticii anglo-saxoni, angajaţi să-l ofere cititorului absolut toate pricinile ce-l pot face să cumpere cartea, ar urma să spunem că naraţiunea se structurează pe circa 250 de pagini şi că, în ciuda compoziţiei extrem de elaborate, nu plictiseşte decît rareori, mai exact în cele cîteva pagini în care, în loc de elaborare, avem numai descriere. Un roman e bun dacă poate fi povestit în cîteva propoziţiuni. Au spus-o mai mulţi creatori însemnaţi şi avem argumente să-i credem. Iată subiectul : un bărbat îndrăgostit de o femeie, de un ideal de femeie pe care el nu-l conştientizează ca ideal, întrucît nu are — ca să zicem aşa — model concret, se trezeşte într-o conjuraţie de sentimente şi interese dominată de mister. Orbecăind, înţelege că s-a împlinit sufleteşte cu preţul a ceea ce a iubit şi pierdut. Cu toate că istorisirea e însemnată de emoţia unei cărţi poliţiste cu tuşeu liric, memoria ne duce la „Martin Eden", cea mai frumoasă carte scrisă vreodată despre ce se pierde cînd se cîştigă, despre cunoaşterea de sine, ca sacrificiu de sine.

Eugen Şerbănescu nu e un obstinat al stilului şi asta îl poate salva ca autor. Stilul e cel necesar unei relatări tensionate. Virtuţile literare stau în compoziţie şi suflu. În general, scriitorul român a ajuns stilist, cînd n-a izbutit să impună substanţă, cînd n-a reuşit, mai bine zis, să creadă în ideea că meseria scrisului e exact ce trăieşte. Registrul mijloacelor lui Eugen Şerbănescu e restrîns, dar nu minor. Romanul are viu, părţile se leagă firesc, ciudatul întîmplărilor se desluşeşte la timp, fraza e curată, cu sens, fără aluviuni metaforice. Un roman reuşit care, la reevaluarea carierei lui Eugen Şerbănescu, va fi socotit ca reper. „Dincolo" înseamnă dincolo de necunoaştere, în zodia melancoliei şi a dezvăluirii adevărului. Existăm cu adevărat „dincolo", nu „acum" şi „aici"

TUDOR OCTAVIAN ■

TOTUL DESPRE TUDOR

• *Fără Vadim...*

În pagina întîi a unui important cotidian s-a putut citi : „Să fie amintirea unei trecute glorii temei pentru impăunarea tudorvadimistă ? Să ni se aplece curînd chiar de **dor** din cauza prefixului **tu** ?". Las la o parte calamburul nereuşit şi mă ocup doar de analiza cu totul greşită a cuvîntului **Tudor.**

Ca să putem vorbi de prefix, trebuie să avem de-a face cu un derivat ori măcar cu un compus parasintetic de tip prefixal. Dar nici urmă de aşa ceva Numele propriu românesc **Tudor** este un compus împrumutat (neanalizabil în româneşte). Prototipul — **Theodor** — s-a format în greceşte din elementele de compunere **Theo** —, provenit din **Theos** „Dumnezeu" (în perioada precreştină „zeu, divinitate"), şi **dor**, provenit din **doron** „dat, dar dăruit". Din limba greacă, **Theodor** a trecut mai întîi în latină, apoi în mai toate limbile europene, care, adoptîndu-l, l-au adaptat fonetismului şi grafiei propri. Forma veche românească este **Toader.** Urmează, în ordine, **Tudor,** variantă venită în română pe filieră bulgară (bulgarii scriu **Todor,** dar îl pronunţă pe primul o aşa de închis, încît românii îl aud **u**). În unele regiuni ale ţării noastre se întîlneşte şi varianta **Toderea.** În sfîrşit, cea mai recentă formă de la noi, de sorginte cărturărească, este identică cu prototipul grecesc şi se ortografiază **Theodor** sau **Teodor.** Sub forma **teo-**, română s-a însuşit elementul de compunere de origine greacă **theo-** (apare în numeroase cuvinte, printre care **teologie, teocraţie** etc.) După prototip, s-au realizat calcuri : slavii l-au creat pe **Bogdan** (bine reprezentat şi în antroponimia românească) polonezii au confecţionat, din elemente latine pe **Tadeusz**, iar Hasdeu a încercat şi o variantă franceză : **Dieudonné** (forma engleză a numelui de care ne ocupăm este **Theodore** ; derivarea dinastică **Dodor** are altă proveniență — grafia cu varianta românească discutată mai sus fiind întîmplătoare).

Aşadar, **Tu-** din **Tudor** (la fel ca **Toa-** din **Toader** şi ca **To-** din **Toderea**) este o variantă a elementului de compunere **Theo-** (**Teo-**) — „Dumnezeu" — şi deci nu poate fi în nici un caz prefix

ION D. GOIA ■

TOTUL, TOTUL, DESPRE... WHITNEY HOUSTON!

W. Houston s-a născut pe 9 august 1963, sub o stea bună, s-ar putea spune. Familia Houston era deja renumită în mediul artistic al epocii respective, pentru că mama lui Whitney (Cissy pentru intimi) făcuse parte în grupul „yé-yé" Sweet Inspirations, înainte de a opta pentru o carieră solo. Şi apoi, de reamintit e faptul că mătuşa ei nu e alta decît binecunoscuta şi apreciata Dionne Warwick.

La 12 ani, deja, micuţa Whitney îşi exercita talentele muzicale în corala oraşului natal (New Jersey), mama ei fiind şefă de orchestră. La 15 ani îşi face debutul drept coristă alături de Chaka Khan, Lou Rowls, şi Neville Brothers. Îşi foloseşte de asemenea şi atuurile fizice şi pozează pentru mai multe reviste cum ar fi „Glamour".

În 1983 îşi ia zborul şi semnează un contract cu Arista. Doi ani mai tîrziu înregistrează primul său album „Whitney Houston" al cărui single pe 45 de turaţii „All At Once" e încă gravat în memoria fiecăruia. În 1987 „Whitney" — succesorul primului L.P., atinge cele mai înalte poziţii ale clasamentelor americane, o performanţă niciodată realizată înainte de altă interpretă. Aceste două albume se pot aprecia ca descinzînd unul din celălalt, cel de-al doilea vînzîndu-se în mai mult de 10 milioane de exemplare.

În 1988 Whitney interpretează cîntecul oficial pentru Jocurile Olimpice din Seul: „One Moment In Time" şi, în acelaşi an, poate fi regăsită la concertul dat în onoarea lui Mandela. Cel de-al treilea album al ei avea să vadă lumina în noiembrie 1990, titlul său „I'm Your Baby Tonight". Pe el figurează notabilul său duo cu Stevie Wonder, „We Didn't Know". Despre complicitatea ei cu acest star irustrat de vedere, Whitney declară: „Întotdeauna am visat să lucrez cu Stevie, fiecare secundă petrecută cu el va rămîne eternă".

Inutile ar fi referirile la cifre, cariera ei e încununată cu aur şi presărată de numeroase succese. Astfel, la 29 de ani ea obţine două premii Grammy şi două Emmy Awards.

Popularitatea ei e deja demonstrată; milioane de albume vîndute în lumea întreagă şi turneele sale cu concerte „sold out" stau mărturie a acestui fapt. Succesul îi e atribuit în primul rînd ei bineînţeles, dar şi talentaţilor colaboratori şi orelor interminabile de muncă asiduă consacrată acestei frumoase dar nebănuit de dure meserii.

Whitney Houston nu e numai frumoasă ci şi bună şi generozitatea ei a fost recompensată printr-un titlu acordat în 1990 de Caruselul Speranţei, un eveniment organizat periodic în profitul Fundaţiei pentru copiii diabetici din Los Angeles. În acelaşi timp Fundaţia pentru copii pe care a înfiinţat-o organizează Săptămîna copilului la Washington. Şi aceste lucruri nu sînt totuţi cîci, cu ocazia unui concert dat în 1988 la Madison Square Garden din New York, a vărsat suma de 250 000 $ diverselor asociaţii de caritate.

Bineînţeles, avînd în vedere multiplele ei calităţi, mulţi pretendenţi i s-au aruncat la picioare. Printre aceştia de reţinut actorul Eddie Murphy, care cu ea a avut mai puţin succes decît în cinema. Pe 12 iulie 1992 domnişoara Houston a pronunţat „da"-ul oficial devenind cu aceeaşi ocazie Miss Brown. Fericitul ales e bineînţeles Bobby Brown, rapperul funk, popular şi pentru discursurile lui foarte „hard" despre sex. O uniune care demonstrează că ceea ce socotim noi că ar fi „oaia albă" nu e musai să fie chiar aşa.

A fost o emisiune a lui Michel Drucker în aprilie 1986 în care Whitney a afişat o mină şocată la replica lui Serge Gainsbourg: „I want to f... her". Bizar? Poate! Şi poate reacţia ei s-a referit la stilul direct în care a fost făcută aprecierea. În mod normal orice femeie ar trebui să fie mulţumită avînd conştiinţa faptului că e dorită.

Oricum, noi n-o vom putea cunoaşte niciodată atît de bine ca Bobby şi va exista o intimitate în care noi nu vom pătrunde niciodată. Şi nici nu trebuie să ne dorim acest lucru. E dreptul ei să ne ofere imaginea pe care a ales-o pentru noi şi aproape obligaţia noastră să luăm ce ni se dăruieşte de bunăvoie.

Şi apropo de imagine, Whitney revine nu numai cu noi cîntece dar şi cu surpriza debutării de o frumoasă manieră în lumea cinematografică în „Bodyguard" alături de Kevin Costner. În acest film ea încarnează o artistă — cîntăreaţă, urmărită de un individ misterios, fapt ce o obligă să facă apel la gărzile de corp (seducătorul Kevin). „I Will Always Love You", extras din coloana sonoră a filmului ,vă bîntuie deja cu siguranţă, „I'm Every Woman" are aproape acelaşi efect şi ar mai fi citeva piese pe care le veţi învăţa pe de rost, numai să ascultaţi RADIO CONTACT! Pentru fani o adresă care i-ar putea interesa, poate pentru a o felicita pentru micuţa bijuterie cărela i-a dat viaţă de curînd:

Whitney Houston
Management, Nippy Inc.
Grant Center,
2160 North Central Road,
Fort Lee, NJ 07024,
United States of America

FLASH

● De bine ce Michael Jackson şi-a mărturisit public dragostea pentru Brooke Shields, aceasta parcă a provocare strigă în gura mare şi în urechile marilor Hollywoodului că e în căutare de soţ, precizînd: „Omul vieţii mele trebuie să poată fi atît de încrezător, încît să nu mă considere o ameninţare". Să se fi referit ea oare la atitudinea reprosabilă în acest caz a lui Wacko Jacko?

● Belgianul **Jean-Claude Van Damme** e acţionat în justiţie în urma rănirii unui cascador la ochiul stîng în timpul turnării filmului **Cyborg** în 1988. Victima a fost demisă din armată, deoarece în urma rănirii nu mai putea face un lucru în timp util. De asemenea cel în cauză îţi acuză pe Van Damme de a fi fost negligent şi de a fi ignorat regulile de securitate. Inculpatul declară în apărarea sa că cel care a omis să-şi ia măsuri de precauţie este cascadorul. Meci nul?

● Sînt 5 ani de cînd **David Bowie** n-a mai scos un album solo şi iată-l totuşi oferindu-ni-l pe cel numit **Black Tie White Noise** cu începere din aprilie. Îl vom regăsi ca producător pe **Nile Rodgers**, cel care a participat de asemenea la albumul de succes răsunător şi dens în hituri **Let's dance.**

● **Robert de Niro** are probleme cu inima. „E adevărat că eu şi Robert obişnuiam să ne întîlnim, dar acum totul s-a terminat" a declarat topmodelul **Naomi Campbell.** Fiind ea cea care a dat verdictul, Bob e de compătimit mai ales că doar cu o lună în urmă îşi invitase dulcineea într-o vacanţă împreună!

● Periculoasa **Sharon Stone** se pare că va rîde în nas părţii feminine angajate în cine-bizz. Astfel, starul din **Basic Instinct** i-a suflat rolul lui **Cher** în **Pin Cushion**, după ce i-l şterpelise pe cel al Juliei Roberts pentru **Manhattan Ghost Story.**

● Superstiţiile nu am auzit să fie la modă, deşi la modă se întîmplă să fie persoanele cu superstiţii. Un exemplu recent: **Cher**, care nu iese niciodată din casă în vinerea care se nimereşte să fie şi a 13-a zi a lunii!

● Celebrul **Michael Douglas** îşi va deschide propriul studio de înregistrări, numit **Third Stone!** Supervizarea acestuia va fi realizată de nimeni altul decît fiul său, **Cameron**, de 14 ani. Iată un tată care are mare încredere în gusturile progeniturii sale!

● **Marky Mark**, cînd nu e alături de **The Funky Bunch**, e foarte alături de **Nicole Eggert**, starul serialului de televiziune **Baywatch.** Cei doi turtureţi pot fi văzuţi pe săturate în Hollywood! Unul din localurile preferate: Roxbury Club!

● **'90 BLACK VELVET**

Există o explicaţie perfect raţională pentru coperta noului album aparţinînd lui Alannah Miles — autoarea extraordinarului hit '90 Black Velvet — unde ea mîngîie tandru cu braţele şi coapsele un superb cal, fiind absolut goală (titlul albumului: Rockinghorse): „M-am înfăţişat într-un fel apropiat unei fetişcane impudice, declară cîntăreaţa canadiană, şi întotdeauna fac lucrurile cu inocenţa unui copil. Copiii nu poartă straie. Şi alipirea unui trup alb feminin de acest armăsar negru, sugerează bravadă, bărbăţie şi sex. E o ispită periculoasă. Dar aşa este şi rock'n'roll-ul."

● **LISA STANSFIELD ÎŞI RENEAGĂ VOCEA?**

Ei nu chiar, dar cam aşa ceva! Există la ora actuală mai mult de 10 000 de exemplare dintr-un album conţinînd încercările de început ale cîntăreţei Lisa Stansfield înregistrate pe vremea cînd avea 10 ani. Temîndu-se că lansarea lor ar aduce prejudicii noii sale reputaţii şi din cauza catastrofei proaste a sunetului Lisa a reuşit să obţină cîştig de cauză în justiţie! Casa care avea de gînd să comercializeze a easta „operă" ● silită să se abţină pentru o perioadă nedeterminată. Lisa Stansfield urmează să se hotărască la o decizie definitivă, una din soluţii fiind distrugerea discurilor şi... restituirea benzii originale!

Topuri — Radio Contact

TOP 30 – ediţia 12

• TOP SLOW & BLUES

1. PAUL McCARTNEY – Hope Of Deliverance
2. DEPECHE MODE – I Feel You
3. DURAN DURAN – Ordinary World

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. DEPECHE MODE – One Caress
2. DURAN DURAN – Ordinary World
3. U 2 (BONO) – (Can't Help) Falling In Love

• TOP 30

1. FARFARELLO – Sea Of Emotions
2. BRUCE HORNSBY & THE RANGE – Look Out Any Window
3. MARILLION – No One Can

7 EXTRA
radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Din München, pentru revista „Flacăra", dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului radio „Europa Liberă"

BORIS ELȚÎN, „RULETA RUSEASCĂ" ȘI BORIS BECKER

• *Sau lupta pentru putere la Kremlin și pe terenul de tenis*

Știați că, pe lîngă cariera politică, președintele Rusiei este și un „profesionist" în sport ? Dacă nu, atunci aflați că este un pasionat jucător de tenis. Pe lîngă „ruleta" pe care o joacă în aceste zile la Moscova și pe care sperăm cu toții să o cîștige, **Boris Elțin** a apărut pe terenul de tenis în compania unor parteneri foarte cunoscuți. Unul dintre aceștia a fost **Boris Becker** (deci elevul lui Ion Țiriac), care a fost invitat la Moscova pentru o partidă demonstrativă. Eram în biroul lui Țiriac, la Essen, în 1992, cînd cei din cabinetul prezidențial i-au propus lui Ion Țiriac această întîlnire. Tot în cadrul activităților sportive ale lui Elțin s-a înscris și numirea fostului căpitan al echipei de Cupa Davis a C.S.I., Ceamil Tartișev, devenit consilierul sportiv al lui Boris Elțin. De ce a fost numit un tenisman în această funcție este ușor de explicat.

Dar, lăsînd acum politica pe mîna altora și trecînd la tenis, să consemnăm că, la sfîrșitul săptămînii trecute s-a disputat primul tur din grupa mondială a „**Salatierei de argint**". Din aceste 8 întîlniri, cîteva mi s-au părut foarte interesante. Deci, prima, **Australia — Statele Unite**, echipa americană fiind deținătoarea „Salatierei de argint" — 1992, apoi **India — Elveția** (țara cantoanelor — finalista surprinzătoare a ediției trecute, al cărei căpitan de echipă este Dim. Sturdza, descendentul familiei domnitoare românești), **Austria — Franța**, (o prezență în premieră, la Kalmar) **Suedia — Cuba** și, fără discuție, din nou Moscova a revenit în atenție prin întîlnirea **Rusia — Germania.**

Partida a început cam de la sfîrșitul lunii ianuarie, cînd Boris Becker a anunțat opinia publică sportivă că nu va juca în acest meci. De aici s-a creat o sciziune între echipă și marea vedetă, iar scandalul a continuat o dată cu sosirea reprezentativei germane la Moscova, primul ei component, Michael Stich, cerînd federației o garanție de participare mai mare decît ar fi dorit să ofere forul de specialitate. Între timp spiritele s-au încins între sportivi și funcționari, la fel cum atmosfera din lotul german a fost marcată de disputa Becker — Stich. Dar nici în echipa rusească nu a fost liniște, ba din contră, „circul" a fost în plină desfășurare. Aici funcționarii moscoviți au renunțat din motive „disciplinare" la primele lor vedete, Aleksandr Volkov și Andrei Cesnokov. Motivele disputei — și aici între jucători și funcționari — sînt de găsit în cererile financiare ale federației din Moscova care pretindea din partea celor doi tenismeni o cotă-parte din premiile cîștigate în străinătate. O cerere în neconcordanță cu contractele lui Volkov și Cesnokov, care sînt independenți față de ruși, ei avînd o înțelegere, scrisă bineînțeles, cu firma americană de manageri „Pro Serv". De fapt, este o chestiune care a apărut în mai multe țări europene. În această discordie datorată banilor, funcționarii Moscovei — după vechile tradiții dictatoriale — au recurs la aceste măsuri, efectiv subiective. În atari condiții, partida a avut o cîștigătoare clară — echipa Germaniei, întrucît înlocuitorii din echipa rusă nu s-au ridicat la valoarea titularilor.

Și acum, trecînd la echipa României de Cupa Davis, care va întîlni, la sfîrșitul lui aprilie, la Lagos, formația Nigeriei, să semnalăm faptul că cei doi titulari, Andrei Pavel și Dinu Pescariu, cer și ei federației contracte cu drepturi și obligații. Despre obligații situația pare a fi clară, numai despre drepturi se discută în continuare întrucît forul de specialitate din strada Vasile Conta nu poate pune la dispoziție banii solicitați de jucători și de echipă pentru asemenea confruntare. Andrei Pavel a solicitat din partea antrenorului Bardan un loc printre titulari și, oricît ar părea de curios, dorința lui este bine motivată de faptul că în două ocazii Andrei a figurat ca rezervă, menționînd, că, la Poznan, în 1991, a fost chemat, și-a plătit biletul de avion, însă nu a jucat, într-un moment cînd viza i-a și expirat. Așadar, mai sînt patru săptămîni pînă la această întîlnire și desigur că jucătorii doresc o relație cît se poate de clară și de transparentă cu federația.

A consemnat
POMPILIU L. DUMITRESCU

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

Grupa Mondială : Australia — SUA 4—1, India — Elveția 3—2, Austria — Franța 0—3, Suedia — Cuba 3—0, Danemarca — Ceho-Slovacia 0—3, Italia — Brazilia 3—0, Spania — Olanda 2—1 și Rusia — Germania 0—3, (Cerkasov — Siceb 6—4, 6—1, 4—6, 6—7, 4—6, Olhovski — Stich 5—7, 1—6, 6—1, 5—7, Cerkasov, Olhovski — Stich, Kuehnen 4—6, 2—6, 2—6.

CONTRE-PIED

● Mare dilemă trebuie să fie pe capul selecționerului, capetele de pod fiind date de cei doi **Timofte, Daniel și Ion.** Care din ei va fi inclus în lot ? Aiasta-i întrebarea, mai ales că **portughezul** (uitat o vreme de toți cei de acasă) și-a dat drumul (și cum, încă) la joc în cadrul „11"-lui de la F.C. Porto.

● Doamne, că neinspirat și-au găsit unii dintre jucătorii noștri **de peste** echipele unde activează ! Brescia stă să cadă, Foggia îi calcă pe urme, Burgos e ca și retrogradată, Oviedo e pe aproape. Ce mai, doi **meseriași** avem afară, unul e **Ionuț Lupescu**, celălalt **Gică Popescu.** Cînd de la prezidiul unei Adunări Generale, **Piști Covaci** spunea cum că trebuie să fim mulțumiți cu ce s-a luat pe unii dintre ei, avea dreptate ! Ochii pe cei de acasă, că ei sînt baza !

● Vrem, nu vrem, ne-or plăcea nouă surprizele sau nu prin ieșirea din optimi a echipelor Dinamo și Rapid, Cupa, și așa tratată cu indiferență prin multe părți, dacă a avut pînă acum sare și piper, nu mai are mușchi.

● Sponsorizarea asta, mai mult sau mai puțin curată care se mai practică pe la noi pe ici pe colo, nu a făcut, încă, prozeliți pe la Bacău. Altfel, de unde scoate un comentator radio că **Dumitru Sechelariu** e sponsorul celor de la Selena ?

● Au existat ceva discuții prin curtea lui **FC Dinamo**? Cert e că **Vasile Ianul** a rămas pe poziții și vizează, ca întreaga suflare dinamovistă de altfel, un nou titlu de campioană în Ștefan cel Mare.

● Poate selecționerul **Cornel Dinu** nu a realizat că după turneul transoceanic presa a fost (hai să-i spunem) divizată în trei și nu în două. O parte a celor care nu au avut ce face (?) și au atacat tot — persoane din delegație, prestații, rezultate, perspective ; o a doua parte care a tăcut mîlc („prietenii") și o a treia care a îndrăznit să fie mai dulce. Despre cei care au tăcut mîlc ca și cum turneul nici nu ar fi avut loc, i-am auzit în urmă cu un an, un an și ceva, cînd cu căderea lui **Mircea Rădulescu.**

OZONEL

Paralele inegale

● **BLESTEM.** Cu două luni în urmă, modesta echipă Salgueiros, promovată în această ediție în campionatul de fotbal al Portugaliei, producea o mare surpriză, învingînd unul din „granzii" fotbalului iberic, Sporting, chiar la Lisabona. De atunci, însă, Salgueiros a dus-o numai în înfrîngeri, șase consecutive, făcîndu-l pe un comentator lusitan să titreze : „Blestemul Sportingului !". Cum se întîmplă de obicei, vinovat a fost găsit antrenorul, muntenegreanul Zoran Filipovici, care a fost destituit. De menționat că tot Filipovici reușise promovarea în prima divizie. ● **ADEVĂRATUL MOTIV.** S-a scris cu lux de amănunte despre scandalul de la meciul campionatului spaniol de fotbal dintre Cadiz și Sevilla, bătăile dintre suporteri, dar și dintre jucători fiind provocate de atitudinea argentinianului Diego Maradona, care, după cum se știe, evoluează la Sevilla. Motivul avansat inițial a fost refuzul lui „Pibe de oro" de a se scula de pe gazon, în urma unui fault dur, meciul întrerupîndu-se pentru mai multe minute. În fapt, nu faultul l-a supărat în asemenea hal pe Maradona, ci remarca unui tehnician de la Cadiz, care l-a întrebat : „Nu mai ai niște cocaină de vînzare ?" După întîlnire, Dieguito l-a căutat, pentru „răspuns", pe reprezentantul gazdelor, care a avut, fără inspirația să se ascundă bine. ● **CONCURENȚA.** În noua sa pasiune, de interpret pop și realizator de clipuri și discuri, Gabi Balint va fi concurat serios de unii confrați ai gazonului. Astfel, echipa germană Bayern München, lideră autoritară în Bundesliga, a înregistrat împreună cu cîntărețul american Andy White un disc în engleză și germană, cu titlul, cum altfel, „Bayern München, number one for ever".

TEODORA OPREA

Fotbal, de miercuri pînă miercuri

● În etapele cu numerele **21** și **22**, evadate din plutonul Diviziei Naționale, cele două „mari" n-au reușit decît o remiză fiecare („albă", Steaua, la Bacău și 1—1, Dinamo, la Sibiu) și cîte o victorie cu 3—2 după ce oaspeții („U" Cluj, respectiv F.C. Farul) au condus cu 2—1. În plus, mulți nervi în rîndul celor două conduceri tehnice, situație mai ingrată avînd-o Al. Moldovan, contestat vehement de suporterii „alb-roșiilor" ● Rocadă benefică de antrenori în Bănie după identicul 1—1 de miercuri (F.C. Farul — Electroputere și „U" Craiova — „Poli" Timișoara) : Sorin Cîrțu prela „locomotiva" din Valea Roșie și cu o victorie clară (3—1) stopează veleitățile bistrițenilor (mai ales după acel 3—0 cu C.S.M. Reșița), iar studenții (acum cu „profesorul" Marian Bondrea) se impun (1—0) la Ploiești ● De altfel, cu cea de-a doua înfrîngere din retur pe propriul teren și cu un eșec la Galați (0—1), Petrolul a ajuns la 7, ca și F.C. Selena, la „adevăr". De asemenea, destulă îngrijorare la Brașov (-6), „Poli" și Progresul (ambele -5). ● „Bancarii" au irosit agoniseala de sub Tîmpa (0—0), într-un meci disputat pe o vreme criminală, cu multe reprize de ploaie torențială și cu mai puțin fotbal, meci după care Rapidul nu poate fi mulțumit de egalitatea înregistrată (2—2) ● Se pare că înfrîngerea din „Giulești" (0—1) a tăiat elanul băcăuanilor în cursa salvării de la retrogradare, mai ales dacă Dumitru Sechelariu își va lua mîna de pe ei ● Scăpați în sfîrșit de „tripla" bucureșteană din cupă și campionat (Dinamo, Rapid și Steaua), studenții clujeni (fără Predatu — cumul de cartonașe) întrec doar la limită (1—0) oțelarii gălățeni ● Același scor în partida Sportul Studențesc — F.C. Inter, după ce studenții din „Regie" mai ciupiseră un punct (1—1) în Brăila. ● În fine, al patrulea succes al formațiilor studențești, cea din orașul de pe Bega obținînd decisiv cu 2—0 în fața tot a favoriților lui Fănuș Neagu ● În ciuda unor supoziții, „lanterna" C.S.M. Reșița nu l-a iertat pe brașoveni (4—2). ● În clasament : 1. Steaua (37 p.), 2. Dinamo (36 p.), 3-4-5. Gloria, Universitatea și Rapid (25 p.)... 14. F.C. Brașov (16 p.) 15. Progresul (15 p.), 16. Petrolul (13 p.), 17. F.C. Selena (13 p.), 18. C.S.M. Reșița (9 p.). ● Miercuri se dispută ultima „optime" din **Cupa României** (Steaua — Progresul), iar din etapa de duminică, 4 aprilie, reținem : (din nou) Steaua — Progresul, Gloria — Dinamo, Petrolul — „U" Cluj și Farul — Sportul ● **În preliminariile C.M. :** Italia — Malta 6—1 (grupa 1), Olanda — San Marino 6—0 (grupa a 2-a), Austria — Franța 0—1 (grupa a 6-a), iar în grupa a 4-a, din care face parte selecționata României, o surpriză care ne dă speranțe: Cipru — Ceho-Slovacia 1—1. În aceeași grupă, astăzi vom putea urmări pe micul ecran o altă partidă de mare interes : Țara Galilor — Belgia. În alte grupe : Elveția — Portugalia (1), Turcia — Anglia (2), Danemarca — Spania și Irlanda — Irlanda de Nord (3), Ungaria — Grecia (5). **(P.L. Dumitrescu).**

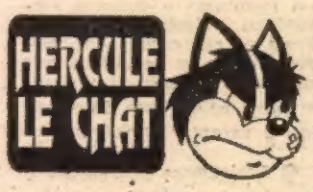

Cine face echipa ?

Antrenorul ! veți sări toți cu gura pe noi ! Hai, domne, nu vă mai încredeți și voi în chestii de-astea depășite la noi. Ce, te crezi prin alte locuri ! ? Să vedeți ce se întîmplă la Sportul studențesc și pe urmă să vorbiți. Mai întîi a apărut în funcția de manager (bună treabă, deocamdată, dar să vedeți mai departe !) fostul jucător al albnegrilor Octavian Ionescu, stabilit în Elveția, unde e și procurator, adică, mai pe șleau, geambaș de jucători. Pe urmă și-a făcut contracte de reprezentare cu vreo patru băieți de la Sportul. Ei, și-acum vine chestia. Toți patru, au sau ba valoare, sînt sau nu în formă, se încadrează sau nu în concepția antrenorului Ion Voica, e musai să joace, să le mai crească prețul. Păi una-i să vinzi o rezervă eternă, și alta un titular, nu ? Pînă aici totul e logic, numai că Mielu Voica nu mai are cuvînt de spus în alcătuirea echipei, ba mai e ținut și prin ședințe, unde i se sugerează „tălerea". Poate chiar înainte de Paști...

A reapărut Direcția a 5-a !

Gata, a reapărut, e pe față, nu se mai ascunde, ce atîtea mistere ! Dulcea Direcție a 5-a a Securității, alintată cu deplin temei „Ochiul și timpanul", a văzut lumina zilei din nou în ziua de grație 23 martie 1993. Chiar așa intitulează o rubrică „Sportul românesc", „OCHIUL ȘI TIMPANUL". Sub acest titlu, însă, noi nu prea găsim vreun înțeles informațiilor cuprinse. Băieții au devenit mai subtili, o dau pe mesaje abăconse. Păcat, însă, că unii fac legătura între „S.R." și... Au fost și ei păcăliți, săracii !

La puțin timp după lansarea albumului SEX și filmului

CORPUL DELICT,

MADONNA

FACE DEZVĂLUIRI NEAȘTEPTATE

• *În ultimul interviu, acordat revistei EL MUNDO, supervedeta declară:*

„CORPUL DELICT e mai bun decît BASIC INSTINCT"

Văzută așa, foarte de aproape, nu știi dacă te afli în fața vicleniei Madonna sau a crudei Rebecca Carlson. Rochie neagră, cordon negru, cataramă neagră, nasturi negri... E din cap pînă-n picioare un suspin negru, bastonașul negru al unui „i" încununat cu un punct luminos, chipul. Un chip ofilit și fragil, ca îmbătrînit înainte de vreme, ascuns sub o cruștă de machiaj.

Rebecca Carlson (pardon, Madonna) nu este nici mai înaltă nici mai scundă decît se așteaptă lumea, poate mai subțiratică, asta da, aproape eterică, ca o Cenușăreasă purtată pe brațele lui Willie Green și Noel, veri primari cu King-Kong, nedespărțitele ei gorile.

El Mundo: N-ai început să te saturi de toată această aureolă de scandal care te urmărește ca o umbră?

Madonna: Unii mi-au pus eticheta că provoc mereu scandaluri, dar nu este adevărat. Nu caut să scandalizez cu orice preț; intenția mea este de a fi sinceră cu mine însămi ca persoană și ca actriță. Nu e vina mea dacă unii își socotesc ideile extravagante și iscă în jurul meu atîta balamuc. Cine dramatizează și o ia în tragic înseamnă că are probleme și trebuie să se ducă la doctor.

El Mundo: Cuvîntul „păcat" are vreun sens pentru tine?

M: Păcat? Intoleranță, ignoranță...

El Mundo: Dar încălcarea normelor morale?

M: După părerea mea, e același lucru cu păcatul.

El Mundo: Consideri că le-ai încălcat?

M: Nici vorbă.

El Mundo: Unii cred că **Sex** și filmul **Corpul delict** au mers prea departe și e cazul să te retragi, să ne anunți căsătoria, nașterea unui copil, sau ceva asemănător.

M: Ce prostie! Viața mea nu e calculată pînă la aceste extreme.

El Mundo: În Statele Unite, se spune că ai un nou prieten.

M: Da, dar n-o să vă dau vulg numele lui.

El Mundo: A avea un copil intră în planurile tale?

M: Cred că asta intră în planurile oricărei femei.

El Mundo: Să vorbim despre **Corpul delict.** Te deranjează că noul tău film este comparat cu **Basic Instinct?**

M: Ca să fiu sinceră, cred că este mai bun decît **Basic Instinct.** Cel puțin mie îmi place mai mult.

El Mundo: Și că ești comparată cu Sharon Stone?

M: Puțin îmi pasă.

El Mundo: Ce părere ai despre Sharon Stone?

M: Este o actriță bună și cam atît. Nu mă gîndesc prea mult la ea.

El Mundo: Cartea **Sex** și filmul **Corpul delict** sînt fețele aceleiași medalii?

M: N-au nimic comun. În film se regăsesc plăsmuirile regizorului iar în carte, ale mele. Pentru a le cunoaște pe ale mele trebuie să citești cartea, filmul te poate duce la păreri echivoce.

El Mundo: Cum te-ai hotărît să joci în acest film?

M: Mi-a plăcut scenariul și mai cu seamă regizorul, Uli Edel. M-a impresionat mult **Ultima stație, Brooklyn,** ultimul său film, deși eu i-am urmărit evoluția încă de la **Cristina F.**

El Mundo: Cît ai împrumutat din tine personajului principal Rebecca Carlson?

M: Amîndouă sîntem blonde și atît tot; singurul lucru pe care îl avem în comun. În rest, nu ne asemănăm cu nimic. Deși mi-a făcut mare plăcere să interpretez un rol negativ pe ecran.

Traducere și adaptare de DOINA LINCU ■

(După materiale publicate în revista spaniolă „El Mundo" din 14.II.1993)

(va urma)

Lumea fabuloasă a pietrelor prețioase

DIAMANTELE — LEGENDĂ ȘI ADEVĂR (I)

• *Istoria nestematelor celebre cuprinde un lanț de mistere, blesteme, trădări, furturi, crime*

Dacă în zbuciumata istorie a omenirii lumea minerală a nestematelor a avut un rol indiscutabil, diamantul a fost fără doar și poate gema cea mai de seamă. Descoperirea sa își pierde obîrșia în noianul mileniilor, în Orientul Îndepărtat, mai precis în India, prima patrie a celor mai felurite pietre prețioase.

Legendele popoarelor Orientului Îndepărtat sau Apropiat (cum sînt cele arabe), credințele și superstițiile evului mediu sau chiar mai recente, astrologia, mistica, medicina empirică, ambiția și afecțiunea au creat în jurul diamantului o aureolă unică în ierarhia și istoria bunurilor omului. Este pietre au primit nume proprii, sub care au fost cunoscute de-a lungul secolelor, nu fără a se produce uneori confuzii și erori, mai mult sau mai puțin nerezolvabile în prezent.

Cele mai vechi mine de diamant se găseau, după cum am mai arătat, în India. Ele au furnizat renumite averi vrednice de legendă (cum ar fi cea a Golcondei) și au oferit omenirii, pînă în sec. al XVIII-lea, cînd au fost descoperite diamantele din Brazilia, cele mai celebre pietre prețioase.

KOH-I-NOOR, muntele de lumină

De-a lungul istoriei a fost controversată identitatea a patru mari diamante de proveniență indiană care au fost deseori confundate între ele: **KOH — I — NOOR, MARELE MOGUL, ORLOV** și **ȘAHUL.**

Despre primul, al cărui nume în limba hindusă înseamnă „muntele de lumină", legenda spune că a fost găsit în anul 3000 î.e.n., primul său posesor fiind „Stăpînul Indiei". Deși legendele indiene mai povestesc despre el în jurul anului 56 î.e.n., existența lui poate fi urmărită mai precis începînd din sec. al XII-lea. După ce a aparținut tezaurelor indiene și i-a împodobit pe împărații mongoli (sec. al XVI-lea) și apoi tronul în formă de păun al șahului Persiei, ajunge în tezaurul coroanei din Lahore, statul Punjab. De aici este luat de trupele engleze învingătoare în anul 1850 și oferit reginei Victoria. Avea forma ovală, sclipiri în diferite nuanțe de culoare și cîntărea 186 carate (1 carat = 200 miligrame). Retăiat în mod nereușit de un bijutier din Amsterdam, a fost redus la 103 carate. În prezent se află în tezaurul coroanei Angliei.

MARELE MOGUL stăpînul absolut al comorilor

MARELE MOGUL este, de asemenea, un diamant celebru, de origine hindusă, pe care Tavernier afirmă că l-a văzut la împăratul Mongoliei și că ar fi cîntărit inițial 787 carate, fiind redus apoi, prin tăiere, la numai 250 carate, operație făcută stîngaci de giuvaergiul venețian Hortensio Borgis. Legendele însă îl fac pe mulți să se îndoiască de existența lui, presupunîndu-se că Tavernier l-ar fi confundat cu Koh-I — Noor-ul.

ORLOV, favoritul țarinei Ekaterina a II-a

Diamantul **ORLOV,** denumit și diamantul Amsterdam, dacă nu este cumva sinonim cu celelalte diamante menționate anterior, poartă numele unuia dintre ultimii săi proprietari și a fost găsit în regiunea Golcondei prin sec. al XVIII-lea. Una dintre legende spune că acest diamant este încrustat într-o statuie de zeitate brahmană, alcătuind ochiul acesteia în templul de la Mysore. Furat de un grenadir francez și vîndut unui căpitan de vas, după o serie de peregrinări, a fost cumpărat, pe o sumă uriașă, de la un negustor armean de către prințul Orlov, favoritul țarinei Ecaterina a II-a și oferit acesteia. A fost apoi montat într-un sceptru regal, iar în prezent se găsește în tezaurul de pietre prețioase al Rusiei. Cîntărește 195 carate și se presupune că greutatea sa inițială înainte de prelucrare, ar fi fost de circa 400 carate. Are o minunată colorație verzui-albăstruie.

ȘAHUL, luna munților

ȘAHUL este, de asemenea, un diamant celebru, numele lui însemnînd „Luna munților". Legendele adesea contradictorii, care vorbesc despre trecutul său, par a-l recomanda uneori sinonim diamantului Orlov. Cert este că pentru el s-a vărsat mult sînge și s-au iscat conflicte acerbe. În anul 1829 ajunge în tezaurul țarilor Rusiei, adus de prințul moștenitor al Persiei Hosrer Mirza, ca o palidă „compensație" pentru asasinarea, la Teheran, a ambasadorului Rusiei, care la acea dată era marele scriitor rus Griboiedov. Greutatea actuală a diamantului este de 88,7 carate și se presupune că cea inițială ar fi fost de 95 carate.

GABRIEL MILAN SAVA ■

(va urma)

HOROSCOP CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ŞANSĂ ŞI RISC

Aprilie 1993

VĂRSĂTOR

20 ianuarie — 19 februarie

Nativii din 24 ianuarie — 2 februarie vor întîmpina ocazii ce vor părea bune, vor avea contacte ce vor părea îmbucurătoare, dar evenimentele concrete vor fi foarte puține. Soluțiile plutesc în aer, dar continuă să mai întîrzie o vreme. Se pun, însă, bazele viitorului. Pentru cei născuți între 11 și 16 februarie, ușoară demarare în afaceri, ca și stare de acalmie a neliniștilor. Luna este destul de favorabilă stabilirii de contacte. Pentru ceilalți, nici bune, nici rele. În dragoste revine vigoarea, ceea ce se va simți și la parteneri.

PEȘTI

20 februarie — 20 martie

Un foarte bun moment pentru cei născuți în perioada 4—20 martie, cu mare energie fizică și psihică. Poate fi momentul încheierii unei munci grele, cu deosebit succes. Contactele sînt excelente, mai ales pînă în ziua de 16. Mare șansă pentru cei născuți între 13 și 18 martie. Își pot găsi adevăratul drum, obținînd o importantă victorie. Pentru aceștia este momentul lansării. La ceilalți se simte tendința de a nu face nimic. O ușoară stare morocănoasă, fără veritabile pricini sau griji. În dragoste, se doarme în continuare.

BERBEC

21 martie — 20 aprilie

Nativilor din 24 martie — 2 aprilie le-a venit rîndul de a fi stimulați de Venus: exacerbare a dorințelor, nevoie de a place, seducție. Pentru cei născuți în perioada 7—20 aprilie, o mare agitație, riscuri de dispute și accidente, cu atît mai evidente pentru cei din perioada 7—13 aprilie, la care pericolul este maximum. Pentru toată zodia, o puternică stimulare a facultăților mentale, începînd cu ziua de 15. Premoniții pentru unii, inspirații literare pentru alții. În perspectivă, deplasări.

TAUR

21 aprilie — 20 mai

Nativii din 12 și 13 mai stau în continuare în așteptarea schimbării. Perioadă angoasantă, dificultăți în a vedea lucrurile clare. Evenimentele întîrzie să se producă. Pentru cei născuți în 17, 18, 19 mai, obstacole, dar suficientă energie pentru a le depăși. Nativilor din perioada 21 aprilie — 1 mai, luna le oferă șansa de a se pune în evidență. Pentru ceilalți, o perioadă plicticoasă, cu atît mai mult cu cît pentru toată zodia domeniul sentimental rămîne într-un punct mort.

GEMENI

21 mai — 20 iunie

Șansa revine pentru cei născuți între 27 și 30 mai. Pot fi rezolvate o serie de probleme bănești. Un foarte bun moment pentru artiștii zodiei. Mai ales pentru muzicieni, succese promițătoare. Cei din 17—20 iunie par a-și sufleca din nou mînecile, cu mult curaj. Venus își continuă mersul nonșalant, oferindu-și mîngîierile. Dragoste și plăcere, mai ales pentru cei situați în mijlocul zodiei, dar deloc de neglijat și pentru ceilalți.

RAC

21 iunie — 21 iulie

Perioadă de criză pentru nativii din 7—14 iulie, care pot ieși cu bine din ea acționînd repede, între 1 și 10 ale lunii. Cum există riscurile unor rupturi importante în relațiile de muncă, această perioadă trebuie utilizată pentru a încerca îndreptarea spre o altă direcție, sau pentru a para dificultățile. Pentru cei născuți între 15—20 iulie, posibilitatea unei turnuri amoroase. Bună perioadă pentru a încerca mărirea veniturilor. Pentru ceilalți, dragostea este acum numai dorință.

LEU

21 iulie — 21 august

Pentru nativii din 23—27 iulie, intensă viață amoroasă, întoarcere la partenerii care se îndepărtaseră. Călătorii, concursuri de imprejurări și întîlniri favorabile, pentru toți cei născuți între 23 iulie și 15 august. Totuși, ușoare neplăceri și întîrzieri în domeniul administrativ.

FECIOARĂ

22 august — 22 septembrie

Afacerile își reiau cursul pentru cei născuți în perioada 23 august — 3 septembrie. Încă o lună care seamănă cu precedenta, pentru cei din 6—22 septembrie. În ciuda unui bun curent energetic, pentru cei din 11—22 septembrie, probleme în domeniul profesional, întîrzieri ale întîlnirilor și contractelor, tot felul de motive de enervare. În dragoste, Venus rămîne într-un loc din care nu vorbește Fecioarei, iar marile explozii amoroase se lasă, în continuare, așteptate.

BALANȚĂ

23 septembrie — 22 octombrie

Nervozitatea cuprinde toată zodia. Cei din perioada 11—16 au tot interesul de a se arăta vigilenți, pentru a putea traversa o perioadă de mare risc. Mersul cu capul înainte și expunerea la pericol trebuie neapărat evitate. Momentul este foarte bun numai pentru cei ce plănuiau să distrugă ceva în viața lor. Pentru ceilalți, stare de agasare, de nerăbdare.

SCORPION

23 octombrie — 22 noiembrie

Nativii din 15—20 noiembrie sînt ajutați de un curent energetic care le permite să înfrunte dificultățile cu curaj și abilitate. Foarte bună lună pentru găsirea unei portițe de scăpare, acolo unde este nevoie, ca și de plasare a unor pioni pentru vremea cînd vor veni zile dificile. Nu e, în nici un caz, momentul de a dormi. Pentru ceilalți, facilități în muncă și destul de tern totul în viața amoroasă.

SĂGETĂTOR

20 noiembrie — 20 decembrie

Din nou cîteva dezacorduri și probleme în relațiile profesionale pentru nativii din 7—20 decembrie, ceea ce va dura pînă în ziua de 15. Pe urmă, norii se risipesc. Răspunsurile care s-au lăsat așteptate sosesc, în sfîrșit. Începe o bună perioadă, propice punerii în valoare. În dragoste, îndepărtare trecătoare a partenerilor pentru nativii din 23 noiembrie — 4 decembrie, dar momente de regăsire pot fi favorizate de cei născuți între 23 noiembrie și 9 decembrie. Pentru ceilalți, totul este numai „călduț".

CAPRICORN

21 decembrie — 19 ianuarie

Probleme organizatorice, griji financiare sau administrative ating grupareа celor din 26 decembrie — 5 ianuarie. Repetare a riscurilor din luna precedentă pentru cei din 7—13 ianuarie. Pentru aceștia este una dintre cele mai periculoase luni ale anului, așa încît au tot interesul de a utiliza primele 10 zile ale lunii pentru a stabili contactele necesare în vederea unei plecări, sau negocierii unei noi slujbe. Agitația se așterne asupra întregii zodii, cu stare de nervi, oboseală. În dragoste se simte răceala partenerilor.

Documentare și prezentare
LIANA TATOS ■

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. ® S.A.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
Președinte – director general: **GEORGE ARION**
Membri: **Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.**

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra
Redactor șef: **LIVIU TIMBUS**
Secretar general de redacție: **EUGEN CHIROVICI**
■ **POLITICĂ** (2560) – **Tudor Octavian** (șef secție), Ion D. Goia.
■ **SOCIAL, ECONOMIC** (2558) – **Marcel Apostolescu** (șef secție), Gheorghe Barbu, Adrian Brutaru, Cristian Buzaș, Dorin Gherghinescu, Brândușa Nicolae, Dorian Radu, Dorin Sălăjan.
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) – Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Evelina Mazilu.
■ **FOTOREPORTERI** (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ **CORECTURĂ** (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petreu, Angela Ștefănescu.

REBUS
Redactor șef: **ALEXANDRU PĂSĂRIN**
Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

FLACĂRA Basarabiei

Flacăra BIS

■ **JURIDIC** (2600): **Corneliu Olteanu.**
■ **FINANCIAR** (2143): **Avida Balica**, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florența Tudor.
■ **ADMINISTRATIV** (2634): **Dan Mircea Popa**, Marian Băicoianu, Liliana Crețu.
■ **SECRETARIAT SOCIETATE:** Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ **PUBLICITATE** (2634): **Mihai Săndoiu**, Florin Dobrescu, Angela Frandeș, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță, Aristică Văduva.
■ **DIFUZARE** (617.48.91): **Manuela Vasiliu**, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimatelor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

SCUMPĂ EȘTI,
PATRIA MEA !

QUALITY TESTING SHOW
SALONUL NATIONAL AL CALITATII
Sala Palatului 26-30 aprilie 1993

- produse electrice si electronice de performanta
- aparatura si echipamente de masura si control; NDT

ASA EXHIBITIONS a branch of **ASA Co., Ltd**
Informații, înscrieri, rezervări spații: 70224 Bucuresti
str. Logofăt Luca Stroici 15, tel.: 611 8454, fax: 312 1588

Rezervat publicitate 1993 ASA Co., Ltd